

INDEX TO MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

SEVENTH SESSION OF THE FIRST LEGISLATIVE ASSEMBLY UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA

21st, 22nd, 23rd, 24th, 26th, 28th to 31st March, 1st and 2nd
April 1955.

Volume XXIV (Nos. 1 to 11)

CONTENTS

	PAGES
<i>Monday, 21st March 1955.</i>	
I Swearing in of a new Member	1
II Questions and Answers	1-25 94-95
III Motion under rule 40 of the Assembly Rules <i>re</i> fire accident at Varagur village of Salem district.	25-27
IV Announcements by the Hon. Speaker <i>re</i> Constitution of committees—	
(1) Committee on Estimates	27
(2) Committee on Public Accounts	27-28
(3) Committee of Privileges	28-29
(4) House Committee	29
V Letter from Sri R. V. Krishna Ayyar, Secretary, State Legis- lature <i>re</i> laying down of his office	29-30
VI Personal explanation <i>re</i> advice tendered by some members to the Mettur Industries Union concerning their demand for bonus ..	30-32
VII Voting on Demands for Grants for the year 1955-56— <i>cont.</i>	
(1) Demand VI—Motor Vehicles Act Administration ..	32-67
(2) Demand XXXIII—Road Transport Schemes—Working Expenses ..	
(3) Demand XXXIX—Capital Outlay on Road Transport Schemes ..	
(4) Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters Staff	
	67-93

V211, 31 NSS
 ii INDEX
 NS6. 2432

Tuesday, 22nd March 1955.		PAGES
I Questions and Answers	97-118	190
II Motion under rule 40 of the Assembly Rules re inadequate time allowed to Menons for land census in Malabar	118-120	
III Government Motion re appreciation of services of Sri R. V. Krishna Ayyar at the Table	120-139	
IV Voting on Demands for Grants for the year 1955-56—cont.		
(1) Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters staff—cont.	139-177	
(2) Demand X—State Legislature	177-189	
V Paper laid on the table of the House	189	

Wednesday, 23rd March 1955.		PAGES
I Questions and Answers	191-219	285-287
II Motion under rule 40 of the Assembly Rules re exercise of the power under section 53 of the Malabar Tenancy Act, 1951, as amended by Act of 1954, by the Collector of Malabar	219	
III Letter from the Secretary to the State Legislature in response to the resolution passed by the House on his retirement	220	
IV Voting on Demands for Grants for the year 1955-56—cont.		
(1) Demand X—State Legislature—cont.	220-241	
(2) Demand XXI—Industries and Cinchona	242-273	
(3) Demand XXIV—Civil Works—Works		
(4) Demand XXV—Civil Works—Establishment and Tools and Plant.	274-282	
(5) Other Demands—Demands II, III, V, XXVIII, XXIX, XXX, XXXI, XXXIV, XXXVI, XXXVII, XL and XLI were guillotined	283-284	

Thursday, 24th March 1955.		PAGES
I Questions and Answers	289-316	377-378
II Motion under rule 40 of the Assembly Rules re. security proceedings against leaders of Beedi Workers' Unions in Malabar	316-317	
III Motion under rule 11 of the Assembly Rules re leave of absence to Sri M. K. Padmaprabha Gounder, M.L.A.	317-318	
IV General discussion on the supplementary statement of expenditure for the year 1954-55	318-368, 370-376	
V Announcement re expunction of certain portion of proceedings of the House under rule 227	368-370	

Saturday, 26th March 1955.		PAGES
I Questions and Answers	379-407	467
II Letter of thanks from the Prime Minister of India to the Resolution passed by the House condemning the dastardly attempt on his person	407-408	
III Voting on demands for grants for further expenditure for the year 1954-55.		
(1) Demand XXXIX — Capital Outlay on Road Transport Schemes	408-409, 409-442	
(2) Demand I — Land Revenue Department	442-445	

INDEX
 iii
 PAGES

Monday, 28th March 1955.		PAGES
I Questions and Answers	469-497	560
II Privilege Motion re action of Magistrate in posting Sri T. C. Narayanan Nambiar's case during Budget Session	498-499	
III Adjournment Motion re failure of the Government to prevent large-scale evictions in Kadayannallur, Tirunelveli district	499-500	
IV Announcement by the Hon. Speaker — Messages from the Governor.	500	
V Government Bills—		
(1) The Madras Appropriation Bill, 1955	500-559	
(2) The Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1955	559	
VI Paper laid on the table of the House	559	

Tuesday, 29th March 1955.		PAGES
I Questions and Answers	561-588	
II Business of the House—		
(1) Privilege Motion re action of Magistrate in posting Sri T. C. Narayanan Nambiar's case during Budget Session	588	
(2) Discussion re recommendations made by the Business Advisory Committee	590-591	
III Motion under rule 40 of Madras Assembly Rules re inadequate water-supply in the Tiruvananthapuram Municipal area	588-590	
IV Motion under rule 23 (1) of Madras Assembly Rules re change in the order of business	590	
V Government Bill—The Madras Court-Fees and Suits Valuation Bill, 1954	591-652, 653-676	

Wednesday, 30th March 1955.		PAGES
I Questions and Answers	677-705	770-772
II Announcement by the Hon'ble Speaker—		
(1) Message from Governor	705	
(2) Messages from the Council	705	
III Government Bill — The Madras Court—Fees and Suits Valuation Bill, 1954 — cont.	706-769	

Thursday, 31st March 1955.		PAGES
I Questions and Answers	773-839	943-959
II Motion under rule 40 of the Madras Assembly Rules re illegal lock-out in Palar Mills, Wallajahabad	840-841	
III Adjournment Motion re ailment of prisoners in Cannanore Central Jail	841-842	

	PAGES
IV Government Bills.	
(1) The Madras Court—Fees and Suits Valuation Bill, 1954—cont.	842-929
(2) The Madras City Civil Court (Amendment) Bill, 1955 ..	931-942
V Government Motion — Motion under rule 21 (3) of the Assembly Rules re change in the order of business	929-931
<i>Friday, 1st April 1955.</i>	
I Questions and Answers	961-983
II Motion under rule 40 of the Assembly Rules re prevalence of peculiar eye disease in Blathur, Malabar district	984-986
III Government Motions re—	
(1) Recommendation to the Council to nominate five members to be associate members of the Public Accounts Committee ..	986-994
(2) Motion under rule 21 (3) of the Assembly Rules re change in the order of business	994
IV Government Bills—	
(1) The Madras Cinemas (Regulation) Bill, 1954	994-1052 1063-1087
(2) The Presidency Small Cause Courts (Madras Amendment) Bill, 1954	1052-1062
<i>Saturday, 2nd April 1955.</i>	
I Questions and Answers	1089-1148 1217-1229
II Privilege motion re the alleged objectionable remarks of the Sub-Inspector of Police, Kozhikode, on 27th January 1955 against the Assembly and Parliament	1148-1149
III Adjournment motion re arrest of volunteers of Cochin Pandhi-kasala Thozhilali Union	1149
IV Statistics re the working of the Assembly in the current sitting ..	1149-1150
V Motion under rule 40 of the Madras Assembly Rules re eviction of Kisans in Vettuvakkottai in Tanjore district	1150-1151
VI Government Bills—	
(1) The Madras General Sales Tax and the Madras Tobacco (Taxation of Sales and Registration) (Amendment) Bill, 1955	1152-1156
(2) The Tanjore Chatram Endowments (Utilization) Amendment Bill, 1955	1156-1157
VII Information re Police firing at Cumbum	1186-1187
VIII Government Resolution re adoption of the Estate Duty Act, 1953 (Central Act XXXIV of 1953), in the State under Article 252 of the Constitution of India	1187-1198

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Monday, 21st March 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at half past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—SWEARING-IN OF A NEW MEMBER.

Sri M. S. Selvaraj was sworn in.

II.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Harijan Day.

* 1410 Q.—SRI G. GOVINDAN (on behalf of Sri P. G. Manickam): Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether all the district authorities concerned regularly send to the Government their reports regarding the celebration of Harijan Day on the 30th of every month; and

(b) what action is taken by the Government against the authorities, who are not sending their reports regularly?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“(a) & (b) Generally all the Collectors of districts submit their reports regularly. One or two Collectors may occasionally take about a month to send their reports. In such cases the concerned Collectors are asked to expedite reports.”

SRI S. R. ARUMUGAM:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஹரிஜன் தினம் கொண்டாடும்போது அந்தப் பிரதேசங்களில் இருக்கக்கூடிய ஹரிஜன் சமூகத்தைச் சேர்ந்த முக்கியஸ்தர்களுக்கு எல்லாம் தகவல் கொடுக்கப்படுகிறதா? அவ்வாறு தகவல் கொடுக்கப்படுகிறதென்று சொன்னால் எத்தனை செலிபரேஷன்களுக்கு தகவல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்வார்களா?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“ஜாதி வேற்றுமை அதிகமாக இருக்கக்கூடிய கிராமங்களை எடுத்துக்கொண்டு அந்த கிராமங்களில்தான் இந்த “ஹரிஜன் டே” கொண்டாட்டம் நடைபெற்றுவருகிறது. இது விஷயம் அந்தப் பிரதேசங்களிலுள்ள எல்லா வகுப்புகளையும் சேர்ந்த முக்கியஸ்தர்களுக்கு எல்லாம் தெரியப்படுத்தப்படும் வருகின்றது.”

SRI K. VINAYAKAM:—“Although the object of celebrating the 'Harijan Day' is laudable, at the present moment, it is most insignificant because it depends mostly upon private agencies coming forward to contribute for the celebration. Therefore, will the Government consider the feasibility of appointing some paid propagandists who can give more propaganda value to this kind of celebrating the Harijan Day and popularise it among the

[21st March 1955]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ In the scheme we have forwarded to the Government of India we have made provision for the appointment of propagandists and those propagandists will really be helpful in assisting the officials and non-officials also who may take part in these celebrations.”

SRI R. S. ARUMUGAM :—“ ஹரிஜன தினம் கொண்டாடப்படும் விஷயம் அந்தந்தத் தொகுதியிலுள்ள எம். எல். ஏ.-க்களுக்காவது தெரியப்படுத்துப்படுகின்றதா? அம்மாதிரியாக தகவல் கொடுக்கப்படவில்லையென்றால் இனிமேலாவது தகவல் கொடுக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ I think they are being informed. I shall, however, issue a directive.”

SRI A. IYANAR :—“ தற்போது சர்க்கார் அனுஷ்டித்து வரும் முறைப்படி அனைத்து இடங்களில் இந்த ஹரிஜன தினம் சரியாக நடைபெறுவதேயில்லை. ஆகையால் மத்திய சர்க்காருடைய உதவியினால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் பிரசாரகர்கள் மூலமாக ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் இந்த ஹரிஜன தினம் நடத்த சர்க்கார் முன்வருவார்களா? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ நான் சொன்ன பதிலிலிருந்து அதுதான் அர்த்தம். மத்திய சர்க்காருக்கு நாங்கள் அனுப்பியிருக்கும் ஸ்கீம் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டால் அப்படிப்பட்ட பிரசாரகர்களை நியமித்து அவர்கள் மூலமாகவே அந்த ஹரிஜன தினத்தைக் கொண்டாடுவதற்கு நாங்கள் அதில் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது தெரியும். அதன்படியே செய்யவும் ஏற்பாடு செய்யலாம்.”

SRI A. RATNAM :—“ ஹரிஜன தினத்திற்கும் மத்திய சர்க்காரால் நியமிக்கப்படும் தீண்டாமை ஒழிப்புக் கமிட்டிக்கும் என்ன வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன? பிரசாரகர்கள் நியமிக்கப்படும்போது ஹரிஜனங்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் உண்டா அல்லது எல்லா இனத்தையும் சேர்ந்த பிரதிநிதிகள் அந்தப் பிரசாரகர்களாக நல்ல முறையில் பணியாற்ற வசதி செய்து கொடுக்கப்படுமா? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ பிரசாரகர்கள் மட்டுமல்ல. தீண்டாமை ஒழிப்புக்கு ஒரு திட்டம் போட்டு அனுப்பிவைக்கும் படியாக எங்களை மத்திய சர்க்கார் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அதன் பேரில் ஒரு இரண்டு வருஷத் திட்டம்போட்டு அதிலே பல யோசனைகளைக் குறிப்பிட்டு மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம். அந்த யோசனைகளில் பிரசாரகர்களை நியமிக்கும் யோசனையும் அடங்கியிருக்கிறது. பிரசாரகர்களின் மூலமாகத் தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கும், ஜாதி ஹிந்துக்களின் மனத்திலே மாற்றத்தை உண்டாக்குவதற்கும் வழி ஏற்படும். ஆனால் பிரசாரகர்களைக்கொண்டே தீண்டாமையை ஒழித்துவிடலாம் என்பதற்கில்லை. தீண்டாமை ஒழிப்பிற்கு அவர்களும் உதவியாக இருப்பார்கள் என்றே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ The Hon. Minister was saying that the presumption was that the hon. Members of this House were informed about the celebrations of Harijan Days. No, Sir, I say it is not a fact. I have got personal experience so far as my constituency is concerned. However, may I know from the Hon. Minister whether he will give definite instructions to the departmental officials to invite the public as well as the representatives of the people, even the Panchayat Board Members, District Board Members, M.L.As. and M.L.Cs. of the area to participate in these celebrations so that the purpose of these celebrations may be a great success? ”

[21st March 1955]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Sir, the Harijan Welfare Officer selects one particular village which is considered to be orthodox. We cannot expect an hon. Member who is living in one end of North Malabar to go to South Malabar in order to participate in the celebrations of the Harijan Day. However, every member is expected to co-operate with the Tahsildars of their constituencies in celebrating the Harijan Day successfully. If according to my hon. Friend Sri Narayanan Nambiar, such instructions are not issued, I shall ask the Director of Harijan Welfare to issue necessary notices before the Harijan Day is celebrated.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Sir, in a matter like this, namely, removal of untouchability, we have reached a stage when nobody in the country is against this. Now we have only to expedite the removal of untouchability. The Hon. Minister said they had a scheme whereby a propagandist will be appointed to do this work. I do not know whether he is to be a paid or unpaid propagandist. If they are to be paid propagandists, the significance of appointing them will be lost. If a paid man goes to do propaganda he may not attract the public and people might say: ‘He is after all a paid man. That is his job’. Instead of appointing paid propagandists, if we are able to enrol honorary workers to do this work paying them only some travelling allowance and honorarium, that will help the Government very much. Will the Government consider this aspect of the question? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Sir, in my Budget speech I envisaged a scheme, namely, revival of the vigilance committees which will consist of Harijans and non-Harijans. They will all be of very great assistance in this matter. However, there is no objection in paid propagandists trying to help Government officials in this matter. They will also be of assistance to them.”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“ ஹரிஜன தினக் கொண்டாட்டத்தின்போது அதில் பொறுப்புள்ளவர்கள் கலந்துகொண்டு பிரசாரம் செய்தால் தீண்டாமை ஒழியும். அந்த முறையில் மந்திரி சபையிலுள்ள மந்திரிகளில் எத்தனைபேர் ஹரிஜன தினக் கொண்டாட்டத்தில் கலந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்? ஹரிஜனக் கொண்டாட்டத்தில் கலந்து கொள்ளாத மந்திரி யாராவது இருந்தால் அரசாங்கம் தெரிவிக்குமா? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ ஹரிஜன தினத்தில் மட்டுமல்ல, நம் நாடு முன்னேறுவதற்கு என்னென்ன திட்டங்கள் இருக்கின்றனவோ அதிலெல்லாம் எல்லா மந்திரிகளும் கலந்து கொள்ளத்தான் செய்கிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்தவரையில் ஒவ்வொரு மந்திரியும் ஒவ்வொரு ஹரிஜன தினக் கொண்டாட்டத்திலாவது அக்கிராசனம் வகித்துப் பங்கெடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.”

SRI V. MUTHU :—“ ஹரிஜன தினம் கொண்டாட ஆரம்பித்து ஐந்து வருஷங்கள் ஆகின்றன என்று நினைக்கிறேன். கிராமந்திரங்களில் ஒரு வாறு மாறுதல் அடைந்திருக்கவேண்டும். இன்னும் ஒரே போக்கில் ஹரிஜன தினம் கொண்டாடப்பட்டு வருவதைக் காட்டிலும் தீண்டாமை விலக்குத் திட்டத்தில் மிக முக்கியமான ஆலயப் பிரவேசம், குடிதண்ணீர் கிணற்றுப்பிரவேசம், ஹோட்டல் பிரவேசம் போன்றவைகளில் இன்னும்

[21st March 1955]

அதிக கவனம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். மேற்கண்ட ஏதாவது ஒரு திட்டத்தை ஹரிஜன தினக் கொண்டாட்டத்தின்போது நடைமுறையில் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் தீண்டாமையானது ஒழிவதற்கு வழி இருக்கும். ஆகவே, மேற்சொன்ன மூன்று முக்கியமான பிரச்சனையில் அதிக கவனம் செலுத்துவதற்கு சர்க்கார் முயற்சிப்பார்களா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“கனம் அங்கத்தினர் சொன்ன விஷயங்களில் ஒன்றை எடுத்துக்கொண்டு பிரசாரம் செய்யவேண்டுமென்றுதான் அரசாங்கத்தார் உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். எந்த கிராமத்திலாவது ஆலயத்தில் ஹரிஜனங்களை விட மறுத்தால் அந்தக் கிராமத்தில் ஹரிஜன தினத்தின்போது ஆலயப் பிரவேசத்தில் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். ஏதாவது சில கிராமங்களில் ஆலயம் ஹரிஜனங்களுக்குத் திறக்கப்படாமலிருந்தால் ஹரிஜன நல அதிகாரிக்குச் சொல்லி ஏற்பாடு செய்யப்படியாக கனம் அங்கத்தினரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்குமேலும் தவறு இருந்தால் சர்க்கார் அது விஷயத்தில் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்கள்.”

SRI S. RAMALINGAM :—“மந்திரிகள் தீண்டாமையைக் கைவிட்டுவிட்டார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன். மற்றவர்களுக்கு உதாரணமாக இருப்பதற்காக மந்திரி அவர்களுடைய வீடுகளுக்குள்ளேயே ஹரிஜனங்களை தாராளமாக அனுமதித்து வருகிறார்களா?”

MR. SPEAKER :—“That is a different question.”

SRI S. ARUMUGHAM :—“தீண்டாமையானது நம் நாட்டில் ஆண்களைவிடப் பெண்களிடம்தான் அதிகமாக இருந்துவருகிறது. நம் ராஜ்யத்திலுள்ள மாதர் நல இலாகா, செஞ்சிலுவைச் சங்கம், சமூக நல ஸ்தாபனங்கள் போன்றவைகள் இருக்கின்றன. அவைகளில் அனேகமாக பெண்மணிகள் பங்கெடுத்துக்கொண்டு சேவை செய்வார்களார்கள். ஹரிஜன தினக் கொண்டாட்டத்தில் மாதர் நல இலாகாவின் இயலவரையில் பங்கெடுத்துக்கொள்ளாமலிருந்தால் இனியாவது அவர்களைப் பங்கெடுத்துக்கொள்ளும்படிச் செய்வார்களா? அப்படிச்செய்தால் ஹரிஜனப் பெண்கள் மற்ற சமூகத்தவரோடு சேர்ந்து பழகுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் ஏற்படும் அல்லவா?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“மாதர் நல இலாகாவின் முடிந்தவரையில் ஹரிஜன தினக் கொண்டாட்டத்தில் பங்கெடுத்துக் கொண்டுவருகிறார்கள். இன்னும் அதிகமான அளவுக்குப் பங்கெடுத்துக்கொள்வதற்கு அரசாங்கத்தார் போதிய உற்சாகம் கொடுப்பதற்குத் தயாராயிருக்கிறார்கள்.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“தீண்டாமை ஒழிப்புத் திட்டங்களில் சறுசுறுப்பும் ஊக்கமும் தரக்கூடிய திட்டங்களொன்றும் இல்லாதபடியினால் ஜாதி இந்துக்களுடைய பெண்களை ஹரிஜனங்கள் மணந்து கொண்டாலும், ஹரிஜனங்களுடைய பெண்களை ஜாதி இந்துக்கள் மணந்து கொண்டாலும் அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு ‘வீராயி’ என்ற பட்டத்தைக் கொடுத்து, அவர்களுக்கு ஐந்து ஏக்கரா நிலம் இனாமாக அடமானம் செய்ய சர்க்கார் முயற்சி செய்வார்களா?”

MR. SPEAKER :—“The main question is about Harijan Day celebrations.”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ஒரு ஜாதியார் மற்றொரு ஜாதியாரோடு கலப்பு மணம் செய்துகொள்வதற்கு சங்கப் பூரி வி. பாலகிருஷ்ணன் முன்வருவார் என்று நினைக்கிறேன்.”

SRI K. VINAYAKAM :—“Sir, when did this Government forward its scheme to the Central Government and when do they

[21st March 1955]

expect to get the reply from the Central Government? Then, Sir, Sri Balakrishnan was saying how to improve the position in the State and how to abolish untouchability. An opportunity was given him to show it in action. He married only a few months back. Instead of suggesting to the Government and the Hon. Minister as to how to rectify the defects found in the country why did not the hon. Member follow the methods which he has suggested for others to follow?”

MR. SPEAKER :—“The hon. Member Sri Balakrishnan should answer that.”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“For the second part of the question the hon. Member Sri Balakrishnan will answer. In regard to the first part of the question I may say that we expect the approval of the Government of India shortly.”

MR. SPEAKER :—“I have allowed enough time for this question. I will now take up the next question.”

Anicut across the supply channel to Karakulam tank.

* 1495 Q.—**SRI V. BALAKRISHNAN** : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the ryots of Regunathapuram village in Regunathapuram vattam, Alangudi taluk of Pudukottai Division, Tiruchirappalli district, have petitioned for the construction of an anicut across the supply channel to Karakulam tank;

(b) if so, the action taken on their petition; and

(c) the extent of lands expected to be irrigated after the construction?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) No.

“(b) & (c) Do not arise.”

Railway passes for M.L.As. and M.L.Cs.

(Starred questions 1496 and 1497 taken together.)

* 1496 Q.—**SRI M. NARAYANA KURUP** : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether there is any proposal under consideration of the Government to provide the Members of the State Legislature with railway passes available throughout the State as in the case of Members of Parliament?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Yes, Sir.”

* 1497 Q.—**SRI V. R. KRISHNA AYYAR** : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to give Members of the Legislatu railway passes for travel within the State;

[21st March 1955]

(b) if so, whether any recommendations have been made to the Central Government in this behalf; and

(c) whether any reply has been received?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) & (b) The proposal is under examination.

“(c) Does not arise.”

Drinking water well for Vadagupoondi.

* 1498 Q.—SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR (on behalf of Sri V. Gopala Goundar) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether any representation from the ryots of Vadugupoondi village in Gingee taluk, South Arcot district, was received by the Government in May 1953 for sinking a drinking water well in that village; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Representations in the matter were received from the ryots of Vadugupoondi.

“(b) The work was included in the comprehensive programme for 1954-55. The estimate for the work has been prepared. The work will be taken up soon.”

MR. SPEAKER :—“Question No. 1499 will be taken up tomorrow.”

T.P.K. Beedi Factory, Badagara.

* 1500 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the management of T.P.K. Beedi Factory, Badagara, Malabar, did not implement the terms of settlement arrived at before the Labour Officer, Malabar on 1st August 1953 regarding a dispute between the workers and the management by which the workers should get gratuity, leave with wages, etc.; and

(b) if so, what action the Government propose to take in the matter?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) & (b) It is reported that the workers of T.P.K. Beedi Factory, Badagara have been paid the amount due to them as per the Memorandum of settlement.”

Residential quarters for M.L.As. in Government Estate.

* 1501 Q.—SRI S. SWAYAMPRAKASAM : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) how many members of the Legislature have applied for residential quarters in the Government Estate;

21st March 1955]

(b) for how long their applications have been pending;

(c) how many members have been allotted quarters; and

(d) the reasons for not allotting quarters for the rest?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) 56.

“(b) From March 1952 onwards.

“(c) 11.

“(d) Out of 26 buildings in the Government Estate, Mount Road, suitable for accommodating persons of the status of legislators, 11 have been allotted to members of the Legislature including 2 M.Ps. The remaining quarters are already in the occupation of Government servants. As the number of applications far exceeds the number of quarters available it is not possible to allot quarters to all the applicants. The Members were also not keen on taking up the quarters in 1954, when three vacant quarters were offered to 45 members. Forty Members were not willing to accept the offer, the remaining five Members also preferred only two out of the three quarters, and there was no demand at all for the third quarter.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“Sir, the experience of hon. Members in this matter is (Interruption) . . . I do not say pitiable. Though my hon. Members applied for quarters they did not get quarters. If a standard of Rs. 20 is ordinarily fixed for a certain quarters and if it is offered to an M.L.A. or an M.L.C. Government say the rent of the same quarters is Rs. 90 and the Hon. Minister says anybody coming forward to pay that rent would be given that quarters. It was said that there are about 75 quarters in the Estate. May I suggest that all these quarters should be given only to Members of the Legislature or officers connected with the legislature? The night sessions will then be attractive and there will not be any difficulty at all caused to hon. Members and staff. Will the Government consider this aspect and offer all the residential quarters only to hon. Members of the Legislature and officers connected with the Legislature?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“The hon. Member's suggestion no doubt appears to be sound in theory but by the time I could find alternative accommodation for the present incumbents, the term of this Legislature will be over.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“Why is the distinction made between M.L.As. and Government servants in respect of this matter? The Government servants are asked to pay only 10 per cent of their salary as rent.”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“I will examine that aspect of the matter.”

8-50 a.m.

[21st March 1955]

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Sir, it is not for the present Members of the Legislature that I have made that suggestion. It should be a permanent feature. Last year when I wanted temporary accommodation it was given to me. For that a provisional rent of Rs. 58 was charged but the original standard rent was only Rs. 22. But for the same accommodation a Congress Member then representing the Andhra area was charged only Rs. 32. The concerned authorities said that it was only a provisional rent and a fair rent would be fixed later on. Still the fair rent has not been fixed and the excess amount collected by way of rent has not been refunded to me. Therefore, will the Government look into the matter and rectify the mistake? "

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" I am not aware of the allegation made by the hon. Member. He can make individual representation about his grievance and it will be attended to."

DR. K. B. MENON :—" If it arises out of the main question, will the Government consider the desirability of making available some of these houses within the precincts of the Legislature for lounge rooms and other conveniences which are not at all provided for the Members of the Legislature to-day? "

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" I am afraid that I cannot answer that question. The hon. Member must address it to my colleague."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" When Members of Parliament receive quarters in Delhi, why should they be given quarters in the Government Estate when they are not members of the Legislature? "

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" No, Sir, that is not the point. When they require accommodation and make representations in that regard, the Government may also consider their case and provide them with the necessary accommodation if they can possibly do it."

SRI K. VINAYAKAM :—" Is the Hon. Minister aware of the fact that in view of the house-rent falling in the City of Madras, the Members of the Legislature are not attracted to take Government quarters because the rent fixed by the Department is too high as compared to the falling rent in the City of Madras? Therefore, will the Government revise the rules relating to the fixation of rent charged for these quarters? Also may I know how many officers belonging to the Engineering Department are occupying these quarters and whether he is aware of the fact that these engineers are sub-letting their quarters to non-officials? "

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" Sir, about the revision of rent, we have to consider the principle on which the rent has been fixed and how the revision could be effected. At the same time I may tell the hon. Member that he has got the Government Legislators' Hostel if cheaper accommodation is needed."

[21st March 1955]

SRI K. VINAYAKAM :—" What about the family quarters? "

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" There are 10 or 11 family quarters which are all occupied and the persons occupying those quarters are not raising much objection. About the revision of rent, we have to consider on what basis it is fixed and whether a revision is possible at all. About the engineering staff occupying quarters and sub-letting them, I have no knowledge about it. Now that the hon. Member has made the charge, I shall have it enquired into."

Educational concessions for N.G.Os.

* 1502 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether special fees, such as library, games, etc., are included in the school fee concessions for the children of Non-Gazetted Officers;

(b) whether any representation was received recently from the organization of the Non-Gazetted Officers for including the above fees also in the concessions; and

(c) what action the Government propose to take in the matter?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) & (b) No, Sir.

" (c) Does not arise."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" என். ஜி. ஒ.-க்களின் குழந்தைகளுக்குப் பள்ளிக்கூடச் சம்பளம் இல்லாமல் இருந்தபோதிலும்கூட ஸ்பெஷல் பீஸ் என்ற இனங்களில் கிட்டத்தட்ட 16 ரூபாயிலிருந்து 26 ரூபாய் செலுத்த வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆதலால் இதை ஆலோசனை செய்து என். ஜி. ஒக்களுக்கு இந்த ஸ்பெஷல் பீஸ்கள் இல்லாமல் செய்வதற்கு சர்க்கார் முன்வருவார்களா? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" எப்பொழுதுமே ஒரு சலுகை கொடுத்தால் அதற்குமேல் இன்னொரு சலுகைவேண்டுமென்று கேட்பது வழக்கமாகிவிட்டது. அதைத்தான் எதிர்க்கட்சி உபதேசைகள் அவர்களும் அனுஷ்டிக்கிறார்கள்."

Medical facilities for Vadavannur, Palghat.

* 1503 Q.—

MR. SPEAKER :—" The hon. Member Sri R. Krishnan is not in his seat. The question and answer will be printed in the official proceedings."

SRI R. KRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have received a memorandum, dated 31st August 1954, from the Mahila Samajam (Branch of the A.I.W.C.), Vadavannur, Palghat, Malabar, regarding the inadequacy of medical facilities in the village; and

(b) if so, the action taken thereon?

A—2

[21st March 1955]

Merger of Deputy Tahsildar's office, Pennalurpet with Tiruvallur Taluk office.

* 1508 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to merge the Deputy Tahsildar's office, Pennalurpet, now taken over by the Government from Thirumalai-Thirupathi Devasthanam, with the Taluk office, Tiruvallur, for administrative convenience; and

(b) if so, the stage at which the proposal stands at present?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“(a) No, Sir.

“(b) Does not arise.”

Seshasayee Institute of Technology.

* 1509 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representations regarding the Seshasayee Institute of Technology, Tiruchirappalli, for grants and recognition; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) In August 1954 a memorandum was presented to Minister (Finance and Education) by certain M.L.As. of Tiruchirappalli and Tanjore districts requesting Government to consider the possibility of developing the Seshasayee Institute of Technology at Tiruchirappalli into a full-fledged Polytechnic with financial assistance from the Centre and urging Government to recognize some of the new courses introduced in the institute. The Seshasayee Institute of Technology also has made similar representations to Government.

“(b) The question of developing the institute into a Polytechnic with financial assistance from the Centre is under consideration. As regards recognition of new courses, the Technological Diploma Examination Board, Madras, at its meeting held on 31st January 1955 has granted permission to start new courses in the institute from July 1955.”

Anti-malarial Scheme.

9 a.m. * 1510 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether any representation has been received from the villagers of Ekkadu and Tiruvallur requesting the Government to extend the Anti-malarial Scheme to Ekkadu and Tiruvallur; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) No, Sir.

“(b) Does not arise.”

[21st March 1955]

SRI M. DHARMALINGAM :—“Sir, the other day the Hon. the Minister for Finance replying to a question on the floor of this House said that Tiruvallur has been declared as a filarial area and that the Government have not made any arrangement to protect the public from an attack of this disease. Tiruvallur is noted for mosquitoes. Will the Government therefore consider the necessity for extending the Anti-malarial Scheme to Tiruvallur and surrounding villages?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“So far as the departmental information goes, there are no active cases of malaria in the two villages of Ekkadu and Tiruvallur.”

SRI M. DHARMALINGAM :—“Sir, may I know whether Government have made any enquiry to find out whether a large number of patients were being treated in the hospital for malaria?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Yes, Sir, enquiry can be made.”

SRI K. VINAYAKAM :—“Sir, now that this question has been posed on the floor of this House, will the Government institute an enquiry into the fact whether this tract is infested with malaria?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Yes, Sir, that is what I said. So far as the department are concerned, they have no information that there are active cases. The Public Health Department also have not received any representation from the people of these two villages.”

Regeneration of forests.

* 1511 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN (on behalf of Sri K. Aranganathan): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the extent of forest regeneration area in the Madras State now; and

(b) the amount spent for the regeneration of forests in 1954?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) The area regenerated is now 26,752.17 acres.

“(b) Rs. 7,05,618.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“Sir, does regeneration mean only prevention of denudation of forests or taking any concrete steps for the growth of new forests?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Regeneration does mean planting new species of trees which could be utilized for fuel and other purposes.”

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“Sir, may I know whether this replanting or regeneration of forests is being done according to any specific plan and if so will the Government consider to extend the regeneration scheme to private forests also in some planned manner?”

[21st March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, certainly regeneration is taken up according to a working plan that is drawn up previously after examination, but it cannot be extended to private forests so long as private forests remain the property of private individuals."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, may I know from the Hon. Minister whether it is a fact that when licence is issued for clearfelling with regard to private forests, the concerned persons are asked to submit a plan for replanting of trees and if so whether the Government take steps to verify whether such plans are executed by the people who have cleared the forests as per the contract entered into with the Collector? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, with reference to the previous supplementary question, I just now stated that regeneration in private forests cannot be undertaken by the Government, but the hon. Member might put a separate question to my Hon. Colleague the Minister for Revenue as to what extent the owners of private forests do the regeneration."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Sir, will the Hon. Minister direct the Departmental officials not to undertake regeneration on lands adjoining villages, which are eminently fit for cultivation purposes? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" The officers of the Forest Department will not undertake regeneration in areas which are not suitable for that."

Drinking water well at Pullipakkam.

* 1512 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the well used by the villagers of Pullipakkam in Chingleput district for drinking and cooking purposes is in a filthy and damaged condition;

(b) whether it was dug in 1928 and whether the villagers recently prayed for its early repair; and

(c) what action the Government have taken on their request?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) No, Sir.

" (b) There is another well in the Cheri reported to have been sunk about 25 years ago. This well is beyond repairs. A petition has been received requesting among other things the repair of the well constructed in 1928.

" (c) The matter is under enquiry."

SRI A. RATNAM :—" Sir, may I know whether the District Board was not instructed to repair the well, as it was sunk by the District Board? "

21st March 1955]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" That well, which was constructed some 25 years ago, is beyond repair. Therefore, another well was sunk and completed in 1953 in this Cheri."

SRI K. VINAYAKAM :—" Sir, is the Hon. Minister aware of the fact that there is a graveyard adjoining this well and that water percolates from the graveyard into the well which was dug in 1928. The well could be repaired and after all cementing the surface will do. Neither the District Board authorities nor the Collectorate have taken any steps to repair that well. Will the Government take steps to close that well and then propose to sink another well instead? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, that is what I said just now. Another well has been dug in this Cheri in 1953. As regards this well, which was sunk in 1928, the Board of Revenue will make the necessary enquiry."

SRI A. RATNAM :—" Sir, is it a fact that the Government are demanding 50 per cent of the cost from the Cheri people? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" No, Sir. No contribution is asked for from the Harijans or the poor and the Backward Class people."

(Starred questions Nos. 1513 and 1514 taken up together.)

Private buses for Avadi Congress.

* 1513 Q.—SRI P. JEEVANANDAM : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the premises of the office of the Deputy Commissioner of Police, Traffic and Licensing, Poonamalle High Road, Madras, was used as a bus-stand for parking buses belonging to private bus operators from about the 15th January 1955 in connection with the Avadi Session of the Indian National Congress;

(b) whether the Government charged any amount for the use of the Government premises as a bus-stand; and

(c) if so, how much money was paid by the private operators concerned or the Indian National Congress to the Government?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" (a) No, Sir. In connection with the All-India Congress Session at Avadi in January 1955, arrangements were made in public interest to run special buses from Madras to Avadi and back from four convenient loading points in the City. One of these loading points was located opposite to the office of the Deputy Commissioner of Police, Traffic and Licensing at Egmore. Since all the buses could not be parked at the loading point without creating traffic problems, they were allowed temporarily into the compound of the office of the Deputy Commissioner before being brought to the loading point.

" (b) & (c) Do not arise."

[21st March 1955]

* 1514 Q.—SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state the number of private buses licensed in connection with the Avadi Congress?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“ 280 private buses were licensed to run from Madras to Avadi and back in connection with the Indian National Congress Sessions at Avadi.”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR:—“ ஆவடிக்கு ஒட்டப்பட்ட பஸ்கள் பெருவாரியாக போலீஸ் கமிஷனர் ஆட்சிலிருந்தும், ஹைகோர்ட்டிலிருந்தும் புறப்பட்டுப் போய்க்கொண்டிருக்கும்போது, டி. வி. எஸ். பஸ்கள் மட்டும் ஏன் தேனம்பேட்டைக்கும், ஆவடிக்கும் விடப்பட்டது? அப்படித் தனிச் சலுகை காட்டப்பட்டதன் காரணம் என்ன? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“ தனிச் சலுகை காட்டுவதற்குக் காரணமில்லை. பஸ்கள் எல்லாம் நான்கு இடங்களிலிருந்தும் புறப்பட்டுப் போய்க்கொண்டிருந்தன. டி. வி. எஸ். பஸ்கள் இந்த நான்கு இடங்களிலும் இருந்துகொண்டிருந்தன. அதனால் டி. வி. எஸ்.-க்கு என்று எவ்விதத் தனிச் சலுகையும் காட்டப்படவில்லை. ஆகவே தனிச் சலுகைகள் கொடுத்தோம் என்ற கேள்விக்கே இடமில்லை.”

SRI A. RAMASAMI TEVAR:—“ Sir, as most of the hon. Members in this House as well as in the Upper House . . . ”

MR. SPEAKER:—“ Let the hon. Member not talk about the Upper House.” (Laughter.)

SRI A. RAMASAMI TEVAR:—“ Sir, as most of the hon. Members in this House seem to feel that there is something fishy about the Avadi Congress Session, may I know from the Hon. the Leader of the House whether there is any strange thing worth consideration? ”

MR. SPEAKER:—“ The question is about the plying of buses from the City to Avadi.”

SRI A. RAMASAMI TEVAR:—“ Sir, hon. Members are putting a volley of questions on this subject. That is why I want to know whether there is anything strange behind this? ”

MR. SPEAKER:—“ Behind what? I cannot understand.” (Laughter.)

SRI A. RAMASAMI TEVAR:—“ I have put my question in simple English.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY:—“ May I know, Sir, whether these buses requisitioned from various quarters were sufficient to cope with the traffic problem? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“ Yes, Sir, they were quite sufficient and the public were very much satisfied.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“ Sir, may I know whether these buses were diverted from various other routes thereby causing inconvenience to the public? ”

[21st March 1955]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“ Sir, in most cases spare buses were diverted without detriment to the interests of the public there.”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR:—“ மந்திரி அவர் 9-10 a.m. கள் பதில் சொல்லும்போது டி. வி. எஸ்.-க்கு தனிச் சலுகைகள் கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் ஆவடியிலிருந்து புறப்படக்கூடிய பஸ்களையெல்லாம் கண்டிரோல் பண்ணும் அதிகாரம் இந்த டி. வி. எஸ்.-க்கு கொடுத்திருந்தார்கள். அப்படிக் கொடுக்கப்பட்டது மற்ற பஸ்காரர்களுக்குப் பிடிக்காமல் 22-ம் தேதி (22-2-1955) ஸ்டைக் செய்தார்கள். இது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“ பஸ்கள் எல்லாம் நன்றாக ஓடின. எல்லாப் பிரயாணிகளுக்கும் செளகரியமாக இருந்தது என்பதுதான் அரசாங்கத்திற்குத் தெரியும். அரசாங்கத் தால் எல்லா பஸ்களையும் ஒழுங்காக மக்களுக்குச் செளகரியம் செய்துகொடுப்பதற்காகத்தான் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டதே தவிர, டி. வி. எஸ்.-க்கு என்று எந்தத் தனிச் சலுகையும் கொடுக்கப்படவில்லை. எல்லா பஸ்களும் ஒழுங்காக ஓடின என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளவிரும்புகிறேன்.”

SRI K. VINAYAKAM:—“ As more than 200 private buses were licensed to run from Madras to Avadi and back in connexion with the Indian National Congress Session at Avadi, may I know from the Hon. Minister whether inconvenience was not caused to the general travelling public in mufassal areas, and if so, what arrangements the Government made to meet that situation? As all these 200 buses could not have been spare buses, we are not going to take the answer of the Hon. Minister lying low that no inconvenience was generally caused to the public. Will the Hon. Minister explain how the travelling public was not inconvenienced in mufassal areas? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“ There were, Sir, lakhs and lakhs of people coming to Madras in connexion with the Indian National Congress Session at Avadi. Not a single petition has been received from the people in the mufassal areas saying that the public were inconvenienced on account of diversion of 200 buses from mufassal areas to the City.”

SRI S. PANCHAKSHARAM:—“ To the best of my knowledge, only spare buses were diverted to Avadi and not route buses. Will the Hon. Minister confirm that the statement that I have made is correct? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“ Yes, Sir. I do agree with the hon. Member.”

Compensation to retrenched textile workers.

* 1515 Q.—SRI K. T. RAJU (on behalf of Sri N. K. Palanisamy): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any compensation was paid to the workers of the textile mills of Coimbatore district who were retrenched during 1948 as a result of the implementation of the Uthandaraman Standardization Committee's report; and

(b) if not, the reasons therefor?

[21st March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) & (b) It is reported that the managements of 25 out of the 31 mills in Coimbatore district have paid compensation due to the retrenched workers. In respect of other cases, the matter is under examination by the Labour Department.”

SRI K. T. RAJU :—“லேபர் டிபார்ட்மெண்ட் பரிசீலனையில் இருக்கக் கூடிய பிரச்னை எப்பொழுது முடிவுக்கு வரும் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“பிரச்னை முடிந்ததும் விஷயமும் முடிவாகும்.”

Ranee's Hospital, Pudukkottai.

* 1516 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether any separate minimum and maximum maternity charges are levied for maternity cases in Ranee's Hospital, Pudukkottai, Tiruchirappalli district; and

(b) the principle on which such minimum and maximum charges are levied?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) In cases where the income of the patient or the head of the patient's family is Rs. 100 per month and above, a fee ranging from Rs. 12-8-0 to Rs. 25 to be fixed by the head of the institution is charged for confinements.

“(b) On the basis of income of the patient or the head of the patient's family.”

Training centre for agricultural demonstration maistries.

* 1517 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government conducted any training centre at Pattambi, South Malabar, for agricultural demonstration maistries in 1954;

(b) if so, how many were given training; and

(c) of the trainees how many were appointed as additional agricultural demonstration maistries and of those appointed, how many were subsequently discharged?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) The answer is in the affirmative.

“(b) Sixty-two candidates were trained at the Agricultural Research Station, Pattambi.

“(c) Sixty-one candidates were appointed. Out of them 35 persons were subsequently ousted as a result of the reorganization of the field set up of the Agricultural department which came into force on 1st December 1954. Out of these 35 persons, 15 persons have since been reappointed and the remaining persons have been allotted to other districts for appointment.”

21st March 1955]

DR. K. B. MENON :—“On account of the scarcity of trained personnel, will the Government consider some scheme of making use of senior students who come out of the high schools which have Bifurcated Courses in agriculture?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Yes, Sir. That is a separate question and that is under consideration of the Government.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“May I know how long these 35 persons who were subsequently discharged were in office?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I have no information with me as to exactly the period when they were in office.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“May I know from the Hon. the Minister for Agriculture why these 35 Malayalee maistries who had undergone training in the Pattambi Agricultural Research Station, and who were appointed on 30th November 1954 were discharged on the evening of that day (30th November 1954) itself and why they have not yet been reinstated?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“These people were appointed when there was need and when the posts in which they were appointed became supernumerary they were ousted. But, Malayalees—big or small—do not mind at all going anywhere else where there is employment available and these 30 people should not mind going to South Kanara district or Coimbatore district, if they can be employed there.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“The other day the Hon. Minister stated that the Government do not intend wasting money on training persons unless employment could be found for them. As these 35 persons are now without job, may I know why so much money has been wasted by the Government on these trainees?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I do not agree that there has been any waste in giving training to these 35 people. I have just now answered that these trainees who could not be absorbed, have been allotted to other districts.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“Apart from the question of Malayalees or Tamilians in which I am not interested and which is not my question, I wish to know why these people who were appointed on 30th November 1954 were ousted from service on the same day? That, Sir, was my original question and it has not been answered.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I have already stated that the reorganization proposals were brought into effect on the 1st December 1954. On that day some of these posts were found to be supernumerary and some of the persons employed in these posts were ousted.”

[21st March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) & (b) It is reported that the managements of 25 out of the 31 mills in Coimbatore district have paid compensation due to the retrenched workers. In respect of other cases, the matter is under examination by the Labour Department.”

SRI K. T. RAJU :—“லேபர் டிபார்ட்மெண்ட் பரிசீலனையில் இருக்கக் கூடிய பிரச்னை எப்பொழுது முடிவுக்கு வரும் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“பிரச்னை முடிந்த ததும் விஷயமும் முடிவாகும்.”

Ranee's Hospital, Pudukkottai.

* 1516 Q.—**SRI V. BALAKRISHNAN :** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether any separate minimum and maximum maternity charges are levied for maternity cases in Ranee's Hospital, Pudukkottai, Tiruchirappalli district; and

(b) the principle on which such minimum and maximum charges are levied?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) In cases where the income of the patient or the head of the patient's family is Rs. 100 per month and above, a fee ranging from Rs. 12-8-0 to Rs. 25 to be fixed by the head of the institution is charged for confinements.

“(b) On the basis of income of the patient or the head of the patient's family.”

Training centre for agricultural demonstration maistries.

* 1517 Q.—**SRI M. NARAYANA KURUP :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government conducted any training centre at Pattambi, South Malabar, for agricultural demonstration maistries in 1954;

(b) if so, how many were given training; and

(c) of the trainees how many were appointed as additional agricultural demonstration maistries and of those appointed, how many were subsequently discharged?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) The answer is in the affirmative.

“(b) Sixty-two candidates were trained at the Agricultural Research Station, Pattambi.

“(c) Sixty-one candidates were appointed. Out of them 35 persons were subsequently ousted as a result of the reorganization of the field set up of the Agricultural department which came into force on 1st December 1954. Out of these 35 persons, 15 persons have since been reappointed and the remaining persons have been allotted to other districts for appointment.”

21st March 1955]

DR. K. B. MENON :—“On account of the scarcity of trained personnel, will the Government consider some scheme of making use of senior students who come out of the high schools which have Bifurcated Courses in agriculture?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Yes, Sir. That is a separate question and that is under consideration of the Government.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“May I know how long these 35 persons who were subsequently discharged were in office?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I have no information with me as to exactly the period when they were in office.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“May I know from the Hon. the Minister for Agriculture why these 35 Malayalee maistries who had undergone training in the Pattambi Agricultural Research Station, and who were appointed on 30th November 1954 were discharged on the evening of that day (30th November 1954) itself and why they have not yet been reinstated?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“These people were appointed when there was need and when the posts in which they were appointed became supernumerary they were ousted. But, Malayalees—big or small—do not mind at all going anywhere else where there is employment available and these 30 people should not mind going to South Kanara district or Coimbatore district, if they can be employed there.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“The other day the Hon. Minister stated that the Government do not intend wasting money on training persons unless employment could be found for them. As these 35 persons are now without job, may I know why so much money has been wasted by the Government on these trainees?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I do not agree that there has been any waste in giving training to these 35 people. I have just now answered that these trainees who could not be absorbed, have been allotted to other districts.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“Apart from the question of Malayalees or Tamilians in which I am not interested and which is not my question, I wish to know why these people who were appointed on 30th November 1954 were ousted from service on the same day? That, Sir, was my original question and it has not been answered.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I have already stated that the reorganization proposals were brought into effect on the 1st December 1954. On that day some of these posts were found to be supernumerary and some of the persons employed in these posts were ousted.”

[21st March 1955]

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தமிழ் நாட்டில் பெருவாரியான உத்யோகஸ்தர்கள் மேஸ் திரிகளாக வேலை பார்க்கத் தகுதியுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களை மலையாள தேசத்தில் மேஸ்திரிகளாக நியமிக்க சர்க்கார் ஆலோசிக்குமா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“அமமாதிரி போவதற்கு தமிழ் நாட்டிலுள்ளவர்கள் தயாராக இருந்தால் அதைப்பற்றி யோசிக்கப்படும்.”

SRI S. THINAKARASAMI THEVER :—“மலையாள பிரதேசத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தென் துருவத்திலும் வட துருவத்திலும் மற்றும் உலகத்தில் வேறு எந்த இடங்களிலும் சென்று வேலை பார்ப்பதற்குத் தகுதியுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களை எந்த இடத்திற்கு அனுப்பினாலும் அவர்கள் அங்கு போய் வேலை பார்ப்பதற்கும் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அது கனம் மந்திரி அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்திற்குப் பொருந்துமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“அதையேதான் நான் முன்பு சொன்னேன்.”

Smallpox in Kurumbranad taluk.

* 1518 Q.—**SRI K. MOIDU** : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the steps the Government have taken to stem the spread of smallpox in Kurumbranad taluk?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“The smallpox situation in Kurumbranad taluk has been brought under control by carrying out primary vaccinations and revaccinations, house isolation, disinfection of infected houses, materials, etc., smearing of carbolised vaseline and sulphonamide ointments, closing of schools and theatres in the infected localities, propaganda by means of informal talks, magic lantern lectures and cinema shows, free treatment and general relief measures such as distribution of rice, gruel and reconstituted milk.”

Electric pumping station on Bharathapuzha river.

* 1519 Q.—**SRI P. K. GOPALAKRISHNAN** (on behalf of Sri E. T. Kunhan) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation, dated 17th May 1954 from Sri E. T. Kunhan, M.L.A., regarding the installation of an electric pumping station on the Bharathapuzha river near Pothanoor village, Ponnani taluk; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Yes.

“(b) The Government have examined the scheme and have issued orders deferring its further consideration till 1st March 1956, pending further detailed investigation by the Director of Agriculture.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“May I know whether the Government are aware that deferring this scheme till 1st March

[21st March 1955]

1956 will cause much hardship to the agriculturists and whether the Government will implement this scheme without any further delay?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“The question is one of availability of water. The Government have thoroughly examined the matter and have considered it not worthwhile continuing the scheme. I may, however, tell the hon. Member that there were two other schemes which were proposed to be discontinued and that the Government have taken up these schemes again on reconsideration and they do propose to continue these two schemes.”

Bonus for sinking wells under Grow More Food Schemes.

* 1520 Q.—**SRI V. BALAKRISHNAN** : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether 100 rupees bonus grants for sinking ordinary wells under the Grow More Food Scheme were made in 1951 to agriculturists of Pallanianpathai village in Pallariampathi vattam of Pudukottai division in Tiruchirappalli district;

(b) the total sum so granted and the number of recipients;

(c) whether the wells were measured in October–November 1954 only;

(d) whether the delay in measurement and the plentiful rains in 1954 prevented a correct check up;

(e) whether there were lapses in the correct checking up under item (d) and whether the recipients have been notified to return the bonus grants; and

(f) if so, how many such recipients have been notified to return the bonus grants?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“(a) Yes.

“(b) The total sum granted is Rs. 6,500 and the number of recipients is 65.

“(c) Some wells were check-measured in October 1954. Wells that were completed earlier were check-measured earlier and action was taken already to convert the subsidy loans into subsidies. The well works also which were incomplete were inspected after 30th September 1954.

“(d) There was no delay. The postponement of date of completion of wells till 30th September 1954 and the inspection thereafter was only in the interests of the ryots.

“(e) There have been no lapse in the check up. Notice have been issued by the Tahsildar, Alangudi, in respect of well works treated as incomplete directing recovery of part of the loan amount taken. In respect of other cases where no work or negligible work was done, summary recovery of the entire loan has been ordered.

“(f) 14.”

[21st March 1955]

Strike in textile mills.

9-20 a.m. * 1521 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether there was any strike in textile mills on 21st December 1954 in Coimbatore district;

(b) the number of workers involved in that strike; and

(c) the number of workers arrested on 21st and 22nd December 1954?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Yes, Sir.

“(b) About 18,700.

“(c) 23 workers were arrested on 21st December 1954. No one was arrested on 22nd December 1954.”

* 1522 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether there was a one-day strike of textile workers in the district of Coimbatore, Salem, etc., on 21st December 1954;

(b) the total number of workers involved; and

(c) the reasons for the strike; and

(d) what action the Government propose to take to meet the demands of the workers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Yes, Sir.

“(b) About 21,200.

“(c) The strike was organized as a protest against the management's failure to implement the recommendations of the Tripartite Enquiry Committee.

“(d) The Government have advised the Workers' Unions to formulate the demands of the workers and present them to the individual managements for a settlement by direct negotiation and, if no settlement was reached, to take up the issues with the Labour Officers concerned for conciliation.”

SRI M. PALANIYANDI :—“இந்த ஆலை முக்கூட்டுக் கமிட்டியின் சிபார்சுகளை சில தனிப்பட்ட மில் முதலாளிகள் ஒத்துக்கொள்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே மற்ற எல்லா ஆலை முதலாளிகளையும் அரசாங்கம் அழைத்துவைத்து அந்த முக்கூட்டுக் கமிட்டியின் சிபார்சுகளை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறார்களா என்று விசாரிக்க ஏற்பாடு செய்வார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“கனம் அங்கத்தினர் சில தனிப்பட்ட மில் முதலாளிகள் ஒத்துக்கொள்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள் எனச்சொன்னார். அந்த விவரம் பூராவும் தெரிந்துகொண்ட பிற்பாடு அதற்கு மேல் அரசாங்கம் என்ன செய்யலாம் என்பதை யோசிக்கும்.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சில தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகள் கனம் மந்திரி அவர்களைப் பேட்டி கண்டு அந்தப் பிரச்சினையை மீண்டும் பிரதேச வாரியாக கவனித்து பேச்சு

21st March 1955]

வார்த்தைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா? அப்படியானால் அதன்பேரில் அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதென்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“என்னுடைய ஞாபகத்தைப் பொறுத்தவரையில் பிரதேசவாரியாகப் பேச்சு வார்த்தை நடத்தவேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்லியதாகத் தெரியவில்லை. ஏன், அப்படிச் சொல்லவில்லை என்றே சொல்லிவிடலாம். ஆனால் வேறு சில யோசனைகளைச் சொன்னார்கள். அதைப்பரிசீலனை செய்வதாகச் சொன்னேன். இப்பொழுது அவற்றை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்துகொண்டும் இருக்கிறது.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“Sir, the policy of the Government being to encourage the handloom industry and also Khadi, and in view of the fact that the policy of the Government is also to better the living conditions of the handloom weavers, would it not be better if the Government do not interfere with matters relating to textile mills?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I may inform the hon. Member that most of the textile mills are spinning mills and the handlooms do depend on these mills.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“Is it not a fact that the deputation of textile union representatives who met the Hon. Minister urged on him that if conciliation is taken up by the Government, it should be taken up on an industry-cum-region basis?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I do not remember what exactly were the various representations made to me by the deputation. I have already stated that all those points that were represented are under examination.”

SRI R. KUPPUSWAMI :—“எந்தத் தொழிற்சங்கமாவது அந்த முக்கூட்டுக் கமிட்டியின் சிபார்சுகள் விஷயத்தில் அட்ஜூடிகேஷனுக்கு விடவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“அதற்குப் பதிலளிக்க நோட்டீஸ் வேண்டும்.”

“Soviet Nadu and Soviet Land.”

* 1523 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have issued any orders prohibiting the Magazines ‘Soviet Nadu’ and ‘Soviet Land’ being kept in the Panchayat Board Libraries in Ramanathapuram district; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) & (b) The attention of the Member may be invited to the answer furnished to Question No. 1066 (983) answered on 1st March 1955.”

[Sri K. V. Ramaswami] [21st March 1955]

பங்கள் மிகப் பெரிய சேதத்திற்கு உள்ளாகியிருக்கின்றன. அறுபது கூரைகள் தீயினால் வெந்து போயிருக்கின்றன. அறுபதினாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் சேதம் ஏற்பட்டிருக்கவேண்டும் என்பதாக நான் சமீபத்தில் அந்த ஊருக்குப் போயிருந்த காலத்தில் மதிப்பிடப்பட்டது. அந்தத் தீ விபத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட 35 குடும்பங்களும் சிறு நில விவசாயிகளுடைய குடும்பங்கள், அவர்கள் எல்லாம் மிக ஏழைகள். அவர்கள் தங்கள் சாப்பாட்டிற்காகவும் தங்களிடமுள்ள கால்நடைகளின் தீவனத்திற்காகவும் வைத்திருந்த பொருள்கள் எல்லாம் வெந்து சாம்பலாகிவிட்டன. அந்த 35 குடும்பங்களில் ஒரு தச்சு வேலை செய்பவருடைய குடும்பமும் சேர்ந்திருக்கிறது. வழக்கமாக எங்கள் பக்கத்தில் ஏதாவது விபத்து ஏற்பட்டால் அதற்கு நிவாரணமாக சர்க்கார் பீன ஓலைகளை இனாமாக வெட்டிக்கொண்டு போகச் சொல்வார்கள். அம்மாதிரியான நிவாரணம் தற்போது கொடுப்பதில் பயனில்லை. இந்தத் தீ விபத்தினால் ஏராளமான பொருள் சேதத்திற்கு உள்ளாகியிருக்கும் குடும்பங்களுக்கு நிறைய உதவி எல்லாவகையிலும் அளிப்பது மிக மிக அவசியம். அதற்குவேண்டிய ஏற்பாட்டை கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நான் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, on 25th February 1955 at about 11-30 a.m. a fire broke out in Varagur village of Namakkal taluk, Salem district, 46 miles from Salem Fire Station. A girl of 7 years by name Rajalakshmi kindled fire in the oven to prepare hot water and the splinters that started from the fire ignited the ends of grass overhanging the ‘Parani’ over the oven. The roof of the hut caught fire which gradually spread to the adjoining huts. Most of the villagers were engaged in field work.

“ Information of the fire was received at the Fire Station at 12-30 noon. The Fire Service Units responded immediately and reached the scene at 2-50 p.m. Immediately on arrival at the fire spot the units were set to work and the fire was brought under control in two hours. The fire was completely put out after making use of the water from a well.

“ Fifty-nine thatched dwelling huts belonging to 36 individuals were destroyed by the fire with the foodgrains such as paddy, kambu, cholam and varagu. The houses burnt lie in two rows from east to west. The tiled and terraced houses interspread were not affected. Before the fire squad could reach the place, all the sixty houses were in flames. The estimated value of foodgrains involved in the fire was Rs. 5,300 and foodgrains worth about Rs. 455 were saved from destruction. The total estimated value of property involved in the fire was Rs. 20,000 while the estimated loss was Rs. 8,875. There has been no loss of human or animal life.

“ It is also reported that the Panchayat Board President, Village Munsif and the villagers and the local Sub-Inspector of Police with Police constables rendered good assistance to the Fire Service and they were engaged in extinguishing the fire at the time of arrival of Fire Units and that the fire was threatening to spread on all directions fanned by a heavy wind at the time of the arrival of Fire Units at the fire spot.

“ The Collector of Salem has stated that he has sanctioned a cash grant of Rs. 30 to each of the 33 victims (out of 36) who were

21st March 1955] [Sri M. A. Manickavelu]

eligible for the relief, and directed the Revenue Divisional Officer to arrange for the immediate disbursement of the relief and that he has also issued instructions to the Revenue Divisional Officer, Namakkal, to visit the village, and form a relief committee with the leading villagers and arrange for food and clothing through public donations.”

IV.—ANNOUNCEMENTS BY THE HON. SPEAKER RE
CONSTITUTION OF COMMITTEES.

(1) COMMITTEE ON ESTIMATES.

MR. SPEAKER :—“ I have to announce to the House that the following fourteen Members were duly nominated for the election of fourteen Members of the Madras Legislative Assembly to the Committee on Estimates :—

- 1 Sri A. Ratnam.
- 2 „ M. Narayana Kurup.
- 3 „ T. C. Narayanan Nambiar.
- 4 „ S. Ramalingam.
- 5 „ D. Krishnamurthi Gounder.
- 6 „ S. Swayamprakasam.
- 7 „ R. S. Arumugam.
- 8 „ N. Gopala Menon.
- 9 „ P. B. K. Raja Chidambaram.
- 10 „ V. K. Ramaswami Mudaliar.
- 11 „ K. Rajaram.
- 12 „ T. Anantha Pai.
- 13 „ S. Jayarama Reddiar.
- 14 „ Dr. U. Krishna Rao.

“ As the number of candidates validly nominated is equal to the number of vacancies to be filled, viz., fourteen, I hereby declare them to have been duly elected to the Committee on Estimates. The Hon. Finance Minister is a member of the Committee *ex-officio*.

“ Under rule 164 of the Madras Assembly Rules, I nominate Dr. U. Krishna Rao to be Chairman of the Committee.

(2) COMMITTEE ON PUBLIC ACCOUNTS.

I have to announce to the House that the following fourteen Members were duly nominated for the election of fourteen Members of the Madras Legislative Assembly to the Committee on Public Accounts :—

- 1 Dr. K. B. Menon.
- 2 Sri K. P. Gopalan.
- 3 „ Kunhi Muhammad Shaffee.

[Mr. Speaker]

[21st March 1955]

- 4 Sri N. K. Palanisamy.
- 5 „ S. P. Thangavelu.
- 6 „ M. P. Subramaniam.
- 7 „ C. R. Ramaswami.
- 8 „ A. Appu.
- 9 „ V. S. Sivaprakasam.
- 10 „ N. Mounaguruswami Naidu.
- 11 „ Y. Manjappa Shetty.
- 12 „ A. Ramaswami Thevar.
- 13 „ R. V. Swaminathan.
- 14 „ K. R. Viswanathan.

“ As the number of candidates validly nominated is equal to the number of vacancies to be filled, viz., *fourteen*, I hereby declare them to have been duly elected to the Committee on Public Accounts. The Hon. Finance Minister is a member of the Committee *ex-officio*.

“ Under rule 172 of the Madras Assembly Rules, I nominate Dr. K. B. Menon to be the Chairman of the Committee.

(3) COMMITTEE OF PRIVILEGES.

“ I have to announce to the House that the following fifteen Members were duly nominated for the election of fifteen Members of the Madras Legislative Assembly to the Committee of Privileges:—

- 1 Sri S. C. C. Antony Pillai.
- 2 „ V. R. Nagarajan.
- 3 „ M. Chinnathambi Thevar.
- 4 „ S. Ramaswami Naidu.
- 5 „ S. Panchaksharam.
- 6 „ N. Rajagopal.
- 7 „ P. Selvaraj.
- 8 „ V. K. Palaniswami Gounder.
- 9 „ S. Venkatarama Ayyar.
- 10 „ P. T. Rajan.
- 11 „ A. Govindaswami Nayagar.
- 12 „ P. Jeevanandam.
- 13 „ P. K. Gopalakrishnan.
- 14 „ M. Dharmalingam.
- 15 „ M. Manickasundaram.

“ As the number of candidates validly nominated is equal to the number of vacancies to be filled, viz., *fifteen*, I hereby declare them to have been duly elected to the Committee of Privileges. The Deputy Speaker is *ex-officio* member of the Committee.

21st March 1955]

[Mr. Speaker]

“ Under sub-rule (4) of rule 178 of the Madras Assembly Rules, I nominate Sri P. T. Rajan to be the Chairman of the Committee.

(4) HOUSE COMMITTEE.

“ I have to announce to the House that the following eleven Members were duly nominated for the election of eleven Members of the Madras Legislative Assembly to the House Committee:—

- 1 Sri S. S. Kolkebail.
- 2 „ G. Govindan.
- 3 „ T. V. Sannasi.
- 4 „ K. Aranganathan.
- 5 „ A. Sambasivam.
- 6 „ T. R. Varadan.
- 7 „ P. G. Karuthiruman.
- 8 „ K. V. Ramaswami.
- 9 „ A. Doraiswami Gounder.
- 10 „ Mookkiah Thevar.
- 11 „ N. C. Ramaswami Kandar.

“ As the number of candidates validly nominated is equal to the number of vacancies to be filled, viz., *eleven*, I hereby declare them to have been duly elected to the House Committee.

“ In addition to the above, under rule 214 (1) of the Madras Assembly Rules, I nominate the following *four* Members to be Members of the said Committee:—

- 1 Sri E. L. Raghava Mudaliar.
- 2 „ P. M. Munuswamy Gounder.
- 3 „ S. Vadivelu.
- 4 „ N. Rathina Gounder.

“ The Deputy Speaker is under rule 214 *ex-officio* a member and Chairman of the Committee.

V.—LETTER FROM SRI R. V. KRISHNA AYYAR, SECRETARY, STATE LEGISLATURE RE LAYING DOWN OF HIS OFFICE.

MR. SPEAKER:—“ I have received a letter from the Secretary to the State Legislature. I wish to read it to the House—

“ You know that my contract of service in this Legislature will terminate on the 24th April 1955 and that in the meantime the Government have on my application been pleased to grant me leave for one month with effect from the 24th March 1955. I shall therefore be laying down my present office on the afternoon of the 23rd instant.

“ It was on the 6th January, 1924, i.e., more than 31 years ago, that I was first appointed as Secretary to the then Madras Legislative Council under what was briefly known as the Montford Reforms. I was then a member of the Madras Judicial Service working in the Law Secretariat of Government. When some years afterwards, the Government gave me the option of either going out as a District and Sessions Judge or remaining in this Secretariat, I chose the latter course. I retired on the 16th August 1941 as Secretary to the State Legislature constituted under the Government of India Act, 1935. The Legislature had then been suspended owing to the war.

[Mr. Speaker]

[21st March 1955]

'After the lapse of more than ten years, after my retirement I was again given the rare opportunity of serving this Legislature formed in 1952 after the General Elections and though at first I accepted the office of Secretary to this Legislature for one year only, I have in fact remained here for nearly three years. I feel grateful for this opportunity of service, especially as it enabled me to come in contact with a Speaker of such remarkable knowledge of and enthusiasm for correct Parliamentary practice, as you.

'During all the years when I remained in the Madras Legislature, I had the great good fortune of receiving uniform kindness, consideration and appreciation at the hands of the several distinguished persons who from time to time presided over the Legislature and from the members of all parties connected with it. In particular, I have been the recipient from you of uniform kindness and courtesy which will ever be the source of pride and satisfaction to me in my retirement. I hereby express my feelings of sincere gratitude to you and through you to the Government and to the members of the Legislature for all the kindness, courtesy and consideration which you and they have shown to me at all times.

'I shall be failing in my duty if I do not on this occasion, acknowledge the very willing, loyal and efficient co-operation and help which throughout my long service in the Legislature Secretariat, I have received from the officers and staff of that Secretariat. I hope and wish that the volume and quality of the work done by them will receive from the hands of Government and this Legislature due recognition and appreciation.

'Lastly, I assure you that in my retirement, I shall ever be praying for your long life and prosperity, and for the long life and prosperity of all persons connected with this Legislature and that I shall ever be wishing for the success of this Legislature in its endeavours and for the maintenance of its high reputation for patriotism, justice and righteousness.

Yours faithfully,
R. V. KRISHNA AYYAR,
Secretary to the Legislature."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, I am sure the entire House has listened to the contents of the letter which you have just read with a certain feeling of regret that Mr. R. V. Krishna Ayyar should be leaving us. I have given notice of a motion which will be formally moved to-morrow expressing appreciation of the long and meritorious work done by Mr. R. V. Krishna Ayyar to this Legislature."

MR. SPEAKER:—"The motion will be taken up to-morrow."

MR. SPEAKER:—"Now, let us take up the next item on the agenda, viz., Voting on Demands.

VI.—PERSONAL EXPLANATION re ADVICE TENDERED
BY SOME MEMBERS TO THE METTUR INDUSTRIES UNION
CONCERNING THEIR DEMAND FOR BONUS.

9-40
a.m.

SRI M. KALYANASUNDRAM:—"Sir, before proceeding to the next item, I want to make a personal explanation. It is with regard to the reply given by the Hon. the Minister for Labour the other day. கனம் சபாநாயகர் அவர்களே. இம்மாதம் 17-ந்தேதி அன்றைய தினம் என்னுடைய கேள்வி ஒன்றுக்கு பதில் சொல்லக்கூடிய சமயத்தில் கனம் தொழில் மந்திரி அவர்கள் மேட்டூர் இண்டஸ்ட்ரிஸ் தொழிலாளர் களுடைய சங்கத்தையும் அதற்கு யோசனை சொல்லக்கூடியவர்களையும் அதில் ஓரளவு சம்பந்தப்பட்டிருக்கக்கூடிய இந்தச் சபையிலுள்ள அங்கத்தினர் களையும் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய முறையில் குறைகூறினார்கள். அது சம்பந்தமான சில விவரங்களை சபை முன்பு சொல்லவேண்டியது என்னுடைய கடமையென்று நான் கருதுகிறேன்."

PERSONAL EXPLANATION re ADVICE TENDERED BY
SOME MEMBERS TO THE METTUR INDUSTRIES
UNION CONCERNING THEIR DEMAND FOR
BONUS

[21st March 1955]

MR. SPEAKER:—"சுருக்கமாகப் பேசி முடித்துவிடுங்கள். Personal explanation should always be brief."

SRI M. KALYANASUNDRAM:—"மேட்டூர் இண்டஸ்ட்ரிஸ் வெள்ளைக்காரருக்குச் சொந்தமான கம்பெனி என்பது வாஸ்தவம் தான். அங்கு இரண்டாயிரம் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். லேபர் ஆபீசர் அனுப்பியிருக்கக்கூடிய ரிபோர்டிலிருந்து பார்த்தால் 1,800 தொழிலாளர்கள் ஒரே சங்கத்தில் அங்கத்தினர்களாக இருக்கிறார்கள். 5½ மாதச் சம்பளம் போனஸாகக் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று அந்தச் சங்கம் கோரிவந்தது. அதைப்பற்றி சர்க்காரிடத்திலும் முறையிடப்பட்டது. அது சம்பந்தமாக நடைபெற்ற பேச்சு வார்த்தைகளில் சிற்சில சந்தர்ப்பங்களிலே நானும் தமிழ்நாடு தொழிற்சங்க காங்கிரஸைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ கே.டி. கே. தங்கமணியும் மந்திரி அவர்களைச் சந்தித்துப் பேசவேண்டிய சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டது. இந்தச் சங்கம் அகில இந்திய தொழிற்சங்க காங்கிரசோடு இணைக்கப்பட்டதல்ல. அது எல்லா அரசியல் கருத்துடையவர்களும் சேர்ந்து வேலை செய்யக்கூடிய சங்கமாகும். தகராறு என்னவென்றால் 5½ மாதச் சம்பளம்—சம்பளம் என்று சொல்லும்போது அடிப்படைச் சம்பளம், ஓவர் டைம் அலவன்ஸ், இரவு வேலை செய்தால் அதற்குள்ள அலவன்ஸ் எல்லாம் சேர்ந்தது—போனஸாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதாகும். ஆனால், மந்திரி அவர்கள் சொல்லக்கூடிய சமயத்தில் '5½ மாதச் சம்பளம் கொடுப்பதற்கு நிர்வாகஸ்தர்கள் இணங்கவில்லை; 4½ மாதச் சம்பளம் என்ற அடிப்படையில் கொடுப்பதற்குத் தயாராயிருக்கிறார்கள்' என்று சொன்னார். மந்திரி அவர்கள் 'நிர்வாகிகளை மேற்கொண்டு வற்புறுத்துவதற்கு முடியாது' என்றும் சொன்னார்கள். அதையொட்டியேதான் லேபர் கமிஷனர் கடிதமும் இருக்கிறது. மந்திரி அவர்களுடைய யோசனையின் மீது தான் லேபர் கமிஷனர் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஜனவரி மாதம் 20-ம் தேதி கடிதம் எழுதப்பட்டது. லேபர் கமிஷனர் காரியாலயத்திலிருந்து ஸ்ரீ கே. டி. கே. தங்கமணிக்குக் கடிதம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அதில் சொல்லப்பட்டிருப்பதென்னவென்றால்.

'During the discussion with the Minister for Agriculture on 8th January 1955, the management's representative offered to pay 4½ months' wages including overtime wages and night allowance as bonus for the year 1953-54. They are not prepared to consider any further increase.'

"மந்திரி அவர்கள் பின்வரும் வாக்கியத்தைக் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்:

'I suggest that you persuade the workers to accept 4½ months' wages as bonus rather than risk a reference for adjudication. I shall be glad to have your reply to my suggestion on or before 24th January 1955.'

என்று லேபர் கமிஷனர் ஸ்ரீ கே. டி. கே. தங்கமணிக்குக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். அதற்கு ஸ்ரீ கே. டி. கே. தங்கமணி எழுதிய பதிலைப் பார்ப்போம்."

MR. SPEAKER:—"I think the hon. Member's personal explanation will be a long one."

SRI M. KALYANASUNDRAM:—"No, Sir. I will finish my speech in one or two minutes."

"லேபர் கமிஷனர் கேட்டமாதிரி 24-ம் தேதியே நேரில் பார்த்து அந்தச் சங்கத்திலிருந்து வந்த கடிதமும் நேரடியாக வந்திருக்கும் தந்தியும் லேபர் கமிஷனரிடம் கொடுக்கப்பட்டது. கனம் மந்திரி அவர்களுடைய 'File'-ஐக் கொடுத்தால் அதிலிருந்து அதை எடுத்ததுக் கார்டுவதற்கு நான் கட்டாயம் தயாராயிருக்கிறேன். மந்திரி அவர்கள் வேறு ஏதாவது எப்படிச் செய்திருந்தாலும் அதைப்பற்றி பிரவேசிக்கத் தயாராயில்லை. சர்க்கார் என்ன யோசனை கொடுத்திருந்ததோ அந்த யோசனையை நிறைவேற்றியிருக்கிறதா? 'அட்ஜூடிகேஷனுக்கு

[Sri M. Kalyanasundaram] [21st March 1955]

விடுவதற்குத் தயாராய் இருக்கிறேன் என்று சூசகமாகத் தெரிவித்திருக்கிறார். உறுதியாக எடுக்கவேண்டிய நடவடிக்கையை எடுத்தால் கையைப் பிடிக்கப்போவது கிடையாது என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். எந்தச் சமயத்திலும் சர்க்கார் எந்த முதலாளிகளிடத்திலும் தொழிலாளர்களுடைய நலனைப் பாதுகாப்பதற்கு உறுதியான நடவடிக்கை எடுக்கும்போது இரண்டு கைகளினால் அந்த உறுதியான நடவடிக்கை எடுக்கும்போது இரண்டு கைகளினால் நாங்கள் ஆதரவு தருவதற்குத் தயாராயிருக்கிறோம். தொழிலாளர்களின் நலனுக்காக சர்க்கார் முதலாளிகளிடப்பேரில் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுவார்களானால் அப்பொழுது நாங்கள் அதற்குக் குறுக்கே நிற்கமாட்டோம். இது சம்பந்தமான விவரங்களைக் கேட்டிருக்கக்கூடிய சபை அங்கத்தினர்களே எது உண்மை, எது சரி என்று முடிவு கட்டுவதற்கு அவரவர்களுடைய விவேகத்திற்கே விட்டுவிடுகிறேன்.”

* **THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM** :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது இதை ஒரு விவாதமாகக் கருதி நீண்ட நேரம் பேசப்போவதில்லை. எதிர்க்கட்சி உபதலைவர் குறிப்பிட்ட விஷயம் சம்பந்தமாக என்னைப் பொறுத்தமட்டில் நான் முன்பே விளக்கியிருக்கிறேன். லேபர் கமிஷனர் கடிதம் எழுதிய விவரம் எனக்குத் தெரியாது. அவருடைய உத்தியோக ஹோதாவில் அவர் எழுதியிருக்கலாம். நான் குறிப்பிட்ட விஷயங்களெல்லாம் இரண்டு மூன்றுதான். கம்பெனி வெள்ளைக்காரக் கம்பெனி. முக்கியமாக ‘கோர்ட்டு தீர்ப்புக்கு விடுவதற்கு அரசாங்கம் தயங்குகிறது என்று எதிர்க்கட்சியினர் சொல்வதுண்டு. பரிசீலனை செய்து கோர்ட்டு தீர்ப்புக்கு விடவேண்டியதைத்தான் விடுகிறோம். விவாதம் நடந்த காலத்தில் இரண்டு யூனியன்களைச் சேர்ந்த பிரதிநிதிகளும் இருந்தார்கள். இரண்டு பேர்களில் ஒருவராவது, ‘சரி, முதலாளிகள் சொல்வதை அப்படியே ஒத்துக்கொள்ளலாம்’ என்று சொல்லவில்லை. ‘எழுதுகிறேன் என்று சொன்னார்கள். மானேஜ்மெண்டும் ஒரே பிடிவாதமாக, ‘நாங்கள் ஒன்றும் செய்யமுடியாது’ என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஒரு மாதச் சம்பளமாவது தொழிலாளர்களுக்கு அட்வான்ஸ் கொடுக்கும்படி நான் மானேஜ்மென்ட்டுக்கு யோசனை கூறினேன். ‘அதுகூட முடியாது’ என்று அவர்கள் எழுதிவிட்டார்கள். அட்ஜூடிகேஷனுக்கு விடுவது நியாயம் என்று எனக்குப்பட்டது. எனக்கு இருந்த முழுப்பொறுப்பை வகித்து அவ்வாறே நான் செய்தேன். நான் இப்பொழுது சொல்லவேண்டிய விஷயம் இவ்வளவுதான்.”

MR. SPEAKER :—“ I hope the House will remember that hon. Member Sri Balakrishnan raised a point of order regarding the placing of certain information before the House. I must tell the House that it was placed on the table of the House under sub-section (3) of section 133 of the Motor Vehicles Act, Central Act IV of 1939.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Yes, Sir. It may be so. But it will be better if it is brought to the notice of the House.”

MR. SPEAKER :—“ All right. I shall arrange to make a note of it in the Agenda. Hon. Members will find a note of it in the agenda circulated to them.”

VII.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1955-56—*cont.*

(1) DEMAND VI—MOTOR VEHICLES ACT ADMINISTRATION.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Mr. Speaker, there are three Demands relating to Road Transport, viz., Demands VI, XXXIII and XXXIX. As the subjects dealt with by these

21st March 1955] [Sri B. Parameswaran]

three Demands are allied subjects, I suggest that all these Demands may be treated as one Demand for purposes of discussion.”

MR. SPEAKER :—“ That is what we have been doing.”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Sir, I shall move all these three Demands. The respective cut motions may be moved thereafter. These Demands may be put to vote separately in the end.”

MR. SPEAKER :—“ Certainly.”

(1) DEMAND VI—MOTOR VEHICLES ACT ADMINISTRATION.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 10,32,600 under Demand VI—Motor Vehicles Act Administration.’”

MR. SPEAKER :—“ Demand moved—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 10,32,600 under Demand VI—Motor Vehicles Act Administration.’”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Mr. Speaker, I move—

‘That the allotment of Rs. 10,32,600 under Demand VI—Motor Vehicles Act Administration be reduced by Rs. 100.’”

MR. SPEAKER :—“ Cut motion moved—

‘That the allotment of Rs. 10,32,600 under Demand VI—Motor Vehicles Act Administration be reduced by Rs. 100.’”

(2) DEMAND XXXIII—ROAD TRANSPORT SCHEMES—WORKING EXPENSES.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Mr. Speaker, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,20,43,200 under Demand XXXIII—Road Transport Schemes—Working Expenses.’”

MR. SPEAKER :—“ Demand moved—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,20,43,200 under Demand XXXIII—Road Transport Schemes—Working Expenses.’”

SRI P. JEEVANANDAM :—“ Mr. Speaker, I move—

‘That the allotment of Rs. 1,20,43,200 under Demand XXXIII—Road Transport Schemes—Working Expenses be reduced by Rs. 100.’”

[21st March 1955]

MR. SPEAKER :—" Cut motion moved—

'That the allotment of Rs. 1,20,43,200 under Demand XXXIII—Road Transport Schemes—Working Expenses be reduced by Rs. 100'."

(3) DEMAND XXXIX—CAPITAL OUTLAY ON ROAD TRANSPORT SCHEMES.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Mr. Speaker, on the recommendation of the Governor, I move—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 27,61,100 under Demand XXXIX—Capital Outlay on Road Transport Schemes'."

MR. SPEAKER :—" Demand moved—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 27,61,100 under Demand XXXIX—Capital Outlay on Road Transport Schemes'."

SRI K. T. RAJU :—" Mr. Speaker, I move—

'That the allotment of Rs. 27,61,100 under Demand XXXIX—Capital Outlay on Road Transport Schemes be reduced by Rs. 100'."

MR. SPEAKER :—" Cut motion moved—

'That the allotment of Rs. 27,61,100 under Demand XXXIX—Capital Outlay on Road Transport Schemes be reduced by Rs. 100'."

"I allot two hours for these Demands."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, we have saved an hour and I suggest that we take half an hour more for these Demands and half an hour more for the Demand regarding Head of State, etc."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I have no objection."

MR. SPEAKER :—" The Hon. the Minister for Transport."

9-50 a.m. THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Sir, the Transport administration in the State is primarily the concern of the State Transport Authority, viz., the Central Road Traffic Board, Madras, and a Regional Transport Authority in each district. There is a separate Road Traffic Board for Madras City. The Transport Commissioner is the head of the department and also the Chairman of the Central Road Traffic Board.

"During the last few years, motor transport has been rapidly growing in importance and the Transport Department itself is becoming a major Department of the Government. Steps are being taken at every stage to provide relief to operators and to make the administration generally efficient. The Government

21st March 1955] [Sri B. Parameswaran]

have directed that a more liberal policy should be pursued by the Transport authorities in the matter of providing improved transport facilities to the travelling public.

"The work relating to registration of motor vehicles and licensing of drivers and conductors is now being done by the Regional Transport Officers in seven districts. As this arrangement has been working satisfactorily, it is proposed to extend the scheme to other districts.

"In order to provide a cheap and quick mode of transport especially for the convenience of middle class people, baby-taxis having a seating capacity of 4 in all were introduced in Madras City and in some mufassal towns. The proposal to introduce more baby taxis in Madras City and also in other mufassal towns is under consideration. The passenger capacity of ordinary taxis was raised from 4 to 5 to give more amenities to the travelling public and at the same time without proportionate rise in the tax to be paid by the permit-holder.

"In order to divest themselves of the powers of revision over orders passed by the Transport authorities in the State the Government have recently amended the Motor Vehicles Act suitably; and the re-organization of the Central Road Traffic Board and Regional Transport Authorities is under the active consideration of the Government.

"Sir, the working expenses of the Government Bus Service and the Government Transport Central Workshop are covered by Demand No. XXXIII and are adjusted in reductions of the gross receipts, as in the case of Irrigation works and Electricity schemes. The expenditure connected with the purchase of buses, lands and buildings and tools and plant required for the Government Bus Service and the Government Transport Central Workshop is booked under Demand XXXIX.

"The scheme of nationalisation of bus services continued to be confined to Madras City during the seventh year of its existence. A few buses of the Government Bus Service in the City are however being operated on some suburban and mufassal routes as in previous years, in addition to the week-end excursion specials to Mahabalipuram.

"The objective of the Government Bus Service is to provide convenient transport in the City at reasonable rates of fares, and to maintain the requisite number of buses for the purpose. The main problem is to cope with the peak hour traffic of the population going to and returning from offices and educational institutions. If the number of buses is too small, the transport facilities will be inadequate to carry the traffic offering. If it is too large, overheads, depreciation and idle time will swell costs and it would be difficult to maintain reasonable rates of fares. A golden mean

[Sri B. Parameswaran] [21st March 1955]

has to be struck, servicing and maintenance arrangements being so co-ordinated as to provide for the requisite number of vehicles doing trips more frequently to meet the peak hour traffic and services of lesser intensity in the remaining period. This is how Transport Undertakings in capital cities work. The service was operating a fleet strength of 381 vehicles at the start of the current financial year as against 198 vehicles and 41 spares owned by private owners before nationalisation. The fleet strength on 1st March 1955 was 401 buses. In spite of the very heavy strain and extra wear on the vehicles during the previous year caused by the sudden stoppage of the Tramway services in April 1953, the Organization was able not only to maintain an uninterrupted flow of services throughout the City but to augment the services wherever necessary. Most of the vehicles have already served their full stretch of life. This is really commendable. This has been achieved by a careful and diligent drawing up of the programme for the periodical overhaul and maintenance of vehicles and judicious deployment of vehicles according to seating capacity to the several routes with reference to traffic load offering. The vehicle utilisation in the Madras Government Bus Service is the highest among the State Transport undertakings in India. The average bus mileage is 99.5 miles per day.

"It became clear that, for the City service, petrol driven vehicles with a smaller seating capacity, were both uneconomic and inadequate to meet the traffic offering and so the Government decided to embark on a policy of replacing old vehicles with heavy diesel buses with a large seating capacity, and of replacing the petrol engines of the comparatively more serviceable vehicles, by diesel engines. The opportunity of renovating the bodies of buses which were otherwise serviceable was utilised and this has resulted in increasing the seating accommodation from 28 to 36 passengers. Consistent with the policy to go in for heavy diesel buses with a large seating capacity, 50 buses of new Leyland Royal Tiger in which the engine, radiator, etc., are slung under the floor of the chassis, have been purchased. These chassis provide for a larger number of seats than those of the conventional type of the same dimension and can carry 45 sitting and 25 standing passengers. Unfortunately, all the 50 new vehicles could not be put on the road within the current year itself as anticipated by Government due mainly to the difficulty in getting body kits in time. So far 23 vehicles have been put on the road. Bodies are being constructed on the remaining chassis and the buses are expected to be on the road by June 1955.

"During the current year nearly 90 petrol engines which have done more than their normal life have been replaced by Perkins diesel engines and this has secured not only a reduction in fuel cost but a further span of life for the vehicles at minimum cost to Government. The scheduled number of buses per day is 305 performing a total daily mileage of 39,650. The introduction of

21st March 1955] [Sri B. Parameswaran]

the new Leyland Royal Tiger buses with a capacity of 70 passengers has done much to solve the difficulties in some of the major routes in the City. Even now it cannot be claimed that we have solved the problem in the City.

"Government have programmed the augmentation of their fleet strength by going in for more diesel type buses during the next financial year. As a step in this direction, orders have been placed after inviting tenders for the purchase of 50 chassis of Leyland Worldmaster. These are expected to be delivered in lots from July 1955. A sum of Rs. 25 lakhs has been provided under 82-B-Capital Outlay on Road Transport Schemes for the purpose. The additions to fleet already made and to be made in the coming months would help to deal fairly successfully with the peak traffic. The heavy diesels with a large seating capacity would be able to carry a large number of passengers in the rush hours, and there should be much less of passengers waiting at bus stops for long periods.

"In the meantime, I must request the public to be patient and put up with some inconvenience, if any, during the hours of peak traffic. But for the stoppage of the Tramways, we should have been in a much better position.

"It is expected that the new acquisition of vehicles would considerably improve the transport facilities in the City. But the Government do not propose to be content with what has been done. At the end of 1955, the entire position will be reviewed with reference to the traffic offering in the conditions which may then prevail, and prompt and suitable action will be taken.

"A number of interesting experiments are being made and the results are being watched. Season tickets are now issued permanently in certain routes and temporarily in certain other routes. To encourage safe and efficient driving of the buses, a scheme for the grant of a bonus of Rs. 5 per mensem to each driver who has been driving for the prescribed distances and periods, without accident, etc., is in operation. The results, so far, have been very encouraging. Similarly, conductors who maintain a satisfactory record of good behaviour and honesty are being paid a bonus of Rs. 3 per mensem. A refresher course has been organized to enable drivers to improve their efficiency in driving and also to familiarize them with the latest type of heavy diesel vehicles.

"The intensity of traffic on each route and the alignments of the routes themselves are being constantly studied and improvements are effected where necessary on the advice of the City Transport Advisory Committee, which I am happy to say has been functioning very satisfactorily. The members of the Committee bring criticisms to the notice of the authorities and offer very valuable suggestions for improvements.

"The Government Transport Central Workshop which functions as an auxiliary to the Government Bus Service has been built up into an organized one on modern lines with a labour complement

[Sri B. Parameswaran] [21st March 1955]

of over 500 men. It is equipped with up-to-date machinery and tools and plant. The building of bodies on the chassis now purchased and to be purchased during the next financial year, would, it is expected, provide continuous employment to the labour force in the workshop.

“ With the increased efficiency of the Central Workshop and the operation of an increased number of diesel vehicles particularly heavy diesels with a large seating capacity, and with constant operational vigilance and attention to the needs and convenience of the public, I am confident that the Government Bus Service will give a very good account of itself in the coming years.

“ With these words, I now move, Sir, that the Demands be granted.”

10 a.m. SRI K. P. GOPALAN :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I want to second the cut motion moved by my friend, Sri Kalyanasundaram. Regarding the administration of the Motor Vehicles Act, I wish to invite the attention of the Hon. Minister for Transport to some urgent and important matters. The policy of the Government must be to arrange for cheap transport for the travelling public. If there is an efficient working of the transport system, it will promote trade, commerce and communication. So I think it is an important subject which has to be dealt with in detail.

“ Last year Government received Rs. 3,48,51,000 as income from the administration of the Motor Vehicles Act. This year they expect Rs. 3,49,01,000 as receipts. I want to concentrate on the present Motor Vehicles Act. It is high time that this Government suggested to the Central Government to change this Act or bring in suitable amendment to it. The present Act gives no protection to the workers employed in workshops nor does it give protection to motor-owners. I need not state here that the Police have got the full power regarding the Motor Vehicles Act. I may quote here so many examples so far as this is concerned. We used to call the Motor Vehicles Act as the ‘ black cat ’ of India. This Act was passed at the time of the British Regime, with the intention of enslaving us and giving the Police full powers under the Act. It was with this intention the Britishers passed this Act in 1939 and amended it later. I do not know why the licensing authority has got full powers to cancel the licence or reject the permit. If a conductor or driver is charged for overloading, then the District Superintendent of Police calls for explanation from the driver or conductor and on that explanation he has the power to punish the conductor or driver. What I want to say is why these things need not be taken to the courts and then punishment given. Why should the Police be given such powers? Under section 128 of the Act, without any warrant, the Police can arrest anybody they like who work in the motor industry or bus. Under Section 86, the Police authorities, the Regional Transport authority, the Brake Inspectors and Traffic authorities—each of them can penalise anyone employed

21st March 1955] [Sri K. P. Gopalan]

as a worker, driver or conductor; they can check up the vehicles and make complaints against the drivers or conductors. My request is only the Traffic authorities must be empowered with this power.

“ I want to bring to the notice of Government that an eight-hour work period (for a day) is prescribed for the workers in other industries. But according to the Motor Vehicles Act, there is no fixation of maximum working hours for the workers. What is the result? From my own personal experience I know that workers are forced to work from 12 to 16 hours a day.

“ There is one other interesting feature in this Motor Vehicles Act. If a conductor is caught in doing a wrong thing and if he is to be punished, then not only he but the innocent driver is also punished. These are some of the things I want to bring to the notice of the Hon. Minister.

“ I would also request the Hon. Minister to make the third party insurance compensation applicable to the workers also. I must state here that the State Government must recommend to the Central Government to effect drastic changes in the Motor Vehicles Act to remedy the defects I have pointed out. I would suggest that a Committee be appointed to go into all these things and to suggest the necessary amendments to the Motor Vehicles Act. I may state here that even if the Hon. Minister were to go to a particular place, the bus-owners and drivers would not be afraid. But they are terribly afraid of the Police. But if news comes 10-10 a.m. that a Regional Transport Officer is going to a particular place, then the workers and the motor-vehicle-owners are afraid and the Police have full powers to book any driver or checking inspector at any time for any reason. It is in this way that the provisions of the Motor Vehicles Act are worked. There is a lot of complaint about the Regional Transport Officers in regard to the working of this Act. I myself have seen a pamphlet in Tamil complaining about the Regional Transport Officer of the North Arcot district. In that pamphlet it is stated that the Regional Transport Officer goes to the taluk headquarters in the first week of every month and sees the bus-owners. I have read in the newspapers that at the time of the marriage of one Regional Transport Officer bus-owners have presented him a gold belt. I am not exaggerating things. Members on both sides of the House know about these things pretty well. They know how the Regional Transport Officers are mis-using or abusing their powers. Therefore, I would suggest that non-officials must be put on the Regional Transport Authority. Recently, the Government have passed an order disqualifying the presidents of district boards to be on the Regional Transport Authority. In order that the Regional Transport Authority may function well, the president of the district board should also be on that body. A judge must be the Chairman of the body and the District Superintendent of Police should not occupy that position. Perhaps, the District Superintendent of Police may become a member of the

[Sri K. P. Gopalan] [21st March 1955]

body. A retired High Court Judge must be made the Chairman of the Central Road Traffic Board and more non-officials should be on that Board. I have received complaints from small owners that in most cases the Regional Transport Authority and Central Road Traffic Board side only with the monopolists. I have seen bus-owners coming from Malabar to Madras to get justice at the hands of the Central Road Traffic Board. I hope the Government will come forward to alter the constitution of the Regional Transport Authority and the Central Road Traffic Board in such a way as to take in more non-officials on those bodies.

“Formerly, the municipalities and district boards were collecting fees for grant of licences to ply motor vehicles. That system has now been stopped. Now, taking the average income up to 1938 into consideration, the Government give a share of the motor vehicles tax to the municipalities and district boards as compensation for their loss. But recently the income from the tax on motor vehicles has increased very much. So, the municipalities and district boards must be given their due share in this respect.

“Recently, the Government have passed an order to the effect that they will recognise only fleet-owners owning about 15 buses. That means that the Government will not encourage individual owners and small fleet-owners. This policy is not good because it will only encourage the monopoly system. My suggestion is that even the district boards and municipalities must be given permits to run buses. Ultimately, the bus transport must be nationalized.

21st March 1955] [Sri S. Panchaksharam]

Authority was under consideration and that the reorganisation was likely to take place shortly. I submit that this kind of reorganisation is long overdue. In 1952 when we faced the elections the one handicap with which many of us faced the electorate was the prevalence of 6 oz. ration system. The slogan of the people then was ‘Are you going to vote for a Government which dole out only 6 oz. of rice to the people?’ Luckily, that period is over. To-day I want to utter a word of warning to the Government that the way in which the Motor Transport Department is administered is going to be made a plank which may make the Government popular or unpopular.

“The hon. Member opposite who initiated the debate on this Demand said something about the Regional Transport Officer of North Arcot. I do not know whether the charge levelled against that Regional Transport Officer has any truth in it or not. That a member of the public of North Arcot should be emboldened to write something and libel a responsible official in charge of the motor transport administration in the district is a matter which ought to have been taken serious notice of by the Hon. Minister concerned. I do not know whether he has received a complaint of that type till now. If not, I am prepared to place a copy of the printed pamphlet that has been circulated and broadcast to the people of the district. This is what is found therein—

“அரசு சிவசுவ சம்போ”

“வேலூர் ஆர். டி. ஓ. செய்வது எல்லாம் வம்போ”

வேலூர் பெரிய முதலாளிகளின் (பிளீட் ஒனர்கள்)

கை பொம்மை ஆர். டி. ஓ.

“லஞ்சமே” தன் உயிர்நாடி

சிறிய முதலாளிகள் ஒழிய முயற்சி

பிரதி 7-ம் தேதிக்குள் சுற்றுப்பிரயாணம்

பண வசூல் திட்டம்.

சர்க்கார் கவனிக்குமா? மாறுதல், நீதி விசாரணை நடக்குமா?
அநியாயம், அட்டூழியம் அடங்குமா?

I do not think there is any truth in what is found here. But still what is it that has emboldened a member of the public to come out with a notice of that type and to circularise it amongst the public of North Arcot? In the last session many Members complained against the then Registrar of Co-operative Societies. A series of articles appeared in a particular magazine month after month. The matter was brought to the notice of the Government, but they have not taken any action thereon. Instead of that, the officer has been coolly asked to take over charge of an important section of the Reserve Bank of India. It is these matters that bring the Government into contempt. What I submit is Government should enquire into these allegations and find out whether there is any truth in them. If there is even some truth in the allegations

10-26
a.m.

[Sri S. Panchaksharam] [21st March 1955]

departmental action should be taken against the official concerned. If there is no truth at all in these allegations the official concerned should be given sufficient protection to retrieve his lost prestige by going to a court of law and prosecuting those people who made these false allegations and thus vindicate himself. That is the stand we should take in all these matters. Otherwise our Government cannot face the public either now or during the next elections. These are similar to the slogans raised during the last elections namely, '6 oz. ration Government should go'.

"Then, Sir, the Central Road Traffic Board is another body which gives room for lot of complaints. Government ought to have greater control over these bodies. My humble opinion is that these boards should be abolished. Government should not take in non-official elements into these bodies, because these non-officials come in for a lot of criticism. Make the District Collector and the District Superintendent of Police independently responsible for making recommendations about new routes and sanctioning of buses in particular routes. Let them recommend to Government independently and let an inner committee of the Cabinet decide about all these things. If my suggestion is adopted I think Government can put an end to all these complaints of corruption and other things.

"I am not also able to understand the policy of the Government in this respect. A gazetted officer receiving a salary of Rs. 230 and some allowances, an officer who in all gets about Rs. 300 is given powers to deal with big fleet owners, leave alone the small operators. The fate of these big fleet operators is put in the hands of these officers who get a salary of Rs. 300 a month. That being so, how can anybody expect the administration to be carried on efficiently and without room for complaints? Government should devote more attention to these problems and think over them in greater detail and see that these criticisms and complaints are avoided. This system of Road Traffic Board, Transport Authority and all these things should go. The Collector and the District Superintendent of Police should alone be the recommending authorities in these matters and the inner committee of the Cabinet should alone be the final arbitrators. If the parties are aggrieved against the decision of the committee, then they have always the remedy of going before a court of law. The Government should make these rules tight, and the inner committee of the Cabinet should deal with these things, and the parties allowed the right to question the validity of the order passed by the Committee before a court of law. Otherwise there is going to be bad days ahead of Government.

"Now, I should like to refer to another matter. Let us take the Government Transport in the City. Rightly or wrongly, we

21st March 1955] [Sri S. Panchaksharam]

have nationalized transport in the City. Private operators have been thrown out of the field. We are having a monopoly of it here. Is the Hon. Minister satisfied with the administration of the Madras City Transport? Is it properly managed? It is not. Everybody knows, it is not. Let any one go and stand in a bus-stop in Mount Road. He will see the buses are not kept clean. The seats are not clean. Most of the buses are in a ramshackle condition. The name boards are not there. It is not easy to get into a bus. And when you are in the bus nobody treats you courteously. Especially in the evening, it is difficult to get into these buses unless you are prepared to scramble and fight your way through. I ask, is this not a matter to be attended to immediately? This has got to be attended to immediately. Otherwise we cannot answer the electorate and the public criticism.

"Then, with regard to the income, what is it that we derive from this? It is round about Rs. 20 lakhs. The Government have a fleet of about 500 buses. With this number the income ought to be anywhere near 50 to 60 lakhs of rupees. In the mufassal long chassis buses are supposed to give an income of about Rs. 700 to Rs. 800 each. That is what the Income-tax authority takes it to be for the purpose of assessment of income. Most of the fleet operators without demur accept the figure. If that is so, what should be the income for Government with a fleet of 500 buses? I say it should be at least 60 lakhs of rupees. What is it that the Government are getting(?) Only a third of it. Madras City Transport is supposed to be a commercial concern. The Government are in this respect placed in a better footing than these private fleet operators. The buses are plying only within City limits. The roads are very good. We have got facilities to purchase spares on easy terms. Wear and tear and depreciation is far less in the case of these buses than what the mufassal operators suffer. Under these circumstances, my humble submission is that the income derived by the Government is not commensurate with the trouble and capital that have been put into this business.

"Sir, the transport was taken over with the expectation that the additional income from this source would augment the finance of the Government. Is it doing so? What is the percentage of income? If the income is less, where is the leakage? These are matters that have to be carefully gone into. People talk about the efficient way in which the T.V.S. people are managing their fleet of 400 buses. Here in our own Assembly an hon. Member—let me mention his name, Sri Mahalingam—is owning a fleet of 100 buses. They have established a reputation for efficient running. If people like these can manage their fleets efficiently and well how much more should we expect from Government with a very huge staff—from I.C.S. officers down to the lowest subordinate—a staff which is supposed to be most efficient? What is the income that

[Sri S. Panchaksharam] [21st March 1955]

we expect from this concern? Is it to get only 33-1/3 per cent of the expected normal income of other fleets run by private operators? Should we be satisfied with this? I suppose not. If we are unable to do it properly, let us press into service the help of people like T.V.S. and Mahalingam and see how it could be better organized and managed and made to function efficiently and yield more money, that is, at least three times its present income."

DEPUTY SPEAKER :—" The hon. Member's time is up."

SRI S. PANCHAKSHARAM :—" I have only one more point to add. There are a number of complaints about the way the workers are treated. Conductors are charged for small offences. Their licences are cancelled. Immediately after cancellation of their licences they are asked to appear before a court of law and they are prosecuted there also. This is double punishment which law has set its face against. This complaint of double punishment among operators also is universal and has got to be attended to. In order to put an end to all these troubles I would suggest that a conference of big as well as small fleet owners may be convened. The advice of experts may also be taken. These things may be considered in that conference and solutions found for all these difficulties.

" The Government ought to put a ceiling in the matter of owning buses. Government are trying to put a ceiling on land. But they have not attempted to put a ceiling on the number of buses that could be owned by an operator. That Government have got to do. In attempting to increase the number of buses owned by big fleet owners, they are trying to eradicate the small owners from the field. That is a matter that has got to be gone into. Thank you, Sir."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, without going into the large question of policies I wish to confine myself to a few points touching the ordinary traveller. The previous speaker concluded his speech by saying that the enlargement of the number in a fleet would work detrimentally to the small owners.

10-30 a.m. " Sir, I entirely agree with him in respect of that matter. It is the small owner who is very often looking after the convenience of travellers.

" Sir, in a social utility service like the Motor Transport, we must see that there is no profit motive or we must see that there is free competition among private enterprises which must be allowed full scope. Here in this State we have a monopoly. It has been suggested by the Taxation Enquiry Commission that in order to

21st March 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

augment the income of local boards and municipalities, it will be better for them to have some ' no-tax income.' It specially mentions enterprises like running bus transport for that purpose. If these transports are municipalized, that is, if municipalities or local boards are allowed to run them on a monopoly basis, I believe that it will not only help to augment the income of these bodies but it will also enable them to look more and more to the convenience of the travelling public. But our Government do not seem to encourage such an idea and they want to encourage big monopolists by granting them certain routes. Sir, it has been our experience that in whichever route there is monopoly, there is a lot of complaint. The Government may come here and say that anybody who has got the required number of buses could apply and he would be allowed to run the business. But it is invariably our experience that no new owner is allowed to come in and operate a route where there are already powerful monopolists. Therefore, it is for the Government to make up their mind either to allow local bodies to run or allow free and open competition so that the travelling public may not be inconvenienced. Recently while answering some question on the running of bus transport on a co-operative basis, it was pointed out that they were running at a loss. Sir, in such cases, as we have suggested, these co-operative institutions may be given a limited monopoly on a particular route. That is a point worth consideration by the Government even under the existing circumstances.

" Then I come to another matter. Our bus routes run almost at many important places parallel to rail routes. Though not at present, there is always a danger of road-rail competition. It will be good for the country and also for the working of the concerned departments if they are brought under social ownership and the competition between the two is limited so that there may be no waste of either men or money or lack of conveniences to the travelling public.

" Sir, we have on more than one occasion brought to the notice of the Hon. Minister for Transport the minimum fare charged in the mofussil. He has always been telling us that the matter is under the consideration of the Government. In the mofussil places where there are no town services, the minimum fare in many places is still five annas even for one mile or two miles or three miles. That is very high in these days when there is so much depression and there is fall in prices all round. Such an excessive fare should not be charged especially at a time when people in the rural areas come to cities and towns to sell their produce and then go back to their places. In the towns the minimum fare is only one anna or two annas. Therefore, I submit that it should be reduced from five annas to at least three annas and I hope the Hon. Minister will look into the matter and take a decision on it soon.

[Sri M. Narayana Kurup]

[21st March 1955]

“Now I would like to refer to another matter which has also been brought to the notice of the Government on more than one occasion. The people living in areas adjoining cities—within a distance of four miles find it very difficult to catch buses because they will be always crowded. In such places, the Government must see that shuttle services are run from those places to cities. Otherwise, the travelling public are likely to be greatly inconvenienced.

“Then, I want to say something about over-load and over-speed. Of course, in the City we have got peak hours but in the mufassal also we have got peak hours. When the buses in the mufassal get loaded, they start even before time. But if there are no passengers, they linger for hours together and then continue to run at break-neck speed. There is very often a tendency for a bus in these days to overtake the other with the result that accidents are increasing. They carry not only passengers but also tons and tons of luggages which are loaded on the top of them. Sir, these luggages should naturally and ought to be carried in lorries. If they are carried in buses, they cause nuisance to the passengers. Not only that. Sometimes they are thrown even into the buses if money is paid for that. Of course in certain cases there may be very responsible police officers travelling in a bus overloaded with such a luggage but nobody would take care to look into it and see that rules and regulations are observed and passengers are not unnecessarily inconvenienced. This is a matter which has to be looked into by the Government and they must see that overload and overspeed are not allowed to continue and a proper check is made. With these words, I resume my seat.”

SRI T. P. ELUMALAI :—“கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். போக்குவரத்து விஷயத்தில் சர்க்கார் மிகுந்த அக்கறையோடு திறம்பட நடத்தி வருகிறார்கள். குறிப்பாக சென்னையில் 1953-ம் ஆண்டில் டிராம் வண்டிகள் நின்றுவிட்டன. அதன் பிறகு இருந்த பஸ்களை வைத்துக்கொண்டு, அதிகமான ஜனங்களை ஏற்றி போக்குவரத்தை தக்கவாறு பூர்த்தி செய்திருக்கிறார்கள். நெருக்கடியான சென்னை நகரத்தில் டிராம் வண்டிகள் இல்லாதபோது சர்க்கார் பஸ்டிரான்ஸ்போர்ட் சர்வீசை ஏற்றுக்கொண்டு திறம்பட அவர்களுடைய வேலையைச் செய்திருப்பதைப் பார்க்கும்போது, போக்குவரத்து விஷயத்தில் சர்க்கார் மிகுந்த கவனம் செலுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் அறியக் கூடும்.

“ஜில்லாக்களில் பஸ் போக்கு வரத்து விஷயத்திலும் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள். கூட்டுறவு முறையில் பஸ் சர்வீஸ் நடத்தக்கூடிய ஸ்தாபனங்களுக்குப் பஸ் பர்மிட்டுகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மாஜி போலிஸ் காரர்களில் சில பேர்கள் ஒன்று சேர்ந்து பஸ் நடத்துவதற்குப் பர்மிட் கேட்டால் அவர்களுக்கும் பஸ் பர்மிட் கொடுத்து அவர்களையும் சர்க்கார் ஆதரித்து வருகிறார்கள். இவைகளை யெல்லாம் பார்க்கும்போது போக்கு வரத்து விஷயத்தில் கூட்டுறவு முறைக்கும் முக்கியத்வம் தருவதோடு மற்ற பொதுஜனங்கள் விஷயத்திலும் சர்க்கார் நல்லது செய்யவேண்டுமென்ற கருத்தில் போய்க்கொண்டிருக்கிறதென்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[Sri T. P. Elumalai]

“ஐயா, போக்குவரத்து விஷயத்தில் ஆர்.டி.ஓ. ஆபீஸ்களில்தான் அதிகமான தொந்தரவுகள் வருகின்றன என்பதை நாம் அறிகிறோம். தொந்தரவுக்குக் காரணம் அந்த ஆபீசிலிருப்பவர்கள் மட்டும்தான் என்று நாம் நினைக்கக்கூடாது. பஸ் பர்மிட் வாங்கிக்கொண்டு பஸ் சர்வீஸ் நடத்தும் ஒரு சில முதலாளிகளும் இதற்குக் காரணம் என்பதையும் நாம் மறக்கக்கூடாது. அதிகாரிகள் தவறுதலாக நடந்தால் அவர்கள் பேரில் உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க நானும் கோருகிறேன். இருந்தாலும் ஆர்.டி.ஓ. ஆபீசிலுள்ளவர்கள் லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள் என்ற பெரிய குற்றையை பல மெம்பர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால், லஞ்சம் கொடுப்பவர்கள் யாராக இருக்க முடியும்? பர்மிட் வாங்குவதன் மூலம் பஸ் சர்வீஸ் நடத்தி லாபம் அடைகிறவர்களாகத்தானே இருக்க முடியும்? அப்படிப்பட்டவர்கள் அதிகாரிகளுக்கு லஞ்சம் கொடுத்தால் அதைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். லஞ்சம் வாங்குபவர்களிடமிருந்து நடவடிக்கை எடுப்பதுபோல லஞ்சம் கொடுப்பவர்களிடமிருந்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். லஞ்சம் வாங்கும் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர் எவராயிருந்தாலும் உடனடி பரிசீலனை செய்து, அவரை வேலையிலிருந்து நீக்கிவிடுவதோடு, லஞ்சம் கொடுத்தவரையும், கண்டுபிடித்து அவருக்கு சர்க்கார் தொடர்புள்ள எல்லா வேலைகளையும், ரத்து செய்யவேண்டும். இந்த பரிசீலனை வேலைக்கு சர்க்கார் நேரடி தொடர்பு இருக்கவேண்டும் என்று ஆலோசனை கூறுகிறேன்.

“மேலும், பொதுவாக டிரான்ஸ்போர்ட் எடுத்துக்கொண்டால், அதன் போக்குவரத்து ஆலோசனைகளுக்கு பொதுஜன அபிப்பிராயத்திற்கே முதன்மை ஸ்தானம் அளிக்கப்படுவதாக நினைக்கின்றோம். அப்படி நினைக்கும்போது மதராஸ் போக்குவரத்து விஷயத்தில் நடக்கும் பஸ் விஷயமான ஆலோசனைகளில், டிரான்ஸ்போர்ட்டில் மிகுந்த அனுபவம் உள்ள டிரைவர்களையும் கண்டக்டர்களையும் கலந்தாலோசித்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். ஏனென்றால் அவர்கள் அன்றாடம் ஒவ்வொரு மார்க்கங்களில் (ரூட்டுகளில்) பஸ்ஸை கொண்டுபோவதால் அந்தந்த இடத்தில் எல்லா மக்களுடனும் பழகுகிறார்கள். பொதுவாக வண்டிகளில் ஏற்படும் குறைபாடுகளும் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆதலால் அவர்களுடைய ஆலோசனைகளையும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்கிறேன். கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தர்களின் யோசனைகளைக் கேட்பது மிகவும் அவசியம் என்று மேல் அதிகாரிகள் நினைக்கிறார்கள். அந்த அளவு இந்த டிரான்ஸ்போர்ட்டின் நிலைமை இருக்கிறது.

“இந்த டிரான்ஸ்போர்ட் டிபார்ட்மென்ட்டில் காமர்ஸ், லேலாண்டு போன்ற பெரிய டிசல் பஸ்கள் இருக்கின்றன. அதில் பிரயாணம் செய்யும்போது அரைப் பர்லாங்குகொருதரம் கண்ட இடங்களிலெல்லாம் நிறுத்திவிடுகிறார்கள். அங்கங்கே சடன் பிரேக் போடுகிறார்கள். அப்படி பிரேக் போடும் போது குடல் நடங்கிறது. இதனால் ஜனங்களுக்கு கஷ்டம் ஏற்படுவது மட்டும் அல்லாமல் பஸ்களுக்கும் சேதம் ஏற்படுகிறது. அதனால் சாக்காருக்கு நஷ்டம்தான் ஏற்படுகிறது. இந்த பஸ் வாங்குவதற்கு சுமார் 60,000 ரூபாய் செலவழிக்கப்படுகிறது. ஆதலால் இவைகளை பத்திரமாகப் பாதுகாக்க வேண்டும். இம்மாதிரியாக பெரிய டிசல் பஸ்களை ஒவ்வொரு ஸ்டாப்பிங்குகளிலும் நிறுத்தாமல் சில குறிப்பிட்ட இடங்களில் மாத்திரம் நிறுத்தினால் ஜனங்களுக்கும் செளகர்யமாக இருக்கும். பஸ்க்கும் சேதம் ஒன்றும் இருக்காது. உதாரணமாக திருவறியூரிலிருந்து தங்கசாலைக்கு வருவதென்றால் தாங்கல், தண்டையார்பேட்டை, வண்ணார்பேட்டை போன்ற ஸ்டாப்பிங்கில் மாத்திரம் நிறுத்தி மெயில் பஸ் போல் விடலாம் என்று ஆலோசனை கூற விரும்புகிறேன். மற்ற சிறிய பஸ்களை, எல்லா இடங்களிலும், இப்போது இருப்பதுபோல் நிறுத்தலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“மேலும், இந்த சர்வீசை நிரந்தரமாக்குவதோடு இதில் வேலை செய்யும் டிரைவர், கண்டக்டர்களை கீழ்த்தர சிப்பந்திகள் போன்றவர்களுடைய வருமான குறைவைக் கவனித்து, ஷியார்களுக்கு வசதி செய்யக் கோருகிறேன். நிற்க இந்த சர்வீசில், தற்போது இருந்துவரும் அனுவசியமான

10-42
a.m.

[Sri T. P. Elumalai] [21st March 1955]

சிலவுகளைக் குறைத்து அவசியமில்லாத உத்யோகஸ்தர்களை நீக்கி, மேலும், இந்த டிரான்ஸ்போர்ட் சர்வீசை சிறந்த முறையில் நடத்த, சர்க்கார் நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இதோடு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

10-47
a.m.

*SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் கொண்டுவந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரேணையை ஆதரித்துப் பேசுவதுடன் நான் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரேணையும் வலியுறுத்திப் பேச விரும்புகிறேன். சிறிய பஸ் முதலாளிகளுக்கு கிராமப் பகுதிகளிலே அதிகப்படியான பஸ்களை ஒட்டுவதற்கான பஸ் பர்மிட்டுகளைக் கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சாதாரணமாக கிராமப் பகுதிகளிலே இருக்கும் பஸ் முதலாளிகளுக்கு சிங்கில் பஸ் பர்மிட்டான் கொடுக்கப்படுகிறது. குறைந்தபட்சம் அவர்களுக்கு மூன்று பஸ்கள் விடுவதற்கான உரிமைகளைக் கொடுத்தால் பஸ் முதலாளிகள் ஊதியம் பெருகுவதற்கு வழி ஏற்படும். அதனால் விவசாயிகளுக்கும், வியாபாரிகளுக்கும் செளகர்யமாக பிரயாணம் செய்வதற்கு வசதி ஏற்படும். குறிப்பாக கைத்தறி நெசவாளர்கள் இருக்கும் பகுதியிலே வியாபாரிகள் துணிகளை ஏற்றிக்கொண்டு பக்கத்திலுள்ள நகரில் வியாபாரம் செய்வதற்கு இன்னும் அதிகப்படியான பஸ் ரூட்டுகள் கொடுத்துவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“சில சமயங்களில் நல்ல ரோடுகள் இல்லாத இடங்களுக்கு பஸ் பர்மிட்டு கொடுத்துவிடுகிறார்கள். பஸ் போகும்படியான ரோடுகளை அடிக் கடி பராமரிக்கவேண்டும்.

“என்னுடைய தொகுதியாகிய விக்ரவாண்டியை எடுத்துக்கொண்டால் விழுப்புரத்திலிருந்து அனந்தபுரத்திற்கு ஒரே ஒரு பஸ்தான் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. காலை 4 மணிக்கு அனந்தபுரத்திலிருந்து புறப்படுகிறது. அது கடலூருக்கு காலை 9-30 மணிக்கு வந்து சேர்ந்து அனந்தபுரத்திற்கு மாலை 4 மணிக்கு திரும்பி போகிறது. இந்த மாதிரியாக ஒரே முறை போவதினால் ஜனங்களுக்கு வசதி ஏற்படுவதற்கு வழியில்லாமல் இருக்கிறது. ஆதலால் இந்தப் பக்கத்தில் இரண்டு அல்லது மூன்று பஸ்கள் விடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“விழுப்புரத்திலிருந்து அன்னியூருக்கு பஸ் ரூட்டு ஏற்படுத்தி சிறிய வியாபாரிகளுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் வசதி ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“விழுப்புரத்திற்கும் மாம்பழப்பட்டிக்கும் ஒரு டவுன் சர்வீஸ் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதுபோன்ற சின்ன ரூட்டுக ளெல்லாம் (Single bus owners) சிறிய முதலாளிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பிரதம மந்திரி நேரு சோஷியலிச சமுதாயத்தை அமைக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார். ஆனால் இன்றைய தினம் சர்க்கார் பெரிய முதலாளிகளைத்தான் ஆதரிக்கிறது. ஆதலால் சிறிய பஸ் முதலாளிகள் கூக்குரல் எழுப்புகிறார்கள்.

“முன்பு கள்ளுக்கடை வைத்திருந்து வேலையில்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருப்பவர்களுக்குப் பஸ் பர்மிட்ட கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அவர்களிடம் பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு பர்மிட் கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். ஆர்.டி. போர்ட்டில் ஜில்லா போர்ட்டு தலைவருக்கு உரிமை இருந்தது. இப்போது அது எடுக்கப்பட்டது. ஜில்லா போர்ட்டு தலைவருக்கு அவசியம் இதில் இடம் இருக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் அந்தத் தொகுதியிலுள்ள பொதுஜனங்களின் குறைகளைப் பிரதிபலிக்கச் செய்ய முடியும்.

“ஆர்.டி. ஒக்களை ஆண்டுக்கு ஒரு தரம் மாற்றவேண்டும். மூன்று வருஷத்திற்கு ஒருதரமாக அவர்களை மாற்றுவதால் அவர்களின் லஞ்ச ஊழல் அதிகமாகிறது. பெரிய முதலாளிகள் சிறிய முதலாளிகளை அழிப்பதற்கு ஏதுவாகிறது. மேலும் சட்டசபை அங்கத்தினர் வழக்கறிஞராக

21st March 1955] [Sri A. Govindaswamy Nayagar]

இருந்தால் அவர்கள் போய்ப் பேசி காரியத்தைச் சாதித்துவிடுகிறார்கள். சட்டசபை அங்கத்தினர் என்ற செல்வாக்கில் அங்கு சென்று பேசுகிறார். ஆர்.டி. வோவும் பயந்துக்கொண்டு எல்லாவிதச் சலுகைகளும் அளிக்கிறார்கள். ஆதலால் இந்த வழக்கறிஞர்கள் பஸ் ரூட் கேஸ்களுக்கு ஆஜர் ஆகக் கூடாது என்ற சட்டம் வரவேண்டும்.

“சில இடங்களில் அதிகமாக ஓவர் லோட் ஏற்றிக்கொண்டு சென்றால் அதைப்பற்றி கேட்பது கிடையாது. தனிப்பட்ட முதலாளிகள் நடத்தும் பஸ்களில்தான் ஓவர்லோட் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆதலால் ஓவர் லோட் ஏற்றிக்கொண்டு போவதைத் தடுத்து நிறுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“சில பஸ் முதலாளிகள் அதில் வேலை செய்யும் தொழிலாளிகளுக்குச் சரியானபடி சம்பளம் கொடுப்பதில்லை. இரண்டு மாதத்திற்கு ஒருதரமோ அல்லது மூன்று மாதத்திற்கு ஒருதரமோதான் சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். மேலும் சர்க்கார் சர்சார்ஜ் விதித்தப்பிறகு சில பஸ் முதலாளிகள் அதில் வேலை செய்யும் தொழிலாளிகளுக்கு அதிகச் சம்பளம் கொடுப்பதாக புஸ்தகத்தில் எழுதிவிடுகிறார்கள். ஆனால் தொழிலாளர்கள் கையில் கொடுப்பது குறைவான சம்பளந்தான். ஆதனால் டிரைவர்களும் கண்டக்டர்களும் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இதையெல்லாம் தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஒவ்வொரு பஸ் ஸ்டாண்டிலும் தனி இடம் அமைத்து டிக்கட்டுகள் கொடுக்கப்படவேண்டும். டிக்கெட் தனியிடம் இல்லாத காரணத்தால் அதிகப்படியான கட்டணம் வாங்குவதையும் கண்காணிக்கவேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக போலீஸ் அதிகாரிகளின் தொலை பெரிதாக இருக்கிறது. இவர்கள் பிரயாணம் செய்வதற்கு பஸ் முன் வரிசையிலேயே உட்காரவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அதற்காக ரிசர்வ் செய்யப் படுகிறது. சில நாட்களுக்கு முன்பு விருத்தாஜலம் தாலுக்காவில் காமாட்சி பஸ் சர்விலில் போலீஸ் அதிகாரி கண்டக்டரை அடித்ததினால் அவன் ஆஸ்பத்திரியில் இரண்டுமாத காலம் இருக்கவேண்டியதாயிற்று. பஸ் தொழிலில் இந்த மாதிரியான சூழ்நிலைதான் இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது.

“ஆர்.டி.ஓ. நல்லவராக இருந்து, அவர் லஞ்சம் வாங்காதவராக இருந்தால் அவரைத் திறமைசாலி என்று கருதப்படாத காரணத்தினால், நிறைய லஞ்சம் வாங்கவேண்டி ஏற்படுகின்றது. இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. வேண்டுமானால் இது சம்பந்தப்பட்ட கனம் மந்திரி அவர்கள், பஸ் ரூட் கொடுக்கின்ற ஒவ்வொரு கூட்டத்திற்கும் மாறு வேஷத்தில் சென்று பார்த்தால், ஆர்.டி.ஓ.-வின் வீட்டிற்கு எதிரில் எங்கேயாவது மறைவாக இருந்துபார்த்தால் என்னென்ன விஷயங்களெல்லாம் நடக்கின்றன என்பதை நன்கு பார்க்கலாம். அப்படிச் சென்று பார்த்தால் லஞ்ச ஊழலை கண்டிப்பாகத் தெரிந்துகொள்ளலாம். ஒரு சின்ன பஸ் முதலாளிக்கு பஸ் ரூட் வேண்டுமானால் யார் சொன்னாலும் கிடைக்கவே கிடைக்காது. ஆகவே இதைக் கவனிக்க வேண்டும். யார் யாருக்கு பஸ் ரூட்கள் கொடுக்கலாம் என்பதை யோசித்து, பரிசீலனை செய்து பார்த்து கொடுக்கவேண்டும்.

“இன்றைய தினம் உள்ளபடியே சர்க்கார் நடத்துகின்ற பஸ் சர்வீஸினால் நல்ல ஆதாயம் சர்க்காருக்குக் கிடைக்கின்றது என்பதை கொடுத்துள்ள புள்ளி விவரத்திலிருந்து பார்க்கின்றோம். அப்படியிருக்கும்போது, தனிப்பட்ட பெரிய பஸ் முதலாளிகள், டி.வி.எஸ். பஸ் சர்வீஸ் போன்றவைகளை யெல்லாம் ஏன் சர்க்காரே ஏற்றுக்கொண்டு அவைகளை யெல்லாம் தேசிய மயமாக்கக்கூடாது என்று கேட்கின்றேன்?

[Sri A. Govindaswamy Nayagar] [21st March 1955]

“சர்க்காரில் நடத்துகின்ற பஸ் சர்வீஸ் எப்படியிருக்கின்றது என்பதைப் பற்றி எனக்கு முன்னால் பேசிய நண்பர் பஞ்ஜாபுர செட்டியார் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர் சொன்னதுபோல் சர்க்கார் பஸ்கள் ரொம்பவும் மோசமாகத்தான் இருக்கிறது. அவைகளை மாற்றியமைக்கவேண்டும். சர்க்கார் பஸ் சுத்தமாக இல்லை. சறுக்கி விழக்கூடிய நிலைமையில்தான் இருக்கிறது; ஒரு சிலர்தான் சற்று திறமையாக ஏறக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். மற்றவர்களுக்குப் பெருங் கஷ்டத்தை விளைவிக்கின்றது.

“சென்னை டவுன் சர்வீஸை எடுத்துக்கொண்டால், அதிலே பாரபட்சம் காட்டப்படுகின்றது. மாம்பலம், திருவல்லிக்கேணி ரூட்டை எடுத்துக்கொண்டால் அதிலே அதிக பஸ்கள் விடப்படுகின்றன. ஆனால் அதே சமயத்தில் பெரம்பூர், அமிஞ்சிக்கரை போன்ற ரூட்டில் அரை மணி நேரத்திற்கு ஒரு பஸ் விடப்படுகின்றது. அந்தப் பக்கங்களில் அதிகத் தொழிலாளர்களும், மாணவர்களும் செல்லுகின்றார்கள். சாதாரணமாக காலை 8-30 மணிக்கு சட்டசபைக்கு வருவதென்றால் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. எனக்கு மட்டுமல்ல; பத்திரிகை நிருபர்களுக்கும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அப்படி அரை மணி நேரத்திற்கு ஒரு முறை புறப்படக்கூடிய பஸ் ஓவரலோடாகி விட்டால், ஸ்டாப்பிங்கில் நிற்காமல் வந்துவிடுகிறது. ஆகவே இந்த ரூட்களில் அதிகப்படியான பஸ்கள் விட நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“மேலும், ஆட்டோ ரிக்ஷா விஷயங்களில் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும். மீட்டர் வசதி அதில் சரியாக இல்லை. கனம் மந்திரிகள் டாக்ஸியில் சென்றிருப்பதைப் பார்த்திருக்கிறேன். அதேபோல் இந்த ஆட்டோ ரிக்ஷாவிலும் ஏறிச் சென்று பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். புறப்படும்போது அவர்களுக்குச் சாதகமாக ஒரு நெம்பர் சொல்லுவார்கள். இறங்கும்போது ஒரு நெம்பரைச் சொல்லி சண்டை சச்சரவுக்கு வருவார்கள். ஆகவே இதையும் அரசாங்கம் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு, தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“Hereafter, hon. Members will be given only five minutes.”

* SRI M. R. RAMACHANDRAN :—“Mr. Deputy Speaker, Sir, much has been said by hon. Members who have already spoken about the working of the State Transport Department. I am also glad that the Hon. the Minister in-charge of Transport has, while moving the Demand, made a long statement giving out the reforms that were being carried out in the State Transport Department so that poor citizens of the State as well as the staff of the Department may be benefited. As a result of the policy of the Government in nationalizing Public Transport in the City, people in the City expected that they would be benefited greatly in the matter of transport. The hon. Members who have spoken before me have already explained in detail the various difficulties experienced by the people in this connection. I should like to explain the difficulty experienced by ‘standing passengers’ travelling in buses? The Government have got plenty of resources both in men and money and I do not see any reason why, even after the introduction of big Leyland buses, providing seating accommodation for a large number of persons, they should still provide for ‘standing accommodation’ in those buses. Usually what happens is this. If there is standing accommodation for ten passengers in a bus, and

21st March 1955] [Sri M. R. Ramachandran]

if, after 10 persons are admitted inside to fill this accommodation, a few more, say, two or three want to enter the bus, an awkward situation is created and they are put to the necessity of begging the conductor to take them in also. Considering the way in which the Town Services were being conducted in other places like Madurai, Coimbatore, and considering also the fact that the problem of overcrowding or impoliteness on the part of conductors did not arise there, I do not see any reason why the State Transport Service in the City, should not set an example to other private Transport Services in the districts in the matter of providing comfort to the travelling public in the City, particularly in view of the fact that an I.C.S. Officer is in charge of the Transport Administration and that the Government have got money available to spend on this Department. Again with regard to the big Leyland buses purchased by the Government, we have found in actual experience, they are not able to negotiate narrow turnings, e.g., the turning near the Mount Road or the turning near the General Hospital. Besides there is a lot of congestion of traffic in those places also. Instead of going in for these big Leyland buses, the Government can purchase smaller buses which will be able to move quickly. By taking to smaller buses, more number of passengers could be carried. It is advantageous from the point of view of economy also. The objective before the Transport Commissioner must be to give as much comfort as possible to the travelling public. To increase travelling in buses by the poorer public, rates in certain routes must be reduced. For example by reducing rates in Triplicane-Rayapuram route, more passengers can be facilitated to travel in buses.

“Difficulties are experienced by the people living in mufassil areas also, in the matter of transport facilities. Hitherto, there was a rule that the drivers and conductors of buses should see before the bus was started that the petrol tank of the bus was full and that passengers after getting into the bus should not be made to get down for the purpose of filling up the tank with petrol. I do not know why there has been relaxation in the matter of observing this practice. As soon as passengers get into a bus when they are very anxious to reach their destination, as quickly as possible, suddenly at the instance of the conductor, all passengers are made to get down the bus so that the petrol tank in the bus may be filled up with petrol. By so doing, considerable lot of inconvenience is caused to the travelling public. Again, Sir, mufassal buses usually start from Broadway. There is a bus, Sir, running from Tiruppur to the City. But it does not start from Broadway but from Lattice Bridge, middle of Broadway. I should like to ask, in this connection whether the conveniences of the public should be taken into consideration or whether the Transport Officer in charge should decide things in his own way. Then, Sir, I should like to point out the difficulties in the bus route between

[Sri M. R. Ramachandran] [21st March 1955]

Lattice Bridge and Madras. This route is covered by the Government transport and buses run only twice a day. It is not at all useful either to the Transport Department or to the passengers. Further, I understand that at certain times, the buses do not enter Tiruvannamiyur, but they enter only at times, I do not know for what reasons. Considering all these things, I would wish that the Government transport confined itself to City alone and if the running is found economic, they can extend it to mufassal. As far as I know, the present Government Transport running to Tirupporur and Kancheepuram is not at all desirable either from the business point of view or the convenience point of the public."

DEPUTY SPEAKER:—"The hon. Member's time is over. Mr. Jeevanandam will speak now."

11 a.m. SRI P. JEEVANANDAM:—"கனம் உதவி அவைத்தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலுள்ள அம்சத்தை சபை முன்பு வைத்தபோது, போக்குவரத்து துரிதமாகவும், சல்லிசாகவும் கிடைக்கவேண்டுமென்பதுதான் அரசாங்கத்தினுடைய திட்டமென்று குறிப்பிட்டார்கள். இதை யாரும் ஆட்சேபிக்கமாட்டார்கள். ஆனால் இந்தத் திட்டத்தை அளவு கோலாக வைத்துக்கொண்டு, இந்தத் திட்டம் எந்த அளவுக்கு சர்க்காரால் அமுல் நடத்தப்படுகின்றது என்பதை நாம் பரிசீலனை செய்துபார்ப்பது அவசியமென்று கருதுகிறேன். இன்னொரு உண்மையை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அதாவது இந்த போக்குவரத்து இலாகாவானது வரவரப் பெரிய இலாகாவாக உருவாகிக் கொண்டு வருகின்றது என்று கூறினார்கள். இது வரவேற்கத் தகுந்ததாகும். இதனால் பஸ்கள் அதிகரிக்கப்படுகின்றன; பிரயாணிகள் திருப்திப்படுகிறார்கள்; தொழிலாளர்களுக்கு உற்சாகமேற்படுகிறது; அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் அதிகமாக வருகிறது என்ற இவைகள் எல்லாம் அபகியதாக இந்த இலாகா அமையவேண்டுமென்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இங்கே அதிகமாக பேசுவதற்கு வரவில்லை. நேரம் மிகவும் கொஞ்சமாக இருப்பதால், ஒரு பாலை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் என்பதுபோல், இந்த இலாகாவைப்பற்றிய நிலைமையைத் தெரிவிப்பதற்கு இப்போது நகரத்தை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு பேச விரும்புகிறேன்.

"நான் பேசுவதில் சில கருத்துக்களை விட்டு விடலாம். ஆகவே அதற்கு முன்னால் எதிர்த் தரப்பு அங்கத்தினர்கள் பேசியதை அமைச்சர் அவர்கள் நன்கு கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்தத் தரப்பிலிருந்து பேசியவர்களை நான் சொல்லவில்லை. சர்க்கார் தரப்பிலிருந்தே பேசிய கனம் பஞ்சாட்சரம், கனம் ராமச்சந்திரன், கனம் எழுமலை நகரத்தைப்பற்றி கூறிய விஷயங்களை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நன்கு கனம் ராமச்சந்திரன் அவர்கள் கூறியதைக் குறிப்பாக கவனிக்கவேண்டும். 'சிட்யிலே நடக்கக்கூடிய போக்குவரத்தைப்பற்றி பெருமைப்பட முடியாது' என்று கூறினார்கள். இதையும் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டும்.

"1953-ம் வருஷத்திலே டிராம் வண்டி நின்றபோது என்ன கூறப்பட்டது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். டிராம் நின்றுவிட்டது. டிராமினால் 15 லட்ச மக்களுக்கு சல்லிசாக, சுலபமாக போக்குவரத்து வசதியிருந்தது. இதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். அது நின்றதும் நம் சர்க்காருக்கு ஒரு பெரிய பொறுப்பேற்பட்டது. கனம் காமராஜர் அவர்கள் எத்தனை தடவை நான் மீண்டும் டிராமைக் கொண்டுவருவேன் என்று

21st March 1955] [Sri P. Jeevanandam]

உறுதி கூறினார்கள். ஆனால் என்ன ஆயிற்று? டிராம் கம்பெனியில் வேலை செய்துகொண்டிருந்த ஒரு சிலருக்கு வேலை கொடுத்தும், இன்னும் வேலையில்லாது தெருவில் திரிகின்ற ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வறுமையால் வாடிக்கொண்டிருந்தாலும், எதிர்காலத்திலே டிராம் வருமென்ற நம்பிக்கை வைத்துக்கொண்டு, எப்போது ஓட்டக்கூடும் என்று கேட்கிறார்கள். ஆனால் சர்க்காரைக் கேட்டால் பணமில்லை என்று சொல்கிறார்கள். நம்முடைய சர்க்காரால் நடத்தியிருக்க முடியும். உண்மை வேண்டுமென்ற எண்ணமிருந்தால், இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கக் கூடும். ஆனால் நடத்தவில்லை. அதோடு மட்டுமல்லாமல், ஹைகோர்ட்டிலே தொழிலாளர்களுக்கு ஐந்து லட்சம் வழங்கவேண்டுமென்று தீர்ப்பளித்தபோது, அது மத்திய சர்க்காருக்கு போயிருக்கிறது என்று சொல்லி கைகழுவி விட்டார்கள். ஆனால் சிட்யில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு போக்குவரத்திற்கு பொறுப்பு செய்யப்பட்டதா என்றால், அது முன்னிருந்ததைவிட இரட்டிப்பான பொறுப்பாகி விட்டது.

"இன்னொன்றைக் கவனிக்க வேண்டும். சிட்யில் எல்லாப் பிரதேசங்களிலும் போக்குவரத்து நன்கு நடத்தப்படுகின்றது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். ஆனால் ஹைகோர்ட்டிலிருந்து ஸ்டான்லி ஆஸ் பத்திரி வழியாகத் தண்டையாபேட்டைக்கு ஒரு புது பஸ் ரூட் போட வேண்டுமென்று 2,000 பஸ்களுக்குமேல் கையெழுத்து வாங்கி ஆறு மாதத்திற்குமுன் விண்ணப்பம் கொடுத்தும், இன்றையவரை அது போடப்படாமல் இருந்து வருகிறது. பத்து தினங்களுக்கு முன் வடசென்னையில் ஒரு பஸ் கண்டென்ட்ரர் இன்று எட்டு பஸ்கள் வரவேண்டியதற்கு, நான்கு பஸ்களை வந்திருக்கின்றன என்று அவன் பப்போகின்ற கஷ்டத்தைக் குறித்து மனம் நொந்து சொல்லுகின்றான். அவர்கள் காலை 9 மணிமிலிருந்து 11 மணி வரையிலும் மாலை 5 மணிமிலிருந்து 7 மணி வரையிலும் டிரைப்மக் கஷ்டப்படுவேண்டியிருக்கிறது. இதையெல்லாம் கவனிக்க வேண்டும்.

"அமைச்சர் அவர்கள் நாங்கள் போக்குவரத்து சாதனத்திற்காக பல பெரிய பஸ்களை விட்டிருக்கின்றோம் என்று சொன்னார்கள். பெட்ரோலுக்குப் பதில் டீசல் போடுகிறோம். சுண்டைக்காய் பஸ்ஸுக்குப் பதிலாக இப்போது ராசுனை பஸ் விட்டிருக்கின்றோம் என்றெல்லாம் தங்களுடைய தானைகளைச் சொல்லுகின்றார்கள். இருபத்தைந்து பஸ்களுக்குப் பதில் இன்னும் 50 பஸ்கள் விடப்போகின்றோம் என்றெல்லாம் சொல்லுகின்றார். ஆனால் உண்மையில் நிலைமை எப்படியிருக்கின்றது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஆனால் யதார்த்தத்திலே பார்க்கும்போது, கண்டெக்டர்கள், டிரைவர்கள் சொல்லும் யோசனைகளை எடுத்துக்கொண்டு அதன்படி அவர்களுக்கு வசதி செய்துகொடுப்பதேயில்லை. ஆனால் ஜனநாயக சர்க்கார் என்று மட்டும் சொல்லிக்கொள்ளப்படுகின்றது. அவர்கள் பெரிய சங்கடங்களுக்கு ஆளாகிறார்கள். சாதாரணமாக பெரிய பஸ்களை எடுத்துக்கொண்டால், அதை ஓட்டும் டிரைவர் திருப்பங்களிலே திருப்புவதற்கு முக்கி, முன்கி, ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டுத் திருப்ப வேண்டியிருக்கிறது. இதுதான் இன்றைய சர்க்காரின் சாதனை."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"நீங்கள்தான் அப்படியே முக்கிக்கொண்டு திருப்புவதுபோல் இருக்கிறதே?"

SRI P. JEEVANANDAM:—"உண்மையிலே ஓட்டிப் பார்த்தால்தான் தெரியும். நான் தினமும் பஸ்ஸில் பிரயாணம் செய்யக் கூடியவன். அவர்கள் வேதனைப்படுவதைப் பார்க்கின்றேன். அவர்கள் பெரிய பஸ்களுக்குப் பதிலாக சிறிய பஸ்கள் இருந்தால் நல்லது என்று நினைக்கிறார்கள். பெரிய பஸ்களினால் ரன்னிங் டைம் அதிகமாகிறது. அதனால் டிரிப் குறைகிறது. அதனால் போக்குவரத்தின் துரிதம் குறைகிறது என்று கூறுகிறார்கள். ஜப்படி டிரைவர்கள் கூறும் குறைகளை யெல்லாம் கவனிப்பதேயில்லை.

[Sri P. Jeevanandam] [21st March 1955]

“ஆனால் இந்த பஸ்களால்தான் அதிக லாபமிருக்கிறது. பெட்ரோல் போடுவதற்குப் பதிலாக டீசல் போடுவதால் அதிக லாபம் என்று கணக்கு கூறுகிறார்கள். இன்னொரு பக்கத்தில் துரிதமான சல்லிசான போக்கு வரத்து பஸ்கள் விடுகிறார்களா என்றால் அதுவுமில்லை. பாசஞ்சர் மகாநாடு நடத்தினார்கள். அதில் எத்தனையோ கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றி அனுப் பியும் அவைகளும் கவனிக்கப்படவில்லை. அதுதான் இப்பொழுது நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதிகமான பஸ்கள் ஓடுகின்றன என்று சொல்லு கின்றார்கள். ஆனால் எத்தனை பஸ்கள் சத்தியமாகிரஹம் பண்ணுகின்றன? 305 பஸ்கள் விடுகிறோம் என்று சொல்லுகின்றார்கள். இதில் எத்தனை பஸ்கள் பிரேக்டவுன் ஆகிறது? வொர்க்ஷாப்போ லொடலொட்டை. ரிப் களுக்கும் பிரேக்கே கிடையாது. மேலும் எங்கு வேண்டுமானாலும் நிற்க லாம் என்று தீர்மானித்து பஸ்கள் நின்றுவிடுகின்றன. சர்க்காரால் அவற்றைத் தள்ளிவிட முடியவில்லை.

“அடுத்தபடியாக, ஸ்டான்லிங் பாசஞ்சர்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். இருபத்தைந்து பேர்களை ஏற்றிச் செல்லலாம் என்று அந்தப் பக்கத்தில் மெம்பர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால், உண்மையில் 25 பேர்களுடைய ஏற்றப்படுகின்றார்களா என்றால், இல்லை. உண்மையில் 25 பேர்களுடைய கள் பார்த்திருப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். பரமேஸ்வரன் அவர் இடமில்லை என்கிற வரையில் பாசஞ்சர்களை, இனிமேல் அடைப்பதற்கு தரதிருஷ்டவசமாக அவசரமாக போகவேண்டி யுற்றிக்கொள்ளுகிறார்கள். மாணங்கெட்டு ஏறுகிறார்கள். (நேரமின்மையால் மணி, அடிக்கப்பட்டு அத் துடன் நிறுத்தப்பட்டது.)”

11-10
a.m. * SRI V. BALAKRISHNAN:—“சபைத்தலைவர் அவர்களே, மோட்டார் மில்லை என்று சொல்ல நான் தயாராகயில்லை. நன்மையே ஒன்று இலங்கை சர்க்கார் போக்குவரத்து கமிஷன் அங்கத்தினர்கள் நடத்து அரசு மக்களுடைய ஒத்துழைப்பு இல்லாததால் அதில் சில ஊழல்கள் ஏற்படுகிறது என்று சொல்லிச்சென்று இருப்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். மக்கள் எந்தவிதத்தில் ஒத்துழைப்பு இல்லை யென்றால், பஸ் முதலில் புறப்படும் இடத்திலும்சரி, மற்றைய இடை களிலும்சரி, கியூ (queue) முறையை அனுசரிக்காதபடி ஆட்டோமந்தைபோல் பஸ்வலி ஏறுவதும், பஸ்வலிலிருந்து இறங்குவதற்காக இருப்பதால், பஸ்வலி வேலைசெய்கிற Conductorக்கும், Driverக்கும் மிக அதிகத்தொல்லை கொடுத்து வருகிறார்கள். பஸ்ஸோ பார்ப்பதற்கு மிக அழகாக இருக்கிறது. அதற் குள் ஏறி இடத்தில் உட்கார்ந்துவிட்டால் சுகமாக தூக்கம் வந்துவிடுகிறது. அப்பால் தாண்டிவந்து, உபரி தொகையை செலுத்தியிருக்கிறேன். பஸ் சென்று கண்கள் திறந்துபார்த்தால் நமக்கு முன் நிற்கும் கண்டக்டர்க ளுடைய ஒரு கோலம் மனதைப் புண்படுத்துகிறது. அவர்களுக்கு சரியான 40 அங்குலம் அகலமுள்ள உடையை போட்டுக்கொண்டிருப்பதைப்பார்த்தால், பிள்ளையாடிக்கிற பூச்சாண்டி இவன்தானே என்று நினைக்கவேண்டியிருக்கி றது. கண்டக்டர்களுக்கும், டிரைவர்களுக்கும் சரியான உடுப்புடன் உடுப்புக் கப்பலேண்டும் என்று பலதடவைகள் எடுத்துச் சொல்லியுள்ளீர்கள். மந்திரி அவர்கள் எவ்வளவு அழகாக, ஒவ்வொரு அங்கத்திற்கும், உருப் பிற்கும் பொருத்தமாக, Fit ஆக உடுப்புகள் உடுத்துகிறாரோ, உருப் புவர்கள் கீழே வேலைபார்க்கும் சிப்பந்திகளுக்கும் உடுப்புகள் அளவுப் பற்றாக்கச் சொன்னார்கள். ஆனால் இதுவரையில் கொடுக்கவில்லை. டிரை வர்களுக்கும், கண்டக்டர்களுக்கும் கொடுக்கப்படும் உடைகள் எல்லாம்

21st March 1955] [Sri V. Balakrishnan]

கார் செலவில் இனாமாகத் தைத்து கொடுக்கப்படுகிறது என்று கேள்விப்பட்டேன். அப்படி இனாமாகக் கொடுப்பதை, துணியாகவே கொடுத்துவிட்டால், அவரவர்கள் உருப்புகளுக்குத் தகுந்தமாதிரி தையற்காரரைக்கொண்டு அவரவர்கள் தைத்துக் கொள்வார்கள். இதைப்பற்றி நான் இந்த டிரைவர்களுடமும், கண்டக்டர்களிடமும், கேட்டபோது, அவர்கள் சொன்னார்கள். சர்க்கார் எங்களுடைய சரியான அளவுகளை எடுத்துக்கொள்வதில்லை. சர்க்காருக்கு வேண்டிய **Tailor** மூலமாகவே உருப்புகளைத் தைத்து அனுப்பிவிடுகிறார்கள். நாங்கள் போட்டுக்கொள்ள வேண்டும் என்று தொல்லெக்காக போட்டுக்கொள்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் எப்போது சர்க்கார் தையல் கூலி கொடுக்க வேண்டாம், நாங்களே கூலியை கொடுத்துத் தைத்துக்கொள்ளுகிறோம், துணியைமட்டும் கொடுங்கள் என்று கேட்கிறார்களோ, அப்போது துணியை கொடுப்பதில் சர்க்காருக்கு என்ன தடையிருக்கிறது. அவர்கள் அப்படி கேட்கும்போது, துணியை அவர்களிடம் கொடுப்பீர்களேயானால் நீங்கள் உண்மையாகவே அவர்களுக்கு வசதி செய்தவர்கள் ஆவீர்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“ அடுத்தபடியாக பாரிஸ் ஸூலையிலிருந்து, மீனா வழியாக அடை யாருக்கு போகும் பஸ்கள் 1 மணிக்கு ஒன்றுதான் இருக்கிறது. இந்த வழியில்தான் பெரிய பெரிய ஸ்தாபனங்கள், Government Secretariat, University Building, Queen Mary's College, Presidency College, P.W D. office இவைகள் இருக்கின்றன. அடிக்கடி, காலை 10-மணியிலிருந்து மாலை 5-மணிவரை, ஜனங்கள் இந்த வழியாக செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. மேலும், மாலை 5-மணியிலிருந்து இரவு 9-மணிவரையிலும், உல்லாசமாக, ஜோடி ஜோடியாக கை கோர்த்துக்கொண்டு போகிறவர்களும், இந்த பஸ் மார்க்கமாகத்தான் உல்லாச இடங்களுக்குப் போக வேண்டியிருக்கிறது. மார்க்கமாகத்தான் உல்லாச இடங்களுக்குப் போதுமான வசதி ஏற்படும்படியாக, இந்த மார்க்க ஆகையால் மக்களுக்குப் போதுமான வசதி விடவேண்டும். அதுமட்டுமல்லாமல், எந்த தில் அதிகப்படியான பஸ்களை விடவேண்டும். அதுமட்டுமல்லாமல், எந்த பஸ் எந்த இடத்திலிருந்து கிளம்பினாலும்கூட, காலை 10-20-க்குதான் புறப் படவேண்டுமானால் 10-5க்கு பஸ்ஸில் passengerகள் நிரம்பிவிட்டாலும்கூட, 15 நிமிடம் தாமதித்து 10-20-க்குதான் பஸ் புறப்படவேண்டிய நிர்ப்பந்த மிருக்கிறது. அதுவும் சித்திரை மாதத்து வெய்யிலில் உள்ளே உட்கார்ந்து இருக்கும் passengerகளுக்கும் அவஸ்தை வெளியே பஸ்ஸுக்காக காற்றுக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கும் ஒரே இடத்தில் அவஸ்தை இருப்பதால் காற் றோட்டமில்லாமல் வியாத்து விறுவிறுத்து திக்குமுக்காட வேண்டியிருக்கி றது. பஸ் நிரம்பியவுடன் ஓட்ட ஆரம்பித்தால், ஜனங்களுக்கு போக்கு வரத்து சௌகரியம் ஏற்படுவதுடன், ஒரே பஸ்ஸால் பல டிரிப்புகள் செய்ய முடியும். எல்லாருக்கும் சௌகரியம் ஏற்படுகிறது.

“கடைசியாக, ஒரே ஒரு வார்த்தை சொல்லவிரும்புகிறேன். புதுக் கோட்டையில் 1951-ம் ஆண்டில் ஒரு Motor Transport Companyக்கு விவரோதமாகவும், தொழிலாளர்களுக்குச் சாதகமாகவும், Tribunal ஒரு தீர்ப்பு கொடுத்து இருந்தார்கள். 1951-லிருந்து 1955 வரை, 4 வருஷம் ஆகி யிருந்தாலும், அந்த பஸ் கம்பெனி முதலாளி என்னென்னமோ முறையிருந்தாலும், அந்த பஸ் கம்பெனி முதலாளி என்னென்னமோ முறை யிருந்தாலும், அந்தத் தீர்ப்பை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவராதபடி, களைக் கையாண்டு, அந்தத் தீர்ப்பை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவராதபடி, எதிர்த்துப் போராடிக்கொண்டிருக்கிறார். சட்ட பூர்வமாக, தொழிலாளர்கள் கீழேயிருந்து மேல் கோர்ட்டுவரை Industrial Tribunal கொடுத்த தீர்ப்பு உறுதி செய்யப்பட்டிருப்பதை கெட்டிக்கார வக்கீலை வைத்து எதிர்த்துப் போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் முதலாளிகள். இப்படிப்பட்ட வஞ்சக மனப்பான்மையையுடைய முதலாளிகளுக்கு எத்தவித காரணத்தைக்கொண் டும் உரியதாக பஸ் பெர்மிட்டுகள் சர்க்கார் கொடுக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படி உரியதாக பல பெர்மிட்டுகளை இந்தமாதிரியான கம்பெனிகளுக்கு கொடுத்துவருவது என்ன ஆகுது என்றால் உங்களுடைய உத்தரவை மதிக்காது முதலாளிகளுக்கு நீங்கள் உதவிசெய்கிறீர்கள் என்று ஏற்படுவது மட்டுமல்லாமல், இந்த முதலாளிகளுக்கும் ஒரு தனி வீராய்பு

[Sri V. Balakrishnan] [21st March 1955]

ஏற்படுகிறது. ஆகவே, இந்தமாதிரி சந்தர்ப்பங்களில் சர்க்கார் தொழிலாளர்கள் நன்மையை பாதுகாத்து அவர்களுக்கு உதவிசெய்ய முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI M. P. SUBRAMANYAM :—“ உதவி சபைத்தலைவர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தைக்குறித்து கொண்டுவந்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்னை அரசாங்கத்தால் நடத்தப்படும் போக்குவரத்து இலாக்கா, திறமை குறைவாகவும், சிக்கனக் குறைவாகவும் இருப்பதாக, அரசாங்கத்தின் புள்ளி விவரங்களைக் கொண்டே எனக்குமுன் பேசிய பல அங்கத்தினர்கள் எடுத்து கூறியிருக்கின்றனர். இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கம் முக்கிய கவனம் செலுத்த வேண்டியது மிகவும் அவசியமென்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூற விரும்புகிறேன். அதுவும் குறிப்பாக பல பெரிய தொழில்களை எல்லாம், அரசாங்கம் நேரிடையாக எடுத்து நடத்தவேண்டுமென்று பல தரப்பிலிருந்து கோரிக்கைகளும் அரசாங்கத்தின் எண்ணமும் இருப்பதால், அரசாங்கம் ஏற்கனவே எடுத்து நடத்தும் துறையை, இலாக்காவை, தனிப்பட்டவர்கள் நடத்துவதைவிட திறமையானதாகவும் சிக்கனமாகவும் இயங்கும்படி கண்காணிக்க வேண்டிய அவசியமிருக்கிறது. அந்தத் தரப்பு நண்பர் ஒருவர் கூறியதுபோல், தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் ஸ்தாபனங்களில் உள்ள, நல்ல அனுபவமும், திறமையும் கொண்டவர்களின் அறிவையும், பயிற்சியையும் பயன்படுத்தி, சர்க்கார் போக்குவரத்து இலாக்காவில் என்னென்ன குறைகள் இருக்கின்றன என்பதைக் கண்டுபிடிப்பதில் சர்க்கார் முழுவதும் செலுத்தவேண்டுமென்று வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், சர்க்காரே எடுத்து நடத்தும் ஸ்தாபனத்தில் திறமைக்குறையும், சிக்கனக்குறையும் இருப்பதாக பொதுமக்களுக்குத் தென்பட்டால், அவர்களுக்கு அரசாங்கம் எடுத்துநடத்தும் தொழில்களில் நம்பிக்கையில்லாது போய்விடும். ஆகையால்தான் இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“ அடுத்தபடியாக, கிராமப்புரங்களில், பஸ் ரூட்டுகள் கொடுக்கும் விஷயத்தில், கொஞ்சநாள்க்குமுன் சர்க்கார் “Economic and viable unit” களாக இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லி, முதலில் மூன்று பஸ்கள் இருக்க ஆதரவு வழங்கினார்கள். அது பின்னால் என்ன காரணத்தினாலோ, மூன்று ஐந்து இப்போது பத்தாக ஆகியிருக்கிறது. அரசாங்கம் இப்படி சிறிய முதலாளிகளை ஆதரிப்பதை விட்டுவிட்டு, மிகப்பெரிய Fleet ownerகளை ஆதரிப்பதானது, சோஷலிஸப் பாணியில் சமூகத்தை அமைக்க வேண்டுமென்ற அவர்களுடைய கொள்கைக்கே விரோதமாகியிருக்கிறது. அடுத்தபடியாக ஒன்று, கிராமப்புறங்களுக்கு பஸ் ரூட்டுகள் கொடுக்கும்போது, சில கிராம ரூட்டுகள் லாபகரமாகயில்லை என்றால் பஸ் முதலாளிகள் அந்த கிராமங்களுக்கு பஸ்விட முன்வருவதில்லை. நான் கூறவிரும்புவது என்னவென்றால், லாபகரமாக இருக்கும் Route ஓடு, இந்தமாதிரி லாபகரமற்றது என்று முதலாளிகளால் கருதப்படுகிற கிராம route களையும் இணைத்து, பெர்மிட்டுகள் கொடுத்தால்தான், கிராம பகுதிகளுக்கு பஸ் வசதி ஏற்படும். இந்த விஷயத்தை சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

11-17 * **SRI K. T. RAJU :—**“ எனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சென்னை நகரத்தில் ‘ரெட் லேடி’ பஸ் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. அவைகள் நல்ல பெயர் வாங்கிக் கொண்டிருப்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. அதற்கு 12 வருஷங்கள் உத்தரவாதம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அவைகள் இரண்டு வருஷங்களில் படுத்துப்போய்விட்டன. அடிக்கடி ரிப்பேர் ஆவதாகக்கூட சொல்லப்படுகிறது. அதற்குக் காரணம் என்ன? ரோடுகளில் போகும்போது பல இடங்களில் நிற்கும் நிலைமையில் அவைகள் இருக்கின்றன. இதற்குக் காரணம் என்ன என்பதைப் பார்க்கவேண்டும்.

21st March 1955] [Sri K. T. Raju]

“ இரண்டாவதாக நகரத்தில் பஸ் துரிதமாகப் போவதற்கு நான் ஒரு யோசனையைக் கூறலாம் என்று நினைக்கிறேன். வருமானத்தில் ரூபாய்க்குக் காலணை என்று கண்டக்டர்களுக்குக் கொடுத்தால் பஸ் போக்குவரத்தில் தாமதம் ஏற்படாது. ஒரு நாளைக்கு ரூ. 100 வசூலானால் ரூபாய்க்கு காலணைப்படி சுமார் ரூ. 1-8-0 ஆகும். அதனால் கண்டக்டருக்கு தினம் ரூ. 1-8-0 கிடைப்பதற்கு வழி இருக்கிறது. அதனால் பஸ்களைத் துரிதமாக ஓட்டுவதற்கு கண்டக்டர்கள் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளுவார்கள். தனக்கு ஒரு நாளைக்கு ரூ. 1½ கிடைக்கும் என உற்சாகம் ஏற்பட்டு பஸ்களைத் துரிதமாக ஓட்டுவார்கள். வருமானமும் குறைவதற்கு வழி இருக்காது. ஏனென்றால் வருமானம் குறைந்துவிட்டால் தனக்குக் கிடைக்கவேண்டிய ரூ. 1½யும் குறைந்துவிடும் என்று வருமானம் பெருக்குவதில் கண்டக்டர்கள் முயற்சி எடுத்துக்கொள்வார்கள். பஸ் ஸ்டாண்டுகளில் அதிக நேரம் அவர்கள் நிற்கமாட்டார்கள். இதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ அடுத்தபடியாக ஆவடி காங்கிரஸ் நடந்தபோது இரவு நேரங்களில் ஓடுவதற்கு 50 பஸ்களை ஏற்படுத்தினார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. அப்படி பஸ் ஓடியதற்காக ஓவர்டைம் அலவன்ஸ் ரூ. 1-8-0 கொடுப்பதாகவும் உத்தரவு போட்டார்கள். அதன்படி அவர்களுக்கு ரூ. 1-8-0 கொடுக்கப்பட்டதாகத் தெரியவருகிறது. ஆனால் பின்னாடி கமிஷனர் அதை ஒத்துக் கொள்ளமாட்டேன் என்று சொல்லிவிட்டாராம். அத்துடன் கொடுத்த பணத்தையும் திருப்பிக் கொடுத்துவிட வேண்டுமாம். அவ்விதம் உத்தரவு போட்டது தப்பு என்றும், பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிடவேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இப்படி ரூ. 1½ கொடுக்க வேண்டும் என்பது விதியில் கிடையாது என்று சொல்லுகிறார்கள். பஸ் டிரைவர்களும் கண்டக்டர்களும் காங்கிரஸ் கூட்டம் நடந்தபோது பொதுஜனங்களைக் கொண்டு போவதற்கு என்று ஒத்துக்கொண்டார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு அப்படி கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்ன பணத்தைக் கொடுக்க வேண்டியது தான். அதை திருப்பி வாங்கக்கூடாது. ஆகவே இந்த முறையில் உத்தரவு போட்டதை ரத்து செய்யவேண்டும். கொடுத்த பணத்தைத் திருப்பி வாங்கவே கூடாது.

“ நெருக்கடியான காலங்களில் லாரிகளையாவது விட்டு ஜனங்களுக்கு செளகரியம் செய்யவேண்டும். லாரிகளை விட்டாலாவது ஜனங்கள் அதில் வெளவாலைப்போல் தொத்திக்கொண்டு போவதற்குச் செளகரியமாக இருக்கும். ஆகையால் நெருக்கடி காலங்களில் அதிகப்படியான லாரிகளையாவது விடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்ட வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைப் பேசுவிரும்புகிறேன். எனக்குக் கொடுத்தநேரம் மிகவும் குறைவாக இருப்பதால் எல்லாப் பிரச்சனைகளையும் எடுத்து விவரமாகச் சொல்ல முடியாமலிருப்பதற்கு நான் மிகவும் வருந்துகிறேன்.

“ முதலாவதாக மோட்டார் வெகிகிள்ஸ் ஆக்டிலுள்ள சில முக்கியமான விதிகளைப் பரிசீலனை செய்து அவைகளை திருத்தி அமைக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. கூடியசீக்கிரத்தில் திருத்தச் சட்டங்களைக்கொண்டு வந்து அவைகளை நிறைவேற்ற சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று முதலில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எந்தெந்த விதிகளை திருத்த வேண்டும் என்று விவரமாகச் சொல்லுவதற்கு எனக்கு இப்பொழுது அவகாசம் இல்லை. அதற்குச் சந்தர்ப்பம் வரும்போது அவைகளை எடுத்துச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் ஒரு விஷயத்தைமட்டும் இந்த சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“ இப்பொழுது பஸ் பர்மிட்டுகளை வழங்குவதில் புதிய முறையைக் கையாண்டு வருகிறார்கள். வேறு ஒரு இடத்தில் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தபோது

[Sri M. Kalyanasundaram] [21st March 1955]

இதைப்பற்றி எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். ஏற்கெனவே எக்கனாமிக்ஸ் அண்ட் வயபிள் யூனிட்டை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லி இருக்கிறேன். இப்பொழுது பெரிய முதலாளிகளுக்கு ஏகபோக உரிமை கொடுக்கப் பட்டிருப்பதாக இருக்கிறது சர்க்காருடைய புதிய கொள்கையினால். இதனால் சிறிய முதலாளிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டும் நசுக்கப்பட்டும் வருகிறார்கள். இதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“கடந்த இரண்டு வருஷங்களாக இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து பார்த்ததில் இந்த விதி வருவதற்கு முன்பாக சிறிய முதலாளிகளாக இருந்தவர்கள் இப்பொழுது பல கஷ்டங்களுக்கும், பல இடையூறுகளுக்கும் ஆளாக இருக்கிறார்கள். தங்களிடமுள்ள பஸ்களை விற்கவேண்டிய நிலைமையில் அவர்கள் இப்பொழுது இருக்கிறார்கள். பத்து பஸ்கள் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்குத்தான் இனிமேல் பஸ் பர்மிட்டுகள் கொடுக்கப்படும் என்பதனால் இரண்டு மூன்று பஸ்கள் வைத்துக் கொண்டிருக்கும் சிறிய முதலாளிகள் பெரிய அளவில் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். அதனால் சிறிய பஸ் முதலாளிகள் தங்களுடைய பஸ்களையும் ரூட்களையும் விற்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அதிகப்படியான லாபம் கிடைப்பதில்லை. அதனால் சர்க்கார் இதில் தீவிரமாக ஆலோசனை செய்து யாருக்கும் 20 பஸ்களுக்குமேல் இருக்கக்கூடாது என்று உத்தரவு போடவேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இப்பொழுது சர்க்கார் சோஷலிஸ சமுதாய அடிப்படையில் அரசாங்கத்தை நடத்தப்போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அந்தநிலைமையில் இப்படிப்பட்ட புது கொள்கையை அனுசரிப்பது சரியல்ல. 100 பஸ்களை வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் எவ்வளவோ திறமைசாலிகளாக இருக்கலாம். அதற்காக அவருக்கு எல்லா பஸ் ரூட்டுகளையும் கொடுப்பது என்பது சரியல்ல. இரண்டு மூன்று பஸ்களை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கும் பஸ் பர்மிட் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். இப்படிப்பட்ட விதியை வைத்துக் கொண்டிருந்தால் அது சோஷலிஸ சமுதாயக் கொள்கைக்கு எதிராக உள்ளது என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“அடுத்தபடியாக மொனாப்பலி கொடுப்பதில் இரண்டு விதங்கள் இருக்கின்றன. ரூட்டுகளுக்கு மொனாப்பலி கொடுப்பது ஒன்று, பஸ்களுக்கும் கம்பெனிகளுக்கும் மொனாப்பலி கொடுப்பது மற்றொன்று. ரூட்டுகள் கொடுக்கும் விஷயத்தில் மொனாப்பலி கொடுப்பது கூடாது. அதனால் பொது மக்களுக்கு ஆபத்து ஏற்படும். ஆகவே ரூட்டுகள் விஷயத்தில் மொனாப்பலி கொடுக்காமல் இருந்தால் பொதுமக்களையும் பாதுகாக்கமுடியும், சிறு முதலாளிகளையும் பாதுகாக்க முடியும். ஆனால் சர்க்கார் ரூட்டுகளில் மொனாப்பலி வைத்துக் கொள்வதில் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. தனிப்பட்டவர்களுக்கு மொனாப்பலி கொடுக்கக் கூடாது என்றுதான் சொல்லுகிறேன். இப்பொழுது சென்னை நகரத்தில் சர்க்கார் பஸ் ரூட்டுகளை எடுத்து நடத்துகிறார்கள். அதில் எங்களுக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. தனிப்பட்டவர்களுக்கு மொனாப்பலி கொடுப்பதுதான் தவறு. இதை முதலில் நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். அந்த முறையில் இப்பொழுது இருக்கும் விதிகளை மாற்றி அமைக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக இப்பொழுது ஆர்.டி.ஓ., சி.ஆர்.டி.ஓ.க்களுக்கு இருக்கும் சில அதிகாரங்களை எடுத்து மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளையும் உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சில விஷயங்களில் பஸ் முதலாளிகளுக்கு பஸ் பர்மிட் கொடுக்கும்போது பஸ்கள் சொந்தமாவதோடு ரூட்டுகள்கூட அவர்களுக்குச் சொந்தமாகிவிடுகின்றன, தங்களுடைய பஸ் மோசமாகிவிட்டால் அவர் தன்னுடைய பஸ்களை விற்கும் போது தன்னுடைய பஸ்கள் போய்க்கொண்டிருந்த ரூட்டுகளையும் அந்த முதலாளி மற்றொருவருக்கு விற்கிவிடுகிறார். இது சரியல்ல. பஸ்கள் தான் அவருக்குச் சொந்தமெய்யொழிய பஸ்ரூட்டுகள் அந்த முதலாளிக்குச் சொந்தமாகாது. பஸ் ஓட்டுவதற்கு அவருக்கு சக்தி இல்லாவிட்டால் அந்த

21st March 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

ரூட்டை ஆர்.டி.ஓ.க்குக் கொடுத்துவிடவேண்டும். பிறகு ஆர்.டி.ஓ. மற்றொருவருக்கு கொடுக்கும்படியான நிலைமை ஏற்படவேண்டும். பஸ் விற்கும் போது ரூட்டையும் விற்று அதிக லாபம் அடைகிறார்கள் பல பஸ் முதலாளிகள். இதைத் தவிர்க்க வேண்டும். அதிக நொம் இல்லாததால் இதைப்பற்றி அதிகமாகச் சொல்வதற்கு இல்லை. ஆகவே இனிமேல் பஸ்களை வைத்து நடத்த முடியாவிட்டால் அவருடைய ரூட்டை டிபார்ட்மெண்டுக்கு சர்ரெண்டர் பண்ணவேண்டும் என்று ஒரு உத்தரவு போடவேண்டும். பஸ் முதலாளிகள் தனியாக அவைகளை விற்கக்கூடாது. பஸ்களை விற்கக்கொண்டு போகட்டும். அதைப்பற்றி கவலை இல்லை. அதைப்பற்றி அரசாங்கம் ஆராய்ச்சி செய்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக ஆர்.டி.ஓ.க்கள் 4 அல்லது 5 மாதங்களுக்கு டெம்பரரியாக லைசென்ஸ் கொடுக்கிறார்கள். போர்டுக்கு அனுப்பாமல் அவர்களே டெம்பரரி லைசென்ஸ் கொடுக்கிறார்கள். அவ்விதம் இருக்கக்கூடாது. மேலே போய் வருவதற்கு நான் ஆகும் என்பதற்காக அவர்களே கொடுக்கலாம் என்று இருப்பதால் அவர்கள் நாலேந்து மாதங்களுக்கும் அவர்களே டெம்பரரி லைசென்ஸ் கொடுக்கிறார்கள். பத்து அல்லது பதினைந்து நாட்களுக்கு மட்டும் அவர்கள் கொடுக்கலாம் என்றுதான் இருக்கவேண்டும். நாலேந்து மாதங்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு அவர்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கக் கூடாது. இந்த முறையில் விதியை மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“மேலும் சர்க்காரால் எடுத்து நடத்தப்படும் பஸ் சர்வீஸைப்பற்றி கொஞ்சம் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. பெரிய பஸ்களை வைத்து நடத்துவதால் அதிகப்படியான லாபம் வருகிறது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அதைப்பற்றி விவரமாக விவாதிக்கும்போது அதிலுள்ளவற்றை எடுத்துக் கூறுகிறேன். அதில் வரும் வருமானத்தையும் லாபத்தையும் பார்த்து அதற்குத் தகுந்த பொது ஜன சேவை இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். சேவை இல்லாமல் லாபம் வருவதில் நமக்குப் பிரயோசனம் இல்லை. சிறிய பஸ்களை வைத்து நடத்தினால் இன்னும் அதிகப்படியான லாபமும் கிடைக்கும். பொது ஜனங்களுக்கு நன்றாகச் சேவை செய்ய முடியும். துரிதமாக ஓட்டுவதற்கு வசதியாக இருக்கும். அதனால் இனிமேல் சர்க்கார் பண்ணக் கூடிய பஸ்கள் சிறிய பஸ்களாக இருக்க வேண்டும். வேண்டுமென்றால் சிறிய பஸ்களோடு பெரிய பஸ்களையும் சேர்ந்து இணைத்து விடலாம். அவ்விதம் இரண்டு பஸ்களையும் இணைத்து விட்டால் ஜனங்களுக்குச் சௌகரியமாக இருக்கும். சீக்கிரத்திலும் ஓட்டலாம் என்று தோன்றுகிறது. பெரிய பஸ்களுக்கு ஒரு மணி நேரமாகும் என்றால் சிறிய பஸ்களை அதே நேரத்தில் மூன்று தடவைகள் ஓட்டி விடலாம். ஆனால் சொல்லலாம் நிர்வாகச் செலவு அதிகமாகும் என்று. பொதுஜனங்களுடைய சேவையை ஒத்துப் பார்க்கும்போது இதனால் ஏற்படும் நிர்வாகச் செலவு அவ்வளவாகப் பொருட்படுத்தக் கூடியதாக இருக்காது. அதிகப்படியான நிர்வாகச் செலவை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்று தோன்றுகிறது. ஆகவே இனிமேல் வாங்கக் கூடிய பஸ்களை பூராவும் பெரிதாக இல்லாமல் சிறிய பஸ்களாக வாங்கலாம். பெரிய பஸ்களை வாங்கக் கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. சிறிய பஸ்களோடு பெரிய பஸ்ஸை வாங்கி இரண்டையும் இணைத்துத் திறமையாக நடத்தலாம். நிர்வாகச் செலவை பார்க்கக் கூடாது. நிர்வாகத்தைப் பற்றி பரிசீலிக்க ஒரு கமிட்டியை அமைத்தார்கள். நிர்வாகம் திறமையாக நடக்க கமிட்டிகளை அமைத்து அதைப் பரிசீலிக்கலாம் என்று சொன்னார். ஏற்கனவே ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது அடிக்கடி கூடுவது இல்லை. கனம் பஞ்சாக்கம் செட்டியார் பேசும்போது ஒரு யோசனையை எடுத்துக் கூறினார். அதாவது பஸ் நிர்வாகம் திறமையாக நடத்துவதற்கு யோசனை சொல்லுவதற்கு கனம் என். மகாலிங்கம் போன்றவர்களை கமிட்டியில் சேர்த்துக் கொண்டு அவர்களுடைய யோசனைகளைக் கேட்டு நடத்தலாம் என்று சொன்னார். அவர் ஒரு திறமைசாலி என்றும் குறிப்பிட்டார்.

[Sri M. Kalyanasundaram] [21st March 1955]

ஆனால் இப்பொழுது நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் கமிட்டியையே கூட்டுவது இல்லை. சென்ற ஒரு வருஷத்தில் ஒரு தரம்தான் அந்தக் கமிட்டியை கூட்டியிருக்கிறார்கள். துரதிருஷ்டவசமாக அந்தக் கமிட்டியில் நான் ஒரு அங்கம் வகிக்கிறேன். எனினும் அதில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். ஒரு வருஷத்தில் அந்தக் கமிட்டி கூடுவதற்கு சந்தர்ப்பமே கிடைக்கவில்லை. கமிட்டியை கூடுவதற்கு நிர்வாகத்தில் ஏதாகிலும் இடையூறுகள் இருக்கலாம். அப்படி இல்லாமல் இப்படிப்பட்ட கமிட்டிகளை அடிக்கடி கூட்டிப்பரிசீலனை செய்து அதனுடைய அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டு நிர்வாகத்தை நடத்தினால் உதவியாக இருக்கும் என்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

“தொழில் சம்பந்தமாகக் குறிப்பிடும்போது லாரி பஸ்களில் வேலை செய்யும் டிரைவர்களுக்கும் கண்டக்டர்களுக்கும் பலவிதமான கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இவைகளையும் கொஞ்சம் கவனிக்க வேண்டும். லாரி டிரைவர்களும், பஸ் டிரைவர்களும், மற்றும் எல்லா கண்டக்டர்களும் வருஷம் ஒரு முறை தங்களுடைய லைசென்ஸ்களை புதுப்பித்துக் கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. புதுப்பிக்கும் நேரங்களில் அவர்களுடைய வேலைக்கு உத்தரவாதம் இல்லாமல் இருக்கிறது. அவர்கள் ஆர்.டி.ஓ-க்கும் போலீஸ்காரர்களுக்குப் பிடிக்காதவர்களாக இருந்தால் அவர்களுக்கு லைசென்ஸ் சீக்கிரத்தில் கிடைப்பது இல்லை. அவர்களுக்கு டிரைவர்கள் கண்டக்டர்கள் பேரில் ஆத்திரம் இருந்தால் லைசென்ஸ் கொடுக்காமல் தடுத்து விடுகிறார்கள். அதனால் அவர்கள் இரண்டு மூன்று மாதங்கள் வேலை இல்லாமல் இருக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. லைசென்ஸ் கிடைக்கா விட்டால் பத்துப் பனிரெண்டு நாட்களுக்கு வேலையை இழக்கும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டு விடுகிறது. இப்படிப்பட்ட பல புகார்களை என்னிடம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே லைசென்ஸ்களைப் புதுப்பிக்க வேண்டும் என்றால் அதை மூன்று வருஷங்களுக்கு ஒரு தடவை புதுப்பித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று விதியை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். டிரைவர் கண்டக்டர் பேரில் ஏதாகிலும் புகார் இருந்தால் அவைகளை ஆர்.டி.ஓ-க்கு எழுதி அனுப்பி வைக்கலாம். அதனால் லைசென்ஸ் வழங்குவதில் தாமதம் ஏற்படக் கூடாது. ஆகவே லைசென்ஸ்களைப் புதிப்பிப்பது என்பது மூன்று வருஷங்களுக்கு ஒரு தடவை என்று விதியை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். அவர்களுடைய லைசென்ஸை ஒவ்வொரு வருஷமும் புதுப்பிக்கவேண்டுமென்று சொல்லுவது, அவர்களுக்கு வேலைக்கு உத்தரவாதம் இல்லை யென்று சொல்லுவதாகும். அதுவும் லாரியில் வேலை செய்பவர்களுக்கு வேலை நேரம் யார் கட்டுப்படுத்துவது என்பதில்லாமலிருக்கிறது. அவர்கள் 24 மணி நேரம் வேலை செய்தாலும், அவர்களுடைய வேலைக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் கிடையாது. அவர்களுடைய இந்த விஷயத்தில் மந்திரியார் அவர்கள் கவனம் செலுத்தி வேலை நேரத்தை நிர்ணயிப்பதற்குள்ள விதிகளைத் தகுந்தபடி மாற்றி—இது ஓரளவுக்கு லேபர் மந்திரியைச் சேர்ந்த பிரச்சனையாக இருந்தாலும்,—நம் போக்கு வரத்து மந்திரி இதற்காக மோட்டார் சட்ட விதிகளில் திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இன்னொன்று, இந்த தொழிலாளருக்கு வேலை உத்தரவாதம் செய்யும் விஷயம் சம்பந்தப்பட்ட டிபார்ட்மென்ட்டில் சொல்லுகிறார்கள், **Workshop** பிலும், **Transport** பிலும் தினசரிச் சம்பளம், இந்தத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுப்பதாக. தற்போது **Transport** டிபார்ட்மென்டு நிரந்தரமாகி விட்டது என்று நான் சொன்னால், கனம் மந்திரி அவர்கள், அதை ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இப்போது அந்த நிர்வாகம் நிலைத்துவிட்டது. இனிமேல் சர்க்கார், அதை விஸ்தரிக்கும்படியான கொள்கையை அனுசரித்துத்தான் ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். அப்படி இருக்கும்போது, தொழிலாளர்களை, அங்கு வேலை பார்க்கும் தொழிலாளர்களை, என் டெம்பரரிமாக வைத்திருக்கவேண்டும்? அவர்களை உடனடியாக பெர்மனண்ட் செய்து, அவர்களுக்குப் பெர்மனண்ட் என்ற அடிப்படையிலுள்ள சகல வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க சர்க்கார் முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி சர்க்கார்

21st March 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

செய்து காட்டினால்தான், தனிப்பட்ட முதலாளிகளையும் இவ்விஷயமாகக் கட்டுப்படுத்தமுடியுமென்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். கனம் மெம்பர் பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள், சர்க்கார் **Transport**-ல் வேலை செய்யும் மோட்டார் தொழிலாளர்களுடைய உடை விஷயமாக எடுத்துச் சொன்னார். அவர்கள் சொன்னதையெல்லாம் ஆதரிக்கிறேன். அவர் சொன்னதைக் கவனித்து தக்க உடை ஏற்பாடுகள் செய்தால், நல்ல சிக்கனம் ஏற்படுமென்று கூறுகிறேன். ஆகவே அது விஷயமாக, கனம் மந்திரியார் அவர்கள் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“Mr. Deputy Speaker, Sir, some hon. Members suggested that the reorganization of the Central Road Traffic Board and the Regional Road Traffic Boards should not brook further delay as their reorganization was long overdue. You will remember, Sir, a month or two ago, we brought in legislation here whereby the Government have divested themselves of the powers and responsibilities with regard to revision of appeals from the Central Road Traffic Board and the Regional Traffic Boards. It is the intention of the Government to see that the Central Road Traffic Board and the Regional bodies are allowed to work in a manner which will give entire satisfaction to the general public as well as the operators. With that idea in mind, we thought that it would be rather safe to entrust the powers to some body—whether it be a single individual or otherwise both at the centre and in the districts—so that the single individual might constitute a board or authority to exercise such powers. There are also certain matters like the association of non-officials with these bodies. These are all matters which are examined by the Government and the Government will very soon take a decision on them. The Government are in particular examining the question of associating non-officials like Chairmen of district boards and municipalities with the Regional Transport authorities without making them responsible for the orders passed by those authorities in respect of matters pertaining to the grant of permits so that they may be saved from the charges, at times uncharitable and unfounded, made in certain quarters. It is our sincere intention to see that these bodies function very satisfactorily.

“Sir, the hon. Member, Mr. Panchaksharam Chettiar, accused the Regional Transport Officer, North Arcot district, and said that some pamphlets were printed against him. Sir, it is not proper on the part of the hon. Member to bring to the notice of the House the case of any particular Regional Transport Officer, however badly he may be administering the department in the opinion of the Member and others because that officer is not here to defend himself.”

* SRI S. RAMALINGAM :—“On a point of order, கனம் அங்கத்தினர் பஞ்சாட்சரம் செட்டியார் ஒரு குறிப்பிட்ட R.T.O. குற்றம் செய்தார் என்று கூறினார்கள். அப்படி இந்தச் சபையில் சொல்லக் கூடாதென்று கனம் மந்திரியார் அவர்கள் விவாதத்திற்கு பதில் சொல்

[Sri M. Kalyanasundaram] [21st March 1955]

ஆனால் இப்பொழுது நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் கமிட்டியையே கூட்டுவது இல்லை. சென்ற ஒரு வருஷத்தில் ஒரு தரம்தான் அந்தக் கமிட்டியை கூட்டியிருக்கிறார்கள். துரதிருஷ்டவசமாக அந்தக் கமிட்டியில் நான் ஒரு அங்கம் வகிக்கிறேன். என்னையும் அதில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். ஒரு வருஷத்தில் அந்தக் கமிட்டி கூடுவதற்கு சந்தர்ப்பமே கிடைக்கவில்லை. கமிட்டியை கூட்டுவதற்கு நிர்வாகத்தில் ஏதாகிலும் இடையூறுகள் இருக்கலாம். அப்படி இல்லாமல் இப்படிப்பட்ட கமிட்டிகளை அடிக்கடி கூட்டிப்பரிசீலனை செய்து அதனுடைய அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டு நிர்வாகத்தை நடத்தினால் உதவியாக இருக்கும் என்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

“தொழில் சம்பந்தமாகக் குறிப்பிடும்போது லாரி பல்களில் வேலை செய்யும் டிரைவர்களுக்கும் கண்டக்டர்களுக்கும் பலவிதமான கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இவைகளையும் கொஞ்சம் கவனிக்க வேண்டும். லாரி டிரைவர்களும், பஸ் டிரைவர்களும், மற்றும் எல்லா கண்டக்டர்களும் வருஷம் ஒரு முறை தங்களுடைய லைசென்ஸ்களை புதுப்பித்துக் கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. புதுப்பிக்கும் நேரங்களில் அவர்களுடைய வேலைக்கு உத்தரவாதம் இல்லாமல் இருக்கிறது. அவர்கள் ஆர்.டி.ஓ-க்கும் போலீஸ்காரர்களுக்குப் பிடிக்காதவர்களாக இருந்தால் அவர்களுக்கு லைசென்ஸ் சீக்கிரத்தில் கிடைப்பது இல்லை. அவர்களுக்கு டிரைவர்கள் கண்டக்டர்கள் பேரில் ஆத்திரம் இருந்தால் லைசென்ஸ் கொடுக்காமல் நடுத்தி விடுகிறார்கள். அதனால் அவர்கள் இரண்டு மூன்று மாதங்கள் வேலை இல்லாமல் இருக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. லைசென்ஸ் கிடைக்கா விட்டால் பத்துப் பனிரெண்டு நாட்களுக்கு வேலையை இழக்கும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டு விடுகிறது. இப்படிப்பட்ட பல புகார்களை என்னிடம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே லைசென்ஸ்களைப் புதுப்பிக்க வேண்டும் என்றால் அதை மூன்று வருஷங்களுக்கு ஒரு தடவை புதுப்பித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று விதியை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். டிரைவர் கண்டக்டர் பேரில் ஏதாகிலும் புகார் இருந்தால் அவைகளை ஆர்.டி.ஓ-க்கு எழுதி அனுப்பி வைக்கலாம். அதனால் லைசென்ஸ் வழங்குவதில் தாமதம் ஏற்படக் கூடாது. ஆகவே லைசென்ஸ்களைப் புதிப்பிப்பது என்பது மூன்று வருஷங்களுக்கு ஒரு தடவை என்று விதியை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். அவர்களுடைய லைசென்ஸை ஒவ்வொரு வருஷமும் புதுப்பிக்கவேண்டுமென்று சொல்லுவது, அவர்களுக்கு வேலைக்கு உத்தரவாதம் இல்லை யென்று சொல்லுவதாகும். அதுவும் லாரியில் வேலை செய்பவர்களுக்கு வேலை நேரம் யார் கட்டுப்படுத்துவது என்பதில்லாமலிருக்கிறது. அவர்கள் 24 மணி நேரம் வேலை செய்தாலும், அவர்களுடைய வேலைக்கு எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் கிடையாது. அவர்களுடைய இந்த விஷயத்தில் மந்திரியார் அவர்கள் கவனம் செலுத்தி வேலை நேரத்தை நிர்ணயிப்பதற்குள்ள விதிகளைத் தகுந்தபடி மாற்றி—இது ஓரளவுக்கு லேபர் மந்திரியைச் சேர்ந்த பிரச்சனையாக இருந்தாலும்,—நம் போக்கு வரத்து மந்திரி இதற்காக மோட்டார் சட்ட விதிகளில் திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இன்னொன்று, இந்த தொழிலாளருக்கு வேலை உத்தரவாதம் செய்யும் விஷயம் சம்பந்தப்பட்ட டிபார்ட்மென்ட்டில் சொல்லுகிறார்கள், **Workshop** பிலும், **Transport** டிலும் தினசரிச் சம்பளம், இந்தத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுப்பதாக. தற்போது **Transport** டிபார்ட்மெண்டு நிரந்தரமாகி விட்டது என்று நான் சொன்னால், கனம் மந்திரி அவர்கள், அதை ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இப்போது அந்த நிர்வாகம் நிலைத்துவிட்டது. இனிமேல் சர்க்கார், அதை விஸ்தரிக்கும்படியான கொள்கையை அனுசரித்துத்தான் ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். அப்படி இருக்கும்போது, தொழிலாளர்களை, அங்கு வேலை பார்க்கும் தொழிலாளர்களை, ஏன் டெம்பரரியாக வைத்திருக்கவேண்டும்? அவர்களை உடனடியாக பெர்மனண்ட் செய்து, அவர்களுக்குப் பெர்மனண்ட் என்ற அடிப்படையிலுள்ள சகல வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க சர்க்கார் முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி சர்க்கார்

21st March 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

செய்து காட்டினால்தான், தனிப்பட்ட முதலாளிகளையும் இவ்விஷயமாகக் கட்டுப்படுத்தமுடியுமென்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். கனம் மெம்பர் பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள், சர்க்கார் **Transport**-ல் வேலை செய்யும் மோட்டார் தொழிலாளர்களுடைய உடை விஷயமாக எடுத்துச் சொன்னார். அவர்கள் சொன்னதையெல்லாம் ஆதரிக்கிறேன். அவர் சொன்னதைக் கவனித்து தக்க உடை ஏற்பாடுகள் செய்தால், நல்ல சிக்கனம் ஏற்படுமென்று கூறுகிறேன். ஆகவே அது விஷயமாக, கனம் மந்திரியார் அவர்கள் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“Mr. Deputy 11-
Speaker, Sir, some hon. Members suggested that the reorganiza- p.m
tion of the Central Road Traffic Board and the Regional Road Traffic
Boards should not brook further delay as their reorganization was
long overdue. You will remember, Sir, a month or two ago, we
brought in legislation here whereby the Government have divested
themselves of the powers and responsibilities with regard to revision
of appeals from the Central Road Traffic Board and the Regional
Traffic Boards. It is the intention of the Government to see that
the Central Road Traffic Board and the Regional bodies are allowed
to work in a manner which will give entire satisfaction to the
general public as well as the operators. With that idea in mind,
we thought that it would be rather safe to entrust the powers to
some body—whether it be a single individual or otherwise both at
the centre and in the districts—so that the single individual might
constitute a board or authority to exercise such powers. There are
also certain matters like the association of non-officials with these
bodies. These are all matters which are examined by the Govern-
ment and the Government will very soon take a decision on them.
The Government are in particular examining the question of
associating non-officials like Chairmen of district boards and muni-
cipalities with the Regional Transport authorities without making
them responsible for the orders passed by those authorities in
respect of matters pertaining to the grant of permits so that they
may be saved from the charges, at times uncharitable and un-
founded, made in certain quarters. It is our sincere intention to
see that these bodies function very satisfactorily.

“Sir, the hon. Member, Mr. Panchaksharam Chettiar, accused
the Regional Transport Officer, North Arcot district, and said that
some pamphlets were printed against him. Sir, it is not proper
on the part of the hon. Member to bring to the notice of the House
the case of any particular Regional Transport Officer, however badly
he may be administering the department in the opinion of the
Member and others because that officer is not here to defend
himself.”

* SRI S. RAMALINGAM :—“On a point of order,
கனம் அங்கத்தினர் பஞ்சாட்சரம் செட்டியார் ஒரு குறிப்பிட்ட R.T.O.
குற்றம் செய்தார் என்று கூறினார்கள். அப்படி இந்தச் சபையில் சொல்லக்
கூடாதென்று கனம் மந்திரியார் அவர்கள் விவாதத்திற்கு பதில் சொல்

[Sri. S. Ramalingam] [21st March 1955]

ஒம்போது சொன்னார்கள். மந்திரியார் அவர்கள் சொன்னது சட்டப் படியா, அல்லது சபையில் அப்படி சொல்லக்கூடாதென்கிறாரா என்பதை விளக்குமபடி கேட்கிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“ Let the Hon. the Minister explain his point and then I will give my ruling.”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ What is said about the Regional Transport Officer to-day may be said against other officers also at some other time. I would request the hon. Members not to indulge in criticisms against officers when they are not able to defend themselves here.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ On a point of personal explanation, Sir.”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ I do not think there is need for further elucidation on this matter. There may be some good officers and bad officers in the opinion of hon. Members. But it will not be conducive to the proper administration of any department if we level charges here.”

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ Sir, I have not attacked any official. I am sorry that the Hon. the Minister has misunderstood me. I have not attacked the Regional Transport Officer at all. I think it is a case which the Government have got to go into and investigate because a member of the public has been emboldened to make several charges against him. If the officer is not found guilty after investigation and enquiry, then he deserves our full support. If he is guilty, then he must be proceeded against. His honour has to be vindicated. After all, I do not know the official at all. Therefore, there is no question of criticising any particular official. I have been very guarded in my remarks. Even now, I make it clear that it is a fit case for investigation and the Government should vindicate their self-respect and honour. These officials cannot be lampooned in the way the ‘notice’ has done and those who do such things cannot escape with absolute immunity.”

* DR. K. B. MENON :—“ Sir, I would like to make a submission before a ruling is given by you. It is one thing to say that the Members of the House should not make any complaints about particular officers as they are not here to defend themselves and a different thing to say that the Members have not got the right to do that. I think hon. Members should be very careful because officials have no opportunity to defend themselves here. But the right to criticise the Government officials is something different and cannot be denied? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Sir, I am thankful to the hon. Member, Dr. Menon, for clarifying the position. We are getting lot of complaints not only against the Regional Transport Officers but others as well. There are 15 Regional Transport

21st March 1955] [Sri B. Parameswaran]

Officers out of whom we get complaints against some twelve or thirteen. The Government are looking into the complaints. When it is a matter which requires investigation by the X-Branch men, we send the papers to the X-Branch.

“ With regard to transfers, Sir. I know some hon. Members are very anxious to see that some of the officers are transferred to some other districts. Sir, when we order transfers, they must be made without putting the officers to avoidable difficulties. Out of sheer human consideration, we have proposed that a general transfer of officers should be effected in the month of April or so so that their children at schools may not be put to inconvenience. The hon. Members of the House may rest assured that the Government are aware of the difficulties experienced by certain people. But they also know the difficulties experienced by the officers. In fact, some of them are anxious to get out of the districts where they work now. They are anxious to get into other departments also, apart from the Members saying that they should go out. I am not defending the action of the Regional Transport Officers here. I only suggest that the Members wait for some more time when changes will be effected.

“ Sir, the Central Road Traffic Board has been criticised by hon. Members. We are trying to reorganise the entire body and will give it a fair trial to see whether the reorganised body works properly or not. But I cannot imagine an inner cabinet going into such questions because the Government have divested themselves of all the powers they had.

“ Then, some hon. Members spoke about the City Transport. Long before the tram services were stopped, I knew several passengers used to get stranded. In those days, not only the trams but the buses also used to be full. There was lot of traffic congestion in the City. Two years ago, when the tram services ceased to function, the problem became acute and people were put to lot of difficulties. So, that was the position two years ago and we have been doing our best to cope with the heavy traffic. The main cause for heavy traffic is the population has increased greatly. The Government have been taking all possible steps to relieve congestion and in this matter they have been receiving the guidance and advice of the Traffic Advisory Committees. As I said in my preliminary remarks, the Government have been very anxious to provide all possible facilities for the travelling public. We cannot manufacture buses here. They have got to be imported and then, as I said, we are also getting kits from the Hindustan Aircraft. Some delay is involved in getting these on account of the fact that aluminium is not available. When these are received, we at once hurry with the work and thus we have already put about 25 buses on the road. We hope to secure some 50 buses more. We have to take into consideration the fact that many buses are almost sick and some of

[Sri B. Parameswaran] [21st March 1955]

11-40 a. m. them are almost dead. We cannot replace them. It is not a question of buying brinjals in the market, which, if we do not like them could be thrown out. We cannot replace these vehicles all of a sudden. It is a big problem. We have to approach the Government of India also for the purchase of these vehicles. We have experienced a lot of difficulty in seeing that these buses are put on the road. I request hon. Members to consider one particular fact. Whatever may be the enthusiasm of hon. Members to assist the Government in seeing that proper facilities are provided for passengers, the fact that we cannot fulfil their desire unless we strengthen our fleet must be borne in mind. Therefore that fact cannot be forgotten. It is for that purpose only Government have set apart Rs. 25 lakhs and they are prepared to spend a reasonable amount in the next year also.

“Some hon. Members have said that buses come in quick succession in some localities like Mambalam, etc., while in areas like Aminjikarai and Washermanpet that was not the case. Sufficient number of buses are put in routes according to the traffic they are expected to carry. I thought that to cope with the increased traffic during peak hours, at least lorries could be provided. But one hon. Member said that lorries ‘won’t do’ and are not good, while the hon. Member Sri K. T. Raju wanted the lorries should be there. We are trying to solve this problem. It cannot be solved overnight. Before June, when we would get 25 buses, we would be able to put those buses on such of the routes wherein they are needed.”

SRI B. K. NALLASWAMI :—“On a point of information, Sir.”

DEPUTY SPEAKER :—“The hon. Member can ask his point after the Minister has finished his speech.”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“As regards workers, Sir, I have enumerated all the facilities that are afforded to the conductors, drivers and other workmen in the transport workshop at Chromepet. But in spite of that, some hon. Members feel that the workers are not treated properly. I do not think that any more facility could be given to them than what has been already given to them now and I am confident that no such special facilities are given to the workers employed under other private operators.

“Sri M. Kalyanasundaram and one or two other hon. Members requested that the rules had to be amended. This is a Central Act and I have received a communication from the Government of India that the rules are being amended. We would suggest to them, if it is not too late, to amend the rules by carrying out certain suggestions made by hon. Members here, so as to suit the needs of this State. The rules, as they are at present, are working satisfactorily. It all depends upon those persons who put the rules into operation.

21st March 1955] [Sri B. Parameswaran]

“Charges are levelled against the Regional Transport Officers. It was told that they were receiving bribes. We must be cautious not to give bribes to these officers. I do want to say that with the increased co-operation from the public, this department could render much more useful help to the general public.

“Regarding the ‘peak hour’ problem, it is not as if we alone are facing that problem. As I have said previously that problem is there even in cities like London and other big cities. In spite of the conductor’s appealing to the passengers not to get into the buses and thereby cause overloading, the passengers rush in. Therefore we cannot help it. It was said that in Madras City we have one rule and in the mofussil we have another rule. There is nothing like this ‘peak hour’ problem in mofussil towns as it is in Madras City and so we have to put up with it for some time.

“With regard to ‘uniform’ suggested by hon. Members, I do not know anything about it. I shall have it examined.

“I think I have answered almost all the points raised by hon. Members. I request, that in spite of the difficulties experienced by the passengers, the public should co-operate with us and bear with us for some time. We are as much anxious as they are to see that proper facilities are given to the passengers. With these words, I request then. Member who has moved the cut-motion to withdraw the same.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“The Hon. Minister said even last year that he will examine the minimum fare question of 5 annas. He has not said anything about it even now.”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“That is being examined. Before the hon. Member leaves this place, viz., before the 2nd of April, I think, I will be able to give him some encouraging reply.”

* B. K. NALLASWAMI :—“எங்கள் ஊரில் டிரங்கு ரோடு ஜனங்கள் வசிப்பதற்குப் பக்கமாகப் போகிறது. லாரி accident கள் அடிக்கடி நடக்கின்றன. யாராவது அந்த accident னால் செத்தால்கூட ஏற்றியவர்கள் யாரென்று கண்டுபிடிக்க முடிவதில்லை. ஆகவே மாலை 5 மணிக்குமேல், விடியற்காலை 5 மணி வரை லாரிகள் அந்த ரோடுகளில் ஓட்டக்கூடாது என்று சர்க்கார் விதிகள் ஏற்படுத்துவார்களா என்று கேட்கிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“The hon. Member wants some clarification.”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“We shall consider it, Sir.”

DEPUTY SPEAKER :—“Is the hon. Member Mr. Kalyanasundaram withdrawing his cut motion?”

[21st March 1955]

SRI M. KALAYANASUNDARAM :—“ The Hon. Minister has not offered us anything which would make us consider to withdraw our cut motion.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ He has said that something will turn out before the expiry of this session.”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ I would like to say to the Deputy Leader of the Opposition one thing, by way of reply. He has said that we do not meet very often thereby meaning that the Transport Advisory Committee constituted for the purpose of offering its suggestions, was not meeting often. I have been keeping the Deputy Leader of the Opposition informed of the work that was being done. He has also agreed that we would meet in April. There was nothing important for the committee to consider and discuss. There were no important items in the agenda. That is why I was not able to accept the resolution given by the hon. Member. I have told him that he should wait for some more time when we can leisurely examine this question. It is only with the co-operation of the members of the advisory committee and it is only with their advice, we chalk out our programmes and policies.”

SRI M. KALAYANASUNDARAM :—“ My present cut motion has nothing to do with the co-operation in respect of anything that might come from the Hon. Minister. I press my cut motion, Sir.”

DEPUTY SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the allotment of Rs. 10,32,600 under Demand VI—Motor Vehicles Acts Administration be reduced by Rs. 100 ’.”

The motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 10,32,600 under Demand VI—Motor Vehicles Acts Administration ’.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEPUTY SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the allotment of Rs. 1,20,43,200 under Demand XXXIII—Road Transport Schemes—Working Expenses be reduced by Rs. 100 ’.”

The motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,20,43,200 under Demand XXXIII—Road Transport Schemes—Working Expenses ’.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

11-50
a.m.

21st March 1955]

SRI K. T. RAJU :—“ உதவி சபாநாயகர் அவர்களை 50 பேர் உட்கார வேண்டிய பஸ்ஸில் 75 பேர் உட்கார்ந்துகொண்டும், நின்றுகொண்டும் போகிறார்கள் : அவர்களுக்கு டிக்கட் கண்டக்டர் ஒருவரினால் கொடுப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. இரண்டு கண்டக்டர்களுயாவது, அப்பேர்ப்பட்ட பஸ்ஸுகளில் நியமிக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தியிருக்கிறேன். அதைப் பற்றி மந்திரியார் அவர்கள், யாதொருவிதமான பதிலும் சொல்லவில்லை.”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ இரண்டு கண்டக்டர்கள் வேலை செய்யுமிடத்தில் ஒரு கண்டக்டர் வேலை செய்வதாக சர்க்காரும் நினைக்கிறது. இரண்டு மூன்று மாதம் கழித்து, நாளைக் கூட பஸ் பிரயாணம் செய்து பார்த்து, கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்னதை கவனிக்கிறேன்.”

* SRI K. T. RAJU :—“ கனம் மந்திரியார் அவர்கள் நான் சொன்னதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்வதாக வாக்குறுதி கொடுத்ததால் நான் பிரேரேபித்த வெட்டுப் பிரேரேபணையை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளுகிறேன்.”

The cut motion was, by leave, withdrawn.

DEPUTY SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 27,61,100 under Demand XXXIX—Capital Outlay on Road Transport Schemes.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(4) DEMAND IX—HEAD OF STATE, MINISTERS AND HEADQUARTERS STAFF.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I beg to move—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 75,27,100 under Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters Staff.’ ”

DEPUTY SPEAKER :—“ Demand moved—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 75,27,100 under Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters Staff.’ ”

SRI M. KALAYANASUNDARAM :—“ Sir, I move—

‘ That the allotment of Rs. 75,27,100 under Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters Staff be reduced by Rs. 100.’ ”

The cut motion was duly seconded.

DEPUTY SPEAKER :—“ Cut motion moved—

‘ That the allotment of Rs. 75,27,100 under Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters Staff be reduced by Rs. 100.’ ”

* SRI P. CHELLATHURAI :—“ Point of order. சபாநாயகர் அவர்களை, இந்த Demand பொருள்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள்

[Sri P. Chellathurai] [21st March 1955]

பேச விரும்புகிறார்கள். பொது விவாதத்தில் விட்டுப்போன விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்லுவதற்கு இருக்கிற ஒரு வாய்ப்பு இந்த சப்ஜெக்ட் ஆகும். ஆகவே கனம் மந்திரியவர்கள் குறைந்தது 5 மணி நேரமாவது இந்த விவாதத்திற்கு ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

THE HON. SR C. SUBRAMANIAM :—“ இந்த விவாதம் முக்கியமென்று உணர்ந்துதான் $\frac{1}{2}$ மணி நேரம் அதிகமாக, அதாவது மொத்தம் $3\frac{1}{2}$ மணி நேரமாக விவாதத்திற்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.”

11-55 SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ ബഹുമാന്യനായ ഉപസഭാ
 മ.മ. നമ്പർ അധ്യക്ഷൻ, കഴിഞ്ഞ തവണ ഞാൻ മലയാളത്തിൽ സംസാരിച്ചതു മുഴുവൻ
 ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെന്റുകൾ മനസ്സിലാചെയ്തെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടതെന്ന സമ്മതിക്കുകയും
 ഞാൻ ഉന്നയിച്ചിരുന്ന കാര്യങ്ങൾക്ക് ഏതെങ്കിലും ശരിയായി മറുപടി പറയുകയും ചെയ്തു
 കൊണ്ടു മലയാളത്തിൽ പറഞ്ഞാലും അദ്ദേഹം സംഗതികൾ മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടെന്നും ഞാൻ
 വിചാരിക്കുന്നു. പക്ഷെ ആദ്യത്തെ സ ബന്ധിച്ച് പറയുകയാണെങ്കിൽ ഇവിടെ ബഹുമാനപ്പെട്ട
 മന്ത്രിമാരും മറ്റുള്ളവരും തമിഴിൽ പറയുന്നതു മുഴുവൻ ഞങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

“ ഈ ഡിജിറ്റലൈസ്ഡ് ബുക്കുകളെക്കുറിച്ച് ഓരോരും ശ്രീ കല്യാണസ്വാമിജി ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ച ഖണ്ഡശ്യാവലോകനത്തെ ഞാൻ അനുകൂലിക്കുന്നു. ഖണ്ഡശ്യാവലോകനം പിന്നാക്കിക്കൊണ്ടു രണ്ടു മൂന്നു പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ ഗവർണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്താനാണ് ഞാൻ അഗ്രഹിക്കുന്നത്. ഒന്നാമതായി എനിക്ക് പറയാനുള്ളത് ഭാഷാപ്രശ്നത്തെ സംബന്ധിച്ചാണ്. ബുക്കുകൾ നൽകിലും മലയാളത്തിലും അച്ചടിച്ചു കൊടുക്കുന്ന എപ്പാക് ഗവർണ്മെന്റ് തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഈ സഭയിൽ ബുക്കുകളെക്കുറിച്ച് മെമ്പർമാർ തമിഴിൽ ചോദിക്കുന്നു. ചോദ്യങ്ങൾക്കു തമിഴിൽത്തന്നെ ഉത്തരം പറയുക എന്ന സമ്പ്രദായവും മന്ത്രിമാർ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. അതേസമയം ഗവർണ്മെന്റിന്റെ പൊതുനയം അപ്പറന്റുള്ള കാര്യങ്ങൾ പറയുന്നത് ഇംഗ്ലീഷിലായിരിക്കണമെന്ന തപാവും സ്വീകരിച്ചു ചഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ ഭാഷാപ്രശ്നം കൊണ്ടുപോകെയുന്ന വിഷയത്തിൽ ഗവർണ്മെന്റ് കൂടുതൽ ശ്രദ്ധപരക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. കോടതികളിൽ അതായത് പ്രദേശത്തുള്ള കോടതി ഉപയോഗിക്കുകയാണെങ്കിൽ നാട്ടുകാർക്കു വേണ്ടി പ്രാധാന്യം ലഭിക്കുന്നതാണ്. ഇന്ന് കലാശാലകളിലെ പ്രദേശീയനാടോടി ഇംഗ്ലീഷ് തന്നെ അധിപതിക്കുന്നുവെന്നു ഒരു കൂട്ടർ ശഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. അതേസമയം ചിലപ്പോൾ സംഗ്രഹിച്ചു പോകുന്ന പ്രമുഖനാശിപ്പുള്ള ചില ആളുകൾ, പഴയ ഒരു പാരമ്പര്യത്തിൽ കത്തിപ്പിടിച്ചു നിൽക്കുന്നത് ചില വിദ്യാഭ്യാസാധാരണക്കാരുടെ മറ്റു ചിലരും തങ്ങൾ ചാർജ്ജ് ചെയ്ത ചില പഴയവർ തപാത്തുപോയു. ആശയത്തുടക്കവും അടിസ്ഥാനത്തിൽ അധ്യയനവും ഇംഗ്ലീഷ് തന്നെയായിരിക്കണമെന്ന് വാശിപിടിച്ചു വാദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ബുക്കുകളെക്കുറിച്ച് മന്ത്രിമാർ പല പൊതുവേദികളിലും വെച്ചു നാട്ടുകാരുടെ സംബന്ധിച്ചു ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ചു നാട്ടുകാരുടെ പ്രാധാന്യം കൊടുക്കണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ കോടതികളിൽ നാട്ടുകാരുടെ കൈകൾക്കും ചെയ്യാനുമാണ്. ഇത് പ്രത്യേകം എടുത്തു പറയുന്നതിനു എനിക്ക് പ്രേരിപ്പിച്ചത് എന്റെ അനുഭവമാണ്. ഇന്നു പാട്ടുകോടതികളിലും മറ്റും നാട്ടുകാർക്കു തങ്ങളുടെ കയ്യിൽ നാട്ടുകാർക്കായിത്തന്നെ പറയാൻ സന്ദർഭം ലഭിക്കാത്തതുകൊണ്ട് വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ട്.

“ഭക്ഷാസംസ്ഥാനകാതുതൈക്കിപ്പൊണ് വണ്ണനോവക്കേവം. ഇതു നമുക്കെ സംസ്ഥാനതലവയേങ്ങിന്റെ അധികാരപരിധിയിൽപ്പെട്ട ഒരു കാര്യമല്ലെന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ട്. നാം എത്രതന്നെ ആഗ്രഹിച്ചാലും ഭക്ഷാസംസ്ഥാനങ്ങൾ രൂപീകരിക്കുന്നതിന് നാം മാത്രം വിചാരിച്ചാൽ പോര. അതു ചെയ്യേണ്ടതു കേന്ദ്രതലവയേണമെന്ന്. എന്നാൽ ഈ സംസ്ഥാനതലവയേങ്ങിന്റെതന്നെ അധികാരപരിധിയിൽപ്പെട്ട ചില കാര്യങ്ങളുണ്ട്. ഞാൻ ഒരുദാഹരണം പറയാം. തെക്കൻ കിഴക്കുകിഴക്കിലെ കോസ്റ്റോലായ് താലൂക്കിലേയ്ക്ക് നീലഗിരി ജില്ലയിലെ ഹുലുർ താലൂക്കിലെയും കരൈ ഓലാങ്ങൽ മലമ്പാർ കടിച്ചാഴ്വരയിലും ബലത്തറയിലുള്ള പ്രദേശങ്ങളാണ്. ആ പ്രദേശങ്ങളിലെ ഭക്ഷ മലയാളമാണ്. മിക്കവാറും എല്ലാ കാര്യത്തിലും അവ മലബാറിലേയ്ക്കുവെക്കുന്നു. ആ പ്രദേശങ്ങളെ മലമ്പാർ ഡിസ്ട്രിക്റ്റിലേയ്ക്കു കൂട്ടിച്ചേർത്തു മലയാളഭാഷ സംസാരിക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളെല്ലാം ഉൾപ്പെട്ട ഒരു മലയാളജില്ല രൂപീകരിച്ചാൽ നീർക്കു

21st March 1955] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

യായാട്ടും അതൊരു നല്ല കാര്യമായിരിക്കും. ഭരണപരമായി അതുകൊണ്ട് പല സൗകര്യങ്ങളുണ്ടാകും. അത് ഈ ഗവണ്മെന്റിന്റെതന്നെ അധികാരപരിധിയിൽപ്പെട്ടതാണ്. അതു ചെയ്യുന്നതിനു യാതൊരു തടസ്സവുമില്ല.

“മരണാഭ കാൽപ്പം എനിക്കു പറയാനുള്ളതു മന്ത്രിമാരുടെ പര്യടനത്തെക്കുറിച്ചാണ്. ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടു് നമ്മുടെ മന്ത്രിമാർ രാജ്യം മുഴുവൻ സഞ്ചരിച്ചു ജനങ്ങളോടു് നേരിട്ടു സമ്പർക്കം പുലർത്തുകയും, ജനങ്ങൾക്കു് പറയാനുള്ളതു് അറിയുകയും, ജനങ്ങളെ അറിയിക്കേണ്ടതു് അറിയിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതു് ഒരു നല്ല വ്യവസ്ഥയാണെന്നു് പക്ഷെ മന്ത്രിമാരുടെ ഈ പട്ടികനങ്ങൾ കക്ഷികാൽപ്പങ്ങൾകൂടേണു് വിനിയോഗിക്കുന്നതു് ശരിയല്ലെന്നും ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. മന്ത്രിമാരുടെ പേരിൽ ഒരു ആരോപണം കൊണ്ടുവരുന്ന മതമുള്ള ഉദ്യോഗത്തോടുകൂടിയല്ല ഞാനിതു പറയുന്നതു്. വളരെ വേഗം ജനകുലായ ഒരു കാലം ചുമ്പണ്ടിക്കാലങ്ങൾക്കു മുന്നാണു് എന്റെ ഉദ്ദേശം. നമുക്കു് ഒരു മന്ത്രിയുണ്ടു്. ബഹുമാനപ്പെട്ട ശ്രീ കാമരാജനാഥാർ. ഗവണ്മെന്റിന്റെ നയത്തെ സംബന്ധിച്ചു അദ്ദേഹം (ചിത്രംബരണവച്ചാണെന്നു തോന്നുന്നു) ചെയ്ത ഒരു പ്രസ്താവന ഞാൻ ഇന്നത്തെ പത്രത്തിൽ വായിക്കുകയുണ്ടായി. എല്ലാ ദിവസവും അദ്ദേഹം പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തുന്നുണ്ടു്. അതു നല്ലതുതന്നെ. എനിക്കു് അതിൽ ആക്ഷേപമില്ല. എങ്കിലും ഒരു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഏറവും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന മഹിയല്ലായ ഒരു സ്ഥാപനമാണു് ഈ അഹസ് ബ്ലി. ബഹുമാനപ്പെട്ട മുഖ്യമന്ത്രി ഈ സംബന്ധിച്ചിലേക്കു് നിരന്തരമുകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു മെമ്പറാണു്. കൂടാതെ അദ്ദേഹം നമ്മുടെ മുഖ്യമന്ത്രിയുമാണു്. അദ്ദേഹത്തിന്നു ചില മുരമ്പുകളുണ്ടു്. മന്ത്രിപദയ്ക്കു കൂട്ടത്തോദ്ധ്യംപോണു്, അതുകൊണ്ടു് ഏതു മന്ത്രിക്കും ഏതു വകയ്ക്കും കൊടുക്കും ചെയ്യാനുള്ള അവകാശമുണ്ടു് എന്നു വാദം ഞാൻ വിന്യസിക്കുകയല്ല. ഇവിടെ ഈ അസംബ്ലി ലക്ഷ്യംകണക്കിനു ഉറപ്പിക ചെയ്യുകയെന്നു നടത്തി കൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്. രാജ്യത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗത്തുനിന്നുമുള്ള ജനപ്രതിനിധികൾ ഇവിടെ സമ്മേളിച്ചു് ഭരണ കാൽപ്പങ്ങളെക്കുറിച്ചും ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണു്. മുഖ്യമന്ത്രി ഇങ്ങനെ പര്യടനം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതോടൊപ്പംതന്നെ ഈ അസംബ്ലിയിൽ വന്നിടന്നു് ഈ സഭയെയും ഈ സഭയിലേ അംഗങ്ങളേയുടുകൂടി നന്നു് ആകർഷിക്കാൻ ഉദ്ദേശം അദ്ദേഹത്തിനിലാണെന്നു് ധാര്യതു് വളരെ വേഗം ജനകുലയാണെന്നു പറയുമ്പോൾ അതിന്റെ ഒരു കററം പറച്ചിലായാ ആരോപണമായോ ആരു കർത്തുകയില്ലെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ആത്മാർത്ഥമായ വേദനകൊണ്ടു് പ. ആലോചിക്കുകയാണു്.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, as far as the Assembly is concerned the Leader of the House is the person responsible for the conduct of the business and he represents the entire Government as such. Therefore I do not think the hon. Member can find fault with the Hon. the Chief Minister for not being present here throughout the discussions or throughout the session.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ സർ, ഞാൻ കുറേ പഠയുകയാണെന്നു തെറ്റിദ്ധരിക്കുകയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ഒരു തെറ്റായ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുക മാത്രമാണ് എന്റെ ഉദ്ദേശം. ഈ അസെംബ്ലി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഈ സഭയിൽ വന്നിരിക്കുവാനുള്ള കടമ നമ്മുടെ മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ. ഇന്നുതന്നെ നോക്കുക. ഇപ്പോൾ ഇവിടെ ചർച്ച ചെയ്യേണ്ടതില്ലെന്നു മുമ്പമന്ത്രിയുടെ പോട്ട് ഫോളിയോയിൽ പെട്ട ഒരു പ്രധാന വകുപ്പിനുവേണ്ടിയുള്ള ഡിമാൻറാണ്. എന്നിട്ടുപോലും ഈ സഭയിൽ വന്നിരിക്കാനുള്ള ദയവ് അദ്ദേഹത്തിനുള്ളായില്ല. അതാണ് സർ, എന്റെ സങ്കടം.

“**ബഹുമാനപ്പെട്ട ഉപസഭാനാഥൻ** അധികളെ, ഒരു കാര്യം ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നു. അതു മെച്ചപ്പെട്ട കാര്യമല്ല. ഏതു പാട്ടിയിൽപെട്ടവരായാലും അധരടെ പാട്ടിനു വേണ്ട പ്രവർത്തിക്കുമെന്നുള്ളതു സാദ്ധവീക്ഷമാണ്. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് മന്ത്രിമാരും എം.എൽ.ഐ.-മാരുമെങ്കിൽ അധർ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാട്ടിയോടേ പ്രവർത്തിക്കും. കോൺഗ്രസ്സ് പാട്ടിയിൽപെട്ട എ. എൽ. ഐ.-മാരും മന്ത്രിമാരും കോൺഗ്രസ്സ് പാട്ടിയോടേ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. പക്ഷെ ഉന്മീനമാനന്തിരിക്കുന്നവർ പൊതുജനർ ഉപയോഗ

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [21st March 1955]

கனம் உறுப்பினர் அவர்களே: கனம் தலைவர் அவர்களே, சபையிலிருக்கும் அங்கத்தினருக்கு, தங்கள், தங்கள் கருத்தையும், மக்களின் குறைகள், துயரங்களையும் எடுத்துச் சொல்வதற்கான வாய்ப்பு, இதுபோன்ற மான்யத்தின்மீது பேசும்போதுதான் கிடைக்கிறது. எனவே, மிக்க தயவாகவும், தாழ்மையுடனும், கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மந்திரியாரையும், துணைத் தலைவரையும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஒவ்வொரு அங்கத்தினருக்கும் முடியுமானால், நான்கு, ஐந்து நிமிஷங்கள் அதிகமாகப் பேச அனுமதிக்கவேண்டும். பொதுவாக அரசாங்கம் ஒவ்வொரு இலாகாவுக்கும் ஒதுக்கியிருக்கும் நிதி, அரசாங்கத்தின் பொது நிதி இருப்பின்தன்மைக்கு ஒத்தவரையில் நிர்ணயம் செய்து அளவிட்டு நிதி ஒதுக்கி இருப்பது சாலச் சிறந்தது என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. ஆனால் ஒதுக்கப்பட்ட நிதி குறிப்பிட்ட காரியத்திற்காக, குறிப்பிட்ட நேரத்தில், குறிப்பிட்ட நபருக்கு தேவை அளவுக்கு அது போய் சேருகிறதா என்பதில் அரசாங்கம் தக்க முறையில் கண்காணிக்கவேண்டுமென்று, பலமுறை பல அங்கத்தினர்கள் சொல்லி வந்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் அதற்கான நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்ளுமென்று நானும் நம்புகிறேன். சென்ற பொது விவாதத்தின்போது, போதிய அவகாசம் கிடைக்காததால், ராமநாதபுரம் ஜில்லா, திருவாடாணை தாலுகாவின் நிலைமையைப்பற்றி அதிகமாகச் சொல்ல வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விட்டது. ஒவ்வொரு இலாகாவும் சம்பந்தப்பட்டவரையில் என்னுடைய தொகுதிக்குச் செய்யவேண்டியவை அந்த இலாகாக்களுக்கு அதிகம் இருக்கிறது என்ற அளவில் சுருக்கமாகச் சொல்லி அவற்றை கவனமாக கனம் அமைச்சர் குழுவினர் பொதுவாகவும், தனித்தனியாகவும், ஒவ்வொருவரும் அவசியம் உணர்ந்து, பொறுப்புடன் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையுடன் சிலவற்றைக் கூற விரும்புகிறேன். ராமநாதபுரம் ஜில்லா அதைப்பற்றி அடிக்கடி குறுப்பிடும் போது எல்லாம் சொல்லுவது போல்—ஆந்திர மாகாணத்திலிருக்கும் ராயலசீமை அது என்பதையும், கவனிப்பாற்றற் குட்டிராயலசீமை அது என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. புள்ளி விவரங்களைப் போட்டுப்பார்த்தால் எந்த வகையில் அப்பிரதேசம் முன்னேற்றத்தில் இருக்கிறது, அல்லது பிற்போக்குத் தன்மையில் இருக்கிறது என்று தெரியவரும். தேசமக்கள் அடையும் துன்பத்திலும், துயரத்திலும் ராமநாதபுரம் ஜில்லா முன்னணியில் இருக்கிறது என்பதில் இரண்டு வித அபிப்பிராயம் இருக்கவேமுடியாது. ராமநாதபுரத்தின் கீழ்க்குப் பகுதியான, திருவாடாணை முதலகத்தார், பரமக்குடி இவைகள் எல்லாவகையிலும் சீரழந்த நிலைமையில் இருக்கின்றன. நாட்டில் அங்கும் இங்கும் மழைபெய்து செழிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அது ஒரளவு உண்மை தான். ஆனால் எங்கள் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் திருவாடாணைப் பகுதியில் வாழும் மக்களுக்கு நிரந்தரமாகப் பஞ்சம், 7, 8 ஆண்டுகளாக இருந்தது போல் இந்த ஆண்டும் அந்த மக்கள் பஞ்சத்தின் கொடுமையால் பாதிக்கப்பட்டு, வழக்கம் போல் தஞ்சை ஜில்லாவில் தஞ்சம் புகும் நிலைமையைத் தான் நான் பார்க்கிறேன். நான் முன்னர் சபையில் பேசியதுபோல் அமைச்சர் குழுவினர் மாறுவேடம் தாங்கி, விரும்பினால் இன்றே மாறுவேடம் போட்டுப்போய் அப்பிரதேசத்தைப் பர்த்தால், மக்கள், ஏறும்புகளைப்போல் சாராசாரையாக, திருவாடாணைத்தாலுக்காவிலிருந்து கும்பல் கும்பலாக தஞ்சை நோக்கி போவதை பார்க்கமுடியும். இதுதான், சுறுக்கமாக, அத்தாலுக்காவில் இருக்கும் நிலைமை. அதோடு சுருக்கமாகச் சொல்லப்போனால் இன்றைக்கும், இந்த விடியும் கூட அதே நிலைமைதான் அந்த தாலுக்காவில் நீடித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லிவிடலாம். இதுவே உண்மையான நிலை.

“அடுத்தபடியாக கல்வி இலாக்கா சம்பந்தமாக ஒரு விஷயம். எந்த ராஜ்யத்திலும் இல்லாத வகையில் இந்த ராஜ்யத்தில் தான், கல்வி

[Sri P. Chellathurai] [21st March 1955]

இலாக்கா மந்திரியாக இருக்கும் ஸ்ரீ வி. சுப்ரமணியம் அவர்களை எல்லோரும் பாராட்டக்கூடிய வகையில் எட்டாம் படிக்கும் வரை ஏழை மாணவர்களுக்கு கட்சி வேறுபாடு இல்லாமல் ஜாதி மத இன வேறுபாடு இல்லாமல் இலவசக் கல்வி அளிக்கப்படும் என்று சர்க்கார் அறிவித்திருக்கிறார்கள். இதை எல்லோரும் வரவேற்கிறார்கள். ஆனால் ஏழை யார், பணக்காரர் யார் என்று நிர்ணயிப்பதில் பல சிக்கல்கள் ஏற்படக்கூடும். பணக்காரர்களும் கூட தங்கள் பிள்ளைகளும் இலவசமாகவே படிக்கவேண்டும் என்பதற்காகப் பலவிதமான சூழ்ச்சிகளைச் செய்து தாங்களும் ஏழைகள் என்று சொல்லிக் கொள்ளக்கூடும். அவற்றை சரியாகக் கண்காணித்து உண்மையிலேயே ஏழை மாணவர்கள் இலவசக் கல்விச் சலுகையைப் பூர்ணமாக அனுபவிக்கும்படியாக சர்க்கார் கீழே இருக்கும் அதிகாரிகளுக்கு எல்லாம் தாக்கீது கண்டிப்பாக அனுப்பவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

“விவசாய இலாக்கா சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் மிகவும் நல்லமுறையில் வேலை நடைபெற்று வருகின்றது. இன்னும் ஒவ்வொரு தாலுக்காவின் நிலைமையையும் நன்கு அறிந்து அதற்குத் தக்கவகையில் பணம் ஒதுக்கி விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சாதாரணமாக இன்றைக்கு அவர்கள் உழவதற்கு உபயோகப்படுத்துகின்ற கலப்பை எப்படியிருக்கிறதென்று நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். எனும்பும், தோலுமாக இருக்கும் மாட்டை அந்தக் கலப்பையில் கட்டி அவன் உழுகின்றபோது, முள்ளினால் கோடு கிழித்தாற் போலத்தான் இருக்கிறது. இந்த வகையிலே அவன் நிலத்தை உழுது, பயிரிட்டு, மகசூல் அறுவடை செய்யப்போகிற காலத்தில், இவன் விவசாய இலாக்காவிற்கு, உழவதற்கு டிராக்டர் வேண்டுமென்று மனுப்போட்டிருந்தால் அதற்குப் பதில் ‘டிராக்டர் வேண்டுமென்றால் இப்பொழுது கிடைக்கும்’ என்று பதில் வருகிறது. இதனால் விவசாயிகளுக்கு எவ்விதமான பிரயோஜனமும் கிடையாது. நாம் விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்பதற்காகப் பணம் ஒதுக்கிவிட்டால் மாத்திரம் போதாது. அந்தப் பணம் பூராவும் விவசாயிகளுக்குக் காலாகாலத்தில் பயன்படும்படியாக அரசாங்கம், தக்க ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதிகாரிகளும் மக்களும் ஒத்துழைப்பதே கிடையாது. மக்களுக்குச் சேவை செய்ய வேண்டியதே தங்களுடைய முதலாய கடமை என்று உணர்வின்ற சர்க்கார் சிப்பந்திகள் நூற்றுக்கு இருபது பேர்கள் கூட இருக்கமாட்டார்கள். அதனால்தான் சர்க்கார் எவ்வளவு நல்லெண்ணத்தோடு விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்பதற்காகப் பணம் ஒதுக்கினாலும் கூட அந்தப் பணம் விவசாயிகளுக்குக் காலாகாலத்தில் உபயோகப்படும்படியாக அதிகாரிகள் செலவிடுவதே கிடையாது. அதனால் காங்கிரஸ்காரர்களைக் குறைசூற எதிர்க்கட்சிக்காரர்களுக்கு சில சில விஷயங்கள் கிடைத்துக் கொண்டேயிருக்கின்றன. ‘காலுறையும், கையுறையும்’ தாங்கிய அதிகாரிகள் சாதாரணமாக முழங்கால் மட்டும் வேஷ்டிகட்டிக்கொண்டு போகிற விவசாயிகளை மனிதர்களாகவே பார்க்கிறார்கள். வெள்ளைக்காரர்களுடைய ஆட்சி காலத்தில் இருந்தபடியே இந்தக்காலத்தில் நம் நாட்டு விவசாயிகளையும், தொழிலாளிகளையும் அலட்சிய பாவத்தோடேயே அதிகாரிகளில் பலர் நடத்துகிறார்கள். அவர்களிடத்தில் போய் விவசாயிகள் ஏதாவது குறைபாட்டை எடுத்துச்சொல்லிக் கொள்ளவேண்டுமென்றால் எப்படி முடியும் என்பதை நீங்களே யோசித்துப்பாருங்கள். அந்த அதிகாரிகளுடைய மனோபாவம் மாறுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எல்லாம் சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நான் ஏற்கெனவே கூறிய முறைப்படி கனம் விவசாய மந்திரி அவர்கள் மாறுவேடத்தில் சிரமப்படுகளுக்குப் போய் இதைப் பற்றி நன்கு விசாரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தாற்போல லஞ்சம் லஞ்சம் என்று ஒரேயடியாகக் கூக்குரல் போடப்படுகிறது. ஆங்கிலேயர் காலத்தில் போலீஸ்காரர்களால் அடிக்கப்

[Sri P. Chellathurai]

[21st March 1955]

பட்ட தழும்பு இன்னும் எப்படி வரி வரியாக இருந்து கொண்டிருக்கிறதோ அதைப் போலவே அவர்கள் காலத்தில் ஏற்பட்ட லஞ்சப் பேய் இன்னும் கோரமாகத் தாண்டவமாடிக்கொண்டேயிருக்கிறது. நமது மதிப்பிற்குரிய தலைவர் பண்டித நேரு அவர்கள் ஓரிடத்தில், 'இந்த நாட்டில் சொத்துக்கள் தனிப்பட்டவர்களுடைய உடைமைகளாக இருந்து கொண்டிருக்கும் வரையில் லஞ்சம் இருந்து கொண்டேயிருக்கும்', என்று வெகு தெளிவாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். நமது காங்கிரஸ் கட்சியும் கூட ஆவடி மகாநாட்டில் 'சோஷலிஸ்ட் பாணியில் சமுதாயத்தை', அமைப்பது என்கின்ற ஒரு தீர்மானத்தை செய்திருப்பதன் காரணத்தினால் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நம் நாட்டிலிருந்து லஞ்சத்தையே ஒழிக்க சர்க்காருக்கு தக்கவசதி ஏற்படும் என எதிர் பார்க்கலாம். இது விஷயத்தில் ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தி இதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

"அடுத்தபடியாக பெரிய அதிகாரிகளுக்கு அதிகப்படியாகச் சம்பளம் கொடுப்பதைக் குறைக்கவேண்டும். அப்படிக் குறைத்தால்தான் சிறு சிப்பந்திகளுக்கு நல்லது. யுத்தகாலத்தில் விலைவாசி அதிகமாக இருந்ததினால் அதிகாரிகளுக்கு சம்பளத்தையும் அதிகப்படியாகவும், கிராக்கிப் படியும் அளித்தோம். அதே கிராக்கிப்படி, அதிகச் சம்பளம் இன்றைக்குக் கொடுத்துக் கொண்டு வருவது சரியல்ல. ஆகவே அதிகப்படியாகச் சம்பளம் கொடுப்பது குறைக்கப்படவேண்டும்."

12-20
p.m.

* SRI M. NARAYANA KURUP :—"Mr. Speaker, Sir, I wish to speak only about one point, that is to express my disapproval of Ministers going about and collecting donations for party purposes. This is quite opposed to the code of conduct laid down in the Gorewalla Report to maintain purity of administration. I can very well imagine the arguments that might be advanced against this. I request the Hon. Ministers not to view this purely as a legal or technical question and justify their stand as if in a court of law. What prompted me to say this was just some time before the Avadi Congress Session, two donations from the Coimbatore district were ceremoniously presented to the Hon. the Chief Minister and the Hon. the Minister for Finance. One was for Rs. 78,000 and odd and the other was for about Rs. 18,000. I do not for a moment suggest that the Hon. Ministers either expressly or impliedly gave any understanding to the donors of the amount that they will have some indirect benefit ultimately. That was not and that will not be the intention of such donors is clear from the controversy that was going on with regard to the donations to the Gandhi Memorial Fund. Therefore, it is quite necessary and essential to maintain purity in administration and however great a leader might be, if he enters the ministerial office, he should not go and receive donations publicly for the benefit of his party.

"We know that our Prime Minister has been both the Prime Minister and the Congress President, but never has an instance come to my notice where he collected any amount publicly for the Congress Party. Even in matters of raising subscription to the National Plan Loan he was content with issuing his appeal and asking the people to do their duty to the country. I submit, Sir, that that is the correct approach in these matters. In this connection, I am reminded of a story connected with the rule of Dewan Ramayya. It would appear that the mother of the Maharaja grew jealous of the Dewan and complained to him that people gave more

21st March 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

support and honour to the Dewan than to the Maharaja himself. Of course, the Maharaja did not say anything then, but he immediately, without the knowledge of his mother, sent for the Dewan and stripped him of the insignia of office. That night, the Maharaja and his mother took a stroll in the Palace kitchen and there they found a gentleman sleeping very soundly on a wooden plank. When the Maharaja asked his mother to identify the sleeping man, to her utter surprise, she found that it was the ex-Dewan. Then the Maharaja told his mother that it was not the power of Dewan Ramayya but the power that he was invested with as Dewan. Though this might be a story, it confirms one truth about the power and prestige of office. So it is very difficult in public life to differentiate between our official capacity and our individual or personal capacity. We know that our Prime Minister asked an officer, who had received large gifts on the occasion of the marriage of his daughter, to return all those presents. There cannot be anything more personal or individualistic than the marriage of one's daughter. That shows that one's individual or private capacity merges itself with his official capacity. Of course, Hon. Ministers do not allow officers to do propaganda for the Congress Party or to collect donations for that purpose. That is well and good. As far as possible, the Ministers also must refrain from collecting donations for the Party publicly and they must avoid being ceremoniously presented with these donations. That is the only point I wished to express, Sir."

SRI B. K. NALLASWAMI :—"கனம் சாபநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். முதலிலே நமது மந்திரிகளில் பலர் இந்த ராஜ்யத்திற்காக எல்லா வகையிலும் தியாகம் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள் என்று சொல்லவேண்டும். ஒவ்வொருவரும் இங்கே வராது இருந்தால் ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களைச் சம்பாதிக்க முடியும். அப்படி வெளியில் இருந்தால் எவ்வளவோ ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களைச் சம்பாதிக்கக்கூடியவர்கள் இந்த ராஜ்ய மந்திரிகளாகப் பதவியை ஏற்றுக்கொண்டு பல்வகையாலும் தியாகம் செய்து வருகிறார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற சம்பளத்தை அவர்கள் செய்துவருகிற சேவையோடு ஒப்பிட்டுப்பார்த்தால் ரொம்பவும் குறைவானது என்பது நமக்கே தெரியும்.

12-26
p.m.

"ஒரு காலத்தில் மகாத்மாஜி ஒவ்வொரு மந்திரிக்கும் சம்பளம் 500 ரூபாய்க்கு மேல் இருக்கக் கூடாதென்று சொன்னார். முன்பு இருந்த காலம் வேறு. இப்போது இருக்கும் காலம் வேறு. இன்றைக்கு ஒரு ரூபாய்க்கு நான்குநூதான் மதிப்புள்ள வகையில் பொருளாதார நிலைமை மாறியிருக்கிறது. ஆகவே இன்றைக்குள்ள நிலைமைப்படி பார்த்தால் மந்திரிகளுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய சம்பளம் மிகவும் குறைவாகும். ஆனால் நமது மந்திரிகள் ரொம்பவும் நல்ல முறையில் பொதுமக்களுடைய பாராட்டுதல்களுக்கு உரியவர்களாகப் பணி ஆற்றி வருவது மிகவும் பெருமைப்படக்கூடிய விஷயம். இப்படிப்பட்ட திறமைசாலிகளாக மந்திரிகள் இருக்கும்போதே அவர்களின்கீழ் பயிற்சி பெறுவதற்கு ஒரு சில பார்லிமெண்டரி செக்ரடரிகளையோ, அல்லது டெபுடி மந்திரிகளையோ ஏற்படுத்துவது நன்றாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். மத்திய அரசாங்கத்திலும் கூட நிறைய டிபுடி மந்திரிகளும், பார்லிமெண்டரி காரியதரிசிகளும் பயிற்சி பெற்று வருகிறார்கள். அதைப்போலவே இந்த ராஜ்யத்திலும் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நான் இதை ஏன் தைரியமாகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், அப்படியே பார்லிமெண்டரி காரியதரிசிகளையோ, டிபுடி மந்திரிகளையோ நமது அரசாங்கம் நியமித்தால் அந்த லிஸ்டில் நான் வரமாட்டேன்."

[21st March 1955]

SRI K. VINAYAKAM :—“ அடி சக்கை.”**THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM** :—“ Sir, I would like to know whether the word ‘ அடிசக்கை ’ is a parliamentary word. The hon. Member Sri K. Vinayakam used that word.”**MR. SPEAKER** :—“ May I know the meaning of that word?”**THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM** :—“ Sir, it is a slang word.”**SRI M. PALANIYANDI** :—“ Sir, it means ‘ Well done ’.”**SRI K. VINAYAKAM** :—“ May I translate the word, Sir. It means in English ‘ well done ’.”**MR. SPEAKER** :—“ If it is means ‘ well done ’, then it is parliamentary.” (Laughter.)**SRI B. K. NALLASWAMI** :—“ நமது ராஜ்யத்தின் நன்மையை உத்தேசித்துத்தான் இம்மாதிரியாகப் பார்லிமெண்டரி காரியதரிசிகள், அல்லது டெபுடி மந்திரிகள் என்பதாக இளைஞர்களைப் போட்டு பயிற்சி அளிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏதோ சம்பளம் வரும், அல்லது பதவி கிடைக்கும் என்பதற்காக இவ்வாறு செய்யுங்கள் என்று நான் யோசனை சொல்லவில்லை. திறமை மிக்க மந்திரிகள் இருக்கும் போது ராஜ்ய நிர்வாகத்தை எப்படி நடத்துவது என்கின்ற பயிற்சி இளைஞர்களுக்கும் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காகவே நான் இதைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ராஜ்ய நலனை உத்தேசித்தே இப்படிச் செய்ய கனம் முதன் மந்திரி அவர்களும் இதைப்பற்றி யோசிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் சில மந்திரிகள் மிகவும் அதிகமாக வேலை செய்கிறார்கள் என்றும் கூட நான் கருதுகிறேன். சிலபேர்கள் சாவகாசமாக இருக்கக்கூடிய நிலைமையும் இருக்கிறது. ஆகவே அதிகமாக வேலை இருக்கக்கூடிய இலாக்காக்களில் வேலை செய்யும் அமைச்சர்களுக்கு உதவி யாகவாவது டெபுடி மந்திரிகளையோ பார்லிமெண்டரி காரியதரிசிகளையோ நியமிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

12-3) “ தமிழ் ராஜ்யம் அமைக்கப்படவேண்டும் என்பதைப்பற்றி எதிர்க்கட்சி
p.m யினர் ஒரு வெட்டுப் பிரேரணை கொண்டுவந்திருக்கிறார். நம்முடைய மந்திரி சபை காரியங்களைச் செய்துகொண்டுபோகிற முறையில் மலையாள, கன்னட மக்கள் தமிழ்நாட்டிலிருந்து பிரிந்துபோய் தங்கள் தங்கள் மொழியின ரோடு சேர்ந்துகொள்ள நினைப்பார்கள் என்கூட நான் நினைக்கவில்லை. ஏனென்றால், ஒவ்வொரு பிரச்சினையிலும் மலையாள தென்கன்னடப் பிரதேசங்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்கு இந்த சர்க்கார் நியாயம் வழங்கி வருகிறது, என்பதைத்தான் நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.”

“ சென்னை ராஜ்ய சர்க்கார் மொழிவாரியாகப் பரிசு வழங்கிவருகிறார்கள். தமிழ், மலையாளம், கன்னடம் ஆகிய பாஷைகளில் வெளிவரும் சிறந்த புத்தகங்களுக்கு பரிசு வழங்கிவருகிறார்கள். மலையாளிகளுக்கென்று திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யம் இருக்க, கன்னடியர்களுக்கு மைசூர் ராஜ்யம் இருக்க, மலையாள கன்னட பாஷைகளின் அபிவிருத்திக்கு திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யமும், மைசூர் ராஜ்யமும் இருக்கும்போது நாம் ஏன் அந்த மொழிகளில் வெளிவரும் சிறந்த புத்தகங்களுக்கும் பரிசு கொடுக்க வேண்டும்? பெரும்பாலான கன்னடியர்களும் மலையாளிகளும் இருக்கக் கூடிய ராஜ்யங்களிலே அந்தந்த மொழிகளுக்கு ஊக்கமளிக்கமாட்டார்களா என்று என்னுடைய குறுகிய புத்தியில் தோன்றியிருந்தது. மந்திரி

21st March 1955] [Sri B. K. Nallaswami]

சபையார் அந்த மாதிரியான கருத்தைக்கூட கையாளாமல் தாராள மனப் பான்மையோடு மொழிப் பிரச்சினையிலே ரொம்ப கவனம் செலுத்திவருவதை நான் பாராட்டுவதைவிட அந்தந்த மொழிப் பிரதேசத்திலிருந்து வந்திருப்பவர்கள் பாராட்டினால் நன்றாக இருக்குமென்று கருதி நான் இவ்விஷயத்தை இத்துடன் நிறுத்திக்கொள்ளுகிறேன்.

“ மலையாள, கன்னட மொழிப் பிரதேசங்கள் சென்னை ராஜ்யத்திலிருந்து போனால் தமிழர்கள் பலவகைகளிலும் அதிக நன்மை அடைவார்களெய்யொழிய நன்மைகள் குறைந்துவிடாது. கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ டி. லி. நாராயணன் நம்பியார் எந்தக் கருத்தைப் பிரதிபலிக்கிறார் என்பது எனக்குத் தெரியாது. சில மாதங்களுக்கு முன்னால் மலையாளிகளைக் கொண்ட ஒரு மகாநாடு நடந்தது. அப்பொழுது அவர்கள், மலையாள ஜில்லாவானது தமிழ்நாட்டுடன் சேர்ந்திருக்கவேண்டுமென்று தீர்மானம் நிறைவேற்றியது எனக்கு ஞாபகத்தில் இருக்கிறது. இந்த விஷயத்தில் யார் விவேகம் படைத்தவர்கள் என்பதை மலையாள மக்கள்தான் தீர்ப்புக் கூறவேண்டும். இப்பொழுது நம்முடைய ராஜ்யத்தைப் பிரிப்பதிலே அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நான் கருதுகிறேன். காரணம் என்னவென்றால் சில தொழிற் கல்லூரிகளில் ஜில்லாவாரியாகப் பிரதிநிதித்துவம் அளித்து மாணவர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். அதே மாதிரி உத்தியோகங்கள் வழங்கும் விஷயத்திலும் ஒரு வரையறை செய்துவிட்டோமானால் தமிழர்களுடைய குறை நீங்கிவிடுமென்று நான் கருதுகிறேன். ஏதோ சில ஜில்லாக்களுக்கு அதிகமாக சலுகைகள் வழங்கப்படுவதாகவும் சில ஜில்லாக்கள் புறக்கணிக்கப்படுவதாகவும் ஒரு எண்ணம் தமிழ்நாட்டில் பரவியிருப்பதால் உத்தியோகம் வழங்குவதிலும்கூட ஜில்லாவாரியாக பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கும்படியான ஏற்பாட்டைச் செய்தால் இந்தக் குறையும் நீங்கிவிடும், மொழிவழி மாகாண பிரச்சினையும் வற்புறுத்தப்படாமல் போய்விடும்.”

“ எங்களுடைய ஜில்லா நிர்வாக விஷயமாக சில வார்த்தைகள் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பல தாலுகாக்களில் டெபுடி தாசில்தார்கள் தாலுகா அதிகாரிகளாக இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால் பல சங்கடங்களை அனுபவித்துக்கொண்டு வருகிறோம். தகுதி வாய்ந்த நபர்கள் கிடைப்பதில்லை. குறைந்த சம்பளத்தில் இருக்கும் அதிகாரிகள் லஞ்சம் வாங்குவதற்குச் சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது. தாலுகா அதிகாரிகளாக இருப்பவர்கள் குறைந்த சம்பளம் பெறுபவர்களாக இருப்பதால் அவர்கள் ஓரளவு லஞ்சம் வாங்குபவர்களாக ஏற்பட்டு, அதனால் மக்களுக்கு கஷ்டம் உண்டாகிறது. டெபுடி தாசில்தார் கிரேடிஸ் தாலுகா அதிகாரிகளாக இருப்பவர்களை மாற்றி, தாசில்தார் கிரேடிஸ் உள்ள அதிகாரிகளைப் போடவேண்டியது அவசியம். எங்கெங்கெல்லாம் டெபுடி தாசில்தார்கள் தாலுகாக்களின் தலைமை இடத்தில் இருக்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் அவசியமாக தாசில்தார் கிரேடிஸ் உள்ள அதிகாரிகளைப் போடவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை நான் ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன். எனக்கு முன்பாகப் பேசிய ஸ்ரீ பி. கே. நல்லசாமி அவர்கள், ‘ தமிழ் ராஜ்யம் என்று தனியாக ஏற்படுத்தத் தேவையில்லை, நம்முடைய சர்க்கார் கன்னடியர்களுக்கும் மலையாளிகளுக்கும் எந்தவிதமான குறைபாடும் இல்லாமல் நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் ’ என்று சொன்னார் . . . ”

SRI B. K. NALLASWAMI :—“ On a point of information, Sir, மொழிவழி ராஜ்யங்கள் இப்பொழுது அவசியமில்லை என்று நான் சொன்னேனே தவிர, மொழிவழி ராஜ்யங்கள் அமைக்கப்படவே கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. மொழிவழியாக ராஜ்யங்கள் அமைக்கப்படவேண்டுமென்று காங்கிரஸ் பல வருஷங்களாக வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறது. மோதிலால் கமிட்டியும் மொழிவழி ராஜ்யப் பிரிவினையை வற்புறுத்தியிருக்கிறது.”

[Sri B. K. Nallaswami] [21st March 1955]

புறுத்தியிருக்கிறது. ஆகவே, மொழிவழியாக ராஜ்யங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்பது கம்யூனிஸ்டுகளுக்குப் புதிதாக இருக்கலாம்; ஆனால், காங்கிரஸ்காரர்களைப் பொறுத்தவரையில் அது ரொம்பப் பழைய விஷயமாகும்.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“On a point of order, Sir. As the hon. Member has mentioned by name, I wish to make this submission. I wish to state clearly that I stand for the formation of States on language basis. The Malayalam Pradesh Congress Committee passed a resolution at their meeting at Palghat opposing the demand for the formation of an Aikya Kerala State and demanding the formation of a Southern State. This, I wish to point out, is in contravention of the principle that the hon. Member himself holds as having been approved by the All-India Congress.”

SRI S. RAMALINGAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நண்பர் ஸ்ரீ நல்லசாமி அவர்கள் என்ன சொல்ல ஆரம்பித்தாரோ அதைத் தான் நானும் சொல்ல ஆரம்பித்தேன். ஏனென்றால், நீண்ட நாட்களுக்கு முன்பாகவே காங்கிரஸ் மகாசபையில் பாஷாவாரியாக மாகாணங்களைப் பிரித்து அமைக்க வேண்டுமென்று தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் காங்கிரஸ்காரர்கள் அதிகாரத்திற்கு வந்த பிறகு அவர்கள் வகுத்த கொள்கையை அவர்களே அமுல் நடத்த மறுக்கிறார்கள். அதற்குக் கூறப்படும் காரணம் என்னவென்றால், ‘இன்றைக்கு உடனடியாக பாஷாவாரி மாகாணம் தேவையில்லை; அகில இந்திய ரீதியில் ஒற்றுமை அவசியம்; பொருளாதாரத் துறையிலும் நிர்வாகத் துறையிலும் சிக்கல் ஏற்பட கூடாது’ என்ற ஒரே காரணத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு பாஷாவாரி மாகாண அமைப்பைத் தட்டிக் கழித்து வருகிறார்கள். அதையும் இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் பர்ஷாவாரி மாகாணம் அமைக்கப்படவேண்டுமென்ற எண்ணம் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு மட்டும் இருக்கிறதென்று சொல்ல முடியாது. சாதாரண ஏழை ஜனங்கள், அதிகப் படிப்பறிவற்ற ஜனங்கள் எல்லோரும் தங்களுக்கென்று பாஷாவாரி மாகாணங்கள் அமைக்கப்படவேண்டுமென்று பெருமையுடனும் ஆர்வத்துடனும் எதிர் நோக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“ஒரு சில நாட்களுக்கு முன்பாக நிதி மந்திரி அவர்கள் ஒரு இடத்தில் பேசும்போது, சர்வகலாசாலைகளில்கூட தமிழே போதனை மொழியாக கொண்டுவரப்பட வேண்டுமென்ற அபிப்பிராயத்தை வலியுறுத்தினார்கள். சட்டசபையில் பேசும்போது கூட கல்லூரி நிர்வாகஸ்தர்கள் இதைப்பற்றி ஒரு முடிவுக்கு கூடிய சீக்கிரத்தில் வரவேண்டுமென்று கூறினார்கள். அதற்கு அடிப்படையாக அவர்கள், சொல்லக்கூடிய காரணம் என்னவென்றால், ‘பள்ளி மாணவர்கள் தாய் மொழியில் படிப்பதற்கு வசதி இருப்பதினால், கல்லூரிகளிலும் தாய்மொழியிலேயே பாடங்களைப் பயிலுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படவேண்டும். அப்பொழுதுதான் மாணவர்கள் உயர்ந்த கல்வியறிவைப் பெறுவதற்கும், தகுதியுடையவர்களாக வருவதற்கும் சாத்தியமாகும்’ என்ற காரணத்தைச் சொல்லி சர்வகலாசாலைகளிலும் தமிழிலேயே அல்லது இதர பிரதேச மொழியிலேயே கல்வி யளிக்கவேண்டுமென்று வலியுறுத்தினார்கள். அதே காரணத்தைத்தான் நானும் இங்கு வலியுறுத்தவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறேன். கிராமப் புறங்களில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளும், தொழிலாளிகளும் அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளைப் புரிந்துகொள்ளவேண்டுமானாலும் சரி, அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகளில் பங்கு கொள்ள வேண்டுமானாலும் சரி, தாங்களும் அரசாங்கத்தில் பங்கேடுத்துக்கொள்ளுகிறோம் என்ற நம்பிக்கை ஏற்படவேண்டுமானாலும்கூட உடனடியாக பாஷாவாரி மாகாணத்தை அமைக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. சர்க்கார் இந்த விஷயத்தைத் தட்டிக் கழித்துக்

[21st March 1955] [Sri S. Ramalingam]

கொண்டு போகக்கூடாது. மத்திய சர்க்கார் ஏற்படுத்தியுள்ள கமிட்டி பாஷாவாரியாக மாகாணங்களைப் பிரிப்பது சம்பந்தமாக சிபாரிசு செய்யப் போகிறார்கள் என்று சொல்வதில் பிரயோஜனம் இல்லை. நடைமுறையில் செய்து காண்பிக்க வழிகாட்டியாக இருக்கக்கூடிய முறையில் இன்றைக்கு சர்க்கார் ஒரு காரியத்தைச் செய்ய வேண்டும். ஜில்லா தலைமைக் காரியாலயங்களின் நடவடிக்கைகளெல்லாம் பிரதேச பாஷையிலேயே நடத்த வேண்டும். ஜனங்களுக்குப் பதில் அளிக்கக்கூடிய காலத்திலும், தமிழிலேயே பதில்கள் அனுப்பப்பட வேண்டும் என்று சர்க்கார் உத்தரவு பிறப்பிக்கவேண்டும். ஜில்லாக்களுக்கும் செக்ரடேரியட்டுக்கும் இருக்கக்கூடிய கடிதப் போக்குவரத்துக்கும் பிரதேச மொழியிலேயே இருக்கவேண்டும். அந்த முறையில் சர்க்கார் உத்தரவு பிறப்பித்தால் மத்திய சர்க்கார் இறுதியில் முடிவு எடுக்கும்போது உதவிகரமாக இருக்கும். முன்கூட்டியே சில ஏற்பாடுகளைச் செய்தால்தான் பின்னால் பாஷாவாரி மாகாணங்கள் ஏற்படும்போது செளகரியமாக இருக்க முடியும். பாஷாவாரி மாகாணங்கள் ஏற்பட்டால்தான் சாதாரண மக்கள் சர்க்காரின் கொள்கையைப் புரிந்து கொள்வதற்கும், மக்களுடைய குறைகளை சர்க்காருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்வதற்கும், சர்க்காரை நடத்துவதில் உண்மையிலேயே மக்களுக்குப் பங்கு இருக்கிறது என்பதை மக்கள் உணர்ந்துகொள்வதற்கும் அனுசரணையாக இருக்கும். ஆகவே, உடனடியாகப் பிரதேச மொழியில் ஜில்லா விலும், மற்ற இடங்களிலும் காரியங்கள் நடைபெறவேண்டிய ஏற்பாட்டை உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இன்னும் சில விஷயங்களைப்பற்றி இந்த சந்தர்ப்பத்திலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மந்திரிகள் சட்டசபைக்குள்ளே ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி பேசுகிறார்கள். ஆனால் சட்டசபைக்கு வெளியே வேறு விதமாக அதே விஷயத்தைப் பேசுகிறார்கள். அவ்விதமே காரியங்களையும் செய்கிறார்கள்.

“உதாரணமாக கனம் தொழில் மந்திரி அவர்கள் கைத்தறி நெச 12-42
வாளர்களுக்கு நிவாரணம் அளக்கும் விஷயமாகப் பேசும்போது மில் p.m.
துணியின்மேல் 1½ அணு வரி போட்டு கைத்தறி செஸ் பண்டுக்கு கொடுக்கிறோம். அதன் மூலமாக கைத்தறியாளர்களுக்கு சகாயம் செய்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அதை இரண்டாவதாக உயர்த்தவேண்டும் கேள்வி கேட்டபோது கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள் அவ்வாறு செய்வதற்கில்லை என்றார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு வேறுவிதமாகப் பேசி வருகிறார்கள்.

“அதேபோல் கனம் மந்திரி மாணிக்கவேலு நாயகர் சட்டசபையில் பேசும்போது காலவரையறைக் குறிப்பிடுவதற்கில்லை என்று சொல்கிறார். ஆனால் அதே சமயத்தில் கனம் காமராஜ் நாடார் ஆகஸ்ட் மாதத்திற்குள் நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டுவரப்படும் என்று கூறுகிறார்கள். அதுமாதிரியாக சபைக்கு உள்ளேயும் வெளியேயும் மந்திரிகள் பேசுவதில் மிகுந்த வித்தியாசம் இருக்கிறது. இங்கு ஒன்று பேசுகிறார்கள். சபைக்கு வெளியே ஒன்று பேசுகிறார்கள்.

“இது மாதிரியாகவே இன்னும் பல விஷயங்களிலும் சங்கடமான நிலைமையை ஏற்படுத்திவிடுகிறார்கள். சர்க்காரிடம் வரும் உத்தரவுக்கும் மந்திரிகள் நடந்துக்கொள்வதற்கும் நேர்மாறாக இருக்கிறது. அதனால் சபையின் கௌரவம்தான் குறைகிறது.

“மேலும் சர்க்கார் இலாக்காவிற்கும் மந்திரிகள் காரியாலயத்திற்கும் தொடர்பு இல்லை என்றுதான் சந்தேகிக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. குறிப்பிட்ட விஷயங்களில் சர்க்காருடைய பதில் ஒருவிதமாக இருக்கிறது. ஆனால் மந்திரியாருடைய கடிதத்தில் ஒரே விஷயத்தைப்பற்றி வேறு விதமான பதில் கிடைக்கிறது. இவ்விதமாக மந்திரிகள் இலாக்காவிற்கும் மந்திரிகளுக்கும் சம்பந்தமில்லாமல் இருக்கிறது.

“கனம் தொழில் மந்திரி அவர்கள் சில கேஸ்களை லேபர் கமிஷனர் அட்ஜுடிகேஷனுக்கு விடும்படி சிபார்சி செய்யவில்லை. அதனால் நாங்கள் விடப்போவதில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அதற்கு மாறாக காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன.

[Sri S. Ramalingam] [21st March 1955]

“சட்டசபையில் ரூல்ஸ் சம்பந்தமாக விவாதம் வந்தபோது சட்டசபையில் அதிகமாகக் கேள்விகள் கேட்கக்கூடாது. அதனால் சர்க்காருக்கு அதிகமான பணம் செலவாகிறது. வேலையும் அதிகமாகிறது. ஆதலால் அங்கத்தினர்கள் கேள்விகள் கேட்பதற்குப் பதிலாக இந்தந்த இலாக்காவிற்கு எழுதினால் அவர்கள் பதில் அனுப்பிவிடுவார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் சர்க்கார் இலாக்காவிற்கு கடிதம் எழுதினால் எந்தவிதமான பதிலும் கிடைப்பதில்லை. ஆறு மாதத்திற்குப் பிறகு அக்னால்ட்ஜ்மெண்டு கூட கிடைப்பதில்லை. கடிதத்தை ரிஜிஸ்தர் செய்தனுப்பினால் யாரோ கிளார்க் கையொப்பமிட்டு அனுப்பிவிடுகிறார். இது மாதிரியாக சர்க்கார் காரியாலயங்களில் சாதாரண விஷயங்கள்கூட கவனிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன.

“கடைசியாக தஞ்சாவூர் நகரத்தில் ஒரு புதிய காலேஜ் ஏற்படுத்துவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதைப்பற்றி சட்டசபையில் பல கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன. இந்த காலேஜ் கட்டுவதற்கு ஜில்லா போர்டிடமிருந்து 5 லட்ச ரூபாய் செகுரிடியாக வாங்கிக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இம்மாகாணம் பூராவிற்கும் நெற்களஞ்சியமாக இருக்கும் தஞ்சாவூர் சர்க்காருக்கு அதிகப்படியான வரியைக் கொடுக்கிறது. தஞ்சாவூரில் அதிகமான காலேஜ்கள் கிடையாது. கும்பகோணத்தில் ஒரே காலேஜ் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் தஞ்சை நகரில் ஒரு புதிய காலேஜ் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

12-45
p.m.

SRI A. SAMBASIVAM :—“மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கும் மான்யத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேசவிரும்புகிறேன். இப்பொழுதுள்ள நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கல்வித் துறையில் பொதுவாக காட்டிவரும் அக்கறை மக்கள் எல்லோருடைய மனதை மிகுதியாகக் கவர்ந்திருக்கிறது. மொழி வளர்ச்சியிலே அவர் மிகுந்த ஊக்கம் காட்டி வருகிறார் என்பது நிர்வாக முறையிலே சில சீர்திருத்தங்கள் செய்திருப்பதனாலேயே நன்கு அறியலாம். நமது குடிமக்களுக்கு நமது அரசாங்கம் நடக்கிறது என்ற நம்பிக்கை பிறக்கவேண்டுமானால் ஜில்லா நிர்வாகங்கள் உடனடியாக அந்தந்த பிரதேச மொழி தாய்மொழியிலேயே அரசாங்கம் நடத்த முன் வரவேண்டும். அதிகாரிகள் பிரதேச மொழியைக் கற்றவராகவும், ஜில்லா கலெக்டர் போன்றவர்களையே அமர்த்தவேண்டும்.

“திருச்சி ஜில்லாவில் தமிழில் அரசாங்கம் நடத்தும் பரிஷாத்த ஏற்பாட்டில் வெற்றிகரமாக நடக்காதது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். அங்குள்ள பெரிய அதிகாரி வெற்றிகரமாக நடத்தவேண்டுமென்ற ஊக்கம் இல்லாதவராகவும் ஏதோ கடமையைச் செய்யவேண்டுமே என்ற எண்ணம் கொண்டவராக இருக்கிறாரே தவிர மக்களுக்கு நன்மை பயக்கும் அளவுக்கு கிரமம் எடுத்துக்கொண்டாகத் தெரியவில்லை. ஒரு வேளை ஆங்கிலத்தில் அதிக பற்றுகொண்டவராக இருக்கலாம். இருந்தாலும் கனம் நிதி அமைச்சர் அளிக்கும் ஊக்கத்தில் ஒருவிதமான நம்பிக்கை ஏற்படுகிறது. தாய் மொழியிலே நிர்வாகம் நடந்தால்தான் குடிமக்களுக்கு அரசாங்கத் திட்டம் நம்பிக்கை ஏற்படும். அந்த அளவுக்கு மக்கள் அதிகாரிகளிடம் பழகும்படியான பழக்கம் இனி ஏற்படுத்தவேண்டும். ஒரு சில பெரிய அதிகாரிகள் மாத்திரம் பொதுமக்களிடம் தொடர்பு கொண்டால் போதாது. பழையபடி பெரும்பாலான அதிகாரிகள் குடிமக்களிடம் கடுமை மையாகவும் அலட்சிய மனப்பான்மையுடனும் நடந்துவருகிறார்கள் என்ற குறைகள் இன்னும் இருந்து வருகின்றன.

“குறிப்பாக இப்போதுள்ள நிர்வாகத்தை ஓர் அளவு கவனித்தால் பெரிய அதிகாரிகள் முதற்கொண்டு சாதாரண அதிகாரி வரையில் குடிமக்களுக்கு மதிப்புக் கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். அந்த முறையிலே பார்க்க நமது பாணல் விற்பனை வரி அதிகாரிகள் பெரிய வியாபாரிகளிடம்கூட சாங்காணையில்லாமல் கடுமையாகவும் மிகுந்த அவசரத்தோடும் நடந்து மாண்புமிகு முறையானது அரசாங்கத்தின் மேல் குடிமக்களுக்கு பெரிய நிலைப்பை உண்டு பண்ணக்கூடியதாய் இருக்கிறது.

21st March 1955] [Sri A. Sambasivam]

“அரசாங்க அதிகாரிகள் மக்களிடத்தில் நடைமுறையில் சரிவர நடந்து கொள்வதில்லை. இப்போது மக்களுடைய அரசாங்கம் நடக்கின்றது; அவர்களுடைய ஒட்டினாலேயே அங்கத்தினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, அவர்களாலே அரசாங்கம் நடக்கின்றது. அதனால் நாம் அவர்களிடத்தில் கடுமையாக நடந்துகொள்ளக்கூடாது என்று கடமையுணர்ச்சியை அதிகாரிகளுக்கு உண்டாக்கும்படி செய்யவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய தீவிரமான நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

“இன்னும் இந்த அரசாங்கம் பழைய முறையிலேயே நடந்துகொண்டிருக்கிறது. ஒரு விண்ணப்பம் செய்துகொண்டால், அது உடனடியாகப் பார்த்து 10, 15 நாட்களுக்குள் அல்லது ஒரு மாதத்திற்குள் அதற்கு பதில் அனுப்பக்கூடிய நிலைமையிலே இந்த நிர்வாகம் இன்னும் ஏற்படவில்லை. தாலுகா ஆபீஸ் முதல், சென்னை அரசாங்கத் தலைமைக் காரியாலயமான செகரடெரியட் வரையிலும் ஏதாவது ஒரு அவசரமான விண்ணப்பம் செய்துகொண்டாலும், அது அவசரத்திற்குப் பயன்படாமல் அந்தக் காரியங்களெல்லாம் முடிந்தபிறகும் கூட அதற்கு பதில் போய்ச் சேராத நிலைமையில்தான் இருக்கிறது. ஆகையால் இதை எப்படியெல்லாம் சீக்கிரமாகப் பார்த்து பரிசீலனை செய்து, விண்ணப்பத்திற்கு உடனடியாக பதில் அனுப்புவது என்பதில் அரசாங்கம் மிகுதியான கவனம் காட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“நீதி கொடுக்கின்ற முறையிலும் குடிமக்களுக்கு எவ்விதச் சலுகைகளும் செய்யப்படவில்லை. அவர்கள் ஏதாவது சிறு விஷயம் தெரிந்து கொள்ளவேண்டுமென்றாலும், அவர்களை கலெக்டர் ஆபீசுக்கோ அல்லது தாலுகா ஆபீசுக்கோ சென்று தெரிந்துகொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. எப்படியும் தாசில்தார் ஒவ்வொரு மாதத்திலும் சில நாட்கள் இந்தக் கிராமங்களுக்கெல்லாம் சென்று சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து வருகின்றார். அப்படிப் போகின்றவர் சாப்பிட்டுவிட்டு அங்கு புறப்பட்டுச்சென்று, போகின்ற இடத்திலே இளைநீர் வெட்டிக்கொடுத்தால் அதைக் குடித்துவிட்டு, கணக்குப்பிள்ளை காட்டும் புத்தகத்திலே கையெழுத்திட்டுவிட்டு உடனே புறப்பட்டு வந்துவிடுகிறார். அப்படியில்லாமல் போகின்றவர்கள் அங்கு தங்கி புறப்பட்டு வந்துவிடுகிறார். அப்படியில்லாமல் போகின்றவர்கள் அங்கு தங்கி வரவேண்டும். சாதாரணமாக ஒரு குடியாண்வன் தானே உழுது பயிரிடுவதாக இருந்தால், அவன் அவனுடைய மாடுகளையும், இன்னும் மற்றக் காரியங்களை யெல்லாம் விட்டுவிட்டு தாலுக்கா ஆபீசுக்கு அல்லது கோர்ட்டுக்கு வருவதென்றால் மிகவும் கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கிறது. அவனுடைய தொழிலும் அதனால் பாதிக்கப்படுகின்றது. அந்த வகையையெல்லாம் பார்க்கின்றபோது, அரசாங்கமானது இப்படிப்பட்டவர்களுக்கெல்லாம் இன்னும் விரிவாகச் சலுகைகள் கொடுத்துத் தவ் நல்ல முறையில் இயங்க வேண்டியிருக்கிறது. கிராமங்களுக்குச் செல்லும் இப்படிப்பட்ட அதிகாரிகள் உடனடியாக திரும்பி வந்துவிடாமல், அங்கு இரண்டு மூன்று தினங்கள் தங்கி, ஒவ்வொரு குடிமக்களுக்கும் உள்ள குறையை விசாரித்து, அவ்வப்போது இல்லாவிட்டாலும் ஒரு 10 தினங்களுக்குள்ளாவது நிவர்த்தி செய்யக்கூடிய ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்தவேண்டும். அப்பொழுதே நாம் அவர்களுக்கு உண்மையான வசதிகளைச் செய்துகொடுத்தவர்களாவோம்.

“இப்படிப் பொதுவாகப் பார்க்கின்றபோது நமது அரசாங்கமானது இவ்விதமான குறைகளை யெல்லாம் குடிமக்களுக்குப் போக்கவேண்டுமானால், பலவிதமான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. பொதுவாக என்னுடைய தொகுதியாகிய சேலம் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் நிறைய குறைகள் இருக்கின்றன. அதிலுள்ள குறைகளைச் சொல்லவேண்டுமானால், சொல்லிக்கொண்டே போகலாம். சில குறைகளை மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். நல்ல பாசன வசதி கிடையாது; மின்சார விஸ்தரிப்பு கிடையாது; நல்ல தொழிற் கல்லூரிகளோ அல்லது கலைக் கல்லூரிகளுக்கோ வசதி கிடையாது. எங்கள் ஜில்லாவில் 33 லட்சம் மக்கள் வசிக்கிறார்கள். பெரிய ஜில்லா. அதோடு மட்டுமல்லாமல் மிகவும் பிற்போக்கான ஜில்லா. ஆகையால் இந்த ஜில்லாவிற்குத் தனிப்பட்ட அக்கறை காட்டி ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri A. Sambasivam]

[21st March 1955]

“சேலம் ஜில்லாவைப் பற்றி மற்றொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இது மலைப்பாங்கான பிரதேசம். மழை பெய்தால் உடனே தண்ணீரெல்லாம் உருண்டு ஓடி தூரத்திலுள்ள ஏரிகளுக்கோ, கடலுக்கோ போய் விழுகிறது. அல்லது வேறு ஜில்லாவிற்குச் சென்று விடுகிறது. எங்கள் ஜில்லாவிற்கு சரியானபடி நீர்நிலைகள் வசதியில்லை. இரண்டொரு ஏரிகளுக்கு மேலாகியும் அவைகள் புதுப்பிக்கப்படவில்லை. அங்கிருக்கக்கூடிய நிலங்கள் எல்லாம் பெரும்பாலும் வரண்டிருக்கின்றன. உதாரணமாக, 7 ஆயிரம் ஜனத்தொகைக்கு மேல் இருந்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு 1,500 மக்கள், 2,000 மக்களுக்கு அவர்கள் குறைந்து கொண்டு வந்து சரியான தண்ணீர் வசதியில்லாமையால், மழையில்லாமையால், வேலைகளுக்குச் சென்று குடியேறவேண்டி ஏற்பட்டுவிட்டது. இன்று கிராமம் ஆகவே அங்கெல்லாம் தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க, நல்ல நீர்நிலைகளை ஏற்படுத்த வேண்டியது அவசியம். இந்த வசதியையெல்லாம் செய்ய, சேலம் ஜில்லா மீது ஒரு தனிப்பட்ட அக்கறை காட்டும்படியாக அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு, இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறேன்.”

12-55
P.M.

* Sri M. P. SUBRAMANIAM :—“கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தின்மீது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். பொதுவாக இப்போது கட்சி அரசாங்கம் நடைபெற்று வருகின்றபோதிலும் கூட, கட்சியிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அமைச்சர்கள், அமைச்சராக வந்து விட்ட பிறகு, எல்லா அரசியல் கட்சிகளுக்கும் பொதுவானவர்கள் என்பதை மனதிலே வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பது என்னுடைய வேண்டுகோள். ஏனென்றால், கட்சியிலே சேர்ந்தவர்கள் கூட அமைச்சராக விட்ட பிறகு, பொது மக்களின் நலன்களை சமமாக எண்ணாமல், தங்களுடைய சுற்றுப் பிரயாணத்தை கட்சிப் பிரசாரத்திலே இறங்குவதற்கு உபயோகப்படுத்துகிறார்கள் என்பதை இந்தச் சமயத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதையே தான் இந்தப் பக்கத்திலிருக்கும் நண்பர் குரூப் அவர்கள் வலியுறுத்திக் கூறினார்கள். ‘கட்சி மூலமாக அமைச்சராக வந்துவிட்ட பிறகு, அமைச்சர்கள் கட்சிப் பிரசாரத்திற்காக தங்களுடைய பதவியின் செல்வாக்கைப் பயன் படுத்தக்கூடாது’ என்று கூறினார்கள். அதையே தான் நானும் ‘அமைச்சர்கள் தங்களுடைய செல்வாக்கை தங்களுடைய கட்சிப் பிரசாரத்திற்காக உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளக் கூடாது’ என்பதை என்னுடைய வேண்டுகோளாக இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“அமைச்சர்கள் அடிக்கடி சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யும் சமயங்களில் மக்களுடைய குறைகளைக் கவனிப்பதாகச் சொல்லிக் கொண்டு, அங்குள்ள தங்கள் கட்சியைச் சார்ந்த பிரமுகர்களைப் பார்ப்பதற்கும், அங்கு ஏதாவது திறந்து வைப்பதற்கும் தான் செல்லுகின்றார்கள். பொதுவாக அந்தந்த இடங்களிலுள்ள குறைகளை அரசாங்கம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமானால், அந்தந்தத் தொகுதியில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டசபைப் பிரதிநிதிகள், இன்னும் மற்றப் பிரதிநிதிகளும் இருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கொண்டு தெரிந்து கொள்ளலாம். அதற்காக அடிக்கடி சுற்றுப் பிரயாணம் வர வேண்டிய தேவையில்லை. அப்படி மற்றக் கட்சிப் பிரதிநிதிகள் இருக்கக்கூடிய தொகுதிகளில் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமானாலும், தங்கள் கட்சியைச் சார்ந்த வேறு தொகுதியில் இருக்கக்கூடிய பிரதிநிதிகளைக் கொண்டு தெரிந்து கொள்ளலாம். அப்படியும் இல்லா விட்டால் அங்கிருக்கக்கூடிய அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களைக் கொண்டு தெரிந்து கொள்ளலாம். அமைச்சர்கள் அனுவசியமாகச் சுற்றுப் பிரயாணங்களில் தங்களுடைய காலத்தையும், திறமையையும் செலவிட வேண்டிய அவசியம்

[Sri M. P. Subramaniam]

21st March 1955] [Sri M. P. Subramaniam]

மில்லை. அந்த நேரத்தில் அவர்கள் தங்களுடைய காரியாலய வேலைகளை திறமையாகச் செய்வதற்கு வசதியாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“இப்போது சாதாரணமாக ஜனங்கள் சிறிய குறைகளையெல்லாம் நேரடியாக மந்திரிகளிடத்தில் அனுப்பி விடுகிறார்கள். அதிலும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டவர்களாக இருக்கிற காரணத்தால் எல்லாவற்றிற்கும் அமைச்சருக்கே எழுதிக் கேட்கிறார்கள். இதையெல்லாம் அவர்கள் கவனித்து பரிசீலனை செய்ய முடியாது என்பதை நான் நன்கு உணருகிறேன். ஆனால் அப்படி அனுப்பக்கூடியவற்றில் ஏதாவது முக்கியமான விண்ணப்பங்களாக இருந்தாலும், அவைகளை அமைச்சர்கள் கவனியாது, அப்படியே அவைகளை அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பி விடுகிறார்கள். அவைகள் யாரிடமிருந்து எதற்காக வந்திருக்கின்றன என்பதைக்கூட சரியாக கவனிப்பதில்லை. ‘எல்லாவற்றையும் நிதானமாகப் பார்ப்பதற்கு அவர்களுக்கு அவகாசம் கிடைப்பது கஷ்டம்தான். ஆனால் அவர்கள் அதே சமயத்தில் இம்மாதிரியான சுற்றுப் பிரயாணங்கள் அடிக்கடிப் போவதை நிறுத்தி னால் ஓரளவு திறமையாகவும் சீக்கிரமாகவும் இந்தக் காரியங்களையெல்லாம் செய்வதற்கு முடியுமென்று நம்புகிறேன்.

“மற்றொரு காரணத்தையும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூற விரும்புகிறேன். இப்போது அமைச்சராக இருப்பவர்கள் எண்ணிக்கை அதிகம் என்று ஒரு சிலர் கூறினாலும் கூறலாம். ஆனால் என்னுடைய தனிப்பட்ட அபிப்பிராயம் இப்போது இருக்கும் அமைச்சர்கள் போதவே போதாது; இன்னும் அதிகமாக ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதுதான். ஏனென்றால் இப்போது நம்முடைய நிதி மந்திரி அவர்களை எடுத்துக்கொண்டால் பல மந்திரிகள் செய்யக்கூடிய அலுவல்களை ஒருவர் பார்த்துக் கொள்ளுகிறார். அதனால் அவர் தன்னுடைய நேரத்தையும், திறமையையும் ஒரு குறிப்பிட்ட துறையில் மட்டும் செலவிட முடியாமல், எல்லாவற்றையும் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் கல்வி விஷயங்களைப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது; அதோடு சட்டம், சமாதானத்தைப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. மற்றும் நிதி விஷயங்களையும் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இப்படி மூன்று மந்திரிகள் கவனம் செலுத்தக்கூடிய விஷயங்களை ஒரு மந்திரியே கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அப்படியில்லாமல் ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒரு மந்திரியை நியமித்தால் காரியங்கள் மிகவும் துரிதமாகவும், நல்ல முறையிலும் கவனிக்கப்பட்டு ஒழுங்காக நடக்க முடியும். இப்படி மந்திரிகளை அதிகப் படுத்துவதால் செலவு அதிகப்படலாம் என்று சொல்லக்கூடும். செலவு அதிகமானாலும், அதனால் அதிகப் பலன்கள் ஏற்பட முடியும். ஒரு வருஷத்திலே 45 கோடி ரூபாய் செலவு செய்யும்போது, இப்படி நன்மை ஏற்படுவதற்காக மேலும் ஒரு சில மந்திரிகளை நியமிப்பதால் ஒன்றும் நேர்ந்து விடாது. இவ்வாறு அதிக அமைச்சர்களை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற எனது அபிப்பிராயத்தையும் இச்சமயத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

“அதோடு, இந்த அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுக்கோ, அல்லது அமைச்சர்களுக்கோ விண்ணப்பங்கள் அனுப்பினால் சரியான காலத்தில் பதில் கிடைப்பதில்லை என்பது இருதரப்பு அங்கத்தினர்களும் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். 4, 5 மாதங்களுக்கு முன்பு, Inspector of Local Boards-க்கு ஆத்தூர் வட்டாரத்திலிருந்து ஒரு விண்ணப்பம் அனுப்பியிருந்தார்கள். இரண்டு மாத காலம் கடந்த பிற்பாடு கூட பதில் வராததால், இப்படிப்பட்ட விண்ணப்பம் ஒன்று வந்திருக்கிறதா என்று அவர்கள் ஆபீசில் போய் விசாரித்தோம். அங்கேயிருப்பவர்கள் குமாஸ்தாவை கூப்பிட்டு விண்ணப்பம் வந்திருக்கிறதா என்று பார்க்கச் சொன்னார்கள். அப்படிப் பார்த்துவிட்டு, முதலில் விண்ணப்பம் வரவில்லை என்று சொன்னார்கள். உடனே முத்திரையிட்ட acknowledgment form காட்டிய பிறகு மறுபடியும் வந்திருக்கிறது என்று ஒப்புக்கொண்டார்கள். இதிலிருந்து, அதிகாரிகள் பொறுப்பற்ற முறையில், பதில் கொடுக்க வேண்டுமென்ற

[Sri M. P. Subramaniam] [21st March 1955]

கடமை உணர்ச்சியில்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்பது நன்கு தெரிகிறது. இதைப் போலத்தான் தலைமை நிலையங்களிலுள்ள அதிகாரிகளும் அமைச்சர்களும் கூட நடந்து கொள்ளுகிறார்கள். நண்பர் குரூப் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல, சட்டசபை மெம்பர்களுக்கு குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள்ளாக, அவர்கள் மனுக்களின் பேரில் இன்னொன்றை காரியங்களில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்தால் ஒழிய, சர்க்கார் பொது மக்களுக்கு ஆற்றவேண்டிய பணியில் தவறியவர்கள் ஆவார்கள் என்று அறிவுறுத்த விரும்புகிறேன்.

“மற்றும் ஒன்று. இந்த சம்பள விஷயத்தைப் பற்றித் தவறையில், மிக மிக குறைந்த சம்பளம் வாங்குபவர்களும் மிக அதிகமாகச் சம்பளம் வாங்குபவர்களும் இருந்து வருகிறார்கள். மிக அதிகமான சம்பளம் வாங்குபவர்களுடைய சம்பளத்தை குறைக்க வேண்டுமென்ற அபிப்பிராயம் பொதுவாக மக்களிடையே இருந்து வருகிறது. சமீபத்தில் ஒரு மாகாணத்தில், பம்பாய் மாகாணம் என்று நினைக்கிறேன். இது சம்பந்தமாக ஒரு சட்டம் கொண்டு வருவதாக பத்திரிகைகளில் பார்த்தேன். அதே மாதிரியான முயற்சியில் நமது அரசாங்கமும் ஈடுபடுவது நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன். மந்திரிகளுக்கு ரூபாய் 1,500 சம்பளம் கொடுப்பது மிக அதிகமானது என்று சிலர் கூறுகிறார்கள். நாட்டின் நிலைமையை கவனிக்குமிடத்து, இது அதிகமாக இருக்கலாம். ஆனால் அதே சமயத்தில் ரூபாய் 3,000, 3,500 சம்பளம் வாங்கக்கூடிய செகிரட்டரிகளை வைத்துக் கொண்டிருப்பது சரியல்ல என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அண்மையில் ஆவடி காங்கிரஸில் நல்லதொரு திருத்தம் கொண்டு வந்ததாக பத்திரிகைகளில் பார்த்தேன். அதாவது எந்த உத்தியோகஸ்தருக்கும், மக்களால் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டிருக்கும் நிலைவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளத்தைவிட அதிகமாக சம்பளம் இருக்கக்கூடாது என்று திருத்தம் வந்ததாக பார்த்தேன். இந்த முறையை நம் மாகாண விஷயத்தில் அனுசரிக்கப்பட்டு, ரூபாய் 3,000, 3,500 என்று கொடுக்கப்படும் சம்பளங்களை படிப்படியாக குறைத்து கீழே இருக்கும் சிப்பந்திகளின் சம்பளத்தை உயர்த்தினால்தான், அது சமநீரம் பானியில் சமுதாயத்தை அமைக்கும் அறிகுறியாக இருக்குமென்று கூற விரும்புகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக மொழிவழி மாகாணங்கள் அமைப்பதுதான் காங்கிரஸ்ஸிடையிலும், இதர கட்சிகளிடையிலும் பொதுவான கொள்கை என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால், இது கொள்கையளவில் நிற்காமல், நடைமுறையில் ஏற்படவேண்டுமென்பதுதான் என்றைய வேண்டுகோள். குறிப்பாக மொழிவழி மாகாணம் ஏற்பட்டால், சட்டசபையில் இப்போது ஏற்படும் மொழித்தொல்லை நீங்கும். இப்போது இருக்கும் சட்டசபையில் கன்னட மொழி பேசுபவர்களும், மலையாளமொழி பேசுபவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆனாலும் அடிக்கடி அமைச்சர்கள், தமிழ்மொழி பேசும் அங்கத்தினர்கள் அதிகப்படியான எண்ணிக்கையில் இருப்பதால், அவர்கள் புரிந்துகொள்ளவேண்டியதற்காக, தமிழில் பேசவேண்டியிருக்கிறது. தமிழில் பேசுவது வரவேற்கத்தக்கதுதான். இருந்தபோதிலும், அதே சந்தர்ப்பத்தில் சிறுபான்மையாக இருக்கக்கூடிய, இதர மொழி பேசும் அங்கத்தினர்களுக்கும் சட்டசபையில் நடக்கும் நடவடிக்கைகளை புரிந்துகொள்ள அவர்களுக்கு உரிமையிருக்கிறது. ஆகவே இந்த தொல்லையைபோக்க மொழிவழி மாகாணம் அமைக்கவில்லை என்றால், வேறுஎன்ன சமாதானம் சொல்லியும் பிரயோஜனப்படாது. அதோடுமட்டுமல்லாமல், எவ்வளவு நல்லமுறையில் அந்த மலையாளம், கன்னடம் போன்ற மொழிகள் பேசும் மக்கள் வாழும் பகுதிக்கு நாம் செலவு செய்தபோதிலும் கூட, தவறாகவே, சரியாகவே, அந்த வட்டார மக்களுக்கு, தமிழ்நாட்டில் இருக்கக்கூடியவர்கள் பாரபட்சமாக நடந்துகொள்வதாக, ஒரு எண்ணம் இருந்து வருகிறது. ஆந்திர மாகாணம் பிரிவதற்கு முன்பு, ஆந்திர மக்களும் இதே மாதிரியாகத்தான் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். எவ்வளவு புள்ளி விவரங்களை எடுத்துக்கூறினாலும், அவர்களுக்கு அந்தமாதிரியான எண்ணம் இருக்கத்தான் செய்யும். அந்தந்த பகுதி மக்களுக்கு தங்கள் தங்கள் தாய்மொழி வளர்ச்சி அடையவேண்டுமென்ற உணர்ச்சி ஏற்பட்ட பிறகும்,

21st March 1955] [Sri M. P. Subramaniam]

மொழிவழி மாகாணங்கள் அமைக்கப்படவேண்டுமென்ற கொள்கையை ஆட்சியாளர் ஒப்புக்கொண்ட பிறகும், நடைமுறையில் அதைச் சீக்கிரம் கொண்டுவர அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும்.

“கடைசியாக, ஒன்றே ஒன்று, நண்பர் சாம்பசிவம் அவர்கள் சேலத்தைப்பற்றிகுறிப்பிட்டார்கள். நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புவதெல்லாம், இந்த நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை பொருத்தவரையில் மிகப்பெரிய திட்டங்கள் செய்ய நமது நாட்டில் உள்ள வசதிகளெல்லாம் தீர்ந்துவிட்டது என்று சொல்கிறார்கள். சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் செய்வதற்கு இன்னும் வசதிகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. இந்தத் திட்டங்களை வகுப்பதில் அரசாங்கமோ, அதிகாரிகளோ கடைபிடிக்கும் நோக்கம் மிகவும் வருந்தத்தக்கதாகயிருக்கிறது. பெரிய பெரிய திட்டங்களை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தோமோயானால், சர்க்காரவிற்கு 2,000 ரூபாய் செலவாகும் திட்டங்களை எடுத்திருக்கிறார்கள். நான் ஆற்காட்டில் ஒரு திட்டம் எடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு சர்க்காரவிற்கு ரூபாய் 2,000 என்று அந்த திட்டம் மதிப்பிடப்படுகிறது. இந்தப்போக்கு மாறவேண்டும். பெரிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை வகுக்க நமது நாட்டில் உள்ள வசதிகள் தீர்ந்ததென்றால், சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்கள்செய்ய வசதியிருப்பதால், அதிகமாக செலவானாலும், சர்க்காரவிற்கு ரூபாய் 1,000 செலவானாலும், அத்திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்ள சர்க்கார் முன்வரவேண்டும். இப்போதெல்லாம் பொது மக்களுக்கு விழிப்பு உணர்ச்சி ஏற்பட்டிருப்பதால் கிராமத்தில் உள்ள மக்கள்கூட எங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி வேண்டுமென்றாகோரி விண்ணப்பங்கள் கலெக்டர்களுக்கு போடுகிறார்கள். சேலத்திலிருந்து கடந்த இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளாக, நீர்ப்பாசன மகாநாடுகள் நடத்தி, புதிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை investigate செய்ய தனிப்பட்ட Engineer-கள் போடப்படவேண்டும் என்று கோரி, தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றி சர்க்காருக்கு அனுப்பியிருந்தும் கூட, இதுவரையில் அதற்கு பதில் வரவில்லை. ஆகவே, இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அரசாங்கம் உடனடியாக இந்த விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தி, சேலத்தில்மட்டுமல்ல, மற்ற பகுதிகளுக்கும் திறு நீர்ப்பாசன திட்டங்களை வகுக்க, இருக்கும் வசதிகளை பரிசீலிப்பதற்கு ஏற்கனவே இருக்கும் Engineer-களை தவிர்த்து, வேறு Engineer-கள் போடப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, முடிவாகக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI S. VADIVELU :—“மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, தோழர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய பல அங்கத்தினர்கள், தமிழ்மொழி ஆட்சி மொழி ஆக்கப்பட்டால், நல்லமுறையில் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் தங்களுடைய உண்மையான கருத்துக்களையும், தொகுதி மக்களின் பிரச்சினைகளையும் எடுத்துச்சொல்ல முடியும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இருந்தாலும் கடந்த மூன்று வருஷகாலமாக நமது சபையில் ஆங்கிலத்தான் அதிகமாக உபயோகிக்கப்பட்டு வருகிறது என்பது நமக்கு தெரியும். இந்த வருஷ வரவு-செலவு திட்டத்தைப்பற்றிய பிரச்சன்கள் தமிழில் அச்சடித்து கொடுக்கப்பட்டது ஒரு வரவேற்கத்தக்க விஷயம். அதுபோலவே, கேள்வித் தாள்களும் தமிழில் அச்சடித்து கொடுக்கப்பட்டால், சாதாரணமாக தமிழ்மட்டும் தெரிந்த பெருவாரியான அங்கத்தினர்கள் கேள்விகேட்கும்போதும் தமிழில் கேட்கலாம். அதற்கு பதில் சொல்லக்கூடிய நிலைமையிலும் அங்கத்தினர்கள் இருக்கலாம். இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கத்திற்கு ஊக்கமிருந்தபோதிலும், அதை உபயோகப்படுத்தக்கூடிய அளவில் சட்டசபையில் நிலைமையிலலை. ஆங்கிலத்தில் பதில் சொல்லவேண்டிய நிலைமை சட்டசபையில் இருப்பதால், பல அங்கத்தினர்களுக்குப் புரிந்துகொள்ள முடிவதில்லை என்பதை சபையின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்த சபையை எடுத்துக் கொண்டால் நான் 1½ லட்ச மக்கள்கொண்ட தொகுதியிலிருந்து மக்களுடைய பிரச்சினை எடுத்துச் சொல்லக்கூடிய அளவில் வந்திருக்கிறேன். அதுபோலவே லட்சக்கணக்கான மக்களால் வோட்டுபோட்டுத் தேர்ந்து எடுத்து அனுப்பப்பட்ட பல அங்கத்தினர்கள், அந்தந்த தொகுதி மக்களுடைய குறைகளை அவர்களின் சார்பில் மந்திரியிடம் சொல்லவும், மந்திரி

[Sri S. Vadivelu]

[21st March 1955]

சொல்லும் பதிலைகேட்டு மக்களிடம் சொல்லவும், எப்படி ராமரும் சீதையும் காட்டில் தனித்தனியாக பிரிந்தபிறகு, ராமர் சொல்வதை சீதையிடம் சொல்லவும், சீதை சொல்வதை ராமரிடம் சொல்லவும் அனுமார் இருந்தாரோ, அதுபோல மக்களுக்கும் மந்திரிகளுக்கும் இடையே தொடர்பு உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்த மக்களுடைய நிலைமையை எடுத்துச் சொல்லவேண்டிய நிலைமையை உண்டுபண்ணி கொடுக்கக்கூடிய அளவில் சபை இருக்கவேண்டுமே தவிர, ஆங்கிலத்தில் சொல்லிக்கொண்டு போனால் உண்மையான கருத்துக்களையும், ஜனநாயக எண்ணத்தையும் வெளியிட முடியாது என்பதை சபையின் ரூபகத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.” (Interruption by Sri K. Vinayakam :—‘ Sir, I protest against the hon. Member’s characterization of M.L.As. as Hanumars. I am not a Hanumar, Sir.’) (Laughter.)

MR. SPEAKER:—“ அவர் அப்படி சொல்லவில்லை.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ ராமருக்கும் சீதைக்கும் நடுவே அனுமார் சங்கதிகளை எடுத்துச் சொன்னதுபோல, மந்திரிகளுக்கும் மக்களுக்கும் நடுவே M.L.A.க்கள் சங்கதிகளை கொண்டு போகிறார்கள் என்று சொன்னார். அவர் வேண்டுமானால் ஹனுமாராக இருப்பது பற்றி எனக்கு கவலையில்லை. நான் ஹனுமாராக இருப்பதற்கு தயாராய் இல்லை.” (Laughter.)

SRI S. RAMALINGAM :—“ கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியார், M.L.A.க்களை அனுமார்கள் என்று பல கூட்டங்களில் சொல்லியிருக்கிறார்.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ வெளியே சொன்னார், சட்டசபை உள்ளே சொல்லவில்லை.”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“ ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியார் மந்திரிகளை அனுமார்கள் என்று சொன்னாரே தவிர, சட்டசபை மெம்பர்களை சொல்லவில்லை.”

1-10
p.m.

SRI S. VADIVELU :—“ நான் தவறான கருத்துடன் சொல்லவில்லை. என்னை தேர்ந்தெடுத்த மக்களின் பிரச்சனையை மனதில் வைத்துதான் இந்த உதாரணத்தை சொன்னேனோ தவிர வேறு கெட்ட எண்ணத்துடன் ஒன்றும் கூறவில்லை. அடுத்தபடியாக தேர்தல் காலங்களில் மந்திரிகள் பல இடங்களுக்கு சுற்றுபிரயாணம் செய்கிறார்கள். இன்றைக்கு இருக்கும் ஜனநாயக முறைப்படி, யார் வேண்டுமானாலும் மந்திரியாகவர முடியும். இன்றைக்கு முதன் மந்திரியாக இருப்பவர் நாளைக்கு சாதாரண பிரஜையாக மாறலாம். என்னைப்போன்ற சாதாரண விவசாயி மகன், தொழிலாளி மகன் நாளைக்கு மந்திரியாகவரமுடியும். அந்த முறையில் சர்வஜன வாக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது, மந்திரிகள் தேர்தல் காலங்களில் சுற்றுப்பிரயாணம் வரும்போது, காங்கிரஸ் கட்சிக்குத்தான் ஒட்டுப்போட வேண்டுமென்று பிடிவாதமாக பேசுகிறார்கள். இதுதான் ஜனநாயகமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். தேர்தல் காலங்களில் கனம் மந்திரி என்ன சொல்லுகிறார்கள். காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு வோட்டுப் போடுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். கனம் முதல் மந்திரி அவர்களும் தேர்தல் காலங்களில் காங்கிரஸ் காண்டிட்டுக்களுக்கு வோட்டுப் போடுங்கள் என்று சொல்லுகிறார். அப்படி பேசும்போது முதல் மந்திரி அவர்கள் பிடிவாதமாகக்கூட பேசுகிறார். குறிப்பாக எடுத்துக்கொண்டால் தஞ்சை ஜில்லாவில் ஜில்லா போர்டு தேர்தல் நடந்தது. அங்கு முதல் மந்திரி சுற்றுப்பிரயாணம் செய்தார். அப்பொழுது அவர் ஏழைகள் இருக்கும் இடங்களுக்குப் போக இல்லை. காலை 8-30 மணிக்கு கருப்பம்பலம் பட்டாமணியம் அவர்கள் வீட்டில் தங்கினார். பகலில் ஏ. எம். செட்டியார் வீட்டில் தங்கினார். இரவு வலிவலம் மனது நயிதாதே சிகர் வீட்டில் தங்கினார். மறுநாள் காலை கபில்தலம் மூப்பனார் வீட்டில் தங்கினார். ஏழைகள் இருக்கும் இடங்களுக்கு வரவே இல்லை. மக்களுடைய பிரதிநிதி என்ற முறையில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும்போது எல்லா இடங்களுக்கும் செல்லவேண்டும்.

21st March 1955]

[Sri S. Vadivelu]

பொதுவாகத்தான் பேசவேண்டும். குறிப்பிட்ட இடங்களுக்கு மட்டும் போகக் கூடாது. அப்படி செய்வதினால், அதிகாரிகள் என்ன நினைப்பார்கள். தாங்களும் அதைதானே கடைபிடிப்பார்கள். அடுத்தபடியாக எடுத்துக் கொண்டால் சாத்தன்குளத்தில் தேர்தல் நடந்தது. அப்பொழுது கனம் முதல் மந்திரி அங்கு தேர்தல் பிரசாரம் நடத்தினார். நானும் அந்த தேர்தலுக்கு சென்று இருந்தேன். அவர்கள் பேசிய இடத்தில் எல்லாம் நானும் பேசினேன். ஆனால் முதல் மந்திரி காமராஜ் அவர்கள் சாத்தன்குளம் தேர்தல் பிரசாரத்தின்போது அவர் என்ன சொல்லுகிறார். எஸ். பி. ஆதித்தன் அவர்களை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளும்படி கூட்டத்தில் சொல்லுகிறார். ஜனநாயக ஆட்சி நடக்கும்போது இப்படி வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளும்படிச் சொல்லுவது நியாயமா? இப்படிச் சொல்லுவதற்கு அர்த்தமே இல்லை. ஜனநாயக ஆட்சியில் யார் வேண்டுமானாலும் தேர்தலுக்கு நிற்கலாம். அப்படி நிலைமை இருக்கும்போது முதல் மந்திரி அவர்கள் அவரை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்வதில் அர்த்தம் இல்லை. இது ஜனநாயக முறைக்கு தகுந்தது இல்லை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“ அடுத்தபடியாக சொல்லும்போது காந்திஜி சொல்லி இருக்கிறார். நம்முடைய நாடு ஒரு வரண்ட பிரதேசம் என்று. ஆயிரக்கணக்கில் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்கக்கூடாது என்று அன்று சொன்னார் காந்திஜி. ஆனால் இன்று நம் நாட்டில் பார்த்தால் 2,000, 3,000 என்று உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் ஏழை தொழிலாளர்களுடைய வருமானம் எப்படி இருக்கிறது என்றால் ஒரு நாளைக்கு 8 அணா அல்லது 10 அணாவாகத்தான் இருக்கிறது. நாட்டில் பாதி ஜனங்களுக்குமேல் குடிசையில் வாழும் மக்களாக இருந்து வருகிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டிய அவசியமே இல்லை. ஆனால் ஜனநாயக முறையில் அரசாங்கம் நடைபெறுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. தொழிலாளர் கூலி வேலை செய்தால் 8 அணா அல்லது 10 அணாதான் கிடைக்கிறது. கிராமங்களில் சாப்பாட்டுக்கு இல்லாமல் பட்டினி கிடக்கிறார்கள். சோத்துக்கு வழியில்லாமல் பல குடும்பங்கள் கஷ்டப்படவேண்டிய நிலைமை வளர்ந்து வருகிறது. தினேதினே வேலை இல்லா திண்டாட்டம் அதிகமாக இருக்கிறது. நேற்றுசூட பண்டித் ஜவஹர்லால் என்ன சொல்லி இருக்கிறார். சென்னை ராஜ்யத்தில்தான் அதிகப்படியான வேலையில்லா திண்டாட்டம் இருக்கிறது என்று. இங்குதான் நாளுக்கு நாள் வேலையில்லா திண்டாட்டம் அதிகரித்துக்கொண்டு வருகிறது. அவரே இப்படிச் சொல்லி இருக்கிறார் என்று சொன்னால் நமது மாகாணத்திலுள்ள மந்திரிகள் வேலையில்லா திண்டாட்டத்தைப்பற்றி எதுவும் சொல்வது இல்லை. சர்க்கார் காரியாலயங்களில் எல்லாம் கட்சி பாகுபாடு இருக்கக்கூடாது. கட்சி வேற்றுமையும் காட்டக்கூடாது. குறிப்பாக இதைப்பற்றி சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சென்ற இரண்டு வருஷங்களாக ஒரு கேள்விக் கேட்டுக்கொண்டு வருகிறேன். வலிவலத்தில் ஒரு கோவில் இருக்கிறது. அதற்கு 200, 300 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. அதற்கு டிரஸ்டி யார், அந்த நிலங்களுக்கு மானேஜர் யார் என்பதைப்பற்றியெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டு வருகிறேன். அதற்கு இதுவரையிலும் எந்தவிதமான பதிலும் வரவில்லை. எனக்கு வரும் கடிதங்கள் எல்லாம் ஆங்கிலத்தில்லாதான் வருகின்றன. அதில் என்ன எழுதி இருக்கிறது என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. அதை பற்றிக் கேட்டால்.

MR. SPEAKER :—“ அது வேறு விஷயம். அதற்கும் இப்பொழுது விவாதத்தில் இருப்பதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. அதைப்பற்றி இங்கு பேசக்கூடாது.”

SRI S. VADIVELU :—“ இந்த முறையில் காரியாலயங்கள் நடக்கின்றன. இப்பொழுது ஹரிஜன் வெஸ்பேர் கமிட்டி ஒன்று அமைத்து வேலை நடந்துகொண்டுவருகிறது. ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் அந்த கமிட்டியில் காங்கிரஸ்காரர்களேமட்டிலும் போடப்பட்டிருக்கிறது. சுகல கமிட்டிகளுக்கும் சுகல மக்களின் வரிபணம்தானே செலவழிக்கப் படுகிறது. அப்படி.

[Sri S. Vadivelu] [21st March 1955]

யிருக்கும்போது என்போன்றவர்களையும் அந்த கமிட்டியில் போட்டால் என்ன. கட்சி பாரபட்சம் காண்பிப்பதேன். இதுதான் ஜனநாயகமா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். இனிமேலாவது அதுபோன்ற கமிட்டியில் எல்லோரையும் சேர் பதற்கு சர்க்கார் முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது இருக்கும் கமிட்டியில் காங்கிரஸ்காரர்களைத்தான் எடுத்து கொள்ளுகிறார்கள். நாங்களும் தான் ஹரிஜனங்களுக்கு வேலை செய்து வருகிறோம். எந்த கட்சியாக இருந்தால் என்ன? ஜனங்களின் சேவையே பிரதானமே தவிர வேறு எதுவும் இல்லை. அப்படி சேவை செய்வது தான் ஜனங்களுக்கு ஒரு நம்பிக்கை ஏற்படும். அதை விட்டுவிட்டு பத்திரிகை பிரசாரத்தால்தான் நன்மை செய்துவிட முடியாது. உண்மையிலேயே நல்லெண்ணத்துடன் ஹரிஜனங்களுக்கு சேவை செய்வதில் பங்கெடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதனால் எங்களையும் அந்தக் கமிட்டியில் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த அளவில் எங்களுக்கு பரிகாரம் தேடிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI K. T. RAJU:—“நாங்கள் எல்லோரும் தமிழில்தான் பேசினோம். அதனால் நீங்களும் தமிழில்தான் பேசவேண்டும்.”

*** RAJA MUTHIAH CHETTIAR OF CHETTINAD:**—“நான் தமிழில் பேசினால் அது பேப்பரில் வராது. அதை சரிவர பேப்பரில் போட மாட்டேன் என்கிறார்கள். அதனால்தான் ஆங்கிலத்தில் பேசுகிறேன். கனம் மந்திரிகள் தமிழில் பேசினாலும் அவைகளை பூராவும் பேப்பரில் போடுவது இல்லை. இப்படி இருக்கும்போது நான் பேசினால்மட்டும் எப்படி போடுவார்கள். அதற்காகத்தான் நான் தமிழில் பேசவில்லை.”

“Mr. Speaker Sir, while I speak on this Demand, it should not be understood that I speak about anything other than a vote of confidence in the Ministry, sitting as I do, behind the Treasury Benches. The Government have done very nice things under the leadership of our Chief Minister. I said, during the general discussion on the Budget, that the Hon. the Minister for Finance explained the financial position of the Government as lucidly as possible and probably in a much better way than last year. If I was not able to refer to any other matter on that occasion, it was because I had no time to do so. This Demand is a comprehensive Demand and I hope to refer to all matters which I could not refer to earlier.

“Sir, we are, situated as we are now, very near the close of the Five-Year Plan. The second Five-Year Plan is in the offing and we must follow a dynamic policy in formulating schemes under this Plan. As I have already said, other States have not resorted to taxation this time but merely presented Budgets showing deficits or asking for assistance even to the extent of thirty and forty crores of rupees from the Central Government. The Central Government have explored all possible avenues of taxation and if they have omitted any, the States have tapped those sources of revenue. We must be very serious about the Second Five-Year Plan. Of course, the Hon. the Finance Minister said that the House would be given an opportunity to discuss the second Five-Year Plan. I hope when it is placed before us, it will not be the penultimate hour. I am sure it will be placed before us in time so that the Plan may be considered not only at the Government level but by the House also. We may be meeting again in June or July next and I hope we will discuss the Plan during that sitting of the House. Then, Sir, it is

[21st March 1955] [Raja Muthiah Chettiar of Chettinad]

not enough if the House alone discusses it. The public should be given a chance to know what it is and discuss it. Then alone, the Plan should be finalized.

“Sir, coming to details of the Plan, under Irrigation, there is provision for only twenty-five crores of rupees in the second Five-Year Plan. It should be two hundred and fifty crores of rupees. I do sincerely hope that the provision will be revised in such a way as to provide for the taking up of major schemes in undeveloped areas. There are places which are not capable of development in the field of irrigation. But there are others which are capable, if not with major schemes at least with minor things. As has been very rightly pointed out by the Government sub-soil water has to be tapped. Tube-wells have to be sunk and more electricity schemes have to be drawn up. In this connection, I urge the Government to take up the Coorg scheme at once. After all construction of dams is not a work to be completed in the Plan period. They may require not one Five-Year Plan but two or three. Possibly, we may require a Fifteen-Year Plan. All that needs to be done is, we must start a pilot scheme to survey all available resources that can be tapped. Unless there is such a survey conducted with the help of the Chief Engineer, we cannot make much headway. For instance, there is no senior engineer in Coorg to study the potentialities of the Coorg scheme. By survey, I do not mean measurement of the area, etc., concerned with the projects. Madras has engineers who can do such work very well.

“I have already referred to electricity schemes. There are three backward places for instance in the south, though generally they are supposed to enjoy good irrigation facilities. I refer to Tanjore, Tiruchirappalli and Dindigul. The north of the railway line is green like the cushions here and the south of it has no water. I particularly refer to places like Pattukkottai and Gandarvakottai. The Government have promised a Development Board and it is yet to come. We want electricity schemes for these areas. We see for places like the Uttar Pradesh and East Punjab the target fixed is 2,000 tube-wells plus many electricity schemes. When it comes to Madras, it is only 200 tube-wells and no electricity scheme. I hope the Government will devote their full time and energy to this question and see that they get a decent allocation from the Centre. I am particularly happy to see that two days ago the Prime Minister of India, Mr. Nehru, has given prominence to the unemployment of the educated in Bengal and Madras. Our Engineers and our experts are not being absorbed in North India to-day. They are not welcomed in the North. May be the saturation point has been reached. The cause may be that in the North also, young men have qualified themselves and are being employed, leaving no scope for our experts to seek employment there. The position to-day is not what it was some fifteen years ago when it was possible for our engineers and experts to get absorbed in Tatanagar, Kharagpur and other places. So it is necessary to think of the regionalization of industry. More industries should be located in the South. This Government of Madras should urge on the Central Government to set up regional

1-20
p.m.

[Raja Muthiah Chettiar of Chettinad] [21st March 1955]

institutes and industries in the South. May be Neiveli experiment may fructify and then it must be possible to locate a large number of small-scale industries around it. I am glad that the Hon. Finance Minister, piloting this demand, is also the Minister in charge of Education. I do hope that he would consider what I had said and that he would urge upon the Central Government to locate the regional research institute in South Arcot district, in view of the fact that the Neiveli project is there. If research institute were to be set up in South Arcot, near the Neiveli project, I think it will be an auxiliary and a proper adjunct to the Neiveli group of industries that are likely to crop up, once the Neiveli experiment fructifies. Groundnut and sugar are two important things in South Arcot. Nothing else is possible there. Therefore I want that one of the research institutes should be located there. I am sure the Hon. Minister for Education would lose no time in urging upon the Centre the necessity of their establishing the research institute in South Arcot. The Government of India are prepared to spend Rs. 50 to Rs. 60 lakhs for the institute. South Arcot would be proud to have such a research institute. I do hope the Education Minister would take serious note of what I had said and do the needful. That will go a long way in solving the unemployment of the educated in this State. I do hope and trust that the setting of research institute on a regional basis would be given serious consideration.

“ Mr. Speaker, this House has been accustomed to hear speeches on Housing, especially poor-class housing. I am happy to note that the Hon. Finance Minister while replying to the Police Demand has said that they were hoping to get Rs. 4 crore loan from the Centre for providing the policemen in the State with houses. It is better instead of being given the house-rent allowance, these policemen, who belong to the last category in the hierarchy of police officials, are provided with houses to live in. Incidentally it will solve the housing problem. The policeman comes from the last rank. It is good and proper that he should be provided with a house. I do hope Government would think of another such housing scheme in respect of peons, menials and other subordinates in the City, Madurai, Tiruchirappalli and other big towns. What is happening with regard to the Industrial Housing Scheme? Government pay Rs. 1,100, for a construction which will cost Rs. 2,700 and odd. Rupees 1,600 should be spent by the industrialist. It is not possible for all industrialists to pay for each construction Rs. 1,600. I have seen for myself this two-room tenement. It is heartening to note that Mr. Nehru himself has said that no idea of one-room tenement could be entertained hereafter but that we should hereafter think only of two-room tenement. It is absolutely necessary that there should be two rooms, a kitchen and a bathing place. Such a construction will come to four thousand rupees. What the Government say is that they will bear one-fourth of the cost. They ask the industrialist to pay three-fourths of the cost. The Industrial Housing Scheme is confined to certain organized industries. For instance take the case of textile industry. It is possible for the industrialists in that industry to provide housing

[21st March 1955] [Raja Muthiah Chettiar of Chettinad]

accommodation to their workers on the lines suggested by the Government of India under their Industrial Housing Scheme. But I want the scheme to be extended to other industries also, by making certain exemptions. Suppose there is an industry wherein about 20 people are employed. For that employer employing 20 workers, it is not possible to invest three-fourth of the cost of construction of houses for his workmen. Only if he invests three-fourths of the cost, the help of Government of India under their scheme to provide houses for industrial labour, could be got. We have been asking the Government of India to relax their rule, with regard to small-scale industries. Let them give half as loan and half as grant. Let them give subsidy. It is not enough if the Corporation of Madras or some other body asks for such a help. The Government of Madras should make it a point to recommend to the Central Government that so far as small industrial concerns are concerned, the Central Government might relax their rule and they may give exemption. There are a number of labourers in Madras who work for about four or five years. Afterwards they are discharged. But all the same he is a labourer and therefore it is necessary that he should be provided with a house to live in. There is no provision by which these labourers could be housed. The Government of Madras must recommend to Central Government to encourage bodies like the Corporation of Madras and the City Improvement Trust, who are engaged in clearing slums and providing houses for labourers, and other poor-class people. There are several classes of labourers who are employed in several industrial concerns. Even though they are not employed in a big industry, like the Textile Industry, it is necessary, that even though their employers are not able to provide them housing accommodation under the Industrial Housing Scheme, the Government of Madras should recommend to the Central Government to make the necessary exemptions in the rules, in the case of these workers employed in small industrial concerns, so that they might be provided with houses.

“ It is very distressing to note that the Government of Madras, even though they have thought that the City Improvement Trust must continue and render the useful service which it is at present rendering to the public, are considering to withhold the grant of Rs. 2½ lakhs which they are giving to the City Improvement Trust annually. It did not stop with this. It has its repercussions. I understand that the Corporation also which is to contribute Rs. 2½ lakhs to the Trust annually under the Act, is thinking of withholding its grant. Giving Rs. 40,000 or Rs. 50,000 or a lakh is a pittance. I am further told that the City Improvement Trust have been constructing only poor-class houses for the past three years. No doubt formerly, five or six years before, they were engaged in acquiring big plots and building big bungalows costing Rs. 30,000 and Rs. 40,000. Now they have made it clear that they would be hereafter engaged only in slum clearance and in building and constructing poor-class houses. I do hope that the Government of Madras would continue their usual grant. They should in fact give

[Raja Muthiah Chettiar of Chettinad] [21st March 1955]

more loans and more grants to the City Improvement Trust for continuing the good work which the Trust is doing. I am glad that the Government are giving some money to the Corporation of Madras in regard to the subject of 'housing'. The housing problem has not been tackled in a big way by the Madras Government. That has been my experience as a Member of the Legislature for the past 35 years, right from 1920. From 1920 up to now, people have not understood the difficulties of the Corporation and the City Improvement Trust. (The Hon. Sri C. Subramaniam: All ex-Mayors are here.) Ex-Mayors may be here. But they are ineffective. (An hon. Member: You are on the Congress side.) We are here in the Congress side to support the Ministry. At the same time it is true that we are not able to be as critical as we would like to be. We could only appeal to Government. Therefore I appeal to Government to provide the Corporation and City Improvement Trust with more funds, so that our City which is already clean could be made cleaner still. If only Rs. 2 crores is immediately spent, I think within one or two years, the Corporation and the Trust could tackle this problem. Of course the Co-operative Housing Societies are there. My friend Mr. Venkatasami Naidu being in the Modern House Construction Society has done some very good work. But the Co-operative Housing Societies always work taking into account the return they expect. But so far as Government are concerned, it is their duty to see that next to food and clothing, housing is more important. They should therefore see to it that housing accommodation is provided for the needy. I do hope they would try to get the necessary financial help from the Government of India and help these two bodies, viz., the Corporation and the City Improvement Trust, so that the 'housing problem' in Madras City could be solved. The Government of India would relax their rule if only the State Government take into their heads and impress on the Central Government."

SRI M. PALANIYANDI :—" இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய இன்டஸ்ட்ரியல் ஹௌசிங் ஸ்கீம் முறைப்படி மத்திய அரசாங்கம் 50 சத விதிகளும் மாகாண அரசாங்கம் 25 சத விதிகளும் கொடுத்து வருகிறார்கள். மாகாண அரசாங்கம் 25 சத விதிகளும் கொடுத்து வருகிறார்கள். அதை வைத்துக்கொண்டுதான் நமது அரசாங்கம் தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்."

*** RAJA MUTHIAH CHETTIAR OF CHETTINAD** :—" Sir, I do not know the correctness of what the hon. Member had stated. I would only commend it for the consideration of the Hon. Minister in charge of it. I am sure that with the backing of the Madras Government, the Central Government would be persuaded to allot Rs. 1 crore or two, so that more houses could be put up.

"I want to refer to another important point. I referred to the question of Service Commission during my budget speech. It was a pity I could not be present in the House when the Hon. Finance Minister replied to the budget discussion. But I perused the newspapers. I perused the *Hindu*, dated 6th or 7th instant. I did not find any reference to it in the Minister's reply. May be the Hon.

[21st March 1955] [Raja Muthiah Chettiar of Chettinad]

Finance Minister had not the time to reply to that point, because of the enormity of points he had to cover, or may be that had gone unreported. But I do hope that had the Minister replied to that point, it would have been published. Probably he has not replied. Or if he has really replied, I would apologise to him.

"The question of Public Service Commission is not a new thing for us. It is not like an administrative Board like the Board of Revenue which we could think of abolishing when we think that it has not turned out good work. It is not such an administrative body. The Public Service Commission is the safety-valve to protect the rights of the public services. No doubt there are other Tribunals also. The record of our Public Service Commission has been great indeed. The manner in which it has discharged its functions is certainly praiseworthy. Right from the time of Norman Marshbanks, who was the first Chairman, we have had a succession of worthy Chairmen."

MR. SPEAKER :—" இப்பொழுது மணி 1-30 ஆகிவிட்டது. 'பசி வந்தால் பத்தும் பறந்து போகும்,' ஆனால் நீங்கள் பேசிக்கொண்டேயிருக்கிறீர்கள்."

RAJA MUTHIAH CHETTIAR OF CHETTINAD :—" It may be that the advice tendered by the Public Service Commission is inconvenient for the Government. But the Government have to bear with it. If they find that the Members of the Public Service Commission are not up to the mark, when the time comes, they can change the Members. But as long as they are satisfied with the capability of the Members, they should accept their advice. It may be that one out of ten suggestions of the Commission is not acceptable or convenient for the Government. But all the same they will have to accept it. I hope that the Government will in this way keep up the prestige of the Public Service Commission."

*** SRI K. T. RAJU** :—" சபையில் பேசும்போது கனம் செட்டியார் அவர்கள் சொன்னார், 'தான் தமிழில் பேசினால் அது பேபரில் வராது என்றும் மந்திரிகள் தமிழில் பேசினால் கூட பேபரில் வருவது கஷ்டமாக இருக்கிறது' என்றும் குறிப்பிட்டார். அவர் தவறாக நினைத்துக்கொண்டு அப்படி சொல்லுகிறார் என்று நான் நினைக்கிறேன். அவர் இங்கு பேசும் விஷயங்கள் எல்லாம் பேபரில் வருவதற்காக பேசுகிறார் அல்லது பொது ஜனங்களுடைய நன்மைக்காக பேசுகிறார் என்பது விளங்கவில்லை. தமிழில் பேசினால்தான் அது பொது ஜனங்களுக்குத் தெரியும். பேபரில் வருவது மட்டும் என்பது இல்லை."

MR. SPEAKER :—" The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow."

The House then adjourned.

[21st March 1955]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 1505 asked by Sri M. Narayanan Nambiar at the meeting of the Legislative Assembly held on 21st March 1955, page 10 supra.]

Name of scheme.	Estimated cost.	
	Non-Recurring.	Recurring.
	Rs.	Rs.
1 Development of Bee-keeping Industry	24,000	48,000
2 Establishment of three model Poultry Demonstration and Grading units.	20,520	6,800
3 Establishment of two Blacksmithy Training Units and free distribution of improved tools.	33,700	16,000
4 Establishment of two Carpentry Training units ..	3,600	13,600
5 Establishment of two Pottery Training Centres ..	2,100	11,900
6 Establishment of Rattan Work Training Unit ..	2,000	4,700
Total	85,920	1,00,800

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 1507 asked by Sri M. Narayana Kurup at the meeting of the Legislative Assembly held on 21st March 1955, page 11 supra.]

The Praja Socialist Party passed a resolution alleging that due to the inference and connivance of officers of the Civil Supplies and Co-operative Departments there has been defalcations and irregularities in many of the Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies in Malabar and suggesting that a proper enquiry might be made into these complaints. The Government requested the Collector to contact the Secretary of the Praja Socialist Party and discuss the matter. The Collector accordingly contacted the Secretary. He wanted certain information regarding defalcations and other irregularities in various Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies and the action taken on certain communications and resolutions of the Societies. The Collector furnished him the available information and requested him to furnish the particulars of specific instances which have come to his notice of indifference or connivance of officers as alleged in the resolution. To this he mentioned certain instances of irregularities in the Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies and other complaints, all of a general nature, but could not cite any specific instance of indifference or connivance of officers of Civil Supplies Department.

21st March 1955]

The Collector also reported that the allegation that in spite of receiving complaints of serious irregularities in connexion with the affairs of individual Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies, no proper action was taken to ascertain their truth and take remedial measures, was quite unfounded and that whatever allegations were brought to his notice or to the notice of his subordinate officers were promptly enquired into and appropriate action taken. He, however, stated that it was not possible to furnish figures regarding the number of complaints received unless the nature of complaints, the name of the society, the date of complaints, etc., were given.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Tuesday, 22nd March 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at half-past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Funds for village panchayats.

* 1499 Q.—

SRI A. RATNAM :—Will the Hon. Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government have applied to the Union Government for more funds to meet the immediate needs of village panchayats; and

(b) whether the Government have directed the Panchayats to spend any percentage of their revenue for the benefit of Harijans and their cheris?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“(a) & (b) No Sir.”

* 1504 Q.—

MR. SPEAKER :—“This will be taken up tomorrow.”

Disciplinary action against a Municipal School teacher.

* 1645 Q.—

SRI K. P. RAJAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Municipal Commissioner, Erode, has taken action against Sri K. K. Nallathambi, Municipal School teacher, for having presented a memorandum before the Committee of Enquiry for Elementary Education on 7th January 1955; and

(b) if so, what action the Government have taken against him?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) Yes, Sir.

“(b) The Commissioner is being instructed to cancel the punishment imposed on the teacher.”

Yadhava Community and film called ‘Thooku Thooki’.

* 1646 Q.—

SRI V. BALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representations from the “Yadhava Community” in Madurai district complaining of some songs and scenes in the film *Thooku Thooki*, as injuring the religious and communal susceptibilities of the ‘Yadhava Community’?

[22nd March 1955]

- (b) the action taken or proposed to be taken thereon; and
 (c) whether the Film Censor Board has certified these 'objectionable songs and scenes'?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) Yes.

“(b) The representations have been forwarded to the Central Board of Film Censors for necessary action.

“(c) Only films certified by the Board of Film Censors are exhibited to the general public.”

Amendment of the Constitution.

* 1525 Q.—

MR. SPEAKER :—“I have received a letter from the hon. Member Sri Narayana Kurup that he is not putting this question”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Yes, Sir, I am not putting the question.”

Drinking water wells for villages.

* 1526 Q.—SRI G. GOVINDAN (on behalf of Sri L. Anandan) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that enormous delay is caused in getting necessary sanction from District Collectors for the construction of drinking water wells in villages; and

(b) why the Government have not authorised the Revenue Divisional Officers to take charge of these works, including the preparing and sanctioning of estimates for the construction of drinking water wells in villages?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) No, Sir.

“(b) The Revenue Divisional Officers are actually in complete charge of the works, but for the fact that administrative sanction of the Collectors has to be obtained for the estimates.”

Village industries in South Kanara.

* 1527 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri M. S. Mogral) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the amount sanctioned for the development of village industries in South Kanara district for the year 1952-53;

(b) the amount actually spent during that year;

(c) the industries on which the amount was spent;

(d) whether any amount was allowed to lapse during that year; and if so, how much; and

(e) the names of members of the village industries committee in South Kanara district?

[22nd March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) to (e) A statement * giving the particulars called for in the question is placed on the table of the House.”

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR :—“What are the other recommendations made by the Association apart from the training centre?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I would like to have notice, Sir.”

Political prisoners.

* 1528 Q.—SRI S. RAMALINGAM (on behalf of Sri N. K. Palanisamy) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the number of 'C' Class Political prisoners in the jails of Madras State at the end of 1954?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“There is no category of 'Political Prisoners' as such.

Apparently the hon. Member refers to the prisoners said to owe allegiance to the Communist party, etc., confined in jails. The number of such prisoners in Class 'C' is 69.”

Local Fund Dispensary, Valpad.

* 1529 Q.—SRI O. KORAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the annual amount sanctioned by Government for the purchase of medicines for the Local Fund Dispensary at Valpad in Ponnani taluk, South Malabar; and

(b) whether the Government intend increasing the amount sanctioned.

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Nil, Sir.

“(b) Does not arise.”

SRI O. KORAN :—“Sir, in view of the fact that these dispensaries are to cater to the needs of about 1½ lakhs. of people and also because this area is isolated from the rest of the taluk for want of communication facilities, etc., and in view of the peculiar condition in which this area is situated, will the Government be pleased to provincialise this dispensary?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“I have already answered questions relating to provincialization of hospitals several times on the floor of this House. Provincialization would be done by stages and in course of time.”

[22nd March 1955]

Industrial co-operatives for handloom weavers.

* 1530 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have sent any proposals to the Union Government relating to the establishment of industrial co-operatives for handloom weavers in Malabar and Madurai to be financed from the Cess Fund;

(b) if so, what they are and the amount to be financed from the Cess Fund; and

(c) what further action, if any, has been taken so far on the proposals.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) Yes Sir.

“(b) Schemes for the conversion of the Lokanath Weaving Factory at Chowa and the Kausalya Weaving Factory at Thottada in the Malabar district and the Mohan Ram and Company, Madurai, into industrial co-operatives have been approved by the Government of India for being financed from the Cess Fund. A sum of Rs. 1, 12,302-8-0 has been sanctioned by the Government of India for the two industrial co-operatives in Malabar as interest free loan and a similar loan of Rs. 42,237-8-0 has been sanctioned for the industrial co-operative at Madurai.

“(c) Orders for implementing all the three schemes have been issued. The Registrar is making arrangements to organize the co-operatives and to purchase or take on lease the factories from the proprietors of the concerns.”

SRI K. P. GOPALAN:—“May I know from the Hon. Minister how many members are there in the co-operative societies in Cannanore? Formerly there were 1,200 in Chirakkal taluk and now there are only 400. Will the Government be pleased to form more co-operative societies so as to enable more workers to come into the societies and be benefited by these?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“So far as the two factories in Malabar are concerned, I think there are about 175 workers. About extending the scheme, Government will consider the matter.”

Misappropriation of funds by the Land Acquisition Tahsildar, Palghat.

* 1531 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Land Acquisition Tahsildar of Palghat, Malabar, has misappropriated a sum of Rs. 35,000 and is now absconding; and

(b) if so, what action the Government propose to take to recover the amount and to book the concerned person?

22nd March 1955]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“(a) Yes. The sum embezzled is Rs. 30,247-3-3.

“(b) Police searched the house of the Tahsildar but nothing could be found. They have not yet succeeded in apprehending him. The Collector has issued orders to the effect that the arrears of leave salary due to the Tahsildar for December 1954 should not be paid to him until further orders. The Collector has also asked the present Tahsildar to show cause against the recovery of the portion of the loss for not having taken prompt action in this case.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“May I know, Sir, the period during which this embezzlement is said to have taken place?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“It should have taken place between October and November 1954. Two bills for Rs. 17,000 and Rs. 12,000 odd were cashed by the Special Tahsildar for Acquisition, Palghat, on 8th October 1954. The Engineer waited till 10th December 1954 for the receipt from the Special Tahsildar of copies of the concerned award. But no award came. So it took place about that time, Sir.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY:—“Sir, usually the misappropriated amounts are converted into jewels or other precious stones or gold. Have the Police taken an inventory of the jewels of the wife of the Tahsildar?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“The person has not yet been apprehended.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“The Hon. Minister has stated that the person has not yet been apprehended but the report goes to show that he is still roaming about in his own surroundings. Will the Government see that he is apprehended?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“I do not know whether there are any special facilities to seek the advice of experts like my hon. Friend and if they are available I shall advise the police to seek it.”

SRI S. RAMALINGAM:—“முப்பதாயிரம் ரூபாயை கையாடியிருக்கும் ஒருவர் சாதாரணமாக சர்க்கரையிடத்துவிடமாட்டார். ‘கையாடியிருப்பவரைப் பிடித்துக்கொடுப்பவருக்கு ஆயிரம் ரூபாய் வெகுமதி தருகிறோம்’ என்று பிரகடனம் செய்தால் பொதுமக்கள் அவரைப் பிடித்துக் கொடுத்து விடுவார்கள். ஆகவே, இந்த முறையில் ஏதாவது செய்வதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“The police will take all such steps when they think it necessary.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—“Generally the land acquisition officer is the Revenue Divisional Officer and he is empowered

8-40 a.m.

[22nd March 1955]

to draw the bill. But how is it that this Tahsildar happened to draw it and an opportunity was given to him to misappropriate the amount? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" He is a special officer deputed for the special purpose of land acquisition."

Mufti Police for Avadi Congress Session.

* 1532 Q.—SRI K. T. SREEDHARAN (on behalf of Sri K. Moidu): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether it is a fact that Police personnel in mufti were employed to do the work of Congress volunteers during the Avadi session of the Congress? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" No, Sir."

Local Fund Dispensary, Pennalurpet.

* 1533 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the amount allotted to Pennalurpet Local Fund Dispensary in Tiruvallur taluk for medicine in 1954;

(b) whether any proposal is pending with the Government to provide accommodation and beds for in-patients; and

(c) whether there is any proposal to take over this Local Fund Dispensary by the Government?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) Rs. 1,350.

" (b) & (c) No, Sir."

SRI M. DHARMALINGAM :—" Is the Hon. Minister aware of the fact that as there are two rivers on either side of this Local Fund Dispensary the people living in that area are not able to go out and get better accommodation and medical facilities and they are undergoing lot of difficulties? Therefore, will the Government consider the desirability of providing some beds and supplying proper medicines and equipment for this Dispensary before it is provincialized? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" This Local Fund Dispensary is under the control of the Chingleput District Board. The hon. Member may address the President of the District Board on this matter."

Fall in prices of agricultural products.

* 1534 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have received any communication from the Union Government to investigate into the causes of the steep fall in the prices of agricultural products in the State;

(b) if so, what action has been taken by the Government; and

22nd March 1955]

(c) what are the proposals made by this Government to the Union Government for ensuring fair prices for agricultural products in this State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) The Government of India have not asked this Government to investigate into the causes of the fall in prices of agricultural products.

" (b) & (c) The Government of India have decided to take certain measures for averting a steep fall in the prices of agricultural products. They have allowed the export of rice from the country and have also reduced the export duty on rice from 20 per cent *ad valorem* to Re. 0-2-3 per maund. They have also decided to purchase from cultivators during the current Kharif season Jowar (chulam) at Rs. 5-8-0 per maund, bajra (cumbu) at Rs. 6 per maund and maize at Rs. 5-8-0 per maund from specified mundies in those areas where the prices fall below these levels. They have also liberalized the exports of commodities like cane jaggery, oilseeds, oils and oil-cakes, onions, chillies, etc., and have also reduced the export duty on some of these commodities. As regards rice, the Government of India have stated that although there has been some decline in the price of rice in the Madras State the stage has not been reached when the Government should start making purchases as they propose in the case of coarse grains, viz., jowar, bajra and maize. A fall in prices of paddy during the harvest season is inevitable and there are already signs of recovery. The Madras Government are watching the prices and have set up a small *ad hoc* Committee to review the prices every week. They have suggested to the Government of India that the Reserve Bank of India should be requested to instruct the banks and co-operatives to issue crop loans liberally so that prices may be stabilized. The Government of India have also been asked not to release Civil Supplies buffer stocks except on a replacement basis."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" In the long list of agricultural commodities—the prices of which have fallen and in regard to which the Government have taken steps I regret to note that pepper is not mentioned. May I know from the Hon. Minister why pepper, the price of which has tremendously fallen and which has adversely affected even its cultivation, has not been included in that list? May I know whether any steps are going to be taken by the Government to stabilise the price of pepper at a reasonable level? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I did not refer to any long list or exhaustive list. But I can assure the hon. Member that necessary attention will be bestowed on pepper also and the *ad hoc* committee which I referred to just now has been looking into the price of pepper also."

[22nd March 1955]

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Since the lifting of the ban on the export of rice, is there any appreciable response from foreign countries for the supply of rice and if so, from which country the response was greater? Have the Government got any information in respect of that matter? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I am sorry I am not able to furnish such information to the hon. Member just now. But I may tell him that, after all, we are not exporting any large quantity of rice. The idea of export is only to create an atmosphere in the matter of checking the fall in prices.”

SRI P. SELVARAJ :—“ May I know whether the fall in prices is due to overproduction or due to lack of purchasing capacity? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ It is due more to lack of purchasing capacity than to overproduction.”

SRI M. P. SUBRAMANYAM :—“ விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களின் விலை சரிந்து போவதைத் தடுப்பதற்கு பல வழிகளை சர்க்கார் செய்துகொண்டிருப்பதாகவும், சென்னை சர்க்கார் ஒரு அட்-ஹாக் கமிட்டியை நியமித்து வாரமொரு முறை விலைவாசிகளின் ஏற்றத்தாழ்வைக் கவனித்துவருவதாகவும் கூறினார். நாட்டில் தற்போது நிலவிலையும் விலைவாசிகள் அதிகப்படியானது என்று கருதுகிறதா, அல்லது குறைந்த விலை என்று கருதுகிறதா? நியாய விலை என்று எந்த விலையை அரசாங்கம் நிர்ணயித்திருக்கிறது? இப்பொழுது இருக்கும் விலையை உயர்த்தவேண்டுமென்று சர்க்கார் கருதுகிறதா? அல்லது டூப்பொழுது இருக்கும் விலை கீழே போகாமலிருக்கவேண்டுமென்று சர்க்கார் கருதுகிறதா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ பல்வேறு பொருள்களின் தற்கால விலையைப் பொறுத்து எது நியாயவிலை என்று நிர்ணயிக்கவேண்டியிருக்கிறது. சில பொருள்களின் விலை கீழே போகாதிருந்தால் போதுமா என்பதைக் கவனிக்கவேண்டியிருக்கிறது. Economic level கீழே போயிருந்தால் மேலும் உயர்த்துவதற்குப் பாடுபடவேண்டியிருக்கிறது.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Sir, since 75 per cent of our rice-eating public are dependent upon the sale of paddy in the weekly markets, will the Hon. Minister see that any steps that he takes do not react harshly on the paddy-buying public and particularly the poorer section of our society? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I may assure the hon. Member that the Government will see that no such thing happens.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ Coconut is the most important agricultural commodity produced in Malabar and the fall in the price of coconut is mainly due to the import of large quantity of copra and coconut oil from Ceylon. The Government of India are showing an unsympathetic attitude towards this issue, by liberalizing the import of copra and coconut oil from Ceylon and also reducing the import duty on them. Now the Government of Ceylon have also reduced the export duty on them, with the result

[22nd March 1955]

the price of coconut here has fallen very heavily. Therefore, will this Government recommend to the Government of India to raise the import duty on Ceylon copra and coconut oil? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The Government will examine that aspect of the matter.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது, உற்பத்தி பெரிய அளவு அதிகரித்ததினால் விலைவாசி இறங்கிவிட்டதென்று சொல்லமுடியாது. மக்களுடைய வாங்கும் சக்தி குறைந்துவிட்டதினால்தான் விலைவாசி குறைந்திருக்கிறது என்று கூறினார்கள். உள்நாட்டு மார்க் கெட்டை அபிவிருத்தி செய்வதற்கும், மக்களுடைய வாங்கும் சக்தி அதிகரிப்பதற்கும் சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுக்க உத்தேசித்திருக்கிறார்கள் என்று மந்திரி அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, that is indeed a very large question and the hon. Member should not expect me to give an elaborate answer as to the ways in which the purchasing capacity should be increased? ”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ From some study of the situation in the North Arcot district, I can tell the Hon. Minister that any idea of purchasing foodgrains with a view to control prices, will benefit only middle-men. If the Government have any idea of purchasing any paddy at all, will they think of purchasing it from the producer on the threshing floor during the harvest season so that the benefit may go to him? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ That is not a practical proposition. The Government are constantly reviewing the position and whenever they feel it necessary they purchase and export it. Therefore, it would not be always practicable to purchase it during the harvest season direct from ryots.”

SRI R. S. ARUMUGAM :—“ விவசாய உற்பத்திப் பொருள்களின் விலை குறைந்திருப்பது நாட்டிற்கே நல்லதுதானே. ஆகையால் பாக்கிப் பொருள்களின் விலைகளைக் குறைப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ விலை ஓரளவு குறைவதைப்பற்றி நாம் கவலைப்படக்கூடாது என்று நான் முன்பே கூறியிருக்கிறேன். அளவுக்குமேல் விலை குறைந்து விவசாயத்திற்குக் கட்டுப்படியாகாவிட்டால் சர்க்கார் தலையிட்டு அதை தவிர்க்க வேண்டும்.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ புஞ்சை தான்யங்களையும் நெல்லையும் ஒரு சில குறிப்பிட்ட சந்தர்ப்பங்களில் சர்க்கார் வாங்க உத்தேசித்திருப்பதாக மந்திரி அவர்கள் அறிவித்தார்கள். அப்படி வாங்கும்போது குறிப்பிட்ட வரம்பிற்கு உள்பட்டு நிலவரி செலுத்தும் சிறு நில விவசாயிகளிடமிருந்து வாங்க வேண்டும். பெரிய நிலப்பிரபுக்களிடமிருந்து வாங்கக்கூடாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஏனென்றால் பெரிய நிலப்பிரபுக்கள் தாங்களே தான்யங்களைத் தேக்கி வைத்திருந்து விற்பதற்கு வசதி உண்டு. எனவே சிறு நில விவசாயிகளிடமிருந்து மட்டும் தான்யங்களை வாங்குவதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா? ”

[22nd March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“கனம் எதிர்க்கட்சி உபத்தலைவர் கூறுகின்ற யோசனை ஏழை விவசாயிகளுக்கு நலன் அளிக்கக்கூடிய நல்ல யோசனைதான். ஒரு லட்சியத்தை வைத்துக்கொண்டு ஒரு காரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்றால் அதை வேறு வகையில் திருப்புவது கொஞ்சம் அசாத்தியமாக இருக்கும். விலை மிக அதிகமாகக் குறைகிறது. உடனே ஏற்றுமதி செய்தால் விலை சரிவை தவிர்க்கலாம் என்று அப்படிச் செய்யும்போது சிறு நிலச்சுவாந்தார்களிடமிருந்துதான் வாங்கவேண்டும் என்பதை யெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டிருப்பது அசாத்தியமாக இருக்கும் என்று நான் அஞ்சுகிறேன்.”

Naduvannur bridge.

* 1535 Q.—**SRI C. KUNHIRAMA KURUP :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the construction of the Naduvannur bridge in Kurumbranad taluk, Malabar, has commenced; and

(b) when the work is proposed to be completed?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“(a) No, Sir. The work will be started in this season.

“(b) It is likely to be completed by March 1957.”

Imperial Tobacco Company, Tiruvottiyur.

* 1536 Q.—**SRI M. KALYANASUNDARAM :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from the workers' Union of the Imperial Tobacco Company, Tiruvottiyur, alleging victimisation of four workers;

(b) whether conciliation was ordered; and

(c) if so, what action has been taken by the Government on the report of the Conciliation Officer?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Yes, Sir.

“(b) & (c) Conciliation was held and the Government decided that there was no case for adjudication. The Union was informed accordingly.”

SRI K. P. GOPALAN :—“Sir, may I ask the Hon. Minister whenever any dispute comes and conciliation fails, whether the Government will, as a matter of policy, refer all such disputes for adjudication?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Sir, I am afraid I cannot give such an assurance. For instance, in this particular case, the Labour Officer examined the matter after conciliation. The Commissioner of Labour also examined it. They were all unanimous that there was no case for adjudication with reference to some of these disputes.”

22nd March 1955]

Silt clearance in Chidambaram taluk.

* 1537 Q.—**SRI G. VAGHEESAM PILLAI :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the amount spent for silt clearance in irrigation channels solely by the Government in Chidambaram taluk during 1952-53 and 1953-54; and

(b) the amount spent by the Government for silt clearance in irrigation channels formed under the Kudimaramath Act in Chidambaram taluk during 1952-53 and 1953-54.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) Rs. 5,729 during 1952-53 and Rs. 9,709-15-0 during 1953-54.

“(b) Nil.”

Paper Mills for the Nilgiris.

* 1538 Q.—**SRI K. T. RAJU** (on behalf of Sri N. K. Palanisamy): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether a paper mill is proposed to be started in the Nilgiris on the basis of the recommendations of Mr. Sundelin, a Swedish Paper Expert;

(b) if so, when; and

(c) the amount to be invested for the same?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) The Government have no information on Mr. Sundelin or his recommendations regarding the paper industry. However, the Government, on their own initiative are considering the possibilities of establishing a paper mill based on wood pulp from the Nilgiris district, for the manufacture of ordinary writing and printing paper.

“(b) & (c) The matter is under consideration and no decision has been taken.”

Smallpox in Malabar.

* 1539 Q.—**SRI K. MOIDU :** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have investigated the cause of the large-scale outbreak of smallpox in Malabar and whether it was mainly due to the negligence shown by the Health Department in regard to vaccination; and

(b) if so, whether the Government have any scheme now to speed up vaccination in the areas affected by smallpox in Malabar?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) The answer to the first part of the question is in the affirmative and to the latter part of the question is in the negative.

“(b) The existing scheme of vaccination is sufficient to speed up vaccination.”

[22nd March 1955]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, are the Government aware of the fact that the panchayat board of the local area are not permitting the grazing of the cattle and they have notified that action will be taken against those who allow cattle to graze in the Mangat poramboke? If so, will the Government take suitable action to prevent such obstruction by the panchayat board? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Yes, Sir, I shall have it examined, but I wish the hon. Member makes some representations so that I can pursue the matter.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Sir, it sometimes happens that the land is not actually used for grazing purposes. Whenever an application for assignment of land comes from a Harijan or a landless poor person, the village officers in connivance with the villagers say that the land is required for grazing purposes and therefore should not be assigned. The Collector also upholds this decision. Will the Government issue a circular in future to the Collectors that such things should not recur? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ There may have been such cases where land was not available for grazing because owing to the continuous drought for five or six years, no grass would have grown. That is why it should have happened like that.”

SRI O. KORAN :—“ Sir, much time is taken by the Government in the matter of assignment of poramboke lands to Harijans. Three years back, a petition was presented for assignment of poramboke lands in the village of Kattampalli in Chirakkal taluk. But so far, no assignment of poramboke lands has been made. Will the Government be pleased to deal with such petitions urgently? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Yes, Sir. That matter is being attended to on a wider State-basis.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ மாடு மேய்ப்பதற்கு மந்தை மிக அவசியமா? ஹரிஜனங்கள் குடியிருப்பதற்கு வீடு மிக அவசியமா? இதில் எது அவசியம்? மாடுகள் மேய்வதற்கு மந்தை அவசியமென்று கணக்கில் எழுதியிருந்தால், அதைத் தவிர்த்து ஹரிஜனங்களுக்கு இடம் ஒதுக்க சர்க்கார் முன்வருவார்களா? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ இதிலே இரண்டும் அவசியந்தான். தொன்னைக்கு நெய் அவசியம்; நெய்க்கு தொன்னை அவசியம்.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ ஹரிஜனங்கள் வீடு கட்டுவதற்காக 135 பேர்கள்தான் மனு போட்டிருக்கிறார்கள் என்று கூறினார்கள். ஒருவர் குடும்பத்திற்கு இரண்டு செண்ட் வீதம் நிலம் கொடுத்தால்கூட, 2 ஏக்கர் அல்லது 3 ஏக்கர்தான் செலவாகும். இப்போது 300 ஏக்கர் நிலங்கள் இருப்பதாகக் கூறினார்கள். ஏன் அதில் 5 ஏக்கர் நிலத்தை இதற்காக ஒதுக்கிவிட்டு, மற்ற நிலங்களை ஆடு மாடுகள் மேய்ப்பதற்கு வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ I am glad to note that the hon. Member has become very practical-minded. I shall have the suggestion of the hon. Member examined.”

22nd March 1955]

SRI K. V. RAMASWAMI :—“ மாடுகளே இல்லாத இடத்தில் மந்தை வைத்திருப்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ மாடுகள் உற்பத்தியானால் என்ன செய்வது? ”

SRI P. G. KARUTHIRUMAN :—“ On a point of information, Sir, மாடுகளே இல்லாத ஊர் எது என்பதை உனம் அங்கத்தினர் தெரியப்படுத்துமா? கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

SRI C. H. KANARAN :—“ Whenever the question of assignment of lands to Harijans comes up, very many obstructions are put forward for some reason or other by the villagers so that lands could not be assigned to Harijans. In view of this fact, will the Government make an enquiry into the matter and see that at least a portion of 360 acres and odd available is assigned to Harijans as early as possible? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Yes, Sir. I have already answered that the matter will be looked into.”

Elementary Education Committee.

* 1543 Q.—**SRI M. DHARMALINGAM**: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any Committee has been constituted to examine the entire system of elementary education;

(b) whether the Committee has submitted its report; and

(c) if so, what their recommendations are? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) No, Sir.

“ (c) Does not arise.”

Opening of a Government Hospital at Mattanur.

* 1544 Q.—**SRI K. MADHAVAN NAMBIAR**: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have recently received any representation from the Secretary, Mattanur Youth Congress Committee to open a Government hospital at Mattanur; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) The matter is under consideration.”

Fruit Research stations.

* 1545 Q.—**SRI G. VAGHEESAM PILLAI**: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether there are any proposals before the Government to start fruit research stations in the State as a result of Kodur going to Andhra State; and

(b) if so, the details thereof? ”

[22nd March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) The answer is in the affirmative.

“(b) A Scheme for the establishment of a Regional Fruit Research Station at a suitable place in Madurai or Tirunelveli or Tiruchirappalli district with a sub-station on the lower Palnis Hills has been submitted by the Director of Agriculture. The Scheme is estimated to cost Rs. 2,84,100 as against an anticipated receipt of Rs. 32,000 for a period of five years. The Indian Council of Agricultural Research which has been approached for financial assistance to this scheme, has not complied with this Government's request on the ground that the establishment of a Regional Fruit Research Station is a normal work to be undertaken by the Agriculture Department of the State. In view of this and of the difficult financial position in this State it is proposed to defer the scheme for the present.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“As the Hon. Minister is well aware, in Vellore there is a very big fruit market, particularly, dealing in mangoes. If a big research station cannot be set up at Vellore, will at least a small fruit research station with particular reference to mangoes be set up at Vellore?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I shall have the suggestion of the hon. Member examined.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“May I know what are the different varieties of fruits on which research is likely to be made?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Hon. Members are aware of the various varieties of fruits that are available and that can be grown in this State and these are the varieties for which a research station is proposed.”

SRI S. RAMALINGAM :—“கொட்டை வாழையிலிருந்து வாழை மரங்கள் உற்பத்தி செய்யலாமா என்பதை ஆராய்வதற்கு சர்க்கார் முன் வருவார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Yes, Sir. All that will be taken into account in the proposal to start a research station when it comes into existence—

About mangoes that are to be developed, are the selection of the most profitable and juicy varieties, advising methods to promote high productivity of varietal and cultural practices of hybridization.

About sweet oranges that are to be developed, a comparative study of sweet and vegetative methods of propagation, etc., etc.

About other fruits, as citrus, pineapple, etc., study of seeds, sexual propagation, manurial trials, etc., etc.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“May I know whether the Government are aware of the fact that there is a

[22nd March 1955]

research station at Thaliparamba where research is carried on with regard to pepper? In view of the fact that mangoes are grown and in view also of the fact that bananas which can be utilized for several purposes are also produced in large quantities in the district of Malabar, may I know whether the Government will open a small section in the Research Station at Thaliparamba to do fruit research work?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“The Government are aware of that fact and I have also seen it. With regard to carrying on research work about bananas, there is already a research station in Tanjore district.”

Order under section 144, Criminal Procedure Code, in Ponnani taluk

* 1546 Q.—SRI E. T. KUNHAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the reasons for promulgating an order under section 144 of the Criminal Procedure Code prohibiting the holding of public meetings and the taking out of processions in 21 villages of Ponnani taluk in the month of January 1955?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“No order under section 144 of the Criminal Procedure Code was promulgated anywhere in Ponnani taluk during January 1955.”

SRI E. T. KUNHAN :—“ജനുവരി 15-ാം തീയതി മുതൽ രണ്ടാഴ്ചക്കാലത്തേക്ക് തൃശ്ശൂർ ഫക്ടറിയേയും അങ്ങത്തോട്ട് ഫക്ടറിയേയും ചാലിശ്ശേരി പോലീസ് അതിർത്തിയിൽപ്പെട്ട 21 ഗ്രാമങ്ങളിൽ പൊതുയോഗങ്ങളും ഘോഷയാത്രകളും നിരോധിച്ചുകൊണ്ടു ഒരു പ്രഖ്യാപനം ജ്ഞാപിതം. ജനുവരി 15-ാം തീയതി മലബാർ ഡിസ്ട്രിക്റ്റ് ബോർഡ് മെമ്പറായ ശ്രീ കൊടമന നാരായണൻ നായർ ഒരു സപീകരണം ഏല്പിച്ച് ചെയ്തിരുന്നതിനെ തടയാൻ വേണ്ടിയാണോ ഈ നിരോധനം അന്ന് പുറപ്പെടുവിച്ചത്?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“The question put was whether there was promulgation of any order under section 144, Criminal Procedure Code, in Ponnani taluk and the answer I gave was that no order under section 144, Criminal Procedure Code, was promulgated in Ponnani taluk. If the hon. Member wants information about any other order, he may put a separate question.”

Church of South Indian Mission Hospital, Ikkadu.

* 1547 Q.—SRI M. DHARMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Ikkadu Hospital maintained by the Church of South Indian Mission at Ikkadu, Tiruvallur taluk, Chingleput district, is being given any grant from the Medical Fund or from any other fund by the Government; and

(b) if so, how much?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) No, Sir.

“(b) Does not arise.”

[22nd March 1955]

Carpentry Training Centres

* 1548 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether there is any scheme for the establishment of training centres for affording training facilities in carpentry; and

(b) if so, where such centres will be located?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) & (b) ‘Carpentry and Cabinet making’ is already one of the subjects in which training is given in the Polytechnics at Madurai, Kozhikode and Mangalore. There is a proposal to start four industrial schools under the Second Five-Year Plan and the exact places where these schools should be started and the exact courses of training to be imparted in these schools have not yet been decided. A course in ‘Carpentry and Cabinet making’ will also be started in these schools, provided there is demand.”

SRI S. DALVASIGAMONEY:—“May I know whether the training given in carpentry will be intensified in view of the fact that the son of the Congress President himself is undergoing training in carpentry?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“That is not a relevant fact for intensifying the training given.”

Government Dispensary, Paramakudi.

* 1549 Q.—SRI G. GOVINDAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Director of Medical Services has recommended any scheme for the improvement of the Government Dispensary at Paramakudi; and

(b) if so, when it will be implemented.

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“(a) Yes, Sir.

“(b) The Government have already sanctioned the acquisition of the land and buildings at Paramakudi belonging to the South Madras Electric Supply Corporation, Limited, for accommodating the hospital at Paramakudi. As soon as the acquisition proceedings are completed and the land and buildings are taken over by the Government, necessary improvements will be made to the buildings to make them suitable for a hospital. The hospital will be shifted to the new premises after this work is over.”

SRI S. PANCHAKSHARAM:—“I see from the Budget papers that the Government had the idea of starting a hospital at Paramakudi in 1950 itself and that the Government had sanctioned a sum of Rs. 7 lakhs odd for that purpose out of which Rs. 1 lakh odd was

[22nd March 1955]

to be spent on acquisition of land for the purpose required, etc. But the Government have not taken any action in the matter and I do not see any reason why there should be so much delay in constructing the hospital. Though nearly five years have elapsed since the Government decided to have a hospital at Paramakudi, still the buildings for the hospital have not been constructed at all. I should like to know why this is so?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“Court proceedings have not yet been completed; therefore the dispute has not been settled and the decision of the Court is awaited.” 9-10 a.m.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—“Sir, land acquisition disputes will be referred to Courts only when acquisition is over and not before that. There is no connection between the land acquisition and reference of the dispute about valuation. There cannot be any delay on that account. Will the Hon. Minister therefore tell us what the reason for the delay is?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“My information is that there is a dispute and that the matter has been referred to the Court.”

P.C.C. Society, Nattika firka.

* 1550 Q.—SRI P. K. GOPALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have yet to reimburse Nattika Firka Producers'-cum-Consumers' Co-operative Society, Valapad, an amount of Rs. 76,595-15-0 on account of the compensatory underselling of rice and paddy from 1st July 1948 under orders of the Collector of Malabar; and

(b) whether any representation was received in the matter and if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) & (b) There was a claim from the Producers'-cum-Consumers' Co-operative Society, Nattika, Malabar district, for the reimbursement of a sum of Rs. 76,595-15-6 being the alleged loss sustained by it on account of underselling of rice and paddy from 1st July 1948. The claim was rejected by the Government. The Producers'-cum-Consumers' Co-operative Society has submitted a further representation to the Government in the matter and it is under consideration.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN:—“Sir, the underselling of the rice was done according to the order of the Collector and there was definite understanding that Government will compensate whatever loss the societies incur. It is in view of that the Nattika Firka Producers'-cum-Consumers' Co-operative Society has represented to the Government that Government should pay them the compensation. In view of this, will the Government expedite consideration which the Government is already having?”

[22nd March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I may tell the hon. Member that Government will not cause any unnecessary delay in the matter of disposal of this representation.”

Taluk Unions of Panchayat Boards, Malabar

* 1551 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether the Government received applications from Taluk Unions of Panchayat Boards from Malabar for recognition during 1954;

(b) if so, how many Taluk Unions have applied;

(c) how many were granted recognition; and

(d) how many were refused recognition and for what reason or reasons?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ (a) No, Sir.

“ (b) to (d) Do not arise.”

Remaining of the “ Dalmiapuram ” Railway station

* 1552 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any representations were received by the Government recently from the residents of the colony of “ Dalmiapuram ” for renaming of the railway station of Dalmiapuram;

(b) whether the Government of Madras have recommended to the Government of India renaming “ Dalmiapuram ” into “ Kallakudi ”; and

(c) if so, whether the Government of India have written to the Madras Government on the subject?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) & (b) No, Sir.

“ (c) Does not arise.”

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR :—“ டால்மியா புரத்தை கள்ளக்குடியாக மாற்ற தோழர் கருணாநிதி தலைமையில் ஒரு போராட்டம் நடந்தது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அது சம்பந்தமாக மத்திய சர்க்கார் நமது சர்க்காரை ஏதாகிலும் யோசனை கேட்டார்களா? அப்படி யோசனை கொடுத்திருந்தால் அதற்கு என்ன பதில் வந்தது என்பதை தெரிவிக்க முடியுமா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ எத்தனையோ போராட்டங்கள் நடக்கின்றன. அவைகளை பத்திரிகை மூலமாகவும் மற்ற சாதனங்கள் மூலமாகவும் அரசாங்கம் தெரிந்து கொள்ளுகிறது. நாங்கள் யோசனையும் கொடுக்கவில்லை. மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து அதற்கு பதிலும் வரவில்லை.”

MR. SPEAKER :—“ This question has come up before the House a number of times.”

[22nd March 1955]

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ Is it or is it not a fact that the actual name, ‘ Dalmiapuram ’, in the Station name board has been effaced by another poster which bears the name Kallakudi? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ This is an annual feature and there is nothing surprising about it.”

Pensions for officers in religious institutions.

* 1553 Q.—SRI S. R. ARUMUGAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the Government have framed any rules under the existing Hindu Religious and Charitable Endowments Act with reference to payment of pension, gratuity, etc., to the officers of religious institutions, appointed by Government and paid out of the funds of the institutions concerned; and

(b) if so, whether these rules apply to those who were appointed by the old Hindu Religious Endowments Board and those who have retired?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ (a) No. There is no provision under the Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951 for payment of pension, gratuity, etc., to the officers of religious institutions appointed by the Government and paid out of the funds of the institutions.

“ (b) Does not arise.”

Compensation to Tramway workers.

* 1554 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether this Government made any request to the Central Government not to appeal against the award of the Tribunal given in 1953 in connection with a City Tramway dispute regarding payment of compensation to tramway workers out of the Reserve Fund of the Tramway company; and

(b) if not, why?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) No, Sir.

“ (b) This Government was not consulted by the Government of India when they preferred the appeal against the award of the Tribunal.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Sir, as this question involves the labour policy of the Government will this Government be pleased to inform the Central Government not to file an appeal against the order of the High Court? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, an appeal has been already filed by the Government of India and it is pending before the Appellate Tribunal. Therefore, there is nothing this Government can do at this stage.”

SRI S. RAMALINGAM:—“மத்திய சர்க்கார் தாக்கல் செய்திருக்கும் அப்பீலை ஆட்சேபித்து தொழிலாளர்கள் சார்பாக ராஜ்ய சர்க்கார் தொழிலாளர்களுக்கு ஆஜராகுமா?”

* 1504 Q.—

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ This question may be taken up tomorrow, Sir.”

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Sir, there are two motions under rule 40. One is in the name of Sri Madhavan Nambiar and the Hon. Revenue Minister is ready with the answer. Let us finish one of the two.”

MOTION UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY RULES
re INADEQUATE TIME ALLOWED TO MENONS
FOR LAND CENSUS IN MALABAR

അവർ ജീവിക്കാൻ മതിയായ ശമ്പളം കൊടുക്കുന്നില്ല. ഗവണ്മെന്റ് ജീവനക്കാർക്ക് മറ്റു സൗജന്യങ്ങളും അവർ കൊടുത്തിട്ടില്ല. അവർ ത്രിശങ്കസ്ഥിതിയിലാണ് കഴിയുന്നത്. ഗവണ്മെന്റ് ഇക്കാര്യത്തിൽ ഉടൻ തന്നെ നടപടികൾക്കുടനീളം ശീക്കരയല്ലാത്ത ഒരു ചെരുമ്പെന്നും അവർക്കു കിട്ടണം.

“ഇതു ഒരു പിടി അംശം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ മാത്രം ബാധിക്കുന്ന സംഗതിയല്ല. ബഹുജനങ്ങളെ ഗൗരവമായി ബാധിക്കുന്ന സംഗതിയാണ്. അതായത്, കള്ളക്കണക്കു അയാറാക്കിയാൽ ഭൂമിയിൽ നീന്താത്തതും നേൾപ്പും, ഇന്നു ഒരാളുടെ കയ്യിലുള്ള ഭൂമി നാളെ അയാളുടെ കയ്യിലല്ലാതായിത്തീരും. അതുകൊണ്ട് ഇടവാര്യം മന്ത്രിയുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടുളവാനാണ്. അദ്ദേഹം ഇതു പറ്റേയോ കൊടുവണമു.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, according to the revised schedule of operations the time allotted to the karnams for gathering the statistics is two months, i.e., from 16th November 1954 to 15th January 1955. The statement of the hon. Member that the time allowed is only one month is not therefore correct. Regarding the other contention that the time allowed is not adequate, it is submitted that in the districts of Chingleput, Madurai, Tirunelveli, Coimbatore and the Nilgiris, the work at village level has been completed and in the districts of Tanjore, Tiruchirappalli, South Arcot, North Arcot, Ramana-thapuram, Salem and South Kanara the pendency of arrears of work at village level is almost negligible when compared with the work turned out in their districts. When it has been possible for the karnams in other districts to complete their work there seems to be no reason why the menons in Malabar alone should find it difficult to do so.

“ The Collector of Malabar while submitting proposals for the retention of the additional staff employed in his district for census work has reported that the work has been meagre in that district. It is however submitted that many of the reasons adduced by the Collector apply to other districts also and there is no special reason why the work in Malabar district alone should so much lag behind.

“ Regarding the contention that disciplinary action is being taken against the menons for not submitting the returns, it is seen that one menon has been suspended by the Revenue Divisional Officer, Kozhikode, and that disciplinary action has been taken against some other menons who have been slack in their work. The Government of India wanted that this work should be finished as early as possible, that is, not later than April 1955. And the Board was accordingly asked to issue instructions to the Collectors to take personal interest in this work as that would make the subordinates also to devote special attention to this work and thereby ensure not only expeditious but also accurate work. With reference to the above order the Board had issued instructions to the Collectors. Perhaps it is with reference to this instruction that the Revenue subordinates have taken disciplinary action against the menons. Unless such action is taken and fear is instilled in the minds of the menons that failure on their part to

[Sri M. A. Manickavelu] [22nd March 1955]

carry out the work would entail punishment even this little progress which has been done in this district would not have been possible. As stated above when the karnams of other districts have found it possible to finish the work entrusted to them there seems to be no reason why even after a period of over 3½ months from the commencement of the work there is still such heavy arrears.

“That is all, Sir.”

9-20 a.m. SRI M. NARAYANA KURUP :—“Sir, the Hon. Minister says that while the karnams in the other districts could do the work, he did not understand that why in Malabar the menons could not do it. Is the Hon. Minister still aware that the land tenure system is far more complicated in Malabar than in other districts?”

MR. SPEAKER :—“This is not question time. The Hon. Minister may now answer Sri M. Narayana Kurup's question. But this should not be taken as a precedent.”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“Even allowing latitude for that, there has been much delay.”

III.—GOVERNMENT MOTION re APPRECIATION OF SERVICES OF SRI R. V. KRISHNA AYYAR AT THE TABLE.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, may I with your permission and with the permission of the House interrupt the business of the House and take up the resolution standing in my name?”

“Sir, I have great pleasure in moving the following resolution :—

‘That the Honourable Speaker be requested to convey to Sri R. V. Krishna Ayyar, B.A., M.L., on his laying down of the office of the Secretary to the State Legislature, Madras, the assurance of this House's sincere appreciation of the distinguished and outstanding services which, by his ever-ready advice and his great knowledge of the law and custom of the Legislature, he has rendered to it and to all its Members in the conduct of their business during the years 1924 to 1941 and 1952 to 1955, all of which have been spent at the Table.’

“Sri R. V. Krishna Ayyar had a very remarkable and distinguished career not only as an official, but even as a student. I find, Sir, that he was first in every examination conducted by the University—in the Matriculation Examination, in the F.A. Examination which was equivalent to the Intermediate Examination, in the B.A., F.L., B.L. and M.L. Examinations—in all these he stood first in the University. (Applause.) During those days the area comprised was not restricted to that of the present Madras

22nd March 1955] [Sri C. Subramaniam]

University. As a matter of fact, it comprised an area which is now covered by seven Universities. In such a vast area he stood first in all the examinations.

“After that, he joined Government service as District Munsif in the year 1910. For about 11 years, he held that office with distinction and because of his remarkable ability shown as a Judicial Officer, he was drafted to the Law Department as Assistant Secretary in the year 1921. From the Law Department, he became Secretary to the Council on 6th January 1924 and he continued to hold that post with distinction for seventeen long years till he retired in the year 1941. Even when he was Secretary to the Council, he was called upon to discharge many other responsible duties and he discharged those duties with great ability. He was Legal Adviser to the Indian Taxation Enquiry Committee in the year 1925. Hon. Members know that under the old Constitution, two officers were being nominated by the Government as their representatives to the Central Assembly to express their views when matters came up for consideration there. Sri Krishna Ayyar was nominated to the Central Assembly once in 1935 and twice in 1936. He was in additional charge of the office of Secretary to Government, Education and Public Health Department in 1940 for a short period. He was in additional charge of the post of Joint Secretary to Government in the same department for another period in the same year. He was Special Officer for investigating into the affairs of the Hindu Religious Endowments Board in the year 1940. He again held additional charge of the post of Additional Secretary to Government, Public Department, for simplification of statutory rules in the years 1940 and 1941. He retired as Secretary to the Legislature on 16th August 1941.

“During this distinguished career, the Government, in recognition of the very meritorious services rendered by him as Secretary to the Council, conferred upon him various titles. You know, Sir, as far as we are concerned, we were not quite pleased with the award of these titles, especially for political purposes. But when these titles were conferred upon the officials as such, they were quite discriminating in the choice of the persons for the award of these titles. On 3rd June 1924 Sri Krishna Ayyar was awarded the title of Rao Bahadur and on 3rd June 1933 he was given the title of Diwan Bahadur. Later on in 1941 just before his retirement, I think, he got the title of C.I.E. So, the then Government were fully aware of his ability and the remarkable service he rendered as Secretary to the Council.

“After retirement, Government, knowing fully well the ability and the knowledge which Sri Krishna Ayyar had acquired, utilized his services in various other fields by re-employing him for short periods. After retirement in August 1941, Sri Krishna Ayyar was appointed as Additional Secretary to Government, Public Department, for simplification of service rules till 31st December 1941. Again he was re-employed as Special Officer for revenue legislation in 1947-48. The House is aware that he was re-employed as

[Sri C. Subramaniam] [22nd March 1955]

Secretary on 24th April 1952 when this House was elected and came into existence under the new Constitution. He continued as Secretary till 23rd April 1954 after which he was appointed as Honorary Secretary to the State Legislature and he is laying down office on 23rd April 1955. But before that, he is going on leave preparatory to retirement.

"Sir, I am sure that the entire House will join me in extending to him our sincere appreciation and wishing him a long and healthy life. I know, Sir, a man like Sri Krishna Ayyar cannot allow time to hang heavily upon him. I know he will utilize the time to the best advantage possible. He is a man interested in various cultural activities in the City, and I am sure that his services will be available to the community in all those fields. He is past 70. It is truly said that a man is only as old as he feels and he proved that in spite of his age, he was quite alert and was capable of discharging any duty which he was called upon to perform.

"May I, on my own behalf and as Leader of the House, on behalf of the entire House, convey to him our warm and sincere appreciation and also the wish that he should continue to serve the community and the country for a longer time." (Loud applause.)

SRI M. KALYANASUNDARAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஸ்ரீமான் ஆர். வி. கிருஷ்ணய்யர் அவர்களைப் பற்றி சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் கூறியவற்றையெல்லாம் என் சார்பிலும், எதிர்க்கட்சியின் சார்பிலும் நான் ஆமோதித்துப் பேச விரும்புகிறேன்.

"ஸ்ரீமான் ஆர். வி. கிருஷ்ணய்யர் அவர்களுடன் கடந்த இரண்டு வருஷ காலமாகத்தான் நான் நெருங்கிப் பழக்க கூடிய சந்தர்ப்பம் எனக்குக் கிடைத்தது. இந்த இரண்டு வருஷ காலத்தில் அவருடன் நான் நேரிடையாகத் தொடர்பு கொண்டிருக்கக் கூடிய சமயங்களில் எல்லாம் அவருடைய திறமையையும், அவருக்கு எல்லா விஷயங்களிலும் இருக்கக் கூடிய ஞானத்தையும் பற்றி நான் அறிந்து மிகுந்த ஆச்சரியம் அடைவது உண்டு.

"அவர் இந்த தேசத்தினுடைய அரசியல் சரித்திரத்தையெல்லாம் அதிக நுட்பமாக கவனித்து வந்திருக்கிறார். இந்தச் சபையின் காரிய தரிசி என்பது சாதாரண வருமானத்தை உத்தேசித்து ஒருவர் வகிக்கக் கூடிய அந்தஸ்து அல்ல. அதற்கு ஒரு தனி அந்தஸ்து உண்டு என்பதை ஸ்ரீமான் ஆர். வி. கிருஷ்ணய்யர் அவர்கள் இந்தச் சபையின் காரிய தரிசியாக இருந்து நிரூபித்துக் காட்டியிருக்கிறார். சபை சம்பந்தமான மிக நுட்பமான விஷயங்களையும் கூட அவர் நன்கு அறிந்திருக்கிறார். சிறிது நேரம் அவரோடு பேசினாலேயே அதை நாம் சுலபமாகப் புரிந்து கொள்ளமுடியும். புத்தகத்தைப் பார்க்க வேண்டுமென்பது இல்லாமலேயே எந்த விஷயத்தைப் பற்றி, எந்தச் சமயத்தில் கேட்டாலும் தங்கு தடையின்றி பதிலளிக்கக்கூடிய சக்தி அவரிடத்தில் மிகவும் இருக்கிறது என்பதை நான் என்னுடைய அனுபவ வாயிலாகவே உணர்ந்திருக்கிறேன்.

"சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் சொன்ன மாதிரியாக அவர் மிகுந்த வயதானவராக இருந்தபோதிலும் கூட அவரிடத்தில் வாலிபர்களுக்குள்ள விரு விருப்பும், தன்னம்பிக்கையும் மிக அதிகமாக இருக்கிறது என்பதையும் நாம் பார்த்திருக்கிறோம். ஆனால் அவருக்கு ஒரு குறை உண்டு.

22nd March 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

"அதாவது இந்தச் சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் எந்த அளவுக்குத் தன்னைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டுமோ, அந்த அளவுக்குத் தன்னைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லை என்பதுதான் அவருடைய குறை. நம்மில் சில அங்கத்தினர்கள் அவரிடம் போய் ஒன்று கேட்பதானால், எங்கே அவர் தன்னை நாம் தொந்தரவு செய்வதாக எண்ணிவிடுவாரோ என்று நினைத்ததுண்டு. ஆனால் நாம் அவரை அடிக்கடி போய் பல விஷயங்களையும் கேட்கவில்லை என்று அவர் குறைபட்டுக் கொள்வது லிருந்தே அவருக்கு இந்தச் சட்ட சபை சம்பந்தமான சேவை செய்வதில் எவ்வளவு ஆர்வம் இருக்கிறது என்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

"1952-ம் வருஷத்தில் அவரை மீண்டும் சபைக் காரியதரிசியாக சர்க்கார் நியமித்தபோது பலவிதமான அபிப்பிராயங்கள் இருந்திருக்கலாம். அதை அவர் மறந்து, அதைப்பற்றி லட்சியம் செய்யாமல் தனக்கே உரிய தன்னம்பிக்கையோடு கடந்த மூன்று வருஷங்களாகப் பணியாற்றி வந்திருப்பதைப் பார்த்து நான் அவரைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

"கட்சி அரசியல் நீடிக்கக் கூடிய நிலைமையில், யாருமே கட்சிப் பூசலில் தவறி விடக்கூடிய சூழ்நிலை இன்றைக்கும் நாட்டில் இருக்கக் கூடிய நிலையில், அவர் தன்னுடைய பொறுப்பை உணர்ந்து யாருக்குமே பாரபட்சம் காட்டாத நிலைமையில் நேர்மையாக, தைரியமாக சேவை செய்து வந்திருக்கிறார். எந்தக் கட்சிக்காரர்கள் அவரிடத்தில் சென்றாலும் அவர் எல்லோருக்கும் தன்னுடைய நேர்மையான கருத்துக்களை, பாரபட்சமற்ற கருத்துக்களைக் கொடுத்து ஆதரித்திருக்கின்றார் என்பதையும் நாம் உணர முடியும்.

"அதோடு இந்தச் சபை காரியதரிசி என்கின்ற அந்தஸ்து ஒரு சுயேச்சைத் தன்மை வாய்ந்தது. நிர்வாகத்தின் நிர்ப்பந்தத்திற்கு கட்டுப்பட்டவராக அவர் இருக்கக் கூடாது. ஆனால் இன்றைக்குள்ள சட்டப்படி இந்த இலாக்காவின் நிர்வாகம் எந்தக் கட்சிக்கும் சம்பந்தப்படாமல், குறிப்பாக சர்க்காரின் நேரடியான நிர்வாகத்திற்கு உட்பட்டு நடக்காமல் இருக்க முடியவில்லை. இன்றைக்கு இந்த இலாக்காவின் நிர்வாகம் சர்க்காரின் நேரடியான நிர்வாகத்திற்கு உட்பட்டே இருந்து வருகிறது. இருந்த போதிலும் ஸ்ரீமான் ஆர். வி. கிருஷ்ணய்யர் அவர்கள் சர்க்கார் கட்சித் தலைவருக்குப் பயந்தோ, எதிர்க் கட்சிக்காரர்களுடன் பேசினால் சர்க்கார் கட்சிக்காரர்கள் என்ன செய்வார்களோ என்று பயந்தோ, எந்தக் காரியத்தையும் செய்யவில்லை. சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் நிதி மந்திரியா யிறே என்பதற்காக எந்த விஷயத்திலும் தனிப்பட்ட சலுகை காட்டிய தில்லை. நேர்மையாக தைரியமாக இந்த இலாக்கா சுயேச்சையாக இயங்குவதைப்போன்றே அவர் எல்லாக் கட்சிக்காரர்களுக்கும் உற்ற நண்பராக நடு நிலைமையில் நின்று பணியாற்றி வந்திருக்கிறார். அவருடைய பாரபட்சமற்ற சேவையை என்னால் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது.

"ஸ்ரீமான் கிருஷ்ணய்யர் அவர்கள் தற்போது பதவியிலிருந்து விலகி ஓய்வு பெறப்போகிறார்கள் என்றாலும், அவர் சென்னையிலேயே தான் இருப்பார் என்று நம்புகிறேன். ஆகவே நமக்கும், நம்முடைய சமூகத்திற்கும் பயன்படக்கூடிய பல நல்ல காரியங்களை அவர் இன்னமும் தொடர்ந்து செய்து கொண்டேயிருப்பார் என்றும் நான் நம்புகிறேன்.

"அவருடைய திறமையை நன்கு உணர்ந்தவர்கள் அவர் இந்த இலாக்காவின் காரியதரிசிப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டதன் மூலம் பெரிய தியாகமே தேசத்திற்கு செய்திருக்கிறார் என்று நிச்சயமாகச் சொல்வார்கள். ஏனென்றால் அவர் இந்த இலாக்காவின் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் தனித்து வக்கீலாகவோ அல்லது அரசியல் வாதியாகவோ இருந்திருப்பார்களேயானால் இதைவிடப் பெரிய புகழையும், செல்வத்தையும் கூட அவரால் சேகரித்து இருக்கமுடியும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

[Sri M. Kalyanasundaram] [22nd March 1955]

அதோடு அவர் நம் சபையின் காரியதரிசியாக பதவி ஆற்றிய காலத்தில் அவருக்கு நாம் 500 ரூபாய்தான் சம்பளம் கொடுத்திருக்கிறோம். இந்த 500 ரூபாய் சம்பளத்திற்கு அவர் இந்த இலாக்காவின் பொறுப்பை ஏற்க வந்ததை நாம் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது. அவர் இதை ஏற்று நல்ல முறையில் பணியாற்றி வந்ததில் இருந்தே அவருக்கு சேவை செய்வதில் எவ்வளவு ஆர்வம் இருந்திருக்கிறது என்பது நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். நமக்காகவும், நம் நாட்டுக்காகவும் சேவை செய்திருக்கிற அவர் இன்னும் நீண்ட நான் திட ஆரோக்கியத்தோடு இருந்து நம் சமூகத்திற்கு இன்னும் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“அதோடு பதவியிலிருந்து விலகுகிற ஸ்ரீமான் கிருஷ்ணையரைப் பாராட்டும் காலத்திலேயே புதிய காரியதரிசியாக அவருக்குப் பின் பதவி ஏற்கப் போகிற ஸ்ரீ ஹனுமந்தப்பா அவர்களையும் நான் பாராட்டி நல்வரவு கூற விரும்புகிறேன். அவரிடம் இன்னும் கொஞ்சம் வாலிபம் இருக்கிறது. நல்ல திறமையும் உடையவர். ஸ்ரீமான் ஆர். வி. கிருஷ்ணையர் கிருஷ்ணத்து வைத்து விட்டுப்போகின்ற பரம்பரையை அவர் சிறு விடாமல் அவருக்குப் பின் நல்ல முறையில் பணியாற்றி வருவார் என்றே நான் நம்புகிறேன். சபை அங்கத்தினர்கள் எல்லோருக்கும் உதவியாக இருந்து அவர் நீண்டகாலம் பணியாற்ற வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு, சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் கொண்டு வந்திருக்கிற தீர்மானத்தை நான் என் சார்பிலும், எதிர்க்கட்சியின் சார்பிலும் முழு மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன்.”

* DR. K. B. MENON :—“Hon. Mr. Speaker, Sir, I am sorry that Mr. R. V. Krishna Ayyar is leaving us. His retirement will be a loss to the Assembly and to the State. During his three years of office in the Assembly he has endeared himself to one and all of us. It is not easy to get the goodwill of all in a House where the Members are aggressive and assertive and I include myself in that category. If Mr. Krishna Ayyar met with kindness and courtesy from the Members, I assure him that he has given them himself in an ample measure. I wish him a very happy retired life as far as he is concerned and a very useful life as far as the country is concerned. I wish him the best of luck on my own behalf and on behalf of my comrade Members in the House.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“Mr. Speaker, it is really a privilege for a man like myself to say a few words appreciating the services of a person like Mr. R. V. Krishna Ayyar. For me he is just like a grandfather. The Resolution moved by the Hon. the Leader of the House expresses the appreciation of the House for the work that Sri Krishna Ayyar has done during the periods 1924 to 1941 and 1952 to 1955. Sir, 1924 was the year when I was appearing for the S.S.L.C. examination and I am sure that the Hon. the Leader of the House also might not have been connected with the Legislature then. The very fact that in the year 1952-53 he was re-called to take up the responsibility of the office of Secretary to the State Legislature shows that he had left behind him a very good record of work during the period 1924 to 1941, even though we do not have personal knowledge of the work done by him during that period. Sir, in this connexion, I may tell the House that the work of the Secretary to Legislature during 1924-41 might not have been so complicated and difficult as it is to-day.

[22nd March 1955] [Sri S. Swayamprakasam]

Persons who occupied the Legislature in those days were certain respectable persons who would not have given so much complicated work and difficulties to the Secretary. If in the present democratic set-up the Secretary has done so well, it means that he has really done some good work and it has to be appreciated. There's another point which I wish to mention. In Tamilnad there is a proverb that after the 40th year, a person loses his patience and his temper. As Secretary to the Legislature, Sri R. V. Krishna Ayyar has not lost his temper and patience even in a single instance. He has been throughout patient. How he cultivated such patience is a wonder of wonders. The Hon. Leader of the House has given his age as 70. I do not know whether it is his correct age or whether his age has exceeded 70. (The Hon. Sri C. Subramaniam : ‘He is past 70.’) In this connexion, I re-call personalities like Sri T. Prakasam and Sri C. Rajagopalachari. Those two persons and Sri R. V. Krishna Ayyar—these three personalities—stand before me. We are here to copy their example. Their capacity to manage any work, their enthusiasm for work and the alertness at their command at an advanced age are really to be appreciated. As Mr. Kalyanasundaram said, he is going to remain in Madras City. I wish him a long life. Really persons with a flair for service may not be able fully to enjoy their period of retirement. Nevertheless, I wish him a very happy life.”

* SRI K. VINAYAKAM :—“Mr. Speaker, Sir, while I vouch for all that has been said by the Hon. the Leader of the House and the leaders of parties in the Opposition, I wish to dilate upon one anecdote that occurred in my life as far as my contact with the present Secretary is concerned. As soon as I left the College, I was taken as a research student by the University of Madras. In those days, Mr. C. Rajagopalachari had the great opportunity of leading the Madras Ministry, the first Congress Ministry in the State. The University of Madras at that time called upon me to write a small thesis on Legislative Procedure in India on the lines of May's *Parliamentary Practice*. In those days, we did not have enough material to work upon in our country and as far as legislative procedure is concerned, the only personality to whom the University of Madras could turn was Mr. R. V. Krishna Ayyar. He permitted me to observe and watch the proceedings of the Legislative Council from the galleries. He was kind enough to allow me to use not only the Legislature Library but his private library as well. I learnt a good lot about parliamentary procedure through his kindness. If I am a legislator of any worth to-day, I dare say Mr. R. V. Krishna Ayyar had a part in moulding this career of mine. (Cheers.) The reports that he placed at my disposal, the manuscripts which he managed to get me and the help I got from him in other ways, all stir up fine memories which I still cherish. It was indeed a privilege for me as a research student to have received so much help from him. I pray to God that he will be spared for many more years and that he will continue to do legislative work in an unofficial capacity by giving instructions

[Sri K. Vinayakam] [22nd March 1955]

and tuition to those who wish to benefit from his experience. Lastly, I would request him to produce a good treatise on legislative procedures in India with particular reference to legislative work in the Madras State. I wish him good luck and God-speed in his work. May he be spared for many more years!"

SRI A. RATNAM :— “கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, திரு ஆர். வி. கிருஷ்ணைய்யர் அவர்கள் 70 வயதாகியும், 17 வயது வாலிபரைப் போல சட்டசபை அலுவல்களை எல்லாம் உற்சாகத்தோடு, திறமையாக கவனித்து வந்திருக்கிறார். 7 வயது குழந்தைகளுக்கு இயற்கையிலேயே இருக்கும் இளகிய மனம் அவரிடத்தில் உண்டு. இளகிய மனதோடு, அன்பு மனப்பான்மையோடு இங்கு இருக்கும் அங்கத்தினர்களிடம் எல்லாம் அவர் நடந்து வந்திருக்கிறார்.

“அது மட்டுமல்ல, மற்றவர்கள் அறியாத முறையில் அவர் ஹரிஜன சேவையை உள்ளன்போடு செய்து வந்திருக்கிறார் என்பதையும் நாம் மறந்துவிட முடியாது. கடந்த மூன்று ஆண்டு காலமாக ஒவ்வொரு நாளும் ஹரிஜனங்கள் விஷயமாக இந்தச் சபையில் பல பிரச்சனைகள் வந்திருக்கின்றன. அவை இந்தச் சபையில் வருவதற்கு நமது காரிய தரிசி அவர்கள் மிகுந்த உதவி செய்திருக்கிறார்கள். அதோடு கடந்த மூன்று ஆண்டு காலமாக என் போன்றவர்களுக்கு எல்லாம் உள்ளன்போடு, இன்னன்ன காரியங்களை இந்தந்த வகையில் செய்யவேண்டுமென்பதாக எடுத்துக் காட்டி வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பினால்தான் நாங்கள் ஓரளவு சபை நடவடிக்கை சம்பந்தமான விஷயங்களை அறிந்துகொண்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. அந்த அளவுக்கு அரும்பெரும் ஹரிஜன சேவையை அவர் செய்திருக்கிறார்கள் என்று உள்ளபடியே நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“அவர் பதவியிலிருந்துதான் தற்போது ஓய்வு பெறுகிறார். அவருக்குப் பிரிவு உபசாரம் தெரிவிக்கும் வகையில் சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் அவருடைய சேவையைப் பாராட்டி பேசிய ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் நான் மனப்பூர்வமாக ஆமோதிக்கின்றேன்.

“அதுமட்டுமல்ல, திரு ஆர். வி. கிருஷ்ணைய்யர் அவர்கள் தன்னுடைய நுட்பமான சட்ட நுணுக்க அறிவைக்கொண்டும், இதர துறைகளில் அவருக்குள்ள விசாலமான அறிவைக்கொண்டும் பல்காலம் சட்டசபை காரிய தரிசியாகவே நல்ல முறையில் பணியாற்றி வந்திருக்கிறார்கள். ஆங்கிலேயர்களின் ஆட்சி காலத்திலும், காங்கிரஸ் சர்க்கார் ஆளுகின்ற காலத்திலும், இருதரப்பார்களுமே பாராட்டக்கூடிய வகையில் அவர் பணி புரிந்திருப்பது நாம் எல்லோரும் பெருமைப்படவேண்டிய விஷயமாகும். இனி கம்யூனிஸ்டு ஆட்சி வந்தாலும் கூட சட்டசபை நிர்வாகம் எப்படி கட்சி அரசியலில் சிக்காமல் சுயேச்சையாகநின்று நல்ல முறையில் பணியாற்ற முடியும் என்பதற்கு திரு. கிருஷ்ணைய்யர் அவர்கள் வழி வகுத்து விட்டே விலகுகிறார்கள். எனவே அவர் பதவியிலிருந்து விலகும் நேரத்தில் பிரிவு உபசாரமாக மேலும் மேலும் பேசிக்கொண்டே போகாமல் அவர் காலியாக விட்டுச்செல்கின்ற பதவிக்கு வரப்போகின்ற திரு. ஹனுமந்தப்பா அவர்களையும் நான் பாராட்டி, திரு. கிருஷ்ணைய்யர் அவர்கள் எந்த முறையில் சட்டசபை இலாக்கா சம்பந்தமாக நேர்மையுடன், தைரியமாக எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் உதவி செய்யக்கூடிய முறையில் நடந்து கொண்டார்களோ அதே மாதிரியான முறையில் இவரும் நடந்து கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கடைசியாக ஒரு வார்த்தை. பதவியிலிருந்து ஓய்வு பெறுகிற திரு. கிருஷ்ணைய்யரைப் பாராட்டும் வகையில் சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் கொண்டு வந்துள்ள தீர்மானத்தை ஆதரித்து, என் சார்பாகவும், என் இனத்தின் சார்பாகவும் திரு. கிருஷ்ணைய்யர் அவர்களுக்கு எனது மனப்பூர்வமான பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

22nd March 1955]

* **SRI V. BALAKRISHNAN :—** Mr. Speaker, Sir, the Hon. the Leader of the House has very eloquently and graphically conveyed memories of the distant past, the recent past and the immediate present associated with our illustrious Secretary. Even a few words are sufficient to express the sincere and true feelings of this House in this hour of thanks giving. Our illustrious Secretary must be feeling like Charles Lamb, that famous essayist and author when he was called upon to quit the India Office after a period of twenty years of faithful service to have grown into the desks, pinned to the walls and to have grown into the book-cases that were before him. Similarly, I feel Mr. R. V. Krishna Ayyar with his thirty and more years of loyal and faithful service in this Legislature must have grown into everything associated with the Legislature. If only those articles could be given the tongue to speak, they will surely speak eloquently and sincerely in appreciation of the retiring Secretary. In his retirement when he has his near kith and kin around him, let him in his spare hours remember the affection of the 230 Members”

MR. SPEAKER :—“Two hundred and thirty-one Members.”

* **SRI V. BALAKRISHNAN :—**“Yes, Sir, more Members then. The affection of all the 231 Members of this House will always stand him in good stead. We will be glad to stand by him and wish him everything best in his life.”

* **SRI K. UPPI :—**“Mr. Speaker, Sir, in my remarks there may be a personal touch. Two years ago, when the question of appointment of Mr. Krishna Ayyar as Secretary was a matter of discussion and hubbub in this House, I was feeling confident that at the end of the few years for which he had agreed to serve here, his work would be much appreciated by one and all. That is exactly the case now. When I say this I am not bragging as if I am a prophet. I said so only because I know Mr. Krishna Iyer for the last one generation. When Mr. Krishna Ayyar came as Secretary to the Council in 1924 I was a Member of that Council. I was there for seven years with him. It was a very troublous time. The parties were fighting bitterly on a communal basis. The communal feeling that was prevalent at that time between Brahman and Non-Brahman parties was very ugly and bitter. But as far as Sri R. V. Krishna Ayyar was concerned, I can say it to-day, that every one of the Members had only words of praise to say about his great knowledge and amiability and impartiality. Though there were several other Members of the Council who did not cherish very happy feelings about several others and about the office, not one of them had any complaint about Sri Krishna Ayyar's impartiality. I had been an admirer of Sri Krishna Ayyar right from 1924 up to this day. I have admired him for his great ability and amiability and above all for his impartiality. When he was re-employed in 1952, there were some unpleasant criticisms. But to-day I feel happy to note that every Member only admires him. I remember one Member saying ‘we usually go in for sour

9-50
a.m.

[Sri K. Uppi]

[22nd March 1955]

mango pickles'. And I am glad everybody has come to relish pickles in course of time. And from the encomiums paid by Hon. Members to-day to Sri R. V. Krishna Ayyar, it has been realized that he has been an asset to us all. I wish him long life and prosperity. I wish him Godspeed, Sir."

* SRI P. T. RAJAN :—" Mr. Speaker, Sir, I am reminded now of early 1920 when the Council came into existence under the Montague-Chelmsford Reforms. Prior to that, the Provincial Governor used to preside over the meetings. With the introduction of Montague-Chelmsford reforms, we had a non-official President for the first time. Our first President was Sri P. Rajagopalachari and our first Secretary was Mr. L. D. Swamikannu Pillai. These two gentlemen created a tradition which has been followed by their successors. I have known Mr. Krishna Ayyar ever since 1924. As a matter of fact, if laws are to be enacted, and the work has to be done smoothly, the Secretary of the Legislature contributes not a little to it. The Speaker has to be alert and has to be acquainted with all the details of the Bill that are brought before the House for enactment. Both the Speaker and the Secretary have got to be alert and I am happy to state that Madras had set an example which other States could copy as a model. I need not cover the ground which has been already covered by the Leader of the House. But I would like to say this. When the re-appointment of Sri R. V. Krishna Ayyar was announced in 1952, there was a certain amount of criticism. People thought that anybody could be made the Secretary and that he could do that work. In fact, it is not so. It requires experience. There was the last Secretary, Mr. Varma. He retired. He did not accept the offer to serve this Assembly after retirement. Sri R. V. Krishna Ayyar was persuaded by Sri C. Rajagopalachari to accept the post and he accepted it. To-day's encomiums coming from different sections of the Houses fully justify Sri R. V. Krishna Ayyar's appointment. There is only one thing more.

"In his retirement, I hope Mr. Krishna Ayyar will enjoy complete good health and in that he will have the good wishes of all Members of this House. Incidentally I might say that he might write his memoirs by giving an account of men who had come and gone through this House ever since 1924. It may be of great use to all. Incidentally I think he might write something about the work of the Assembly with which he has been intimately connected all these years. With these words, I wish him every success, health and prosperity."

* RAJA MUTHIAH CHETTIAR OF CHETTINAD :—" Mr. Speaker, Sir, I am one who has the highest admiration for our distinguished Secretary, Sri R. V. Krishna Ayyar, for many reasons. I have known Sri R. V. Krishna Ayyar long before I became a Member of the Legislature in 1930. I have seen him working in close collaboration with Sri L. D. Swamikannu Pillai when he (Swamikannu Pillai) became President. I am indeed

22nd March 1955] [Raja Muthiah Chettiar of Chettinad]

very happy that my esteemed friend, Sri P. T. Rajan, is here to-day to pay a tribute to the work of Mr. Krishna Ayyar, for he knows a little more than myself about Mr. Krishna Ayyar in the Legislature, though I know Mr. Krishna Ayyar for a longer period, even though not exactly in the Legislature.

"If I were to speak about Mr. Krishna Ayyar, a blush creeps up in his face. I know Sri Krishna Ayyar's great work with reference to this Legislature. Sir, Madras has been very fortunate in having a distinguished line of Speakers right from the time of Sir P. Rajagopalachari. And might I say that there has been a line of big Secretaries for the last thirty years? It is also a piece of luck that Mr. Krishna Ayyar has practically held the reins of Secretaryship throughout, barring the five years when Mr. Varma was the Secretary. Mr. Krishna Ayyar's record of Secretaryship has been a distinguished one. The post of Secretary is no less important with reference to the work of the Legislature. It has now been said by leaders of all parties that Mr. Krishna Ayyar has been fair to one and all. That is the greatest tribute that an official of the Legislature could get. He has been fair to one and all. He has held the balance. He has given advice to the Leader of the House, to the Hon. Speaker and to the leaders of other parties in a fair manner. This tribute is one of which Mr. Krishna Ayyar could be proud of.

"Mr. Krishna Ayyar was a great lawyer. Had he not entered service in the Assembly as its Secretary, he would have adorned the Federal Court. I can legitimately say that. When many of his juniors have occupied the Federal Court Bench, he would have certainly adorned the Bench of the Federal Court had he entered the judicial line, instead of choosing to enter the Legislature. If he had entered service in the Central Assembly as its Secretary, I am sure the same kind of tribute as is now being paid by us to him would be paid to him in the Central Assembly also. I have seen the hand of Mr. Krishna Ayyar in many of the enactments which have passed through the Legislature. I shall not refer to all the enactments. But especially in enactments having 200 to 300 clauses, for instance in the Estate Land Act and City Municipal Act, the hand of Mr. Krishna Ayyar could be seen. I do not know whether Mr. Krishna Ayyar's influence in Legislature is as great to-day as before because now-a-days legislation is rushed through. But I know personally that in olden days when the City Municipal Act was being discussed in the House, as the Chairman of the Select Committee I had the opportunity of sitting with Mr. Krishna Ayyar, who was the Secretary then, for 41 days. For 41 days we sat together to discuss the pros and cons of the City Municipal Act and I want to take this opportunity to once again thank Mr. Krishna Ayyar on the floor of the House for the help he gave me all those 41 days. It was not an easy task. But it was made easy by the remarkable help of the Secretary, and the re-enactment of the City Corporation was thus gone through. Not only in the Estate Land Act, which was a revenue measure,

[Raja Muthiah Chettiar of Chettinad] [22nd March 1955]

but in complicated legislation like the Zamindari Abolition Bill, etc., Mr. Krishna Ayyar's legal knowledge was fully made use of. Whether it was for the Law Member of the Government of the day or the Minister piloting the Bill, Mr. Krishna Ayyar was always ready in helping them with his suggestions. Though the Madras Government have been lucky in having a Remembrancer of Legal Affairs, Sri R. V. Krishna Ayyar has also been doing that legal work and he has, in no small measure, helped the Legal Department of the Government of Madras by his advice in properly drafting Bills and many enactments brought before the Madras Legislature. He can certainly take credit for this.

“The Secretary to the Legislature has no opportunity to speak in the Assembly. He can only speak and give advice during committee meetings. He has been guiding big committees like the Committees on the Hindu Religious Endowments Bill, the Tirupati Devasthanams Bill and many other Bills of a complicated nature, in their work. We can really feel proud of this. We need not feel shy but may feel proud that at the fag end of his official career he is told that he has been responsible for many good things done to society. He has shaped many Bills in such a way as to suit the views of all political parties and has put them in as fair a manner as possible. He is a great scholar; he is a simple and kind-hearted person. We have hitherto spoken about his work in the Assembly. Outside this sphere also, he is a very hospitable person. He is a very cultured and learned gentleman. He has also taken interest in educational institutions. I hope that in his retirement he will be able to devote his time and energy to those objects which are very dear to him. I wish him the best of luck and long life to serve our country.”

* **DR. P. VARADARAJULU NAIDU** :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஸ்ரீமான் ஆர். வி. கிருஷ்ணைய்யரைப்பற்றி இத்தனை பேர்களும் புகழ்ந்து பேசும்பொழுது எனக்கு உண்டாகிற மகிழ்ச்சிக்கு அளவேயில்லை. இங்கு இருக்கும் பல கட்சித் தலைவர்களும் அவரை மிகவும் அழகாகப் போற்றி பேசியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இங்குள்ள எல்லோரையும் விட அவரை நன்றாக அறிந்தவன் நான் ஒருவன். ஏனென்றால் நாங்கள் இரண்டு பேரும் ராசிபுரத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். நான் எப்பொழுதும் சபைக்கு வந்தவுடனேயே அவர் முகத்தைத் தான் பார்க்கிறது வழக்கம். அவரைப் பார்த்தவுடனேயே எனக்கு ராசிபுரம் ஞாபகத்திற்கு வரும். அதுமட்டுமல்ல.

“சேலம் ஜில்லாவிலிருந்து அனேக பெரிய அரசியல் வாதிகள் வந்திருக்கிறார்கள். பல அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களும் வந்திருக்கிறார்கள். அறுபது வருஷ கால்கிரஸ் சரித்திரத்தை எடுத்துப் பார்த்தாலும், அதில் சேலம் முதன்மை ஸ்தானம் வகித்திருக்கிறது.

“ஸ்ரீமான் ஆர். வி. கிருஷ்ணைய்யர் அவர்கள் அரசாங்க உத்தியோகத்திற்கு வராமல் இருந்திருப்பார்களேயானால் அவர் ஒரு பெரிய அரசியல் வாதியாக, ஸர் சி. பி. ராமசாமி ஐயரைப் போல, ஸ்ரீ கிருஷ்ண சாமி ஐயர் அவர்களைப் போல மிகப் பெரிய பதவிகளுக்கு எல்லாம் வந்திருப்பார் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

“அவர் மிகுந்த அறிவு உடையவர் என்பதோடு மட்டுமல்ல. நல்ல ஒழுக்கம் உடையவர். ஹிந்து தர்மத்தில் மிகுந்த அபிமானம் உடையவர்.

[22nd March 1955] [Dr. P. Varadarajulu Naidu]

நல்ல வைதிகர் என்பதோடு மட்டுமல்லாமல் இந்தக் காலத்திய அரசியல் விஷயங்களையும் நன்கு அறிந்தவர். அவருக்கு மிகுந்த தேசாபிமானமும் உள்ளதுக்குள்ளேயே உண்டு. குறிப்பாக 1917-ம் வருஷத்தில் அப்பொழுது இருந்த பிரிட்டிஷ் சர்க்காருக்குப் பரம விரோதியாக நான் இருந்த காலத்தில், இவர் நாகப்பட்டினத்தில் முனிசிபாக இருந்தார். அங்கே ஒரு கூட்டத்தில் நான் பேசிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது ஒரு போலீஸ்காரர் என்னிடம் ரகசியமாக வந்து இந்தக் கூட்டத்தில் அந்த ஊர் ஜில்லா முனிசிபும் வந்திருப்பதாகச் சொன்னார். ஸ்ரீமான் கிருஷ்ணைய்யர் ஒரு மூலையில் தலையில் துணியைப் போட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பிரசங்கத்தைக் கேட்டுக் கொண்டு இருந்தார். எப்படி யாருக்கும் தெரியாமல் அவர் என்னுடைய பிரசங்கத்தைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தாரோ, அதைப் போலவே நானும் யாருக்கும் தெரியாமல் ரகசியமாக அவருடைய வீட்டுக்கும் போய்ப் பார்த்து அவருடன் பேசினேன். இப்படி அந்தக் காலத்திலேயே அவருக்கு தேசாபிமானம் மிகவும் அதிகம்.

“அவர் சட்டசபை காரியதரிசியாக வராமல் இருந்திருந்தால் ஹைக் கோர்ட் ஜெட்ஜாக வந்து சேலம் நீதிபதி ஸ்ரீ சுந்தரம் செட்டியாரைப் போல ஒழுக்கத்தில் சிறந்தவர் என்ற பெயரையும் வாங்கியிருப்பார்.

“இந்தச் சட்டசபைக்கு அவர் காரியதரிசியாக வந்தபின் அவருடைய சேவை நமக்கு எவ்வளவு உபயோகமானதாக இருந்திருந்தாலும் கூட மற்ற துறைகளில் அவருக்குள்ள ஞானம் வெளிப்பட வழியில்லாமலேயே போய்விட்டது என்றும் சொல்ல வேண்டும். அவர் மதத்துறையிலே சென்றிருந்தாலும், அரசியல்வாதியாக இருந்திருந்தாலும் அந்தந்தத் துறைகளில் நிச்சயமாக முதன்மை ஸ்தானத்தைப் பெற்றிருப்பார்.

“அவரை நமது சர்க்கார் இந்தச் சபையின் காரியதரிசியாக மறுபடியும் 1952-ல் நியமனம் செய்தபோது ஒரு பிராமணரை சட்டசபைக் காரியதரிசியாக நியமித்துவிட்டார் என்பதாக திராவிடக் கட்சியைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர்கள் பலமாகக் கண்டித்து எழுதினார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு திராவிட பார்லிமெண்டரி கட்சித் தலைவரே அவரைப் புகழ்ந்து பேசும் போது எனக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டது.

“நேற்றைய தினம் அவர் பதவியிலிருந்து விலகப்போகிறார் என்கின்ற சமாசாரம் தெரிந்தவுடன் நாங்கள் சிலர் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது, திராவிடக்கட்சியைச் சேர்ந்த மிகவும் முக்கியமான ஒருவர், ‘பிராமணராக இருந்தாலும் ஆர். வி. கிருஷ்ணைய்யர் யோக்கியர்’ என்று சொன்னார். இப்படிச் சொல்வது சரியா, இல்லையா என்பதை நாம் இங்கு கவனிக்க வேண்டியதில்லை. ஸ்ரீமான் ஆர். வி. கிருஷ்ணைய்யரைப் பொறுத்தமட்டில் அவருடன் நெருங்கிப் பழகுபவர்கள் யாரும் அவரிடம் எதுவும் குற்றம் சொல்லமுடியாது.

“சில பேர்கள் அவரை வைதிகர் என்று சொல்வார்கள். அவரைப் போல நானும் ஒரு வைதிகன்தான். அவரைப்போலவே நானும் ஹிந்து மனப்பான்மை படைத்தவன்தான். மத சம்பந்தமான சந்தேகம் எனக்கு ஏதாவது ஏற்பட்டால் நான் அவரிடம் போய் சந்தேகம் கேட்பதும் வழக்கம்தான். இருந்தாலும் நாட்டுக்குப் பொதுவான விஷயங்களில் அவர் எப்போதுமே வித்தியாசம் பாராட்டியதில்லை.

“இன்னும் அவருடைய விசேஷ குணங்கள், படிப்பின் திறமை ஆகியவை பற்றியெல்லாம் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்லிவிட்டார். அதோடு அவரிடமுள்ள முக்கியமான ஒரு குணத்தைப்பற்றி ஒருவர் குறிப்பிட்டார். அதாவது அவருக்குக் கோபமே வருவது இல்லை. ரொம்ப சாந்த குணம் உடையவர். எல்லாக் கட்சிக்காரர்கள் சொல்வதையும் ரொம்ப சாந்தமாகக் காது கொடுத்து கேட்டுக்கொள்ளக்கூடியவர்.

“அரசியல் நிர்வாகத்திற்கு வருகிறவர்கள் எல்லோருக்கும் இந்த சாந்தம் இருக்க வேண்டியது ரொம்பவும் அவசியம். இப்படிப்பட்ட சாந்தம் இல்லாமல் கோபப்பட்டால் பெரிய காரியங்கள் எல்லாம்

[Dr. P. Varadarajulu Naidu] [22nd March 1955]

கெட்டுப்போகும். இயற்கையாகவே ஸ்ரீமான் கிருஷ்ணைய்யரிடம் இந்த சாந்த குணம் நிரம்பியிருப்பதினால் நான் பல பெரிய காரியங்களை யெல்லாம் அவரால் செய்ய முடிகிறது.

“அவரிடம் மிக அதிகமான அறிவின் திறனும், ஆராய்ச்சியின் நுட்பமும் உண்டு. குறிப்பாக ஒரு சமயம் சட்டசபை நடப்பதினால் ஒரு மணிக்கு என்ன தொகை செலவாகிறது என்கின்ற கேள்வியை அவரிடம் கொடுத்து அதற்குப் பதில் மறுநாள் 10 மணிக்குள் கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொண்டேன். ஆனால் அவர் இரண்டு மூன்று மணி நேரத்திற்குள்ளேயே கணக்குகளையெல்லாம் போட்டு இன்ன தொகை செலவாகிறது என்று கொடுத்துவிட்டார். அதுதான் காரியதரிசிகளிடம் இருக்கவேண்டிய பிரதானமான திறமையாகும். அது அவரிடத்தில் பூர்ணமாக இருக்கிறது. வயதானபோதிலும்கூட அவர் மாலை வேளைகளில் கொஞ்ச குளாம் நடந்து போன பிற்பாடே காரில் ஏறிக்கொள்ளுகிறார்கள். அவர் இன்னும் கொஞ்ச நாள் திட ஆரோக்கியத்துடனேயே வாழவேண்டும்.

“குறிப்பாக நம் நாட்டில் பலருக்கு சீக்கிரத்திலே திரேக நலம் குன்றிப் போய்விடுவதற்குக் காரணம் அவர்கள் எல்லாம் நன்றாகச் சாப்பிடாததேயாகும். சனிக்கிழமை, அமாவாசை, எகாதசி என்று பட்டினி போட்டு, பட்டினிபோட்டு பாதிப்பேர் அநியாயமாக அகாலத்தில் இறந்துபோய்விடுகிறார்கள். ஆனால் சர்ச்சில் என்னவென்றால் 80-வது வயதிற்குப் பின்னும் நிறைய உண்டு, குடித்து விட்டு, சுருட்டுக்களைக் குடித்துக்கொண்டே நம்மையெல்லாம் அடக்கியாளவே பார்த்தார். இம்மாதிரியாக நன்றாகச் சாப்பிட்டு சாப்பிட்டு உடம்பை திடமாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்வேனே தவிர, வெறும் வேதாந்தம் பேசி உடம்பைப்பட்டினி போடுவதை விரும்பமாட்டேன்.

“ஸ்ரீமான் ஆர். வி. கிருஷ்ணைய்யர் அவர்கள் கொஞ்சம் தளர்ந்தே இருக்கிறார் என்று நான் நினைக்கிறேன். என்னைப்போல் இல்லை. சட்ட சபைக் காரியதரிசி பதவியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றாலும், அவர் வேதாந்த விஷயமாக தன்னுடைய அறிவைச் செலுத்துவதோடுகூட, சட்டசபை சம்பந்தமாக ஒரு விரிவான புஸ்தகத்தையும் எழுத வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். அவருக்கு புஸ்தகம் எழுதக்கூடிய திறமை இல்லாமலில்லை. அதோடு தற்காலத்திலும், வருங்காலத்திலும் ஜனநாயக முறைப்படி பலர் சட்டசபை அங்கத்தினர்களாகப் பதவியாற்ற வேண்டியிருக்கும். சட்டசபை அனுபவம் மிகவும் உடைய ஸ்ரீ ஆர். வி. கிருஷ்ணைய்யர் அவர்கள் சட்டசபை சம்பந்தமாக ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் ஒரு புஸ்தகத்தை எழுதிக் கொடுத்தால் அது எல்லோருக்கும் உதவியாக இருக்குமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கேற்ற திடமான உடல் நிலையையும், நீண்ட ஆயுடையும் அவருக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்றும் இறைவனைப்பிரார்த்தித்துக்கொள்கிறேன்.”

* SRI W. J. FERNANDEZ :—“ Mr. Speaker, Sir, life is a journey. On we go through many a scene of joy and woe. Life's journey has brought us to the parting of the ways. Soon we will be parting with one whose praise has been sung by all the speakers before me. It seems to me that it was very sporting of Sri Krishna Ayyar to have answered the call of his former Chief and to have assumed his former role as Secretary to the Legislature after ten years of retirement and to have placed at the disposal of this House the wealth of his knowledge and experience. Men may come and men may go, but this House will go on for ever. Nevertheless, Sri Krishna Ayyar's departure is going to be a very severe loss to this House. We cannot, however, grudge a man of 70 summers his well-earned rest. Therefore, whilst joining the rest of the

[22nd March 1955] [Sri W. J. Fernandez]

speakers in praising him for what he has done and thanking him also for it, I would wish him a long spell of well-earned rest in his final retirement.”

* SRI M. PALANIYANDI :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சட்ட சபைக் காரியதரிசி ஸ்ரீ ஆர். வி. கிருஷ்ண அய்யர் அவர்கள் தம்முடைய பதவியிலிருந்து விடை ஓய்வு எடுக்கப்போகும் இச்சமயத்தில் சர்க்கார்க் கட்சித் தலைவர் அவரைப் பாராட்டும் வகையில் கொண்டுவந்திருக்கும் தீர்மானத்தை நான் மழுப்பவதன் ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“நான் பிறப்பதற்கு முன்னமேயே அவர் சட்டசபையில் உத்தியோகம் பார்த்துவந்திருக்கிறார். ஆகவே, அவ்வளவு அனுபவமும் வயதும் மிக்க அன்னரைப்பற்றி நான் என்ன பேசுவதென்றே எனக்குத் தெரியவில்லை. குறிப்பாக, தற்சமயத்தில் அப்பர் சபாநாயகரின் பாட்டு ஒன்று என் நினைவுக்கு வருகிறது.

“அதாவது, முதலில் ஏதோ ஸ்ரீ ஆர். வி. கிருஷ்ண அய்யர் என்பவர் வருகிறார். ‘முன்னம் அவருடைய நாமம் கேட்டான்.’

“பிறகு அவர் எப்படி இப்பார் என்று பார்க்கிறோம். ஒரு வயதானவர் ‘மூர்த்தி அவனிக்குமே’ என்பதாம் கேட்டான்.”

“பிறகு அவருடைய படிப்பு, அவர் வகித்த உத்தியோகங்கள், அவருக்கு அரசினர் கொடுத்த பட்டங்கள், ஒரு நிர்வாகத்தில் உள்ளவர் என்ற நிலைமையில் இவையெல்லாம் பின்னர் வரும் வரியில் தெளிவாகிறது :

‘பின்னம் அவருடைய ஆஜர் கேட்டான்
பெயர்த்தும் அவனுக்கே மிக்கியானான்
அன்னையையும் அந்தனையும் அன்றே நீத்தான்
அகன்றான் அகவிடத்தான் ஆசாரத்தை
தன்னை மறந்தான் தன்காமம் கேட்டான்
தலைப்பட்டான் நங்கை தலைவன்தானே’

என்ற பாட்டிற்கிணங்க அவருடைய குணத்திலேயே நான் மூழ்கிவிட்டேன்.

“பிறகு, சபை நடவடிக்கைகளைப் பொறுத்தவரையில் நாங்கள் அவரோடு பழகிய காலத்தில் எங்களுக்குத் தந்தை போன்றவர் எங்களோடு எப்படிப் பழகினார் என்பதை நாங்கள் மறக்கமுடியாது.

“கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ எம். கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் சொன்னது போல, ஸ்ரீ ஆர். வி. கிருஷ்ண அய்யருடைய சேவையை நாம் அதிகமாக உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. சட்டசபைக்கு முதன் முதல் நான் அங்கத்தினராக வந்தபோது சட்டசபை நடைமுறை சம்பந்தமான விஷயம் ஒன்றும் தெரியாது. அதற்குப் பிறகு ஸ்ரீ ஆர். வி. கிருஷ்ண அய்யருடன் பழகியதிலிருந்தும் முன்பு முதல் அமைச்சராக இருந்த கனம் ஸ்ரீ ராஜாஜி அவர்கள் போன்றவர்களுடன் ஏற்பட்ட சகவாசத்தின் காரணமாகவும் சட்டசபை சம்பந்தமான பல விஷயங்களை தெரிந்து கொண்டேன். அதைப்போலவே பல இளம் அங்கத்தினர்களுக்கு ஸ்ரீ ஆர். வி. கிருஷ்ண அய்யர் பேருதவி புரிந்து வந்திருக்கிறார். முக்கியமாக ஸ்ரீ ஆர். வி. கிருஷ்ண அய்யர் அவர்கள் உங்களுடைய தலைமையின்கீழ் சட்டசபை இலாகா காரியதரிசி என்ற முறையில் எங்களுக்குக் கொடுத்து வந்திருக்கும் உதவியை நாங்கள் மறக்கமுடியாது.

“குறிப்பாக, சென்னை சட்டசபையானது இந்தியாவிலுள்ள மற்ற சட்டசபைகளையும்விட முதன்மை ஸ்தானம் என்ன வகைகளிலும் வகித்து வருகிறது என்று நான் சொல்லமுடியும். ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவரும் போதும், ஒரு சட்டத்திற்கு திருத்தங்கள் கொடுக்கும்போதும் நாம் மிகவும் நல்ல முறையில் மற்ற ராஜ்யங்களெல்லாவற்றையும்விட திறமையாக நடந்துகொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதுவும் குறிப்பாக திருத்தங்களைப் பற்றி சரியாகப் புரியவில்லையென்றால் சட்டசபைக் காரியதரிசி ஸ்ரீ கிருஷ்ண

[Sri M. Palaniyandi] [22nd March 1955]

அய்யர் மெல்லிய குரலில் சபாநாயகரிடம் சொல்லி விடுவார். உடனே அந்தப் பிரச்சனை மிகச் சலபமான முறையில் தீர்க்கப்பட்டு விடுவதை நாம் பார்த்திருக்கிறோம்.

“இப்படியெல்லாம் சட்டசபையில் சட்டங்கள் நல்ல முறையில் உருவாக் குவதற்கு ஸ்ரீ ஆர். வி. கிருஷ்ண அய்யர் உறுதுணையாக இருந்து வந்திருக்கிறார். அவர் பதவியிலிருந்து ஓய்வு எடுத்துக்கொண்டாலுங்கூட சென்னை யில்தான் இருப்பார். ஆகையால் என்போன்ற இளைஞர்களுக்கும், மற்ற சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கும் அவருடைய அனுபவமிக்க உதவி என் றைக்கும் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. ஸ்ரீ ஆர். வி. கிருஷ்ண அய்யருடைய சேவையை நமது அரசாங்கம் நன்கு உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டுமென்று மனமுடிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

*SRI K. T. RAJU:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்கார்க் கட்சித் தலைவர் கொண்டுவந்திருக்கும் தீர்மானத்தை நான் முழு மனதுடன் ஆதரிக்கின்றேன். அந்தக் காலத்தில் ஸ்ரீ பி. டி. ராஜன், ஸ்ரீ. முத்தையா செட்டியார் போன்றவர்கள் சட்டசபை அங்கத்தினர்களாக இருந்தபோது ஸ்ரீ ஆர். வி. கிருஷ்ணையர் சட்டசபைக் காரியதரிசியாக இருந்தது அவ்வளவு பெரிய விஷயம் அல்ல. ஏனென்றால் அவர்களெல்லோரும் ஆங்கிலம் படித்தவர்கள்; விஷயம் தெரிந்தவர்கள். ஆனால், நாட்டுக்கு சுயராஜ்யம் கிடைத்து, வயதுவந்தோருக்கெல்லாம் வோட்டுரிமை கிடைத்து பொதுத் தேர்தலில் நின்று 1952-ல் சட்டசபைக்கு அங்கத்தினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். சட்டசபைக்கு முதல் தடவையாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்திருக்கும் அங்கத்தினர்கள் பெரும்பாலும் ஆங்கிலம் தெரியாதவர்களாக இருக்கும்போது ஸ்ரீ ஆர். வி. கிருஷ்ணையர் சட்டசபைக் காரியதரிசியாக வந்து பணியாற்றியிருப்பது மிகவும் பாராட்ட வேண்டிய விஷயமாகும். ஆங்கிலம் தெரியாது தமிழ் மாதிரித் தெரிந்த அங்கத்தினர்களுக்கெல்லாம் எப்படிச் கேள்வி எழுதிக்கொடுப்பது, எப்படித் தீர்மானங்கள் கொண்டுவருவது என்கிற விஷயங்களையெல்லாம் அவர் எடுத்துக் கூறி உதவி புரிந்துவந்திருக்கிறார். அதனால்தான் 1952-ம் வருஷத்திற்கு முந்தி அவர் சட்டசபையில் காரியதரிசியாக இருந்து செய்திருக்கிற சேவையை நான் அவ்வளவாகப் புகழத் தயாராயில்லை. ஆனால், 1952-ம் வருஷத்திற்குப் பிறகு அவர் சென்னை ராஜ்ய சட்டசபைக்குச் செய்திருக்கும் மிகப் பெரிய சேவையை என்னால் பாராட்டாமலிருக்க முடியாது.

“1952-ம் வருஷத்திற்குப் பிறகு சட்டசபைக்கு வந்திருக்கும் புதிய அங்கத்தினர்கள் சார்பாக நாண் பேசுகின்றேன். அவர்களுக்கெல்லாம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணையர் உண்மையிலேயே மிகப் பெரிய சேவை செய்திருக்கிறார்கள். செலக்ட் கமிட்டி என்றால் என்னவென்றே தெரியாத என்போன்ற அங்கத்தினர்களுக்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணையர் செலக்ட் கமிட்டிகளில் செய்திருக்கிற உதவி கொஞ்சநஞ்சமல்ல. அவர் எவ்வளவு உதவி செய்திருக்கிறார் என்பது செலக்ட் கமிட்டியில் இல்லாத அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியாது. அவருடைய யோசனையைக் கூறுவதற்கு இந்தச் சபையில் பேச அவருக்கு அனுமதி கிடையாதே தவிர, செலக்ட் கமிட்டிகளில் அவர் அமைச்சரைப் போலவே தைரியமாக இருந்து பல விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். செலக்ட் கமிட்டியில் அவர் பேசுவது சட்டத்திற்கு உட்பட்டதா இல்லையா என்பது வேறு விஷயம். இருந்தாலும் அவர் செலக்ட் கமிட்டி நடவடிக்கைகளில் காட்டிவந்த ஊக்கமும், அங்கு அங்கத்தினர்களுக்கு அவர் செய்துவந்த உதவியும் மறக்க முடியாததாகும்.

“நண்பர் ஸ்ரீ பழனியாண்டி அவர்கள் சொன்னமாதிரி இந்தியாவிலுள்ள சட்டசபைகளிலேயே நம் ராஜ்ய சட்டசபையானது நடவடிக்கைகளை நல்ல முறையில் நடத்திக்கொண்டு வருகிறதென்று சொல்வது மிகையாகாது. குறிப்பாக உங்கள் தலைமையில் ஸ்ரீ ஆர். வி. கிருஷ்ணையர் அவர்கள் காரியதரிசியாகப் பணியாற்றி வந்திருப்பது சென்னைக்கு ஒரு பெரிய கௌரவத்தை அளிக்கக்கூடிய விஷயமாகும்.

22nd March 1955]

[Sri K. T. Raju]

“சட்டசபைக்குப் புதியதாக வந்திருக்கும் அங்கத்தினர்கள் சட்டசபை என்றால் என்னவென்று தொயாமல் இருந்தார்கள். வெளியில் இருந்து வந்த நாங்கல இங்கு முறையாக நடந்துகொள்ளுவதற்கு காரணம் அதற்கு வேண்டிய வழமுறைகளை அவர் வகுத்துக் கொடுத்திருப்பதுதான். அந்த முறையில் அவருடைய உதவையை நாங்கள் மறுக்கமுடியாது. ஸ்ரீ ஆர். வி. கிருஷ்ணையர்வார்களே சட்டசபையில் பதவி ஏற்காமல் வெளியிலிருந்து பணியாற்றி வந்தால் ஸ்ரீ வி. பி. ராமசாமி அய்யர் போன்று பல உயர்ந்த பதவிகளை வகித்திருப்பார்கள் என்று சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால், ஸ்ரீ ஆர். வி. கிருஷ்ணையர் சட்டசபைக் காரியதரிசியாக உயர்ந்த பணியாற்றுவந்ததன் மூலம் அவர்களெல்லோரையும் விட பெரிய அந்தஸ்தான முறையில் பதவி வகித்துவந்திருக்கிறார். இந்தச் சபையின் எல்லாக் கட்சி அங்கத்தினர்களான எகோபித்த அபிமானத்தையும், அன்பையும் அவர் பெற்றிருப்பதானது மற்றவர்களுடைய முடியாத பெரும் செல்வத்தைப் பெற்றிருக்கிறார் என்பது விளங்குகிறது. அவர் வெளியில் இருந்து எவ்வளவு அதிகமாகப் பணம் சேர்த்திருந்தாலுங்கூட எல்லாக் கட்சியினர்களின் அன்பையும், மதிப்பையும் ஒரு முகமாக அவர் பெற்றிருக்கக் கூடிய சொத்து தான் மதப்பு மிக்கதாக இருக்கும். நம்முடைய அன்பையும் அபிமானத்தையும் பெற்ற அவர் நடை காலம் வாழ்ந்து இன்னும் பல துறைகளில் பணியாற்றுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

*SRI C. RAJAM RAMASWAMI:—“Mr. Speaker Sir, I would like to join in the chorus of tributes paid to our Secretary Sri R. V. Krishna Ayyar; For the present discussion I do not wish to recognise him as Secretary of the Legislature, but as one of my very distinguished voters. Sir, Mylapore, has produced a number of great men and I can rightly claim that Sri Krishna Ayyar belongs to that category of great men. I have known Sri Krishna Ayyar rather intimately during the last two or three years. Every time I had been to him, he had been a source of inspiration and guidance to me. I feel this Legislature and all Hon'ble Members, especially the younger Members, are greatly indebted to him for the very valuable guidance and advice he has been giving. I am sure, Sri Krishna Ayyar, in spite of his age, will certainly maintain his robust vigour and health and be of very great use to the many young men who may go to him for advice and guidance. Sir, we have a number of young men's associations in the City and all over the State which need the guidance of elderly people. In fact, I have been able to persuade a Retired Senior Judge of the Federal Court to be the President of a Young Men's Association in Mylapore. I feel that Sri Krishna Ayyar may fill the same role very well and assist young men in their cultural and literary pursuits as he is very well versed in parliamentary practice, rules, procedure, debates, etc. I strongly feel that the services of a man of his ability and knowledge should be utilised to the maximum. At one time, Sir, there was a lot of controversy about his being continued as Secretary of the Legislature. I asked Rajaji the then Chief Minister why he persisted in continuing Sri R. V. Krishna Ayyar, and he said 'We should rise above narrow considerations. You try to get to know him and you will understand his worth'. Every word of it is true. With these few words, I once again associate myself with all that has been said in appreciation of his service.”

[22nd March 1955]

* SRI K. VENKATASWAMI NAIDU :—“ Mr. Speaker, Sir, I am very happy to hear from all sides of this House a chorus of tribute being paid to Mr. Krishna Ayyar. This speaks of his great qualities and success as Secretary of this Legislature. This praise I have not only heard in this House but throughout our State and India because as Deputy President of the Council I had the privilege and honour of travelling with him and attending many conferences of Presiding Officers of the Legislatures. I tell you, the notes prepared by Madras State were the guiding things in all these conferences. Mr. Krishna Ayyar was asked to offer his views whenever any difficulty arose; this is a great privilege given to our State. In this connexion I must also refer to the leading part taken by you, Sir, Mr. Speaker, in the counsels of all these conferences. The contributions made by you, Sir, and Mr. Krishna Ayyar in these conferences brought great prestige and honour to our State. The rules of this Assembly are model rules and one of the best we can have in this country. It has given a lead to all the Legislatures in India to regulate their procedure. That is a great contribution that Mr. Krishna Ayyar has made for the Legislatures of this country. In matters of procedure, he is an authority like Manu. He is always ready with a sound suggestion whenever any difficult problem of procedure arises. As Mayor of the Corporation and Deputy President of the Council I used to go to him whenever any difficulty arose. He was ready with a solution and he has really helped us on many occasions and solved many difficult problems of procedure. This law of procedure is a difficult subject by itself. It is a great subject and it is worth while for all hon. Members of the Legislature to study the law of procedure. That will really help us to work together without distinction of parties and maintain equity, justice and fairplay which is very important in the work of Legislatures and elsewhere. So, Sir, I join with all the friends in wishing Mr. Krishna Ayyar who came to help us at a very critical time, all happiness in his future life and I am sure he will guide us in future also whenever we go to him for guidance.”

MR. SPEAKER :—“ Hon. Member Sri Nagarajan. Probably he will be the last Member to speak on this motion.”

* SRI V. R. NAGARAJAN :—“ Mr. Speaker, Sir, at first I had no idea whether I should speak at all. But after having heard very learned friends, friends advanced in age and friends who know him very well, paying their encomiums to Sri Krishna Ayyar on behalf of the House, I could not resist the temptation of saying a few words about him, knowing him somewhat intimately and moving with him on a few occasions in the last three years of my life as a Member of this House.

“ First of all, I would pay my tribute to him as a man who is an embodiment of patience, courtesy and highest culture. It is only these qualities which endear him to all of us. I am sure there would be none who would differ from me on this point.

[22nd March 1955] [Sri V. R. Nagarajan]

“ Sir, I have had occasions to go to him for certain consultations regarding legislative work. He had always been uniformly courteous and even if at the time when I peeped into his room he was engaged in the labyrinth of his official work, he would not mind being disturbed and he used to receive me very courteously and extend his hospitality to me and I always came out of his room cheerfully. Though his name was a legend to me for a very long time, only after coming here as a Member of this House and having moved with him closely, I have come to know that he is a man to be reckoned with and he is one among the grand galaxy of men who have ever adorned this State. In this decade, we have got a fine Speaker; we are fortunate enough to have Sri Kamaraj Nadar as the Chief Minister of this State and until recently Sri Rajagopalachariar, who retired as the Chief Minister of this State. At the same time we have a Secretary who has enough of culture, enough of learning and a lot of religion about him. We have been singularly fortunate to have this gentleman in our midst. I really wish him longevity and happiness in whatever walk of life he may be engaged in his future.

“ Now, one word about his worthy successor, Sri Hanumanthappa. He is a fit successor to his place and I wish him all success in his future career.”

MR. SPEAKER :—“ Before I put the Resolution to the vote of the House I wish to say a few words”

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ Sir, I want to clear a doubt. After this Resolution has been so thoroughly discussed and so many tributes have been paid from all sides of this House, I want to know whether the Secretary himself will be given an opportunity to speak. I know that there is no precedent or convention as such. But in these days even the House of Commons and the House of Representatives in America which are very jealous in safeguarding their convention and precedent have allowed”

MR. SPEAKER :—“ They have not allowed it.”

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ President Tito of Yugoslavia had been given an opportunity to do so.”

MR. SPEAKER :—“ That is quite a different thing.”

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ I do not know it.”

MR. SPEAKER :—“ He did not address them as an Assembly or Parliament. I do not want to break the convention and it will be unparliamentary to do so.”

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ But the Secretary as a distinguished gentleman can address this House.”

MR. SPEAKER :—“ Before I put the Resolution to the vote of the House, I wish to say a few words. I endorse every word

[Sri K. Vinayakam] [22nd March 1955]

ஆதரித்து நான் பேச விரும்புகிறேன். இந்த ராஜ்யத்தை 'எஞ்சிய சென்னை ராஜ்யம்' என்று சொல்வதை மாற்றி, 'தமிழ்நாடு' என்று பெயர் வைக்க வேண்டுமென்று அவர் வற்புறுத்திச் சொன்னார். இப்படிச் செய்வதினால் என்ன தொந்தரவு இருக்கிறது என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

"ஒரு தோப்பில் 90 புளிய மரங்களும் 10 வேப்ப மரங்களும் இருந்து, பிறகு பத்து வேப்பமரங்கள் வெட்டப்பட்டுவிட்டால் அந்தத் தோப்பை புளியந்தோப்பு என்று சொல்வதா, அல்லது 'எஞ்சிய புளியந்தோப்பு' என்று சொல்வதா என்பதை சற்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். நம் முடைய ராஜ்யத்தில் பெருவாரியாக இருக்கிற மாவட்டங்கள் தமிழ் மாவட்டங்கள்தான். ஒரு மலையாள மாவட்டமும் ஒரு கன்னட மாவட்டமும் தமிழ் நாட்டில் இருப்பதால் எஞ்சிய சென்னை ராஜ்யம் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைக்கக்கூடாது என்று சொன்னால் அது சரியான வாதம் அல்ல. அனேகமாக தமிழர்களே அமைச்சர்களாக இருப்பதினாலும், தமிழர்களுக்கெல்லாம் சிறந்த தமிழ் ராக இருக்கிற கனம் திரு. காமராஜ் அவர்கள் முதல் அமைச்சராக இருக்கும் நேரத்திலே நம்முடைய ராஜ்யத்தை தமிழ்நாடு என்று பெயர் வைப்பதன் மூலம் அவர் தனக்கு ஒரு நிரந்தரமான பெருமையை தேடிக்கொள்ளலாம். அப்படி செய்வதற்குமுன் தற்போது ஆந்திர ராஜ்யத்தில் சிக்கிக்கொண்டிருக்கும் தமிழ் பிரதேசங்களை தமிழ் நாட்டின் கொள்ளுகிறேன். நேற்றுப் பிறந்த ஆந்திர நாடு இது விஷயத்தில் தொல்லை கொடுத்துவருகிறது.

"தமிழ்நாட்டில் தெற்குப் பகுதியிலும் தமிழ் பிரதேசங்கள் இருக்கின்றன. திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத்தில் தமிழ் பகுதிகள் இருக்கின்றன என்பது அரசாங்கமே ஒத்துக்கொண்ட ஒரு உண்மை. திருவாங்கூர்-கொச்சியிலுள்ள தமிழ் பகுதிகள் உடனடியாக தமிழ் நாட்டோடு சேர்க்கப்படவேண்டும். அதற்குவேண்டிய நடவடிக்கைகளை நமது அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

"இம்மாதிரி தமிழ் பகுதிகள் ஆந்திர நாட்டிலும் திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத்திலும் சேர்ந்திருப்பதன் காரணமாக அங்குள்ள தமிழ் மக்கள் பல கஷ்டங்களுக்கு உட்படுகிறார்கள். உதாரணமாக ஆந்திர நாட்டில் இருக்கும் தமிழ் பிரதேசங்களில் இருப்பவர்கள் ஆந்திர நாட்டை வைத்துக்கொள்வதற்குக்கூட அனுமதிக்கப்படாமல் தெலுங்கில் கணக்குகளை வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்படுகிறார்கள். கணக்குகூடங்களில் படிக்கும் தமிழ் மாணவர்களுக்கும் மொழி விஷயத்தில் பல தெலுங்கு கற்றிருக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்படுகிறார்கள். ஆனால் இங்குள்ள தெலுங்கர்கள் விஷயத்தில் நாம் அந்த அளவுக்கு தீவிரமாக விடவேண்டுமென்றே, தமிழ் படித்தால்தான் உத்தியோகம், இல்லாவிட்டால் உத்தியோகம் கிடையாது என்றே நாம் சொல்வது கிடையாது. அந்த அளவுக்கு நாம் பறந்த மனப்பான்மையோடு இருக்கிறோம். அதைப் போலவே அவர்களுக்கும் அந்த மனப்பான்மை இருக்கவேண்டியது அவசியம் அல்லவா? அவர்கள் அம்மாதிரி நடந்துகொள்வதில்லை.

"நம்முடைய நாட்டிற்கு தயவு செய்து தமிழ்நாடு என்ற பெயரை வைக்க வேண்டும். 'எஞ்சிய சென்னை ராஜ்யம்' என்று சொல்லக்கூடாது என்று நான் மன்றாடிக்கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிச் செய்தால் தமிழர்களுடைய குறைகள் நீங்குவதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும். ஆந்திரர்கள் அங்குள்ள தமிழ் பகுதிகளை தமிழ்நாட்டோடு விட்டுவிடுவதற்கு ஒத்துழைப்பதன் மூலம் அவர்களுக்கு ஒரு பெருமையை தேடிக்கொள்ளவும் அவர்களுடைய பறந்த மனப்பான்மையை நிரூபிக்கவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டை நம்முடைய சர்க்கார் செய்வார்களா?"

[22nd March 1955] [Sri K. Vinayakam]

உண்மையிலேயே தமிழ்நாட்டு மக்கள் இந்த சர்க்காரை பெரிதும் வாழ்த்துவார்கள். சென்னை ராஜ்யம் (Madras State) என்ற பெயரை நீடித்து வைத்திருப்பதானது யாரையோ திருப்தி படுத்துவதற்காக இருக்கிறது."

SRI A. RAMASAMY TEVAR :—"எந்தத் தலைப்பின் கீழ் ஸ்ரீ வினாயகம் பேசுகிறார் என்று எனக்குத் தெரிய வில்லை. ஆந்திர தமிழ் நாடு பிரிவினைப்பற்றி பேசுகிறாரா?"

SRI K. VINAYAKAM :—"நான் பேசுவது பொருத்தமான விஷயம்தான். தாத்தா கொஞ்சம் தயவு செய்து சும்மா இருந்தால் போதும்."

MR. SPEAKER :—"அங்கத்தினர்கள் ஒருவருக்கொருவர் பேசிக்கொள்வது கூடாது."

SRI K. VINAYAKAM :—"சென்னை அரசாங்கம் என்ற பெயரை இன்னும் வைத்திருப்பதை நான் ஆட்சேபிக்கிறேன். சென்னை அரசாங்கம்தான். இல்லையென்று சொல்ல வில்லை. ஏதோ ஒன்றிரண்டு ஜில்லாக்கள் இருப்பதினால் சென்னை ராஜ்யம் என்ற பெயர் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லி தமிழ்நாடு என்ற பெயர் வைக்கக்கூடாது என்று சொல்வது ஒரு சிலரை திருப்திப் படுத்தக்கூடிய முறையில் இருக்கிறதே யொழிய உண்மையிலேயே இது நியாயமாக இல்லை. தமிழ்நாடு என்று பெயரை வைத்து விட்டால் போதும். இதர மொழி பேசுபவர்கள் தங்கள் தங்களுடைய மொழியில் பேசுவதோடு சேர்ந்து கொள்ளலாம். அது வரையில் அவர்களுக்கு வேண்டிய சலுகைகளையும் உரிமைகளையும் நாம் கொடுப்பதற்குத் தயாராய் இருக்கிறோம். ஆகவே தமிழ்நாடு என்ற பெயரை வைப்பதனால் எந்த விதமான கோளாறும் ஏற்பட முடியாது என்பதை அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

"திரு கல்யாணசுந்திரம் அவர்கள் கொண்டுவந்த வெட்டுப்பிரேரணையில் 'To secure equitable adjustments of boundary with Andhra State' என்று விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறார். இதைத்தான் நான் சபையின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். தமிழ்மக்கள் ஆந்திர தேசத்தில் மிகவும் கஷ்டப் படுகிறார்கள். தெலுங்கு படிக்காதவர்களுக்கு உத்தியோகம் இல்லை என்று திட்ட வட்டமாக ஒரு உத்திரவு போட்டிருக்கிறார்கள். சித்தூர் ஜில்லாவிலுள்ள ஒருவர் தமிழ் படித்தவராக இருந்து உத்தியோகம் வேண்டுமென்று மனு போட்டால் 'நீ ஆந்திரன் இல்லை, ஆகவே உத்தியோகம் கொடுக்க முடியாது' என்று சொல்லி உத்தியோகம் தர மறுக்கிறார்கள். ஆனால் நாம் அப்படிச் செய்வதில்லை. அங்கு இருக்கும் தமிழ் மாணவர்கள் தமிழ் படிக்கக்கூடாது என்ற நோக்கத்தோடு தமிழ்ப்பள்ளிக்கூடங்களைல்லாம் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட அவதியான நிலையில் அங்குள்ள தமிழ் மக்களை விட்டு வைத்திருப்பது நியாயமா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த விஷயத்தில் நம்முடைய அரசாங்கம் அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டும். எங்களைப் போன்ற ஒரு சிலர் எல்லை விஷயமாக அதிக ஊக்கம் செலுத்தி வருகிறோம். ஆகையால் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் இதை வற்புறுத்துகிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காகவும் சித்தூர் தமிழ் பகுதிகளை தமிழ் நாட்டோடு சேர்க்க வேண்டுமென்று நாங்கள் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம் என்பதற்காகவும் சர்க்கார் கட்சியினர் இது விஷயத்தில் ஒதுங்கி இருக்கக்கூடாது. இது குறிப்பிட்ட ஒரு சிலருடைய பிரச்சினை மட்டுமல்ல. தேசிய பிரச்சினையாகும். எல்லாத் தமிழர்களையும் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினை. காங்கிரஸ் கட்சியோ கம்யூனிஸ்ட் கட்சியோ வேறு எந்த கட்சியினருடைய பிரச்சினையோ அல்ல. எல்லோரும் சேர்ந்து கவனிக்க வேண்டிய ஒரு முக்கியமான பிரச்சினையாகும். இப்பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு என்னென்ன திட்டங்களை வகுக்க வேண்டும் என்பதைப்பற்றி அரசாங்கம் சிந்திக்க வேண்டும்.

"ஆந்திர ராஜ்யத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மந்திரி சபை இல்லாத காரணத்தினால் நம்முடைய சர்க்காரும் ஆந்திர சர்க்காரும் பேச்சுவார்த்தை நடத்த முடியாத ஒரு நிலை இருந்து வந்தது" என்று

[Sri K. Vinayakam]

[22nd March 1955]

டெல்லியிலிருந்து கடிதம் வந்திருக்கிறது. இன்றைய சென்னை சர்க்கார் அதைத் திருத்த வேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணம் வைத்திருக்கிறது. சென்ற மந்திரி சபையில் முதல் அமைச்சராக இருந்த ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் சென்னை நகரத்தை தமிழ்நாட்டுக்கு வாங்கித்தந்தார் என்ற பெருமை அவருக்கு இருக்கிறது. அதற்காக தமிழ்நாட்டினர் அவருக்கு பெரிதும் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே இப்பொழுது முதல் அமைச்சராக இருக்கும் கனம் திரு. காமராஜ் அவர்கள் இதர ராஜ்யங்களிலுள்ள தமிழ்ப்பகுதிகளை தமிழ்நாட்டோடு சேர்ப்பதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்வதோடு கூட தமிழ் ராஜ்யம் என்ற பெயரை வைப்பதற்கும் காரணமாக இருக்கவேண்டும். அந்த முறையில் அவர்கள் செய்வார்களானால் அவருக்கு தமிழ் மக்கள் என்றென்றும் கடமைப்பட்டவர்களாக இருப்பார்கள். இப்பிரச்சனையை இனியும் தள்ளிப் போடக்கூடாது. உடனடியாக ஆந்திர அரசாங்கத்தோடு சித்தூர் தமிழ் பகுதிகள் விஷயமாக பேச்சு வார்த்தை நடத்துவதற்கு நம்முடைய அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும்.

“ஆந்திர ராஜ்ய தமிழ் பகுதிகளில் தமிழ்ப்பள்ளிக்கூடங்களை இல்லை. மூடப்பட்டிருக்கின்றன. அங்குள்ள தமிழ் மாணவர்களுக்கு உதவிச் சம்பளம் தரவேண்டுமென்று ஏற்கனவே கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். அதன் படி அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு உபகாரச்சம்பளம் கிடைக்கும். அடுத்த ஆண்டு கிடைக்கும் என்று நிச்சயம் இல்லை. இந்தநிலைமையில் தமிழ் மாணவர்கள் அங்கு அவதிப்படுகிறார்கள்.

“திருத்தணி பஞ்சாயத்து போர்டு நடவடிக்கைகள் தமிழில் இருந்தன என்பதற்காக அந்த பஞ்சாயத்து போர்டின் பேரில் ஆந்திர சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை ‘சூபர்சீட்’ செய்து விட்டார்கள். இது விஷயத்தைப் பற்றியும் நம்முடைய சர்க்கார் ஆந்திர சர்க்காரோடு விவாதிக்க வேண்டும். பெரும்பாலும் தமிழ்மக்கள் வசிக் கும் இடத்தில் தமிழ் நடவடிக்கைகள் நடப்பது எப்படிச் குற்றமாகும்?

“ஒருசில இடங்களில் தமிழர்கள் வெற்றிப்பெற்றார்கள். வேறு இடங் களில் தோல்வி அடைந்தார்கள். அதிகமாக தமிழர்கள் இருந்தார்கள். அப்படி இருந்தும் ஏன் தமிழர்கள் வெற்றிப்பெறாமல் ஆந்திரர்கள் வெற்றி பெற்றார்கள் என்ற கேள்வி எழுந்தால் அதற்கு நான் ஒன்றை எடுத்துச் சொல்லி ஞாபகம் படுத்த விரும்புகிறேன். கனம் ஸ்ரீ பக்தவச்சலம் அவர் கள் அந்தப்பகுதியில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்யும்போது ஆந்திர நாட்டு அமைச்சரோடு ஒரு பொதுக்கூட்டத்தில் பேசினார். தமிழ் மக்கள் நிறைந்த அந்தக்கூட்டத்தில் ‘தமிழர்கள் காங்கிரசுக்கு ஒட்டுப்போட வேண்டும்’ என்று தமிழர்கள் சார்பில் கனம் பக்தவச்சலம் அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அவர் அப்படிச் செய்ததைக் குற்றம் என்று நான் சொல்ல முன்வர வில்லை. தமிழ் மக்கள் சார்பாக பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு கனம் பக்தவச்சலம் அவர்களும், கனம் காமராஜ் அவர்களும் தமிழருக்கு ஒட்டு போட வேண்டாம். எல்லை கமிஷன் அதை கவனித்துக் கொள்வார்கள் என்ற முறையில் அறிக்கைவிட்டார்கள்.”

* SRI V. BALAKRISHNAN :—“On a point of order, Sir. The hon. Member is referring to the speeches made by Members of the House in their individual capacity outside the House. May I know whether it is relevant?”

DEPUTY SPEAKER :—“It is perfectly relevant. The hon. Member can go on with his speech.”

SRI K. VINAYAKAM :—“தீர்மானத்தை யொட்டித்தான் பேசுகிறேன். தீர்மானத்திலிருந்து ஒரு அணுகுப் பிசகாமல்தான் பேசுகிறேன்.

22nd March 1955]

[Sri K. Vinayakam]

“இப்படி பொறுப்புள்ள அமைச்சர்களும், தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியின் தலைவரான கக்கன் போன்றவர்களும், மத்திய அரசாங்க மந்திரியான டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியார் அவர்கள் அப்பகுதிகளுக்கு வந்து தமிழர்களைப் பார்த்து ஒரு சில காரணத்திற்காக தமிழர்களுக்கு ஒட்டுப் போடக்கூடாது என்று பிரசாரம் செய்யலாமா?”

* SRI S. THINAKARASAMI THEVAR :—“On a point of order, Sir. May I know how all these matters referred to by the hon. Member come under this Demand—Heads of State, Ministers, and Headquarters Staff?”

SRI K. VINAYAKAM :—“நன்கு படித்துப்பார்த்துக்கொண்டு கேட்கவேண்டும்.”

SRI S. THINAKARASAMI THEVAR :—“நன்கு படித்துப் பார்த்துக்கொண்டுதான் கேட்கிறேன். நான் எக்ஸ்பிளேனேஷன்தான் சபாநாயகரைக் கேட்கின்றேன்?”

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—“So far I am able to see, what the hon. Member means is the influence of the present Chief Minister of Madras, the Hon. the Minister for Agriculture and that of the President of T.N.C.C. is more overriding than that of the hon. Member.”

SRI K. VINAYAKAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இதிலேயே ஒரு நிமிஷமாகிவிட்டது. யாருக்கு செல்வாக்கு இருந்தாலும், அதைப்பற்றி கவலைப்பட வில்லை. இதிலெல்லாம் கட்சி மனப்பான்மை பாராட்டாமல் மக்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதிகளைக் காப்பாற்ற வேண்டாமா? அதே நேரத்திலே நம் தமிழ்நாட்டிற்குத் தெற்கே தமிழர்கள் வசிக்கின்ற திருவாங்கூர் பிரதேசம் இருக்கிறது. அதுவும் நம் தமிழ்நாட்டுடன் சேர்வதற்கான வழிகளைச் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் சேர்வதோடு, நம்முடைய அரசாங்க மொழி, ஆட்சி மொழி தமிழிலே நடப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பது என்னுடைய வேண்டுகோள். காரணம் நிதி மந்திரி அவர்கள் ஒரு இடத்தில் சென்னை கலாசாலைகளில் பிரதேச மொழியில் நடப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை சர்வகலாசாலை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார். அப்படி அவர்கள் செய்ய வில்லையானால், அரசாங்கமே அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளும் என்று சொல்லியிருக்கிறார். The Government will step into it என்று கூறி யிருக்கின்றார். யாருக்குமே தலையிடுவதற்கு அவ்வளவு அதிகாரமில்லாத தனிப்பட்ட ஸ்தாபனம் Autonomous body விஷயத்தில் சர்க்கார் தலையிடும் என்று சொல்லும்போது, அதை விட நம்முடைய அரசாங்கத்தினுடைய சார்பிலே தன்னுடைய நேரடியான அதிகாரத்தின் கீழ் இருக்கக்கூடிய பிரதேசங்களில் இந்தப் பிரதேச மொழியைப் புகுத்துவதற்கான திட்டங்கள் என்னென்ன இருக்கின்றன என்பதைப் பரிசீலித்து செய்யக்கூடாது? ஆகவே இவைகளை எல்லாம் அரசாங்கம் செய்ய முன்வரவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை நான் ஆதரிக்கின்றேன்.”

* SRI O. KORAN :—“മിസ്റ്റർ ഹിപ്പട്ടി സ്പീക്കർ, സർ, നമ്മുടെ ഭരണ 10-43 ഓർഡിനൻസ് മേഖല തലയ്ക്കുള്ള വകുപ്പുകളുടെ ചെലവിനായി കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന ധനാഭ്യപനം ഫിനാൻസ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ ചില പ്രത്യേക കമ്മ്യൂണിറ്റി ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശുഭാർത്ഥത്തിൽ കൊണ്ടുവരുന്ന ഓർഡിനൻസിനെക്കുറിച്ചാണ്. ഓർഡിനൻസ് നമ്മുടെ ഭരണകൂടത്തിന്റെ മേഖല തലയ്ക്കുള്ള ആളുകൾക്ക് സാധാരണക്കാരായ ആളുകൾ ഒരു ഹരിജന മേജർ മേജർ ഓർഡിനൻസ് ആളുകൾക്ക് കൊടുക്കുക എന്നൊരേപ്പോലെയുള്ള. Red tapism ഇന്ന് വ്യത്യസ്തമായി ഇടതുകൊണ്ട്. ഒരു ജനാധിപത്യഭരണത്തിൽ ഏറ്റവും വലിയ രോഗം ഓർഡിനൻസ് ചുവപ്പുനാടുകൊണ്ടുള്ള കാര്യവിജ്ഞാപനം. ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യാനുസരണം ആവശ്യം.

[Sri O. Koran]

[22nd March 1955]

வினா: **நியமம்** **உட்கிரகணவராக** **பேரில்** **നടപടി****യെടുത്തില്ലെങ്കിൽ** **നിയമം**
ഉട்கிரഹണത്തെ **വാസന** **ആകൃഷ്ട** **കൾക്കു** **ക്രൂട്രി****കൂടി** **വരിക****യായുള്ളു.** **അതുകൊണ്ട്** **നിയമ**
മുണ്ടാകുകയെന്നപോലെ**തന്നെ** **പ്രധാനപ്പെട്ട** **ഒരു** **കാര്യമാണ്** **നിയമത്തെ** **ശരിയായി**
പ്രയോഗത്തിൽ **കൊണ്ടുവ** **പിടിക്കുന്നതും.**

10-54
p.m.

S. SELVARAJAN :—“கனம் உதவி சபா
நாயகர் அவர்களே, புதியதாக வெளியிலிருந்து வந்ததன் எண்
நிலையில், சட்டசபையில் அதிக அனுபவம் இல்லாத நிலையில், வெளியி
ள்ள உணர்ச்சிகளை யெல்லாம் இந்தச் சபையில் எடுத்துக் கூறுவதற்கு
எனக்குச் சிறிதும் நேரம் கொடுத்துத் தவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு
வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். நான் இந்தச் சபைக்கு வருவ
தற்கு முன்பு கூட, பல நண்பர்கள் முதல் மந்திரி அவர்களும், மற்ற
மந்திரிகள் சற்றுப் பிரயாணம் வருவதால் ஏற்படக்கூடிய பலன் அதிக
மல்ல என்பது எடுத்துக் கூறியதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அவர்கள் அவ்
வாறு பலதரம் சுற்றுப்பிரயாணம் வராமல் இங்கேயே இருப்பதால் பல
ரப்பட்ட பாதகங்கள் நடைமுறையில் ஏற்படுகின்றன என்பது என்னுடைய
பிப்பிராயம். முதல் மந்திரி அவர்களும், மற்ற மந்திரிகளும் கிராமப்
புதிகளுக்கு சுற்றுப்பிரயாணம் வருவதால் அங்குள்ள டிபார்ட்மெண்ட் அதி
ரிகளிடையே இருக்கக்கூடிய சிவப்பு நாடா அவிழ்க்கப்பட்டக்கூடிய ஒரு
நிலைமை ஏற்படுகிறது. இம்மாதிரி கிராமங்களுக்கு மந்திரிகள் சுற்றுப் பிரயா
ணம் செய்கின்ற காலத்தில், அவ்வாறு சுற்றுப்பிரயாணம் செய்வதால்
மல்ல பலன்கள் ஏற்படுகின்றது என்பதை மந்திரிகளே நேரில் கண்டிருந்
தார்கள். அவ்வாறு வருவதினால் டிபார்ட்மெண்டிலுள்ள அதிகாரி
களும் நல்ல முறையில் நடந்து கொள்ள முடிகிறது என்பதுதான் என்
பிப்பிராயம். டிபார்ட்மெண்டிலே மாதக் கணக்காக ஆக்கக்கூடிய காரி
ங்கள், அதாவது அங்கிருந்து சென்னைக்கு வந்து பின்னர் ஏற்படக்கூடிய
பலன்கள் எல்லாம், இம்மாதிரி மந்திரிகள் அடிக்கடி சுற்றுப்பிரயாணங்கள்
வருவதால், நேரிலேயே அவைகளைப் பார்த்துத் தீர்ப்பதற்கு ஏற்பாடு
செய்வதற்கு முடிகிறது ; உண்மை நிலையும் அவர்களுக்குத் தெரிகிறது.

“சமீப காலத்திலே கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள் திருச்செந்தூருக்கு வந்தபோது, அங்குள்ள அதிகாரிகள் சேர்ந்து எழுதிய ஒரு பைல் அவர்கைக்கு கிடைத்தது. மேலேக்காணப் பகுதியிலுள்ள குதிரை மொழிப் பிரதேசத்தில் சாதாரண மக்கள் சமார் 30, 38 பேர்கள் குடியேறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த area ரிசர்வ் காட்டுப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்தது. ஆகவே அவர்கள் அந்தப் பகுதியிலிருந்து வெளியேற்றப்பட வேண்டுமென்று அரசாங்கத்திற்கு அந்த பைலில் அதிகாரிகள் கேட்டிருந்தார்கள். ஆனால் கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள் நேரில் வந்து பார்த்த போது, அவர்கள் குடி போவதற்கு வேறு இடமே அங்கில்லாமையால், அவர்களை வெளியேற்றுவது தவறு என்றுணர்ந்து, அவர்களை அங்கேயே குடியிருக்கச் செய்தார். மண்ணாக கிடக்கும் அந்த Reserve Forest பகுதி சாதாரண ஜனங்களுக்கும் கொடுக்கப்படுமானால் பொன்னுக்கப் படும் என்று கண்டார். ஆனால் அவர்கள், இந்தப் பைல் சென்னைக்கு உத்தரவாவதற்கு வந்திருந்தால், இப்பொழுது நடந்ததற்கு நேர் விரோதமாக நடந்திருக்கும் என்று மனம் விட்டுச் சொன்னார். இப்படி மந்திரிகள் நேரில் வந்து பார்ப்பதில் பல் நன்மைகள் ஏற்படுகின்றன.

“மந்திரிகள் கிராமங்களுக்குச் சுற்றுப்பிரயாணம் வருவதால் இன்னும் பலவித நன்மைகள் ஏற்படுகின்றன. கனம் முதல் மந்திரி அவர்களும், கனம் பக்தவத்சலம் அவர்களும் திருநெல்வேலி மாவட்டத்திற்கு பிற்போக்கான பகுதிகளாகிய திருச்செந்தூர், நாங்குநேரி ஆகிய பண்டைய நம்பி வாழும் பகுதிகளுக்கு வந்து, சாதாரண உபயோகத்தில் (Rough use) இருக்கும் பொருள்களை அமெரிக்கா போன்ற வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்கு வழிவகை செய்வதற்கெல்லாம் முன்வருவதற்கு இந்தச் சுற்றுப்பிரயாணங்கள்தான் உபயோகப்படுகின்றன. அதனால் கிராமக்கைத்தொழில் அபிவிருத்தி அடைகிறது. இதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

22nd March 1955] [Sri M. S. Selvarajan]

“அரசாங்கம் ஆசிரியர்களுக்கு ஓரளவு சலுகை காட்டி இருக்கிறார்கள். அதற்கு அவர்கள் நன்றி செலுத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள் ; நன்றியும் செலுத்துகிறார்கள். சமீப காலத்தில் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியின் சப்-கமிட்டி இதை ஏற்றுக்கொண்டு சிபார்சு செய்திருக்கிறது. மேலும் ஆசிரியர்களுக்கு பிராவிடண்ட் பண்டைப் பொருத்தமட்டில் இன் குரன்சு திட்டத்தை இக்கமிட்டி சிபார்சு செய்திருக்கிறது. அதில் அவர்களிடமிருந்து ஒன்றரையை வாங்கி, அரசாங்கம் அதிகமாக காலணு சேர்த்து முக்காலணுவாகவும் பிரைவேட் மானேஜ்மென்ட்டிலிருந்தும் முக்காலணு கொடுக்கும் ஒரு இன் குரன்சுத் திட்டத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இது நல்ல விதமாக இயங்கும் என்று நம்புகிறேன். இதையேத் தான் ஆசிரியர்களும் நம்புகிறார்கள். ஆசிரியர்கள் எல்லாம் தங்களுடைய அடிப் படைச் சம்பளத்தைப் பற்றி ஒரு கோரிக்கையை அரசாங்கத்திடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த அரசாங்கம் அதைப் பரிசீலனை செய்து, நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்தால் மேலும் அவர்கள் நன்றி செலுத்தக் கூடாது” என்று வக்களாவார்கள்.

“ சமீபத்தில் திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம், மதுரை போன்ற ஜில்லாக்களிலே லட்சக்கணக்கான பேர்கள் இலங்கை அரசாங்கத்தாரால் வெளியேற்றப்பட்டு வந்திருக்கிறார்கள். அங்கு அவர்கள் சுகமாக வாழ்ந்து வந்தபோதிலும், அந்த அரசாங்கத்தினாலே இன்றையதினம் அவர்கள் வெளியேற்றப்பட்டக்கூடிய நிலைமையில் வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அங்குள்ள அரசியல் சூழ்நிலை அவ்வாறு இருக்கிறது. டி.ஆர்.பி. பால்வைத்திருப்பவர்கள் எல்லாம் சிறிது நாளைக்குமேல் அங்கு இருக்கமுடியாது. பின்னர் அவர்களும் இந்தநாட்டிற்குத் திரும்பி வரவேண்டியது தான். இவர்களெல்லாம் இந்தநாட்டிற்கு அகதிகளைப்போல் அனுப்பப்படுகிறார்கள். இவர்களுக்கெல்லாம் நம் சர்க்கார் எந்தவிதமான உதவிகளைச் செய்யப்போகிறார்களோ தெரியவில்லை. இப்போது இந்த மூன்று ஜில்லாக்களிலும் ஹெவி கெமிகல்ஸ் உள்ள உலோகப் பொருள்களும், தாதுப் பொருள்களும் இருப்பதாகவும், அங்கு பல தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தப்போவதாக சொல்லப்படுகிறது. மத்திய சர்க்கார் புரொடெக்ஷன் இலாகாவிற்கு இதுபற்றி யெல்லாம் சிபார்சு செய்யும்படி நம்முடைய சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சிபார்சு செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். இலங்கை அரசாங்கத்திற்கு இன்றையதினம் அவர்களை வெளியேற்றுவதற்கு அதிகாரம் இருந்தாலும்கூட, அவைகளை நிறுத்துவதற்காக ஒரு நல்லெண்ண தூதுகோஷ்டி இலங்கைக்குச் செல்லுமானால் ஓரளவு வசதி செய்துகொடுக்க முடியுமென்று நம்புகிறேன். இதை இந்த அரசாங்கம் செய்யுமென்று நினைக்கிறேன்.

“ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் பிரக்கா டெவலப்மென்ட் வேலை வரிசைக் கிரமமாக தொடர்ச்சியாக எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. அப்படி எடுத்துக் கொள்ளப்படுவதினால் மிகவும் தரிசாகக் கிடக்கின்ற இடத்தை உடனடியாக முன்னேற்றம் அடையும்படி செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே மிகவும் பிற்போக்கான பிரக்காகளை முதலில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று, கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டங்களில் இன்றையதினம் தேசமெங்கும் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய துடிப்பை நல்ல விதமாக பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டத்தின் கீழ், விரிவான இருதயம் இல்லாத சிலர், நிலம் கொடுப்பதற்கு இடைஞ்சல் செய்கிறார்கள். மேலும் தவறான எண்ணங்களினால் பல நல்ல திட்டங்கள் எல்லாம் புறக்கணிக்கப்படக் கூடிய நிலை ஏற்படுகிறது. இதைத் தவிப்பதற்கு ஜில்லாக்களுக்கடருக்கு **Emergency Provision** படி நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்ய அதிகாரம் கொடுக்கப்படவேண்டும். ஏற்கனவே அவ்வதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தால் ஜில்லா கலெக்டர் அதை பயன்படுத்தவேண்டும்.

“தாலுக்கா தலைநகர்கள் தோறும் Veterinary Dispensary
கள் ஏற்படுத்தப்படவேண்டும். இன்றையதினம் இருக்கக்கூடிய கால்நடை
உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு எல்லாம் வேலையில்லாத அளவுக்கு, கால்நடை

[Sri M. S. Selvarajan] [22nd March 1955]

ஆஸ்பத்திரிகள் இல்லாமலிருக்கிறது. ஆகவே தாலுகா தோறும் கால் நடை ஆஸ்பத்திரிகளை வைத்து, வேலையில்லாதிருக்கும் கால்நடை உத்தியோகஸ்தர்களை கொண்டு நல்லவிதமாக அந்த ஆஸ்பத்திரிகளை நடத்தி மக்களுக்கு பயன்படும்படியாக செய்யலாம்.

“Food Production Department-க்கும், ஏதோ regular ஆக நடந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய டிபார்ட்மெண்டுகளுக்கும் மோதல் இல்லாமல் இருந்தால் போதும் என்ற நிலைமையில் அந்த இலாக்கா நடந்து வருகிறது. சில சமயங்களில், மனுக்களை எந்த டிபார்ட்மெண்டுக்கு அனுப்புவது என்பது பெரிய பிரச்சனையிருக்கிறது. இதனால் ஏற்படும் காலதாமதம் மக்களைத்தான் பாதிக்கிறது. Food Production Department-ல் உள்ள பல திட்டங்கள், சிறிய திட்டங்களாக இருந்த போதிலும் கூட, அவைகள் எல்லாம் துரிதமாக பைசல் காணாத அளவிற்கு தடைபட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இதில் அரசாங்கம் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“P.W.D. ஐ பொருத்த வரையில், அந்த டிபார்ட்மெண்டு பழைய நிலைமையிலிருந்து ஓரளவிற்கு திருந்தியிருந்தபோதிலும்கூட, இன்னும் நல்ல குழந்தை ஏற்படவில்லை. எனவே, தண்ணீரைக்கூட கிராமம் பேச வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதில் எல்லாம் சர்க்கார் இன்னும் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டியது அவசியமும், அவசரமுமாகும் என்று எண்ணுகிறேன்.

“உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்னும் சில வார்த்தைகளை கூறி முடித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைய நிலையில், ஜனங்கள் எல்லாம் சேர்ந்து, 100-க்கு 50, 100-க்கு 100 வீதம் நல்ல திட்டங்களுக்கு உதவி செய்ய முன் வர தயாராய் இருந்தும் கூட, அரசாங்கத்தில் இருக்கக்கூடிய மேல் அதிகாரிகள், கீழே இருந்து வரக்கூடிய சிபார்சை அதே ரூபத்தில் ஒரு வரிசை மாற்றாத அளவுக்கு endorse செய்யக்கூடிய நிலையிருப்பதால், பல திட்டங்களுக்கு மாற்றத்திற்கு இடம் இல்லாத சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. இன்னும் பல சமயங்களில், திட்டங்களை not feasible என்று சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு பல டிபார்ட்மெண்டுகளின் நடவடிக்கைகள் இருப்பதாக நினைக்கிறேன். தேசிய சர்க்காரில், எந்த வகையான திட்டமும் feasible ஆவதற்கு வழி உண்டு, இந்த வழியில் இல்லையானால் வேறு எந்த வழியில் செய்வது என்பதை பரிசீலனை செய்யவேண்டும். Not feasible என்று எந்த திட்டத்தையும், சொல்வதற்கு அதிகாரிகள் அஞ்ச வேண்டும் என்று பணிவாக குறிப்பிட்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

11-08
a.m.

* SRI V. BALAKRISHNAN :—“சபைத் தலைவர் அவர்களே, சென்ற ஆண்டு வரவு செலவு சர்ச்சையில், மந்திரிகளின் சுற்றுப் பிரயாணங்களைப் பற்றி என்னுடைய கருத்துக்களை சரியான முறையில் வெளியிடுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்காதபடி, அப்போது இருந்த பிரதமர் குறுக்கிட்ட காரணத்தினால் அந்த கருத்துக்கள் அறை குறையாக நின்றுவிட்டன. ஆகவே அந்த கருத்துக்களை இப்போது விளக்கிச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“மந்திரிகள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யும்போது ஏன் தனிப்பட்டவர்களின் வீட்டுக்கு விருந்துக்கு போகக்கூடாது, அவர்களுடன் உறவு கொண்டாடக்கூடாது என்று நாங்கள் சொல்வதற்கு காரணங்கள் இருக்கின்றன. இப்போது இருக்கிற இந்த குடியரசு ஆட்சியில், தோட்டி முதல் தொண்டமான வரை, எல்லோரும் மந்திரிகளுக்கு சொந்தக்காரர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்நிலையில் மந்திரிகள் அவரவர்களுக்கு வேண்டிய நண்பர்கள் வீட்டுக்கோ அல்லது உறவினர் வீட்டுக்கோ விருந்திற்கு போவதால், மந்திரிகள் எந்த விதத்திலும் தவறுதல்கள் செய்யவில்லையாயினும், அந்த நண்பர்களோ, அல்லது உறவினர்களோ, மந்திரிகள் தங்கள் வீட்டுக்கு வந்ததை வைத்துக்கொண்டு, ஆங்காங்கு இருக்கும் ஸ்தல அதிகாரிகளையும், சிலவற்றை அதிகாரிகளையும் தங்களுக்கு சாதகமாக பயன்படுத்தி கொள்வதற்கு ஏது இருக்கிறது என்று நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

[22nd March 1955] [Sri V. Balakrishnan]

உதாரணமாக வேண்டுமென்றால் ஒன்று சொல்லுகிறேன் எனக்குத் தெரிந்த ஒரு நண்பர் வீட்டில், மந்திரிகள் எல்லாம் போய் விருந்துண்டிதனால், அந்த தைரியத்தை வைத்துக்கொண்டு அந்த நண்பர், அங்கிருக்கும் பெரிய அதிகாரியிடம் சென்று, வேறொரு நண்பர் பேரில் ஏற்பட்டிருக்கும் Black Market Case விஷயமாக அந்த அதிகாரி தீர்ப்பு கூறும் போது தலையிட்டார். அந்த அதிகாரி தைரியம் உள்ளவர் ஆனபடியால், இவர் தலையிட்டே புறக்கணித்து, உதவி செய்ய மறுத்துவிட்டார். உண்மையாகவே, குற்றம் செய்தவருக்கு சாதாரண சிறு தண்டனை கொடுக்க வேண்டுமென்று நினைத்திருந்த அந்த அதிகாரி, இந்த நண்பர் போய் தலையிட்டு மற்றொரு நண்பருக்காக பரிந்து பேசியதின் காரணத்தினால், இன்னும் அதிகப்படியான தண்டனையை அந்த குற்றம் செய்தவருக்கு கொடுத்துவிட்டார். இன்னொரு சந்தர்ப்பத்தில், அதே நண்பர் இன்னொரு அதிகாரியிடம் போய் ‘நான் இன்ன மந்திரிக்கு வேண்டியவன், நான் நினைத்ததை செய்யமுடியும்’ என்று சொல்லியிருக்கிறார். இப்படியாகக் கொண்ட நிலைமை ஏற்படுவதற்கு சந்தர்ப்பங்கள் தருகிறது என்று சொல்லுகிறேன். மந்திரிகள் அந்த நண்பர்களுக்கோ, உறவினர்களுக்கோ, தனிச் சலுகை கொடுக்கிறார்கள் என்று சொல்லவில்லை.

“மந்திரிகள் சுற்றுப் பிரயாணங்கள் செய்வதன் காரணம் என்ன? மக்களுடைய குறைகளை தெரிந்து கொள்ள செல்லுகிறார்களே தவிர, விருந்தாடவும், நண்பர்களோடு பேசிக்கொண்டு குலாவவும் அல்ல. ஆகையால் அவர்கள் பல இடங்களுக்கு போகும் காலத்தில், அங்கு இருக்கின்ற சாவடிகள் அல்லது சர்க்காருக்குச் சொந்தமான பொது இடங்களில் தங்கினால், எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆனாலும் சரி, அல்லது வேறு எந்த விதமான நிலையில் உள்ளவர்களானாலும் சரி, மந்திரிகளை அணுகி தங்கள் தங்கள் குறைகளை சொல்லிக் கொள்ள முடியும். அப்படியல்லாமல், தனிப்பட்டவர்களுடைய வீட்டிற்கு சென்று தங்குவதால், அங்கு இருப்பவர்களுக்கு பல காரணங்களைக் கொண்டு மனஸ்தாபம் ஏற்படுகிறது. அதோடு, அவர்கள் மந்திரியைப் போய் பார்த்து குறைகளை சொல்வதற்கு இடமில்லாமல் போய்விடுகிறது. மந்திரிகள் நல்லது செய்வதற்கு கொஞ்சம் கூட தவறிவிடுகிறார்கள் என்று சொல்லவில்லை. நல்லது செய்வதுமட்டுமல்லாமல், மந்திரிகள் அப்படி செய்கிறார்கள் என்று ஜனங்களுக்கு தெரியும்படி அவர்கள் நடந்துகொள்ளவேண்டுமென்ற கருத்தை வெளியிட்டேனே தவிர, வேறொன்றுமில்லை. நல்ல வேளையாக இந்த கருத்தை ஆதரித்து இரண்டு மாதம் கழித்து, அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி General Secretary ஸ்ரீ மேத்தா ஒரு அறிக்கை விட்டிருப்பதை பேப்பரில் பார்த்தேன். காங்கிரஸ் மந்திரிகள் எங்கு சென்றாலும், தனிப்பட்டவர்களுடைய வீட்டுக்கு விருந்துக்கு போகக்கூடாது என்று சொல்லியிருந்தார். இந்தக் கருத்தைத் தான் நான் அப்போதும் சொன்னேன், இப்போதும் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் மந்திரிகள் தனிப்பட்டவர்களுக்கு, அல்லது மந்திரிகளின் உறவினர்களுக்கோ மட்டும் சொந்தமானவர்கள் அல்ல. எல்லா மக்களுக்கும் சொந்தமானவர்கள். காங்கிரஸ் வர்கள் அல்ல. எல்லா சொந்தமானவர்கள் அல்ல. ஏதோ, இந்த அரசாங்கம், ஒரு அரசியல் கட்சியினால் அமைக்கப்பட்டிருந்த போதிலும்கூட, காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு மட்டும் மந்திரிகள் ஏக போக உரிமையானவர்கள் அல்ல என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நமது மந்திரிகள், கீழே ஜில்லாக்களில் இருக்கும் மேல் அதிகாரிகள் எதை எழுதி வைக்கிறார்களோ அதை ஆமோதித்து சில சமயங்களில் அப்படியே கையெழுத்து முத்திரை முன்பு சொன்னேன். அதை அப்போதிருந்த போடுகிறார்கள் என்று முன்பு சொன்னேன். அதை அப்போதிருந்த முதன் மந்திரி, ஆட்சேபித்து, மந்திரிகள் அப்படி போடுவதில்லை என்று சொன்னார்கள். நானும் அவர் சொன்னதை ஏற்றுக்கொண்டு, நான் சொன்னதை வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டேன். ஆனால் நான் அப்போது சொன்ன கருத்தை ஆதரிக்கும் வகையில் மூன்று காரியங்கள் நடந்திருக்கின்றன. 1953-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதத்தில் என்னுடைய தொகுதி கின்றன. 1953-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதத்தில் ஒரு ஊருக்கு ரோட்டு போடவேண்டுமென்று அந்த அல்ல, அதற்கு பக்கத்தில் ஒரு ஊருக்கு ரோட்டு போடவேண்டுமென்று அந்த ஊர் மக்கள் கேட்டுக் கொண்டார்கள். அந்த மூன்று மைல் நீளம் ரோடு, 400 ஜனங்களுக்கு சாதகமானது. அதே மாதிரி, அந்த ஊருக்கு பக்கத்தில்

[Sri V. Balakrishnan] [22nd March 1955]

ஊர்காரர்கள், 4,000 மக்களுக்கு சாதகமானதும், இரண்டு மைல் நீளம் உள்ளதுமான ஒரு ரோட்டை தங்கள் ஊருக்கு போடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். ஆனால் சர்க்கார் 400 ஜனங்களுக்கு சாதகமானதும், 3 மைல் நீளமுள்ளதுமான ரோட்டை போட அனுமதித்தார்கள். இதன் விளைவாக அந்த பக்கத்து ஊர்காரர்கள் படையாக திரண்டு ஆட்சேபனை செய்துகொண்டு என்னிடத்தில் வந்தார்கள், நான் உடனே, நவம்பர் மாதம், 1953-ம் வருஷம், சர்க்காருக்கு கடிதம் எழுதினேன். ஒரு விசாரணை பிற்பாடு நடைபெற்றது. எந்த விதமாக நடைபெற்றது என்றால், அதில் சம்பந்தப்பட்ட எனக்கு ஒன்றும் தெரிவிக்காமல் நடைபெற்றது. திடீரென்று இப்போது, அதாவது 1955-ம் வருஷம் மார்ச்சு மாதம் 16-ம் தேதி ஒரு கடிதம் வந்திருக்கிறது. 31-ம் தேதிக்குள்ளே அங்கேயிருக்கும் கலெக்டரையும், Chief Engineer-ஐயும் பார்த்து உங்களுடைய அபிப்பிராயங்களை சொல்லுங்கள் என்று எனக்கு 16-3-55 அன்று பதில் வந்திருக்கிறது. நான் எழுதிய லெட்டர் 1953-ம் வருஷம் நவம்பர் மாதத்தில். இது ஒன்று.

“அடுத்தபடியாக, மந்திரிகள் அந்த ஜில்லாவிற்கு அடிக்கடி போயிருக்கிறார்கள். நான் எழுதிய லெட்டர் ஒரு மந்திரிக்கு மாத்திரமல்ல. பல மந்திரிகளுக்கும் எழுதியிருக்கிறேன். ஏதாவது ஒரு மந்திரி, இந்த ஊரில் இவ்வளவு பெரிய தகராறு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதில் எந்த கட்சியின் கோரிக்கை நியாயமானது என்று போய்ப் பார்த்தார்களா, என்றால், இல்லை. விருந்துகள் சாப்பிடுவதற்கும், பெரிய மேடைகளில் போய் மாலைகள் பெருவதற்கும் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறதே தவிர, இந்த ஊரில் இரண்டு கட்சி யிருக்கிறதே, ஒரு பக்கத்தில் 400 பேரும், இன்னொரு பக்கத்தில் 4,000 பேரும் இருக்கிறார்களே இந்த இரண்டு பேர்களுக்கும் எந்த வகையில் ரோட்டு போட வேண்டும் என்பதை அறிய அவர்களுக்கு time இருப்பதில்லை.”

SRI K. R. VISWANATHAN :—“ On a point of information, Sir.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ The hon. Member cannot raise a point of information during my speech. I do not propose to yield.”

DEPUTY SPEAKER :—“ The hon. Member is not yielding.”

SRI K. R. VISWANATHAN :—“ மந்திரி அவர்கள் அந்த ஊருக்கு வந்தபோது, உறுப்பினருக்கு மந்திரியின் வருகையைப்பற்றி தெரிந்திருக்கலாம். ஆகையினால், மந்திரி வந்தபோது உறுப்பினர் இந்த விஷயத்தை மந்திரி அவர்களின் கவனத்திற்கு அப்போது கொண்டு வந்தாரா என்று கேட்கிறேன்.”

11-10
a.m.

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ என்னுடைய கடமையை நான் நன்றாகச் செய்திருக்கிறேன். தயவு செய்து எனக்கு யோசனை சொல்ல வேண்டியதில்லை. இதைப்பற்றி மந்திரிகளிடம் ஒரு தடவை இல்லை பல தடவைகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நேரடியாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கனம் மந்திரி அவர்கள் ஒரு வருஷத்திற்கு முன்பே அந்த ஸ்தலத்திற்குச் சென்றிருந்தால் அப்பொழுதே அந்த விஷயம் முடிவடைந்திருக்கும். 12,000 ரூபாய் செலவு செய்து நான்கு மைல்கள் ரோடு போடவேண்டும் என்று அவர்கள் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 400 பேர்களுக்குச் சாதகம் செய்யவேண்டும் என்றும் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை நான் சொல்லுவதால் கனம் மந்திரிகளின் பேரில் நான் குற்றம் சொல்லுவதாக எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. கீழே ஜில்லா கலெக்டரும் எக்சிடியூட்டிவ் எஞ்சினியரும் என்ன எழுதுகிறார்களோ அதையே தான் மந்திரிகளும் ஒத்துக்கொண்டு கையெழுத்துப் போடுகிறார்கள். எது நியாயம் என்று பார்த்துப் போட்டி

22nd March 1955] [Sri V. Balakrishnan]

ருந்தால் இந்தப் புகருக்கு இடம் ஏற்பட்டிருக்காது. அதனால்தான் இதை எடுத்துச் சொல்லுகிறேன். மந்திரிகள் பேரில் குற்றம் சொல்லவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ளவில்லை. ஹெவேஸ் இஞ்சினியர் என்ன எழுதுகிறாரோ அதிலேயே கையெழுத்துப் போடுகிறார்கள் என்றுதான் நான் சொல்லுகிறேன். முன்கூட்டியே ஒரு திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அதை உடனடியாக முடித்துவிடவேண்டும் என்று டிபார்ட்மெண்டில் வாதாடுகிறார்கள். அதை மாற்றுவதென்றால் டிபார்ட்மெண்டில் prestige போய்விடும் என்று நினைத்துக்கொண்டு அப்படி தாங்கள் போட்ட திட்டத்தையே முடிக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். தங்களுடைய கொள்கையையே நிலை நாட்டவேண்டும் என்றும் வாதாடுகிறார்கள். அதில் கொஞ்சம்கூட நியாயம் இல்லை. வேண்டுமென்றாலும் நான் என்னுடைய சொந்தச் செலவில் மந்திரி அவர்களைக் கூட்டிக்கொண்டு போய் காண்பிக்கிறேன். அப்பொழுது தெரியும் நான் சொல்லுவதில் நியாயம் இருக்கிறதா அல்லது டிபார்ட்மென்ட் சொல்லுவதில் நியாயம் இருக்கிறதா என்று. நான் சொல்லுவதில் நியாயம் இருக்கிறது என்பதை நிரூபிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக எங்கள் ஊருக்குப் பக்கத்தில் 120 ஏக்கர் நிலத்தை எடுத்து அந்த ஊர் ஏழைகளுக்கு அடமானம் செய்யவேண்டும் என்று கொடுத்தார்கள். புதுக்கோட்டை சமஸ்தானமாக இருந்தபோது அப்படி அங்குள்ள ஜனங்கள் மனுக் கொடுத்தார்கள். பிறகு அடமானம் செய்தும் கொடுத்தார்கள். பிறகு இணைப்பு நடந்தது. அதன் பிறகு திடீரென்று Forest டிபார்ட்மெண்டில் அந்த 120 ஏக்கர் நிலத்தையும் ஆக்கிரமித்துக்கொண்டு விட்டார்கள். ஏதற்கு என்று கேட்டதற்கு ‘re-generation’-க்குத் தேவையாக இருக்கிறது என்று எடுத்துக்கொண்டு விட்டார்கள். அந்த ஊர்காரர்கள் கலெக்டருக்கும் மந்திரிகளுக்கும் பல தடவை மனுக் கொடுத்தார்கள். நானது வரையிலும் அவர்களுக்கு எந்த விதமான பரிசாரமும் கிடைக்கவில்லை. நானும் அதைப்பற்றி எழுதி யிருக்கிறேன். கேள்விகள்கூட கேட்டேன். கனம் மந்திரி ஸ்ரீ பக்தவத் யிருக்கிறேன். அவர்களிடமும் நேரில் சொல்லி இருக்கிறேன். அந்த file-ஐ சலம் அவர்களிடமும் நேரில் சொல்லி இருக்கிறேன். இதுவரையில் எந்த வரவழைத்துப் பார்க்கிறேன் என்று சொன்னார். இதுவரையில் அவர்க நடவடிக்கையும் எடுத்ததாகவே தெரியவில்லை. பக்கத்திலாவது அவர்களுக்கு இடம் ஒதிக்கிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று அந்த ஊரார்கள் சொல்லு கிறார்கள். பக்கத்தில் பாதைக்கு என்று அவர்களுக்கு இடம் கொடுப்ப தாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதுவும் மூன்று வருஷங்கள் கழித்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். கனம் மந்திரி அவர்கள் புதுக்கோட்டை சென்ற போதுகூட இதைப்பற்றி சொல்லியிருக்கிறேன். அவர் வந்து ஸ்தலத்தை நேரில் பார்க்கவேண்டும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறேன். உண்மையில் அந்த ஊரார்கள் சொல்லுவதில் நியாயம் இருக்கிறதா அல்லது டிபார்ட்மென்ட் சொல்லுவதில் நியாயம் இருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்கவேண் டும். அங்கு வந்து பார்த்தால் நன்றாகத் தெரியும் இப்பொழுது எடுக்கப் பட்டிருக்கும் இடத்தில் ‘ரீஜனரேஷன்’ செய்யவேண்டியது அவசியம் இல்லை’ என்பது. வேறு இடத்தில் அந்த ஊரர்களுக்கு அடமானம் செய்து கொள்வதற்கு விரும்பவில்லை. அது மந்திரிக்கே நன்றாகத் தெரி யும். இதுவரையில் அங்கு 3,000 முகற்கொண்டு 4,000 ரூபாய் வரையு ம். இதுவரையில் அங்கு Forest டிபார்ட்மெண்டில் இப்பொ யில் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. Forest டிபார்ட்மெண்டில் இருக்கிற அங்கு கற்களை நட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் பக்கத்திலிருக் கும் ஊர்களிலிருந்து அங்கு வந்து திருட்டுத்தனமாக நடட கல்களைப் பிடுங்கி எறிந்துவிட்டுப் போய்விடுகிறார்கள். அதனால் அங்கு ‘re-genera- tion’ சரிவர நடைபெறுது. இங்கும் forest டிபார்ட்மென்ட் தங்களுடைய prestige போய் விடும் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தங்களுடைய prestige போய் செலவாகவேண்டும் என்று நினைத்துவிட்டால் தாங்கள் ஒரு காரியத்தைச் என்ற மனப்பான்மை அவர்களுக்கு இருக்கிறது. அதை மாற்றக்கூடாது என்ற மனப்பான்மைக்கு இடம் இருக்கக்கூடாது. எடுத்த காரியத் தை நிலைநாட்டவேண்டும் என்று அவர்கள் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைத்தான் நான் மந்திரிகளுக்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதனால் தான் மந்திரிகளை நிந்திக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது.”

[Sri V. Balakrishnan] [22nd March 1955]

ஊர்காரர்கள், 4,000 மக்களுக்கு சாதகமானதும், இரண்டு மைல் நீளம் உள்ளதுமான ஒரு ரோட்டை தங்கள் ஊருக்கு போடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். ஆனால் சர்க்கார் 400 ஜனங்களுக்கு சாதகமானதும், 3 மைல் நீளமுள்ளதுமான ரோட்டை போட அனுமதித்தார்கள். இதன் விளைவாக அந்த பக்கத்து ஊர்காரர்கள் படையாக திரண்டு ஆட்சேபனை செய்துகொண்டு என்னிடத்தில் வந்தார்கள், நான் உடனே, நவம்பர் மாதம், 1953-ம் வருஷம், சர்க்காருக்கு கடிதம் எழுதினேன். ஒரு விசாரணை பிற்பாடு நடைபெற்றது. எந்த விதமாக நடைபெற்றது என்றால், அதில் சம்பந்தப்பட்ட எனக்கு ஒன்றும் தெரிவிக்காமல் நடைபெற்றது. திடீரென்று இப்போது, அதாவது 1955-ம் வருஷம் மார்ச்சு மாதம் 16-ம் தேதி ஒரு கடிதம் வந்திருக்கிறது. 31-ம் தேதிக்குள்ளே அங்கேயிருக்கும் கலெக்டரையும், Chief Engineer-ஐயும் பார்த்து உங்களுடைய அபிப்பிராயங்களை சொல்லுங்கள் என்று எனக்கு 16-3-55 அன்று பதில் வந்திருக்கிறது. நான் எழுதிய லெட்டர் 1953-ம் வருஷம் நவம்பர் மாதத்தில். இது ஒன்று.

“அடுத்தபடியாக, மந்திரிகள் அந்த ஜில்லாவிற்கு அடிக்கடி போயிருக்கிறார்கள். நான் எழுதிய லெட்டர் ஒரு மந்திரிக்கு மாதிராமல்ல. பல மந்திரிகளுக்கும் எழுதியிருக்கிறேன். ஏதாவது ஒரு மந்திரி, இந்த ஊரில் இவ்வளவு பெரிய தகராறு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதில் எந்த கட்சியின் கோரிக்கை நியாயமானது என்று போய்ப் பார்த்தார்களா, என்றால், இல்லை. விரந்துகள் சாப்பிடுவதற்கும், பெரிய மேடைகளில் போய் மாலைகள் பெருவதற்கும் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறதே தவிர, இந்த ஊரில் இரண்டு கட்சி யிருக்கிறதே, ஒரு பக்கத்தில் 400 பேரும், இன்னொரு பக்கத்தில் 4,000 பேரும் இருக்கிறார்களே இந்த இரண்டு பேர்களுக்கும் எந்த வகையில் ரோட்டு போட வேண்டும் என்பதை அறிய அவர்களுக்கு time இருப்பதில்லை.”

SRI K. R. VISWANATHAN :—“ On a point of information, Sir.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ The hon. Member cannot raise a point of information during my speech. I do not propose to yield.”

DEPUTY SPEAKER :—“ The hon. Member is not yielding.”

SRI K. R. VISWANATHAN :—“ மந்திரி அவர்கள் அந்த ஊருக்கு வந்தபோது, உறுப்பினருக்கு மந்திரியின் வருகையைப்பற்றி தெரிந்திருக்கலாம். ஆகையினால், மந்திரி வந்தபோது உறுப்பினர் இந்த விஷயத்தை மந்திரி அவர்களின் கவனத்திற்கு அப்போது கொண்டு வந்தாரா என்று கேட்கிறேன்.”

11-10
a.m.

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ என்னுடைய கடமையை நான் நன்றாகச் செய்திருக்கிறேன். நயவு செய்து எனக்கு யோசனை சொல்ல வேண்டியதில்லை. இதைப்பற்றி மந்திரிகளிடம் ஒரு தடவை இல்லை பல தடவைகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நேரடியாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கனம் மந்திரி அவர்கள் ஒரு வருஷத்திற்கு முன்பே அந்த ஸ்தலத்திற்குச் சென்றிருந்தால் அப்பொழுதே அந்த விஷயம் முடிவடைந்திருக்கும். 12,000 ரூபாய் செலவு செய்து நான்கு மைல்கள் ரோடு போடவேண்டும் என்று அவர்கள் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 400 பேர்களுக்குச் சாதகம் செய்யவேண்டும் என்றும் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை நான் சொல்லுவதாக எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. கீழே ஜில்லா கலெக்டரும் எக்ஸ்சியூட்டிவ் எஞ்சினியரும் என்ன எழுதுகிறார்களோ அதையே தான் மந்திரிகளும் ஒத்துக்கொண்டு கைபெழுத்துப் போடுகிறார்கள். எது நியாயம் என்று பார்த்துப் போட்டி

22nd March 1955] [Sri V. Balakrishnan]

ருந்தால் இந்தப் புகாருக்கு இடம் ஏற்பட்டிருக்காது. அதனால்தான் இதை எடுத்துச் சொல்லுகிறேன். மந்திரிகள் பேரில் குற்றம் சொல்லவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ளவில்லை. ஹெவேஸ் இஞ்சினியர் என்ன எழுதுகிறாரோ அதிலேயே கையெழுத்துப் போடுகிறார்கள் என்றுதான் நான் சொல்லுகிறேன். முன்கூட்டியே ஒரு திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அதை உடனடியாக முடித்துவிடவேண்டும் என்று டிபார்ட்மெண்டில் வாதாடுகிறார்கள். அதை மாற்றுவதென்றால் டிபார்ட்மெண்டில் prestige போய்விடும் என்று நினைத்துக்கொண்டு அப்படி தாங்கள் போட்ட திட்டத்தையே முடிக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். தங்களுடைய கொள்கையையே நிலை நாட்டவேண்டும் என்றும் வாதாடுகிறார்கள். அதில் கொஞ்சம்கூட நியாயம் இல்லை. வேண்டுமென்றாலும் நான் என்னுடைய சொந்தச் செலவில் மந்திரி அவர்களைக் கூட்டிக்கொண்டு போய் காண்பிக்கிறேன். அப்பொழுது தெரியும் நான் சொல்லுவதில் நியாயம் இருக்கிறதா அல்லது டிபார்ட்மென்ட் சொல்லுவதில் நியாயம் இருக்கிறதா என்பதை நினைப்பதைத் தயாராக இருக்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக எங்கள் ஊருக்குப் பக்கத்தில் 120 ஏக்கர் நிலத்தை எடுத்து அந்த ஊர் ஏழைகளுக்கு அடமானம் செய்யவேண்டும் என்று கொடுத்தார்கள். புதுக்கோட்டை சமஸ்தானமாக இருந்தபோது அப்படி அங்குள்ள ஜனங்கள் மனுக் கொடுத்தார்கள். பிறகு அடமானம் செய்தும் கொடுத்தார்கள். பிறகு இணைப்பு நடந்தது. அதன் பிறகு திடீரென்று Forest டிபார்ட்மெண்டில் அந்த 120 ஏக்கர் நிலத்தையும் ஆக்கிரமித்துக்கொண்டு விட்டார்கள். எதற்கு என்று கேட்டதற்கு “re-generation”-க்குத் தேவையாக இருக்கிறது என்று எடுத்துக்கொண்டு விட்டார்கள். அந்த ஊர்காரர்கள் கலெக்டருக்கும் மந்திரிகளுக்கும் பல தடவை மனுக் கொடுத்தார்கள். நாளது வரையிலும் அவர்களுக்கு எந்த விதமான பரிகாரமும் கிடைக்கவில்லை. நானும் அதைப்பற்றி எழுதியிருக்கிறேன். கேள்விகள்கூட கேட்டேன். கனம் மந்திரி ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் அவர்களிடமும் நேரில் சொல்லி இருக்கிறேன். அந்த file-ஐ வரவழைத்துப் பார்க்கிறேன் என்று சொன்னார். இதுவரையில் எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்ததாகவே தெரியவில்லை. பக்கத்திலாவது அவர்களுக்கு இடம் ஒதுக்கிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று அந்த ஊரார்கள் சொல்லுகிறார்கள். பக்கத்தில் பாதைக்கு என்று அவர்களுக்கு இடம் கொடுப்பதாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதுவும் மூன்று வருஷங்கள் கழித்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். கனம் மந்திரி அவர்கள் புதுக்கோட்டை சென்ற போதுகூட இதைப்பற்றி சொல்லியிருக்கிறேன். அவர் வந்து ஸ்தலத்தை நேரில் பார்க்கவேண்டும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறேன். உண்மையில் அந்த ஊரார்கள் சொல்லுவதில் நியாயம் இருக்கிறதா அல்லது டிபார்ட்மென்ட் சொல்லுவதில் நியாயம் இருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அங்கு வந்து பார்த்தால் நன்றாகத் தெரியும் இப்பொழுது எடுக்கப்பட்டிருக்கும் இடத்தில் “ரீஜனரேஷன்” செய்யவேண்டியது அவசியம் இல்லை” என்பது. வேறு இடத்தில் அந்த ஊரர்களுக்கு அடமானம் செய்து கொள்வதற்கு விரும்பவில்லை. அது மந்திரிக்கே நன்றாகத் தெரியும். இதுவரையில் அங்கு 3,000 முதற்கொண்டு 4,000 ரூபாய் வரையில் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. Forest டிபார்ட்மெண்டில் இப்பொழுது அங்கு கற்களை நடட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் பக்கத்திலிருக்கும் ஊர்களிலிருந்து அங்கு வந்து திருட்டுத்தனமாக நடல் கல்களைப் பிடுங்கி எறிந்துவிட்டுப் போய்விடுகிறார்கள். அதனால் அங்கு “re-generation” சரிவர நடைபெறுது. இங்கும் forest டிபார்ட்மென்ட் தங்களுடைய prestige போய் விடும் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தாங்கள் ஒரு காரியத்தைச் செய்யவேண்டும் என்று நினைத்துவிட்டால் அதை மாற்றக்கூடாது என்ற மனப்பான்மை அவர்களுக்கு இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட மனப்பான்மைக்கு இடம் இருக்கக்கூடாது. எடுத்த காரியத்தை நிலைநாட்டவேண்டும் என்று அவர்கள் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைத்தான் நான் மந்திரிகளுக்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதனால் தான் மந்திரிகளை நிந்திக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது.”

[22nd March 1955]

DEPUTY SPEAKER:—"I have reduced the time limit to 5 minutes. Now hon. Member Sri Shanmugam may speak."

SRI T. SHANMUGAM :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது இருக்கும் மந்திரி சபையில் ஏழு மந்திரிகள் பச்சைத் தமிழர்கள். இப்படி ஏழு மந்திரிகள் இருந்தும் நம்முடைய நாடு தமிழ் நாடு, தமிழ் மாகாணம் என்று சொல்லிக் கொள்ள அவர்கள் விரும்பவில்லை. அதற்கான முயற்சிகளையும் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. ஒருவர்தான் வேறு ஜில்லாவைச் சேர்ந்தவர்—ஸ்ரீ ஏ. பி. ஷெட்டி அவர்கள். அவரைத் தவிர மற்ற ஏழுபேர்களும் பச்சைத் தமிழர்கள். கனம் விநாயகம் சொன்ன மாதிரி சித்தூர் தமிழ்ப் பகுதியையும், திருவாங்கூர் நஞ்சில் பகுதியையும் தமிழ் நாட்டுடன் சேர்த்துக்கொள்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அவைகள் நம் தமிழ் நாட்டுடன் வரவேண்டும். அப்படிச் சேர்த்து சீக்கிரத்தில் தமிழ் நாடு, தமிழ் மாகாணம் என்ற பெயர் வருவதற்கு மந்திரிகள் முயற்சிக்க வேண்டும் என்று நான் அவர்களைக்கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

"இந்த மந்திரி சபையை இன்னும் அதிகமாக விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்று இந்தக் கட்சியிலும் எதிர்க் கட்சியிலும் சொன்னார்கள். காங்கிரஸ்காரர்களும் அப்படிச் சொல்லுகிறார்கள். டிபுடி மினிஸ்டர்களாகவும் பார்லிமெண்டரி செக்டரிகளாகவும் போட்டுக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். தயவு செய்து அப்படி போட்டுக்கொள்ள வேண்டாம் என்று நான் சொல்லுகிறேன். அப்படி போட்டுக்கொண்டால் அதிகப் படியான பணம் செலவாகும். இப்பொழுது இருக்கும் எண்ணிக்கையே போதும் என்று தோன்றுகிறது. இந்த எண்ணிக்கையை வைத்துக்கொண்டு இப்பொழுதுள்ள மந்திரிகள் நன்றாக வேலை செய்து வருகிறார்கள். அரசாங்கத்தையும் நன்றாக நடத்தி வருகிறார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் அப்படிச் சொல்லுகிறார்கள் என்றால் எங்கள் கட்சியில் இருக்கக் கூடிய வர்களும் அப்படி அதிகப்படியாக நியமிக்கவேண்டும் என்று கூறுகிறார்கள். ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள், மந்திரி சபையை அதிகரிக்கவேண்டும் என்று எங்கள் கட்சியிலுள்ள ஒரு மெம்பர்கூட அப்படி அதிகரிக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார். இதையெல்லாம் தயவு செய்து கேட்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுதே பணம் துண்டு விழுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதனால் எதற்காக அதிகப்படியாக மந்திரி சபையை அதிகரிக்கவேண்டும்? இனியும் விஸ்தரிக்கவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

"இப்பொழுது ஐந்தாண்டு திட்டம் என்று செலவு செய்கிறார்கள். அப்படிச் செய்வதைப் பார்த்தால் நமது நாட்டிற்கு ரொம்பவும் குறைவாக செலவு செய்கிறார்கள். எடக்கே பார்த்தால் அதிகப்படியாக செலவு செய்வது தெரியும். பீகார் மாகாணத்திற்கு 66 கோடி ரூபாய், பஞ்சாப் மாகாணத்திற்கு 150 கோடி ரூபாய், ஒரிஸ்ஸா மாகாணத்திற்கு 92 கோடி ரூபாய், வங்காளத்திற்கு 77½ கோடி ரூபாய், 200 கோடி ரூபாய்க்கு மேல்கூட போகும் போல் தோன்றுகிறது. இப்படி மற்ற மாகாணங்களுக்கு மத்திய அரசாங்கம் அதிகப்படியாக செலவு செய்கிறார்கள். நம் மாகாணத்திற்கு அவ்வளவு செலவழிப்பதாக தெரியவில்லை. அதனால் நம் மந்திரிகள் மத்திய அரசாங்கத்துடன் சண்டை போட்டு இன்னும் அதிகமாக இம் மாகாணத்திற்கு செலவு செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். மற்ற மாகாணங்களுக்கு செலவு செய்கிற மாதிரி நம் மாகாணத்திற்கும் செலவு செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய முயற்சியையும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். தைரியமாக அப்படி சண்டை செய்து அதிகப்படியான பணம் வாங்கி செலவு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

"இப்பொழுது ஆசிரியர்களுக்கு பென்ஷன் கொடுக்கப்போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதாவது 25 சத விசதம் கொடுக்கப் போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அப்படியில்லாமல் 100-க்கு 50 சத வீதமாக அவர்

[22nd March 1955] [Sri T. Shanmugam]

களுக்கு பென்ஷன் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பென்ஷன் என்று சொன்னாலே அதற்கு 50 சதவிசதம் என்றுதான் அர்த்தம். ஆசிரியர்களுக்கு இன்னும் அதிகப்படியான பென்ஷன்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பென்ஷன் என்று சொன்னால் 50 சத விசதம் என்று இருக்கும்போது அவர்களுக்கு மாத் திரம் ஏன் 25 சத விசதம் கொடுக்கவேண்டும்? 25 சத விசதம் கொடுத்தால் ஒரு கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்று சொல்லப்படுகிறது. 50 சத விசதம் கொடுத்தால் இன்னும் ஒரு கோடி ரூபாய் அதிகம் செலவானால்பாதகம் இல்லை. வேறு வழிகளிலிருந்து அதை ஈடு செய்து கொள்ளலாம். இப்பொழுது கவர்னருக்கு பத்து லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கிறார்கள். அதில் கொஞ்சம் குறைத்துக்கொண்டு இவர்களுக்கு பென்ஷன் அதிகமாகக் கொடுக்கலாம். இப்படி பல இனங்களில் குறைத்துக்கொண்டு 50 சத விசதம் பென்ஷன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

SRI M. PALANIYANDI :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைப் பேச விரும்புகிறேன். அப்படி ஆதரித்துப் பேசும்போது தோழர் கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் சொன்னது போல் தமிழ் நாட்டுடன் தமிழ் பகுதிகளைச் சேர்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படிச் சேர்த்து இந்த மாகாணத்திற்கு தமிழ் நாடு என்ற பெயரை வைக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

"வழக்கம்போல் இல்லாமல் இந்த ஆண்டில் நான் சில மாறுதல்களைக் காண்கிறேன். சென்ற வருஷங்களில் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பேசும்போதெல்லாம் அவருக்குக் கோபம் வரும். பதில் சொல்லும்போதெல்லாம் அவருக்கு அடிக்கடி கோபம் வரும். ஆனால் இந்த ஆண்டில் அவர் சுமுகமாகவும் சுகமாகவும் பதில் சொல்லுகிறார். அதைக்கண்டு நான் மகிழ்ச்சியும் சந்தோஷமும் அடையும்படியாக இருக்கிறது."

"அடுத்தபடியாக பேசும்போது நமது மந்திரி சபையில் எல்லோரும் நடுத்தர வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களாகத் தான் இருக்கிறார்கள். பெரும் பணக்காரர்கள் என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் ராமநாதபுரம் ராஜா இருக்கிறார் என்று சொல்லலாம். அவர் ஒரு ஜமீந்தார், இப்பொழுது அவருக்குக் காம்பென்சேஷன் கொடுத்து அதை வைத்துக் கொண்டு அவர் இருக்கிறார். அதனால் அவரும் நடுத்தர வகுப்பைச் சேர்ந்தவர் தான் பெரு பணக்காரர் என்று கூட சொல்ல முடியாது."

"கைத்தறி தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமாக பேசும் போது கனம் சுப்ரமணியம் அவர்கள் தான் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருப்பதாகவும் சொன்னார். தங்களுடைய கொள்கையை மத்திய சர்க்காருக்கு தெரிவித்தும் அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்றும் குறிப்பிட்டார். அது கவலை தரும்படியாக இருக்கிறது. அந்த நிலையை நிச்சயமாக போக்க வேண்டும். இந்த சட்ட சபையில் 375 பேர்கள் சேர்ந்து நாம் ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி அதை அங்கு அனுப்பினோம். அதை மத்திய அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வில்லை. இந்த மந்திரி சபை மத்திய அரசாங்கத்துடன் போராடி நாங்கள் நிறைவேற்றிய தீர்மானம் ரொம்பவும் முக்கியமானது அது ஒரு நல்ல கொள்கை, அந்த திட்டம் ஒரு நல்ல திட்டம் என்று எடுத்துக் காட்டி நம்முடைய தீர்மானத்தை ஒப்புக்கொள்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய போராட்டத்தை ஆரம்பித்தால் வெற்றிகாண முடியும்."

"ஏனென்றால், மத்திய அரசாங்கமும், சென்னை அரசாங்கமும், காங்கிரஸ் கட்சி அரசாங்கங்களாய் இருப்பதால், நம் அரசாங்கம், உண்மை விஷயங்களைச் சொல்லியும் மத்திய அரசாங்கம் கேட்காது இருக்குமானால் காந்திய முறைப்படி, கொஞ்சம் Persuasion செய்து கேட்கும்படி செய்ய போராட வேண்டும். தமிழ்நாடு தொழில் துறையில் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது."

A—8

11-20
a.m.

[Sri M. Palaniyandi]

[22nd March 1955]

இங்கே பெரிய தொழில்கள் ஆரம்பிக்க வாய்ப்பு வசதிகள் இருந்தும், நம் நாட்டில் எவ்வித முயற்சியும் செய்யப்படவில்லை. தற்போது பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள், சமீபத்தில் சென்னை மாகாணம் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தில் முன்னணியில் இருக்கிறதென்று சொன்னார்கள் பல ஆண்டுகளாக, வெளியிலும் சட்ட சபையிலும் சர்க்கார் தரப்பு அங்கத்தினர்களும், எதிர்கட்சி அங்கத்தினர்களும் இதை வலியுறுத்தி எடுத்துக்காட்டி வருகின்றனர். இது கனம் நிதி மந்திரியார் அவர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். அப்படி இருக்க ஏன், நிதி மந்திரியார் அவர்கள், மத்திய சர்க்காரிடம் போராடி நிதி வாங்கி, ஏன் இங்கே தொழில்கள் அமைத்து இவ்வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஓரளவுக்காவது போக்க முயற்சித்திருக்கக் கூடாது. இம் மாகாணத்திலும் அகில இந்தியாவில் அரசாங்கம் நடத்தும் தலைவர்கள் எல்லாம், முற்போக்கு எண்ணம் உள்ளவர்களும் சோஷலிஸ்ட் அடிப்படையில் மக்களை எடுத்துச் செல்ல வேண்டுமென்ற கொள்கை உள்ளவர்கள். ஆகவே நிதி மந்திரியவர்கள், மனம் திடங்கொண்டு, மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் போராடி இவ்வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை போக்கும்படியாக கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மற்றும், பண்டித நேரு அவர்கள், நம் மாகாணத்தை பிற்போக்கான மாகாணம் என்று சொல்லியிருப்பதால், நம் மாகாண அபிவிருத்திக்காக, நம் மாகாணத்துக்குக் கிடைக்க வேண்டிய சரியான பங்கு, மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து வாங்க கனம் நிதி மந்திரியார் அவர்கள் வழி வகைகள் செய்ய வேண்டுமென்று மன்றாடிக்கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்த படியாக, இந்த அரசாங்கம், நல்ல காரியங்களைச் செய்யும் போது கட்சி பாகுபாடு இல்லாமல், அவைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நாட்டிலே அரசாங்கம் கட்சி நோக்குடன் தான் காரியங்கள் செய்கின்றன, என்ற பேச்சு இருப்பதால் தான் நான் இவ்விதம் குறிப்பிட வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே கட்சி மனப்பான்மையில்லாமல் நியாயமாக, பொதுவாக எல்லோருக்கும் உதவும்படியாக சர்க்கார் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“தவிர, ஜில்லாவிலுள்ள அதிகாரிகளின் பழைய மனப்பான்மை இன்னும் மாறவில்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதை கனம் மந்திரியார் அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு சாதாரண விஷயமாக இருந்தாலும், ஒரு நான்கு ஏக்கர் நிலம் ஹரி ஜனங்களுக்கு கொடுக்க வேண்டியதாக இருந்தாலும், இரண்டாண்டு காலம், ஒரு தாசில்தாருக்கு பிடிக்கிறது. இன்னும் சில அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்கள், தங்களுக்கு வேலை பளுவு அதிகமாக இருக்கிறது, அதனால் உடனுக்குடன் காரியங்களைச் செய்து முடிக்க முடியவில்லை என்று. உதாரணமாக, ஒரு தாசில்தாருக்கு, ஒரு தாலுக்காவிலுள்ள பலவித வேலைகள், லோகல் டெவலப்மெண்ட் வேலைகள் முதலியன கொடுத்து இருப்பதால், அவர் இந்த பல விதமான வேலைத்தொல்லைகளினால், எந்த வேலையையும் சீக்கிரமாக முடிக்க முடிவதில்லை. இது உண்மையே, ஆகவே ஒவ்வொரு தாலுக்காவையும் இரண்டு பகுதியாகப் பிரித்து, ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் ஒவ்வொரு தாசில்தாரைப் போட்டு, அவர்களுக்கு வேண்டிய வாகன வசதிகள் முதலியன செய்து கொடுத்து, மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய காரியங்களை துரிதமாகச் செய்ய ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

11-24
a.m.

SRI K. T. RAJU :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது இந்த மானியத்தின் மேலுள்ள, வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துப் பேசி, சில முக்கிய விஷயங்களை மந்திரியார் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். முக்கியமாக சுகாதார விஷயமாக பேச வேண்டியதாக இருக்கிறது. பொதுவாக பேச இப்போது சந்தர்ப்பம் இருப்பதால் சில வற்றை மந்திரியாருடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன். நம் ராஜ்யத்தில், குறிப்பாக நகரங்களிலே குஷ்டரோகம் பிடித்த வியாதியஸ் தர்கள் பஸ் ஸ்டாண்டுகள், ஹோட்டல்கள், சினிமா கொட்டகைகளின் முன்பு, ரொம்ப வறுமையிலுள்ள இந்த குஷ்டரோகிகள் வந்து பிச்சை

22nd March 1955]

[Sri K. T. Raju]

கேட்கிறார்கள். பொது மக்கள் இருக்கும் இடங்களில் இப்படிப்பட்ட பெரும் வியாதியஸ்தர்கள், பிச்சை கேட்க வரும்போது அந்த தொத்து நோய் மற்றவர்களுக்கும் ஒட்டிக்கொள்ளுகிறது. மற்ற பிச்சைக்காரர்கள் விஷயமாக கவனஞ் செலுத்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் வழி செய்யப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால், அத்திட்டத்திற்காக, காத்திருக்காமல், இவ்வபாயகரமான வியாதி சமூகத்தில் பரவாமல், தடுப்பு நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுக்க வேண்டும். ஆகவே, இக்குஷ்டரோகிகளை தனிமைப்படுத்தி, அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை செய்ய வேண்டியது அவசரமான தேவை என்று குறிப்பிடுகிறேன். இவ்வித காரியங்களை, மந்திரி சபையின் கொள்கைகளாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஏன்? இன்றையதினம் வியாதிகளை பாவாமல் தடுக்க பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அதே நேரத்தில், உதாரணமாக, சென்னை நகரத்தை எடுத்துக் கொண்டால், நூற்றுக்கணக்கான குஷ்டரோகிகள் கோரமாக நடமாடுவதைப் பார்க்கிறோம். குழந்தைகள், காலில் செருப்பு இல்லாமல் நடந்தால், உடனடியாக அந்த வியாதி அவர்களை ஒட்டிக்கொள்ளுகிறது. ஆகவே, சமூகத்திற்கு அந்த பெரும் நோய் என்ற குஷ்டரோகம் பரவாமல் இருக்க, குஷ்டரோகிகளை தனிமைக்கு அப்புறப்படுத்தும்படியான தடுப்பு வேலைகளை செய்யும்படி சர்க்காரை கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக, கனம் அங்கத்தினர் பழனியாண்டி அவர்கள் எடுத்துக்காட்டியது போல, இன்றையதினம் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இந்த நாட்டிலே எங்கும் பரவி இருந்தாலும், குறிப்பாக வங்காளத்திலும், சென்னை ராஜ்யத்திலும் வேலையின்மையால் மக்கள் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று பண்டித ஜவஹர்லால் அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்காக ஒரு புதியதிட்டம் வரப்போகிறதென்று செய்திகள் பத்திரிகையில் வந்திருக்கின்றன. அப்படி திட்டம் வரும்போது, மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட சென்னை ராஜ்யத்தில் அந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க, மக்கள் வாழ்க்கைக்கு சகலவசதிகளும் செய்துகொடுக்க, அதிக பங்கு அத்திட்டப்பணத்தில் வேண்டுமென்று கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்போது, இந்த வருஷத்தில், படித்த மாணவர்கள் 58 ஆயிரம்பேர் சர்க்காரால் வைக்கப்பட்ட பரீட்சைக்கு உட்காரப்போகிறார்கள். ஏற்கனவே படித்துப்பாஸ் செய்துவிட்டு வேலையில்லாததிண்டாட்டத்தால் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலைகொடுப்பதே இந்த சர்க்காருக்கு பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது. இனிமேல் பாஸ் செய்து வருபவர்களுக்கும், இப்போது வேலையில்லாமல் இருப்பவர்களுக்கும் வேலை கொடுக்கவேண்டுமென்றால் இன்னும் 2, 3 வருஷகாலமாகலாம். இருந்தாலும், மேற்கொண்டு வேலையில்லாததிண்டாட்டம் அதிகமாகாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டியது நம் கடமையாகும். எவ்வே புதிய தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தி, அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கும் வரையிலும், அவர்கள் உயிருடன் இருக்க, ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்து சர்க்கார் அவர்களுக்கு ஏதாவது வசதிகள் செய்துகொடுக்கவேண்டும். மனிதன் பிறந்தது அவன் குற்றமல்ல. அவன் உயிருடன் இருக்க வழிவகை செய்வது இந்த சர்க்காரின், இந்தச் சபையின் கடமையாகும். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்ட இந்த சென்னை ராஜ்யத்திற்கு மத்திய சர்க்கார் உதவவேண்டுமென்றால், உடனே உதவி செய்யலாம். சென்னை ராஜ்யத்திலிருந்து வெளிநாட்டுக்கு அதிகம் தேயிலை ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு, அதனுடைய duty எல்லாம் மத்திய சர்க்காருக்குப் போகிறது. இந்த ராஜ்யத்தில் வேலையில்லாததிண்டாட்டம் அதிகமாக இருப்பதால், அதைப்போக்க, இந்த தேயிலை duty யிலிருந்து கிடைக்கும் பணத்தில் ஒருபகுதியை நமக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று நம் சர்க்கார் கேட்கவேண்டும்.

“கடைசியாக நிலச்சீர்த்திருத்தம் பற்றி. புதிதாக வந்த தமிழ் நாட்டு காங்கிரஸ் கமிட்டி நிலச்சீர்த்திருத்தத்தை சிபார்சு செய்திருக்கிறது. அதிலே பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அவைகளை உடனடியாக நிவர்த்தி செய்து, நிலத்திலிருந்து விவசாயிகளை வெளியேற்றாதே நிறுத்தவது

[Sri A. Iyanar]

[22nd March 1955]

“மேலும் வீட்டு நெருக்கடி மிகுந்த இந்த நகரத்தில் கவர்னர் மாளிகையைச் சுற்றிலும், கவர்மெண்டு எஸ்டேட்டைச் சுற்றிலும் ஏராளமான இடங்கள் இருக்கின்றன. இன்னும் அரசாங்க அலுவலர்கள் இருக்கும் இடங்களிலெல்லாம் நிறைய காலியிடங்கள் இருக்கின்றன. அங்கெல்லாம் வீடுகள் கட்டுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்யும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“மேலும் நமது சர்க்கார் அலுவலர்கள் முன்பு நடந்த மாதிரியாக அவ்வளவு துரிதமாக நடைபெறுவதில்லை. மந்திரிகளின் எண்ணிக்கையைக் குறைத்திருப்பதே காரணம் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே நல்ல திறமைமிக்க மாஜி மந்திரிகளையும் கூட மந்திரி சபையில் சேர்த்துக் கொண்டு ஒவ்வொருவருக்கும் தனித்தனி இலக்காக ஒதுக்கிவிட வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“மேலும் நமது நாட்டில் எங்கு பார்த்தாலும் நெருக்கடில் போடும் எச்சில் இலையை பலர் நக்கும் காட்சியைத்தான் காண்கிறோம். நாம் பலவகைகளில் சுகாதாரம் பற்றி பேசி வருகிறோம். அப்படியிருக்கும் போது மக்கள் இதுமாதிரியாக எச்சில் இலையை நக்கும்படியாக நாம் விடக் கூடாது. இந்தக் காட்சியை இங்கு இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் கண்ணாடி பார்த்து வருகிறோம். இருந்தும் இதைப்பற்றி ஒருவரும் சொல்லக்கூடாது. சுகாதாரமாக இருக்கவேண்டும், சுத்தமாக இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகின்ற நாம் மக்கள் எச்சில் இலையை நக்காமல் இருக்கும்படி தக்க ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும்.

“மேலும் சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்கு பல இடங்களில் சர்க்காரின் சேவைக் காக கார்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தக் கார்களை அவர்கள் தங்கள் குடும்ப சம்பந்தமான காரியங்களுக்கே உபயோகப்படுத்திக் கொண்டு வருவதாக என்னிடம் பலர் வந்து புகார் கூறினார்கள். நான் அப்படியெல்லாம் இருக்காது, அப்படியே இருந்தாலும் நான் சர்க்காருக்குத் தெரிவிக்கிறேன் என்று சொன்னேன். ஆகவே கனம் மந்திரிமார்கள், சர்க்காருடைய உபயோகத்திற்காக அதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் கார்களை அவர்கள் தங்களுடைய சொந்த உபயோகத்திற்கு உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளக் கூடாது என்கின்ற மாதிரியில் ஒரு பொது உத்தரவைப் போடவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—“In supporting the motion moved by Sri Kalyanasundram I wish to offer certain remarks about the various Heads of this Demand. Regarding the first item, viz., the Governor's Demand, the Governor's institution is a very respectable institution. In a democracy the Governor represents the people as a whole and therefore the institution of the Governor should be respected as a whole. It is good for the Governor when he goes on tour (going on tour of course is a good thing) not to visit small places and thus make himself cheap. The Governor occupies a place of prestige and he should not make himself cheap by visiting small places.”

* **SRI S. KANDASAMY GOUNDER:**—“On a point of order, Sir, கனம் அங்கத்தினர் அவர்களைத் தமிழில் பேசும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER:—“இது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரே இல்லை. அவர் எந்த மொழியில் வேண்டுமானாலும் பேசலாம். தமிழில் தான் பேசவேண்டுமென்று அவரை நான் நிர்ப்பந்தம் செய்ய முடியாது.”

SRI S. KANDASAMY GOUNDER:—“அவர் திராவிட பார்வையிலிருந்து தலைவர் ஆயிற்றே.”

[22nd March 1955]

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—“Sometimes the programme of the Governor is so fixed that it is very difficult for local officers to attend to their work. Sometimes the local officers prevent other things because of the Governor's visit. I know one instance. When some people from North India came to the temple in Tanjore, because of the Governor's visit to that particular temple, they were prevented from worshipping and they had to go outside the temple. I was told that the Governor's visit at a particular time was postponed; because he was having a subsequent engagement, he could not fulfil his prior engagement. All these things could be avoided by properly fixing the programme and a lot of time and energy could thus be saved.

“The hon. Member Sri Balakrishnan said many things about the visits of Ministers. I would like to lay particular stress on only one thing in this connection. When the Ministers visit a particular place, they receive several addresses, for instance, an address from the municipality and various associations. What I want to say is that before they go there, they must find out what the needs of the particular institution are and must be able to answer offhand points that may be raised. Generally, they do not know what particular demands will be made in the address. Therefore, invariably they say with respect to such things, ‘I shall consider them.’ For instance, a matter relating to provision of drainage facilities in a particular municipality may be pending in the Secretariat. Before going to that place, the Minister must study the file in the Secretariat and must be able to say when he visits the place whether that thing will be done or will not be done.”

“Then, sometimes more than one Minister visit a particular district on the same day. It happens that 4 Ministers are in the Tanjore district sometimes on the same day. This causes inconvenience not only to the people but also to the local officers. These officers are not able to make suitable arrangements. This sort of thing should be avoided. I find a copy of the tour programme is sent to other Ministers also. Therefore, they can avoid visiting the same district as is going to be visited by another Minister on the same day. This will facilitate the work of the local officers. Further, if more than one Minister visit a particular place on the same day, people who want to meet all may not be able to do so. Therefore, this overlapping should be avoided.

“I find that more than Rs. 4.5 lakhs are spent on the maintenance of the Board of Revenue. I have been very often saying that the Board of Revenue should be abolished. After all, what is the final order passed by the Board of Revenue? It only causes red-tapism. They simply maintain files, return papers or say that they are not able to interfere in any matter. In the present set-up of Government, I think the Board of Revenue is of no use at all. Unless the Government want to keep on the Board of Revenue

11-40
a.m.

[Sri S. Swayamprakasam] [22nd March 1955]

for the purpose of providing jobs for senior officers, I do not think that any useful purpose is served by continuing the Board of Revenue. When Shri Rajagopalachariar was the Chief Minister, he was saying that there were junior Collectors and that the Board of Revenue must be continued for the purpose of supervising their work. That kind of argument cannot be advanced now. No substantial orders are being passed by the Board of Revenue and there is no justification for continuing it.

"Then, a sum of Rs. 3.5 lakhs is being spent on the maintenance of Women's Welfare Associations. But such Associations are maintained only in towns. They are not in existence in the rural parts. People from the villages are not recruited to posts connected with this matter. If the benefits of maintaining the Women's Welfare Associations are carried to the people of the rural parts, then, I think they may be of use. I hope the Government will take this into consideration and do the needful."

11-45
a.m.

* Sri M. KALYANASUNDARAM :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய ராஜ்யமானது தமிழ் பேசக்கூடிய எல்லாப் பகுதியும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து ஒரே நிர்வாகத்தின்கீழ் தமிழ் மொழியிலே ஆட்சி ஏற்படவேண்டுமென்ற முக்கிய நோக்கத்துடன் நான் வெட்டுப் பிரேரணையைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இப்பொழுது இருப்பதுபோல சென்னை ராஜ்யம் என்ற பெயரே இருந்தால் போதுமா, மலையாள தென்கண்ட ஜில்லாக்களைக்கொண்டிருக்கும் சென்னை ராஜ்யத்தை 'தமிழ்ராஜ்யம்' என்று பெயர் மாற்றிவைத்துவிட்டால் மட்டும் போதுமா என்று சொன்னால் அதை என்னால் ஒப்புக்கொள்ளமுடியாது. பெயரைக் கண்டு நான் ஏமாற விரும்பவில்லை. சத்துதான் முக்கியமேயொழிய சக்கை முக்கியமல்ல. ரூபம் எப்படியிருந்தாலும் பரவாயில்லை. சாரம் தான் வேண்டும்."

"ஜனநாயக நிர்வாகத்தினுடைய அம்சமாக நிர்வாகம் பூராவும் தமிழிலேயே நடைபெறவேண்டும். அந்தந்த பிரதேச மொழியிலேயே நடைபெறவேண்டுமென்ற பிரச்சினையை சலபமாக்க வேண்டுமென்பதற்காகத் தான் தமிழ் ராஜ்யத்தை மொழி அடிப்படையில் அமைக்கவேண்டுமென்று கோருகிறோம். அதே நோக்கத்துடன் தான் நான் இந்த வெட்டுப் பிரேரணையைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இந்த விஷயத்தில் ராஜ்யப் புனர்மைப்புக் கமிஷன் விசாரணை செய்து ரிபோர்ட் சமர்ப்பித்து முடிவு எடுக்கும் வரை காத்திருக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லாத சில பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. அவைகளையாவது சர்க்கார் உடனடியாகக் கவனிக்கவேண்டும்."

"ஆந்திராவுக்கும் நமக்குமிடையே எல்லே சம்பந்தமான தகராறுகள் இருக்கின்றன. ஆந்திர ராஜ்யத்திலே புதிய மந்திரிசபை அமையக் கூடிய தருணத்தில் இருக்கிறது. நமது ராஜ்ய சர்க்காருக்கும் ஆந்திர ராஜ்ய சர்க்காருக்கும் பேச்சு வார்த்தை நடத்தி உடனடியாக இந்தத் தகராறைத் தீர்த்து ஆந்திரப் பகுதிகளில் இருக்கக்கூடிய தமிழ்ப் பிரதேசங்களை சென்னை ராஜ்யத்தோடு சேர்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்."

"தெற்குப் பிரதேசத்தில் இடையறாது நமக்குக் கவலைதரக்கூடிய பல நிகழ்ச்சிகள் நடந்துவருகின்றன. தமிழ் நாட்டு மக்களிடையே தமிழர் மலையாளி துவேஷத்தை வளர்ப்பதற்குள்ள சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய ஆபத்து இருக்கிறது. திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத் திலுள்ள தமிழ்ப் பகுதிகளை சென்னை ராஜ்யத்தோடு சேர்த்துவிட்டு, சென்னை ராஜ்யத்தோடு தற்போதிருக்கும் மலபார் ஜில்லாவை திருவாங்கூர் கொச்சி ராஜ்யத்தோடு சேர்த்துவிட்டால் இரண்டு ராஜ்யங்களுக்கிடையேயும் நல்ல எண்ணம் நிலவுவதற்கு உதவியாக இருக்கும். அந்த நடவடிக்கை

22nd March 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

கையை சர்க்கார் எடுக்கவேண்டும். தென் கண்ட ஜில்லாவை மைசூர் ராஜ்யத்தோடு சேர்த்துவிட்டால் சட்டசபையில் தமிழில் பேசினால் மலையாளத்தில் பேசவில்லையென்று மலையாளிகளும், கண்டத்தில் பேசவில்லை என்று கன்னடியர்களும் குறை சொல்வதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்காது. இப்படிப்பட்ட தகராறுகளெல்லாம் இல்லாமல் ஒரே மொழியில் ராஜ்ய நிர்வாகம் தமிழில் நடைபெறுமானால் சாதாரண தொழிலாளியும் விவசாயியும் நிர்வாகத்தில் பங்கெடுத்துக்கொண்டு நாட்டை வளப்படுத்துவதில் ஈடுபட வசதி ஏற்படும். அந்த முறையில் சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்."

"சர்க்காருடைய கொள்கை இவ்விஷயமாக இப்பொழுது ஓரளவு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது. சபையில் நடந்துகொள்ளும் முறையிலும் வெளியே பேசும் போதும் நம்பிக்கை அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கிற தென்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். தமிழ் முக்கிய இடம் பெற்றிருக்கிறது. சபையில் கேள்வி நேரங்களிலும் விவாத நேரங்களிலும் கூட தமிழ் முக்கியத்துவம் பெற்றுவருகிறது. நிர்வாகத்திலும் தமிழை மேன்மேலும் வளர்ப்பதற்கு முயற்சி எடுக்கவேண்டும். அது நம்முடைய கையில் இருக்கிறது. சில ஜில்லாக்களில் தமிழில் நிர்வாகம் நடந்து வந்திருக்கிறது. நான் திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவிலிருந்து வருகிறேன். அங்கு தமிழ் புதிய சக்தி பெற்று வளர்ந்துவருகிறது. முனிசிபல் கவுன்சில் கூட்டங்களுக்குப் போய் உட்கார்ந்து நடவடிக்கையைக் கவனித்தால் முனிசிபல் கவுன்சிலர்கள் எவ்வளவு அழகாகத் தமிழ் பேசுகிறார்கள், இவ்வளவு அழகான தமிழ் வார்த்தைகள் இருக்கின்றனவா என்று விசாரிக்க முறையில் அவர்கள் புதுப்புதுத் தமிழ் வார்த்தைகளைக் கையாண்டு வருகிறார்கள். தமிழ் வளர்ந்துவருகிறது. ஆனால், நிர்வாக இயந்திரம் தமிழ் வளர்ச்சியடைவதற்கு இடங்கொடுக்காமல் இருந்துவருகிறது. அந்த முறையிலும் சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு எல்லாத் துறைகளிலும் தமிழுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடுசெய்ய வேண்டும்."

"கல்லூரியிலும் தமிழ் மொழி போதனா மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்று கல்வி மந்திரி அவர்கள் வலியுறுத்தி வருவதால் அவருடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்பதை நான் உணர்ந்திருக்கிறேன். அதற்காக அவரை நான் பாராட்டுகிறேன். அந்த அபிப்பிராயத்தை அவர் பகிரங்கமாகச் சொல்லி அதற்காகப் பொதுஜன அபிப்பிராயத்தைத் திரட்டி வருகிறார்கள் என்பதற்காகவும் நான் அவரைப் பாராட்டுகிறேன். இதிலும் இடையூறு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஜனநாயகத்தை உணரமுடியாத சக்திகளிடமிருந்து இடையூறு இருக்கிறது. அதற்குக் காரணமென்னவென்றால் இன்றிருக்கக்கூடிய அமைப்பே முக்கிய காரணம். சர்வகலாசாலை ஒரு முட்டுக் கட்டையாக இருக்கிறது. ஒரு காலத்தில் சர்வகலாசாலை சயேச்சையாக இருந்து வந்தது. அப்பொழுது அது அவசியந்தான். ஆனால், இப்பொழுது நம் நாடு சுதந்திரம் அடைந்து சர்வஜன வாக்குரிமை பெற்று தேர்தல் மூலமாக ஆட்சிப் பொறுப்பு ஏற்பட்டிருக்கும் சமயத்தில் தற்போதுள்ள நிலைமைக்கேற்ப காரியங்கள் நடைபெறவேண்டும். சுதந்திரத்திற்கு முன்பு நிர்வாக அதிகாரிகள் சர்வகலாசாலை விஷயத்தில் குறுக்கிடக் கூடாதென்று சொல்லி சர்வகலாசாலைக்கு ஒரு விசேஷ அந்தஸ்து கொடுத்து வந்தது ஓரளவு நியாயம் என்பதை ஒப்புக்கொள்ளலாம். சர்வகலாசாலைக்கு இருக்கக்கூடிய விசேஷ அந்தஸ்தை உபயோகப்படுத்தி நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு முட்டுக்கட்டையாக இருக்கக்கூடிய முறையில் வேலை செய்யக்கூடாதென்று சர்வகலாசாலை நிர்வாகிகளுக்கு இந்தச் சபையின் மூலம் தெரிவித்துக்கொள்வதோடு சர்க்கார் தயங்காமல் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு முன்வரவேண்டும். அவசியமானால் சர்வகலாசாலைச் சட்டத்தை (University Act) புனராலோசனை செய்து திருத்துவதற்கு முன்வரவேண்டும். ஸ்தல ஸ்தாபனங்களுக்கு அதிகமான அதிகாரங்கள் கொடுப்பதற்காக எப்படி சட்டங்களை மாற்றவேண்டுமென்று சொல்லுகிறோமோ அதைப்போலவே சர்வகலாசாலைச் சட்டத்திற்கும் அவசியமான திருத்தங்களைக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றவேண்டும். நாட்டில் வளர்ந்து

[Sri M. Kalyanasundaram] [22nd March 1955]

வரும் கருத்துக்களுக்கேற்ப போதனாமொழியிலும் இன்னும் மற்ற போதிக் கப்படக்கூடிய விஷயங்களிலும் மாறுதல் ஏற்படுவதற்கும் உதவியாக இருக்கவேண்டுமென்ற விஷயத்தையும் சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“சர்க்கார் நிர்வாகம் நடத்தக்கூடிய முறையில் இருக்கக்கூடிய சில இடையூறுகளை கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். மந்திரிகளுக் கெல்லாம் வேலை அதிகமாக இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி பல அங்கத்தி னர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்காக மந்திரிகளின் எண்ணிக்கையை அதி கரிக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். அப்படி அதிகரிப்பதினால் பிரச்சினை தீர்ந்துபோய்விடுமென்று நினைக்கவில்லை. எத்தனை பேர்கள் மந்திரிகளாயி ருப்பது என்பது பெரிய விஷயம் அல்ல. எண்ணிக்கை அதிகமாக இருப் பதினால் திறமை குறையும் என்பதைப்பற்றியோ மூன்று பேர்களே இருந் தாலும் திறமை அதிகமாகும் என்பதையெல்லாம் பெரிய விஷயமாக நான் கருதவில்லை. ஏனென்றால், பெரும்பாலும் மந்திரிகளுடைய வேலை நிர்வாக இயந்திரத்தை நம்பியிருக்கிறது. நிர்வாக இயந்திரத்தைச் சரிப் படுத்தவேண்டியது அவசியம். வேலை முறைகளை மாற்றியமைக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கவேண்டும்.

“மந்திரிகள் பெரும்பாலும் தங்களுடைய கட்சித் தலைவர்கள் என்பதை மறக்கக்கூடாது. கட்சித் தலைவர் ஒரு புறத்தில், இன்னொரு புறத்தில் மந்திரி என்ற முறை இருக்கிறது. கட்சி வேலைக்கு மந்திரி அந்தஸ்தைப் பயன்படுத்துவது நல்லதல்ல. மந்திரி வேலையோடு கட்சி வேலையிலும் ஈடுபடுவதால் வேலை ரொம்ப ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. இரண்டு வேலை களையும் செய்வதால்தான் மந்திரிகளுக்கு ஜாஸ்தியாக வேலை இருக்கிறதே யொழிய நிர்வாக வேலை மட்டும் ஜாஸ்தியாக இருக்காது. நிர்வாக அலுவலர்கள் அல்லாது கட்சி வேலைகள் செய்வதில் மந்திரிகள் அதிக கவனம் செலுத்துகிறார்கள். இதனால் அவர்களுக்கு வேலை அதிகரிக்கி றது என்பதை உணரவேண்டும்.

“இந்த சந்தர்ப்பத்தில் முதல் மந்திரி அவர்களைப்பற்றி சில விஷயங் கள் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதல் மந்திரி அவர்கள் இந்தச் சபையில் பேசவேண்டாமா என்பதைப் பற்றியோ, சர்க்கார் கட்சித் தலைவருக்கு பூராப் பொறுப்பும் இருக்கிறதினால் சர்க்கார் கட்சித் தலைவரே முதல் மந்திரிக் காகவும் பேசலாம் என்பதைப் பற்றியோ நான் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. முதல் மந்திரி இச் சபையில் பேசாததை நான் ஒரு பிரச்சனையாகக் விரும் பவில்லை. கனம் ஸ்ரீ காமராஜ் போன்றிருக்கிறவர் இந்த ராஜ்ய முதல் மந்திரியாக இருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். இந்த ராஜ்ய நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்று நடத்துகிற ஒருவரைப்பற்றி நான் தவறாகவோ குறைவா கவோ எதுவும் சொல்ல விரும்பவில்லை. அவரை விட சாதாரண தொழி லாளி, விவசாயி போன்றவர்கள் மந்திரிகளாக இருக்கவேண்டும். நிதி மந்திரி அவர்கள் சொன்னமாதிரி விவசாயி சம்பந்தமான சட்டம் கொண்டு வருவதற்கு விவசாயிதான் தகுதியுடையவர் என்றது போல விவசாயியே சட்டம் கொண்டுவரக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டதான் வேண்டும். எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ பி. ராமமூர்த்தி விவசாய சம்பந்தமான ஒரு மசோதா இச் சபைமுன் கொண்டுவந்தபோது “விவசாயி அல்லாத ஒருவர் இச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார், விவசாய அனுபவமுள்ள ஒருவர் இச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்தால் இன்னும் பொருத்தமாக இருந்திருக்கும்” என்று சொன்னார். விவசாயி, தொழிலாளி ஆகியவர்கள் நாட்டை நிர்வகிக்கக்கூடிய காலம் வரவேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய நோக்கமும். திறமையைப் பற்றி யோ படிப்பைப்பற்றியோ நான் குறை சொல்லவில்லை. அவைகளை ஒரு குறைபாடாகவும் நான் கருதவில்லை.

“இந்த சட்ட சபைக் கூட்டம் நடக்கக்கூடிய காலத்தில் இச்சபையில் நடவடிக்கைகளைக் கவனித்து எல்லாக் கட்சியினரும் சொல்லக்கூடிய விஷ யங்களை விருப்பு வெறுப்பின்றி ஆராயக்கூடிய ஒரு எண்ணத்தோடு பார்த்து,

[22nd March 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

காரியங்களைச் செய்வதற்கு அவருடைய அந்தஸ்தை உபயோகப்படுத்தி யிருக்கவேண்டும். சபை நடந்துகொண்டிருக்கக்கூடிய நேரத்தில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்வது அவ்வளவு சரியல்ல. தன்னுடைய அந்தஸ்தை உபயோகப்படுத்தி ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சியை எதிர்த்து அதைத் தாம் கரு வருத்துவிடப்போவதாக நினைத்துக்கொண்டு வேலை செய்யவேண்டிய அவசியம் இல்லையென்று நான் நினைக்கிறேன். சுயவிருப்பமாக விஷயங் களைப் புரிந்துகொண்டு போகவேண்டும். எந்த பிரச்சனத்திலும் எங்கு போனாலும் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சிக்கு எதிராக தங்களுடைய மந்திரி பதவி யை உபயோகப் படுத்திக்கொண்டு பேசுவது நல்ல சூழ்நிலையை உண்டாக் குவதாகாது. காங்கிரஸ்காரர் அல்லவா என்று சொல்லலாம். இருந்தா லும் அவர் முதல் அமைச்சர் என்பதையும் மறந்துவிடக்கூடாது. அதி காரத்திற்கு வந்துவிட்டால் பூரா அதிகாரத்தையும் எதிர்க் கட்சியை அழிப் பதற்கு உபயோகப்படுத்துவேன் என்று சொல்வதுபோல் முதல் மந்திரி யவர்களின் நடத்தையும் அவருடைய பேச்சும் பிரதிபலிக்கிறது. இப்படிப் பட்ட போக்கு நாட்டுக்கு நல்லதல்ல. எங்களுடைய கட்சிக்கு எவ்வளவு பிரதிசூலமான நிலைமை ஆந்திரத்தில் ஏற்பட்டு ஆந்திரத் தேர்தலில் காங்கிரசுக்கு பெரும் வெற்றி கிடைத்துவிட்டாலும்கூட அதனால் ஒரு கட்சிக்கு வெற்றிபோதை ஏற்படக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதற்காக கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியை அலட்சியப் படுத்தலாம், எதிர்க் கட்சி யினரை அலட்சியப்படுத்தலாம் என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு ஏற்படு மானால் அது நாட்டுக்கு நல்லதல்ல. ஆந்திராவில் காங்கிரசுக்கு 26 லட்சம் வோட்டர்கள் வோட்டு போட்டிருக்கிறார்கள். கம்யூனிஸ்டுக் கட்சிக்கு வோட்டு போட்டவர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை 23 லட்சம். 23 லட்சம் விவ சாயிகளும் தொழிலாளிகளும் இருக்கக்கூடிய ஒரு கட்சியை அழித்து விடுவது என்பது சலபமல்ல. தமிழ் நாட்டில் தொழிலாளிகளும் விவ சாயிகளும் உறுதியாக நின்று வாதாடுகிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட கட்சியை அழித்துவிடவேண்டுமென்று நினைப்பது நாட்டு முன்னேற்றத் திற்கு அவசியம் அல்ல. அப்பேர்ப்பட்ட ஒரு கட்சியுடன் சமமாக உட் கார்ந்து பாரபட்சம் இல்லாமல் நடந்துக்கொண்டால் நாட்டு முன்னேற்றத் தைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு காரியங்களை நடத்துவதாகும். அதுதான் விவேகமும் நிர்வாகத் திறமையுமாகும் என்று குறிப்பாக முதல் மந்திரி அவர்களுக்குச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இந்தச் சமயத்தில் முதல் மந்திரி அவர்கள் சபையில் இல்லையே என்று நான் விசனிக்கிறேன். மந்திரி சபையினருக்கு கூட்டுப் பொறுப்பு இருக்கிறபடியினால் அதை அவர்கள் கவனித்துக் கொள்ளுவார்கள். ஆகவே, நிர்வாகத்தை நடத்தும் போது கட்சிப் பாகுபாட்டுக்கு இடமே கிடையாது.

“தொழில் மந்திரிக்கும் அதே விஷயத்தைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்பு கிறேன். அவர்கள் அதிகாரத்தை ஐ.என்.டி.யு.வி., எ.ஐ.டி.யு.வி., எச். எம்.எஸ். போன்ற தொழிற் சங்கங்களிடையே பாகுபாடு செய்வதற்கு அவர் உபயோகப்படுத்துகிறார். ஆனால், ரொம்பத் தந்திரமாகச் செய்கி றார். வித்தியாசம் அவ்வளவுதான். பாகுபடுத்துவது இல்லை என்று சொ ல்லிக் கொண்டேயிருந்து பாகுபாடு படுத்தும் வகையில் சில காரியங்களைச் செய்து உள்நோக்காக வேலை செய்கிறார் என்று சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவராமலிருக்க முடியாது. எங்கள் கட்சிக்குப் பிரதிசூலமான நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது என்று அச்சமோ பயமோ என்று நினைக்க வேண்டாம். அப்படி ஒரு சவாலே எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமானால் கவலையில்லை. சட்டசபையில் இருந்தாலும் சட்டசபையில் இல்லாமல் வெளி யில் இருந்தாலும் எங்களால் வேலை செய்யமுடியும் என்ற நம்பிக்கை எங்களுக்கு உண்டு. சட்டசபையில் எங்களை எதிர்க்கட்சியில் வைத்திருந்து நிர்மாண வேலைகளில் எங்களுக்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்போகிறார்களா இல்லையா என்பதை முடிவு கட்டவேண்டிய பொறுப்பு ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தது. எங்களுக்கு அதைப்பற்றி கவலையோ பயமோ இருக்கிறதென்று நினைக்கவேண்டாம். இந்த நாட்டின் முன்னேற்றத்தில் கவலையுடையவர் கள் என்ற முறையில் யோசனை சொல்லுகிறோம். சட்டசபையில் உருப்படி யான காரியங்களைச் செய்யமுடியும், செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன்

[Sri M. Kalyanasundaram] [22nd March 1955]

வேலை செய்து கொண்டு வருகிறோம். இதைப் பாராட்டுவது சர்க்காருடைய பொறுப்பு அல்லவா என்பதை அவர்களே சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

“ஹரிஜன நலனுக்காக கமிட்டிகள் போடப்படுகின்றன. அதில் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியைச் சேர்ந்த ஹரிஜன அங்கத்தினர்கள் பெரும்பாலும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவதில்லை. ஹரிஜனங்களில் கம்யூனிஸ்டு ஹரிஜனங்கள் என்று பாகுபடுத்துவது சரியா என்பதை சர்க்கார் யோசிக்கவேண்டும். கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியைச் சேர்ந்த ஹரிஜனங்களும் ஹரிஜனங்கள்தானே என்பதை யோசிப்பது கிடையாது. பொதுவாக ஏற்படுத்தக்கூடிய கமிட்டிகளைப் பாருங்கள். கமிட்டிகளில் 100க்கு 10 பேரையாவது கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி அங்கத்தினரைச் சேர்த்துக் கொள்ளத்தானே வேண்டும்? ஏன் அப்படிச் செய்வதில்லை என்பது தெரியவில்லை. ஆஸ்பத்திரி ஆலோசனைக் கமிட்டிகளை அமைக்கும் விஷயத்திலும் அதே கொள்கைதான் அனுசரிக்கப்பட்டு வருகிறது. திருச்சியில் மிகப் பெரிய ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. அந்த ஆஸ்பத்திரி ஆலோசனைக் கமிட்டியிலுங்கூட கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி எம்.எல்.ஏ.-க்கு இடம் கிடையாது. மற்றவர்களுக்கு இடம் உண்டு. ஜெயில் விசிடர்கள் விஷயமாக ஜெயில் சீர்திருத்தக்கூடிய ஒரு யோசனையைத்தான் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். நாங்கள் போவதினால் என்ன ஆபத்து ஏற்பட்டுவிடும்? நிர்வாகத் திறமைதான் அதிகரிக்கும். நல்ல யோசனை சொல்லுவோம். அப்படியிருக்கும்போது ஏன் பயப்படவேண்டும்? ஏன் இவர்களை ஒதுக்கவேண்டும்? ஏன் கெட்ட எண்ணத்தோடு நடந்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதை சிந்தனை செய்து பார்க்கவேண்டும். ஏதோ தாக்கீப் பேசவேண்டுமென்பதற்காகப் பேசவில்லை. நாட்டு முன்னேற்றத்தில் கவலையோடு இவைகளை எடுத்துக்கூறவேண்டியிருக்கிறது.

“பல விஷயங்களை இந்தக் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று நினைத்திருந்தேன். இருந்தாலும் நேரம் இல்லாத காரணத்தால் என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Mr. Deputy Speaker, Sir, a very wide field was covered by the hon. Members who participated in the debate on this demand. It is quite natural because this demand concerns the Head of the State, Ministers and Headquarters staff and administration. In a sense this demand in itself represents the entire policy of the Government. Therefore it is not surprising that very many points with regard to the administration in various departments were brought out during the discussion on this demand.

“Sir, the first point which I would like to refer to is with reference to the Ministers themselves. I do agree, that in the interest of democracy, the proper working of democracy, it is very necessary that Ministers should set up very high traditions. They should observe a code of conduct which should be unimpeachable from any point of view. Unless this is kept in mind, democracy cannot function properly. That, this Government have always realised. If there has been any failure, it is because we are all human beings and not because we wantonly intended to do so. I have already emphasised this fact that even though it is a party which is in power, the Ministry should conduct the administration in such a way that that administration is intended for all people and not for the party alone. I have been emphasising this aspect in every budget debate and I still emphasise that, that is the policy of Government.

22nd March 1955] [Sri C. Subramaniam]

“Unless that is accepted, democracy cannot function because in the very nature of things parties will have to contest and one party or combination of parties may come into power. If they begin to function only for that particular party or combination of parties, then life will become intolerable for other parties. Unless we are prepared to say that there may be only one party that is the party in power and that is the ideal which we are prepared to accept, we have to take the attitude that even though a party may be in power, that party in power will have to function on behalf of the entire people.”

“As far as administration is concerned, it should be carried on in an impartial way. When I say that it should be carried on in an impartial way, hon. Members should not expect that we should discriminate against the Members belonging to our Party. They are also entitled to certain privileges. Certain hon. Members seem to think that simply because certain Members belong to the Congress Party, they should not be entitled even to the common privileges. Even when these common privileges are shared by Congressmen or Congress Members, it is put forward as an allegation against the Government that they have been favouring Congressmen or their own party members. It is not so. When the majority of Members are Congressmen, naturally in the committees constituted by the Government they find a place in greater numbers. There is nothing surprising about it. Certainly the party having only 20 members cannot expect the same kind of representation in these committees as is given to the party having 140 members in the Legislature. That should not be put forward as a discriminatory treatment against the other party. But I may assure this House that it will always be our effort to see that as far as administrative matters are concerned, we shall try to do our best to hold the balance evenly as between the various interests represented by political parties and we shall always endeavour to see that a just and impartial administration is carried on in the State. I am sure that the Government will have the assistance and co-operation of the entire House in this matter.

“Naturally that aspect of the matter gives rise to the code of conduct which the Ministers will have to observe. As far as private matters are concerned, I may assure this House that it is my firm view that the positions occupied by Ministers should not be abused for their personal advantage. There can be no dispute with regard to that. If anybody does abuse the high position he occupies, then he is not only not fit to occupy it but also not fit to occupy any place in public life. That is my humble view. Then the question arises, how far Ministers can function as party men. This fact cannot be ignored that we belong to a party and as a party we contested the election and as a party we have assumed office and, as I have already stated, we have to carry on the administration in an impartial manner. But does it mean that Ministers have no responsibility or no duties to perform with reference to the party as such? In my view, even Ministers if

[Sri C. Subramaniam] [22nd March 1955]

they belong to a certain party have certain functions to discharge in respect of that party. After all, what is the significance when we say we belong to a particular party? We have faith in the ideal to which that party subscribes itself. We are prepared to adopt the methods laid down by the party for the purpose of achieving that ideal. Unless we accept that position, we would not be sincere party men and we would be considered as men who had joined the party for the purpose of getting into power. If we are sincere party men then we have to subscribe to that ideal and should be prepared to adopt the methods laid down by the party for the purpose of achieving it. If that be so, even for the proper functioning of the administration or for the functioning of the Ministry as such, is it not necessary to canvass support among the people for that ideal and for the methods to be adopted for its achievement? This is the simple question which hon. Members will have to think about and answer for themselves. I do not want the answer immediately but hon. Members should consider that aspect of the matter also. If I am a Congressman I should subscribe to the ideal which the Party decides for the country and also I should not adopt any other method which the party disapproves of. If the Government as such have to reach that ideal by the methods laid down by it, then it is necessary to get the co-operation of the people and the acceptance of the people in the achievement of this ideal and the methods to be employed for achieving it. For that purpose, it is necessary even for the Ministers to go to the people and explain to them this ideal and the methods to be adopted for achieving it, and incidentally we have to point out that the other ideals which are placed before the country are likely to be injurious to the people and that the other methods which are advocated by other parties are not likely to lead to good results. We are bound to do such propaganda also as party men because we believe in a certain ideal and in a certain method. That should not be taken as trying to utilize the position we are occupying for the purpose of putting down any other party. After all, what do we do? We do not use our administrative machinery for the purpose of putting down the opposition. We use our propaganda methods by telling people what we feel about certain matters and converting them to our point of view. I do not think that that freedom should be denied to Ministers even though they may be placed in a very peculiar position. Simply because they are Ministers, we should not deny them the freedom to preach certain ideals in which they believe and also tell the people that other ideals and other methods preached by other parties will only lead to disaster. For instance, if we feel as Congressmen that the ideal set before the country by the Communist Party is wrong and that the method which they advocate is likely to lead to disaster, it is our duty to tell the people frankly, unequivocally and without hesitation that the ideal is wrong and they should not adopt their method. Can it be said that we are trying to utilize our position to suppress the Communist Party as such? There should be absolute freedom for anybody to propagate his own point of view. The Communist Party has its own organs

22nd March 1955] [Sri C. Subramaniam]

of propaganda and they convene meetings to do propaganda. I am not prepared to say that in every instance they are doing false propaganda. . . . (An hon. Member: 'On either side.') On either side it may be so.

"Therefore, when allegations are made with regard to administration, it is necessary for the Ministers who are in charge of the Government to go to the people and explain to them that that is not a fact. Both the false and misleading propaganda and the real state of affairs will have to be placed before them. That is the duty which they, as Ministers, would have to do to the people and nobody can object to it by saying that we are utilizing our position as Ministers for party purposes. In my view, we have to do it for the efficient administration of the State and it is absolutely necessary. Sir, this point arose when Rajaji was here as Chief Minister, as to what should be the function of the Ministers towards the people and under what circumstances they should undertake tours. This is what he has minuted and as an experienced and elder statesman. I think his words will carry some weight: 'It should not be forgotten that the Ministers should keep in touch with the people in general and that it will not do in their case to insist that the tours should have been necessitated by the work actually shown to have been done during the time. The Ministers are expected to be going round and to keep touch with the people in general. They are not just officials, but political limbs in democracy, (I would mark the words, 'political limbs in democracy') and if they stick to headquarters, they will not be able to function satisfactorily. Even though we form part of the machinery, still we are political limbs of that machinery and we will have to function as such. Therefore, hon. Members should not take objection to Ministers undertaking tours and if during those tours they advocate the policy of the Government or the Congress organization, that should not be objected to.

12-10
p.m.

"Particular reference was made by the hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar to a statement alleged to have been made by the Hon. the Chief Minister. I went through all the paper cuttings and I had consulted the Chief Minister also. I am told that it was not an interview granted to the Press reporters. Apart from that, I am prepared to take the report to be true and argue that there is nothing wrong in it. As has already been pointed out, the Chief Minister owes certain responsibilities to the party and if the party feels that the Communist ideal and the methods adopted by them are wrong and therefore should be prevented in the interest of progress and the development of the country, then is it not necessary even for the Chief Minister to carry on propaganda against it. Otherwise, he cannot be sincere to himself, sincere to his own ideals and therefore, there is nothing wrong in the Chief Minister having said that he was going to a particular place to do propaganda against the Communists. On the other hand, if he does not do it, he will be failing in his duty, if he is a sincere Congressman subscribing to the ideals and methods of the Congress and if he feels

[Sri C. Subramaniam] [22nd March 1955]

sincerely that the Communist ideals and methods are wrong. I do not see how any exception can be taken with reference to political parties as such. After all, it is open to Sri T. C. Narayanan Nambiar, in spite of the Chief Minister's tour and propaganda, to convert the people there to his point of view. That is quite a different thing altogether. If that freedom should be available to Sri T. C. Narayanan Nambiar as an M.L.A., then I do not see why the Chief Minister should be denied the freedom which an ordinary citizen is entitled to, to propagate his point of view. I do agree that if the Chief Minister misuses his position as Chief Minister and uses the administrative machinery for the purpose of putting down the Opposition by various methods, then, of course, there is time enough to level those charges. I do not think any such charge has been levelled against the Chief Minister. Therefore even assuming that the Chief Minister had stated as it is reported in the papers, I am prepared to justify his statement. Unless the Ministers are given that amount of freedom as partymen, it will not be possible for parties to function. Then if we want to immobilize any Party leader and if we want to effectively check any party, then we can make him as a Minister and say that he cannot participate in party propaganda. We cannot function as such in a democracy based on Party system where various parties have to function and propagate their points of view among the people and canvass their support.

"Then reference was made by the hon. Member Sri M. Narayana Kurup to the collection of funds for the party. I do agree that it is rather a ticklish question. But with reference to the instance he mentioned, I think I can justify our action. He referred to our accepting funds, purses so to say, from two Associations at Coimbatore for the purpose of the Avadi Congress Session. The holding of the session of the Indian National Congress was an important event here and as party members we were bound to see that all arrangements were properly made and those arrangements could be made only if sufficient finances were available. Therefore we had to seek the support of our sympathizers for the purpose of raising funds. I do agree that Ministers should not use their position in the administrative set up for the purpose of getting money. When an offer came from Coimbatore that certain persons were willing to subscribe, we thought over it and we were of the opinion that the best way would be not to receive the money in a private or hush hush manner but to receive it publicly and openly so that people might know that we were not receiving the money from any private individuals but from certain associations. Therefore, a function was organized wantonly. We could have avoided that and could have received the amount by a cheque privately without any publicity. We did not want to be obliged to anybody and therefore we wanted to receive the purse publicly. The Association of the mill owners and the Association of the Bus operators presented a purse to the Chief Minister for the purpose of utilizing it for holding the Congress session and I should say that we have tried to

22nd March 1955] [Sri C. Subramaniam]

observe certain standard or decency in getting the money from certain people. We could have avoided publicity. As a matter of fact, the hon. Member Sri M. Narayana Kurup was emphasising that we should not have gone publicly and received that amount. Would he advocate our receiving the money in private, without anybody knowing about it? Therefore, his emphasis that we received the amount publicly is wrong. On the other hand, I am glad that we did it publicly and we did not want to hide anything from the public. There was no question of getting any favour from anybody clandestinely and therefore if we had received the purse openly, it was for the purpose of showing to the people that we were not doing anything which was out of the way and that by that act we were not putting ourselves under any obligation to anybody. We did not receive the purse from any particular individual. A public function was organized at our instance and the purse was presented to us. I may assure the hon. Member that when we function as partymen and get money for certain purposes, we will not place ourselves in such a position that simply because certain persons contributed to the party fund we are obliged to them or that anybody can purchase the Ministers by contributing to party funds. We have that much of integrity and without that we do not deserve to occupy the position we are occupying. I have already stated that there should be a certain amount of limitation imposed upon the Ministers, by themselves voluntarily, even though there is no legal restriction, that even in the process of getting funds for the Party, they should not be obliged to private individuals or to any other private organizations. We are very well aware of our duties in this respect and I may assure this Hon. House that we would be very careful in this respect. I am sure that by this assurance even Sri M. Narayana Kurup would feel a little bit relieved. I once again wish to say that we have not gone out of the way in raising funds for the Congress session.

"Certain insinuations are always being made during question time and it was raised even during this debate that the Ministers utilised Government machinery in connection with the Avadi Congress Session. Here is also a certain amount of misunderstanding. Apart from the fact that it is a party organisation that was being held here, we had to recognise the fact that lakhs and lakhs of people were bound to gather there and therefore the Government had to take all steps to see that the people who came to that place were not put to unnecessary trouble with reference to the law and order situation, the traffic situation and with reference to health and sanitary conditions prevailing there. It was the duty of the Government to see that proper arrangements were made. Do we not make arrangements—arrangements with regard to maintenance of law and order, arrangements with regard to maintenance of health and sanitary conditions, etc., whenever big religious festivals or other festivals or big melas are celebrated? Any Government therefore, are bound to take note of any particular situation and make arrangements for meeting that situation. Besides, Sir, high

12-20
p.m.

[Sri C. Subramaniam] [22nd March 1955]

personages from the Central Government including the Prime Minister of India and Ministers from other States were attending that session. We cannot ignore that fact simply because they were attending a political conference. As the Prime Minister of India and other Central Ministers and Ministers of various State Governments were visiting this State on that occasion, it was necessary to take security measures to see that no untoward incident happened. Therefore, hon. Members should not go under the impression simply because we made certain security arrangements or simply because we made certain traffic arrangements for the purpose of coping with very heavy traffic during those days when the Congress Session was held or simply because we made certain health and sanitary arrangements, that the Government had helped the Congress organisation as such for the purpose of holding its annual session. As far as possible, we have avoided unnecessary expenditure by the Government. Wherever we found that the party as such could bear the expenditure we have collected it from the party even though the work for which payment was demanded might have been executed by the Government in certain cases. Therefore, there is absolutely no room for any charge to be levelled against the Ministers that they used their position for the purpose of making arrangements in regard to health and sanitation, maintenance of law and order, etc., for the Congress Session. As I stated already, it should be our attempt not only on the part of the Ministers but also on the part of the entire House as such to set up very high traditions so that it may be followed by our successors also. Personally the Ministers are aware of the fact that they should set for themselves a very high code of conduct and that it shall always be their attempt to fulfil it. If we fail, we fail as human beings. After all no human being is perfect and it is the duty of the Opposition to point out errors, if any, committed by us. If errors are pointed out, we will not take it as a challenge or even as hostile criticism but we will take it as co-operation from the Opposition in order to see that the errors committed may be rectified. I am sure hon. Members will be satisfied to a certain extent with that assurance. It is not the intention of the present Government to utilise the Government administrative machinery for party advantage. I may assure the hon. Deputy Leader of the Opposition and other hon. Members that if any such incident is brought to the notice of the Government immediate action will be taken to set right the wrong, if any wrong has been done.

“The next problem which loomed large in the minds of hon. Members during the discussion on this Demand was the question of formation of Linguistic States. The question of Linguistic States is a matter about which the Government of India have to move and act. That fact has been recognized by all. Hon. Members are also aware that a high power Commission has been appointed by the Government of India in that connection, that it has investigated and enquired into the whole matter and that it will

[22nd March 1955] [Sri C. Subramaniam]

be submitting its report very soon. Unfortunately, the report of the Commission has been delayed because of the illness of the Chairman of the Commission. Otherwise, I am sure, the report of the Commission would have been before us by this time. But whatever it is, we are hoping that the report would be available very soon. I ask, Sir, should we express our feelings in that matter so vehemently even before the publication of the report? As a matter of fact, we will be showing scant respect to the Commission itself by so doing. Having appointed the Commission and having made all our representations before the Commission, should we not wait for the report of the Commission before we express our views on the problem and before we urge on the Government to take further action. Though as Members of this Assembly or as ordinary citizens we are bound to express our points of view, I do not see how we could express our views either one way or the other even before the publication of that report. After all Sir, it is not merely the problem of language that is facing the country. There are so many other problems facing the country. We know from experience that partition of a State by itself creates so many problems. We have had that experience when the Andhra areas were separated from this State and formed into a Separate State. It is very easy to partition a State into two administrative units. But in its wake it brings into play very many other problems which create difficulties. Therefore, we have to balance the difficulties which are likely to be created by partition or by readjustment of the boundaries of the State and the difficulties we are facing by having a multi-lingual State. If the problems which are likely to be created by the reorganization are greater or are more serious than the present state of affairs then certainly we should not jump into the other, and we should prefer to wait. All these things would be taken into consideration by the Commission and when they make their recommendations, there would be time for this Assembly also to consider the entire matter. But I do agree that pending the report of the Commission certain boundary adjustments between the Andhra State and this State can be carried out. But, unexpectedly a crisis arose in the Andhra State resulting in the resignation of the Ministry and dissolution of the Legislative Assembly itself. But for that, I am sure, this problem would have been tackled by this time. But now, that another Government is coming into existence in that State and that Government will be functioning very soon, it will be possible to take up this matter with them. Even though we may be justified in asking that Government to give top priority to this matter, they may have their own problems to attend to immediately after taking office, but still we should ask them to take up this problem at an early date and find a solution for it. I am sure that would satisfy hon. Member Sri K. Vinayakam to a certain extent. But with reference to adjustment of boundaries in the South between Travancore-Cochin State and this State, I am afraid we will have to await the States Reorganization Commission's Report and before the publication of their report we cannot take any action, on our own initiative

[Sri C. Subramaniam] [22nd March 1955]

for the purpose of merging the Tamil areas of the Travancore-Cochin State with the Madras State. As far as the question between the Andhra State and this State is concerned, I am hoping that it will be possible to take it up with the Andhra State at an early date and find an agreed solution also. With reference to that, census figures have been collected and analysed now and the census figures and charts are available. If only we adopt a reasonable attitude and the Andhra Government also are prepared to adopt a reasonable attitude, it will not be necessary even to call for a third party to settle our disputes. I am hoping that in the present set up it will be possible to find an agreed and friendly solution with regard to our boundary disputes and not only with reference to boundary disputes but with reference all other disputes also between the Andhra State and our State we are hoping that an amicable settlement will be reached in a very friendly manner at a very early date.

“Then, Sir, with reference to the name to be given to this State, particular emphasis was laid by hon. Member Sri K. Vinayagam. As was pointed out by the hon. the Deputy Leader of the Opposition we are trying to pursue a shadow instead of getting at the substance of it. Suppose, Sir, I name this State as ‘Tamilnad’ with Malabar and South Kanara districts attached to it and with all the Tamil areas in the Travancore-Cochin State still remaining with that State. Will that give satisfaction and will any problem be solved by so doing? Perhaps it may give mental satisfaction to hon. Member Sri K. Vinayagam. Calling the State ‘Tamilnad’ will not solve any problem. Is there any particular reason, Sir, for changing the name of the State at all? The word ‘Chennai’ (சென்னை) Madras has got a historical significance and I do not see why the word ‘Chennai’ should refer to some other Andhra territory or Malayalam territory or Kannada area. I will prefer to call my Tamilnad as Chennai or Madras State. I do not think it is good to change the name. I would like to retain that historical association and historical significance even though linguistically our State may become a Tamil State. Therefore, there is no use of trying to change the name of the State and by so doing we may achieve—I will not like to call it as cheap popularity . . . (Sri M. Kalyanasundaram: ‘Sentimental opposition.’) Yes, to a certain extent sentimental, but it will not solve the problem to any extent. I am sure the hon. Member would not insist on the change of name. On the other hand, we should aim to get at the substance and in that attempt the Government also would try their best.

“With reference to the adoption of Tamil language as the State language also, certain emphasis was laid by Sri Vinayagam. He pointed out that while as Education Minister I was telling that the University should adopt the regional language, I as the Leader of the House, am not prepared to adopt the regional language here. But the problem of University is quite different from the problem existing in this House. The University could afford facilities for the various linguistic sections to have their

22nd March 1955] [Sri C. Subramaniam]

studies separately. Tamilians can be taught separately in Tamil. Similarly Malayalees can be taught in their own language. It could very well be arranged. But in this House Tamilians, Malayalees and Kannadigas cannot function separately. We have to function as a composite House. That fact could not be ignored. As long as we continue to be a composite State and as long as we continue to have the Malayalees and Kannadigas here, we cannot ignore the fact. We have to function as such here and we cannot create a feeling of strangeness that they are in an alien State altogether. I want to affirm to the Malayalees and the hon. Members coming from South Kanara here that they will be treated generously and as one of us and no condition will be created wherein they will be made to feel that they are functioning in a State wherein they have no place. I am sure even the extremists like Sri Vinayagam—When I say extremist, it means one having an extreme Tamilian point of view—would understand the justice of it, even though for the purpose of propaganda and popularity they might preach about Tamil and Tamil language being adopted as the State language. I may be permitted to say that I love Tamil no less than Sri Vinayagam does, and I may be taking more concrete steps for the purpose of development and growth of Tamil than Sri Vinayagam. That is quite a different thing altogether. This could not be made the test to find out whether a Tamilian loves Tamil or not. We have to take note of the context in which we are situated and we have to act in that context. Therefore, the plea that before I ask the University to change the medium of instruction into regional language, I should adopt Tamil as the State language here is a misleading propaganda and it is likely to create difficulties also. To that extent, he is putting an obstacle in the growth and further development of Tamil and the use of Tamil as the medium of instruction in the University. I am sure this misleading point will not be stressed further by any other hon. Member here and it may not be taken advantage of by others also for the purpose of continuing English as the medium of instruction in the Universities and colleges.

“Then, Sir, the hon. Deputy Leader of the Opposition referred to the autonomy of the Universities and posed a question whether in the present context of freedom of the country the legislature should not have control over the Universities to a certain extent. In spite of the difficulties I am facing, I am of the view that the University should function as an autonomous body and that the Legislature or the Government should not interfere in the day-to-day administration of the University. They should have complete freedom. But with regard to certain fundamental problems, if they are not properly solved, certainly the Legislature and the Government could not ignore and shut their eyes and say that the University is an autonomous body and therefore they are unable to solve the problems. If those fundamental problems are not solved properly to the satisfaction of the people as a whole, then

[Sri C. Subramaniam] [22nd March 1955]

of course the Government may have to step in. But I am happy that it will not be necessary for the Government or the Legislature to step in at all. After all the Universities are manned by our own people, leaders who have grown with us and even though they might have grown in a different atmosphere altogether, I am sure that the freedom atmosphere will affect them also. I hope that ere long there would be a change of attitude even among those who are pleading hard for the retention of English. After all when I have acquired a certain amount of knowledge in the English language, I think that it is necessary for others also to acquire a knowledge of English. That will be quite beside the point, Sir. Taking the country as such and the context in which we are now placed,—I may be wrong and it is for others to prove that it is wrong—as far as I am concerned I am definitely of the view that there should be a change in the medium of instruction even in colleges and that we should adopt the regional language as the medium of instruction. But I am hoping that it may not be necessary to make it a controversial question and there should be a concrete solution. It is not merely the adoption of Tamil or any other language as the medium of instruction. We should take steps also to see that conditions are created so that the adoption of any particular language will not create difficulties in imparting instructions to our students. People should not be saying that these are the difficulties and then keep quiet. If only proper steps are sincerely taken for the purpose of creating conditions at least in the very near future to adopt regional language as the medium of instruction, as far as I am concerned, I will be more than satisfied. But this argument should not be utilised to keep quiet and allow things to drift as it is at present. That is my only wish, Sir.

“Finally, Sri Kalyanasundaram referred to our complacency the complacency on the part of Congressmen because of the victory in Andhra, Sir. We do not still minimise the influence of the Communist Party in Andhra. We do not minimise the influence of the Communist Party in any part of the country. We are quite well aware of it. That is why we are also anxious to see that people should be properly educated and they should be informed about the dangers of methods which the Communists advocate. That is why, Sir, I have pleaded with the Deputy Leader of the Opposition that in view of the influence of the Communist Party which he claims, if it is correct, then we should have the freedom to tell the people about the pit-falls underlying those ideals and methods which they advocate. So also they have got perfect liberty to propagate their own points of view. We are not standing in their way. That need not drive either Sri Kalyanasundaram or any member of his party here or any other members outside to despair in their parliamentary programme. I would tell them that they have achieved much more by their parliamentary programme than by what they have done during

22nd March 1955] [Sri C. Subramaniam]

the past ten or twelve years. I would like them to continue in this House as an effective opposition pointing out errors and acting as watch dogs so that we may function properly. I would always wish to have the Communist Party here as a strong well-knit small party, always discharging the function of a watch dog over this Ministry or any other Ministry which may be functioning, so that democracy may function properly and freedom of people may be guaranteed. Thus people will develop from strength to strength and from prosperity to prosperity and live happily in an ideal State wherein there need not be any room for exploitation between man and man and one sector and another and with equal opportunities to all. That is our aim and in that I am sure that the Communist Party as also the other parties will co-operate wholeheartedly. Thank you, Sir.”

SRI S. RAMALINGAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் 12-40
மந்திரி அவர்களிடமிருந்து ஒரு விஷயத்தை தெரிந்துகொள்ள விரும்பு p.m.
கிறேன். இரண்டு முக்கியமான பிரச்சனைகளுக்கு அவர் பதில் சொல்ல
வில்லை. ஜில்லாக்களில் பிரதேச மொழியில் சர்க்கார் நடவடிக்கைகளை
நடத்துவதற்கு சர்க்கார் என்ன யோசனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்?
சர்க்கார் அமைக்கும் முக்கியமான கமிட்டிகளில் கம்யூனிஸ்ட் அங்கத்தினர்
களை ஏன் சேர்த்துக் கொள்வதில்லை?”

SRI K. VINAYAKAM :—“கனம் மந்திரி அவர்கள் ஒழுங்காக பதில்
சொல்லிக் கொண்டு வந்தார். நான் ஏதோ ‘cheap popularity’ அடைய
வேண்டுமென்று பேசுவதாக சொல்ல ஆரம்பித்தார். பிறகு மாற்றிக்
கொண்டு விட்டார்கள். மற்றவர்களை விட நான் தமிழுக்காக ஏதோ அதிக
மாக பாடுபடுவதைப்போல் நடிக்கிறேன் என்று அவர் சொல்லுவது அவ்வ
ளவு நல்லதல்ல. சித்தூர் தமிழ்ப் பகுதிகள் தமிழ்நாட்டுடன் சேரவேண்
டும் என்பதற்காக நாங்கள் பாடுபடும் அளவுக்கு அரசாங்கம் செய்துவிட்டால்
போதும். அரசாங்கமே செய்துவிட்டால் எதிர்க்கட்சினராகிய எங்களுக்கு
என்ன வேலையிருக்கிறது?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல
விரும்புகிறேன். நான் இப்பொழுதெல்லாம் கோப்பபடாமலும் நன்றாக
வும் பேசுவதாக ஸ்ரீ பழனியாண்டி சொன்னார்கள். என்னிடம் ஏதாவது
நல்ல மாறுதல் ஏற்பட்டிருந்தால் அதற்கு முக்கியமான காரணம் எதிர்
கட்சி அங்கத்தினர்கள்தான் என்று அவர்களுக்கே சமர்ப்பித்துவிடுகிறேன்.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“மந்திரி அவர்கள் இனிமையாக
பேசினார் என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் அவரு
ருடைய கொள்கையில் ஒருவித மாறுதலும் ஏற்படவில்லை. இந்த ஒரு
விஷயத்தில் அவருடைய கொள்கையில் ஏதாவது மாறுதல் பிரதிபலி
கிறதா என்று பொருத்திருந்து பார்த்து அடுத்த வருஷம் எங்களுடைய
வெட்டுப் பிரேரணையை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளுகிறோம். இந்த வருஷம்
இதை வோட்டுக்கு விடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.”

MR. SPEAKER :—“The question is—

‘That the allotment of Rs. 75,27,100 under Demand IX—
Head of State, Ministers and Headquarters Staff be reduced by
Rs. 100.’”

The cut motion was put and lost.

[22nd March 1955]

MR. SPEAKER:—"I shall put the Demand to vote. The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 75,27,100 under Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters Staff.'

The Demand was carried and the Grant was made.

(2) DEMAND X—STATE LEGISLATURE.

MR. SPEAKER:—"We have got about 45 minutes more. I would like to know whether we should discuss this Demand in detail at all."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"We shall discuss this Demand to-day till 1-30 and tomorrow, if necessary, let us sit for one or two hours more."

MR. SPEAKER:—"I will guillotine the Demands exactly at 1-30 p.m. I will guillotine all Demands that have not been discussed and voted upon. If the House wants, we may sit from six of the clock in the morning tomorrow."

SRI K. VINAYAKAM:—"That is not possible."

MR. SPEAKER:—"The whole trouble arises simply because the House has not passed any statute regarding recruitment of staff, etc., of the Legislature. In the Centre, all such rules are made by the Parliament itself. I hope by next year, the Hon. the Leader of the House will bring in some Bill to regulate the recruitment and service conditions of the Legislature staff. I want to allot only half hour for this Demand next year so that hon. Members may come to my room and have all information they require from me regarding the working of the Legislature Secretariat."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"If it is not this Demand, we are any way going to take up some other Demand."

MR. SPEAKER:—"I think 45 minutes will do for just discussing the independence of the Legislature Secretariat."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"Let us proceed till 1-30 and then continue discussion on the Demand tomorrow morning. We will cut short discussion on Industries by an hour and that on Civil Works by one or half hour."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 32,74,900 under Demand X—State Legislature.'

MR. SPEAKER:—"Motion moved—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 32,74,900 under Demand X—State Legislature.'

22nd March 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"Sir, I move—

'That the allotment of Rs. 32,74,900 under Demand X—State Legislature be reduced by Rs. 100.'

MR. SPEAKER:—"Motion moved—

'That the allotment of Rs. 32,74,900 under Demand X—State Legislature be reduced by Rs. 100.'

SRI M. PALANIYANDI:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துப் பேசும் காலத்தில் இந்தச் சட்டசபை நடவடிக்கை யானது உங்கள் தலைமையின்கீழ் ஒழுங்காகவும் மிகத் திறமையுடனும், மற்றெல்லா மாகாண சட்டசபைகளை விட வெகு அழகாகவும் நடக்கிறது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

"ஸ்டேட் லெஜிஸ்லேசர் அலுவலகத்தில் இருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்குத் திறம்படத் தங்களுக்குக் கடமைகளைச் செய்துவருகிறார்கள். ஒவ்வொரு வேலையும் சீக்கிரமாக நடைபெறுவதற்கு ஏற்பாடு செய்கிறார்கள் என்பது மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய ஒரு விஷயம். அவர்கள் மிகவும் நல்ல முறைகளில் பணியாற்றிவருவதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

"சட்டசபை உறுப்பினர்களைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நேற்று கேள்வி நேரத்தின்போது அங்கத்தினர்களுக்கு ரயில்வே பாஸ் கொடுப்பது பற்றி கேட்கப்பட்டது. சாதாரணமாக அங்கத்தினர்கள் தங்கள் தொகுதிகளிலும், மாகாணத்தில் மற்ற திட்டங்கள் நடைபெறுவது பற்றியும், அதனை ஆராய்வதற்கும் அவர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யவேண்டியதாயிருக்கிறது. இன்னும் மற்ற மாகாணங்களில் நடைபெறுகின்ற திட்டங்களைப் பார்த்து ஆலோசனை கூறுவதற்கும் மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும். ஆகையால் நமது சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரை அணுகி சீக்கிரமாக ரயில்வே பாஸ் கொடுக்கும்படியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பார்லிமெண்டில் அங்கத்தினர்களுக்கு இதுமாதிரியான பாஸ் கொடுக்கப்படுவதினால் நம் சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு சீக்கிரமாக கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதைப்பற்றி நமது அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எழுதி இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இது விஷயத்தில் நமது சர்க்கார் சீக்கிரமாக நடவடிக்கை எடுத்து அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிவிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எவ்வளவு சீக்கிரம் கொடுக்கமுடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் அங்கத்தினர்களுக்கு கொடுத்தால் நல்லது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

"சட்டசபையில் சற்று நேரத்திற்கு முன்பு கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் ஆற்றிய சொற்பொழிவு ஆங்கிலத்தில் இருப்பதால் அதை பல அங்கத்தினர்கள் புரிந்துகொள்ளமுடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஆதலால் அந்தப் பேச்சையும் மற்ற அங்கத்தினர்கள் ஆங்கிலத்தில் பேசிய பேச்சுகளையும் தமிழிலேயே மாற்றி யமைக்க வழிசெய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சட்டசபையிலே பெரும்பாலோர் தமிழ் தெரிந்தவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். யாராவது ஆங்கிலம் பேசினால் அவர்களுக்கு ஒன்றும் புரிவதில்லை. கண்ணிருந்தும் குருடர்களாகவும், கரடிகளும் செவிடர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்த சபையில் நடக்கும் ஒவ்வொரு நடவடிக்கையையும் அறிய விரும்புகிறார்கள். கலந்து கொள்ள ஆசைப்படுகிறார்கள். அங்கத்தினர்கள் முதலில் கேள்விகளை தமிழில் அனுப்பினால் அவைகளுக்குப் பதில் அளிக்கப்படவேண்டும். தமிழில் அனுப்பப்படும் கேள்விகளை அலுவலகத்தில் இருப்பவர்கள் மொழிபெயர்த்து அதற்கான பதிலைக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். மேலும் இப்பொழுது சட்டசபையில் இயற்றியிருக்கும் சட்டத்தையும் தமிழில் அச்சடித்துக் கொடுக்கவேண்டும். நம் மதிப்பிற்குரிய ராஜாஜி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம் சட்டசபையில் கேள்விகள் மூலமாக நடக்காது.

[Sri M. Palaniyandi] [22nd March 1955]

நடக்கும் பல விஷயங்களைப் பற்றியும், மற்றெல்லா முக்கியமான விஷயங்களைப்பற்றியும் அறிய வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. எல்லாத்திறைகளைப்பற்றியும் தகவல்கள் கிடைக்கின்றன. அவரவர்கள் தொகுதியைப்பற்றியெல்லாம் தகவல்கள் கிடைத்துவிடுகிறது. ஆதலால் இதை அங்கத்தினர்கள் அவசியம் புரிந்துகொண்டு, பயன் அடையவேண்டும். அந்த முறையில் அங்கத்தினர்கள் தமிழில் கேள்விகளை எழுதியனுப்பினால் ஆங்கிலத்திலே மொழிபெயர்த்து அதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ நம் அலுவலகத்தில் மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் இல்லை.”

SRI M. PALANIYANDI :—“ அதற்காக மொழி பெயர்ப்பாளர்களை அமர்த்திக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் சட்டசபையில் பேசப்படும் பேச்சுகளைப் பற்றி அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியவேண்டும். ஆதலால் அந்த பேச்சுகளை தமிழில் மாற்றி அமைக்க வேண்டும். ஆங்கிலத்திலே வழங்கப்படும் கருத்துச் செறிவுள்ள புஸ்தகங்களைல்லாம் தமிழிலேயே வருவது கிடையாது. கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இவைகளையெல்லாம் கவனித்து ஆவனசெய்வார் என்று நம்புகிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் தோழர் ராமமூர்த்தி அவர்கள் பேசும்போதும் ஸ்ரீ கே. பி. மேனன் அவர்கள் பேசும்போதும் ஆங்கிலம் தெரியாத மற்ற அங்கத்தினர்களால் புரிந்துகொள்ளமுடியவில்லை. ஆதலால் அவர்களுக்கு நிச்சயமாக மொழிபெயர்ப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

“ மற்றும் தங்கள் தலைமையின் கீழ் சட்டசபை மிகத் திறமையாகவும் ஜூங்காகவும் சென்ற நான்கு ஆண்டுகளாக நடந்து வந்துள்ளது. ஆந்திர மாகாணம் பிரியாதபோது 375 அங்கத்தினர்கள் இருந்தார்கள், அவ்வளவு பேர்கள் இருந்தபோதிலும் சரி, இப்பொழுது 230 பேர்கள் இருக்கிறார்கள் இப்பொழுதும் சரி மற்ற மாகாணங்களைக் காட்டிலும் வெகு திறமையாக நடைபெறுகிறது. நம் மாகாணத்திலுள்ள மக்கள் எல்லோருக்கும் வேண்டிய நல்ல சட்டங்களை எல்லாம் இயற்றித் தந்துள்ளது. மக்களுக்கான தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்திருக்கிறது. அடுத்தபடியாக சட்டசபை ரூல் 40-ஐ முக்கியமாக மாற்றி அமைத்திருக்கிறது. இந்தியாவிலேயே பெருமை வாய்ந்த சட்டசபையாக இருக்கிறது. இந்தச் சட்டசபையை வித்தரிப்பதற்கான முயற்சியைப் பாராட்டுகிறேன். முயற்சியின் காரணமாக எல்லா கமிட்டிகளும் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த கமிட்டிகளில் நான்கு ஐந்து கமிட்டிகள் மிகவும் முக்கியமானவை. இந்த கமிட்டி சட்டசபைக்குத் தேவையான ரூல்களைப் பற்றி ஆராய்ந்து வகுத்திருக்கிறது. ஜனநாயகக் கட்டுப்பாட்டிற்கு உட்பட்டதாக இருக்கிறது. ஜனநாயக உரிமைகளைப் பாதுகாக்கக்கூடியதாக அமைந்து இருப்பதைப்பற்றி மிகவும் பாராட்டுகிறேன்.”

“ கேள்வி நேரத்தை எடுத்துக்கொண்டால், சாதாரண மக்களுடைய ஏழை மக்களுடைய பிரச்னை ஏதாவது வந்தால் அதைப் பற்றி விவாதிக்க நம் கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் சிறிது அதிக நேரம் கொடுத்து உதவி புரிகின்றார்கள். அதே போல விவசாயிகளுடைய, ஹரிஜனங்களுடைய பிரச்னையைப் பற்றி பேசும்போதும் எதெதற்கு எப்படியெப்படி நேரம் ஒதுக்க வேண்டுமோ அப்படியெல்லாம் ஒதுக்கி, நல்ல திறமையாக பணியாற்றுகின்றார்கள். பல நூற்றாண்டுகள் பார்லிமெண்ட் நடந்தால் எப்படித் திறமையாக நடக்குமோ அந்த மாதிரியாக நம்முடைய சென்னை மாகாண சட்டசபையை எடுத்துக் கொண்டால், அது திறமையாக நடத்தப்படுகின்றது என்பதைப் பெருமையோடு சொல்லிக் கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.”

***SRI S. R. ARUMUGAM :—**“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய சட்டசபையைப் பற்றி நினைக்கும்போதும், நம்முடைய சபாநாயகர் அவர்கள் எந்த முறையில் சட்டசபையை நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள்

[22nd March 1955] [Sri S. R. Arumugam]

என்பதைப் பார்க்கும்போதும் மிகவும் சந்தோஷப்பட வேண்டியிருக்கிறது. ஒவ்வொரு விவரத்திலும், ஒவ்வொரு சிக்கலான பிரச்னைகள் வருகின்ற சமயத்திலும் நம்முடைய சபாநாயகர் அவர்கள் எல்லோரையும் திருப்திப் படுத்துகிறார். இங்கிலாந்தில் நடக்கின்றதையும், ஆஸ்திரேலியாவில் நடக்கின்றதையும் மாதிரியாக எடுத்துக் காட்டும்போது எல்லோருக்கும் பெரிய ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. நம்முடைய சபாநாயகர் இங்கிலாந்திற்கும், ஆஸ்திரேலியாவிற்கும் சென்றிருக்கிறார் போலிருக்கிறது என்று சந்தேகமேற்படுகிறது. ஆனால் அவர் இன்னும் போகவில்லை.

“ அடுத்ததாக, நம்முடைய சட்டசபையில் பொருத்தமட்டில் முக்கியமான பிரச்னைகளில், கைத்தறிக்கு ஆதரவு கொடுக்க வேண்டுமென்பது போன்ற பிரச்னைகள் வரும் போது, எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களும் இப்படிப்பட்ட பிரச்னைகளுக்கு முழுஆதரவு கொடுக்கும் வகையில் தன்னுடைய செல்வாக்கை உபயோகிப்படுத்தி நல்ல முறையில் தீர்த்து வைக்கின்றார்.”

“ நம்முடைய சட்டசபையில் நடக்கின்ற நடவடிக்கைகள் எல்லாம் பத்திரிகையில் பிரசுரமாவதில்லை. சில பத்திரிகைகளில் முக்கியமான விஷயங்களை அப்படியே போடுகின்றார்கள்; இன்னும் சில பத்திரிகைகளில் ரத்தினச் சுருக்கமாக எந்தெந்த அங்கத்தினர்கள் பங்கு எடுத்துக்கொண்டார்கள் என்ற பெயர்களை மட்டும் போட்டுவிடுகிறார்கள். சபையிலே அங்கத்தினர்கள் அவரவர்கள் தொகுதிகளிலுள்ள குறைகளைச் சொல்லுகின்றனர். அவைகளை வைத்துக் கொண்டதான் அவர்கள் மக்களுடைய ஊக்கத்தைப் பெற ஒரு சந்தர்ப்பமேற்படுகிறது. ஆனால் அவைகள் முழுமையும் பத்திரிகைகளில் வெளியாவதில்லை. ஆனால் அப்படிப் போடாவிட்டாலும், நம்முடைய சட்டசபையிலே நேரிலேயே விசிட்டர்கள் வந்து பார்ப்பதற்கு வசதிகளை செய்திருக்கிறார்கள். விசிட்டர்கள் சட்டசபைக்கு வருவது நேரடியாக நடவடிக்கைகளை பார்ப்பதற்கே. சபாநாயகர் சட்டசபையில் கொடுக்கும் ரூலிங்குகள் இங்கிலாந்து ஆஸ்திரேலியா முதலிய தேசங்களிலுள்ள பார்லிமெண்ட்டரி சம்பரதாயங்களை அடிப்படையாக கொண்டதாயிருக்கின்றது. ஆனால் புஸ்தகத்தைப் படித்துவிட்டு அந்த அனுபவத்தைக் கொண்டு சபாநாயகர் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றதே தவிர, தானே அங்கெல்லாம் சென்று இந்த வசதிகளைச் செய்யவில்லை. ஆகவே நம்முடைய சபாநாயகர் இங்கிலாந்து, ஆஸ்திரேலியா, அமெரிக்கா போன்ற இடங்களுக்குச் சென்று அங்கு நேரிலே பார்லிமெண்ட்டரி நடவடிக்கைகளைக் கண்டு, அதன்படி செய்தால் கண்டிப்பாக இன்னும் சிறந்த முறையிலே சேவை செய்வார் என்று நம்புகிறேன். இப்போது நம்முடைய கான்ஸ்டிடியூஷனை எடுத்துக் கொண்டும், அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து, ஆஸ்திரேலியா போன்ற தேசங்களின் கான்ஸ்டிடியூஷனை அடிப்படையாகக் கொண்டே நம்முடைய வசதிக்குத் தகுந்த முறையில் தயாரித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் சமீப காலத்தில் ரஷ்யாவும், சைனாவும் எந்த மாதிரியான முறையில் அரசியல் சட்டங்களை தயாரித்திருக்கின்றன என்பதைப் பற்றித் தெரியாது. இப்போது ரஷ்யாவும், சைனாவும் நம்முடைய தேசத்திற்கு நட்பு நாடுகளாக இருக்கின்றன. ஆகவே அந்த நாடுகளுக்கு நம்முடைய சபாநாயகர் அவர்களும், உதவி சபாநாயகர் அவர்களும் சென்று, சட்டசபை நடவடிக்கைகள், அரசியல் சட்டங்கள் போன்றவைகளை நேரிலே பார்த்து, நமக்குத் தகுந்த முறையில் செய்தால், இன்னும் ஊக்கமாக இந்தச் சபை நடக்கும்.”

“ அதற்கடுத்து, நம்முடைய நாட்டிற்கு சென்ற மாதம் காமன்வெல்த் பார்லிமெண்ட்டரி விவகார சேர்மென் வந்திருந்தார். அவர்கள் நம்முடைய மாகாண சட்டசபையும் அவர்களுடைய காமன்வெல்த் பார்லிமெண்ட்டரி விவகாரத்தில் ஒரு மெம்பராகச் சேரவேண்டுமென்று வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கிறார். சர்க்கார் இதை ஆலோசித்து, நம்முடைய சட்டசபையும் அதிலே ஒரு அங்கம் வகிக்கும்படி ஏற்பாடு செய்ய யோசனை செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்போது நம்முடைய சட்டசபை சபாநாயகர் அவர்களும், உதவி சபாநாயகர் அவர்களும் வெளி நாடுகளுக்குச் சென்று நம்முடைய சட்டசபையை இன்னும் திறம்படச் செய்ய வதற்கு முடியுமென்று நினைக்கின்றேன்.”

[Sri S. R. Arumugam] [22nd March 1955]

“நம்முடைய சட்டசபையில் இந்த வருஷம் சில முக்கியமான கமிட்டிகளை நியமித்திருக்கிறார்கள். அதிலே மிகவும் முக்கியமானது எஸ்டிமேட் கமிட்டியும், அஷ்யூரன்ஸ் கமிட்டியும் ஆகும். எஸ்டிமேட் கமிட்டி, பட்ஜெட்டின் பொதுவிவாதத்தில் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறபடி நடைமுறையில் அதிகமாக செலவுகள் ஏற்படாதபடி பார்த்துக்கொள்ள ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதேமாதிரி, அஷ்யூரன்ஸ் கமிட்டி சட்ட சபையில் அரசாங்கத்தால் செய்யப்படுகின்ற உறுதிகளும், வாக்குறுதிகளும் சரியான முறையில் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றனவா என்பதைக் கவனிப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது.

“ஒவ்வொரு பார்லிமெண்டிலும் பார்லிமெண்டரி அபேர்ஸ் மினிஸ்ட்ரி என்று இருக்கிறது. அவை சட்டசபையில் நடக்கும் நடவடிக்கைகளையும், விவாதங்களையும் கவனித்துக்கொள்ளும். நம்முடைய சபைக்கு சீப் விப் இருக்கிறார்கள். இந்த சட்டசபையில் நடக்கும் விவாதங்களை இன்னும் நல்ல முறையில் கண்காணித்துக்கொள்வதற்கு, நம்முடைய மாகாணத்திலும் பார்லிமெண்டரி அபேர்ஸ் மினிஸ்ட்ரி என்று ஒன்று ஏற்படுத்தி, அந்தப் பதவியை நம்முடைய சீப் விப் அவர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டால், நம்முடைய சட்டசபை இன்னும் நல்ல முறையில் நடக்குமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“அடுத்ததாக, நம்முடைய சட்டசபையை எடுத்துக்கொண்டால், அநேகமாக சில மெம்பர்கள்தான் சட்டசபையில் எப்போதும் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்காக அங்கத்தினர்கள் கோபம் கொள்ளக்கூடாது. காரணம் என்னவென்றால், அவர்களுக்கு வீட்டு வசதியில்லை. அவர்களுக்கு இந்த அரசாங்க மாளிகைக்குள்ளேயே வீடுகள் வைத்துக்கொள்ள வசதியில்லை. ஆனால் மராமத்து இலாகா மந்திரி அவர்கள் நாங்கள் காலியாகும்போது, அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிவித்தால் அவர்கள் வருவதில்லை என்று தெரிவித்தார்கள். காரணம் என்ன? ரூபாய் 33 வாடகையாக இருந்த இடத்திற்கு ரூ. 70 கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்படுவதேயாகும். சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு சம்பளத்தில் 10-ல் ஒரு பங்கு வீட்டு வாடகை கொடுத்தால் போதுமென்றிருக்கின்றது. மெம்பர்களிடமும் ஒரேயடியாக ரூ. 70 கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், அப்படி ரூ. 70 கொடுத்து வருவதற்கு ஒருவரும் தயாராக இல்லை. ஆகையால் குறைந்த வாடகையில் அங்கத்தினர்களுக்கு அரசாங்க மாளிகையிலேயே வீட்டு வசதி செய்து தரவேண்டும். இதையும் சர்க்கார் யோசனை செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்ததாக, சட்டசபை மெம்பர்கள் சபையைவிட்டு வெளியே சென்று இளைப்பாருவதற்கு செல்லவேண்டுமானால் அவர்கள் வெகுதூரம் செல்லவேண்டியிருக்கிறது. சட்டசபைக்குப் பக்கத்திலேயே பார்டி ஆபீஸ் இல்லை. சாதாரணமாக சபையில் டிவிஷன் போன்றவைகள் நடந்தால் கூட, அங்கத்தினர்களால் உடனடியாக வந்து கலந்துகொள்ள முடிவதில்லை. ஏற்கனவே பார்டி ஆபீஸ் இருந்த இடத்தில் இப்போது சர்வீஸ் கமிஷன் ஆபீசை கொண்டுவந்து வைத்துவிட்டார்கள். இதை ஹவுசிங் கமிட்டியைக் கலந்துகொண்டுதான் செய்தார்களா என்று தெரியவில்லை. இப்போது பார்டி ஆபீஸ் இருக்கும் இடத்திற்கு இந்த சர்வீஸ் கமிஷன் ஆபீசை மாற்றிவிட்டு, அந்த இடத்தில் பார்டி ஆபீசை ஏற்படுத்தினால், சட்டசபையில் எப்போதும் அதிகமான அங்கத்தினர்கள் இருந்து கொண்டிருப்பார்கள் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“எதிர்கட்சியைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகின்றேன். கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் ஏற்கனவே எதிர்அட்சியினர் நல்ல முறையில் சர்க்காருக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். எதிர் கட்சித் தலைவருக்கு ஒரு ஊதியம் கொடுத்தால், அவர்களும் நல்லமுறையில் சர்க்காரோடு ஒத்துழைப்பார்கள்.”

Sri M. KALYANASUNDARAM :—“உங்கள் நல்ல எண்ணத்தைப் பாராட்டுகின்றேன். ஆனால் சம்பளம் தேவையில்லை.”

[22nd March 1955]

*** Sri S. R. ARUMUGAM :—**“வேண்டாமா. சரி. ஆகவே இதுவரை நான் சொன்னவைகளையெல்லாம் சர்க்கார் கவனித்தால், மேற்கொண்டு சட்டசபை நல்லமுறையில் நடக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

*** Sri P. SELVARAJ :—**“சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் கல்யாணசுந்தரம் கொண்டுவந்திருக்கும் வெட்டுபிரேரணையை ஆதரித்து பேசும்முறையில், சில விஷயங்களை சர்க்கார் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அதாவது எங்களுக்கு (அங்கத்தினர்களுக்கு) சில வசதிகள் செய்துதரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பொதுவாக சட்டசபை நடக்கும் காலங்களில், அங்கத்தினர்களை பார்ப்பதற்கு வெளியூர்களிலிருந்து பலபேர் வருகிறார்கள். அவர்கள் வந்தால் தங்குவதற்கு வசதியில்லை, தவிரவும், அவர்களை கண்டு பேசுவதற்கு waiting hall ஒன்றுமில்லை. ஆகையால் ஒரு Shed ஆவது போட்டுக்கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போதோ, அப்படி வெளியூர்களிலிருந்து வருபவர்களிடம், அங்கத்தினர்கள் மரத்தடியில் நின்று பேசும்படியாக இருக்கிறது என்று சர்க்கார் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“அடுத்ததாக, இந்த லைப்ரரி கூடுமானவரையில் சபை நடக்கக்கூடிய இடத்தையொட்டி இருந்தால் மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும். அதற்கும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மூன்றாவது விஷயம் மேல்சபை சம்பந்தமாக சில அபிப்பிராயங்கள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மக்களால் நேரிடையாக தேர்ந்து எடுக்கப் பட்ட பிரதிநிதிகளைக்கொண்ட ஒரு சபை நடக்கும்போது, மேல்சபை என்று ஒரு சபை இருப்பது அவசியமில்லை என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆந்திராவில் மேல்சபை கிடையாது என்பதை இந்த சந்தர்பத்தில் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். இது குறித்து constitution-ல் கூட மேல்சபை அவசியமா இல்லையா என்பதை மாகாண சட்டசபைகள் தீர்மானிக்கலாம் என்று கூறியிருப்பதை நான் சபையின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அதிக பணம் செலவாகிறது என்பதற்காக சொல்லவில்லை. அரசாங்க சார்பில் கூறப்படும் காரணம், நல்ல அறிவாளிகள் யோசனைகளைக்கூற மேல்சபை என்ற ஒரு சபை அவசியம் என்பதுதான். ஆனால் அறிவாளிகள் சபையில் இருந்துதான் யோசனை சொல்லவேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை. வெளியிலிருந்துகொண்டும் யோசனைகளை சொல்லலாம். அது நாட்டு மக்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் யோசனைகளை சொல்லலாம். அதிகமாக ஆகிறது என்பதற்காக நான் மேல் பிரயோஜனப்படும். செலவு அதிகமாக ஆகிறது என்பதற்காக நான் மேல் சபை கூடாது என்று சொல்லவில்லை. அது அவசியம் இல்லாத நிலையில் இருக்கிறது. Indirect ஆக, அதாவது மறைமுகமாக, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு சபை வேண்டியதில்லை என்பதுதான் எனது அபிப்பிராயம். இதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

Sri A. SAMBASIVAM :—“மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்த சட்டசபை செலவு மான்யத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இந்த சட்டசபைக்குள் வரும்போது நாங்கள் அனுபவிக்கிற உரிமையும், பெருமையும் எங்களுக்கு பெரிய மகிழ்சியை அளிப்பதாக யிருக்கிறது. ஆனால் சட்டசபைக்கு வெளியில் போகும்போது, நாங்கள் உண்ணும் உணவு, இருக்கிற இடம், இவையெல்லாம் ஓர் அளவு எங்களுக்கு மனச்சோர்வை உண்டாக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. சில மாதங்களுக்கு முன்பு, சர்க்கார் கட்சி தலைவரை நான் சேலத்தில் சந்தித்த போது, அவர் இரண்டு திங்கள் சட்டசபை கூட்டம் தொடர்ந்து நடக்கலாம் என்று சொன்னார். போதுமான வசதியில்லையே என்றேன் அதையெல்லாம் கவனித்து செய்துகொடுக்கிறோம் என்று சொன்னார். குளிப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும் என்று சொன்னார். நான், ஏதோ மின்சாரத்தின் மூலமாக பெரிய தொட்டியில் நீரை குடிேற்றி, குழாய்கள் மூலமாக சங்னைசெய்யப்போகிறார்கள் என்று நினைத்தேன். ஆனால் ஒன்

[Sri A. Sambasivam] [22nd March 1955]

றும் செய்யப்படவில்லை. இது எப்படியிருந்தபோதிலும்கூட, இங்கு இரண்டு மாதங்கள் தொடர்ச்சியாக தங்குவதற்கு பல வசதி குறைவுகள் இருக்கின்றன. ஓர் அளவுக்கு இந்த கட்சியில் போதுமான மெஜாரிட்டி இருப்பதால் பலபேர்கள் வெளியேபோவதும் வருவதுமாக இருக்கிறார்கள். கட்டாயப்படுத்தி, நீங்கள் இங்கேயே இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டால், உண்மையாக பெரும்பாலான அங்கத்தினர்கள் உடல் நலம் கெடாமல் இருக்குமா என்று சொல்லமுடியாது. ஆகவே, அங்கத்தினர்கள் உடல் நலத்தை பாதுகாக்கவேண்டிய அளவிற்கு, இருக்குமிடம், உண்ணும் உணவு முதலியவற்றில் இன்னும் சிறிது அக்கரை காட்டவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய ஒரு நண்பர் சொன்னதுபோல, முன்பு ஒருமுறை, இரண்டு ஆண்டுகளுக்குமுன், இந்த சட்டசபையின் இரண்டு பக்கங்களிலும் நிழல் தரும்வகையில் கட்டிடத்தை விஸ்தரிப்பது என்ற பேச்சு ஆரம்பமாகியது. கட்டிடத்தை அந்த மாதிரி விஸ்தரிக்கும் எண்ணம் என்னவாயிற்று என்று தெரியவில்லை. முன்னால் பேசிய ஒரு நண்பர் கூறியதுபோல, அங்கத்தினர்களுக்கு தெரிந்த நண்பர்கள்வந்தால், அவர்களை மரத்தடியில் நிற்கவைக்கவேண்டியிருக்கிறது, அல்லது வேறு எங்கேயாவது இருக்கச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, வரும் நண்பர்களை தங்கவைப்பதற்கு சட்டசபைக்கு பக்கத்தில் ஒரு இடம் மிகவும் அவசியமானது. இன்னொன்று சில சமயங்களில் நல்ல பேச்சுகள் நடக்கும்போதும், அமைதியான சூழ்நிலை இருக்கும்போதும், பக்கத்து சாலையிலுபோகிற மசல் எஞ்சியுடைய மோட்டாரின் சப்தமோ, அல்லது ஊதுகுழலின் சப்தமோ, காதை துளைக்கும் அளவிற்கு கேட்கிறது. ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு பக்கத்தில் ஊதுகுழல் ஊதக்கூடாது என்றிருப்பதுபோல இங்கும் தடை விதிக்க முடியுமா, அல்லது இந்த சட்டசபை கட்டிடத்தை முன்னால் ஒரு நண்பர் சொன்னது போல, ஏதாவது ஒரு காட்சிசாலைக்கு கொடுத்துவிட்டு, சட்டசபையை வேறு இடத்திற்கு மாற்றமுடியுமா என்பதைப்பற்றி சர்க்கார் சிந்திக்கவேண்டியது அவசியமாகும்.

“இந்த சட்டசபையை பொருத்தவரையிலும் வசதிகள் கூடுமான அளவிற்கு இருக்கிறது என்றாலும், நண்பர்கள் வந்தால் தங்குவதற்கு, பக்கத்தில் உள்ள Hostel-ஐ தொடர்ந்தாற்போல், ஏதாவது கொஞ்சம், கட்டிடத்தை இரண்டு பக்கங்களிலும் நீட்ட வேண்டுமானாலும் நீட்டவேண்டும். அங்கத்தினர்கள் தங்கியிருக்கிற இடத்தில் ஒரு வாசகசாலை இருக்கலாம். பொதுவாக, நாங்கள் தங்கியிருக்கிற புது கட்டிடத்தின்கீழ் வாசகசாலையிருக்கலாம். மேலும், ஒவ்வொரு மாடிக்கும் ஆங்காங்கே ஏதாவது ஒரு பேச்சு ஒலி (Telephone) வைத்தால் பரவாயில்லை. மூன்றாவது மாடியில் இருப்பவர்களை யாரோ அழைக்கிறார்கள் என்று சொல்லி, இங்கிருந்து வேலைக்காரன்போய், அங்கிருந்து அவர்களை அழைத்துக்கொண்டுவருவதற்குள் அரைமணி நேரமாகிவிடுகிறது. அதுமட்டுமல்லாமல், மாடிப்படிக்களில் ஏறி இறங்கவேண்டியிருக்கிறது. ஏதோ சின்ன வயதுக்காரர்கள் பலர் மாடியில் இருப்பதால் அவர்களுக்கு அது பரவாயில்லை. கொஞ்சம் வயதானவர்கள் இடம் கிடைக்காத காரணத்தினால் மேலேயிருப்பதாகயிருந்தால், ஏறி இறங்குவதற்குள் பெரிய தொல்லையாக இருக்கிறது. மற்றொன்று நேரிடையாக பேச்சு ஒலி யாரையாவது நண்பர் அழைத்தால், செய்தியை முதலில் பழைய கட்டிடத்திற்குமாற்றி, பிறகு புதிய கட்டிடத்திற்குமாற்றி, கீழேயிருந்து மூன்றாவது மாடிக்கு செய்திவருவதற்குள்ளே, எப்படி இந்த அரசாங்கத்தில் மக்களுடைய விண்ணப்பங்கள்போய், திரும்ப ஆறு மாதம் கழித்து பதில் வருகிறதோ, அதுபோல, இங்கேயிருக்கிற சாதாரண நிகழ்ச்சியிலும், காலதாமதம் ஆகிறது என்பதை உள்ளபடியே அங்கேயிருந்து அனுப்பிப்பதால் அதிகமாக வற்புறுத்திச் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது.

“அடுத்ததாக, அங்கு அவசியமாக ஒரு படிப்பகம் இருக்கவேண்டும். அதை எங்கேவைப்பது என்றால், இப்போது ரேடியோ இருக்கிற இடத்தில் வைக்கலாம் அல்லது நடு மாடியில் நடுப்பகுதியில் உள்ள இரண்டு ரூம்களை ஒன்றுசேர்த்து, அங்கே சில புத்தகங்களை வாங்கிப்போட்டு, ஓய்வு

22nd March 1955] [Sri A. Sambasivam]

நேரத்தில் அங்கத்தினர்கள் அங்கு தங்கள் நண்பர்களுடன் இருக்கும் படியாக வசதி செய்யலாம். பேச்சு ஒலியை புது கட்டிடத்திற்கு மாற்றிக் கொடுப்பதுடன் ஆபீஸிலிருந்து ஒவ்வொரு மாடிக்கும் தொடர்பு இருக்க வேண்டும். மூன்றாவது மாடியில் இருப்பவர்கள் கீழே இறங்குவராத அளவுக்கு வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டும். சாப்பாட்டு பகுதியில்கூட போதுமான அங்கத்தினர்கள் தங்காத காரணத்தினாலும், பெரும்பாலான அங்கத்தினர்கள் வெளியில் உண்ண தொடங்கிவிட்டபடியாலும், உணவு சாலை கண்டிராக்டர் தகுந்த ஊக்கம் காட்டாததால், சாதாரண உணவு சுகாதார குறைவாக்கூட சில சமயங்களில் இருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். நன்றாக காய்ந்துபோனது, மத்தியானம் மிகுசிபோனது, இவற்றை போடும்படியான நிலைமைக்கு வந்திருக்கிறார். ஆகவே, அங்கத்தினர் களுடைய உடல் நலத்தை கருதியாவது, இந்த வகையில் இன்னும் சர்க்கார் அதிகமான கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மேற்கூறிய குறைகள் இருந்தபோதிலும், இந்தமுறை சட்டசபைக்கு பக்கத்தில் ஒரு போஸ்டு ஆபீஸ் ஒன்று வைத்துக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். மேலும், டாக்டர் ஒருவர் வந்து போகிறார். இந்த அளவிற்கு செய்த தற்காக நாஸ் சர்க்கார் கட்டித் தலைவருக்கு என்னுடைய நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்வதோடுகூட, அடுத்த முறையில் இப்போது சொல்லப்படும் குறைகளை நீக்கி, அங்கத்தினர்கள் மறுபடியும் வரும்போது உண்மையான மகிழ்ச்சியோடு இருக்க என்னென்ன செய்யவேண்டுமோ, அவற்றை செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“மற்றொன்று அங்கத்தினர்களுக்கு ஓரளவுக்கு வாகன வசதிக்கூட செய்துகொடுக்கவேண்டும். நாங்கள் இங்கிருந்து செகரட்டரியிட் போக வேண்டுமென்றால், அந்தமட்டுமாவது சர்க்கார் செலவில் வாகனவசதி செய்துதரவேண்டும். சட்டசபை ஈலங்களில் மத்தியானம் 1½ மணிக்கோ அல்லது முந்தியோ, பிந்தியோ ஒரு பஸ் தான் போகிறது. ½ மணிக்கு ஒரு தடவை ஒரு பஸ் போவதாக இருந்தால் வசதியாக இருக்கும். இவ்விஷயத்தில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்தி, வேண்டிய வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

“இன்னும் முடிந்தால், நமது அங்கத்தினர்களுக்கு ஓர் அளவிற்கு அரசியலைப்பற்றியும் நாட்டின் நிலைமையைப்பற்றியும் தெரிந்துகொள்ள ஏற்பட்டிருக்கிற பக்ரா-நங்கல் Project, வேண்டியிருப்பதால், புதிதாக ஏற்பட்டிருக்கிற பக்ரா-நங்கல் Project, சிந்திரி உரச்சாலை, சித்தரஞ்சன் ரயில் உற்பத்திசாலை எல்லோரா குகை இவற்றை group-ஆக சேர்ந்துபார்ப்பதற்கு அனுப்பிவைக்கவேண்டும். அதன்மூலம், அவர்களைக்கொண்டு நாட்டின் பழங்கால பெருமையை பரவச் செய்துக்கூட அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளலாம். அந்த வகையில் இந்த முயற்சிகளில் உடனடியாக ஈடுபட சர்க்கார் தலைப்படுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு, என்னுடைய நன்றியை அவர்களுக்கு தெரிவித்துக் கொண்டு, பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

Sri M. P. SUBRAMANYAM:—“கனம் தலைவர் அவர்களே, 1-11 p.m.
இந்த சபையில் நடக்கும் விவாதங்களைப்பற்றியும், காரியங்களைப் பற்றியும் குறிப்பிட்டுப் பேசும்போது அவைகள் நல்ல முறையில் நடைபெறுகின்றன என்று கனம் பழனியாண்டி அவர்கள் கூறினார்கள். இது மகிழ்ச்சிக்குரியதே. மற்ற மாகாணங்களில் நடப்பதைக் காட்டிலும் நம் மாகாணத்தில் நல்ல முறையில் நடக்கிறது என்பதை நான் ஒப்புக் கொண்டாலும், என் மனதில் படும் சில பொதுவான குறைகளை எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

“பொதுவாக இந்த சபையில் விவாதங்கள் நடக்கும்போது அமைச்சர்கள் பலர் இங்கு இருப்பது இல்லை. மந்திரி சபைக்கு கூட்டுப்பொறுப்பு இருக்கிறது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ஆனாலும் ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சரே முக்கிய பொறுப்புள்ளவராத லாலும், ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி விவாதிக்கையில் மற்ற விஷயங்களைப்

[Sri M. P. Subramanyam] [22nd March 1955]

பற்றியும் தவிர்க்க முடியாமல் குறிப்பிட வேண்டியிருக்கும் என்கிற காரணத்தாலும் எல்லா அமைச்சர்களும் இருக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். சில சமயங்களில் ஒன்றிரண்டு அமைச்சர்களைத் தவிர மற்றவர்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் போய்விடுகிறார்கள். சில சந்தர்ப்பங்களில் ஒரே சமயத்தில் மேல்சபை நடந்துக்கொண்டிருந்தால் அங்கு சில அமைச்சர்கள் போய்விடுகிறார்கள். பல சந்தர்ப்பங்களில் குறிப்பிட்ட அமைச்சர் மேல்சபைக் கூட்டத்திற்கு போகவேண்டுமென்ற காரணத்திற்காக, அவருடைய கேள்விகளை முதலில் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என நாம் தீர்மானித்திருக்கிறோம் என்பதையும் இப்பொழுது நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். இது மாதிரி அமைச்சர்கள் இந்த சபையின் நேரடி சம்பந்தமில்லாத காரியங்களுக்காக சபையில் ஆஜராக இல்லாமலிருப்பது சரியல்ல என்பதே என் எண்ணம்.

“மற்றும் இந்த சபையில் என்னைப்போன்ற பல உறுப்பினர்கள் புதியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பார்லிமெண்டரி அனுபவம் அவ்வளவாக இருக்கமுடியாது. அவர்கள் ஒரு பொருளைப்பற்றிமட்டும்தான் பேச வேண்டியிருந்தாலும், மற்ற சந்தர்ப்பங்களில் அவர்களுக்கு பேச வாய்ப்பு கிடைக்காமல் இருந்தால், இந்த சந்தர்ப்பத்தில் வேறு பொருள்களைப்பற்றியும் பேச முயற்சிப்பார்கள். இதுதான் சமயம் என்று தன் தொகுதி குறைகளை பலதிறையிலும் எடுத்துக்கூற முற்படுவார்கள். ஆகையால்தான் எல்லா அமைச்சர்களும் இருந்தால் அவரவர்கள் விஷயங்களைப் பொறுத்தமட்டில் குறிப்பு வைத்துக்கொள்ளலாம்.”

MR. SPEAKER:—“அப்படிப் பேசுவது தவறு. ஒரு டிமாண்டைப் பற்றி பேசும்போது மற்ற டிமாண்டைப்பற்றி பேசுவதுகூடாது. உங்களுக்குக்கூட சட்டசபை அனுபவம் போதாது என்று சொல்வதும், சட்டசபை அனுபவம் இல்லை என்று சொல்வதும் சரியல்ல. இப்பொழுது இந்த சட்டசபைக்கு நீங்கள் வந்து மூன்று வருடங்களாகின்றன. அடுத்த வருஷம் தேர்தல் வரப்போகிறது.”

SRI M. P. SUBRAMANYAM:—“எப்படி இருந்தாலும் இந்த சட்டசபைக்கு அமைச்சர்கள் மரியாதையும் முக்கியத்துவமும் கொடுக்க வேண்டுமென்பதே என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆதலால் தவிர்க்க முடியாத சந்தர்ப்பங்களிலும் இப்பொழுதுள்ள எட்டு அமைச்சர்களில் குறைந்தது, நான்கு பேராவது எப்பொழுதும் இருக்கவேண்டும் என்பதே என் வேண்டுகோள்.

“உறுப்பினர்கள் விவாதத்தில் பங்கெடுத்துக்கொள்கையில் அவர்கள் மனதிற்கு முக்கியமானதென்று பட்டதைப்பற்றி பேசுவார்கள். தங்கள் வட்டாரங்களிலுள்ள பிரச்சனைகளைப்பற்றிப் பேசலாம். இவைகளுக்கு எல்லாம் பதில் தெரிந்துக்கொள்ள எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் உரிமை உண்டு. அமைச்சர்களுக்கு அவைகள் முக்கியமற்றதாகத் தெரியலாம். ஆனால் உறுப்பினர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் தொகுதிகளை பொறுத்தவரையில் அவைகள் முக்கியமானவைகளே. அவைகளுக்கு பதில் தெரிந்தால் தான் தங்களுடைய தொகுதி வாக்காளர்களுக்கு கடமையை செய்தவர்களா வார்கள். ஆதலால் அமைச்சர்கள் உறுப்பினர்கள் எழுப்பும் எல்லா பிரச்சனைகளுக்கு சபையில் பதில் கூற இயலாவிட்டால், அந்த அந்த உறுப்பினர்களுக்கு தனிப்பட்ட முறையிலாவது எழுத்து மூலமாகப் பதில் தெரியப்படுத்தவேண்டும்.

“சென்ற வருஷம் மராமத்து இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் இந்த சட்டசபையில் நடந்த விவாதத்திற்கு பதில் அளிக்கும்போது விவாதம் சம்பந்தப்பட்ட அளவுக்கு சம்பந்தப்பட்ட இருசினியர்களுக்கு அனுப்பிவைத்து அவர்களுடைய பதிலைக்கேட்டு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப் போவதாக குறிப்பிட்டார். அப்படி பதில் வந்தவுடன் சம்பந்தப்பட்ட உறுப்பினருக்கு பதில் சொல்லுவதாகவும் குறிப்பிட்டார். அதன் பிறகு அதைப் பற்றி என்ன செய்தார்கள் என்பது தெரியவில்லை. அவர் கூறியதுபோல் மற்ற அமைச்சர்களும் அந்தக் கொள்கையை கடைப்பிடித்தால் நன்மையாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[22nd March 1955] [Sri M. P. Subramanyam]

“இப்பொழுது ஜனநாயக சர்க்கார் நடைபெற்று வருகிறது. எதிர்கட்சியினர்களும் ஆளும் கட்சியினர்களும் தங்களுடைய பொறுப்பை நன்கு உணர்ந்திருக்கிறார்கள். உதாரணமாக எதிர்க்கட்சி தலைவர் சில காரியங்களைச் செய்யச்சொல்லுகிறார். அவர் எதிர்க்கட்சிக்காரர் என்ற எண்ணத்தில் அவைகளை எடுத்துக்கொள்ளாமல் இருக்கக்கூடாது. அவர்களுடைய எண்ணத்திலும் நன்மை இருக்கலாம், உண்மையும் இருக்கலாம். அவர்கள் சொல்லுவதற்கும் மதிப்புக் கொடுத்தால் அரசாங்கம் நல்ல முறையில் இயங்கும் என்பதுதான் எங்களுடைய அபிப்பிராயம். அப்படி எதிர்க்கட்சிகளைக் கேட்காவிட்டாலும் எதிர்க்கட்சி தலைவரைக் கேட்டாகிலும் காரியங்களைச் செய்தால் அரசாங்கத்தை நல்ல முறையில் நடத்தமுடியும். அதில் அவசியம் இருக்கிறது. எதிர்க்கட்சிக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் உணரவேண்டும். ஜனநாயகம் சரிவர நடைபெற வேண்டுமென்றும் எதிர்க்கட்சியும் திறமையாக இருக்கவேண்டும். இதைப்பற்றி ஜவஹர்லால் அவர்கள் கூட சொல்லி இருக்கிறார். அரசாங்கம் நல்ல முறையில் இயங்கவேண்டுமென்றால் அதற்கு ஒரு நல்ல எதிர்க்கட்சி இருக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லி இருக்கிறார். அரசாங்கத்தின் முக்கியமான கொள்கையில் மாறுதல் இருக்குமானால் அதை எதிர்க்கட்சியுடன் ஆலோசித்தோ அல்லது எதிர்க்கட்சியின் தலைவரோடு ஆலோசித்தோ ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். இந்த சட்ட சபையில் காங்கிரஸ் கட்சியின் அரசாங்கம் நடந்தாலும்கூட அடிப்படை மாறுதல் ஏற்படுங்காலங்களில் எதிர்க்கட்சியையும் கலந்துக்கொண்டு அரசாங்கத்தை நடத்தினால் நன்மையாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். கொள்கையில் மாறுதல் ஏற்படும் காலங்களில் இதை கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்பொழுதுதான் மக்களும் எதிர்க்கட்சி வேண்டுமென்ற அவசியத்தை உணர்வார்கள்.

“சட்டசபையில் கேள்வி நேரங்களில் அதிகப்படியான கேள்விகள் கேட்கப்படுகின்றன. இரண்டு தரப்பிலும் அப்படி கேட்கிறார்கள். அப்படி கேள்விகள் கேட்கும்போது குறிப்பான சில விஷயங்களைப்பற்றிதான் அதிகப்படியாக கேள்விகள் கேட்கிறார்கள். உதாரணமாக சேலம் ஜில்லாவில் குறிப்பிட்ட கிராமத்தில் பாலம் கட்டுவது என்னவாயிற்று என்றும், குறிப்பிட்ட கிராமத்தில் ஏரி என்னவாயிற்று என்றும்தான் அதிகப்படியாக கேட்கிறார்கள். இதன் காரணமாக முக்கியமான கேள்விகளுக்கு உப கேள்விகள் கேட்பதற்கு நேரம் இல்லாமல் இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சாதாரண கேள்விகளுக்கு இரண்டு மூன்று நிமிஷங்கள் செலவாகி விடுவதால் முக்கியமான கேள்விகளுக்கு உப கேள்வி கேட்கமுடியாமல் போய்விடுகிறது. அதனால் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்கள் அப்படிப்பட்ட கேள்விக்கு தனிப்பட்ட முறையில் பதில் எழுத்து மூலமாக சம்பந்தப்பட்ட உறுப்பினருக்கு அனுப்பிவிட்டால் மற்ற முக்கியமான கேள்விகளுக்கு உப கேள்விகள் கேட்க இங்கு இடம் ஏற்படும். இப்படி முக்கியமான கேள்விகளுக்கு நேரம் ஒதுக்குவதில் கவனம் செலுத்தினால் செளகரியமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அவசியமற்றவைகளுக்கு சபையின் நேரத்தை செலவழிக்கக்கூடாது.

“அடுத்தபடியாக சட்டசபையில் பேசும் பேச்சுக்களையெல்லாம் சுருக்கெழுத்தாளர்கள் எழுதுகிறார்கள். அப்படி எழுதும்போது அவர்களுக்கு பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக சட்டசபையிலுள்ள உறுப்பினர்கள் பெரும்பாலோர் தமிழில் பேசுகிறார்கள். அப்படி பேசுவதற்கும் ஆவல் உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். தமிழில் பேசுவதை எழுதுவதற்கு இதுவரையிலும் போதிய சுருக்கெழுத்தாளர்கள் இல்லை. அதற்கு வேண்டிய அனுபவம் வாய்ந்தவர்கள் இல்லை. அத்துடன் அதற்கு வேண்டிய எண்ணிக்கை கொண்டவர்களும் இல்லை. ஆனால் ஆங்கிலத்தில் பேசுவதை எழுதுவதற்கு வேண்டிய சுருக்கெழுத்தாளர்கள் சற்று அதிகமாகவே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த அளவிற்கு தமிழில் ஒதுக்கப்படவில்லை. குறைவாக ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய எண்ணிக்கை குறைவாக இருப்பதால் பேச்சுக்களைத் தொடர்ந்து கவனமாகவும் உற்சாகமாகவும் திறமையாகவும் எழுதமுடியாமல் போகிறது. ஆகையினால்

[Sri K. V. Ramaswami] [22nd March 1955]

“அடுத்தபடியாக, பார்லிமெண்ட் சபை அங்கத்தினர்களை பார்லி மெண்டரி டெலிகேஷன் என்று வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்பி சட்டசபை நடவடிக்கைகள் சம்பந்தமாக ஞானம் பெற்று வர சந்தர்ப்பங்கள் உண்டாக்கித்தரப்படுகின்றன. சபாநாயகர் கூட இப்படி அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல் இந்த சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்களையும் வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்பி அங்கு சட்டசபை நடவடிக்கைகளைப் பார்த்து ஒரு டெலிகேஷன் அனுப்பவேண்டும். குறிப்பாக சைனா, ரஷியா, பிரிட்டன், அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளுக்கு அனுப்பி, அங்கே ஜனங்கள் பிரதிநிதிகள் கூடி எப்படி சட்டத்தை ஆராய்கிறார்கள், சட்டசபை எப்படி நடக்கிறது, அதிலிருந்து கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய விஷயங்களை என்ன என்று தெரிந்து மறுபடியும், இங்கு வந்து, அவ்விஷயங்கள், ஜனங்களுக்கு உபயோககரமாக இயங்கச் செய்ய, சந்தர்ப்பம் உண்டாக்க ஆவன செய்யவேண்டுமென்று, இந்த சர்க்காருக்கு வலியுறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக, சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு, இந்த ராஜ்யத்தை சுற்றிப்பார்க்க ரெயில் pass வேண்டுமென்று ஏற்கெனவே கோரப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கோரிக்கையை சர்க்கார் பரிசீலனை செய்வதாக கேள்விக்கு பதில் சொல்லும்போது நிதி மந்திரி குறிப்பிட்டார்கள். உண்மையில் இந்த சபையிலிருக்கும் அங்கத்தினர்களில் பலரும், இந்தியா பூராவும் பிரசித்தி பெற்ற நெய்வேலியை நேராக பார்த்தது கிடையாது. இருந்தாலும், நெய்வேலியைப்பற்றி பல கேள்விகள் கேட்கப்பட்டு, பதில்களும் இங்கு சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. தற்போது, அதற்கு போகப் போகிறோம் என்று தெரிய மிகச் சந்தோஷம். அதைப்போல், பல விஷயங்களைப் பற்றி இங்கு பேசப்படுகிறது. மாலம்புழா பிராஜக்ட், லோயர் பவானி பிராஜக்ட், இவை போன்ற பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் கள், 5 ஆண்டு திட்டத்தின் கீழ் செலவுசெய்து, பல திட்டங்கள் நம் நாட்டில் நடக்கின்றன. ஆனால், அவைகள் எந்த திசையில் இருக்கின்றன, எப்படி வேலை செய்யப்படுகின்றன என்ற விஷயம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியாது. அத்திட்டங்களை பார்த்து வந்து, அத்திட்டங்கள் விஷயமாக அபிப்பிராயம் சொல்ல ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் தமது பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் சொன்னார்கள். இந்த சபையில் இரண்டாவது 5 ஆண்டு திட்டத்தைப்பற்றி விவாதிக்கப்போகிறோம் என்றும், அந்த திட்டத்தை உருவாக்குவதற்கு அங்கத்தினர்களின் ஆலோசனைகளை வரவேற்பேன் என்றும் ஏற்கனவே சொல்லி இருக்கிறார்கள். அப்படி சர்க்காருக்கு நல்ல ஆலோசனை திட்டம் எப்படி நடந்திருக்கிறது என்பதை நேரில் பார்த்து தெரிந்துகொள்ள சந்தர்ப்பம் கொடுக்கவேண்டும். அதை நிதி மந்திரியின் சீரிய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக சபை நடக்கும் காலத்தில் பல சிப்பந்திகளை போட்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு இருக்கும் வேலை டெம்பரரியாகத் தான் இருக்கிறது. சபை நடவடிக்கைகள் முடிந்தவுடன் அவர்கள் வீட்டுக்குப் போகவேண்டியதுதான். மறுபடியும் எப்போது சபை ஆரம்பமாகுமென்று, மற்றவர்களைவிட அவர்களுக்குத்தான் அதிக அக்கறை இருக்கும். அடுத்த சட்டசபை ஆரம்பிக்கும் வரையில் அவர்களுக்கு வேலைகிடையாது. சபை நடக்கும் காலத்தில் இந்த சிப்பந்திகளுக்கு சம்பளம் கொஞ்சம் உயர்த்திக்கொடுத்தால், வேலையில்லாத காலத்திற்காக கொஞ்சம் மிச்சப்படுத்தி, அடுத்த சபை வரும் வரையில், அவர்கள் வாழ்க்கை நடத்தமுடியும். ஆகவே, இந்த சிப்பந்திகளுக்கு கொஞ்சம் அதிகச் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கனம் நிதிமந்திரி அவர்களுக்கு சிபார்சு செய்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக நம்மைத் தேர்ந்தெடுத்த மக்கள், பார்வையாளர்களாக மேலே உட்கார்ந்துகொண்டு நாம் என்ன பேசுகிறோம் என்று கவனித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கு இருக்கும், Speaker-கள் சரியாக வேலை செய்வதில்லை.”

22nd March 1955]

MR. SPEAKER :—“அதை என்னிடம் சொல்லவேண்டும். எனக்கு எழுதினால் உடனே ரிபேர் செய்ய ஏற்பாடு செய்கிறேன்.”

SRI K. V. RAMASWAMI :—“ஆகவே, இந்த ஒலி பெருக்கிகளை நல்ல நிலைமையில் வைத்திருக்கவேண்டுமென்று, உங்களுக்கு, சபாநாயகர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“Hon. Member's time is up.”

SRI K. V. RAMASWAMI :—“இத்துடன் நிறுத்திக்கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow.”

The House then adjourned.

V.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* G.O. Ms. No. 4263, Home, dated 7th November 1951, notifying an amendment to rule 144 of the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.

[22nd March 1955]

APPENDIX.

[Vide answer to starred question No. 1527 asked by Sri M. Narayanan Nambiar (on behalf of Sri M. S. Mogral) at the meeting of the Legislative Assembly held on 22nd March 1955, page 99 supra.]

(a) No grant was sanctioned from State Funds in 1952-53 for the development of Cottage Industries in the South Kanara district. A total grant of Rs. 58,750 was sanctioned in 1951-52 by the Government of India to the South Kanara Village Industries Association, Mangalore, for the development of Village Industries in South Kanara district. Out of this grant, a sum of Rs. 15,000 was drawn and disbursed to the association in 1952-53 for carrying out a survey of Cottage Industries in the district.

(b) The association did not spend the grant of Rs. 15,000 already disbursed. The survey was carried out with voluntary free services rendered by the public.

(c) & (d) The entire grant of Rs. 58,750 has not yet been utilized by the association. It had proposed to start a Production-cum-Training Centre at Derebail village during 1954-55. Additional allotment from the grant has not been made so far. The scheme submitted by the association for a production-cum-training centre has been forwarded to the Government of India after examination.

(e) The Government have not constituted any such committee for the district. But there is an association called the South Kanara Village Industries Association, registered under the Societies Registration Act of 1860, consisting of the following personnel as the Council of Management:—

(1) Sri A. Damodara Pai—Chairman.	
(2) „ P. Lakshmi Narayana Naik—Joint Secretary.	
(3) „ H. Narayana Rao—Secretary.	
(4) „ B. Narayana Rao—Treasurer.	
(5) „ V. S. Kuduva	} Members of the Council.
(6) „ U. Srinivasa Mellayya	
(7) Shrimathi Kamala Devi	
(8) Sri Sarvothama Naik	

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Wednesday, 23rd March 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at half-past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Merger of Kurunthudaiyarpuram with Palayamkottai Municipality.

* 1504 Q.—SRI R. S. ARUMUGAM: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether there is a proposal to merge Kurunthudaiyarpuram in Melapalayam Municipality with Palayamkottai Municipality;

(b) if so, the stage at which the matter stands at present; and

(c) for how long the proposal has been pending?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—“(a) Yes, Sir.

“(b) Preliminary notifications as required under section 4 (1) (b) and (c) of the Madras District Municipalities Act, 1920, have been published for the receipt of objections, if any.

“(c) The proposal has been pending with Government since May 1954.”

Araniyar Project.

* 1677 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of persons who are to be dispossessed on account of the execution of the Araniyar Project; and

(b) the scheme of the Government to rehabilitate those that are to be dispossessed?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“(a) The population affected by the execution of the Araniyar Project in both the Chingleput district of this State and the Chittoor district of the Andhra State is 3,800.

“(b) The rehabilitation proposals cover (i) provision of house-sites, lands for agricultural purposes, irrigation channel from the reservoir and drinking water wells, grant of takavi loans

[23rd March 1955]

and subsidy for sinking wells for irrigation, supply of seeds, timber tree plants, bulls, manure and fodder and other amenities required for displaced persons. The proposals are under the consideration of the Collector. He will soon be inspecting the sites jointly with the concerned departmental heads so that the scheme may be finalized without undue delay. The Special Deputy Collector has so far paid a sum of Rupees 41,237-1-6 towards compensation and the Collector has promised to see that payment of compensation is made without delay."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, in the areas affected by the lower Bhavani Project, house-building materials were sold at one-fourth price. In this case also, I understand that the trees in the areas acquired which are in possession of the tenants are to be auctioned. Will the Government give the same concession or at least confine the bidding of the trees to the persons affected by this acquisition? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" All concessions that were given in respect of compensated articles would be given so far as this area is concerned. The question of giving the trees at concessional rates is also being considered."

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR :—" Sir, there was some trouble in getting some lands on the border area from the Andhra State. Have Government succeeded in getting those lands by negotiating with the Andhra Government? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Yes, Sir, it has been settled."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, does the Hon. Minister intend visiting the locality to ascertain at first hand the conditions there and the steps necessary to rehabilitate the people who are affected? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Yes, Sir. I visited the locality last Sunday."

SRI K. VINAYAKAM :—" Sir, arising out of the answer given by the Hon. Minister that the dispute with regard to getting lands from the Andhra peasants in the Chittoor district has been amicably settled, may I know whether the compensation rate that was fixed before the State was partitioned was at one level and whether the peasants in the Chittoor district have clamoured for a different rate? If so, did our Government succumb to their agitation and did our Government pay a higher rate of compensation now? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Sir, this relates to Araniyar Project; not to the border areas of which the hon. Member has been thinking."

[23rd March 1955]

SRI K. VINAYAKAM :—" Sir, the Hon. Minister is trying to confuse the question. I am only referring to the Araniyar Project and not to the border areas. The Araniyar Project, if it is executed, will submerge some lands belonging to the peasants living in the Andhra area in Chittoor district and these lands have got to be purchased by the Madras Government. What is the rate of compensation that is to be paid to them? Was it fixed at one level before the Andhra State was formed and did the peasants there agitate, after the Andhra State was formed, through their Cabinet? Did our Government succumb to that agitation and pay higher rates? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Sir, I would like to have notice."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Sir, is the Araniyar Project closely and physically connected with the border areas? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Yes, Sir. One or two villages of the Andhra State will be submerged."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, the problem of rehabilitation was, to some extent, satisfactorily settled in connexion with the Lower Bhavani Project. May I know whether the facilities and concessions afforded to displaced persons in that area will be extended to persons of this area also? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Yes, Sir, that is the idea."

Rural dispensary at Nileshtar.

* 1555 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) When the rural dispensary at Nileshtar in South Kanara was opened; and

(b) when it was closed and why?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) 5th June 1954.

" (b) 1st August 1954; the rural medical practitioner resigned. The dispensary is functioning again from 24th February 1955."

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, may I know why there was such a long delay to post another doctor in the vacancy caused by the resignation of the first doctor? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The question must be addressed to the concerned district board, Sir. No satisfactory arrangements were made for housing the dispensary. The previous doctor resigned. The dispensary was located in his own house and had to be closed."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, why was this dispensary opened in June 1954 and closed in August 1954 and what were the reasons? Was any arrangement made thereafter for giving medical relief to the people of the area concerned? "

[23rd March 1955]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, I have already answered that. It is the responsibility of the local board to open such dispensaries. No house was provided, no medicines were supplied and when the practitioner resigned, it had to be closed down."

Relations between the Public and the Police.

* 1556 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the efforts made by the Government to infuse in the general public a sense of confidence and security as mentioned in paragraph 50; item (i) at page 17 of the Report on the Administration of the Police of the Madras State, 1953?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" A statement * furnishing the information is placed on the table of the House."

8-40 a.m. SRI K. KUNHI MOHAMAD SHAFEE :—" May I know whether any reports or whether any periodical returns are to be submitted by the Police officials to the departmental head about the activities and efforts of the subordinate Police officials to infuse a sense of confidence and security in the general public? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I suppose so, Sir."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" The Government, it is stated, have asked the Police to celebrate 'Courtesy Weeks' for the purpose of infusing confidence and security in the general public. May I know whether the Government are aware of the fact that these 'Courtesy Weeks' intended for the purpose of infusing a sense of confidence and security in the general public should not be observed in such a manner as to make the bad characters in society to mistake such observances for weakness on the part of the Police and take the law into their own hands against the interests of the community and will the Government take steps to prevent such things? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" This aspect is also borne in mind when we celebrate 'Courtesy Weeks'."

SRI S. PANCHAKSHARAM :—" May I know whether the Government have reviewed the results of the observance of Courtesy Weeks by the Police? If this has resulted in the promotion of good relationship between the public and the Police, will the Government observe Courtesy Weeks more frequently than at present? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" As far as the report goes, the Courtesy Week has yielded good results. But, perhaps, if Courtesy Week is observed more often than is necessary it may lose its significance."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" May I know whether the Hon. the Minister for Finance will take steps to order the reintroduction of the system of District Superintendents of Police

* Printed as Appendix I on page 285 infra.

[23rd March 1955]

holding Press Conferences periodically which system had been in vogue before for the purpose of fostering good relationship between the Police and the public? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I am not quite sure whether Press Conference by District officials and especially by the Police officials will be conducive to promote better relationship with the public."

SRI S. RAMALINGAM :—" மேஜையின் மேல் வைக்கப்பட்டிருக்கும் ஸ்டேட்மெண்டின் ஐந்தாவது பாராவில் 'Local leaders are being contacted by the Police officers' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 'Local leaders' என்றால் கட்சி வித்தியாசம் பாராட்டாமல் ஸ்தலத்தில் எந்தக் கட்சித் தலைவர் இருந்தாலும் அவரைப் போலீஸ் அதிகாரிகள் சந்தித்துப் பேசுகிறார்களா? அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சித் தலைவரை மாதிரி சந்தித்துப் பேசுகிறார்களா? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" 'Local leaders' என்று சொல்லும்போது அவர்கள் அரசியல் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்ற அவசியம் இல்லை. அந்தந்த பிரதேசங்களில் இருக்கக்கூடிய முக்கியஸ்தர்களை போலீஸ் அதிகாரிகள் சந்திக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சட்டசபையில் இருப்பதினால் 'leaders' என்றால் எப்பொழுதுமே அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள் தான் நம்முடைய ரூபகத்திற்கு வருகிறது."

SRI K. ARANGANATHAN :—" பொதுவாக சில போலீஸ் கான்ஸ்டேபிள்கள், சப்-இன்ஸ்பெக்டர்கள், இதர போலீஸ் அதிகாரிகள் மக்களிடத்தில் நடந்து கொள்ளுகிற முறையினால் சில இடங்களில் போலீஸிடம் மக்களுக்கு நம்பிக்கை குறைந்து வருகிறது என்பது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறதா? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" If particular instances are brought to my notice, I shall look into the matter."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" May I know whether the Hon. Minister is aware of the practice in Police stations of asking the parties visiting the stations to make complaints to bring stationery, etc., and will the Hon. Minister be pleased to see that these practices on the part of the Police Officers are not resorted to? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I am not quite aware of this even in my career as a lawyer. But anyhow I shall have it enquired into."

SRI A. RATNAM :—" சென்னையிலுள்ள போலீசார்கள் உஷார் கமிட்டி யோடு தொடர்பு கொண்டுள்ளார்கள். ஆள் காட்டும் ஒற்றர்கள் குற்றம் செய்பவர்களைப் பிடித்துக் கொடுப்பதற்கு அவர்கள் பாஸ்பரம் ஒத்துழைக்கிறார்களேதவிர, நல்ல தலைவர்களுடைய ஒத்துழைப்பைச் சரியானபடி பெறுவதில்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவார்களா? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" 'தலைவர்களோடு ஒத்துழைப்பு' என்றால், அரசியல் கட்சித் தலைவர்களோடு தொடர்பு வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்வது அவ்வளவு நல்லதல்ல என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். தலைவர்கள் என்று சொல்லும் போது அந்தந்த பிராந்தியங்களில் உள்ள முக்கியஸ்தர்களைத்தான் குறிப்பிடுகிறோம். அந்தந்த இடங்களில் உள்ள முக்கியஸ்தர்கள் அங்குள்ள மக்கள் கட்டுப்பாடாக நடந்துகொள்வதற்கு செல்வாக

* Expunged as ordered by the Chair.

[23rd March 1955]

குள்ளவர்களாக இருப்பார்கள். ஆகவேதான் அந்தப் பிராந்தியங்களிலுள்ள முக்கியஸ்தர்களோடு தொடர்பு கொள்ளவேண்டுமென்று இருக்கிறது. போலீசார் குற்றத்தைக் கண்டுபிடிக்கவேண்டியிருப்பதால் தொடர்பு கொண்டுதான் ஆகவேண்டும். தொடர்பு கொண்டால் தான் குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடிக்க முடியும்.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, in certain villages, the very leaders of the so-called villages whom the Police contact are themselves responsible for the bad state of affairs in such villages and that is the difficulty experienced by the people. Will the Government instruct the Police that in such cases they should take special care and see that justice is done? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Yes, Sir. I think the Police are aware of this state of affairs in certain localities and I do not think they are encouraging those leaders who are themselves committing breaches of the peace or are breaking the law. I am sure the difficulty pointed out by the hon. Member will be borne in mind.”

SRI S. JAYARAMA REDDIYAR :—“ Leader என்ற பதத்திற்கு bad character என்ற அர்த்தம் ஏற்படும்படியாக கேள்விகள் கேட்கப்படுகின்றன. ஆகவே Leader என்ற பதத்திற்கு bad character என்ற அர்த்தத்தை அகராதியில் சேர்ப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா ? ”

MR. SPEAKER :—“ அகராதியைத் தயார் செய்வது அரசாங்கம் அல்லவே.”

SRI K. T. RAJU :—“ அந்தந்த பிரதேசத்தில் செல்வாக்குள்ள முக்கியமான நபரைப் பார்த்து அவரோடு தொடர்பு வைத்துக்கொண்டு போலீசார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று அமைச்சரவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார். பிரதேசத்தில் செல்வாக்குள்ளவர் அரசியல் கட்சித் தலைவராகவும் இருந்தால் அப்படிப்பட்டவரை போலீசார் கலந்தாலோசிப்பார்களா ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ இது விஷயத்தில் அங்குக்கக்கூடிய போலீஸ் அதிகாரியுடைய யுக்தத்திற்கு விட்டுவிட்டு, இவர்களை கலக்கக்கூடாது, இவர்களைத்தான் கலக்கவேண்டி அனுப்புவது அசாத்தியம்.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ Sir, as a person practising on the criminal side, I can say from personal knowledge that the so-called Members of the Village Vigilance Committees are merely acting either as stock witnesses or informers for the Police and they are doing more harm to the public than service. Further the services rendered by these Members of the Village Vigilance Committees to the Police are very negligible. The Police are expected to investigate cases and find out the truth themselves and not depend upon these persons . . . ”

MR. SPEAKER :—“ Let the hon. Member come to the question portion.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ Most of these people exploit the name of the Police and profit themselves. Therefore, may I ask the Government whether there is any proposal to abolish these Village Vigilance Committees? ”

23rd March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ There is no such proposal under the consideration of the Government. I am not under the impression that all Village Vigilance Committees are functioning very well. It may be that Members of certain Village Vigilance Committees misuse their position. It is so in all walks of life and not only in the case of Village Vigilance Committees.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ கிராமங்களிலுள்ள பெருநிலச்சுவான் தார்கள்தான் முக்கியஸ்தர்களாகக் கருதப்படுகிறார்கள். ஆனால், இந்தக் காலத்தில் பல கிசான் தகராறுகள் நடந்துகொண்டிருப்பதால் கிராமத்திலுள்ள சாதாரண ஹரிஜன விவசாயிகளிடமும் போலீஸ் அதிகாரிகள் தொடர்பு கொண்டு சட்டத்தையும், அமைதியையும் பராமரிப்பதற்கு சர்க்கார் போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு ‘ இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் ’ கொடுப்பார்களா ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The changing times will be taken note of by Police Officers also.”

SRI B. K. NALLASWAMI :—“ கிராமங்களில் உள்ளூர கட்சிகள் நிறைய இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. இம்மாதிரி சந்தர்ப்பத்தை உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு விஜிலன்ஸ் கமிட்டியில் ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களை மாத்திரம் போடுவதால் மற்ற கட்சியை ஒடுக்குவதற்கு சாதகமாக உபயோகப்பட்டு வருகிறது என்பதை கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு சர்க்கார் அதற்கு ஏதாவது பரிகாரம் செய்வார்களா ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ கமிட்டியின் மூலமாக உள்ளூர இருக்கக்கூடிய கட்சி உபயோகத்திற்கு இது பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பதை சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்தால் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படும்.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Taking advantage of the instructions issued to the Police to have close contact with the people, certain high ranking Police officials are tempted to preside over meetings organized by leading mirasdars. When these people organize musical performances or other functions, they invite the Police officials to preside on those occasions and the Police officials also preside and deliver lectures. This will create misunderstanding in the minds of the poor people about the attitude of Police Officers towards those people who have organized such performances, and thus the object of the Government to see that the Police maintain close contact with all the people will be defeated. Will the Government instruct Police officials not to preside over or deliver speeches at certain meetings, especially musical performances? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do not think there is anything wrong in officers participating in social functions as such. As a matter of fact, that is the only means of mixing with the people and I do not see how they can have other opportunities available to them to mix with the people. But in delivering lectures, they should be careful not to enter into controversial politics or matters and I am sure they are observing that code.”

SRI R. KRISHNASWAMY NAIDU :—“ விஜிலன்ஸ் கமிட்டிகளில் தக்க சேவை செய்வதற்குத் தகுதியுள்ள நபர்கள் முன்வருவதில்லையாகையால் போலீசார் விஜிலன்ஸ் கமிட்டிகளுக்கு யோக்கியத்துள்ளவர்களைப் பொறுக்கியெடுப்பதற்கு கிராமம் இருக்கிறதென்பதை அமைச்சரவர்கள் அறிவார்களா ? ”

[23rd March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ சிரமம் இருக்கிறதென்பது தெரியும். சிரமத்தை நீக்குவதற்கு கனம் அங்கத்தினர்கள் உதவி செய்தால் அந்த சிரமத்தை சுலபமாக நீக்குவதற்கு உதவியாக இருக்கும்.”

DR. K. B. MENON :—“ Are Government aware that because of these Vigilance Committees and because of agents in remote villages that Policemen do not even go on beat and do not get their books signed? Will the Government see that these Policemen go to villages in uniform and get their books signed? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Government have not received any such complaint. But we have to bear in mind that the number of Policemen as compared to the area and population is very small in our country and therefore it is not only the Policemen who should be responsible for the maintenance of law and order, but the community as a whole also and it is only in this respect that we have constituted the Vigilance Committees. I am sure, Sir, it should be possible to utilize the services of these Committees very usefully.”

SRI S. VADIVELU :—“ போலீஸ் இலாகாவை பயன்படுத்திக்கொண்டு விஜிலன்ஸ் கமிட்டிகளிலுள்ள சிலர் கள்ளத்தனமாக சாராயம், பிராந்தி குடிக்கிறார்கள் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அப்படிப்பட்டவர்களை கமிட்டிகளில் சேர்த்துக்கொள்ளாமலிருப்பதற்கு சர்க்கார் யோசனை செய்வார்களா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ இதுமாதிரி பொதுவாக கேள்வி போடுவதினால் யாருக்கும் பயன் கிடையாது. கிராமங்களிலிருக்கக்கூடியவர்கள் அயோக்கியர்கள் என்ற தப்பான அபிப்பிராயம் உண்டாவதற்குத்தான் கனம் அங்கத்தினர் போடுவதுபோன்ற கேள்வி எதுவாக இருக்குமேயொழிய, எந்தவிதமான பிரச்சினையையும் இது தீர்க்காது. கனம் அங்கத்தினர் சொல்வதுபோல் எங்காவது நடந்திருக்கிறதென்று குறிப்பாக கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரிந்திருந்தால் அதை சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரலாம்.”

Closure of Wimco Match Company, Dharmadam.

* 1557 Q.—**SRI K. P. GOPALAN** : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Wimco Match Company of Dharmadam was closed on 1st January 1955, while an industrial dispute was pending before the Appellate Tribunal;

(b) if so, what action the Government propose to take against the management of the company for violating section 33 of the Industrial Disputes Act; and

(c) how many workers are now unemployed as a result of the closure of the factory?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) Since the factory was closed for bona fide trade reason, no action against the management was considered necessary.

“ (c) It is reported that 208 workers are unemployed as a result of the closure.”

[23rd March 1955]

SRI K. P. GOPALAN :—“ My question is whether there was any dispute pending before the Industrial Tribunal; the answer to that being in the affirmative, may I know whether to close the factory without informing them constitutes a violation of the Industrial Disputes Act, and if so, whether it is the policy of the Government to permit this violation and if it is not the policy of the Government, whether the Government took any action against this violation of section 33 of the Act? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ It is not a question of any policy that the Government is pursuing or not pursuing; the Government have been advised by Legal Advisers that there have been decided cases by the High Court according to which no action could be taken against the management for closure due to *bona fide* trade reasons.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ Sir, I see no reason why there should be failure of Match companies now. The Hon. Minister gave the reason for the closure of this Wimco branch as *bona fide* trade reasons and what are they? May I know whether there are other branches in this State that have also failed? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ In this particular case, I find that they were not able to get raw materials for economic prices.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, the question is not whether the Government could take action for closure of an institution for *bona fide* reasons, but the question is whether it is legal for a factory management to act of its own accord when a matter is pending before the Appellate Tribunal.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Yes, Sir, Government took the whole question into account and obtained legal opinion. The Government were advised that they could not take any action.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ சட்டத்தை மீறியதற்காக அந்த கம்பெனிக்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, so far as the Government are concerned, they do not think it necessary.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ As for the closure of the factory, may I know when the notice was put up by the factory, when it was actually closed and whether it is not the duty of the management to give proper notice to the workers and whether the management has given retrenchment benefits to the workers according to law? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, this factory intimated to the Government that it was proposed to retrench 208 workers with effect from 1st January 1955; one month's notice was given under the relevant provisions of the Industrial Disputes Act and the wages were also paid for

[22nd March 1955]

the notice period, before the expiry of the one month. Government were advised that they could not take any action."

Maistries in the anti-malarial scheme.

* 1558 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the scale of pay of maistries in the anti-malarial scheme;
(b) whether there has been any revision in the scale since 1947;

(c) whether the Government have any proposal to abolish the cadre of maistries and include them in the category of Field Assistants; and

(d) whether any representations have been made by maistries regarding the unsatisfactory conditions of service.

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Rs. 20—1—30.

“(b) Yes, Sir.

“(c) No, Sir.

“(d) Representations were made by the maistries to the Director of Public Health.”

Compensation to constables for accidental deaths while on duty.

* 1559 Q.—SRI C. KANDASAMY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government are paying any compensation to the families of the constables who meet with their death in accidents while on duty; and

(b) whether the Government will be pleased to place a copy of the relevant Government Order on the table of the House?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) No, Sir. But the families of Government servants, including police constables who are killed or die of injuries, received while on duty are eligible for pension and gratuity under the Madras Extraordinary Pension Rules.

“(b) Does not arise.”

Veterinary hospital for Kattumannarkoil.

(c) the closure? Q.—SRI K. ARANGANATHAN (on behalf of Sri sam Pillai): Will the Hon. the Minister for Agriculture THE Hon. to state—

“(b) Whether there is any proposal to open a Veterinary hospital at Kattumannarkoil in Chidambaram taluk; and

“(c) If so, when?

[22nd March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) & (b) A proposal for opening a Veterinary dispensary at Kattumannarkoil is under the consideration of the Government as part of a Part II Scheme for 1955-56. If the scheme is sanctioned, the dispensary will be opened during 1955-56.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“May I know whether the Government are aware that the blackquarter disease is prevalent on a large scale and therefore it is essential to open a dispensary not only at Kattumannarkoil but in other places also in South Arcot district?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Yes, Sir, Government will examine that aspect and consider whether more dispensaries could be opened in South Arcot district.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“What is this blackquarter business, Sir?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“The hon. Member may get enlightenment from his neighbour.”

Quarters for nurses in Government Headquarters Hospital, Tiruchirappalli.

* 1561 Q.—

MR. SPEAKER :—“The hon. Member Sri Rangaswami Reddiar is not in his place; the answer will be printed in the proceedings.”

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the nurses working in the Government Headquarters Hospital, Tiruchirappalli, are provided with Government quarters for their residence;

(b) if not, where and how they are housed at present;

(c) whether any of the nurses are given quarters intended for Assistant Surgeons working in the said hospital; and

(d) whether there is any proposal to construct Nurses' Home adjoining the hospital?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) & (b) Yes, Sir: all unmarried women nurses are provided with quarters. Seven of them are accommodated in a Government building within the hospital compound and the remaining eight nurses in a leased building outside the compound close to the hospital. Married nurses, whether men or women, are permitted to live outside with their families by making their own arrangements for accommodation.

“(c) Yes, Sir: the building referred to was originally intended for the Resident Medical Officer of the hospital. As separate accommodation has been provided for him in one of the House Surgeon's quarters, it was utilized as quarters for nurses.

“(d) Not at present.”

[23rd March 1955]

Education of children in villages.

* 1562 Q.—**SRI K. ARANGANATHAN**: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to mention the steps taken by the Government to prevent the waste involved in a large number of children in villages after studying for five years in schools lapsing into illiteracy in a few years?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"The principle accepted is that a child who studies for five years in an elementary school and successfully completes the 5th standard attains permanent literacy and that there is no likelihood of the child lapsing into illiteracy afterwards as feared by the hon. Member."

SRI K. ARANGANATHAN:—"சொம்பு பகுதிகளில் ஐந்தாவது வகுப்புவரை படித்துவிட்டு, மேற்கொண்டு படிப்பதற்கு வாய்ப்பு இல்லாததினால், அவர்களுக்கு வேலை ஒன்றும் இல்லாமல் நாளடைவில் அவர்கள் படித்த கல்வியைவெல்லாம் மறந்துபோய்விடுகிறார்கள். ஐந்தாம் வகுப்புவரை படிப்பதற்கு கற்ற கல்வி மறந்துவிடுவதினால் அவர்களுக்கு ஒரு நல்ல முறையில் அறிவை வளர்ப்பதற்கு சர்க்கார் என்ன ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"அதற்காகத்தான் சொம்பு பகுதிகளிலே புத்தகாலய இயக்கங்களை ஆரம்பித்திருக்கிறோம். அதன் மூலமாக சொம்புத்திலுள்ள மக்களுக்கு நல்ல நூல்களை படிப்பதற்கு ஏற்ற சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது."

DR. K. B. MENON:—"Because of break in the five-year period, the child does not get proper training and good foundation even in the three R's in the first five years. Are the Government taking any steps to correct that?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, the Government are aware of the seriousness of the situation, because according to statistics only 40 per cent of the children reach and complete the fifth class. It is really a wastage to undergo schooling for a few years and then withdraw from school. As a matter of fact, this is one of the problems referred to the Elementary Education Committee to suggest suitable ways to avoid this waste."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"Are the Government aware of the fact that even after five years' study in the school, the pupils do not reach the fourth or fifth standard, that is, the pupils are retained in the first, second or third classes alone and they do not reach the fifth standard, as the Hon. Minister presumes that they do in the five years. For, there are detentions, there are premature withdrawals due to poverty and all that."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"That was the question posed by Dr. Menon and I answered that it is a problem which will have to be tackled."

[23rd March 1955]

SRI S. R. ARUMUGAM:—"சொம்புகளில் படித்துவிட்டு வரும் 5 ஆம் வகுப்பு பாடங்களை மறந்துவிடுகிறார்கள் என்பதற்காக குரல் கட்டுவதில் சொம்புகளில் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கட்டுவதில் தன்னம்பையப் பற்றி சர்க்காருடைய அப்பிராபம் என்ன? அவைகள் நல்ல முறையில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. அதிகப்படியான குரல் கட்டுவதில் திறப்பதற்கு சர்க்கார் யோசனை செய்வார்களா?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"குரல் கட்டுவது இரண்டு இடங்களில் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. ஒரே கட்டுவது முயற்சிப்பட்டது. மற்றொரு கட்டுவது நூற்றுக்கొத்து. அதன் அடிப்படையைத் தெரிந்துகொண்டு பிறகுதான் முன்னால் அதிகப்படியான கட்டுவதில் திறப்பதற்கு ஆரம்பிக்கப்பட்டது."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"Sir, the Hon. Minister said that there was the library movement for them to keep abreast of present-day knowledge. Are the Government aware that there are libraries only in a very few villages and the books available in those few libraries are of little use for persons of this type?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, attempts are now being made to spread the library movement. As a matter of fact it is spreading. Within the last one year it has made considerable expansion. As far as the books are concerned, it all depends upon the books available. More and more books are being written and made available for the rural folk now."

SRI B. K. NALLASWAMI:—"சொம்புகளில் பெருமளவும் ஐந்தாவது வகுப்பு படித்தவர்களுக்கு எதிர்பார்த்த அனுபவம் புத்தகங்கள்தான் படிப்பதற்காக கொடுக்கின்றன. நல்ல புத்தகங்கள் கொடுக்கவில்லை. அவர்களை படிப்பதற்கு நல்ல புத்தகங்களை வெளியிடுவதில் இல்லை. ஐந்தாவது வகுப்புவரை படித்தவர்கள் படிப்பதற்குத் தகுதியான புத்தகங்களை வெளியிடுவதற்கு தக்க பிரச்சாரங்களைச் செய்வார்களா?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"ஐந்தாவது வகுப்பில் படித்தவர்களுக்குத் தரிசும் புத்தகங்களைப் படிப்பதற்கு வேண்டிய தகுதி அவர்களுக்கு ஏற்படுகிறது என்பதை நாம் நம்பலாம். எதிர்பார்த்த அனுகூலம் அவர்கள் எந்தப் புத்தகங்களுக்கும் படிப்பதற்கு முடியும் என்று நாம் நம்புகிறோம்."

DR. K. B. MENON:—"Sir, the high schools in the rural areas get a number of text-books as gift, and they have fairly good libraries suitable for rural folk. Will the Government see that these high school libraries are made circulating libraries for the benefit of the villages to which the high schools cater?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, one of the recommendations of the Secondary Education Commission is that the high school libraries should be made available to the general public also. That is under the consideration of Government."

SRI S. RAMALINGAM:—"விடல் என்பதற்கு சர்க்காருடைய கொள்கை பிரகாசம் வெறும் கொள்கை மட்டுமே எழுதுவதா அல்லது எழுதப்படுகிற தெரிந்திருக்க வேண்டுமென்பதா?"

[23rd March 1955]

(b) how many of them are in Tirunelveli district?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) 1080.

“(b) None.”

Strike in Madurai Mills.

* 1669 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that on 14th January 1955 about 1,500 workers working in Madurai Mills, Madurai, were forcibly ejected by the Police from the mills; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) & (b) No worker was ejected by the Police from the Mills on 14th January 1955. The facts are that on 14th January 1955, more than one thousand workers staged a stay-in-strike inside the Madurai Mills, Madurai. They continued to stay inside the mills on the next day also. On the night of 15th January 1955, the Collector, and the District Superintendent of Police of Madurai, and the Deputy Inspector-General of Police with other police officers, who were present in the mills to maintain law and order apprehended serious disorder and so persuaded the workers to disperse. The persuasions proving of no use, at about 1-15 a.m. on 16th January 1955, the Collector declared them to be an unlawful assembly and commanded them under section 127, Cr.P.C., to disperse immediately. Four workers who were found instigating others to disobey the orders of the Collector were arrested. The rest dispersed peacefully and no force was used.”

* 1670 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state why the Police interfered with the workers of Harvey Mills, Madurai, during January 17th, 1955 and forced the workers who were going on a stay-in-strike peacefully and threatened them to clear out from the mill?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“There was no stay-in-strike in the Harvey Mills (also known as Madurai Mills), Madurai, on the 17th January 1955. But there was a stay-in-strike in the Mills from 13th to 15th January 1955. The attention of the Honourable Member is invited to the answer to question No. 1669 (starred) by Sri K. P. Gopalan, M.L.A.”

* 1671 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state how many workers working in Madurai Mills, Madurai, were arrested by the Police on 14th January 1955 in a labour dispute between the management and workers?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“No arrest was made on 14th January 1955, but four workers of the Madurai Mills were arrested on the night of 15th and 16th January 1955.”

[23rd March 1955]

* 1572 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Collector of Madurai has declared the strike of Madurai Mills workers, Madurai, on 14th January 1955 illegal; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) No, Sir.

“(b) Does not arise.”

Sale of Neera by Jaggery Co-operative Societies in Malabar

* 1573 Q.—SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the Government received any representation from Sri P. K. Gopalakrishnan, M.L.A., on 10th December 1954 for the grant of permission for the sale of Coconut Neera by Jaggery Co-operative Societies in Malabar; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“(a) Yes, Sir.

“(b) The matter is under consideration of the Government.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“When the matter was referred to the concerned department of the Government of India, a reply was received stating that they do not find any reason why permission be denied as the same is done by a registered society. In view of this will the Government expedite the consideration of the matter and allow the sale of neera by jaggery co-operative societies in Malabar? As a matter of fact the jaggery producers find it difficult to get a market for jaggery. Only if the sale of neera is allowed, the jaggery co-operative societies can work without any loss. In view of these things will the Government expedite the consideration of this question?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“The Government of Madras are not aware of the fact that the matter was referred by the hon. Member to the Government of India. But the representation that was made to us was referred to the Collector of Malabar and the Board of Revenue. We await their reply.”

SRI Y. MANJAYA SHETTY :—“When it is the declared policy of the Government that the opening of neera parlours is not inconsistent with the prohibition policy of Government, will the Government give permission to panchayats to open neera parlours as recommended by the Ramamurthy Committee set up by the Government of Andhra?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“That is a different question. However I would like to consider it.”

[22nd March 1955]

(a) the amount required for the implementation of the scheme; and

(d) the number of Harijans to be benefited thereby?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) The answer is in the affirmative.

" (b) The remarks of the State Standing Committee for Tree Planting on the Collector's suggestions are awaited.

" (c) & (d) As no definite scheme has yet materialized, these details are not available at present."

SRI A. RAINAM :—" செங்கல்பட்டு ஜில்லாவில் சரீக்காரி புறம்போக்கு நிலங்கள் எவ்வளவு இருக்கின்றன? சரீக்காரி புறம்போக்கு நிலங்களில் செடிகளைப்போ, மரங்களைப்போ பயிரிடலால் அந்த நிலங்களை பரிசிட வரக்கூடுகிற சொந்தமாக கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சரீக்காரி சொன்னது உண்மையா? என இதுவரை ஹரிஜனங்கள் மரம் வளர்ப்பது போன்ற வேலைகளில் ஈடுபடவில்லை? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" ஹரிஜனங்கள் என இதுவரையில் இந்த வேலையில் ஈடுபடவில்லை என்பதற்கு நான் பதில் சொல்ல முடியாது. சரீக்காரி புறம்போக்கு நிலங்களை செங்கல்பட்டு ஜில்லாவில் எவ்வளவு இருக்கின்றன என்பதற்கும் என்கிற விவரம் இல்லை. ஆனால் செங்கல்பட்டு அனுப்பிய பொருள்களை சர்க்கார் இப்பொழுது பரிசீலனை செய்து வருகின்றது."

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—" The scheme as I understood it from the Collector was to plant more trees on waste lands and only incidentally to give occupation rights to Harijans. May I know whether the scheme that is contemplated is only for giving occupation rights to Harijans or for planting trees wherever there is vacant land? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" So far as the Madras Government proposals were concerned, I do not think there is any question of occupation rights. According to one of the proposals, small portions of vacant lands should be leased for periods not exceeding three years during which the lessees may raise trees within such fencing or under such watching as they may like to arrange. After three years the fencing will be removed and the lands will revert for communal purposes but the trees will be the property of the persons who planted them. According to another proposal suggested by the Collector, the idea is to allow payment of fixed rates for trees planted anywhere on public land provided they are protected by mud walls or other fencing."

SRI K. VINAYAKAM :—" The scheme as contemplated by the Collector of Chingleput must be given active consideration as far as tree planting by private individuals in village is concerned. But our fear is that the scheme has not been given due publicity in the villages. Will the Government take steps to instruct the Collector of Chingleput to give due publicity to the scheme before any decision is taken on it? "

[22nd March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I agree with the hon. Member that these proposals are worth considering. But till the proposal is agreed to, no publicity is necessary. I do expect when the Government take a decision following the recommendations of the Tree Planting Committee, necessary publicity will be arranged for by the Collector."

SRI A. RAINAM :—" இந்தத் திட்டம் செங்கல்பட்டு சர்க்காருக்கு எப்பொழுது வந்தது? இதுவரையில் அது பரிசீலனை செய்யப்படவில்லை. விருத்தத்திற்கு காரணம் என்ன? ஹரிஜனங்களை ஊக்குவித்து விடுவதில் சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து கொடுக்கிறார்களா? அல்லது சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலங்களை ஹரிஜனங்களுக்கு கொடுக்காமல், என புறம்போக்கு நிலங்களில் மரங்களை வைத்து நிறைவேற்றம் செய்யப்படுகிறதா? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" இந்தக் கேள்வி மாம் அவ்வளவுதான். தலைவர் கேட்ட கேள்வி பற்றியவை என்று முன்பே சொன்னேன். ஆகவே இதைப்பற்றி வேறு எதுவும் சொல்வதற்கில்லை."

Maternity assistants for minor panchayats in Malabar.

* 1566 Q.—**SRI V. R. KRISHNA AYYAR :** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) how many minor panchayats in Malabar have applied to Government for permission to appoint midwives within their areas; and

(b) how many of them have been refused such permission?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) Nine, Sir.

" (b) None Sir."

Water-supply channel from the Sathikuttimaduru.

* 1567 Q.—**SRI M. DHARMALINGAM :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any representation, dated 9th February 1953, has been received from Sri M. Dharmalingam, M. L. A., requesting the Government to include the proposal of digging a water-supply channel from the Sathikuttimaduru which is on the western side of Kadivedu village near Nagalapuram in the plan drawn up by the Planning and Development Board of Chingleput district; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) No such representation has been received by the Government or by the Collector.

" (b) Does not arise."

Filter point tube wells.

* 1568 Q.—**SRI R. S. ARUMUGAM :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of filter point tube wells provided till 1954 in the State; and

[28th March 1956]

Small-scale Industries.

* 1574 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Madras Government have prepared any scheme for the development of small-scale industries for the financial year 1955-56; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) Schemes for the development of small-scale industries in Madras State are under preparation.

“(b) Does not arise.”

SRI K. ARANGANATHAN:—“What are those industries?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“The Director of Industries and Commerce is preparing specific schemes for Madras State and his proposals are awaited. In this connection, he has also been asked to consider the following schemes:—

(i) Establishment of model workshops at Kallupattu, Gandhigram, in Palghat area and in the Chingleput district covering carpentry, blacksmithy, tanning, manufacture of bricks, tiles, glazed-ware, etc. It is proposed to attach a mobile unit to each of these workshops;

(ii) establishment of co-ordinating central workshops in the following places:—

(a) In the Coimbatore area,

(b) Palghat-cum-Shoranur,

(c) Dindigul,

(d) Kumbakonam,

(e) Rajapalayam,

(f) Kanniyakumari, and

(g) Tirunelveli;

(iii) establishment of small factories for the manufacture of ancillary parts such as metal products, cycle parts, electrical appliances, stationery articles, etc., and

(iv) establishment of an industrial estate at Neiveli later and also Avadi earlier if possible.”

SRI V. BALAKRISHNAN:—“Since the raw materials for the production of lipstick are easily available in this country, will the Hon. Minister kindly interest himself in this item also?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“If the hon. Member would take some more interest in the matter and send us his views, we will consider them.”

[28th March 1956]

SRI V. R. NAGARAJAN:—“On what basis is the difference made between small-scale industries and cottage industries? For instance there are various agencies dealing with industries. In the matter of granting loans may I know whether all industries would be taken together by the Board of Industries and the necessary loans given?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“The main difference between a small-scale industry and cottage industry is that cottage industries would be carried on by individual members whereas small-scale industries will be carried on in small factories.”

SRI S. PANCHAKSHARAM:—“What is the definition of small-scale industries? Does that depend on the amount of capital subscribed?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“I will straightway define what is a small-scale industry in order to illustrate to the hon. Member. Cottage industries are carried on by individual members in their houses whereas small-scale industries are carried on in factories.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“In following certain schemes for the encouragement of industries, will the Government see that the jaggery industry in Malabar employing 50,000 persons is properly protected? Will the Government also see that the earthen industry which is on the verge of collapse for want of community kilns is given proper help? Will these things be taken into consideration and necessary action taken to revitalise that industry?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Government will examine these suggestions and I would ask the hon. Member to make as far as possible any specific proposals he has, and send them to me for consideration.”

SRI S. PANCHAKSHARAM:—“Can any individual seek protection and ask for subsidy if he starts any small-scale industry or is it necessary that a corporate body alone should be organized?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Notice, Sir.”

SRI S. S. KOLKHALE:—“What is the small-scale industry that is to be started at Kumbakonam?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“I do not know why the hon. Member should take particular interest in Kumbakonam. Anyhow I do not have the particulars with me now.”

SRI S. B. ARUMUGAM:—“செய்துள்ள ஏதாவது, தனியாகத் தனியாகவே விலை-யிலிருந்து வெளியிடப்படும் செலவு செய்யப்படும் பொருள், அதிலிருந்து என்னென்ன சேர்த்து, குறைந்த விலைக்கு விற்பனை செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள். அப்போது அந்த 'தீம்' செய்ய வேண்டிய முறையில் அந்தக் குறைந்த விலைக்கு வெளியிடப்படும்.”

[23rd March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“அதையும் ஆராய்ச்சி செய்யலாம்.”

Family Planning.

* 1575 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether Government have examined and evolved any plans for educating the people on sex and family planning?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“The Government have proposed to print pamphlets on family planning in the regional languages and distribute them to the public with a view to educate them on the safe and cheap methods of birth control. The eight family planning clinics proposed to be opened will also demonstrate the use of birth control equipment and contraceptives.”

SRI V. BALAKRISHNAN:—“Will the Hon. Minister enlist the services of rejected and wornout bachelors in the House for propaganda work in this behalf?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“The hon. Member may furnish to me a list of such bachelors.”

SRI P. CHELLATHURAI:—“ஆண்-பெண் உறவுப் பற்றியும் குடும்பக் கட்டுப்பாடு பற்றியும் விளக்கமாகச் சொல்லும் “கொச்சோகம்” என்ற சிறுநினைபு தமிழ் இலக்கியத்தை அரசாங்கத்தார் அச்சடித்து மக்களுக்கு இலகுவான விலையில் கொடுப்பதற்கு முன்வருவார்களா?” (சிரிப்பு.)

MR. SPEAKER:—“கனம் அங்கத்தினர் சொல்லும் யோசனை குடும்பக் கட்டுப்பாடு விஷயத்திற்கு எதிரிடையாக இருக்கிறதே” (சிரிப்பு.)

Art Silk Industry.

* 1576 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have allotted any amount for the development of art silk industry out of the Handloom Cess Fund; and

(b) if so, the amount allotted?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) & (b) The Government of India have not yet allotted any amount from the Cess Fund for the development of the art silk weaving handloom industry in this State.”

Panel of economists for Second Five-Year Plan.

* 1577 Q.—SRI C. KANDASAMY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the State Government was consulted in regard to the panel of economists to advise the Planning Commission on problems connected with the Second Five-Year Plan; and

[23rd March 1955]

(b) if so, whether this Government suggested or will suggest any name to represent this State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) The answer is in the negative.

“(b) Does not arise.”

High Power Handloom Committee.

* 1578 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the High Power Committee is functioning now; and

(b) how many times it met in 1954?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) Yes, Sir.

“(b) It has not met so far after its reconstitution.”

SRI K. P. GOPALAN:—“In view of the peculiar conditions prevailing in the handloom industry in Malabar, will the Government be pleased to take the representative of the Handloom Workers' Union in Malabar on this committee?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“I shall consider that.”

Compensation to villagers of Mudiur due to Arniyar Project.

* 1579 Q.—

MR. SPEAKER:—“The hon. Member Sri M. Dharmalingam is not in his place. The question and answer will be printed in the proceedings.”

SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether any representation has been received from the Rehabilitation Committee constituted in the Mudiur village, which is to be submerged in the Arniyar Project, requesting the Government to make special arrangement to rehabilitate them and pay them proper compensation; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“(a) Yes.

“(b) The Collector of Chingleput is examining the requests in consultation with the several Departmental Heads in the district. As regards the payment of compensation, the Collector is taking effective steps to push through the work as expeditiously as possible.”

Indian Science Congress.

* 1580 Q.—SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of officers of the Agricultural Department engaged in Scientific Researches deputed to attend the Indian Science Congress during the years 1952-53, 1954 and 1955;

[23rd March 1955]

(b) the number among these so deputed who actually attended the meeting during these years; and

(c) the number of research and other scientific papers contributed by the various officers of the Department to the Indian Science Congress during each of the above years?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Two Officers of the Agricultural Department engaged in scientific research were permitted to attend at their own cost the Indian Science Congress Session held in 1952. No Agricultural Research Officer was permitted to attend the Indian Science Congress Sessions held during 1953, 1954 and 1955. In 1952 and 1955, the Headquarters Deputy Director of Agriculture (Engineering), who is a member of the Indian Science Congress was given permission to attend at his own cost the meetings of the Congress.

“(b) None of these officers attended the meetings which they were deputed to attend.

“(c) Three.”

Madras, Cuddalore and Nagapattinam Ports.

* 1581 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have any information about the probable date of starting the work to improve and to extend the Madras Port;

(b) whether there is any scheme to improve cargo traffic and to construct cargo traffic boats at Cuddalore and Nagapattinam; and

(c) the steps taken to improve the passenger traffic at Nagapattinam Port?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) Some of the works relating to the improvement of the Madras Port are either under execution or nearing completion. Some other major improvement works are scheduled to begin in the next three or four months. Works under the port extension scheme are expected to start in about 18 months.

“(b) & (c) The existing facilities at the ports being considered more than sufficient to cope with the available trade, there is no proposal to take up any special scheme to improve the cargo and passenger traffic at the ports, except carrying out certain Port Development Works.

As regards cargo boats, Government have no proposal to construct them. All cargo boats at ports in the State are privately owned and their number is considered sufficient.”

[23rd March 1955]

SRI A. RATNAM :—“கடலூர் துறைமுகத்தில் கப்பலிலிருந்து சாமான்களை இறக்குவதற்கும் ஏற்றுமதி செய்வதற்கும் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, புதுச்சேரி துறைமுகத்தில் ஏற்றுமதி இறக்குமதி செய்வதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?”

MR. SPEAKER :—“புதுச்சேரி துறைமுகம் சம்பந்தமான கேள்வியை அங்கத்தினர் கேட்கிறார். முதல் கேள்விக்கும் இதற்கும் பொருத்தமில்லை.”

SRI A. RATNAM :—“Cuddalore is near Pondicherry. Therefore this question can be put, Sir.”

MR. SPEAKER :—“How can the Minister answer that?”

SRI K. VINAYAKAM :—“The Madras Port Trust authorities proposed to extend the Port to the south, opposite to the Secretariat building of the Madras Government. I want to know whether that scheme has been deferred. I believe the Madras Government raised some objection to extend the Port on the southern side. Was that scheme deferred or is it in operation?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“It has not been deferred. It is proposed to start it in 18 months' time.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“Are the Government aware that by improving and extending the Madras Harbour towards the south, the northern portion of the City of Madras is being eaten away, i.e., there is erosion on the northern portion of Madras City?”

9.30 a.m.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“I can't understand the logic or reasonableness of the question. The Government of India have negotiated with this Government and they are effecting the extension. How can the hon. Member say that the extension towards the south causes erosion on the north?”

Neyveli Lignite Project.

* 1582 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any Committee has been formed to make further investigation into the Neyveli Lignite Project before the middle of 1955; and

(b) the immediate and ultimate benefits of the lignite project?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Yes, Sir.

“(b) As the investigations are only experimental there are no immediate benefits except some water pumped out from the quarry for irrigation purposes. If large scale mining is commenced, several industrial plants, for example, a Thermal Plant for generation of power, a fertilizer plant for the manufacture of ammonium sulphate and urea, a briquetting plant

[23rd March 1955]

and a low temperature carbonisation plant for briquetting and carbonising lignite for domestic and industrial purposes and Ceramic industry can be set up in the area."

* 1583 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any large-scale retrenchment of workers, employed by the Government in Neyveli Lignite Project, was made with effect from 10th January 1955;

(b) if so, the reasons therefor; and

(c) whether any steps were taken for providing alternative employment to these retrenched workers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) & (b) The excavation work in the pilot projects was completed on 9th December 1954 and consequently persons employed for the purpose were discharged in batches from 10th January 1955.

“(c) The workers were discharged on the completion of the work for which they were recruited and the Government cannot provide them with alternative employment.”

* 1584 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Minister for Agriculture paid a visit to the Neyveli Project area on 9th January 1955;

(b) if so, the purpose of his visit;

(c) whether he received a deputation of the representatives of the Labour Union; and

(d) if so, the action taken on the representations made by the deputationists?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) Yes, Sir.

“(b) For inspection of the further investigation work in progress.

“(c) Yes, Sir.

“(d) A statement* showing the action taken is placed on the table of the House.”

SRI M. P. SUBRAMANYAM:—“நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி என்னத்தன்மை உடையது, அதனால் என்ன பொருள்கள் செய்யமுடியும் என்று நுணுக்கமான ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டாகிவிட்டதென்று அமைச்சர் கூறும் பதிலிலிருந்து தெரியவருகிறது. நிலக்கரியை வெட்டி யெடுக்க தடையாக உள்ளது எதிர்படும் தண்ணீர் ஒன்றே. இந்தத் தண்ணீரையும் வெளியே இறைக்க வெளிநாடுகளிலிருந்து இபந்திரங்கள் வாங்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டாகிவிட்டதென்றும் அமைச்சர் அறிவித்திருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே திட்டவட்டமாக தெரிந்துள்ள ஆராய்ச்சியின் முடிவுகளைக் கொண்டு சேலத்தில் கிடைக்கும் இரும்புக்கனியை எடுக்க முடியுமா முடியாதா என்று இது வரையில் ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? பெரிய அளவில் சேலம் இரும்புக் கனியை வெட்டி எடுக்காவிட்டாலும் ஒரு மாதிரி திட்டம் ஏற்படுத்த அரசாங்கம் இப்பொழுதாவது முயற்சி செய்யுமா?”

* Printed as Appendix II on pages 286-287 infra.

[23rd March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த கேள்வி எத்தனையோ முறை கேட்கப்பட்டுவிட்டது. பழுப்பு நிலக்கரி சுரங்கத்தில் ஆராய்ச்சி இன்னும் முடியவில்லை. ஆராய்ச்சி முடிந்த பிறகு திட்டம் தயாரிக்கப்படும். அப்பொழுது சேலத்தில் இரும்பு எடுக்கும் திட்டத்தையும் எடுத்துக்கொள்வோம்.”

MR. SPEAKER:—“Questions are over.”

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—MOTION UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY RULES RE EXERCISE OF THE POWER UNDER SECTION 53 OF THE MALABAR TENANCY ACT, 1951, AS AMENDED, BY ACT OF 1954, BY THE COLLECTOR OF MALABAR.

MR. SPEAKER:—“The hon Member Sri Narayana Kurup has given notice of a motion under rule 40 of the Assembly Rules.”

* SRI M. NARAYANA KURUP:—“Sir, I draw the attention of the Hon. the Minister for Revenue to the failure of the Collector of Malabar to exercise the jurisdiction vested in him under section 53 of the Malabar Tenancy Act, 1951, as amended by Act of 1954.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“Sir, under the Malabar Tenancy Act, 1929, as amended by the Malabar Tenancy (Amendment) Act, 1954, if before the expiry of the period of twelve months from the commencement of the Act or such further time as the Collector may from time to time allow in respect of the lands situated in any tract or village, the tenant of a holding pays to the landlord the entire rent payable in respect of that holding for the six agricultural years beginning with the year 1947-48 and ending with 1952-53, the landlord shall not be entitled to recover from the tenant any outstanding arrears of rent due in respect of the holding for any previous agricultural year. The Malabar Tenancy (Amendment) Act came into force from 19th March 1954. Hence, the period of limitation prescribed above expires on 18th March 1955, unless the Collector extends the time.

“Now, the Collector was requested to examine the necessity for extension of the time prescribed and issue orders on or before the 18th March 1955. Now six months' time has been given and the Collector has been given the necessary instructions.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“I thank the Government for the prompt action taken.”

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“I would like to inform the House as well as the Hon. Minister through you, Sir, that on the representation of the Kisan Sangham, the Collector of Malabar has already passed orders extending the time for payment of the arrears of rent by six months.”

[23rd March 1955]

III.—LETTER FROM THE SECRETARY TO THE STATE
LEGISLATURE IN RESPONSE TO THE RESOLUTION
PASSED BY THE HOUSE ON HIS RETIREMENT.

MR. SPEAKER :—“ The House would remember that yesterday we passed a Resolution placing on record our appreciation of the services rendered by Sri R. V. Krishna Ayyar. A copy of the Resolution was sent to him and I have received a reply from him, dated the 22nd March 1955. The reply reads as follows :—

Dear Mr. Speaker,

I am very thankful to you and the other members of this Honourable House for the kind Resolution passed on the 22nd March 1955 expressing appreciation of such services as I have had the good fortune to render to this Legislature since January 1924 and for the generous terms in which the Resolution is couched. I am simply overwhelmed with gratitude for the eulogistic references made to me and my work by the various members who spoke in support of the Resolution. I am perfectly conscious that the remarks made by them were due more to their kindness and consideration to me than to any desert on my part, and therefore I value them all the more as a token of their goodwill towards me. I thank you and the members for your earnest wishes for my peace and happiness in my retired life.

I shall ever cherish and preserve as an invaluable treasure the copy of the Resolution and the speeches of members in respect of it, so kindly forwarded to me by you and shall always look back to my association with this Assembly, yourself and the other members of this Assembly with sincere feelings of pride, satisfaction and gratitude.

Yours sincerely,
(Sd.) R. V. Krishnan.

(Cheers.)

“ Now, we shall resume discussion on the Demand relating to State Legislature.”

IV.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE
YEAR 1955-56—cont.

(1) DEMAND X—STATE LEGISLATURE—cont.

* DR. K. B. MENON :—“ Mr. Speaker, Sir, I have always been complaining about the difficulty of the Opposition to function effectively. No democracy can be effective unless the Opposition is allowed facilities to function properly. My own feeling is that the Party in power is not using the Opposition and that ways and means should be explored by which the Opposition could co-operate more effectively with the Government. To cite one instance, we are completely starved of facts. We come here with empty hands and empty heads and coming as we do like that, it is not possible for us to function effectively. If at all by accident we talk some sense, that is lost in the Press. The Press blacks it out and the non-hyphenated sense spoken by the Ministers gets precedence over the sense the Opposition talks. In order to make facts available to the Members, I have a few suggestions to make. In the first place, the library is a very good one but we are unable to make use of it for want of time. There was a Government Order recently restricting the privileges of Members in getting copies of Government publications.

23rd March 1955] [Dr. K. B. Menon]

“ My submission in that connexion is that the Chief Secretary to the Government or any other Secretary of the Government should issue no orders concerning this House without consulting the House. That order was a surprise to all of us. I submit to the Hon. Speaker and the Hon. the Leader of the House that such subjects should be discussed with the leaders of all Parties in this House and a compromise solution should be arrived at. As far as the library is concerned, because it is situated a little distance away from the Assembly, I submit that a skeleton library should be kept in a room in the Assembly House itself where members could go and refer to the books in emergencies. What books should be kept there and how it should be maintained are subjects which should be gone into and decided.

9-10
a.m.

“ Another suggestion that I would like to make is that a Bureau of Information should be set up where the Members could go and get information. It may be attached to the Bureaus of Information and Publicity which are maintained at a number of places in our country. As it is there are practically no facilities for the members of the Opposition to arm themselves with facts. Without facts it is not possible for us to function.

“ Now coming to facilities provided for hon. Members within the Government Estate I have one or two suggestions to place before this House. We have no lounge attached to the Assembly. Sometimes distinguished visitors come here with whom we may like to talk and whom we may like to entertain. Or people from our constituencies may come whom we may want to receive and talk to. But we have no place to meet them and discuss subjects with them. Conveniences of that kind, I believe, should be provided.

“ The dining room or the dining place near the Assembly, I should call is a scandalous thing. It is very dirty. It is a surprise that people dining there do not vomit. I am sure no Hon. Minister goes there for lunch. Though it has been there for the last two or three years, the floor is spread with sea-sand three years old and all over scraps of food are seen scattered here and there. The place is not kept clean and neat. It is not a place where one could go and eat. Three years have passed and now that the Assembly quarters are fixed, Government would move in the matter and provide these very elementary convenience to hon. Members.”

MR. SPEAKER :—“ Is the hon. Member referring to the dining hall in the new building or in the old building? ”

* DR. K. B. MENON :—“ It is the canteen opposite, where we go for our noon lunch . . . ”

MR. SPEAKER :—“ Not the one near the new building . . . ”

DR. K. B. MENON :—“ No. It is the canteen I am referring to . . . ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I don't think I have gone there . . . ”

[Sri M. Kalyanasundaram] [23rd March 1955]

யைப் பாதுகாக்கவேண்டும். அதற்கு இந்த காரியாலயம் சுயேச்சையாக இருக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அப்படி இந்த இலாகா சுயேச்சையாக இருந்தால் அதற்கு எப்படி நிதி ஒதுக்குவது எப்படி டிமாண்ட் கொடுப்பது என்று கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கேட்கலாம். நிதி சம்பந்தப்பட்ட வரையில் இந்த இலாகா நிதி இலாகாவுடன் சம்பந்தப் பட்டு இருக்கலாம். ஆனால் மற்ற விஷயங்களில் சபாநாயகர்தான் இந்த இலாகாவிற்கு தலைவராக இருக்க வேண்டும். அவருக்குக் கீழ் காரியதரிசி என்கிற ஒரு நிலைமை இருந்தால்தான் இதன் சுயேச்சையை நாம் பாதுகாக்க முடியும். சபாநாயகருக்கு ஒரு ப்யூன் வேண்டும் என்றாலும்கூட அப்படி செக்ரடரியின் சாங்ஷன் கேட்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த நிலைமை இருக்கக்கூடாது. இந்த நிலைமை ஏற்படாவிட்டால் இந்த இலாகா சிப்பந்திகள் எப்படி சுயேச்சையாக வேலை செய்ய முடியும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு லீடர் ஆப் தி ஹௌஸ் ஸ்ரீ சப்பரமணிய மாக இருக்கலாம். நாளைக்கு வேறு யாராகிலும் லீடராக வரலாம். மனசாட்சி ஒருவருக்கு இருப்பதுபோல் மற்றவருக்கு இருக்காது. அவரவர்களைப் பொறுத்துத்தான் இந்த இலாகா நடக்க வேண்டியதாக ஏற்படுகிறது. அவர்கள் சொன்னபடி கட்டுப்பாடு நடப்பதாக இருக்கக்கூடாது. அப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பம் இருக்கக்கூடாது. இந்த இலாகா சுயேச்சையாக இல்லாவிட்டால் சபாநாயகர் தன்னுடைய கடமையை சரிவர நடத்த முடியாது. இந்த இலாகா சுயேச்சையாக இயங்கினால்தான் சபையினுடைய உரிமையை பாதுகாக்க முடியும். அவை முன்னிட்டு இந்த இலாகாவை பிரிப்பதற்கு அரசியல் சட்டத்தில் யோசனை கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அரசியல் சட்டத்தில் நமக்கு விசேஷமான அதிகாரம் கொடுத்திருந்த போதிலும் நடைமுறையில் என்ன நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது? அப்படிப் பட்ட ஒரு சட்டம் கொண்டு வராததன் காரணத்தால் இந்த விசேஷமான உரிமையை நாம் அனுபவிக்க முடியாமல் இருக்கிறது. மற்ற இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டால் சர்வீஸ் கமிஷன் இருக்கிறது. அப்படியே அரசியல் சட்டத்திலும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த இலாகாவிற்கு மட்டும் ஆர்டிகள் 187-ஆவது பிரிவில் விசேஷமான அதிகாரம் கொடுத்திருப்பதின் நோக்கம் இதுதான். தனி அந்தஸ்து இந்த இலாகாவிற்கு வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் அப்படி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

“இன்னும் தேர்தல் சம்பந்தமாக 22 லட்சம் ரூபாய் இந்த மான்யத்தில் கேட்கிறார்கள். பல ஐட்டங்களைக் கொடுப்பது தவறு என்று சொல்லலாம். கல்வி இலாகாவை எடுத்துக் கொண்டால் பல நிர்வாகங்களை ஒன்றாகச் சேர்த்து ஒரு மான்யமாக கேட்கிறார்கள். லெப்ரரி போன்ற பல விஷயங்கள் அதில் இருக்கிறது. அதேபோல் தேர்தல் நடத்தக்கூடியசெலவும் அதாவது 22 லட்சம் ரூபாய் இந்த இலாகா மான்யத்துடன் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் தேர்தல் இலாகாவையும் இந்த லெஜிஸ்லேசர் இலாகாவுடன் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். அப்படி இந்த இலாகாவுடன் சேர்த்து இந்த இலாகாவை பலப்படுத்தலாம். அப்படியே பலப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படி பலப்படுத்தி இந்த இலாகாவை தனியாக வைக்க வேண்டும். அரசியல் சட்டம் வந்த ஆரம்ப காலத்தில் இப்படி பிரிப்பதற்கு முடியாமல் இருந்திருக்கலாம். அதற்கு அவகாசம் இல்லாமல் இருந்திருக்கலாம். இப்பொழுது மூன்று வருஷங்களாகிவிட்டன. இந்த மூன்று வருஷ அனுபவத்திற்குப் பிறகு சந்தேகங்களையெல்லாம் நீக்கிவிட்டு இனிமேல் பிரிக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இன்னும் ஒரு வருஷத்தில் தேர்தல் நடக்கப் போகிறது. அதனால் அந்த இலாகாவையும் இதோடு சேர்ப்பது நல்லது என்று தோன்றுகிறது. ஆகவே தேர்தல் சம்பந்தமாக இலாகாவையும் இத்துடன் சேர்ப்பது நல்லது என்ற யோசனையை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

“இப்பொழுது வோட்டர்களைச் சேர்க்கும் முறையில் சர்க்கார் சரியாக கவனம் செலுத்தவில்லை. வோட்டர் லிஸ்டுகளை தயாரிக்கும்போது சேர்த்தல், அடித்தல், முதலிய வேலைகள் தான் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அடுத்த வருஷம் தேர்தல் வரப்போகிறது. அதற்குள் முனிசிபல் தேர்தலும்

[Sri M. Kalyanasundaram] [23rd March 1955]

நடக்கப் போகிறது. அதற்குள் இந்த வோட்டர் லிஸ்டை சரியாக தயாரிக்கவேண்டும். பழைய லிஸ்டை வைத்துக்கொண்டு ‘சேர்த்தல், திருத்தல், அடித்தல்’ என்றில்லாமல் புது லிஸ்டை தயாரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். வோட்டர்களை எப்படிச் சேர்க்கிறார்கள் என்பதெல்லாம் கிராமங்களிலுள்ள ஜனங்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்கிறது. இப்பொழுது வோட்டர்களைச் சேர்க்கும் முறையை பத்திரிகையில் பிரசுரிக்கிறார்கள், கெஜட்டில் பிரசுரிக்கிறார்கள். அதனால் கிராமத்திலுள்ள ஜனங்கள் தெரிந்து கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறது. வோட்டர்களை எப்படிச் சேர்க்கிறார்கள் என்று இன்னும் ஜனங்களுடைய கவனத்திற்குப் போகாமல் இருக்கிறது. அரசியல் கட்சிகளையும் பொது ஸ்தாபனங்களையும் சேர்த்து அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பின் பேரில் வோட்டர் லிஸ்டை தயாரிக்கவேண்டும். இதை ஒரு இயக்கமாக நடத்த சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ரேடியோ முதலிய சாதனங்களையும் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். ஐந்து வருஷங்களுக்கு ஒரு முறையாவது வோட்டர் ஜாப்தாவை தயாரிக்கவேண்டும். ஏற்கனவே தயாரித்த ஜாப்தாவை வைத்துக்கொண்டு ‘சேர்த்தல், அடித்தல், திருத்தல்’ என்று இல்லாமல் புதியதாக தயாரிக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் எல்லாருள் ஒரு புது ஜாப்தாவை தயாரிக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் எல்லோரும் தேர்தலில் பங்கெடுத்துக்கொண்டு வோட்டு செய்ய உதவியாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“அப்போதுதான் தேர்தலில் பங்கெடுக்கக்கூடிய எல்லோருக்கும் உதவி யாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மேலும், சில யோசனைகளைச் சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளலாமென்று நினைக்கிறேன். அதாவது கேள்விகளுக்கு பதில் அனுப்புவதில் இருக்கக்கூடிய கஷ்டத்தை சர்க்கார் கட்டித் தலைவர் கவனத் தீர்க்க கொண்டு வர விரும்புகிறேன். விதிப்படி, எழு நாளைக்குப் பிறகு பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஆனால் எத்தனை நாளில் பதில் கேள்விகளுக்குச் சொல்ல வேண்டுமென்று விதிகளில் இல்லை. பதில் கேள்விகளுக்குச் சொல்ல கேள்விகள் அனுப்பி பதில் வருவதற்கு, 4 இருந்தாலும், பெரும்பாலும் கேள்விகள் அனுப்பி பதில் வருவதற்கு, 5 மாதம், 6 மாதம் கூட ஆகிவிடுகிறது. அவ்வளவு காலதாமதம் இல்லாமல் துரிதமாக கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்ல ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நான் சொன்ன ஆலோசனைகளுக்கான நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

10-05
a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Mr. Speaker, Sir, we are all interested in seeing that our Legislature functions efficiently and properly, and it is from that point of view that various suggestions have been made by the hon. Members during this debate. I shall deal with the question of the Constitution of a separate Secretariat for this Legislature to which reference was made by hon. the Deputy Leader of the Opposition. If we read Article 187 of the Constitution and if the hon. Member understands how the Legislature Secretariat works even now, he will agree with me that as a matter of fact there is a separate Secretariat for the Legislature now. Article 187 lays down—

“(1) The House or each House of the Legislature of a State shall have a separate secretarial staff:

Provided that nothing in this clause shall, in the case of the Legislature of a State having a Legislative Council, be construed as preventing the creation of posts common to both Houses of such Legislature.

(2) The Legislature of a State may by law regulate the recruitment, and the conditions of service of persons appointed, to the secretarial staff of the House or Houses of the Legislature of the State.”

[Sri C. Subramaniam] [23rd March 1955]

Therefore, as far as a separate Secretariat for the Legislature is concerned, it is mandatory and even now it is in existence. The only thing is we have not made laws regulating the recruitment, and the conditions of service of persons appointed to this Secretariat. That is the only difference. As far as a separate Secretariat is concerned, it is in existence. For the purpose of regulating the recruitment and the conditions of persons appointed to this Secretariat, we are still acting under sub-clause (3) of Article 187. Even if we make a law under sub-clause (2), the Secretariat as such will have to deal with this department and there will have to be a section in the Secretariat dealing with this department. For example, let us take the High Court. It is independent and it has got its own establishment. But still in the Secretariat there is a section dealing with the Judiciary where proposals from the High Court are being scrutinized and then they are passed on to the Minister concerned for final orders. So that cannot be removed at any time. This House is ultimately responsible for every expenditure incurred whether on the Judiciary or on the Legislature or under any other Head, and every expenditure will have to come up before this House. So, in that sense, a Minister has to be responsible for the entire expenditure. Therefore at the Secretariat level, there has to be a section to deal with the proposals coming from the various departmental heads. There is nothing wrong or derogatory if the proposals coming from the Head of a Department are scrutinized at the Secretariat level and it should not be taken as interfering with the independence or the separate existence of a department as such. We should not confuse ourselves in this respect. Even if a law is made regulating the recruitment and the conditions of service of persons, so far as proposals which require the sanction of the Government are concerned, they will have to be scrutinized by the Secretariat Department and then go to the Minister concerned for final orders. We cannot avoid that and further we should not confuse the two things . . ."

10-10 a.m. * SRI M. NARAYANA KURUP :—" To avoid all these difficulties, can we not make the working of this department a charged item? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" For that, we will have to amend the Constitution. After very careful consideration and after taking into account the practices prevailing in the various countries, this Article 187 was incorporated . . ."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" In the case of any other department, e.g., the Public Works Department, the Secretary in charge of that department is treated as the Head of the Department. The scrutiny of every proposal is done by him and the proposal, after his scrutiny, goes to the Finance Department for allotment of funds. But, in the case of the Legislature Secretariat even though the Hon. the Speaker or the Secretary makes a proposal to the Government, the proposal will have to be first scrutinized by the Deputy Secretary of the Department in the Secretariat dealing with our Secretariat and then only the proposal is finalized."

[23rd March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" That is why, the Legislature Secretariat is a separate department. It has a separate existence altogether. The point to be considered is this. If this Legislature Secretariat is part of the Secretariat itself, then in that case, proposals from this Secretariat can go to the Finance Department as in the cases of other Departments of the Secretariat and then they may go to the Minister for orders. If we say that this Legislature Secretariat is an independent body, then at the Secretariat level some department will have to be in charge of this Legislature Secretariat and that department will have to scrutinize the proposals coming from the latter. That is the point, Sir. When we agree that this Legislature Secretariat should be a separate and independent department altogether just as the High Court, then we cannot say that the proposals put forward by this department should go to the Finance Minister straightaway. If we want such a thing, then this department should form part of the Secretariat itself. But we want a separate Secretariat for the Legislature. Once we concede that this Legislature Secretariat is a separate entity by itself, then we must concede also that the proposals emanating from this Secretariat must go to the general Secretariat for the purpose of obtaining sanction of the Government. If no sanction is necessary for a particular proposal, then it is quite a different matter. But if sanction of the Government is required for a proposal, then it will have to be considered at the Secretariat. We should understand this implication, namely, either we should make this Legislature Secretariat, part of the entire Secretariat—that is not our intention because we want a separate existence for the Legislature Secretariat—or once we concede the separate existence, any proposals emanating from a separate body for the purpose of being sanctioned by the Minister, the Minister concerned will have to be assisted by a Secretariat Department in the matter of scrutiny of the proposals before they are ultimately and finally sanctioned by him. Therefore, it should not be said that simply because proposals come from this department they should not be scrutinized by the Secretariat Department. It was said that Deputy Secretary was scrutinizing the proposals. Why Deputy Secretary alone? The proposals are first examined by the Assistant Secretary, then they are examined by the Deputy Secretary and then if they are important, they are examined by the Chief Secretary also and finally they go to the Minister concerned and that procedure should not be taken as any interference with the separate existence of this Legislature Secretariat."

* SRI V. BALAKRISHNAN :—" May I know whether necessary powers cannot be vested in the Speaker for sanctioning expenditure and the Speaker to be made ultimately responsible for the Legislature Secretariat."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" For doing that, I am afraid, there is no provision in the Constitution. There is no provision for making a bloc grant to the Hon. Speaker for the purpose of meeting expenditure in connection with this department."

[23rd March 1955]

MR. SPEAKER :—" I hope the House will not misunderstand me if I intervene. The point raised by the hon. Member Sri Kurup can be met thus. Please refer to Article 187 of the Constitution which says : ' The Legislature of a State may by law regulate the recruitment, and the conditions of service of persons appointed to the Secretarial staff of the House or Houses of the Legislature of the State '. This House can make a law providing for the expenditure incurred on this department a charged item under Article 202 of the Constitution."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" But even that can only be done with reference to the salaries of the staff which is a fixed amount. Suppose, Sir, we want to expand this department. Then, we will have to come again before this House for sanctioning that. Once we treat the expenditure on this department as ' charged ' and if the expenditure exceeds the amount allotted, then the matter will have to come again to the Minister concerned for the purpose of getting sanction. We cannot create a charge in respect of an unknown amount. It should be a known amount and with reference to a known staff. If there is increase or decrease in the staff, then difficulties will arise. The real difficulty is not in getting the necessary amount voted for running the Legislature Secretariat. But it is with reference to the working of the department itself. I do agree that a certain amount of autonomy should be given whenever proposals come from the Hon. Speaker or the Hon. Chairman or from the Legislature Secretariat. Unless there are prima facie reasons to differ, the proposals that come from them should be automatically sanctioned and such conventions can be there. But, still the Minister cannot divest himself of his responsibility by saying that he would not scrutinize any proposal that comes from this Secretariat and that he would blindly sign whatever proposals that come from them. So long as the Minister has got responsibility in the matter, he has to scrutinize the proposals and he has to satisfy himself that the expenditure on these proposals are justified. If the Legislature says that the Minister should be divested of that responsibility then it is a different matter altogether. But such a thing cannot be done under the Constitution and the Finance Minister or the Minister concerned in charge of this department will have to be ultimately responsible to this House and through this House to the people for incurring expenditure properly. Therefore, let us not confuse the separate existence of the Secretariat staff and the administrative set-up with the sanctioning of the various proposals emanating from this department. Ultimately it will have to be the responsibility of the Minister concerned to see whether more staff should be sanctioned for this Secretariat or not. I do agree that the proper functioning of this Secretariat is necessary and that if a proposal comes up after full scrutiny, ordinarily, the Minister concerned should not interfere with it and should sanction it. But, still I cannot agree to the proposition that the Minister in charge of this Department should simply sign whatever proposals come from this department. Even with regard to matters connected with the High Court which has also got an independent existence, whenever

[23rd March 1955] [Sri C. Subramaniam]

proposals come for increase of staff or for up-grading of any post, they will have to be scrutinized first by the Secretariat Department and then the Minister concerned will have to satisfy himself that the proposals are justified. Therefore, we should not confuse between the two issues. Therefore I am of opinion that even if a law is passed as provided for under Article 187 (2) of the Constitution, ' that is by law regulate the recruitment and the conditions of service of persons appointed to the Secretarial staff of the Houses of the Legislature of the State ', the Minister is ultimately responsible to this Legislature and we will have to function as it is now.

" As far as the smooth and efficient functioning of the Legislature Secretariat is concerned, any suggestion which may come from the Hon. the Speaker or which may come from the hon. Members will be properly considered by the Government. It is not the intention of the Government to interfere with the efficient functioning of the Legislature. We are vitally interested in seeing that this Secretariat functions properly and efficiently because then only the Legislature also can function efficiently. That is my humble view. I have always an open mind in the matter. I am only stating what I am able to understand from the reading of the Article as such. If I am convinced otherwise by argument, I am always open to conviction."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" I want to know how the independence of the Lok Sabha Secretariat is maintained actually? I wish to know also whether any other State has implemented the provisions contained in that Article? "

THE HON. C. SUBRAMANIAM :—" I have no information. I am sure, the Hon. Speaker will have information on the subject."

MR. SPEAKER :—" I hope the House will not misunderstand me if I intervene. Normally the Hon. Speaker should not intervene in all these matters. As the request came from the Hon. the Leader of the House, I may read the following for the information of the House.

" This is from the Silver Jubilee Commemoration volume of 10-20 a.m. the Lok Sabha Secretariat. As soon as we attained independence, a Selection Board was appointed to go into these matters.

" After the transfer of power, the Selection Board of the Secretariat raised the point that the appointment of officers in the Department of the Assembly should come within the purview of the Selection Board. When the proposal came up, Mr. Mavalankar recorded a note on the subject and the main observation in that was that officers in the Secretariat of the Assembly, as it was at that time, should not work under the favours of the frowns of the executive government, that is to say, they should not in any way, either in the matter of appointment, discipline, control or in any

[Mr. Speaker]

[23rd March 1955]

other matter, be subject to the jurisdiction of the executive government. Sardar Patel, who was then the Hon. Minister, entirely agreed with this view.

"An Economy Committee was appointed by the Government to suggest economics in the Government of India Secretariat and Departments. The Economy Committee wanted to examine the affairs of the Legislative Assembly Department also. Then the Speaker Mr. Mavalankar said: 'There is no harm in the Economy Committee examining the estimates of the Assembly Secretariat, but it should be on two clear conditions, namely, that the report would be submitted to the Speaker and would not form part of the official report to the Government and that it would then be for Speaker to consider how far it was possible for him to implement the recommendations of the Economy Committee. That position of the Speaker was fully accepted by the Economy Committee and nobody raised any objection'.

"I do not want to say much at this stage. As soon as the voting is over, I shall say a few words, for I want to set up good examples; by any action or words of mine the debate should not be influenced."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I completely agree with what you have read just now, Sir. But the point is this. If a post has to be sanctioned, we have to consider its implications. Now we have got a Secretary and let us assume that the post of a Joint Secretary has also to be sanctioned; with regard to that appointment, if a law had been made vesting in the Speaker ultimate authority for making the appointment, certainly the Government could not interfere; so also with reference to disciplinary proceedings. For example, in the case of any action against a Subordinate Judge, the Chief Justice has full powers and it is not the Government that does that work. With reference to all these things the Government need not come into the picture and Government should not come into the picture. But then the question arises, when a proposal is made for the creation of a new post which means further expenditure, whether simply because the proposal comes from the Legislature Secretariat, it should be automatically sanctioned by the Government or whether the Government have got a say in the matter. That is the relevant point for consideration. All the other things, the appointing authority or the supervising authority or persons who are competent to take disciplinary proceedings, are different matters which are regulated by statutory rules. Supposing, the reporting staff should be expanded or the number of Assistant Secretaries has to be increased by two more. We have a responsibility in the matter of scrutinising the proposal and ultimately sanctioning it. Should the proposal be automatically accepted simply because it comes from the Legislature Department? Should not the Government have a say in the matter? That is the relevant matter which has to be taken into consideration. In that respect, even in the Lok Sabha—I do not know the provisions in the House of Commons, I can say this

23rd March 1955] [Sri C. Subramaniam]

much that any expansion in the staff will have to go through the Government and therefore through the Secretariat Department concerned, the Home Department or whatever department it is—and now I think it is the Ministry of Parliamentary Affairs—and the Finance Ministry will have to scrutinise it and ultimately the Minister will have to pass orders sanctioning the expansion of the staff. It is only that aspect with which I am concerned. The other things are all procedural matters, such as whether the Public Service Commission should make the appointment or the Speaker should make the appointment and who should be the officer having the power of superintendence, who should have disciplinary control and all that. These are all matters of detail. But I am concerned with the other thing, namely, sanctioning of new posts and fresh expansion. As far as that is concerned, my respectful submission, subject to correction, is that the Minister should be the ultimate authority and Minister being responsible to the Legislature, the Legislature should be the ultimate authority and the Minister on behalf of the Legislature will have to act. That is my position, of course, subject to correction. I am always open to conviction and I am asking whether I am right. If the Speaker or anybody else could enlighten me . . ."

MR. SPEAKER:—"How can I?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Not here, Sir, privately. If the Speaker or anybody else could convince me that my understanding of the position is wrong, I am always prepared to correct myself. But from the point of view of fundamental principles, I am afraid my position *prima facie* is correct. That is what I can say and I will not go any further.

"Therefore, whatever the position is, we are all interested in seeing that the Secretariat works properly and does its work efficiently also and for that as far as the Government are concerned, they will co-operate with every body concerned to take whatever steps are necessary.

"As for the law to regulate the recruitment and the conditions of service of persons appointed to the Secretarial staff of the Legislature, certainly I shall look into that aspect and try to bring in a legislation at as early a date as possible.

"Then, mention was made about the facilities to be given to members of the House. Whether they function as members of the Opposition or otherwise, they are all members of this House. In that connection, the hon. the Deputy Leader of the Opposition made a suggestion that members belonging to the Opposition should be given greater opportunities of participating in the debates. I respectfully differ from him. I am also a member of this House and I am also a member belonging to this side. As such, I wish to say that after all every member represents a constituency and he owes a duty to his constituency; if only the Opposition members should be given greater facilities for participating in the debates, it would mean that constituencies which have returned members

[Sri C. Subramaniam] [23rd March 1955]

belonging to Government Benches are put at a disadvantage and constituencies which have returned a member who happens to sit in the Opposition will have a greater advantage, and therefore, hereafter, it will amount to saying that constituencies, if their cases are to be properly represented, should return members belonging to the Opposition and not members belonging to Government. That will be the position. Therefore, every member should have equal opportunities apart from the fact whether the one belongs to Government Benches or the other belongs to Opposition Benches."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, we know that the Government muzzle the opinion of their Party members. For instance, in asking questions they have to conform to certain formalities; they are not free to express themselves by asking questions if they want. Why should they ask for facilities to be extended in the matter of making speeches which will more or less be supporting the Government and not really ventilating the grievances of their constituencies? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" On the other hand, the point of the hon. the Deputy Leader of the Opposition was that even members of our side have greater complaints to make than the members belonging to the Opposition as such. I do not know which is more correct. I would leave that to be settled between themselves. And what is happening outside this Legislature is not a matter to be taken into consideration here. Giving up of certain privileges by certain hon. Members is their concern. But can we say, 'you belong to the Government party; privileges should be afforded only to members belonging to the Opposition Benches and not to members belonging to Government Benches?' All should be given equal opportunities and that is my contention, especially during Budget debates and consideration of general matters. I am afraid we will have to give equal opportunities to all the members and there is no question of discrimination being made in favour of the Opposition and against members belonging to the Government Benches as such."

* DR. K. B. MENON :—" May I point out to the Hon. Minister that Members of the Party in power will have opportunities to make representations to the Minister concerned in their own party meetings, whereas members of Opposition parties will have the opportunity of making representations to the Minister concerned only in the House and therefore relatively speaking greater facilities may be given to members belonging to Opposition? "

* SRI S. RAMALINGAM :—" கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் பிரதம மந்திரியாக இருந்தபோது ஒரு தடவை அங்கத்தினர்களுக்கு தொகுதி மனப்பான்மை இருக்கக்கூடாது, ராஜ்ய மனப்பான்மைதான் இருக்க வேண்டுமென்று மணிக் கணக்கில் பேசி இருக்கிறார்கள். அந்த கொள்கை யிலிருந்து எப்போது கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் மாறினார்கள் என்பது தெரியவில்லை."

[23rd March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" No, Sir. I have not changed from that. But still every member owes a duty to his constituency and it was a well-recognized principle and privilege. As a matter of fact no particular constituency should be favoured to the exclusion of the other areas and that alone was what Rajaji was pressing. Therefore, it does not mean that hon. Members should not talk about their constituencies. As a matter of fact, they are the persons who are competent enough to speak about the affairs of their individual constituencies. Therefore, that was not to be shut out. But in making an approach, they should not say 'everything should be done for my constituency to the exclusion of other constituencies'. Therefore, when making suggestions with regard to their constituencies, they should have a broader outlook as to what is possible and what is not possible and in respect of their own constituencies, they should not ask for the impossibilities. That is the only view put forward by Rajaji and I do not think I am going against that view."

" With reference to the point raised by Dr. K. B. Menon, I wish to say that there has been a wrong understanding of the situation. Every Member is entitled to approach any Minister. Irrespective of the party to which a Member may belong, he may approach any Minister and make representations. Sir, it is wrong to say that simply because certain Members belong to a particular party they have greater advantages over other Members. It is true that for the purpose of functioning as a political party, we meet and discuss certain matters. But in the matter of making representations to the Ministers, there is absolutely no difference between Members belonging to the Opposition and the Members belonging to the party in power. I don't think it is right to take advantage of the occasion and say that there has been discrimination. Even on the floor of this House, every Member is given equal opportunities and every Member has got equal privileges and these privileges should be possible of being exercised by all the Members irrespective of the fact that the Members belong to this party or that party or this side or that side."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, I agree that it is left to the Member to exercise certain of the privileges and to forego certain other privileges. But, if he always exercises his privileges in a certain manner, there is some difficulty. That is what I wish to point out in this connection."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, we are now concerned only with the provision of opportunities for the Members to participate in the debate. It is on that point and no other point, I referred to the privilege of the Members of the House which they could exercise. Sir, the hon. the Deputy Leader of the Opposition said that the Members belonging to the Opposition should be afforded greater facilities and I was controverting that point particularly with reference to the general discussion of the Budget. I do not think we need go further into that matter."

[Sri M. Kalyanasundaram] [23rd March 1955]

உதவியாக இருக்கும். ஒவ்வொரு வருஷமும், அந்த வருஷம் முடிந்த 4, 5 மாதத்திற்குள் அல்லது அடுத்த வருஷம் முடிவதற்குள், நிர்வாக அறிக்கை வெளியிடப்படுமானால், அடுத்த வருஷ விவாதத்திற்காவது அது உபயோகமாகயிருக்கும். ஆகவே இந்த கால தாமதத்தை போக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதோடு கூட, சர்க்காரால் பிரசுரிக்கப்படும் புத்தகங்களை அங்கத்தினர்களுக்கு வழங்குவது சம்பந்தமாக இப்போது ஒரு புதிய உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அது சரியல்ல. அங்கத்தினர்கள் சட்டசபை நடவடிக்கைகளில் பங்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கு, சர்க்காரால் பிரசுரிக்கப்பட்ட கூடிய எல்லா புத்தகங்களையும் அவர்களுக்கு கொடுப்பது மிகவும் அவசியமாகும். இதற்கு முன்பு அப்படித்தான் நடந்து வந்தது. இந்த சபை ஆரம்பித்த பிறகு கூட, இரண்டு வருஷங்களுக்கு அங்கத்தினர்கள் அந்த உரிமையை அனுபவித்து வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் திடீரென்று 4, 5 மாதங்களுக்கு முன்பு Chief Secretary உத்தரவின்பேரில் ஒரு உத்தரவு வந்தது. அதன்படி ரூபாய் 2½க்கு மேற்பட்ட விலையுள்ள புத்தகங்கள் அங்கத்தினர்களுக்கு கொடுக்கப்படுவது நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இப்போதெல்லாம் நாங்கள் சீட்டு அனுப்பினாலும் புத்தகங்கள் எங்களுக்கு வருவதில்லை. ஒரு சமயம் சர்க்கார் பிரசுரிக்கும் புத்தகங்களை ஒன்றுமே கொடுப்பதில்லை என்ற முடிவுவருவது விட்டார்களோ என்று எண்ண வேண்டியிருக்கிறது.

“ இன்னொரு விஷயம், Stationery கொடுப்பது பற்றியது. அங்கத்தினர்களுக்கு Letter Head கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் அன்றன் றைக்கு ஒன்று, இரண்டு என்று வாங்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்றிருப்பது சரியில்லை. ஒவ்வொரு அங்கத்தினருக்கும் இவ்வளவு என்று நிச்சயித்து அந்த Quota-வை, பெரிய சைஸ் Block-லும், சிறிய சைஸ் Block-லும் போட்டுக்கொடுத்தால், இலாக்காக்களுக்கு எழுதக் கூடிய கடிதங்களுக்கும், சர்க்கார் காரியாலயங்களுக்கு எழுதக்கூடிய கடிதங்களுக்கும் உதவியாயிருக்கும். ஆகவே, ஒட்டு மொத்தமாக ஒரு மாதத் திய தேவையையோ அல்லது மூன்று மாத தேவையையோ சேர்த்துக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.

“ இன்னும் கேள்வி நேரங்களில், அங்கத்தினர்களுக்கு உபயோக மாயிருப்பதற்கு கேள்வியும் பதிலும், அவ்வப்போது படிக்கப்படுகிறது. ஓரளவிற்கு திடீரென்று பதில் தெரிந்து கொள்வதில் உற்சாகம் இருக்கிறது என்று சில அங்கத்தினர்கள் கருதலாம். ஆனால் உபயோகமான கவனத்தை திருப்ப வேண்டும் என்று நோக்கமுடையவர்களுக்கு, கேள்வியும் பதிலும் முன்னதாக தெரிந்திருப்பது மிகவும் அவசியம். அதற் சடித்து அனுப்பவிட வேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. பதில்களை அச்சடித்து சபை கூட்டம் கூடும் தினத்தன்று, சபை கூடுவதற்கு ஒரு மணி நேரத்திற்கு முன் சபையில்வைத்து விட்டால், அக்கரையுள்ள அங்கத்தினர்கள் அல்லது எந்தெந்த அங்கத்தினர்கள் கேள்விகளை கொடுத்தார்களோ, அவர்கள் படித்துப் பார்த்துவிட்டு, உபகேள்விகளுக்கு வேண்டிய விஷயங்களை சேகரிக்க உதவியாக இருக்கும். இந்த மாதிரி முறை இதற்கு முன் இந்த சபையில் இருந்து வந்ததாக நான் அறிந்திருக்கிறேன். ஆகவே, மீண்டும் இந்த பழக்கத்தை நாமும் கையாள முடியுமா என்பதை ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

“ இன்னும், கேள்விகளை தமிழிலேயும், மலையாளத்திலும், கன்னடத்திலும், அதாவது அந்தந்த அங்கத்தினர்களுடைய கேள்வியையாவது, தமிழில் எழுதிக்கொடுத்தவர்களுக்கு தமிழிலும், மலையாளத்தில் எழுதிக்கொடுத்தவர்களுக்கு மலையாளத்திலும், கன்னடத்தில் எழுதிக்கொடுத்தவர்களுக்கு கன்னடத்திலும் அச்சடித்து கொடுக்க முடியுமேயானால் ஒரே ஒரு பாஷை மட்டும் தெரிந்த அங்கத்தினர்களுக்கு மிகவும் உதவிகரமாயிருக்கும். இந்த யோசனையை ஆலோசிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[23rd March 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

“ இந்த யோசனையெல்லாம் ஏற்றுக்கொள்வதோடு கூட இன்னும் சில முக்கியமான விஷயங்கள் இருக்கின்றன அவைகளைப்பற்றியும் சொல்ல பிரியப்படுகிறேன். அதுவும் கனம் சபாநாயகர் அவர்களுடைய காரியாலயம் சம்பந்தமாக. இந்த மூன்று வருஷங்களாக பார்த்து வருவதில் கனம் சபாநாயகர் அவர்களுடைய காரியாலய சிப்பந்திகள் அங்கத்தினர்களுக்கு எந்த அளவுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு அவர்கள் உதவிகரமாக இருக்கிறார்கள். அதற்காக அந்த இலாகா காரியதரிசியையும், மற்ற சிப்பந்திகளையும், கடைசி சிப்பந்திகளையும் பாராட்ட நான் விரும்புகிறேன். இப்பொழுது இந்த சட்ட சபையின் நடவடிக்கைகள் கிட்டத்தட்ட இரண்டு மடங்கு அதிகமாக அதிகரித்து இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய புள்ளி விவரங்கள் இருக்கின்றன. தினங்களை எண்ணிப் பார்த்தாலும் சரி, கூடக்கூடிய மணிக் கணக்கை எண்ணிப் பார்த்தாலும் சரி போடக்கூடிய கேள்வியின் எண்ணிக்கையைப் பார்த்தாலும் சரி இவைகளை யெல்லாம் பார்க்கும்போது அவைகளின் அளவு இரண்டு மடங்குக்குமேல் அதிகரித்து இருக்கிறது என்பது தெரியும். இருந்த போதிலும் அவ்வப்போது திறமையாக பல அங்கத்தினர்கள்கேட்கும் செய்திகளையும் மற்றவைகளையும் தங்களுக்கு தொந்தரவாக நினைக்காமல் பல செக்ஷனில் வேலை செய்யக் கூடிய அதிகாரிகளும் குமாஸ்தாக்களும் மற்ற சிப்பந்திகளும் உதவிகரமாக இருந்ததை நான் பாராட்டுகிறேன். இருந்தாலும் இந்த காரியாலயமானது சர்க்காருடைய குறுக்கீடு இன்றி சுயேச்சையாக நடக்கிறது என்கின்ற நிலைமை ஏற்பட வேண்டும். அதன்மேல் சிப்பந்திகளுக்கும் ஒரு நம்பிக்கையும் தைர்யமும் இருக்க வேண்டும். இந்த சபையில் இருக்கக்கூடிய ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சி அதிகாரத்தில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு பயந்துகொண்டு நடக்க வேண்டியது இல்லை. அப்பொழுது எந்த விதமான தகராறும் இருக்காது. கனம் சபாநாயகர் அவர்களுடைய நேரடியான கவனத்தில் கீழ் இருக்கிறது என்ற நிலைமை இருந்தால் சிப்பந்திகளுக்கு செக்யூரிட்டி இருக்கும். அப்படி செக்யூரிட்டி இருக்கிறது என்ற நம்பிக்கையும் சிப்பந்திகளுக்கு இருக்கும். தாட்சண்யமும் இருக்க வேண்டியது இல்லை. பயந்துகொண்டு நடக்க வேண்டியதும் இல்லை. அதற்குப் பதிலாக சிப்பந்திகள் தங்களுடைய கடமைகளை சுயேச்சையாக நிறைவேற்ற முடியும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இப்பேற்பட்ட நிலைமை எதிர் பார்த்துத் தான் அரசியல் சட்டத்தில் 187-வது ஆர்ட்டிகிள்படி இந்த சபைக்கு அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சபாநாயகருடைய காரியாலய சிப்பந்திகள், உத்தியோகஸ்தர்கள், அவர்களை நியமிக்கக்கூடிய முறை அவர்களுடைய வேலை ஒழுங்கு, அவர்களுடைய கட்டுப்பாடு, அவர்களுக்கு தண்டனை கொடுத்தல், தண்டனை முறை, இவற்றை எல்லாம் நிர்ணயிப்பதற்கு சபைக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது மூன்று வருஷங்களாகியும் கூட அதைப்பற்றிய மசோதாவை சர்க்கார் இதுவரையிலும் கொண்டு வரவில்லை. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையையும் சர்க்கார் இதுவரையிலும் எடுக்கவில்லை. ஆகையால் அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை துரிதமாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று சர்க்கார் கட்சியின் தலைவரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இது மிகவும் முக்கியமானது.

“ இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமை என்ன? இந்த இலாகாவில் சாதாரணமாக சிப்பந்திகளை நியமிக்கும்போது கூட சீப் செக்ரடரியையோ அல்லது அங்குள்ள டிப்டி செக்ரடரியையோ அனுமதி கேட்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் சபாநாயகர் அவர்கள் இந்த செக்ரடேரியட்டின் தலைவர் என்ற அர்த்தம் இல்லாமல் போய் விடுகிறது. சபாநாயகரும், இந்த இலாகாவின் நிர்வாக தோரணையில் தலைவராக இருக்கும் காரியதரிசியும், இவர்கள் இரண்டு பேர்களும் சேர்ந்து இந்த இலாகாவை நிர்வகிக்கக்கூடிய பொறுப்பு அவர்களுக்கு இருக்க வேண்டும் என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். சமீபத்தில் உரிமைப் பிரச்சனை வந்தபோது கூட நீங்கள் கொடுத்த விளக்கத்திலிருந்து இந்த காரியாலய சிப்பந்திகளுக்குக் கூட போலீசின் இடையூரிலிருந்து பாதுகாப்பு பெறுவதற்கு அவசியம் இருந்தது என்பது தெரியும். அப்பேற்பட்ட அந்தஸ்து இந்த சபைக்கு இருக்கிறது என்பது தெரியும். ஒரு கட்சி மட்டும் அதிகாரத்தில் இருக்கிறது என்ற நிலைமையை விட்டு சபை பூராவும் உள்ள அங்கத்தினர்களுடைய உரிமை

[23rd March 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, I never said that the privileges of the Members belonging to the Government Benches should be restricted. I only suggested that the Members belonging to the Opposition should be given greater facilities. Now, in fixing the number of speakers if ten Members are allowed to speak, there is a convention to allow five Members from the Government benches and five Members from the Opposition. I only wanted that this proportion may be increased so that the Opposition Members' number may be 6 and the number of speakers from the other side may be fixed at 4. This was the suggestion I made, Sir."

MR. SPEAKER :—" The hon. Member must remember that there are larger number of Members in the Government side."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, we must also take into account the fact that the Ministers take a lot of time."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, even the present convention, viz., allowing five Members from the Government benches and five Members from the Opposition, is itself a concession. The Government party consists of 140 Members and the entire Opposition consists of 90 Members. If we are to fix the number of speakers according to this proportion, the number of speakers from the Opposition will be less than 5. So, the very fact that the equal number of speakers as from the Government benches are allowed in the case of the Opposition shows that equal opportunities are given. This itself is a concession to the Opposition. The Hon. Speaker, in calling the Members to speak, will take all these things into account. This need not be put as a matter of right or as a matter of concession or convention. In regard to all these matters, I am sure, you, Mr. Speaker, will take everything into account and afford equal opportunities for all the Members. Therefore, this should be left to the Hon. Speaker. After all, the convention is that a Member should catch the eye of the Speaker. So, whoever catches the eye of the Speaker will be called upon to speak. There is therefore no question of our giving any concession or right. Ultimately, the Speaker is the custodian of the privileges of all the Members, whether they belong to this side or that side. Sir, as long as you are occupying the Chair, I have absolutely no doubt that these privileges will be well protected and nobody will have any complaint to make that his privileges have been violated to any extent or there has been some discrimination." (Cheers.)

* **SRI N. RATHINA GOUNDER** :—" ஒரு பிரச்சினையை சட்ட சபைக்கு கொண்டு வருகிறார்களென்றால், எல்லா காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களும் கூடி ஆலோசித்து முடிவுக்கு வந்த பிறகு, மதிப்புந்ருறிய மந்திரியவர்கள் சட்ட சபைக்கு அந்த பிரச்சினையை கொண்டு வருகிறார்கள் என்று அர்த்தமாகும். அப்படிப்பட்ட சந்தர்ப்பத்தில், எங்களைப் போன்ற எதிர் கட்சி அங்கத்தினர்களுக்கு பேச வாய்ப்பு இல்லை. சட்ட சபையிலாவது பிரச்சினையைப் பற்றி பேச அதிக வாய்ப்பும் சலுகையும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I do not wish to dilate upon this point any further, especially after what I have already said with regard to this matter.

[Sri C. Subramaniam]

23rd March 1955] [Sri C. Subramaniam]

" Then, Dr. Menon said that greater facilities should be given to the Members to get factual information. I completely agree with him. I would like to know from him whether such factual information was not furnished to the Members who asked for the same. My own impression is that whenever factual information was asked for, it was immediately furnished. It is only with reference to suggestions for taking certain action, we will have to scrutinise them and naturally this will take some time. But, if there has been any difficulty in getting factual information, it may be brought to my notice and I will take steps to see that when-ever a Member asked for certain factual information it was expeditiously furnished to him, whether there is legislature session or not. Because, we know that the information will be useful to the Member concerned to enable him to take effective part in the subsequent session of the House, I am prepared to concede that point raised by Dr. Menon. If there were any difficulties in getting factual information from the Government those could be removed. I would request the hon. Members opposite, and particularly Dr. Menon, to let us know what exactly is the difficulty experienced by them in getting factual information and from which quarter they are experiencing this difficulty in a marked manner.

" Sir, with reference to administration reports which give some information relating to the various departments not only to the Members of this House but also to the public, I do agree that there has been considerable delay in the publication of these reports of certain departments. I am glad that the hon. Deputy Leader of the Opposition has made the suggestion that we may give up the publication of the administration reports of previous years and that we should concentrate upon the publication of the administration reports for the current year so that they may be available to the Members without delay. I have already considered this point based on the suggestion that we should give up the publication of the administration reports for the years 1951-52 and 1952-53 and should take up the current year's administration reports and expedite the publication of the same. The Secretariat is examining the question. After full examination, unless there is a statutory requirement that these administration reports of previous years also should necessarily be printed and published, we may give up incurring expenditure in publishing those reports and shall see that that they are brought up to date. Anyhow, the suggestion of the hon. Deputy Leader of the Opposition is worth considering. As I said, I have already taken up the matter even before the hon. Deputy Leader of the Opposition made his suggestion here. I shall examine the whole matter and see what could be done.

" As for the other points made by the hon. Members that they should be given all facilities when they come here and attend the session, I do agree that all facilities should be given to them. That is the stand I have always been taking. But, in spite of our best efforts some matters could not be properly attended to and some others have not been expeditiously executed. I may give the assurance that I shall look into the matter and see how far the

[Sri C. Subramaniam] [23rd March 1955]

living conditions in the hostel and in the canteen here could be improved. The main difficulty is that this building was intended to be only for the temporary location of the Assembly. Even when this building was put up, the persons who were responsible for taking a decision in the matter thought that this was intended for the temporary location of the Legislature and they were contemplating upon putting up a permanent structure later on. But unfortunately, our present financial position is so bad that we cannot think of putting up another structure immediately. That is the main difficulty. So, we will have to take a decision whether we are to continue here and make improvements to this building by putting up other structures or whether we are to shift to another place. (The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam was seen telling something to the Hon. Minister.) There is another matter to be considered. As has been pertinently pointed out to me by my Colleague, we do not know the future of this State, how it is going to be reorganized and what would be the strength of the future House. So, before taking a final decision in this matter, I am afraid we will have to await the final decision on the question of reorganization of States. We must await the report of the States Reorganisation Commission. So, only after a final decision on the question of reorganization of States is taken, we can take a decision as to whether we should make improvements to the structures that are already in existence for the purpose of giving various facilities such as library, lounges, lobby, canteen and all those things or whether we should shift elsewhere and put up new structures. All these points have to be considered *de novo* after a decision with regard to the reorganization of States is taken.

"But in the present context, I shall try my best to look into the matter personally and see what improvements can be made. I am giving this assurance and now that there is an Assurances Committee, I am sure it will pull me up if I do not fulfil my assurances. (Laughter.) I do not think there is any other matter which I need touch upon now. All the valuable suggestions made by the hon. Members in the course of discussion on this Demand will be looked into and if possible implemented.

"With these words, may I request the hon. Member, the Deputy Leader of the Opposition, who has moved the cut motion in order to bring to the notice of the Government certain facts, to withdraw it now that he has achieved that object?"

* SRI S. S. KOLKEBAIL :—"Sir, the Hon. the Minister gave an assurance that all resolutions, etc., passed by this House would be respected. The House Committee has passed many resolutions and on them the Government have passed orders negating the recommendations made therein. I want to know under what law or rule, they are issuing the Government Orders negating or modifying our resolutions."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"The recommendations of the House Committee are only recommendatory. They are not binding on the Government. Ultimately the Government have to

[23rd March 1955] [Sri C. Subramaniam]

scrutinize them and pass orders thereon. And all orders are passed and issued in the form of Government Orders. Particularly with reference to the fixation of rents for the rooms in the Hostels here, the Government have to take an ultimate decision. I am glad that this point was not referred to in the debate which has just concluded. Not merely with regard to this, but with regard to several other suggestions and recommendations made by the House Committee, I shall certainly see that final orders are issued on them soon. The hon. Member need not go under the impression that whatever is suggested by the House Committee should be automatically implemented. In fact, I have passed orders on several of the recommendations made by the House Committee. But unfortunately they have not been executed and that is what I found yesterday when I went through the papers. I would like to give this assurance also that whatever orders have been passed will be executed immediately."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—"This is a Demand, Sir, pertaining to this House and not any Departments of the Government. We should not vote against ourselves. Also, in view of the assurance given by the Hon. the Leader of the House, I am not pressing my cut motion."

The cut motion was, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER :—"I shall now put the Demand to vote. The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 32,74,900 under Demand X—State Legislature'."

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER :—"The cut motion having been withdrawn willingly and the House having voted the Demand, I wish to explain certain matters to the House, if the House is willing to hear me."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"With pleasure, Sir."

MR. SPEAKER :—"I did not want to open my mouth earlier when the Demand was under discussion because I felt that either by action or by word, I should not influence the debate in any way. Now, it is all over. There is a provision in the Constitution, Article 187, which was incorporated in it at the request of the Presiding Officers themselves. When the Draft Constitution was under discussion in the Constituent Assembly, a special conference of Speakers was held and at that conference, we passed two resolutions requesting the framers of the Constitution to incorporate the Article I have referred to in the Constitution. I shall explain what this provision means. These provisions are in one particular respect not properly understood. It is stated in the Constitution that until provision is made by law regarding conditions of service and other matters relating to the Secretariat, rules will be made by the President in consultation with the Speaker. In our case,

[Mr. Speaker] [23rd March 1955]

it is in consultation with the Speaker and the Chairman. Normally, rules will be framed in consultation with the appropriate authorities. The provision regarding law was put in to emphasize that in case of difference of opinion between the Speaker and the appropriate authorities which could not be resolved by negotiation, the Speaker can say: 'Well, I do not agree with the Government; let the matter be placed before the Parliament and let the Parliament decide in the shape of an Act what is wanted.' Suppose I want five Secretaries and the Government do not agree with me. I can say, let the Legislature decide it and I will carry out its decision. That is what it means."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Kindly excuse me, Sir. The position has to be clearly understood. Clause (2) of the relevant Article says that the Legislature of a State may by law regulate the recruitment and the conditions of service of persons appointed to the Secretarial staff of the House or Houses of the Legislature of the State. It means, 'in what way recruitment is to be made, whether it is by the Public Service Commission or by any special committee appointed for the purpose, what should be the qualifications for those who are to be appointed, etc.' It is intended only to regulate the recruitment and conditions of service of persons concerned."

MR. SPEAKER:—"Suppose I want two more clerks."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"They require sanction. I beg respectfully to submit that this clause will not apply to such cases."

MR. SPEAKER:—"I shall quote further. This Article is there only to emphasize the sovereignty of the Legislature."

SRI R. V. SWAMINATHAN:—"Sir, you were good enough to say that if there was any difference of opinion between you and the Government the House would decide the issue. I want to know one thing. Suppose the Government do not agree to a particular course. On grounds of prestige at least, they will press the point and try to carry it through. Similarly, the Speaker also will try to maintain his stand. If the decision is in favour of the Government, they will feel glad about it. If it goes against them, they will feel: 'Oh, it has gone against us; we must resign.'"

MR. SPEAKER:—"That will not be an occasion for Government to resign."

SRI R. V. SWAMINATHAN:—"Similarly, if the Government vehemently oppose a thing and ultimately the stand taken by the Government is agreed to by the House, what will be the position of the Speaker? Will it not then amount to a vote of no confidence against the Speaker? In both the cases, what will be the position of the Government and the Speaker? This is what I want to know."

[23rd March 1955]

* SRI S. PANCHAKSHARAM:—"There is no such complication as the hon. Member Mr. R. V. Swaminathan apprehends. If the Government are of a particular opinion and the Speaker does not agree with the Government, the matter is to be decided by the House. That is all. The House is going to be the ultimate arbiter."

MR. SPEAKER:—"I would like to refer the hon. Member, Mr. Swaminathan to an article I wrote in a magazine published by the hon. Member from Tirunelveli, Mr. Somayajulu, in which I had explained when a Ministry should resign."

"I may add that it is only to emphasize the sovereignty of the Parliament—in our case the Assembly—that this Article has been explicitly provided. It was put beyond a shadow of doubt that ultimately the Speaker had the right to compel the Government to take matters on which his opinion was not accepted by the Government before the House."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"Sir, the matter comes before the House, if there is difference of opinion between the Speaker and the Government. When there are two Houses of Legislature and if there is difference of opinion between the Speaker and the Chairman, then what is the position? I want to know it."

MR. SPEAKER:—"This House is considered the ultimate authority to decide such matters. The final word is with this House."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Not in every matter, Sir. It is only in financial matters, this House is the ultimate authority. In other matters, it is different. The other House has got equal powers to go through other matters, with the limitations prescribed in the Constitution. Therefore, I do not think we should claim that this House is supreme."

MR. SPEAKER:—"The last word is with this House."

SRI C. RAJAM RAMASAMY:—"Suppose the House does not approve of the opinion of the Speaker, will it not amount to want of confidence in the Speaker?" 10-50 a.m.

MR. SPEAKER:—"No, it is merely an opinion of the House. Suppose I say I want two more clerks. The House says 'No, you can continue with the present clerks and the Assistant Secretary'. Then it is not showing want of confidence in the Speaker."

"Let us not discuss this matter further. I will call a meeting of the Leader of the House as well as the Leader of all parties in my room. We will discuss all things there."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"May I say to you, Mr. Speaker, that we are grateful to you for your proposal for calling a meeting and for what you have said? I do hope when you call for a meeting, Sri R. V. Krishna Ayyar will be available to advise us properly."

[23rd March 1955]

MR. SPEAKER :—“ We shall take up the next item, Demand XXI—Industries and Cinchona.”

(2) DEMAND XXI—INDUSTRIES AND CINCHONA.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,50,94,200 under Demand XXI—Industries and Cinchona.

“ The demand for Cinchona amounts to Rs. 13,04,300 leaving Rs. 1,37,89,000 for Industries. Expenditure of a capital nature on schemes of industrial development is provided for under a separate demand, viz., Demand XXXVI—Capital Outlay on Industrial Development. It would perhaps be convenient to deal with both the Demands together.

“ 2. Sir, hitherto our energies were directed more towards Irrigation and Power Schemes both of which fall in the Public Sector and so far as Industries are concerned we have been content with the operation of few Government undertakings set up in the past, providing facilities for industrial and technological education and training, helping in the exploitation of underground water resources and generally assisting in the setting up and operation of private industrial units in the Private Sector. The time has now come to devote greater and, in fact, special attention to Industrial Development.

“ 3. The Industrial Policy of the country is sufficiently well-known and this policy is naturally being pursued by the State Government also. Briefly stated, the policy is that only Industries based on defence requirements, and certain others of strategic or national importance such as Communications, and Iron and Steel, the capital requirements of which may be rather beyond the competence of private enterprise, have been reserved for State ownership and operation. The development of the remaining Industries in the Private Sector, by private enterprise, will be fostered and actively assisted. It may be that, here and there, small units, practically of the pilot plant type, may be set up in this State by Government to show the way and to encourage private enterprise to set up similar but larger units, where such units could be economically established and operated. For instance the establishment of the Kerala Soap Institute undoubtedly played no small part in fostering the growth of the Soap Industry in the South.

“ If effort is to be properly canalised and wastage prevented, whether in the matter of economic production, or in the matter of transport of raw materials and finished goods, a measure of regulation of industrial enterprise is necessary. Such regulation is being made by the Central Government under the powers conferred by the Industries (Development and Regulation) Act, 1951. By means of salutary control, the spinning capacity in the State in the Textile Industry is being expanded and in order to maintain

[23rd March 1955]. [Sri M. Bhaktavatsalam]

and encourage production of textiles on handlooms, the setting up of power looms is being discouraged. Special measures are also in operation to assist and develop the Handloom industry. The Sugar Industry is another which is being expanded in the State, and every effort is being made to encourage the establishment of factories producing basic chemicals such as caustic soda and soda ash.

“ The Madras State is perhaps particularly suited for the development of Small-scale Industries. In this field we hope to plan a substantial development, providing for the training of artisans, both in the use of improved tools and in the adoption of improved techniques of production in a few central workshops which are proposed to be set up at suitable centres in the State. Mobile workshop units are also proposed to be attached to each workshop. It is also intended to encourage the production of components of a finished product, or the execution of individual processes, in a number of undertakings, governed and controlled by a central undertaking which would assemble the component and execute the finishing processes and finally market the fully manufactured products. The establishment of Industrial Estates to provide facilities such as land, water, power, workshop accommodation, etc., for such units, as well as independent integrated units of industries, would also be encouraged. These measures would provide for increased employment opportunities for the people of the State and action has already been initiated to draw up a specific plan and programme of development.

“ In the Public Sector our energies will be fully occupied by the proposed Neyveli Project which will be an integrated scheme for the mining and utilization of Lignite in the South Arcot district and will cover the generation of a large block of Thermal Power, and the production of briquetted lignite for use as industrial fuel and carbonised lignite for use as domestic fuel, a fertilizer plant, and possibly also a plant for the production of diesel and synthetic oils. The provision of power and the availability of good clay from the mining operations should facilitate the production of insulators, sanitaryware and other ceramic products. As a matter of fact, when the Neyveli Scheme fructifies it would be possible to develop the Ceramic Industry in the area on a cottage basis also, to provide employment for a number of people. The manufacture of carbonised lignite is likely to facilitate the establishment of an Iron and Steel Industry to utilise the iron ores in the Salem district. The availability of a large block of power should make the production of aluminium a practicable proposition. But these industries will have to come later, after an integrated scheme at Neyveli has been decided on and execution commenced.

“ 4. All the above will call for a large amount of finance and hard work on the part of the people of the State and those outside it in a position to lend funds. The programme I have outlined above will itself tax our capacity for development to the utmost and if we achieve what we intend to do within the next six or seven years, we should consider ourselves very fortunate indeed.

[Sri K. P. Gopalan] [23rd March 1955]

"The Hon. Minister referred to the Kerala Soap Factory. I am glad that it is working very well. But I want to point out some defects. Three days back I went to a shop nearby. I wanted to purchase Kerala shaving stick. I asked the shop-owner what the position in regard to Kerala soap was. I asked him whether it was popular in the market. He said that two things were lacking. One was that there was no proper advertisement in the papers. On the other hand, the European soap factories were advertising their products very well. In regard to the Kerala Soap, even the label was not attractive. There are no proper canvassing arrangements. These were the defects pointed out by the shop-owner. The same thing was said by the workers of the Kerala Soap Factory. The Government should see that all the institutions under them are run in a businesslike manner. In 1949, the Madras Government constituted a committee under the chairmanship of Sri Parthasarathy to consider the question of industrialization of the State. That committee has submitted a report. Of course, we cannot accept and implement all the suggestions made in that report. But some of them can be implemented. The Hon. Minister said the other day that the purchasing power of the people had gone down. Therefore, he said, if any industry was to be placed on a sound footing, the purchasing power of the people must be raised. In our country, the prosperity of industry depends also upon the prosperity of agriculture.

11-10
a.m.

"In this connexion, I wish to state that Government should be the chief promoter of all industries. Government should provide all the initial expenses necessary to start some industries at least. They should give all possible help in the starting of new industries. There must be an industrial planning board for the whole State. An industrial survey must be made. Experts must be appointed to work under them, to advise them in the proper planning of industrialization of our State. Investigations must be made at various centres in the State for finding out the possibilities of starting and promoting more industries. The expenses in connexion with these should be borne by the Government. They must have also close and constant contact with the industries.

"Regarding the handloom industry I wish to make a few suggestions. After we attained Independence, I feel, we must have more of the Swadesi spirit in us. We should start a country-wide movement to encourage the purchase of goods manufactured in our own country. That is the first thing. Next, the suggestion made by Rajaji should be accepted, namely, certain varieties of saris and dhotis should be reserved for the handlooms. That is a famous proposal. That should be accepted. Then the price of yarn supplied to weavers should be lowered very much. Sometime back even on the floor of this House there was a discussion about starting a spinning mill at Tirunelveli to supply yarn exclusively for the benefit of the handloom weavers in the State. Government should consider this suggestion seriously and think of starting two or three spinning mills in our State and see that yarn is supplied

23rd March 1955] [Sri K. P. Gopalan]

to the weavers at a lower rate. Loss, if any, incurred by the mills in supplying the yarn at reduced rates, should be borne by the Government. I agree the position of the handloom weavers has now improved somewhat. But I suggest that the condition of the industry throughout the State should be examined further and Government must find ways and means to promote that industry in our country.

"I wish to refer to another thing in this connexion. The other day when the question of rationalization was discussed on the floor of this House, the Hon. Minister for Labour said 'If there could be rationalization without tears, that could be adopted'. Rationalization was introduced during the war period. Rationalization means: 'Retrench the workers and increase the work load.' I say, workers are ready to produce more but not get retrenched themselves. I would appeal that the work load of the workers should not be increased. Rationalization is introduced only to keep up the profits made by the capitalists. My suggestion is Government should have a policy to restrict the profits made by capitalists. They should not be allowed to make more than 15 per cent profits, because our State needs more money for the benefit of the workers and the people and also for the promotion of industries.

"So far as Malabar is concerned there are great possibilities for the starting of many cottage industries and others also. There are plenty of bamboos available in the forests and a paper mill can be started there. Near about Nilambur there is possibility of mining gold. You have also iron ore there. Regarding jagery there are more than 13,000 tappers. They can be employed usefully if sugar could be manufactured out of this. In addition to all these, there are the metal-making and mat industries. I wish to draw the attention of the Hon. Minister to all these facts and request him to take necessary action for starting new industries and encouraging existing ones."

* SRI T. K. RAMA :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் தொழில்
மந்திரி அவர்கள் கோரியிருக்கும், மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள்
பேசவிரும்புகிறேன். இரண்டாவது 5 ஆண்டு திட்டத்தில், கைத் தொழில்
களுக்கு பிரதானிய நிலைமையை கொடுத்திருப்பதைப் பார்த்து சந்தோஷப்
படுகிறேன். நம்முடைய நாட்டில் விவசாயிகள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள்.
விவசாயம் சில மாதங்களில்தான் நடக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு, விவசாயம்
இல்லாத காலத்தில், புதிய தொழில்கள் உண்டாக்குவதற்கான, செய்வ
தற்கான வசதிகளை செய்து கொடுக்கவேண்டும். உற்பத்தி செய்யப்பட்ட, அத்
தற்கான வசதிகளை செய்து கொடுக்க வேண்டும். உற்பத்தி செய்யப்பட்ட, அத்
களுக்கு கற்பித்துக் கொடுக்க வேண்டும். உற்பத்தி செய்யப்பட்ட, அத்
தொழில்களால் உண்டான பொருள்களையும் பண்டங்களையும் விற்பனை
செய்வதற்கு அவர்களுக்கு சந்தர்ப்பமும் உதவியும் செய்து கொடுக்கவேண்
டும். நான் குறிப்பாக இரண்டு தொழில்களைப் பற்றி கூற விரும்புகிறேன்.
நம் நாட்டிலே, பட்டு நூல் அதிகமாகத் தேவையாக இருக்கிறது. நமக்
குத் தேவையான பட்டு நூலில் ஒரு பங்குதான் நாம் உற்பத்தி செய்கி
றோம். இரண்டு பங்கு பட்டு நூலை ஜப்பானிலிருந்தும், சைனாவிலிருந்தும்
இறக்குமதி செய்கிறோம். நம் மாகாணத்தில் வளர்ந்து விருத்தி அடையக்
கூடிய இரண்டு வித பட்டுப் பூச்சிகள் இருக்கின்றன. ஒன்று முசுக்
கொட்டை இலையை உண்ணும் பூச்சி. அது கொள்ளைகால், ஹோசூர்

11-15
a.m.

[Sri T. K. Rama] [23rd March 1955]

முதலிய இடங்களில் வளர்க்கப்பட்டு பட்டு உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. இந்தத் தொழிலை, திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் சில பகுதிகளுக்கும், மதுரை ஜில்லாவில் சில பகுதிகளுக்கும் இரண்டு மழை பெய்யக்கூடிய சீதோஷண நிலைமை நிதானமாக இருக்கக்கூடிய பிரதேசங்களுக்கும், விஸ்தரிக்கலாம். இன்னொரு பட்டுப் பூச்சி, ஆமணக்கு இலையை சாப்பிடும் பூச்சி. 20 வருஷங்களுக்கு முன்பு, இந்த பூச்சியின் முட்டைகளை, கொட்டை முத்து உற்பத்தியாகும் பிரதேச விவசாயிகளிடையே விநியோகித்து, பட்டு பூச்சிகள் வளர்க்கப்பட்டு, பட்டு கூண்டுகள் சேகரிக்கப்பட்டன. ஆனால், அந்த காலத்தில் பட்டு கூண்டுகளை பிரித்து பட்டு நூலாகச் செய்யும் யந்திரங்கள் இந்த தேசத்தில் இல்லாததால், ஒரு வருஷ பரீட்சையுடன் கூடிய பட்டு விட்டார்கள். கொட்டை முத்து செடிகள் வளரும் பிரதேசங்கள் நம்மாகாணத்தில் ஏராளமாக இருக்கின்றன. கொட்டை முத்து விளைவும் இடங்களிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு இந்த பூச்சியின் முட்டைகளைக் கொடுத்து பட்டுக் கூண்டுகளை தயாரிக்கலாம். இந்த பூச்சுகளை வளர்த்து பட்டு கூண்டுகளை தயாரிப்பது மிக எளிதான காரியம். ஏனென்றால் முசுக் கொட்டை இலை சாப்பிடும் பட்டுப்பூச்சிகளைப்போல், பேணி காப்பாற்றவேண்டிய கஷ்டம் கிடையாது. ஆமணக்கு செடிகளின் இலைகளில் முட்டைகளை விட்டுவிட்டால், கொஞ்ச நாட்களில் இப்பட்டு பூச்சிகள் கூண்டு கட்டிவிட்டு பூச்சுகள் பறந்துவிடுகின்றன. இது விவசாயிகளுக்கு ஒரு உப தொழிலாக அமையும். இப்போது மைசூரில் இக்கூண்டுகளிலிருந்து பட்டு நூல்களை தயாரிக்கும் யந்திரங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே விவசாயிகளை இந்த புது முயற்சியில் ஈடுபடுத்துவது நல்லதாகும். இரண்டாவதாக, பட்டுச் சேலைகளில் ஜிகை வைத்து நெய்கிறார்கள். நம் பெண்களுக்கு சரிகை பட்டு சேலைகளை உடுக்க விருப்பம் அதிகம். 35 வருஷங்களுக்கு முன்பு சென்னையில் ஒரு ஜிகை உற்பத்திச் சாலை இருந்தது. வெளிநாட்டு போட்டியாலும், சர்க்கார் ஆதரவு இல்லாமையாலும், அது நசித்துவிட்டது. இப்போது பெரும்பாலான ஜிகை நூல் சூரத்திலிருந்து வரவழைத்து தறிக்களுக்கு உபயோகிக்கிறார்கள். ஆகையினால் சென்னையில், இச்சரிகை நூல் தொழிற்சாலையை நாம் மறுபடியும் ஆரம்பித்து நடத்தலாம். சர்க்கார் அதற்கு ஆதரவு தருவதாக இருந்தால், பல தனிப்பட்ட வியாபாரிகள், அதை ஆரம்பித்து நடத்த முன்வருவார்கள் என்று நம்புகிறேன். இச்சந்தர்ப்பத்தில், சில சிறிய கைத் தொழில்களை நகரங்களில் ஏற்படுத்தி விருத்தி செய்வதற்கு முனிசிபல் சுகாதாரச் சட்டம் இடஞ்சலாக இருக்கிறது. ஆகவே அந்த இடஞ்சலை நீக்குமாறு சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மதுரை நகரசபை, இது சம்பந்தமாக மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்பே பண தீர்மானங்கள் செய்து சர்க்காருக்கு அனுப்பி இருக்கிறார்கள். சிறு ஆடிசை தொழில்கள் சங்கங்களும், இது சம்பந்தமாக பல மனுக்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். பல தொழில்களுக்கு, சட்டத்தால் ஏற்படும் கஷ்டங்களையும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் இப் பிரச்சினைகளை வெகு காலமாக பரிசீலனை செய்து வருகிறது. இதுவரை ஒரு முடிவும் வரவில்லை. இதைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் உடனடியாக கவனித்து வேண்டியதைச் செய்வார் என்று நம்புகிறேன்.

“குறிப்பாக சில தொழில்களைப்பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சில வருடங்களுக்கு முன்பு ரங்கூன் வைரங்கள் வரவழைத்து விற்பனை செய்தார்கள். இந்த வைரங்களை நடுத்தர வகுப்பினர் அநேகமாக உபயோகிக்கிறார்கள். இந்த வைரங்களை, பட்டை தீர்க்கும் சுமார் அறநூறு பட்டைகள், திருச்சியில் இப்பொழுது இருக்கின்றன. கையினாலேயே பட்டை போட்டு, மெருகும் தீட்டுகிறார்கள். இந்த யந்திரங்களை மின்சாரக் கையினாலேயே இயக்கினால் அதிகப்படியாகவும் உயர்தரமாகவும், சரக்குகளை உற்பத்தி செய்யலாம்.

“திருப்பூரில் பணியன்கள் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். ஜப்பானில் பணியன்கள், தங்கள் சொந்த வீடுகளிலேயே உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. இவைகளை சேகரித்து விற்பனை செய்ய வேறு வியாபார ஸ்தாபனம் இருக்கிறது. அவைகளை வெளி நாடுகளுக்கும் ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள், உள்நாட்டிலும் விற்பனை செய்கிறார்கள்.

[Sri T. K. Rama] 23rd March 1955]

“ஆனால் நம் நாட்டில் தொழில் பிரதேசங்களில் தனி ஆலைகள் கட்டி நடத்தவேண்டுமென்று சட்டங்கள் குறுக்கிடுகின்றன. இன்னும் பட்டு நூல் முறுக்குப் போடுதல், சிறு லேத் பட்டைகள், மூக்குக் கண்ணாடி தீட்டுதல், கண்ணாடிக்குப் பட்டை போடுதல் முதலிய பலவகைத் தொழில்கள் இயந்திரங்களுக்கு மின்சாரசக்தி கொடுத்தால் இன்னும் அதிகமாக உற்பத்தி பெருகும். பொருள்களும் நல்லதரமானதாக உண்டாகும். அந்தத் தொழில்களில் ஈடுபட்டிருப்போர்களுக்கும் அதிக ஊதியம் கிடைக்கும்.

“ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் நகரங்களை மூன்று பகுதிகளாகப் பிரித்திருக்கிறார்கள். ஜனங்கள் வாழும் பகுதி, சிறு தொழில்கள் நடக்கும் பகுதி, பெரும் தொழில்கள் நடக்கும் பகுதி என்று பிரித்திருக்கிறார்கள்.

“சிறு தொழில்களில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் அதிகமாக மூலதனம் போட்டு தனியாக ஒரு தொழிற்சாலையை கட்டிக்கொண்டு அவற்றில் இந்த சிறிய தொழில்களை செய்யக்கூடிய நிலைமையில் இல்லை. அவர்கள் தாங்கள் வாழ்கின்ற வீடுகளிலேயே, குடும்பத்தில் இருக்கக்கூடிய ஒன்றிரண்டு பேர்களின் உதவியைக்கொண்டு ஆயிரம், இரண்டாயிரம் ரூபாய் மூலதனம் போட்டு மிஷன்களை வாங்கி வைத்துக்கொண்டு இந்தத் தொழில்களைச் செய்து வருகிறார்கள். அதற்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ள பகுதி களுக்குப்போய் தங்கள் தொழில்களைச் செய்தார்களானால் யந்திர ஸ்தாபன அனுமதி கொடுக்கப்படுமென்று சொல்லப்படுகிறது. இதனால் மேலே விவரித்த பல தொழில்கள் வளர்ச்சி அடையாமல் இருக்கின்றன.

“இரண்டு மூன்று உதாரணங்களைக் கூறினால் இன்னும் நன்றாக இருக்கும். சேமியா செய்ய இரண்டு மூன்று பேர்கள் சேர்ந்து மாவை காலால் மிதித்து பிசைகிறார்கள். ஏராளமாக வியர்வை, பிசையப்படும் மாலிலே குதிக்கிறார்கள். இதுவரை அசத்தப்படுகிற விடுகிறது. சேமியாவும் சுத்தமாக குதிரை வேக மின்சார சக்தி வேண்டியிருக்கிறது. சேமியாவும் சுத்தமாக இருக்கும். அதிகமாகவும் உற்பத்தி செய்யலாம். ஆனால் இந்தச் சிறு தொழில்களுக்கு குடி இருப்பு பிரதேசங்களில் மின்சார சக்தியைக் கொடுக்க முடியாமல், ஹெல்த் ஆக்டம், முனிசிபல் சட்டமும் குறுக்கிட்டு அபிவிருத்திக்கு வழியின்றி கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Mr. Deputy Speaker, 11-25 a.m. Sir, it has been given out that the Second Five-Year Plan will be concentrated more on such of the industries which will give more employment to the people. Sir, it was expected that even the First Five-Year Plan would afford employment for 20 lakhs of people and fuller employment for 36 lakhs of rupees through the running of cottage industries. But we know that our State is one of the States where unemployment is on the increase. Therefore, in considering at least the Second Five-Year Plan, it is very necessary that full emphasis should be laid on cottage industries because it is only there that the salvation for unemployment lies. Gandhiji said that without a cottage industry the Indian peasant was doomed. We all know it and the Government also know it but they have not yet decided, what a cottage industry should be and how to run it to a fruitful conclusion. Unless we are able to provide cultivators and peasants some avocation in their homes in the days of their idleness, we cannot hope to improve the employment position in the country.

“In this connexion, of course we cannot think of any cottage industry than the handloom industry. The Government in consultation with the Central Government have been taking various

[Sri M. Narayana Kurup] [23rd March 1955]

steps to improve it. But the issues raised time and again on the floor of this House go to show that the handloom industry is still in a very precarious condition in spite of the handloom cess fund and other help afforded to it. It has been pointed out that as a result of various measures taken by the Government, production has increased considerably but consumption has not gone up correspondingly with the result that there is a glut in the handloom market. Now we are finding out ways and means to dispose of them and unless we are able to find out markets for their disposal, inevitably the industry would collapse. In this connexion, I have to put a pertinent question to the Government. Are the Government doing justice to the handloom industry and are they meeting their own requirements from the handloom industry? I want to know from which source the Government are meeting their requirements of soap and cloth. Are they getting them from their own industries or are they getting them from cottage industries? In this connexion, I wish to refer to the Kerala Soap Institute. At one stage there was retrenchment of workers of that Soap factory because there was overproduction of soap in that factory. The Government require large quantities of soap for the Jail department and other departments and they must get them from their own factories or from our own cottage industries. While the Government ask the people to buy handloom goods like cloth, they themselves do not do it. Even though sometimes it may entail some loss to the Government, they must set an example to the people and then only the people will go in for handloom goods.

“ Sir, I find that out of the handloom cess fund, certain ‘dead’ capital is invested for, what is called, improvement of looms and reeds. I am told that the Government have spent large sums of money on shuttle looms and the improvement of reeds. They cannot be used profitably because they are very heavy, being made of steel and other materials which, I believe, are stocked in the Government department. All this shows that the Government do things in their own way without consulting those who are engaged in the industry.

“ Now I wish to refer to another matter. Even this morning it was stated that the Government have certain schemes for the development of cottage industries. This Government are appointing so many committees and commissions and they are submitting reports. When we ask about the implementation of the report, we are told that the report is under consideration, but when it comes before us, we see that it is already a *post-mortem* examination. The Taxation Enquiry Commission has submitted its report. The Government of India, though they have not taken any definite decisions on it, have printed that report and circulated it to the members of Parliament. Reports of such Expert Committees and Commissions should be first made available to the members of the House, thereby affording them an opportunity to discuss those reports. The Government can also ascertain the

23rd March 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

general sense of the House. I am not for a moment suggesting that all the details must be put forward before this House. It is only after decisions are taken that matters come before the House. So, with regard to the next Five-Year Plan, before the Government definitely embark upon their industrial policy, this House should be given an opportunity, apart from this discussion on Demands, to pronounce its opinion on it.

“ Then I wish to refer to the Government Hydrogenation Factory at Kozhikode. That has also figured in this House. The construction of the factory has been completed and capital has been invested, but due to some reason or other, it has not yet started functioning. It is for the Government to decide one way or the other, either to start work or stop it altogether. There is no use of keeping it in abeyance indefinitely. That is all I want to say.

“ Now I shall refer to the special needs of Malabar. The coir industry is one which deserves careful consideration. Even the one which is being run by the Government at Beypore is not being expanded, but, on the other hand, its activities are being curtailed. The coir industry is a very important industry in the West Coast. The Central Government are helping the Travancore-Cochin Government. I request that this Government, in close collaboration with the Central Government, should see that this industry stands on its own legs because it engages a large number of workers.

“ Then, there are the clay industry and the timber industry, which are all peculiar industries in the West Coast. The other day the Hon. Minister said that in one year 14 industrial concerns were closed down and that about 4,000 workers were thrown out of employment. These industries require special consideration.

“ I once again request that the Government should take this House into confidence when they chalk out their policy in connection with the Second Five-Year Plan and should have a special eye on solving the unemployment problem. They should inform their policy beforehand before implementing it and then finding out lacunae.”

* SRI C. RAJAM RAMASWAMY :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, when moving this Demand, the Hon. Minister for Industries pointed out that the emphasis during the last five years has been on Irrigation, Agriculture and Electricity. He also said that during the next five years, the emphasis will slowly shift to Industries and that Government have large programmes on hand for establishing both large and small scale industries in the State. We cannot minimise the importance of industries, though the main occupation of our people is agriculture. Agriculture will continue to be the main field of employment, but industries will definitely absorb a large number of people, trained technicians,

[Sri C. Rajam Ramaswamy] [23rd March 1955]

skilled workers and others in urban areas, who are now without employment. So the emphasis should rightly be on increasing both large scale and small scale industries during the next five years.

“ We can classify industries into three heads, basic industries or heavy industries, consumer goods industries and small cottage industries. The field of basic industries and heavy industries has been reserved in the 1948 resolution of the Government of India for exploitation exclusively by the Government. So the duty is cast upon the Government to see that large-scale industries are started by themselves. In this context alone, the Government have decided to exploit the Neiveli resources without which the growth of any other industry is impossible in this State. Coal is the prime mover and it should be available before other industries can be started. Many hon. Members pointed out that an iron and steel industry should be established in our State. I wish to say that it is impossible to start an iron and steel industry unless lignite becomes a real possibility. I am a great believer in industries and let nobody misunderstand me. Let nobody think that an iron and steel industry can come into existence, something like what 'Alladin did with his wonderful lamp. It is a difficult industry. We must have coaking coal or lignite converted into coke before the iron and steel industry can become a possibility in this State. I strongly urge upon the Government to take all possible steps to make the lignite project a complete success. When lignite becomes available, a number of new industries will spring up. As pointed out by the Hon. Minister, synthetic oil, Montane wax, China-clay, fertilisers and the iron and steel industry can all come into existence. I would request the Hon. Minister, in spite of the handicaps with water to see that the best technicians are brought to Neiveli and success is made of the pilot project.

“ We have a large number of consumer goods industries like textile, sugar, leather and others. All the so-called industrialists of to-day readily came forward to establish these industries because they yielded quick profits and practically there was no control over their production or distribution till about the middle of the last war. The textile industry in fact made colossal profits during the last war at the expense of both the consumers and handloom weavers. This will be apparent if we go through the figures of profits earned by the mill owners in Coimbatore. How can the handloom industry ever grow if yarn is to be sold at prices fixed by the Coimbatore Mill owners? Unless we control the price of cotton yarn right from the start, the handloom industry can never survive competition from the mill industry. Payment out of the cess fund or lip sympathy will do no good unless we control right from the start the price of yarn and see that the yarn is sold to the handloom weavers at a very low price so that the handloom industry can effectively compete with the mill industry. In this connection. I would commend very seriously for consideration the question of reserving certain varieties of cloth exclusively for

23rd March 1955] [Sri C. Rajam Ramaswamy]

the handloom industry as was suggested by Rajaji. This Government should impress upon the Central Government and see that sarees and dhoties are exclusively reserved for the handloom industry. Unless this is done, the handloom industry will never be able to make any headway. This is absolutely necessary and no other method will ever commend itself to the solution of this difficult problem.

“ With regard to small scale and cottage industries, a Board has recently been set up and the Government of India have come forward with a contribution for the development of these industries. Of course, a beginning has been made. I would suggest to the Hon. Minister that in respect of these industries we must have proper planning and we must have proper advisers to help the Ministers in the discharge of their functions. Both the Director and the Joint Director, who are now on the Board are non-technical men. We should have a body of technical experts to advise the Government. No planning could be done unless people with technical knowledge of the industry advise the Government to formulate plans. So, I would suggest to the Hon. Minister to set up a special Board consisting of both technical and commercial men to aid and advise the Government in the development of these industries.

“ For instance, out of the sum of Rs. 50 lakhs ear-marked and handed over to the Government for the development of small scale and cottage industries, the Government can take up the question of producing neem oil and manufacturing neem soap out of that oil. I understand that there are vast possibilities of producing neem oil—we call it in Tamil ‘Veppannai’—in Ramanathapuram district. There are large tracts in that district where plenty of neem trees are growing. The Government can very well take up the question of producing neem oil to be used for the manufacture of soap. I therefore request the Hon. Minister to advise the Cottage Industries Section to open a neem oil factory in Ramanathapuram district and manufacture soap out of that oil. This will satisfy also the hon. Members coming from that district who have been asking for the development of this industry on a large scale. 11-40 p.m.

“ With regard to other Government Undertakings, I wish to say that some of them have been working well. The Kerala Soap institute, Kozhikode, is working well. My disappointment is only with regard to Industrial Engineering Workshops, Madras. Though this workshop is producing fairly good results, still it is not able to cope up with the demands of both this Government and the Central Government. In this State, we have the Railways, and a large Integral Coach Factory. The P.W.D. Engineering workshop should not only meet the requirements of the Railways, but also that of the Integral Coach Factory. At present, all the requirements of the Coach Factory are being fabricated from Calcutta and brought over here. All the wagons for our Railways are built by the wagon building factories in Calcutta. Why

[Sri C. Rajam Ramaswamy] [23rd March 1955]

should not our Government try to find out the requirements of the Railways and see to what extent their workshops cannot meet this demand. Railways require many hundreds of varieties of stores and most of them can be manufactured if we have efficient Mechanical Engineering Workshops in our State. Though we cannot have a steel industry in the South for making steel, right from the ore, we can have small Electric Smelting Furnaces for making special steel from scrap and light castings and various other special steel can be made. Why should not the Government P.W.D. workshop undertake all this work?

"In the field of technical education too, the Government have been doing very well. A good number of Polytechnics are being run in the State. It has also been proposed to start two more courses at the Arthur Hope Polytechnic, Coimbatore, one on Agricultural Engineering and the other on Mining. Both these courses are very essential and will be useful. I think, the Government are doing all that is required for imparting technical education. But that is not enough; we need skilled workers and artisans. These people do not require much of education. It is enough if they study up to 5th or 8th standard. Unless we have skilled workers, industries cannot thrive. We should have a number of Trade Schools, perhaps one trade-school in every taluk headquarters, imparting technical education, and skilled artisan courses for our young boys. Instructions in various courses should be imparted in all these trade schools and should not be restricted to mere mat-weaving, basket-making and bee-keeping. They should be made real artisans and skilled workers so that when heavy industry comes into existence these boys will not only get a good wage, but the industry will get good men. We have one or two schools now run in the City and elsewhere. I think an attempt has been made in this direction at the Thakkar Bapa Vidyalaya, Theagaroyanagar. This school which was started for the purpose of imparting technical education to young Harijan boys is not functioning well at all; there are frequent strikes. In fact, there have been two strikes this year. The Government have given them over Rs. 2.5 lakhs by way of capital and other grants. The training facilities provided in this school are very poor and has become the centre for political intrigue and manouvres. I would urge upon the Government to appoint a Committee to go into the working of this Institute. As this Institution is very badly managed, I do not see any reason why this should not be taken over by Government and run as a broad-based technical school, similar to the Ramakrishna Mission Industrial workshop, run by the Labour Department of the Central Government. Unless these institutions are run properly and efficiently, they will not achieve the desired objectives. Private institutions generally do not work satisfactorily unless the management is efficient and hundred per cent honest. This standard is rather difficult to get. It will be better for Government to take over this institution and appoint a good Mechanical Engineer to run it. More new courses

23rd March 1955] [Sri C. Rajam Ramaswamy]

should be introduced in that school and the strength increased to at least 500 so that the institution founded by Mahathma Gandhi will not bring discredit to him."

SRI A. RATNAM :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 11-45 இந்த மானியத்தின் மீது பிரேரிக்கப்பட்டிருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணையை a.m. ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

"இந்த ராஜ்யத்தில் தொழிற் ஸ்தாபனங்களை அனுசரித்து வியாபாரங்கள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. நாம் சிறிய சிறிய தொழில்களின் வளர்ச்சிக்காக பல பல திட்டங்களைப் போடுகிறோமே தவிர, சிறிய தொழில்கள், குடிசைத் தொழில்கள் முதலியவைகளை இந்த நாட்டில் வளர் விடாமல் செய்வதற்குப் பல்வேறு காரணங்கள் இருக்கின்றன. சிறிய தொழில்களை எல்லாம் வளர்விடவேண்டுமென்ற மனப்பான்மையே பலரிடம் கிடையாது.

"குறிப்பாக முன்பு நம் நாடு அடிமைப்பட்டிருந்ததின் காரணமாக மேலை நாட்டு வியாபாரிகளும், அவர்களது நாட்டு மூலதனமும் நம் நாட்டில் ஏராளமாக வந்துவிட்டன. அதனால் வேறு நம் நாட்டில் சிறிய தொழில்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டன. அதோடு தற்காலத்தில் மேலை நாட்டின் உதவியினால் பல பல தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன. நம் நாட்டிலுள்ள பெரும் மூலதனக்காரர்கள், அவற்றில் ஷேர் ஹோல்டர் களாகச் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். இவர்களுடைய போட்டியினாலும் கூட எவ்வளவுதான் மத்திய சர்க்காருக்கும், நம் சர்க்காரும் சிறிய சிறிய தொழில்களுக்கு ஆதரவு தரவேண்டுமென விரும்பினாலும் கூட, அவற்றிற்கு காகப் பல திட்டங்களைப் போட்டாலும் கூட அவற்றினால் பிரயோஜனமே இல்லாமல் போய்விடுகிறது. அரசாங்கம் சட்ட திட்டங்களை உண்டாக்கி, பணத்தைக் கடனாகவோ, மானியமாகவோ கொடுத்து உதவினாலும் கூட இந்தப் பெரும் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்துகிறவர்கள் சிறிய தொழில்களின் வளர்ச்சிக்கு பெரும் தடைக்கற்களாக இருக்கிறார்கள். எனவே தான் சிறிய தொழில்கள் இன்னும் வளரவில்லையே என விசனிக்கிறோம். அதோடு கூட இந்தச் சிறிய தொழில்களின் வளர்ச்சிக்காக நாம் ஐக்கிய நாணய சங்கங்களை ஏற்படுத்தி பல உதவிகளைச் செய்வதாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் ஒரு சிலர் இந்த ஐக்கிய நாணய சங்கங்களின் டைரக்டர்களாக புகுந்துகொண்டு ஐக்கிய நாணய சங்கங்களின் மூலம் சிறிய தொழில்களின் வளர்ச்சிக்காக ஒதுக்கப்படும் பணத்தைக் கையாளுகிறார்கள்.

"அதுமட்டுமல்ல. ஒவ்வொரு வீட்டிலும் எப்படி பூஜை அறை தனியாக இருக்கின்றதோ, அதைப்போலவே ஒவ்வொரு தொழிலாளியின் வீட்டிலும் வேலை செய்வதற்காக ஒரு தனி அறை இருக்கவேண்டும். சிறிய தொழில்களோ, பெரிய தொழில்களோ எதுவாக இருந்தாலும் அங்கங்கு பல பல சிறிய சிறிய சாமான்களை முதலிலே செய்து பின்னர்தான் அவற்றை ஒன்றாக இணைப்பது வழக்கம். பெரிய மிஷின்களுக்கு வேண்டிய சிறிய சிறிய சாமான்களை எல்லாம் ஒவ்வொரு தொழிலாளியினுடைய வீட்டிலும் செய்யக் கூடிய அளவு நம் நாட்டில் சிறிய தொழில்கள் நிறைய வளர் வேண்டியது மிகவும் அவசியம்.

"குறிப்பாக ஜப்பானிலே சிறிய சிறிய சாமான்களைச் செய்யும் இயந்திரங்களை மக்களிடம் கொடுத்து, சிறிய சிறிய பொருள்களை உற்பத்தி செய்யச் சொல்லுகிறார்கள். அதோடு அந்த இயந்திரத்தின் விலையையும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வசூல் செய்து கொள்ளுகிறார்கள். அதைப் போல நம் நாட்டிலும் செய்தால் குழந்தைகளுக்கான விளையாட்டுச் சாமான்கள், இன்னும் நம்முடைய அத்தாவசியத் தேவைக்கான சாமான்கள் எல்லாவற்றையும் அவரவர்களே உற்பத்தி செய்து கொள்ள முடியும். சிறிய சிறிய தொழில்கள் நிறைய நம் நாட்டில் பெருக வேண்டும்.

[Sri A. Ratnam]

[23rd March 1955]

அந்தத் தொழில்களுக்கு எல்லாம் மின்சார வசதியையும் செய்துகொடுக்க வேண்டும். ஆனால் ஆயிரக்கணக்காக, லட்சக்கணக்காக முதலீடு செய்யப்படும் பெரிய தொழில்களுக்கே மின்சார சக்தி அளிக்கப்படுகிறது.

11-52

9-599

“நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரிச் சுரங்கத்தின் மூலம் பல தொழில்கள் இந்த நாட்டில் உற்பத்தி ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கின்றது. நெய்வேலியில் பல பொருள்கள் கிடைப்பதற்கு வழி இருக்கின்றது. அங்கு கிடைக்கும் பழுப்பு நிலக்கரி முதலிய பொருள்களைக் கொண்டு பெரிய இயந்திர உற்பத்தி தொழிற்சாலைகளை நிறுவலாம். நெய்வேலித் திட்டத்தை அபிவிருத்தி செய்து நல்ல முறையில் உருவாக்கி செயல் முறையில் பல இயந்திர சாலைகளை நிறுவுவதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். சேலத்தில் இரும்பு தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதற்கும் நெய்வேலித் திட்டம் உதவிகரமாக இருக்கும். நெய்வேலியில் பழுப்பு நிலக்கரி, க்னிமண், பெட்ரோல், எண்ணெய் போன்ற பல பொருள்கள் கிடைக்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுவதால் அந்தத் திட்டத்தை விரைவில் நிறைவேற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.. பாத்திரங்கள் போன்றவைகள் செய்வதற்கு வேண்டிய மூலப் பொருள்களும் அங்கிருந்து கிடைக்குமென்று சொல்லப்படுகிறது. சேலத்தில் இரும்பு உற்பத்தி தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கும் விஷயம் நெய்வேலித் திட்டம் வெற்றிகரமாக முடிவடைவதைப் பொருத்திருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. நெய்வேலித் திட்டம் முடிவடைவது மத்திய சர்க்காரைப் பொருத்திருக்கிறது. கோடிக் கணக்கில் பணம் செலவாகக் கூடிய திட்டம். அண்மையிலே சட்ட சபை உறுப்பினர்கள் நெய்வேலிக்குச் செல்ல இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இது விஷயத்தில் ஒரு முடிவு செய்வார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

“நம்முடைய ராஜ்யத்தில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் மிக மோசமான நிலையில் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகள் ஏன் அடிக்கடி மூடப்படுகின்றன என்பதைக் கவனித்து தொழிற்சாலைகள் மூடப்படாமல் இருப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். பெரிய தொழிற்சாலைகளில் பணம் போட்டவர்கள் ஏராளமான லாபத்தை எதிர்நோக்குகிறார்கள். பல்வேறுவிதமான கஷ்டங்களும், வருமான வரி போன்றவைகளினால் அவர்களும் ஓரளவு பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால், பெரிய பெரிய கட்டிடங்கள் கட்ட ஆரம்பிக்கிறார்கள். தொழிலாளிகள், பாட்டாளி மக்கள், உழைக்கின்ற மக்கள், அடித்தட்டிலுள்ள மக்களின் உழைப்பைச் சிந்தி அதிலிருந்து முதலாளிகள் பெருத்த லாபம் அடைகிறார்கள். தொழிலாளிகளுடைய நன்மைக்காக முதலாளிகள் ஒன்றும் செய்வது கிடையாது. தொழிலாளிகளுடைய நலன்களை முதலாளிகள் புறக்கணிக்கிறார்கள். லாபம் அடைவதே முதலாளிகளுடைய எண்ணமாக இருக்கிறதேயொழிய அவர்கள் லாபம் அடைவதற்குக் காரணமாக இருக்கக் கூடிய தொழிலாளிகளை நல்ல முறையில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்ற எண்ணம் இருப்பதில்லை. அந்நிய ஆட்சி இந்த நாட்டில் இருந்த காலத்தில் தொழிலாளிகளுக்கு வேண்டிய சில அத்தியாவசியமான வழிமுறைகளைச் செய்துகொண்டுவந்தார்கள். அவர்களுக்கு இருப்பிடம் (டென்மெண்டுகள்), அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு படிப்பு வசதி போன்ற சிலவற்றைச் செய்துவந்தார்கள். ஆனால், இந்நாட்டு முதலாளிகள் லாபத்திலேயே கண்ணை இருக்கிறார்களேயொழிய தொழிலாளிகளுடைய தேவைகளையும் கவனிப்பதற்குத் தவறிவிடுகிறார்கள். சென்னை சர்க்கார், மத்திய சர்க்கார் நியமிக்கும் கமிட்டிகளில் பெரு முதலாளிகள் இருந்துக்கொண்டும், பெரிய மேனாட்டு வியாபாரிகளின் தொழில் முறைகளில் உறு துணையாக இருந்துக்கொண்டும், மேனாட்டாரின் கம்பெனிகளில் (ஷேர் ஹோல்டர்களாக) பங்குதாரர்களாக இருப்பதினால் நிச்சயமாக, நியாயமாக உண்மையாகக் கூறுகிறேன்—பாட்டாளி, தொழிலாளி ஆகியவர்களை நல்ல முறையில் நடத்தாமல், அவர்களுக்கு நல்ல திட்டங்களை வகுக்காமல் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால்தான் இன்று நம் நாட்டிலே தொழிலாளிகள், பாட்டாளிகள் இருக்க இடமில்லாமலும் மற்ற வசதிகளும் இல்லாமலும் திண்டாட்டம் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய குழந்தைகள் படிப்பதற்குக்கூட, யாடசாலை வசதிகள் கிடையாது.

23rd March 1955]

[Sri A. Ratnam]

“குடிசைத் தொழில்கள் (காட்டேஜ் இண்டஸ்ட்ரிஸ்) விஷயத்தில் கடந்த உற்பத்திக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது. கடந்த நூல் உற்பத்தி உற்பத்திக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது. கடந்த நூல் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய சில ஸ்தாபனங்களுக்கு பண உதவி கொடுக்கிறார்களே தவிர, வேறு ஒன்றும் செய்வதில்லை. அந்த முறையில் எல்லா ஸ்தாபனங்களுக்கும் விரிவான முறையில் கோடிக்கணக்கான பணத்தை ஒதுக்கி குடிசைத் தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு சர்க்கார் ஊக்கம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஏதோ ஒரு சில ஜில்லாக்களில் அங்குமிங்குமும் குடிசைத் தொழில்களை ஆரம்பித்துவிட்டு, அதைக் கொண்டு நாடு முன்னேற்றமடைந்துவிடுமென்று சொல்வதோ நினைப்பதோ முறையாகாது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.”

* SRI N. MAHALINGAM :—“Mr. Deputy Speaker, Sir, I a.m. rise to support the Demand for Industries and Cinchona. Cinchona is normally forgotten, as the estate is in a corner of the State. The estate is situated in the Valparai hills and so it is a forgotten factor in the Budget discussions. I am glad that after the present Minister took up the portfolio, he has bestowed attention to this major industry that is being developed in our State. We have spent a considerable amount of our financial resources upon the development of cinchona, but I am sorry to say that the money has not been properly spent. Nearly 5 to 6 thousand acres of lands are now ready with cinchona plants. But the factory has not gone into production; so the cinchona barks are transported to Ooty where there is a small factory. Two cinchona estates, one at Ooty and the other at Valparai are a big economic waste. It is high time that Government have only one estate and it is well that they should decide upon the cinchona estate in the Anamalai Hills. The extent of acreage is very large and now they have spent a considerable amount in building up a factory. The extent of waste is due to considerable lack of supervision. Because the estate is in a corner of the State, there has not been much check by superior officials or by the Government in its day-to-day working. If we compare the working of this estate with the neighbouring tea estate, we will find that the supervisory personnel that is in the cinchona estate is twice or even thrice the staff in the tea estate. Further the cinchona estate labourers are not treated properly and their wages are not equal to those of the workers of the tea estates. In spite of repeated representations to the Government both by the workers and by me also, the Government have finally decided that as the cinchona estate is not a profitable venture, it is not possible for the Government to give wages as in the tea estates. I beg to submit to the Government that the Government should give proper wages at least equal to those in the neighbouring estates.

“In the cinchona estate there is a very big building for a hospital and it can be used as a Central Hospital for all the plantations. Though the Government have spent nearly 10 to 12 lakhs of rupees on the hospital, there are only one or two doctors. It can be used as a very useful central institution if only the hospital is made to serve the whole plantation area; Government can also get financial assistance from plantations. Now, patients for treatment of major diseases have to go to the Coimbatore Headquarters Hospital. Though the estate hospital is a big one, there is

[Sri N. Mahalingam] [23rd March 1955]

no mobile van for the treatment of labourers whose living quarters are scattered, miles and miles away from one another and from the hospital. In sudden and serious cases requiring immediate medical attention, they are not able to go to the hospital, nor are the doctors able to rush to the living quarters of labourers. This is an important factor to be considered by the Government.

"For the quinine produced, there is not a proper market, due to the latest discoveries of many synthetic drugs. I therefore suggest that a part of the Cinchona Estate may be converted into a Tea estate so that it may be an economic proposition. We have invested already in that estate a considerable sum of money and it is the duty of the Government to see that the whole estate becomes an economic proposition.

"Then with regard to the Industries Demand, I wish to submit that we have got a great way to go in the field of industrial development. I only wish to say that we do not have the necessary preliminary set up.

12
noon.

"The Director of Industries is neither technically qualified nor has he got technical assistance. For the development of industries in our State, we need highly qualified technicians. I suggest to the Hon. Minister to get proper men even if it is necessary from outside the country to assist the Director of Industries in the proper development of the industries in our State. I wish to support the suggestion made by hon. Member Sri Ramasamy that the polytechnics should be used for training skilled workers. There are a number of polytechnics started by this Government which are producing a number of supervisory personnel. The young men turned out from these polytechnics are not immediately fit for employment as field workmen. They are mainly trained for the purpose of supervising the work of skilled workmen. It is better to change the syllabus followed in the polytechnics and see that the polytechnics train more skilled workmen rather than supervisory personnel. There are five polytechnics in the State. In three of them there are no Principals for the last 5 or 6 months. In one of them, I think there has been no Principal for the last one year or so. Some persons are temporarily posted to act as Principals. This has been a headache to most of the students. This has also been the reason for trouble in some of the polytechnics. It is high time the Government selected suitable persons for the posts and appointed them as Principals. A number of people were sent abroad by the Government for advanced training with a view to absorbing them in the Department of Industries on their return. Some of these people were employed by the Government, but proper positions were not given to them. So, a number of Engineers, after serving for the prescribed period of five years under the contract, left the department and have taken jobs elsewhere. Though these people have been trained by this Government, it is really a matter for regret that they could not

[23rd March 1955] [Sri N. Mahalingam]

be appointed for higher posts in the Industries Department and thus retained in the Department itself. I request the Hon. Minister to pay immediate attention to this matter.

"In the matter of industrial development, there is one field to which we must pay adequate attention and that is the manufacture of automobile spares. Sir, we are importing into this country spare parts worth nearly Rs. 50 crores annually. Even if we manufacture a few items of spares that are very badly needed in this country, it will go a long way towards industrial development.

"In the field of cottage industries, I wish to support the suggestion made by hon. Member Sri Rama. The rules of the Public Health Department and the Municipalities create a lot of difficulties in the way of the development of cottage industries. The rules should be so relaxed as to allow 3 horse power electric power to be freely used in any residential house. This will greatly help the development of cottage industries. I request the Hon. Minister to relax the rules in such cases.

"Everybody in this State does not know the scope of industrial development and what industries could be started and in which places they could be started. The Government must draw up a list of industries that are capable of being developed in this State. If this is done, I am sure people will come forward to start such of the industries which may be developed with advantage. I request the Hon. Minister to take up this question and draw up a list of suitable industries that can be started and developed in this State. Thank you, Sir."

* SRI M. P. SUBRAMANYAM :—"கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லலிருப்புகிறேன். சென்னை ராஜ்யத்தின் கைத்தறியானது ராஜ்யத்தின் பொருளாதாரத்தில் ஒரு முக்கிய அங்கமாக இருந்து வருகிறது. இன்னும் பல ஆண்டுகள் அதே நிலைமை யில் இருக்குமென்பதை நாமெல்லோரும் உணர்ந்தவர்களாகத்தான் இருக்கிறோம். ஆனால், இவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் பல லட்சக் கணக்கான மக்களுடைய நிலை வெளிப்படையாகத் தெரிவது போல் அவ்வளவு திருப்திகரமாக இருக்கவில்லை என்பதையும் நான் நன்றாக உணர்வேண்டும்.

"மில் துணியின்மீது செஸ் வரி போட்டு அதிலிருந்து கிடைக்கும் வருமானத்தை கைத்தறியின் முன்னேற்றத்திற்கு அரசாங்கம் ஒதுக்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். கைத்தறி கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கும் திருநெல்வேலியில் ஒரு மில் ஏற்படுத்துவதற்கும், வெளிநாடுகளிலே இதற்கு ஒரு நிரந்தர சந்தை ஏற்படுத்துவதற்கும் செலவிடப்போகிற அட, இந்தக் கைத்தறிப் பிரச்சினைக்கு அவைகளெல்லாம் நிரந்தர பரிகாரம் கூட, இதை எப்பதை அரசாங்கமும் உணர்ந்திருப்பதாகவே தெரிகிறது. இதைப் போதினாங்கூட இப்பொழுதிருக்கும் நிலைமையை அனுசரித்து இதற்கு அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் நடவடிக்கைகள் போதாது என்று தான் நான் நினைக்கிறேன்.

"இம்மாதம் 20-ந் தேதியிலிருந்து 26-ந் தேதி வரையில் 'கைத்தறி வரம்' கொண்டாடப்பட்டவேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரும் மாகாண சர்க்காரும் ஏற்பாடு செய்து அம்முறையில் கொண்டாடப்பட்டு வருவது

12-65
p.m.

[Sri M. P. Subramanyam] [23rd March 1955]

மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயமே. கைத்தறி வாரக் கொண்டாட்டத்திற்காக கூடப்படும் கூடங்களில் அரசாங்கமும் மற்ற சம்பந்தப்பட்டவர்களும் தங்களுடைய அனுதாபத்தைத் தெரிவித்து விட்டால் மட்டும் இந்தப் பிரச்சனை தீராது என்பதை நாம் மனதில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

“இப்பொழுதிருக்கும் நிலைமையைப் பார்ப்போமானால், கைத்தறித் துணி உற்பத்தி பெருகியிருந்தபோதிலுங்கூட, உற்பத்தி பெருகிய அளவுக்கேற்றப் போல் மக்கள் அந்தத் துணிகளை வாங்கவில்லை என்ற நிலைமையில் இருக்கிறது.

“இரண்டு, மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு கூட்டுறவு மத்திய சங்கத் தலைவர் ஒரு கூட்டத்தில் விடுத்த அறிக்கையிலிருந்து தெரிவதென்னவென்றால், இந்த மத்திய சங்கத்தில் மட்டும் ஐம்பது லட்ச ரூபாய் பெறுமான கைத்தறித் துணி தேங்கிக் கிடக்கிறது” என்று அந்த அறிக்கையிலிருந்து தெரிகிறது. ஆங்காங்கே சிறிய சங்கங்களிலெல்லாம் சமார் இரண்டு கோடி ரூபாய் பெறுமான கைத்தறித் துணி தேங்கிக் கிடக்கிறது. அந்த அளவு அந்தந்த வட்டாரத்தில் கைத்தறித் துணி விற்கப்படாமல் நெசவாளிகளுக்கு கிடைக்கவேண்டிய பணம் கிடைக்காமல் இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கத்திற்கு நினைவுறுத்த விரும்புகிறேன்.

“புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட கூட்டுறவு கைத்தறி நெசவாளர் சங்கங்களில் அங்கத்தினர்களாக இருப்பவர்களுக்கு வாரம் முழுதும் வேலை கிடைக்கவில்லை என்று பல விண்ணப்பங்கள் மூலமாக சர்க்காருக்குத் தெரிவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு வாரத்தில் இரண்டு மூன்று நாட்களுக்குமேல் வேலை கிடைப்பதில்லை. ஒரு குடும்பத்தார் ஒரு தறிக்கு மேல் வைத்துக்கொள்ளமுடியாமல் நான்கைந்து பேர்கள் ஒரு தறியை வைத்துக்கொண்டு வேலை செய்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் வாரத்திற்கு மூன்று நாட்கள் மட்டும் வேலை செய்து காலம் கழிப்பதென்றால் உண்மையாகவே எவ்வளவு கஷ்டமான நிலையில் கைத்தறி நெசவாளர்கள் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்திருக்குமென்று நான் நினைக்கிறேன்.

“இம்மாதிரி நிலைமையைப் போக்கி அவர்களுக்கு நிரந்தர பரிகாரம் தேடுவதற்குப் பதில் செஸ் நிதியிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய வரிப்பணத்தை எத்தனை ஆண்டுகள் கைத்தறிக்காக கொடுத்த போதிலுங்கூட நிரந்தர பரிகாரம் ஏற்படாது என்பதை அரசாங்கத்திற்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அறிவுறுத்த விரும்புகிறேன்.

“இதே சபையில் 1952-ம் வருஷம் திரு. ராஜகோபாலாச்சாரி அவர்கள் முதல் மந்திரியாயிருந்த காலத்தில் நம் சட்ட சபையினர் ஏகமனதாக நிறைவேற்றிய தீர்மானம் ஒன்றுதான் ‘உண்மையான நிரந்தர பரிகாரம்’ என்று நிதி மந்திரி அவர்கள் கூட இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு கைத்தறி விழாவில் பேசுகிறபோது தெரிவித்திருக்கிறார். நாட்டிலுள்ள நிலைமைக்குத் தக்க பரிகாரம் எது என்று அரசாங்கமும் சம்பந்தப்பட்டவர்களும் திட்டமாகத் தெரிந்திருந்துங்கூட அதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை என்று தெரிந்தும் உணர்ந்தும் இருந்தபோதிலுங்கூட திட்டத்தை அமுலாக்குவதற்கு இன்னும் முன்வரவில்லை. சட்ட சபையில் ஏகமனதாக நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தை நல்ல முறையில் அமுல் நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் இதுவரை நல்லதொரு முயற்சி எடுத்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. மத்திய சர்க்காருக்கு நம்முடைய விருப்பத்தைத் தெரிவித்திருந்தும்கூட, மத்திய சர்க்கார் இன்னும் நம்முடைய ராஜ்ய மக்களின் விருப்பத்திற்கு, நம்முடைய அரசாங்கத்தின் விருப்பத்திற்கு இணங்கி நிரந்தரமான பரிகாரம் கொடுக்கமுடியாத வகையில் இருந்து வருகிறார்கள். நம்முடைய சபையின் ஏகமனதாக நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானம் இன்னும் அமுலாக்கப்படவில்லை என்றால், மத்திய அரசாங்கம் சென்னை ராஜ்யத்தைப் புறக்கணிக்கிறது என்பது நன்றாகத் தெரிகிறது. குறைகளை உணர்கிறோம். அதற்கு பரிகாரம் இன்னதென்றும் நன்றாக நாம் உணர்கிறோம். ஆனால் செய்யமுடியவில்லை. ஏன்? இதைத்தான்

[23rd March 1955] [Sri M. P. Subramanyam]

இந்த சபையிலுள்ளவர்கள் நன்கு சிந்திக்கவேண்டும். நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரியின் உதவியை மனதில் கொண்டு சேலத்தில் இருக்கும் இரும்புக் கனிப்பொருளை வெட்டி எடுக்க ஒரு Pilot plant ஏற்படுத்தும் விஷயத்தைப்பற்றிப் பேசுகையில் மத்திய அரசாங்கம் தென்னிந்தியாவின் நலனில் அக்கறை காட்டாது புறக்கணித்து வருகிறது என்று நாங்கள் எடுத்துக் கூறுகையில், அது எங்கள் பக்கத்திலுள்ளவர்களின் பிரமை, கன்வு (imagination) என்று கனம் அமைச்சர் கூறினார்கள். இதற்கும் அதுபோல்தான் கூறுவாரா என்று தெரியவில்லை. ஆனால் ஒன்று. இது மாதிரி வார்த்தைகளால் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கூறுவது பிரச்சனைக்கு பரிகாரம் ஆகாது. இதனால் அமைச்சர் அவர்கள் ஏதோ பிரமையினால் தங்களை ஏமாற்றிக் கொள்வதோடு மட்டுமல்லாமல் இந்த நாட்டையும் ஏமாற்றுவதாக ஆகும் என்பதையும் அவர்கள் உணரவேண்டும். நாங்கள் கூறுவது கற்பனை என்று கூறுவதை விடுத்து, அதற்குத் தக்க பதில் கூற வேண்டுகிறேன். இந்த கைத்தறி பிரச்சனை ஒரு குறிப்பிட்ட அரசியல் கட்சியின் பிரச்சனையல்ல. லட்சக்கணக்கான மக்களின் வாழ்வுப் பிரச்சனை. விவசயத்திற்கு அடுத்தபடியாக பெரும் அளவில் மக்கள் ஈடுபட்டிருக்கும் இந்த பிரச்சனையை தீர்த்துவிட்டால் அந்த அளவுக்கு பெரும்பாலான பிரச்சனையை தீர்த்ததாக ஆகும். இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கத்திற்கு கம்யூனிஸ்டு, சோஷியலிஸ்டு, திராவிடக்கூழகம், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அத்தனை அரசியல் கட்சிகளும் தங்களுடைய ஆதரவைத் தயாராக இருக்கின்றன. ஆதலால் இந்த விஷயத்தில் சென்னை அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்துடன் துணிவுடன் போராட வேண்டும். இந்த சபையின் தீர்மானம் மத்திய அரசாங்கத்தால் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டு அமுலாக்கப்படவில்லையானால் தங்கள் பதவிகளை ராஜினாமா செய்யவும் அமைச்சர்கள் தயாராக இருக்கவேண்டும். அதனால் இந்த ராஜ்யத்தில் ஒரு அரசியல் கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டாலும் கெடுதல் ஏற்பட்டுவிடாது. இந்நாட்டு வருங்கால சரித்திரத்தில் அவர்களுக்கு ஒரு நல்ல இடம் இருக்குமென உறுதியாகக் கூறுகிறேன்.

“இப்பொழுதிருக்கும் நிலைமையில் கூட கைத்தறி துணிகளுக்கு ஆதரவு தர பல வழி வகைகள் இருக்கின்றன. கைத்தறி விஷயமாகவும், கதர் விஷயமாகவும் அரசாங்கம் கடைப் பிடிக்கும் கொள்கை தவறான போக்குடையது என்பதே என் அபிப்பிராயம். விஞ்ஞான கண்ணோட்டத்தோடு நோக்குவோமேயானால் கைத்தறி ஒரு பிற்போக்கான தொழில் முறையாக இருந்தாலுங் கூட பல லட்சக் கணக்கான மக்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சனையாக இருப்பதால் இதை நாம் ஆதரித்து இன்னும் பல ஆண்டுகள் நிலைத்திருக்கப் பாடு படவேண்டும். ஆனால் ஏற்கனவே உள்ள கைத்தறிப் பிரச்சனையை நாம் தீர்க்க முடியாமல் அவர்களுக்கு போதிய வேலை கொடுக்க முடியாமல் இருக்கும்போது, இதைவிட நிலைமை மோசமாகக் கூடிய வகையில் பிரச்சனைகள் வளரக்கூடிய கதர் அபிவிருத்திக்கு அரசாங்கம் ஊக்கம் காட்டுவது தவறு. ஆதலால் அரசாங்கத்தினுடைய முழு கவனமும் அக்கரையும் கைத்தறிப் பிரச்சனையில் செலவழிக்க வேண்டுமே தவிர கதர் அபிவிருத்தியில் செலலக்கூடாதென கூறிக்கொள்கிறேன். இதே கொள்கை நீடித்தால் பிரச்சனை தீராது என்பதையும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“அரசாங்க சிப்பந்திகளின் தேவைகளுக்கும், ஆஸ்பத்திரிகளின் தேவைகளுக்கும், போலீஸ், இராணுவம் போன்றவைகளின் தேவைகளுக்கும், கைத்தறித் துணியை பயன்படுத்தப்படவேண்டும். போலீஸ், இராணுவம் போன்றவைகளின் தேவைகளுக்கு ஏற்ற மாதிரி நல்ல ஆடைகளை கைத்தறியால் நெய்து கொடுக்க முடியும். அரசாங்கம் இதற்கு ஆராய்ச்சி செய்து நல்ல துணிகளை நெய்ய வழி வகைகளை கண்டு பிடிக்க உதவ வேண்டும். இதனால் கைத்தறிக்கு நிரந்தரமான பரிகாரம் கிடைக்காவிட்டாலும் பெரிய அளவில் பிரச்சனையை தீர்க்க உதவும் என்பதை அரசாங்கம் உணரவேண்டும்.

“தொழில் வளர்ச்சிக்காக இந்தியா முழுவதற்கும் முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் 173 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் சென்னை மின் பங்கு என்ன என்பதைப் பார்க்கவேண்டும்.

[Sri M. P. Subramanyam] [23rd March 1955]

“தென்னிந்தியா தொழில் வளத்தில் மிகப் பின் தங்கிய பிரதேசம் என்பதை யாவரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். அதுவும் வட நாட்டையும் தென்னிந்தியாவையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் இந்த உண்மையை யாரும் மறுக்கமுடியாது. இதை நாங்கள் இதே சபையில் புள்ளி விவரங்களுடன் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறோம். அமைச்சர் அவர்கள் இந்த சபையில் பல சந்தர்ப்பங்களில் விவசாயத்துறையில் முன்னேற்றங்களைப் பெரிய நீர் தேக்கங்கள், அணைக்கட்டுகள் ஏற்படுத்த இனி இந்த ராஜ்யத்தில் வசதிகள் இல்லை என எடுத்துக் கூறி யிருக்கிறார். ஆதலால் தென்னிந்தியாவில் குறிப்பாக சென்னையில் தொழில் வளர்ச்சியில் முக்கிய கவனம் செலுத்த வேண்டிய அவசியமும் நீதியும் இருக்கிறது. ஆனால் உண்மை என்ன? இந்தியாவுக்கு முழுவதும் ஒதுக்கியுள்ள 173 கோடியில் ஆந்திரா பிரியாத சென்னை ராஜ்யத்திற்கு 2 கோடி ரூபாய்தான். அதிலும் குடிசைத் தொழில்களுக்காக ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் செலவழிக்கப்படும். பெரிய தொழில் ஆராய்ச்சிக்காக மட்டும் சில லட்ச ரூபாய்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தென்னாடு புறக்கணிக்கப்படுகிறது என்பதற்கு மேலும் ஒரு எடுத்துக்காட்டு.

“முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் இன்னும் ஒரு வருடத்தில் முடிவடைய இருக்கிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை தயாரிக்கும் முயற்சியும் நடைபெற்றுக்கொண்டு வருகிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் வேலை யில்லாத திண்டாட்டத்தை போக்கவும், தொழில் வளர்ச்சிக்காகவும் முக்கிய கவனம் செலுத்தப்படும் என்று கூறப்படுகிறது. ஆனால் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் சென்னைக்கு உறித்த பங்கு கிடைக்குமென நம்புவதற்கு எந்த ஆதாரமும் இல்லை.

“சென்ற கூட்டத்திலேயே முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தைப்பற்றி இந்த சபை விவாதிக்க ஒரு வாய்ப்பு கிடைக்குமென நிதி அமைச்சர் கூறினார். இதுவரை கொடுக்கப்படவில்லை. இரண்டாவது திட்டமும் தயாராகிறது. ஆகையால் இந்தக் கூட்டத்திலாவது முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் விளைவுகளையும் இரண்டாவது திட்டத்திற்கு வேண்டிய ஆலோசனைகளையும் கூற ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.”

12-15 DEPUTY SPEAKER :—“Hon. Members will have only five p.m. minutes each.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“Sir, I want ten minutes.”

DEPUTY SPEAKER :—“No please. The hon. Member will finish his speech in five minutes.”

* SRI V. R. NAGARAJAN :—“Sir, in the limited time given to me by you, I intend concentrating only on one aspect of industrial development in the State, viz., technical education. I may immediately make a reference to the big technical institution which is serving the population of this City and State, viz., the P. T. Lee. Chengalvaraya Naicker's Technical and Industrial Institute. This is an Institute which was founded as early as 1870 by a philanthropist of a high order who amassed much wealth in this State and who wanted to be a benefactor to future generations in the matter of providing technical education to the people. The Institute has passed through various phases of development. The nucleus was provided in the year 1870 or thereabouts and the Institute took such a long time as 1905 to be recognized by the Government. Ever since that time, to this day, the Institute has been under the control of the Department of Industries and Commerce. Sir, I shall

[Sri V. R. Nagarajan] 23rd March 1955]

presently explain how the Institute has been treated by this Government. It has not received adequate support and grants which it ought to have legitimately got. Any industrial institute of this type started by private individuals in the private sector should receive every possible encouragement at the hands of the Government. Started with private finances, the Institute has ripened into a pucca institution to-day and it is comparable to any technical institute in the western countries. It should, I feel, be the earnest endeavour of all of us and I plead with the Government also that we now go to its rescue in its hour of financial strain and stress. This Institute is presenting candidates for diplomas in the three well-known courses, viz., L.C.E., L.E.E. and L.M.E. Besides, it is offering certificates to trainees in certain subjects who are less educated than those who take to the diploma course. The diplomas came to be given from 1939 onwards and that was after a very long and bitter struggle. Before that they were not recognized and so the Institute could not make much headway.

“Then, Sir, the Madras Education Rule 92 was for a long time not made applicable to this Institute in spite of the fact it was in force in respect of all Government institutions. It is a well-known fact that Harijans and Backward Class people are getting governmental aid under this rule for a long time. Unfortunately, this was not in force in this Institute until 1952-53 when the concession was extended to it. Even this demand was acceded to by the Government only after protracted and lengthy correspondence. I am explaining all this only to show that the Institute should be rendered necessary financial aid if it is to maintain its progress. I find from a pamphlet published by the President of the Pachaiyappa's Trust Board on the Founder's Day of the R. T. Lee. Chengalvaraya Naicker's Institute that there is a proposal for opening automobile engineering, tele-communication and other certificate courses for overseers.

“These three subjects have far-reaching importance. I do not think these three courses could be started with inadequate finances. Sir, in this connexion, I understand that the Central Government is going to give two-thirds of the total cost as grant and they want the Institute to contribute one-third of the cost. I submit respectfully that it will not be possible for the Institute to contribute one-third of the cost, from its funds, for the starting of these three laudable engineering courses. I pray that this Government may be so pleased as to bear one-third of the total cost, from out of its finances. I do hope such good gesture would come from Government. If only the tens and fifteens of lakhs of rupees annually spent by the Government for the various Polytechnics in this State with inadequate returns had been spent on this particular Institute, I am sure greater progress would have been possible by this time. One more thing and I will finish, Sir.

“This Institute is quite well known and I do not want to advance any elaborate arguments about the importance of the Institute. It is quite well known to one and all. It has produced

[Sri V. R. Nagarajan]

[23rd March 1955]

illustrious men. To cite only a few, Sri L. Venkatakrishna Ayyar, who has been the Chief Engineer of Public Works Department here in Madras, was a product of this Institute. Sri Jambulinga Nayakar, the Joint Consulting Architect to Government, who designed this building in which we are holding discussions to-day, was a product of this Institute. We can speak volumes of the illustrious men which this Institute has produced. I earnestly pray that the Government would go through the petitions and manifestoes produced by this Institute. If only they do so, I am sure that they would certainly give their aid to the Institute."

* **SRI K. T. RAJU:**—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது ஈரோட்டிலே துணியில் அச்சடிக்கும் தொழிற்சாலைகள் ஆறு இருக்கின்றன. இவைகளில் நூற்றுக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். சாதாரணமாக கைத்தறி சீட்டித்துணிகளில் அனேக ரகங்களில், பல விதமான வேலைப் பாடுகளுடன் அச்சடித்து அழகான விதவிதமான பார்டர்களைத் தயார் செய்கிறார்கள். மிகவும் நல்ல முறையிலே இந்தத் தொழிற்சாலைகளை நடத்தி வருகிறார்கள். ஆனால் இந்த ஆறு தொழிற்சாலைகளில் நான்கு தொழிற்சாலைகளை மூடிவிட்டார்கள். இந்தத் தொழிலில் போட்டா போட்டி ஒன்றும் கிடையாது. நான்கு தொழிற்சாலைகளை மூடிவிட்டபடியால் அங்கு வேலை செய்துகொண்டிருந்த தொழிலாளிகள் வேலையில்லாது மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கைத்தறித் துணிகளுக்கு ரிபேட் அளிப்பது போல் தேங்கிக்கிடக்கும் பலவிதமான வேலை பாடுகளுடன் அச்சடிக்கப்பட்ட துணிகளுக்கும் அந்த சலுகைகள் கொடுக்கப்பட்டால் ஏராளமான துணிகள் செலவாகும். அதனால் தொழிலாளிகளுக்கும் நன்மை ஏற்படும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆதலால் அப்படிப்பட்ட சலுகைகளை இந்தத் துணிகளுக்கும் அரசாங்கம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது நான்கு தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டிருப்பதனால், ஈரோட்டில் இருக்கும் ஆறு மிஷன் பிரண்டிங்கும் வேலை செய்தால் 9,000 கைத்தறிக்கு வேலை கிடைக்கும். தேங்கிக் கிடக்கும் துணிகள் விற்பனையானால் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கமுடியும்.

"முன்பு இருந்த நூலின் விலையை விட இப்பொழுது ஆறு மடங்காக அதிகரித்திருக்கிறது. நூலின் விலை குறைந்தால் இவர்களும் மற்றத் துணிகளுடன் போட்டி போட முடியும். இதைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்களும் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆதலால் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த நூலின் விலையை குறைப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"இப்பொழுது கைத்தறி துணி 50 லட்ச ரூபாய் பெருமானமுள்ள சரக்கு தேங்கி இருக்கிறது. சர்க்கார் இதற்கு உடனடியாக மேற்சொன்ன சலுகைகள் அளித்து எக்ஸ்பிஷனில் விற்பதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்தால் நிறைய விற்பனையாகும். இன்னும் என்.ஜி.ஓ.க்களுக்கும், போலீஸ் காரர்களுக்கும், கீழ்த்தர சிப்பந்திகளுக்கும் இந்தத் துணியில் ரூ. 25 வேண்டும் என்று செய்தால் நலமாக இருக்கும். அவர்கள் அந்த ரூபாய்க்கு இரண்டு புடவைகள் வாங்கலாம். இந்த முறையில் சர்க்கார் சிப்பந்திகளும் பயன் அடைவார்கள். அதே சமயத்தில் தேங்கிக் கிடக்கும் துணிகளும் செலவாவதற்கு வழி பிறக்கும். தொழிலாளர்களின் நிலைமையும் மாறும்.

"இப்பொழுது கைத்தறி பொருட் காட்சி நடைபெறுகிறது. அங்கு இத்துணிகளை விற்கலாம். சர்க்கார் இந்தக் கைத்தறித் துணியை வாங்கி சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு கடனாக ஆறுமாத தவணைகளில் கொடுத்தால் அவர்கள் மாதத்திற்கு மூன்று அல்லது நான்கு ரூபாய் கட்டி கடனையும்

23rd March 1955]

[Sri K. T. Raju]

சேக்கிரம் தீர்த்து விடுவார்கள். இப்படிச் செய்தால் தேங்கிக் கிடக்கும் கைத்தறி நிறைய செலவாகும். இன்னும் ரயில்வேக்களிலுள்ள தொழிலாளர்களுக்கும் இவ்விதம் கொடுக்கலாம். அவர்களும் வாங்குவதற்குத் தயாராக இருப்பார்கள்.

"நம் நாட்டில் கைத்தறித்துணிகள் அதிக அளவில் உற்பத்தியான போதிலும் அவைகள் விற்பனையாகாமல் இருக்கின்றன. அதற்குக் காரணம் என்ன? காரணம் மக்களிடம் வாங்கும் சக்தி இல்லை. ஆகவே சர்க்கார் உண்மையாக கைத்தறித் தொழிலுக்கு ஆதரவு காட்ட வேண்டுமென்றால் மக்களின் வாங்கும் சக்தியை பெருக்கவேண்டும்.

"அடுத்தபடியாக சாயத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். சாயம் கைத்தறி தொழிலுக்கு ஒரு முக்கியமான பொருள். இந்த சாயத்தை நியாயமான விலைக்குக் கொடுக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

"தீக்குச்சி தொழிலை எடுத்துக்கொள்வோம். இத்தொழில் சென்னை ராஜ்யத்தில் உள்ள சிறு தொழில். இத்தொழிலுக்கு வேண்டிய மூலப் பொருள்களெல்லாம் அளிப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரே ரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் மந்திரி அவர்கள் வாசித்த ஸ்டேட்மெண்டில் தொழில் வளர்ச்சிக்காக பல நடவடிக்கைகள் எடுத்திருப்பதாக கூறப்பட்டிருந்தது. தொழில் வளர்ச்சிக்காக சர்க்கார் ஆதரவு கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை மறுக்க முடியாது. ஆனால் இந்த ஒரு விஷயத்தை நாம் கவனிக்க வேண்டும். இத் தொழில்களில் மூன்று விதம் உண்டு. கனத் தொழில், சிறு தொழில், குடிசைத் தொழில். இம்மூன்றும் ஒன்றோடொன்று இணைந்திருக்கிறது. இவைகளெல்லாம் சேர்ந்து முன்னேற வேண்டுமென்பது நம்முடைய குறிக்கோளாக இருக்கவேண்டும். அவ்வாறில்லாமல் ஒன்றோடொன்று போட்டி போட்டால் நம் நாடு முன்னேற்றம் அடைய முடியாது.

"கனத் தொழிலும், சிறு தொழிலும், குடிசைத் தொழிலும், பெருகு வதற்கு நாம் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு அதனால் உற்பத்தி அதிகரித்தால் மட்டும் போதாது. அவ்வுற்பத்தியை அனுபவிக்க மக்களிடம் வாங்கும் சக்தியை அதிகரிக்கச் செய்ய வேண்டும். அதுதான் முதல் அஸ்திவாரம். கனம் மந்திரி அவர்கள் நேற்று கேள்வி நேரத்தின்போது உற்பத்திப் பெருக்கு இருந்தாலும்கூட மக்களிடம் வாங்கும் சக்தி குறைவாக இருப்பதால்தான் விலை வீழ்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வாங்கும் சக்தி பெருக வேண்டுமானால், வேலை யில்லாத திண்டாட்டத்தை சமாளிக்க வேண்டுமென்றால் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட வேண்டுமென்று மந்திரி அவர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அப்படி ஒத்துக்கொண்டால் தொழில் வளர்ச்சிக்காக அதிக ஆட்களை அமர்த்த வேண்டும். சர்க்கார் ஒரு பக்கம் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். இன்னொரு பக்கம் பெரிய முதலாளிகளை ஆதரிக்கும் வகையில் rationalization வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அதுவும் கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லும்போது விவாதத்திற்கு பதில் அளிக்கும்போது rationalization without tears என்று அழகாக வார்த்தைகளை உபயோகித்தார். என்பதற்கு அர்த்தம்? ஆனால் rationalization என்பதற்கு என்ன அர்த்தம்? தொழிலாளர்கள் கண்ணீர் விடாமல் பார்த்துக்கொள்வதுதான் சர்க்காரின் நோக்கம் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். Rationalization என்பதற்கு அர்த்தம் என்ன இருந்தாலும் அது அதிகமான தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப் போவதில்லை. இப்பொழுது தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்களைக் குறைப்பதற்குத்தான் ஏதுவாக இருக்கும். இது முதலாளிகளுக்கு அனுகூலமாக இருக்குமே தவிர தொழிலாளர்களுக்கு உற்பத்தி பெருகுவதற்கு உதவிகரமாக இருக்க

12-25
p.m.

[Sri M. Kalyanasundaram] [23rd March 1955]

மேல் செலவாகாது. இந்தப் பணத்தை மூலதன செலவிற்காக ஒதுக்கி யிருக்கும் பணத்திலிருந்து எடுத்துக்கொடுத்தால் உடனே ஆறு மாத காலத்திற்குள் recover செய்து காலனா அதிகச் செலவில்லாமல் [ஈடு] செய்து விடலாம். ஆகவே இந்த யோசனையை சர்க்கார் ஏற்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

12-35
P.M.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I am very glad that fairly sufficient time has been allotted for discussion on this very important subject on this last day allotted for discussion on Demands. I must express my appreciation for several hon. Members who have evinced a keen interest in the industrial development of the State and who have made very valuable suggestions. It is but right that we should concentrate on the preparation of the Second Five-Year Plan and in carrying out that Plan on the industrial development rather than on the agricultural development. It was but right that some hon. Members complained that adequate allotment was not made for industrial development in this State in the First Five-Year Plan. In the conditions of this State it was thought that more emphasis must be laid on agricultural development. Therefore it was that considerable allotment was made for Irrigation and Electricity departments. Some figures which one can notice from the Census Report of 1951 should be very revealing. According to the 1951 Census Report, the total extent of land that is cultivated, that is cultivable and that can be brought under cultivation in India works out to 97 cents per head whereas the world average—it is indeed interesting to see the world average—of land that is available for cultivation and that can be brought under cultivation works out to 351 cents per head. Therefore, it is clear that the land available for the growing population is very limited. On the one hand, from the point of view of agricultural development, we have to concentrate on more intense cultivation and production of wealth to the extent to which it would be possible from the land. For providing employment to the people, we have to look elsewhere, outside the land, although the country is essentially agricultural. On the other hand, we have to concentrate on industrial development. One objective is the production of wealth and that has to be realized both by large-scale industries and small-scale industries. The other objective of providing employment to the people in the country could be achieved more by the spread of small-scale industries and cottage industries than by that of large-scale industries. As the hon. the Deputy Leader of the Opposition pointed out—I entirely agree with him—there should be no conflict between large-scale industries and small-scale industries. One must be related to the other. But we should not miss the importance of small-scale industries in this country particularly, and several hon. Members did appreciate the importance of small-scale industries.

“ Some hon. Members suggested that there must be an Industrial Planning Board consisting of technical and non-technical men to advise the State regarding industrial development. I shall consider that suggestion. I would like to tell the House that the

[23rd March 1955] [Sri M. Bhaktavatsalam]

Government have convened a conference of representative industrialists, representatives of Chambers of Commerce and others interested in those institutions. The Government have convened that conference to meet day after to-morrow, and we propose to have a preliminary exploratory discussion with them regarding the steps to be taken for the industrial development of the State and for the preparation of the Second Five-Year Plan.

“ The hon. the Deputy Leader of the Opposition referred to the rationalization policy. He particularly referred to what I said, namely, that rationalization cannot be given up in the interest of production of more wealth but at the same time it should not affect the interests of labour. I do not think it is impossible to reconcile one with the other. Rationalization should mean facilitating production of more wealth in which we are interested as raising the standard of living of the people depended on the production of more wealth. At the same time what I meant was, that those who are already employed should not in the least be affected. It should be possible so to implement the rationalization programme as not to touch even a single worker who is already employed. We are rather more interested in providing employment for more and more people who are unemployed. Whatever name be given to it, rationalization or any other, certainly we will not be a party to taking any action which would mean depriving even a single worker of his job that he already holds and which provides him the means of living.

“ Hon. Members referred to the importance of cottage industries. Even this morning during question hour I referred to the direction in which this Government has been concentrating their attention by way of promoting various small-scale industries and cottage industries in the several districts of this State. Only two or three days ago I visited a number of villages in the dry areas of Tiruchendur and Nanguneri taluks of Tirunelveli district. Two months back when I was there I found there were great possibilities of promoting cottage industries. Therefore I asked the Department of Industries to take that up. Within a period of two months I find number of small industries have been organized taking full advantage of the raw materials—the palmyra—that are available in plenty in the villages there. The fibre that is made in the villages is being exported to Amercia where they make brushes out of the fibre. The people in the villages have not got the necessary implements to make these things. Now implements are being supplied by the Industries department for the manufacture of the fibre. I am thinking of organizing a co-operative society for the export of the fibre that is being made by these people in the villages.

“ In another village I found handsome hand-bags being made out of palmyra leaves. These are being exported to America, where there is great demand for it. Recently 500 bags were sent. Now there is an order for the supply of 10,000 hand-bags. Such nice things can be made for consumption locally as also for export to other countries. So where we see there is possibility of developing such cottage industries, we shall certainly take advice from both

[Sri M. Bhaktavatsalam] [23rd March 1955]

the technical and non-technical people. And, Sir, Government are interested in developing cottage industries throughout the State taking into account the conditions prevailing in each district.

“ Several hon. Members particularly referred to the question of permanently rehabilitating the most important cottage industry of ours, namely, the handloom industry. I have been explaining on the floor of this House several times what the Government have been doing for this industry and how Government have been seeking to utilize the cess fund that is made available by the Government of India to this Government. Sir, of course, the problem is of such a magnitude that whatever Government were able to do and are doing looks as if Government have been able to do nothing at all. But I can assure the House that we are taking every step possible to help and promote this very important industry. In regard to marketing of these products, there is the question of enabling these weavers to manufacture things that are required in the country. Sometimes the handlooms produce things which are not easily saleable in this country. We are also organizing foreign markets for the sale of our handloom goods. The hon. Member from Erode pointed out a particular case of fine handloom cloth to which also we might extend the benefit of rebate. I shall certainly examine that suggestion. The hon. the Deputy Leader of the Opposition referred to the price of yarn. I shall take it up and have it examined. Of course, the price of yarn might be reduced so as to make the handloom goods easily saleable. But then there is the other question of increasing the price of cotton in the interest of the growers. Both these things have to be taken into account and I shall certainly see what steps this Government could take in this matter. Several hon. Members urged that certain varieties of cloth that are generally worn by people in our country should be reserved for the handloom and the mills should not be permitted to manufacture such cloth. That is one method of encouraging handloom cloth and this Government have been urging this on the Government of India. They have not given up their case. But nothing short of declaration of war by this State on the Central Government would satisfy my hon. Friend from Athur. I cannot help that, Sir. But this Government will take all possible steps to urge on the Government of India the need to reserve certain varieties for handlooms. On the other hand, I must also express my appreciation of the interest taken by the Government of India and the aid that is given by the Government of India by way of cess fund and other things. They have themselves been suggesting various schemes. We are taking up colonization schemes and housing schemes for these handloom weavers in Arupukottai and Salem. Industrial co-operatives are being organized by the Government of India. The Government of India have shown great enthusiasm and interest in rehabilitating this industry and have been suggesting to us many schemes and have accepted several of our proposals. Therefore, Sir, in full collaboration with the Government of India we have been trying to see in what ways we could rehabilitate the handloom industry.

23rd March 1955] [Sri M. Bhaktavatsalam]

“ Sir, reference was made to Khadi and handloom cloth. I would like to tell hon. Members that khadi is also a handloom product. I would like to tell particularly to the hon. Member from Athur that khadi is woven in handloom by the weaver's own hands and not in a mill. Let there be no mistaken impression that khadi is something other than handloom cloth. Khadi is cent per cent handloom. It is not only cloth woven by hand but the yarn used is also made by hand. So far as use of these handloom cloths by Government is concerned, hon. Member K. P. Gopalan raised the question about the use of soaps and other things produced by Government concerns in our jails. I wish to assure him without hesitation that Government have been using in jails and other places only Kerala soaps and other things produced in their own factories. In regard to supply of cloth also wherever Government have to supply to their staff cloth for making the uniforms, Government have been insisting on the supply of khadi first and then handloom. Even railways have taken to supplying to their staff khadi uniforms.

“ In this connection I would like particularly to appeal to hon. Members, especially to the hon. Member sitting opposite to me, that they should set an example in this matter of using only handloom cloth. Some of them are not wearing handloom cloth. Most of them are wearing mill-made cloth. I would humbly appeal to all hon. Members (Hon. Members: Our dhotis are handloom products.) It is not good doing it partially. Even ‘Khadi people’ used to satisfy their conscience and the conscience of other people by wearing only khadi dhoti and wearing mill-made cloth all round. That will not do. Particularly this week we are celebrating the ‘Handloom week’. They should go this evening to the handloom stalls and purchase handloom cloth and come here tomorrow or the day after dressed themselves in handloom cloth. There is no party politics in this. There is no difference of opinion in the matter of promoting the handloom industry. It would be a matter of great pleasure to all of us sitting in the Treasury Benches, if all hon. Members on the other side come dressed in handloom cloth. There is a particular advantage in making the purchase this week. A rebate of 2 annas in the rupee instead of the usual rebate of Re. 0-1-6 is allowed on purchases made during this week. I do hope, Sir, that hon. Members, all of them without exception would set a good example in this matter.

“ Then, Sir, the hon. Member who moved the cut motion 12-50 referred to the need for adequate publicity for the products manufactured in Government factories and in that connection he mentioned the Kerala Soap Factory. I entirely agree with him in respect of that matter and I have no doubt that my Colleague in charge of Finance will not grudge sanctioning the necessary amount for adequate publicity. Of course, I agree that we must look at it as a business proposition. I myself went and saw the factory. I found that there was a regular sale of its products and it was improving. If the production of the factory is increased there will be greater sale of its products and any expenditure to be incurred

[Sri M. Bhaktavatsalam] [23rd March 1955]

for giving adequate publicity should certainly be worthwhile even from a business point of view. I can assure him that we are looking into that aspect of the matter and we shall see that adequate publicity and advertisements are given so that the fine products manufactured in our factories would have a good market.

"Then, Sir, certain reference was made to the technical institutions run by the Government particularly by the hon. Deputy Leader of the Opposition and the hon. Member from Pollachi. I would at once tell them that we do not have an exaggerated account of the defects that are there but, at the same time, I do not deny that it is not all perfect. I myself am looking into the matter and I am trying to improve the institutions. The hon. Member from Mylapore also referred to the Thakkar Baba Vidyalaya. There was trouble there recently but fortunately now it is all over. Still I shall certainly look into the matter and examine it and if necessary we shall have a committee to go into the working of that institution.

"Then, the hon. Member from Madurai and other hon. Members referred to certain restrictions imposed under the Public Health Act in the matter of running cottage industries in urban areas. I may tell them that very recently the Government have ordered the removal of such restrictions. Hereafter there will be no difficulty about it and cottage industries using power can be run in urban areas also."

SRI N. MAHALINGAM :—"The request was made that the restriction should be removed in the residential areas in towns."

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"That is exactly what I meant. I do remember that only a few days ago we issued orders to that effect.

"Then the hon. Member Sri Mahalingam referred to cinchona. The hon. Member from the Nilgiris, Sri Bomman, who could not participate in the discussion to-day has already met me and made some suggestions in respect of that matter. It is no good comparing cinchona with teak. I can at once tell the House that there is need for quinine and the Government of India have agreed to ban the import of quinine and other products. We have made new arrangements for the marketing of quinine produced in our factories. I am glad, however, that it is being already sold. Of course it is not a satisfactory state of affairs to have plantations in one place and the factory in another place. The factory is in Naduvattam in Nilgiri district but the main plantations are in Anamalais. Now the construction of the new factory has almost been completed and it will begin to function very shortly. I do not think that the Government should take to teak plantations in the place of cinchona plantations. I have no doubt about the future of cinchona plantations. Then another hon. Member suggested that we should also take to the cultivation of medicinal plants. We are already doing research in that direction. There is some research already going on

23rd March 1955] [Sri M. Bhaktavatsalam]

in Naduvattam in Nilgiris district and in Anamalais. We shall certainly pursue the matter further and see whether it is useful and worthwhile to cultivate medicinal plants also.

"Then the hon. Member from Villupuram referred to the working of the Chengalvarayan Naicker Technical Institute. It is a great institute founded by a great philanthropist in olden days. We do welcome such institutions and all our sympathies are for such institutions which are training good men. Some reference was also made to the training given in these technical institutions. We shall certainly have the whole matter looked into and see what we can do to promote further this technical training which is so badly needed in the country and particularly in this State.

"Then the hon. Member Sri Rama referred to the silk industry. I myself have been thinking in that direction and I have been bestowing some attention on the question of fruitfully extending the mulberry cultivation to some more areas. For instance, in the Gobichettipalayam taluk there are certain areas which are quite favourable to the mulberry cultivation. I have seen the mulberry cultivation in places like Hecsur and Coonoor where poor farmers have benefited largely on account of this mulberry cultivation. I can tell the House that I shall look into the matter still further and see how we can extend the mulberry cultivation to some more areas, and thereby expand the silk industry. This is all I wanted to say during the limited time allowed to me. I once again thank hon. Members for having evinced such keen interest in this matter and I assure them that with their co-operation and guidance, we shall do everything to promote industrial development in the State. I do hope that the hon. Member who moved the cut motion will not press it."

SRI K. P. GOPALAN :—"In view of the considerate reply given by the Hon. Minister, I withdraw my cut motion."

The cut motion was, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER :—"The question is—

"That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,50,94,200 under Demand XXI—Industries and Cinchona."

The Demand was carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER :—"Before the Hon. Minister for Public Works moves his Demands, I must tell the House that, with the two Demands to be moved by the Hon. Minister and voted by this House, we will have discussed and voted 30 Demands which is a record in the history of this House. Last year we discussed and voted only 23 Demands.

"As soon as the Hon. Minister moves his Demands, I will call one Member from the Opposition side and one Member from the Government side to speak on the Demands and then the Hon. Minister will reply. By the time he finishes his reply it will be 1-30 p.m. and we shall have discussed 30 Demands."

[23rd March 1955]

(3) DEMAND XXIV—CIVIL WORKS—WORKS.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,83,56,700 under Demand XXIV—Civil Works—Works.'"

MR. SPEAKER:—"Motion moved—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,83,56,700 under Demand XXIV—Civil Works—Works.'"

SRI S. RAMALINGAM:—"Mr. Speaker, Sir, I move—

'That the allotment of Rs. 4,83,56,700 under Demand XXIV—Civil Works—Works be reduced by Rs. 100.'"

MR. SPEAKER:—"Motion moved—

'That the allotment of Rs. 4,83,56,700 under Demand XXIV—Civil Works—Works be reduced by Rs. 100.'"

(4) DEMAND XXV—CIVIL WORKS—ESTABLISHMENT AND TOOLS AND PLANT.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,24,56,100 under Demand XXV—Civil Works—Establishment and Tools and Plant.'"

MR. SPEAKER:—"Motion moved—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,24,56,100 under Demand XXV—Civil Works—Establishment and Tools and Plant.'"

1 p.m. SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"Sir, I move—

'That the allotment of Rs. 1,24,56,100 under Demand XXV—Civil Works—Establishment and Tools and Plant be reduced by Rs. 100.'"

MR. SPEAKER:—"Motion moved—

'That the allotment of Rs. 1,24,56,100 under Demand XXV—Civil Works—Establishment and Tools and Plant be reduced by Rs. 100.'"

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"Mr. Speaker, Sir, I would like to make a brief statement. The bulk of the budgeted expenditure under the first

23rd March 1955] [Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi]

Demand is required for road works. The existing roads and new roads to be formed in the State are classified under five categories, namely:—

- (1) National Highways,
- (2) State Highways,
- (3) Major District Roads,
- (4) other District Roads, and
- (5) Village Roads.

"The general policy of the Government in regard to the roads is that important through roads which consist of National Highways, State Highways and Major District roads including the portions of such roads in municipal limits should be developed and maintained by Government and that roads of local importance which consist of other District roads and village roads should be maintained by the local bodies concerned. Accordingly, about 8,624 miles of important through roads including about 1,065 miles of National Highways are under Government and the remaining 17,301 miles of roads (including 3,321 miles of Major District roads which are yet to be taken over by the Government gradually) are under the control of District Boards. The National Highways outside municipal limits are maintained by this Government at the expense of the Government of India and the amount paid by that Government is shown under recoveries against Highways Department. The roads dealt with under this Demand are only those under the control of Government (including National Highways). The roads under the control of District Boards will be dealt with by the Hon. Minister for Local Administration under Demand XXVI.

"Although the policy of this Government is that they should directly be responsible for all roads of State importance, it has not been found possible owing to the financial stringency, to take over any portion of such roads either in 1952-53 or 1953-54. In 1954-55, 28 miles of such roads were taken over for maintenance. In 1955-56, it is proposed to take over 338 miles of such roads, involving an annual expenditure of Rs. 6.28 lakhs on their maintenance.

"In the overall five-year development plan for the State from 1951-52 to 1955-56 the Planning Commission has allotted only a sum of Rs. 3.57 crores for development of roads other than National Highways in this State. It is proposed under the Five-Year Plan to take up construction of 19 new bridge works at an estimated cost of Rs. 5.37 lakhs during 1955-56. The expenditure that is likely to be incurred on these new works in 1955-56 is Rs. 4.12 lakhs.

"A number of original works have also been taken up under the head 'Excluding Post-war Reconstruction' (b. Communications). Some of these works are financed from the State allocations of the Central Road Fund. In 1955-56, it is also proposed

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [23rd March 1955]

to sanction from State funds six works estimated to cost Rs. 7.04 lakhs and a provision of Rs. 2.1 lakhs has been made towards expenditure on these works in the next year.

"As already stated by the Finance Minister in his budget speech the Government of India have agreed to give us grants amounting to about Rs. 138 lakhs for a certain number of road works of inter-State or economic importance. The Government of India have also since agreed to meet the full cost of works on the West Coast Road from the 1st April 1955. A sum of about Rs. 96.74 lakhs has been provided for these works in the budget.

"On account of financial stringency, sufficient allotment could not be made for maintenance of Government roads in 1955-56. Incidentally it may be mentioned that in order to improve the condition of roads with intensities of traffic exceeding 1,000 tons per day, the Government have permitted the Chief Engineer to utilize the annual maintenance allotment for providing dustless surface to such roads, i.e., surface dressing with pre-coated chips. It is hoped that this new policy will ultimately lead to a large mileage of roads being provided with such surface.

"All original works, of which the cost is less than Rs. 5 lakhs, are ordinarily included in Demand No. XXIV, while works costing more than Rs. 5 lakhs are dealt with under Demand No. 'XXXVII-81-Capital Outlay on Civil Works'. The total provision for building works under Demand XXIV is about Rs. 57 lakhs of which about Rs. 31 lakhs is required for original works and Rs. 26 lakhs for special and annual repairs to existing buildings. The provision for original works is required for continuing works which had been started in previous years, and also for taking up new works. In order to give an integrated picture of the building programme of this Government, it is necessary to refer to the provision required under Demand XXXVII also. A total sum of about Rs. 97.401 lakhs has been asked for under that Demand for continuing schemes under execution and for execution of fresh schemes sanctioned. Owing to the high cost of labour and building materials, the policy of the Government is not to sanction generally any new building, unless imperatively and inescapably necessary for carrying on the administration. So no new big building schemes are proposed to be started in 1955-56.

"The second Demand includes provision for the staff of the Public Works and Highways Departments and also for the Steam Boilers Departments. The Highways Department also attends to District Board works and necessary debit is made against the District Boards concerned in proportion to the cost of District Board works in the Division during the year. The provision made for 'Tools and Plant' under this Demand is for the maintenance of road rollers, lorries and heavy plant and machinery in the Public Works and Highways Departments and also for the purchase of additional tools and plant required for speedy execution of works."

23rd March 1955]

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"Mr. Speaker, Sir, the two Demands that have been moved by the Hon. Minister for Public Works are very important ones. It is in the interests of the public that roads are laid and without means of communication nothing can be done in this age of civilization and culture. I understand that the Government of India have agreed to give grants amounting to Rs. 138 lakhs for roads of economic importance. I would ask the Hon. Minister whether in the matter of selection of roads of economic importance, the Government give their earnest consideration to all aspects. Sir, in my constituency, the condition of the roads is very bad in Talliparamba and Irikkur firkas. The Hon. Minister and hon. Members may feel why I am raising a local issue when discussing an important demand like this. If some roads are constructed in Talliparamba and Irikkur firkas, it will go a long way in developing the cottage industries and so many other industries in the State. The firkas are full of rich resources but for ages together they have been completely neglected.

"There is a road from Talliparamba to Irikkur and there is also a small culvert and a bridge. The bridge is in a dilapidated condition and has not been repaired for the last two years. From Irikkur to Irutti there is a bridge which is also in a dilapidated condition and no attempt has been made to repair it. The question of economic importance should be considered in selecting the roads and I would request the Hon. Minister to see that these bridges, culverts and roads are repaired in time.

"Another important matter which I wish to refer is about the pay, living conditions and status of the employees working in the Public Works Department. The lascars, the watchmen, the wiremen and drivers of motor boats are not given any living wage. Apart from that, till 1949 these lascars were given Rs. 18 as basic pay, but from 1949 their pay has been reduced to Rs. 12. In spite of several representations, no reply has been received from the Government. The lascars attached to Tahnur, Kootoi and Poora-peramba are getting only Rs. 12. They are full-time workers and as a matter of fact these workers have to be at their posts during all the 24 hours. They do not know when the boats will come. They have to raise the shutters for purposes of navigation and they are working for full 24 hours, in the literal sense of the term. I should say it is a tragedy. I would request the Hon. Minister to consider their case and see that these posts are provincialised. We all know, Sir, that Malabar is a land of rivers. Nearly about 1-10 25 to 30 motor boats are plying in my own constituency limits. p.m. I understand that it is the Executive Engineer who gives licence for plying motor boats. But nothing has been mentioned in the conditions governing the licence with regard to the rates of wages, leave facilities, etc., of workers employed in this trade. Recently the pay of the drivers has been fixed. The wages of other workers

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [23rd March 1955]

have not been yet determined. Apart from that, the conveniences of passengers also have not been considered at all. No platforms or sheds for the use of passengers travelling in these motor boats have been provided. Most of the boats have not at all been disinfected. The boats are maintained in a very deplorable state of affairs. So, I would request the Hon. Minister to go into this matter and see that not only workers are assured of ample remuneration but also passengers are provided with travelling facilities.

“ I wish to refer to another matter with regard to collection of tolls by the Government. These tolls are collected for travelling over certain railway bridges which have been recently converted into ordinary bridges by the Highways Department. As far as my knowledge goes, there is a bridge at Balliapatta where tolls are collected and this bridge is closed for the use of the public after 9 p.m. Round about that area there are about 40 villages and even vans and cars carrying pregnant women having labour pain are not allowed to pass through the bridge after 9 p.m. till 6 a.m. the next day. I understand that even medical men have represented to the Government in this connexion. As a matter of fact, I also made representations to the Government on behalf of the All-India Kisan Sabha Conference in 1953 and I have been given a reply by the Government that the matter will be considered. Though it was nearly two years since the Government have given their reply, still the Government are considering it and nothing has been done at all. I request the Hon. Minister to be kind enough to consider that matter also.

“ Another thing which I wish to mention is with regard to the deepening of the Canoli canal. It is a very important canal and it can be used for carrying merchandise to the various parts in Malabar. I would request the Hon. Minister to see that the deepening of this canal is taken up immediately so that this can be used for navigation as it was used before.

“ In this connexion, I wish to point out to the Hon. Minister one other matter. I find every year Government sanctioning estimates for a large number of works. They have sanctioned estimates for a large number of schemes in 1952, 1953 and 1954. When I came first to this Assembly three years ago—before I came here, I was an agitator and a worker like most of the hon. Members—and when huge Budget books containing 500 and 600 pages were given to me, I was under the impression that all the proposals contained in those Budget books would be implemented because they had been sanctioned by the Government. But I am surprised to find that many of these schemes have not been implemented at all. Even this year the Government have sanctioned a number of schemes. But there is no guarantee that all these schemes will be implemented this year itself. With regard to the Headquarters Hospital and the Hospital for Women and Children

[23rd March 1955] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

at Kozhikode, nothing has been done though allotments have been made during the last two years' Budgets. Similarly is the case with regard to the proposal to construct building for Cannanore Training School also. The proposal to repair old buildings of the Kozhikode Headquarters Hospital also has not been taken up so far. My object in pointing out all these things is to impress on the Hon. Minister the need for implementing all schemes which have been sanctioned by the Government. With regard to the construction of a bridge over Kuppam river the Hon. Minister pointed out last time itself that he had called for tenders for undertaking the construction of the bridge. But, Sir, in 1952 also tenders have been called, but subsequently cancelled. Afterwards, no action was taken. Though the scheme is estimated to cost Rs. 7 lakhs and odd only Rs. 25,000 has been provided for in the Budget for the coming year. May I know from the Hon. Minister whether the scheme will be taken up this year at least? I hope that as far as the schemes concerning Malabar are concerned, they will be taken up this year and implemented without any further delay.”

* SRI E. K. SANKARAVARMA RAJA :—“ Sir, in respect of Demands XXIV and XXV—Civil Works, I have to bring to the notice of the Hon. the Minister for Public Works that most of the roads in North Malabar are in a very bad condition. As pointed out by hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar, the work of constructing a bridge over Kuppam river should be taken up immediately this year itself.

“ With regard to North Malabar areas and particularly with regard to my constituency I wish to make a few remarks. Sir, the Kuttiyadi ghat road between Badagara and Mananthody is a very important ghat road. The distance from Mananthody to Badagara (via) Kuttiyadi is about 44 miles and about 4½ miles of the ghat road has already been laid up by the villagers themselves. Along with the laying of the remainder portion of the road, three bridges have to be constructed. For one bridge at Thottipalam, the Government have to spend about a lakh. For the other two bridges, the Government may not have to spend large sums of money because plenty of rocks are available nearby required for the construction of the bridges and on both sides of the stream there are high rocks. People in that area want that the construction of these bridges and the laying of the ghat road should be taken up this year itself, and that too as early as possible. I hope the Hon. Minister will see to it that this work is taken up as early as possible either under the Five-Year Plan or under any other plan.

“ I wish also to refer to the question of completing the earthwork on both sides of the Kallyamvalli Bridge as the old one is in a dilapidated condition. I request, Sir, that the earthwork may be taken up early by the Government either by acquisition of land nearby for taking earth or by some other means.

[Sri E. K. Sankaravarma Raja] [23rd March 1955]

1-20 P.M. "Some time back I wrote to the Transport Department for running a bus from Guruvayur to Ponnani (via) Chalaseri as derived by the public of Ponnani. That has not been possible because the road from Guruvayur (via) Chalaseri according to by the Transport department has to be widened. But the widening work has to be done by the Public Works Department. I request the Hon. Minister to see that the widening of the road is done as early as possible so that the roundabout route (via) Thiruthala which is a circuitous one may be abandoned and passengers may save As. 8 per trip if the road mentioned above is put up. That may kindly be taken into immediate consideration of the Government."

SRI K. VINAYAKAM—" : I want only two minutes, Sir."

MR. SPEAKER:—"How much time the Hon. Minister wants?"

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"I will finish very quickly, Sir."

MR. SPEAKER:—"Then the hon. Member Sri Vinayakam may take five minutes."

SRI K. VINAYAKAM:—"Mr. Speaker, Sir, I do not propose to expatiate on this cut motion, but shall only deal with a few points as far as my constituency is concerned. There is the Buckingham Canal flowing from Madras down south, passing through Mahabalipuram. This canal carries away only salt water. Yearly, the silt is being removed from this canal by the Department, but the silt so removed from the canal is spread over the agricultural lands adjoining the canal and the agriculturists who own these lands have been incessantly complaining about this saltish silt that is spread on their lands and the consequent damage to crops. The department generally do not seem to take any interest and they do not even take care to look into their complaints. This is being repeated every year and the crops are destroyed. Even last year a representation was made through me to the Hon. Minister, but I do not think any action has been taken so far. At least this year, I request that necessary instructions may be issued to the officials concerned that they should respect the complaints of the agriculturists. It seems to me that they are of the opinion that the entire bund belongs to them. It may be that the bund belongs to that department and there is no objection if they deposit the silt on the bund. They think their job is over if they remove the silt and throw it anywhere. During rainy season what happens is after a heavy fall of rain, the silt on the bund is washed away into the fields and thus the havoc is done to the crops. I suggest that the level of the bund may be raised. When there is rise in water-level in the canal, the water overflows and it comes in contact with agricultural lands with the result that crops are affected. Therefore, I request necessary instructions may be issued to the department in this regard."

23rd March 1955] [Sri K. Vinayakam]

"Then, there is the Cooum river. There emanates abnoxious smell from it. For flushing the Cooum water some irrigation research was conducted at Poondi. I have also seen the model there. It looks all right so far as the model is concerned. But in practice, what we find is the flushing of water from the sea into the Cooum has not removed the bad smell to any appreciable extent. Enquiries show that the model is quite O.K. but since the level of Cooum river is too high, there is difficulty in flushing sufficient water from the sea with the result the obnoxious odour could not be got rid off. So what is required is that the Cooum river should be deepened for flushing sea water in larger quantities. This could not be attended by the Corporation. It is not their property. It is the Government who have to do this."

* THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"Mr. Speaker, Sir, Mr. Nambiar while talking on his cut motion has mentioned specially about the economic backwardness of certain areas in Malabar. Well, I do not want to go into the details of the various places mentioned by him. But if economic conditions are going to be the criterion, I may assure the hon. Member that Malabar will get the first place and as such he need not worry."

"He referred to the provision made by the Government of India for development of roads of inter-State importance. He was mentioning about Thaliparamba, Erukkur and various other places. I would like to assure him that it will all be remembered and Malabar will certainly get due representation, not at the cost of other places that are not spoken of here in view of the shortness of time; all the places will be served according to their needs."

"Then, Sir, the bruig question with reference to this Demand has always been the poor pay, emoluments and service conditions of the work-charged establishment and regularizing their services. It has been a very vital question and I entirely sympathise with that. My heart is with them and I want to do something for them, but then finance is standing in our way. But I hope a time will come when we could solve that. I am not trying to defend what we are doing just now. We know it is a very vital question and our attention is already focussed on it. It is certain that we will be able to do something, if not this year, at least in the next Budget. I am sure that I will be able to move my Colleague to tackle this problem and I hope also that our financial position will be better by that time, so that he won't turn a deaf ear."

"Then reference was made to motor boats and their staff. It was stated that their pay was lowered and they were kept in an insanitary condition. I shall certainly call for an inspection to be made. I cannot understand why their pay which was at Rs. 18 has gone down to Rs. 15 according to the hon. Member."

DEMAND XXIV—CIVIL WORKS—WORKS AND
DEMAND XXV—CIVIL WORKS—ESTABLISHMENT
AND TOOLS AND PLANT

[Sri R. Shanmuga Rajeswara Sethupathi] [23rd March 1955]

It is very wrong and if it had happened, I shall certainly cause an investigation to be made and try to restore, if not add anything more.

"Then an hon. Member referred to the tolls also in certain places and how it has been causing a lot of inconvenience, especially in cases of certain maternity cases and so on. I do not know how it has been charged and I am sorry for that. I shall have it looked into and shall have it examined.

"Then with regard to the Kuppam Bridge, I must say that the delay was not due to us. There has been a very controversial issue going on with reference to alignment of the West Coast road and we had to wait till that was settled . . ."

1-30 P.m. MR. SPEAKER:—"It is now half-past one of the clock. I am going to guillotine the remaining Demands.

"It being half-past one of the clock, Mr. Speaker, proceeded pursuant to the Assembly Rules to put forth the questions on the cut motions and the Demands under discussion and then successively put forth the questions on the other Demands, notice of which had been given by Government. The question is—

'That the allotment of Rs. 4,83,56,700 under Demand XXIV—Civil Works—Works be reduced by Rs. 100.' "

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 4,83,56,700 under Demand XXIV—Civil Works—Works.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That the allotment of Rs. 1,24,56,100 under Demand XXV—Civil Works—Establishment and Tools and Plant be reduced by Rs. 100.' "

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,24,56,100 under Demand XXV—Civil Works—Establishments and Tools and Plant.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

23rd March 1955]

A.—Other Demands.

DEMAND II—EXCISE DEPARTMENT.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 6,08,900 under Demand II—Excise Department.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND III—STAMPS ADMINISTRATION.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 12,96,200 under Demand III—Stamps Administration.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND V—REGISTRATION DEPARTMENT.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 40,39,700 under Demand V—Registration Department.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXVIII—FAMINE.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,50,000 under Demand XXVIII—Famine.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXIX—PENSIONS.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,80,53,400 under Demand XXIX—Pensions.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXX—STATIONERY AND PRINTING.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,07,20,600 under Demand XXX—Stationery and Printing.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXXI—MISCELLANEOUS.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,06,70,300 under Demand XXXI—Miscellaneous.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

[23rd March 1955]

B. Other Expenditure.**DEMAND XXXIV—COMPENSATION TO ZAMINDARS.****MR. SPEAKER :—**" The question is—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 22,00,000 under Demand XXXIV—Compensation to Zamindars.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXXVI—CAPITAL OUTLAY ON INDUSTRIAL DEVELOPMENT.**MR. SPEAKER :—**" The question is—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 33,31,900 under Demand XXXVI—Capital Outlay on Industrial Development.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XXXVII—CAPITAL OUTLAY ON CIVIL WORKS.**MR. SPEAKER :—**" The question is—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 97,40,100 under Demand XXXVII—Capital Outlay on Civil Works.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XL—COMMUTED VALUE OF PENSIONS.**MR. SPEAKER :—**" The question is—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 15,65,000 under Demand XL—Commuted Value of Pensions.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND XLI—CAPITAL OUTLAY ON SCHEMES OF STATE TRADING.**MR. SPEAKER :—**" The question is—

' That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,75,03,500 under Demand XLI—Capital Outlay on Schemes of State Trading.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER :—" I now adjourn the House to meet again tomorrow, 24th March 1955, at 8-30 a.m."

The House then adjourned.

[23rd March 1955]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 1556 asked by Sri K. Aranganathan at the meeting of the Legislative Assembly held on 23rd March 1955, page 194 supra.]

Following efforts have been made to infuse in the general public a sense of confidence and security as stated in paragraph 50, item (1) at page 17 of the Report on the Administration of the Police of the Madras State, 1953 :—

(i) Villages are being visited by Police Officers, and meetings are held to secure the co-operation of the public.

(ii) Village officers and private individuals are freely rewarded for their good work, wherever necessary.

(iii) Courtesy weeks are observed.

(iv) Village Vigilance Committees have been re-vitalized.

(v) Local leaders are being contacted by the Police Officers in matters relating to the Law and Order situation in their respective areas.

Y. SIVARAMA MENON,
Deputy Secretary to Government.

[28th March 1955]

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 1584 asked by Sri M. Kalyanasundaram at the meeting of the Legislative Assembly held on 23rd March 1955, page 218 supra.]

Statement showing the action taken on the representations made by the Lignite Mines National Workers' Union and the Lignite Mines Labour Union, Neyveli.

1. LIGNITE MINES NATIONAL WORKERS' UNION.

<i>Representations.</i>	<i>Action taken.</i>
(1) The union may be accorded recognition.	(1) This is separately under consideration.
(2) The workers should be granted permanent status.	(2) As the project is a temporary pilot project the question of granting permanent status does not arise.
(3) The wages of the workers should be fixed with reference to their skill, previous experience and educational qualification.	(3) This is being done.
(4) First-aid facilities should be made available for injured workers.	(4) This is being given and a full-time doctor is available.
(5) Fifteen days privilege leave and fifteen days casual leave per year should be granted to the workers.	(5) Leave is granted according to the Standing Rules framed for the Pilot Scheme.
(6) Sick leave should be granted to the workers.	(6) This is being given according to the provisions of the Workmen's Compensation Act.
(7) Sanitary facilities should be provided for the workers.	(7) This is being attended to. There is already a Sanitary Inspector in the project.
(8) A months notice should be given before effecting retrenchment of staff.	(8) This is under consideration.
(9) Cheap food and tiffin should be made available to the workers through the canteen.	(9) Wages have been fixed according to the local conditions and supply of food and tiffin at concessional rates does not arise.
(10) The workers should be provided free transport from their residence to the place of work.	(10) This is being done with due regard to the need and economy.

2. LIGNITE MINES LABOUR UNION.

(11) The pilot scheme is being dragged on unnecessarily.	(11) This is not true. The excavation work in the pilot quarry has been completed for the present and certain essential ground-water investigations are in progress.
(12) There is discrimination in wages and treatment between North Indian labourers and South Indian labourers.	(12) This is not correct.
(13) No Muslim is appointed in the project and that the Muslims already working in the Project are being discharged from service.	(13) Do.
(14) The machinery and equipment are not maintained properly resulting in expenditure and loss to Government.	(14) Do.

23 March 1956]

*Representations.**Action taken.*

2. LIGNITE MINES LABOUR UNION.—cont.

(15) The services of senior and experienced departmental men deputed for work in the Project were not properly utilized.	(15) This is not correct. Persons are posted to sections where they will be able to do useful work.
(16) There is no real progress in the excavation side of the pilot quarry.	(16) This is not correct. The excavation work has ended on 9th December 1954 and no machine work is possible.
(17) The union has not been recognized	(17) See remark in item (1) above.
(18) The operators and other workers are being discharged when the quarry operations have not been completed.	(18) The operators were discharged as the excavation work has been completed. The workers employed in drilling or boring operations are being kept on in service for the further investigation of the ground-water position.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Thursday, 24th March 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at half-past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Advances under Well-subsidy Scheme, Malabar.

* 1707 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP (on behalf of Dr. K. B. Menon): Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have issued instructions to recover immediately amounts advanced under the Well-subsidy Scheme in Malabar;

(b) whether representations have been received for permission to pay in instalments; and

(c) if so, what action the Government propose to take in the matter?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“(a) & (b) The answer is in the negative.

“(c) Does not arise.”

Inspector-General of Registration.

* 1708 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state the reasons why an Assistant Secretary to Government was appointed as the Inspector-General of Registration on March 18, 1954, without consulting the Public Service Commission?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“The appointment to the post of Inspector-General of Registration was made in accordance with the rules which provide for recruitment to the post by transfer from Assistant Secretaries to Government. The Commission's advice was not sought because consistently with the practice in the past and the Government's own intentions, consultation with the Commission was not necessary.”

SRI K. P. GOPALAN :—“Are the Government aware that there is a special provision in Article 320 of the Constitution that if transfer from one department to another is to take place or if there is to be a change in service conditions, the Commission should be consulted? May I know whether the Government have received any note or criticism from the Public Service Commission in regard to the appointment under reference and what reply the

[24th March 1955]

Government have given? Are the Government aware that the way in which the appointment was made was a violation of the provisions of the Constitution?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" The matter was discussed with the Commission and the Government were satisfied that the appointment was made within the limits of the Constitution."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" If the Government were sure of their position, will the Hon. Minister explain why an order was issued subsequent to the appointment or just before that, taking this post outside the purview of the Public Service Commission?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" It was left to the Government to issue such orders whenever they felt it necessary in the interests of the administration. There was nothing wrong in that."

SRI K. ARANGANATHAN :—" Was it a promotion or appointment?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" It was an acting appointment."

SRI S. PANCHAKSHARAM :—" Have not the Government the right to appoint such individuals to important posts when exigencies of public service so require?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Yes, Sir."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I would like to explain, Sir, that in making appointments of Heads of Departments, certainly the Government should have the ultimate voice. If necessary, they may consult the Public Service Commission also. But in all these cases of appointments of Heads of Departments, it should ultimately be the Government's choice."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Will the Government explain their stand that it is not necessary to consult the Public Service Commission in this matter and in issuing the order taking the post outside the purview of the Public Service Commission?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" There was some doubt expressed in certain quarters that it might infringe certain rules. Therefore, to make it clear and free from any legal difficulties, that order was issued. In the past also all these appointments were made on Government's own initiative and the Public Service Commission was not consulted at all."

SRI K. P. GOPALAN :—" While there are people who have got more experience, who are capable of doing the work and who can be promoted, why have the Government specially appointed a person from the Secretariat to that post?"

[24th March 1955]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" It was considered that the person who was available should undergo training for two years in the interests of administration. Therefore, we thought that we could give that particular person, who was available training and then appoint him."

SRI N. RAMAKRISHNA AYYAR :—" Did the Public Service Commission protest against the order mentioned by the hon. Member Sri Narayana Kurup?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" They did not protest actually. But they pointed out that it would have been much better if the Commission had been consulted."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" May I know whether an additional post of Joint Inspector-General of Registration was created and if so, what was the need for it? Was it created because there was need for it or for any other purpose?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" It was created because it was thought that a certain person who was available could be trained and appointed as Inspector-General of Registration after two years."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Is it not a fact that in making this appointment the claims of a number of persons were overlooked though the Government were competent to appoint persons who had special virtues? Will the Hon. Minister tell us what particular virtue this individual possessed against all the others who had priority?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" All the relevant factors were taken into consideration when this appointment was made. It was open to the Government to fill up the post of Inspector-General of Registration by the appointment of a person belonging to certain categories of posts. This is not a new practice. The Government have been following this practice for the last so many years. Consistently with that practice, they have appointed a particular person to the post. I do not think that the Government have in any way deviated from the principle."

Strike in Nagji Purushotam Company, Kozhikode.

* 1585 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) how many workers were arrested by the police in connexion with the strike in Nagji Purushotam Company, Kozhikode, since 25th January 1955;

(b) how many workers were injured as a result of the lathi charge by the police;

[24th March 1955]

(c) how many were admitted into the hospital in connexion with the game; and

(d) what conciliation efforts the Government have taken in the dispute between workers and the management of Nagji Purushotam Company, Kozhikode?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) No worker of the company was arrested. But four outsiders who took part in the strike were arrested on 28th January 1955 for persistent and wrongful restraint of hand-cart pullers.

“(b) There was no lathi charge on strikers by the police. But one of the four arrested, who resisted the arrest and removal by the police, sustained minor abrasions during his resistance to arrest.

“(c) No one was admitted as an in-patient in the hospital. But the one referred to in the answer to clause (b) was sent to the hospital by the police and was treated.

“(d) The disputes in respect of bonus for 1952-53 and the number of festival holidays, have been referred for adjudication. Consequently, the Government have prohibited the continuance of the strike under section 10 (3) of the Industrial Disputes Act, 1947. The other points of the dispute are under examination by the Labour department.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“Will the Hon. Minister be pleased to state the number of workers who were treated in the Headquarters Hospital, Kozhikode, as out-patients?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“As I have already stated, only one person was treated as an out-patient in the Headquarters Hospital. But one Mr. Induchudan, Editor of the ‘Desabhimani’ of the Communist Party took two workers by name Achuthan and Allukuni to the hospital alleging that they had also received injuries. But the doctor examined them and found no injuries on them.”

SRI K. P. GOPALAN :—“I was an eye-witness so far as these incidents were concerned. So many workers got injuries. The police authorities brought blacklegs into the factory and some workers were taken into police custody. Some workers were beaten while in police custody and let off afterwards. May I request the Hon. Minister to institute a non-official inquiry into the matter and find out the police authorities who inflicted the injuries on the workers?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“There is absolutely no necessity for it. The Government are satisfied that the report they have received is quite correct.”

8-40
a.m.

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—“മലപ്പുറം കോട്ടിംഗോളിയിൽ സാധു മനുഷ്യർക്കെതിരെ ഉണ്ടായ അക്രമങ്ങൾക്കു സാക്ഷ്യം വഹിച്ചതുകൊണ്ടും മറ്റും അക്രമികളെയും ധിക്കാരികളെയും സംസാരിച്ചിട്ടുള്ളതായി ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടിട്ടുണ്ടോ?”

24th March 1955]

MR. SPEAKER :—“It has nothing to do with the main question. Let the hon. Member put a separate question.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“Sir, when the lathi-charge took place, one of the persons present there took photographs of the clash between the police and the workers. Later he told the Sub-Inspector that he was doing an illegal thing and that he was going to produce those photographs to the Members of the Assembly. In that connexion the Sub-Inspector was alleged to have said : ‘പാലിമെന്റും അസംബ്ലിയും എന്താ ക്കു ചിലണം’. That is, ‘I care a hang for the Assembly and the Parliament.’ That is why this question is relevant.”

MR. SPEAKER :—“I cannot understand how it is relevant.”

Family planning.

* 1586 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) The amount allotted by the Government for family planning programme;

(b) whether any machinery has been set up and persons trained; and

(c) what are the plans evolved by the Government for educating the people on sex and family planning?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) The Government have sanctioned, with the financial assistance of the Government of India, a scheme for family planning at a cost of Rs. 56,000 (recurring and non-recurring).

“(b) Nil.

“(c) The Government have proposed to print pamphlets on Family Planning in the regional languages and distribute them to the public with a view to educate them in the methods of birth control.

“The 8 family planning clinics proposed to be opened will also demonstrate the use of birth control equipment and contraceptives.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“Would family planning include giving instructions to persons who wish to beget children?”

MR. SPEAKER :—“Perhaps the hon. Member means barren people. How does that come under family planning?”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“Sir, family planning not only includes birth control but also instructions to persons who do not have children, how to beget children.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Yes, Sir. A research centre is proposed to be opened at the Women and Children's Hospital, Egmore, to deal with ‘sub-fertility’.”

[24th March 1955]

SRI N. C. RAMASAMY KANDER :—“ கிராமங்களிலேயே அதிகமான குழந்தைகள் பிறப்பதால் இந்த குடும்பக் கட்டுப்பாட்டு நிலையங்களை கிராமங்களிலேயே அதிகமாக ஏற்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா ? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Perhaps the hon. Member wants that family planning centres should be opened in rural areas. They will have to be opened in course of time.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Is there any process by which this family planning has yielded any appreciable results after so much of money was spent lavishly for it in the City of Madras? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ It is bound to produce good results. To-day family planning is widely practised in all Western countries.”

SRI A. RATNAM :—“ May I know whether any special staff has been provided for doing propaganda on ‘ Family Planning ’ and if so, the number of members of the staff? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The necessary staff will be employed at the full-time family planning clinics in 8 of our hospitals and propaganda also will be done.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Will the Hon. Minister be pleased to state whether he will ask medical officers to convene periodical meetings of women in the villages and explain to them the utility of this scheme? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ It is proposed to give this advice to women who need it at Women and Children's Hospitals and at Maternity and Child Welfare Centres.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ Till some time ago it was the rhythm method that was propagated. Recently the Delhi Municipality has given up that system, because it has proved to be a failure. Now what is the alternative method which is being propagated for family planning? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The generally approved and most widely practised method is the use of diaphragm and jelly. This is a combination of mechanical and chemical contraceptives.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“ Women's Welfare organisations can do a lot of service in this field of family planning. I wish to know whether the Government have sought the assistance of these organizations and the Women's Welfare Department? How many women are working in that Department and what is the strength of the family of each woman? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Yes, Sir, voluntary women's organizations are taking great interest in this matter and they are doing their bit of work and the Government will help them.”

[24th March 1955]

SRI S. THINAKARASAMI THEVAR :—“ May I know from the Hon. Minister the measures which have been taken in the villages to propagate family planning? Also will the Government come forward to provide some special staff to do more propaganda work about it in the villages? ”

MR. SPEAKER :—“ This question has already been put.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ It will take some more time for this scheme to be extended to villages. Unfortunately in the villages they are resorting to artificial abortion.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ It has been noticed by experts that birth rate is higher among the poorer classes than among the well-to-do people. Therefore, as part of the scheme of family planning, will the Government take real steps to raise the standard of living of the poorer sections of the people? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Yes, Sir, the object of our Five-Year Plans is also to raise the standard of life of the people. When their living standard goes up, the number of children born to them also diminishes and that is the experience in all civilized countries.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ May I know whether the Government are aware that the womenfolk in the Tamil Nad consider that it is a sin to control birth which they feel is an attempt to murder. If so, what do the Government propose to do in the matter? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The hon. Member is making a confusion between birth control and murder. There is no murder in it as it is only a prevention of conception.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ Preventing birth is considered to be a very great sin by our womenfolk especially in the villages.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The hon. Member is not properly informed. Women welcome birth control more than men do. Women in many places in this country have asked for contraceptives. They also want that sterilization should be done by doctors and many men and women are gradually coming to have it done.”

DR. K. B. MENON :—“ Will the Government do the simple sterilization operation free of cost? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Those who are entitled to free treatment can have it done free of cost.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Has any prescription been discovered as yet which is really not injurious to the health of the person? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Present-day approved methods are safe. They are effective and they are acceptable to most people.”

[24th March 1955]

Export of onions and chillies.

8-50 * 1587 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the quota of onion and chillies fixed for the second half of 1954, for export from this State;

(b) when the allotment was made;

(c) whether the State Government represented to the Centre for increasing the quota; and

(d) if so, the result of the representation?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) The information about fixation of export quotas of onions, chillies and other commodities and the State Government's recommendation in this regard are confidential and it is not in the public interest to disclose these figures.

“(b) In respect of chillies, the allotment was made in July and September 1954 and in respect of onions, in November 1954.

“(c) Whenever the Government consider that adequate export quota should be allowed with reference to the local production and supply position, they always make representations to the Central Government for increasing the export quota.

“(d) The Central Government decide the export policy from an All-India point of view and having full regard to the consumption and requirements of the country, ruling prices at the time of permitting exports and the anticipated effects of exports on price levels.”

SRI K. VINAYAKAM :—“Sir, out of the quota of onions allotted for export, the Government of Madras have been pleased to set apart a portion for the co-operative societies operating in the State. Is the Hon. Minister aware of the fact that those societies have misused this privilege and have handed over their permits to the ordinary traders in the State of Madras?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Sir, I would like to have notice.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“வெங்காயம், மிளகாய் ஆகியவைகளை இந்த ராஜ்யத்திலிருந்து ஏற்றுமதி செய்வதற்கு எவ்வளவு மத்திய சர்க்காரால் ஒதுக்கப்பட்டது. சென்னை சர்க்கார் எந்த அளவு சிபார்சு செய்தார்கள் என்பது ரகசியமாக இருந்தாலும்கூட வெங்காயமும், மிளகாயும் நம் ராஜ்யத்தில் மிக அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்படுவதினால், அதற்கேற்றபடி ஏற்றுமதி கோட்டாவை மத்திய சர்க்கார் அதிகப்படுத்தி இருக்கிறதா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“இதுவரை மத்திய சர்க்கார் ஒதுக்கியிருப்பது போதாது என்றும், ஏற்றுமதிக்கு இன்னும் அதிகமாக ஒதுக்க வேண்டுமென்றும் இந்த சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.”

[24th March 1955]

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“Sir, on the last two occasions when export quotas were fixed for the various districts, the district of North Arcot was excluded. Thiruvannamalai and Chengam produce more than 3,000 tons of chillies. Will the Hon. Minister think of apportioning a certain portion of this for export and thus help the North Arcot merchants also?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Yes, Sir, I shall examine the position with reference to the North Arcot district.”

SRI R. KRISHNASWAMI NAIDU :—“நம்முடைய ராஜ்யத்தில் விளையும் மிளகாய் வத்தலின் அளவுக்கேற்றபடி ஏற்றுமதி கோட்டா ஒதுக்கப்படாததால் நம் ராஜ்யத்திலிருந்து வங்காள வியாபாரிகள் மிளகாய் வத்தலை வாங்கிக்கொண்டுபோய் அதை அவர்கள் ஏற்றுமதி செய்திருக்கிறார்கள் என்பது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறதா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“அதுபற்றிய விவரம் என்னிடம் இல்லை.”

SRI S. JAYARAMA REDDIAR :—“எவ்வளவு டன் வெங்காயம் இந்த ராஜ்யத்திலிருந்து ஏற்றுமதி செய்வதற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்ற தகவல் ரகசியமாக வைக்கப்பட்டு தெரிவிக்கப்படாமலிருக்கிறது. வங்காளத்திலிருந்து 2,500 டன்னும், ஆந்திராவிலிருந்து 1,250 டன்னும், நம் ராஜ்யத்திலிருந்து 500 டன்னும் வெங்காயம் ஏற்றுமதி செய்வதற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று நான் சொல்லுகிறேன். இது உண்மையாக இருக்குமானால் நம் ராஜ்யத்திலிருந்து அதிகப்படியாக ஏற்றுமதி செய்வதற்கு நம்முடைய சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருடன் யோசனை செய்து ஏற்பாடு செய்வார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“கனம் அங்கத்தினர் சொல்கிறபடி இந்த ராஜ்யத்திலிருந்து 500 டன் வெங்காயம் ஏற்றுமதி செய்வதற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பது சரியல்ல.”

SRI A. AIYANAR :—“வெங்காயம், மிளகாய் ஏற்றுமதி செய்வதற்கு ஹரிஜனங்களில் எத்தனை பேர்களுக்கு லைசென்ஸ் வழங்கியிருக்கிறார்கள்?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“அதுபற்றிய விவரம் அரசாங்கத்தினிடம் இல்லை.”

SRI P. CHELLATHURAI :—“நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு 500 டன் வெங்காயம் ஏற்றுமதி செய்வதற்கு கோட்டா அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்வது சரியல்ல’ என்று கனம் அமைச்சரவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். அப்படியானால் நம் ராஜ்யத்திற்கு ஒதுக்கியிருக்கும் அளவு தான் என்ன என்று மந்திரி அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?”

MR. SPEAKER :—“அதுதான் ரகசியமாக இருக்கிறதென்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்களே?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“எவ்வளவு ஒதுக்கப்படும், எவ்வளவு ஒதுக்கியிருக்கிறது என்பதெல்லாம் இப்பொழுது வெளிப்படுத்துவது சரியல்ல என்று மத்திய சர்க்கார் அபிப்பிராயப்படுகிறது, இந்த சர்க்காரும் அபிப்பிராயப்படுகிறது. ‘ஸ்பெகுலேஷன்’ வருமானதால் வெளிப்படுத்துவது நல்லதல்ல என்று சர்க்கார் அபிப்பிராயப்படுகிறது.”

[24th March 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய காலத்தில் கோட்டா நிர்ணயித்திருக்கக்கூடியது அநேகமாக பிரச்சரிக்கப்படுகிறது. வியாபாரிகள் விஷயம் தெரிந்தவர்கள். இந்தச் சபையில் சொன்னால் நாட்டுக்கு என்ன கெடுதல் ஏற்பட்டுவிடும் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.”

“ வெங்காயம், மிளகாய் வத்தல் ஏற்றுமதி விஷயத்தில் நம் ராஜ்யத்திற்கு ஒதுக்கவேண்டிய கோட்டாவைக் குறைத்து, வங்காளத்திற்கு அதிகமாக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக வங்காள வியாபாரிகள் இங்கு வந்து வெங்காயத்தை வாங்கிக்கொண்டு அவர்கள் ஏற்றுமதி செய்கிறார்கள் என்ற விஷயம் மந்திரி அவர்களுக்கு வியாபாரிகளால் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மந்திரி அவர்களுக்கு வியாபாரிகள் சமர்ப்பித்திருக்கும் மகஜரின் நகலை நான் பார்த்திருக்கிறேன். ராஜ்ய சர்க்காருக்கும் மத்திய சர்க்காருக்கும் இது விஷயத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் தகராறை வெளிப்படுத்த வேண்டாம் என்ற ஒரே நோக்கத்திற்காக இது ரகசியமாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ மத்திய சர்க்காருக்கும் ராஜ்ய சர்க்காருக்கும் தகராறு எதுவும் இருப்பதாக நான் உணரவில்லை. அதைத் தெரிவிக்கக்கூடாதென்பது ஒன்றும்மில்லை. எவ்வளவு கோட்டா ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை வெளிப்படுத்துவது நல்லதல்ல. Exportable surplus எவ்வளவு என்று இப்பொழுது நாம் சொன்னால் அதிலிருந்து speculation வரும், விலை பாதிக்கப்படும். ஆகவே தான் இந்த விவரங்களை யெல்லாம் வெளிப்படுத்துவதற்கில்லை என்று நான் சொன்னேன்.”

வியாபாரிகள் எவ்வளவோ விஷயங்களைப்பற்றி தெவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த ராஜ்யத்திலிருந்து எவ்வளவு தூரம் ஏற்றுமதி செய்யலாமென்று இந்த அரசாங்கம் கருதுகிறதோ அதை மத்திய சர்க்காரிடம் வற்புறுத்திக்கொண்டுதான் இருக்கிறது.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ மிளகாய் ஏற்றுமதி விஷயமாக பல தடவை இந்த சபையில் கேள்வி நேரத்தின்போது வெகு காரசாரமாக வாதம் நடந்திருக்கிறது. அதைத் தணிப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள சர்க்கார் யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ மிளகாய் விஷயம் மட்டுமல்ல, இன்னும் எத்தனையோ விஷயங்கள் காரசாரமாக பேசப்படுகின்றன. அதற்கு நான் ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை.”

SRI K. T. RAJU :—“ வெங்காய ஏற்றுமதி விஷயமாக கோட்டாவை வெளிப்படுத்தினால் ‘ஸ்பெகுலேஷன்’ ஏற்படுமென்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். எத்தனையோ பொருள்கள் விஷயத்தில் ஸ்பெகுலேஷன் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. கேவலம் இந்த வெங்காய விஷயத்தில்தான் பெரிய ஸ்பெகுலேஷன் ஏற்பட்டு விடப்போகிறது ? அதைப்பற்றி ஏன் சொல்லக்கூடாது என்று கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ வெங்காய உற்பத்தி செய்கின்றவர்களுடைய நன்மையை உத்தேசித்துதான் நான் அம்மாதிரி சொல்லுவதற்கில்லை என்று சொல்லுகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு வெங்காய உற்பத்தியாளர்களுடைய நலனில் அவ்வளவு தூரம் அக்கறையில்லாமலிருக்கலாம்.”

* * * Expunged as ordered by the Chair.

[24th March 1955]

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ Sir, before we think of export, we must think of internal consumption. Sometime ago onion was sold even at Re. 1 per viss. Even now the price of onion is high. I would like to know whether there is sufficient onion for internal consumption so that people in the State of Madras may get it at cheaper price and will the Government see to it that only the surplus is exported? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, that is also taken into account while assessing the exportable surplus.”

SRI V. C. PALANISWAMI GOUNDER :—“ கோயமுத்தூர் ஜில்லா போன்ற இடங்களில் வெங்காயம் ஏராளமாக உற்பத்தி செய்யப்பட்டு தேங்கிக் கிடக்கிறது. வெங்காயம் மிளகாயைப்போல் அல்ல. மிளகாய்க்குக் காரசாரம் உண்டு. வெங்காயத்தை அதிக நாள் ஏற்றுமதி செய்யாமல் வைத்துக்கொண்டிருக்க முடியாது. உடனுக்குடன் ஏற்றுமதி செய்ய வேண்டும். வெங்காயம் கிடைதாங்காத சர்க்கு. ஆகவே, வெங்காயத்தைப் பொறுத்த வரையில் உடனுக்குடன் ஏற்றுமதி செய்வதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்தால் விவசாயிகளுடைய நிலை சரிந்துகொண்டு போவதை ஓரளவு தடுக்கமுடியும் என்பதை சர்க்கார் அறிவார்களா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ அதை அரசாங்கம் உணர்ந்திருக்கிறது. அதனால் தான் வெங்காயத்தை இன்னும் எந்த அளவுக்கு அதிகமாக இந்த ராஜ்யத்திலிருந்து ஏற்றுமதி செய்ய முடியுமோ அந்த அளவுக்கு ஏற்றுமதிக்கு கோட்டாவை அதிகரிக்க வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காருக்கு ராஜ்ய சர்க்கார் சிபாரிசு செய்திருக்கிறது.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ 1952-53-ம் வருஷத்தில் 12,000 9 a. டன் வெங்காயம் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது. ஆனால் திடீரென்று சர்க்காருக்குக் கணக்குத் தெரியாமல் 2,500 டன் தான் ஏற்றுமதி செய்தார்கள். அதன் காரணமாக விலை திடீரென்று வீழ்ந்து விட்டது. இந்த ராஜ்யத்தில் எவ்வளவு வெங்காயம் உற்பத்தியாகிறது, எவ்வளவு மிளகாய் உற்பத்தியாகிறது, எவ்வளவு ஏற்றுமதி செய்வதற்கு மிச்சமிருக்கும் என்பதை சர்க்கார் கணக்கெடுத்திருக்கிறதா ? அப்படி இது வரை எடுக்காவிட்டால் இனிமேலாவது கணக்கெடுத்து இங்கிருக்கும் ஜனங்களுக்கு எவ்வளவு தேவை, எவ்வளவு வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பலாம் என்று புள்ளி விவரம் சேகரிக்க சர்க்கார் முன் வருவார்களா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ சர்க்காரைப் பொறுத்தவரையில் அதை யெல்லாம் பரிசீலனை செய்துதான் முடிவு செய்கிறார்கள். ஆனால், கனம் அங்கத்தினர் சர்க்காருக்குக் கணக்குத் தெரியாது என்று நினைக்கிறார். கனம் அங்கத்தினர் தயை கூர்ந்து கணக்குச் சொல்லிக்கொடுத்தால் அரசாங்கம் மேற்கொண்டு செய்யவேண்டியதைச் செய்யலாம்.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கே. டி. ராஜா அவர்கள் கேட்ட ஒரு கேள்விக்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது, ‘ வெங்காயம் உற்பத்தி செய்கின்றவர்கள் பேரில் ஸ்ரீ ராஜா அவர்களுக்கு அக்கறை இல்லை, சர்க்காருக்குத்தான் அக்கறை இருக்கிறது ’ என்று சொன்னார்கள். யாருக்கு அக்கறை இருக்கிறது, யாருக்கு அக்கறை இல்லை, யாருக்கு அக்கறை அதிகம் இருக்கிறதென்பதைப்பற்றி பின்னால் பார்த்துக்கொள்ளலாம்.”

“ ஏற்றுமதி கோட்டா விஷயமாக புள்ளி விவரங்கள் வெளியிடுவதற்கில்லை என்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். டிசம்பர் 1954 வரை உள்ள ஆறு மாதத்திற்குள்ள வெங்காயத்திற்கான ஏற்றுமதி கோட்டாவை நவம்பர் மாதத்தில் திடீரென்று ஒதுக்குவானேன் ? வெங்காயம் இரண்டு

[24th March 1955]

மாதப் பயிர். மாதாமாதம் தனித்தனியாக ஒதுக்கினால் அவ்வப்போது ஏற்றுமதி செய்வதற்கு உதவியாக இருக்கும். அந்த யோசனையைக் கைவிட்டு விட்டு திடீரென்று ஆறு மாதக்கோட்டாவைச் சேர்த்து கடைசி மாதத்தில் மொத்தமாக ஒதுக்கியதற்கு மந்திரி அவர்கள் சமாதானம் சொல்வார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“கடைசி மாதத் தில்தான் ஒதுக்கினார்கள் என்று சொல்வதற்கில்லை. இதற்கு முன்பே சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். சிபாரிசு செய்த அளவை மத்திய சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்து, அதையும் சேர்த்து இந்த அளவுக்கு ஏற்றுமதி செய்யவேண்டுமென்று சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள்.”

SRI S. RAMALINGAM :—“வெங்காயத்தை நறுக்கும்போது தான் கண்ணில் தண்ணீர் வரும். ஆனால் வெங்காயம் அழுசிப் போய் ருப்பதைப் பார்த்தாலே விவசாயிகளுக்குக் கண்ணில் தண்ணீர் வருகிறது. ஆகையினால் அதைத் தடுக்கக்கூடிய அளவில் அதிகமாக ஏற்றுமதி செய்ய மத்திய அரசாங்கத்திற்கு நம் அரசாங்கம் சிபாரிசு செய்வார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“வெங்காயம் அழுது வதைப் பார்த்தால் விவசாயிகளுக்குக் கண்ணில் தண்ணீர் வரும் என்பது தெரியும். அதனால்தான் ஏற்றுமதி செய்வதை இப்பொழுது இருப்பதைவிட இன்னும் அதிகப்படியாக ஏற்றுமதிக்கு ஒதுக்க வேண்டும் என்று ஏற்கெனவே ஒரு அங்கத்தினருக்கு பதில் சொல்லியிருக்கிறேன்.”

SRI N. C. RAMASAMY KANDER :—“செங்கம் தாலுகாவில் மிளகாய் அதிகமாக உற்பத்தியாகிறது. அவைகள் வியாபாரிகளிடம் வந்த பிறகு ஏற்றுமதி கோட்டாவை நிர்ணயிக்கிறார்கள். அதனால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். மிளகாய் அதிகமாக உற்பத்தியாகி இருக்கிறது என்று தெரிந்தவுடனேயும் மிளகாய் விவசாயிகளுடைய கையில் இருக்கும்போதும் வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்யும் கோட்டாவை நிர்ணயிக்க சர்க்கார் யோசிப்பார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“இதையெல்லாம் கவனித்துத்தான் அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளுகிறது.”

Repatriates from Ceylon.

* 1588 Q.—**SRI S. VADIVELU** (on behalf of Sri C. Kandasamy): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of persons belonging to this State out of the 2,045 Indians reported to have been repatriated from Ceylon between August 1954 and December 1954;

(b) whether any rehabilitation measures were taken by this Government to help these people; and

(c) if so, the details of the same?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) The number of persons belonging to this State who came to India from Ceylon after receipt of quit notice from the Government of Ceylon during the period from 19th October 1954 to 2nd January 1955 is 2,037.

“(b) The answer to the question is in the negative.

“(c) In view of the answer to clause (b), this question does not arise.”

24th March 1955]

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“Sir, the Hon. Minister stated that the number of persons belonging to this State who came from Ceylon was about 2,000. Actually, a larger number of persons, nearly three to four times the number stated by the Hon. Minister have returned from Ceylon. In my own firka alone, I think more than 2,000 people have returned from Ceylon. In view of these facts, may I know whether the Government will take steps to rehabilitate them?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I have given the figure—2,037—for the period from 19th October 1954 to 2nd January 1955. Subsequently also, persons could have come. But there is no use of simply saying that many persons might have come. We have fairly accurate figures with regard to repatriation from Ceylon.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“May I know from the Hon. the Minister for Finance whether the Government of Ceylon are still pursuing a stiff policy of ejecting Indians out of that country?”

MR. SPEAKER :—“The question put by the hon. Member relates to a Central Subject. I have admitted the main question in so far as it relates to this State.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“As far as repatriates of this State are concerned, I wish to know whether the Government of Ceylon are still following a stiff policy.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“The difficulty does not seem to be with reference to ejection of persons from Ceylon. The difficulty seems to be with regard to registration of Indian residents there as Ceylonese citizens.”

SRI K. KUNHI MOHAMED SHARIF :—“May I know whether the Government have got information as to the approximate number of persons repatriated from Ceylon to this State after the dates mentioned by the Hon. Minister?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I do not have the figures here. But if the hon. Member puts a separate question, I shall certainly give them.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“The Hon. Minister said that no relief measures were taken. Is it because that all those who have returned are able to take care of themselves or is it because that the Government did not address themselves to this question?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“The Government feel that no relief measures are necessary at this stage and there has not been any large scale demand for relief at all.”

SRI S. RAMALINGAM :—“நிறைய முஸ்லீம்கள் சங்களுக்கு பிழைப்புக் கிடைக்கவில்லை என்று சிலோனிலிருந்து திரும்புவோர் ஜில்லா பத்தமடைக்கு வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் முதல் மந்திரி ஸ்ரீ காமராஜ்

[24th March 1955]

அவர்களுக்கு ஒரு மனுக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதன் நகலை எங்கும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அந்த மனுவைக் கவனித்து அவர்களுக்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுப்பார்களா ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ That is a separate question. I want notice.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ In view of the fact that a considerable number of repatriates who have come to Malabar are not having any houses to live in and also are not having any work to carry on for their living and in view of that fact that some of them have applied to the Government for help, will the Government take steps to see that they are settled in some business so that they may be able to carry on? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The Government are watching the situation very carefully. As soon as they are satisfied that the need has arisen for taking relief measures, certainly they will be taken.”

Exemptions under the Madras Shops and Establishments Act.

MR. SPEAKER :—“ Question No. 1589

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ On a point of order, Sir, நேற்றையதினம் நடந்த விவாதத்தின்போது சர்க்கார் காரியாலயங்களில் கேள்விகளுக்கு பதில் கொடுப்பதில் கால தாமதம் ஏற்படுகிறது என்று சுட்டிக் காட்டினேன். இந்தக் கேள்வியைக்கேட்டு மூன்று மாதங்களாகின்றன. இது விஷயமாக இந்த சபையில் பல் தடவைகளில் பதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் இந்தக் கேள்விக்கு பதில் ஏற்கனவே தயாராயிருக்க வேண்டும். ஆகையால் ஏன் இந்தக் கேள்வியை இதற்கு முன்னதாகவே எடுத்திருக்கக்கூடாது என்பதை மந்திரி அவர்கள் கேள்விக்கு பதில் சொல்லும்போது இதற்கும் பதில் சொல்லுவதைச் சேர்த்துக்கொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ இந்தக் கேள்வி செக்ரடேரியட் காரியாலயத்திற்கு எப்பொழுது வந்தது. இவ்வளவு கால தாமதம் ஆனதற்குக் காரணம் என்ன என்பது தெரியவில்லை. ஏதாவதும் தாமதம் ஏற்பட்டிருந்தால் அதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை பரிசீலனை செய்கிறேன்.”

* 1589 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the reasons for the issue of G.O. Ms. No. 3416 at the 4th December 1954 exempting the shops employing three and less than three workers from the provisions of the Madras Shops and Establishments Act, 1947;

(b) on whose representation this modification was made; and

(c) whether Trade Unions were consulted before issuing this Government Order?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) The application of the Madras Shops and Establishments Act caused much hardship and loss to petty shop-keepers besides inconveniencing the general public and preventing the growth of

[24th March 1955]

petty shops. With a view to remove the hardship and to enable the Labour Department to concentrate their attention on bigger establishments instead of on petty ones, the Government have exempted temporarily for a period of one year all shops and establishments employing three and less than three persons from the provisions of the Act. It is proposed to review the position after one year.

“ (b) The question arose from a representation made by the Madura Betel-nut Beedi Cigarette Merchants' Association, Madurai.

“ (c) No, Sir.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ சில தினங்களுக்கு முன் விவாதத்திற்கு பதில் அளிக்கும்போது சில அம்சங்களை மீண்டும் அமுல் நடத்துவதற்கு புனராலோசனை செய்து கொண்டிருப்பதாக மந்திரி பதில் சொன்னார். புனராலோசனை செய்து உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டு விட்டதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்யப்பட்டு வருகிறது. இன்னும் முடிவாகவில்லை. சீக்கிரம் முடிவு செய்யப்பட்டுவிடும்.”

Cashewnut factories.

* 1590 Q.—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether the Government have any scheme to start cashewnut factories or to aid private individuals and concerns for starting such factories in the State, particularly in the Malabar district?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The Government are investigating the possibilities of starting a cashewnut factory on a co-operative basis in the South Arcot district. There is no proposal to start such factories in other places or to aid private individuals and concerns therein.”

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“ Sir, the cashew-nut cultivators of Malabar are getting only a very low price for their products, because some one or two big concerns have monopolized this industry. Considering the difficulties and the low price that the cultivators are getting because of the non-existence of a factory there, will the Government sympathetically consider to start a factory there or to grant aids to any societies that may be formed for this purpose and thus help the cashewnut cultivators? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ These cashewnut factories we have several on the West Coast and they are prospering very well. But if there is any need for more factories, it can be considered.”

9-10
a.m.

[24th March 1955]

Supply of tents to Avadi Congress.

* 1591 Q.—SRI P. JEEVANANDAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any tents belonging to the Government (Forest Department) were supplied or used in Avadi in connexion with the recent All-India Session of the Indian National Congress and, if so, how many such tents were used or supplied;

(b) the total expenses incurred by the Government for transporting and putting up such tents; and

(c) whether the Indian National Congress has paid to the Government cost of erection of the tents belonging to the Government and if so, how much?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) No, Sir.

“(b) & (c) Do not arise.”

Supply of vertical boilers to Avadi Congress.

* 1592 Q.—SRI P. K. GOPALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government supplied any vertical boilers to the Indian National Congress for use during the Avadi Session of the Indian National Congress for making iddies;

(b) if so, the expenses incurred by the Government in this connexion;

(c) whether the Indian National Congress has paid any amount and if so, how much for the above purpose; and

(d) whether any Government official or workmen were posted for the maintenance of the boilers during the session?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“(a) No, Sir.

“(b) to (d) The questions do not arise.”

Order under section 144, Criminal Procedure Code, in Kodoth village.

* 1593 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the expenses incurred by the Government consequent on the promulgation of an order under section 144, Criminal Procedure Code, in Kodoth village, Kasaragod taluk; and

(b) why the above order under section 144 was promulgated in the abovesaid village?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“This has come before the House a number of times. I am answering the question on the assumption that the hon. Member is referring to the orders under section 144, Criminal Procedure Code, promulgated by the Taluk Magistrate, Kasaragod, prohibiting public

24th March 1955]

meetings, processions, jathas, etc., in Kodoth village for a period of 15 days from 3rd January 1955 and which the hon. Member disobeyed, Sir.

“(a) When a Magistrate promulgates an order under section 144, Criminal Procedure Code, it is the duty of the Police force to help him in enforcing that order. The Police do it as part of their normal duties in connexion with the maintenance of law and order. It will not be possible to compute the expenditure incurred in this case separately.

“(b) The attention of the hon. Member is invited to the answer to starred question No. 2594 given notice of by Sri K. P. Gopalan, M.L.A.”

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“இந்த 144 தடை உத்திரவைப் பிறப்பித்த மாஜிஸ்ட்ரேட் யாருடைய ஆலோசனையின்பேரில் இந்த உத்திரவைப் பிறப்பித்தார்கள். யார் யார் பேரில் புகார்கள் வந்தனவோ அவர்களை யெல்லாம் கூப்பிட்டுக் கேட்பிற்கே இந்தத் தடை உத்திரவு பிறப்பிக்கப்பட்டதா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“For all these cases, certain procedure is laid down and that procedure is always followed.”

SRI S. PANCHAKSHARAM:—“Sir, the question is about the expenses in connexion with the promulgation of the order under section 144. Does it cost anything more than the tom-tom charges?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“That will cost a few annas.”

Honorary Medical Officers.

* 1594 Q.—SRI A. VELOO (on behalf of Sri S. P. Thangavelu): Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the age of superannuation fixed for Honorary Medical Officers; and

(b) whether the Government made any exception to the above in the appointment of an Honorary Medical Officer, recently, and if so, why?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—“(a) No age-limit has been fixed. But Honorary Medical Officers who have attained the age of 55 years and who wish to continue in service have to produce a certificate of physical fitness.

“(b) Yes, Sir; in view of the high Post-Graduate qualifications of the applicants and in some cases in view of the dearth of suitable applicants for the posts, persons who had attained the age of 55 years have occasionally been appointed.”

[24th March 1955]

Committee to fix minimum wages of Press Workers.

* 1595 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Government have constituted a Tripartite Committee to enquire into the conditions of Press Workers in the State to fix minimum wage?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"No, Sir."

SRI N. K. PALANISAMY:—"சர்க்கார் இம்மாதிரியாக முக்கூட்டுக் கமிட்டியை ஏற்படுத்தி அடிப்படைச் சம்பளம், குறைந்தபட்ச சம்பளம் முதலியவைகளை நிர்ணயிக்க ஏன் முயற்சிக்கக்கூடாது என்று கேட்கிறேன்?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"இந்த யோசனையை சர்க்கார் பரிசீலனை செய்தது. இம்மாதிரி பொதுவாக முக்கூட்டுக் கமிட்டியை ஏற்படுத்துவதில் பயன் இல்லை. தொழிலாளர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகளைப்பற்றியும், அவர்களுடைய கேரிகைகளைப்பற்றியும் அவர்களுடைய தொழிற் சங்கங்களை வைத்துக்கொண்டு பேசி விவாதித்து முடிவு காண பார்க்கவும், அது முடியாவிட்டால் அதனை லேபர் ஆபீஸர் மூலம் தொழில் கோர்ட்டையே ஏற்படுத்தி அவர்களுடைய தீர்ப்புக்கு விடுவது என்றும் அரசாங்கம் தீர்மானித்திருக்கிறது."

New Panchayats for Tindivanam taluk.

* 1596 Q.—SRI M. VENUGOPALA GOUNDER: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) the steps taken so far to open village panchayat boards in those villages where there are not panchayats in Tindivanam taluk; and

(b) whether any proposal made in 1953-54 to open panchayat boards in Tindivanam taluk is still pending with the Government?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—" (a) In accordance with the instructions issued by the Government to take up the constitution of new panchayats, after the completion of elections to the existing panchayats and the elections to the district boards, the District Panchayat Officer, South Arcot, is now formulating proposals.

" (b) No proposal for the constitution of any new panchayat was received by Government in 1953-54."

SRI M. VENUGOPALA GOUNDER:—"ஆயிரம் ஜனசங்கியையுள்ள கிராமங்கள் தோறும் புது பஞ்சாயத்துத் தேர்தலை நடத்திவிடவேண்டுமென்று சர்க்கார் உத்திரவு இருந்தாலும், இந்தாறு வருஷ காலமாக பஞ்சாயத்துத் தேர்தலை நடக்காமலிருக்கிறது. பஞ்சாயத்துத் தேர்தலை நடத்தவேண்டுமென்று விரும்புகிற கிராமங்களுக்கு மாத்திரமாகவது உடனடியாக தேர்தலை நடத்த அரசாங்கம் தக்க ஏற்பாட்டைச் செய்யுமா?"

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—"இப்பொழுது அதையெல்லாம் அரசாங்கம் கவனித்துக்கொண்டிருக்கிறது."

[21st March 1955]

SRI M. JAGANNATHAN:—"May I know what exactly are the conditions necessary for starting panchayat boards in villages? How many villages are there in Tindivanam taluk which satisfy such conditions?"

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—"A population of 1,000 is necessary for the forming of a panchayat board. Nearly 241 villages have to be covered by panchayats in Tindivanam taluk."

SRI K. V. RAMASWAMI:—"ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட ஜனத் தொகை கொண்ட கிராமங்களில் பஞ்சாயத்து போர்டை அமைக்கவேண்டுமென்று இருந்தும் கூட இன்னும் பல கிராமங்களில் பஞ்சாயத்து போர்டுகள் அமைக்கப்படாமலேயே இருக்கிறது. ஆந்திர பிரிவினை முடிந்த உடனேயே இந்த பஞ்சாயத்து போர்டுகளை எல்லாம் அமைக்க ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்று சொல்லி முன்பு கால தாமதம் செய்யப்பட்டது. பின்னர் ஜில்லா போர்டு தேர்தல் முடிந்தவுடன் இதுபற்றி கவனிக்கப்படும் என்று சொல்லி கால தாமதம் செய்யப்பட்டது. இப்பொழுது இரண்டாம் முடிந்துவிட்டதே இன்னும் ஏன் அரசாங்கம் அவ்விஷயத்தில் காலதாமதம் காட்டி வருகிறது என்று சொல்ல முடியுமா?"

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—"அவைகள் எல்லாம் முறையாகக் கவனிக்கப்படும்."

New textile mills.

* 1597 Q.—SRI S. R. ARUMUGAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) who are the 16 licensees who have obtained licences for starting new textile mills in the State; and

(b) how many of them belong to the Coimbatore district?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—" (a) & (b) A districtwise statement* showing the names of the licensees who have been granted licences under the Industries (Development and Regulation) Act, 1951, to establish new spinning mills in Madras State is placed on the table of the House. Seventeen licensees belong to the Coimbatore district. Licences have since been issued also to Southern Textiles, Coimbatore, and Sri C. N. Venkatapathi Nayudu, Coimbatore, for setting up spinning mills."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"Sir, how do the Government reconcile their policy of giving new licences to textile mills with the right hand while they are trying to extend protection to handlooms with the left?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"I am unable to understand how such an experienced Member of the House is unable to understand the reconciliation between the two. It is with a view to help the handloom weavers in getting more yarn, licences to these spinning mills for more spindles are allowed."

[24th March 1955]

SRI S. R. ARUMUGAM :—“சமீபத்தில் சிறு தொழில்கள் அபிவிருத்தி விஷயத்தில் என்ன முறையைக் கையாள் வேண்டுமென்பதைப் பரிசீலனை செய்ய வார்தாவிலிருந்து ஒது தூது கோஷ்டி ஜப்பானுக்குச் சென்றது நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். அவர்கள் ஒவ்வொரு கிராமத்திலுமுள்ள சின்ன இயந்திரங்களைக்கொண்டே நூல் நூற்பதற்கு சாத்தியமான முறைகளைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி கவனிக்காமல் நூல் நூற்கும் பெரிய பெரிய மில்களுக்கு மேலும் லைசென்ஸ் கொடுப்பது சரியா? அப்படிக்கொடுக்காமல் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் குடிசைத் தொழிலாக சின்னச் சின்ன இயந்திரங்களைக்கொண்டு நூல் நூற்கச் சொல்லி அவற்றைக் கைத்தறிக்குக் கொடுக்க அரசாங்கம் தக்க ஏற்பாடு செய்யுமா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“விசைத் தறியின் மூலம் நூற்கப்படும் நூலையே கைத்தறிக்கு உபயோகப்படுத்த வேண்டுமென்ற கனுங்கோ கமிட்டியின் சிபார்சையே கைத்தறிக்காரர்கள் எதிர்க்கிறார்கள். மில் மூலம் நூற்கப்படும் நூலைத்தான் அவர்கள் கைத்தறிக்கு விரும்புகிறார்கள். மேலும் கைத்தறிக்குத் தேவைப்படும் நூலை சிறு குடிசைத் தொழில் மூலம் உற்பத்தி செய்ய முடியாதென்றே அரசாங்கம் கருதுகிறது.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“Sir, can the Hon. Minister please state the total number of spindles that have been sanctioned as a result of the licences being issued, and whether he would explain how this policy conforms with the policy of encouraging Khadi?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Sir, I do not have the information with me as to the total spindlage for which licences have been issued. And this Khadi programme is never intended to substitute the complete requirements of yarn in the State.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“Sir, the question refers to textile mills and not spinning mills. In our State there are too many spinning mills and the yarn that is produced in our State is being sent to various other States and also they are exported. Already, our handloom weavers are suffering without employment. In view of our policy of helping the handloom weavers, will the Government come forward with a plan to restrict opening of more textile mills in our State?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Sir, the hon. Member has not probably cared to look into the statement placed on the table of the House. He will see that the list relates to the names of licensees of spinning mills and not textile mills. In spite of a number of spinning mills, still there is not sufficient yarn. Therefore, the Government are permitting more spindlage.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“கனம் மந்திரி அவர்கள் கூறிய பதிலிலிருந்து நான் வேறு ஒரு கேள்வி போடவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நம் ராஜ்யத்தில் கைத்தறி நெருக்கடி தீரும்வரையில் விசைத் தறிகள் அதிகரிப்பதைத் தடுப்பதே அரசாங்கத்தின் கொள்கையா? அப்படியானால் எதற்காக பக்கிங்ஹாம்-கர்னாடிக் மில்லிற்கு மாத்திரம் விசைத்தறிகளை அதிகப்படுத்த அனுமதி கொடுக்கப்பட்டது. அதற்குக் காரணம் என்ன?”

24th March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“பெரிய பவர் லூம்ஸ் மிஷின்கள் அதிகப்படக்கூடாதென்பது தான் மத்திய அரசாங்கத்தின் கொள்கை. இந்த அரசாங்கத்தின் நோக்கமும் அது தான். பக்கிங்ஹாம்-கர்னாடிக் மில்லில் விசைத்தறிகளை அதிகப்படுத்த அரசாங்கம் ஏன் அனுமதி கொடுத்தது என்பதற்குப் பதிலளிக்க வேறு ஒரு கேள்வி போடவும்.”

Temporary staff in the Revenue Department.

* 1598 Q.—**SRI M. DHARMALINGAM** : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether the Government have issued any orders that the persons working as Revenue Inspectors and clerks under 10 (a) (1) of the general rules in the various departments need not sit for the Madras Public Service Commission Examination to qualify themselves for regularizing their service, if they are 35 years of age and above? 9-20 a.m.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“No such orders were issued by the Government.”

SRI M. DHARMALINGAM :—“Considering the difficulties of the Revenue Inspectors and clerks working in the various departments, especially in Tirumalai-Tirupati Devasthanam which has been taken over by Government, is it just to ask them after 10 years of service and at 35 years and more age to appear for the Public Service Commission examination in order to qualify themselves for regularizing their services? Will it not be proper on the part of the Government to extend their sympathy towards these people and exempt them from appearing for the Public Service Commission examination so that their service may be regularized and increments may be drawn by them?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“Sir, even now such exemptions are allowed for short periods. Exemptions for a period of more than one year are also being allowed in consultation with the Public Service Commission.”

Collection of donation by non-gazetted officers.

* 1599 Q.—**SRI G. GOVINDAN** : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have allowed the non-gazetted officers of the Madras State to collect donation for their Association?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, the answer is in the negative.”

Allotment of radium to the Government Hospital, Madurai.

* 1600 Q.—**SRI S. P. THANGAVELU** : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government allotted 250 milligrams of radium to the Government Hospital at Madurai when Dr. T. S. S. Rajan was Public Health Minister; and

[24th March 1955]

(b) why this allotment was not utilized in that hospital, but was transferred to the Government Hospital at Mangalore?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) & (b) The Government ordered in 1951, while the late Dr. T. S. S. Rajan was the Minister for Health, that 1,000 milligrams of radium bromide, which had been kept at Vellore, be converted into radium needles. The Director of Medical Services then suggested that 250 milligrams of radium needles out of 1,000 milligrams of radium to be made from the radium bromide might be earmarked for use at the Erskine Hospital, Madurai. This suggestion was accepted by Government. It was, however, ordered that the quantity of radium earmarked for the Madurai hospital should be retained at the Barnard Institute of Radiology till a Cancer Unit was organized at Madurai. Since a Cancer Unit has not so far been opened at Madurai the radium is kept at the Barnard Institute of Radiology as already ordered.”

SRI S. THINAKARASAMI THEVAR :—“As Madurai City with a huge population is the most prominent and ancient city of South India, it deserves greater consideration in the matter of supply of radium needles than Mangalore City. So, will the Hon. the Minister for Health be pleased to supply these radium needles to Madurai in preference to Mangalore?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Sir, no radium needles have so far been sent to Mangalore. Madurai has a teaching hospital and a Cancer Unit will be shortly opened there. The difficulty is want of properly trained staff for this work. At Madurai a radio-therapist has been appointed from October 1954 and a physicist is to be posted there. In the budget memorandum, the hon. Member will find that provision has been made for the purchase of a deep X-ray unit for Madurai. A Cancer Unit will be started there shortly.”

Travelling allowance to Gramasevaks.

* 1601 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether there is any discrimination in the scale of travelling allowance granted to the Gramasevaks having jurisdiction over a whole taluk, recruited from among the Revenue Inspectors and Agricultural Assistants; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) There is no Gramasevak who has jurisdiction over a whole taluk.

“(b) Does not arise.”

[24th March 1955]

Jaggery Co-operative Society, Chirakkal taluk.

* 1602 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the Government have received a memorandum from 53 ex-tappers on 26th May 1954 from Azhikode village, Chirakkal taluk, North Malabar, requesting for the formation of a Jaggery Producing Co-operative Society; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“(a) No, Sir.

“(b) Does not arise.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“Sir, a memorandum signed by 450 ex-tappers has been submitted to the Government. This matter was also referred to the Collector and was also discussed at the meeting of the Advisory Committee. But, the society has not yet been formed. The ex-tappers are prepared to abide by the rules and regulations of the society. May I know from the Hon. Minister whether proper steps will be taken at least now after going through the papers to encourage these poor people and to develop this cottage industry?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“Sir, I will call for a report from the Collector.”

Revolver licences.

* 1603 Q.—SRI R. S. ARUMUGAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) how many revolver licences were issued in Tirunelveli district from 1st June 1953 to 31st May 1954, and how many of them to Harijans;

(b) whether Sri P. Urkavalan, M.L.A., applied for a revolver licence, and if so, when; and

(c) the action taken on his application?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) Seven revolver licences were issued, during the period from 1st June 1953 to 31st May 1954, and none of them was issued to a Harijan.

“(b) Sri P. Urkavalan applied for a revolver licence on 11th May 1953.

“(c) The application was rejected by the Collector.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“May I know, when such applications are rejected, whether the reasons for the rejection are also given?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Yes, Sir, the reasons are given. There is also provision for appeal against the order of the Collector under the Revenue Code.”

[24th March 1955]

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ Sir, does not the Hon. Minister think that at least for the sake of the name of the hon. Member, viz., ‘Urkavalan’ it is better to give him a revolver licence? ” (Laughter.)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Because he was already an ‘Urkavalan’, we thought that a revolver was not necessary for him.” (Renewed laughter.)

SRI M. P. PERIASAMY :—“ ரிவால்வர் வைத்துக்கொள்ள லைசென்ஸ் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டவர் ஹரிஜன எம்.எல்.ஏ. என்ற காரணத்திற்காக அவருக்கு லைசென்ஸ் மறுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பது உண்மையா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ ரிவால்வர் லைசென்ஸ் வேண்டுமென்று விண்ணப்பம் வருகிறபோது, அந்த விண்ணப்பதாரருக்கு ரிவால்வர் அவசியமா, இல்லையா என்பதை ஆலோசித்து கலெக்டர் தீர்ப்புச் சொல்லுகிறார். அந்தத் தீர்ப்பு சரியல்ல என்று தோன்றினால் அதற்குமேல் அப்பீல் செய்துக்கொள்ளுவதற்கு வேண்டிய விதி இருக்கிறது.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ In the matter of grant of revolver licences, I think the man on the spot, viz., the Collector of the district has got certain discretionary powers. Can the Government fetter the hands of such officers and interfere with their discretion? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ When a certain authority is given discretion, the hon. Member may be aware that recently the High Court has held that the Government should not interfere with it and if they interfere, the order would be illegal. That is why the Government do not interfere in such matters.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ஊர்க்காவலன் என்பவர் காங்கிரஸ் எம்.எல்.ஏ-வாக இருப்பதினால் அவர் அஹிம்சையில் நம்பிக்கையுள்ளவர் என்று சுருதப்பட்டு ரிவால்வர் லைசென்ஸ் கொடுக்கப்படவில்லையா என்று அறிய விரும்புகிறேன்? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ ஏதோ காங்கிரஸ் எம்.எல்.ஏ-க்களாக இருப்பவர்கள் தங்களுடைய காரியங்களைச் சாதித்துக் கொள்ளுகிறார்கள் என்று எதிர்க் கட்சியினர் சொல்லுகிறார்களே, அது சரியல்ல என்பதை இது நிரூபிக்கிறது.”

Recovery of pumpset loans.

* 1604 Q.—SRI N. RAMAKRISHNA AYYAR : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Government have any proposal to postpone the recovery of pumpset loans or to drop coercive methods for their recovery?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ No.”

[24th March 1955]

Permission for processions and meetings in Malabar.

* 1605 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Deputy Superintendent of Police, Malappuram, Malabar, passed an order recently under the Indian Police Act of 1861 informing the public to the effect that they should have previous permission for taking out processions or holding meetings in places like Melmuri, Mottor, Pahamanallur, Vatakkamgara, Pookkottar, Manjeri, Poonamale, Malappuram, etc., and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The Kazi of Malappuram mosque had announced his intention to conduct a ‘Nercha’ on the 12th and 13th of February 1955. According to the programme thirteen processions each consisting of a few thousands of Muslims were proposed to be taken out from various places near Malappuram and to converge at a small place near the mosque. Each procession had an order of precedence and the processionists were expected to adhere to that order. The authorities were of the opinion that the processions should be regulated in the interests of communal harmony. In the circumstances, the Assistant Superintendent of Police, Malappuram, promulgated with the concurrence of the Executive First-class Magistrate, Malappuram, an order under section 30 (2) of Police Act (Central Act V of 1861) directing that those who wanted to take out a procession or convene an assembly or meeting within the limits of the villages mentioned in the question, should take out a licence from the Assistant Superintendent of Police, after giving him 48 hours’ notice.”

District Food Production Advisory Committees.

* 1606 Q.—SRI M. DHARMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that District Food Production Advisory Committees have since been dissolved;

(b) if so, from what date; and

(c) whether any other committees have since been constituted in their place to consider the food problem?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) Yes, it is presumed that the hon. Member refers to the District Food Production Committees.

“ (b) With effect from 5th September 1953.

“ (c) Yes, the functions of the District Food Production Committee have been entrusted to the District Planning Boards and District Advisory Committees.”

[24th March 1955]

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“ Sir, Malabar is a district where there is no District Planning Board. In view of this fact, may I know whether the Government will consider the reconstitution of the District Food Production Committee which provided an opportunity for contacts between district officials and M.L.As. and other representatives of the people? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, a compact District Planning Board is also being constituted for Malabar. That will attend to the work previously done by the District Food Production Committee.”

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“ May I know by which date the District Planning Board will be constituted? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ The hon. Member is perhaps aware that formerly there was a big comprehensive body for the district which was attending to the matter. It was now found to be too unwieldy. Therefore, the Government will be presently constituting the District Planning Board.”

Mobile medical unit for Tellicherry Government hospital.

* 1607 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to instal a mobile medical unit with Tellicherry Government hospital as the base; and

(b) if so, when it is expected to be actually carried out?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) & (b) The matter is under consideration.”

Steel plant for Salem.

9-30 a.m. * 1608 Q.—SRI C. KANDASAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have made any proposals to the Central Government regarding the installation of a steel plant at Salem;

(b) if so, what they are;

(c) what is the quantity of iron ore which the Government expect would be mined and the total area in which this mining will be done;

(d) what is the provision for coal; and

(e) whether the Government will be pleased to place on the Table of the House the papers connected with this especially in regard to clause (a) above?

[24th March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) & (b) Yes, Sir. The Government of India were requested to arrange for an expert study of the proposal for setting up an iron and steel plant in this State with the assistance of foreign experts, if necessary, and to include the scheme as a centrally sponsored one in the Second Five-Year Plan.

“ (c) The iron ore deposits occur over a wide area in the Salem district and the reserves are estimated at about 304,650,000 tons. But it is too early to say in what quantity and in what areas the ores will be mined.

“ (d) None at present, but carbonised lignite when available, could be used in place of coal.

“ (e) The Government do not consider it necessary to place the papers on the Table of the House.”

Government hospital, Badagara.

* 1609 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state whether any emergency acquisition proceedings have been started for the acquisition of a site for the extension of Badagara Government hospital?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ No, Sir.”

Transport of casuarina.

* 1610 Q.—SRI V. GOPALA GOUNDER : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any petition, dated 19th January 1955, was received from the owners of casuarina plantations in Markanam village, South Arcot district, with regard to the hardship caused to them in the matter of transport of casuarina with the permission of the Forest Officers after the issue of G.O. No. 1887 (Agriculture), dated 8th June 1954; and

(b) if so, the action so far taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) Yes, Sir, a petition, dated 19th January 1955, from a landlord of Markanam has been received.

“ (b) The matter is under consideration in consultation with the Chief Conservator of Forests.”

Exemption of milk from sales tax.

* 1611 Q.—SRI S. RAMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether any copy of the resolutions passed by the Board of Directors of the Tiruchirappalli-Srirangam Co-operative Central Milk Supply Union, Limited, recently that milk be exempted from the levy of sales tax has been received by the Government; and

(b) if so, the action taken thereon?

[24th March 1955]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“(a) Yes.

“(b) The Government are separately examining the question of exempting milk from levy of sales tax in the case of Co-operative Milk Supply Unions.”

* 1612 Q.—Postponed to 26th March 1955.

Neyveli Lignite Project

* 1613 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether there was any proposal to make arrangements for the members of this House to inspect the Neyveli Project Works in December 1954; and

(b) if so, why the proposal was given up?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Yes, Sir.

“(b) The trip was postponed due to heavy rains and bad road conditions.”

* 1614 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the estimated cost of the lignite project at Neyveli in South Arcot district?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“The Consulting Engineers engaged by the Government of India have proposed four sets of integrated schemes for the mining, utilisation and processing of lignite, estimated to cost Rs. 29.15 crores to Rs. 85.40 crores. But the Government have not yet come to any decision on the integrated schemes to be undertaken. The further investigation of the nature of the lignite seems and the ground water conditions now in progress would help to arrive at a decision.”

MR. SPEAKER :—“Questions over.”

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—MOTION UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY RULES RE SECURITY PROCEEDINGS AGAINST LEADERS OF BEEDI WORKERS' UNIONS IN MALABAR.

MR. SPEAKER :—“Is there any motion under rule 40 ready?”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“Sir, the Hon. the Finance Minister is ready with the answer to the motion given notice of by the hon. Member Sri C. H. Kanaran.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“The matter is *sub judice*. Therefore, no statement can be made now.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“Let the House at least know what that matter is.”

MOTION UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY RULES re SECURITY PROCEEDINGS AGAINST LEADERS OF BEEDI WORKERS' UNIONS IN MALABAR 317

24th March 1955]

*SRI C. H. KANARAN :—“Sir, my motion relates to the indiscriminate security proceedings taken by the Police department, Tellicherry, North Malabar, against 11 trade union leaders including the Secretary of the Tellicherry Beedi Thozhilali Union and Secretary, Malabar Beedi Workers' Federation, in connexion with the recent dismissal of workers from a beedi factory at Koderi and the failure of the Government and the Labour department to intervene in the matter.

“The workers of the factory were illegally dismissed. They were prepared to have a settlement. The Deputy Collector and others tried for the settlement. But the management were not prepared for a settlement. On the other hand, they organized goondas to beat the workers. The workers had made a representation in the matter, but no action was taken against the management. But security proceedings were instituted against the workers. That means that the workers won't get their just demands conceded. The Government have not acted properly in this matter to redress the grievances of the workers.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Even an expression by the hon. Member that the Government have not acted properly in taking these security proceedings will be contempt of Court because the matter is pending in the Court. Therefore, I would request that none of these statements need be published in the Press. The matter is *sub judice* and I am unable to make any statement now.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“Without going into the merits of the case, may I request the Government to consider the question of withdrawal of the proceedings?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“That is a different matter. That does not arise under rule 40 at all.”

III.—MOTION UNDER RULE 11 OF THE ASSEMBLY RULES RE LEAVE OF ABSENCE TO SRI M. K. PADMAPRABHA GOUNDER, M.L.A.

SRI K. RAJARAM :—“Sir, under rule 11 of the Madras Assembly Rules, I beg to move—

‘That leave of absence be granted to Sri M. K. Padmaprabha Gounder, M.L.A., till the end of this session from the date of his absence.’”

The motion was duly seconded.

SRI S. RAMALINGAM :—“அவர் வராததற்குக் காரணம் அறிய விரும்புகிறேன். அவருக்கு ஏதாவது உடம்பு அசௌகரியம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்பதைத் தெரிவிக்க வேண்டும்.”

MR. SPEAKER :—“The hon. Member has written to me that he is not keeping good health and that it will take some time for him to recover fully. I think the House has no objection to grant of leave of absence to the hon. Member. The question is—

[Mr. Speaker]

'That leave of absence be granted to Sri M. K. Padmaprabha Gounder, M.L.A., till the end of this session from the date of his absence.' "

The motion was put and carried and leave of absence was granted.

MR. SPEAKER:—" Discussion on the Supplementary Statement of Expenditure for the year 1954-55 will commence now. I allot 10 minutes for each speaker. The hon. Member Sri C. H. Kanaran will initiate the debate."

IV.—GENERAL DISCUSSION ON THE SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR THE YEAR 1954-55.

* **SRI C. H. KANARAN :—** മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ഈ സ പുറമെൻറെ ഹിമാലയകൾ പരിശോധിച്ചാൽ പലയിനങ്ങളിലും എളുക്കങ്ങളാണ് ഇന്ത്യയിൽ ചിലവ് വലുതിട്ടുള്ളതെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി ധാരാളം സംശയങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു. ഈ ചെലവിനങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിന് മുൻകൂട്ടി കാണാൻ കഴിയാത്തതായിരുന്നു, പക്ഷെ നേരിട്ട പുതിയ ആവശ്യങ്ങളേനോ എന്നു നാം കണ്ടു പരിശോധിച്ചുനോക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ലാൻഡ് റവന്യൂ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനുവേണ്ടി ഒരു തുക ആവശ്യപ്പെടുന്നുണ്ട്. ലാൻഡ് റെവന്യൂസ് എടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള അധികച്ചെലവ് നിർവ്വഹിക്കാനാണ് ഈ തുക ചെലവായിക്കുന്നത്. ലാൻഡ് റെവന്യൂസ് വളരെ അശുപ്രയാസമായ ഒരു കാര്യം തന്നെ. ഈ രണ്ടുതുക എന്തെങ്കിലും ഭൂപരിഷ്കാരം ഏറ്റെടുത്താണെങ്കിൽ ഉപരിയുള്ള ഭൂമിയിലും സമീപിക്കപ്പെടുന്നതിനും ജന്മി-കുടിയൻ ബന്ധം ഉണ്ടാകുന്നതിനും മറ്റും ശരിയായ വിവരമുണ്ടായിരിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. അതിനുവേണ്ടി എന്തെങ്കിലും അധികച്ചെലവു വേണ്ടിവന്നാൽ അത് ചെയ്യുന്നതും തെറ്റല്ല. പക്ഷെ ഈ തുക ആവശ്യപ്പെടുന്നതു് എന്തിനുവേണ്ടിയാണെന്നു കണ്ടു പരിശോധിച്ചുനോക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഡിസ്ട്രിക്ട് അഫീസിലും താലൂക്ക് അഫീസുകളിലും കൂടുതൽ ബുദ്ധിമുട്ടെ വെച്ചാൽ ഉദാഹരണമായി അലവൻസ് കൊടുക്കാനാണ് തുക ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. പക്ഷെ നിർദ്ദേശമെന്ന പറയട്ടെ, അംശം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു എന്തെങ്കിലും കൊടുക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശം ഗവണ്മെന്റിനു കാണുന്നില്ല. ഇതു വെച്ചിട്ടു തുകകൾ ചിലവുചെയ്തു ലാൻഡ് റെവന്യൂസ് എടുക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായ ഭേദപ്പെട്ടതായ്ക്കുന്ന അംശം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു ഒരു ചെലവ് അലവൻസെങ്കിലും കൊടുക്കാൻ ഗവണ്മെന്റിനു സൗകര്യമായിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു് വളരെ ചേർക്കേണ്ടതാണ്. അതിനെപ്പറ്റി ഗവണ്മെന്റ് കണ്ടുകൂടി ആലോചിക്കേണ്ടതാണെന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

“അടുത്തതായി എനിക്കു പറയാനുണ്ട് സെയിന്റ് ടാക്സിനെപ്പറ്റിയാണ്. കൂടുതൽ ഉദ്യോഗസ്ഥരെ വെച്ചു നികുതി പിരിക്കാനാണ് കൂടുതൽ തുക വേണമെന്നു പറയുന്നത്. കുറെപ്പേരുമല്ല, ലക്ഷക്കണക്കിനുളള തുകയാണ് ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഇതു വമ്പിച്ച ചെലവുള്ള ഒരു ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനെ ചുമത്തി നികുതി പിടിച്ചു ജനങ്ങളെ എന്തിനു ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നുവെന്നാണ് എൻ കോലീഷൻ്റെ. ബഹുമുഖനികുതി നിരത്തൽ ചെയ്തു ഏകമുഖനികുതി ഏറ്റെടുത്തുകൊണ്ട്, 40,000 ഉറപ്പിക്കുക എന്നെ വിചിന്തയുള്ള കച്ചവടക്കാരെ വ്യാപനന കരിയീൽനിന്നു ഒഴിവാക്കുക, ക്ഷണപരമായതുക നികുതി കെട്ടുന്ന സമ്പന്നരെ പാടെ ഉപേക്ഷിക്കുക ഇങ്ങനെ പല ന്യായമായ കാര്യങ്ങളും ഈ അസിയെബിൾ അംഗങ്ങളും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയും വളരെക്കാലമായി ഗവണ്മെന്റിനോടു ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് ചെലവിക്കാത്ത ഇതിനും കൂടുതൽ ഉദ്യോഗസ്ഥരെ വെച്ചു കൂടുതൽ പണം ചെലവുചെയ്തു കച്ചവടക്കാരെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നതിനുള്ള തടവുകിളാണ് ഗവണ്മെന്റ്. എടുത്തു കൊണ്ടു വന്നത്. ഗവണ്മെന്റിനെ പണ്ടുണ്ടാക്കുന്നമെന്നുള്ള വിചാരമൊന്നെ രാജ്യത്തിലെ പരിതസ്ഥിതികളോ, കച്ചവടക്കാരെക്കേടാക്കുന്നതിനോടുകൂടി ബുദ്ധിമുട്ടുകയോ ചിന്താവിചയമാകണമെന്നു തോന്നിയിട്ടില്ല. കച്ചവടക്കാർ എന്തു ബുദ്ധിമുട്ട്? ജനങ്ങളെല്ലാ നികുതി കൊടുക്കുന്നത്? ഇതാണ്

24th March 1955] [Sri C. H. Kanaran]

ഗവർണ്ണർ പറയുന്നത്. നികുതി കൊടുക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കു കഷ്ടതയുണ്ട്. അതുപോലെ അത് പിരിയട്ടേക്കുന്നതിനു കച്ചവടക്കാർക്കു എന്തുമാത്ര ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടെന്നു നാം ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്. കണക്കുകൾ എഴുതി സൂക്ഷിക്കാൻ ചെറിയ കച്ചവടക്കാർക്കു വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ട്. ചെറിയ കച്ചവടക്കാർക്കു ഗവർണ്ണറുടെ വലിയ കരുണയാണെന്നാണ് പറയുന്നത്. ഓപ്പ് ആക്ടിലെ ചില വ്യവസ്ഥകളിൽനിന്നു ഗവർണ്ണർ അവരെ ഒഴിവാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. ചെറിയ കച്ചവടക്കാർക്കു ഇത്രയധികം കരുണ കാണിക്കുന്ന ഗവർണ്ണർ വിപ്ലവനികൃതിയുടെ കാര്യം വരുമ്പോൾമാത്രം ഒഴിഞ്ഞുപോകുന്നതെന്താണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. മൂന്നു മൂന്നിൽ കുറവും തൊഴിലാളികളുള്ള പീടിക കണ്ടെയ്നറും അടുത്ത കാലത്തു ഓപ്പ് ആക്ടിലെ ചില വ്യവസ്ഥകളിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കിയിരിക്കുകയാണ്. തൊഴിലാളികളുടെ ശക്തിയായ എൻഡ്സിന്റേയും പ്രതിഷേധത്തേയും വകവെക്കുന്നതാണ് ഗവർണ്ണർ ഇതു ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ചെറിയ പീടികക്കാർക്കു ഗവർണ്ണറുടെ അത്രയധികം കരുണയുണ്ട്! അപ്പോൾ പിന്നെ വിപ്ലവനികൃതിയിൽ നിന്നുകൂടെ അവരെ ഒഴിവാക്കുന്നതിന്നു ഏന്താണിത്ര വിരോധം? കൂടുതൽ പണം ചെലവുചെയ്തു കൂടുതൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെപ്പോലും നികുതിവിഹിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പ് 40,000 കയ്യൂ രണ്ടു വിപ്ലവയുളള കച്ചവടക്കാരെ ഒഴിവാക്കുന്ന കാര്യത്തെപ്പറ്റിയും ബഹുമുഖനികുതി നിറുത്തലാക്കി ഏകമുഖനികുതി ഏർപ്പെടുത്തുന്ന കാര്യത്തെപ്പറ്റിയും ഗവർണ്ണർക്കു മുന്നുകൂടെ ആലോചിക്കേണ്ടതായിരുന്നവെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. വിപ്ലവനികൃതിക്കുതന്നെ നാട്ടിൽ വലിയ എതിർപ്പുണ്ട്. പ്രത്യേകിച്ചും ഇക്കാര്യം അറിവേറേതെങ്കിലും ഇന്നു ഇരട്ടയ്യത്തു പല വലിയ നഗരങ്ങളെക്കണ്ടും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഗവർണ്ണറു നായരെന്നു ആരോപിച്ചു പ്രയത്നങ്ങൾ പാസ്സാക്കി ഗവർണ്ണറുടെ മറുപറ്റുവകം അയച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതൊന്നും ഗവർണ്ണർ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിട്ടു

“മനോര സ.ഗതി, ഹരിജൻ ഡെപ്യൂട്ടി ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനുവേണ്ടി ഒരു തുക ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഹരിജൻ സ്കൂളുകൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള ചെലവുകളെല്ലാം ഹരിജന ക്ഷേമവകുപ്പിലാണ് ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. ഈ രാജ്യത്തെ എല്ലാ ജനവിഭാഗങ്ങൾക്കും വിദ്യാഭ്യാസം നൽകാനുള്ള ചുമതല ഗവണ്മെന്റുടേതാണ്. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഹരിജനങ്ങളുടെ വിദ്യാഭ്യാസച്ചെലവും വിദ്യാഭ്യാസഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുകയാണ് വേണ്ടത്. അതു ചെയ്യാതെ വിദ്യാഭ്യാസച്ചെലവിനുള്ള തുകകൾക്കു ഹരിജനക്ഷേമ വകുപ്പിൽപ്പെടുത്തി ഹരിജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രത്യേകമായി വമ്പിച്ച തുകകൾ ചിലവാക്കുന്നുണ്ടെന്നു ഒരു തൊററിഡാരണ ഉണ്ടാകാനുള്ള ശ്രമമാണ് കാണുന്നത്. ഇക്കാര്യത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽ ഹരിജനക്ഷേമവകുപ്പിനുവേണ്ടി ഒരു കോടിയിലധികം ഉറപ്പിച്ച് നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഇതാണ് അവരുടെ വിദ്യാഭ്യാസച്ചെലവുകൾക്കായി പോകുന്ന സാധ്യ കഴിയാണ് ഇരിക്കിയുള്ളത് മെറും തൃപ്തമാണ്. മറ്റുള്ളവരെ അപേക്ഷിച്ച് ഹരിജനങ്ങൾക്കു പ്രത്യേകമായി ചിലവാക്കുന്ന തുക വളരെ ചെറുതാണ്.”

“ഇനി പോലീസ്” ഡിമാന്റിനെപ്പറ്റി രണ്ടു വാക്കു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ആവടി കോൺഗ്രസ്സിനു പോലീസ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനോടു ചെയ്യുകയും ഇനിൽപെടുന്നുണ്ട്. ആവടി കോൺഗ്രസ്സിനു പോലീസിനെ അയച്ച ഇനത്തിൽ ലക്കക്കണക്കിൻ ചിലവു ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നുണറിയുന്നത്. വമ്പിച്ച സമ്മേളനങ്ങൾ നടക്കുമ്പോൾ ജനകൂട്ടത്തെ നിയന്ത്രിക്കുവാൻ ചുമതല പോലീസിനുണ്ട്. അതിനെ ആൻ റിപ്പോർട്ടിങ്ങിനുള്ള കഴിഞ്ഞു കൊല്ലം കണ്ണൂരിൽപെട്ട അലിഖേന്ത്യാ കിസാൻ സമ്മേളനം നടന്നു. രണ്ടു ലക്കത്തിലധികം അളക്കൽ കൂടിയിരുന്ന ആ സമ്മേളനത്തിനും പോലീസ് വന്നിരുന്നു. പോലീസിന്റെ സഹായവും നിയന്ത്രണവും അവിടെ ആവശ്യമായിരുന്നു. അങ്ങനെ വമ്പിച്ച അളവിൽ ജനകൂട്ടമുണ്ടാകുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ പോലീസിനെ അയക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാണെന്നു. എങ്കിലും വാളത്തിയർമാരാണ് സമ്മേളനത്തിൽ അച്ചടക്കം പാലിക്കുന്നതിന്റെ പ്രധാന ചുമതല വഹിച്ചിരുന്നതു്. ആവടി കോൺഗ്രസ്സിലും വാളത്തിയർ മാത്രമായിരുന്നു. സമ്മേളനസ്ഥലത്തു അച്ചടക്കം പാലിക്കുകയും ജനകൂട്ടത്തെ നിയന്ത്രിക്കുകയും ചെയ്യാനുള്ള ചുമതല മുഖ്യമായും അവയ്ക്കായിരുന്നെങ്കിൽ പോലീസിനെ ഇത്ര വലിയ ചെലവും വരുത്തിയൊന്നാകട്ടെ. അതുപോലുമായി വേണ്ട പോലീസിനെ മാത്രമേ ആവടിക്ക് സഹായിക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാണെന്നു. അതോ ഭരണകക്ഷി പാടിക്കാത്തതിനുവേണ്ടി പോലീസിനെ ഉരുപതോറ്റപ്പോളത്തിയോ എന്നു ചൂക്കുമായി അറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. വാളത്തിയർമാർ ചെയ്തുള്ള ജോലിയെല്ലാം പോലീസിനെക്കൊണ്ടു ചെയ്യിപ്പിച്ചുവെന്നു വീചാരിക്കാൻ ധാരാളം ന്യായം കാണുന്നുണ്ട്. ആവടി കോൺഗ്രസ്സിനു എത്ര പോലീസിനെ

[Sri C. H. Kanaran]

[24th March 1955

അയച്ചു, ദിക്കാൻഗ്രസ്സ് എക്സിബിഷനു ഏതു പോലീസിനെ അയച്ചു, എന്തെല്ലാം പ്രശ്നങ്ങൾക്കുവേണ്ടി എവിടെയെല്ലാം അവരെ ഉപയോഗിച്ചു, കാരോ ഇനത്തിലും ഏതു ചെലവായി എന്നെല്ലാമുള്ള കണക്കുകൾ വിശദമായി അറിയിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

[illegible]

“മലബാറിലെ തൊഴിലില്ലായ്മ പ്രശ്നം പറയുകയാണെങ്കിൽ അത് നിരന്തര ഐനോണം ഈ സഭയിൽ വാദിച്ചിരുന്നതിനാൽ വിഷയമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമാണ്. മദ്രാസിലേക്കും മറ്റും പോകുന്നവർക്ക് തൊഴിലില്ലാത്തതായിട്ടുണ്ട്. അതിൽ ചുരുക്കം ചിലർക്ക് മറ്റു തൊഴിലുകളിൽ ഏല്പിക്കാൻ സൗകര്യം കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ബാക്കി ഭൂരിഭാഗവും തൊഴിലില്ലാത്ത, ജീവിക്കാൻ മാർഗ്ഗമില്ലാതെ തെങ്ങിനീരിയകയാണ്. ചക്കരച്ചെത്തിനുള്ള ചൈതൻസിനവേക്കിപ്പാൽ ഗവൺമെന്റ് കൊടുക്കുകയില്ല. വ്യാജവും ഉഷാക്കാരവേണ്ടി ഉപയോഗപ്പെടുത്തും, അതു കൊണ്ട് ചൈതൻസ് കൊടുക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല എന്നാണ് ഗവൺമെന്റിന്റെ നിലപാട്. ഗവൺമെന്റ് ഏല്പിക്കുന്ന ഒരു പദ്ധതിയുടെ ഫലമായി അമ്പതിനായിരം ചെറുതൊഴിലാളികൾക്ക് തൊഴിലില്ലാതായി എന്നു പറഞ്ഞാൽ അവിടെ തൊഴിലുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കാൻ കഴിയാത്ത ഗവൺമെന്റാണ്. ഈ രാജ്യത്തെ ഒരു പ്രധാന വ്യവസായമാണ് ചക്കരയിറങ്ങണം. ഗവൺമെന്റിന്റെ വഴിപിഴച്ച നയത്തിന്റെ ഫലമായി ഇന്ന് നാട്ടിൽ ചക്കര കിട്ടാത്തതായിട്ടുണ്ട്. ചക്കരയെ നശിപ്പിച്ചു വെല്ലുത്തിന് പ്രോത്സാഹനം കൊടുക്കുന്ന ഒരു നയമാണ് ഗവൺമെന്റ് സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ നയം മാനിച്ച് ചക്കരച്ചെത്തിനുള്ള ചൈതൻസ് സുലഭമായി കൊടുത്ത് 50,000 തൊഴിലാളികൾക്ക് ജോലിയുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു.”

9-40
a.m. MR. SPEAKER:—"I have to tell the House that while speaking on the Supplementary Demands, hon. Members should refer only to points contained in the Explanatory Notes. They should not speak as if they are speaking on the General Budget."

SRI Y. MANJAYA SHETTY :—“ Mr. Speaker, Sir, while supporting the Supplementary Demands, I wish to say a few words. According to the statement of the Hon. Minister for Finance, Supplementary Grants are necessary on account of the additional expenditure incurred on the schemes provided in the Budget for

24th March 1955] [Sri Y. Manjaya Shetty]

1954-55 and on the new service schemes sanctioned by the Government in the course of the year. As these Demands for Grants are intended for further expenditure in connexion with the various schemes sponsored by the Government in the different spheres of their activities to promote the welfare and well-being of the people of the State, it is but proper that the Legislative sanction should be accorded to the grants demanded by the Government. Whatever may be the criticisms that may be levelled against the Government and their various policies by persons with political bias and prejudices, I can say with a little amount of pride that the State Government are doing their best to meet the needs and demands of every area in the State and also every section of the public with the ultimate object of evolving a socialistic pattern of society.

" Sir, the increased expenditure on education is due to the opening of a large number of elementary schools in the State and the employment of a large number of teachers in these schools in pursuance of the policy enunciated by the Government of India to relieve the educated unemployed. Much criticism is levelled against the Government for opening single-teacher schools. I am of opinion, with my little experience about these schools in my constituency, that these schools are working well and efficiently. In most of the villages, villagers are coming forward very gladly to provide buildings and the necessary furniture. It may be stated that most of the schools on account of the increased strength may require additional teachers. Sir, the other day the Hon. Minister for Education was pleased to announce that additional teachers would be appointed wherever it is necessary. So I request the Government to issue instructions to Presidents of district boards to appoint additional teachers wherever it is necessary. I think it may not be out of place if I take this opportunity to congratulate the Hon. Minister for Education for announcing the pension scheme to be applicable to all elementary school teachers and also certain categories of teachers employed in secondary schools in this State. It may not be presumptuous on my part if I say that secondary grade and L.T. teachers working in high schools and all the employees of local bodies also deserve to be included in the Pension Scheme as similar categories of employees in the Government service enjoy such a benefit. I hope and request that the Hon. Minister for Finance would bestow his attention to this aspect of the matter and do whatever possible, as the financial commitment may not be much to the Exchequer. With a view to increase the food production the Government are going ahead with several irrigation projects. I have been often telling in this House that South Kanara is fortunate in having heavy rains but much of the rain water goes waste into the Arabian sea for want of irrigation projects to conserve the same for irrigation purposes. I am glad that recently the Government of Madras have ordered the investigation of ' Kattinahole ', ' Bijur ' and ' Halady ' irrigation projects. It is understood that the estimates in connection with ' Kattinahole ' scheme have been

[Sri Y. Manjaya Shetty] [24th March 1955]

submitted and that estimates for the 'Bijur' scheme would be submitted shortly. I can say that Kattinahole would provide irrigation facilities for nearly 1,500 acres of land and that it would cost only Rs. 10 lakhs. Bijur scheme would provide irrigation facilities for nearly 3,000 acres of land and would cost only Rs. 85 lakhs. When compared to the Araniyar project, I can say with a certain amount of confidence that the Bijur scheme would be much cheaper. I would request the Government to take up the execution of these schemes during the ensuing official year, viz., 1955-56.

"With regard to the Halady scheme, I must say that it is one of the major schemes of the district. Considering the importance of the scheme, I am glad that the Government have recently sanctioned a special staff to investigate into that scheme and the work in that direction is well in progress. The scheme, if implemented, would provide irrigation facilities for nearly 10,000 acres of land for raising the second crop and for nearly 5,000 acres of land for raising the third crop. If this scheme is taken up and implemented, I am sure that it may give better results at a cheaper cost than many of the schemes that have now been taken up for execution. It is gratifying to note that the Government propose to draw up the Second Five-Year Plan with reference to the needs and demands of each district. In this connexion, as one of the needs of South Kanara district, I would request the Government to recommend to the Central Government and the Planning Commission for the inclusion of this important scheme of Halady in the Second Five-Year Plan. From the reports published in the Press with regard to the reorganization of the States, it is evident that our days in this State are numbered. If the reports are true, that South Kanara is to be amalgamated with Mysore, I think we may have to face the next election as the subjects of Mysore State. As such, and as one who is interested in the fair name of this Government, I would request the Government to recommend for the inclusion of Halady scheme in the Second Five-Year Plan so that the present generation as well as the generations that are to follow may not accuse this Government for its acts of omission and commission.

"Owing to innumerable unbridged rivers in South Kanara, communication has become a problem there. It is gratifying to note that the other day the Hon. the Finance Minister was pleased to announce on the floor of this House that one of the problems confronting South Kanara is one of communication. He could say so because of the experience he has gained during the recent tour of the district. To cover a distance of 22 miles from Udupi to Coondapoor, the Hon. Minister had to spend about three hours on account of the unbridged rivers of Kalyanpur and Mabukal which he had to cross. I am sorry that the Hon. the Minister for Public Works has not visited the district since he assumed office. If

24th March 1955] [Sri Y. Manjaya Shetty]

he visits the district, I am sure he will appreciate the reasonableness of our demands for more bridges and better roads. I wish he visits our district as early as possible so that he may acquire a first-hand knowledge about difficulties of communications there."

DEPUTY SPEAKER :—"The hon. Member's time is over."

* SRI Y. MANJAYA SHETTY :—"Sir, I may be given a minute more. The Central Government's proposal to have the West Coast road from Bombay to Cape Comorin through South Kanara and Malabar districts have taken a final shape and the work is in progress. As it is the desire of the Central Government that this road should be completed before the expiry of the First Five-Year Plan period, it is for the State Government to expedite this work. The original proposal was that half the cost of the work should be contributed by our Government. In order to minimise its cost, our Government have chosen the alignment of the road in South Kanara avoiding the construction of bridges over important rivers in the coastal area. As a result of which Mabukal, Kalyanpur, Gangolli and Uppunda which are in the coastal area where more than 75 per cent of the population live, remain unbridged. Now that the Central Government have taken the full responsibility of meeting the cost of the West Coast road, I would request this Government to divert a portion of the savings so made for the construction of those bridges. In the meanwhile, it would be better if the Government take steps to lower the ferry charges to pre-War level, as most of the people who cross the ferries happen to be poor and economically backward.

"There is a feeling that South Kanara is not getting its due share from the Central Road Fund. A few of the schemes which are proposed to be taken up from the Central Road Fund have been excluded on the plea that the Government are spending a large sum on the West Coast Road. As it is no longer the case, I would request the Government to take up a few schemes in South Kanara, namely, the Uppunda bridge in Coondapoor taluk, the Alevoor bridge in Udupi taluk, the Shirthady bridge in Karkal taluk, the Mogral bridge in Kasaragod taluk and the Sankalkari bridge in Mangalore taluk.

"With these words, Sir, I entirely support the demand before the House."

SRI A. VELOO :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 1954-55-வது வருஷத்திய உபமானிய கோரிக்கையின் மீது சில அபிப்பிராயங்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். லாண்ட் ரிவினியூ (Land Revenue)-க்காக ரூ. 3,14,600 செலவு செய்திருக்கிறார்கள். இவ்வளவு செலவு செய்திருந்த போதிலும் கிராம உத்யோகஸ்தர்களுக்கு இன்னும் அதிகப்படியான சம்பளம் கொடுக்கப்படவில்லை. அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்துவதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளாமல் இருப்பதைக் கண்டு வருத்தப்பட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது.

"Motor Vehicles Acts Administration சம்பந்தமாக, லோகல் போர்டுகளுக்கும் டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டுகளுக்கும் (Compensation) குறைவாகவே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஜில்லா போர்டுகளுக்கும் முனிசிபாலிட்டி

[Sri A. Veloo]

[24th March 1955]

களுக்கும் இன்னும் அதிகப்படியாக பணம் கொடுத்திருந்தால் நலமாக இருந்திருக்கும். ஆகவே அடுத்த ஆண்டிலாவது அதிகப்படி கொடுக்க வேண்டும். (Irrigation) நீர்ப்பாசனம் சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகள் ; டெல்டா பாதுகாப்புக்கு (Maintenance and repairs—Cauvery Delta system) என்று ஏராளமாக பணம் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். அதாவது காவேரி கரைகளை ரிப்பேர் செய்வதற்கு என்று அதிகப்படியான செலவு செய்திருக்கிறார்கள். இப்படி ஆண்டுதோறும் செலவு நடந்து கொண்டே வருகிறது. அப்படி இல்லாமல் காவேரியின் இரு கரைகளையும் உயர்த்துவதற்கு செலவு செய்திருந்தால் ஆண்டுதோறும் இப்படிப்பட்ட செலவு செய்யவேண்டிய அவசியம் இருக்காது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதனால் அடுத்த ஆண்டிலாவது காவேரியின் இரு கரைகளையும் உயர்த்துவதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டால் நலமாக இருக்கும். Head of States, Ministers and Head quarters Staff சம்பந்தமாக எடுத்துக்கொண்டால் மந்திரிகளுக்கும் டிபார்ட்மெண்டுக்கும் எழுதும் கடிதங்களுக்கும் மனுக்களுக்கும் டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து பதில் கடிதங்கள் வருவது இல்லை. அதனால், காலாகாலங்களில், எழுதும் கடிதங்களுக்கு பதில் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு முயற்சி செய்தால் நலமாக இருக்கும். Service Commission சம்பந்தமாக எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு புதியதாக ஆபீசர்களை நியமித்து அதிகப்படியான பணம் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த ஆபீசில் வேலைபார்க்கும் குமாஸ்தாக்கள் இரவு 8 மணி வரையிலும் விளக்குகள் வைத்துக்கொண்டு வேலை பார்த்து வருகிறார்கள். அங்கு ஆபீசர்களை அதிகமாக நியமிக்காமல் அதிகப்படியான குமாஸ்தாக்களை நியமித்தால் அந்த டிபார்ட்மெண்டின் வேலை நல்ல முறையில் நடப்பதற்கு உதவியாயிருப்பதோடு அவர்கள் ஒரு நாளைக்கு குறிப்பிட்ட நேரம் வரை வேலை செய்வதற்கும் சௌகரியமாக இருக்கும். அப்படி அவர்களுக்கு அவர்கள் நல்ல முறையில் வேலை பார்ப்பதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும். District Administration and Miscellaneous ஜில்லா நிர்வாகத்தின் கீழ் எடுத்துக்கொண்டால் கர்ணங்களுக்கு (Village Karnams) அதிகப்படியான வேலைகள் கொடுத்திருப்பதாக இருக்கின்றன. அவர்கள் லாண்ட் சென்ஸஸ் (Land Census) முதலிய அதிகப்படியான வேலைகளைப் பார்க்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. மற்றும் சென்ஸஸ் முதலியவைகள் எடுப்பதற்கு என்று பணமும் ஒதுக்கி அதைப் பற்றி இந்த வரவு செலவு திட்டத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் கர்ணங்களுடைய சம்பளம் இன்னும் உயர்த்தப்படாமல் இருக்கிறது. அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்தி இருந்தால் நலமாக இருக்கும்.

ஹரிஜன நலன் சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகள் :—தஞ்சை ஜில்லாவில் ஹரிஜன வெல்பேர் ஆபீஸ் இருக்கும் இடம் கார்கள் நிற்பதற்காக உபயோகித்த இடமும், முஸ்லீம்களுடைய சடுகாட்டிற்குப் பக்கத்திலும் சுற்றிலும் புதரும் செடியுமாகவும் உள்ள இடத்தில் இருக்கிறது. மேலும் அந்த இடம் சுகாதாரமற்ற இடம். கலெக்டர் ஆபீஸின் மூலையில் இருக்கின்றது. அங்கு ஹரிஜனங்கள் தைர்யமாகவும் தாராளமாகவும் போவதற்கும், தங்களுடைய குறைகளைச் ஆபீசர்களிடம் சொல்லிக் கொள்வதற்கும் அந்த ஆபீஸ் தகுந்த இடத்தில் இல்லாததால் போவதற்கும் முடியாமல் விடுகிறது. இந்த மாதிரியான இடங்களில் ஹரிஜன வெல்பேர் ஆபீஸ்களைக் (Office of the Harijan Welfare Department) நல்ல இடத்தில் எல்லோரும் தாராளமாகப் போகக்கூடிய இடமாயும், நன்றாகத் தெரியக்கூடிய இடத்திலும் இருக்கவேண்டும் என்பது என் கொள்ளுகிறேன். ஹரிஜன நலனுக்காகச் செலவு செய்யப்படும் கேட்டுக் நல்லமுறையில் செலவு செய்யப்படும் பணத்தை ஹரிஜன் வெல்பேர் ஆபீசர்கள் ஹரிஜனங்களின் குறைகளைப் பொறுமை யுடன் கேட்கும்படியாகவும், ஹரிஜனங்கள் அங்கு தாராளமாகச் சென்று தங்களுடைய குறைகளை நேரில் தெரிவிப்பதற்கும் தக்கப்படி அந்த ஆபீஸ் இருக்கும் இடத்தை மாற்றும்படியாகவும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

24th March 1955]

[Sri A. Veloo]

“Firka Development Ms. No. 1003 of 4-11-49 உத்தரவில் ஜில்லா ஹரிஜன வெல்பேர் ஆபீசர்களை நியமிக்கும்போது கூடியமட்டிலும் ஹரிஜனங்களையே உத்யோகஸ்தர்களாக நியமிக்கவேண்டும் என்று தீர்மானம் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இது வரையிலும் யாதொரு விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்திருப்பதாகவே தெரியவில்லை. ஒரு ஜில்லாவிலாவது ஜில்லா ஹரிஜன்வெல்பேர் ஆபீஸ் ஹரிஜனாக இல்லை. அப்படி எடுக்காமல் இருந்து வருவது வருந்தத்தக்கது.

“கிணறுகள் வெட்டுவதற்காக கடனாகக் கொடுப்பதை மானியமாகக் கொடுக்கவேண்டும். ஏழைகளுக்கு அதிகப்படியாக செலவு செய்யப்பட வேண்டும். (Loans to Subsidy) கடனாகக் கொடுத்த பணத்தை Subsidy யாக மாற்றும்போது திருப்பிக்கொடுக்கக் கூடியவர்களிடமிருந்து வசூல் செய்யவேண்டும். ஏழைகளுக்குக் கடனாகக் கொடுத்திருப்பதை மானியமாகத்தான் கொடுக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் நலமாக இருக்கும். ஏழைகளுக்கு மானியமாகக் கொடுப்பதற்கும் திருப்பி வசூல் செய்வதற்கும் தகுதியுள்ளவர்களிடமிருந்தும் வசூல் செய்யவேண்டும். இதற்கு அரசாங்கம் தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“கல்வி சம்பந்தமாக, பல்வேறு பள்ளிக்கூடங்களில் சம்பளம் வசூல் செய்யும்போது ஒவ்வொரு பள்ளிக்கூடத்திலும் ஒவ்வொரு விதமாக சம்பளம் வசூல் செய்கிறார்கள். ஒரு பள்ளிக்கூடத்தில் ரூ. 5½, சில பள்ளிக்கூடங்களில் ரூ. 7, அல்லது 8 என்றும் வசூல் செய்கிறார்கள். இதை standardize பண்ணவேண்டும். அதாவது, ஜில்லாபோர்டு, மூனிசிபாலிட்டி, மாஜஸ்த்ரேமெண்ட், கவர்ன்மெண்ட் ஆகிய எல்லாவிதமான பள்ளிகளிலும் ஒரே விதமாக சம்பளம் வசூலிக்கப்படுவதாக இருக்கவேண்டும். சர்க்காரே (School fees) பள்ளிக்கூட சம்பளத்தை Standardize செய்து ஒரே விதமான சம்பளத்தை வசூல் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ஏழைப் பிள்ளைகள் ஸ்பெஷல் பீஸ் கொடுக்க முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து ஸ்பெஷல் பீஸ் வசூலிக்காமல் இருப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

“கல்வி இலாகாவில் குறிப்பாக ஜில்லா கல்வி அதிகாரி, டிப்டி இன்ஸ்பெக்டர் ஆபீஸ்களில் வேலை பார்ப்பதற்கு அடெண்டர்களை நியமிக்கிறார்கள். அப்படி நியமிக்கும்போது அவர்கள் (Attenders) எஸ்.எஸ்.எல்.சி படித்தவர்களாய் இருக்கவேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் மற்ற இலாகாவில் வேலை பார்க்கும் அடெண்டர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவர்களாய் இல்லாவிட்டாலும் அவர்களுக்கு அதிகப்படியான சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் கல்வி இலாகாவில் வேலை பார்க்கும் அடெண்டர்களுக்கு குறைந்த சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. உதாரணமாக, டிப்டி இன்ஸ்பெக்டர் (Deputy Inspector of Schools) ஆபீசில் வேலை பார்க்கும் எஸ்.எஸ்.எல்.சி படித்த (Attender) அட்டெண்டருக்கு தற்போது கொடுக்கப்படும் சம்பளம் ரூ. 24-1-32-½-35. ஆனால் இந்த அட்டெண்டர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.சி வரை படித்தவர்களாயிருப்பதாலும், மற்ற இலாகாக்களைப் போல் இல்லாமல் குமாஸ்தாவைப்போன்ற வேலையைச் செய்வதால் அவர்களுக்கு அதிகப்படியான சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“பிரசிடென்ஸி ஆஸ்பத்திரி (Presidency Hospital) 1ம் பந்தமாக அதிகப்படியான செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கதுதான். இருந்தாலும் சில குறைகளைப்பற்றி இங்கு குறிப்பிட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அங்கு ஏழைகளை சரிவர கவனிப்பது இல்லை. பிரசிடென்சி ஆஸ்பத்திரி சர்க்காருடைய மேல் பார்வையிலிருந்தும் கூட அங்கு ஏழைகளை சரிவர கவனிக்காமல் இருப்பது என்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கதாக இருக்கிறது. ஏழைகளுக்காகத்தான் சர்க்கார் வைத்தியசாலைகளுக்குக் கொண்டு வந்தேன். உதாரணமான ஒன்றை இங்கு குறிப்பிட

[Sri A. Veloo]

[24th March 1955]

விரும்புகிறேன். ஒருவர், தஞ்சை ஜில்லா, குற்றலத்திலிருந்து தன்னுடைய தாயாரை இந்த ஆஸ்பத்திரிக்குக் கூட்டிக்கொண்டு வந்து 1955-ம் ஆண்டு பெப்ரவரியில் 3௨ கிசைக்காக ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிபெற்று சேர்த்து விட்டு திரும்பிப் போகும்போது தன்னுடைய தாயாருக்கு ஏதாகிலும் ஆபத்து ஏற்பட்டால் தன்னுடைய விலாசத்திற்குத் தகவல் கொடுக்கும் படியாக தெரிவித்துவிட்டுப்போய்விட்டார். அப்படி தெரிவிப்பதாகவும் அங்குள்ள மருத்துவ அதிகாரி ஒப்புக்கொண்டார். அதுமதித்த இரண்டு நாட்களுக்குப் பிறகு அந்தம்மாள் இறந்து விட்டாள். அவள் இறந்து இரண்டு நாட்கள் வரையில் அந்த ஆளுக்கு ஆஸ்பத்திரி அதிகாரி தகவல் கொடுக்கவே இல்லை. யாரோ ஒரு நண்பர் மூலமாக தகவல் தெரிந்த பிறகு சென்னை வந்து அந்த அதிகாரியைக் கண்டு ஏன் 'எனக்கு தகவல் கொடுக்கிறேன்' என்று சொல்லியும் கொடுக்கவில்லை என்று கேட்டதற்கு அந்த அதிகாரி என்ன சொல்லுகிறார் என்றால் "இங்கே அப்படித்தான் நடக்கும்" என்று சொல்லுகிறார். எத்தனையோதரம் இச்சபையில் இம் மாதிரி தகவல்கள் பேசப்பட்டுள்ளன. இருந்தும் ஏழைகளுக்கு செலகரியம் கிடைப்பது இல்லை. இவ்விதம் ஏழைகளை கவனிக்காமல் இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கதாக இருக்கிறது. இவைகளைத் தவிர்ப்பதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். உத்தியோக சம்பந்தமாய் ஹரிஜனங்களைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்லவிரும்புகிறேன். ஆந்திர ராஜ்யம் பிரிவதற்குமுன் இங்கு (Aboriginal tribes in the Tribal areas in the Composite States) அவர்களுக்கு உத்தியோகம் கொடுக்கும்போது போட்டி பரீட்சை நடத்தாமல் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பாஸ் செய்திருந்தால் உத்தியோகம் கொடுப்பதாக ஒரு உத்தரவு போட்டிருந்தார்கள். அந்த விதி பிரகாரம் அவர்களுக்கென ரிசர்வ் செய்த இடங்களில் நியமனம் செய்து வந்தார்கள். அவர்கள் சர்வீஸ் கமிஷன் பரீட்சை பாஸ் செய்யவேண்டியதில்லை. அதே மாதிரி உத்தரவு ஒன்று போட்டு ஹரிஜனங்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பாஸ் செய்திருந்தால் மட்டும் போதும், பிற்பட்டவர்களும் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பாஸ் செய்திருந்தாலும் போதும், சர்வீஸ் கமிஷன் பரீட்சை எழுதாமல் அவர்களுக்கென ரிசர்வ் செய்த உத்தியோகங்களில் நியமித்தால், ஹரிஜனங்களிடை வேலையில்லாமையை ஒழிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

"அடுத்தபடியாக ஹாஸ்டல்கள் விஷயமாக சிலவற்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த மாகாணத்தில் பல இடங்களில் சர்க்கார் ஹாஸ்டல்களும் ப்ரைவேட் மாணேஜ்மெண்ட் ஹாஸ்டல்களும் நடைபெற்று வருகின்றன. மாயூரத்தில் சர்க்காரால் ஒரு ஹாஸ்டல் நடைபெற்றுவருகிறது. இரண்டு வருஷங்களாக அந்த ஆஸ்டலின் மாணவர்களுடைய எண்ணிக்கையை உயர்த்தவேண்டும் என்று ஹாஸ்டல் கமிட்டியார் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி யாதொரு நடவடிக்கையும் இதுவரையிலும் எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. மூன்று ஆஸ்டல்களை ஒன்றாகச் சேர்த்து மாயூரத்தில் ஒரே ஹாஸ்டலாக ஆரம்பிக்கப்பட்டு சர்க்காரால் நடைபடுத்தப்பட்டு வருகிறது. பிரைவேட் மாணேஜ்மெண்டில் இருந்தபோது ஏறக்குறைய 100 பிள்ளைகளுக்குமேல் இருந்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது 40 பேர்கள் தான் இருக்கிறார்கள். அதனால் அந்த ஆஸ்டல் மாணவர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

10-07
கன. **Sri S. KANDASAMY GOUNDER** :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள சில குறைபாடுகளை எடுத்துச்சொல்லப் போகிறேன். இக்குறைபாடுகளைப்பற்றி பல தடவை இச்சட்டசபையில் வாதிட்டு பேசி இருக்கிறேன். அங்கே சரியான நீர் பாசன வசதி கிடையாது. 'சனத்குமார்' நதியில் அணைபோட்டு மாண்டஹல்லி வழியாக ஒரு வாய்க்காலில் தண்ணீர் வருகிறது. இவ்வாய்க்காலில் அகலப்படுத்தி நீட்டிவிட்டால் அதன் மூலம் பாப்பாரப்பட்டி, தர்மபுரி ஏரிகளுக்கு தண்ணீர் கொண்டுவந்தால் நல்ல விவசாயம் செய்யலாமென்று சட்டசபையில் பேசி இருக்கிறேன். அதைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்களுக்கும் எழுதியிருக்கிறேன். அதை எப்படியாவது, இப்போது எடுத்து முடித்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை மிக மன்றாடிக்

24th March 1955] [Sri S. Kandasamy Gounder]

கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அது ரொம்ப அவசியமானது. மூன்று வருஷமாக அதே பாடம் படித்து வந்திருக்கிறேன். இதை பொறுப்புடன் மந்திரியவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"அடுத்தபடியாக அப்பிரதேசத்தில் மின்சார வசதி கிடையாது. தற்போது, மின்சாரம் எல்லா கிராமங்களுக்கும் கொடுப்பதாக சர்க்கார் வாக்குறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதி, கிராமங்களுக்கும் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

"அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியில் காட்டு இலாகா சம்பந்தம் இருக்கிறது. அக்காடுகள் சம்பந்தமாக தொந்தரவுகள் இருக்கின்றன என்று ஏற்கனவே சொல்லி வந்திருக்கிறேன். அது விஷயமாக என்னென்ன ஏற்பாடுகள் சர்க்கார் செய்திருக்கிறது என்பதை மந்திரி அவர்கள் சொல்லுவதற்கு நேரம் இல்லாவிட்டாலும், இப்போதாவது, அதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். முன்பு மிட்டா காடுகளிலிருந்து தழை, புல் முதலியன ஜனங்கள் எடுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது அப்படி, தழை, புல் முதலியவைகளை எடுக்க அதிகாரிகள் தொந்தரவுகள் கொடுக்கிறார்கள். முன்போல் தழை, எரு, புல்லெல்லாம் மிட்டா காடுகளில் சுலபமாக எடுத்துக்கொண்டுவர கனம் மந்திரியார் அவர்கள் உத்தரவு போட வேண்டும். அதற்காக ஏதாவது கட்டணம் வசூலித்தால் குடிகளுக்கு தொந்தரவுகள் ஏற்படும். அக்காடு விஷயமாக, அதிகாரிகள் நியமித்தால் ஜனங்களுக்கு கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அந்த அதிகாரிகள் ஏழைகளை தொந்தரவு செய்கிறார்கள். அது ஒன்றும் வளம்பொருந்திய காடு அல்ல. மிட்டா காடு எல்லாம் குன்றுகள் நிறைந்த இடம். Reserve forest காடுகள் இருக்கின்றன. அதன் மத்தியில் ஆறு ஓடுகிறது, நல்ல செழிப்பான இடமாகவும் இருக்கிறது. அதைத்தான் சர்க்கார் guard போட்டு பாதுகாக்க வேண்டும். மிட்டா காட்டை, தழை, புல் எடுக்கவும், ஆடு மாடுகளை மேய்க்கவும், ஏழைகளுக்கு ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"அடுத்தபடியாக என்னுடைய தொகுதியில் நிலமில்லாத விவசாயிகள் நூற்றுக்கு 80 பேர் இருக்கிறார்கள். இப்போது, அந்த ஏழைகளுக்கும் குறிப்பாக ஹரிஜனங்களுக்கும், புறம்போக்கு நிலங்களை பயிர் செய்வதற்காக பட்டா செய்து கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மற்றும், என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள ஹரிஜனங்களுக்கு குடிதண்ணீர் வசதி, வீட்டு வசதி எல்லாம் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"ஏற்கனவே ஹரிஜனங்களுக்காக செல்லாயம்மன், மாரியம்மன் சாமி களின்மேல் மான்யங்கள் அந்த காலத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருந்தன. ஹரிஜனங்கள் அறியாதவர்களாக இருந்ததால், சிலர் அவர்களுக்கு 10, 20 ரூபாய் என்று கொடுத்து, அந்த கோவில் மானிய நிலங்களை ஹரிஜனங்களிடமிருந்து வாங்கி அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஹரிஜனங்களுக்கு அந்த நிலங்கள் இல்லாததால், விவசாய வேலை யில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அது விஷயம், பரிசீலனை செய்து மறுபடியும் அந்த நிலங்களை அந்த ஹரிஜனங்களுக்கு வாங்கிக் கொடுக்க கனம் மந்திரியார் முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று கோருகிறேன். வணக்கனம் என்ற ஊர் என் தொகுதியில் இருக்கிறது. அதிலே 30 ஹரிஜன வீடுகள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு சுமார் 10 ஏக்கர் நிலம், அவ்வூர் செல்லாயம்மன் கோவிலின் மானியமாக விடப்பட்டு விவசாயம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். சென்ற 15 வருஷ காலமாக அக்கோவிலுக்கு பூசாரியாக இருக்கும், வெள்ளாள இனத்தைச் சேர்ந்தவர், அந்த 10 ஏக்கர் நிலத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார். அந்த நிலத்தை திருப்பிக் கேட்டால், அந்த வெள்ளாளர் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாதென்று சொல்லுகிறார். இது விஷயமாக கனம் மந்திரி பரமேஸ்வரன் அவர்களுக்கும், ஒரு மகஜர் அனுப்பி இருக்கிறேன். ஆகவே, மந்திரியவர்கள், இவ்வினங்களின் மேல் கருணை காட்டி, தக்க நடவடிக்கை எடுத்து, அந்த நிலத்தை அந்த ஹரிஜனங்களுக்கு வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டுமாய் கோருகிறேன்.

[Sri S. Kandasamy Gounder] [24th March 1955]

“அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியில் சில நீர்பாசன வசதிகள் செய்து கொடுக்க இந்த வருஷத்தில் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று பன்முறை கேட்டிருக்கிறேன். இப்போதும் அதைத்தான் கேட்கிறேன். என் தொகுதி ரொம்ப வரண்ட பிரதேசம். நாற்பது, ஐம்பது அடி ஆழமுள்ள கிணறுகளில் கவலைக் கட்டி தண்ணீர் இரைக்க வேண்டும். இந்தத் தண்ணீர் வசதி இல்லாததே, அங்கு இருப் பவர்களுக்கு பெரிய கவலையாக இருக்கிறது. ஏழு, எட்டு வருஷங்களாக, அந்தப் பகுதியில் மழையே கிடையாது. பக்கத்து இடங்களில் கொஞ்சம் மழை பெய்தது. ஆனால் இந்த பிராந்தியத்தில் மட்டும் மழையே வர வில்லை. என்ன காரணமோ தெரியவில்லை. இயற்கை கோளாறு ஏற்பட்டு விட்டதோ என்னமோ தெரியவில்லை. அடுத்த வருஷம் மழை வருமோ என்னமோ சந்தேகமாக இருக்கிறது. ஆகவே, அங்கு மக்கள் வாழ வேண்டுமென்றால் உடனடியாக நீர்பாசன வசதி திட்டத்தை கனம் மந்திரி அவர்கள் இந்த வருஷ திட்டங்களிலேயே எடுத்துச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இல்லை யென்றால் அங்கு மக்கள் ரொம்ப கஷ்டத்தை அனுபவிக்க வேண்டியதாக இருக்கும். கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு இதைப்பற்றி சொல்லிக்கொண்டே வந்திருக்கிறேன். இப்போதாவது அவர் தயவு கூர்ந்து எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று மன்றாடி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

10-15 * SRI S. S. KOLKEBAIL :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I
a.m. wish to speak a few words about the development of road communi-
cations in rural areas, especially in the remote countryside. Every one of us say that it is in the villages that the soul of India can be discovered. Mahatmaji enjoined on his followers to go to the villages and devote themselves to the village welfare work. But now these very Congressmen are in power and let us see whether they have done anything to ameliorate the conditions of the villages. Almost all the villages in this State, as far as I can see, are isolated and disconnected and without any road communi-
cation. Even the few high roads that have been built or are being built lie far away from the numberless villages, which benefit little by them. This is the sorry spectacle we see around our villages—even after the Congress Government's rule of nine full years, and plus some more years prior to war. Is not this Government spending huge sums of money for building small townships and linking them up with roads and rails? Is not this Government spending crores of rupees in cement concreting certain roads which connect big cities? Then why neglect these villages? For the present, I wish to confine myself about the dearth of and condition of the existing roads in my district, viz., South Kanara. The area of the district is about 4,000 square miles and it has got only about 200 miles of district major roads and of this about 115 miles of road only are tarred. This is the only district in this State which has not got one inch of cement concrete road. Further, though we are having heavy rainfall, this benign Government has not cared to put up all these years one mile of all-weather road. It is an admitted fact that on account of heavy rain in my district, that our roads get muddy during rainy season and dusty during summer. If there is any district which requires all-weather roads in this State, it is South Kanara. But still we are denied that benefit. Sir, let me not grow eloquent over this cement and all-weather roads, when our

24th March 1955] [Sri S. S. Kolkebail]

several villages are without any road or rail communication at all? Of the 793 villages in my district, Sir, 276 villages are called Malnad villages and all these villages are isolated and disconnected and the few village roads that are there, are not being attended to by our District Board. During rainy seasons these few roads become impassable. With malaria and other diseases raging, those vil-
lagers experience greatest difficulties in going to the towns for medical help and medicine, and many die without them. Even going to the market to buy the necessities of life becomes a problem, as these roads become water-logged for a number of months in the year. This is how our villagers are cared for, Sir; with arteries cut no life can be saved, so with the villages neglected and left unlinked, no State can flourish.

“Then, Sir, there are another set of thickly populated 115 villages, on the foreshores of the Arabian sea, without any road facilities. This is fish industry area and the want of road faci-
lities stands in the way of brisk trade in fish. These villages are studded with sand dunes and hence it becomes very difficult even to walk let alone going with fish loads on heads. But to earn a living, Sir, our poor fishermen and women go over this area often with fish loads on their head, to sell them in the interior villages and nearby markets. It is a most pitiable sight. Many a time tears roll down their eyes. Words fail me, Sir, to describe the plight of those unfortunate villagers who traverse this area. And the difficulty of traversing such locality was personally experienced by Hon. Dr. Naganna Gowda, the previous Minister for Fisheries when he visited Manur village, Udipi taluk, in my constituency, on 16th January 1953. On that day poor villagers of Manur, Kotathattu, Parampalli, etc., had presented an address to the Minister stating therein the necessity of constructing a road link-
ing Manur village with Mangalore-Baindoor road at Kota. Hon. Minister assured the people then that he would do the need-
ful forthwith. Then I pursued the matter with some more memorandums to Hon. Sri M. Bhaktavatsalam, the present Minister for Fisheries. For all these attempts made by my people and myself, I got a wonderful communication from this people's Government saying that the Chief Engineer has been directed to give highest priority to this Manur Sea Coast Road. We are in 1955 March, Sir, so far nothing has been done to put up this short road of about two miles. Certainly my people themselves would have put up this road by this time, in spite of their poverty, but for the fact that we require some technical assistance—since it is all sand dune area. Further a small bridge has to be put up. I have given out all these facts here, Sir, just to tell this House and outside public how our Government machinery is working and how our Government are looking after our villagers. Besides, there is one more set of 150 villages in between the coastal and Malnad villages. These villages are also not linked with proper roads. The few roads, that are serving these villages, are not properly maintained by our bankrupt District Board. The

[Sri S. S. Kolkebail] [24th March 1955]

financial condition of our Board can be well understood by this House if they go through the resolution passed by our Board when it applied for a loan to this Government. I shall read the South Kanara District Board's resolution, dated 2nd December 1954, Sir,

"This Board requests the Government to sanction an advance grant of Rs. 2,78,000 to wipe off the deficit as the Administration is likely to break down for want of fund. It further resolves that Sri B. M. Hegde and the President may go on deputation on the Ministers concerned to explain the entire situation to Government if necessary and the necessary expenses may be incurred in anticipation of Government sanction. The deputationists may also take the Secretary of the Board along with them."

I wish to place this resolution on the Table of the House"

DEPUTY SPEAKER:—"It is enough if the resolution is read."

SRI S. S. KOLKEBAIL:—"Sir, the resolution speaks for itself. Let me not further comment upon it. What kinds of roads such a Board can build and maintain? Hence I request the Government, Sir, to help our District Board with funds either from P.W.R.D. grant, Central Road Fund or from Local Development Scheme Fund or even a loan. In my constituency, which consists of 76 villages, there are very few roads and even those roads are in a deplorable condition. Most of them are unfit for any vehicular traffic throughout the year and those roads are Kota-Goliangdi, Brahmawar-Jannadi, Kalthur-Kokarne, Perdoor-Upoor, Kallianpur-Kemanu and Petri-Baje. All these roads, unfortunately, are under the control of our District Board. The above roads serve about 61 villages with a population of one lakh and odd. Ever since I was elected to this House I was trying my best to get them improved but to no avail, Sir. To a letter written by me to the Collector and Ex-Officio President of the Board I had been informed in 1953 that he had recommended the necessity of upgrading of these roads to the Government. After this I presented some more memorandums to the Minister for Local Boards. Recently, to my utter surprise and sorrow, I received a communication from this Tamil Nad Government that money is not available. In view of the extensive area—these roads cover, the number of villages they serve and the vast rural folk that will be benefited, I appeal to this Government, through you, Sir, to upgrade these roads and repair them forthwith. If these roads are made vehicular worthy, this Government stand to gain a lot by way of motor tax. If really the Government is serious in its talk of improving the conditions of our villagers, the first thing they must do is to establish link between villages and villages and villages with town. I don't think, Sir, I need say that we have no rail communication beyond Mangalore in all directions. Then, Sir, I wish to say a few words on the absence of irrigation facilities in my district. Other day I had gone to the Congress Exhibition and there I visited the stall of the Agricultural Department of our Government and found a chart—districtwar—showing the lands brought under irrigation schemes. As against South

24th March 1955] [Sri S. S. Kolkebail]

Kanara the column was 'Nil'. There are schemes and schemes which have been investigated in South Kanara, estimates prepared and submitted to be only deferred. Why? Again the same old reply 'Financial difficulties'! What about other districts? Even to-day you are building irrigational dams and channels. Now at least, Sir, though late in the day, I request the Government to take up minor irrigation works like putting up 'Vented dams' across several streams and rivulets which run through my district. It is a common feature in South Kanara from time immemorial—in almost all the villages—to put up seasonal earthen dams with mud and brushwood—annually in the month of October across these streams and rivulets and store water for raising second and third crop. These dams get washed out in June succeeding, soon after the rains set in. All these dams—they are called 'Kattas'—are put up by co-operative efforts of the ryots. Of late, in almost all the villages, on account of the factions and other fissiparous tendencies, these Kattas, are not being put up, and thereby our poor ryots—especially tenants, and petty ryots are to go without second and third crop. Economically, this is a huge loss both to the people and the country. So I suggest, Sir, that the Government may be well advised to investigate into the feasibility of putting up vented dams at the several present 'Katta' sites or provide at least a masonry basement so that villagers can conveniently put up the upper structure. The expenses involved for such a venture will be very small when compared to the benefit the people may get. About this scheme I had submitted several memorandums both to the Hon. Minister for Public Works and to the Head of Department since 1952. But nothing has been done so far. If such a scheme is taken up, I assure the Government, here and now, that our ryots are ready and willing to contribute their mite by way of voluntary labour—Yes, Sir, I am closing my speech, by once again appealing to this people's Government just to be more liberal in providing at least these minor irrigational facilities—if not those major schemes so that the poor Kisans of South Kanara may live happily. With these words, I resume my seat, Sir."

*SRI T. GANAPATHI:—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 10-25
திருநெல்வேலி ஜில்லா நமது மாகாணத்திலேயே தெற்கு ஓரத்தில் இருக்
கிறது. மத்திய சர்க்காரிலிருந்து நம் ராஜ்யத்தில் 26 ரூரல் ஹெல்த
செண்டர்களை ஆரம்பிக்கும்படியான தாக்கீது வந்திருக்கிறது. பல வகை
யிலும் திருநெல்வேலி ஜில்லா ஒதுக்கப்படுவதைப் போலவே இந்த ரூரல்
ஹெல்த செண்டர்களை ஆரம்பிக்கும் விஷயத்திலும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது
என்று நான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது."

"எனக்குத் தெரிந்த வரையில் கோயமுத்தூரில் ஐந்து செண்டர்களும், மதுரையில் மூன்று செண்டர்களும் ஆரம்பிப்பதற்கு நம் சர்க்காரிலிருந்து உத்திரவு ஆகியிருக்கிறது. ஆனால் திருநெல்வேலியில் ஒரு செண்டர் கூட ஆரம்பிப்பதற்கு உத்திரவு ஆகவில்லை. ஆமாம், தெற்குக் கோடியிலுள்ள திருநெல்வேலியில் ஆரம்பிக்காவிட்டால்தான் என்ன என்று சுகாதார மந்திரி அவர்கள் அவசியமாக விட்டு விட்டார்களா? அல்லது எந்தெந்த இடங்களில் ஹெல்த செண்டர்களை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்பதே மந்திரி சபையிலுள்ளவர்களுக்குத் தெரியாமல் போய்விட்டதா என்று அறிய

[Sri T. Ganapathi]

[24th March 1955]

விரும்புகிறேன். அல்லது திருநெல்வேலிக்கு ஒன்றும் செய்ய வேண்டா மென்ற நோக்கத்துடன் தான் மந்திரி சபையினர் இப்படிச் செய்துவிட்டார்களோ என்றும் நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. இருபத்தாறு ஹெல்த் செண்டர்களில் ஒரு செண்டர் கூடவா திருநெல்வேலியில் ஆரம்பிக்கக் கூடாது? அப்படி ஆரம்பிக்காததற்குக் காரணம் என்ன? இதைப்பற்றி பரிசீலிப்பதற்கு அமைச்சர்கள் என்ன குறைவாக இருக்கிறார்களா? அல்லது அவர்களுக்குத் தான் வேலை அதிகமா? இதைப்பற்றி நினைக்கும்போது அவர்கள் வேண்டுமென்றே அலட்சியம் செய்திருக்கிறார்கள் என்றே நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. இப்படி அலட்சியம் செய்வது நல்லது அல்ல. ஆகவே உடனடியாக இதைப் பரிசீலனை செய்து திருநெல்வேலி ஜில்லாவிற்கு இரண்டு ஹெல்த் செண்டர்களையாவது உடனடியாக ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அந்த ஜில்லாவிற்கு இரண்டு செண்டர்கள் ஒதுக்கப்படுவது ரொம்பவும் முக்கியமாகும். இதை மனதில் வைத்துக் கொண்டு கனம் மந்திரி அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக கல்வி விஷயம். கல்லூரிகளில் தமிழைப் போதனை மொழியாக ஆக்க வேண்டுமென்று கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்வதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் விஞ்ஞானம் தவிர இதர பாடங்களை எல்லாம் தமிழிலேயே போதிக்க கல்லூரி ஒப்புக்கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஏன் விஞ்ஞானத்தை மாத்ரிதம் தமிழில் போதிக்க முடியாது என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். கல்லூரி பாடங்களை தமிழிலேயே போதிக்க முடியாதென்று சரிகைத் தலைப்பாக்காரர்கள் சொல்லிக் கொண்டேதான் இருப்பார்கள். அந்த சரிகைத் தலைப்பாக்காரர்கள் சொல்வதை அரசாங்கம் கேட்கக் கூடாது.

“முன்பு ஸ்ரீ அவினாசிவிங்கம் செட்டியார் கல்வி அமைச்சராக இருந்த போது சேலம் ஜில்லாவிலும் கோயமுத்தூரிலும் கல்லூரிகளில் எல்லாம் தமிழ் மொழி மூலமே போதனை முறை இருக்கவேண்டுமென்று உத்திரவு செய்தார். அவ்விதமே தமிழ் மொழி மூலம் போதனை முறைகள் ஏற்படுத்தப்பட்டபோது ஏராளமான மாணவர்கள் வெகு சலபமாக படிக்க முடிந்தது. நன்றாகவும் படித்தார்கள். பரீட்சையில் நிறைய பேர்களும் பாஸ் செய்தார்கள். ஸ்ரீ மாதவ மேனன் மந்திரியானதும் இந்த முறையை மாற்றி விட்டார்கள்.

“அதே முறைப்படி தமிழில் எல்லாக் கல்லூரிகளிலுமே பாட போதனையை அளிக்க சர்க்கார் ஏன் ஏற்பாடு செய்யக் கூடாதென்று கேட்கிறேன்? குறிப்பாக சில மலையாளிகள் தமிழ் நாட்டுக் கல்லூரிகளில் லெக்சரர்களாக இருக்கிறார்கள். தமிழ் மொழியை போதனை மொழியாக்கிவிட்டால் அவர்கள் எல்லோரும் வேலை இழக்கும்படி நேரிடுமே என்பதற்காக இது விஷயத்தில் அதிக இன்டரஸ்ட் உள்ளவர்கள் தமிழ் மொழியை போதனை மொழியாக்குவதற்கு தடை செய்து வருகிறார்கள். ஒரு சில லெக்சரர்களுக்காக நம் நாட்டு மாணவர்கள் எல்லோரும் பாதிக்கும்படியாக நாம் விடக் கூடாது.

“அண்ணாமலை சர்வ கலாசாலையில் விஞ்ஞான பாடங்களையும் தமிழில் மொழி பெயர்த்து புத்தகங்களாக அச்சடித்து வைத்திருக்கிறார்கள். ஆயிரக் கணக்கான ரூபாய்கள் பரிசு வழங்கியிருக்கிறார்கள். அது மாத்ரிமல்ல. சென்னையிலும் விஞ்ஞான பாடங்கள் எல்லாம் மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு தமிழில் எழுதப்பட்டுள்ள விஞ்ஞான புத்தகங்களுக்கு எல்லாம் தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகத்தில் 500 ரூபாய் பரிசு கொடுத்தும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே எல்லாப் பாடங்களும், விஞ்ஞானம் உள்பட தமிழில் போதிக்கப்படும் என்று சர்க்கார் சொன்னாலே போதும். அது சம்பந்தமான புத்தகங்களை தமிழில் எழுதப் பலர் முன்னுக்கு வருவார்கள். அதை விட்டு ஒரு சில மலையாளி லெக்சரர்களுடைய வேலைக்கு ஆபத்து வந்துவிடுமே என்பதற்காக விஞ்ஞானத்தையும், இதர பாடங்களையும் தமிழில் போதிக்கக் கூடாது என்று சர்வ கலாசாலைகள் சொன்னால் அதை ஏற்கக் கூடாது.

24th March 1955]

[Sri T. Ganapathi]

சரிகைத் தலைப்பாக்கள் என்றைக்குமே இவ்விஷயத்தில் முட்டுக் கட்டாதான் போட்டுக்கொண்டு வந்திருக்கின்றார்கள். எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. வரையில் தமிழில் படித்துவிட்டு கலாசாலைக்குச் செல்லுகிற நமது மாணவர்கள் இன்றைக்கு கலாசாலையில் ஆங்கிலமே போதனை மொழியாக இருப்பதினால் படுகின்ற கஷ்டம் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. பெரும்பாலானவர்கள் பரீட்சையில் பைலாகி விடுகிறார்கள். அதனால் அவர்களுடைய பெற்றோர்களுக்கு மிகுந்த ரூபாய் நஷ்டமாகின்றன. மீண்டும் படிக்கவைத்து பணமும் செலவாகி வேலை யில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். சாதாரணமாகப் எழுதுவதற்கும் படிப்பதற்கும் ஆங்கிலம் தெரிந்தால் போதும். ஏதோ சமாராகப் பேசுவதற்கு ஆங்கில ஞானம் இருந்தால் போதும். அதற்குமேல் தெரியவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அதற்காக கல்லூரிகளில் ஆங்கிலம்தான் போதனை மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்வது சரியல்ல. எல்லாப் பாடங்களையும், எல்லாப் பாடங்களையும் உள்பட தமிழிலேயே போதிப்பதற்குத் தக்க ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும். இன்னும் கலாசாலைகள் திறப்பதற்கு மூன்று மாதங்கள் இருக்கின்றன. அதற்குள்ளாக விஞ்ஞானத்தையும் தமிழில் போதிக்க வேண்டும் என்பதை அமுலுக்கு கொண்டு வரலாம். இத்துறையில் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டுள்ள நடவடிக்கையைப் பாராட்டுகிறேன். நாங்களும் பொதுமக்களும் பக்க பலமாக இருக்கின்றோம். சரிகைத் தலைப்பாக்கள் சொல்லுகின்ற யோசனையைக் கேட்காமல் தமிழையே கல்லூரிகளில் போதனை மொழியாக ஆக்க சர்க்கார் தக்க ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

*SRI K. V. RAMASWAMI :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 10-35
உபரி மான்யத்தைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். 8am.
‘ஜில்லா நிர்வாகத்துக்கு’ ஏற்கெனவே ஒதுக்கியதைவிட ரூ. 1,21,92,800 அதிகமாகக் கோரப்படுகிறது. இந்த உபரி மான்யக் கோரிக்கையில் ஜில்லா நிர்வாகம் முறையாக நடக்கக்கூடிய நிர்வாகம். ‘ரெகுலர்’ ஆக நடக்கக்கூடிய நிர்வாகம். ஒரு கோடிக்கும் அதிகப்படியான ரூபாய் எப்படி அதிகம் செலவாயிற்று என்பது புரியவில்லை.

“Explanatory Note இல் இரண்டொரு விவரங்கள் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. ‘புதிதாக தேசிய விலத்தரிப்புத் திட்டங்கள், ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் ஆகியவைகளுக்கு அதிகப்படியான சிப் பந்திகள் போடப்பட்டதாலும், மேலதிகாரிகள் அவற்றைப் பார்வையிடுவதற்கு சுற்றுப்பிரயாணச் செலவுகள் ஆன வகையிலும் இவ்வளவு அதிகமான செலவு ஏற்பட்டுவிட்டது’ என்று சொல்லப்படுகிறது. எந்தெந்த இனத்திற்கு எவ்வளவு செலவு என்பதற்கான விவரங்கள் இந்த உபரி மான்யக்கோரிக்கையில் கிடையாது. இந்த இரண்டு திட்டங்களும் ஏற்கெனவே போன பட்ஜெட் நிறைவேற்றப்படுகிறபோதே எதிர்பார்க்கப்பட்டது. இன்னும் இதர செலவுகளும் எதிர்பாராமல் நடந்திருக்கக்கூடிய செலவுகள் அல்ல. அப்படியிருக்கும்போது ‘ரெகுலர்’ ஆக நடக்கக்கூடிய நிர்வாகத்திற்கு ஒரு கோடிக்கு அதிகப்படியான பணம் செலவாகியிருக்கிறதென்றால் நிர்வாகத்தில் ஏதோ கோளாறு இருக்கிறதென்றுதான் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. இந்த மாதிரி நிலைமை இனிமேலாவது ஏற்படாமல் தவிர்க்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

“கல்விக்கும் 81 ஆயிரத்து சொச்சம் உபரியாக கேட்கப்படுகிறது. கெஜட் பதிவில்லாத உத்தியோகஸ்தர்களின் குழந்தைகளுக்கு கல்விச் சலுகை கொடுத்தவகையில் அதிகப்படியான செலவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. புதிதாக இந்த வருஷம் 1,200 ரூபாய் வரை வருஷ வருமானமுள்ளவர்களின் குழந்தைகளுக்கு மூன்றாம் படிவம் வரையில் இலவசக் கல்வி தரப் போகிறார்கள். இம்மாதிரி சலுகை தரப்படுகிறபோது இதற்காகும் செலவைப் பற்றி ஒரு நிர்ணயம் வேண்டும். ஒவ்வொரு பள்ளிக்கூடத்திலும் ஒவ்வொரு மாதிரியான சம்பளம் வசூலிக்கப்படுகிறது. நான்காம் பாத் திற்கு சில பள்ளிக்கூடங்களில் ரூ. 6 மாதச் சம்பளமும், சில பள்ளிக்

[Sri K. V. Ramaswami] [24th March 1955]

கூடங்களில் ரூ. 7-ம் இன்னும் சில பள்ளிக்கூடங்களில் ரூ. 8-ம் வசூலிக்கப் படுகிறது. இம்மாதிரி முறையற்ற, நிர்ணயம் இல்லாத கட்டணம் வசூலிக்கப்படுவதைத் தடுத்து நிறுத்தப்படவேண்டும். பள்ளிக்கூட சம்பளத்தை **standardize** பண்ணவேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுக்கவேண்டும்.

“புதிய சலுகையின்படி சர்க்கார் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு மான்யம் தரும் போது ஜில்லா போர்டு பள்ளிக்கூடங்களில் நான்காவது பாரத்திற்கு 6 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கப்படுகிறது. பரேவேட் மாணேஜ்மெண்ட்-பள்ளிக் கூடங்களில் ரூ. 7 அல்லது ரூ. 8 வரை வாங்கப்படுகிறது. இப்படி அதிகப் படியாக வாங்குவதால் சர்க்கார் இன்னும் அதிகமான மான்யம் தர வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே சம்பள விஷயத்தில் **standardize** பண்ணவேண்டியதுவசியம்.

“ஆசிரியர்களுடைய சம்பளம் விஷயமாக எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் ஒரே மாதிரியாக இருக்கவேண்டுமென்பது எங்களுடைய கொள்கை. எல்லாப் பள்ளிக்கூடங்களும் ஒரே ஏஜென்ஸியின்கீழ் இருக்கவேண்டுமென்பதும் எங்களுடைய கோரிக்கை. பல நிர்வாகங்களின்கீழ் பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றன. அப்படியிருக்கும்போது மாணேஜ்மெண்ட் பள்ளிக்கூடங்களில் உள்ள ஆசிரியர்களுக்கு கொடுக்கக்கூடிய சம்பளம் சர்க்காரால் நேரடியாக கொடுக்கப்படுவது கிடையாது. மலபாரில் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய முறையைப்போன்று சர்க்காரே நேரடியாக சம்பளத்தை ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கும்படியான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். சர்க்கார் கொடுக்கக் கூடிய கிராண்டை மாணேஜர்களிடம் கொடுத்து மாணேஜர் ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டியிருப்பதால் அதில் சில காலதாமதங்களும் இன்னும் சில விரும்பத்தகாத போக்குகளும் நடக்கின்றன. ஆகவே நேரடியாக சம்பளத்தை கொடுக்கக்கூடிய வகையில் சர்க்கார் ஏற்பாடுசெய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“துப்பாக்கி லைசென்ஸ் வழங்குவது விஷயமாக சில வார்த்தைகள். இன்று ஒரு கேள்விக்குப் பதில்களும்போது எம்.எல்.ஏ. ஒருவருக்கு துப்பாக்கி லைசென்ஸ் கொடுப்பதில் இருக்கக்கூடிய கஷ்டம் தெரியவந்தது. அவர் எதிர்க்கட்சி எம்.எல்.ஏ.கூட அல்ல. ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒரு எம்.எல்.ஏ.-க்கு துப்பாக்கி லைசென்ஸ் கொடுப்பதில் இருக்கக்கூடிய கஷ்டம் நமக்கு நன்றாகத் தெரிந்தது. மலையடிவாரங்களிலும், காட்டுப் புறங்களிலும் உள்ள விவசாயிகள் துப்பாக்கி வைத்திருக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. தங்களுடைய விளைச்சலை துஷ்ட மிருகங்களின் தொல்லை யினின்றும் காப்பாற்றப்படவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். மிருகங் களினின்றும் காப்பாற்றிக்கொள்வதற்கு துப்பாக்கி வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. விவசாயிகள் துப்பாக்கி லைசென்ஸுக்கு மனுப்போடும்போது வீண் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. நீண்டகாலமாக வைத்துக்கொண்டிருந்தவர்களிடமிருந்து துப்பாக்கி லைசென்ஸ் பிடுங்கப் படுகிறது. அரசியல் காரணங்களுக்காக துப்பாக்கி லைசென்ஸ் பிடுங்கப் படுவது முறையல்ல, விரும்பத்தக்கதல்ல. துஷ்ட மிருகங்களின் தொல்லை யிலிருந்து விளைச்சலை பாதுகாக்கவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கும்போது, விவசாயிகளுக்கு துப்பாக்கி லைசென்ஸ் தாராளமாக வழங்கப்படவேண்டுமென்று கோட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“எஸ்.பி.ஸி.ஏ. விஷயமாக இரண்டொரு வார்த்தைகள். மிருகங் களுக்குக் கொடுமை செய்வதைத் தடுக்க இந்த சங்கம் இருக்கிறது. மிருகங் களின் உயிர்களை வதை செய்வதைத் தடுக்கிறோம் என்ற பெயரில் மனிதர்கள் பல இடங்களில் கஷ்டப்பட்டுவருகிற நிலைமை ஏற்படுகிறது. விவசாயிகள் தங்களிடம் இருக்கும் கால்நடைகளை வதைக்கவேண்டுமென்று விரும்புவதில்லை. மிருகங்களை நல்ல முறையில் நடத்தவேண்டுமென்று விவசாயிகள் அறியாதவர்கள் அல்ல. அவர்களுக்குக்கும் கஷ்டங்களின் காரணமாக ஓரளவுக்கு மிருகங்களை சரிவர பராமரிக்க இயலாமலிருக்கிறது. மாடுகளை வண்டியில் கட்டி ஓட்டும்போது, மாட்டின் கழுத்தில் ஒரு சிறிய புண் இருந்தாலும் அதனால் ஏதோ பெரிய ஆபத்து ஏற்பட்டுவிட்டது.

24th March 1955] [Sri K. V. Ramaswami]

என்று எஸ்.பி.ஸி.ஏ. அதிகாரிகள் கருதி மாடுகளின் சொந்தக்காரர்களை தொந்தரவுக்குள்ளாக்குகிறார்கள். மாட்டின் கழுத்தில் ஒரு சிறு புண் இருந்தால் அதனால் பிரமாதமான நஷ்டம் ஒன்றும் வந்துவிடாது. அதற் காக அந்த மாடுகளைப் பிடித்து ஆஸ்பத்திரிக்கு ஓட்டிச்சென்று அங்கு வாரக்கணக்காக வைத்திருந்து வைத்தியம் செய்கிறோம் என்ற பெயரில் விவசாயிகளிடமிருந்து தீனிச் செலவுகளுக்குப் பணம் வாங்குகிறார்கள். அதற்காக விவசாயிகள் கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டிய சிரமங்களெல்லாம் ஏற்படுகின்றன.

“இன்னும் சில விஷயங்களை மந்திரி அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். கோழிகளை கிராமங்களிலுள்ளவர்கள் சந்தைக்குக் கொண்டுபோகும்போது இரண்டு கால்களையும் கட்டி, தலை கீழாகத் தொங்கப்போட்டுத்தான் எடுத்துச் செல்வது வழக்கம். தலை கீழாக எடுத்துக்கொண்டுபோனால் தான் கோழிகள் பறந்துபோய்விடாமலிருக் கும். கோழிகள் தலைகீழாக எடுத்துப்போகும் நிலையை எஸ்.பி.ஸி.ஏ. அதிகாரிகள் பார்த்துவிட்டால் கோழி சொந்தக்காரர்களுக்கு ஜிவகாருணய மில்லை என்று சொல்லி அபராதம் போட்டு தொல்லைக்குள்ளாக்குகிறார்கள்.

“அதேமாதிரி பன்றியைத் தூக்கிக்கொண்டு போகும்போது நான்கு கால்களையும் கட்டி, ஒரு குச்சியில் தலைகீழாகக் கட்டித் தொங்கப் போட்டுக்கொண்டுபோவது வழக்கம். இதை எஸ்.பி.ஸி.ஏ. அதிகாரி பார்க் கிறார். ‘இந்த உயிர் வதைக்கப்படுகிறதே, பன்றியைத் தூக்கிக்கொண்டு போகிறவர்கள் என்ன ஜிவகாருணயமில்லாத மனிதர்களாக இருக்கிறா் கள்’ என்று நினைத்து அதற்காக குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு அபராதம் விதிக்கப் படுகிறார்கள், அல்லது பணம் வாங்கிக்கொண்டு விட்டு விடப்படுகிறார்கள்.

“இப்படிப்பட்ட பல்வேறு சம்பவங்களுக்கு எஸ்.பி.ஸி.ஏ. அதிகாரிகள் காரணமாக இருக்கிறார்கள். பல சமயங்களில் விவசாயிகள் இதனால் கஷ்டத் திற்குள்ளாகிறார்கள். கால்நடை ஆஸ்பத்திரிகளில் வைத்து வாரக்கணக்காக சிகிச்சை செய்கிறோம் என்று சொல்லி விவசாயிகளுக்கு நஷ்டம் உண் டாக்குகிறார்கள். மிருகங்களைவிட மனிதர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கஷ்டயரோகம்போன்ற வியாதிகளால் ஜனங்கள் புழுக்களைப்போல் மடிகிறார் கள். பலவிதமான கொடிய நோய்களினால் மனித உயிர்கள் கஷ்டப் படும்போது மிருக உயிர்களைப்பற்றி அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளுகிறோம் என்று சொன்னால் அதை நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. மிரு கங்களின் உயிர்களை வதைப்பதைத் தடுக்க பிரசாரம் செய்யவேண்டா மென்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. கிராமப்புறங்களில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு நன்றாக எடுத்துச்சொல்லட்டும். ஆனால் எஸ்.பி.ஸி.ஏ. அதிகாரிகளுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் எல்லையற்ற அதிகாரங்கள் கட்டுப் படுத்தப்படவேண்டும். அதற்கான நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கோட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால், மிரு கங்களின் உயிர்கள் வதைக்கப்படுவதைத் தடுக்கப்போகிறோம் என்ற பெய ரால் மனித உயிர்கள் கஷ்டப்படுத்தப்பட்டகூடாது.

“ரெவினியூ டிபார்ட்மெண்டில் சர்வே நடந்துகொண்டிருக்கிறது. நூற் றுக்கணக்கான சர்வேயர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சர்வே முடிந்த வுடனே அவர்களை வீட்டுக்கு அனுப்பவேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். செட் டில்மெண்ட் ஏற்பட்டவுடனே அவர்களை மறுபடியும் சர்க்கார் வேறு இலாக்காக்களில் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டும். சர்க்கார் இதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

“நிலங்களின் சென்சஸ் எடுக்கப்படுகிறது. இதற்காக சிரமம் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடியவர்கள் முக்கியமாக கிராம அதிகாரிகள்தான். காடு மேடுகளில் சென்று புள்ளிவிவரங்களைச் சேகரிக்கவேண்டும். இந்த ஸ்பெஷல் வேலைக் காக கிராம அதிகாரிகளுக்கு ஸ்பெஷல் அலவன்ஸ் எதுவும் கொடுக்கப் படுவது கிடையாது. கிராமாதிகாரிகளுக்கு உற்சாகமில்லாமையால் வீட்டி லேயே உட்கார்ந்துகொண்டு கணக்கைத் தயார் பண்ணுகிறார்கள். இதனால்

[Sri K. V. Ramaswami] [24th March 1955]

நில் சென்சஸ் வேலை வெற்றிகரமாக நடைபெறுவதற்கு முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. கிராம அதிகாரிகள் தப்புக் கணக்கைத் தயார் செய்வதினால் விவசாயிகள் மத்தியில் ஒரு பெரிய சச்சரவு ஏற்படக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படும். நேற்று ரெவினியூ மந்திரி அவர்கள் சொல்லும்போது, மேலதிகாரிகள் தணிக்கை செய்கிறார்கள், எந்தவிதமான தவறும் ஏற்படாது பார்த்துக்கொண்டு வருகிறோம் என்று சொன்னார்கள். மேல் அதிகாரிகள் தணிக்கையையெல்லாம் எப்படி ஏமாற்றுவது என்று தெரிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதில் ஒரு பெரிய குழப்பம் ஏற்படத்தான் போகிறது. தவறான கணக்கைச் சிருஷ்டித்து சமர்ப்பிப்பார்கள். இம்மாதிரியான கஷ்டங்களைப் போக்கவேண்டுமானால் கிராம அதிகாரிகளுக்கு ஸ்பெஷல் வேலைக்கு ஸ்பெஷல் அலவன்ஸ் கொடுக்கப்படவேண்டும். இதை சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும்.”

10-45 a.m. * SRI M. CHINNATHAMBI THEVAR :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, when considering the Supplementary Demands, we find that the Government require a sum of Rs. 17½ crores over and above the estimated Budget expenditure for 1954-55. No doubt, it is a big sum. Ordinarily, it may not be advisable to allow such a huge excess expenditure. But when we go into the details of the supplementary demands, and take into consideration the important items over which the expenditure has been incurred, I think, this House will have no objection and will give its willing approval for the demands.

“ Sir, fortunately this year, we had seasonal rains in almost all parts of the State. Production also has been very satisfactory everywhere and taking advantage of this situation, Government have taken courage and are pushing through many of the irrigation and welfare schemes in all earnestness. They want to get near the target fixed in the first Five-Year Plan and so in their earnestness they have taken very many schemes and as a result of it this additional expenditure has been incurred. So I think this House will appreciate the good work done by the Government and will give sanction for the supplementary demands.

“ It is in this year that the Government are focussing their full attention to the villages. No doubt, the planning has been made some three years ago and even allotments were made earlier, but no appreciable progress was made. This year Government have given the necessary momentum and works are being carried out very speedily in almost all parts of the State; In the sectors of Community Projects, National Extension Service and Local Development, I think, before the end of this year, substantial progress would be made.

“ As regards the welfare schemes, in my opinion, there is not sufficient publicity to them in the villages. Many of the villagers do not know the true importance and usefulness for these good schemes. No doubt, some of the Collectors are taking very keen interest in the execution of these schemes and they have also given due publicity through their subordinates to the villagers. But this publicity has been given in such hasty and hurried manner

24th March 1955] [Sri M. Chinnathambi Thevar]

that only those who came in contact with the officials, got knowledge of it and they have taken advantage of it. Therefore, Sir, I request the Government to take sufficient steps to see that every village is informed of these schemes, and if necessary paid propagandists may be appointed for this purpose.

“ I have to say one more thing about the work in the Local Development schemes. I am referring to the belated manner in which the works are sanctioned and executed. In my district of Tinnevely, the Collector gave sanction to the works only in the month of January; after sanction was obtained, estimates were obtained only later on, after three weeks. So much so, there was only 1½ months left for execution. The villagers being very new to the work, were not able to do the work correctly and properly within the short time. Therefore, I request the Government to make selection of the works even before September and all preliminaries connected with the works should be done on or before the month of September so that there may be sufficient time for the works to be finished within the year.

“ Sir, in the matter of selecting Community Project blocks and areas for National Extension Service, there is loud complaint here in this House that really backward areas are not at all cared for and given preference. Of course I do not complain about the areas already selected in my district. What I wish to point out in this connexion is that certain areas like Tiruchendur, Nanguneri and Alangulam which I represent, which are really very backward are not at all given due consideration. On the ground of contiguity, these areas are neglected. So far as Alangulam is concerned, I may say that it lies very near the existing block. In that area, there is not even one good road; there is no hospital worth mentioning. When such is the condition, I want the Hon. Ministers to pay more attention to the really backward area which have been neglected in the past and give them preference over other areas. Sir, in the matter of execution of these schemes and works, of course the higher officers are taking much interest, but the subordinate officers, especially, the junior engineers, supervisors, overseers and others, expect the usual mamools. When these mamools are not given, these subordinate officers give a lot of trouble to the poor villagers who are really very sincere and earnest about taking up these works.

“ Sir, in the matter of rural electrification, we are proud of the good work so far done by the Government. But, I must point out that the Electricity Department is moving very slowly. They move fast only when election issues are involved or when big bosses are interested in a particular work. Otherwise, they do not care for the ordinary poor people at all. They are sometimes indifferent also. Let me quote an instance here. In Tirunelveli district, there is a panchayat called Srivaikuntam panchayat. The Government proposed to supply electricity to that panchayat.

[Sri M. Chinnathambi Thevar] [24th March 1955]

There are 11 wards in that panchayat. The Government Electricity department decided to supply electricity only to 9 wards and neglected the other 2 wards. At the time of the 'switching on' ceremony, there was a great agitation. The Superintending Engineer who was there at that time said that the omission occurred somehow and that he would see that electricity was supplied to the other two wards within three months. It is now nearly seven months since that promise was made. To all our enquiries, we are told that estimates are being prepared and the work will be executed in due course. I do not know what they mean by 'due course'. Sir, the Officers and Ministers preside over certain meetings and make certain promises. When such promises are made, the Government should see that the work was executed within the time promised. I request the Government that the neglected two wards may be given electricity as early as possible.

"Sir, under Education, a sum of Rs. 81 lakhs is required as additional expenditure. Some portion of it is meant for giving concession to the children of Non-Gazetted officers. Though the concession so far given does not meet the requirements of the Non-Gazetted Officers, it shows the sympathy which the Government are having towards these unfortunate people. In this connection, I wish to make a suggestion to the Government. Sir, this State being a Welfare State, the Government should take up full responsibility in the matter of providing education to the children of their own servants up to a certain standard, say, the college course. Even though the Government are not able to give them increased pay and other facilities which they require, I request the Government to give them at least this concession."

DEPUTY SPEAKER :—"Hon. Member's time is over. Now Sri Dasarathan will speak."

10-55 p.m. * SRI D. DASARATHAN :—"உதவி மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வருடத்தில் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிற வரவு செலவு திட்டத்தில், குறிப்பாக கல்விக்காக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிற தொகையையும், மற்றும் ஆசிரியர்களுக்கென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிற உதவிகளையும், ஓர் அளவு பாராட்டத்தான் வேண்டும். இருந்தபோதிலும், கனம் மந்திரி அவர்கள் செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களுக்கும், மற்றைய செகண்டரி கிரேட் பண்டிதர்களுக்கும் இடையே வித்தியாசம் பாராட்டி, பண்டிதர்களுக்கு பென்ஷன் உண்டு, மற்றைய செகண்டரி கிரேட் அவலிஸ்டெண்டுகளுக்கு பென்ஷன் இல்லை என்ற ஒரு பிரச்சனையை எழுப்பியிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்குள் உண்மையிலேயே சம்பளத்தில் எந்தவிதமான வித்தியாசமும் கிடையாது. இருவருக்கும் ஒரே சம்பள விகிதம், ஒரே விகித சம்பள உயர்வு இருப்பதால், பண்டிதர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிற பென்ஷன் சலுகை, செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களுக்கும் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

"மேலும் பழைய செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களுக்கு—என்பைப் பொறுத்த வரையில் எனக்கு ஆசிரியர்களாக இருந்த செகண்டரி கிரேட் அவலிஸ்டெண்டுகளுக்கு பழைய ரீதியில் கொடுக்கப்படுகிற சம்பள உயர்வு விகிதப்படி, அவர்கள் கடைசிபட்சமாக பெறும் சம்பளம் ரூ. 75. ஆனால் புதிய செகண்டரி கிரேட் ஆசிரியர்களுக்கு ரூ. 95 வரையில் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. பழைய ஆசிரியர்கள், அவர்களுடைய கடைசி காலக்

24th March 1955] [Sri D. Dasarathan]

தில் குறைந்த அளவில் சம்பளம் பெறுவது, ஆனால் அவர்களிடத்திலேயே படித்த மாணவர்கள், அதே யோக்கியதாம்சத்தை உடையவர்கள் ஆசிரியர்களாக வந்தால் அதிக தொகை சம்பளம் பெறுவது என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருப்பது ஒரு வருந்தத்தக்க காட்சியாக இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த பழைய ஆசிரியர்களுக்கு வேறு எந்த வித்திலாவது உதவிசெய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதேபோலத்தான் இருக்கிறது, பிபிடி இன்ஸ்பெக்டர்களாக இருக்கும் B.A., B.T., B.A., L.T, படித்தவர்கள் நிலைமையும். அவர்களுடைய நிலைமை, பதவி விஷயத்தில் உயர்ந்ததாக இருந்தபோதிலும், சம்பளம் மிகவும் குறைந்த அளவில்தான் வாங்குகிறார்கள். கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன்பு, அவர்கள் அடிப்படை சம்பளம் ரூ. 85-ம், ரூ. 15 மேற்கொண்டும் வாங்கலாம் என்ற வரம்பு இருந்தது. அதை இப்போது சர்க்கார் ரத்து செய்துவிட்டபடியால், பழையபடியே அவர்கள் ரூ. 85 மட்டும் தான் வாங்கவேண்டும் என்கிற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, சர்க்கார் உடனே இந்த விஷயத்தை பரிசீலனை செய்து, பழையபடி ரூ. 15 அவர்கள் மேற்கொண்டு பெற்று வந்ததை திரும்பவும்பெற ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

"அடுத்ததாக, இப்போது நமது மாகாணத்தில் இங்கே வந்திருக்கிற சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கும், பொதுமக்களுக்கும், சர்க்காருக்கும் ஓரளவு தொடர்பு உண்டாக்கப்பட்டிருப்பது, இந்த விஸ்தரிப்பு திட்டங்களால் தான். இந்தத் திட்டங்களைப்பற்றிய உணர்வும், உற்சாகமும் பொது மக்களுக்கு இப்போதுதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே சர்க்காரும், மற்ற அங்கத்தினர்களும் ஒத்துழைத்து, இந்த விஸ்தரிப்பு திட்டங்களை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதில் இன்னும் அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"இந்த அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், பொதுவாக பிரமுகர்கள் பெரிய அந்தஸ்து படைத்தவர்கள், இவர்கள் இருக்குமிடங்களில்தான் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. இந்த நிலை மாறவேண்டும். இன்னும், குறிப்பாக எங்களுடைய ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால், மாதம்தோறும் நாங்கள் நடத்தும் கூட்டங்களில் இதை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். மேலும், அவலிஸ்டெண்டு என்ஜினியர்கள் என்று போடப்படுபவர்கள், ஒரு ஜில்லாவுக்கு என்று தனிப்பட போடப்படாமல், பல ஜில்லாக்களுக்கு ஒருவர் என்று போடப்படுவதால், அவர்கள் எல்லா ஜில்லாக்களிலும் தங்கள் கவனத்தைச் செலுத்தி, நன்றாக வேலைசெய்ய முடியவில்லை. சென்ற மாதம் நடந்த கூட்டத்தில்கூட, இந்த Assistant Engineer for Public Works (Health) என்பவர், Chingleput ஜில்லாவிற்கும், வட ஆற்காடு ஜில்லாவிற்கும் சேர்த்து வேலைசெய்யும்படி போடப்பட்டிருக்கிறார். அவர் என்ன காரணத்தினாலோ, செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திற்கு எந்த அளவில் கவனம் செலுத்துகிறாரோ, அந்த அளவு வடஆற்காடு மாவட்டத்திற்குச் செலுத்த முடியவில்லை. அதனால் எத்தனையோ வேலைகள் மந்தப்படுகின்றன, அல்லது முடிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. இதற்காக சர்க்கார் வேறு ஒரு அவலிஸ்டெண்டு என்ஜினியரை, வட ஆற்காடு மாவட்டத்திற்கென்று ஏற்படுத்தினால், அந்த திட்டங்களை நல்லமுறையில் செய்து முடிக்கலாம் என்று நாங்கள் கூறியிருக்கிறோம். ஆகவே சர்க்கார் இந்த விஷயத்தையும் கவனிக்கவேண்டும்.

"அதற்கு அடுத்தாற்போல் Prohibition (மதுவிலக்கு)—உண்மையிலேயே மதுவிலக்கு திட்டம் இப்போது நம் நாட்டிலே ஓர் அளவிற்கு வெற்றியடைந்திருக்கிறது என்று சொல்லலாம். ஆனால் பழைய காலங்களில் குடித்தவர்களில் 100-க்கு 10 பேர் ஆவது, அந்தப் பழக்கத்தில் இன்னும் இருந்தகொண்டோனிருக்கிறார்கள். இதற்கு பொதுமக்களோ அல்லது வேறு யாரோ காரணம் என்று நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. இதற்கு முக்கிய காரணமாயிருப்பவர்கள், போலீஸ் இலாகாவை சேர்ந்தவர்கள் தான் என்று குறிப்பிடவேண்டியிருக்கிறது. இங்கு நான் அப்படி குறிப்பிடாவிட்டாலும்கூட, ஆங்காங்கே மாதம்தோறும்

[Sri D. Dasarathan] [24th March 1955]

நடக்கிற கூட்டங்களில் மற்றைய எம்.எல்.ஏ.க்கள் எந்தவிதமான வேறுபாடின்றி சொல்லிக்கொள்ளும் குறைபாடு அதுதான். ஆங்காங்கே நடத்தப்படுகிற கள்ளச் சாராய திட்டங்கள் எல்லாம் போலீஸ்காரர்கள் ஆதரவில் தான், நடத்தப்படுகின்றன, நடக்கின்றன. இதையொழிக்க சர்க்கார் தீவிர நடவடிக்கை எடுத்தால்தான், மதுவிலக்கு திட்டத்தை முழு வெற்றியுடன் நடத்த முடியும் என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட ஏதுவாகியிருக்கும்.

“இப்போதுள்ள சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு இந்த வரவு செலவு திட்டம், ஓரளவு ஏதோ லீவு விஷயத்தில் நன்மை பயக்கின்றது என்றுவும், அவர்களுடைய பொருளாதார விஷயத்தில் எந்த விதமான முன்னேற்றமும் தந்திருப்பதாக தெரியவில்லை. அந்த Non-Gazetted Officers என்று சொல்லப்படுகிற கெஜட் பதவிலுள்ள உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு, இப்போது Dearness Allowance என்று கொடுக்கப்படுகின்ற தொகையை மூலாதார சம்பளத்துடன் சேர்த்துவிட்டால் மிகவும் நன்மை பயக்கும் என்று தோன்றுகிறது. அவர்களுடைய நிலைமை நாளுக்கு நாள் மோசமாக போகாமல் இருக்க, நல்ல ஊதியம் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அப்படி கொடுக்கப்பட்டால்தான், அவர்கள் நல்ல முறையில் வேலை செய்யமுடியும்.

“இப்போது ஆங்காங்கு Local Development Works என்று தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டத்தின்கீழ் அனேக வேலைகள் நடக்கின்றன. ஏற்கனவேயே தாலுகாக்களுக்கு தலைமை அதிகாரிகளாக இருக்கிற தாசில்தார்களுக்கு, வழக்கமான வேலைகளே செய்ய முடியாத அளவிற்கு இருக்கின்றன. மேற்கொண்டு, இந்த தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டங்களை பல தாலுகாக்களில் விஸ்தரிப்பதால், அவர்கள் ஆங்காங்கே சென்று இந்த திட்ட வேலைகளையும் கவனிக்க வேண்டி யிருக்கிறது. அதற்காக, அவர்களுக்கு எந்த செலவையாவது குறைத்து, ஒரு ஜீப் வாங்கி கொடுத்தால்தான், எல்லா வேலைகளையும் அவர்கள் கவனிக்க முடியும். Revenue works-ம் நடக்கும். நாம் போடுகிற அபிவிருத்தி திட்டங்களும் வெற்றிகரமாக நடைபெறும். ஏதோ திட்டங்களை போட்டுவிட்டு, கண்டிப்பாக செய்ய வேண்டும் என்று தாசில்தார்களை வற்புறுத்தி அடிக்கடி அந்த வேலைகளின் முன்னேற்றத்தைக் குறித்து அவசர அவசரமாக புள்ளி விவரங்களை அவர்களிடம் கேட்டுக்கொண்டிருப்பதைவிட, நல்ல முறையில் வேலை செய்ய அவர்களுக்கு தகுந்த போக்குவரத்து வசதி செய்து தர வேண்டும்.

“இன்னும் இந்த தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டத்தின்கீழ் கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி செய்துதர வேண்டுமென்று திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. சில விடங்களில், ஏதோ செட்டில்மெண்டு காலத்தில், ஆங்காங்கு உள்ள ஏரிகளில் இவ்வளவு தண்ணீர் பிடிக்கும் என்று கணக்கு போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இப்போது கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், ஆறு மாத காலத்திற்கு தேவைப்படக்கூடிய தண்ணீர் பிடிக்கும் என்று அடங்கலில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிற ஏரி, உண்மையாகவே இரண்டு மாத காலத்திற்கு தேவைப்படும் தண்ணீரைத்தான் (capacity) உடையதாக இருக்கிறது. ஆகவே ஆங்காங்குள்ள வரண்ட பிரதேசங்களுக்கு நீர்பாசன வசதி செய்வதற்கு, மின்சார வசதி தேவை. வரண்ட பிரதேசங்களில் வாழ்பவர்கள், ஆற்றுப்பாய்ச்சல் மூலாத இடங்களில் வாழ்பவர்கள், எவ்வளவோ முன்வந்தும் கூட விவபெய்திற்கு அவர்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து கொடுக்காமலிருப்பது கருக்கம் வருந்தத்தக்க விஷயமாகும். மின்சார இலாகாவிலுள்ள விதிக்கப்பட்ட கண்டிஷன்களை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு தயாராகயிருக்கிற விவசாயி உயர்டு மின்சார வசதி செய்துதர சர்க்கார் முன் வர வேண்டும். தற்போது செகக்கும் முறையை, அதாவது வரிசைக் கிரமப்படி மின்சார வசதி கொடுப்பது, மாற்றி எந்த பிரதேசத்திற்கு மின்சாரம் முக்கியமாக தேவை”

“எந்த இடத்தில் உள்ளவர்கள் சர்க்கார் விதிக்கும் கண்டிஷன் பொறு, உட்படுகிறார்களோ, அந்த இடங்களுக்கு மின்சார வசதி செய்தால், அவரின் விவசாயிகளுக்கும் நன்மை பயக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

விதிப்படுத்தப்படாத மருத்துவத்தைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற புதிய கிறேன். உண்மையாகவே, ஆங்காங்கேயுள்ள சர்க்காரால் நடத்தப், கொடுக்க கிராம ஆஸ்பத்திரிகளில், நோயாளிகளுக்கு எந்த மருத்து

24th March 1955] [Sri D. Dasarathan]

தேவையோ, அந்த மருந்து கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற நிர்ணய மிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. பொதுஜனங்கள் மத்தியில் இப்போது நிலவும் அபிப்பிராயம் ஒன்றை எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நான் சொல்வதை சர்க்கார் வேறு விதமாக நினைத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதாவது அந்தந்த விடுதிகளுக்கு கொடுக்கப்படுகிற மருந்துகள் சில்கள் உடைக்கப்படாமலேயே மருந்துக் கடைகளுக்கு அப்படியே, அதே விலைக்குச் செல்லுவதாக கூறப்படுகிறது. இது உண்மையானால் மிகவும் வருந்தத் தக்கதாகும். இந்த ஆஸ்பத்திரிகளுக்கு என்னென்ன மருந்துகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. அவைகளில் எவ்வளவு stock இந்த ஆஸ்பத்திரிகளில் இருக்கின்றன என்பதைப்பற்றி பெல்லாம், வெளியிலிருந்து செல்பவர்களுக்கு எந்த தகவலும் கிடையாது. டாக்டர் கொடுக்கும் மருந்தை நாம் எடுத்துக்கொண்டுபோக வேண்டும். இல்லையெல் அவர் குறித்துக் கொடுக்கும் சீட்டை பெற்றுக்கொண்டு, வேறெங்காவது வெளியில் மருந்து வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும் என்ற முறையை விதிப்பது வருந்தத் தக்கது. இதை கண்டிப்பாக சர்க்கார் கவனித்து வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“போக்கு வரத்து விஷயத்தில் எங்களுடைய வட ஆற்காடு ஜில்லாவைப் பற்றி நான் அதிகம் சொல்லத் தேவை யில்லை. ஒருவர் சென்னையிலிருந்து வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் ஒரு இடத்திற்கு பஸ்வீல் போகாமலில், கண்ணை மூடிக்கொண்டு போனாலும்கூட, செங்கல்பட்டு ஜில்லாவை விட்டு, வட ஆற்காடு ஜில்லாவிற்கு வந்துவிட்டோம் என்று பஸ் ஆடும் ஆட்டத்திலிருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம். இன்னும் அந்த ஜில்லா பஸ் பிரயாணிகள் எழுந்து நிற்க வேண்டிய அளவுக்கு கூட்டம் வந்தாலும்கூட, ஒற்றுமை யுடன் வழியில் கிடைக்கும் பிரயாணிகளை ஏற்றிக்கொள்ளுவார்கள். இது பஸ்காரர்கள், போலீஸ் அதிகாரிகள், Transport அதிகாரிகள் இவர் களுடைய ஒற்றுமையைக் குறிக்கிறது. அவ்வளவு தயவு, தாட்சண்யம் அமைந்திருப்பது அந்த ஒரு ஜில்லாவில்தான். இந்தப் போக்கு மாற்றி யமைக்கப்பட வேண்டும். இந்த மாதிரி ஜனக்கூட்டமும், ரோடு வசதி யில்லாத நிலைமையும் இருந்து கொண்டிருப்பது, உண்மையிலேயே, அந்த மாவட்டத்திற்கு அவமானத்தை தரத்தக்க விஷயமா யிருந்துகொண்டிருக்கிறது. இவற்றை நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

SRI G. GOVINDAN :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த Supplementary grant-ஐ ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச பிரியம் படுகிறேன். சென்னை ராஜ்யத்தில் தமிழ் நாட்டில் சென்னையிலிருந்து கன்யாகுமரி வரையில் அநேகம் மீன் பிடிப்பவர்கள் வசித்து வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட மீன் பிடிப்பவர்களுக்கு சர்க்காரும் பொது மக்களும் அதிகப் படியாக உதவி யளிக்க வேண்டும். ஆனால் இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையைப் பார்த்தால் அரும்பெரும் தலைவர்கள்கூட அவர்களை ஏறிட்டுப் பார்ப்பதும் கிடையாது. இது என்னுடைய சொந்த அபிப்பிராயம். இதற்கு காரணம் என்னவென்றால் அவர்கள் பழைய இடங்களில் வாழ்ந்து வருவதால் அவர்கள் நமக்குப் பக்கத்தில் வந்தால் ஒருவித நாற்றம் அடிக்கிறது என்று நினைத்துக் கொண்டு அவர்களைக் கவனிப்பதாக இல்லை என்று தோன்றுகிறது. ஆனால் அவர்கள் பிடித்து நமக்குக் கொடுக்கும் நல்ல மீன்களை நாம் சாப்பிட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால்தான் நாம் அவர்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இதற்குச் சர்க்கார் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“இப்பொழுது தனுஷ்கோடியில் கடற்கரையை கடல் அரித்துக்கொண்டு வருகிறது. இது மத்திய அரசாங்கத்தினுடையது என்று நமது அரசாங்கம் (Sri P. G. Karuthiruman in the Chair.)

“இருக்கக்கூடாது. அப்படி நம் அரசாங்கம் சுமமா இருந்தால் பெரிய தீங்கு நேரும். இது எப்படி இருக்கிறது என்றால் தெருக் கோடியில் தீ பிடித்து எரிகிறது என்று மற்ற கோடியில் இருப்பவர் சுமமா இருந்தால் மற்ற

11-05
a.m

[Sri G. Govindan] 24th March 1955

கோடிக்கும் அந்தத் தீ பரவி எரித்து விடும். அதைப்போலவேதான் இப்பொழுது தனுஷ்கோடியில் கடல் அரிப்பு ஏற்பட்டிருப்பதும். இப்பொழுது தனுஷ்கோடியில் கடல் அரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. வேதாரணயத்திலும் கடல் அரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இதைப் பார்த்துக்கொண்டு நம் சர்க்கார் சம்மா இருக்கக் கூடாது. அப்படிப் பேசாமல் இருந்தால் பெரிய தீங்கு வரும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக நம் நாட்டில் பல கைத்தொழில்கள் நடந்து வருகின்றன. நேற்றைய தினம் தொழில் மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் கையால் நெய்யப்படும் ஒலைப்பெட்டிகள் நன்றாக இருக்கிறது என்றும் அவைகளை அமெரிக்காவிற்குக் கூட அனுப்பலாம் என்றும் சொன்னார். இதைப்பற்றி அவர் சொல்லும்போது நான் நினைக்கிறேன் அவர் ராமனாதபுரம் ஜில்லாவிற்கு வந்ததில்லை என்று. ராமேஸ்வரம் கோவிலில் வந்து பார்த்தால் இதைப்பற்றி நன்றாகத் தெரியும். ராமேஸ்வரம் கோவிலிலும் அந்த எரியாவிலும் பனை ஒலையினால் தொப்பிகளும் பெட்டிகளும் கைப்பெட்டிகளும் மணி பர்ஸ்களும் முடைவதைப் பார்க்கலாம். அவைகள் எவ்வளவோ நன்றாக இருக்கும். ராமேஸ்வரம் கோவிலுக்குப் போகிறவர்கள் அந்தத் தொப்பிகளையும், பெட்டிகளையும், மணி பர்ஸ்களையும் வாங்கிப் போகாமல் இருக்க மாட்டார்கள். அவ்வளவு பிரசித்தி பெற்றவைகள் அங்கு தயாரிக்கப்படும் ஒலைப் பெட்டிகளும், மணி பர்ஸ்களும், தொப்பிகளும். இப்படி பல சாமான்களை அங்கு தயாரிக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி கனம் தொழில் மந்திரி அவர்கள் குறிப்பிட்டாமல் இருந்தது ரொம்பவும் வருந்தத்தக்கதாக இருக்கிறது. நம் நாட்டில் இருக்கக்கூடியவர்கள் பலர் ஹிந்துக்கள். அவர்கள் ராமேஸ்வரம் கோவிலுக்கு அடிக்கடி போவார்கள். அப்பொழுது இப்படிப்பட்ட சாமான்களை வாங்கி வருவது எல்லோருக்கும் தெரிந்திருக்கும். இவைகளை அங்கிருந்து வாங்காமல் வரமாட்டார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள பிரியப்படுகிறேன். திருநெல்வேலியில் செய்வதைக் காட்டிலும் கீழ் பகுதிகளில் நல்ல முறையில் இவைகளைச் செய்து வருகிறார்கள் என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

“ராமனாதபுரம் ஜில்லாவில் ஏராளமாக சங்குகளை எடுத்து வருகிறார்கள். அதை எடுக்கும் காண்ட்ராக்ட் கிழக்கு பகுதியில் கடலில் மத்திய சர்க்காரால் கொடுக்கப்படுகிறது. அதை எலம் கொடுக்கும் பாத்யம் நம் சர்க்காருக்கு கிடையாது. மற்ற சகோதரர்கள் அந்த காண்ட்ராக்ட்களை எடுத்து கொள்ள லாபம் அடித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இந்தத் தொழிலை நம் சர்க்கார் கைப்பற்றினால் மிகுந்த லாபம் நமக்குக் கிடைக்கும்.

“நூல் மில் வைக்கும் விஷயமாக சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில்தான் அதிகப் படியான மில்கள் இருக்கின்றன. நூல் மில்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கும்போது இனிமேல் அதிகப்படியான மில்கள் இல்லாத பிரதேசங்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுத்தால் சௌகர்யமாக இருக்கும். இனிமேல் கோயமுத்தூருக்கு லைசென்ஸ் கொடுப்பதை நிறுத்திக் கொண்டு மற்ற ஜில்லாக்களில் அந்த அளவிற்கு லைசென்ஸ் கொடுத்த பிறகு கோயமுத்தூருக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மில்களை அமைக்கும்போது அவைகளை பரவலான முறையில் அமைக்க வேண்டும். காங்கிரஸ் தலைவர்களும் மகாநாடுகளில் இப்படியே தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். எந்த ஜில்லாவில் பணக்காரர்களும் தொழில் அனுபவம் வாப்ந்தவர்களும் அதிகப்படியாக இருக்கிறார்களோ அந்த ஜில்லாக்களுக்கு அதிகப்படியான லைசென்ஸ் கொடுக்கக் கூடாது என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அதை உத்தேசித்து அதிகப்படியான மில்கள் இருக்கும் இடங்களுக்கு இன்னும் அதிகப்படியாக லைசென்ஸ் கொடுக்கக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இது என்னுடைய சொந்த அபிப்பிராயம். சென்னை ராஜ்யத்தில் 13 தமிழ் ஜில்லாக்கள் இருக்கின்றன. இந்த 13 ஜில்லாக்களையும் எடுத்துக் கொண்டால் கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில்தான் அதிகப்படியான மில்கள் இருக்கின்றன. அதனால் நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்வது என்னவென்றால் இனிமேல் கோயமுத்

24th March 1955] [Sri G. Govindan]

தூர் ஜில்லாவிற்கு லைசென்ஸ் கொடுக்காமல் மற்ற ஜில்லாக்களுக்கு அந்த அளவில் கொடுக்கப்பட்டபின் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவிற்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நான் இதைச் சொல்லுவதால் கோயமுத்தூர் வாசிகளின் பேரில் எனக்கு வருத்தம் என்று நினைத்துக் கொள்ளக் கூடாது. கோயமுத்தூர் ஜில்லாவாசிகள் நல்ல முறையில் வாழ்க்கையை நடத்தி வருகிறார்கள். நிறைய பணம் சம்பாதிக்கிறார்கள். அதனால்தான் மற்ற ஜில்லாக்களுக்கு இன்மேல் மில் லைசென்ஸ் வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“பரமக்குடியில் ஒரு மில்லை ஏற்படுத்தப் போவதாக சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் பத்து நாட்களுக்கு முன்பு தொழில் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது திருநெல்வேலிக்குக் கொடுக்கப்போவதாக சொன்னார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். அதைப்பற்றி சந்தோஷம்தான். அதைப்போலவே பரமக்குடியிலும் ஒரு மில்லை ஆரம்பிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அங்குதான் 80-ம் நம்பர் நூல் நல்ல முறையில் தயாரிக்கிறார்கள். அங்கு 5,000 தறிகள் வேலை செய்கின்றன. அங்கு ஒரு கைத்தறி மில்லை ஆரம்பித்தால் பரமக்குடிக்கும் அருப்புக்கோட்டைக்கும் பிரயோசனமுள்ளதாக இருக்கும். அந்த முறையில் கிழக்கு ராமனாதபுரம் ஜில்லாவில் ஒரு மில்லை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“கெஜட் பதிலில்லாத உத்தியோகஸ்தர்களைப்பற்றி ஒரு கேள்வி கேட்டிருந்தேன். கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் நெகடிவ் ரிப்பன் கொடுத்தார். சர்க்காரை குறை கூற வேண்டும் என்பதற்காக நான் அந்தக் கேள்வியைக் கேட்க வில்லை. இப்பொழுது கெஜட் பதிலில்லாதவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளம் போதவில்லை. எல்லா மெம்பர்களும் அவர்களுக்கு அதிகப் படியாக சம்பளம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று பேசுகிறார்கள். கீழ்த்தர குமாஸ்தாக்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளம் போதவில்லை என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்குத்தான் அந்தக் கேள்வியை நான் கொண்டு வந்தேன். பணத்தை செலவு செய்து படித்துவிட்டு வந்தாலும் தகுந்த ஊதியம் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. ஒரு தகப்பனார் தன் னுடைய மகனை படிக்க வைத்து விட்டு சர்க்கார் உத்தியோகத்திற்கு அனுப்பினால் அவன் என்ன நினைக்கிறான் என்றால் தன் மகன் சர்க்கார் உத்தியோகம் செய்து அதிகப்படியாக சம்பாதிப்பான் என்று தன்னுடைய நிலங்களைக்கூட விற்றுவிட்டு உத்தியோகத்திற்கு அனுப்புகிறான். ஆனால் கடைசியில் தன்னுடைய மகனுக்கு தக்க ஊதியம் கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகிறான். மகன் பணம் நிறையக் கொண்டுவருவான் தான் நன்றாகச் சாப்பிடலாம் என்று தன்னுடைய நிலங்களைக்கூட விற்றுவிடுகிறான். ஆனால் கடைசியில் அவன் கஷ்டப்பட வேண்டியதாகத்தான் இருக்கிறது. இப்பொழுது ஒரு குமாஸ்தாவிற்கு ரூ. 45 சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். இதை வைத்துக் கொண்டு அந்த குமாஸ்தா நகரங்களில் வாழ்க்கையை நடத்த முடியுமா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். கவர்னர் அவர்களுக்கு அதிகப் படியாக சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள் என்று பேசுகிறார்களே தவிர குமாஸ்தாக்களுக்கு அதிக சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லுவதில்லை. குமாஸ்தாக்களுக்கு அதிகப்படியான சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த சட்டசபையில் பிடிவாதமாக ஒருவரும் சொல்ல மாட்டேன் என்கிறார்கள். ரூ. 45-யையும் பஞ்சப்படியையும் வைத்துக் கொண்டு சுகமாக வாழ்க்கையை நடத்த முடியுமா என்பதை கவனிக்க வேண்டும். அதனால் நான் என்ன சொல்லுகிறேன் என்றால் குறைந்தது ஒரு குமாஸ்தாவுக்கு ரூ. 75 சம்பளமாக இருக்க வேண்டும்—பஞ்சப்படி நீங்கலாக. அப்பொழுதுதான் அவன் தன்னுடைய வாழ்க்கையை நல்ல முறையில் நகரங்களிலும் தாலுகாக்களிலும் நடத்த முடியும். பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு இப்பொழுது ரூ. 3,000, 4,000 என்று கொடுக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏன் அவ்வளவு பணம் கொடுக்கவேண்டும்? கவர்னருக்குக் கொடுப்பதையும் சொல்லுகிறார்களே தவிர மற்ற சிப் இன்ஸ்பெக்டர்களுக்கும் செக்ரட்டரியட்டில் இருக்கும் ஆபீசர்களுக்கும் கொடுக்க

[Sri G. Govindan] [24th March 1955]

கூப்பும் சம்பளத்தைப்பற்றி ஒருவரும் சொல்லுவதில்லை. கீழ்த்தர சம்பளத் திலிருந்து 16 பங்குதான் அதிகமாக சம்பளம் உயர்த்த வேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன். ஆனால் இப்பொழுது பார்த்தால் 60 பங்கு 70 பங்கு மேலே கொடுக்கப்படுவதாக இருக்கிறது. அப்படி இல்லாமல் கீழ்த்தர சம்பளத்திற்கு மேல் 16 பங்குதான் அதிகப்படியாக கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நாம் சோஷலிஸ்டிக் அரசாங்கம் நடத்த வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். அப்படி இருக்கும்போது 50 பங்கும் 60 பங்கும் அதிகப்படியாக சம்பளம் கொடுக்கக் கூடாது. இப்பொழுது நடப்பதைப் பார்த்தால் வருத்தப்படவேண்டியதாக இருக்கிறது. இது அநியாயமாகவும் இருக்கிறது.”

TEMPORARY CHAIRMAN (Sri P. G. Karuthiruman):—“இன்னும் உங்களுக்கு ஒரு நிமிஷம்தான் இருக்கிறது.”

Sri G. GOVINDAN :—“சர்க்கார் கீழ்த்தர சிப்பந்திகளுக்கு நல்ல முறையில் தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு வேண்டிய அளவில் அவர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எனக்குப் பேசுவதற்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்த தற்கு என்னுடைய வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

11-14 *Sri S. P. THANGAVELU :—“கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த உபமானிய கோரிக்கை மீது பிரேரேபிக்கப்பட்ட வெட்டு பிரேரே பணியை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்லவிரும்புகிறேன். இதுவரை சர்க்காரால் பரிசீலிக்கப்பட்டு, சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டதாக சொல்லப்பட்ட பல நீர்பாசனத் திட்டங்களைப் பற்றி இங்கே சொல்லப்பட்டது. நீர்பாசனங்களைப் பொறுத்தவரையில், ஜில்லாவாரியாக எடுத்துக் கொண்டு, அந்தந்த ஜில்லாவுக்கு எது தேவை என்று உணர்ந்து, எல்லா ஜில்லாக்களுக்கும் ஏறக்குறைய, சமமாகவே திட்டங்களை வகுத்துக் கொடுத்து எல்லா நன்மைகளையும் சமமாக பகிர்ந்து கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லமுடியாமல் இன்றைய நிலைமை இருக்கிறது. உதாரணமாக, சர்க்கார் பல திட்டங்கள் போடுவதிலும், திட்டங் கள் போட்டு அதற்காக செலவு செய்து, மக்கள் நன்மை அடையச் செய் வதிலே திருச்சி ஜில்லாவை மிகவும் புறக்கணித்திருக்கிறது. ஏற்கனவே, திருச்சி ஜில்லாவில் பல நீர்பாசனத் திட்டங்களை பரிசீலிப்பதற்கு, அந்த திட் தின் கிபாரச்செய்தும்கூட, சர்க்கார் அத்திட்டங்களை நிறைவேற்றாமல் கை விட்டுவிட்டனர். உதாரணமாக, முசிரி தாலுக்காவில் முள்ளிப்பாடி வாய்க் கால் திட்டமிருக்கிறது. காவேரி வடகரை பிரிவிலிருந்து புத்தூர் வாய்க்கால் 8 மைல் தூரம் வெட்டவேண்டுமென்ற திட்டம் பரிசீலனை செய்யப்பட்டிருக்கி றது. இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால், சுமார் 8 கிராமங்களிலுள்ள காவாரம்ப பகுதிகளுக்கு நீர்பாசன வசதிகள் ஏற்படும். இந்த நீர்பாசன வசதியால் சுமார் 1,500 ஏக்கருக்குமேல், நிலம் சாகுபடிக்கு புதிதாக கொண்டுவரமுடியும். இந்தத் திட்டத்திற்கு இரண்டு அல்லது மூன்று லட்சம் ரூபாய்க்குமேல் செலவாகாது. அதிகாரிகள் இந்தத் திட்டத்தை பரிசீலித்து இந்த திட்டத்தால், மிக்க குறைந்த செலவில் அதிக பலனை விவசாயிகள் அடையமுடியுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பல நீர்பாசனத் திட்டங் களில் முள்ளிப்பாடி திட்டம் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். திருச்சி ஜில்லா கலெக்டர், இதில் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள், இந்தத் திட்டம் எங்கிருந்து துவங்கப்பட்டு, எங்கு எல்லாம் போகிறதோ, அந்த கிராமங்களுக்கு எல்லாம், சென்று, கிராம மக்களை கூட்டிவைத்து, இதைப்பற்றி பேசி இருக்கிறார்கள். அங்கே, பேசியபோது, அந்த கிராம மக்கள் இந்தத்திட்டம் நிறைவேற்றப் பட்டு, அதற்காக, சர்க்கார் புதிதாக நீர்பாசனவரி, தண்ணீர்வரி, நில அபி விருத்தி கட்டணம் எவ்வளவு கேட்டாலும், கொடுப்பதற்கு சம்மதித்திருக்கி றார்கள். இந்தத் திட்டமானது 1949-50-ல் பரிசீலிக்கப்பட்டு, அங்குள்ள கிராம மக்களுடைய, அதற்கான நல்ல அபிப்பிராயத்தை தெரிந்துகொண்டு, அந்த ஜில்லா அதிகாரிகள், அது நல்லதிட்டமென்று சிபார்சு செய்திருக்கி றார்கள். இதுவரை சர்க்கார் இந்தத்திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை.

24th March 1955] [Sri S. P. Thangavelu]

இந்தத்திட்டம் எடுத்துக்கொள்ளப்படாதது ஏன் என்று யோசிக்கும்போது, ஒருவேளை இந்த நீர்பாசனத்திட்டம் அரசியல் காரணங்களுக்காக சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள வில்லையோ என்று சந்தேகிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஜேடர்பாளையம் bed regulator இருக்கிறது. அதிலிருந்து ஒரு வாய்க்கால் வெட்டி, தொட்டியம் புலிவளம் வழியாக விவசாயத்திற்கு தண்ணீர் கொண்டுவர ஒரு நீர்பாசனத் திட்டத்தை பரிசீலனை செய்திருக்கிறார்கள். இந்த திட்டம் பரிசீலனையில் இருக்கும்போது, பெருவாரியான இரண்டு தாலுக்காக்களில் காவாரம்ப பகுதிகளுக்கு இந்த நீர்பாசனம், தண்ணீர் வசதியளிக்கும் என்றும், ஆகவே இந்த திட்டம் நிறைவேற்றலாம் என்று சர்க்காருக்கு சிபார்சு செய்திருக்கிறார். இந்தத்திட்டம் 1949-50 வருஷத்தில் பரிசீலிக்கப்பட்டு சிபார்சு செய்யப்பட்ட திட்டம். இதுவும் சர்க்காரால் கைவிடப்பட்டது என்று தெரிகிறது.

“அடுத்தபடியாக, முசிரியில் கொல்லிமலை இருக்கிறது. அந்தமலையி லிருந்துவரும் மழை தண்ணீர் எல்லாம், வீணாகப்போகிறதென்பார்த்து, அம்மழைத் தண்ணீரை தேக்கி, கொல்லிமலை பக்கத்திலுள்ள காவாரம்ப நிலங்களுக்கு பாய்ச்ச வசதிசெய்ய, ஓர் நீர்பாசனத் திட்டம் பரிசீலிக்கப்பட்டது. அந்தத்திட்டமும் நிறைவேற்றப்பட்டால், குறைந்த செலவில் அதிக பலனை அங்குள்ள விவசாயிகள் அடைய முடியுமென்று, அத்திட்டத்தை பரிசீலித்த வர்கள், குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த திட்டமும் ஏற்கனவே பரிசீலனை செய்யப்பட்டு சிபார்சு செய்யப்பட்டிருந்தும், சர்க்கார் இதுவரை இந்தத்திட்டத்தை எடுத்து நடத்த எந்த முயற்சியும் எடுக்கவில்லை. இனிமேல் வரப்போகும் நீர்பாசனத் திட்டங்களைப்பற்றி சர்க்கார் தற்போது சட்டசபையில் குறிப்பிட்டார் கள். திருச்சி ஜில்லாவில் இரண்டொரு நீர்பாசனத் திட்டங்கள், இரண்டாவது 5 ஆண்டு திட்டத்தின்கீழ் எடுத்துச் செய்யப்போவதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் சாதாரண, சிறிய நீர்பாசனத் திட்டங்களான ஜேடர்பாளையம் திட்டம் போன்ற திட்டங்களை சர்க்கார் ஒன்றும் கவனிக்கவில்லை. இந்த திட்டங்கள் ஏற்கனவே பரிசீலித்து, அந்தத்திட்டங்கள் நிறைவேற்றினால் நல்ல பலனை கொடுக்கும் என்று கீழே உள்ள அதிகாரிகள் சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்தத்திட்டங்களை யெல்லாம் உடனே கவனித்து நடைமுறையில் அவைகளை நிறைவேற்றிவைக்க வேண்டுமென்று முடிவுசெய்து தெரி வித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

“அடுத்தபடியாக மருத்துவ இலாகாவைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தை கள் சொல்ல விரும்புகின்றேன். முசிரி தாலுக்காவில் இரண்டு கிராமங்கள், தோண்டப்பட்டி, மணல்மேடு என்று இரண்டு கிராமங்கள் இருக்கின்றன. இந்த கிராமங்களில் குஷ்டரோகிகள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். மணல் மேடு கிராமத்தில், நெசவாளர் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மட்டும், இந்த பெரும் வியாதியால் பீடிக்கப்பட்டு கஷ்டப்படுகிறார்கள். மற்ற சமுதாயத் தில் இந்த வியாதி இல்லை. இந்த வியாதி வளர்ந்து விஸ்தரிக்குமானால் மற்ற சமூகங்களையும் பாதிக்குமென்று நினைக்கிறேன். இந்த வியாதியை தர்கள், தாங்கள் தாராளமாக மற்றவர்களிடம் பழகுவதால் அந்த வியாதி மற்றவர்களுக்கு ஒட்டி தொல்லை கொடுக்குமென்று நினைக்கமாட்டார்கள். ஆகவே, இந்த பெரும் வியாதியால் பீடிக்கப்பட்டவர்களால், இந்தவியாதி மற்ற பக்கத்து கிராமங்களிலுள்ள ஜனங்களை பாதிக்காமல், பரவாமல் இருக்க தடுப்பு நடவடிக்கை எடுக்கவும், இந்த வியாதியால் துன்பப்படுபவர் களுக்கு சிகிச்சை செய்ய தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.”

*Sri K. R. VISWANATHAN :—“தலைவர் அவர்களே, சிலவார்த் 11-22
தைகள், இந்த உப வரவு செலவு திட்டத்தின்பேரில் பேசுவிரும்புகிறேன். a.m.
முதலாவதாக, என் தொகுதியில் நீர்பாசன வசதிகள் உடனடியாக செய்ய வேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த உப வரவு செலவு திட்டத்தில் சீபுரத்தான் ஏரியை பழுதுபார்க்க ஒரு லட்சத்து பதி ணைகாயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கி இருப்பதைப்பற்றி அறிய மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அதற்காக சர்க்காரை நான் பாராட்டுகிறேன்.

24th March 1955] [Sri K. R. Viswanathan]

இன்னும் பத்து வருஷங்களுக்குக் கூட எங்கள் பிரதேசத்தில் மின்சார வசதி ஏற்படும் என்று தோன்றவில்லை. எங்கள் தாலுக்காவின் பிற டோக்கு நிலைமை மின்சார வசதி செய்யப்பட்டால் தான் நீங்கும்.

“தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின்கீழ் பிற்பட்ட நிலையில் இந்த தாலுக் காவில் சில பிரக்காக்களை எடுத்துக்கொண்டு வேலை செய்யவேண்டும். இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் ஆண்டிமடம் பிரக்கா, ஜெயகொண்டாபுரம் பிரக்கா ஆகியவற்றை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக செந்துறை என்ற இடத்தில் சப்ரிஜிஸ்டார் அலுவலகத்தை இவ்வரவு செலவு ஆண்டில் திறந்து வைக்க ஏற்பாடு செய்வதாகக் கேள்வி நேரத்தில் முன்னொருநாள் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பார்த்தால் அம்மாதிரி சப்ரிஜிஸ்டார் ஆபீஸ் திறப்பதற்கு எந்த ஏற்பாடும் செய்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதாவது ஒரு காரியத்தைச் செய்துதரவேண்டுமென்று மக்கள் சொன்னால் அதைச் செய்து தருகிறோம், இல்லை தரமுடியாது என்று சர்க்கார் சொல்லி விடவேண்டும். செய்து தருகிறோம், செய்து தருகிறோம் என்று அவ்வசியமாக நம்பிக்கைக் கொடுத்துக் கொண்டேயிருப்பதில் பயனில்லை. ஏனென்றால் முன்பு கனம் மந்திரி அவர்கள் அளித்த பதிலிலிருந்து இந்த ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்திலேயே அந்த சப்ரிஜிஸ்டார்பீஸைத் திறப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்திருப்பார்கள் என்று மக்கள் நம்பி இருந்தார்கள். ஆனால் வரவுசெலவுத் திட்டம் வந்த பிறகு பெரிய ஏமாற்றமாகப் போய்விட்டது. எப்படியாவது அக்கே சப்ரிஜிஸ்டார்பீஸைத் திறப்பதற்கு சர்க்கார் தக்க ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

[illegible]

“ அடுத்தபடியாக அந்தத் தாலுக்காவில் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் பலதவையும் விண்ணப்பித்துள்ளோம். ஆனால் அந்தப் பிரதேசம் ‘லேசென்ஸ்டு ஏரியா’ ஆதலால் சர்க்கார் அவ்விஷயத்தில் தலையிடுவதற்கில்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஆனால் அந்த லேசென்ஸ்தாரர்களும் கையில் பணமில்லை என்று சொல்லி மின்சாரத்தை விந்தரிப்பது கிடையாது. இப்பொழுது லேசென்ஸ்தாரர்களைய கம்பெனிகளை எல்லாம் எடுத்துக் கொள்வதற்கு ஸ்டீக்கணக்காண்டு பணம் ஒதுக்கியிருப்பதினால் உடனடியாக எங்கள் பிரதேசத்திலும் மின்சாரத்தை விந்தரிப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இல்லாவிட்டால் இவர்கள் சொல்லுகிறபடி பணக்கால்

[Sri K. Parthasarathy] [24th March 1955]

11-4
a.m.

“ நமது ராஜ்ய சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் நில உரிமை புள்ளி விவரங்களுக்காக, அதிகாரிகளுடைய செலவுகளுக்கெல்லாம் பணம் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. புள்ளிவிவரங்கள் சேகரிப்பதற்கு அடிப்படையாக இருக்கின்றவர்கள் கிராம கர்ணங்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு யாதொரு அலவன்சும் கொடுக்கப்படாமலிருப்பது வருந்தத்தக்கது. ஸ்பெஷல் வேலை செய்பவர்களுக்கு ஸ்பெஷல் அலவன்ஸ் கொடுக்கவேண்டும். இந்த வேலை செய்வதற்காக மொத்தமாக ஒவ்வொருவருக்கும் ரூ. 25 அல்லது ரூ. 30 கொடுத்தால் அவர்கள் இந்த வேலையை அக்கறையோடு கவனிப்பார்கள். ஸ்பெஷல் அலவன்ஸ் தரப்படும் என்ற நம்பிக்கையில் சரியான புள்ளி விவரங்களைக் கொடுக்க முயற்சி செய்வார்கள். யாதொரு ஊதியமும் கொடுக்காமல் வேலை வாங்குவதென்றால் அவர்கள் சரியான கணக்குக் கொடுக்க முன்வரமாட்டார்கள். யாதொரு பிரயாசையும் எடுத்துக்கொள்ள உற்சாகம் இருக்க முடியாது. மேற்பார்வை அதிகாரிகளை நியமித்து அதற்காகச் செலவு செய்வது மட்டும் போதாது. அடிப்படையில் புள்ளிவிவரங்களை சேகரிக்கக்கூடிய கிராம கர்ணங்களுக்கு ஸ்பெஷல் வேலைக்கு ஷ்பெஷல் ஊதியம் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் கர்ணங்கள் சரியான கணக்குகளைக் கொடுக்க முடியாத ஒரு துரதிருஷ்டமான நிலைமையாக ஏற்படும் என்பதை சர்க்காருக்கு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“ இந்த தலைப்பிலே ஸ்தல அபிவிருத்தி வேலைகள் (Local Development Works) என்பதற்காக அதிகமான தொகை ஒதுக்கி வேலை செய்திருப்பது பாராட்டுதற்குரிய விஷயம். கிராமங்களில் தண்ணீர் சப்ளைக் காக மிகத் தீவிரமாக நல்ல முறையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு, குடி தண்ணீருக்குப் பஞ்சமில்லை என்ற நிலைமை ஏற்படுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருப்பது குறித்து நாம் சர்க்காரைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டவர்கள். ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்களில் குடி தண்ணீருக்கு வழி செய்வதோடுமட்டுமல்லாமல் இன்னும் பல வேலைகள் செய்கிறார்கள். ஆனால், நடைமுறையில் ஒருசில அபிவிருத்திக்கான முறைகளை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன், இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு.

“ விவசாயப் பொருள்களின் விலைவாசிகள் சரியாமல் ஸ்திரப்படுத்த சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு ‘crop loan’ கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக நாம் கொடுத்துவருகிறோம். இப்பொழுதிருக்கிற நிலைமை என்னவென்றால் கிராமங்களிலுள்ள கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு கிடங்கு வசதிகள் இல்லை. விற்பனை சொசைடிகளுக்கெல்லாம் கிடங்கு வசதிகள் இல்லை. ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் மூலமாக கிடங்குகள் கட்டிக்கொள்ள வசதி கொடுக்கலாமென்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இருந்தபோதிலும்கூட சாதாரணமாக லோகல் டெவலப்மெண்டு ஓர்க்ஸ் திட்டத்தில் கூட்டுறவு சங்கத்தின் அங்கத்தினர்களிடமிருந்து பாதிப்பணம் இனாமாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தப் படுகிறது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் யோசனை சொல்வது என்னவென்றால், எந்த சங்கங்கள் இம்மாதிரி லோகல் டெவலப்மெண்டு ஓர்க்ஸ் திட்டங்களைக் கட்ட ஆசைப்படுகின்றனவோ தங்களுடைய ரிசர்வ் நிதியிலிருந்து தொகை கொடுப்பதற்கு அனுமதி கொடுக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் தங்களுடைய ரிசர்வ் நிதியை உபயோகப்படுத்தி ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்தைப் பயன்படுத்தி கிடங்குகளைக் கட்டமுடியும். கிடங்குகள் இல்லாமல் விவசாயிகளுடைய விளைபொருள்களுக்கு கடன் கொடுக்கிறோம், திட்டம் நிறைவேற்றவேண்டுமென்று சொன்னால் நிச்சயமாக நிறைவேற்ற முடியாது. கூட்டுறவு சங்கங்களின் விதிகளைத் தளர்த்தி ரிசர்வ் நிதியிலிருந்து இதற்கு மக்கள் கொடுக்கவேண்டிய பாதித் தொகையைக் கொடுப்பதற்கு வசதி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சர்க்காருக்கு நஷ்டம் இல்லை. ரிசர்வ் நிதி அங்கத்தினர்களுடைய சொத்து. கூட்டுறவு மத்திய பாங்கினுடைய நிதி நிலைமை நிச்சயமாக மோசமாகிவிடாது. சமார் ஒரு ஸ்டீசு ரூபாய்தான் கூட்டுறவு மத்திய பாங்கிலிருந்து “withdraw” செய்யவேண்டியிருக்கும். ஆகையால் கூட்டு

[24th March 1955] [Sri K. Parthasarathy]

றவு மத்திய பாங்கினுடைய நிலைமை மோசமாகிவிடாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். சர்க்கார் உடனடியாக இந்த விஷயத்தில் அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்கள் (National Extension Schemes) சம்பந்தமாக ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே அபிவிருத்திக்காக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட ‘டெவலப்மெண்ட்’ பிளாக்குகள் தவிர மேற்கொண்டு அடுத்தபடியுள்ள எல்லைக்கு விஸ்தரிக்கப்படுமென்று நாங்கள் நம்பிவந்தோம். என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள சில கிராமங்களுக்கு கனம் ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்கள் விஜயம் செய்தபோது அவருக்கு ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் வரவேற்பு அளிக்கப்பட்டது. கள்ளக்குறிச்சி தாலுகாவில் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் அமுலுக்கு வரவேண்டுமென்று அங்குள்ள மக்கள் அமைச்சரவர்களை வேண்டிக்கொண்டார்கள். அங்குள்ள மக்களுடைய கோரிக்கை நிறைவேறும் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது நிறைவேறுமா, நிறைவேறுதா என்பது நிச்சயமாகத் தெரியவில்லை. சர்க்காரிலே இந்த ஆண்டு தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டப் பிரதேசத்தை இதர பகுதிகளுக்கு விஸ்தரிக்கும்போது கள்ளக்குறிச்சி தாலுகா பூராவக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால், தென்னாற்காடு ஜில்லாவிலேயே கள்ளக்குறிச்சி தாலுகா மிகவும் பிற்போக்கான தாலுகா என்று சொல்லவேண்டும். அந்தத் தாலுகா 800 சதுர மைல் விஸ்தீரணமுள்ளதாக இருக்கிறது, 3½ லட்சம் மக்கள் அங்கு வசிக்கிறார்கள். அங்கு போக்குவரத்து வசதி இல்லை. அங்குள்ள மக்கள் கல்வியறிவு அதிகமாக இல்லாதவர்கள். நிச்சயமாக அவர்களுக்கு இந்த வசதியளிக்க வேண்டும். பொதுமக்களால் கொடுக்கப்படவேண்டிய தங்கள் பகுதிப் பணத்தைக் கொடுக்க அவர்கள் பழகிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு ஊரிலும் ஆர்வத்தோடு கொடுக்கிறார்கள். அரசியல் காரணத்தையோ வேறு இடத்திலே இருக்கவேண்டுமென்ற காரணங்களை வைத்துக்கொண்டோ ஆர்வம் இல்லாத மக்களுக்கு கொடுப்பதைவிட ஆர்வத்தோடு இம்மாதிரி திட்டங்கள் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிற மக்கள் வசிக்கும் இடங்களுக்கு திட்டங்கள் விஸ்தரிக்கப்படவேண்டும். குறிப்பாக அமைச்சரவர்களை ஆர்வத்தோடு கேட்டுக்கொண்ட என்னுடைய தாலுகாவிலுள்ள மக்களுக்கு விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டும். அந்த முறையில் மந்திரிசபையிலுள்ள மந்திரிகள் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மான்யத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன்.”

(The Deputy Speaker in the Chair.)

* SRI M. NARAYANA KURUP:—“ Mr. Deputy Speaker, 11-45 a.m. Sir, I wish to make a few observations by confining myself to one subject, viz., State Trading. Sir, that is the one subject which is very often subjected to severe criticism at the hands of the Audit Department. After going through the reports on Schemes of State Trading for the last three years, I find that there is as yet no appreciable improvement in the matter of keeping accounts. (Interruption from the Hon. Minister for Finance.) Sir, the Hon. Minister for Finance says that the Government confess that they are not equal to it. I say they must try to be equal to it. We are moving more and more in the direction of setting up a Socialistic system of society where, though not as a daily business proposition, the Government will have to step in to regulate trade and business which affect the common man. I do not understand why the Government are not equal to it when individuals are equal to it. It is left to the Government to utilize the services of persons who are well-versed in this part of business and I do not see that it is a matter which has to be given up in despair.

[Sri M. Narayana Kurup] [24th March 1955]

“ Sir, though State Trading connotes many things, so far as our State is concerned, it is mainly a business in foodgrains and it is in that respect that we have to look into it. The general objections of the Audit Department are that the accounts are not properly kept, that there is no regular verification of the stock of foodgrains and that the godown facilities are not proper. Consequently the Government suffer heavy losses. Sir, recently in answering a question the Government brought to the notice of the House that in the disposal sale, they suffered a loss of Rs. 25 lakhs. Of course, it was borne by the Central Government. But it is not the question, who suffers the loss, whether it is the consumer or the State Government or the Central Government. It is the people's money that is being lost and that is my point. I believe, with a little more care, so much loss could have been avoided. For instance, the bulk of foodgrains in this State was stocked by the Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies in Malabar and immediately after decontrol of food, they put forward certain suggestions for their disposal. They said that the first sort rice which was valued at about Rs. 22 could be disposed of as a second sort rice as there was demand for it in the market at that time. But the Government refused to accept it and what happened in subsequent sales was this. The quantity that could have been sold at Rs. 16 as second sort was sold at Rs. 12-8-0 and even at Rs. 10-8-0. This alone resulted in a loss of Rs. 27 lakhs, though this amount was made good by the Central Government. Therefore, as these matters are not attended to at the proper time, they entail in loss. Further, there is deterioration of stocks. We have not got proper godown facilities and the stocks, which deteriorate, are not invariably disposed of at the proper time, with the result that they become unfit for human consumption and we have to forsake them as condemned articles. That is all with reference to the State trading scheme.

“ Now, after decontrol, we in Malabar are faced with a very serious problem, viz., the reorganization of societies which were mainly dealing with these foodgrains. Of course, the Government have made it clear that no reorganization can take place unless the dues of the Government are settled in respect of their dealings in foodgrains. But, in this respect, the Government themselves are delaying matters, because it is they who are responsible for settling the claims for and against the Government. A number of items which require settlement of accounts await decision at Government level. Therefore, I would request the Government to look into the matter immediately and take early decisions.

“ One other matter which I wish to refer to is about Vijayavada rice. It involves an amount of 1,77,148-7-8 and for two years the Government have been telling us that they would take a decision. There are also other questions of shortage, dryage, cleaning shortage and so on. The Government were approached in the matter and what they said in reply was (I am reading one sentence which is worth noting) ‘ Stocks are weighed cent per cent correctly

24th March 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

at the discharging end by a responsible Government official. Therefore, they say that the societies cannot claim any shortage. Of course, they have to swallow their own statement because so far as the Vijayawada shipment was concerned, the wagons were intact and the seals were intact, but still there was almost a uniform shortage of two maunds in every bag. The Government are the arbitrators in such matters. They are the Judges as well as the prosecutors. I request the Government to view the claims of the societies with reference to shortage sympathetically, taking into consideration all aspects, because the dictum of the seals being intact has been found to be not acceptable at least with reference to one major item.

“ The societies have also suffered losses on account of the innumerable shortcomings of the Government. One is with reference to the interest they are charging. The Government would say that they were charging interest only for a stock of three months. I shall refer to two instances. In one instance, a society, which had an offtake of 1,600 bags only per month was asked to stock 7,188,000 bags in one year. In another instance, a society, whose monthly offtake was 2,000 bags, was asked to stock 24,000 bags. Assuming that the Government do not collect the interest, who is to pay the godown charges? They have to keep watchmen and this also entails in some loss to the society, which the Government do not at all consider. Further, there is long delay in making adjustments. After all, the societies are only the agents of the Government. They transport foodgrains even to Coorg, Travancore-Cochin State and other places. I can cite instances where amounts involving Rs. 10 lakhs and 20 lakhs remain unadjusted for the past one or two years. In that way also, the societies suffer great loss.

“ Now let me refer to the question of the fixation of price. Suppose the stocks are delivered to the society to-day. They will be keeping them, but before they release the stocks for sale, they must get the price fixed. We have had instances where the fixation of price was made only after one or two months. Meanwhile, the Government charge interest on the stock held by the societies. The societies are not at all responsible for this.

“ Another matter with regard to these societies is, the general body has to meet and approve the audited accounts. Now, with reference to the amounts due by the Government, the Collector who is also the Registrar of Societies and also a responsible officer in Civil Supplies, must give a certificate. The accounts are audited by the Government's own officials. Still the Government will not believe them and issue the certificate so that we do not know about the solvency or otherwise of these societies. It may appear sound if we look into the audited accounts and ultimately the Government would say that so much of the amount that has been shown as due from the Government was not actually due at all. Therefore, we are not able to correctly assess the position. Before any reorganization proposals can be worked out, we must have a real picture of the societies and the conditions obtaining in Malabar.

24th March 1955] [Sri K. Madhavan Nambiar]

പാല്. എത്രകുപ്പിവെച്ച് വാങ്ങുന്നുണ്ട്, എത്ര ചാക്ക് അരിവാങ്ങുന്നുണ്ട് എന്ന കണക്കുകൾ
യോണ്ട് വിളമ്പുന്നതിന് ഇടയുണ്ടാകും. അരിയും പാലുമെല്ലാം അവിടെ ജോലി
ചെയ്യുന്നവരും ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് എന്നും, എത്ര നഷ്ടപ്പെടുന്നുണ്ടെന്നും ആരും
നോക്കില്ല. പതിനായിരം ഉറപ്പികൾക്ക് താഴെ വില്പനയുള്ള കച്ചവടക്കാരുടെ മാത്രമേ
വില്പനനികുതിയിൽനിന്നും ഒഴിവാക്കിയിട്ടുള്ളൂ. ഇത് സംഖ്യ വലിപ്പിക്കണമെന്നുള്ള
നിവേദനങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റു ചെയ്തിരിക്കാത്തതില്ല. മാസത്തിൽ 800 ഉറപ്പികൾ വില്പന
യുള്ള ഒരു കച്ചവടക്കാരന് 100 ക. ആണ് ലാഭമായി കിട്ടുക. 100 ക. മാത്രം ലാഭം
കിട്ടുന്ന കച്ചവടക്കാരന് കച്ചവടം തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകാൻതന്നെ എന്തുമാത്രം ബുദ്ധി
മുട്ടിത്തന്നു ആരേയും പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ല. അവരുടെ വരികൾ നികുതി കെട്ടുക
യെന്ന പറഞ്ഞാൽ കട പൂട്ടി വേറെ തൊഴിലുപോയിക്കിട്ടുകൊള്ളണമെന്നു ചോദിക്കും. ഇത്
നികുതിസമ്പ്രദായം ഗവണ്മെന്റ് ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്. പലിമ്പ് വോട്ടർമാർക്ക്
അക്കായിനികുതി ചുമത്തുകയും വില്പനനികുതി നിറുത്തലാക്കുകയുമാണ് ശരിയായ മാർഗ്ഗ്
മെന്നു ആങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ എന്തുകൊണ്ടോ ഗവണ്മെന്റിനു അത്
സ്വീകാര്യമായി കാണുന്നില്ല. ഗവണ്മെന്റ് ഒന്നുകൂടി ഇതിനെപ്പറ്റി ആലോചിക്കണ
മെന്നു ആഭ്യർത്ഥിക്കുകൊണ്ട് ആൻ എൻറ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു ”

*** SRI K. PARTHASARATHY :**—“ கனம் சேர்மன் அவர்களே, 11-35
1954-55-ம் வருஷத்திய உபமான்ய கோரிக்கையை ஆதரித்து, அதா 8.10.
வது போட்ட வரவு செலவுத் திட்டத்திற்குமேல் அதிகமாகச் செலவான
இனங்களுக்கு அனுமதி கோரி சபையில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும்
பிமானனை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“சில அங்கத்தினர் பேசும்போது ஜில்லா நிர்வாகத்திற்கு அதிகப்படியான பணம் செலவாகிவிட்டதாகப் புகார்கள் கூறினார்கள். எப்பொழுதும் போல் நடக்கக்கூடிய நிர்வாகத்தில் எப்படி எதிர்பார்க்காத முறையில் அதிகச் செலவு ஏற்படும் என்றும் கேட்டார்கள். ஆனால் ஜில்லா நிர்வாகத்தைப்பற்றி நாம் கவனிக்கும்போது இதை இன்னும் அதிகமாகச் செலவாகியிருக்கவேண்டிய சந்தர்ப்பங்கள் இருந்தும் ஏன் இவ்வளவு மிகக் குறைவாகச் செலவாகியிருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. சாதாரணமாகப் பார்த்தால் இதைவிட அதிகமாகவே செலவாகியிருக்கவேண்டுமென்று நான் நினைக்கிறேன் என்பதை சபையில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“ எப்பொழுதும் இப்பொழுது நாம் பாஸ் செய்திருக்கும் பணத்தைவிட எந்த இனத்திலாவது அதிகப் பணம் தேவையாக இருந்தால் அதைச் சர்க்கார் Contingent fund லிருந்து செலவு செய்துவிட்டு பின்னர் அதற்கு சபையின் அங்கீகாரத்தைக் கோரி உபமாண்யக் கோரிக்கை கொண்டு வருவதே வழக்கம். இது நம்முடைய அரசியல் அமைப்புக்கு ஒத்ததே தவிர அதற்கு விரோதமான செயல் இல்லை. சில இனங்களில் மத்திய சர்க்காரின் உதவி கிடைத்து அதனால் நம் சர்க்கார் பல புது அபிவிருத்தி வேலைகளை எடுத்துக்கொண்டு அதிகச் செலவு செய்ய நேரிட்டிருக்கிறது. அதுவும் பல பல புதிய புதிய திட்டங்களை நம் சர்க்கார் போட்டுக்கொண்டிருக்கும் போது இவ்வளவுதான் பணம் செலவாகும் என்று நாம் நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியாது. அதற்காக திட்டங்களை நிறுத்திவைப்பது பொதுநன்மைக்குத்தல்ல. அப்படிப் பார்த்தால் இவ்வாண்டு நம் சர்க்கார் உபமாண்யமாகக் கோரியிருக்கிற தொகை ரொம்பவும் குறைவானது என்றே சொல்லவேண்டும்.

“விவசாய நிலங்களுக்கான சாம்பிள் சர்வேக்கு செலவானதாக காணப் படுகிறது. சாம்பிள் சர்வேய்க்கு ஆகும் செலவு பூராவையும் மத்திய சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்வதே உசிதமாகும். நிலச் சீர்திருத்த விஷயமாகவும் விவசாய அபிவிருத்தி விஷயமாகவும் திட்டங்கள் வகுத்து முன்னேற்றவேண்டுமானால் சரியான புள்ளிவிவரங்கள் இருக்கவேண்டும். ஆனால் இன்றைக்கு நில விஷயத்தில் சரியான புள்ளிவிவரங்களே கிடை யாதா என்பதை நாம் ஒத்துக்கொண்டாகவேண்டும். ஆகவே சரியான புள்ளிவிவரங்களை முதற்படியாகத் தயாரித்துக்கொள்ளவேண்டும். இது விஷயத்தில் சாம்பிள் சர்வேய்க்கு ஆகும் செலவு பூராவும், மத்திய சர்க்காரே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று வற்புறுத்துவது நலமாகும்.

[Sri M. Narayana Kurup] [24th March 1955]

This is a matter which requires careful scrutiny by the Government and they should not throw their hands up in despair. Inasmuch as these societies have discharged important functions and inasmuch as they have grown up as an institution in Malabar, the Government should see that their claims are considered properly and immediately and that these societies are reorganized on a sound basis so that the distance between the consumer and the producer may be lessened to that extent, which will also naturally help us in aiming at a socialistic pattern of society. Though the co-operative system has been criticized, even the very critics say that we have no other alternative. It is for us to keep these institutions worthy of their name and see that they are helpful to the people."

* SRI K. ARANGANATHAN :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த உபமான்ய கோரிக்கையை நான் ஆதரிக்கிறேன். 1954-55-ல் Harijan Welfare Department க்கும், பிற்பட்ட இன மாணவர்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் வழங்குவதற்கும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகைக்கு இந்த சபையின் அங்கீகாரம் தேவையென்று வந்திருக்கிறது. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன்.

11.56
a.m.

“ பிற்பட்ட இன மாணவர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் ரூ. 73,200 மிகவும் குறைந்த தொகையாக இருக்கிறது. பிற்பட்ட இன மாணவர்கள் தங்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் வேண்டுமென்று கோரி, போட்டிருக்கிற மனுக்களை பார்க்கும்போது அரசாங்கம் ஒதுக்கிவைத்திருக்கும் பணம் மிகவும் குறைவாகயிருக்கிறது. ஆதலால் அனேக பிற்பட்ட இன மாணவர்கள் புள்ளிக்கூட படிப்பை விட்டுவிட்டு நின்றுவிடவேண்டிய அளவிற்கு நிலைமை இருக்கிறது. இவர்களுக்காக அடுத்த ஆண்டிலாவது அதிகப் பணம் ஒதுக்க வேண்டுமென்பதை அரசாங்கம் கருத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை மிகவும் குறைவு என்றாலும், இந்த அளவாவது பணம் ஒதுக்க அரசாங்கம் முன்வந்திருப்பதைக்குறித்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

“ அடுத்ததாக, நமது மாகாணத்தில் மிகப் பழைய Industrial School என P. T. Lee Chengalvaroya Naicker Industrial School படித்த மாணவர்களில் பலர், பல துறைகளில் முன்னேறியிருக்கிறார்கள். இந்த மாகாணத்தில் மிகப் பழமையான Industrial school அது ஒன்றுதான் என்று எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடிய உண்மை. அவ்வளவு பெரிய பள்ளிக்கூடத்தின் பல பெரியோர்களை, பல என்ஜினியர்களை உற்பத்தி செய்திருக்கக்கூடிய பள்ளிக்கூடத்தின் பல தொழிற்சாலையை, மாணவர்கள் பட்டம் பெற்ற பிறகு, பயிற்சி பெறுவதற்காக சர்க்கார் அங்கீகாரம் செய்திருக்கக்கூடிய தொழிற்சாலைகளில் ஒன்றாக அங்கீகாரம் செய்யவில்லை என்று தெரிகிறது. இது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. அதை அரசாங்கம் எதிர்காலத்தில் தக்கபடி அங்கீகரிக்கவேண்டுமென்று அபிப்பிராயம் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அதோடு, இந்த பள்ளிக்கூடத்திற்கு சர்க்காரால் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் மான்யம் மற்றைய Polytechnic களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதைக் காட்டிலும் குறைவாகயிருக்கிறது. தனிப்பட்டவர்கள் முன்பணம் போட்டு பள்ளிக்கூடம் ஆரம்பித்து இருக்கும்போது, அரசாங்கம் அதை ஆதரிக்கவேண்டியது ஒரு கடமையாகும். பி. டி. லி. செங்கல்வராய் நாயக்கர் இன்டஸ்ட்ரியல் ஸ்கூலில் ஒரு தொழிற்சாலை (workshop) உள்ளது. இந்த புள்ளியில் படித்து டிப்லமா வாங்குபவர்கள் இந்த தொழிற்சாலை அரசாங்கத்தால், பயில தகுதியானது என இன்னும் ஏற்றுக்கொள்ளாதிருப்பதால் பயில முடியாமல் வேறு தொழிற்சாலையில் பயிலவேண்டி இருக்கிறது. இது வருந்தத்தக்க நிலை. இதை உடனடியாக பயிலும் தொழிற்சாலையாக ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அரசாங்கம் இந்தப் பள்ளியை

24th March 1955] [Sri K. Aranganathan]

மாற்றாந்தாய் நடத்துவதுபோல் நடத்துகிறது. மாகாணத்திலே முதல் தொழிற்கல்வியாலான இதை அரசாங்கம் உதவி செய்து உற்சாகம் ஊட்டாதிருப்பது வருந்தத்தக்கது. பரிணைப்பால் இல்லாத அரசாங்க தொழில் கல்வி (Polytechnic) சாலைகள் பல இன்னும் இருக்கின்றன. இதற்கோ 50 ஆண்டுகளாக பரிணைப்பால் தொடர்ந்து இருக்கிறார்கள். இதற்கு அதிகப் பணம் ஒதுக்காவிட்டாலும் முறைப்படி தொழில் வளர் அரசாங்கம் ஓரளவிற்காவது பணம் ஒதுக்கவேண்டும். இதை அரசாங்கமே எடுத்து நடத்தவந்தால் அது தமிழ்நாடு தென்னாடு செய்த பாக்கியமாகும். அரசாங்கமும் தன் கடமையை செய்ததாகும் என்பதை இந்த நேரத்தில் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டுவருகிறேன். அதோடு இந்த Industrial School ல் ஆறுநூறு மாணவர்களுக்கு மேற்பட்டவர்கள் படிப்பதால், அரசாங்கம் இந்த School சம்பந்தமாக அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ நீர்பாசன சம்பந்தமாக எடுத்துக்கொண்டால் எங்கள் ஜில்லாவாகிய தென்னாற்காடு ஜில்லா மிகவும் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் மிகவும் பின்தங்கிய பிரதேசம் செஞ்சி. அங்கே நீர்பாசன வசதியே கிடையாது. அங்கு ஒருவது ஓரே ஒரு ஆறு, சங்கராபுரணி ஆறு என்று பெயர். முன்னாள் முதலமைச்சராக இருந்த கனம் ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் காலத்தில், அங்கே ஒரு அணைக்கட்டு கட்ட வேண்டிய பரிசீலனை செய்தார். அந்தப் பரிசீலனை அப்படியே விடப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே அணைக்கட்டு கட்டினால், செஞ்சி தாலுக்காவுக்கு ஓரளவிற்கு நீர்பாசன வசதி ஏற்படும். அந்த தாலுக்கா முழுவதற்கும் பரவலாக உபயோகமில்லாவிட்டாலும், நீர்த் தேக்கம் ஏற்படுவதினால் கிணறுகளில் நீர் ஊற்று அதிகம் ஏற்படுவதற்கும் அதைக்கொண்டு கவலைகள், இயந்திரங்கள் வைத்து நீர்பாசன வசதியை அதிகரித்துக்கொள்ள ஓரளவு வாய்ப்பும் ஏற்படும். ஆகவே, இந்தத் திட்டத்தை இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலாவது சேர்த்து, வசதி செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ கல்வி சம்பந்தமாக அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு ஒரு விஷயத்தை கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். வன்னியர்களை பிற்பட்ட இனத்தை சேர்ந்தவர்கள் என்று குறிப்பிடும்போது வன்னியருல கூத்திரியர்கள் என்று சொன்னால்தான் அரைச்சம்பள சலுகை கிடைக்கிறது. வன்னியருலகூத்திரிய வகுப்பில் பல பிரிவுகள், கண்டர், படையாச்சி, புலிகுத்தியார், அஞ்சாநெஞ்சர் என்று இருக்கின்றன. பின்தங்கிய ஜில்லாக்களில், பின்தங்கிய வகுப்பினர் தங்களுடைய குழந்தைகளை பள்ளியில் வைக்கும் போது, கண்டர், நாயக்கர், நாயகர், படையாச்சி, புலிகுத்தியான், அஞ்சாநெஞ்சன் என்ற அளவிற்குத்தான் ஜாதிப்பெயரை எழுதிவைக்கிறார்கள். அதேதான் தொடர்ந்து வருகிறது. அப்படி வரும்போது, பிள்ளைகள் மேல் வகுப்புக்கு வந்தவுடன் அரைச்சம்பள சலுகை வாங்க முடியாது போகிறது. வன்னியருல கூத்திரியர்கள் என்றால்தான் அவர்களுக்கு சலுகை கிடைக்கும் என்ற அளவுக்கு இருப்பதை மாற்றி அமைக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

“ செஞ்சிக்கு எலெக்ட்ரிசிட்டியை பரப்புவதற்காக 1954-55 பட்ஜெட்டில் Token grant ஆக ரூபாய் 100 ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். செஞ்சி தாலுக்காவில் இதுவரை எலெக்ட்ரிசிட்டி கிடையாது. இந்த 100 ரூபாய் Token grant ஒதுக்கியிருப்பதை வரவேற்கிறேன். இந்தத் திட்டத்தை வெகு சீக்கிரத்தில் அமுலுக்கு கொண்டுவரும்படிக்கு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ எனது நண்பர் ஸ்ரீ பார்த்தசாரதி நாயுடு பேசும்போது தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் கள்ளக்குருச்சிதான் மிகவும் பின்தங்கிய இடம் என்று சொன்னார். அதைவிட பின்தங்கிய பிரதேசம் செஞ்சி என்பதை நான் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். அங்கே தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டத்தை, விஸ்தரிப்பு மிகவும் அவசியமாகும். தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் மூன்று ரெவின்யூ டிவிஷன்கள் இருக்கின்றன. அதில் இரண்டு டிவிஷன்களில் ஏற்கனவே தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் அமுலிலிருக்கிறது. திண்டிவனம் டிவிஷனில்தான் இந்த விஸ்தரிப்பு திட்டம் இல்லாமலிருக்கிறது. திண்டிவனம்

[illegible]

12-15
p.m

SRI. S. R. ARUMUGAM :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உப மானிய கோரிக்கையை நான் ஆதரித்துப் பேசுகிறேன். சர்க்கார் கட்சியில் நான் இருப்பதால் இதை ஆதரிக்கிறேன் என்று நினைக்க வேண்டாம். இந்த உப மானிய கோரிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கும் செலவுகளைப் பார்த்தால் இதை ஆதரிக்காமல் இருக்க முடியாது. அந்த முறையில் தான் நான் இதை ஆதரிக்கிறேன்.”

“கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தபோது நொய்யல் ஆற்றைப்பற்றி குறிப்பிட்டோம். அந்த நொய்யல் வாய்க்காலில் கோளாறுகள் இருக்கின்றன அதை மறுபடியும் ஆராய்ச்சி செய்து கோளாறுகள் என்னைவென்பதை தெரிந்து அதற்கு வேண்டிய ரிப்போர் செய்தால் மழை காலங்களில் வரும் தண்ணீரை தேக்கி வைத்துக்கொள்ளலாம். இப்பொழுது அனுவசியமாக அந்தத் தண்ணீர் எல்லாம் சமுத்திரத்தில் விழுகிறது. வாய்க்கால்களை ரிப்போர் செய்தால் தண்ணீரை சமுத்திரத்தில் போய் விழாமல் நிறுத்தி வைப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். அதை ஆராய்ச்சி செய்து வைப்பதற்கு உடனடியாக சீப் இன்ஜினீயருக்கு தெரிவிப்பதாக மந்திரி அவர்கள் சொன்னார். இது வரையிலும் நொய்யல் ஆற்றின் வாய்க்காலே பழுது பார்க்கவே இல்லை. காலாகாலங்களில் மழை பெய்யும் போது தண்ணீர் எல்லாம் இப்பொழுது சமுத்திரத்தில் போய் விழுகிறது. இதை சென்ற ஆண்டிலேயே செய்திருக்க வேண்டும். அப்பொழுது செய்ய வில்லை. இந்த ஆண்டிலாவது அதை எடுத்துச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த வருஷத்திலாவது ஆராய்ச்சி செய்து உடனடியாக அதன் வாய்க்கால் நன்றாக அமைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

24th March 1955] [Sri S. R. Arumugam]

“ஜில்லா நிர்வாக தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,21,92,800 ஒதுக்கப்பட்டு செலவு செய்திருக்கிறார்கள். அதிகப்படியான செலவு ஏற்பட்டிருக்கக் காரணம் பலவித நிர்வாகச் செலவிற்கும் மற்றும் ஸ்தல அபிவிருத்தி முதலியவைகளுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. நிர்வாகச் செலவு சம்பந்தமாகச் சொல்லும்போது பூமி அளவை கணக்கு எடுப்பதற்கு என்று மத்திய அரசாங்கத்தால் மாகாண அரசாங்கத்திற்கும் ஜில்லா கலெக்டருக்கும் பணம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பூமி கணக்கை எடுக்கப்படுவது வரப்போகும் நில சீர்திருத்தத்திற்கு உதவியாக இருக்கும். ஆனால் அங்கு வேலை செய்கின்ற கர்ணம், மணியம் முதலிய கீழ்த்தர சிப்பந்திகளுக்கு அதிகப்படியான ஊதியம் கொடுப்பதாக இல்லை. ஏற்கெனவே அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளம் கம்மியாக இருக்கிறது. அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் வேலையோ அதிகமாக இருக்கிறது. மறுபடியும் அவர்கள் லாண்ட் சென்சஸ் வேறு செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதன் மூலம் அவர்களுக்குவேலை பளு அதிகமாகிறது. அதற்காக அவர்களுக்கு தனி ஊதியம் கொடுக்கப்படுவதாக இல்லை. கர்ணம், மணியம் முதலியவர்களுக்கு அதிகப்படியாக கொடுக்காவிட்டாலும் அவர்களுக்குக் கீழ் வேலை செய்யும் ஊழியர்களுக்காவது லாண்ட் சென்சஸ் எடுக்கும் காலங்களில் தின்படியாகச் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் அப்படிக்கொடுப்பது மிகவும் அவசியம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“அத்துடன் மதுவிலக்கு இலாகாவை இந்த டிபார்ட்மென்ட்டுடன் சேர்த்திருப்பதால் அதிகப்படியான செலவு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே மதுவிலக்கு இலாகாவை போலீஸ் இலாகாவுடன் பல ஜில்லாக்களில் சேர்த்திருந்தார்கள். சில ஜில்லாக்களில் போலீஸ்காரர்களுக்கு இந்த மதுவிலக்கு குற்றங்களினால் பலவித இடஞ்சல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. எவ்வளவோ கஷ்டங்களுக்கு நடுமில் போலீஸ்காரர்கள் கேஸ்களை பிடித்துக்கொண்டு வந்து கோர்ட்டுக்குக் கொண்டு போனால் அங்கு குற்றவாளிகளை விடுதலை செய்து விடுகிறார்கள். சில ஊர்களில் குற்றவாளிகளை பிடித்துக்கொண்டுபோகும்போது டாக்டர்கள் ஊரில் இருப்பது இல்லை. வெளியில் சென்றுவிடுகிறார்கள். மறுநாள் காலையில் தான் டாக்டர் சர்ட்டிபிகேட் வாங்கும்படியாக இருக்கிறது. அப்படி வாங்கினால் அதற்குள் சாராயம் குடித்த நாற்றம் போய்விடுகிறது. அதன்வாய்னை இல்லாமல் போய் விடுவதால் டாக்டர்களுடைய சர்ட்டிபிகேட்டுகளுக்கு பிரயோசனம் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. அதனால் போலீஸ்காரர்கள் கண்டுபிடிக்கும் கேஸ்களுக்கு வெற்றி கிடைக்காமல் போய் விடுகிறது. அதற்குத் தகுந்தபடி ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும் என்று

[Sri S. R. Arumugam] [24th March 1955]

கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மதுவிலக்கு குற்றங்களை எந்த போலீஸ்காரர் அதிகமாகக் கண்டு பிடிக்கிறார்களோ அவர்களுக்கும், எந்த போலீஸ்காரர் கண்டு பிடித்த குற்றங்கள் கோர்ட்டுக்களில் அதிகமாக தண்டிக்கப்படுகின்றனவோ அந்தக் குற்றங்களைக் கண்டுபிடித்த போலீஸ்காரர்களுக்கும் ஒரு ரிவார்டு கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் நலமாக இருக்கும். அப்படி ஏற்பாடு செய்தால் போலீஸ்காரர்கள் அதிகப்படியான குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடிக்க முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளுவார்கள். அதனால் இதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

12-20
p.m.

SRI M. MANICKASUNDARAM :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உபமான்ய கோரிக்கையின் மீது பேசும்போது சில கருத்துகளை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கரூர் தாலுகாவில் புகளூர் வாய்க்கால விஸ்தரித்து முதலியார் வாய்க்காலுடன் இணைப்பதற்கு 4 லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள கோரிக்கையை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதற்கு இந்த வருஷம் ரூ. 45,000 கோரி அதைத் தர வேண்டும் என்று உபரி மானியம் கோரப்படுகிறது. வெகு காலமாக புறக்கணிக்கப்பட்டு வந்து இப்பொழுது நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று இந்தத் திட்டத்தை பெரும் எண்ணத்துடன் கொண்டு வந்ததற்கு நான் சர்க்காரை பாராட்டுகிறேன். புகளூர் வாய்க்காலப்பற்றி நினைக்கும்போது இந்த திட்டத்தில் ஏற்கெனவே இருக்கும் இடஞ்சல்களை நீக்குவதற்கு நல்ல பலனுண்டா! திட்டம் கொண்டு வரும்போது அதற்கு உண்மையாகவே அபிவிருத்தி செய்யப்படுகிறதா என்பதை கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். புகளூர் வாய்க்கால் கடைபாசனதாரர் வேண்டுகோள்படி தண்ணீர் குறைவை உணர்ந்து உணவு அபிவிருத்திக்கு வழங்கப்பட்ட புதிய பாசனகாரர் அனுமதி ரத்து செய்யப்பட்டது 1953-54 ஆண்டில் பர்மிட் ரத்து செய்யப்பட்ட பாசனக்காரர்கள் இதைப்பற்றி தாவா தொடுத்து ஹைக்கோர்ட்டு வரையில் சென்று வாதாடியிருக்கிறார்கள் என்பதையும் இங்கே கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். வாய்க்காலில் வரும் தண்ணீரை புதிய 500 ஏக்கர் பர்மிட் பாசனக்காரர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு; அதிகப்படியான தண்ணீர் இல்லை என்று இந்த இலாகா சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அப்பொழுது சொன்னார்கள். ஆனால் இன்று அதிகப்படியான 1,100 ஏக்கர்களுக்கு பாசனம் செய்ய முடியும் என்பதாகத் திட்டம் வகுத்து ரூ. 45,000 செலவு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் 4 லட்சம் ரூபாய் தேவைப்படும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய திட்டமும் வகுத்திருக்கிறார்கள். எதற்காக நான் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால் வாய்க்கால் வெட்டுவதை தடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக அல்ல. அந்த இலாகாவின் டெக்னியன்களுடைய ஒரு மூளையைத்தான் இது காண்பிக்கிறதேயொழிய வேறு ஒன்று மில்லை என்பதைக் காட்டுவதற்குத்தான் இங்கு குறிப்பிடுகிறேன். அவர்கள் மனம் வைத்தால் மார்க்கம் உண்டு என்பதைத்தான் இது நிரூபிக்கிறது. இந்த வாய்க்காலில் பாசன விஸ்தரிப்புத் திட்டம் போட்டு ரூ. 4 லட்சம் செலவாகும் என்று சொல்லுவார்களேயானால் குறிப்பாகச் சொல்லுகிறேன். P.W.D. யைப்பற்றி கனம் ராஜாஜி அவர்கள் முன்பு சொன்னார் “பப்ளிக் வேலஸ் டிபார்ட்மென்ட்” என்று, அதைத்தான் இது நிரூபிக்கிறது என்பதை குறிப்பிடுகிறேன். உள்ளபடியே இந்த வாய்க்காலுக்கு வேண்டிய தண்ணீர் அதில் இல்லை என்றே இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பே சொல்லி விட்டார்கள். எவ்விதம் இந்த வாய்க்காலில் 1,500 ஏக்கர் நிலம் பாசன விஸ்தரிப்பு அடைய முடியும் என்பதை பார்க்க வேண்டும். அதற்கு 4 லட்சம் ரூபாய் கோருகிறார்கள்.

12-25
p.m.

“அந்த வாய்க்காலில் போதிய தண்ணீர் இல்லை என்று சென்ற ஆண்டு கூட சொல்லப்பட்டது. அதுதான் உண்மை நிலை. ஆனால், அதே வாய்க்காலுக்குப் பாசன விஸ்தரிப்பு செய்ய இப்போது 4 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி இருப்பதாகக் கூறுகிறது. சர்க்கார், இது வரை, எப்போதாவது, அந்த வாய்க்கால் தண்ணீர் அபிவிருத்திக்காக ஏதாவது சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறதா? இல்லை. அப்படியே, அபிவிருத்தி வேலை ஆரம்பித்து

24th March 1955] [Sri M. Manickasundaram]

பித்து செய்திருந்தால், அந்த வாய்க்காலுக்கு நான்கு லட்சம் ரூபாய் போதாது. நான்கு லட்சம் ரூபாயில் அந்த அபிவிருத்தி செய்கிறேன் என்று சொல்லுவது ஜாலவித்தையாகும். இந்த பாபுலர் முதலியார் வாய்க்கால் வெட்டுவதற்குக் காரணமாக இருந்தவர்கள் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையிலே அதைச் சொல்லுகிறேன். இந்த வாய்க்காலின் விஷயமாக பல கஷ்டங்களுக்கு ஆளாகியிருக்கிறது அந்தப் பரம்பரை. பாபுலர் முதலியார் வாய்க்கால் காவிரி, பவானி, நெய்யல் தண்ணீரை அமராவதியின் கடை பாசனத்திற்கு தட்டு காலத்திற்கும் கரூர் புஞ்சை பிரதேசத்திற்கும் உபயோகப்படும் திட்டம். ஆகவே தான், நான்கு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பது, உண்மையிலேயே, அந்த வாய்க்கால் அபிவிருத்திற்கு பிரயோசனப்படாது என்று சொல்லுகிறேன். வேண்டுமென்றால் இந்த வாய்க்கால் அபிவிருத்திக்காக நான்கு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு வேலை செய்யப்படுகிறதென்று, ஒரு ஜாலவித்தைப்போல் வெளிக்குக் காட்டலாம். அதனால் விவசாய மக்களுக்கு யாதொரு பிரயோஜனமும் ஏற்படாது. சர்க்கார் பொது மக்கள் கொடுக்கும் வரி பணம் செலவு செய்வதால், அந்த செலவுக்குத் தகுந்த பலனை அந்த மக்கள் அனுபவிக்க முடிகிறதா என்று முதலில் யோசிக்க வேண்டும். நான்கு லட்சம் ரூபாய் அநாவசியமாக வீணாக்காத முறையில் அமைச்சர்கள் அந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி யோசித்து முடிவு செய்யவேண்டும். இந்த வாய்க்கால் பிரதேசத்தில் இருப்பவன் என்பதற்காக மட்டும் இப்படிச் சொல்லவில்லை. சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளும் ஒவ்வொரு திட்டமும், பொது மக்களுக்குப் பூர்ண பலன் அளிக்கக்கூடியதாக இருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன்தான் இப்படி வற்புறுத்துகிறேன். அந்த வாய்க்கால் பிரதேசத்தில் பெரிய நிலச்சவன்தாரர்கள் இருக்கிறார்களா என்றால், அதுவழியில்லை. அப்பிரதேசத்தில் இருப்பவர்கள் எல்லாம் சிறு சிறு நிலச்சவன்தாரர்கள் தான். நில சீர்திருத்தமா கொண்டு வருவதால்கூட குடும்பங்கள் பாதிக்கப்படமாட்டா. நான் கூறுவது எல்லாம், பொதுஜனங்கள் வரிப் பணம் செலவு செய்யப்படுவதால் அந்த செலவின் பலனை பொது ஜனங்கள் ரூபாய்க்கு ரூபாய் அடைய வேண்டுமென்பதற்காகவே, இதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன். அவ்வித காரியங்களுக்குத்தான் P.W.D. டிபார்ட்மென்ட் உபயோகப்படவேண்டும் என்று குறிப்பாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தற்போது இந்த வாய்க்காலின் அபிவிருத்திக்காக 45 ஆயிரம் ரூபாய் கோரப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார் இந்த 45 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து முடிப்பதற்கு முன்பாகவே, இந்த திட்டம் பலனுடையதா என்று, நன்றாக பரிசீலனை செய்யவேண்டும். இந்த திட்டத்திற்கு 4 லட்சம் ஒதுக்கி இருப்பது போதாது. 10 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கினால், ஜோட்பாளையத்திற்கு, வாய்க்காலே கொண்டு போய் சேர்க்கலாம், அதனால் அதிகத் தண்ணீரும் வரும். 10 லட்சத்திற்கு பதிலாக, 4 லட்சம் ஒதுக்கி வேலை செய்வது, ஒரு ஜால வித்தையாகவே தோன்றுகிறது. இது, ஏதோ ஒரு உள்நோக்கம் வைத்துக்கொண்டு, இக்காரியத்தை செய்வதாகத் தெரிகிறது. இதை சர்க்கார் நன்றாக கவனிக்க வேண்டும். புகளூர் வாய்க்காலில் கோடை குளம்பு அடைத்து தண்ணீர் ஆற்றிலிருந்து எடுக்க வருஷா வருஷம் 20 ஆயிர ரூபாய் செலவு செய்கிறார்கள். வாங்கல், நெருர் வாய்க்கால்களுக்கும் அதே மாதிரி 30 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்கிறார்கள். புகளூர் வாய்க்கால் தலைப்பு ஜோட்பாளையம் அணியின் தென்கரையில் இணைப்பு திட்ட யோசனையை எடுத்து சர்க்கார் நடத்தினால், வருஷாவருஷம், இந்த 50 ஆயிரம் ரூபாய் மிச்சமாகும்.”

DEPUTY SPEAKER :—“Mr. Venkataswami Naidu.”

* SRI K. VENKATASWAMY NAIDU :—“Mr. Deputy Speaker, I am very glad to see this supplementary demand, because it contains several important new services and schemes which were taken up during the course of the year. Sir, at the time when the main budget is presented we may not be able to foresee what all

12-30
p.m.

[Sri K. Venkataswamy Naidu] [24th March 1955]

works can be taken up during the year. But, if the Government have been able to do more work during the course of the year and have come before the House with a supplementary demand, we have to grant it with great pleasure. The additional appropriation under Education Demand is to meet the payment of compensation to the management of aided institutions for grant of education concessions to the children of Non-Gazetted Officers and others. A total additional appropriation of Rs. 5,93,100 is required for the purpose. When we see that this scheme has come into a working order, we are really very happy. Similarly, under the Government of India's scheme of relief to the educated unemployed, this Government have sanctioned the opening of 2,800 single-teacher schools in rural school-less centres with a population of over 500 and employment of 200 additional teachers in existing schools. This work which is really a very good work will certainly give great relief to the educated unemployed in this State. Similarly, housing is a very big problem. Especially the housing of the poor has to be tackled seriously mostly in towns. Because, we see workmen, especially industrial workmen, suffering a great deal. The Government have tried their best to afford some relief to these poor people also as will be seen from page 21 of the Statement containing the supplementary demands. This is what is stated there. 'The Government have approved proposals under the subsidized Housing Scheme for Industrial Workers' sponsored by the Government of India for the construction of two colonies, one at Sembium and the other at Erukencheri both within the limits of Madras City with 486 and 450 single-storeyed one-roomed tenements respectively, for housing industrial workers at a cost of Rs. 28,03,840.' This is also a happy news. We only want that this should be extended to other industrial workers also. The Government must help these poor people to have good accommodation in all industrial towns. We also see in the supplementary demands additional grants for roads, especially national highways. This is also a commendable feature. Then, there is the additional grant for electricity. During the year, electricity has been supplied to many villages. We are glad that more and more money is being spent on electrical undertakings.

"Sir, I would like to take this opportunity to bring to the notice of the Government some important points which require urgent consideration. The bus transport in the City is not very helpful to the people. After the trams have disappeared, the buses are not able to meet the requirements of the people. People have to wait for hours and hours before they could get into a bus. The Government must give a drive in the matter and see that the transport facilities available to the people are increased. I hope the Government will do their best in the matter.

"Sir, it was stated that in this State all the major irrigation sources are exhausted and only minor irrigation sources can be taken up. I feel that we have many more works to undertake.

24th March 1955] [Sri K. Venkataswamy Naidu]

There are large tracts of land in this State which are to be brought under cultivation and this can be done only by undertaking more and more irrigation schemes. No doubt, under the Five-Year Plan, the Government have undertaken some irrigation works and projects, some of them being big ones also. But, the Government should not rest content with what has already been done by them. They must find new ways and means for getting more water to our fields. I understand that in the Neiveli mines, there is lot of sub-soil water which can be made good use of. I do not know whether it is premature to consider this suggestion or whether and how this can be done. Still, if we are able to get a good water-supply from that area, I am sure, large tracts of land in the neighbouring areas which are quite dry can be brought under cultivation.

"Sir, with regard to setting up of industries in the State, we hear people everywhere asking for the establishment of the steel plant. I do not think we have made a big aim in regard to that. I wish to state in this connexion that we must have some more big industrial undertakings in this State. We have got only one, viz., the Neiveli Project and it will take a long time for us to see the good results of that Project. We must ask the Central Government for the setting up of some heavy industries in this State. When we see the industries we have got in this State, we will certainly feel that we do not have many big industries in our State.

"One of the important aspects of the Five-Year Plan is the running of camps for the young men and unemployed people. The idea of these camps is to take the educated people to the villages and ask them to do manual labour and thus help the villagers to have a better view of things and of life. These camps have been tried in the last four or five years and they have been very successful. There is the Boys Scout organization. The college students have run several camps. The educated persons who did not know what manual work was are now able to understand and appreciate manual work. The response for such camps during this summer has been tremendous. I know about 2,000 scouts have volunteered and they have got 10 or 12 camps. Similarly, the college students have got several camps. I request the hon. Members of this House to do their best by working with these campers and see for themselves what amount of benefits these camps give to our boys and girls. This camp idea will not succeed to a great extent if the hon. Members of the Legislature and other public-minded people did not take part in these camps. We say, 'Back to villages.' But, how are we to achieve this? We must make our educated men go to villages and help the villagers to raise their living standards. It is the duty of the educated people to make the villagers understand the modern trend in the world. I know some people are telling, 'What is the use of these camps? It is all a tremendous waste of money.' But I do not think that way. I am confident that these camps will prove to be a great success provided we all co-operate and make our boys and girls understand the dignity of

[Sri K. Venkataswamy Naidu] [24th March 1955]

labour. It is now stated that our educated people are fit only for quill driving jobs and they are not fit for manual labour. These camps will greatly help in removing such impressions.

"Then, there is the Social Welfare Board. This Board is trying to do a lot of things to ameliorate the condition of orphans and other disabled persons. Along with this we have got the Women Welfare Department. The Government have allotted only a very small amount for this Department. Nearly 50 per cent of the population are women. So much is said about equal status of women with men and all that. Still, they are as backward as backward classes and Harijans. The Government must give larger amounts to the Women Welfare Department so that the status and position of the unfortunate women of this State may be raised. With these few words, I conclude my speech, Sir."

12-40
P.m.

* DR. K. B. MENON :—"Mr. Deputy Speaker, Sir, I wish to touch on a few points in the supplementary statement of expenditure. First, I would like to say a word or two about the Motor Vehicles Act. I would like to invite the attention of the Government to the fact that the buses running on the borders of Malabar and the Travancore-Cochin State have to pass through the territory of the Travancore-Cochin State. Particularly, the buses that run from Chowghat to Ponnani have to pass through 8 miles of Travancore-Cochin State territory. Because of that, these small bus-owners have to pay both the Travancore-Cochin State tax and the Madras State tax. That, I feel, is a little unfair. Representations, I believe, have been made to the Government and the Government, I hope, will sympathetically consider sharing the tax between the two States on a pro rata basis on the basis of the mileage run in each State.

"Incidentally, I would like to invite the attention of the Government to the question of metalling the Kattapadi-Kundakadu road about which I have been speaking often. If that road is metalled and if a bus is made to run through that firka, much of the using of the Travancore-Cochin State territory can be avoided. That is something which is neglected and the Government should, therefore, take early steps in the matter.

"In connexion with the Demand made under Forests to cover the additional expenditure due to extraction of larger quantities of sandalwood, I would like to invite the attention of the Government to the fact that the mountain products and particularly, herbs and medicinal plants are not properly exploited. Due to modern discoveries made in foreign countries, particularly, in the United States, orders for these herbs are coming. But information of such orders is got first by North Indian commercial concerns. Therefore, they collect these products and make huge profits out of them. I would suggest that the Government of Madras should request the

24th March 1955] [Dr. K. B. Menon]

Government of India to pass on the information to them so that they in turn may pass on the information to merchants in South India who may make profit out of such products.

"Lastly, I would like to say just one word to the Hon. the Minister for Education in connexion with noon lunch for little children in schools. Some allotment is asked for grant of educational concessions to the children of Non-Gazetted officers. I certainly feel that they deserve to be helped. But there are very poor children studying in schools. From my own personal experience, I know that in the afternoon some of these poor children who are unable to have noon lunch get exhausted, swoon in classes, and that they are not also able to take part in sports after the school hours because they have had no noon lunch. Noon lunch is supplied free to Harijan children. I realize that it will be very difficult for the Government to feed all children. So, I suggest to the Government to grant a subsidy to those schools that are willing to meet half the cost of feeding these children. The Government may meet either half or quarter of the cost and anything that the Government are pleased to give will be helpful to the schools. I hope that the Government will give some aid to such schools.

"While speaking on Education, one of the hon. Members made a remark that a Malayalee Minister wanted English to be retained in schools in order to provide jobs for Malayalees. Tension is increasing here on problems affecting the language and as Members of a responsible House, we should be very restrained in the expression of our opinions. I could be as vituperative as the Member concerned and read motives in what the Ministers do. But reading or imputing motives is unfair always, and should be avoided. I think the Hon. the Finance Minister, speaking on the Budget, said that the actions of the Government in a composite State like Madras, were decided upon taking the needs into consideration and not on linguistic, population or territorial basis. That, I think, is very correct. We from Malabar and South Kanara are in a minority. But we must realize that democracy does not mean majority rule and that minority also has equal rights. The Hon. the Finance Minister again replying to the cut motion on the Demand relating to State Legislature made a very fair and correct statement on the position of various groups in the Assembly. I think that that was a very welcome statement. I thought that that would be the last word on the subject. I am also hoping that that would be the last word on the subject. If we have to part when the States Reorganization Commission reports, we should be able to part without ill-feeling and remain as good neighbours and loving friends. We should not do or say anything which would provoke or leave behind ill-feelings on either side."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—"Sir, இப்போது உபமானிய 12-47
கோரிக்கையின்மீது சில குறிப்பிட்ட விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு P.m.
முன்பு பொதுவாக என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல

[Sri K. Aranganathan] [24th March 1955]

பிவிஷனில் செஞ்சி தாலுக்காதான் பஞ்சம் போன்ற கொடுமைகளால் பாதிக்கப்படுகிறது என்பது அரசாங்கத்திற்கு நன்றாக தெரியும். அப்படி யிருக்கும்போது அந்தத் தாலுக்காவை முன்னேற்றும் அடைய செய்ய உதவியாக இருக்கக்கூடிய இந்த தேசிய விலந்தரிப்புத் திட்டத்தை உடனடியாக அங்கே 1955-56 ஆண்டிலேயே அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“போக்குவரத்து சாதனங்களைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் நன்றாக எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்கள். தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் பல இடங்களில் ஜில்லா போர்டு மாத் திரமல்ல, Public Works Department ம் நேரிடையாகப் போடவேண்டிய ரோடுகள் பல இருக்கின்றன. குறிப்பாக திண்டிவனத்திலிருந்து திருக்கோவிலூருக்கு இப்போது ரோடு வழியாகப் போனால் 60, 70 மைல் ஆகிறது. திண்டிவனத்திலிருந்து நேராக திருக் கோவிலூருக்குப் போவதற்கு 40 மைலில் ஒரு ரோடு போடமுடியும். அப்படி போடுவதால் 30, 20 மைல் சுற்றிவருவது குறைவதுடன் இரண்டு முக்கியமான National Highways ஐ இணைக்கிற ரோடாகவும் அது இருக்கும். ஆகவே அரசாங்கம் இதை பரிசீலனை செய்து உடனடியாக ரோடு போடுவதற்கு வேண்டிய அளவிற்கு முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்தப் உபமானியத்தை ஆதரித்து என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

[illegible]

“മലബാർ കടിയായുന്നിയമ്മക്കുസരിച്ച പാട്ടക്കോടതികൾ സ്ഥാപിച്ച കൂട്ടത്തിൽ ഐസ്താനിയിലും ഒരു പാട്ടക്കോടതി സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. വളരെ അക്രമ കീടങ്ങളെ ചുമപ്പുകാരും, ഏറനാട്ട് താലൂക്കിലെ തിരൂരങ്ങാടി, മോട്ട് കൊച്ചിവരെയുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ ഐസ്താനി പാട്ടക്കോടതിയുടെ കീഴിലാണ് ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. ആയൊരു അവിടെയുള്ള അല്ലേകൾക്ക് പാട്ടക്കോടതിയിൽ വരാൻ വളരെ ദൂരമായെന്നത് ബുദ്ധി മുട്ടത്തിലായിരിക്കുന്നു. വളരെ പണമെലവും വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആയൊരു ചുമപ്പുകാരും തിരൂരിലും കുറെ പാട്ടക്കോടതികളുടെ സ്ഥാപിച്ച ജനങ്ങളുടെ ബുദ്ധിമുട്ടിന് പരിഹാരമുണ്ടാക്കണമെന്ന അഭ്യർത്ഥിക്കാമല്ലോ. ജനങ്ങളുടെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ പരിഹരിക്കുകയെന്നുള്ള യവേഷ്കരിന്റെ ചുമതലയാണ്. ഐസ്താനിത്താലൂക്കിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതുവരെ എനിക്ക് പറയാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഒരു പ്രധാനകാര്യം കൂടി ഈ അവസരത്തിൽ പറഞ്ഞുകൊള്ളാട്ടെ. വർഷം രണ്ടാം കുന്നംകുളം മുതൽക്കുളം വരെയും മുഴുവൻ വെളിയങ്കോട് ബന്ധിയിൽക്കൂടിയാണ് പോകേണ്ടത്. വർഷം രണ്ടാം കുന്നം ബുദ്ധി മാറ്റ് വീണ് അടഞ്ഞുപോകുന്നതുന്നിമാണം സമീപത്തുള്ള കൃഷി മുതൽ

24th March 1955] [Sri E. T. Kunhan]

വെള്ളത്തിനടിയിലായി നശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. വെള്ളപ്പൊക്കമുണ്ടായി സമീപപ്രദേശങ്ങളിലേക്കു വ്യാപിക്കുമ്പോൾ കൃഷി നശിക്കുക മാത്രമല്ല, അവിടെയുള്ള കുടിപൊപ്പുകാർ വീടുവീടു പോകേണ്ടതായും വരുന്നു. അതുകൂടാതെ ചക്കിരി പൂഴ്ത്തുന്നതിനും തടസ്സമുണ്ടാകുന്നു. അഴകുനീട്ടിയിരിക്കുന്ന തൊണ്ടെല്ലാം വെള്ളമെപ്പോക്കും വരുമ്പോൾ പൊന്തി നശമായിപ്പോകുന്നു. ഇങ്ങനെ പല വിധത്തിലുള്ള നാശങ്ങൾ ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വെളിയംകോട്ട് അഴി വക്കുകാലത്ത് മുറിച്ചുവീട്ടുന്നതിന് ഏല്പാറ് ചെയ്യേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. അതിനുവേണ്ടി ഒരു തുക പ്രത്യേകം നീക്കിവക്കേണ്ടതാണ്. ചെറിയ സംഖ്യയൊന്നും ആവശ്യമില്ല. ഒരു ആയിരം ഉറപ്പിക്കുക താഴെ നീക്കിവെക്കി ധാരാളം മരിയുകമെന്നാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നത്. അത് ജനങ്ങൾക്ക് വളരെ ഉപകാരമായിരിക്കും.

“പോലീസ് വകുപ്പിനുവേണ്ടി വളരെയധികം സംഖ്യ നീക്കിവച്ചിട്ടുണ്ട്. പോലീസ് ചില പ്രവൃത്തികളുമൊക്കെ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ ചില കേസുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പോലീസ് അന്വേഷണം നടത്തുന്ന സമ്പ്രദായം എത്രയെങ്കിലും ആക്ഷേപപരമായിട്ടുള്ളതാണെന്നു ഇവിടെ പലരും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതുകാര്യങ്ങൾക്കെതിരെ എനിക്ക് ഒരു പ്രത്യേക കേസ്സിന്റെ കാര്യം ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരണമെന്നുണ്ട്. പൊന്നാനിത്താലൂക്കിൽ ഇപ്പോൾ ഗവണ്മെന്റ് വില്ലേജിൽ കിഴക്കെ കൂത്തുപിടിക്കല അടിമ വാക്രൂറിൽ രാമൻ എന്നൊരാളുടെ വീട്ടിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിക്കാരനായി 4 ക. ശമ്പളത്തിന്മേൽ വളരെക്കാലമായി താമസിച്ചുവരികയായിരുന്നു. പ്രസ്തുത വാക്രൂറിൽ രാമന്റെ വീട്ടിൽനിന്നു തേങ്ങ കുമ്പുരപ്പോലെയെന്ന പറഞ്ഞ അയാൾ പോലീസിൽ ആവശ്യപ്പെട്ടതനുസരിച്ച് 1954 നവംബർ 12-ാം തീയതി പൊന്നാനി പോലീസ് സ്ഥലത്തു വന്ന അന്വേഷണം നടത്തി. തേങ്ങ മോഷണത്തെപ്പറ്റി തന്നെക്കുറിപ്പില്ലെന്നു ആ അടിമ പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് പോലീസ് അയാളെ പിടിച്ച് തിരിച്ചുപോയി. പിന്നീട് നവംബർ 15-ാം തീയതി പ്രസ്തുത രാമനും ഹെഡ് കൺസ്റ്റബിളും ഗോപാലക്കുറുപ്പ് എന്നൊരാളും കൂടി ആ അടിമയെ ഹെഡ് കാൺസ്റ്റബിളിന്റെ വീട്ടിലേക്കു വിളിച്ചുകൊണ്ടുപോയി ചോദ്യം ചെയ്യുകയും കുറിയായി മറുപടികൾ ചെയ്തു. മടുവിൽ വൈകുന്നേരം 5 മണിക്ക് തങ്ങൾ സംഭവസ്ഥലത്തു വരണമെന്നും അപ്പോൾ അവിടെയുള്ള നിന്നെക്കൊണ്ടു സത്യം പറയിപ്പിക്കുമെന്നും ഭീഷണിപ്പെടുത്തി പുറത്തുവിട്ടു. പറഞ്ഞതുപോലെ വൈകുന്നേരം ഹെഡ് കാൺസ്റ്റബിൾ രാമന്റെ വീട്ടിൽ പോയതായും അറിയുന്നു. അതിനുശേഷം 16-ാം തീയതി രാവിലെ ആ അടിമ ഒരു മരത്തിന്മേൽ തൂങ്ങിക്കിടന്നതായിട്ടാണ് ആളുകൾ കണ്ടതു്. ശവശരീരം പോസ്റ്റ്മോട്ടം പരിശോധനയ്ക്കുചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. മരണം എങ്ങനെ സംഭവിച്ചു എന്നോ പോസ്റ്റ്മോട്ടം പരിശോധനയുടെ ഫലം എന്തായിരുന്നവെന്നോ ഇതുവരെ അറിയാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. കള്ളം ചെയ്യുന്നവരെ ശിക്ഷിക്കേണ്ട എന്ന അഭിപ്രായം എനിക്കില്ല. പക്ഷെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിന്നു അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട ചില മാർഗ്ഗങ്ങളുണ്ട്. ന്യായമായി ശിക്ഷിക്കുന്നതിൽ ആർക്കും ആക്ഷേപമില്ല. ഏതായാലും മരിക്കുന്നതുവരെ മരിക്കുന്നത് ആർക്കും സാധിക്കത്തക്കതു്. ഇനിയും നൂറുനൂറു കണക്കിന്മേൽ കേസുകൾ ഹരിജനങ്ങൾ പോലീസിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ ആ കേസുകൾക്കു അന്വേഷണമില്ല, തെളിവില്ല, കുറ്റക്കാരെ പിടികിട്ടാൻപോലും വിട്ടുകൊടുക്കുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായമാണു് കാണുന്നത്. ഹരിജനങ്ങളുടെ കേസുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പോലീസ് മനഃപൂർവ്വം കുറ്റക്കാരായ ഉദാഹരണവും അവഗണനയുമാണു് കാണുന്നത്. ഹരിജനങ്ങൾക്കു മോക്ഷം ചെയ്യാനല്ലാതെ എന്തെങ്കിലും ഗുണമെന്തെങ്കിലും പോലീസ് ഇടപെട്ടു കണ്ടിട്ടില്ല.

“ ഓഡിയോരവായത്തിനുള്ള ഏല്പാക്കുകളെപ്പറ്റിയും രണ്ടു വാക്കു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. പൊന്നാനിയിൽ ഒരു ആശുപത്രിയുണ്ട്. അവിടെ ഗവൺമെന്റ് വകയായി 80 കിടക്കകളുമാണുള്ളത്. അവിടത്തെ ജനസംഖ്യയും ജനങ്ങളുടെ ആരോഗ്യസ്ഥിതിയും നോക്കിയാൽ ഒരു 100 കിടക്കയെങ്കിലും അവിടെ അത്യാവശ്യമാണ്. ഇന്ന് 80 കിടക്കകളേ ഉള്ളൂവെന്നു പറഞ്ഞാലും ആ 80 കിടക്കകൾ മേടങ്ങുന്ന മരുന്നും മരുന്നില്ലാത്തതും മാത്രമേ അവിടെയുള്ളൂ. പൊന്നാനി ഒരു രോഗ ബാധിതപ്രദേശമാണ്. കോളറയും മറ്റു പകർച്ചവ്യാധികളും ഉണ്ടായാൽ ആദ്യം വരുന്നത് പൊന്നാനിയിലാണ്. മലമ്പനി, മണ്ണുക്കുരു എന്നിവയുടെ രോഗങ്ങൾ അവിടെ ധാരാളമായുണ്ട്. മെന്റൽ ക്ലിനിക്കുണ്ടെങ്കിലും നല്ല വെള്ളം കിട്ടുമായിരുന്നെങ്കിൽ വലിയ രക്ഷയായിരുന്നു. ഉപ്പു

[Sri M. Kalyanasundaram] [24th March 1955]

விரும்புகிறேன். உபமானிய கோரிக்கையை கேட்கும் சமயத்தில் சர்க்காருக்கு அதிக பொறுப்பு இருக்கிறதாக நான் நினைக்கிறேன். அதாவது, ஏற்கெனவே போட்ட திட்டத்திற்கு மேற்கொண்டு எந்தெந்த காரணத்தால் அதிக மான்யம் வேண்டியதாக இருக்கிறது, அதற்கு எதிர்பாராத காரணங்கள் என்னென்ன, அதனால் எப்படி ஏற்கெனவே அந்தச் செலவை எதிர்பார்க்க முடியவில்லை. ஆகவே திரும்பவும் மேற்கொண்டு, மான்யம் அதிகமாக்குவதற்கு இந்த சபை முன் கொண்டுவர வேண்டியதாக இருக்கிறது, என்பதைக் குறித்து, எல்லாம் சமாதானம் கொடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. ஆனால், இனி எஸ்டிமேட் கமிட்டி ஏற்பட்டுவிட்டதால், இந்தப் பிரச்சனை கேள்வி எல்லாம் சமாளிக்கப்படலாம். அப்படி இருந்தாலும், ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும், கோரிக்கை, அதிகமாவா, குறைவா என்பது பொருத்தில்லாமல், அதிகரிப்பதற்கு காரணம் என்ன என்பதை விளக்க வேண்டியது அவசியம். இதிலே கொடுத்திருக்கும் விளக்கங்களை, படித்துப்பார்த்து, அதன்படி இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், இந்த விளக்கங்களில், கோரிக்கை பெரியதாக இருந்தாலும், குறைவாக இருந்தாலும், ஒரு குறிப்பு போடும் வகையில் தான் இருக்கிறது. சபை மெம்பர்கள், விவரங்களைப் புரிந்துகொள்ள உதவிகரமாக இல்லை. அதனால்தான் இப்போது பொதுவாக பேச வேண்டியதாக இருக்கிறது. இதிலே கேட்கப்பட்டிருக்கும் கோரிக்கைகளின் மீது, சர்க்காருக்கு உதவிகரமான யோசனைகளை சொல்லக்கூடியதாக இல்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். உதாரணமாக எடுத்துக்கொண்டால் General Sales Tax-ன் கீழ் 57,400 ரூபாய் charged sum ஆக காட்டியிருப்பதற்கு சமாதானம் என்ன? Increased appropriations are required for the additional staff employed for detection of tax evasions in Madras divisions and for the collection of arrears of sales tax அதாவது, அடுத்த படி என்ன சொல்லி யிருக்கிறார்கள். சென்னையில் இந்த விற்பனை வரி வசூலிப்பதில் தீவிரமான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டியதாக இருந்து, அதற்காக அதிகப்படியாக உத்தியோகஸ்தர்கள் நியமிக்க வேண்டி இருந்தது என்ற சமாதானம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது அவசியமா, இல்லையா என்பதை, இதை நாங்கள் படித்தால் எப்படி புரிந்து கொள்ள முடியும்? ஏன் 57 ஆயிரம் ரூபாய், முன்பு ஒதுக்கப்பட்டதை விட அதிகமாக இருக்கிறது. மறுபடியும் பார்த்தால், The provision is required for satisfactory Court decrees ordering payments to dealers in suit filed against the Government under the Madras General Sales Tax Act, 1939 என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த செலவு, டீக்ரி பணம் எதிர்பாராததா? அதிகாரிகள் அக்ரமமாக வரி விதித்து வசூல் செய்யும் சமயத்தில் வியாபாரிகள் கோர்ட்டுக்குப் போய், இந்த டீக்ரிகளை வாங்குகிறார்கள், அதற்காக சர்க்கார் பணம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதனால் அதிகாரிகள் நிர்வாகம் எவ்வளவு குறைபாடாக இருக்கிறது என்பது தெரிகிறது. விற்பனை வரி வசூலை பற்றி சென்னையில் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க எவ்வளவு உத்தேசகஸ்தர்களை நியமிக்கவேண்டும். அப்படி நியமித்ததால் விளைந்த பலன் என்ன, ஏன் சென்னையில் மாதிரி விற்பனை வரிவசூலிக்க அதிக அதிகாரிகள் வேண்டும் என்பதைப்பற்றி எல்லாம் பின்னி விவரங்களுடன் விளக்கம் கொடுப்பதற்குத் தான் உதவிகரமாக இருந்திருக்கும். அதே போல் ஜில்லா நிர்வாகம் இதற்கு ஒரு கோடியே, இருபத்தொரு லட்சத்தி தொன்னூற்று இரண்டு ஆயிரம் (1,21,92,000) கேட்கிறார்கள். இதிலே items 7, 8 எடுத்துக்கொண்டால், of establishments, allowances, other charges, Proprietary Estates village service, pay of establishments, allowances இம்மாதிரியாகக் குறிப்பிடப்பட்டு, further expenditureக்காக உபமானியம் கோரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் குறிப்புகளால் எப்படி இவைகளைப்பற்றி ஸ்ரீ விவரம் புரிந்து கொள்ள உதவிகரமாக இருக்க முடியும்? எதிர் பார்த்ததற்கு மேல் 15 லட்சம் ரூபாய் செலவாகி விட்டது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள எப்படி இந்த விளக்கும் உதவிகரமாக இருக்கமுடியும்? ஆகவே கனம் மந்திரி அவர்கள், இவைகளைப்பற்றி எல்லாம் அதிக விவரங்கள் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்

24th March 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

கொள்ளுகிறேன். போலீஸ் மான்யம் எடுத்துப் பாருங்கள். அதைப் பற்றியும் புரிந்துகொள்ள கஷ்டமாக இருக்கிறது. கொடுத்திருக்கும் விளக்கம் அதாவது Items IV, VI, VIII என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த

Grant XIV—Police.

'Items (iv) and (viii).—The additional appropriations are required to meet the expenditure on travelling allowance, transport and feeding charges, etc., incurred in connexion with patrol duty on the Indo-French Border visits of high personages, Congress Session at Avadi, District Board Elections, etc.

Item (vi).—Increased expenditure had to be incurred on the bandobust arrangements at the Congress Session at Avadi.'

Items -ல், காட்டிய தொகை எப்படி செலவாகி யிருக்கிறதென்பது தெரியவேண்டாமா? Indo-French Border Petrol செய்வதற்காக இவ்வளவு. இவ்விதமாக செலவழிக்கப்பட்டது, அல்லது ஜனாதிபதி, வந்து போனதற்காக, பந்தோபஸ்துக்கு இவ்வளவு, இவ்விதமாக செலவழிக்கப்பட்டது என்று இருக்க வேண்டாமா? அப்படி இருந்தால் அதனே மெம்பர்கள் விவரங்களை புரிந்துகொள்ள உதவிகரமாக இருக்கும். தாற்கால வசதிகள் செய்ய கனம் மந்திரியார் அவர்கள் ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆவடி காங்கிரஸ் பற்றி எடுத்துக்கொண்டால் items 4, 6-ம் வருகிறது. அதாவது:

The additional appropriations are required to meet the expenditure on travelling allowance, feeding charges, transport, etc., incurred in connexion with patrol duty on the Indo-French Border visits of high personages congress session at Avadi, District Board Elections, etc., என்னும், Increased expenditure had to be incurred on the bundobust arrangement at the Congress Session at Avadi குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

“அதே போல் ஆவடி காங்கிரஸை எடுத்துக்கொண்டால் பல தலைப் பின்கீழ் செலவு ஐடம் வருகிறது. ஐடம் 4-ல் வருகிறது. ஐடம் 8-ல் வருகிறது. செலவு செய்வதை வேண்டாமென்கவில்லை. செலவு எப்படி எப்படி செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிந்தால் தான் இந்த வழியில் செய்யலாம், இப்படிச் செய்வது அவசியம், அல்லது அனாவசியம் என்கின்ற யோசனையை அவர்களால் கொடுக்க முடியும். ஆகவே அதிகமான செலவினங்களுக்கு சர்க்கார் சபையின் அனுமதியைக் கோரும்போது எதனால் அதிகமாகச் செலவாகிவிட்டது என்பதற்கான முழு விவரங்களையும் தயார் செய்துகொடுத்திருந்தால் அது அங்கத்தினர்களுக்கு மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதோடு சில குறிப்பிட்ட விஷயங்களின் மீதும் நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“Item iv-ல் ‘The provision is required for satisfying Court decrees ordering payments to dealers in suits filed against Government under the Madras General Sales Tax Act, 1939’, என்றும், ‘Increased appropriations are required for the additional staff employed for detection of tax evasion in Madras Division and for the collection of arrears of sales tax. . . .’

என்றும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது முதலிலே சர்க்காருக்கு எதிராக வியாபாரிகளால் போடப்பட்ட கேஸ்களில் திரும்பவும் வியாபாரிகளுக்குப் பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கோர்ட்டுகளில் டிகிரியான வற்றுக்காக ஒரு செலவு கோரப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியானால் முதலிலே அதிகாரிகளால் வியாபாரிகளிடமிருந்து அநியாயமாகப் பணம் வசூலிக்கப்பட்டு விட்டதா? ஏற்கனவேயே ஒரு முனை விற்பனை வரியைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று வியாபாரிகள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது இதுமாதிரி யான அதிகாரிகள் வியாபாரிகளிடமிருந்து அதிகப் பணத்தை வசூல்

[Sri M. Kalyanasundaram] [24th March 1955]

செய்வது நியாயமாகுமா என்பதையும் இந்தச் சமயத்தில் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். எந்த இடத்திலாவது எந்த அதிகாரியாவது அநியாயமாக வசூல் செய்திருக்கிறார் என்று தெரிந்தால் அவர் பேரில் தக்க ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுப்பதும் அவசியமாகும். ஒரு முனை விற்பனை வரியைக் கொண்டுவருவதாகச் சொன்ன போதிலும் கூட இந்த பட்ஜெட்டிலும் ஒன்றும் கொண்டுவரப்படவில்லை. அடுத்த வருஷ பட்ஜெட்டிலாவது கொண்டு வருவதற்குத் தக்க ஆலோசனைகளை இப்பொழுதிலிருந்தே செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும், இந்த உபமானிய கோரிக்கையிலே அது சம்பந்தமான பூரா விவரங்களும் கொடுக்கப்பட வேண்டும். சென்னை நகரத்தில் விற்பனை வரியை ஒளிப்பதிலிருந்து தடுப்பதற்காக சில அதிகாரிகளை நியமிப்பதில் அதிகச் செலவான தொகை என்று ஒரு பகுதி கேட்கப்படுகிறது. இந்தத் தொகைக்கு அனுமதி கொடுப்பதில் ஆட்சேபனை இல்லை. ஆனால் சென்னைக்கு மாத்திரம் ஏன் இந்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது? அப்படியானால் சென்னையில் மாத்திரம் தான் அதிக வியாபாரிகள் விற்பனை வரியை ஒளிக்கிறார்களா? அதோடு இந்த அதிகாரிகளை நியமித்து நடவடிக்கை எடுத்ததினால் எவ்வளவு ரூபாய் சர்க்காருக்கு வரியாக வந்திருக்கிறது என்பன போன்ற விவரங்களுக்கும் கொடுக்கப்படவேண்டும்.

“ அடுத்தபடியாக கல்வி விஷயத்தைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை. குறைவாகச் சம்பளம் வாங்கக் கூடிய பெற்றோர்களை உடைய பிள்ளைகளுக்கு மூன்றாம் பாரம் வரையில் இலவசக் கல்வி அளிக்கப்படும் என்று இவ்வாண்டு சொல்லப்பட்டிருப்பது சரி. ஆனால் சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்குக் கல்விச் சலுகை அளிப்பதில் தான் ஒரு சின்னத் தகராறு ஏற்பட்டிருக்கிறது:

“ குறிப்பாக சென்னை சர்க்கார் கெஜட் பதிவியில்லாத சிப்பந்தியாக இருக்கக்கூடிய ஒருவரின் குழந்தைக்கு கல்விச் சலுகை உண்டென்று சர்க்கார் அறிவித்திருக்கிறது. ஆனால் அவருடைய (ஆணையிருந்தால்) மனைவி மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்தியாக இருந்து விட்டால், மனைவி சென்னை சர்க்கார் சிப்பந்தியாக இருந்து, அவருடைய கணவர் மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்தியாக இருந்துவிட்டால் அவர்களுடைய குழந்தைக்கு கல்விச் சலுகை கிடையாது என்று ஒரு உத்திரவைப் போட்டிருக்கிறார்கள். இதனால் முன்பு கல்விச் சலுகை பெற்றிருந்தவர்களுக்கு எல்லாம் அந்தச் சலுகை நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இது சரியானதாகாது. குறிப்பாக மத்திய சர்க்கார், சென்னை சர்க்கார் ஆகிய இரண்டிலும் வேலை செய்து வருகின்ற கணவன், மனைவி ஆகிய இருவருடைய சம்பளத்தைக்கூட்டி, அந்தச் சம்பளம் இவ்வளவு ரூபாய்க்கு மேல் அதிகமாக இருந்தால் அவர்களுடைய குழந்தைக்கு கல்விச் சலுகை கிடையாது என்று சொன்னால் அதை ஓரளவு ஒப்புக் கொள்ளலாம். அதில் நியாயமும் இருக்கிறது. அதைவிட்டு குறிப்பாக மத்திய சர்க்கார் ரயில்வே இலாகாவில் ஒருவர் பிட்டராக இருந்து அவருடைய மனைவி சென்னை சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரியில் எப்.என்.டி. ஆக் 19 ரூபாய் சம்பளத்தில் இருந்தாலும் கூட அவருடைய குழந்தைக்கு சென்னை சர்க்கார் அளித்துள்ள கல்விச் சலுகை கிடையாது என்று சொல்வது சரியல்ல. அவர்கள் இவருடைய சம்பளத்தைக் கூட்டினாலும் கூட அதிகமாக ஆகாது. இது மாதிரியான பேர்களின் எண்ணிக்கையும் மிகக் குறைவாகத்தான் இருக்கும். ஆகவே ஒரு குறிப்பிட்ட அதிக வருமானத்தை நிர்ணயித்து விட்டு அதற்குக் குறைவாக சம்பளம் வாங்கக் கூடிய எல்லோர் குழந்தைகளுக்கும் இந்தக் கல்விச் சலுகை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

V.—ANNOUNCEMENT re EXPUNCTION OF CERTAIN PORTION OF
PROCEEDINGS OF THE HOUSE UNDER RULE 227.

12-58 P.m. MR. SPEAKER :—“ Before I call the Hon. Leader of the House to reply to the debate, I wish to make an announcement. This morning the hon. Member, Sri Vinayakam, put a supplementary question in regard to starred question No. 1587. At that

24th March 1955] [Mr. Speaker]

time the Hon. Leader of the House made an open request to me in this House that that portion might be expunged from the proceedings. Rule 227 of the Assembly Rules says—

“ If the Speaker is of opinion that a word or words has or have been used in debate which is or are defamatory or indecent, or unparliamentary or undignified, he may, in his discretion, order that such word or words be expunged from the official report of the proceedings of the House, and all consequential alterations made in such report and make an announcement in the Assembly of the fact of his having made such order.”

So, I expunge the portion objected to.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Sir, which is the portion which is defamatory? ”

MR. SPEAKER :—“ The whole matter. An hon. Member should not accuse other hon. Members of this House. If he suspects that they have used their influence as Members of this House for certain things, the straight way open to him is to bring in a privilege motion before this House.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ The rule says that one Member cannot make a personal charge against another hon. Member. Does that mean that a Member cannot refer to a class of persons without mentioning the name? ”

MR. SPEAKER :—“ Who is to take the blame? Which hon. Member has to take it? One hon. Member cannot cast an aspersion on another Member. The hon. Member, Sri Kurup, must know that when an hon. Member is insulted, it is taken as an insult to the whole House. It is in that spirit that we have to view the whole matter.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, the difficulty is this. When any specific reference is made, we are told that it is a personal matter. That is why we have to put in supplementary questions to elicit information.”

MR. SPEAKER :—“ Anyhow, it is casting an aspersion on the Members.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Sir, the motive of the Member was to criticize the Government and not to find fault with hon. Members. Suppose a particular member was doing a wrong thing and the Government fail to rectify it. The object of the hon. Member in putting the question was to criticize the Government and not to attack the Member as such.”

MR. SPEAKER :—“ It is not criticizing Government. It is casting an aspersion on the hon. Members of this House. If he suspects that any hon. Member of this House is using his influence as a Member of this House for his own gains, then he can straightway bring a privilege motion and I will admit that.

[Mr. Speaker]

[24th March 1955]

"I should like to inform that when a portion is expunged from the proceedings, the practice is that the Press should not report that."

IV.—GENERAL DISCUSSION ON THE SUPPLEMENTARY STATEMENT
OF EXPENDITURE FOR THE YEAR 1954-55—cont.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Mr. Speaker, Sir, I have been listening to the Debate and as far as the Supplementary Demands are concerned, very little has been said about them, but many points have been raised with reference to the general administration as such. The hon. Deputy Leader of the Opposition stated that it was due to the fact that sufficient particulars have not been given in the Explanatory Memorandum explaining in detail the necessity for the various Supplementary Demands. Sir, we have to take into account the materials which have been printed and circulated to all Members. We have got to be necessarily brief. But the Supplementary Demands are submitted to the House sufficiently early so that hon. Members may go through it and if they make any request to me that more particulars should be given to them in respect of any particular item, I may assure them that I will gladly give them. So, instead of increasing the volume of the printed matter, I think sufficient indication should be given in the printed matter as to the nature of the expenditure involved and if any hon. Member wants any further particulars, he may make a request to me and I will be only too glad to give all the necessary particulars so that it may properly be understood by the hon. Member and he may also participate in the debate, but I think it may not be necessary to give all the details in respect of all the items in the printed book. That is my feeling, but subject to further discussion with the various leaders of other parties, I am prepared to take their suggestion and then arrive at a formula which may be agreeable to all. Personally I am not for increasing the volume of the printed matter, but I can provide the hon. Members who want further information, with the particulars which they want. I think that would serve a useful purpose because I may give much more particulars when such a request is made rather than have all the things printed. This would also serve the other purpose, viz., that the hon. Members could go through these things sufficiently early and they can give sufficient notice to me to get all the necessary particulars in respect of certain items. (Sri M. Kalyanasundaram : ' May I know how many days' notice would be required '?) Three or four days' notice will do. Even if hon. Members give two days' notice, I will be able to get the required information and place it before them. There won't be any difficulty.

" The hon. the Deputy Leader of the Opposition incidentally referred to the grant of educational concessions to the children of the N.G.Os. and asked why the Government should not give the concession to Central Government servants also."

24th March 1955]

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Not to all Central Government servants. I wanted that the concession should be given to those children whose father or mother is employed under the Central Government."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The position is this. If the father or mother is employed in the Central Government, they are not entitled to the concession. I am unable to agree that educational concessions should be given to children of N.G.Os. of this State whose father or mother may be an employee of the Central Government, because they are having the additional advantage of drawing another pay from the Central Government. I can understand if Sri Kalyanasundaram says that the educational concessions should be granted to all Central Government servants. But I cannot understand the logic of his suggestion. To say that if one person alone is employed under the Central Government and his family is drawing only one pay, he should not be entitled to the concession, but if in addition to the pay drawn from the Central Government, another person in the family is drawing another pay from the Provincial Government and is thereby having an additional advantage, they should be entitled to the concession is quite illogical. That is how I feel. The scale of pay of a person employed under the Central Government is much higher. For the same category of employment, an employee of the Central Government is paid a much higher scale of pay than an employee of the Provincial Government. That is why we have taken the decision that this concession need not be extended to the Central Government servants. If such a concession were to be given, then the expenditure should be incurred by the Central Government. I could very well understand the anxiety of Sri Kalyanasundaram, because he has in his mind his own clientele, his own voters in Golden Rock who are employed in the Railways and other Central Government service who are denied this concession. But the question should not be looked at from that point of view. The hon. Member should take a broader view. If those Government servants also want the educational concessions, they should apply to the Railways or the Central Government. We gave the educational concessions because the pay scales here were much lower than the Central Government. One cannot have both the advantages. That is the reply I wish to make with reference to the suggestion made by the hon. the Deputy Leader of the Opposition.

" Dr. Menon referred to a speech made by an hon. Member on this side of the House and regretted that such a speech should not have been made. I also feel it was quite unnecessary. When we deal with the problem of medium of instruction and other educational problems, we do not consider those problems to find out whether a certain person should get greater advantages or whether certain persons should not get those advantages. The only consideration that should weigh should be ' What is the best way of imparting education to children, whether they be Tamilians

[Sri C. Subramaniam] [24th March 1955]

1-10
p.m.

Malayalees or Kannadigas? If we allow any other consideration to come into play, we are not likely to take correct decisions. As far as I am concerned and as far as the Government are concerned, we are interested in solving the educational problems of our children and decisions will be taken only with reference to that. If, incidentally, certain difficulties arise, they will have to be solved and we cannot ignore them. The hon. Member Ganapathi made certain attacks against those who advocate the retention of English. I could very well understand their point of view also. It is not as if there is not point at all in their stand. That is certainly an aspect which has to be taken into consideration and they are putting forward that aspect. But, we have to strike a balance and see which is more advantageous, which is better for the country and which is better for our children. There may be certain advantages in retaining English but those advantages are likely to last only for a temporary period. It is true that we can acquire scientific knowledge through the English language and attention will have to be paid to that aspect also. But if a balance is struck, I am sure everybody will ultimately agree that the regional language will be the best medium of instruction for any child or student. It is only on that basis that I am advocating the adoption of the regional language as the medium of instruction and not with any other motive and I give this assurance to hon. Members.

The same hon. Member referred to another matter also with a certain amount of feeling and stated that Malayalees may have to depart from this State and get themselves absorbed in another State. Sir, I may tell the hon. Member that as far as I am concerned I am not happy about the formation of States on linguistic basis and about the redistribution of boundaries at the present stage. My own view is that having regard to the administrative problems and difficulties present now, we should concentrate on more important problems immediately and that there would be time enough for the purpose of reconstituting States on linguistic basis. But it is not my feeling which counts in the matter and we have to take into account the feelings of millions of men who are living in this country and their views also should be taken into account. Therefore, we have to take into account the feelings of those people who perhaps consider that the formation of States on linguistic basis is more important than the administrative problems and in solving this problem we have to weigh one against the other and arrive at a practical solution. Once again, I give this assurance in all sincerity that as far as the people of other linguistic areas in this State, that is the people belonging to Malabar and South Kanara districts who happen to remain with us, are concerned they will have no cause to regret for remaining in this State and as long as they remain with us they will be treated as equals. There is no question of their being in a minority. They are as good Madrassis as we are. Therefore I would ask them to cast away this feeling of their being in a minority. There is no such thing as linguistic minority. In the State we are all Madrassis. We belong to this

24th March 1955] [Sri C. Subramaniam]

particular State and we want to function as such. I want the hon. Members belonging to the various linguistic groups also to function as such. They should only look to the benefit of the State as a whole and for the development and prosperity of the State as a whole. We should take measures for developing that attitude. Once the feeling that they are a minority comes into their mind, they cannot function effectively as legislators belonging to the entire State. I am sure, the hon. Member K. B. Menon will agree with me when I say that as long as we continue here we shall continue to be members of one State belonging to one State and there is no question of any discrimination against anybody else. The problem of eradication of poverty and the development of the country that are facing us are common problems. Though comparatively one area may be better than another area, taking the State as a whole, every area is backward. Therefore, instead of mutual recriminations and instead of prejudices being created between one section and another, efforts should be made to make a united attempt for the development of our State and for the building up of the prosperity of our State. That alone will solve the problems facing us. That is why, some of our leaders are afraid that the redistribution of provinces on linguistic basis may develop separatist tendencies among our people. Even from the point of view of fostering a sense of unity among the people, they want that the redistribution of provinces on linguistic basis should be postponed. All these will be considered by the States Reorganisation Commission appointed for this purpose. When recommendations are made by that Commission, I am sure the Central Government will take decisions as to whether all the recommendations should be implemented immediately and what recommendations should be postponed for some time. So, that problem need not agitate our minds. I am always of the view that once we decide to part we should separate immediately, and separation should be effected immediately, or as early as possible. Because, after having decided to partition or to redistribute the States on linguistic basis, if the period of transition is lengthened, to that extent everything is in a state of suspense and we are not able to take firm decisions in any matter. Therefore, as far as we are concerned we are going to carry on the administration from the point of view that we are not going to be divided, and that we will continue as we are until a decision is taken with regard to the division of the State, and we will not be thinking that there might be a decision to redistribute the boundaries of this State and that therefore decisions will have to be taken from that aspect. Till such a decision regarding redistribution of States is taken, the Government will proceed on the assumption that we must continue to be one. But once the decision is taken regarding separation, there should not be any delay in implementing that decision, and it should be done as early as possible. That is my appeal to Dr. K. B. Menon and other Members who have a feeling or sense of being in a minority and that feeling should go.

[Sri C. Subramaniam] [24th March 1955]

"Various other matters also have been referred to and I do not think I shall be able to deal with all of them. As far as the necessity for Supplementary Grants is concerned, nobody can dispute it. It is impossible to estimate accurately what we would be able to spend upon each scheme even though with reference to the entire Budget we may be able to make an accurate estimate of the entire expenditure. But still we cannot reappropriate the savings from one head to another head. The saving is a saving and it goes to the general pool. If there is any increased expenditure under a particular head we will have to come before this House again to have the increased expenditure sanctioned by this House. That is why the necessity for getting the sanction of this House for the increased expenditure with reference to the various items has arisen. If we are able to effect economies under some Head of Expenditure that money is not automatically available for increasing the expenditure under any other head. In spite of our best efforts—even though our Finance Department is considered to be one of the most efficient departments and is functioning with great ability and experience also, if I may say so, still it is not possible to have cent per cent accuracy in estimating our expenditure. Under these Demands for Grants for further expenditure we are asking the sanction for increased expenditure by this Legislature not only in respect of schemes which were sanctioned by this Legislature but also expenditure in respect of certain new schemes. It is not as if when we budget we take into consideration all the schemes and put them in the Budget. Conditions are changing and we take decisions as problems arise. To meet those problems, new schemes have got to be started. But to say that simply because we have to come before this House with Supplementary Demands for Grants for new schemes and get its approval, we should not take up new schemes will not be proper because we will not be able to meet the difficulties that arise then and there. That is why, new schemes have to be started in the middle of the year. It is not against the Constitution. The Constitution provides that if the amount authorised to be expended for a particular service is found to be insufficient or when a need has arisen for supplementary expenditure upon some New Service, another statement showing the estimated amount of expenditure can be laid before the House and its approval obtained. Further that is why a Contingency Fund has been provided because we cannot take the money required for these items from the Consolidated Fund without the sanction of the Legislature. The Contingency Fund is intended for the purpose of meeting expenditure which has not been actually sanctioned by the Legislature. But as soon as the expenditure is sanctioned by the Legislature, the amount taken from it will be reimbursed so that the amount in the Contingency Fund may be available for further expenditure on New Schemes for a further period. That is the justification, Sir, for including items of expenditure incurred in respect of New Schemes in these Demands for Grants. But it will always be the

24th March 1955] [Sri C. Subramaniam]

attempt of the Finance Department to be as accurate as possible in their estimates, to learn by experience, and see that as far as sanctioned schemes are concerned, they make an accurate estimate of expenditure on them."

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—" May I make one suggestion. The revised estimates of expenditure are available by October or by November each year. Why not the Government come before this House with Demands for Grants for further expenditure during the December Session itself and why should they wait till March when the annual Budget is considered by the House? "

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" As a matter of fact, supplementary demands can be made not once but as many times as we want. During every session we can introduce Supplementary Demands with reference to expenditure incurred by that time, but that is not necessary. But as after all the discussion is limited on these Demands, we thought that it would be enough if we introduce Supplementary Demands only once. If the hon. Member thinks that every time we meet the expenditure incurred till that time could be placed before the House we have absolutely no objection. We have got Rs. 75 lakhs in the Contingency Fund and we are able to meet the entire expenditure up to the end of the year. That is why we have come only now for sanction. We could have come earlier also. As a matter of fact, there was a suggestion by the Finance Department to present these Demands for Supplementary Grants for further Expenditure during the December session. I thought that we will be duplicating the work by bringing the Supplementary Demands for Grants once during the December session and again later on during this session, and that it will be better to introduce them in this session itself. Certainly, I will consider the suggestion of the hon. Member whether we cannot present Supplementary Demands twice a year during the next year. But my present inclination is against such a proposal. But in any event there will be necessity for a Supplementary Demand during March for expenditure incurred from November, December, January, February or March. If hon. Members feel that it is better to discuss that earlier with reference to the expenditure incurred up to an earlier part of the year, I have no objection. We may consider that later on, if necessary.

"That is what I have to say. I hope when the demands are taken, all the demands would be passed without any further discussion; of course, I have absolutely no objection to having a discussion on any demand on which any new points have to be covered. That we can have when the demands are taken up day after tomorrow."

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—" At page 52, Appendix IV, item 9, there is an allotment; but in this year's budget, there is an allotment of Rs. 5 lakhs. Since there is already a provision of Rs. 5 lakhs, what is the necessity for this? "

**376 GENERAL DISCUSSION ON THE SUPPLEMENTARY STATEMENT
OF EXPENDITURE FOR THE YEAR 1954-55**

[Sri C. Subramaniam] [24th March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ We are only asking for a token grant, for, we are not sure what would be the expenditure that will be incurred. This is a new scheme and hence there is only a token grant.”

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“ My point is that as there is already a provision of Rs. 5 lakhs, why this token grant? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I shall look into that.”

MR. SPEAKER :—“ The House is adjourned to Saturday, the 26th till 8-30 a.m.”

The House then adjourned.

24th March 1955]

APPENDIX.

[Vide answer to starred question No. 1597 asked by Sri S. R. Arumugam at the meeting of the Legislative Assembly held on 24th March 1955, page 307 supra.]

Statement showing the names of licensees of spinning mills who have been granted licences under the Industries (Development and Regulation) Act, 1951.

Name of district.	Name of licensee.
(1)	(2)
1. Coimbatore	Sree Padma Mills (Sri R. Balakrishna Naidu), No. 4/21, Race Course Road, Coimbatore. Sri S. Ramaswamy Mudaliar, Tiruppur. Sri V. L. Balakrishna Naidu, Managing Agent, Vijaya Lakshmi Mills, Limited, P.O. No. 11, Coimbatore. Sri G. Viswanatha Chettiar & Sons, Proprietor, Viswam Textiles, No. 16, Fort, Erode. Sri K. Krishnaswami Naidu, No. 3/62, Tiruchi Road, Ramanathapuram, Coimbatore. Sri K. Ramachandran, “ Crystal ”, Tiruchi Road, Uppilpalayam, Singanailur P.O. Sri C. M. Ramaswamy Gounder, Proprietor, Rani Lakshmi Ginning Factory, Chinnayampalayam. Sri N. Velayudhaswami Naidu, Virugalpatti, P.O. (via) Pollachi.. Dr. N. Velappan, No. 5/51, Grey Town, Coimbatore. Dhandayuthapani Foundry, Pappanaickenpalayam, Coimbatore. Sri K. Muthu Naidu & Company, Cotton and Yarn Merchants, Perianaickenpalayam, Coimbatore. Sri A. L. Srinivasan, “ Margosa ” Avanashi Road, Coimbatore. Sri G. N. Venkatapathy & Company, Peelamedu, Coimbatore. Sri P. S. G. Ranagaswami Naidu Sons, Peelamedu P.O., Coimbatore district. Sri G. Ramaswamy & Company, No. 2/249, Avanashi Road, Pappanaickenpalayam, Coimbatore. Sri P. D. Asher, No. 11/8, Uthukuli Road, Tiruppur, Coimbatore district. Srimathi Chandrakanthi Govindarajulu Naidu, “ Pioneer House ”, Peelamedu P.O., Coimbatore.
2. Madurai	Sri L. Narayanan Chettiar, No. 14, Vallabhai Road, Tallakulam P.O., Madurai. Thiagesar Dharma Vanikam, No. 105, South Masi street, Madurai. Sree Meenakshi Mills, Limited, Post Box No. 1, Madurai. East India Corporation, Limited, Post Box No. 78, Madurai.

[24th March 1955]

Name of district. (1)	Name of licensee. (2)
2. Madurai—cont.	Palani Sri Murugan Textiles, Limited, Gandhi Road, Palani P.O., Madurai district. Sri M. Kullama Naicker, "Palace", Neikarpatty, Palani taluk, Madurai district. Sri N. A. Ramachandra Raja, c/o Raja Ginning Factory, Rajapalayam.
3. Ramanathapuram	Sri A. K. D. Alaga Raja, Rajapalayam. The Jansikram Mills, Limited (Spinning Mill), Rajapalayam. Sri V. R. M. Valliappa Chettiar, Poolankurichi, Ramanathapuram district. Jawahar Mills, Limited, Post Box No. 11, Suramangalam Post, Salem district.
4. Tirunelveli	Shri Ramalinga Mills, Limited, Melacheval P.O., Tirunelveli district. Sri S. R. Narayana Raja, Rajapalayam. South India Co-operative Spinning Mills, Limited, No. 34, Pantheon Road, Madras-8. Sri S. S. Alwarppa Pillai, South Car street, Tirunelveli.
5. Tiruchirappalli	Tirumurthi Textiles, Limited, No. 5, Double Mall street, Post Box No. 331, Tiruchirappalli.
6. Chingleput	Sri Padma Silk Mills, Limited, Kathirvedu. R. S. Industrial Corporation, Limited, No. 55, Peters Road, Madras-6.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Saturday, 26th March 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at half-past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

SRI K. VINAYAKAM :—" Mr. Speaker, before we proceed with the routine work to be transacted in this House for to-day, may I know whether it is not the convention to declare a holiday after the celebration of an Anniversary or Hostel Day? "

MR. SPEAKER :—" The hon. Member is perhaps thinking of his college days."

SRI K. VINAYAKAM :—" Sir, this hostel day which we celebrated yesterday is a new innovation which was the first to be inaugurated in the whole country. The Hon. the Chief Minister admitting this fact at the meeting held last night said it was a new idea followed by the Madras Legislature. If the Hon. the Leader of the House gives his consent, I suggest that we may break off now."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I was not given sufficient notice. Anyway, I declare to-morrow as a holiday." (Laughter.)

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

R.A.F. bunk and wire-fencing Pattulo Road, Madras

* 1612 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the R.A.F. bunk and wire-fencing in Pattulo Road, Madras, handed over by the Defence Department to Madras Civil Supplies Department in 1949 has been sold away or is still retained by the Government; and

(b) if sold away, to whom and the amount realized?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) The R.A.F. bunk and wire-fencing in Pattulo Road, Madras, were not actually handed over to the Civil Supplies Department at the time when the site was occupied by the Civil Supplies Transport Unit, Madras. They were abandoned by the R.A.F. and when the Civil Supplies Department vacated the site the bunk and wire-fencing were left over as they were worthless and could not be made use of. The owner also appears not to have agreed to their removal.

" (b) Does not arise."

[26th March 1955]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Will the Hon. the Minister be pleased to state whether the Defence Department sent a debit account to the Madras Government in 1948-49 and whether the same has been accepted by the Madras Government? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ No, Sir. Some huts and temporary constructions were put up by the Civil Supplies Transport Unit and they were disposed of in public auction through the agency of Messrs. Murray & Co., which fetched an amount of Rs. 12,895. This amount has been credited to the Government under the appropriate head.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, I assert to say that the information supplied to the Hon. Minister by the department concerned is incorrect. So, will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to go into the relevant records and take action against the officer who has given this wrong information to him if I prove that a debit account has been received by the Madras Government from the Central Government? May I have an assurance from the Hon. Minister that he will take proper action against the officer or officers concerned who have given him such incorrect information if I prove from the records that the Hon. Minister has been given wrong information? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, I am unable to understand how I have given the wrong information and to which information the hon. Member is referring. Sir, I am also unable to understand what exactly is the charge that the hon. Member is laying against the officer or officers concerned.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, the matter is this. In the course of his answer, the Hon. Minister said that the R.A.F. bunk and wire-fencing were left over. I wish to tell the Hon. Minister that they were not left over. They were handed over to the Madras Government and a debit account has also been sent to this Government by the Central Government. By accepting this debit account, our State Exchequer had to incur a loss. As far as the missing of these things are concerned, the information given by the department is false. That is what I wish to submit, Sir.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, the hon. Member's statement is not correct.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, I may submit that I have requested the Hon. Minister to give me an assurance that he is prepared to go into the relevant records and take action if it is proved that the information given to him is wrong.”

District Munsif's Court for Pattambi

* 1615 Q.—SRI V. SANKARANARAYANA MENON : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to establish a new District Munsif's Court in South Malabar;

[26th March 1955]

(b) whether the Government have received any memorandum, dated the 21st January 1955, requesting that the proposed Court may be located at Pattambi; and

(c) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) The Government have not received any proposal from the High Court for the establishment of a new District Munsif's Court in South Malabar.”

“ (b) & (c) No representation, dated the 21st January 1955, has been received in the matter but a representation, dated the 25th January 1955, from the residents of 92 amsams of Walluvanad and Ponnani taluks for establishing a new District Munsif's Court at Pattambi has been received. The matter is under consideration of Government.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, there was a Court in that place for a very long time and it was abolished as a measure of retrenchment. If the need for the Court is established, will this question be given first consideration? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, it will be given due consideration even though it may not be the first consideration.”

Local Fund Dispensaries for Kurumbranad taluk

* 1616 Q.—SRI P. KUNHIRAMA KIDAV : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state— 8-40 a.m.

(a) whether the Government received any representation from Sri P. Kunhirama Kidav, M.L.A., in 1953 to open Local Fund Dispensaries at Balussery and Perambra in Kurumbranad taluk, Malabar; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) Orders were issued advising the Malabar District Board that the conversion of the existing Rural Dispensary at Perambra into a Local Fund Dispensary should be taken up and necessary proposals in the matter be submitted to Government through the Director of Medical Services and that the question of converting the Rural Dispensary at Balusseri into a Local Fund Dispensary should wait for better times, when the financial position of the district board improves.”

SRI P. KUNHIRAMA KIDAV :—“ Sir, the people of the places are prepared to give a considerable sum for opening of dispensaries. In view of that, will the Government consider the desirability of opening dispensaries in those places? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ It is for the district board to send up proposals and convert the dispensary into a regular

[26th March 1955]

dispensary. The Government give half grant for the construction of buildings and for equipment when applications are made and they are considered under Part II Schemes."

Improvement of costly species of trees in forests

* 1617 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the steps taken to improve the costly species of trees to enrich the Government forests?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"The working of the reserved forests is on the lines prescribed in the working plans which aim at improving and enriching the forest wealth including tree growth of costly species of trees, having regard to the soil and climatic conditions, rainfall, etc."

SRI K. ARANGANATHAN:—"The extent of forests in our State is only 13 per cent of the total extent of our State. Therefore, will the Government take steps to increase the extent of forests and the growing of costly species of trees?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"I may tell the hon. Member that the Government are taking steps to extend the area for planting these costly species of trees. I may tell the hon. Member that the extent of forests taken up for raising various species of trees in 1954-55 is as follows:—

	ACS.
Teak	940
Eucalyptus	1,000
Wattle	1,050
Soft wood	1,125
Casuarina	618
Dual species	14,682

SRI V. R. NAGARAJAN:—"Have the Government examined the possibility of planting costly species of trees like sandalwood and teak in the Kallakurichi taluk forests in South Arcot?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"I would like to have notice."

SRI S. DAIVASIGAMONEY:—"May I know when the Hon. Minister refers to certain species as costly species, whether he refers to them as costly ones with reference to the amount that they would yield or with reference to the rarity of the trees?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"I may tell the hon. Member that 'valuable' is the synonym for 'costly'."

SRI K. C. GOPALAN UNNI:—"Have the Government any of taking up the planting of balsa trees?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"We are examining that question. Balsa can be planted in Malabar because

[26th March 1955]

of the copious rains available there. But that tree is required elsewhere in the East Coast. Therefore, we have to see whether it would be worth while planting that tree."

SRI K. ARANGANATHAN:—"The acreage mentioned by the Hon. Minister is in the regeneration area of the forest itself. But, may I know what steps the Government have taken to extend the area of forests?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"We have first to regenerate denuded areas like the zamin and ex-panchayat forests. That the Government are doing now."

Tuberculosis Sanatorium, Sengipatti

* 1618 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether any application for grant was received by the Government from the Sengipatti Tuberculosis Sanatorium in Tanjore district for the years 1953-54 and 1954-55; and

(b) if so, the amount sanctioned as against the amount applied for?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—" (a) & (b) Yes, Sir. No grant was sanctioned for 1953-54 as the accounts of the Sanatorium showed a surplus. The question of sanctioning a grant for 1954-55 will arise only if the accounts for that year show a net deficit."

Constitution of new panchayats

* 1619 Q.—SRI G. VAGHEESAM PILLAI: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether steps are being taken to form some panchayats in the Community Projects Areas;

(b) how many panchayats have so far been formed in villages having a population of 1,000 and above; and

(c) how many are yet to be formed?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—" (a) Yes, Sir. Steps are being taken to form more panchayats in the Community Projects areas.

" (b) Five hundred and seventy-five new panchayats have been constituted up to 31st January 1955 in the State (including Community Projects areas).

" (c) Panchayats are yet to be formed in 4,379 more villages in the State."

SRI K. VENAYAKAM:—"Arising out of the answer given by the Hon. Minister that more than 500 panchayats have been formed in the State of Madras, may I know whether he is aware of the fact

[26th March 1955]

that the people living in Avadi have been petitioning to the Government for the past seven years for the formation of a panchayat for the area whose population exceeds 5,000, and if so, what action the Government have so far taken in that direction?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I would suggest to the hon. Member to put the question to the Hon. the Minister for Local Administration."

SRI R. KRISHNASWAMI NAIDU :—" தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம், சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டம், ஐந்தாண்டு திட்டம் முதலியவைகள் கிராம பஞ்சாயத்துகள் மூலம் நிறைவேற்றியிருக்கின்றன. அப்படியிருக்க பஞ்சாயத்துகளில்லாத கிராமப் பிரதேசங்களில் இன்னும் பஞ்சாயத்து அமைப்பு நிறைவேற்றப்படுவதாக இல்லை. கால தாமதம் ஆகின்றது. இவ்வளவு கால தாமதம் ஆவதற்குக் காரணம் என்ன?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" மறுபடியும் நான் சொல்லுகிறேன், இந்தக் கேள்விக்கு ஏற்கெனவேயே பதில் சொல்லியாகிவிட்டது என்று."

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR :—" கனம் விநாயகம் கேட்ட கேள்விக்கு பதில் அளிக்கும்போது ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரியைக் கேட்க வேண்டும் என்று சொன்னார். ஆனால் கம்யூனிடி ப்ராஜெக்ட் ஏரியாவில் ஏற்படுத்தப்பட்ட பஞ்சாயத்து போர்டுகளையெல்லாம் கனம் விவசாய மந்திரி பராமரிக்கிறாரா என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" கம்யூனிடி ப்ராஜெக்ட் ஏரியாவிற்கு என்று தனி ஆட்சி ஒன்றும் இல்லை. அங்குள்ள போர்டுகளை கவனிப்பதும் அதை பராமரிப்பதும் அந்த ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரி அவர்கள்தான்."

Pavement dwellers in the City

* 1620 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY** : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have taken steps to find out the number of pavement dwellers in the City of Madras; and

(b) the measures to be taken for their rehabilitation?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) The Corporation of Madras after a civic survey of pavement dwellers has ascertained their number to be 20,476 comprising 6,492 families.

" (b) The Government have asked the Corporation of Madras and the Collector of Madras to make special efforts to find some vacant-sites in and around centres of the City so that such sites may be provided with some shelter for the pavement-dwellers. The Madras City Improvement Trust has also applied to Government of India for transfer of certain military lands in George Town in order to construct tenements for about 663 families living on pavements and street margins in the Madras Harbour area. The application has been forwarded to the Government of India with this Government's recommendation. The Government are also considering a comprehensive scheme submitted by the Corporation of Madras for the improvement of slums in the city providing also for accommodation of pavement dwellers."

[16th March 1955]

SRI N. K. PALANISAMY :—" May I know what schemes have been submitted by this Government for the rehabilitation of pavement dwellers in the City of Madras?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The Corporation has submitted a scheme which will be forwarded to the Government of India."

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—" When there are thousands and thousands of such men and women who are adults, have the Government taken any steps to include them in the voters' list and has any census been taken of such persons?"

MR. SPEAKER :—" This is a Central subject. Further, the voters' list is prepared with reference to a particular place."

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—" May I know whether a list of those persons has been prepared?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Census has been taken."

SRI K. VINAYAKAM :—" In the plan submitted by the Corporation of Madras, the Corporation has suggested sites in the Kodambakkam area for construction of houses for pavement-dwellers. But these pavement-dwellers are engaged in their daily vocation very near Kothawal bazaar and in other busy areas in the City of Madras. Therefore, will the Hon. Minister instruct the Corporation of Madras to acquire land very near Kothawal bazaar, namely, the military area and other areas lying vacant and to construct houses in those areas instead of constructing houses in Kodambakkam and Guindy which will not be practically useful to these pavement-dwellers?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The Government will acquire lands where vacant lands are available. According to the scheme submitted by the Corporation, Fifteen thousand families can be accommodated in new colonies. Eight hundred and forty acres of land will be acquired for this purpose. The Corporation does not propose to build houses but only to give developed sites for putting up houses for individual families."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Instead of shoving the responsibility on to the Central Government and the Corporation, will the Government at least earmark grants or loans to the Corporation specially for improving the condition of these pavement-dwellers?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Neither the Central Government nor the State Government are in a position to render substantial financial assistance in this matter to the Corporation except by way of sanctioning loans."

SRI K. VINAYAKAM :—" While appreciating the laudable object of the plan as adumbrated by the Corporation and the Government of Madras, may I know whether the sites proposed to be given

[26th March 1955]

to the pavement-dwellers fall within the area of the Kothawal bazaar and other areas in the City of Madras or whether they are either in Guindy, Adyar or Kodambakkam which will be useless to them?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—"The Corporation is expected to know where lands are available and which are the best places for providing sites."

SRI V. R. NAGARAJAN :—"Is the Hon. Minister aware of the overcrowding of pavement-dwellers in George Town itself, especially, near the Harbour and the Second Line Beach and if so, will the Government give relief to them as soon as possible?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—"That is what I have been stating and attempts are being made in that direction."

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—"Thousands of persons are living on pavements because they are unable to pay rents for houses and not because they are not able to get housing accommodation. In view of this, will the Government think of constructing tenements and letting them free of rent to these pavement-dwellers?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—"It is the responsibility of the Corporation. The rent proposed to be charged is only one rupee."

8-50 a.m. SRI V. BALAKRISHNAN :—"Is the Hon. Minister aware that most of these pavement dwellers are landless poor people from villages and if so, will the Hon. Minister kindly transfer this subject to the Hon. Minister for Land Revenue and ask him to tackle this problem?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—"He is here sitting by my side and he approves of what I have said so far."

SRI K. VINAYAKAM :—"Coming to the question of constructing tenements for pavement-dwellers, is the Hon. Minister aware of the fact that this particular item was included in the budget submitted by the Corporation of Madras last year and for which they wanted a loan but it was negated by the Government of Madras? The same kind of request is being made this year also and that item is also included in the new Budget. Will the Government consider it favourably and grant a loan particularly for the construction of tenements for pavement-dwellers in Kodambakkam?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—"A separate question may be put."

Aid to dyeing factories

* 1621 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any amount is granted for dyeing factories out of the Handloom Cess Fund; and

26th March 1955]

(b) if not, whether the Government have any proposal to allot any amount for the same?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) & (b) The Government of India have allotted to this State from the Cess Fund, a sum of Rs. 1,99,440 for providing the services of dyers to weavers' co-operative societies free of cost with a view to enable the societies to set up their own dye-houses."

SRI N. K. PALANISAMY :—"அது எப்பொழுது கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லமுடியுமா?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"It is for the societies to avail themselves of these funds that are available. If the primary weavers' societies do not avail themselves of the assistance provided by the Government, then we will also examine whether the Madras State Handloom Co-operative Society might not start dyeing factories in Tirunelveli, Tiruchirappalli, South Arcot and Chingleput districts where coloured varieties of cloth are produced."

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—"May I know whether contribution from this cess fund will be given equally to all districts and how much Kancheepuram will be getting?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"There is no question of equal distribution in respect of this matter. Contribution from the cess fund will be given according to the needs of each place."

SRI K. P. GOPALAN :—"Sir, recently this matter was discussed between the Secretary, Development Department, and the representatives of handloom owners and handloom workers' unions and it was unanimously decided to open a dyeing factory in Malabar. As Malabar produces all varieties of coloured clothes, will the Government be pleased to open one such factory in Malabar?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"The present proposal, as made by the State Handloom Co-operative Society, is that dyeing factories with improved equipments should be started in Madurai, Salem and Kancheepuram. Other proposals will be examined in due course."

State Handloom Committee

* 1622 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether a meeting of the State Handloom Committee was held on 9th February 1955; and

(b) what were the proposals made by the committee for the utilization of the Handloom Cess Fund allotted to this State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) Yes, Sir.

" (b) The Committee did not go into the question of utilization of the State's share of the cess fund as such but was more

[26th March 1955]

concerned with the problem of organizing the weavers outside the co-operative fold and extending assistance to them from the resources available from the cess fund. Concrete proposals in that regard are awaited."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Is it one of the proposals to set apart a portion of the cess fund for the purchase of improved looms and reeds for handloom workers? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I would like to have notice, Sir. But I find that the consensus of opinion in that meeting is that joint stock companies should be formed to organize the dependent weavers attached to master weavers primarily and the independent weavers secondarily and that such companies should normally function as complementary units to the co-operative institutions."

SRI K. P. GOPALAN :—" Are the Government aware of the fact that there is a general complaint about the utilization of this cess fund in Malabar and that the amount allotted to Malabar is much less as compared to other districts? If so, will the Government be pleased to instruct the Collector of the district to call for a meeting of the representatives of handloom owners and handloom workers' unions for the purpose of consulting them on the utilization of this fund for the handloom industry in Malabar in view of the peculiar conditions there? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" There are general complaints about so many things. But so far as this question relating to Malabar is concerned, the Government are proposing to start industrial co-operatives in order to suit the peculiar conditions in Malabar. They would also examine any other concrete suggestions that might be made about Malabar in this respect."

SRI S. PANCHAKSHARAM :—" Have the Government of India imposed any restriction regarding the 'heads' under which this cess fund has to be utilized? If so, have this Government made representation to them that some portion of it may be utilized for providing houses for poor handloom weavers? I want to know the view of this Government on this matter."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Yes, Sir, the Government do propose to start housing colonies in certain centres."

SRI O. KORAN :—" May I know whether the State Handloom Committee has recommended to the Government to give aid to pitloom weavers, who are in a large number in this State and if so, what action the Government propose to take in the matter? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I would like to have notice."

26th March 1955]

SRI V. R. NAGARAJAN :—" Is it not a fact, Sir, that the President has not given his assent to the Bill relating to the enhanced sales tax of 1 anna 3 pies in the rupee at a single point on medium mill cloth—this was disclosed by the Hon. Minister for Finance in his Budget speech. If so, when is the President expected to give his assent? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" The Bill proposing an enhanced levy of sales tax on medium mill cloth has nothing to do with the utilization of the cess fund."

SRI S. RAMALINGAM :—" தமிழ் நாட்டில் இண்டஸ்ட்ரியல் கோவாபரேடிவ்ஸ் ஏற்படுத்துவதற்கு திட்டம் இருக்கிறதா? அப்படியிருந்தால் எந்தெந்த இடங்களில் சர்க்கார் ஏற்படுத்துவதற்கு யோசித்திருக்கிறார்கள்? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" தமிழ் நாட்டிலும் அம்மாதிரி ஏற்படுத்தலாமென்ற யோசனை இருக்கிறது. ஆனால் இன்னும் குறிப்பான பிரேரணை ஒன்றும் வரவில்லை."

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR :—" கைத்தறி வாரம் கொண்டாடுவதற்காக செஸ் நிதியிலிருந்து எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது? ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் சமமாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" இதற்குப் பதிலளிக்க தனி நோட்டீஸ் வேண்டும்."

MR. SPEAKER :—" We have already taken up half an hour and we will have to finish the rest of the questions in another half an hour."

Cost of Government publications

* 1623 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether it is a fact that Government publications are costlier than similar private publications; and

(b) if so, the steps proposed to be taken by the Government to bring down the cost of Government publications to that of private publications?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" (a) The cost of Government publications is slightly higher, but only as compared with the quotations of smaller, less equipped and less efficient private presses, who are even likely to underquote during slack season and slump periods.

(b) The following steps are proposed to be taken :—

- (1) Replacement of old and antiquated machinery by new machinery capable of giving better production;
- (2) use of better quality of paper, thereby reducing waste in machine time and contributing to overall economy in expenditure; and

[26th March 1955]

- (3) closer scrutiny of publications placed on sale and other incidental factors in production which tend to increase overall expenditure without any proportionate increase in productivity."

Attendants of Veterinary Hospitals

* 1624 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the salary leave other than casual leave, etc., granted to the attendants of Veterinary Hospitals in the State;

(b) how many of them are temporary and how many are permanent; and

(c) whether uniforms are supplied to them?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) The attendants employed in the Veterinary Institutions are paid at a rate not exceeding Rs. 15 per mensem plus the usual dearness allowance of Rs. 18 per mensem. They are granted only casual leave.

“(b) There are about 250 attendants working in the Veterinary Institutions and all of them are working on a permanent basis.

“(c) Government propose to supply them uniforms from the year 1955–56 onwards.”

Eviction of ulkudidars from Malabar

* 1625 Q.—SRI O. KORAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received any complaints regarding the eviction of ulkudidars from Malabar after the enactment of Malabar Tenancy (Amendment) Act of 1954; and

(b) if so, what action the Government have taken in the matter?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“(a) The answer is in the negative.

“(b) Does not arise.”

SRI O. KORAN:—“Sir, in Karingalpara, Oramanaiyur in Ponnani taluk, Porakkadu in Kurumbranad taluk and Parappanan-gadi in Ernad taluk, ulkudidars were evicted and the facts were reported to the Collector but no action was taken. Will the Government enquire into the matter?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“Sir, my information is that no ulkudidars were evicted. There is no provision in the Act by which it could be done. The Act provides that they should be protected. If the hon. Member brings any specific case, I will enquire into it.”

[26th March 1955]

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN:—“Sir, the Hon. Minister has now said that the Act protects the ulkudidars from eviction. Actually there is provision, but the landowners resort to a new device, mainly by taking rent chits from the ulkudidars in their name. If the rent is not paid, the ulkudidars are being evicted. That device is resorted to on a large scale by the landowners. Will the Government find out any remedy for this?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“Sir, even if they want to get rid of them, they must provide alternative sites.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“Sir, what happens now is that when the Harijans go for work in the morning and by the time they return in the evening, their houses are destroyed and even when complaints are made to the Collector and the Police, they maintain the *status quo* and do not allow the Harijans to put up their tenements. I have personal knowledge of one or two cases. Will the Government instruct the Collector not to disturb the Harijans from putting up the tenements that have been destroyed by the landowners by force?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“Sir, it is rather strange. I do not know how such things could happen. If specific cases are brought to my notice, I will look into them.”

SRI C. H. KANARAN:—“Sir, under the Malabar Tenancy Act, the ulkudidars who have been in occupation for one year are given protection. It is very difficult for the ulkudidars to prove that they have been in occupation for one year because the janmis are able to prove that they were there for a short period of two or three months and they are able to evict the ulkudidars. Will the Government amend the relevant section and give relief to the ulkudidars?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“Sir, if the ulkudidars are not able to prove their case as against the landlords, I am afraid the hon. Member is not active in those areas.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“Sir, in view of the fact that provision was made for the protection of these ulkudidars only in the 1954 Amendment Act and in view of the fact that the poor Harijans are not in a position to prove their occupancy rights for a period of one year as required by the Amending Act, the landowners are taking advantage of the weakness of the occupiers, namely, the Harijans, and so many evictions have taken place. Some cases were reported to the Government. I have myself reported two cases from Cannanore. Will the Government see that a special enquiry is made by the Collector of Malabar and that those, who have been evicted from their sites, are given back their sites?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“I shall have the matter enquired into whether the provisions contained in the Act have been infringed.”

[26th March 1955]

SRI C. H. KANARAN :—“ On a point of personal explanation, Sir. While putting my supplementary question, I stated the real facts, but the Hon. Minister denies them. Will the Hon. Minister make an enquiry into the matter? ”

MR. SPEAKER :—“ This is another way of putting questions. The Hon. Member wanted to say something by way of personal explanation. Now he is putting a question.” (Laughter.)

Co-operatives for Cottage Industries

* 1626 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have received any communication from the Centre to start small-scale and cottage industries co-operatives to organize production and marketing of finished products;

(b) if so, the number of co-operatives that are to be set up; and

(c) the places where they are to be established?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) Yes, Sir; the Government of India have suggested that industrial co-operatives may be organized for certain small-scale industries such as carpentry, blacksmithy, leather tanning and pottery.

“ (b) & (c) The number of industrial co-operatives to be set up has not been fixed and the places where they are to be established have not been decided. The Government have already sanctioned the conversion of two handloom weaving factories at Chowa and Tottada in Malabar district into handloom co-operatives. More industrial co-operatives will be set up as and when the necessity arises.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ குடிசைத் தொழில்களை வளர்க்க வேண்டுமென்பது சர்க்காருடைய கொள்கையாக இருக்கிறதென்று சொல்லும்போது, குடிசைத் தொழில்கள் மூலம் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருள்களை இந்த ராஜ்யத்தில் ‘ மார்க்கெட் ’ செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்வது மட்டுமல்லாமல் வெளிநாடுகளுக்கும் ஏற்றுமதி செய்வதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ இதுபற்றி எல்லாம் சர்க்கார் பரிசீலனை செய்துகொண்டுதான் இருக்கிறது.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ May I know, Sir, what special facilities have been proposed to be given to these industrial co-operatives? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, I may mention one special facility, viz., that the workers can be members of these co-operatives and they will have to contribute the share capital which will be advanced by the Government as a loan repayable in instalments.”

[26th March 1955]

SRI V. MUTHU :—“ கிராமங்களில் பெரும்பாலும் ஹரிஜனங்கள் வசிக்கிறார்கள். அவர்கள் மலைப்புறங்களில் இயற்கையாக வளர்ந்துள்ள கொடிகளைக்கொண்டு கூடை முடைதல்போன்ற சிறு கைத்தொழில்களில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களால் மூலதனம் போட்டு தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு முடியாமலிருக்கிறது. அவர்கள் குடிசைத்தொழில் களின்மூலம் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்கள்கூட ‘ மார்க்கெட் ’ களில் விலை ஆகாமல் பெரும்பாலும் தேங்கிக்கிடக்கின்றன. தாங்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்கள் விலையாகாமலிருப்பதால் சிறு கைத்தொழில்களில் மேலும் ஈடுபடமுடியாமலிருப்பதோடு கூட, தங்களுடைய குடும்பத்தை சம்பாதிக்கமுடியாமல் சாப்பாட்டுக்கும் வழியில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, ஹரிஜனங்கள் செய்யும் சிறு கைத்தொழில் மூலம் உற்பத்தியாகும் பொருள்களை உடனுக்குடன் விற்பனை செய்வதற்கும், அந்தத் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு மூலதனம் போடுவதற்கும் இம் மாதிரி கூட்டுறவு இயக்கம் உதவியாக இருக்குமா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ அதுவேதான் சர்க்காருடைய நோக்கமும். ஆனால் எவ்வளவு தூரம் சாத்தியப்படுகிறதோ அந்த அளவுக்கு இதிலே அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தும்.”

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—“ Sir, for the last seven years we have been talking of this problem of industrial co-operatives. It means essentially the organizing of raw materials and the organizing of a market. Mere pious hopes will not do. Will the Government set up an Expert Committee to go into these questions for the purpose of encouraging such co-operatives? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, if we have been talking all along, it means we are talking first before we do anything. We do talk here and are taking action. That is how we have been attending to the matter. I may assure the hon. Member that Government will take all the steps necessary and will also consider the valuable suggestion of appointing an Expert Committee for the purpose of effectively organizing some of these small industries.”

SRI N. C. RAMASAMY KANDER :—“ காடுகளிலிருந்து கிடைக்கும் மூங்கில் போன்ற பொருள்களைக் கொண்டு குடிசைத் தொழில்களின் மூலம் முறம், படல் போன்ற சாமான்களை கிராமத்திலுள்ள ஜனங்கள் செய்கிறார்கள். குடிசைத் தொழில்கள் மூலம் உற்பத்தியாகும் பொருள்கள் தேங்கிக் கிடக்காமல், அவைகள் அவ்வப்போது விற்பனை ஆவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுப்பார்களா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, I am glad to find that the hon. Member is taking such a lively interest in this important subject. If he could further extend his support and give us specific suggestions and help in organizing industrial co-operatives, I can assure the hon. Member that the Government are equally anxious that they should do something effectively.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ Sir, arising out of the answer given in reply to the question of the hon. Member Sri V. Muthu, may I ask whether there is any proposal to encourage the production of dummy horses under small-scale and cottage industries? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I am not very much interested in that.”

[26th March 1955]

SRI D. KRISHNAMURTHI GOUNDER :—“ மற்ற நாடுகளில் குடிசைத் தொழில்களில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுடைய வாழ்க்கை நிலை உயர்ந்திருப்பதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்துவருகிறோம். ஆனால், இங்கு அவ்வாறு இல்லை. நம் நாட்டில் குடிசைத் தொழில்களில் ஈடுபட்டிருக்கும் மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கான முயற்சிகளை சர்க்கார் எடுப்பார்களா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ குடிசைக் கைத் தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்வதே சாதாரண பொதுமக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்காகத்தான்.”

9-10 a.m.

SRI T. S. ARDHANARI :—“ கூட்டுறவு முறையில் சிறு தொழில்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டால் அதற்குத் தொழிலாளிகள் எவ்வளவு பணம் கொடுக்கவேண்டும், சர்க்கார் எவ்வளவு பணம் கொடுக்கும் என்பதை மந்திரி அவர்கள் விளக்குவார்களா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ யார் எவ்வளவு பணம் கொடுக்கவேண்டும் என்பது ஆரம்பிக்க உத்தேசிக்கப்படும் தொழிலையும், அந்தத் தொழிலுக்கு வேண்டிய முதலீட்டையும் பொறுத்திருக்கிறது.”

SRI S. VADIVELU :—“ கிராமங்களில் பாய் முடைதல், வலை பின்னுதல், கயிறு திரித்தல் போன்ற குடிசைத் தொழில்களை ஆரம்பிப்பதற்கு சர்க்கார் மூலதனம் கொடுப்பதன் மூலம் கிராமங்களில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கமுடியும். அம்மாதிரி செய்ய சர்க்கார் முன்வருவார்களா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ இதையெல்லாம் தான் சர்க்கார் யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறது.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ The scheme to advance loans for the purpose of share capital to these industrial co-operatives is no doubt good so far as it goes. But these industrial co-operatives find it difficult to maintain themselves during the early stages on account of losses incurred. Will the Government come to the aid of these industrial co-operatives by offering them subsidies whenever losses are incurred? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I may tell the hon. Member that we should not anticipate too many difficulties in the matter even before starting these industrial co-operatives.”

SRI M. P. SUBRAMANYAM :—“ இண்டஸ்ட்ரியல் கூட்டுறவு திட்டத் தீர்மானம் கேள்வி கமிட்டி கொடுப்பதைத் தவிர வேறு எந்த வித உபகாரம் குடிசைத் தொழில் பொருள்களுக்குக் கொடுக்க அரசாங்கம் உத்தேசித்திருக்கிறது ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுடைய அனுபவத்தைக் கொண்டு இன்னும் என்னென்ன வித யோசனைகளை அளிக்கிறாரோ அவைகளையெல்லாம் கவனித்து அவைகளையும் அதில் சேர்த்துக்கொள்ளலாம்.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ While encouraging the development of small-scale and cottage industries, will the Government restrict the growth of large-scale industries which manufacture the same kind of goods produced by small-scale and cottage industries or allow large-scale industries to develop so that they may keep themselves abreast of the time? ”

[26th March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I may tell the hon. Member that generally there will be no conflict between small-scale industries and large-scale industries in which we are interested.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கனம் மந்திரி அவர்கள் அங்கத்தினர்களுடைய யோசனைகளை வரவேற்பதைக் கண்டு நான் அவரைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் யோசனைகளைக் கொடுக்க அங்கத்தினர்களுக்கு சந்தர்ப்பம் கொடுப்பாரா? தோல் பதனிடும் தொழிலை இண்டஸ்ட்ரியல் கோவாபரேடிவ் சொசைடி மூலமாக ஆரம்பிப்பதாகச் சொன்னார். அதை ஆரம்பிப்பதற்கு மூலதனம் கடனாகக் கொடுத்தால்மட்டும் போதாது. தோல் கிப்புகள், கட்டப்புகள் முதலியவைகளை சொசைடியின் மூலமாகக் கட்டுவதற்கு அரசாங்கம் முன் வருவார்களா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ தோல் பதனிடும் தொழிலுக்கு கட்டம் கட்டுவதைப்பற்றி சர்க்கார் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு எந்தெந்த முக்கியமான தொழில்களில் அக்கரையும் அனுபவமும் எவ்வளவு தூரம் இருக்கிறதோ அவைகளிலெல்லாம் உறுப்படியான யோசனைகள் அவர்கள் சொல்லக்கூடும். அவர்களுடைய யோசனைகளைக் கேட்டு அதனால் அரசாங்கம் பலனடையலாம்.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Have the Government finalized a complete blue print of the model bye-laws for industrial co-operatives? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ No, Sir.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ தமிழ் நாட்டில் பீடி, சுருட்டு இந்த இரண்டு தொழில்களும் தான் முக்கியமாக குடிசைத் தொழிலாக நடந்து வருகின்றன. அந்தத் தொழில்களில் வேலை செய்து கொண்டு வரும் தொழிலாளர்கள் ரொம்பவும் சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உதவி செய்யக்கூடிய முறையில் இண்டஸ்ட்ரியல் கூட்டுறவு திட்டம் அபிவிருத்தி அடையும்படிச் செய்ய சர்க்கார் யோசிக்குமா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ அங்கத்தினர்களுக்கு எந்த அளவில் அனுபவம் இருந்து எப்படி அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்களோ அதையெல்லாம் கவனிக்கப்படும்.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ From the answers given to supplementary questions put by hon. Members, it has to be inferred that the Government have not fully considered how best we can help starting small-scale and cottage industries. May I suggest to the Government that, in the matter of development of these cottage and small-scale industries, we may divide these industries into two groups, one group relating to industries producing goods which find a ready market and the other group relating to industries producing goods which do not find a market easily. Will the Government examine the matter in that way and undertake to find out which of the cottage and small-scale industries can be developed? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Yes, Sir. The Government will certainly do it. I may tell the hon. Member that the Government have not yet finalized any scheme.

[26th March 1955]

I once again appeal to the hon. Members who are taking so much interest to think about this matter, formulate specific schemes and send them to Government and they will certainly examine them."

SRI P. G. MANICKAM :—"சென்னை மாகாணத்தில் அநேக இடங்களில் ஹரிஜனங்களுக்கு கூட்டுறவு சொசைடிகள் இருக்கின்றன. அந்த சொசைடிகளை இண்டஸ்ட்ரியல் சொசைடியின் கீழ் மாற்றி அதன் மூலம் ஹரிஜனங்களுக்கு தொழில் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"அவருடைய யோசனையையெல்லாம் கவனிக்கிறேன். ஆனால் எல்லா குடிசைத் தொழில்களையும் கூட்டுறவு சொசைடிகள் மூலமாகத்தான் நடத்த வேண்டும் என்பது அவசியம் இல்லை."

SRI S. THINAKARASAMI THEVAR :—"இம்மாதிரியான கைத்தொழில்கள் கள்ளர் சீர்திருத்த இலாகாவால் பல வருஷங்களாக நடத்தப்பட்டு வந்து இப்பொழுது திடீரென்று நிறுத்தப்பட்டு விட்டன. திரும்பவும் சிறு கைத்தொழில்களை அதே இலாகாவின் மேல்பார்வையில் கூட்டுறவு சொசைடி மூலமாக ஆரம்பித்து நடத்த சர்க்கார் முன் வருமா?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"சிறு கைத் தொழில்கள் வெற்றி அடையவில்லை. அதற்குக் காரணம் என்ன, அவைகள் வெற்றிகரமாக நடைபெற என்ன வழி என்பதை யெல்லாம் யோசிக்கப்பட்டு வருகின்றன. அவைகளை யெல்லாம் யோசித்து, புனராலோசனை செய்து அவைகளை மீண்டும் எப்படி அமைக்கலாம் என்பது அரசாங்கத்தின் உத்தேசம்."

MR. SPEAKER :—"I have got only 15 minutes more and I have to finish the rest of the questions within that time."

Harijan hostels

* 1627 Q.—**SRI S. VADIVELU :** Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the number of Harijan hostels in the State at present; and

(b) how many of them are run by the Government?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—"(a) Two hundred and thirty-three hostels.

"(b) Twenty-three are Government hostels."

SRI S. RAMALINGAM :—"சுமார் 210 ஆஸ்டல்கள் தனிப்பட்டவர்களால் நடத்தப்பட்டன. பல ஆஸ்டல்கள் ஒழுங்கான முறையில் நடக்கவில்லை என்று சர்க்காருக்கு அங்கத்தினர்கள் பல முறையில் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆஸ்டல் நடைமுறைகளை விசாரினை செய்வதற்கும், ஆஸ்டல்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் பணம் போதுமா, அங்கு மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் உணவு போஷாக்கு உள்வதாக இருக்கிறதா, அவர்களுக்கு உணவு சரியாக கொடுக்கப்படுகிறதா என்பதை விசாரினை செய்யவும் ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்துவார்களா?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—"இதைப் பற்றி நான் என்னுடைய பட்ஜெட் பேச்சில் சொல்லியிருக்கிறேன். எங்கு குறைகள் இருக்கின்றன என்பதைக் கண்டு பிடிக்கவும், அவற்றை நிவர்த்தி

[26th March 1955]

செய்வதற்கு தக்க ஏற்பாடுகள் செய்வதற்கும் ஒரு தனி ஆபீசரைப் போடுவதாக உத்தேசம். ஏற்கெனவே ஆஸ்டல்களுக்கு ஒரு கமிட்டி இருக்கிறது. சில ஆஸ்டல்களில் அந்தக் கமிட்டி சரிவர வேலை செய்வதில்லை. அதனால் தான் ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபீசரைப் போடுவதென்று சர்க்கார் உத்தேசித்திருக்கிறது."

SRI A. SAMBASIVAM :—"எங்கெங்கே ஹைஸ்கூல் ஆஸ்டல்கள் இருக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் ஹரிஜன ஆஸ்டல் என்று இல்லாதபடி, ஹைஸ்கூல் ஆஸ்டல்களில் ஹரிஜன மாணவர்களையும் சேர்த்துவிட்டால் ஹரிஜனங்களுக்குத் தனியாக வாழ்கின்ற மனப்பான்மை போய்விடுமென்று தோன்றுகிறது. ஆகவே ஹைஸ்கூல்களிலும் காலேஜ்களிலும், ஆஸ்டல்களை அமைக்கும்போது ஹரிஜனங்களுக்கு என்று தனியாக ஒதுக்காமல் மற்ற ஆஸ்டல்களுடன் சேர்த்து விடுவது நல்லது என்பதை அரசாங்கம் யோசித்து இதைச் செய்வார்களா என்பதைக் கேட்கிறேன்."

MR. SPEAKER :—"இந்தக் கேள்வியைப் போல் பல தடவைகள் கேட்டு விட்டார்கள்."

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—"இப்பொழுது நடைமுறையில் சில இடங்களில் அப்படித் தான் செய்து கொண்டு வருகிறோம். அங்கத்தினர் கூறிய யோசனையையும் பரிசீலனை செய்து பார்க்கிறோம்."

SRI M. P. SUBRAMANYAM :—"ஒரு ஹரிஜன விடுதியில் ஒரு மாணவனுக்கு ரூ. 13-ம், சிலவற்றில் ஒரு மாணவனுக்கு ரூ. 13 முதல் 18 வரையிலும் கொடுக்கப்படுவதற்குக் காரணம் என்ன? ஒரே மாதிரியாக எல்லா ஆஸ்டல்களிலும் ஏன் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்."

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—"எல்லோருக்கும் ரூ. 15 கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அங்கத்தினர் சொல்வதைப் பற்றி நான் விசாரினை செய்கிறேன்."

SRI M. PALANIYANDI :—"சாதாரணமாக புது ஆஸ்டல்களை ஆரம்பிக்கும்போது தனிப்பட்டவர்கள் ஒரு வருஷம் தனியாகவே நடத்த வேண்டும் என்ற ஒரு சட்டம் இப்பொழுது இருக்கிறது. அப்படி இல்லாமல் கட்டடம் கட்டிக் கொடுத்தால் போதும் என்று விதியை அமைத்து கட்டடங்களை மட்டும் அமைத்துக் கொடுத்து விட்டால் அந்த ஆஸ்டலை அங்கீகாரம் செய்ய சர்க்கார் முன்வருமா?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—"எங்கு பார்த்தாலும் ஆஸ்டல்கள் அநேகமாக ஆரம்பிக்கப்பட்டு வந்தன. ஆஸ்டல்களை வைத்துக் கொண்டு பணம் சம்பாதிக்கலாம் என்ற நோக்கத்துடன் சிலர் ஆஸ்டல்களை ஆரம்பித்தார்கள். இதைப் பற்றி 1951-ம் வருஷம் அரசாங்கத்திற்கு தகவல் வந்தது. அதன் பேரில் தான் குறைந்தது ஒரு வருஷமாவது ஆஸ்டல் வைத்து நடத்தினால் தான் பிறகு அதற்கு அங்கீகாரம் கொடுக்கப்படும் என்று அரசாங்கம் உத்தரவு போட்டிருக்கிறது. இல்லா விட்டால் எங்கு பார்த்தாலும் ஆஸ்டல்களை ஆரம்பிப்பார்கள். ஒரு மாணவனுக்கு ரூ. 10 அல்லது 15 என்று கொடுப்பதற்கு அரசாங்கத்தினிடம் போதிய பணம் இல்லை."

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR :—"இப்பொழுது ஆஸ்டல்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் தொகை மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. அது மாணவர்களுக்குப் போதுமானதாக இல்லை. அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் உணவு போதுமான சத்துள்ளதாகவும் இல்லை. அதனால் அவர்களை ஒரு நாளைக்கு அரை மணி அல்லது ஒரு மணி நேரம் தோட்டங்களில் வேலை செய்யச் சொன்னால் அவர்களுக்கு வேண்டிய காய்கறிகளை உற்பத்தி

[26th March 1955]

செய்வதற்கு பழக்கம் ஏற்படுவதோடு அவைகளையே சாப்பிடவும் வசதி ஏற்படுகிறது. அதனால் காய் கரிகளை உற்பத்தி செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்வதோடு கமிட்டிகளும், மாணேஜ்மெண்டுகளும் இந்த வேலையில் ஈடுபடுவதற்கு சர்க்கார் கவனம் செலுத்துவார்களா? அதற்கு வேண்டிய முயற்சியையும் மந்திரி அவர்கள் எடுத்துக் கொள்வார்களா?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ அநேக ஆஸ்டல் களில் இப்படி தோட்ட வேலைகள் செய்து வருகிறார்கள். அங்கு உற்பத்தியாகும் பொருள்களையும் அவர்கள் சமையலுக்கு உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள். ரூ. 15 மாணவர்களுக்குக் கொடுப்பது அதிகமாக இருக்கிறது என்று அரசாங்கத்திற்குத் தகவல் வந்திருக்கிறது. அதைக் குறைக்கலாமா என்று அரசாங்கம் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ From the answers given by the Hon. Minister, it is found that 200 hostels are run by private individuals. May I know whether the Government have got figures as to how many of them are run by Harijans and how many of them are run by non-Harijans? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ I have no figures. The intention of the Government is to see that committees are constituted comprising both Harijans and non-Harijans and there will be six members in each committee, three to be nominated by the Government and three to be nominated by the management. I am not sure how many of these hostels are run by Harijans, but I think most of them are managed by non-Harijans.”

9-30 a.m.

SRI V. MUTHU :—“ ஹரிஜன ஹாஸ்டல்கள் நல்ல முறையில் நடக்கவில்லை என்ற புகார்கள் வருகிறதாகத் தெரிகிறது. என்னென்ன புகார்கள் வருகின்றன என்பது கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரிந்தால் அவர்கள் அந்த ஹாஸ்டல்களுக்கு விஜயம் செய்யும்போது அது மாதிரி யான குறைகள் வரக்கூடாது எனச் சொல்லமுடியும். மதுரை ஜில்லாவில் ஹரிஜன சேவா சங்கத்தின் சார்பிலே 18 ஹாஸ்டல்கள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. அவை எல்லாம் நல்ல முறையில் நடந்து வருகின்றன என்பது கனம் மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியுமா? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ மதுரை ஜில்லாவில் இருக்கும் ஹாஸ்டல்கள் நல்ல முறையில் நடக்கின்றன என்பதும், மற்ற ஹாஸ்டல்களுக்கு அவை வழி காட்டியாகவும் இருக்கின்றன என்பதும் எனக்குத் தெரியும். எப்போதும் ஒவ்வொரு அங்கத்தினருக்கும் ஹாஸ்டல்களுக்குச் சென்று பார்வையிட வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு ஹாஸ்டல்களிலுள்ள குறைபாடுகளைப் பரிசீலனை செய்து சர்க்காருக்கும் எடுத்துச் சொன்னால் அவற்றை நிவர்த்திக்க சர்க்காருக்குச் சௌகரியமாக இருக்கும்.”

Development Schemes in Coimbatore district

* 1628 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the amounts allotted for Rural Development Schemes, Block Development Schemes and Community Project Schemes in Coimbatore district in 1953-54; and

(b) the amount spent for each item during the same year?

26th March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) The amounts allotted in 1953-54 are as follows :—

	Amount. RS.
(1) Rural Development Scheme (Local Development Works Scheme).	2,36,900
(2) Block Development Scheme—there were two National Extension Service Blocks (Tiruppur and Kangayam, in the district in 1953-54 (National Extension Service Schemes)—	
Other than loans	89,230
Loans	4,000
Total	93,230

(3) Community Projects Scheme (Lower Bhavani Project)—

Other than loans	7,17,310
Loans	2,10,000
Total	9,17,310

“(b) The amounts spent in 1953-54 are as follows :—

	Amount. RS.
(1) Rural Development Scheme (Local Development Scheme).	Nil.
(2) Block Development Schemes (National Extension Service Schemes)—	
Other than loans	83,176
Loans	4,000
Total	87,176
(3) Community Projects Scheme—	
Other than loans	2,07,442
Loans spent	1,72,900
Total	3,80,342

SRI N. K. PALANISAMY :—“ இம்மாதிரியாக ‘ப்ளாக் டெவலப்மெண்டு ஸ்கீம், கம்யூனிடி ப்ராஜெக்ட் ஸ்கீம், ரூரல் டெவலப்மெண்டு ஸ்கீம்’ என்று திட்டங்கள் போடுவதில் ரூரல் டெவலப்மெண்டு ஸ்கீம்களுக்கு எஸ்டாபிளிஷ்மெண்டு செலவு மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. ஆனால் ப்ளாக் டெவலப்மெண்டு ஸ்கீம்களுக்கு அதிகச் செலவாகிறது. ஆகவே அதிகமாக ரூரல் டெவலப்மெண்டு ஸ்கீம்களையே எடுத்து

[26th March 1955]

நடத்தவும், மேலும் இந்த - மாதிரியாக திட்டங்கள் போடும்போது அந்தந்தப் பிரதேச மக்களையே கலந்து கொண்டு அவர்களுடைய யோசனைகளின் பேரிலேயே எல்லாத் திட்டங்களைப் போடவும் சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ மூன்று திட்டங்களுக்கும் ஒன்றுக்கொன்று வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஒவ்வொன்றுக்கும் ஏற்பாடி ஸ்டாப் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர அனாவசியமாக எங்கும் ஸ்டாப் நியமிக்கப்படவில்லை. இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் அந்தந்தப் பிரதேச மக்களைக் கலந்து கொண்டே தான் உருவாக்கப்படுகிறது.”

SRI K. R. NALLASIVAM :—“ கம்ப்யூனிடி பராஜெக்ட் பிரதேசங்களுக்கு 9 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டதில் சுமார் மூன்று லட்சம் ரூபாய் தான் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் ஜனங்களுடைய ஒத்துழைப்பு அந்தப் பிரதேசங்களில் கிடைக்காததா ? அல்லது சர்க்காருடைய கொள்கையில் தெளிவு இல்லாததா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ இது 1953-54-ம் வருஷத்தைப் பற்றியது. இந்த ஸ்கீமை ஆரம்பிப்பதற்கு முன் முதலில் சில பூர்வாங்க வேலைகள் நடக்க வேண்டியிருந்தது. அதனால் தான் அந்த வருஷத்தில் அதிகப்படியாகச் செலவாகவில்லை. ஆனால் இந்த வருஷத்தில் அதிகப்படியாகச் செலவும் ஆகிவருகிறது. இந்தப் பிரதேசமே மற்றவற்றிற்கு எல்லாம் முதன்மையானதாக இருக்கும் அளவில் மிகவும் நன்றாக வேலை நடந்து வருகிறது என்பதை கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ We have five minutes more and I want to finish all the questions.”

Village Vaidyas

* 1629 Q.—**SRI K. C. GOPALAN UNNI :** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

- whether the Village Vaidya Scheme is still in force;
- if so, how many Vaidyas were trained in 1953 and 1954 and how many of them were from Malabar; and
- which are the centres that give training under the scheme?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) 124 Village Vaidyas were trained in 1953 and 1954. Eight of them belong to Malabar district.

“ (c) The only centre giving training to the Village Vaidyas in the Madras State is located at the College and Hospital of Indigenous Medicine, Madras.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Will the Government be pleased to reconsider the question of re-opening the Village Vaidya training centre which was in the West Coast in the near future? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ There is no demand, Sir. Very few are coming for training.”

[26th March 1955]

SRI M. S. MOGRAL :—“ May I know whether there is any proposal to give honorarium to Vaidyas who would settle down in areas where there are no medical facilities? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ It is open to the panchayat and district boards to pay an honorarium of Rs. 15 to Rs. 50 per mensem, Sir.”

Spinning mill for Paramakudi

* 1630 Q.—**SRI G. GOVINDAN :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have received recently an application to start a spinning mill at Paramakudi town of the Ramanathapuram district; and

(b) if so, whether the application has been recommended by the State Government?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) A licence should be obtained from the Government of India for the establishment of a textile mill, and so far as this Government are aware, no application for licence to set up a textile mill in Paramakudi has been made by any one.

“ (b) Does not arise.”

SRI G. GOVINDAN :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பரமக்குடியில் ஒரு நூல் நூற்கும் மில்லை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று 5,000 பேர்களுக்கு மேல் கையெழுத்திட்டு கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது மனு எதுவும் வரவில்லையென்று கனம் மந்திரி அவர்கள் எப்படிச் சொல்லுகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. அது என்ன விஷயம் ? அவர்கள் அனுப்பிய மனு சர்க்காருக்கு வந்து சேரவில்லையா என்று கேட்கிறேன் ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ அம்மாதிரி ஒன்றும் வரவில்லை. கோவாபரேடிஸ் ஸ்தாபனத்தின் மூலம் டெக்ஸ்டைல் ஆலை ஒன்றை பரமக்குடியில் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென பரமக்குடி, சோஷலிஸ்டு யூத் சங்கம் கனம் அங்கத்தினர் மூலமாக ஒரு மனுவை அனுப்பிவைத்திருந்தார்கள். கோவாபரேடிஸ் இலாகா வேண்டுமானால் வைக்கலாம். ஆனால் அதற்கு அரசாங்கம் உத்தரவு போட முடியாது என்று பதிலும் தெரிவிக்கப்பட்டுவிட்டது.”

Barapuzha Hydro-Electric Project

* 1631 Q.—**SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from the Secretary, Mattanur Youth Congress Committee, Mattanur, to take necessary steps to include the Barapuzha Hydro-Electric Project in the Second Five-Year Plan; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ (a) & (b) A representation has been received by the Government and a report has been called for from the Collector of Malabar. I may, however, state that if the

[20th March 1955]

"In connexion with the development of the Central Polytechnic as an integral part of the Five-Year Plan for development of Technical Education, the Government of India have offered a loan of 2 lakhs for the construction of a hostel and the proposal is now under consideration."

* 1641 Q.—SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, I do not want to put this question."

Trade dispute between master weavers and handloom weavers in Kancheepuram

* 1642 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any trade dispute between the silk handloom weavers and the master weavers was settled by the Assistant Labour Commissioner on 15th December 1954 at Kancheepuram;

(b) whether the Assistant Labour Commissioner has sent a report to the Government regarding proposals for the final settlement of the dispute; and

(c) if so, what the proposals are and what action has been taken by the Government on them?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) Yes, Sir.

" (b) & (c) The Assistant Commissioner of Labour reported that the parties agreed to have the dispute settled by arbitration. The Government have accordingly permitted the Assistant Commissioner of Labour to act as Arbitrator and give his decision."

Reservation of grazing lands

* 1643 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether lands have been reserved in all villages in the State for the purpose of cattle grazing; and

(b) if not, what steps the Government have taken to reserve lands for grazing purposes in villages where there are no such lands now?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" (a) & (b) In most of the villages, land known as 'grazing ground poramboke' have been set apart for the grazing of cattle. Under the existing orders on assignment of lands grazing ground poramboke shall not be assigned unless, without taking into account the land proposed to be assigned, sufficient grazing ground excluding panchayat and reserved forests, is available to serve the needs of cattle at the rate of one acre of pasture per head of cattle. The question however arises in respect of villages where there are no

[20th March 1955]

grazing ground poramboke or where the extent available is insufficient for the number of cattle in those villages. The Government are examining the question in consultation with the Board of Revenue."

Sooranikuthu-Vellakulam road

* 1644 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the District Collector of Tanjore received any petitions from the public for extending the Sooranikuthu-Vellakulam road in Tiruchirappalli district to the Nagaram-Aranthangi road through Nagaram-Kothamangalam villages in Tanjore district;

(b) whether the 50 per cent contribution from the public was promised;

(c) if so, whether this work has been included in the Local Development works for the Tanjore district; and

(d) if not, why?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) No, Sir.

" (b) to (d) Does not arise."

MR. SPEAKER :—" Questions are over."

Point of information regarding "strike" of electric clocks

SRI T. SHANMUGAM :—" கடந்த சில நாட்களாக சேலம் மாவட்டத்தில், பொருள்கள் எந்த விலைக்கு வரவில்லை என்பதைப்பற்றி தெரிவிக்கிறேன்."

MR. SPEAKER :—" என்னிடம் ஒரு கடிதம் இருக்கிறது. கடிதங்கள் ரிப்போர்ட் இருக்கின்றன. நான் அவை என்ன நடவடிக்கை எடுக்கிறேன்."

SRI T. SHANMUGAM :—" இந்த கடிதத்தைப் பற்றி பண்ணியிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளலாமா ?"

MR. SPEAKER :—" யார் என்ன பண்ணியிருக்கிறார்கள். கண்டிப்பாக யார் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் நான் சொல்ல முடியாது. என்னென்றும் அது விவரமாகவும் ஆய்வினைகள் கவனிக்கிறார்கள்."

SRI S. RAMALINGAM :—" ஒவ்வொருவரையும் ஒரு கடிதம் இருந்தால் சொல்லியதாக இருக்கலாம்."

MR. SPEAKER :—" ஒவ்வொருவரையும் அங்கத்தினர்கள் ஒரு கடிதம் கொடுத்தால்தான் நான் அதை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்."

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

H.—LETTER OF THANKS FROM THE PRIME MINISTER OF INDIA TO THE RESOLUTION PASSED BY THE HOUSE CONDEMNING THE DASTARDLY ATTEMPT ON HIS PERSON.

MR. SPEAKER :—" I hope the House will remember that we condemned the other day, the dastardly attempt of a mad fellow on the person of our venerable Prime Minister and the proceedings of

[26th March 1955]

"In connexion with the development of the Central Polytechnic as an integral part of the Five-Year Plan for development of Technical Education, the Government of India have offered a loan of 2 lakhs for the construction of a hostel and the proposal is now under consideration."

* 1641 Q.—SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, I do not want to put this question."

Trade dispute between master weavers and handloom weavers in Kancheepuram

* 1642 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any trade dispute between the silk handloom weavers and the master weavers was settled by the Assistant Labour Commissioner on 15th December 1954 at Kancheepuram;

(b) whether the Assistant Labour Commissioner has sent a report to the Government regarding proposals for the final settlement of the dispute; and

(c) if so, what the proposals are and what action has been taken by the Government on them?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) Yes, Sir.

" (b) & (c) The Assistant Commissioner of Labour reported that the parties agreed to have the dispute settled by arbitration. The Government have accordingly permitted the Assistant Commissioner of Labour to act as Arbitrator and give his decision."

Reservation of grazing lands

* 1643 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether lands have been reserved in all villages in the State for the purpose of cattle grazing; and

(b) if not, what steps the Government have taken to reserve lands for grazing purposes in villages where there are no such lands now?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" (a) & (b) In most of the villages, land known as 'grazing ground poramboke' have been set apart for the grazing of cattle. Under the existing orders on assignment of lands grazing ground poramboke shall not be assigned unless, without taking into account the land proposed to be assigned, sufficient grazing ground excluding panchayat and reserved forests, is available to serve the needs of cattle at the rate of one acre of pasture per head of cattle. The question however arises in respect of villages where there are no

[26th March 1955]

grazing ground poramboke or where the extent available is insufficient for the number of cattle in those villages. The Government are examining the question in consultation with the Board of Revenue."

Sooranikuthu-Vellakulam road

* 1644 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the District Collector of Tanjore received any petitions from the public for extending the Sooranikuthu-Vellakulam road in Tiruchirappalli district to the Nagaram-Aranthangi road through Nagaram-Kothamangalam villages in Tanjore district;

(b) whether the 50 per cent contribution from the public was promised;

(c) if so, whether this work has been included in the Local Development works for the Tanjore district; and

(d) if not, why?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) No, Sir.

" (b) to (d) Does not arise."

MR. SPEAKER :—" Questions are over."

Point of information regarding "strike" of electric clocks

SRI T. SHANMUGAM :—" கடிக்காரங்கள் ஓடாமல் ஸ்ட்ரைக் செய் திருக்கின்றனவே, சபாநாயகர் எதை வைத்துக்கொண்டு நடவடிக்கைகளை நடத்துகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை."

MR. SPEAKER :—" என்னிடம் ஒரு கடிக்காரம் இருக்கிறது. கடிக்காரங்கள் ரிபேராக இருக்கின்றன. நாளைக்குள் எல்லாம் ரிபேராகிவிடும்."

SRI T. SHANMUGAM :—" இந்த கடிக்காரங்களை யார் சப்ளை பண்ணியிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளலாமா ? "

MR. SPEAKER :—" யார் சப்ளை பண்ணுகிறார்கள், கண்டிராக்டர் யார் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் நான் சொல்ல முடியாது. ஏனென்றால், அது விஷயமெல்லாம் ஆபீசிலுள்ளவர்கள் கவனிக்கிறார்கள்."

SRI S. RAMALINGAM :—" ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு கடிக்காரம் இருந்தால் சௌகரியமாக இருக்குமே."

MR. SPEAKER :—" ஒவ்வொரு அங்கத்தினருக்கும் ஒரு கடிக்காரம் கொடுப்பதாயிருந்தால் நான் அதை சந்தோஷமாக வரவேற்பேன்."

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—LETTER OF THANKS FROM THE PRIME MINISTER OF INDIA TO THE RESOLUTION PASSED BY THE HOUSE CONDEMNING THE DASTARDLY ATTEMPT ON HIS PERSON.

MR. SPEAKER :—" I hope the House will remember that we condemned the other day, the dastardly attempt of a rascal fellow on the person of our venerable Prime Minister and the proceedings of

[26th March 1955]

Mr. SPEAKER:—"Cut motion moved—
That the further allotment of Rs. 3,91,800 under Demand
XXXIX—Capital Outlay on Road Transport Schemes be reduced
by Rs. 100."

Mr. SPEAKER:—"When should I call the Hon. Minister
to reply to the debate?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"The Hon. Minister
will reply to the debate at 11 a.m. He will finish his reply by about
11-30 a.m. Afterwards, any other Demand may be taken up."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"Mr. Speaker, Sir,
when we discussed the Budget proposals in general and the various
Demands for Grants, a lot of criticism was levelled by various hon.
Members about the City Transport System. I am now speaking on
this Demand because I want to invite the attention of the Hon.
Minister to one particular point. In the City Transport System
two most vital and important sections are working, namely, the
maintenance section and the traffic section. If the maintenance
section does not discharge its duties in time and properly in
co-ordination with the traffic section, the whole transport system
will collapse. That is what is happening now and things are
moving only towards that end. About 400 buses are said to be put
on the roads in the City of Madras. But may I ask the Hon. the
Minister for Transport whether he has ever seen how the rush of
passengers during peak hours causes inconvenience to the travelling
public. As a matter of fact, I understand that though 400 buses
are said to be put on the roads, only 100 to 200 buses are actually
plying because most of the buses sent to the maintenance section
are not properly repaired and sent back for plying in time. So,
the Hon. Minister should see that these vehicles are properly
utilized in the best interests of the public which is not being done
at present.

"With regard to the Leyland buses, I understand that some
14 or 15 such buses have been bought and put on the road. It is
guaranteed that for ten or twelve years there will not be any
expenditure on repair."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Nobody will give a
guarantee like that."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"Within one year
of the purchase of these vehicles, I am told that six of them are in
the maintenance department for being repaired. How did it
happen? Is it not a case worthy of examination?"

"With regard to co-ordination between the maintenance and
traffic sections, a lot of complaint has been made. May I suggest
to the Hon. Minister to constitute a small committee of officials
and non-officials with the Hon. the Minister for Transport on it to

[26th March 1955] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

inquire into all these matters and give valuable, concrete and con-
structive suggestions for improvement? I would like the Hon.
Minister to make some such arrangements and to give facilities
to the Members of this House to go and see how things are done.

"Some 50 buses were earmarked for the convenience of the
passengers attending the Avadi session of the Congress. I have no
complaint to make against earmarking buses for that purpose. It
does not matter which Party convenes a conference of this kind.
Facilities should be provided to the public. But I am told that
an extra allowance was given to the transport workers to the tune
of one rupee or so daily. But afterwards, I am told, since some
objection was raised by the Audit Department, the extra money
paid to the workers was asked to be recovered. Now, some deduc-
tions have been made in the pay of these workers because they have
failed to pay back the amount paid to them as extra allowance.
That is a matter to be looked into. Unless and until our workers
are contented and we take the workers into our confidence by con-
sulting their Unions, their conditions cannot improve nor the
industry itself improve.

"In a small State like the Travancore-Cochin State bonus
and pension system have been introduced with regard to the trans-
port workers. Though there has been some delay in the imple-
mentation of the assurance given by that Government, as a result
of the recent struggle of the workers, an honourable compromise
between the workers and the Government has been arrived at and
the issue has been settled. I would like to ask the Government
why our transport workers also should not be given the benefit of
bonus and pension. The motor transport system is a profitable
concern. We are getting huge profits therefrom. Unless the
workers are contented and unless they feel that they are the actual
owners of these buses and that they are part and parcel of the
administration of the transport department, the defects that have
been pointed out cannot be rectified. So, I request the Hon.
Minister firstly, to take the workers into his confidence, to recognize
their organizations and ask them to submit concrete and constructive
suggestions, secondly to go into the question of co-ordination of
the maintenance and traffic sections, thirdly to give facilities to
the hon. Members to visit the place and see things directly and
fourthly to inquire into the question of payment of extra wages to
the workers and allied questions I have just referred to on the floor
of this House."

DR. U. KRISHNA RAO:—"Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise
to support the Demand made for Road Transport Schemes. I
am doing this because there seems to be a general impression which
I should like to correct that the Government have not been doing
their very best to solve this road traffic problem. If one takes into
account the fact that for many years bus transport did not get the
attention it deserved, that replacement programmes were not
sufficiently exhaustive and that the trams went out suddenly, one

[26th March 1955]

MR. SPEAKER:—"Cut motion moved—

'That the further allotment of Rs. 3,91,800 under Demand XXXIX—Capital Outlay on Road Transport Schemes be reduced by Rs. 100.'

MR. SPEAKER:—"When should I call the Hon. Minister to reply to the debate?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"The Hon. Minister will reply to the debate at 11 a.m. He will finish his reply by about 11-30 a.m. Afterwards, any other Demand may be taken up."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"Mr. Speaker, Sir, when we discussed the Budget proposals in general and the various Demands for Grants, a lot of criticism was levelled by various hon. Members about the City Transport System. I am now speaking on this Demand because I want to invite the attention of the Hon. Minister to one particular point. In the City Transport System two most vital and important sections are working, namely, the maintenance section and the traffic section. If the maintenance section does not discharge its duties in time and properly in co-ordination with the traffic section, the whole transport system will collapse. That is what is happening now and things are moving only towards that end. About 400 buses are said to be put on the roads in the City of Madras. But may I ask the Hon. the Minister for Transport whether he has ever seen how the rush of passengers during peak hours causes inconvenience to the travelling public. As a matter of fact, I understand that though 400 buses are said to be put on the roads, only 100 to 200 buses are actually plying because most of the buses sent to the maintenance section are not properly repaired and sent back for plying in time. So, the Hon. Minister should see that these vehicles are properly utilized in the best interests of the public which is not being done at present.

"With regard to the Leyland buses, I understand that some 14 or 15 such buses have been bought and put on the road. It is guaranteed that for ten or twelve years there will not be any expenditure on repair."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Nobody will give a guarantee like that."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"Within one year of the purchase of these vehicles, I am told that six of them are in the maintenance department for being repaired. How did it happen? Is it not a case worthy of examination?"

"With regard to co-ordination between the maintenance and traffic sections, a lot of complaint has been made. May I suggest to the Hon. Minister to constitute a small committee of officials and non-officials with the Hon. the Minister for Transport on it to

[26th March 1955] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

inquire into all these matters and give valuable, concrete and constructive suggestions for improvement? I would like the Hon. Minister to make some such arrangements and to give facilities to the Members of this House to go and see how things are done.

"Some 50 buses were earmarked for the convenience of the passengers attending the Avadi session of the Congress. I have no complaint to make against earmarking buses for that purpose. It does not matter which Party convenes a conference of this kind. Facilities should be provided to the public. But I am told that an extra allowance was given to the transport workers to the tune of one rupee or so daily. But afterwards, I am told, since some objection was raised by the Audit Department, the extra money paid to the workers was asked to be recovered. Now, some deductions have been made in the pay of these workers because they have failed to pay back the amount paid to them as extra allowance. That is a matter to be looked into. Unless and until our workers are contented and we take the workers into our confidence by consulting their Unions, their conditions cannot improve nor the industry itself improve.

"In a small State like the Travancore-Cochin State bonus and pension system have been introduced with regard to the transport workers. Though there has been some delay in the implementation of the assurance given by that Government, as a result of the recent struggle of the workers, an honourable compromise between the workers and the Government has been arrived at and the issue has been settled. I would like to ask the Government why our transport workers also should not be given the benefit of bonus and pension. The motor transport system is a profitable concern. We are getting huge profits therefrom. Unless the workers are contented and unless they feel that they are the actual owners of these buses and that they are part and parcel of the administration of the transport department, the defects that have been pointed out cannot be rectified. So, I request the Hon. Minister firstly, to take the workers into his confidence, to recognize their organizations and ask them to submit concrete and constructive suggestions, secondly to go into the question of co-ordination of the maintenance and traffic sections, thirdly to give facilities to the hon. Members to visit the place and see things directly and fourthly to inquire into the question of payment of extra wages to the workers and allied questions I have just referred to on the floor of this House."

DR. U. KRISHNA RAO:—"Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to support the Demand made for Road Transport Schemes. I am doing this because there seems to be a general impression which I should like to correct that the Government have not been doing their very best to solve this road traffic problem. If one takes into account the fact that for many years bus transport did not get the attention it deserved, that replacement programmes were not sufficiently exhaustive and that the trams went out suddenly, one

[Dr. U. Krishna Rao] [26th March 1955]

will see that the Governments, previous and present, have done a very good job of road transport. All the complaints generally come on account of trouble during peak hours. Members will realize the enormity of this problem if I tell them that in Cities like London, Manchester and other foreign countries, the buses available during peak hours are five or even ten times the number available for normal work.

9.50
a.m.

"But in this City owing to shortage of buses we are not able to put even one-fourth or even one-fifth of the number of buses put during normal hours there during the peak hours here. That is inevitable because we do not have enough buses. The question, therefore, arises, why not get more buses? Hon. Members seem to think that we can get them off-hand on payment of money. They do not realize the difficulty in getting them and the shortage of buses in the world to-day. Sir, the Government of Madras have been ordering for buses by calling tenders from all parts of the world but sufficient number of buses are not available. Buses of any make are not available and even if they are available, the manufacturers agree to supply them only on the condition that not more than eight buses will be supplied every month. Even that too we get them with the greatest difficulty. So, that has got to be taken into account.

"Sir, our coach-building capacity is also limited and we will not be able to build more bodies than what manufacturers can supply by way of chassis. I, therefore, feel that hon. Members must bear with the Government and instead of criticising our Hon. Minister for Transport, they must praise him for the work done under difficult conditions. Sir, Madras is an ever-growing City and its population is increasing enormously. Its boundaries are also increasing. The result is that people living in far-off places like Gandhi Nagar, Shenoy Nagar, Aynavaram, Perambur and Washermanpet find it difficult to get buses to reach their offices and the claim they make upon the traffic is enormous. They must realize that while the City has grown out of proportion, the road-transport has not attained such a proportion and therefore the Government are in difficulties. I am sure that next year the Hon. Minister for Transport will be able to give us a more exhaustive programme of putting more buses on the road.

"Now a word about selection of buses. People seem to think that the Leyland type is not the best type. I remember that on the previous occasion a Committee was appointed to look into the selection of buses and they selected the Commer type bus as the best among light diesel buses and the Leyland type bus as the best among heavy diesel buses. Sir, I am not speaking for Leylands but I am told that they are fairly reliable buses used, all the world over with great satisfaction. Therefore, hon. Members should not think that inferior type of buses has been selected. I do not think so and the selection was made by an expert committee who knew their job very well.

26th March 1955] [Dr. U. Krishna Rao]

"I must also, on this occasion, pay my tribute to the Coach-building Factory and the repair workshop. My hon. Friend just now said that there was not much co-ordination between these two bodies. But if only one looks into the enormous work done in the Coach-building Factory and the excellent work turned out by our workers there, one would not grudge any amount of praise for them. During the difficult days when the tram service was suspended, the demands made on them were so great that they worked without looking to their own personal convenience or their wages but with one interest and that is the interest of the citizens of Madras. Therefore, any amount of praise given to the workers and the management working both at Chromepet and Bodyguard Lines cannot be said to be too much.

"My hon. Friend, Sri Nambiar referred to an expert committee. I presume that there is one such committee consisting of representatives of the press, student and the other important organizations, the Corporation of Madras, the Legislature and other public spirited gentlemen and ladies which give their sound advice to the Government. I feel that the existence of such a committee will go a long way in dispelling the feeling or suspicion of the public in respect of this matter.

"Sir, I should also like to pay my tribute to the Hon. Minister for Transport for the excellent transport arrangements made during the Avadi session of the Indian National Congress. If one realizes the unprecedented crowd of people who came to Madras at that time and the enormous strain borne by the Transport Department, I think, one would praise the Department for the excellent arrangements they had made for the running of buses for that purpose. Sir, I shall not dilate on it any more but my point is that hon. Members and the public should bear with the Hon. Minister for Transport in this difficult transitional period. Last year, the Government invested Rs. 45 lakhs on road transport, a thing which they have never done before. I hope this year also the Government have provided an equal sum of Rs. 45 lakhs in spite of the fact that the financial position is difficult and unsatisfactory. I am sure the public and hon. Members of this House will give the Hon. Minister for Transport and his Department all the encouragement due to them. At the same time, I do not mean to say that the travelling public are not suffering now. I am aware of the long queues in important bus stations like Luz Corner, Broadway, Otteri and Perambur. I have seen myself these long queues during peak hours. But that is inevitable, and the Government are doing their best to run shuttle service on a small scale and therefore they are doing a good job.

"Hon. Members may ask, why not the Government put petrol-driven buses or small wheel-base buses on the road at least for shuttle service? I do not know the attitude of the present Government in respect of this matter but the previous Government were of the opinion that it was not economical to run petrol-driven buses or small wheel-base buses.

[Dr. U. Krishna Rao] [26th March 1955]

"Then I come to one more important problem of standing passengers. I should like to see the day when there are no standing passengers in a bus and all passengers sit and travel comfortably. But I am afraid that day is far off and it will take some years for that day to come. Unless we are able to put more and more buses on the roads in the City of Madras, the problem of standing passengers will be there. In my opinion, it is better to take a standing passenger to his office than to leave him on the streets on the theory that a bus will not take a standing passenger. The other day I had the privilege of travelling in a number of buses in Bombay. I think that our buses compare favourably with the buses running in Bombay. I travelled in the double-decker bus and also in the latest model of a Leyland bus with under-slung engines. But I can say that the buses made by the Transport Department at Chromepet are more comfortable and nice-looking than those buses running in Bombay. Therefore, I do not see any reason why we shall not give the Hon. Minister for Transport the credit that is due to him. At the same time, I do not mean to say that he has done all that should be done. I am sure that he is trying his best to solve the problem. Therefore, I can only plead for patience on the part of both hon. Members of this House and the general public and I hope they will give the necessary encouragement to him and his department. With these words, I support the Demand."

10
a.m.

SRI D. K. RAJU :—" Sir, I am glad that the ex-Minister for Transport has come to the rescue of the present Hon. Minister for Transport, and has supported him. Of course, it is true that we have to praise him in certain respects having in view the present condition of the Transport Service. But whenever we the Members on this side of the House put questions on the congestion in traffic and the delay in the disposal of certain cases, the Hon. Minister satisfied only with the arrangements made for the Avadi session of the Indian National Congress. The Avadi affair was a big affair and every Hon. Minister took special interest in it and it was a success. But this is not the case everywhere and, therefore, hon. Members should not be carried away by the excellent arrangement the Government had made for the Avadi session of the Congress. I wish to touch upon two points. One is about the transport problem in the City of Madras. Next comes the general transport arrangements. So far as the City of Madras is concerned, of course, the new buses are really good. But I feel that better arrangements could be made if the transport problem is entrusted to some private management. This should not be taken to mean that I am supporting private management. There are certain defects observed in the working of the transport system in the City, which would not have been permitted if it were in the hands of a private management. For instance, I have seen many buses running, without the name plate. I have also seen many buses where there is no provision for proper lighting during the night times. Just now an hon. Member referred to the diesel buses. We know that the diesel buses are emitting unpleasant odour and bad exhaust. The Government

26th March 1955] [Sri D. K. Raju]

would not have tolerated this if these buses were run by private agencies. The police would object to the plying of such buses emitting stinky odour and black exhaust. If the Transport Department will pay more attention, they can improve the conditions.

“ Now, let me refer to the general traffic condition. Traffic has increased and more number of buses, fast moving vehicles, are running in the mufussal areas, running from one place to another. Sir, even during the regime of our ex-Chief Minister, I suggested that a Bill should be brought up for improving the road sense of the public. The growth of democracy is such that even a bandywalla will not move and give way to a fast moving vehicle. There is also another important point. Now roads are maintained from the proceeds of the petrol tax. The owners of motor vehicles are paying more taxes, but the Government are not improving the roads through which fast-moving vehicles ply. They are doing nothing. With the advent of democracy, we find that neither the pedestrian, nor a rickshaw-wallah or a cyclist will give room for a fast moving vehicle and there is inevitable danger. I would request the Hon. Minister for Transport to introduce a Bill prohibiting the driving of slow moving vehicles in the centre of the road. There are many more matters which could be brought under the scope of that Bill to solve the general traffic problem so that fast moving vehicles will have the chance of reaching their destination quickly. I believe the Government will take note of the points that I have raised and I hope they will bring in a Bill giving more facilities and amenities to the fast-moving vehicles.”

[illegible][illegible]

[Sri O. Koran]

[26th March 1955]

സംസ്ഥാനത്തിൽ എങ്ങിനെയാണു വി.സി.സി. സൗകര്യങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നു നോക്കുന്നതിനായി ഏതെങ്കിലും നടപടികൾ ഉണ്ടാക്കേണ്ടതു വരുമ്പോൾ ഗവണ്മെന്റ് വേണ്ട പ്രവർത്തനങ്ങൾ കൈക്കൊള്ളണമെന്നും എന്റെ അഭിപ്രായം. സാങ്കേതികതയനുസരിച്ച് വിവിധ നിർമ്മാണ വി.സി.സി. സൗകര്യങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ ഏതെങ്കിലും നടപടികൾ അനുവദിക്കണമെന്നും അഭ്യർത്ഥിക്കുകയുണ്ടു്.

“കാർഷേഡിംഗിനെപ്പറ്റിയും ചിലതു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. കഴിഞ്ഞ ഫീബ്രുവരി 1-ാം തീയതി മൂന്നരമണിക്ക് പട്ടാമ്പിയിൽനിന്നു ഗുരുവായൂർ പോകുന്ന ബസ്സിൽ ഞാൻ യാത്രചെയ്യുകയായിരുന്നു. 30 പേർമാരും ഇടത്തു ആ ബസ്സിൽ 75 പേരോളം ഉണ്ടായിരുന്നു. “ഗവണ്മെന്റ് സോഷ്യലിസം നടപ്പിലാക്കുവാൻ ആദ്യമായിട്ടുള്ളതായിരുന്നു. നിങ്ങൾ ആ നടപടിക്കുശ്രദ്ധിക്കൂ, ഇതു ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടതായിരിക്കണം നിങ്ങൾക്കു നല്ല സമ്മാനം കിട്ടാതിരിക്കുകയല്ലെന്നു ഞാൻ ബസ്സുകാരോടു പറയുകയുണ്ടായി. ആ ബസ്സ് ചാലിറ്റേരിയിൽ ചെന്നപ്പോൾ അവിടെ ഒരു പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർ നില്ക്കുകയായിരുന്നു. ബസ്സ് ഒരു ചെറു കയ്യുകയെ കാർഷേഡിംഗ് കൺട്രോൾ നടിക്കുകയോ ആ പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർ ചെയ്തില്ല. കാർഷേഡിംഗ് കൺട്രോൾ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതാണ്. പലപ്പോഴും ബസ്സുകൾ നിർത്തി പരിശോധിക്കുന്നതിന് പരിശോധകന്മാർക്ക് സംഘം പ്രവർത്തിക്കുകയുണ്ടെന്നു പറയുന്നു. പക്ഷെ ഇവ പരിശോധകന്മാർക്ക് ബസ്സുകൾക്കുമായി കൂട്ടുകെട്ടിലാണ്. പണക്കാരായ കത്തകത്തുടമമാരെ അധികൃതരുമായി. എവിടെയെങ്കിലും പരിശോധനയ്ക്കു പോകുമ്പോൾ ഇവർക്കു കൈകൾക്കു കൈയെടുക്കുകയായി. അതോടെ നടപടിയെല്ലാം അവസാനിക്കും. ഗുരുവായൂരിലെ ഒരു വലിയ ബസ്സുകയെ പി. അർ. നമ്പ്യാരുടെ ബസ്സുകൾ ചെറു മുഖം യാത്രക്കാർക്ക് വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടാകുന്നതു കൂടാതെ അപകടങ്ങളുണ്ടാകാറുള്ളതായും വളരെയുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് കാർഷേഡിംഗിനെ കർശനമായി ആ യാത്ര ഏല്പിച്ച് ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

10-10
a.m.

“അടുത്തതായി പറയാനുള്ളതു് ബസ്സ് ചാർജിനെപ്പറ്റിയായാണ്. സാമ്പത്തികമായി ജനങ്ങൾ വളരെ ആശങ്കിക്കുകയുണ്ടെന്നു ഒരു കാലഘട്ടമായിട്ടു്. ഇന്ന് കുറഞ്ഞ ബസ്സ് ചാർജ് 5 അണുമാണ്. ഇതു് വളരെ തെറ്റായിട്ടുള്ള ഒരു സംഗതിയാണെന്നു പല അവസരങ്ങളിലും ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുണ്ട്. നാട്ടിൻ രണ്ടാം നാഴികപോകണമെങ്കിലും അവർ 5 അണു കൊടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒന്നാം വളരെ സങ്കടകരമായിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യമാണ്. കുറഞ്ഞ ചാർജ് 5 അണു എന്ന യാത്രയ്ക്കു കറയുണ്ടെന്നു അഭ്യർത്ഥിക്കുകയുണ്ടു്.

“ബസ്സ് തൊഴിലാളികളെപ്പറ്റിയും രണ്ടു വർഷം പറയുവാനുണ്ട്. ജി. പി. ജി. യന്ത്രങ്ങൾ പല പ്രധാനപ്പെട്ട ബസ്സുകമ്പനികളിലും തൊഴിലാളികൾക്ക് ഉപയോഗത്തിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. വളരെക്കാലം കഴിഞ്ഞുപോയി അതിന്റെ പ്രയോജനം കണക്കാക്കുന്നില്ല. ചിലസമ്പ്രദായങ്ങൾ ഇന്നതിൽ വെച്ചെങ്കിലും തൊഴിലാളികൾക്കു ന്യായമായും നിയമപ്രകാരവും കിട്ടേണ്ടതല്ലെന്നു കൂടുതലായും ബസ്സുകൾ നിർമ്മിക്കുകയുണ്ടു് ചെയ്യുന്നതു്. കിട്ടേണ്ടതല്ലെന്നു തൊഴിലാളികളെ സ്ഥിരപ്പെടുത്താൻ തൊഴിലാളികൾക്ക് പരിവേഷി പ്രവർത്തനം കൂടുതലായി കൊടുക്കുന്നതിനും ഗവണ്മെന്റ് ബസ്സുകൾക്കു നിർമ്മാണ മിക്കത്തുമാണ്. അതു് അനുസരിക്കത്തക്കവണ്ണം മേൽ കർമ്മമായ നടപടികളെടുക്കണം എന്നാൽ മാത്രമേ ബസ് തൊഴിലാളികൾക്ക് രക്ഷ കിട്ടൂ.

“മറ്റൊന്നു പറയാനുള്ളതു് ബസ്സുകളിൽ പല വിധത്തിലുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ കയറിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതു് യാത്രക്കാർക്കുണ്ടെന്നു ബുദ്ധിമുട്ടിനെക്കുറിച്ചാണ്. പലപ്പോഴും, തുടങ്ങിയ മുതലായ സാധനങ്ങളിൽ ബസ്സിന്റെ മുകളിൽ മത്സ്യം കേറിക്കൊണ്ടു സിന്നു കിടന്നുപോകുന്നതു് യാത്രക്കാരുടെ പണ്ഡിതൻ നാശകരമായ ഒരു കാര്യമാണ്. അതുവഴി വികിട്ടുകൊണ്ടുപോകുന്നതിനു വേണ്ടിവരുന്ന ചെലവിനെ അനുവദിച്ചു്

[26th March 1955]

[Sri O. Koran]

പുറത്തു കൂടി ബസ്സിൽ മത്സ്യം കേറിക്കൊണ്ടു് പോകുന്നതുമായിട്ടുണ്ടെന്നു് ഇതു് ഏല്പിച്ച് വളരെ സാമ്പത്തികമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളതു്. ബസ്സ് യാത്രക്കാർക്കുണ്ടാകുന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്കു കാര്യമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളതു്. ഇതുകൊണ്ടു് വലിയ ദോഷമുണ്ടാകുന്നു. അവർ വിശപ്പിപ്പോകുന്നു. പലപ്പോഴും, തുടങ്ങിയ മുതലായ സാധനങ്ങളിലെ കാളവണ്ടിക്കാർ അപമാനം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതിനെപ്പറ്റി ഗവണ്മെന്റിനോടു നിവേദനം നടത്തിയിട്ടുള്ളതായി അറിയുന്നു. ബസ്സുകളുടെ മുകളിൽ സാമാനം കേറുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചു കർശന നിയന്ത്രണം ഏല്പിട്ടുണ്ടെന്നു് അത്യാവശ്യമാണ്. റോഡ് ട്രാൻസ്പോർട്ടിനെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ ഇതെല്ലാമാണ് എന്നിടം മൂലമായും ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെട്ടു താങ്ങേണ്ടതു്. രാജ്യത്തെങ്ങുമുള്ള ബസ്സ് സർവ്വീസ് മുഴുവൻ അനുസരിക്കുകയും ഗവണ്മെന്റിന്റെ വരുമാനം വർദ്ധിപ്പിക്കാനും ആ വരുമാനം രാജ്യത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കായ് പദ്ധതികൾക്കുവേണ്ടി ചെലവാക്കാനും ഗവണ്മെന്റ് ശ്രമിക്കണമെന്നു് വീണ്ടും ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് ഞാൻ എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിക്കുകയുണ്ടു്.

* SRI C. RAJAM RAMASWAMY :—“ Mr. Deputy Speaker, 10-16 Sir, I wholeheartedly support this extra expenditure on Capital a.m. Outlay on the Madras City Bus Transport, as I believe that every pie spent in improving the transport service of the City will greatly add to the convenience of the public. Critics always complain about want of transport facilities in Madras City. It is unfortunate that those who criticize the Government Bus Service now, did not raise their little finger when private operators who were running the Bus Service failed miserably to cope up with the traffic in the past. In the year 1943, when there were heavy floods, people were put to lot of difficulty. The Public Passenger Service, Limited, a satellite of Simpson & Co., who were running buses on many routes in the City had 30 permits to run between Mylapore and Parrys Corner. They were running only 12 buses; people were put to lot of inconvenience but still there was no hue and cry. They were so callous of public opinion that they put lorries with benches to cope up with the traffic; the public tolerated all these things and did not protest against this company. But now, when the Government are providing a large fleet of buses and when they provide the buses with Dunlop rubber cushioned seats, still people criticize the Government, because they expect from the Government much more than what they expected from private operators. The population of the City has also considerably increased. Formerly the population of the City was only 6.5 lakhs and it is now about 14 lakhs. The number of buses put on the road has also been nearly quadrupled during this interval. New buses have come into existence; long buses capable of carrying a large number of passengers are being put on the road. But still the number of buses running in the City is not enough to meet the traffic. The closure of the Tramways has also put a heavy strain on the City Bus Transport Service. The City Bus Transport are doing their best to improve the standard of the buses by putting in more and more long wheel-base buses so that a number of passengers may be cleared in each trip.

“I do not entirely agree, with the feeling of satisfaction, expressed by my good friend Dr. U. Krishna Rao especially in the matter of procuring new chassis and putting in new buses. New chassis are available, and Ashok Motors who had till recently closed down, have re-opened their factory and they are assembling

[Sri C. Rajam Ramaswamy] [26th March 1955]

Leyland Diesel buses. Similarly, Tatas are also assembling Mercedes/Benz Diesel buses. Therefore it should not be difficult for the Government to buy long-wheel base buses and add to their fleet. Unless long-wheel base buses are put and more passengers are carried, the problem of peak-hour traffic will never be solved. I do not also agree with the suggestion made by some people that long-wheel base buses are not suitable. Long-wheel base buses carrying between 60 and 70 passengers in each trip will alone solve the problem of peakhour traffic.

"The problem of peakhour traffic can also be solved in other ways. I am sorry the Government has not paid much attention to this matter. For instance, a number of shuttle-services can be run; say one from Luz Corner to Parrys, another from Tramshed to Parrys, the third from Royapetta Hospital to Parrys corner, etc. Similarly, on other routes, convenient points can be selected for running shuttle services. This will reduce stagnation of passengers at important junctions and formation of long queues. I would request Government to appoint a Special Committee to go into the matter of peakhour traffic and I am sure a satisfactory solution can be found. The complaints from the public are that they have to stand in long queues before they can get into the buses during peakhours and also that they have to wait at the bus-stops for a long time. This situation must be remedied immediately. I would request Government to go into this question at once.

"I would also like to voice here the grievances of the middle and lower class people. Previously when the Tram service was in operation, the fare between Mylapore and Parrys was only Re. 0-2-0 and now for the same distance a passenger has to pay about Re. 0-3-6 which is far too much for a poor clerk working in a Georgetown office. A middle-class man's budget for travelling expenses alone is more than 25 per cent of his income. I suggest, for their benefit, the issue of monthly season tickets or daily return tickets. Considering the enormous amount of income the Government are getting as a result of the closure of the Tramways, I feel Government can very well afford to show some concession to this class of people, who contribute very much to the revenues of the Transport Department.

"There is one other matter on which I would like to speak, i.e., in regard to the purchase of stores. I do not know what methods the Government are adopting now for the purchase of stores for this department. It should be done by inviting tenders from all the dealers and they should be asked to quote their lowest price. After scrutiny of the tenders, orders should be placed for supply of stores. At present, I believe, bulk orders are placed irrespective of prices with one or two firms, no care being taken to see whether the price of the stores are reasonable or not. I would like to be corrected if I am wrong. I would urge upon the Government to see how far they cannot manufacture some of the stores in their own workshops. Springs, radiators,

26th March 1955] [Sri C. Rajam Ramaswamy]

king-pins, bushes, etc., can be made if Government go the right way. There seems to be little or no interest in the development of the manufacturing side. If only we manufacture most of our requirements of spare parts, the country will be saving a lot of money in Foreign Exchange.

"I am very happy that the policy of the Government is to convert all the buses into diesel buses. Diesel buses are cheaper to run as they give a greater mileage. It will also check the loss by way of pilferage of petrol. I therefore heartily support the idea of converting the entire fleet into diesel. Further, diesel oil will be available in plenty as a result of three oil refineries coming into existence in this country.

"I thank you, Sir, for having given me the opportunity to speak on this Demand."

* SRI K. P. GOPALAN :—"Sir, regarding the transport problem in the City of Madras, I wish to state a few words. This question has been before the Government for the past about three years and even now the Government have not satisfactorily solved this problem. This is one of the most outstanding problems which the Government have to face and the Government have not paid much consideration to this problem, for, otherwise within the three years they would have solved this problem to a certain extent.

10-25
a.m.

"In the big buses, there is only one conductor; he takes a lot of time to check and issue tickets. The other day in reply to a question the Hon. Minister said that to appoint more conductors would involve greater expenditure and so he could not appoint more conductors. But I say this is a very important problem in the City and so the Government should consider the appointment of two conductors for all the big buses.

"There are some buses reserved for plying between intermediate places, like from Rayapetta to Central, etc. But these buses do not actually start from these intermediate places but they come only from termini for beyond these stations, with the result that the buses are already full of passengers when they reach these intermediate places; the passengers, clerks and officers going to offices who are waiting for buses are left behind disappointed. This should be avoided and Government should see that those buses which are intended for intermediate places do start from such places.

"There is another difficulty also. If we stand in a junction, on certain occasions the bus with the same number and plying in the same route come one behind the other, three or four at a time and in a majority of the cases at least two buses run without passengers; but at the same time passengers waiting for buses on other routes do not at all see a bus they want. For instance, four buses with No. 1 will be coming one behind the other while No. 10 will

[Sri K. P. Gopalan] [26th March 1955]

never come at all for any length of time. This only shows that there is no proper check-up of the starting of buses and they are not evenly timed.

“Formerly, tickets used to be given and then punched; but now after the introduction of the punching machine system, there is lot of delay in the issue of tickets. Of course, I can understand the reasons for the Government for introducing this system. In view of the inordinate delay in issuing tickets, I think this punching machine system is not necessary.

“During peak hours and on important occasions, formerly Government used to bring lorries to supplement the bus fleet. That should also be continued and lorries should be requisitioned to relieve the passenger congestions.

“I also bring to the notice of the Hon. Minister that the condition of the bus workers is very worse. They have also represented their difficulties. They have to wait in the office till 11 or 12 o'clock in the night before they get back to their houses and they have to come early in the morning. They should be paid adequately allowances and bonuses. This requires the immediate attention of the Government.

“In this connection I also wish to state that the minimum wages fixed by the Government for motor transport workers is not implemented especially in the case of Malabar. In Malabar the road system is not also satisfactory. In my own constituency, I think the Government are deriving an income of Rs. 40 lakhs or so and the Government are not spending anything out of that income towards maintenance of good roads there. In the road from Payyanoor to Padichal for more than 20 to 25 miles motor buses cannot at all ply, for, the road is in such a bad condition. So, Government should see that where they derive income from the bus transport system, the roads are maintained in good repair and passengers are not put to difficulties.

“There is also huge overcrowding of buses in Malabar. Also there is unnecessary interference by the Police en route and thus the buses are delayed in running. When I was once going from Kottuparamba to Guruvayur, the bus was overloaded; on the way a Police constable stopped the bus; he did not enquire on the spot as to the number of passengers and all that, but took the bus driver to a private place and was talking to him for some time; then after some time the driver came back and the bus began its journey. Thus for reasons unknown to us, we were unnecessarily delayed and detained on the way for about half an hour. They do not actually find fault with overloading and take action on that account. Sometimes, overloading is allowed by the bus owners and sometimes it is done by the drivers and conductors en route.

“Therefore, I request the Hon. Minister for Transport that he should pay full attention to these matters and provide cheap and easy transport facilities to the public throughout the State;

[Sri K. P. Gopalan] 26th March 1955]

the Government should take suitable measures to find out ways and means by which they could provide cheap and easy transport for the people in the Madras City also. With these few words, I thank you, Sir.”

*SRI S. JAYARAMA REDDIAR :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பிரேரணையின்மீது ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே மான்யங்கள் விவாதத்திற்கு வந்தபோது நகரத்தில் நடக்கும் பஸ் போக்குவரத்தைப்பற்றி என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல விட்டுப்போய்விட்டது என்று நினைத்திருந்தேன். அதற்கு இப்பொழுது சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது குறித்து மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

10-31
a.m.

“பஸ் போக்குவரத்தை சர்க்கார் எடுத்து நடத்தவேண்டுமென்று ஆரம்பித்த காலத்திலிருந்தே நான் சட்டசபை அங்கத்தினராக இருந்து வந்திருக்கிறேன். அப்பொழுதே இந்தத் திட்டமானது வெற்றிகரமாக நடைபெறுமா என்ற சந்தேகத்திற்கிடையே அதை எடுத்து நடத்தினோம். ஆனால், இங்கு பேசிய மாஜி மந்திரி அவர்கள், இப்பொழுது ட்ரான்ஸ் போர்ட் மந்திரியாக இருப்பவர் மிகவும் நன்றாக சிரத்தை எடுத்துக்கொண்டு நிர்வாகத்தை நடத்திவருகிறார்களென்றும், அங்கத்தினர்களை இன்னும் கொஞ்சம் பொறுமையாக இருக்கும்படியும், பொறுமையாக இருந்தால் கூடியவிரைவில் எல்லாம் சரிவர நடந்துவிடும் என்றும் சொன்னார்கள். மாஜி மந்திரி அவர்களும் நன்றாக சிரத்தை எடுத்து வேலை செய்து வந்தார்கள். அதற்கு முன்பு இருந்த ஸ்ரீ கோபால் ரெட்டி அவர்களும் நன்றாக வேலை செய்துவந்தார்கள். அவர்களெல்லோருடைய எண்ணமும் நன்றாகத்தான் இருக்கிறது. இப்பொழுதிருக்கும் மந்திரி அவர்களும் திடீரென்று பஸ்களில் ஏறிச்சென்று பஸ் நிர்வாகம் எப்படி நடக்கிறது என்று சோதனை செய்து பார்த்துவருகின்றார்கள். விக்ரமசித்தன் என்ற ராஜா மாறுவேடம் பூண்டு நகரங்களைச் சுற்றிப் பார்த்துவருவார் என்று விக்ரமசித்தன் கதையில் நாம் படித்திருக்கின்றோம். அந்த முறையில் ட்ரான்ஸ்போர்ட் மந்திரி அவர்கள் விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்று அம்மாதிரி செய்துவருகிறார். ஆனால், நிலைமை என்னவென்றால் காலை 8-30 மணிக்கு சட்டசபைக் கூட்டத்திற்கு வரவேண்டுமென்று நகரத்தில் ஏதோ ஒரு இடத்திலிருந்து புறப்பட்டால் சரியான காலத்தில் வந்து சேரமுடியுமா என்பது சந்தேகம். ஹாஸ்டலில் தங்காமல் வேறு ஒரு நண்பர் வீட்டில் தங்கி 8-30 மணிக்கு சபைக்கு வரவேண்டுமென்று நினைத்து வீட்டைவிட்டுப் புறப்பட்டால் தின்பபடியாகிய 12½ ரூபாயைக் கூட பெறமுடியாமல் திரும்பிப்போகவேண்டிய நிலைமையானது ஏற்படும். சென்னை நகர பஸ் ட்ரான்ஸ்போர்ட் அந்த நிலைமையில் நடந்துவருகிறது. கார் இல்லாதவர்கள் காலாகாலத்தில் எங்கும் போய்ச்சேர முடியாது என்பதை விசனத்துடன் தெரிவிக்கவேண்டியிருக்கிறது. இது என்னுடைய அனுபவ பூர்வமான சமாசாரம். திருமலைப்பிள்ளை ரோடிலிருந்து பஸ்விலு புறப்பட்டு வரவேண்டுமென்று பஸ் ஸ்டாண்டுக்கு 8 மணிக்குச் சென்ற போது 9 மணி வரையில் பஸ் வராத காரணத்தால் டாக்ஸியொன்றை அமர்த்திக்கொண்டு சட்டசபைக் கூட்டத்திற்கு வரவேண்டியதாயிற்று. இரண்டரை செலவு செய்யவேண்டிய இடத்தில் இரண்டு ரூபாய் செலவு செய்யவேண்டி ஏற்பட்டது. அம்மாதிரி அனுபவங்கள் எங்களைப்போன்ற நிருப்பவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். மானியத்தை ஆதரிக்கக்கூடிய நான் இப்படிச் சொல்லுகிறேனே என்று நினைக்கக்கூடாது. பத்து வருஷங்களாய்விட்டது. சீர்திருத்தம் செய்கின்றோம், செய்கின்றோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் எப்பொழுது செய்யப் போகின்றீர்கள்? கிராமத்திலுள்ள சாதாரண படிக்காதவர்களுடைய பத்து பஸ்களைவைத்து நடத்தக்கூடியவர்களும் வெகு திறமையாக பஸ் சர்வீஸ் நடத்துகிறார்கள். சர்க்கார் பஸ்ஸை ஸ்டார்ட் செய்யும்போது ‘கியர் பாக்கலிஸ்’ என்ன இருக்கிறதோ இல்லையோ, தெரியவில்லை, ‘மைக்ரோபோன்’ வைத்திருக்கிறார்களோ தெரியவில்லை, அந்த முறையில் சத்தம் ஏற்படுகிறது. ஒவ்வொரு பஸ்ஸைப் பார்க்கும் போது அது பத்து வருஷங்களுக்கு முன்னமேயே ‘condemn’

[Sri S. Jayarama Reddiar] [26th March 1955]

பண்ணியிருக்கவேண்டிய பஸ் மாதிரி இருக்கிறது. வெளியில் இருக்கிற பஸ்ஸேட் பஸ் ஆபரேட்டர் ஒருவர் இப்படி பஸ் வைத்திருந்து பரேக் இன்ஸ்பெக்டர் அந்த பஸ்ஸுக்கு fitness சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்திருந்தால் அந்த பிரேக் இன்ஸ்பெக்டர் லஞ்சம் வாங்கிக்கொண்டுதான் சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்திருக்கவேண்டும் என்று மற்றவர்கள் நினைத்திருப்பார்கள். கவர்ன்மெண்ட் பஸ் ஆனபடியினால் எது வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் என்ற நிலையில் பஸ் சர்வீஸ் நடக்கிறது. நானாறு பஸ்களை வைத்து இத்தனை வருஷங்களாக ஐ.வி.எஸ். அதிகாரியின் தலைமையில் நடத்திவருகிறார்கள். ஐ.வி.எஸ்.காரர் என்றும் பரம்பரையாக கெட்டிக்காரர் என்று அர்த்தம். அப்படிப்பட்ட கெட்டிக்காரர் என்ன செய்தார் என்று தெரியவில்லை. அந்த மாதிரி நிலைமையில் பஸ் நடத்திக்கொண்டிருப்பதில் பிரயோஜனமில்லை. பத்துப்பதினைந்து லட்ச ரூபாய்தான் லாபம் வருகிறது. இதே எண்ணிக்கையுள்ள பஸ்களை வைத்து தனிப்பட்டவர்களுடைய நிர்வாகத்தின்கீழ் ட்ரான்ஸ்போர்ட் நடந்தால் 25 லட்ச ரூபாய் வரையில் லாபம் சம்பாதித்துக்கொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறார்கள் என்று நான் சுவால் விடுகிறேன். தனிப்பட்டவர்கள் மிகத் திறமையாக பஸ் சர்வீஸ் நடத்தி வரலாமா? அதைப்போல எத்தனையோ முதலாளிகள் நன்றாக நடத்திவருகிறார்கள். ஐ.வி.எஸ். அதிகாரியின் தலைமையின்கீழ் நடக்கும் பஸ் ட்ரான்ஸ்போர்ட் நிர்வாகம் இன்னும் திறம்பட அல்லவா நடக்க வேண்டும், அது லாபம் தரக்கூடியதாக அல்லவா நடக்க வேண்டும்? சென்னையிலிருந்து திருவண்ணாமலை போகும் பஸ் ரூட்டின் மூலம்? மைலுக்கு ரூ. 1½ கிடைக்கக்கூடிய அளவுக்கு நடக்கிறது. ஒரு மைலுக்கு ரூ. 2 அல்லது குறைந்தபட்சம் ரூ. 1½ ஆக நடப்பதில்லை என்பதை மந்திரி அவர்களின் கவனத்திற்குக்கொண்டு கிணற்றேன். நான் ஏதோ குறை சொல்வதாக நினைக்கக்கூடாது. இதைக் கட்டாயமாக நான் மந்திரி அவர்களுக்குச் சொல்லவேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டேன். சென்னை நகர பஸ் ட்ரான்ஸ்போர்ட்டை நன்றாக நடத்தவேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு மந்திரி அவர்கள் இருக்கிறார். பலதடவை அவர் அவர்கள் நினைத்துக்கொண்டிருப்பதாகவும், அதற்குப் போதுமான அளவு உத்தியோகஸ்தர்களைப்பிடித்தும் மற்றவர்களைப்பிடித்தும் உதவி கிடைக்க ஆனால், அப்படி நடத்துவதற்கு எவ்வளவு சரியானபடி உதவி இல்லாமல் நடந்துகொண்டால் நிர்ந்தாட்சண்யமாக அவனை உடனே நீக்கிவிட்டு நல்ல முறையில் நடத்துவார்களே எடுத்துக்கொண்டு வேலையை நடத்தவேண்டும். சென்னை நகரத்தில் பஸ் ட்ரான்ஸ்போர்ட் நடத்துவதை தேசியமயமாக்குவதற்கு எப்பொழுது சர்க்கார் முன்வந்திருக்கிறார்களோ, அதைத்திறம்பட வெற்றிகரமாக நடத்துவதற்கு வேண்டிய சகல முயற்சிகளையும் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். சென்னை நகர பஸ் ட்ரான்ஸ்போர்ட்டை நாஷனலைஸ் செய்ததில் சென்னை சர்க்கார் தோற்கடிக்கப்படவில்லை என்பதை நினைத்து வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“பஸ் சர்வீஸ் நடத்தும் விஷயத்தில் T.V.S. ஐப்பற்றி இந்தச் சமயத்தில் சொல்லாமற்போனால் பாவம் என்று நான் நினைக்கிறேன். மதுரையிலிருந்து விருதுநகருக்கு ரயிலில் பிரயாணம் செய்துகொண்டிருந்தவர்கள் இப்பொழுது அநேகமாக டி.வி.எஸ். செய்துகொண்டேயே விரும்புகிறார்கள். அங்கு அந்த மாதிரி நிலைமையில் பிரயாணம் போது சென்னை நகரத்தில் ஆரம்ப முதல் ஐ.வி.எஸ். அதிகாரியின் தலைமையில் சென்னை சர்க்கார் பஸ் ட்ரான்ஸ்போர்ட் நடத்தும் கேவலமான நிலைமையில் இருக்கிறதென்பதை விசனத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். நான் இம்மாதிரி சொல்வதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக்கூடாது. ஒரு சிநேகிதன் என்ற முறையில் எடுத்துக் கொண்டு சென்னை நகர பஸ் ட்ரான்ஸ்போர்ட்டை நல்லமுறையில் திறம்பட

[26th March 1955] [Sri S. Jayarama Reddiar]

நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்த உப மான்யத்தை ஆதரித்து என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI M. DHARMALINGAM :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் 10-34 a.m.
அவர்களே, இன்று இந்த சட்டசபையில் விவாதத்திலிருக்கும் மானியத்தை ஆதரித்துப் பேசுவதோடு கூட ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் அரசாங்கம் காட்டுகிற அக்கறைக்கு அந்தந்த இலாகாவின் அமைச்சரை நாம் பாராட்டி வந்திருக்கிறோம். அதேமுறையில் இன்று இந்த இலாகா சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சரவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவரை நான் பாராட்டுகின்றேன்.

“முதலில் கிராமாந்திரங்களில் ஓடுகிற பஸ்களைப்பற்றி பேசுகிறபோது பஸ்கள் எந்த நிலைமையில் இருக்கின்றன என்பதைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மதராசிலிருந்து புறப்படுகிற லாரிகளுக்கும் கிராமங்களில் ஓடுகிற பஸ்களுக்கும் யாதொரு வித்தியாசமும் இல்லையென்று நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட அதிகாரிகள் அந்த பஸ்களை சரியான முறையில் பார்வையிட்டு அதற்கான வசதிகளைச் செய்துகொடுக்கத் தவறுகிறார்கள் என்பதை அரசாங்கத்தின் பார்வைக்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். அதுவிஷயத்தில் அரசாங்கம் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு லாரிகளைப்போல் இல்லாமல் இருந்தாலுங்கூட சென்னையில் ஓடுகிற பஸ்களைப்போல் இல்லாமல் இருந்தாலுங்கூட சில காரணங்களைக் குறிப்பிட்டு ஒரு சில வசதிகளை ஏற்படுத்திக்கொடுக்கவேண்டும் என்பது அரசாங்கத்திற்கு அவசியம் என்பதை நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

“இங்கு பேசுகிறபோது சில அங்கத்தினர்கள், டீசல் பஸ் கொண்டு வந்திருப்பதைப் பாராட்டினார்கள். வாஸ்தவத்திலே இது பாராட்டவேண்டியது தான். குறைந்த செலவில் ஓடுகிறது. அதிக மைல்கள் தூரம் இது ஓடுகிறது. அதனால் சொந்தக்காரர்களுக்குப் பணம் மிச்சமாகிறது என்று குறிப்பிட்டுக் காட்டுகிறார்கள். சொந்தக்காரர்களுக்கு லாபம் இருக்கிறதென்பதை அரசாங்கம் அறிந்துகொண்டிருக்கும்போது அந்த பஸ்களிலே வேலைசெய்கிற தொழிலாளர்களுக்கு ஏதாவது லாபத்தைக்கொடுக்க முதலாளிகள் முன் வந்திருக்கிறார்களா என்பதை அரசாங்கம் யோசித்திருக்குமென்று நினைக்கிறேன். இருந்தாலும் தொழிலாளர்களுக்கு போதிய ஊதியம் கொடுக்கப் படவில்லை என்பதைக் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். அந்தக் காலத்தில் ஸ்டேஜ் காரேஜெல் சர்சார்ஜ் சட்டத்தில் தொழிலாளர்களுக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட சம்பளம் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர உயர்த்தப்படவில்லை. எப்படி குறைக்கப்பட்டது என்றால் சர்சார்ஜ் கொண்டுவந்த பிறகு சர்சார்ஜ் மூலம் சொந்தக்காரர்கள் அரசாங்கத்திற்கு எவ்வளவு பணம் கொடுக்க நேரிட்டதோ அந்தப் பணத்தை அவர்கள் கையிலிருந்து கொடுப்பது அல்ல. அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் வரும்படியிலிருந்து கொடுக்க பிரயத்தனம் செய்யவில்லை. ஆனால் பஸ்ஸை வைத்துக்கொண்டிருக்கிற டிரைவர், கண்டக்டர்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைத்தும் அவர்களுக்கு கொடுத்துக் கொண்டுவரும் சம்பளத்தைக் குறைத்தும், திண்ப்படி batta-வைக் குறைத்தும் அதிலிருந்து சரிக்கட்டி அரசாங்கத்திற்குச் சேரவேண்டிய பணத்தைக்கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்களேதவிர, தொழிலாளர்களுக்கு எந்த விதமான சலுகையும் கொடுப்பதில்லை என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக்கொண்டுவர விரும்புகின்றேன். அந்த பஸ்களிலே எப்பொழுது அதிகமாக பணம் வருகிறதோ, அதற்குக் காரணமாக உள்ள அந்த பஸ்களில் வேலைசெய்கிற பஸ்டிரைவர்கள், கண்டக்டர்கள், செக்கிங் இன்ஸ்பெக்டர்கள் ஆகியவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்தவேண்டியதவசியம். பேட்டா, சம்பளம் உயர்த்தப்படுவதோடு, விடுமுறை தினங்களையும் அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“அத்தோடு மட்டுமல்ல Factory Act-ன் பிரகாரம், பஸ்களில் வேலைசெய்யும் தொழிலாளிகளை மாதத்திற்கு 13 அல்லது 14 நாட்களுக்குமேல் வேலைசெய்யச் சொல்லக்கூடாது என்று அந்த சட்டத்தில்

[Sri M. Dharmalingam] [26th March 1955]

குறிப்பிட்டிருப்பதாக அறிகிறோம். ஆனால், உண்மையில் அவர்களை மாதத்திற்கு குறைந்தது 20 நாட்களாவது duty செய்யச் சொல்கிறார்கள் என்று அந்த பஸ் தொழிலாளிகள் கூறுகிறார்கள். இந்த விஷயம் அரசாங்கத்தின் பார்வைக்கு வந்திருக்குமென்று நினைக்கிறேன். முதலாளிகள் சட்டத்திற்கு விரோதமாக, தங்களை நடத்துகிறார்கள் என்று ஏழைத் தொழிலாளிகள் கூறும்போது, அதைத் தீர விசாரணைசெய்து ஆவன செய்து கொடுக்கவேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமையாகும் என்பதை எடுத்துச் சொல்லவிரும்புகிறேன்.

“அத்தோடுமட்டுமல்ல. அன்று ஒரு நாள் நான் கேட்ட கேள்விக்கு பதில் சொல்லும்போது, இந்த Brake Inspector-கள், motor vehicle-களை check செய்து, குறிப்பிட்ட ரோடுகளின் வழியாக அவைகள் போவதற்கு தகுந்த முறையில் இருக்கின்றனவா என்று சொல்வதற்காக வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், அதுதான் அவர்களின் முக்கியமான கடமை என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் எனக்குத் தெரிந்தவுரையில், எந்த Brake Inspector-ம் இந்த duty-ல் அதிகமான கவனம் செலுத்துவதில்லை என்று சர்க்காரின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அவர்கள் பஸ்கள் ஓடும்போது மத்தியில் வந்து நிறுத்தி, உள்ளே ஏறி overload check செய்து, ஏழை டிரைவர், கண்டக்டர்களை ஹிம்ஸை செய்வதிலும், அவர்கள் பேரில் overload case போடுவதிலும்தான் அக்கறை காட்டுகிறார்களே தவிர, என்ஜினில் என்ன mistake, வண்டி running condition-ல் இருக்கிறதா, குறிப்பிட்ட நேரத்தில் போய்சேரவும் பிரயாணம் செய்யும் பிரயாணிகளுக்கு இடைஞ்சலின்றி பிரயாணம்செய்யவும் சரியான முறையில் வசதிகள் இருக்கின்றனவா, என்பனவற்றை எல்லாம் கவனிப்பதும் கிடையாது. அவர்கள் இப்படி வண்டிகள் ஓடும்போது இடையிலவந்து நிறுத்துவதால், அவற்றில் பிரயாணம் செய்கிற பிரயாணிகளுக்கு தடங்கலும், காலதாமதமும் ஏற்பட்டு, குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு நேரத்துடன் போய் சேருவோம் என்ற நம்பிக்கை இல்லாது போய்விடுகிறது. அப்படி நேர்ந்தும் இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த Brake Inspector-களை, அவைசியமான காரியங்களில் கவனம் செலுத்தவேண்டாமென்றும், overload check செய்வதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற போலீஸ் அதிகாரிகள், அதை check செய்வார்கள் என்றும், பிரேக் இன்ஸ் பெக்டர்கள் கண்டிப்பாக தங்களுக்கு குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிற வேலையில் அதிக கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்றும், சர்க்கார் கட்டாயப்படுத்த வேண்டுமென்று வலியுறுத்தி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அத்தோடுமட்டுமல்ல. இந்த தனிப்பட்ட பஸ் முதலாளிகளிடம் வேலைசெய்யும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அதாவது டிரைவர்கள், கண்டக்டர்களுக்கு சரியான பாதுகாப்பு கொடுக்கப்படவில்லை, மேலும் சர்க்கார் போக்குவரத்து ஸ்தாபனத்தின்கீழ் வேலைசெய்கிற டிரைவர், கண்டக்டர்களுக்கு அளிக்கப்படுகிற சலுகைகள், தனிப்பட்டவர்கள் ஸ்தாபனத்தில் வேலைசெய்யக்கூடிய கண்டக்டர், டிரைவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஆகவே, private owner-களுடைய பஸ்களில் வேலைசெய்யும், டிரைவர், கண்டக்டர்களுக்கு சலுகைகாட்ட, அரசாங்கம் வேலைசெய்யும், உடனடியாகக் கொண்டுவரவேண்டும். அத்தோடுமட்டுமல்லாமல், அவர்களுக்கு சரியான பாதுகாப்பு கொடுக்க ஜில்லா கலெக்டர், அவர்கள் பாகவும் R.T.B. செக்ரடரியாகவும், M.L.A.-க்கள், பிரசிடென்ட் S.P. இவர்களைகொண்ட ஒரு கமிட்டி நியமித்து, அதன்மூலமாக ஆலோசனைசெய்து, எந்த டிரைவரையாவது அல்லது கண்டக்டரையாவது வேலையிலிருந்து நிறுத்தவேண்டுமென்றாலும், அந்த கமிட்டியில் அங்கீகாரம் செய்தபிறகுதான் நிறுத்தவேண்டுமெனவிர பஸ் சொந்தக் காரர்களே வேலையிலிருந்து நீக்கக்கூடாது என்றும் உத்திரவு பிறப்பிக்க அரசாங்கம் அவசியம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“அத்தோடுமட்டுமல்ல. பஸ் பர்மிட்டுகள் வழங்குவதில் அரசாங்கத்தின் கவனம் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். பஸ் பர்மிட்டுகளுக்காக

[Sri M. Dharmalingam] 26th March 1955]

முதலாளிகள் R.T.B.-க்கு application-கள் போடுகிறார்கள். இந்த மனுக்களை R.T.B. பரிசீலனை செய்யவேண்டியது மிகவும் அவசியம். அப்படி பரிசீலனை செய்யும்போது, எந்த முதலாளிக்கு அல்லது நபருக்கு தேவையான யோக்கியதாம்சங்கள் இருக்கின்றன என்பதை ஆராய வேண்டும். அப்படிச் செய்யாமல், யாருக்காவது R.T.B. முதலில் பர்மிட் கொடுத்துவிடுவது, அதற்குப் பிறகு இரண்டு மாதகாலம் அந்த பஸ் முதலாளி பஸ் ஓட்டினபிறகு, பாதிக்கப்பட்ட மற்றொரு முதலாளி ஓ.R.T.B.-க்கு appeal செய்வது, C.R.T.B. முதலில் பஸ் ஓட்டின முதலாளியை எடுத்துவிட்டு, மற்றைய முதலாளிக்கு கொடுப்பது என்று நடைமுறையில் ஏற்பட்டுவருகிறது. முதலில் பஸ் ஓட்டின முதலாளிக்கு R.T.B. கொடுத்த permit-னால் பிரயோஜனம் இல்லாது போவதுடன், மிகுந்த நஷ்டமும் ஏற்படுகிறது என்பதை சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆகவே, R.T.B. பஸ் பெர்மிட்டுகளுக்காக போடப்படும் application-களை நல்லமுறையில் பரிசீலனைசெய்து, எந்த நபருக்கு தகுந்த யோக்கியதாம்சங்கள் இருக்கின்றனவோ, அவருக்கு பர்மிட் கொடுக்க முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படியும் யாராவது appeal செய்தால் கூட, C.R.T.B.-ல், R.T.B.-ன் உத்திரவு ஊர்ஜிதமாக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு பேச இந்த சந்தர்ப்பத்தை அளித்த சபைத்தலைவர் அவர்களுக்கு என்னுடைய வணக்கத்தை தெரிவித்து, என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.”

Sri S. RAMALINGAM :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, 10-43 a.m. இந்த மான்யத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல பிரியப்படுகிறேன். ரென்ஜை நகரத்தில் பஸ் போக்கு வரத்து எந்த நிலைமையில் இருக்கிறது என்பதைப் பற்றியும் போக்கு வரத்து எவ்வளவு சாதகமாக இருக்கிறது என்பதைப் பற்றியும் இங்குள்ள பல அங்கத்தினர்கள் இன்றைக்கும் இதற்கு முன்பாகவும் பல தடவை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதற்கு சர்க்கார் ஒவ்வொரு தடவையும் பதில் சொல்லும்போது அதைப்பற்றி தீவிரமாக கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறோம், ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் தவிர சரியான நடவடிக்கை எடுத்து பொது மக்களுக்கு போதுமான வசதி அளித்திருக்கிறார்களா என்றால் எந்த விதமாக நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொண்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இன்றைக்கு போக்கு வரத்தில் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய நெறுக்கடியைத் தவிர்க்க வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் வருத்தத்துடன் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“ட்ராம்கள் நின்றபிறகு, சுமார் மூன்று லட்சம் ஜனங்களுக்கு போக்கு வரத்து நடத்திக் கொண்டு வந்த அந்த வசதி நின்ற பிறகு, சர்க்கார் ஏதாவதும் அதிகப்படியான பஸ்களை விட்டிருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் போக்குவரத்தில் ஏற்பட்டிருக்கும் நெறுக்கடியை தவிர்ப்பதற்குகான பஸ்களை இன்னும் விடவில்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. எந்த இடத்தில் பார்த்தாலும் அதிலும் peak hour-களில் அதாவது காலை 8 மணியிலிருந்து 11 மணி வரையிலும் சாயங்காலம் 4 மணியிலிருந்து 7 மணி வரையிலும் இதை கவனித்தால் நன்றாகத் தெரியும். அப்பொழுது ஜனங்கள் பஸ்களுக்குக் காத்துக் கொண்டிருப்பதும் பஸ்விலே உள்ள நெறுக்கடியும் நன்றாகத் தெரியும். ஆனால் மந்திரிகள் சாதாரணமாக பஸ்களில் பிரயாணம் செய்திருக்க மாட்டார்கள். அவர்களுக்கு அந்த நெறுக்கடியைப்பற்றி தெரிந்திருக்காது. சாயங்காலங்களில் சைனா பஜாருக்குச் சென்று பவுன்டன் பேனா இங்க வாங்கிவர வேண்டும் என்றாலும் பஸ்விலே போய் வருவதற்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. பல சமயங்களில் பிரயாணிகள் தங்களுடைய மணிபர்ஸ்களைக் கூட இழக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஒரு பஸ்விலே நான் போய்க் கொண்டிருக்கும்போது அந்த பஸ்விலே இரண்டு பேர்கள் (தம்பதிகள்) ஏறிக் கொண்டார்கள். அவர்கள் பஸ்விலே ஏறியவுடன் கண்டக்டர் அவர்களே

[Sri S. Ramalingam] [26th March 1955]

டம் வந்து எந்த இடத்திற்குப் போகவேண்டும் என்று கேட்டான். அந்த தம்பதிகளில் புருஷன் இடத்தைச் சொல்லி விட்டு கட்டணம் கொடுக்க வேண்டும் என்று தன்னுடைய சட்டப்பையில் கையை விட்டால் அவனுடைய மணிபர்ஸ் அவனுடைய பையில் காணும். அவருடைய மணிப் பர்ஸை யாரோ அடித்துக்கொண்டு போய்விட்டான். அவர்களால் கீழேயும் இறங்க முடியவில்லை. கண்டக்டர் டிக்கட் கட்டணத்தை கொடுத்துவிட்டுத்தான் போக வேண்டும் என்று சொல்லுகிறான். இந்த நிலைமையில் அந்த தம்பதிகள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். தான் டிக்கட்டை கிழித்து விட்டதால் அந்த தம்பதிகள் கட்டணத்தைக் கட்டத் தான் வேண்டும் என்று கண்டக்டர் சொல்லுகிறான். இந்த நிலைமையில் அவர்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். நல்ல வேளையாக அங்குள்ள ஒருவர் அவர்களுக்கு டிக்கட்டின் கட்டணத்தைக் கொடுத்து உதவி செய்தார். இந்த நிலைமையில் இருக்கிறது பஸ்களில் போவதாக இருந்தால், இப்படி பஸ்களில் பிரயாணம் செய்யும்போது மக்கள் அவமானப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்படி பல காரியங்கள் பஸ்களில் நடக்கின்றன. அந்த தம்பதிகளுக்கு இரண்டு அணுக் கூட கொடுக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டது. இப்படிப்பட்ட நிலைமை நகரத்தில் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இதில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

“இந்தப் போக்கு வரத்தை சர்க்காரால் நடத்த முடியவில்லை என்றால், தேவையான பஸ்களை சர்க்காரால் விட முடியவில்லை யென்றால், பரையேட் கம்பெனிகளுக்குக் கொடுத்து விடலாம். இப்பொழுது சர்க்காரிடம் இருக்கும் பஸ்களை வைத்துக்கொண்டு பரையேட் கம்பெனிகள் நகரப் பஸ் போக்குவரத்தை நல்ல முறையில் நடத்தலாம். அல்லது எந்தக் கம்பெனிகள் நகரத்தில் பஸ்களை வைத்து விடுவதற்கு தயாராக இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்குக் கொடுத்து விடலாம். இப்பொழுது இருக்கும் பஸ்களை வைத்துக்கொண்டும் பரையேட் கம்பெனிகளுக்கும் கொடுத்து இந்த போக்கு வரத்தை நடத்தினால் ஒரு வேளை இந்த போக்கு வரத்து கஷ்டத்தை சமாளிக்க முடியும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய காங்கிரஸ் அங்கத்தினர் கூட இந்த போக்கு வரத்து இலாகா வெற்றி என்ற அளவில் இருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார். அவர் சொன்னதில் தவறு இல்லை. உண்மையில் இந்தத் திட்டம் தோல்வி அடைந்து விடும் என்று நாம் பயப்பட வேண்டியதில்லை. இப்பொழுது நாம் அதை மோனாப்பலியாக எடுத்து நடத்துகிறோம். அவ்விதம் இல்லாமல் பரையேட் கம்பெனிகள் யார் நடத்துவதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கும் நகரத்தில் பஸ்களை ஒடுவதற்கு அனுமதிக்கலாம். அவர்களும் ஆபத்தும் வராது. இந்த யோசனையை சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டு அதை கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தப்படியாக ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைப்பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த பஸ் போக்குவரத்தில் அதிகமாகப் போய்க் கொண்டிருப்பவர்கள் சாதாரண நடுத்தர வகுப்பினர்களும் அவர்களில் குறிப்பாக குமாஸ்தாக்களும், உபாத்தியாயர்களும், மாணவர்களும் தான் அதிகமாக போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தினசரி இரண்டணுவோ சிரமம் ஏற்படுகிறது. சம்பளம் வாங்கியவுடன் அவர்கள் எங்கு போக வேண்டுமோ அந்த இடங்களுக்கு அவர்களுக்கு சீசன் டிக்கட்டுகள் கொடுத்து உதவலாம். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு சர்க்கார் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது ஒன்றிரண்டு இடங்களுக்குத்தான் அந்த முறையை வைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதை நகரம் பூராவக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டும். சொல்வர்களும் மற்றவர்களும் தினசரி போகிறவர்கள் மாதம் ஒரு தடவை மட்டும் சீசன் டிக்கட் வாங்கிக் கொள்வதற்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். அப்படி சீசன் டிக்கட்டுகளை வாங்கும்போது அவர்களுக்கு கன்செஷனும் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி கொடுத்தால்

[26th March 1955] [Sri S. Ramalingam]

தான் அவர்கள் அந்த சீசன் டிக்கட்டுகளை வாங்குவதற்கு உத்சாகம் ஏற்படும். அதிகமாக ஆதரவும் கொடுப்பார்கள். இப்பொழுது ஒன்றிரண்டு இடங்களில் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அதற்கு அதிகமாக ஆதரவு கிடைக்கவில்லை. அதனால் மற்ற இடங்களுக்கு அதை விஸ்தரிக்க வில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ரயில்வேயைப்போல் டிக்கட் வாங்கும்போது ஜனங்களுக்கு கன்செஷன் கொடுத்தால் அதாவது ரயில்வேயைப்போல் ஏற்கெனவே உள்ள சார்ஜாக்கு முக்கால் சார்ஜை வசூல் செய்து கன்செஷன் கொடுத்தால் ஜனங்கள் அதற்கு ஆதரவு கொடுப்பார்கள். மூன்று மாதத்திற்குக் கொடுக்கும்போது இன்னும் குறைவாக ரயில்வேயில் கொடுக்கிறார்கள். அதனால் அங்கு அடிக்கடி போகிறவர்களும் தினசரி போகிறவர்களும் அப்படிப்பட்ட சீசன் டிக்கட்டுகளை வாங்குகிறார்கள். இந்த முறையை அனுஷ்டித்தால் தினசரி வாங்கக் கூடியவர்கள் டிக்கட்டுகளை, தினசரி வாங்கிக்கொண்டிருக்கமாட்டார்கள். அந்த முறையில் சர்க்காரும் பஸ்களில் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அத்துடன் தலைமை ஆசிரியருடைய சர்ட்டிபிகேட் வாங்கி வரும் மாணவர்களுக்கும் சிறுவர்களுக்கும் அரை சார்ஜ் என்று சீசன் டிக்கட்டுகளுக்கு வாங்கினால் நலமாக இருக்கும். அப்படி இப்பொழுது ரயில்வேயில் கொடுக்கிறார்கள். 18 வயது வந்தவர்களும் இப்படி அரை சார்ஜ் கொடுத்து சீசன் டிக்கட் வாங்கிக் கொண்டு பிரயாணம் செய்து வருகிறார்கள். அந்த முறையிலும் நமது சர்க்கார் சீசன் டிக்கட்டுகளை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படி கன்செஷன் கொடுத்து உதவினால் ஜனங்கள் உத்சாகத்துடன் சீசன் டிக்கட்டுகளை வாங்குவதற்கு முன் வருவார்கள். இந்த முறையில் நமது டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகா ஏற்படுத்தாமலிருப்பதைக் கண்டு நான் வருத்தப்படுகிறேன். ஆகவே பள்ளிக்கூட மாணவர்களுக்கு அரை சார்ஜில் சீசன் டிக்கட்டுகள் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடுசெய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தப்படியாக கவர்ன்மெண்டில் இப்பொழுது ஆர்ட்ஸ் காலேஜ் நடத்துகிறார்கள். அந்த கலேஜுக்கு தனி ஆஸ்டல் கிடையாது. அந்தக் காலேஜில் படிக்கக்கூடிய மாணவர்கள் கிண்டி காலேஜ் ஆஸ்டலில் தங்கி இந்த காலேஜுக்கு வந்து படிக்கிறார்கள். அந்த ஆஸ்டலிலிருந்து இந்த காலேஜுக்கு வருவதற்கு மாணவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆஸ்டலில் சாப்பிட்டு விட்டு பொது மக்களுடன் அவர்களும் சேர்ந்து கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு பஸ்களில் வர வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி வரும்போது அவர்களால் குறித்த நேரத்திற்கு காலேஜுக்கு வர முடியவில்லை. நேரங் கழித்து அநேகம் நாட்களில் வருகிறார்கள். பல மாணவர்கள் சைதாப்பேட்டை ஆற்றைத் தாண்டிக் கொண்டு வேறு ரூட் பஸ்களில் இடம் கிடைக்கும் என்று அந்த ரூட்டுகளுக்குச் சென்று மற்ற பஸ்களில் வருகிறார்கள். இந்த நிலைமையில் மாணவர்கள் தங்களுக்கு என்று தனியாக ஒரு பஸ் விட வேண்டும் என்று கனம் மந்திரியிடம் தூது வந்து சொன்னார்கள். அப்பொழுது அதைப்பற்றி கவனிக்கப்படும் என்று மந்திரி பதில் சொன்னதாகத் தெரிய வருகிறது. அப்படி விடுவதாக வாக்குறுதி கொடுத்ததாகவும் தெரிய வருகிறது. மந்திரி அவர்கள் இதைப்பற்றி ஆலோசிக்கிறேன் என்று சொன்னார்களே தவிர எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொண்டதாகவே தெரியவில்லை. அந்த மாணவர்களுக்கு தனி பஸ் தேவையில்லை. ஒரு ரூட்டிலிருந்து ஒரு பஸ்ஸை withdraw செய்து காலையில் மட்டும் தனி பஸ் அவர்களுக்கு விட்டால் போதும். சாயங்காலம் அவர்களுக்கு தேவையில்லை என்று கூட சொல்லுகிறார்கள். அவர்களுக்கு தனியாக பஸ் விடாமல் ஒரு டிரிப் பஸ்ஸை எடுத்து அதை கிண்டி ஆஸ்டலுக்குள் விட்டு அவர்களை மட்டும் ஏற்றிக்கொண்டு ஆர்ட்ஸ் காலேஜில் கொண்டு வந்து விட்டால் போதும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த சிறிய கோரிக்கையை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொண்டு செய்யக் கூடாதா என்று கேட்கிறேன். இதற்குக் கூட சர்க்கார் இயங்கவில்லை யென்றால் இவர்கள் பேரில் மாணவர்களுக்கு எப்படி அபிமானமும் அன்பும் இருக்கும் என்று கேட்கிறேன். மாணவர்கள் அதற்குள்ள ரேட்டைக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். கன்செஷன் கூட கொடுக்க வேண்டாம், பொது மக்கள் எந்த ரேட்டு கொடுக்கிறார்களோ அதையே அவர்களும் கொடுக்கத்

[Sri S. Ramalingam] [26th March 1955]

தயாராக இருக்கிறார்கள். அங்குள்ள சுமார் 40 அல்லது 50 மாணவர்களுக்கு இந்த உபகாரம் செய்யக் கூடாதா? மெடிகல் காலேஜ் முதலிய காலேஜ்களுக்கு தனியாக இரண்டு பஸ்கள் இருக்கின்றன. அப்படி தனிப்பட்ட பஸ்கள் வேண்டும் என்று கேட்க வில்லை. இதை சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“நகரத்தில் இப்பொழுது பெரிய பஸ்கள் இரண்டு மூன்று மாதங்களாக ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன. இவைகளுக்கு இரண்டு கண்டெக்டர்கள் வேண்டும் என்று எவ்வளவோ அங்கத்தினர்கள் யோசனை சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றி சர்க்கார் கவனிக்கிறதும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் தவிர இன்னும் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டதாகவே தெரியவில்லை. இப்பொழுது வெய்யில் காலம் வந்து விட்டது. அந்த பஸ்களில் சுமார் 100 பேர்களை ஏற்றிக்கொண்டு டிக்கட் கொடுக்கிறார்கள். அப்பொழுது வெய்யிலில் நிறுத்தி வைத்து விடுகிறார்கள். டிக்கட் கொடுப்பதற்குள் அதிலுள்ள பிரயாணிகள் படும் கஷ்டம் அப்படி இப்படி இல்லை. புனி மூட்டையை அடைப்பது போல் அடைத்து விட்டு டிக்கட் கொடுக்கிறார்கள். வெய்யில் சிக்க முடியாத நிலைமையில் நெறுக்கத்தில் டிக்கட் கொடுத்தால் ஜனங்களால் அதை சிக்க முடியவில்லை. மயக்கம் கூட போட்டுவிடும் என்ற நிலைமை ஏற்படும் போல் தோன்றுகிறது. அதை இப்பொழுதே எச்சரிக்கிறேன். அதனால் கடுமையான வெய்யில் வருவதற்கு முன்னால் இரண்டு கண்டக்டர்களைப் போட்டு சீக்கிரத்தில் டிக்கட்டுகளைக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கடைசியாக ஒரு மிக முக்கியமான விஷயத்தைப்பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பத்து வருஷங்களாக இந்த இலாகாவை டெம்பரவரியாகவே வைத்து கொண்டு வருஷா வருஷம் சாங்ஷன் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படி இருப்பதில் பிரயோசனமில்லை. அதனால் இதில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு உற்சாகம் ஏற்படாது. இன்மேல் நாம் பஸ் சர்வீசை எடுத்துத்தான் நடத்தப்போகிறோம் என்று தீர்மானம் செய்திருக்கிறோம். அந்த நிலைமையில் இந்த இலாகாவை இன்னும் டெம்பரவரியாக வைத்துக் கொண்டிருப்பதில் பிரயோசனம் இல்லை. அதில் கொடுக்க வேண்டும். அதனால் அந்த இலாகாவை நிரந்தரமாகவும் செய்யும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படி நிரந்தரமாக்க வேண்ட வேலை செய்யும் சிப்பந்திகளுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க சர்க்கார் ஆலோசிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

10-53
a.m.

SRI V. BALAKRISHNAN :—

“சபைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். சர்க்காரால் ஏற்று நடத்தப் படும் மோட்டார் போக்கு வரத்து ஸ்தாபனத்தின் கீழ் உள்ள ஆனால் அவற்றை ஒட்டுகிற டிரைவர்கள், கண்டக்டர்கள் போல்தான் குற்றமிருக்கிறது என்று நான் தைரியமாக சொல்லுகிறேன். டிரைவர்களை எடுத்துக்கொண்டால், அவர்கள் கண்களை மூடிக் கொண்டு, பஸ்களை எடுத்து வேகமாக ஓட்டுகிறார்கள். நிறுத்த வேண்டிய இடங்களில் பஸ்களை நிறுத்துவதில்லை. 100 கெஜம் இங்கிட்டோ அல்லது 100 கெஜம் தாண்டியோ பஸ்களை நிறுத்துகிறார்கள். அதுபோல கண்டக்டர்களும், பொது மக்களுடன் சரியான முறையில் நடந்து கொள்ளாமல், பொது மக்கள் அருவெறுப்போடும் பொது மக்களை மரியாதைக் குறைவாக பல இடங்களில் பல வண்டிகளில் நடத்துகிறார்கள். இதன் பலனாக பொது மக்கள் எல்லோரும் சர்க்காரை குறை சொல்லுகிறார்கள். சர்க்கார் அதற்கென்ன வதை விட்டு, கண்டக்டர்கள், டிரைவர்களிடம் போய் உபதேசம் செய்தால் நன்றாக இருக்கும், நமது சர்க்கார் பஸ்கள் அழகாயில்லை என்று சொல்லுவது தவறு. அவைகள் மிகவும் அழகாக இருக்கின்றன. சௌகரியம்

[Sri V. Balakrishnan] 26th March 1955]

இல்லையென்று சொல்வதும் தவறு. ரொம்ப சௌகரியமாயிருக்கிறது. இலங்கை பஸ்களை பார்த்தாலும் சரி, பம்பாய் பஸ்களை பார்த்தாலும் சரி, அவைகளை விட நமது சர்க்கார் பஸ்கள் மிகவும் சௌகரியமாயிருக்கின்றன. ஆனால் இந்த பஸ் கண்டக்டர்களும், டிரைவர்களும், தங்களுக்கு வேண்டியவர்களை, மட்டும் இறங்கும் வழியாக பஸ்களில் ஏற அனுமதிக்கிறார்கள். அதோடு கூட, இந்த போலீஸ் அதிகாரிகள், பஸ்கள் தங்களுடைய ஏக போக உரிமை என்று நினைத்துக்கொண்டு பஸ்கள் எந்த இடத்தில் போய் நின்றாலும், ஏறும் வழியாக இறங்குவது, இறங்கும் வழியாக உள்ளே ஏறுவது போன்ற காரியங்களை செய்கிறார்கள். இதைப் பார்க்கும் அன்னிய நாட்டுக்காரர்கள், என்னிடத்தில் ஒருதடவை சொன்னார்கள், உங்களுடைய ராஜ்யத்தில் போலீஸ்காரர்கள் நீங்கள் வைத்திருக்கும் சட்டங்களின்படி நடப்பதில்லையா? என்று அதைப்போலவேதான் பஸ் டிரைவர்களும், கண்டக்டர்களும் நடக்கிறார்கள். வேண்டுமென்றால், கனம் மந்திரி அவர்கள் மாறு வேடம் பூண்டு அதுவும் பெண்ணாக மாறு வேடம் பூண்டு Government Motor Transport Bus stop-ல் நின்று பார்த்தால் தெரியும். Parry's Corner-லிருந்து வரும் பஸ்களில் எல்லாம், அவைகள் மோட்டார் டிரான்ஸ் போர்டு நிலைய ஸ்டாப்பை விட்டு தாண்டும்போது, கண்டக்டர்கள், டிரைவர்கள், அத்தனை பேரும் கும்பல் கும்பலாக, இறங்கும் வழியாக உள்ளே நுழைகிறார்கள். நான் கூட ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் இதைப்பற்றி அவர்களிடம் கேட்ட போது, என் பேரில் ஆத்திரம் அடைந்தார்கள். இதைப்போன்ற காரணங்கள்தான் மக்களுக்கு வெறுப்பை ஏற்படுத்தி, அவர்கள் மந்திரிகளையும், சர்க்காரையும் குற்றம் சொல்லக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்துகிறது.

“பெண்களுக்கென்று பஸ்களில் இடம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அந்த இடத்தில் பெண்கள் யாரும் உட்காருவது பகீரத பிரயத்தனம். ஏனென்றால், Parry's Corner-லிருந்து பஸ்கள் புறப்படும் போது, ஆண்கள் போய் அந்த இடங்களில் உட்கார்ந்து கொள்ளுகிறார்கள். கண்டக்டர் சொன்னாலும் கூட ‘பரவாயில்லை பெண்கள் வரும்போது இடத்தை கொடுத்து விடுகிறோம்’ என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், போகப் போக இரண்டு மூன்று ஸ்டாபிங்களில் ஆண்களை ஏறுகிறார்கள். பஸ் நிறைந்து விடுகிறது. Mount Road-லிருந்து T. Nagar-க்கு வராத போக வேண்டி வந்தால், பஸ்கள் Mount Road-க்கு வரும் போதே Full-ஆக இருக்கிறது. Mount Road Bus stop மரத்தடியில் 5, 6 பெண்கள் புஸ்தகம் வைத்துக் கொண்டு, T. Nagar-க்கு போக வேண்டியவர்களாக இருந்தாலும் கூட, பஸ்வில் ‘No place’ என்று கையை காண்பித்து விட்டு போய் விடுகிறார்கள். நான் அவர்களை கேட்டுக் கொள்வது என்னவென்றால், பெண்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்குமிடம், எப்போதுமே ஒதுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். பெண்கள் பஸ்களில் ஏறினால், அந்த இடத்தில் உட்கார்ந்து கொள்ள வேண்டும். பெண்களை ஏறவில்லை என்றாலும், அந்த இடம் காலியாகவேதான் இருக்க வேண்டும். அப்படி யிருந்தால் தான், பெண்களுக்கு என்று செய்யப்பட்டிருக்கும் நன்மை, அவர்கள் அடையக்கூடியதாக இருக்குமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“அடுத்தப்படியாக Motor Transport Department-ல் நீண்ட நாட்களாகவே ஒரு குறையிருப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. அதாவது அந்த டிபார்ட்மெண்டில், இருப்பவர்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் West Coast-ஐ சேர்ந்தவர்கள் என்ற குற்றம் சாட்டப்பட்டு வருகிறது. இது எவ்வளவு தூரம் உண்மையான விஷயம் என்று எனக்குத் தெரியாது. அந்தக் குற்றச் சாட்டுக்கு இடம் கொடுக்காமல், கீழ்த்தர சிப்பந்திகளிலிருந்து மேல் தர சிப்பந்திகள் வரை நியமிக்கப்படும்போது, கூடுமான வரையில் பிராந்திய வாரியாக நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்படி சிப்பந்திகளில் பெரும்பான்மையானவர்கள், West Coast-ஐ சார்ந்தவர்களாக இருப்பதற்கு ஒரு காரணம் கூறப்படுகிறது. அதாவது அந்த டிபார்ட்மெண்டில் உள்ள மேலதிகாரிகள் எல்லாம் West Coast-ஐ சேர்ந்தவர்கள், ஆகவே அவர்களுக்கு சொத்

[Sri V. Balakrishnan] [26th March 1955]

தக்கரர்களை, வேண்டியவர்களை நியமிக்கிறார்கள் என்று மற்ற பிரதேசத் தைச் சேர்ந்தவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இதை தயவு செய்து சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“புதுக்கோட்டையில், Variation சம்பந்தமாக இருந்த பிரச்னையில், சமீபத்தில் ஒரு முடிவு ஏற்பட்டிருப்பதாகக் கேள்வி. அந்த முடிவை வரவேற்கிறேன். அதில் கூட பார பட்சம் நடந்திருப்பதாக இரண்டு, மூன்று பஸ்காரர்கள் சொன்னார்கள். 120 மைல் ஒட்டிக் கொண்டிருந்த பஸ் சொந்தக்காரர்கள் அது போதாது என்ற கேட்டவுடன், 180 மைலாக நீடித்திருப்பதாகவும், 90 மைல் ஒட்டிக் கொண்டிருந்தவர்கள் 40 மைல் கூட்டி, 130 மைலாக கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டபோது, அவர்களுடைய மனுக்கள் நிராகரிக்கப்பட்டதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. இனையும் கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனிக்கும்படியாக கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக, பஸ்களில் புகை பிடிக்கக்கூடாது என்று அமுத்தம் திருத்தமாக போட்டிருந்தும் கூட, வருகிறவர்கள் எல்லோரும் புகை பிடித்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். அதாவும் சாதாரண வேஷ்டிகட்டுபவர்கள் கூட இல்லை, கால் சட்டை போட்டுக் கொண்டு, டை கட்டிக் கொண்டிருப்பவர்கள், Gentlemen என்று சொல்லப்படுபவர்கள் தான் பஸ்களில் புகை பிடித்து. இதர பிரயாணிகளுக்கு உபத்திரவம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி புகை பிடிப்பவர்களை கண்டக்டர்கள், எந்த இடத்தில் போலீஸ்காரர்கள் இருக்கிறார்களோ, அந்த இடத்தில் ஒப்படைக்க வேண்டும் அல்லது அவர்களை பஸ்ஸை விட்டு இறக்கி விட வேண்டும் என்ற நிர்பந்தம் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“நமது நகரில், சர்க்கார் இன்னும் அதிகமான பஸ்கள் வாங்கும் வரை, இருக்கும் பஸ்களை 5, 10 நிமிடங்களுக்கு ஒரு தடவை, பஸ் நிறைந்தவுடன் புறப்பட்டு சென்று, திரும்பும்படி செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

11
a.m.

Sri M. KALYANASUNDARAM :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத்தை மட்டும் பொருக்கி எடுத்து இந்த சென்னை நகரத்திலுள்ள பஸ் போக்குவரத்திலிருக்கும் கஷ்டங்கள், அந்த போக்குவரத்து வசதியை அதிகரிக்கவேண்டிய அவசியத்தைப்பற்றி தான். தற்போது பல அங்கத்தினர்கள், இந்த பஸ் போக்கு வரத்தில் இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்களை எல்லாம் எடுத்துக்காட்டினார்கள். முதலில் பேசிய, டிரக்டர் யு. கிருஷ்ண ராவ் அவர்கள், இப்போது இருக்கும் அந்த இலா தினர்கள் குறை கூறினது பொருத்தமில்லை என்றும், பல அங்கத் ஆனால் எனக்கு மந்திரியார் அவர்களை பாராட்டவேண்டுமென்றும், சந்தேகமே இல்லை. கனம் போக்குவரத்து மந்திரியார் என்பதில் இதில் பூரா பொருப்பும் எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. அவர்களே, நிர்வாகத்தை எடுத்துக்கொண்டு ஒரு மந்திரியே எல்லாவற்றையும் செய்கிறார்களா என்று பார்க்கும்போது மந்திரி அவர்களை எல்லாவற்றையும் செய் இல்லை. இவ்வளவு பெரிய சென்னை நகரத்திலுள்ள குறைகூற அவசியம் இந்த பஸ் போக்குவரத்தினால் ஏற்படும் கஷ்டங்களைப் பொருத்தும் மக்கள், சமாதானமாக இருக்கிறார்களே, அவர்களைத்தான் நாம் பாராட்டவேண்டும். இவ்வளவு அசௌகரியங்கள், கஷ்டங்களையும் சகித்துக்கொண்டிருக்கும் நகரமாக இருந்தால் இங்கு இருக்கும் நிலைமையில், பல தகராறுகள் போக்குவரத்தின் காரணமாக ஏற்பட்டிருக்கும், பஸ் தகராறுகள் சென்னை மக்கள் பொறுமையும் கண்ணியமும் உள்ளவர்கள். எவ்வித தகராறும் ஏற்படவில்லை. ஆகவே இவர்களை மேற்கொண்டும் ரேடிக்கவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri M. Kalyanasundaram] [26th March 1955]

“நம் சென்னை சர்க்கார் இந்நகர பஸ் போக்குவரத்தை ஏகபோகமாக நடத்திக்கொண்டிருக்கிறது. சமீபத்தில் போட்ட பஸ்கள் உள்பட 406 பஸ்கள் இப்போக்குவரத்திற்கு என்று சர்க்கார் போட்டிருக்கிறார்கள். இதனால் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. தனிப்பட்டவர்கள் ஓட்டும் பஸ்களுக்குள்ள ரோடுகளைப்போல், இங்கு இல்லை. நல்ல ரோடுகள் இருக்கின்றன. இந்த ரோடுகளில் தங்களுடைய பஸ்களை ஓட்ட ஏகபோக, Monopoly உரிமை சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் மூலநன்மையைத் தந்து இந்த டிரான்ஸ்போர்ட் சர்வீஸை நடத்துகிறார்கள். சர்க்கார் பஸ்களை பாடிது பார்க்க ஒரு தனி workshop ஒன்று இருக்கிறது. இவ்வளவு இருந்தும் ஏன் இந்த பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட் மோசமாக இருக்கிறது என்பதைக் கொஞ்சம் சர்க்கார் ஆலோசிக்கவேண்டும். சர்க்காரின் இந்த மோசமான நிர்வாகத்தை பொது ஜனங்கள் பார்க்கும் போது, இனிமேல் சர்க்கார் எந்த நிர்வாகத்தையும், நொழிலையும் தேசிய மயமாக்க வேண்டாம், சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளாமல் தனிப்பட்டவர்களே நடத்தினால் நலமாக இருக்கும், என்று சொல்லும்படியாக தனிப்பட்டவர் களுக்கு ஒரு நல்ல சர்ட்டிபிகேட் வாங்கித்தரக்கூடியதாகத்தான் இருக்கிறது. இப்போது பல பத்திரிகைகளும் பல முத்தலாவினும் பேச ஆரம் பித்து விட்டார்கள். சர்க்காருக்குத் திறமையில்லை, சர்க்கார், இந்த போக்கு வரத்தை நன்றாக நிர்வகிக்க முடியவில்லை, ஆகவே எங்களுக்கு அந்த போக்குவரத்தின் உரிமையைக் கொடுங்கள்; சென்னையில் நாங்கள் பஸ் போக்குவரத்தை நடத்துகிறோமென்று சவால் விட தனிப்பட்டவர்கள் ஆரம் பித்து விட்டார்கள். சர்க்காருக்கு பொறுப்பு இருக்கிறது. சர்க்காரே, மேலும் மேலும் தொழில்களை எடுத்து நடத்த வேண்டுமென்ற கொள்கைக்கு சந்தர்ப்பங்கள் வந்துகொண்டிருக்கும்போது, இம்மாதிரியான கருத்துக் கள் வெளி வர, சர்க்கார் இடங்கொடுக்காமல் நடந்து கொள்ளவேண்டும்.

“இப்போது இந்த பஸ் போக்குவரத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அது நடத்தப்படும் விதத்தைப் பார்த்தால், தனிப்பட்டவர்களே எடுத்தி நடத்து வதுதான் நல்லது என்று ஜனங்கள் நினைப்பார்கள். இதிலே ரொம்ப செலவு ஏற்படுகிறது, ஆனால், லாபத்தைப் பார்க்கமுடியாது. பொது ஜனங் கள், இந்த போக்குவரத்தினால் அனுபவிக்கும் கஷ்டங்களைத்தான் பார்க்க முடிகிறது. ஒவ்வொரு Bus stop பிலும், ஒரு மணி நேரம் காத்திருக் கவேண்டும். இப்படி இருந்தால், ஆபீசுக்கு போகிறவர்கள், குறித்த காலத்தில் எப்படி ஆபீசுக்கு போகமுடியும். வெய்யில் நேரத்தில், பஸ்ஸு களில், புரி மூட்டைகள் மாதிரி ஜனங்களை ஏராளமாக ஏற்றிக் கொண்டு போகவேண்டியதாக இருக்கிறது. நானும் இப்பஸ்களில் பிரயாணம் செய்து நேரடியாக இக்கஷ்டங்களை அனுபவித்திருக்கிறேன். சில சமயங் களில், ½ மணி, ஒரு மணி நேரம் காத்திருந்தால் கூட பஸ் வராது. சில சமயங்களில், திடீர் திடீரென்று வரும். இன்னும் சில சமயங் களில் பஸ்கள் காலியாகவே வரும். இப்படி தாறுமாறாக பஸ்கள் போவதற்குக்காரணம் என்ன என்பதை மந்திரியார் கவனிக்கவேண் டும். இதைப் பற்றிய சில விவரங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“சர்க்கார் கொடுத்திருக்கும் ஷெட்யூல்படி 406 பஸ்கள் இருந்தாலும், தினசரி ஒருவது 305 பஸ்கள்தான் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆக தின சரி 305 பஸ்கள் ஒடுகின்றன என்று வைத்துக்கொள்வோம். ஆனால் தினமும் 60, 70 பஸ்கள்வரையில், ஒடும்போது, மத்தியிலேயே Break down ஆகி, திரும்பி டிரான்ஸ்போர்ட் ஆபீஸுக்கு வந்துவிடுகின்றன. ஆகவே, தினசரி ஓட்டத்தில் இருப்பது, சராசரியாக 200 பஸ்கள் என்றுதான் சொல்ல முடியும். டிராம்வே நிறுத்தின பிறகு, போக்குவரத்து கஷ்டத்தை ப்போக்க அதிக பஸ்ஸுகள் ஓட்டப்படுகின்றன. இருந்தாலும் தினசரி, 60, 70 பஸ்கள் ஏன் break down ஆகின்றன என்பதை சர்க்கார் பார்த் தார்களா? Workshop வைத்துக்கொண்டு இருந்தும், பஸ்கள் ஏன் இப்படி break down ஆகும் நிலைமையில் இருக்கின்றன? இதற்குக் காரணம் என்ன என்று பரிசீலனை செய்து, பரிகாரம் தேட, சர்க் கார் நடவடிக்கை எதுவும் எடுக்கவில்லை என்பதை மந்திரியாருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவிரும்புகிறேன். காலதாமதமாக பஸ்கள்

[Sri M. Kalyanasundaram] [26th March 1955]

ஒடுவதற்கும், பஸ் ஸ்டாப்புகளுக்கு வருவதற்கும் காரணம் போதிய தொழிலாளர்கள் இல்லை என்பதுதான். 225 பஸ்கள் இருந்த காலத்தில், எவ்வளவு கண்டக்டர்கள், டிரைவர்கள் இருந்தார்களோ, அதேதான் 322 பஸ்கள் ஓடும் காலத்திலும் இருக்கிறார்கள். அதிலும் கூட, இரண்டு மூன்று பேர் குமாஸ்தாவாக வேலை செய்ய போய் விடுகிறார்கள். தொழிலாளர் அதிகமாக நியமிக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை வைத்திருக்கிறேன். அதைப் பற்றியப் பகிரங்க விசாரணை செய்தாலும், என்னுடைய கோரிக்கையின் நியாயத்தை ருசுப்படுத்த தயாராக இருக்கிறேன்.

“தனிப்பட்ட முதலாளிகளின் பஸ்கள் எல்லாம் ஒரு நாளைக்கு 200 மைல் ஓடுகின்றன. ஆனால் சர்க்கார் பஸ்கள் ஒரு நாளைக்கு 134 மைல்தான் ஓடுகின்றன. இது சர்க்கார் கொடுத்திருக்கும் புள்ளி விவரங்களின்படி. போதுமான கண்டக்டர்கள், டிரைவர்கள், இல்லாமல் சிக்கனம் செய்து வேலை செய்தால், அதிக trips ஓட்ட முடியாது. அதிகமாக பஸ்கள் இருந்தால்தான் அதிக trips ஓட்ட முடியும். எவ்வளவோ வசதிகள் சர்க்காருக்கு இருந்தும், ஒரு பஸ் சராசரி தினம் 134 மைல்தான் ஓடுவதா? இப்படி ஒடுவதற்குக் காரணம், கண்டக்டர்கள் டிரைவர்கள் இல்லாததேயாகும். இந்த பஸ் தொழிலாளர்கள், சாப்பிட்ட பிறகு, குறிப்பிட்ட நேரத்தில் வந்து வேலை செய்ய முடிவதில்லை. இதனால் என்ன ஏற்படுகிறது, இந்த பஸ் தொழிலாளர்களுக்கும், பிரயாணம் செய்யும் பொது மக்களுக்கும் நல்லுறவு ஏற்படுவதில்லை. கடினமாக உழைத்து அலுத்துப் போன பிறகு, எப்படி ஜனங்களிடம் அன்பாகப் பழக முடியும்? ஆகவே தொழிலாளர்களை, அதிகரிக்கவேண்டியது மிக முக்கியமாகும்.

“பஸ் பராமரிப்புப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். தற்போது, இந்த பஸ் போக்குவரத்தில் 405 பஸ்கள் இருக்கின்றன. இவைகளை பராமரிக்க, **tyring and tubing**-க்கு மாத்திரம் 8 லட்சத்தி 80 ஆயிரம் ரூபாய் சர்க்கார் செலவிடுகிறது. **spare parts**-காக 9 லட்சம் ரூபாயும், **work-shop**-க்காக 4 லட்சமும், இப்படியாக கிட்டத்தட்ட, 28 லட்சம் ரூபாய் செலவிடுகிறது. பஸ்கள் பராமரிப்புக்காக இதை கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால், ஒரு பஸ்ஸுக்கு, ஒரு வருஷத்தில், பராமரிப்பு செலவு மாத்திரம், ஏழாயிரம் ரூபாய் ஆகிறது. தனிப்பட்ட பஸ் முதலாளிகள், இப்படியாக பராமரிப்புக்கு செலவு செய்தால் நஷ்டம்தான் அடைவார்கள். இப்படி ஏன் செலவாகிற தென்றும் மந்திரிகள் கவனித்துப் பார்த்தார்களா? பஸ் ஸர்வீஸில் அனுபவப்பட்ட, கனம் மெம்பர் மகாலிங்கம், அதோ உட்கார்ந்திருக்கிறார், அவரையாவது, ஏன் இப்படி ஒரு பஸ்ஸுக்கு ஒரு வருஷத்திற்கு ஏழாயிரம் ரூபாய் பராமரிப்புக்காக செலவாகிறது என்று கேட்டுப்பார்த்தார்களா இந்த சர்க்கார்? பஸ்ஸுக்கு வேண்டிய **spare parts**-யை ஏன் சில மொத்தமாக அவைகளை ஏன் வாங்கக்கூடாது? நல்ல சாமான்கள், மொத்தமாக வாங்குவதற்கு பதிலாக, மட்ட சாமான்களை தேடிப்பார்த்து படிச் செய்வதால், குறித்த காலத்தில் சாமான்கள் கிடைக்காது. மற்றும் இந்த **spare parts**-யை **condemn** செய்யும் இன்ஜினீர், இந்த பஸ் டிரான்ஸ்போர்ட்டை, கடையைக்கட்டி முடித்து மூடி விட்டு, தனிப்பட்ட வர்களுக்கு ஒப்படைத்து விட வேண்டுமென்ற எண்ணமோ, என்னமோ, இந்த **spare parts**, உழைப்புக்கு உபயோககரமாக இல்லை என்று **condemn** செய்து அவைகளை விற்பனை செய்கிறார்கள். இவ்வித காரியங்களால் சர்க்காருக்கு லாபம் வருமா? இந்த **spare parts**-யை வாங்கும் முறையிலும் விற்பனை செய்யும் முறையிலும் பெரிய ஊழல்கள் இருக்கின்றன. இதை பகிரங்கமாக விசாரணைக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். காரணமான அதிகாரிகள் பெயர்களைக்கூட அச்சமயத்தில் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். இந்த விசாரணை செய்து, அந்த ஊழல்களைத் தடுத்து நிறுத்தினால், **spare parts** கோரிக்கையில் மட்டும் குறைந்த பட்சம் மூன்று நான்கு லட்சம் ரூபாய் குறைக்க முடியும். இவற்றை இன்னும் திறமையாக நடத்த முடியும். அதே போல் ‘மெயின்டினன்ஸ் ஸ்டாப்’, இருக்கிறார்கள், அவர்களை அதிகப்படுத்த வேண்டும், அவர்களுடைய ஒத்து

26th March 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

ழைப்பைப் பெற்றால் தான் சர்க்காருடைய பஸ்களை நல்ல முறையில் பாதுகாக்க முடியும். இன்னும் இப்பொழுது ஆகும் செலவினங்களை எப்படிக்குறைக்கலாம் என்றும் பார்க்கவேண்டும். இன்றைக்கு சர்க்கார் பஸ்களுக்கு உபயோகிக்கப்படக் கூடிய எண்ணெய், பெட்ரோல் முதலியவை மிக அதிகமாகச் செலவாகிறது. குறிப்பாக பாரிஸ் கார்னர் பக்கம் போய்ப் பார்த்தால் ஒவ்வொரு பஸ்ஸும் நிற்கிற இடத்தில் ஒரே எண்ணெய் வழிந்து ஓடிக்கொண்டிருப்பது தெரியும். இவ்வாறு பஸ்விலுள்ள எண்ணெய், அல்லது பெட்ரோல் சொட்டும்படியாக பஸ்களிலுள்ள கோளாறுகள் என்ன என்று பார்த்து அதை ரிப்பேர் செய்துவிட்டால் அவ்வளவு எண்ணெய் விரயமாகாது. அதனால் இன்னும் அதிகமாக ஒடுவதற்கு வசதி ஏற்படும் என்று சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“அதோடு கூட சிக்கனம் எந்தெந்த முறையில் செய்ய வேண்டுமென்பதைப் பரிசீலனை பண்ணி சர்க்காருக்கு யோசனைகள் கூறுவதற்கு ஒரு தனி நிபுணர்கள் அடங்கிய கமிட்டியை அமைக்க வேண்டும். அதில் நிபுணர்கள் மட்டுமல்ல, சர்க்கார் வைத்திருக்கக் கூடிய ஸ்தாபனம் நல்ல முறையில் நடக்கவேண்டுமென்பதில் அக்கறை காட்டுகிறவர்களும் இடம் பெறச் செய்யவேண்டும். அவர்கள் எந்தெந்த முறையில் சிக்கனம் பிடிக்கலாம், இருக்கக் கூடிய பஸ்களை எந்தெந்த முறையில் நல்ல முறையில் ஒடுவதற்கு வழி செய்ய வேண்டும், இன்னும் எத்தனை பஸ்கள் வாங்க வேண்டியதாக இருக்கும் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் விரிவாக ஆராய்ச்சி நடத்த வேண்டும். ஏனென்றால் இந்த பஸ் போக்குவரத்தை சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டதன் மூலம் அவர்களுக்கு நல்ல லாபம் கிடைக்கிறது. கனம் மந்திரி அவர்கள் கொடுத்திருக்கக் கூடிய கணக்குப்படி பார்த்தால் இதனால் ரூபாய்க்கு 1½ அணா லாபம் வருகிற தென்று தெரிகிறது. ஆகவே இதை இன்னும் நல்லமுறையில் நடத்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எல்லாம் எடுக்கவேண்டுமே தவிர இவற்றின் நிர்வாகம் சீரழியவிட்டு பின்னர் தனிப்பட்ட முதலாளிகளின் கையில் ஒப்படைத்துவிடுவதற்கு வழி தேடிவிடக் கூடாது.

“அதோடு இன்னும் சில ரூட்டுகள், குறிப்பாக 19-ம் நம்பர் ரூட், 49-ம் நம்பர் ரூட், 50-ம் நம்பர் ரூட், 20-ம் நம்பர் ரூட் போன்றவைகள் தனிப்பட்டவர்களின் கையில் தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இவர்களுக்கு அனுசூலம் செய்ய வேண்டுமென்பதற்காகவே அங்கு இருக்கக் கூடிய சில அதிகாரிகள், சர்க்காருடைய பஸ்களுக்கு கொஞ்சம் அதிக தூரம் சுற்றிக் கொண்டு போகவேண்டி ஏற்பட்டாலும் ரூட்டை மாற்றிக் கொடுத்துவிட்டு, இந்தத் தனிப்பட்ட முதலாளிகளுக்கு சரியான ரூட்டுக்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எப்படியாவது சர்க்காரால் பஸ் போக்குவரத்தைச் சரியாக நடத்த முடியவில்லையென்று சொல்லி அவற்றையும் திரும்ப தனிப்பட்ட முதலாளிகளிடமே ஒப்படைத்துவிடவேண்டுமென்பதற்காக 5-ம் படை வேலையை சில அதிகாரிகள் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதும் எனக்குத் தெரியும். ஆகவே இருக்கக் கூடிய பஸ் சர்வீஸை ஒழுங்குபடுத்துவதோடு கூட தனிப்பட்டவர்களிடமிருக்கும் 20-ம் நம்பர் ரூட், 19-ம் நம்பர் ரூட் போன்ற எல்லா ரூட்டுகளையுமே சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு விடவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“பஸ் போக்குவரத்தைச் சமாளிக்க முடியவில்லை, அதிக பஸ்கள் போட வேண்டும். அதிக போக்குவரத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக தனிப்பட்ட முதலாளிகளிடம் பஸ் நிர்வாகத்தை ஒப்படைத்து விடலாம் என்ற யோசனையே ஏழாதவாறு, இருக்கக் கூடிய நிர்வாகத்தை ஒழுங்குபடுத்தவும், இருக்கக் கூடிய பஸ்களை திறமையாக ஓட்டவும், செலவினங்களை சிக்கனப்படுத்தி அதிக லாபம் வரும்படி செய்து, நிறைய பஸ்களை வாங்கவும் சர்க்கார் தக்க ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும். இங்கே பல வசதியான ரோடுகள் இருக்கின்றன.

“மேலும் பெரிய பஸ்களின் மீது கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு ஒரு மோகம் இருக்கிறது. பெரிய பஸ்களினால் லாபமும், அனுசூலமும் ஏற்படு

[Sri M. Kalyanasundaram] [26th March 1955]

கிறதென்று சொன்னால் அதை அதிகப்படுத்துவதில் எனக்கு ஆட்சேபம் இல்லை. ஆனால் 75 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு ஒரு பஸ் வாங்கினாலும் அதில் நாற்பது பேர்கள் தான் உட்கார்ந்து கொள்ளலாம். இன்னும் 30 பேர்கள் நிற்க வேண்டியிருக்கிறது. அதோடு ஒரு பக்கத்தில் மூன்று பேர்கள் உட்காரக் கூடிய சீட்டுகளாகப் போட்டுவிட்டு மற்றொரு பக்கத்தில் ஒரு வரிசையில் பாக்கி பேர்கள் உட்கார வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு இந்த வரிசையை ஒட்டியே நிற்கிற பிரயாணிகளும் நின்றாகவேண்டும். இதனால் ஒரு பக்கத்தை விட மற்றொரு பக்கம் அதிக கனமாவதால் கனமுள்ள பக்கத்தில் பஸ் கீழே அமுங்கி டயர்கள் மிகவும் குறுகிய காலத்திலேயே தேய்கின்றன. எந்த நிபுணர்களை வேண்டுமானாலும் கூப்பிட்டுக் கேட்கட்டும். இது மாதிரியாக இருப்பது சரியல்ல என்று சொல்லுவார்கள். இதனால் ஏற்படுகின்ற செலவும் மிக அதிகம். அதோடு ஒரு மணி, ஒன்றரை மணி ஒருமிடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்குப் போக ஆகின்றது. ஆகவே சிறிய சிறிய பஸ்களை இவற்றுக்குப் பதிலாக வாங்கி நிறைய ஓடும்படி செய்தால் மக்களுக்கு மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும். சிறிய பஸ்களாயின் விலையும் குறைவு. காலம் தவறாமல் ஓட்டுவதற்கும் வசதி உண்டு. நம்முடைய எட்டு வருஷ அனுபவத்தைக் கொண்டு இந்த இலாகாவிலுள்ள குறைபாடுகளை யெல்லாம் நீக்குவதற்கு சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டும்.

“சர்க்கார் தொழிலாளர்களுடைய விஷயத்தில் சரியான மனப் பான்மை கொண்டவர்களாக இல்லை. அதிகாரிகளைப் போட்டு அவர்களை மிகவும் துன்பப்படுத்துகிறார்கள். குறிப்பாக 150 ரூபாய் சம்பளத்தில் இன்ஸ்பெக்டர் அபிஷியல்களை மிக அதிகமாகப் போட்டு, டிரைவர், கண்டக்டர்களின்மீது மாதத்திற்கு குறைந்தது 5 சார்ஜ் வீட்டாவது எடுக்க வேண்டுமென்றால் அவர்கள் குற்றம் இருந்தாலும் இல்லா விட்டாலும் அவர்களேபேரில் நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். இப்படி அதிகாரிகளை நம்பி சர்க்கார் எந்தக் காரியத்தையும் செய்கிறார்களே தவிர தொழிலாளர்களுடைய நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமாகி, அவர்களுடைய பூர்ண ஒத்துழைப்பின் பேரில் எல்லாக் காரியங்களையும் செய்ய முன் வருவதில்லை. அவர்களுடைய குறைகளை எல்லாம் நீக்கி அவர்களுடைய வேலைக்கு உத்தரவாதம் கொடுத்தால் அவர்கள் மிகவும் நன்றாக உற்சாகத்தோடு வேலை செய்வார்கள். அதை விட்டு அந்தத் தொழிலாளர்களுடைய வேலையைச் காயம் செய்யாமலேயே வைத்திருப்பதினால் அவர்கள் மிகவும் சர்க்காரிடம் வெறுப்படைந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வேலையை என் இன்னமும் காயம் செய்யவில்லை என்று கேட்டதற்கு அந்த இலாகாவே என் இன்ன தாற்காலிகமாகத்தானே இருக்கிறது என்று கனம் மந்திரி இன்னும் பதில் சொன்னார்கள். எதற்காக அந்த இலாபகாவைத் தாற்காலிகமாகவே இன்னமும் வைத்திருக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்கவிரும்புகிறேன். திரும்பவும் இந்த பஸ் போக்குவரத்தைத் தனிப்பட்டவர்களின் கையில் ஒப்படைத்துவிடுவதற்கே சர்க்கார் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்களா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன். அது இல்லையென்றால் உடனடியாக அந்த இலாகாவை காயமாக்கி, அதில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களுடைய வேலையையெல்லாம் காயமாக்கவேண்டும். இது பற்றி நான் பேசும்போது என்னுடைய பேச்சு, என்னுடைய சொந்த அபிப்பிராயம், என் கட்சியின் கொள்கை ஆகிய இரண்டின் பிரதிபலிப்பே என்று கொள்ள வேண்டும். தொழிலாளர்களுடைய நியாயமான கோரிக்கைகளை எல்லாம் பூர்த்தி செய்து அவர்களுடைய நிர்வாகமான கோரிக்கைகளைப் பெற்றால் தான் இந்த இலாகா திறம்பட வேலை செய்ய முடியும். ஆகவே உடனடியாக இதுபற்றி எல்லா நடவடிக்கைகளையும் எடுக்க சர்க்கார் ஒரு விசாரணை கமிட்டியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

11-15 THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“Mr. Deputy Speaker, Sir, I am thankful to the Hon. Members for their very useful suggestions and I propose to see that those suggestions are

[26th March 1955] [Sri B. Parameswaran]

implemented. But I find that in spite of the fact that I explained during my speech on the Budget the policy of the Government and the policy that had been pursued for the last two or three years and the policy that was proposed to be pursued now, the hon. Members have not cared to note what I was saying but they are only harping upon such of those points as have been repeated on the floor of this House in season and out of season. I have been explaining nearly for the last one and a half months that owing to scarcity of buses we have not been able to cope with the demand, especially, during the peak hours. My hon. Friend Dr. U. Krishna Rao has explained very clearly how difficult it is to get new buses. We have got to purchase such types of vehicles as are approved by the Government of India. When we go in for those buses, naturally we take some time to see that those buses are put on the road. We are keeping the workshop fully engaged by asking it to keep to a programme. The programme is that it should see that at least six buses are put on the road every month. That has been going on very rapidly. We expect 25 more buses before June and that will relieve us of much of our difficulty. In addition to that, the Government have a programme for purchasing 50 more buses and orders have been placed for that purpose. An amount of Rs. 25 lakhs has been set apart in the Budget for the coming year for this and the buses will start coming from July next. However, even then, the Government will not be satisfied and by the end of this year, they will certainly review the position and see how far the bus facilities can be improved. But this is a long process and it is not so easy a thing as some hon. Members think.

(Mr. Speaker in the Chair.)

“It is not necessary for the hon. the Deputy Leader of the Opposition or for any other Members to come and voice forth the grievances of the general public. These things are not taking place in any nook and corner of the village. We are actually seeing what exactly the position is. I know that there is a certain amount of difficulty during peak hours. But during other hours most of the buses are running empty. At the request of the public we have extended these routes to every nook and corner of the City so much so, the whole City is being covered. The hon. Member Sri Ramalingam wanted that a bus should be run from the Engineering College to the Arts College exclusively for the convenience of the students of the Arts College residing in the Engineering College hostel. Suppose we put a bus on that route. It will take at least 45 minutes or half an hour to cover the distance between Guindy and the Arts College. Then, the passengers from Mylapore and other places will be stranded. Therefore, if we have not put buses, at the request of certain Members, on those routes, it is not as if the Government are not sympathetic towards their demands, but it is mainly because we are not able to put on roads more vehicles to cope with the traffic demand during the peak hours.

[Sri B. Parameswaran] [26th March 1955]

11-20
a.m.

"One hon. Member has suggested that we should run shuttle service. We are already running shuttle service but in spite of that, traffic is so heavy that it is not possible for some of the passengers who are standing in certain bus stops to get into the bus. Sir, there should be some amount of co-operation from the public also. If it is a question of attending a cricket match or some other match, some passengers take the trouble of coming to bus stops even one hour or two hours in advance and then get into the bus to reach the Corporation Stadium or the place where it is played. The public know it for certain that the Government are handicapped for want of buses. At least some officials could come to the bus stop a bit earlier and by doing so they would be helping the Government to relieve the congestion at various bus stops. We are also trying to minimize inconvenience by putting a number of queue railings at bus stops. But in some places queue is formed in spite of the fact that there are no queue railings. For instance, take Route No. 16—Mount Road to Kellys. We always see that a queue is formed automatically at the bus stop opposite to the Casino theatre even without a constable directing the passengers to stand in a queue. The constable is posted there for the purpose of seeing that when they get into the bus, they are not pick-pocketed. But the Government, I do not think, can post a constable for every bus to see that pick-pocketing does not take place inside the bus. Pick-pocketing is taking place in every place. We find that even in the trains it is taking place. It is only at the time when passengers get in and get out of the bus, that pick-pocketing takes place. That is why we have posted constables at bus stops. For the last six months we have not heard any complaint about pick pocketing. Therefore, people must try to imbibe the queue habit at bus stops. We will also provide queue railings in all important bus stops.

"With regard to overcrowding, we cannot help it. In spite of the conductor telling the passengers not to get into the bus filled to capacity, they want to reach their place of destination in time. As explained by my hon. Friend Sri Rajam Ramaswami they want to reach the office in time even though they come to the bus stop usually late. If the bus is delayed, they naturally reach their office late. Therefore, I suggest that they should come at least a few minutes earlier so that they may be able to reach their office in time. They need not come at the nick of the moment and if they are not able to catch the bus they need not complain about it. Of course, we are here to provide facilities to them but they should also co-operate with the Government.

"My hon. Friend the hon. Deputy Leader of the Opposition said that 60 to 70 buses are breaking down every day. I do not agree with him in respect of that matter. In a big fleet of about 800 buses plying in the City of Madras—most of them are old buses—there may be some buses breaking down every day but we cannot help it because most of them are in a rotten condition.

26th March 1955] [Sri B. Parameswaran]

We are trying to see that they are set right immediately on the spot but passengers will not wait till they are repaired and we do not have spare buses to enable them to continue their journey.

"Another point has also been raised that the Government should withdraw their buses from the mufassal routes. As a matter of fact, we have withdrawn the buses plying between Nellore and Madras. We are examining the question of withdrawing buses from some of the mufassal routes so that they can be put on the road for the benefit of the people in the City of Madras.

"The hon. Deputy Leader of the Opposition has also suggested that small buses may be put in the place of big buses and in that connection he wanted the Government to constitute a committee. Even before he suggested it, the Government had thought over it so that a committee consisting of experts drawn from the Engineering Department and the public who have got practical knowledge of the working of the bus transport could be constituted. That committee will certainly go into the question of the difficulties experienced by the Maintenance, Traffic and other branches of the Transport Department. I hope their report will be useful and helpful. As soon as that committee submit their report, we will try to implement their recommendations as far as possible."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"May I know from the Hon. Minister whether that committee will take evidence from workers and other sections of the people who are interested in the matter?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—"If they feel that their evidence is necessary they will certainly do it.

"That will solve our problem to a very great extent. Till we get that report, we are not going to keep quiet. As I said earlier, we are speeding up our programme with regard to the building up of our bus service and I am quite sure that before the end of this year, I will be able to satisfy hon. Members of this House and the general public by providing them all possible facilities.

"With regard to bus fares, I think ours is the lowest in India. As a matter of fact for a journey from the Parry's Corner to Adyar, we should charge more than five annas but we are charging only five annas. So also in certain routes like Parry's Corner—Kodambakkam, we are not charging the actual fare we should charge. So we are already giving some concession in respect of this matter and even if it is necessary we shall examine whether further concession should be shown by way of half-fare concession to school-going children. We will examine all these questions only after our fleet position improves. Further, during April and May, colleges, schools, the High Court and other institutions will be closed and by the time our fleet strength is increased, we may be able to provide some conveniences to the public and they will be able to move more freely than they are able to do at present. Sir, we are

[Sri S. Ramalingam] [26th March 1955]

தயாராக இருக்கிறார்கள். அங்குள்ள சுமார் 40 அல்லது 50 மாணவர்களுக்கு இந்த உபகாரம் செய்யக் கூடாதா? மெடிகல் காலேஜ் முதலிய காலேஜ்களுக்கு தனியாக இரண்டு பஸ்கள் இருக்கின்றன. அப்படி தனிப்பட்ட பஸ்கள் வேண்டும் என்று கேட்க வில்லை. இதை சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டும். என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“நகரத்தில் இப்பொழுது பெரிய பஸ்கள் இரண்டு மூன்று மாதங்களாக ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன. இவைகளுக்கு இரண்டு கண்டெக்டர்கள் வேண்டும் என்று எவ்வளவோ அங்கத்தினர்கள் யோசனை சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றி சர்க்கார் கவனிக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர இன்னும் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டதாகவே தெரியவில்லை. இப்பொழுது வெய்யில் காலம் வந்து விட்டது. அந்த பஸ்களில் சுமார் 100 பேர்களை ஏற்றிக்கொண்டு டிக்கட் கொடுக்கிறார்கள். அப்பொழுது வெய்யிலில் நிறுத்தி வைத்து விடுகிறார்கள். டிக்கட் கொடுப்பதற்குள் அதிலுள்ள பிரயாணிகள் படும் கஷ்டம் அப்படி இப்படி இல்லை. புனி மூட்டையை அடைப்பது போல் அடைத்து விட்டு டிக்கட் கொடுக்கிறார்கள். வெய்யில் சிக்க முடியாத நிலைமையில் நெறுக்கத்தில் டிக்கட் கொடுத்தால் ஜனங்களால் அதை சிக்க முடிய வில்லை. மயக்கம் கூட போட்டுவிடும் என்ற நிலைமை ஏற்படும் போல் தோன்றுகிறது. அதை இப்பொழுதே எச்சரிக்கிறேன். அதனால் கடுமை யான வெய்யில் வருவதற்கு முன்னால் இரண்டு கண்டக்டர்களைப் போட்டு சீக்கிரத்தில் டிக்கட்டுகளைக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கடைசியாக ஒரு மிக முக்கியமான விஷயத்தைப்பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பத்து வருஷங்களாக இந்த இலாகாவை டெம்பரவரியாகவே வைத்து கொண்டு வருஷா வருஷம் சாங்ஷன் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படி இருப்பதில் பிரயோசனமில்லை. அதனால் இதில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு உற்சாகம் ஏற்படாது. இன்மேல் நாம் பஸ் சர்வீசை எடுத்துத்தான் நடத்தப்போகிறோம் என்று தீர்மானம் செய்திருக்கிறோம். அந்த நிலைமையில் இந்த இலாகாவை இன்னும் டெம்பரவரியாக வைத்துக் கொண்டிருப்பதில் பிரயோசனம் இல்லை. அதில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு சகல விதமான வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதனால் அந்த இலாகாவை நிரந்தரமாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படி நிரந்தரமாக்கி அங்கு சர்க்கார் ஆலோசிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

10-53 a.m. **SRI V. BALAKRISHNAN** :—“சபைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். சர்க்காரால் ஏற்று நடத்தப் படும் மோட்டார் போக்கு வரத்து ஸ்தாபனத்தின் கீழ் உள்ள ஆனால் அவற்றை ஒட்டுகிற டிரைவர்கள், கண்டக்டர்கள் பேரில்தான் குற்றம் இருக்கிறது என்று நான் தைரியமாக சொல்லுகிறேன். டிரைவர்களை எடுத்துக்கொண்டால், அவர்கள் கண்ணை மூடிக் கொண்டு, பஸ்களை வெகு தில்லை. 100 கெஜம் இங்கிட்டோ அல்லது 100 கெஜம் நிறுத்துவ பஸ்களை நிறுத்துகிறார்கள். அதுபோல கண்டக்டர்களும், பொது மக்களுடன் சரியான முறையில் நடந்து கொள்ளாமல், ஆத்திரத்தோடும், அருவெறுப்போடும் பொது மக்களை மரியாதைக் குறைவாக பல இடங்களில் லோரும் சர்க்காரை குறை சொல்லுகிறார்கள். சர்க்கார் எல் செய்வார்கள். தொழிற் சங்க தலைவர்கள் கூட சர்க்காரை குறை வதை விட்டு, கண்டக்டர்கள், டிரைவர்களிடம் போய் உபதேசம் செய்தால் வீணாகித் தவறு. அவைகள் மிகவும் அழகாக இருக்கின்றன. சௌகரியம்

26th March 1955] [Sri V. Balakrishnan]

இல்லையென்று சொல்வதும் தவறு. ரொம்ப சௌகரியமாயிருக்கிறது. இலங்கை பஸ்களை பார்த்தாலும் சரி, பம்பாய் பஸ்களை பார்த்தாலும் சரி, அவைகளை விட நமது சர்க்கார் பஸ்கள் மிகவும் சௌகரியமாயிருக்கின்றன. ஆனால் இந்த பஸ் கண்டக்டர்களும், டிரைவர்களும், தங்களுக்கு வேண்டியவர்களை, மட்டும் இறங்கும் வழியாக பஸ்களில் ஏற அனுமதிக்கிறார்கள். அதோடு கூட, இந்த போலீஸ் அதிகாரிகள், டஸ்கள் தங்களுடைய ஏக போக உரிமை என்று நினைத்துக்கொண்டு பஸ்கள் எந்த இடத்தில் போய் நின்றாலும், ஏறும் வழியாக இறங்குவது, இறங்கும் வழியாக உள்ளே ஏறுவது போன்ற காரியங்களை செய்கிறார்கள். இதைப் பார்க்கும் அன்னிய நாட்டுக்காரர்கள், என்னிடத்தில் ஒருதலை சொன்னார்கள், உங்களுடைய ராஜ்யத்தில் போலீஸ்காரர்கள் நீங்கள் வைத்திருக்கும் சட்டங்களின்படி நடப்பதில்லையா? என்று அதைப்போலவேதான் பஸ் டிரைவர்களும், கண்டக்டர்களும் நடக்கிறார்கள். வேண்டுமென்றால், கனம் மந்திரி அவர்கள் மாறு வேடம் பூண்டு அதுவும் பெண்ணாக மாறு வேடம் பூண்டு Government Motor Transport Bus stop-ல் நின்று பார்த்தால் தெரியும். Parry's Corner-லிருந்து வரும் பஸ்களில் எல்லாம், அவைகள் மோட்டார் டிரான்ஸ் போர்டு நிலைய ஸ்டாப்பை விட்டு தாண்டும்போது, கண்டக்டர்கள், டிரைவர்கள், அத்தனை பேரும் கும்பல் கும்பலாக, இறங்கும் வழியாக உள்ளே நுழைகிறார்கள். நான் கூட ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் இதைப்பற்றி அவர்களிடம் கேட்ட போது, என் பேரில் ஆத்திரம் அடைந்தார்கள். இதைப்போன்ற காரணங்கள் தான் மக்களுக்கு வெறுப்பை ஏற்படுத்தி, அவர்கள் மந்திரிகளையும், சர்க்காரையும் குற்றம் சொல்லக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்துகிறது.

“பெண்களுக்கென்று பஸ்களில் இடம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அந்த இடத்தில் பெண்கள் யாரும் உட்காருவது பகீரத பிரயத்தனம். ஏனென்றால், Parry's Corner-லிருந்து பஸ்கள் புறப்படும் போது, ஆண்கள் போய் அந்த இடங்களில் உட்கார்ந்து கொள்ளுகிறார்கள். கண்டக்டர் சொன்னாலும் கூட ‘பரவாயில்லை பெண்கள் வரும்போது இடத்தை கொடுத்து விடுகிறோம்’ என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால், போகப் போக இரண்டு மூன்று ஸ்டாபிங்களில் ஆண்களை ஏறுகிறார்கள். பஸ் நிறைந்து விடுகிறது. Mount Road-லிருந்து T. Nagar-க்கு யாராவது போக வேண்டி வந்தால், பஸ்கள் Mount Road-க்கு வரும் போதே Full-ஆக இருக்கிறது. Mount Road Bus stop மாத் தடியில் 5, 6 பெண்கள் புஸ்தகம் வைத்துக் கொண்டு, T. Nagar-க்கு போக வேண்டியவர்களாக இருந்தாலும் கூட, பஸ்ஸில் ‘No place’ என்று கையை காண்பித்து விட்டு போய் விடுகிறார்கள். கேட்டுக் கொள்வது என்னவென்றால், பெண்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் இடம், எப்போதுமே ஒதுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். பெண்கள் பஸ்களில் ஏறினால், அந்த இடத்தில் உட்கார்ந்து கொள்ள வேண்டும். பெண்களே ஏறவில்லை என்றாலும், அந்த இடம் காலியாகவேதான் இருக்க வேண்டும். அப்படி யிருந்தால் தான், பெண்களுக்கு என்று செய்யப்பட்டிருக்கும் நன்மை, அவர்கள் அடையக்கூடியதாக இருக்குமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக Motor Transport Department-ல் நீண்ட நாட்களாகவே ஒரு குறையிருப்பதாக சொல்லப்படுகிறது. அதாவது அந்த டிபார்ட்மெண்டில், இருப்பவர்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் West Coast-ஐ சேர்ந்தவர்கள் என்ற குற்றம் சாட்டப்பட்டு வருகிறது. இது எவ்வளவு தூரம் உண்மையான விஷயம் என்று எனக்குத் தெரியாது. அந்தக் குற்றச் சாட்டுக்கு இடம் கொடுக்காமல், கீழ்த்தர சிப்பந்திகளிலிருந்து மேல் தர சிப்பந்திகள் வரை நியமிக்கப்படும்போது, கூடுமான வரையில் பிராந்திய வாரியாக நியமிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்படி சிப்பந்திகளில் பெரும்பான்மையானவர்கள், West Coast-ஐ சார்ந்தவர்களாக இருப்பதற்கு ஒரு காரணம் கூறப்படுகிறது. அதாவது அந்த டிபார்ட்மெண்டில் உள்ள மேலதிகாரிகள் எல்லாம் West Coast-ஐ சேர்ந்தவர்கள், ஆகவே அவர்களுக்கு சொந்த

[Sri B. Parameswaran] [26th March 1955]

not thinking of small buses now because big buses are not only economical but they are also able to carry more passengers. We should have at least 200 heavy diesel buses and then only we will think of going in for small diesel buses and that too as and when the present buses in the 'sick list' are disposed of once for all.

"With regard to the appointment of a second conductor in a bus, the Government are not at all grudging in respect of that matter. But they feel that there is no need for appointing a second conductor at all. The bodies of the new buses are designed in a manner which would certainly provide easy quick movement for conductors. But some of the buses mentioned by the hon. Deputy Leader of the Opposition are really uncomfortable and it is not possible for the conductor to move freely. Before the tram service ceased to exist, one conductor was put in charge of 70 passengers in a tram."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"There were two conductors."

11-30 a.m. THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—"But that is my information. However, as I promised the hon. Member, Sri K. T. Raju three days ago, I would look into the matter personally and if it is convenient in the new buses to appoint another conductor and if the public really feel about it, I will see that another conductor is put in the bus. But I think when we gear up the Maintenance Department and when we overhaul the entire transport system, I hope there would not be any need for another conductor, but in spite of that, if we feel that there is need, we will appoint one. Let not hon. Members think that we are grudging to incur any additional expenditure."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"Sir, on a point of information. With regard to the appointment of these conductors, some 60 or 70 persons were selected, but all of them are not required daily. The services of some 15 or 20 persons are alone required for a day. These conductors have already been selected on a large scale. It is also reported that some bribery and corruption are being practiced. As a matter of fact, a sum of Rs. 2 alone is given to a conductor for a day. It is alleged that out of this, a sum of Re. 1 has to be paid by the conductor for getting his job on the particular day. I would ask the Hon. Minister what steps he is taking to prevent such practices."

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—"Sir, they are given a daily batta of Re. 1-4-0. As soon as they get their batta, their work slackens. I do not want to accuse the conductors or anybody else. I want to see that the entire system is overhauled. I will certainly look into the defects and see that they are rectified."

"With regard to the question of making the Department permanent, I have already stated in the course of my speech last time that gradually the Department will be made permanent. All

26th March 1955] [Sri B. Parameswaran]

the facilities that are given to permanent employees are even now given to the Transport Department workers. All other concessions, excepting one or two, that are given to the workers in other Departments which are permanent, are given to the workers of the Transport Department. They are enjoying equal facilities, both retirement and compassionate benefits . . ."

(Sri S. Ramalingam rose from his seat.)

MR. SPEAKER:—"If the Hon. Minister yields, the hon. Member can ask his question."

SRI S. RAMALINGAM:—"May I know whether Provident Fund system will be introduced?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—"Sir, the hon. Member wants to know whether the Provident Fund system will be introduced. We leave it to the choice of the workers. If they want to have the Provident Fund system, we are prepared to accede to it. We had free discussion with the workers. It is not as if the Government are unsympathetic towards the workers. They need not get even the sanction of the Department to meet the Ministers. The Hon. the Chief Minister and I had granted several interviews to the workers. We gave the workers several opportunities to represent their grievances. The workers represented their grievances and they are not at all extraordinary or unreasonable. We have been trying to redress all of their grievances. I have asked the leaders of the workers to meet me on the 29th instant for further discussion. The Government are earnest and sincere about doing their best, thereby setting an example to other private operators in this matter. The workers can have the Provident Fund system if they so desire."

"The hon. Member Sri K. P. Gopalan said that the Minimum Wages Act has not been enforced in respect of the Transport workers. Those rates of wages are kept in view so far as the employees of the Transport Department are concerned. The welfare of the workers is a first charge on the revenues of the Department and the Government are anxious to grant whatever facilities are required by them. I can assure the hon. Members that the conditions of service of the workers and others who are employed in the Transport Department are far better than those under private managements."

"Another matter which I wish to refer is about the running of buses in quick succession, that is one after the other. I myself travelled in one bus incognito from Triplicane to T. Nagar. I agree, Sir, that buses are running in quick successions. Four buses came one after another. I made enquiries. When I looked into the time-sheet, I found it was all right. My own inference is, as the hon. Member Sri V. Balakrishnan was telling me, that as soon as the bus is full, the passengers are anxious that the bus is started. They won't wait till the driver starts the bus at the scheduled

[Sri B. Parameswaran] [26th March 1955]

time. If the bus is full, even though there may be some five minutes for the bus to start according to the scheduled time, the passengers want the driver to start the bus. Therefore, there is a certain amount of time gained and lost by this arrangement. I am also not happy over the position."

(At this stage, the hon. Member Sri S. Ramalingam rose to put a question.)

MR. SPEAKER:—"The Hon. Minister is on his legs. He is not yielding."

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—"Sir, in a very brief speech, I do not think it will be possible to cover all the points raised by the hon. Members. All that I can say is that the Government are sincere in their effort to provide all possible convenience to the public so far as the Transport system is concerned. Whatever may be the suggestion of the hon. Member, if my reading of the situation is wrong, he can put his suggestions in black and white and send them on to me. I shall have them examined and if it is practicable, I will see that they are implemented."

"The hon. Member Sri K. P. Gopalan wanted that the road from Payyanur to Vellore, which is already being maintained by the Government, should be extended. It is included in Part II Schemes. The Government will take the necessary steps to see that the road is widened and extended. If it does not satisfy him, he can write to me and I shall take further steps in the matter."

"The hon. Member Sri S. Ramalingam suggested that lorries may be put in places where there is need for bus service. We tried this lorry system in North Madras, that is Washermanpet and other places. The public are not satisfied with it. They want that buses alone should be run. Therefore, we are withdrawing the lorries from 1st April and we are trying to put two or three buses there in the place of the lorries. I can assure all hon. Members that the suggestions made by hon. Members of this House will be implemented as far as possible."

"Sir, I have answered almost all the points raised by various hon. Members. While the Government will always receive and are willing to receive the co-operation, the advice and suggestions of private bus operators, they do not want to take the retrograde step of denationalisation. We have been successful so far, of course, with a few defects here and there. But to think of giving certain routes to private operators will be a retrograde step and the Government do not propose to do so. On the floor of this House I give this assurance, namely, that the Government will exert themselves and they are anxious to see by the end of this year that the public are not inconvenienced to the extent they are being inconvenienced now. There will be a lot of improvement and if still there is something wanting, every possible step will be taken to see that the public are provided with all the facilities and conveniences they require."

[26th March 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"The Hon. Minister was good enough to say during his reply that the Government have already taken steps to appoint a Committee to go into this question and to suggest ways and means for improving the working of the City Transport Service. May I know who are all the members of this Committee?" 11-40 a.m.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—"The personnel of this Committee has not yet been settled. I gave only an indication in my speech that some engineers and some representatives of certain successful managements will be included in that Committee."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"As private operators are taking a hostile attitude towards Government undertakings, may I know whether the Government will consider the suggestion to exclude private operators from the personnel of the Committee?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—"I do not think I can give any answer. I will bear in mind what the hon. Member said and I will consult him before we think of this question."

*SRI N. K. PALANISAMY:—"சர்க்காருக்கு முக்கியமான ஒரு யோசனையைச் சொல்லவிரும்புகிறேன். அதாவது ஐயாயிரம், பத்தாயிரம் என்று கொஞ்ச ரூபாயை ஒதுக்கிவைத்து, நன்றாக பஸ்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிற டிரைவர்களுக்கும் ஆக்ஸிடென்டு எதுவும் இல்லாமல் ஓட்டுகின்ற டிரைவர்களுக்கும் இன்னும் இதுமாதிரியாக திறமையைக்காட்டும் நபர்களுக்கு எல்லாம் கொஞ்சம் பணம் போனஸாகவோ, அல்லது வேறு எப்படியாவது கொடுக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா? மேலும் தனிப்பட்ட பஸ்களில் வேலைசெய்யக் கூடியவர்கள் தினப்படி 1½ ரூபாய் அல்லவன்னைத் தவிர ஒரு டிரிப்பிக்கு ரூபாய்க்குக் காலணை என்றும் வாங்கி மொத்தம் 5 ரூபாய்க்குமேல் சம்பாதிக்கிறார்கள். ஆனால் நாம் தினப்படி பாட்டா 1½ ரூபாய்தான் கொடுக்கிறோம். இதனால் தொழிலாளர்கள் சர்க்காருடைய பேரில் ஆத்திரம் அடைந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுடைய உற்சாகத்தை அதிகப்படுத்தும் முறையில் நான் கூறியது போன்ற சில யோசனைகளை சர்க்கார் கவனிக்குமா?" 11-42 a.m.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—"We are giving encouragement to drivers and conductors by granting them an extra allowance of Rs. 5 per mensem if they render satisfactory work. As I said, we will think of extending concessions to them if they prove deserving."

SRI S. RAMALINGAM:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் ரொம்ப நைஸாகத்தான் பேசினார்கள். அவர் நம் எல்லோருடைய மனதும் இளக்கக்கூடிய வகையில் பேசினாலும் கூட வெளியிலுள்ள மக்கள் இந்த டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகாவின் ஊழல் மிக்க நிர்வாகத்தினால் மிகுந்த ஆத்திரம் அடைந்திருக்கிறார்கள். பஸ்கள் சரியாகக் கிடைக்காததினால் அவர்கள் படுகின்ற அவதி கொஞ்சநஞ்சமல்ல. ஆகவே நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய வெட்டுப் பிரேரணையை வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டுவிடலாம் என்று நான் நினைத்தாலும் வெளியிலிருக்கக் கூடிய மக்களுக்குப் பயந்து அதை ப்ரெஸ் பண்ணுகிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"ஒரு மெம்பர் யாருக்கும் பயந்துகொண்டு தன்னுடைய கடமையை நிறைவேற்றக்கூடாது"

[Sri C. Subramaniam] [26th March 1955]

என்பதை கனம் அங்கத்தினருக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவருடைய சொந்த அபிப்பிராயப்படியே நடக்கவேண்டுமே தவிர வெளியில் உள்ளவர்களுக்குப் பயப்பட்டுக்கொண்டு இங்கே நடக்கக்கூடாது.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ பொது மக்களுடைய அபிப்பிராயத்திற்குப் பயந்துதான் ஆகனும்.”

MR. SPEAKER :—“ I shall now put the cut motion to the vote of the House. The question is—

‘That the further allotment of Rs. 3,91,800 for Capital Outlay on Road Transport Schemes be reduced by Rs. 100.’”

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER :—“ I shall now put the Demand to the vote of the House. The question is—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 3,91,800 under Demand XXXIX—Capital Outlay on Road Transport Schemes.’”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Sir, we can take the rest of the Demands, one by one and if any hon. Member wants to make a speech on any particular Demand, he can do so when that Demand is moved by the Minister. When the zero-hour, i.e., 12-30 p.m. comes, the Hon. Speaker may guillotine the rest of the pending Demands.”

MR. SPEAKER :—“ The zero hour is 1-30 and not 12-30 p.m. and we can have that at 12-30 p.m. only if all the Members unanimously agree to it. Even if there is a single dissentient voice against it, we will have the zero hour only 1-30 p.m.”

DEMAND I—LAND REVENUE DEPARTMENT

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Mr. Speaker, I move—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 3,14,600 under Demand I—Land Revenue Department.’”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 3,14,600 under Demand I—Land Revenue Department.’”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ In this connection, I wish to say one or two words with respect to land census. In answer to an interpellation, the Hon. the Minister for Revenue stated that the following staff has been appointed in connexion with ‘Land Census’ work :—

At the Board's office.—One Special Deputy Collector, one Junior Superintendent, one lower division clerk, one steno-typist, one typist and four peons.

[26th March 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

Staff in the Collector's office.—One lower division clerk and one typist for each of the Collector's office except Madras.

Taluk staff.—One hundred and twenty Deputy Tahsildars, 120 lower division clerks, 583 Revenue Inspectors and 823 peons for the Deputy Tahsildars and Revenue Inspectors.

“ From this, it will be seen that the persons who have to carry out this work really are the karnams. The request of these karnams made in this connection is very reasonable. They request that either additional staff may be appointed or that some extra allowance may be paid to them for doing this work. When these karnams are unable to carry out this work during the kist collection season, disciplinary action is taken against them. I submit, Sir, that this is a very unjust thing. While at the higher rungs so many appointments are made by the Government, no appointments are made at all at the lower rungs. I submit, Sir, that the Government will be pleased to consider their request sympathetically and do the needful at least by granting them some additional allowance.”

* DR. K. B. MENON :—“ Mr. Speaker, while endorsing every word that was said by hon. Member Kurup, I would like to bring to the notice of the Government that we have been receiving reports that a large number of karnams are being penalised for not submitting the reports in time. We wanted to raise an half hour debate on this subject but we could not do so because of the motion moved under Rule 40 on the same subject. So, we had no opportunity to present the facts to the Hon. Minister. I, therefore, endorse what has been said by hon. Member Sri Kurup. I request the Government to be sympathetic to karnams at least to the extent of not penalising them for not submitting their reports in time. It is not because that they do not want to submit the reports that they are not sending them in time but it is because they have not been able to do the work. When they have got pressure of work, it is natural that they cannot submit the reports in time and the Government should take a realistic view and not punish them for that. That is my submission to the Government.”

* SRI K. P. GOPALAN :—“ Sir, I wish to bring one or two points to the kind consideration of the Hon. Minister, because under this Demand, I find a sum has been allotted for the work connected with the Fair Rent Court. The Rent Court Tahsildar in Cannanore was rejecting many petitions on simple technical grounds. There was a lot of complaint from the general public against this Tahsildar and public meetings were held and resolutions were also passed; even a memorandum was submitted to the Government. I want to press upon the Hon. Minister to make an enquiry into the matter and see that justice is done to the peasants so that they can file their petitions before the Tahsildar, their rights are established and their grievances are redressed.”

[26th March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, with reference to the suggestion made by the hon. Members Sri Kurup and Dr. Menon that some remuneration should be paid to these village officials who are participating in the census work, the only question is this. The work involved is only temporary; it is not going to be a permanent sort of work which should be carried out by them. Further, even if we give a small amount to each which would not satisfy anybody, still the sum involved will be huge. Instead of that, I would like the village officers to consider this as a voluntary work for the State. They are only part-time officers. However, we may look into the question of giving some certificate of merit for those who have done good work. Perhaps that would satisfy some at least.

“ Then, with reference to the leniency to be shown to them for which Dr. Menon was pleading, leniency will of course be shown. It is not the intention to penalise anybody. Still in order to make them collect and give the particulars in time, some sort of strictness is necessary and if at all action is taken against any, it would have been only in that sense. In all such cases the Revenue Department will take a sympathetic attitude in regard to those who failed to do the work in time. With this assurance, I request the House to pass this Demand.”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That Government be granted a further sum not exceeding Rs. 3,14,600 under Demand I—Land Revenue Department.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

Programme of business for next week.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Sir, if you will permit me, I want to know the programme of business for the next week.”

MR. SPEAKER :—“ I think the Hon. the Leader of the House can give it. If he gives, it will be well and good.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ On the 28th Monday, we would be having business connected with the Budget. On the 29th and the 30th, we would be having the Madras Court Fees and Suits Valuation Bill, the Presidency Small Cause Court (Madras Amendment) Bill and the City Civil Court Bill. On the 31st we will take up the Cinematograph Bill, and we will take the full day for that Bill. On the first we will have to take up the Bill regarding the imposition of sales tax on tobacco and derivatives of tobacco and on the second we will finish all other miscellaneous Bills, etc. In the meanwhile, we may have to sit during nights one day for taking up the Resolution for the inclusion of agricultural property for imposing Estate Duty; if we are not able to keep up to this programme we may have to sit another night. We are trying to see that the entire business is completed by the 2nd April and that Members are enabled to leave thereafter. That is the present intention.”

[26th March 1955]

SRI S. RAMALINGAM :—“ தஞ்சை ஜில்லா, ஓரத்தநாடு தாலூகா, வெட்டுவக்கோட்டை கிராமத்திலுள்ள 200 நிலமில்லாத விவசாயிகளை தரிசு நிலங்களிலிருந்து கட்டாயமாக வெளியேற்றுவது சம்பந்தமாக ஒருமணி நேரம் விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் அனுமதிக்கோரி நோட்டீஸ் கொடுத்திருந்தேன். பட்ஜெட் வேலை இருந்ததனால் நான் வற்புறுத்தாமலிருக்கின்றேன். அதை எப்பொழுது விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ Let the Leader of the Opposition and the Leader of the House come to a conclusion on that and inform me.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ May I request the Leader of the House to cyclostyle the programme and circulate it to members? ”

MR. SPEAKER :—“ That is what has taken place in the Business Advisory Committee and it is being roneoed and circulated.”

(3) DEMAND IV—FOREST DEPARTMENT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ On the recommendation of the Governor, I beg to move—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 39,800 under Demand IV—Forest Department.’ ”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 39,800 under Demand IV—Forest Department.’ ”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 39,800 under Demand IV—Forest Department.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(4) DEMAND VI—MOTOR VEHICLES ACTS ADMINISTRATION.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ On the recommendation of the Governor, I beg to move—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 4,500 under Demand VI—Motor Vehicles Acts Administration.’ ”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 4,500 under Demand VI—Motor Vehicles Acts Administration.’ ”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 4,500 under Demand VI—Motor Vehicles Acts Administration.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

[26th March 1955]

(5) DEMAND VII—GENERAL SALES TAX AND OTHER TAXES AND DUTIES ADMINISTRATION.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ On the recommendation of the Governor, I beg to move—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 4,57,900 under Demand VII—General Sales Tax and Other Taxes and Duties Administration.’ ”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 4,57,900 under Demand VII—General Sales Tax and Other Taxes and Duties Administration.’ ”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 4,57,900 under Demand VII—General Sales Tax and Other Taxes and Duties Administration.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(6) DEMAND VIII—IRRIGATION.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ On the recommendation of the Governor, I beg to move—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 22,85,100 under Demand VIII—Irrigation.’ ”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 22,85,100 under Demand VIII—Irrigation.’ ”

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Mr. Speaker, Sir, I want to invite the attention of the Government to the motion given notice of though it has not been formally moved. I want to say this. In Kallampalli, Chirakkal taluk, there is a river and according to the statistics of non-official organizations, nearly 30 to 35 thousand acres of paddy crops are being spoilt because of the entry of salt water; if an anicut is constructed there it would be very helpful. We submitted representations to the Government and last time the Hon. Minister concerned informed me that it was examined, and found that very few villages would be benefited and that the investment in the establishment would be more than the benefit derived. The point is that the survey that had been taken is not correct. I can prove that the survey that will be benefited; the river tributaries start on the hill slopes and flow through Mundari, etc. I therefore request the Government to survey this scheme and cause an investigation to be made into the matter.”

[26th March 1955]

* SRI K. PARTHASARATHY :—“ Sir, in supporting this Demand, I wish to point out the need for providing certain irrigation facilities in Kallakurichi taluk. In the Half-yearly District Irrigation Conference, it was resolved to request the Government to sanction additional staff for investigation of irrigation resources in Kallakurichi. We know that the question now is not finance, but want of sources of irrigation in our State. So, whatever sources are available, we must tap them. And according to this view, as there are sources in Kallakurichi, the Irrigation Conference decided to ask for additional staff and if the separate staff is appointed, there are possibilities of increasing the irrigation facilities for more than 5,000 acres. There is an abandoned anicut across the Vellar river and if that anicut is restored, it can irrigate about 2,000 acres in Chinnasalem firka; the anicut is now in disuse and restoration of it will not cost much to the Government. So, I request the Government to sanction the special staff for this purpose.”

* SRI M. MANICKASUNDARAM :—“ மன்றத் தலைவர் அவர்களே, 12 noon.
‘பாபுலர் முதலியார் வாய்க்கால் பாசன அபிவிருத்திக்கு புகளூர் வாய்க்கால் விஸ்தரிப்பு’ என்ற தலைப்பில் 45 ஆயிரம் ரூபாய் இவ்வருஷம் தேவை, 4 லட்சம் ரூபாய் உத்தேச மதிப்பு என்று உப மானியத்தில் கோரப்பட்டிருக்கிறது. 1954-ல் நமது சர்க்கார் புகளூர் வாய்க்காலில் தண்ணீர் கிடையாது என்று ஏற்கெனவே பர்மிட் வழங்கப் பட்டு பாசனம் செய்துவந்த சுமார் 500 ஏக்கருக்கு தண்ணீர் அனுமதிப்ப தற்கில்லை என்று பர்மிட் பாசனதாரர்களை நிராகரித்ததின்பேரில் பர்மிட் தாரர்கள் உயர்நீதிமன்றத்தில் ‘ரிட்’ மனு தாக்கல் செய்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையிலுள்ள ஒரு வாய்க்காலிலிருந்து 1,500 ஏக்கருக்கு அதிகப்படியாகத் தண்ணீர் கொடுக்கிறோம் என்று திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுவது என்னவென்றால், புகளூர் வாய்க்காலில் தண்ணீர் இல்லையென்று தீர்மானம் ஏற்பட்டபின் அதில் அதிகப்படியாக 1,500 ஏக்கருக்கு தண்ணீர் கொடுப்பதற்கு எப்படி முடியும்? திட்டம் கொண்டுவந்திருக்கிறது சரியா என்று கேட்கின்றேன்.

“பாபுலர் முதலியார் வாய்க்கால் திட்டம் நிறைவேற்றப்படுகிற தென்றால் புகளூர் வாய்க்காலில் தண்ணீரை அதிகப்படுத்துவதற்கு ஜோட்பாளைய அணையின் தென்கரையில் கொண்டுவர வாய்க்கால் தலைப்பு இணைக்கப்படவேண்டும். பாபுலர் முதலியார் வாய்க்கால் முன் திட்டப்படி பூரண பலன் அடையும்படியாக வெட்டி அமராவதியில் தண்ணீர் விழச் செய்யவேண்டும். சர்க்கார் அதை நன்றாகப் பரிசீலனைசெய்து அவ்வேலையை நிறைவேற்ற எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதுமாதிரி செய்தால்தான் இந்தத் திட்டம் பிரயோஜனகரமாக இருக்கும். இல்லாவிடில் உப பட்ஜெட் மானியத்தில் கோரப்படும் தொகையானது வீண் செலவாகப் போய்விடும், விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்ற நிலைமையை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகின்றேன். மராமத்து இலாகா அமைச்சரவர்களுக்கும் ஓரளவு இது பூரா விவரமும் தெரியும். தற்போதுள்ள அரசாங்கமே 1954-ம் வருஷம் ஜனவரி மாதத்தில் 500 ஏக்கருக்கு தண்ணீர் இல்லையென்று சொல்லி, 1954-ம் வருஷம் செப்டம்பர் மாதத்தில் 1,500 ஏக்கருக்கு பாசன விருத்தி செய்யப்படுகிறதென்று மானியம் கோருவதை சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகின்றேன்.

“களூர் தாலுகாவில் முன்பு வாய்க்கால் வெட்டப்பட்ட பிரதேசங்களை சர்க்காரின் ரெவினியூ கணக்கில் ‘கட்டளை வாய்க்கால் புறம்போக்கு’ என்று இருப்பதைக் காணலாம். அந்தத் திட்டம் அமுலாக்கப்படவேண்டுமென்றால் களூர் தாலுகாவிலுள்ள புகளூர் வாய்க்கால் தலைப்பை ஜோட்பாளைய அணையில் இணைத்து பாபுலர் முதலியார் வாய்க்கால் அபிவிருத்தி

[Sri A. Senapathi Gounder] [26th March 1955]

பூர்த்திசெய்துவிட்டால், ஒருவகையாக அந்த பிரதேசத்தின் பஞ்ச நிலைமையை நீக்கலாம் என்று சர்க்காரின்முன் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“ஒன்று மணக்கடவு நீர்த்தேக்க திட்டம் என்பது. இது வெகு நாட்களாக ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டு, பிற்பாடு அமராவதி நீர்த்தேக்கம் ஏற்படப்போவதால், தாற்காலிகமாக இந்த மணக்கடவு திட்டம் கைவிடப்பட்டுள்ளது என்று சர்க்காரால் அறிவிக்கப்பட்டது. இப்போது, இந்த அமராவதி திட்டம் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு, வேலை நடந்துவருகிறது. ஆகையால் இப்போதே, இந்த மணக்கடவு நீர்த்தேக்க திட்டத்தையும் எடுத்துச் செய்தால், குறைந்த செலவில், 10 லட்சம் ரூபாய்க்குள்ளாக, 2,500, 3,000 ஏக்கராவிற்கு பாசன வசதி ஏற்படும். மழைக்காலத்தில் நிறைய தண்ணீர்வந்து வீணாகப்போகும்போது, அதைத் தடுத்து நீர்த்தேக்கம் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மற்றொன்று உப்பாறு திட்டம். அதுவும் நீண்ட நாட்களாக பரிசீலனையிலிருந்து, தாற்காலிகமாக நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதையும் எடுத்து நடத்தினால், அதன்மூலமாக 2,500 ஏக்கர் வரைக்கும் பாசனம் செய்யக்கூடிய வசதி ஏற்படும்.

“ஆகவே இந்த இரு திட்டங்களையும் உடனடியாக எடுத்து நடத்தி, தாராபுரம் தாலுகா பஞ்சப் பிரதேசம் என்ற வார்த்தையைமாற்றி நல்ல வளமான பிரதேசம் என்று வழங்கச்செய்ய சர்க்கார் முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER:—“I find that the hon. Members are speaking as if this is the main Demand. I wish to tell them that this is only a Supplementary Demand. Now, the hon. Member Sri Ramasamy Kander may speak.”

12-12 p.m. SRI N. C. RAMASAMI KANDER:—“சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது இங்கு கொண்டுவந்திருக்கும் நீர்ப்பாசன உபமான்யத்தின்மீது சில வார்த்தைகள் பேச ஆசைப்படுகிறேன். நமது இந்தியாவிலே காசி வட கையாமென்றும், திருவண்ணாமலை தென் கையாயம் என்றும் வழங்கப்படும் புண்ணிய கோத்திரங்கள். தென் மாகாணத்திலிருக்கும் அந்த தென் கையாமாகிய ஸ்ரீ அருணாச்சலம் ஸ்வர் ஆலயத்திற்கு, இந்தியாவின் மற்ற மாகாணங்களிலிருந்தும், இந்த பொதுமக்களும் வருகிறார்கள். ஆனால் அந்த ஊரில், வருஷத்தில் சுமார் ஆறு மாதத்திற்குத்தான், தேவையான குடிதண்ணீர் கிடைக்கிறது. ஆறு மாதத்திற்கு குடிதண்ணீர் பஞ்சம் ஏற்படுகிறது. இப்போது சமீபத்தில், திருவண்ணாமலைக்கு அருகில் சாத்தனூர் என்ற இடத்தில் ஒரு project ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அந்த project லிருந்து குழாய்களின்மூலமாக திருவண்ணாமலைக்கு தண்ணீரைக் கொண்டுவந்து, அங்குள்ள பொதுமக்களுக்கும், யாத்திரிகர்களுக்கும், குடிதண்ணீர் வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“எங்கள் செங்கம் தாலுகா மிகவும் பிற்போக்கானது. புதிதாக ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிற சாத்தனூர் திட்டத்தினால் எங்கள் ஒரு பகுதிதான் நன்மையடைய முடியும். மற்றும் உள்ள தாலுகாவின் களில், பல ஏரிகளிருக்கின்றன. இவைகளின் மூலமாக, பல நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் ஏற்படுத்தலாம். சர்க்காருக்கு இது சம்பந்தமாக, நாங்கள் பல யோசனைகளை அனுப்பியிருக்கிறோம். இந்த சிறிய திட்டங்களைச் செய்களுக்கு உணவு உற்பத்திசெய்ய வசதியாக இருக்கும். ஆகவே ஸர்க்கார் எங்களுடைய யோசனைகளை பரிசீலனைசெய்து, சிறு பாசன திட்டங்களை ஏற்படுத்த ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

26th March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Mr. Speaker, hon. Members have made very useful and important suggestions. I have absolutely no doubt that my Colleague in charge of this subject will take note of all these points and do whatever is necessary and whatever is possible. The hon. Member Sri Dharmalingam was referring to the answer which was given to this question. Unfortunately, he was not present here then and so he could not pursue it. I may tell the hon. Member that even though I stated that no representation was received by the Government, I have taken the question itself as a representation and the matter has been passed on to the department and it is being investigated into. I hope the House will pass this Demand without any opposition.”

MR. SPEAKER:—“The question is—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 22,85,100 under Demand VIII—Irrigation.’”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(7) DEMAND IX—HEAD OF STATE, MINISTERS AND HEADQUARTERS STAFF.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Mr. Speaker, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 7,60,000 under Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters Staff.’”

MR. SPEAKER:—“Demand moved—

‘That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 7,60,000 under Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters Staff.’”

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“Mr. Speaker, we find that the increased expenditure under this head is mainly due to conduct of elections to district boards under the Adult Franchise Rolls in the current year. Many of the hon. Members on the floor of this House and the public outside have invited the attention of the Government to the fact that the system that has been adopted in the district board elections was not at all satisfactory and it was due to the defect in the system a considerable number of votes had been invalidated. So, I hope that the Government will see that the system adopted in the recent district board elections is scrapped at the earliest possible time.

“Sir, I wish to bring one important factor to the notice of the Government. The services of thousands of teachers were utilised in the elections and it is a matter for regret and concern to note that these teachers have not been paid their remuneration. Last time when a question came before the House, the Hon. Minister stated that the district boards have to pay these things. I understand that it is the duty of the Government to see that the

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [26th March 1955]

teachers, whose services were utilized in the conduct of the elections, are paid their remuneration in time. So many months have passed. Still, their dues here not been paid. In this connection I would request the Hon. the Minister for Finance to go into the Resolution that has been passed by the Malabar teachers and which has also been sent to him. This is what is stated in the Resolution :

'This committee while views with deep concern the non-payment of election duty allowance of teachers who were appointed for the last district board elections, requests the Government to pay this allowance without further delay.'

Sir, I hope that the Government will consider this Resolution and take due action in the matter.

"There is another important matter with regard to teachers and it relates to the payment made to the teachers. Sir, we are grateful to the Hon. Minister for introducing the 'Money Order system' in the place of the Bill system. Why did the teachers of Malabar not want the Bill system? Because, they wanted that the amount due to them should be paid in time. Under the Bill system, they had to undergo great hardships and troubles in encashing the Bills in the Treasuries. As a result of this, the poor teachers and their families were put to lot of difficulties. Now, I understand that the teachers' pay for the months of January and February has not yet been paid, even though we are in the fourth week of March. In the Money Order system also there is difficulty which should be overcome. It seems that the Branch Post Offices can take only a certain number of Money Orders. The number of Money Orders to be handled by the various Post Offices seems to have been fixed. When the branch post offices which cater to the villages, for example villages like Chenaru in Ponani taluk, have to handle something like 800 Money Orders, there is difficulty. As a result of this, the teachers' salary begins to fall in arrears. Though I know that this subject will come under the Education Demand, as that Demand is not likely to be taken up for discussion and as that is likely to be guillotined, I have taken this opportunity to make a mention of the difficulties experienced by the poor teachers in the hope that the Hon. the Minister for Education who is now here will look into the matter and do something to help the poor teachers.

"Sir, this morning I referred to the missing R.A.F. bunk in Madras during the question-hour. The Hon. Minister for Agriculture who replied my question did not accept my contention. I request the Government to look into the matter and do something.

"Sir, I wish to say a few words about maintenance of law and order. In Eruvessi village, Irikkur firka one woman Karthiayini made a representation that her husband was missing. It seems certain mischievous persons attempted to murder her husband who ran away followed by those mischievous persons. and

26th March 1955] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

nothing has been heard of her husband after that. Again, in Irude in the same firka in the Christian colony there was some trouble. During the discussion on the Governor's Address I have referred to these matters and the Hon. Minister will find details of these in the printed Proceedings. The people of Irikkur firka and Irude Christian colony only want proper protection. It is the duty of the Government to maintain law and order. If the Government go into the matter and conduct an enquiry, I am sure they will be convinced of the necessity for taking suitable action immediately. Thank you, Sir."

* SRI K. P. GOPALAN :—"Sir, regarding questions to be answered on the floor of the Assembly, even though they are admitted by the Hon. Speaker, answers thereto are received only some six months or four months after they are admitted. Then, I have given many short notice questions but many of them have not come up before the Assembly still. There are so many important problems to be brought to the attention of the Assembly. We are not asking ordinary questions. For example, a short notice question was tabled by me regarding the action of a Police officer in casting some aspersions on the Assembly and Parliament. That question has not come up before the Assembly. I sent a reminder through the Secretary to the Legislature. But I have not yet received an answer to that question. The department should be asked to expedite matters. I do not know whether answers to such short notice questions are delayed purposely by the Government. We give notice of questions only on important matters. Therefore, the Hon. Ministers should view the question in proper perspective and liberally waive notice.

"My hon. Friend Sri Narayanan Nambiar has spoken about the activities of the Police Department in Malabar. There is something radically wrong with the Police administration in Malabar. We have been bringing this up before the Assembly so many times, but the Hon. Minister is not taking it up seriously. Murder cases are increasing. No proper investigation is made. I can cite so many instances and even tender evidence before the Hon. Minister or before any officer who may be deputed for investigation. The Police Department has miserably failed in its duty in Malabar. I am not speaking with any revenge against the Police Department. The poor people must get justice.

"For quarter of a century the people of Payyanur have been requesting the Government to provide a playground for their school. Even before I came to this Assembly, I brought this to the notice of the Government and the Education Minister. The Hon. Minister said that he would consider the matter. But still nothing concrete has been done. Then, there is a village in the remotest corner of my own firka. People cannot easily go there for want of proper communication facilities. The people of that locality have constructed a building at a cost of Rs. 5,000. They wanted to start some school with standards up to 8. They

[Sri K. P. Gopalan] [26th March 1955]

brought down some teachers. Before they constructed the building, they applied for permission to start a school. But they were told that they could not start a school without the previous permission of the Education Department. The Education Department does not encourage the local people. The permission was not, therefore, granted. As a result, that fine building could not be utilized for running a school.

"Then, I want to suggest that more Labour Officers should be appointed in each district. There is the Plantation Labour Act. But mere passing of an Act won't bring benefits to the workers. Where is the machinery to see that that Act is implemented by the plantation-owners? The Labour Officers have not cared to examine this aspect of the question. Therefore, the Government should see that that Act is implemented and the necessary machinery is set up for this purpose.

"Suppose a strike takes place in a certain place. That means that hundreds of workers will starve. If a petition is sent, it takes a lot of time to get a reply from the Labour Department. If a petition is sent to the Labour Department, they keep it for some days and then only send a reply. Till then the workers will suffer. The Government must instruct the Labour Department to send replies quickly.

"Then, in Malabar the health of the workers is bad owing to the conditions prevailing there. Therefore, the Health Insurance Scheme should be introduced in Malabar.

"With these few words, I resume my seat."

SRI S. RAMALINGAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று காலை யில் கூட கேள்வி நேரத்தில் கனம் மந்திரி அவர்களின் கண்ணைப் பிடிக்கலாம் என்று பார்த்தேன். முடியவில்லை. ஆகையால் அந்த விஷயத்தை இப்போது சொல்ல விரும்புகிறேன். தஞ்சாவூரில் ஏற்கனவே ஒரு L.M.P. Course நடந்து வந்தது. அதையும் சர்க்கார் எடுத்துவிட்டார்கள். சமீபகாலத்தில் கிராம வைத்தியர்களுக்கு training கொடுக்கிற ஒரு centre ஆக இருந்தது தஞ்சாவூர். அதையும் எடுத்து விட்டார்கள். இப்போது Medical Collage Committee அங்கத்தினர்கள், தஞ்சாவூரில் மெடிக்கல் காலேஜை வைக்க லாயக்கில்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவில் ஒரு Arts College தான் இருக்கிறது. இந்த விஷயத்தைத்தான் காலை யில் சொல்லலாம் என்று பார்த்தேன். இப்போது இங்கே இரண்டு மந்திரிகளும் (Hon. the Minister for Finance and Hon. the Minister for Public Health) இருக்கின்றீர்கள். ஆகவே அடுத்த வருஷம், இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தை ஆரம்பிக்கும்போதாவது, தஞ்சை ஜில்லாவில் ஒரு Medical College-ஐ ஏற்படுத்துவதற்கு உங்கள் கவனத்தைத் திருப்பவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Sir, I do not think I have the time to deal with the various points raised by the hon. Members. The only thing is with reference to the payment of remuneration to the various school teachers who did election work. I am trying my best to expedite it. But it is not the fault of the department alone. Bills are not submitted in proper form. They

[26th March 1955] [Sri C. Subramaniam]

have got to be modified because the Accountant-General has to be satisfied with regard to the various payments. That seems to be the main difficulty and particularly so in Malabar. There will not be any such complaint in the future and I am trying my best to see that these people get their remuneration at as early a date as possible.

"The hon. Member Sri Ramalingam wanted to know whether a decision had already been taken with regard to the location of the Medical College proposed to be started by Dr. Alagappa Chettiar. A report has been received and it is being examined. The Government will take a decision only a little later."

MR. SPEAKER :—"The question is—

'That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 7,60,000 under Demand IX—Head of State, Ministers and Headquarters Staff.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER :—"I thought over the suggestion of the hon. Members that I should guillotine the Demands at 12-30. I feel that it will not be in conformity with the rules. The best thing will be for the Hon. Minister to move the Demands one by one for being put to vote. At 1-30 p.m. I shall guillotine the Demands not already voted upon."

(8) DEMAND XI—DISTRICT ADMINISTRATION AND MISCELLANEOUS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1,21,92,800 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous.'

MR. SPEAKER :—"The question is—

'That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1,21,92,800 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous.'

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(9) DEMAND XIV—POLICE.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 29,92,100 under Demand XIV—Police.'

* **SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR** :—"Sir, I just want to bring to the notice of the Government that a section of the colony people of Irikkur firka have been terrorised by the Father

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [26th March 1955]

of Church and his hirelings. Representations have been made in this regard. I request the Government to conduct an inquiry and take proper action in the matter."

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 29,92,100 under Demand XIV—Police.'"

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(10) DEMAND XV—EDUCATION.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Mr. Speaker, Sir, I move—

'That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 81,40,300 under Demand XV—Education.'"

MR. SPEAKER:—"Motion moved—

'That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 81,40,300 under Demand XV—Education.'"

* DR. K. B. MENON:—"I would like to repeat the request that I made to the Hon. Minister for Education some time ago that he might consider the question of contributing half the amount for providing mid-day meals to poor children who form one-third of the pupils attending schools. There are schools that are willing to share the other half."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"That is a problem which I have in mind and I hope that it may be possible to find some solution at a very early date."

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 81,40,300 under Demand XV—Education.'"

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(11) DEMAND XVI—MEDICAL.

12-30 p.m. THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Mr. Speaker, Sir, I move—

'That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 17,37,300 under Demand XVI—Medical.'"

MR. SPEAKER:—"Motion moved—

'That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 17,37,300 under Demand XVI—Medical.'"

* SRI K. P. GOPALAN:—"Sir, I wish to bring to the notice of the Government an urgent matter of public importance. In the Kurumbranad taluk, there is only one Taluk Headquarters Hospital at Badagara. Even the necessary equipments provided for a taluk headquarters hospital are not found there. Recently

26th March 1955] [Sri K. P. Gopalan]

there was a proposal from the people of that taluk to start a new hospital there and in that connection they also collected about Rs. 8,000. The President of the Panchayat Board also approached the Government in respect of that matter and he was asked by the Government to suggest a suitable site for it and acquire it. Immediately the people came forward with their contributions to acquire it and the owner of it is also willing to give it for a public cause. But the Government have not taken any steps so far to start a new hospital there in spite of the fact that lakhs and lakhs of people live in that taluk. Sir, it is high time that the Government should give up this unsympathetic attitude and see that a new hospital is opened there."

* SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—"Mr. Speaker, Sir, while supporting the Demand, I would request the Government to take up the construction of the remaining two blocks of the Headquarters Hospital, Kozhikode. It is one of the schemes included by the Government under the Five-Year Plan and which has to be executed by 1956. As Malabar is a densely populated district as compared to other districts, I request the Government to give medical relief to the people of Malabar by at least constructing one block this year."

SRI M. DHARMALINGAM:—"கனம் சபாநாயகர் அவர் களை, இந்த மான்யத்தை ஆதரித்து பேசும்போது, ஒரு விஷயத்தை அரசாங்கத்தின் பார்வைக்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியாகிய திருவள்ளூரிலுள்ள கவரன்மெண்டு ஆஸ்பத்திரியில் இரண்டு டாக்டர்கள் காலை 7 மணி முதற்கொண்டு 11 மணிவரை, வைத்தியம் செய்தாலும், அங்குவரும் ஏராளமான நோயாளிகளை கவனிக்கமுடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள்." (Interruption by the Hon. Sri C. Subramaniam.)

12-35 p.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"This is not a general debate. We are discussing Supplementary Demands. As a matter of fact, even the two previous speakers spoke in a general way and referred to two important matters. That has nothing to do with the Supplementary Demand."

MR. SPEAKER:—"I have already informed the House about it."

* SRI P. B. K. RAJACHIDAMBARAM:—"Sir, what about the understanding arrived at between the Hon. Leader of the House and the hon. Deputy Leader of the Opposition, by which no hon. Member could speak on Demands after 12-30 p.m.?"

SRI M. DHARMALINGAM:—"But I had not been given an opportunity to speak on the main Medical Demand."

MR. SPEAKER:—"Simply because the hon. Member had not been given an opportunity to speak on the main Demand, does it mean that he should speak now?"

SRI M. DHARMALINGAM:—"Sir, I also wish to bring to the notice of the Government two important points.

[Sri M. Manickasundaram] [26th March 1955]

அடையவேண்டும். அதைச் சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். இப்பொழுது தொகை ஒதுக்கியிருப்பது போதாது, பூரண தொகை ஒதுக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* Sri S. R. ARUMUGAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நீர்ப்பாசன வசதிக்காக கோரப்பட்டிருக்கும் உபமானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேசவிரும்புகிறேன். ஏற்கெனவே, எங்களுடைய கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் நொய்யல் பிராஜெக்டில் அதிகமாக வரக்கூடிய தண்ணீரை முனிசிபாலிட்டிக்கு விட்டதுபோக நொய்யலில் விட்டால் திருப்பூர் வரைக்கும் எல்லாக் கிணறுகளுக்கும் தண்ணீர் அதிகமாக வருவதுடன் குளங்குட்டைகளில் தண்ணீர் தேங்கி விவசாயிகளுக்கும் கால்நடைகளுக்கும் மிக்க பிரயோஜனமாக இருக்கும்.

“அணைக்கட்டை உயர்த்துவது சம்பந்தமாக ஏற்கெனவே சர்க்கார் 55 ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். அது சரியானபடி நடைபெறாமல் இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றாமல் இருக்கிறார்கள். ஜூன் மாதம் 30-ந் தேதி ஜில்லாவில் நடந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத் தின் புள்ளி விவரத்தைச் சேர்க்கும்போது கோயமுத்தூர் ஜில்லா கலெக்டர் அவர்கள், நீர்ப்பாசன இன்ஜினீர் ஏற்கெனவே அணைக்கட்டு அதிகமாக உயர்த்துவதற்கு திட்டங்கள் தயாரித்துக் கொண்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அந்தத் திட்டத்தைச் சீக்கிரமாக நிறைவேற்றினால் பல்லடம் தாலுகா, கோயமுத்தூர் தாலுகாவிலிருந்து திருப்பூர் தாலுகா வரையில் உள்ள எல்லாப் பகுதிகளும் வளம்பெருவதுடன் திட்டம் நல்லமுறையில் பிரயோஜனப்படும்.

“பரமக்குளம் பிராஜெக்ட் இருக்கிறது. கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பொதுவிவாதத்திற்குப் பதில் சொல்லும்போது, திருவாங்கூரில் நடந்து வந்த சோஷலிஸ்டு சர்க்காரானது நம்முடைய இன்ஜினீர்கள் அதைப்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்வதற்குக்கூட அனுமதிக்கவில்லை. அதனால் அந்தத் திட்டத்தை என்ன செய்வது என்று தெரியவில்லை’ என்று சொன்னார்கள். ஆனால், இப்பொழுது காங்கிரஸ் சர்க்கார் ஆட்சி நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இன்ஜினீரை சீக்கிரமாக அனுப்பி பிராஜெக்டை இன்வெஸ்டிகேஷன்செய்து அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொண்டால் கோயமுத்தூர் ஜில்லாவிலுள்ள வரண்ட தாலுகாக்களாகிய பல்லடம், தாராபுரம், உடுமலைப்பேட்டை ஆகிய மூன்று தாலுகாக்கள் வளம்பெருவதற்குப் போதுமான சௌகரியங்கள் இருக்கின்றன.

“குவார் ராமச்சந்திரன்குளம் 90 ஏக்கர் வில்தீரணம் 100 வருஷங்களாக இருந்துவந்தது. கவனிப்பாரற்றுப் போயிருந்ததால் அதிகம் செல்வாக்குடையவர்கள் குறைந்த விலைக்குப் பூமிகளை வாங்கி இப்பொழுது விவசாயம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இரண்டு காட்டாறுகள் குவார் ராமச்சந்திரன் குளத்திற்கு பத்து மைல் தூரத்தில் கட்டாறுகள் கொண்டிருக்கின்றன. அந்த இரண்டு காட்டாறுகளை தடுத்த குவார் ராமச்சந்திரன் குளத்தில் விட்டுவிட்டால் பக்கத்திலிருக்கக்கூடிய நார்பது கிராமங்களுக்கும் விவசாயத்திற்கு வேண்டிய கிணறுகளில் தண்ணீர் வருவதற்கு மிக வசதியாய் இருக்கும். அந்தத் திட்டம் ஏற்கெனவே வருவதற்கு பரிசீலனையில் இருந்துவருகிறது. அதை சீக்கிரமாக முடிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யக்கொடுக்கிறேன்.

“பொள்ளாச்சியிலுள்ள ஆழியார் திட்டத்தையும் எடுத்து நல்ல முறையில் அணையின் மூலம் தண்ணீரை தேக்கிக் கொண்டுவருவதன் முறையில் பொள்ளாச்சி தாலுகா வளம்பெற சந்தர்ப்பமிருக்கிறது. மூலம் திட்டங்களை அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது நிறைவேற்ற நான்னைக்கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு இந்த மான்யத்தை எடுத்துக் கொண்டு இன்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

12-06

* Sri M. DHARMALINGAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் சபைமுன் கொண்டுவந்திருக்கிற அபிப்பாசன உபமானியத்தை ஆதரித்துப் பேசுகிறபோது முக்கியமாக நீர்ப்பாசன விஷயங்களை சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

[26th March 1955] [Sri M. Dharmalingam]

“மதராஸ்-திருப்பதி வழியிலுள்ள நாகலாபுரத்தைச் சுற்றியிருந்த 30 கிராமங்கள் காட்டுப்பிரதேசங்கள் என்று முதலில் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அதிகமாக நீர்ப்பாசன வசதி செய்து தரப்படவில்லை என்பதையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். ஆனால் நாகலாபுரம் ‘பாஸ்ட்’ கண்ணாபுரத்திற்கு இரண்டு மைலுக்கு அருகாமையில் சத்திகுட்டி மடுவு என்ற நீர் வீழ்ச்சி இருக்கிறது. அதில் எப்பொழுது பார்த்தாலும் தண்ணீர் பாய்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தத் தண்ணீர் அனுவசியமாக போக விடப்படுகிறதே தவிர, நீர்ப்பாசனத்திற்கு செனகரியமாக ஏற்பாடு செய்துகொடுக்கப்படவில்லை. விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதத்திலும் உபயோகப்படவில்லை. அது விஷயமாக கிராமத்தார்கள் அரசாங்கத்தாருக்கு மனுக் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். ஆனால், அதைப் பரிசீலனைசெய்து பார்க்கவும் இல்லை. அதற்குப் பிறகு நானே அந்த நீர்வீழ்ச்சியை பார்வையிட்டு அதனால் அப்பிராந்திய விவசாயிகளுக்கு அதிக பயனளிக்குமென்பதை அறிந்து செங்கற்பட்டு பள்ளாணிங் போர்டு அந்த விஷயத்தைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று மனுக் கொடுத்துக்கொண்டேன். அந்த விஷயத்தில் சட்டசபையில் கேள்வி நேரத்தில் கேட்டபோது ‘அந்தமாதிரி மனு சர்க்காருக்கு வரவில்லை’ என்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். அது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. நீர்வீழ்ச்சியிலிருந்து இரண்டு மைல் தூரம் கால்வாய் வெட்டிக்கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வந்தால் 25, 30 கிராமங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி ஏற்படும். அதனால் அரசாங்கம் அந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அந்தத் திட்டம் 25 கிராம மக்களுக்கு மிகவும் பயன்படக்கூடியதாக இருக்கும். ஆதலால் அரசாங்கம் அந்த விஷயத்தில் கவனம் எடுத்துக்கொண்டு நல்ல முறையில் பரிசீலனைசெய்து பார்த்து சத்திகுட்டி மடுவு நீர்வீழ்ச்சி திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டு கால்வாய் வெட்டிக் கொடுக்கவேண்டியது அவசியம் என்று அரசாங்கத்திற்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

“இரண்டாவது, ஆரணியார் பிராஜெக்ட் வட பாகத்திலுள்ள கிராமங்களுக்கு நல்ல சௌகரியங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பது போற்றத்தக்கது. அதே சமயத்தில் தென் பகுதியிலுள்ள கிராமங்களிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு அம்மாதிரி வசதிகளைச் செய்துகொடுக்க மறுத்துவிட்டார்கள், மறுத்துவிட்டார்கள் என்பதைக் கேட்கும்போது வருந்தவேண்டியிருக்கிறது. இது விஷயத்தை அதற்கான அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்குக்கொண்டு வந்து கலந்து பேசும்போது நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரிகள் பரிசீலனை செய்கிற போது விட்டுவிட்டார்கள் என்றும் இனியும் பரிசீலனை செய்ய ஏது விரிக்கிறது என்றும் மேலும் பரிசீலனை செய்யவேண்டியது அவசியம் என்றும் கட்டாயம் செய்யவேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக்கொண்டேன். தெற்குப் புறத்தில் எந்த விதமான சௌகரியமும் செய்ய முன்வராமலிருக்கிறார்கள். அது விஷயத்தில் ஆலோசனை செய்யவேண்டுமென்ற கருத்துக் கொண்டிருக்கிறோம், முடிவான ஆலோசனைக்கு வரவில்லை’ என்று சொன்னார்கள். அது மிகவும் முக்கியமானது. வடக்குப் பகுதிகளிலுள்ள கிராமங்களின் விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு நன்மைகள்பெற சவுகரியங்கள் செய்துகொடுத்தார்களோ அதுபோலவே தெற்குப்புறத்திலுள்ள கிராம விவசாயிகளுக்கும் வசதிசெய்ய இதைத் தவிர வேறு எந்தத் திட்டமும் கிடையாது. இத் திட்டத்தில் கிடைக்க இருக்கும் தண்ணீர் அவர்களுக்கும் கிடைக்க பாத்தியதை உண்டு. வடக்குப்புறத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்கும் வசதி செய்துகொடுத்தது மிகவும் நல்லது. ஆனால், அதேசமயத்தில் தெற்குப் புறத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்கும் வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டியதும் அவசியம். ஆதலால் உடனே அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமெனவும் இவ்விரண்டு விஷயங்களையும் சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டுமென்றும் சேட்டுக் கொண்டு, இந்த உபமானியத்தை ஆதரித்து என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* Sri A. SENAPATHI GOUNDER :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நீர்ப்பாசனம் சம்பந்தப்பட்ட உபமானிய கோரிக்கையை ஆதரிக்கிறேன். எனது தாலுகாவாகிய தாராபுரம் தாலுகா மிகவும் பஞ்ச பிரதேசம் என்று சர்க்காரால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பஞ்ச பிரதேசத்தில் இரண்டு நீர்தேக்கத் திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை

12-10
p.m.

[Sri M. Dharmalingam] [26th March 1955]

“அப்படியிருக்கும்போது, அந்த இரண்டு டாக்டர்களில் ஒருவரை செங்கல்பட்டு ஜில்லாவில் எந்த டாக்டர் லீவு எடுத்துக்கொண்டாலும், லீவு எடுத்துக்கொண்ட டாக்டருக்கு பதிலாக போட்டு விடுகிறார்கள். ஒரே ஒரு டாக்டர் மட்டும் எல்லா வேலையையும் செய்வது என்பது மிகவும் கஷ்டத்தை உண்டாக்குகிறது. ஆகவே, செங்கல்பட்டு ஜில்லாவில் எந்த டாக்டராவது லீவு எடுத்தால், அந்த இடத்திற்கு திருவள்ளூரிலுள்ள இரண்டு டாக்டர்களில் ஒருவரை போடுவது என்கிற முறையை மாற்றி இந்த இரண்டு டாக்டர்களையும் *disturb* செய்யாமல் இருக்கத்தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அத்தோடு அந்த ஆஸ்பத்திரி பழைய சத்திரத்தில் இருக்கிறது. அந்த சத்திரம் உடைந்து, தலையில்விழுந்து, அங்கே போகிற நோயாளிகளுக்கு அடிபட்டு, அவர்களுக்கு சிகிச்சை செய்ய டாக்டர்களைபோட்டு அதிக செலவுசெய்ய வேண்டிய மோசமான நிலைமையிலிருக்கிறது. ஆகவே அதைத் தடுக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் அவசியம். ஆதலால் தயவுசெய்து, அமைச்சர் அவர்கள் ஆஸ்பத்திரி கட்டடத்தை வந்து பார்வையிட்டு, ஆஸ்பத்திரியை வாஸ்தவத்தில் நல்ல இடத்திற்கு மாற்றியமைக்கவேண்டிய நடவடிக்கைகளை உடனே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டியது அவசியம்; இதை அவசரமாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I have nothing more to say in the matter.”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 17,37,300 under Demand XVI—Medical.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(12) DEMAND XVII—PUBLIC HEALTH.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Mr. Speaker, Sir, I move—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 500 under Demand XVII—Public Health.’ ”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 500 under Demand XVII—Public Health.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(13) DEMAND XVIII—AGRICULTURE AND FISHERIES.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Mr. Speaker, Sir, I move—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 200 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries.’ ”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 200 under Demand XVIII—Agriculture and Fisheries.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

26th March 1955]

459

(14) DEMAND XIX—VETERINARY.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Mr. Speaker, Sir, I move—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 5,71,300 under Demand XIX—Veterinary.’ ”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 5,71,300 under Demand XIX—Veterinary.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(15) DEMAND XX—CO-OPERATION.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Mr. Speaker, Sir, I move—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 12,35,200 under Demand XX—Co-operation.’ ”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 12,35,200 under Demand XX—Co-operation.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(16) DEMAND XXI—INDUSTRIES AND CINCHONA.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Mr. Speaker, Sir, I move—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 9,83,400 under Demand XXI—Industries and Cinchona.’ ”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 9,83,400 under Demand XXI—Industries and Cinchona.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(17) DEMAND XXII—HARIJAN UPLIFT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Mr. Speaker, Sir, I move—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 11,77,400 under Demand XXII—Harijan Uplift.’ ”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 11,77,400 under Demand XXII—Harijan Uplift.’ ”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர் 12-40 களே, இந்த உபமான்யத்தை ஆதரிக்கையில் சில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த உபமான்யத்தின்மூலமாக, ஹரிஜன மக்கள் அபிவிருத்திக்காகவும், கல்விக்காகவும் ரூ. 11,77,400 செலவு செய்கிறார்கள். P.M.

[26th March 1955]

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 11,77,400 under Demand XXII—Harijan Uplift.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(18) DEMAND XXIII—LABOUR INCLUDING FACTORIES.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I move—

' That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 2,33,700 under Demand XXIII—Labour including Factories.' "

MR. SPEAKER :—" As there are no Members desiring to speak on this Demand, I shall put it to the vote of the House. The question is—

' That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 2,33,700 under Demand XXIII—Labour including Factories.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(19) DEMAND XXIV—CIVIL WORKS—WORKS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Mr. Speaker, Sir, I move—

' That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 38,26,100 under Demand XXIV—Civil Works—Works.' "

MR. SPEAKER :—" As there are no Members who wish to speak on this Demand, I shall put it to the vote of the House. The question is—

' That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 38,26,100 under Demand XXIV—Civil Works—Works.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(20) DEMAND XXV—CIVIL WORKS—ESTABLISHMENT AND TOOLS AND PLANT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I move—

' That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 200 under Demand XXV—Civil Works—Establishment and Tools and Plant.' "

MR. SPEAKER :—" As there are no Members who desire to speak on this Demand, I shall put it to the vote of the House. The question is—

' That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 200 under Demand XXV—Civil Works—Establishment and Tools and Plant.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

26th March 1955]

(21) DEMAND XXVI—CIVIL WORKS—GRANTS-IN-AID.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I move—

' That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 25,13,800 under Demand XXVI—Civil Works—Grants-in-aid.' "

MR. SPEAKER :—" As there are no Members desiring to speak on this Demand, I shall put it to the vote of the House. The question is—

' That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 25,13,800 under Demand XXVI—Civil Works—Grants-in-aid.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(22) DEMAND XXVII—ELECTRICITY.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I move—

' That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1,59,94,900 under Demand XXVII—Electricity.' "

MR. SPEAKER :—" As there are no Members who wish to speak on this Demand, I shall put it to the vote of the House. The question is—

' That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 1,59,94,900 under Demand XXVII—Electricity.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(23) DEMAND XXVIII—FAMINE.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I move—

' That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 4,14,900 under Demand XXVIII—Famine.' "

MR. SPEAKER :—" As there are no Members wishing to speak on this Demand, I shall put it to the vote of the House. The question is—

' That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 4,14,900 under Demand XXVIII—Famine.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(24) DEMAND XXIX—PENSIONS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I move—

' That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 32,27,100 under Demand XXIX—Pensions.' "

MR. SPEAKER :—" As there are no Members who want to speak on this Demand, I shall put it to the vote of the House. The question is—

' That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 32,27,100 under Demand XXIX—Pensions.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

[26th March 1955]

(25) DEMAND XXX—STATIONERY AND PRINTING.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I move—
‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 20,01,200 under Demand XXX—Stationery and Printing.’ ”

MR. SPEAKER :—“ As there are no Members who desire to speak on this Demand, I shall put it to the vote of the House. The question is—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 20,01,200 under Demand XXX—Stationery and Printing.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(26) DEMAND XXXI—MISCELLANEOUS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I move—
‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 100 under Demand XXXI—Miscellaneous.’ ”

MR. SPEAKER :—“ As there are no Members who wish to speak on this Demand, I shall put it to the vote of the House. The question is—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 100 under Demand XXXI—Miscellaneous.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(27) DEMAND XXXV—CAPITAL OUTLAY ON IRRIGATION.

12.50 P.M. THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Mr. Speaker, I move—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 200 under Demand XXXV—Capital Outlay on Irrigation.’ ”

MR. SPEAKER :—“ As there are no Members wishing to speak on this Demand, I shall put the Demand to the vote of the House. The question is—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 200 under Demand XXXV—Capital Outlay on Irrigation.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(28) DEMAND XXXVI—CAPITAL OUTLAY ON INDUSTRIAL DEVELOPMENT.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Mr. Speaker, I move—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 2,42,600 under Demand XXXVI—Capital Outlay on Industrial Development.’ ”

26th March 1955]

MR. SPEAKER :—“ As there are no Members desiring to speak on this Demand, I shall put it to the vote of the House. The question is—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 2,42,600 under Demand XXXVI—Capital Outlay on Industrial Development.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(29) DEMAND XXXVIII—CAPITAL OUTLAY ON ELECTRICITY SCHEMES.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Mr. Speaker, I move—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 89,14,100 under Demand XXXVIII—Capital Outlay on Electricity Schemes.’ ”

MR. SPEAKER :—“ As there are no Members wishing to speak on this Demand, I shall put the Demand to the vote of the House. The question is—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 89,14,100 under Demand XXXVIII—Capital Outlay on Electricity Schemes.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(30) DEMAND XL—COMMUTED VALUE OF PENSIONS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Mr. Speaker, I move—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 2,88,200 under Demand XL—Commutated Value of Pensions.’ ”

MR. SPEAKER :—“ As there are no Members wishing to speak on this Demand, I shall put it to the vote of the House. The question is—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 2,88,200 under Demand XL—Commutated Value of Pensions.’ ”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(31) DEMAND XLI—CAPITAL OUTLAY ON SCHEMES OF STATE TRADING.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Mr. Speaker, I move—

‘ That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 10,24,43,600 under Demand XLI—Capital Outlay on Schemes of State Trading.’ ”

[26th March 1955]

MR. SPEAKER:—"As no Members wish to speak on this Demand, I shall put it to the vote of the House. The question is—

'That the Government be granted a further sum not exceeding Rs. 10,24,43,600 under Demand XLI—Capital Outlay on Schemes of State Trading.' "

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER:—"I have now put all the Demands to the vote of the House. The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. on Monday, the 28th March 1955."

The House then adjourned.

V.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* List of Bills passed by the Madras Legislature and assented to by the President or the Governor.

* Placed on the table of the House on 24th March 1955.

26th March 1955]

APPENDIX.

[Vide answer to starred question No. 1633 asked by Sri P. Ranga-swami Reddiar at the meeting of the Legislative Assembly held on 26th March 1955, page 403 supra.]

(a) Yes, Sir. The Government are taking a census of land holdings and cultivation relating to agricultural lands comprised in owners' holdings of all sizes.

(b) Not yet, Sir.

(c) The census is undertaken with a view to have data regarding the distribution and size of holdings, area given on lease, area under personal cultivation, etc.

(d) & e) Yes, Sir. The following staff is employed for the work connected with this census:—

Board's Office—

One Special Deputy Collector,
One Junior Superintendent,
One Lower Division Clerk,
One Steno-typist,
One typist and
Four peons.

Staff in the Collector's office—

One lower division clerk and
One typist for each of the Collector's offices except Madras.

Taluk staff—

120 Deputy Tahsildars,
120 Lower division clerks (one for each Deputy Tahsildar),
583 Revenue Inspectors and
823 Peons for the Deputy Tahsildars and Revenue Inspectors.

(f) The approximate cost is estimated at Rs. 2,84,100.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Monday, 28th March 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at half-past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Payment of bonus to industrial workers.

* Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Government have any proposal to bring forward legislation providing for the compulsory payment of bonus to industrial workers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“ No, Sir.”

SRI N. K. PALANISAMY:—“ ஜனவரி மாதம் 12-ம் தேதி அகில இந்தியா பூராவும் போனஸ் கொடுப்பது சட்டரீதியாக்கப்படவேண்டுமென்று இந்தியத் தொழிலாளர்கள் அனைவரும் வேண்டிக்கொண்டார்கள். எந்த லேபர் டிரிப்யூனல்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய தீர்ப்புக்களை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி போனஸ் கொடுப்பதானது ‘எக்ஸ் டீரேஷியா பேமென்ட்’ அல்ல, it is a deferred pay’ என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது தெரியும். அப்படியிருக்கும்போது இந்தந்த வகையில் போனஸ் கொடுக்கவேண்டுமென்று நிர்ணயிக்கும் ஒரு சட்டத்தை பேமென்ட் வேஜஸ் ஆக்ட், மினிமம் வேஜஸ் ஆக்ட் மாதிரியாக ஏன் இயற்றக்கூடாதென்று நான் கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“ தொழிலாளர்கள் எதை வேண்டுமானாலும் கேட்கலாம். ஆனால் போனஸ் என்றால் ஒரு இண்டஸ்ட்ரிக்கும், இன்னொரு இண்டஸ்ட்ரிக்கும் வித்தியாசப் படும். ஒவ்வொன்றிலும் எவ்வளவு ஊதியம் கொடுக்கப்படுகிறது என்றும் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இவ்வளவுதான் போனஸ் கொடுக்கவேண்டுமென்பதாக மினிமம் வேஜஸ் ஆக்ட், பேமென்ட் of வேஜஸ் ஆக்ட் மாதிரியாக ஒரு சட்டம் கொண்டுவர முடியாது என்றே தோன்றுகிறது. இது விஷயத்தில் தகராறு ஏற்பட்டால் தொழில் கோர்ட்டு இருக்கிறது. அவர்கள் இவ்விஷயத்தை எப்படி பரிசீலித்து தீர்ப்பு அளிக்கவேண்டுமென்பதற்கும் சட்டம் இருக்கிறது. அவர்கள் அந்தச் சட்டப்படி தீர்ப்பு அளித்தும் வருகிறார்கள்.”

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“ தொழிலாளர்கள் எதை வேண்டுமானாலும் கேட்கலாம்’ என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்வதிலிருந்து தொழிலாளர்கள் அநியாயமாகக் கேட்கிறார்கள் என்று சொல்வதைப்போல இருக்கிறது. முதலாளிகள் எல்லோரும் ரொம்ப நியாயமாக நடப்பது போலவும், தொழிலாளர்கள்தான் மிகவும் அக்கிரமமாக நடக்கிறார்கள் என்பதாகவும் கனம் மந்திரி அவர்கள் எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்களோ என்னவோ என்று நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. தீர்மானம் நாம் இந்த அடிப்படையில் போனஸ் கொடுக்கவேண்டுமென்று ஒரு கொள்கையை வகுத்து அந்த அடிப்படையில் சட்டத்தைச் செய்துவிட்டால், இது விஷயமாக இன்றைக்கு ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற தகராறுகள் எல்லாம் குறையும். அப்பேலட் டிரிப்யூனலுக்குப்

[Sri S. R. Arumugam] [26th March 1955]

இந்த அபிவிருத்தி திட்டங்களில் ஒன்றான தீண்டாமை ஒழிப்பிற்கு ரூ. 32,100 செலவு செய்ய இருக்கிறார்கள். இந்த ரூ. 32,100 ஆனது, Community platform கட்டுவது, தீண்டாமை ஒழிப்பு பிரசாரங்கள் செய்வதுபோன்ற itemகளின் கீழ் செலவிடப்படபோகிறது. இந்த Community platform-ஐ பற்றி நமது ஹரிஜன நல மந்திரி சொன்னார்கள் அந்த platform-கள் சரியான படி உபயோகப்படுத்தப்படுவதில்லை என்றார்கள். இந்த Community platform-களில் சர்க்கார் evening பள்ளிக்கூடங்கள் ஏற்படுத்த யோசனை செய்து கொண்டிருப்பதாகவும், மந்திரி அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இந்த Community platformகளின் மேல் கூறைபோட்டு, evening பள்ளிக்கூடங்கள் ஆரம்பித்தால், இந்தக் platform கள் எந்த கொள்கைக்காக ஆரம்பிக்கப் பட்டனவோ, அந்த கொள்கை பூர்த்தியாவதுடன், சர்க்கார் செலவுசெய்யும் பணமும் வீணாக போகாமல் இருக்க உதவியாக இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொண்டு, இத்துடன் என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

Sri M. DHARMALINGAM:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஹரிஜன உபமான்யத்தை ஆதரித்துப் பேசும்போது, சென்ற ஆண்டு பட்ஜெட் விவாதம் நடக்கும் காலத்தில், கனம் மந்திரி அவர்கள் ஒரு கேள்விக்கு அளித்த பதிலை மட்டும் சபையின் ஞாபகத்திற்கு கொண்டு வந்து, பேச்சை முடிக்க ஆசைப்படுகிறேன்.” அதாவது இந்த சென்னை மாகாணத்தில், பெண் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் எத்தனைபேர் கெஜெடெட் பதவியில் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று கேட்டதற்கு, 230 நார்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று பதிலளித்தார்கள். ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்த பெண்மணிகள், இதில் எத்தனைபேர் என்று கேட்டபோது ஒருவருமில்லை என்று சொன்னார்கள். அரசாங்கம், ஹரிஜனங்களுக்கு அதிக அளவு சலுகை காட்டவேண்டுமென்பதில் அக்கரை செலுத்துவதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால், இதுவரைக்கும், 1955-ம் வருஷம் வந்தும் கூட, ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்த பெண்கள் கெஜெடெட் பதவியில் அமர்த்தப்படவில்லை என்பதை கேட்கும்போது, சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் அத்தனைபேரும், வால்தவத்தில் வருத்தப்படுவேண்டியிருக்கிறது. ஹரிஜன மக்களின் நலனைக் காக்க ஒரு மந்திரி ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார். ஆகவே, அவர்கள் Rules-ஐ relax செய்து, இந்த வருஷமாவது இந்த 230 இடங்களில் குறைந்தது 25 சத விதம் எங்கள் வகுப்பைச் சேர்ந்த பெண்களுக்கு ஒதுக்கி அடுத்த கூட்டத்திற்குள் நியமிக்கப்பட்டதக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.”

* SRI O. KORAN :—“മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ഹരിജനക്കേരളവകുപ്പിനു വേണ്ടി നീക്കിവയ്ക്കുന്ന തുകയിൽ ഗണ്യമായൊരു കുറവു അനുവശ്യമായി, നിഷ്പ്രയോജനമായി ചെലവായിപ്പോകുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു് വളരെ വേദനാജനകമാണു്. കമ്മ്യൂണിറ്റി പ്ലാനറുമോറങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി വലിയൊരു തുക ചെലവാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. അതു ശരിയായി പ്രയോജനപ്പെടുന്നതുവരെ പറയാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഹരിജനങ്ങളുടെ വിദ്യാഭ്യാസാവശ്യങ്ങൾക്കും മറ്റും വേണ്ടുമ്പോളും ചെലവു ചെയ്യാൻ പണമില്ലാതിരിക്കെ ഉപയോഗശൂന്യമായ കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വെറുതെ കഷ്ടമനം പണം ചെലവാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽനിന്നു് മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു് ഗവർണ്മെണ്ടു് പണം ചെലവാക്കിസ്ഥാനപരമായി വിശകലനം ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നും നല്ലവിധിൽ തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ള ഒരു പദ്ധതിയനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്നുമാണു്. ഹരിജനക്കേരളവകുപ്പിന്റെ ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്ന വ്യക്തികളുമായും സംഘടനകളുമായും ആലോചിച്ചുകൊണ്ടു് ഒരു ബാധികമായ പദ്ധതി തയ്യാറാക്കാത്തതുകൊണ്ടാണു് ഗവർണ്മെണ്ടു് പണം അനുവശ്യമായി ചെലവായിപ്പോകുന്നതും ഉദ്ദേശിക്കുന്ന ഫലം സിദ്ധിക്കാത്തതും.”

SRI K. RAJARAM NAIDU :—“ Sir, if we are moving on at this rate, let us straightway sit up to 1-30 p.m.”

MR. SPEAKER :—“ Yes, I have no objection.”

26th March 1955]

* **SRI O. KORAN** :—“ സെൻട്രൽ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന ഗ്രാൻറ് ഉപയോഗപ്പെടുത്താനുപേക്ഷിച്ചാണ് ഇപ്രാവശ്യം വളരെയധികം തുക കമ്മ്യൂണിറ്റി ഫുൾ റൂഫോം റെക്കോർഡി ചെയ്തവരക്കിടയ്ക്കാണ് അറിയുന്നത്. ഹരിജനക്കേമുപയോക്താക്കൾക്കായി എത്ര തുക നിക്ഷേപിച്ചാലും അധികമായിപ്പോകുകയില്ല. പക്ഷെ നിക്ഷേപങ്ങൾ തുക കൾ ഉപയോഗശൂന്യമായ കാര്യങ്ങൾക്കായി വെറുതെ ചെലവായിപ്പോകാനിരിപ്പാൻ കൂടി ശ്രദ്ധിക്കണമെന്ന് മാത്രമേ ഏനിക്സ് ഈ അധ്യക്ഷത്തിൽ ഗവണ്മെന്റിനെ കാഞ്ചിപ്പിക്കുന്നുള്ളൂ.”

SRI P. G. MANICKAM :—“மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உபமானியத்தை ஆதரித்து சில சங்கதிகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஹரிஜனங்களுடைய குறைபாடுகளையெல்லாம் கவனிப்பதற்கு சர்க்கார் அதிகாரிகளை நியமப்பதாக்கச் சொன்னார்கள். அதற்கு வேண்டிய காரியங்களையும் செய்து வருவதாகச் சொன்னார்கள். அதை இப்பொழுது சர்க்காருடைய ரூபகத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு போலீஸ் ஸ்டேஷன்களிலும் ஹரிஜனங்களை கவனிப்பதற்கு என்று அதிகாரிகளை நியமிக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“இந்தியா சர்க்கார் தீண்டாமையை ஒழிக்க வேண்டும் என்பதற்காக நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்வதற்கு ஆறு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி யிருப்பதாக சொன்னார்கள். தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கு அதாவது ஆல யங்களைத் திறப்பதற்கும் தீண்டாமையை ஒழிப்பதற்கும் பல காரியங்களைச் செய்வதற்கு இந்த ஆறு லட்சம் ரூபாயை செலவு செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கிராமங்களில் ஹரிஜனக் குழந்தைகள் படிப்பதற்கு என்று இலவசமாக புல்தகங்களையும் துணிமணிகளையும் வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டும். நாலாவது க்ளாஸ் வரையில் படிப்பவர்களுக்கு இப்படி இலவசமாக வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டும். இதற்கு என்று 10,600 ரூபாய் ஹரிஜன மான்யத்திலே ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த சொற்பப் பணத்தை வைத்துக்கொண்டு எதற்குத்தான் செலவு செய்யப்போகிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. ஏழை மாணவர்களுக்கு கூடுமானவரையில் அவர்களுக்கு புத்தகங்கள், துணிகள் இலவசமாக வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். 50 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதிலிருந்து எடுத்தும் அவர்களுக்கு இந்த உதவியைச் செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

*SRI A. K. SUBBIAH :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மனைக்கட்டுகளை ஹரிஜனங்களுக்குக்கொடுக்கவேண்டிய விஷயமாக பட்டுஜட் கூட்டத்தில் பல அங்கத்தினர்கள் வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். நிஷச் சீர் திருத்தம் ஈரணமாகவும் ஆலைகளை ஏற்படுத்துவதன் காரணமாகவும் தஞ்சை ஜில்லாவில் விசேஷமாக ஹரிஜனங்களுடைய வீடுகளை பிரித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நாளுக்கு நாள் குடியிருப்பு மனைகளிலிருந்து வெளியேற்றுவது அதிகரித்துக்கொண்டேவருகிறது. இதைப்பற்றி எங்களுக்கு புகார் கடிதங்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. மந்திரிகளுக்கும் இதைப் பற்றிய கடிதங்கள் வந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே தஞ்சை ஜில்லாவில் ஹரிஜனங்களுடைய மனைக்கட்டுகளிலிருந்து அவர்களை வெளியேற்றக்கூடாது என்பதற்கான ஒரு உத்தரவாதத்தை தரும்படியாக மந்திரி அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, we came to an agreement that no speech should be made after 11-30 a.m. and that all the Demands should be put to vote. Even if hon. Members commit a breach of that agreement, they should confine themselves to points arising out of the Supplementary Demands and their speech should be relevant to the point. I have nothing more to add, because the speeches made do not arise out of the Supplementary Demands at all.”

[28th March 1955]

போவதும், அங்கே வருஷக்கணக்காக காலதாமதம் ஆவதற்கும் வழியில்லாமல் போகும். ஆகவே இதை உத்தேசித்தாவது இந்த அடிப்படையில் போனஸ் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று கொள்கையை வகுத்து அதன் அடிப்படையில் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்துவிடுவார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“தொழிலாளர்கள் கோருவதற்கு எல்லாம் சட்டம் செய்ய முடியாதென்று தான் சொன்னேன். தவறுதலாக ஒன்றும் சொல்லவில்லை. தொழிலாளர்கள் அக்கிரமமாக நடக்கிறார்கள் என்றும் சொல்லவில்லை. அப்பேஸ்ட் டிரிப்யூனல் சட்டம் இருக்கிறது. அதை வைத்துக் கொண்டு டிரிப்யூனல் தகராறுகள் ஏதாவது வந்தால் அதை விசாரித்து தீர்ப்பு அளிக்கிறது. ஆகவே போனஸ் சட்டம் தனியாகக் கொண்டுவரவேண்டிய அவசியம் இருப்பதாக சர்க்கார் கருதவில்லை யென்று தான் சொன்னேன்.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“Are Government aware that most of the managements are capable of manipulating accounts and thereby demonstrating that they are not in a position to pay bonus? In the light of this, will the Hon. Minister see that the democratic principle that bonus is deferred wages is accepted and implemented as far as bonus to workers is concerned?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I am sorry, Sir, I cannot admit with a sense of responsibility that most of the managements are capable of manipulating their accounts. Whenever disputes are referred to the Labour Tribunal, they take into account all these things including the principle that should guide the determination of bonus and then give their decisions.”

SRI M. NARAYANA KUDUP :—“Sir, inasmuch as the Tribunals and Courts give different awards basing on different principles, though the Government may not compel any particular industrial institution to pay bonus, why not they lay down certain fundamental principles for guidance?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Sir, for such guidance there are the decisions of the Labour Appellate Tribunal regarding bonus and the recent decision of the Supreme Court.”

SRI K. P. GOPALAN :—“Are the Government aware that the Labour Appellate Tribunal once in its judgment has said that in view of the fact that minimum wages are not paid to the workers and in most of the industries living wages are not paid to the workers, bonus should be considered as deferred wages. So, may I ask the Hon. Minister whether Government have evolved any principle regarding this bonus issue and if Government have evolved any such principle, will the Government advise the managements to pay the bonus to the workers without any trouble, so as to avoid labour troubles in the State?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“The conclusions of the Labour Appellate Tribunal and the decision of the Supreme Court are before the managements as well as the

[28th March 1955]

workers and the principles that have been laid down by the Labour Appellate Tribunal will be a guiding factor to the Industrial Tribunals whenever they have to decide questions of bonus.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“முதலாளிகள் எல்லாம் கூடுமானவரையில் நாணயமானவர்கள், ஆனால் தொழிலாளர்கள்தான் அக்கிரமமான கோரிக்கைகளை எழுப்புகிறார்கள் என்ற கருத்தை கனம் மந்திரி அவர்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றே நான் உணர்கிறேன். மினிமம் வேஜஸ் ஆக்ட், பேமென்ட் வேஜஸ் ஆக்ட் மாதிரியாக ஏன் போனஸ் சட்டம் கொண்டுவரமுடியாது என்று அறிய விரும்புகிறேன். தொழிலாளிகளைப் பாதுகாக்கவேண்டுமென்ற அக்கறை சர்க்காருக்கு இருந்தால் சில கொள்கைகளை வகுத்து அதன்படி போனஸ் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்ற ஒரு சட்டத்தை இயற்றிவிட்டால், அதனால் இப்பொழுது ஏற்படுகிற தகராறுகளும் குறையும், அதோடு டிரிப்யூனல் 1953-ம் வருஷத்தில் இவ்வளவு போனஸ் கொடுக்கவேண்டுமென்று தீர்ப்பு அளித்திருந்தாலும் 1956-ம் வருஷம் வரையில் போனஸ் வாங்காமல் தொழிலாளிகள் தவித்துக்கொண்டிருக்கிற நிலமையும் ஏற்படாது. இதை உத்தேசித்து உடனே சட்டம் கொண்டு வருவார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“கனம் எதிர்க்கட்சி உப தலைவர் மிகவும் சாமர்த்தியம் வாய்ந்தவராக இருக்கலாம். ஆனால் என்னுடைய கருத்தைத் தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய சாமர்த்தியம் அவர்களுக்கு இல்லை. எல்லா மாணேஜ்மென்டும், யோக்கியமாக நடக்கின்றன, ஆனால் தொழிலாளர்கள்தான் அக்கிரமமாக நடக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. நான் சொல்லியிருக்கக்கூடிய பதிலிலிருந்தும் அவ்வாறு அர்த்தமாகி யிருக்காது. சட்டம் இயற்றவேண்டிய சமயம் வந்தால் அவசியம் சட்டம் இயற்று வார்கள். ஒரு இண்டஸ்ட்ரிக்கும், இன்னொரு இண்டஸ்ட்ரிக்கும் வித்தியாசம் உண்டு. ஆகவே அவசரப்பட்டுக்கொண்டு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய தகராறுகளை அதிகப்படுத்திவிடக்கூடாது. ஆகவே அவசியம் வரும்போது மத்திய அரசாங்கம் சட்டம் இயற்றும். அதைப்பற்றி நம் அரசாங்கமும் கவனிக்கும் என்று மாத்திரம் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Sir, the Hon. Minister said that principles are laid down by the Labour Appellate Tribunal. But we find that High Courts and Supreme Court are taking views different from that of the Labour Appellate Tribunal. May I know what is to happen in such cases?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“The hon. Member is an eminent Lawyer. The law prevails whatever it is.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“லேபர் அப்பெல்வேட் டிரிப்யூனல் தான் போனஸ் தீர்ப்பளிக்கவேண்டும், சர்க்கார் ஒன்றும் செய்ய முடியாது” என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். எந்த முதலாளிகளுக்கு லாபம் கிடைக்கிறதோ அவர்கள் போனஸ் கொடுக்கத் தகுந்தவர்கள், லாபம் கிடைக்காத முதலாளிகளிடமிருந்து தொழிலாளிகள் போனஸ் “க்ளேயிம்” பண்ணக்கூடாது என்பது தொழில் தகராறு சட்டத்தின் அம்சம். சட்டத்தின் பிரகாரம் முதலாளிகள் கொடுக்கக்கூடிய பரஸன்ஸ் ஷீட்டைத்தான் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளமுடியும். அதனால் முதலாளிகள் எந்தப் பொய்க் கணக்கை வேண்டுமானாலும் கொடுத்து லாபம் இல்லையென்று சொல்லிவிட முடியும். முதலாளிகள் உண்மையான கணக்குகளைக் கொடுக்கவும், உண்மையான லாபம் எண்ணுவென்

8-40
a.m.

[28th March 1955]

technical scrutiny. The villagers of Edayakurichi have requested that draw wells might be sunk instead of borewells as originally proposed. This is being enquired into.

"(c) Borewells are sunk by the Revenue Department in consultation with the Industries Department and so it usually takes a little longer for the proposals to materialise and the works to start."

Grant of takkavi loans in Kurumbranad taluk.

* 1650 Q.—SRI C. KUNHIRAMA KURUP: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of applications for thakkavi loans received during the year 1953 from Kurumbranad taluk, North Malabar;

(b) the number of applications sanctioned; and

(c) the amount of loan distributed?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—

	By the District Agricultural Officer, Tellicherry.	By the Revenue Department.
"(a)	399	5
"(b)	258	Nil.
"(c)	Rs. 21,260	Nil."

Compulsory elementary education.

* 1651 Q.—SRI L. ANANDAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that in compulsory elementary education areas no action has been taken against defaulters; and

(b) if so, what steps the Government propose to take to make compulsory education effective?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"(a) No, Sir.

"(b) Does not arise."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"Are Government aware that from 1948 when the Government stopped the supply of mid-day meals to children attending the schools under compulsion, the attendance has fallen? Are the Government also aware that the attendance has fallen mainly due to the poverty of the parents and the stoppage of the mid-day meals? In view of the importance of the matter, will the Government see that the provision of mid-day meals is reintroduced in the areas where there is compulsion?"

[26th March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, I hope the hon. Member would have taken notice of the statement made by the Hon. the Chief Minister in a function held yesterday which has appeared in the papers."

SRI K. VINAYAKAM:—"Is the Hon. Minister aware of the fact that all children in the Chingleput district of the school-going age are not brought under the compulsory system of elementary education and if so, what action is being taken by the Government to enforce this regulation on the parents who are not now willing to send their children to school?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, to give my own point of view, I have no faith in this compulsion. As a matter of fact, more inducement should be given to students to attend schools."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"Sir, on a point of order. While the hon. Members of this House are forbidden to refer to paper reports, is the Hon. Minister competent or right in referring to the paper report of the speech of the Hon. Chief Minister?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, I did not read it out here. I only suggested to the hon. Member to look into the paper."

SRI K. VINAYAKAM:—"It is for the Chair to answer Mr. Kurup's point."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"But still, as a reference was made to me, I have to make my position clear."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"பத்திரிகையில் வந்த செய்தியைப்பற்றி குறிப்பிடுவது தப்பா, சரியா என்பது ஒருபுறமிருக்கட்டும். அவ்வளவு முக்கியமான ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி பத்திரிகையின் மூலமாகத் தானே அங்கத்தினர்கள் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும்? இந்தச் சபையில் சொல்லப்பட்டு அங்கத்தினர்கள் தெரிந்து கொண்டிருக்கக்கூடாதா? முதல் மந்திரி அவர்கள் என்ன அறிவித்தார்கள் என்பதை அமைச்சரவர்களிடமிருந்து அறிய விரும்புகிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, I thought it would be stale to repeat it again. That is why I said that the hon. Member may look into the papers. The Government attach very great importance to the supply of mid-day meals and all steps will be taken for that purpose."

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR:—"முதல் மந்திரி அவர்கள் வெளியில் குறிப்பிட்டதுபோல் பள்ளிக்கூடங்களில் படிக்கும் குழந்தைகளுக்குப் பகல் உணவு கொடுப்பதற்குப் புதிய வரி போட எப்பொழுது நிதி மந்திரி அவர்கள் மசோதா கொண்டுவரப் போகிறார்கள்?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"புதிய வரி போட்டுத்தான் பள்ளிக்கூடங்களில் படிக்கும் குழந்தைகளுக்குப் பகல் உணவு கொடுக்கவேண்டும் என்பது அல்ல. புதிய வரி போடவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டாலும் அதைப்பற்றி ஆலோசிக்கப்படும் என்றுதான் முதல் மந்திரி அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள்."

[28th March 1955]

Housing scheme for weavers.

* 1652 Q.—

MR. SPEAKER:—“As the hon. Member Sri A. Ratnam

SRI K. VINAYAKAM:—“Sir, I have been authorised by Sri Ratnam to put this question on his behalf.”

MR. SPEAKER:—“I must tell the hon. Members that under the present Rules of the Assembly, when an hon. Member in whose name a particular question stands is absent, some other hon. Member may put the question on his behalf and for this purpose, he need not be authorised to do so. The only thing is that, when I call the number of a particular question and if the hon. Member in whose name that question stands is absent, some other hon. Member has to stand up and say, Sir, I put the question.”

SRI K. VINAYAKAM (on behalf of Sri A. Ratnam): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposals to construct houses for weavers under the Co-operative Housing Scheme;

(b) if so, the number of houses to be constructed in the districts;

(c) the aid and loan received towards the scheme from the Union Government; and

(d) how many colonies are expected to be started in this State for handloom weavers?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) to (d) Proposals sent by this Government for the construction of two weavers' colonies, one at Salem and another at Aruppukottai, Ramanathapuram district, are under the consideration of the Government of India.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY:—“May I know whether the Handloom Weavers' Society in Chingleput district has made a request that a housing colony may be constructed at Conjeevaram?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Sir, I have no such information with me just now. But it is possible that several societies like that would like to have housing colonies. I may also add that the Government have sanctioned loans to Weavers Societies to enable them to construct houses for their weaver members.”

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டம் விஷயம் ராஜ்ய சர்க்கார் என்ன அடிப்படையில் மத்திய சர்க்காருக்குச் சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள்? அடிப்படையில் எவ்வளவு பாகம் கொடுக்கவேண்டும், சர்க்கார் இலவசமாக எவ்வளவு தொகை கொடுக்கிறார்கள், கடனாக எவ்வளவு கொடுக்கிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.”

28th March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Sir, according to these schemes, both in Salem and Aruppukottai, 200 houses in each place are to be constructed. There are also proposals to provide these colonies with dye houses for dyeing yarn, workshops for manufacture of looms and accessories, warping drums for preparation of long warps and one semi-automatic loom for every house to enable the weaver to increase his output and earning. Besides these, other amenities such as construction of roads, formation of parks, sinking of community wells for drinking water were also proposed in the schemes. The total cost of the schemes for construction of the colonies at Ammapet and Aruppukottai is estimated at Rs. 9,53,976 and Rs. 9,03,976 respectively. The schemes were forwarded to the All India Handloom Board and the Board was requested to recommend to the Government of India, the sanction of a loan of Rs. 3,62,750 and a grant of Rs. 4,75,026 from the Cess Fund for implementing the scheme relating to Salem district. The Board was informed that the Ammapet Weavers' Society and its weaver members would contribute Rs. 35,000 and Rs. 81,200 respectively towards the cost of the scheme. In respect of the scheme for Aruppukottai weavers, the Board was requested to recommend the allocation of Rs. 3,72,750 as loan and Rs. 4,56,226 as grant stating that the members would contribute Rs. 75,000 towards the cost of the scheme.”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR:—“சேலத்திலும் அருப்புக் கோட்டையிலும் ‘நெசவாளர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டத்தின்’ கீழ் நெசவாளர்கள் காலனிகள் கட்டப்படப்போகின்றன என்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த ராஜ்யத்தில் எல்லாப் பகுதிகளிலும் வசிக்கும் நெசவாளர்களும் ஒரே நிலைமையில்தான் இருக்கிறார்கள். ஆதலால் இந்தத் திட்டத்தை ராஜ்யம் பூராவிலும் விஸ்தரிக்க மந்திரி அவர்கள் முன்வருவார்களா? ராஜ்ய சர்க்காரிடம் பணமில்லையென்றால் மத்திய சர்க்காரின் உதவியைக் கொண்டாவது இதை நிறைவேற்றலாம்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“இப்பொழுது இரண்டு இடங்களில் இத்திட்டம் முதலில் தொடங்கப்படுகிறது. இந்த இரண்டு இடங்களில் இந்தத் திட்டம் எப்படி வேலை செய்கிறது என்பதிலிருந்து எவ்வளவுதரம் மற்ற இடங்களுக்கும் இதை விஸ்தரிக்கலாம் என்பதைப் பரிசீலனை செய்யலாம். வீடு கட்டுவதற்கு மட்டும் இம்மாதிரி கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு தனியாகக் கடன் கொடுத்துக் கொண்டுவருகிறோம் என்று முன்பே சொன்னேன். ஐந்து சங்கங்களுக்கு இப்பொழுது கடன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.”

SRI M. P. SUBRAMANYAM:—“‘செல் நிதியிலிருந்து’ ரூ. 3,62,750 கடனாகவும் ரூ. 4,75,026 இனாமாகவும் நெசவாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க இந்த அரசாங்கம் ஒதுக்கியிருப்பதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த மூன்று லட்ச ரூபாய் சொச்சம் எத்தனை ஆண்டுகளில் திருப்பிக் கொடுக்கப்படவேண்டும்? முதலில் வேர் பணமாக எதாவது கொடுக்கப்படவேண்டுமா? விபரம் அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“அம்மாபேட்டை கூட்டுறவு நெசவாளர் சங்கம் 35,000 ரூபாயும், அந்தச் சங்கத்தின் நெசவாளர்-அங்கத்தினர்கள் 81,000 ரூபாயும் முதலில் கொடுக்க

[28th March 1955]

வேண்டும். எத்தனைத் தவணைகளில் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்கு விவரங்கள் இப்போது என்னிடம் இல்லை."

Co-operative Farming Society for Chowgat firka.

* 1653 Q.—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the members of the registered Yuvajana Samajam of Kadappuram amsam in Chowgat firka of Malabar district applied for the registration of a Co-operative farming Society in that area;

(b) if so, whether the Society was registered by the Registrar of Co-operative Societies; and

(c) if the answer to clause (b) is in the negative why the request was turned down?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Yes, Sir.

“(b) No, Sir.

“(c) The request was turned down for the following reasons :—

(i) The promoters wanted the organization of a collective farming society. Past experience has shown that collective farming societies rarely succeed in this State. So the Policy has been to organize only tenant farming societies, otherwise known as land colonization societies, which have proved successful in this State.

(ii) The promoters with a few exceptions did not want to undertake direct cultivation but wanted to get the work done through hired labourers. Land colonization societies are organized only for people who engage themselves in direct cultivation.”

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“In the matter of registration of the society in Kadappuram, all the preliminary thing were gone through by the departmental Inspectors and the Deputy Registrar of Co-operative Societies, Kozhikode. Certain conditions were imposed later on by the Registrar of Co-operative Societies here in Madras such as, a portion of Government land which the members of the society were already cultivating there must be assigned beforehand in favour of the society or the members of the society by the Revenue Department. Therefore, the request of the society was turned down by the Registrar. May I know from the Hon. the Minister whether he will take a personal interest, go into the matter and see that the society is registered as requested by the Yuvajana Samajam, Kadappuram?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“The hon. Member may wish the Government giving particulars.”

[28th March 1955]

SRI M. NARAYANA KURUP :—“In all known legislations on tenancy in this State as in other States, ‘cultivate’ means ‘cultivating personally or through hired labour’. The Hon. the Minister said that the request of the society was turned down because it was not cultivating it. I do not understand what it means. Will he explain?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Only in such cases in which people want land to cultivate by themselves, the Government give encouragement.”

SRI N. GOPALA MENON :—“Is it the policy of the Government not to encourage co-operative farming societies?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“We have a number of land colonization societies which are working fairly successfully.”

SRI N. GOPALA MENON :—“I thought, Sir, that the Hon. the Minister said that co-operative farming societies had not been successful hitherto and that, therefore, the Government did not give recognition to or allow registration of such societies.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“I said that collective farming societies had been tried and that they had not been found successful.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“Are the Government aware that these collective farming societies are organized by rich persons. The landless poor of the firka have applied for getting these poramboke lands assigned to them. The so-called collective farmers, I believe, are already in illegal occupation of the land. Will the Government see to it that they are evicted from the land and that the land is assigned to hundreds of people, poor peasants, who are already there in the firka?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“The hon. Member is dealing with the wider aspects of the question. He may address his questions to the Hon. the Minister for Revenue.”

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“The members of the Yuvajana Samajam at Kadappuram are cultivating the land themselves personally. It is in their possession for the last three years and more. In fact, they are continuing to cultivate it on the basis of collective farming. Considering all these facts, will the Government direct the department concerned to get the society registered as early as possible?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“I am afraid the hon. Member has not understood the meaning of the term ‘collective farming’. He is attaching a different significance to the matter I have mentioned.”

SRI M. P. SUBRAMANYAM :—“May I know the places where the Government tried the scheme of collective farming, the

[28th March 1955]

actual difficulties that they could not overcome in the working of this scheme and how they came to the conclusion that collective farming was not at all successful?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Collective farming was tried in Kurnool district and in East Godavari district. It failed due to the disinclination of the colonists to work it."

Assignment of land to the landless poor in Ponnani taluk.

* 1654 Q.—SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether any representation was received from Sri P. K. Gopalakrishnan, M.L.A., on 29th November 1954 for the assignment of poramboke lands to the landless poor in Vadanapalli amsam and Kadaparam amsam of Ponnani taluk; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" (a) Yes, Sir.

" (b) As the encroachments are highly objectionable, the Collector has been asked to carry out eviction."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" There are vast areas of poramboke land in Chowgat and Nattika firkas besides lands in Kadaparam and Vadanapalli villages. About 250 families of the landless poor peasants have settled themselves on the land. They have no other house-sites and the matter was represented to the Collector and the Deputy Tahsildar. But it seems on the persuasion of rich people, the so-called collective farmers perhaps, the Deputy Tahsildar have asked them to vacate the land. All these people are landless poor and the policy of the Government also has been to assign lands to such people. In the light of these facts, will the Government revise their former decision and see that these people are assigned lands which they have been occupying for long?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" My information is that the hon. Member himself is responsible to some extent for the encroachment. Then, Sir, the occupation is of an objectionable nature in this way. It is within one furlong of the high water-mark in the fore-shore of the sea. It is very highly objectionable and steps are being taken to evict the present occupants."

DR. K. B. MENON :—" Since this taluk is one of the most crowded taluks in Malabar district, will the Government at least, after the land survey is made and facts are collected, consider the question of giving the lands to the landless poor?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Yes, Sir, Government will certainly take steps to give land to the landless poor people. But not lands which come within the definition of encroachments."

[28th March 1955]

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" On a point of personal explanation. I take serious objection to the Hon. the Minister for Revenue making a charge against me that I am responsible for the encroachments. As a matter of fact, the landless poor have been occupying the lands for long. Only after their repeated representations, I visited the place and only after I was satisfied that they were all landless poor people who had been in occupation of the land for a long time that I represented to the Collector that the land be assigned to them. In no other way, I am responsible for the encroachments, if they can be called encroachments at all. Will he, therefore, withdraw the charge he levelled against me?"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" There is nothing ⁹ to withdraw. I was very cautious to say that the hon. a.m. Member was responsible to some extent for the encroachments. He might not have led the peasants but his comrades would have. That is why I said he was responsible to some extent."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" Another point of personal explanation, Sir. The Hon. Minister has been saying that I might not have been responsible but my comrades would have been responsible. That also actually is quite wrong. Will the Government make enquiries before making such charges."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" It is only after making the enquiry I have made the statement. The statement is quite correct."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Are Government aware that Ponnani taluk in Malabar contains the thickest population per square mile in the whole of this State? These poor landless . . ."

SRI K. VINAYAKAM :—" Are we not in the next question, Sir?"

MR. SPEAKER :—" I have not called the next question."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" These poor landless agricultural labourers have constructed bunds and they are keeping them for want of any other place. I do accept as the Hon. Minister has stated that it falls within the high water-mark of the sea. Unless and until they get some other lands, these poor labourers cannot leave their present place. Will the Government see to it that eviction proceedings are kept in abeyance till these people get some other kind of work?"

[28th March 1955]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" I do sympathise with the situation. But I would earnestly request the hon. Member to suggest to me other lands that are available. I shall consider the suggestion."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" One submission, Sir."

MR. SPEAKER :—" Yes."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" Let the Hon. Minister during his tour of Malabar make enquiries to ascertain the correct position. At present the Hon. Minister had been making enquiries only through some officials who are liable to be influenced by certain rich people. My request to him is that he makes enquiries during his impending visit to Malabar."

SRI K. VINAYAKAM :—" Is it right for us to go on making submissions and points of information, Sir? "

MR. SPEAKER :—" The hon. Member Sri P. K. Gopalakrishnan said he wanted to make a 'submission'. When he said 'submission', I must hear what he has got to say. I must hear what comes out of his mouth. How am I to know what the hon. Member has got to say before hearing him? (Laughter.) I must hear him. Then only I can say whether it could be admitted or not."

Prohibition offences by Government employees.

* 1655 Q.—SRI S. RAMALINGAM : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have issued any Government Order that a Government employee or Police official may be warned, if he has committed any offence under the Prohibition Act for the first time and that he may be dismissed, if the offence is repeated; and

(b) if so, whether the Government will be pleased to place a copy of the order on the table of the House?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) & (b) No order has been issued by Government directing that a Government employee should be let off with a warning if he has committed an offence under the Prohibition Act for the first time. An order has been issued to the effect that the punishment to be awarded to a Government employee in respect of an offence under the Prohibition Act for the first time should be decided on the merits of the case and that in respect of any such second offence, the punishment should be dismissal from service. A copy of the order is placed on the table of the House."

28th March 1955]

SRI S. RAMALINGAM :—" முதல் தடவையாக ஒரு சர்க்கார் அதிகாரி குடித்துவிட்டு கோர்ட்டிலே தண்டனை அடைந்திருந்தாலும்கூட, மெரிட் மேலே தீர்மானம் செய்ய வேண்டியிருப்பதாலே பலவதமான அபிப்பிராயங்கள் ஏற்பட்டு ரொம்பச் சாதாரண தண்டனை கிடைத்துவிடுகிறது. சர்க்கார் அதிகாரிகள் மற்றவர்களுக்கு என்போர்ஸ் செய்யக்கூடிய நிலைமையில் இருப்பதினாலே, முதல் தடவையாக தண்டனை அடைய இருந்தாலும்கூட, அவர்களை வேலையிலிருந்து நீக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் உத்தரவிடுவார்களா? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" At that rate, everybody is responsible to be punished if he does not obey the law. Even an employee in a private undertaking should be dismissed for the first offence. Why should Government servants alone be dismissed for the first offence? I can understand if a recommendation is made that if a person who is in charge of the administration of the Prohibition Act himself commits an offence, he should be dismissed even at the first instance. As a man in charge of the enforcement of the Prohibition Act, if he himself commits an offence, then it is a severe offence. I can quite understand it. But to say such dismissal should be there in all walks of life is not correct. We have to take into consideration the merits of the case in each particular case and then decide."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Is the Hon. Minister aware that prohibition laws are the national wealth of our country and that being so the punishment for breaking of such laws be dismissal even at the first instance? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" We take a human view of this problem, because even Government servants are human beings and are likely to err. If the merits of the case does not warrant dismissal, we give him some lesser punishment. If again he repeats the offence, then he has got to be dismissed. I do not think anybody could take exception to the procedure we are adopting."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" இந்தக் குற்றங்களில் சர்க்கார் சிப்பந்திகள் சம்பந்தப்பட்டவரையில் சர்க்கார் தாராள மனப்பான்மை காட்டுவதுபற்றி நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை; வரவேற்கின்றேன். எப்படியும் குற்றங்கள் அதிகமாகாமல் தடுக்கவேண்டுமென்பது சர்க்காருடைய கொள்கையாக இருக்க வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆனால் சிலர் சிலரைத் தவறு செய்திருந்தாலும், கோர்ட்டுகளிலே சாட்சிகளை விசாரிக்கும்போது சில சமயத்தில் அதிக தண்டனை கொடுக்கும்படி நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. அதைத் தடுக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா என்று கேட்கின்றேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The hon. Deputy Leader of the Opposition is putting forward the other point of view. I am glad about it. Even in cases where there has not been sufficient evidence for conviction but sufficient material for taking departmental action, then alone departmental action is being taken. That does not mean that we are taking an unjust view. In all these cases each case is decided on its own merits."

[28th March 1955]

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ In paragraph 2 (1) of the Government Order placed on the table of the House, I see that the punishment to be awarded in the first instance should be decided on its merits. That is, even now the penalty of dismissal is also considered as a way of punishment at the first instance. Even now the threat of dismissal is there if the merits of the case warrant such a punishment at the first instance.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Yes, Sir, that was what I referred to. Even in the first instance if it is a serious offence, then he is liable to be dismissed. The question of dismissal depends on the merits of the case. When the merits of the case does not warrant dismissal, he is given a lesser punishment or a warning. If the same offence is repeated, then he is necessarily dismissed.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ As far as the offence is concerned, even a person who has consumed some patent medicine or arishta containing alcohol is liable for conviction in a court by a magistrate, unless he is defended properly. In such cases much harm would be caused if even at the first instance, he is dismissed from service. Further there are very many superior officers who have got permits for consuming liquor. In fact there is a wide disparity in living between the low-paid officials who are punished for consuming patent medicines containing alcohol and arishtas and the superior officers who have got permits for consuming liquor. Therefore will the Government see to it in view of what I have said that those who are under the service of Government and who consume patent medicines containing alcohol or arishtas are not dismissed from service at the first instance? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do not think any new light has been thrown by the hon. Member. In fact what the hon. Member has stated is there incorporated in the Government Order placed on the table of the House. But in cases where it involves a serious offence then the facts are taken into consideration and then if dismissal is warranted, the concerned person is dismissed. If, for instance, simply because one was involved in a criminal case and was convicted, he need not be dismissed.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ Two different sections of Government servants are liable to be convicted. One section of people may be those who are in charge of the enforcement of the Act and who commit an offence under the Act. The other section of people may be those who are not in charge of the enforcement of the Act and who commit an offence under the Act. Will the Government see to it that those Government servants who are in charge of the enforcement of the Act and who commit an offence are transferred to some other department so that they may not commit the offence again and get dismissed.”

28th March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ It is not merely a question of transferring him from the department in which he is working to another department. It is a question of taking him away from Government service. As a matter of fact, he is the very person who is entrusted with the administration of the law. If he himself breaks the law, it would be a serious offence. We will have to go into the question whether in such a case dismissal is not warranted even at the very first instance.”

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“ மதுவிலக்கு இலாகாவில் இருப்பவர்கள் குடித்தால் வேலையிலிருந்து நீக்கப்படுவார்கள் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். இதுவரையில் மதுவிலக்கு இலாகாவைச் சேர்ந்தவர்கள் குடித்திருக்கிறார்களா? அப்படி எத்தனை பேர்கள் குடித்து, எத்தனை பேர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ தனிக் கேள்வி போடும் படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கள்ளத்தனமாகக் குடித்த குற்றத்திற்காக சர்க்கார் சிப்பந்திகளை வேலையிலிருந்து நீக்குவதால், 9-10 மேலும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகரித்து, அவர்களும் கள்ளத்தனமாகச் சாராயம் காய்ச்சத் தொடங்கலாம். அதைத் தடுக்க சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுப்பார்கள்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ இது ஒரு பொதுப் பிரச்சனை. இது சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்கு மட்டுமல்ல; எல்லோருக்கும் உள்ள ஒரு பிரச்சனையாகும். ஆகவே இது பொதுவாகப் பார்க்கவேண்டிய ஒரு பிரச்சனையாகும்.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ Since arrack is not included in the definition of ‘liquor’ given in the Prohibition Act, many officers have been acquitted and they have escaped punishment. Are the Government aware of this? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I think this question should be addressed to my Hon. Colleague in charge of Prohibition.”

Wynaad Colonization Scheme.

* 1656 Q.—DR. K. B. MENON: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether Sri W. R. S. Sathyanadhan, Member, Board of Revenue, has conducted any enquiry into the working of the Wynaad Colonization Scheme;

(b) if so, what his findings are; and

(c) whether the Government will make available to the Members a copy of his report?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) & (b) No ‘enquiry’ into the working of the Wynaad Colonization

[28th March 1955]

Scheme was conducted by Sri Sathyanadhan. But he inspected the Wynaad Colonization Scheme in April-May 1953 and as a result (of his inspection), the Board of Revenue reviewed the working of the scheme in all its aspects and submitted a report to Government containing various suggestions to speed up the progress of the scheme. No 'inspection report' has been submitted to Government.

"(c) As the communication from the Board is confidential and is intended for the Government to take executive action, this cannot be made available to the Members."

DR. K. B. MENON:—"Was the inquiry or investigation conducted by him confined to the colonization problems or was it wider in scope?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"It was only an inspection and that was confined to the questions relating to colonization."

SRI K. P. GOPALAN:—"Are the Government aware that the colonists in Wynaad are now asked to repay the loan advanced to them by the Government as a result of which they are put to much difficulty? May I know whether the Government have received any representation from them regarding this matter and if so, what action the Government are going to take?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"If they do not conform to the conditions that have been imposed in the matter of obtaining loans, naturally they will be asked to refund the loan. Regarding representations, I would like to have notice."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"This is a scheme which was started with the best of intentions to benefit the ex-servicemen and the Government have spent a lot of money. But there is a general complaint and impression that we are not getting the return for the money and that all is not well with the scheme. Will the Government, therefore, supply this House with a comprehensive report of the working of the scheme so far and its achievements?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"This scheme was started with the idea of benefiting ex-servicemen. But now even the civilian population has been brought within the scope of the scheme for the purpose of getting benefit therefrom. When the report of Sri Sathyanadhan is fully examined and when the Government take decisions, they will consider the question of making a statement in this House about the working of the scheme."

28th March 1955]

Flag Day collections.

* 1657 Q.—SRI S. R. ARUMUGAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the amount of Flag Day collections in this State in 1953 and 1954;

(b) the amount allotted to this State; and

(c) how it was utilized?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—" (a) The amount collected for Flag Day, 1953, was Rs. 21,954-14-1 and for Flag Day, 1954, up to 21st February 1955 was Rs. 13,679-7-7;

"(b) The amount allotted for the year 1953 was Rs. 5,248. Allotment for the year 1954 has not yet been made;

"(c) The amount allotted has been utilized for granting financial assistance to deserving ex-servicemen and their families for maintenance, pocket money and transport charges to ex-service tuberculosis and leprosy patients, etc., lump sum free grants to disabled ex-servicemen and loans to deserving ex-servicemen."

SRI S. R. ARUMUGAM:—"Many of the ex-servicemen are not able to reap the benefits of this scheme. Will the Government give publicity through the District Collectors to every ex-serviceman to enjoy the benefits of this scheme?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"At present, ex-servicemen are very well aware of the existence of this Fund and the benefits they can get out of it."

Land reforms.

* 1658 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received a copy of the report submitted by the Committee appointed by the Tamilnad Pradesh Congress to go into the question of agrarian reforms; and

(b) if so, whether any action has been taken on it?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—" (a) Yes, Sir.

"(b) The report is being examined."

SRI K. VINAYAKAM:—"Is it the policy of this Government to depend upon the reports submitted by the Party in power so as to enable them to bring in a comprehensive Land Reform Bill or will they give facilities for the voicing forth of other shades of public and political opinion before bringing in a Bill of that

[28th March 1955]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" This report will help the Government in getting more particulars. Others, individuals and associations also, can give their opinions."

SRI S. PANCHAKSHARAM :—" Have the Government so far prevented any other political party from submitting any report or any views on subjects pending consideration of the Government? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" No, Sir."

SRI N. K. PALANISAMY :—" தமிழ்நாட்டு கமிட்டியினுடைய நில சீர்திருத்த அறிக்கையைப்பற்றி பத்திரிகைகளில் வெளியாகி இருக்கின்றன. அதற்கு நில சீர்திருத்தம் என்று சொல்வதைவிட டென்னன்ட்ஸ் ரிபார்ம்ஸ் என்று சொன்னால் பொருத்தமாக இருக்கும். ஏனென்றால் அங்கு இருக்கக்கூடிய மக்களுடைய உறவுகள் அந்த நிலைமையில் இருக்கிறது. கூலிக்காரர்கள், கூலிக்காரர்களாகவும், குத்தகைக்காரர்கள் குத்தகைக்காரர்களாகவும் . . . "

MR. SPEAKER :—" The hon. Member has misunderstood the whole thing. We are not now discussing the report."

SRI N. K. PALANISAMY :—" ஆகவே நிலத்திலுள்ள உறவுகளை ஒழித்து சாதாரண கூலிகளுக்கும் குத்தகைக்காரர்களுக்கும் நிலத்தை பிரித்துக் கொடுத்தாகவேண்டும். அப்பொழுதுதான் நில சீர்திருத்தத்தை கொண்டுவந்ததாகும். அதற்குச் சர்க்கார் முயற்சிப்பார்களா என்று கேட்கிறேன்."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" The question of giving a name is a matter of choice."

SRI S. RAMALINGAM :—" பத்திரிகை நிருபர்கள் கூட்டத்தில் கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் ஆகஸ்ட் மாதத்திற்குள் நில சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு சர்க்கார் உத்தேசித்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி இருக்கிறார். அப்படி இருந்தால் அந்த மசோதா இப்பொழுது தயாராக இருக்கிறதா? எந்த நிலைமையில் அந்த மசோதா இப்பொழுது இருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" I am aware of it. Sometime back one hon. Member said that heat expands bodies. I wish to state that heat ripens fruit also. Therefore, this Land Reform Bill will ripen during the ensuing hot months."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Has not this Committee canvassed the views of the public and to that extent, is not the report of this Committee public and representative? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" There is no question of canvassing, Sir. People interested in the subject have offered their suggestions and opinions."

SRI V. R. NAGARAJAN :—" Has the Committee made any specific recommendation about the ceiling limit of land holdings? "

MR. SPEAKER :—" We are not now discussing the report."

[28th March 1955]

SRI V. R. NAGARAJAN :—" I shall then put the question in another form, Sir. (Laughter) Will the Government be pleased to state the salient features of the Committee's report? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" If the hon. Member full details, I will be available to him and he can go over to me."

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—" நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் புலிபோல் பாய்ந்து வரும் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார். அந்தப் புலி மந்திரிசபை என்ற குகைக்குள்விருந்து எப்பொழுது புறப்படும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" வெய்யில் காலத்தில் புலி குகைக்குள் இருக்காது. அதனால்தான் அது சீக்கிரமே வெளிவந்துவிடும்."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Before the Government take a final decision and bring in a Bill, will they call for an informal conference of the representatives of this House so that they may have a general idea of the opinions of this entire House? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" After the Government examine this and other reports, they will consider what best can be done."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" மந்திரி அவர்கள் கட்டி வைத்திருக்கும் புலியை அவிழ்த்து விட்டால் அது யார் பேரில் பாயுமோ என்று நிலப் பிரபுக்களும் விவசாயிகளும் பயந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். நிலப் பிரபுக்கள் பேரில் பாயுமோ அல்லது விவசாயிகள் பேரில் பாயுமோ என்று பயமாக இருக்கிறது. கனம் முதல் மந்திரி அவர்களுடைய அறிக்கையை நம்பிக்கொண்டு நிலப் பிரபுக்கள் குத்தகைக்காரர்களை குத்தகை எடுத்துக் கொள்ள விடாமல் கூலிக்கு வேலை செய்ய வேண்டும் என்று சீட்டு எழுதி வாங்கிக்கொண்டு வருகிறார்கள். கூலிக்கு வேலை செய்கிறவர்களை நி: த்தை விட்டு வெளியேற்றிக்கொண்டும் வருகிறார்கள். இதை உடனடியாக தடுப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" புலி சாதாரணமாக எலும்பும் தோலுமாக இருக்கக் கூடியவர்கள்மேல் பாயாது. குண்டாக இருக்கக்கூடியவர்கள் பேரில்தான் பாயும்."

SRI K. VINAYAKAM :—" Sir, I do not belittle the efficacy 9-20
or the efficiency of the Committee appointed by the Party in power a.m.
to study the position in the country. I only want to know whether
the Government will be pleased to place a copy of that report at
the disposal of hon. Members in the Opposition also so that they
may also be in a position to give their own suggestions from their
own point of view? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" No, Sir. It is not a Committee appointed by the Government. The information required by the hon. Member is available in the newspapers. If the hon. Member is very much interested he can write to the Committee and it will supply him with a copy of the report."

[23th March 1955]

State Social Welfare Advisory Board.

* 1659 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the total amount of subsidy so far given by the Government to the State Social Welfare Advisory Board; and

(b) what are its achievements?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) Rupees 22,181-5-0.

“(b) The State Social Welfare Advisory Board, which commenced its work from 16th July 1954 has started 12 Welfare Extension Projects consisting of 47 centres in the State. These projects cover 237 villages. Hundred and thirteen persons have been employed in various fields in these projects. Hundred and seventy applications were received by the Board so far from non-official institutions for financial assistance from the Central Social Welfare Board out of which 125 applications have been recommended to the Central Board.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“May I know what is the control exercised by the Government over the moneys which the Government disburse through these organisations?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Sir, these grants are made only on the specific recommendations of Collectors of the districts concerned and the Collectors do exercise all necessary control over expenditure.”

SRI C. RAJAM RAMASWAMI:—“May I know, Sir, whether there are any male members on this Board or whether it is exclusively reserved for women?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“I would like to have notice, Sir.”

Kundah Hydro-Electric Scheme.

* 1660 Q.—SRI K. H. BOMMAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Kundah power project will be taken up for execution this year; and

(b) if not, when?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“(a) & (b) The approval of the Planning Commission for inclusion of the Kundah Hydro-Electric Scheme in the First Five-Year Plan is awaited. The scheme will be taken up for execution as soon as the Planning Commission's approval therefor has been received.”

28th March 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“இந்த குண்டா மின்சாரத் திட்டம் எப்பொழுது பரிசீலனை செய்யப்பட்டது? அதனைப் பரிசீலித்தது மத்திய சர்க்காரா? அல்லது நம் சர்க்காரா?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“அதுபற்றிய இன்வஸ்டிகேஷன் முடிந்துவிட்டது. அதை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று நாங்கள் பிளானிங் கமிஷனுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறோம். ஆனால் அவர்கள் இன்னும் ஒரு முடிவுக்கு வராதால் காலதாமதம் ஆகிறது.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“May I know the estimated cost of the scheme and the probable return expected from the scheme?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“I am sorry Sir, I have not got the information. Let the hon. Member put a separate question.”

SRI S. PANCHAKSHARAM:—“Will the power produced by the Kundah scheme be enough to remove the periodical power cuts that are imposed now-a-days?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“Yes, Sir, the power produced under this scheme will go far towards relieving the shortage of power. But our power demands also will be growing. So it cannot be said with any amount of certainty that we will be self-sufficient even after obtaining more power from Kundah.”

SRI S. RAMALINGAM:—“இரண்டாவது ஐந்து வருஷத் திட்டத்திலே இந்த குண்டா திட்டம் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்பதாக காங்கிரஸ் பொருட்காட்சி சாலையில் அதுபற்றிய தகவல்கள் எல்லாம் வைக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் பிளானிங் கமிஷன் அதை இன்னும் ஒப்புக்கொள்ளவில்லையென்று கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். அவர்கள் அதை ஒப்புக்கொள்ளவேயில்லை யென்றால் இரண்டாவது ஐந்து வருஷத் திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொண்டிருப்பதாக பொருட்காட்சி சாலையில் காட்டப்பட்டது எல்லாம் பொய் பிரசாரமாகப் போய்விடாதா?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“Sir, all the proposals we submit to the Planning Commission, we expect will come and be taken up. But if it is dropped, we will give due intimation. It is not a question of misleading the public.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“I wish to inform the House that Kundah scheme is bound to be taken up. When it will be taken up is the question, whether in the First or in the Second Five-Year Plan. We expect it to be included even in the First Five-Year Plan.”

[28th March 1955]

Deputy Secretary to the Industries, Labour and Co-operation Department.

* 1661 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have created any new post of Deputy Secretary or any similar post in the Labour Department; and

(b) if so, for what purpose?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) Yes; the Government have created a post of Joint Secretary to Government in the Industries, Labour and Co-operation Department.”

“(b) The Secretary to Government in the Industries, Labour and Co-operation Department as Chief Executive Officer of ‘Lignite Project’ has to formulate clear ideas of its future work, set up and organization. In addition a good deal of work has to be done in the field of small-scale industries. These items of work have to be attended to by the Secretary personally. He has also to be away from headquarters often as he has to make visits to Neiveli and other places. To enable him to bestow personal attention to work connected with the Lignite Project and to give him relief from part of his other duties, a post of Joint Secretary was created.”

Gramasevaks.

* 1662 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) how many Gramasevaks have been so far given training in the various centres in the State;

(b) how many of the trainees have been so far given employment; and

(c) what are the pay and conditions of service of the Gramasevaks?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) Two hundred and eleven Gramasevaks were given training in the Extension Training Centres at Parli and Gandhigram.

“(b) All of them.

“(c) The scale of pay of Gramasevaks employed under the Community Projects Scheme is Rs. 45—3—60—2—80. The Gramasevaks employed under the National Extension Service Scheme are of two grades, Grade I in the scale of Rs. 80—5—110 and Grade II in the scale of Rs. 45—3—60—5—90. After undergoing the prescribed course of training, the Gramasevaks are put in charge of a group of 5 to 10 villages and they should serve the Government for a period of not less than

[28th March 1955]

three years, failing which they are liable to refund to the Government the cost of stipends drawn by them during their training.”

* 1663 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that there is difference of grades among the Gramasevaks under the National Extension Service;

(b) the scales of pay of such grades;

(c) whether any specific work has been assigned according to their grades; and

(d) how many I Grade Gramasevaks are working in Tiruvallur taluk and the nature of work turned out by I grade Gramasevaks?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) Yes. There are two grades—Grade I and Grade II.

“(b) Grade I is in the scale of Rs. 80—5—110 and Grade II in the scale of Rs. 45—3—60—5—90.

“(c) No.

“(d) There are seven I Grade Gramasevaks in Tiruvallur taluk. The nature of work turned out by Grade I Gramasevaks is not anything different from that of the Grade II Gramasevaks.

The duties of Gramasevaks in general are to energise the life of the village community which has generally become stagnant and unresponsive to any change from the traditional pattern; to get the villagers to think and talk about their problems, needs and desires; to inspire them to work to live better and also to create in them a desire to learn how to live and lead a better life, by inspiring their interest to the findings and recommendations of science. In short, the Gramasevak is the pivot of the National Extension Service.”

SRI M. DHARMALINGAM:—“Sir, it is an admitted fact that the present Government headed by Sri Kamaraj Nadar are trying their very best to do a lot for the speedy advancement of the Harijans. But here under the National Extension Service Schemes it seems in Tiruvallur taluk especially, they have appointed only one Harijan as I Grade Gramasevak out of seven, and three only out of 60 II Grade Gramasevaks. It is an insufficient representation to Harijans. May I know from the Hon. Minister whether Government will consider the question of giving increased representation to Harijans both in the I and the II Grades?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“I have already answered, Sir, that those who have a particular aptitude for this type of work are selected and of course preferences are given to Harijans. Government cannot do anything more than that.”

[28th March 1955]

SRI M. NARAYANA KURUP :—"Are these employees given any guarantee of future service or are they merely temporary hands liable to be terminated at any time?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"Sir, the Government of India have been seriously considering whether these employees could not be made permanent servants and make the administration a permanent one also. The Government of India also propose to aid the State Government in the matter of any financial commitments by making them permanent."

SRI M. P. SUBRAMANYAM :—"கிராம சேவகர்களில் 1, 2 பிரிவினர்கள் செய்யும் வேலைகள் ஒன்றாக இருக்கும்போது சம்பளத்தில் மாதந்திரம் மாறுதல் இருக்கவேண்டிய அவசியம் என்ன? ஏன் ஒரே சம்பளமாக இருக்கக்கூடாது, அவர்கள் நான்கைந்து கிராமங்களில் சேவை செய்ய வேண்டியிருப்பதால் அவர்களுக்கு ஸைக்கிள்கள் வாங்கி அளிக்கப்படுமா?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"அவர்களுடைய யோக்கியதைக்குத் தக்கவாறு தான் முதலில் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். இவர்களில் நன்றாக வேலை செய்யக்கூடியவர்களை முதல் கிரேடுக்குப் பிரமோஷன் செய்யப்படுகிறது. அவர்கள் நான்கைந்து கிராமங்களில்தான் வேலை செய்யவேண்டும். சைக்கிள் அவசியமாக இருந்தால் அதைப் பற்றியும் பரிசீலனை செய்யப்படும்."

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—"Is there disparity in the travelling allowance allowed to Gramasevaks employed in the Agricultural and the Revenue Departments?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"There may be a difference. But I do not have the information now."

Hospital for children in Madras City.

9.30 a.m. * 1664 Q.—**SRI S. PAKKIRISAWMI PILLAI :** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to open a separate hospital for children in the City of Madras; and

(b) if so, when?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—"(a) No, Sir.

"(b) Does not arise."

SRI S. PAKKIRISAWMI PILLAI :—"In view of the fact that there has been an abnormal increase in the number of child mortality cases in the City for the last two years, will the Government expedite the proposal to open a separate children's hospital in the City?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—"Sir, we have got the Women and Children's Hospital at Egmore and the Kasturba Gandhi Women and Children's Hospital at Triplicane. Also there are separate wards for children in other big hospitals. So, there is no immediate need for a separate children's hospital."

[28th March 1955]

MR. SPEAKER :—"We will take up the questions to be answered by the Hon. Minister for Religious Endowments and the Hon. Minister for Local Administration on the 30th instant."

State Insurance Scheme.

* 1666 Q.—**SRI K. P. GOPALAN :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Government propose to extend the State Insurance Scheme to Malabar and if so, when?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"It is too early now to say when the scheme will be extended to Malabar. Attention is invited to my reply on the subject given on 21st December 1954 in answering a supplementary question put by the hon. Member."

Literacy Centres for Women in slum areas.

* 1668 Q.—**SRI S. PAKKIRISAWMI PILLAI :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the number of Literacy Centres for Women run by the Women's Welfare Organization in the slums in the City of Madras?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"Two, Sir."

SRI S. PAKKIRISAWMI PILLAI :—"What are the subjects taught in these centres and what is the amount spent for that purpose?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"In these centres, adult literacy classes are conducted for the members who are interested in learning how to read and write. The organizers are making all efforts to improve the attendance by encouraging the women to attend the classes. At present 15 members are attending the literacy classes in each of the three centres."

Rent Courts for North Malabar.

* 1669 Q.—**SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR** (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received any requests from the Collector of Malabar or from the Kisan Council, Malabar, requesting for more Rent Courts in North Malabar; and

(b) if so, what action has been taken on such representation?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—"(a) & (b) A representation was received from the Chirakkal Taluk Kisan Sangam for opening new Rent Courts at Taliparamba and Irukkur. The Collector of Malabar has reported that he is

[28th March 1955]

examining the necessity for opening more Rent Courts in Malabar. The Government have instructed the Board of Revenue to see that the question is expeditiously examined and a report submitted to Government very urgently."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—"In view of the importance of the matter and in view of the fact that the people in about three firkas are asked to go to the Rent Court at Cannanore, will the Government see that Rent Courts are opened immediately at Taliparamba and Irukkur."

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—"That is what I have stated in my answer. It is being very urgently looked into."

Illicit cutting of trees in South Kanara.

* 1670 Q.—SRI K. ISHWARA : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of cases of illicit cutting of trees from Government forests detected in South Kanara district during 1950 to 1954; and

(b) whether the Government have received any representation from the Puttur workers to stop cutting of the trees?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) One thousand four hundred and sixty-nine cases.

"(b) No, Sir."

Pepper vines.

* 1672 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have conducted any experiment to grow pepper vines by spraying water method; and

(b) if so, how far the experiment has been successful?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) The answer is in the affirmative.

"(b) The experiments conducted at the Pepper Research Station, Panniyur, have shown that the sprinkling or spraying or watering of the pepper vines will induce them to flush and spike during dry season. The chief agency for natural pollination of pepper being rain water, the spraying or sprinkling of water in the flowering season will induce proper pollination and consequently optimum crop sets."

[26th March 1955]

Land census.

* 1673 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether the Government have any proposal under consideration to appoint additional staff at the village level for taking land census or give the existing staff any additional remuneration?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—"The attention of the hon. Member is invited to the answer given to the Legislative Assembly Question No. 1851 (1564) on 23rd March 1955. There it was stated that it was not proposed to increase the staff or give any additional remuneration."

National Extension Service Scheme for Wandiwash taluk.

* 1675 Q.—SRI M. DHARMALINGAM (on behalf of Sri D. Dasarathan) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether there is any proposal to include any firka or a portion of Wandiwash taluk, North Arcot district, under the National Extension Service or Community Project Scheme?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"There is no such proposal at present."

MR. SPEAKER :—"Questions are over."

SRI K. MOOKKIAH THEVAR :—"இன்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ எஸ். ராமலிங்கம் அவர்கள் கேட்ட 1655 எண்ணுள்ள கேள்விக்கு கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பதிலளிக்கும்போது கவரன்மென்ட் உத்தரவு [எண். 320, பப்ளிக் (சர்வீஸ்), 20-1-1950]வின் நகல் அங்கத்தினர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டது."

MR. SPEAKER :—"கேள்வி நேரம் முடிந்துவிட்டதே, ஏற்கெனவே பதிலளிக்கப்பட்ட கேள்வியைப்பற்றி இப்பொழுது எப்படி எடுத்துக்கொள்ள முடியும்? Now questions are over."

SRI K. MOOKKIAH THEVAR :—"On a point of order. Sir. அந்த சர்க்கார் உத்தரவில் 'dismissal from the Civil Service of the Crown' என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதனுடைய அர்த்தம் என்ன?"

MR. SPEAKER :—"இப்பொழுது அர்த்தம் கேட்டால் எப்படி மந்திரி பதிலளிக்கமுடியும். மந்திரி அவர்கள் அந்தக் கேள்விக்கு பதில் சொல்லும்போது நீங்கள் இந்தக் கேள்விகளையெல்லாம் கேட்டிருந்தால் பதில் அளித்திருக்கக்கூடும். இப்பொழுது மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்வதற்கு முடியாது. Now questions are over."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" 'Crown' என்ற வார்த்தை போட்டிருப்பது சரிதான் என்று அங்கத்தினரவர்கள் கேட்கிறார்? "

SRI K. VINAYAKAM :—"கவரன்மென்ட் உத்தரவில் 'Crown' என்ற வார்த்தை இருப்பது சரியல்ல என்று அங்கத்தினர் அபிப்பிராயப் படுகிறார்."

MR. SPEAKER :—"The Chair is not responsible for the answer. The Minister is responsible for it, and that too the hon. Member ought to have raised the point of order at the time when the Hon. Minister answered it."

[28th March 1955]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II—PRIVILEGE MOTION RE ACTION OF MAGISTRATE IN POSTING SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR'S CASE DURING BUDGET SESSION.

MR. SPEAKER :—“ The hon. Deputy Leader of the Opposition, Sri Kalyanasundaram, has given notice of a Privilege Motion and requested that the same may be referred to the Committee of Privileges. The Motion reads as follows :—

“ Mr. T. C. Narayanan Nambiar, M.L.A., was prosecuted for alleged violation of the order under section 144. The case is pending before the Judicial Sub-Magistrate, Kasaragod, South Kanara. He is enlarged on bail and now he is attending the session of the Assembly. An attempt was made on 19-2-1955 to arrest Mr. T. C. Narayanan Nambiar on a warrant issued by the Judicial Sub-Magistrate and as you came to know of it, it did not take place. It seems the Magistrate has cancelled the bail bond and has proceeded against the sureties for having failed to produce Sri T. C. Narayanan Nambiar on 15-2-1955 in spite of the fact that Sri T. C. Narayanan Nambiar has requested the Magistrate by means of a petition to adjourn the case in view of the sitting of the Assembly. In order to avoid complications, Mr. T. C. Narayanan Nambiar appeared before the Court on 28-2-1955, the day posted for hearing. He submitted in person a petition to the Magistrate requesting him to post the case to some time after the Budget Session of the Assembly in order to enable him to discharge his duties as a Member of this House. Yet, the Magistrate posted the case for 15th March, 1955. On 15-3-1955 Sri T. C. Narayanan Nambiar again submitted a petition through his agent there praying for an adjournment. I understand that the Assistant Public Prosecutor did not object to this petition for long adjournment till the Assembly sitting is over. But the Magistrate posted the case to 30-3-1955 obviously with the intention of preventing Mr. Nambiar taking part in the proceedings of this House. The Magistrate has again cancelled his bail bond and it is reported that he is proceeding against the sureties for having failed to produce Sri T. C. Narayanan Nambiar on 15-3-1955 also.

From the action of the Magistrate it is obvious that he is bent upon securing his object of taking away Mr. T. C. Narayanan Nambiar from the Assembly even though a Police warrant could not do it.

The action of the Magistrate amounts to a contempt of this House since it would amount to coercing a Member with the purpose of preventing him from taking part in the proceedings of the House. As you are aware, Mr. T. C. Narayanan Nambiar has been taking an active part daily in the proceedings of the House. If the Magistrate allows him to fulfil his duties as an M.L.A. and then take the trial after the session is over, nothing will be lost. The Magistrate's only concern seems to be to demonstrate his authority rather than administering justice. By coercing the persons who have offered surety the Magistrate is seeking to achieve his object of preventing Mr. T. C. Narayanan Nambiar from attending this House which he failed to do through a warrant.

It is, therefore, requested that the matter may be referred to the Committee of Privileges and safeguard the privilege of a Member to participate in the proceedings of this House without interference.

I think, as this is an important matter, the Government may require some time to go through the matter contained in the Motion. Shall we take it up to-morrow? ”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Yes, Sir, we shall take it up to-morrow.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I submit that as this is likely to prejudice the proceedings in the Court, I would request the Press not to publish it. After we take a decision on the matter to-morrow, they may publish it.”

PRIVILEGE MOTION RE ACTION OF MAGISTRATE IN POSTING SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR'S CASE DURING BUDGET SESSION.

499

[28th March 1955]

MR. SPEAKER :—“ Yes, they will not publish it. We shall take up the motion to-morrow.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ Sir, I would like to know whether the hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar has engaged a counsel for moving for an adjournment of the case.”

MR. SPEAKER :—“ When I say that we shall take up the matter to-morrow, it means that we can discuss everything to-morrow. I will allow the hon. Member to have his say on this matter.”

III.—ADJOURNMENT MOTION RE FAILURE OF THE GOVERNMENT TO PREVENT LARGE-SCALE EVICTIONS IN KADAYANALLUR, TIRUNELVELI DISTRICT.

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member Sri M. Kalyanasundaram has given notice of an adjournment motion to discuss a matter of urgent public importance. The motion reads as follows :—

“ That the business of the House be adjourned to discuss the following matter of urgent public importance, viz., the failure of the Government to prevent large-scale eviction of peasants from the lands which they have been cultivating for a number of years in the village of Kadayanallur and near about in Tirunelveli district and instead allowing the police to aid the landlords in their illegal activity of eviction.”

We are now taking up the Appropriation Bill for discussion and the hon. Member can as well bring this matter before the House then.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர் களே, திருநெல்வேலி ஜில்லா, கடையநல்லூர் கிராமத்திலும் அதைச் சுற்றியுமுள்ள இடங்களிலுள்ள விவசாயிகள் தாங்கள் பல வருஷங்க ளாகப் பயிரிட்டுக்கொண்டு வந்த நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றப்படுவது சம்பந்தமாக நான் இப்பொழுது ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இது விஷயமாக நான் ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை யாகக் கொண்டுவர முதலில் விரும்பவில்லை. ஒரு வார காலமாக நிகழ்ச்சி நடந்துவந்திருக்கிறது. 40-வது (சட்டசபை) விதியின்படி இதைப் பற்றி மந்திரி அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறேன். அதற்கும் பதில் வரவில்லை. அங்கு நிலைமை மிகவும் மோசமாகி வருவதாக எனக்குத் தந்தி மேல் தந்தி வந்துகொண்டிருக்கிறது. சர்க்காருக்கும் தந்திகள் அனுப்பப்பட்டு வந்திருப்ப தாக அறிகிறேன். முதல் மந்திரி அவர்களுக்கும் மற்ற சம்பந்தப் பட்ட மந்திரிகளுக்கும் விவசாய சங்கத்தின் சார்பிலும், விவசாயிகளின் சார்பிலும் பெட்டிஷன்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மந்திரிகளுக்கு அனுப்பப்பட்ட பெட்டிஷனின் நகலும் என்னிடம் இப்பொழுது இருக்கி றது. நானும் இது சம்பந்தமாக மந்திரி அவர்களுக்குக் கடிதம் எழுதி யிருக்கிறேன். கடையநல்லூர் கிராமத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்கும் மிராசு தாரர்களுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கும் தகராறைப்பற்றி அரசாங்கத்தின் கவனத் திற்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய நோக்கம்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ That is why I say you can discuss that during the Appropriation Bill.”

ADJOURNMENT MOTION: re FAILURE OF THE
GOVERNMENT TO PREVENT LARGE-SCALE
EVICTIONS IN KADAKANALI UB,
TIRUNELVELI DISTRICT

[28th March 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“ விசேஷ கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் நான் ஒத்திவைப்புப் பிரேரணையாகக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். நிதி ஒதுக்குதல் மசோதாவில் (Appropriation Bill) இதைப்பற்றிப் பேசினால் மந்திரி அவர்களுக்குப் பதில் சொல்லப் போதுமான சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் போகலாம். ஆகவேதான் நான் இதை ஒத்திவைப்புப் பிரேரணையாகக் கொண்டுவந்து விவாதிக்க வேண்டும் என்று கோருவது. போலீஸ்காரர்கள் அங்கே குறுக்கிட்டு விவசாயிகளைத் துன்புறுத்துகிறார்கள். விவசாயிகளைத் துன்புறுத்தி மிராசுதாரர்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கிறார்கள். நிலச் சீர்திருத்தம் வந்துவிட்டால் என்ன செய்வது என்ற எண்ணத்தில் மிராசுதாரர்கள் நிலத்தை விவசாயிகளுக்குக் குத்தகைக்கு விட்டிருந்தாலுங்கூட கூலி வேலை செய்வதாக எழுதிக்கொடுக்கும்படி விவசாயிகளை மிராசுதாரர்கள் கட்டாயப்படுத்துகிறார்கள். இதுதான் அங்கு நடப்பது. அதைத் தடுப்பதற்கு விசேஷ நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும். விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்படவேண்டும். கைது செய்யப்பட்ட விவசாயிகளை விட்டுவிடவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய நோக்கம். சர்க்கார் கவனத்திற்கு இதைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்றுதான் ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை கொடுத்திருக்கிறேன். என்னிடமுள்ள மகஜரையும் மந்திரி அவர்களிடத்தில் பிறகு கொடுக்கலாமென்று நினைக்கிறேன்.”

MR. SPEAKER:—“ I can allow the hon. Member to speak on this matter when we take up the Appropriation Bill. We can discuss the matter then. I hope the hon. Member is not pressing his motion. He will be given an opportunity to express whatever he has to say at the time of the discussion of the Appropriation Bill.”

IV.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER.

MESSAGES FROM THE GOVERNOR.

MR. SPEAKER:—I have to announce to the House that I have received the following messages, dated the 9th March 1955, from the Governor of Madras:—

‘ 1. In pursuance of Article 207, clause (1), read with Article 199 (1) (d) of the Constitution of India, I, Sri Prakasa, Governor of Madras, hereby give my recommendation to the introduction in the Madras Legislative Assembly of the Madras Appropriation Bill, 1955, and in pursuance of clause (3) of Article 207, I also recommend to that Assembly the consideration of the said Bill’.

‘ 2. In pursuance of Article 207, clause (1), read with Article 199 (1) (d) of the Constitution of India, I, Sri Prakasa, Governor of Madras, hereby give my recommendation to the introduction in the Madras Legislative Assembly of the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1955, and in pursuance of clause (3) of Article 207, I also recommend to that Assembly the consideration of the said Bill’.

V.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS APPROPRIATION BILL, 1955.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ Mr. Speaker, Sir, I beg leave to introduce and move—

‘ That the Madras Appropriation Bill, 1955, be taken into consideration at once.’

28th March 1955] [Sri C. Subramaniam]

I do not propose to make any speech at this stage. I am eagerly awaiting the speeches which the hon. Members would be making and I shall reserve what I have got to say during my reply.”

MR. SPEAKER:—“ We have got two Appropriation Bills. I want to know the time to be allowed for each.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ My own view is that we may take about two hours for this Bill and another half-an-hour for the other Bill. We can decide it as we proceed, with reference to the various points made by the hon. Members.”

MR. SPEAKER:—“ Yes, we can decide it as we proceed. Motion moved—

‘ That the Madras Appropriation Bill, 1955, be taken into consideration at once.’ ”

* **SRI P. K. GOPALAKRISHNAN:**—“ Mr. Speaker, Sir, I take this opportunity to request the Government to implement the various promises that they make on the floor of this House. A feature of the Debate on several Demands for Grants this year had been that several cut motions moved by the Opposition members were withdrawn on the various promises made by the Hon. Ministers concerned. If only the Hon. Ministers take steps to implement the promises they have been making on the floor of this House, the Government can count upon the co-operation of various sections of our people for the implementation of their programmes. We certainly agree with several programmes enunciated by our Government, but we are sorry to note that the Government are not implementing many of their promises. That has been the case so far.

“ For example, the Government have been promising on the floor of this House that a Land Reforms Bill will be introduced shortly. Even to-day the Hon. the Minister for Land Revenue has been pleased to state that during this summer, the Land Reforms Bill will take shape. We hope that it will not be postponed any more. Another promise that was made by the concerned Hon. Minister was with reference to the assignment of waste lands to the poor people. The whole House wholeheartedly supports this policy, but the Government are not taking any steps about implementing that policy. The Government officials deputed for this purpose are taking an antipathetic attitude in the matter. It had come to our notice that in several places where the landless poor had been occupying the lands, the Government are taking proceedings to evict them. In Kaddappuram and Vadanapalli villages in my taluk, there are extensive waste and poramboke lands owned by the Government and there are thousands of landless poor in the area. Two hundred and fifty families have been occupying the lands and now the Government are taking steps to evict them. I would ask the Government whether it is not against the policy of the Government. The policy of the Government is to assign

[Sri P. K. Gopalakrishnan] [28th March 1955]

waste lands to the landless poor people, especially to poor Harijans. Among those who are in occupation of the waste lands, there are several Harijans and almost all others are people belonging to the Backward class. All of them are agricultural labourers and the Government are still trying to evict them for no reason whatsoever. The allegation that the Government are making is that all these landless poor have been asked to encroach upon Government lands at the instigation of the Communists. Sir, this is a baseless allegation and I would once again request the Government to make a thorough enquiry into the matter and see that they reverse their policy.

“ Another matter I wish to point out is that even though last year the Government were pleased to make allocations for Road Transport schemes and buildings, yet many of these schemes have not been implemented. For instance, last year about Rs. 1,40,000 was allocated for metalling the Ala-Chowghat road in my taluk. This has not been implemented so far and there is no provision made in this year's Budget. So also, there had been allocations for electrification of certain areas in Malabar. This programme was not also implemented. Let not this happen this year also. When speaking on this Appropriation Bill, I want to impress upon the Government once again that they should see that the various promises made by them are being implemented and that allocations made for a certain purpose should not be allowed to lapse.

9-50
a.m.

“ Sir, despite the fact that we achieved our independence more than seven years ago and that our own people are governing this country, Police excesses have not stopped. Several instances of Police excesses have been pointed out on several occasions on the floor of this House. The attitude of the Police towards the public has not changed. I would like to point out that during the course of labour troubles at Fort Cochin, the Police officials there arrested peaceful picketers. Under Rule 40 of the Legislative Assembly Rules, I have given notice of a motion in this connection. But the matter has not come up for discussion before this House yet. More than 36 workers belonging to the Parry & Co., had been carrying on picketing before the office of the company pleading for reinstatement of retrenched workers. The Police officials at Fort Cochin had intervened in this matter and had arrested the volunteers. I do not see any reason why the Police officials should intervene in this matter of lawful and peaceful picketing resorted to by the workers of Parry & Co. I would request the Government to enquire into this matter and see that steps are taken to stop Police intervention. Again, Sir, I would like to point out on the floor of this House with regard to the arrogant attitude adopted by the Police at Vayalpadi towards the public. Even members belonging to the Congress Party, the P.S.P., and the Muslim League Party had made representations in this connection. Sir, during a festival at the place, the Police beat a kisan worker Chandran by name. On the same day, they went to the next village, raided several houses and beat several persons including some

[28th March 1955] [Sri P. K. Gopalakrishnan]

women. This matter had been brought to the notice of the Government by me. I find that the Government have not taken any step so far to stop such Police excesses.

“ Again, Sir, with regard to implementation of National Extension Schemes, I would like to point out to the Government that these schemes will be very useful to the public only if the Government implement these schemes with the co-operation of the public. As a matter of fact, all these National Extension Schemes can be very well implemented with the co-operation of the people. Officials employed under these schemes cannot by themselves implement these schemes successfully. Non-official bodies are prepared to co-operate with the Government in this matter of implementation of National Extension Schemes, and the Government should seek the co-operation of the public in this connexion. For execution of some works under these schemes, the Government are demanding 50 per cent contribution from the public. Such a condition imposed by the Government will do more harm to the people than good. Nowadays, rich people only will be able to contribute and if rich people contribute, say, for the construction of a road, they will also request the Government to see that the road is laid in such a way that it passes by the side of their houses and this will result in suffering by the poor people who are suffering for lack of proper roads. If this condition of 50 per cent contribution is insisted on by the Government, the poor people will not be able to derive any benefit as a result of the implementation of these National Extension Service Schemes. But the Government can take contributions offered voluntarily by the people and it may be more than 50 per cent in some cases and it may be less also, i.e., 20 per cent or even 10 per cent in some other cases. Whatever contributions are offered by the public voluntarily may be taken by the Government. Non-official bodies will actively co-operate with the Government in the matter of getting voluntary contributions from the public for implementing these National Extension Schemes. If the Government insist on getting 50 per cent contributions for the implementation of these schemes, I am sure, only rich people will be benefited as a result of laying of roads or digging of wells or other development works carried out under these schemes, and poor people will not derive any benefit at all.

“ I wish also to say a few words with regard to the development of cottage industries. Several cottage industries existed in our country for a long time but they had all come to ruin on account of antipathy shown towards these industries by the Britishers who were ruling this country in the past. But even after the Congress Government had come into power, no steps had been taken by them in the matter of developing these cottage industries. Several cottage industries can be organized on a co-operative basis, and by so doing we will be helping the poor people employed in these industries. But the Government have not paid any attention to this matter. There are several cottage industries in our district,

[Sri P. K. Gopalakrishnan] [28th March 1955]

such as coir-making, making khus-khus thatties, etc. The coir industry in my district of Malabar has almost been ruined. I may perhaps tell the House that the coir industry is one of the most important industries in my district. In the State of Travancore-Cochin, nearly 11 lakhs of people are employed in this industry and in the district of Malabar there are about two lakhs of people who are engaged in this industry. In Travancore-Cochin State, all steps are being taken by the Government to help the people engaged in this industry. But, Sir, our State Government are not taking any steps to help this industry. On the other hand, our Government are prosecuting all those people employed in this industry who have not paid sales tax to the Government for the years 1945-1950. The Government should do everything in their capacity to help the people engaged in this industry. The Government should try to organize this industry on a co-operative basis in villages and even if necessary, provide those engaged in this industry with subsidies. In Travancore-Cochin State, the Government are giving subsidies for developing the coir industry. But, unfortunately, our State Government are not doing any such thing. Sir, we have always been pleading for the formation of the Aikya Kerala State because this Government, whatever their intentions, are unable to fulfil the national aspirations of Malayalees. We do not find fault with the Government saying that the latter are not making attempts to fulfil the national aspirations of Malayalees. But, Sir, the Government are not in a position to understand the real position in Malabar. The conditions prevailing in Malabar are different from those prevalent in the other districts of the State. This State Government are not doing anything in the matter of helping the industries that are peculiar to Malabar or in the matter of improving the conditions of the agricultural labourers there. I would, therefore, once again request this Government to take steps to organize the coir industry in villages on a co-operative basis and also subsidise the industry to some extent so that the two lakhs of people who are dependent on this industry for their living may be helped.

"In conclusion, I request the Government again the several promises they had been pleased to make on the floor of this House during the Budget Debate and during the debates on the Demands for Grants may be fulfilled."

9-59
a.m.

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கடந்த பல நட்களாக சபையில் வரவு செலவுத் திட்டம் சம்பந்தமாக பல விஷயங்களை அங்கத்தினர் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அங்கத்தினர்கள் எழுப்பிய பிரச்சனைகளுக்கெல்லாம் அமைச்சரவர்களும் நல்ல முறையில் வாக்களித்திருக்கிறார்கள். அமைச்ச வரவுகளிலும் நிறைவேற்றப்பட்ட வரவு செலவுத் திட்டங்களைவிட இந்த வருஷத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கும் திட்டத்தைப்பற்றி நான் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன். ஏனென்றால் இந்த வருஷத் திவாவது ஏழைகளின்மீது அமைச்சர்களெல்லோரும் கண் ஜாயாக கவனித்திருக்கிறார்கள். என்ற ஒரு விஷயத்தை நான் மிகவும் வரவேற் றுகிறேன்.

[Sri M. C. Muthukumaraswamy] 28th March 1955]

"வரவு செலவுத் திட்டங்களோடு பல சட்டங்களையும் நிறைவேற்றி யிருக்கிறோம். நான் அதைப்பற்றி ஒன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சட்டங்கள் இங்கே நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. என்றாலும் அவைகள் சரியான முறையில் நடைமுறையில் அமுலாக்கப்படுகின்றனவா என்று கவனிக்கவேண்டியது மிக மிக அவசியம். குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டு மானால், தஞ்சை ஜில்லாவிலே பண்ணையார் பாதுகாப்புச் சட்டம் அமுல் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. பல ஜில்லாக்கள் இருக்கும்போது ஏன் தஞ்சை ஜில்லாவில் மாதிரம் அதை அவசரமாகக் கொண்டுவரவேண்டி யிருந்தது என்பது இங்குள்ள அங்கத்தினர்களுக்கும் அமைச்சர்களுக்கும் நன்கு புலப்படும். தஞ்சை ஜில்லாவில் எதை எதிர்பார்த்துக்கொண் டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், பத்து வருஷத் திட்டமோ 15 வருஷத் திட்டமோ எதையும் அவர்கள் எதிர்பார்க்கவில்லை. 'சோறு உண்டா சொக்கநாதா' என்று ஒரு மூலையில் கூக்குரல் இட்டுக்கொண் டிருக்கிறார்கள். மற்றொரு பக்கத்தில் 'கஞ்சி வருதா அப்பா, எங்கே வருது அப்பா?' என்று கேட்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். பண் ணையார் பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டுவந்தும் அது நடைமுறையில் சரியாக நடந்துவருகிறதா என்பதை அமைச்சரவர்கள் சற்று கவனித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

"சட்டத்திலே ஒரு பகுதியில் விவசாயிகள் தங்களுடைய குத்தகைச் சீட்டுகளோ வாரச் சீட்டுகளோ மூன்று எழுதி ஒன்று தங்கலிடமும், இன்னொன்று மிராசதாரிடமும், மூன்றாவது அதிகாரியிடமும் இருக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. இன்றைக்கு தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால் ஏறக்குறைய அங்கு இருப்பவர்களிடம் ஆயிரம் இரண்டாயிரம் பேர்களிடமாவது இந்தச் சீட்டு இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லவே இல்லை. இதிலிருந்து என்ன நடக்கிறதென்பது மற்றவர்களுக்கு நன் ருக்கத் தெரியும். அதைத்தான் நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

"கடந்த 1952-53-ம் வருஷத்திற்கிடையிலேயே இதே சபையில் ஒரு விவாதம் நடந்தது. யார் முழுப் பூசனிக்காயை சாப்பாட்டில் மறைப் பது என்ற பிரச்சனை நடந்தது. அந்தப் பக்கத்திலிருந்து ஒருவர் சொன் பது ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவிலிருந்து என்று. இந்தப் பக்கத்தில் ஒரு அங்கத்தினர் 'அப்படி இல்லவே இல்லை' என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அன்றைக்கு அது கைவிடப்பட்டது. முடிவு கடைசியில் மக்கள் சொல்வார்கள் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டது. இப்போது தஞ்சையில் பத்தாயிரக்கணக்கான, ஏன்? லட்சக்கணக்கான விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப் படுகிறார்கள், தஞ்சை ஜில்லாவில் என்பதை மாதிரம் நான் குறிப்பாகச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

"புறம்போக்கு நிலங்கள் தஞ்சை ஜில்லாவில் பயிரிடப்படாமல் வீணாக் கிடக்கின்றன. அந்த நிலங்களை சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரலாம். சாகு படிக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்றும், நிலத்தைத் தங்களுக்குச் சாகுபடி செய்யக் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் யாராவது ஹரிஜன விவசாயி மனுப் போட்டால் என்ன நடக்கிறது என்று சொல்லவே முடியவில்லை. பத்துப் பேர்களுக்காவது புறம்போக்கு நிலம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. மாடு மேயத் தகுதியில்லாத இடங்களைக்கூட 'மாடு மேய்ச்சலுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட நிலம்' என்று சொல்லுகிறார்கள். இம்மாதிரி நிலங்கள் வீணாகக் கிடக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட தரிசு நிலங்களை சொந்த முயற் சியில் சாகுபடி செய்து பலன் எடுக்க விவசாயிகள் காத்துக்கொண்டிருக் கிறார்கள். புறம்போக்கு நிலங்களில் சாகுபடி செய்ய அனுமதிக்கவேண்டு மென்று சர்க்காருக்கு வந்திருக்கும் மனுக்களை சர்க்கார் ஆராய்ந்து உடனடியாக மனுதாரர்களுக்கு நிலங்களைக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அந்த முறையில் சர்க்கார் தக்க கவனம் செலுத்தவேண்டு மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

"இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள ஹரிஜனங்களின் நிலைமையைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சொல்லுமுன் ஒரு சின்னப்

[Sri M. C. Muthukumaraswamy] [28th March 1955]

பாட்டு எனக்கு தற்போது ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. அதாவது 'நந்த வனத்திலோர் ஆண்டி, அவன் நாலாறு மாதாமாய் குயவனை வேண்டி, கொண்டு வந்தான் ஒரு தோண்டி, அதைக் கூத்தாடிக் கூத்தாடி போட்டேத்தாண்டி' என்பது அந்தப் பாட்டு நந்தவனம் என்று சொல்லும் பாலும் தேனும் ஓடிக்கொண்டிருந்த நமது நாட்டில் ஓர் ஆண்டி மகாத்மா காந்தியடிகள் ஆண்டி வேஷத்தில் நாலாறு மாதங்களாக குயவனை வேண்டி நாட்டில் உள்ள பிரபல பணக்காரர்களையும் மதத்தலைவர்களையும் வேண்டி கொண்டு வந்தார் ஓர் தோண்டி. மகாத்மா காந்தி பெற்றுக்கொடுத்த 10 வருஷச் சலுகை நிறைவேற்றமலிருப்பதற்கு என்னென்ன செய்யவேண்டுமோ அவைகளையெல்லாம் மறைமுகமாக வெளியில் உள்ளவர்கள் சிலரும் இங்குள்ள சிலரும் செய்கிறார்கள். அதை மாதிரி அமைச்சரவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

"குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமானால், அன்று மகாத்மா காந்திஜி அவர்கள் பாடுபட்டதுபோல தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் 10 ஆயிரம் தீட்சர்கள் இருக்கிற சிதம்பரத்தில் முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முந்தி மதிப்பிற்குரிய சுவாமி சகஜாநந்தா அவர்கள் நந்தனார் மடத்தை ஸ்தாபித்தார்கள். அந்தக் காலத்தில் எத்தனை கஷ்டங்களுக்கு மத்தியில் அவர் அந்த மடத்தை ஸ்தாபித்தார்கள் என்பது சொல்லாமலேயே அனைத்துக்கு விளங்கும். அதைக்கூட அடியிலே கிள்ளியெறிய விஷம் வைக்கப் படுகிறது சில குறுகிய மனமுடையவர்களால். நாங்கள் மிக மிக வருந்துகிறோம். ராஜ்யத்திலிருக்கும் ஹரிஜன ஹாஸ்டல்களிலே அது மிக மிக உயர்ந்தது என்றுதான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. ஷே மடத்தில் குறைகள் இருந்தால் கவனிப்பதற்கு பல அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கவனித்துக்கொள்ளட்டும். ஹரிஜன மாணவர்கள் முற்போக்காக போகின்றதைத் தடுப்பதற்கு பல சுயநலமிகள் கபட வேஷத்தில் அதைப்பற்றி குறை கூறுகிறார்கள் என்றால் அதற்கு நான் மிக மிக வருந்துகிறேன். அதன்மீது அமைச்சர் அவர்கள் சிறிது கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் ஹரிஜனங்களுக்கு நன்மைகள் பல செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்வது மிகையாகாது. இன்றைக்கு அறநிலையப் பாதுகாப்பு மந்திரியாக ஸ்ரீ பரமேஸ்வரனை நியமித்து அந்த இலாக்காவை நடத்தி வருவது மிகவும் போற்றத்தக்க ஒரு விஷயந்தான். முக்கியமாக குறிப்பிட்ட ஒவ்வொரு கோவிலிலும் ஹரிஜனங்களை டிரஸ்டியாக நியமித்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அத்துடன் மடங்களிலுள்ள சாகுபடி நிலங்களை விவசாயிகள் நோடியாகப் பயிரிடுவதற்கு வழி செய்தால் மிகவும் நலமாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

"அடுத்தபடியாக தஞ்சை ஜில்லாவில் ஒரு மெடிகல் காலேஜ் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த காலேஜ் ஏற்படுத்துவதற்காக ஜில்லா போர்டிலிருந்து 5 லட்ச ரூபாய் கொடுப்பதாகும் கவர்ன்மென்ட் திட்டமிட்டு இருக்கிறது. அதை விடுத்து மெடிகல் காலேஜ் கட்டுவதற்கு சர்க்கார் அதிகமான பணம் கொடுத்துவவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தென்னாற்காடு ஜில்லாவிற்கும், திருச்சி ஜில்லாவிற்கும் இதனால் பலன் ஏற்படும். ஆதலால் இந்தக் காலேஜ் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"எனது தொகுதியாகிய நன்னிலம் தாலுக்காவில் ஒரு லட்சத்தி 64 ஆயிரம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கே ஆஸ்பத்திரிகள் இருக்கின்றன. ஆனால் அவைகளெல்லாம் நல்ல முறையிலே இருக்கிறதா என்றால் இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். ஜில்லா போர்டு ஆஸ்களுக்கு வசதிகள் கிடையாது. ஆகவே அங்கு வரும் ஜனங்களுக்கு நடத்தினால் நன்றாக இருக்கும் என்று மிகத் தாழ்மையுடன்

28th March 1955]

* SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நேற்று இந்தச் சட்டசபையிலிருந்து சகல கட்சிகளையும் சேர்ந்த அங்கத்தினர்கள் 55 பேர்கள் நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி சுரங்கத்தை பார்க்கச் சென்றிருந்தோம். நெய்வேலியில் சுற்று புறங்களில் வாழ்கின்ற விவசாய மக்கள் படுகின்ற கஷ்டத்தை அவர்கள் எங்களிடம் வந்துமுறையிட்டுக்கொண்டார்கள். விவசாயிகளின் குறை என்ன என்பதை சர்க்காரின் கவனத்திற்கு கொண்டு வந்தேன். சர்க்கார் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்தால்தான் அந்த விவசாய மக்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் ஏதோ ஒரு நல்ல காரியம் செய்தவர்கள் ஆவார்கள் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

“ நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி சுரங்கம் 100 சதுர மைல் கொண்டது. அங்கு இருக்கும் நிலக்கரியை தோண்டி எடுப்பதற்கு 300 வருஷங்கள் ஆகுமென்று சொல்லப்படுகிறது. ஐந்து சதுரமைல் கொண்ட 12 கிராமங்களை சர்க்கார் ஆர்ஜிதம் செய்திருக்கிறார்கள்.

1 பெரியகுறிச்சி.	7 அத்திப்பட்டு.
2 கங்கைகொண்டான்.	8 எலவரசம்பட்டு.
3 ஆதண்டார்கொல்லி.	9 பெருமத்தூர்.
4 வடக்கு வெல்லூர்.	10 தெற்கு நல்லூர்.
5 அம்மேரி.	11 வேப்பங்குறிச்சி.
6 கூரைப்பேட்டை.	12 நெய்வேலி.

இவ்வாறாக 12 கிராமங்கள் கொண்ட இடங்களை சர்க்கார் ஆர்ஜிதம் செய்திருக்கிறார்கள். அங்கே உள்ள 123 ஏக்கர் நிலங்களை சர்க்கார் ஆர்ஜிதம் செய்யப்போகிறார்கள். 1947-வது ஆண்டிலே என்ன விலை விற்பனையோ, அப்பொழுது அந்த விலையில் தான் சர்க்கார் நஷ்ட ஈடு கொடுக்கிறார்கள். அப்பொழுது ஒரு செண்டு நிலத்தின் விலை 2½ ரூபாயாக இருந்தது. அதன்படி பார்த்தால் ஒரு ஏக்கரின் விலை 250 ரூபாயாக இருக்கிறது. ஆனால் இன்றைக்கு ஒரு ஏக்கர் நிலத்தின் விலை 1,000 ரூபாயாக இருக்கிறது. ஆதலால் இப்பொழுது போட்டிருக்கும் சர்க்காரின் மதிப்பு, இப்பொழுது விற்கும் விலையில் நான்கில் ஒரு பங்குதான் கிடைக்கும். பல வருஷங்களாக இந்தப் புதைப் பொருள் செல்வத்தைக்காத்த மக்களுக்கு சௌகரியங்கள் செய்ய வேண்டும். ஆதலால் சர்க்கார் சுற்றுப் புறங்களில் வாழும் விவசாயிகளை அப்புறப்படுத்துவதற்கு முன்பு அவர்களுக்குப் போதுமான நஷ்டயீடு கொடுக்கப்படுகிறதா என்பதை முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டும் என்பதைத்தான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் இப்பொழுது கொடுக்கப்படும் 250 ரூபாயிலிருந்து வேறு கிராமங்களில் அவர்கள் நிலங்கள் வாங்கமுடியாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். குறைந்தது 800 ரூபாயாகிவிட்டால் கேட்டுக் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சர்க்கார் நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்வதில் தனது இஷ்டப்படி திடீரென்று செய்யாமல், சில நாட்களுக்கு முன்னமேயே அறிவித்தால் விவசாயிகள் நிலத்தில் பயிரிடாமல் இருக்க முடியும். நல்ல மக்கூல் காலங்களில் திடீரென்று ஆர்ஜிதம் செய்யப்படுகிறது. இப்பொழுது சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு நியாயமான விலையைக் கொடுக்க முறுக்கிறார்கள். இதனால் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள்.

“ வேப்பங்குறிச்சி கிராமத்தில் நெய்வேலி சுரங்கத்தில் வேலை செய்யும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுப்பதற்காக அங்கு வாழும் விவசாய மக்களை அப்புறப்படுத்துகிறார்கள். ஆனால் இதற்குத்தே சேப்பளா நத்தம் கிராமத்தில் 1,000 ஏக்கர் புறம்போக்கு நிலம் இருக்கின்றன. நெய்வேலி சுரங்கத்தில் வேலை செய்யும் அதிகாரிகளுக்கு வீடுகட்ட உபயோகிக்கலாம். இதுவரை 123 ஏக்கர் நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக சர்க்காருக்கு விவசாயிகள் ஒரு மகஜர் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். மேலும் சர்க்கார் அந்த வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்காக கடனாகக் கொடுத்து முழுத் தொகை நஷ்ட ஈடு கொடுக்கும் சமயத்தில் கடன் கொடுத்த தேதியிலிருந்து வட்டி வாங்கப்படுகிறது.

[Sri A. Govindaswamy Nayagar] [28th March 1955]

“ இந்த சரங்கத்தில் வேலைசெய்யும் தொழிலாளர்களை எல்லாம் வேலையிலிருந்து நீக்கிவிட்டார்கள். தொழிலாளர்கள் சார்பில் ஒரு விண்ணப்பம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தொழிலாளர்களை நிறுத்தியதற்கு முக்கியமான காரணம் தொழிலாளர்கள் சார்பிலே சங்கத்தை அமைத்துக்கொண்டிருப்பது தான். அவர்களின் கோரிக்கைகளை ஏற்றுக்கொள்வதற்குப் பதில் அவர்களை நிறுத்திவிட்டிருக்கிறார்கள். மேலும் தொழிலாளர்கள் தங்கள் குறைகளை கூட்டங்கள் போட்டு எடுத்துரைப்பதற்கு முடியாமல் போலீஸ் தடை உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். தொழிலாளர் சங்கத்தின் அங்கீகாரத்தை ரத்து செய்திருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள் சங்கத்தின், தலைவரையும் காரியதரிசியையும் வேலையிலிருந்து நீக்கிவிட்டார்கள். ஆதலால் சர்க்கார் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களை மறுபடியும் எடுத்துக்கொண்டு, போலீஸ் தடை உத்தரவை வாபஸ் வாங்கிக் கொண்டு, அவர்களின் சங்கத்தையும் அங்கீகரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“ இந்த நெய்வேலி நிலக்கரி சரங்கத்தைப் பரிசீலனை செய்வதற்காக 80 லட்ச ரூபாய் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். 140 அடி வெட்டி அதிலிருந்து இப்படிச் செய்யப் போகிறோமென்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் பார்த்தால் வேலை துரிதமாக நடப்பதற்கு எவ்வித அறிவுரையையும் காணோம். இப்படி ஆரம்பத்திலேயே தொழிலாளிகளை வேலையிலிருந்து நீக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமைதான் இன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. பின்னால் வளர்ச்சியடைந்த பிறகு அது எவ்வளவு தூரம் வெற்றி பெறும், எவ்வளவு தூரம் தொழிலாளிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் என்று தெரியவில்லை.

“ இந்த இடத்தில் தண்ணீர் இறைக்கும் திட்டத்தை முதலில் ஏற்படுத்தவே, அதை நம்பி 600 ஏக்கர் நிலத்தை சாகுபடி செய்திருக்கிறார்கள். மகசூலில் இருக்கும்போதே தண்ணீர் இறைப்பதை திடீரென்று நிறுத்திவிட்டே, அதன் சுற்றுப்புறத்திலுள்ள மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். நாங்கள் சென்றிருந்தபோது என்னிடம் சுற்றுப்புறத்திலுள்ள 5 கிராமத்திலுள்ள மக்கள் அதாவது தாண்டவன் குப்பம், அன்னங்காரக் குப்பம், ஊத்தங்காலக் குப்பம், தொப்பிலிக் குப்பம், குறவன் குப்பம் ஆகிய ஐந்து கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் ஒரு மகஜர் கொடுத்தார்கள். இன்று தண்ணீர் வசதியில்லாமையால் அங்கிருக்கக்கூடிய பயிர்கள் சாலியாகிப் போகக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நாங்கள் சென்றிருந்தபோது எங்களுக்கு அங்குள்ள அதிகாரிகள் தண்ணீர் இறைத்துக் காட்டினார்கள். பார்ப்பதற்கு ரொம்பவும் அழகாக இருக்கிறது. ஆகவே நான் விவசாயிகளைப் பார்த்து, அவர்கள்தான் தண்ணீர் இறைக்கிறார்களே என்று கேட்டேன். அவர்கள் இன்று நீங்கள் எல்லாம் வரவே, உங்களுக்காக எப்படி இறைக்கப்படுகிறது என்பதைச் செய்து காட்டினார்கள் என்றார்கள். சாதாரணமாக இப்பொழுது இறைக்கப்படுவதை நிறுத்தி விட்டார்கள் என்று கூறுகிறார்கள். அதுவும் இது மந்திரி அவர்களுடைய தொகுதியின் நிலைமையே இப்படி இருக்கிற மென்பதை நான் சொல்லவே வேண்டியதில்லை. ஆகவே இந்தக் கிராமத்து மக்களுக்கு தண்ணீர் இறைத்து வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நன்மை செய்யாவிட்டாலும், அவர்களுடைய நிலங்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள, நல்ல மகசூல் செய்ய அவர்களிடமிருந்து ஆர்ஜிதம் செய்யப்படுகின்ற நிலங்களுக்காவது ஒழுங்கான முறையில் நஷ்ட ஈடு கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கிராம மக்களும் தான் வாழ்கிறார்கள். அவர்களுடைய குறைகளைத் தீர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[28th March 1955] [Sri A. Govindaswamy Nayagar]

“ எங்கள் ஜில்லாவை பொறுத்த வரையில் நீர்ப்பாசனத்திற்குச் செலவு செய்யப்படுகின்ற தொகை மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. அதற்காக எடுக்கப்படும் நடவடிக்கைகளும் போதாது என்று இச்சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். பெரிய ஏரிகளோ, நீர்த் தேக்கங்களோ எங்கள் தொகுதியில் இல்லை. எல்லோரும் கிணற்றுப் பாசனத்தைத்தான் நம்பி வாழ வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நிலையில் சர்க்காரால் கொடுக்கப் படுகின்ற மான்யங்கள் அதாவது என்ஜின்கள் கடனாகக் கொடுப்பது போன்ற வசதிகளை ஏழை விவசாயிகளுக்கும், நடுத்தர வகுப்பினருக்கும் கிடைக்கின்ற அளவிற்குச் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ என்னுடைய தொகுதியிலே பனமலை ஏரி என்று ஒன்றிருக்கிறது. செஞ்சி வழியாக நந்தன் கால்வாய் என்று ஒன்று அதையொட்டி முன்பிருந்தது. இப்போது தூர்ந்து இருக்கிறது. அதை ஒழுங்கு செய்து கொடுத்தால் பல ஏக்கர் நிலங்கள் சாகுபடிக்கு வசதியாக இருக்கும். சுமார் 5 ஆயிரம் ஏக்கர் பாசனத்திற்கு அது உதவியாக இருக்கும். அந்த வசதி செய்துகொடுத்தால் மிகவும் வசதியாக இருக்கும். அதைச் செய்துகொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ மேலும், என்னுடைய தொகுதியாகிய விக்ரவாண்டியில் பிரஞ்சு சானல் என்று ஒன்றிருக்கிறது. இதை ஒழுங்கு செய்து கொடுத்து ஷைவாய்க்காலில் வெட்டுக்காடு கிராமத்திற்கு அணைக்கட்டினால் சுமார் 200 ஏக்கர் நிலங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி செய்துகொடுப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். சர்க்காரிடத்தில் இதைப் பல தடவைகள் எடுத்துச் சொல்லியும், ஒன்றும் செய்யாமல் இருக்கின்றார்கள். அதையும் சர்க்கார் கவனிக்கும் படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI R. S. ARUMUGAM :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் 10-20 அவர்களே, இந்த அப்ரோப்பிரியேஷன் பில்லிலே நான் சில வார்த்தை a.m. களைப் பேச விரும்புகின்றேன். விவசாயிகள் சம்பந்தமாக சர்க்கார் கூடிய சீக்கிரம் நல்ல முறையில் கவனம் செலுத்த இருக்கிறார்கள். இப்போது இருக்கின்ற அவர்களுடைய பிரச்சனைகளையெல்லாம் நல்ல முறையில் கவனம் செலுத்தித் தீர்க்க வேண்டியது சர்க்காரைச் சேர்ந்தது என்பதையாரும் மறுக்க முடியாது.

“ இப்போது திருநெல்வேலியிலே பலயிடங்களில் அங்கிருக்கக்கூடிய விவசாயிகளை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்ற முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதுதான் அங்கு பல இடங்களில் இன்றைய பிரச்சனையாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் இப்போது பல இடங்களில் அறுவடை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அறுவடை நடக்கிற போதே உளுந்து விதைக்கவேண்டும். யார் இப்பொழுதே உளுந்து விதைக்கிறார்களோ அவர்கள் அனேகமாக அடுத்த வருஷம் அந்த நிலத்தைப் பயிரிடுவார்கள். நிலச்சுவான்தார்கள் விவசாயிகளை இந்தவருஷம் உளுந்து விதைக்க வேண்டாம் என்று சில இடங்களில் சொல்லிவருகிறார்கள். இந்த முறையிலும் பல விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து விரட்டுவதற்காக இப்போதே பலவிதமான சூழ்நிலைகளையும், சூழ்ச்சிகளையும் செய்து கொண்டு வருகின்றார்கள் என்பது விளங்குகிறது இது ஒருபுறமிருக்க, கடைநல்லூரில் ஒரு விவசாயப் பிரச்சனை நடந்துகொண்டு வருகிறது. அங்குள்ள நிலச்சுவான்தார்கள் விவசாயிகளுக்குப் பலவிதமான முறைகளில் தொந்தரவுகள் செய்துகொண்டிருக்கிறதாகவும், சில ஆட்களைத் தங்களுடைய கையாட்களாக வைத்துக்கொண்டு, விவசாயிகளுக்குப் பல விதமான தொந்தரவுகளைக் கொடுத்து, அவர்களை நிலத்திலிருந்து விரட்டுவதற்காக முயற்சிகள் செய்துகொண்டு வருகிறதாகவும் கேள்விப்பட்டேன். இந்தப் பிரச்சனைகளையெல்லாம் தீர்க்க வேண்டியது சர்க்காரினுடைய கடமையாகும். குறிப்பாக, கடையநல்லூரைப் பொறுத்தவரையில் கவனம் செலுத்தி அதற்குத் தக்க பரிகாரம் தேட ஏதாவது ஒரு கமிட்டியாவது நியமித்து அல்லது வேறு எவ்வித ஏற்பாடுகளாவது செய்து அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்பதை இந்த இடத்தில் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகின்றேன். இந்த நாட்டிலே விவசாயிகள்தான் அதிகம்,

[Sri R. S. Arumugam] [28th March 1955]

அவர்கள் பாதுகாப்பாக இல்லாவிட்டால் இந்த நாடு சுமுகமாக வாழ முடியாது என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியும். ஆகவே இதையெல்லாம் உணர்ந்து உடனடியாக நெல்லை ஜில்லா விவசாயிகளுடைய பிரச்சனைகளை மாத்திரம் அல்ல இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள எல்லா விவசாயிகளின் பிரச்சனைகளையும் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக, நண்பர் கனம் கோவிந்தசாமி அவர்கள் சொல்லுகிறபோது, நாங்கள் நேற்று நெய்வேலியைச் சென்று பார்த்ததையும், அங்கு சில குறைகள் இருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த நாட்டின் செல்வம் கொழிக்கக்கூடிய செல்வமாகிய பழுப்பு நிலக்கரி எடுக்கப்பட சகல வசதிகளும் அங்கு செய்யப்பட்டுவருகின்றன. இருந்தபோதிலும் தண்ணீர் இந்த இடத்தில் ஜாஸ்தியாக குழறிக்கொண்டு இருப்பதால், சமார் நான்கு மாத காலமாக வேலை செய்ய முடியாமல் சம்மா இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதற்கு உடனடியாக ஏதாவது பரிகாரம் செய்து, அந்த இடத்திலே பழுப்பு நிலக்கரியை சீக்கிரம் எடுப்பதற்கு என்ன மார்க்கமோ அதைச் செய்யவேண்டும். அதோடு நெய்வேலியிலிருந்து சேலத்திற்கு நேரடியாக ஒரு இருப்புப்பாதை போட்டால், இங்கிருந்து நிலக்கரியை எடுத்துக்கொண்டு போகவும், ஒரு பெரிய இரும்புத் தொழிற்சாலையை சேலத்திலே கிடைக்கக்கூடிய தாதுப்பொருள்களை உபயோகித்துக்கொண்டு அமைக்கவும் முடியும். இவ்விதமாக நல்ல சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த முடியும். ஆகவே அதையும் இந்தச் சமயத்தில் ஆலோசனை செய்து, அப்படி செய்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்குமானால், அதையும் உடனடியாகச் செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“அதோடு இப்போது திருநெல்வேலி ஜில்லாவைப் பொறுத்த அளவில் பல இடங்களில் லோகல் டெவலப்மென்ட் வேலைகள் நடந்து கொண்டு இருக்கின்றன. அப்படி நடந்து வந்தாலும், அங்குள்ள மக்களுக்கு இன்னும் அதிகமான தேவையான ரோடு வசதிகள் போன்றவைகளைச் செய்வதில் இந்த லோகல் டெவலப்மென்ட் அதிகாரிகள் அதிகக் கவனம் செலுத்த முடியவில்லை. ஓரளவுதான் செய்ய முடிகின்றது. அங்குள்ள மக்கள் அந்தந்த வேலைகளைத் தாங்களே எடுத்துக்கொண்டு செய்வதற்கு சம்மதித்தார்கள். அப்படி சம்மதித்தபோதிலும், அங்கே வேலைகள் எடுத்துக்கொண்டு செய்வதை மேற்பார்வையிட போதிய அதிகாரிகள் இல்லை. ஆகவே பணமிருந்தும் பல வேலைகள் செய்யாமல் நின்றுவிட்டன. இந்த வருஷம் மார்க்சு மாதம் முடியப்போகிறது. அடுத்த வருஷ வேலை ஆரம்பமாக இருக்கிறது. இதையெல்லாம் கவனித்து அங்குள்ள கிராம மக்களுக்கு அதிகமான வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்கு, டெவலப்மென்ட் அதிகாரிகளை அதிகப்படுத்துவதோடு, அவர்களுக்கு ஐப் வசதிகள் எல்லாம் கண்டிப்பாகக் கொடுத்து, வேலையை உடனடியாக ஆரம்பித்து முடிப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“எங்கள் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ஹரிஜனங்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் நல்ல முறையில் எவ்வித வசதிகளும் செய்து கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஹரிஜனங்கள் அதிகமாகயிருக்கும் இடங்கள் ஜில்லாவில் ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு ஹாஸ்டல் வசதி அதிகமாகக் கிடைப்பது. மேலும் உதவி பெறும் ஹாஸ்டல்களுக்கு கிராண்டை உயர்த்து ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று எவ்வளவோ காலமாக நாங்கள் ஒன்றை வந்த போதிலும்கூட கவனிக்கிறோம், கவனிக்கிறோம் சொல்லி கொண்டு இருக்கிறார்களே தவிர உடனடியான பரிகாரம் ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. ஒரு ஜில்லாவிற்கு ஒரு சர்க்கார் ஒன்றும் இன்யாவது இருக்க வேண்டாமா என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். இன்றை திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் உள்ள ஹைஸ்கூல்களும் இருக்கோட்டையில் Hostal இந்த வருஷம் வருமா, அடுத்த வருஷமாவது வருமா என்று ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[Sri R. S. Arumugam] [28th March 1955]

சர்க்காரும், இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்னதாகவே, அங்குள்ள கட்டிடங்களை, எல்லாம் பார்வையிட்டு எப்படியாவது ஒரு ஹரிஜன ஹாஸ்டல் அமைக்கப்போகிறோம் என்று சொன்னார்கள், ஆனால் மறுபடியும் அடுத்த வருஷம் பார்ப்போம் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். இந்த வருஷமாவது கண்டிப்பாக ஹாஸ்டல் வருமா என்பது சந்தேகமாயிருந்தது. ஆனால் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் எப்படியாவது பார்த்து இந்த வருஷத்தில் சர்க்கார் ஹாஸ்டல் ஒன்றை ஏற்படுத்தி விடுகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அதை உடனடியாகக் கவனித்து எப்படியாவது பரிகாரம் கோட்டையில் ஒரு சர்க்கார் ஹரிஜன ஹாஸ்டல் ஏற்படும்படி வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல சங்கரன்கோவில் ஒரு பெரிய நகரம். அப்பகுதியிலும் ஹரிஜனங்கள் பெரும்பாலானவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்த இடத்திலும் ஒரு ஹரிஜன ஹாஸ்டல் ஏற்படுத்தத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“இதோடு இன்னொரு விஷயத்தை இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பாக, இந்த சட்டசபையில் ஒரு கேள்வி எழுந்தது. அதாவது எங்கள் ஜில்லாவைச் சேர்ந்த சட்டசபை உறுப்பினராகிய ஸ்ரீ ஊர்க்காவலன் அவர்கள் ரிவாலவர் லைசென்சுக்காக மனுச்செய்திருந்தார். இவர் எங்கள் ஜில்லாவிலுள்ள ஹரிஜனங்களுக்குள் பணக்காரர், 50 ஏக்கருக்கு மேல் அவருக்கு நிலம் இருக்கிறது. அவரைப்பற்றி யாரும், குறை சொல்லமுடியாது. கண்ணியமானவர். போலீஸ் அதிகாரிகள், மற்றும் இதர அதிகாரிகள் எல்லோரும், அவருக்கு revolver licence கொடுப்பதில் ஆசைப்படுகிறார்கள். தெரிவிக்கவே இல்லை எனக் கருதுகிறேன். அப்படியிருந்தும் கூட, ஜில்லா அதிகாரியானவர், அவருக்கு இப்போது revolver licence கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படவில்லை என்று எழுதியிருக்கிறார், ஆனால் இதற்குப் பிறகு, 7 பேருக்கு, ரிவாலவர் லைசென்சு கொடுக்கப் பட்டிருப்பதாக கனம் மந்திரி அவர்களின் பதிலிலிருந்து தெரியவந்தது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால், ஒரு சட்டசபை உறுப்பினர், தான் மூன்று மைல் தூரம் காட்டுப்பாதை வழியாக தினமும் நடந்துசெல்ல வேண்டியிருக்கிறது, ஆதலால் தற்காப்புக்காக ஒரு ரிவாலவர் இருந்தால் நல்லது என்று கருதி, லைசென்சு கேட்டிருந்தும் கூட, அவருக்கு லைசென்சு கொடுக்கப்படவில்லை என்றால், பொது மக்கள் அவரைப்பற்றி என்ன எண்ணிக்கொள்வார்கள், சட்டசபை உறுப்பினர்களுக்கு எப்படி மக்களிடம் மதிப்பு இருக்க முடியும். இதன் விளைவு சட்ட சபை உறுப்பினர்களை மட்டும்தான் பாதிக்கும் என்பதை சர்க்கார் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். சட்டத்திற்கு அப்பாற்பட்டு சென்று, சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு சர்க்கார் சலுகை காட்டவேண்டுமென்பது நான் பேச விரும்பவில்லை. இப்போது எங்களது ஜில்லாவில் சிலருக்கு revolver licence கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அத்தனை பேரையும்விட, ஸ்ரீ ஊர்க்காவலன் அவர்கள் எந்தத் தரத்தில் தாழ்ந்தவர்கள், ஏன் அவசியம் இல்லாதவராகிவிட்டார் என்பதைத்தான் நான் தெரிந்துகொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஏன் இவருக்கு மட்டும் லைசென்சு கொடுக்கப்படவில்லை என்பதைப் பற்றி சர்க்கார் புனராலோசனை செய்யவேண்டும் எனக்கேட்டுக்கொள்கிறேன். இனிமேலாவது, ஜில்லா அதிகாரிகள் சட்டசபை உறுப்பினர்களைக் குறைவாக எண்ணாமல் சட்டசபை உறுப்பினர்களும் நம்மிடத்தில் வந்துதான் ஆகவேண்டும் என்று அளவிற்கு மிகவும் லேசாகக் கருதிவிடாமல் இருக்க, சர்க்கார் அவர்களுக்குத் தாக்கீது அனுப்பவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த revolver licence சம்பந்தமாக அவர் ரெவினியூ கோர்ட்டில் அப்பீல் செய்து கொள்ளலாம் என்ற சட்டமிருந்த போதிலும் கூட, சர்க்கார் ஜில்லா அதிகாரிக்கு அவருக்கு ஏன் லைசென்சு கொடுக்கவில்லை, அவருடைய மனுவை பரிசீலனை செய்து பார்த்து அவருக்கு லைசென்சு கொடுக்க வேண்டும் என்று ஒரு தாக்கீது அனுப்புவது பற்றி யோசிக்குமாறும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஞாபகப்படுத்திவிட்டு நேரம் இல்லாததால் என்னுடைய பேச்சை இந்த அளவில் முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

[28th March 1955]

10-40 a.m. * **SRI T. GANAPATHI** :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நமது ராஜ்யத்தில் பலவிதமான நல்ல காரியங்களும், மக்களுக்கு வேலை யளிக்கக்கூடிய திட்டங்களும் நடைபெற்று வருகின்றன. கடந்த வரு டங்களிலெல்லாம், ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் பஞ்சப்பாட்டு பாடி வந் தார்கள். ஆனால் இந்த வருடத்தில் அங்கெல்லாம் பஞ்சம் நிலவியிருக் கின்றதா, அல்லது வேறு எங்கே நிலவியிருக்கிறது, நமது ராஜ்யத்தில் இன்னும் பஞ்சம் இருக்கிறதா—இல்லை என்று சொல்ல வேண்டுமென்று அமைச்சர்கள் குழு நினைக்கின்றார்களோ, என்னமோ, தெரியவில்லை என்று பார்க்கும்படித் தான் ஏற்கனவே கூறியுள்ளது போல், நமது ராஜ்யத்தின் தெற்கே கடலோரத்தில் உள்ள நாங்குனேரி தாலுகா, சாத்தான்குளம், போன்ற பகுதிகள் இன்னும் பஞ்சத்தால் பீடிக்கப்பட்டு தான் இருக்கின்றன. ஐந்து, ஆறு வருடங்களாகவே மழையென்பதே இல்லாத காரணத்தினால், அந்தப் பிரதேசங்கள் வரண்ட பாலாவனப் பிர தேசங்களாக மாறியிருக்கின்றன. போன வருடத்தில், இந்தப் பிரதேசங் களை பஞ்சப் பிரதேசங்கள் என்று declare செய்து, பஞ்ச நிவாரண வேலைகள் செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். கால மழை, லேசாகப் பெய்தவுடன், உடனேயே பஞ்ச நிவாரண வேலைகளை நிறுத்தி விட்டார்கள். ஒரு பிரதேசத்தை பஞ்சப் பிரதேசம் என்று தீர்மானித்து, நிவாரண வேலைகளை ஆரம்பிக்க 7, 8 மாதங்கள் கழிக்கிறார்கள், இந்த நிவாரண வேலைகளை ஆரம்பிப்ப தற்குள் கால மழை ஆரம்பித்து விடுகிறது. கால மழை ஆரம்பித்தால், எந்த இடத்திலும் இரண்டு துளிகள் விழாமல் இருக்காது? அப்படி மழைத்துளிகள் விழுந்தவுடன், நிவாரண வேலைகளை நிறுத்தி விடுகிறார்கள். இந்தமாதிரி கடந்த மழை காலத்தில், லேசாக மழை பெய்த தும், நாங்குனேரிலும் பஞ்சப் பிரதேசங்களில், பஞ்ச நிவாரண வேலைகளை நிறுத்தி விட்டார்கள். இதன் விளைவாக, அங்கு இப்போது கோரப் பஞ்சம் தாண்டவமாடுகிறது. கிணறுகளில் கூட தண்ணீருக்கு வழியில்லை. இட்ட பயிரெல்லாம் பட்டுப்போய் இருக்கின்றன. போன வருட பஞ்சத்தின்போது மக்கள் மிகவும் அடிப்பட்டு, மாடுகளையும், கன்றுகளையும், நகைகளையும், விற்றுவிட்டார்கள். ஆங்காங்கு வேலை தேடி, ஊரை விட்டு ஊர் கிளம்பி விட்டார்கள். இந்நிலையில் மக்கள் அங்கு வதங்கி வாடுகிறார்கள். நாங்கள் இந்நிலையை எடுத்து விளக்கமாகக் கூறியதன் பயனாக, ஜில்லா கலெக்டர் அவர்கள், இரண்டு முறைகள், நாங்குனேரி, சாத்தான்குளம் பிரதேசங் களைச் சுற்றிப்பார்த்து விட்டு, என்னென்ன நிவாரண வேலைகள் செய்யப் பட வேண்டும் என்பதோடு, அவைகளின் அவசியத்தையும், அவசரத் தையும், உடனடியாக நிவாரணம் செய்ய வேண்டிய பொறுப்பையும் சர்க்காருக்கு உணர்த்துவது போன்ற ஒரு ரிப்போர்ட்டை எழுதியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் கூட, ரெவின்யூ போர்டிலிருந்து சற்று பொறுத்துப் பார்ப்போம் என்கிறார்கள். பஞ்சமில்லை என்று ஒரேயடியாகச் சொல்லி விடுவதற்காகவோ, அல்லது இந்தப் பிரதேசங்கள் தெற்கு ஓரத்தில் இருப்பவையானே என்ற ஒரு எண்ணமோ, எனக்கு புலப்படவில்லை. உடனடியாக, பஞ்ச நிவாரண வேலைகள் அப் பிரதேசங்களில் தொடங்க வில்லையானால் மக்கள் மடிந்து சாவார்கள் என்பதை சர்க்காருக்குத் தெரு வித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“நமது விவசாய மந்திரி அவர்கள், நாங்குனேரி தாலுக்காவில் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்படும் என்று சொன்னார்கள். இது மிகவும் பாராட்டத் தக்கது. முக்கியமாக நாங்குனேரி தாலுக்காவின், ராதாபுரம் sub-taluk மிகவும் பிற்போக்கான மக்கள் வாழும் பிரதேசம். பிற்போக்கான மக்கள் அங்கு அதிகமாக வாழ்கின்றார்கள். பண வசதியில்லாத பிரதேசம், அந்த இடத்தில் National Extension Scheme உள்ள இரண்டு பிளாக்குகளைக் கொண்டுவந்தால், அந்தப் பிரதேசத்தை அபிவிருத்தி செய்ய மிகவும் வசதியாக இருக்கும். அங்கு நிறையப் பனை மரங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே குடிசைத் தொழில்கள் அங்கு ஆரம்பிக்கலாம். சிறு பாசனத் திட்டங்கள் ஏற்படுவதற்கான வசதிகள், அதாவது மலை ஓரத்திலிருந்து கிளம்பும் நதிகள் இருக்கின்றன. நம்பியாறு என்ற ஆற்றின் நடுவே அணைகள் கட்டியும், கரளிச் சரம்பான் என்ற அனுமதியாற்றில் அணை கட்டியும், சிறு நீர்ப்பாசன

[28th March 1955] [Sri T. Ganapathi]

வேலைகளுக்கு உபயோகப்படுத்தலாம். கடற்கரை ஓரத்தில் மீன் பிடிப்பவர் கள் உள்ள பிரதேசங்கள் அதிகம் இருக்கின்றன. மீன் பிடிக்கும் வாழ்க் கைக்கு உகந்த புது முறையிலுள்ள அபிவிருத்தித் திட்டத்தை அங்கு கொண்டுவந்தால் மிகவும் வசதியாக இருக்கும். ஆகவே, திருநெல்வேலி ஜில்லாவிற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள மூன்று பிளாக்குகளில், இரண்டு பிளாக்கு களை 1½ லட்சம் மக்கள் வாழும்படியான இராதாபுரம் தாலுக்காவுக்கு உதவும்படியாகச் செய்ய, சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

“லோகல் டெவலப்மெண்ட் வொர்க்ஸ் என்று பல இடங்களில் இப் பொழுது ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அப்படி ஆரம்பிக்கும்போது முக்கியமாகப் பணம் அதிகமாக உள்ள எம்.எல்.ஏ.-க்கள் இருக்கும் இடங்களில் தான் ஜாஸ்தியாக வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரே நான் இர வில் கார்டுகளை வைத்துக் கொண்டு அந்த எம்.எல்.ஏ.-க்கள் அதிகாரி களிடம் போய் அங்கங்கே முன்னதாகவே வேலைகள் நடத்துவதற்கு உத்தரவு வாங்கி விடுகிறார்கள். பண வசதி இல்லாத எம்.எல்.ஏ.-க்கள் இருக்கும் இடங்களில் அப்படி வேலைகள் நடப்பது இல்லை. பணம் இல் லாத எம்.எல்.ஏ.-க்கள் இருக்கும் இடங்களில் வேலைகளைச் செய்வதற்கு கலெக்டர் கீழுள்ள அதிகாரிகளுக்கு அக்கறை இல்லை என்று தெரிய வருகிறது. அவ்வளவு சிரத்தை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஏன் அப் படிச் செய்வதில்லை என்று கேட்டால் கார் வசதி இல்லை என்று புகார் சொல்லி விடுகிறார்கள். இந்த நிலைமையில் சர்க்கார் நடந்து கொண்டு வந்தால் பணம் இல்லாத எம்.எல்.ஏ.-க்கள் இருக்கும் இடங்களில் மக்கள் முன்னேற்றமடையமுடியாது என்று நினைக்கிறேன். இதை நான் சொல் லும்போது விளையாட்டாகவும், வேடிக்கையாகவும் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. பணமோ காரோ உதவமுடியாத அதிகாரிகள் சிறிது அக்கறை கொள்ள வேண்டும். இரவுக்கு இரவாக வசதியுள்ள எம்.எல்.ஏ.-யோடு சென்று உத்தரவு வாங்கி வருவது என்பது கூடாது. மற்ற இடங்களில் அதிகாரி கள் அப்படி அவசரமாக உத்தரவும் வாங்குவது கிடையாது. ஒவ்வொரு இடங்களிலும் எம்.எல்.ஏ.-க்களுக்கு அவசரத்தைத் தெரிவித்து மக்களையும் கேட்டுக்கொள்ளவே அதிகாரிகள் சற்று பஸ்வரில் பிரயாணம் செய்யும் சிரமத்தை எடுத்துக் கொண்டால் வசதியளிக்க முடியும், எம்.எல்.ஏ.-க்கள் இடங்களிலும் அதிக வேலைகள் நடக்குமென்பதை கவனத்துக்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக இஞ்சினியர்களை எவ்வளவு தடவை கூப்பிட்டாலும் அவர்கள் வருவதில்லை. ஆனால் பணக்கார எம்.எல்.ஏ.-க்கள் இருக்கும் பிரதேசங்களில்தான் அவர்கள் பவனி வருகிறார்கள். மற்ற இடங் களுக்கு அவர்கள் சென்று எங்கெல்லாம் ரோடுகள் போடலாம், எந்த இடத்து வழியாகப் போட முடியாது என்று முன்னதாகவே சொன்னால் ரோடு போட வேறு இடத்தைத் தயார் பண்ணலாம். நான் கடத்தி வந்து இந்த வழி சரியில்லையென்று சொல்லும்பொழுது குறிப்பிட்ட நாளைக்குள் வேலை முடிக்க முடியாத காரணத்தால் வேலை நிறுத்தப்படுகிறது. நாம் மேஸ்திரியை வைத்து வேலை ஆரம்பிக்கலாமென்றால் கூடாதென்கிறார். அவராக மேஸ்திரியை ஆரம்பிக்கச் சொல்லுகிறார் என்று தொகுதியில் இதன் மூலம் வேலை தொடங்காமல் ரோடுகள் விடப்பட்டன. (Local Development) வேலை செய்வதில் எங்கள் ஜில்லா கலெக்டர் மிகுந்த அக் கறையும் உற்சாகமும் உள்ளவர்கள். அதிகமான வேலைகள் செய்திருக்கிறார் கள். இருந்தும் இந்த இஞ்சினியர்கள் தக்க வேலையில் தகுந்த ஒத் துழைப்பு கொடுப்பதில்லை. பிடிவாதமும் நடை முறைக்கு எவ்வித ஏற் பாட்டையும் சொல்லி காலங்கடத்துவர். இது மாறவேண்டும்.”

“மின்சாரத்தைப் பல இடங்களில் இப்பொழுது விஸ்தரித்துக் கொண்டு போகிறார்கள். நாங்குனேரி தாலுகாவில் இப்பொழுது விஸ்தரித்துக் கொண்டு போகிறார்கள். மின்சாரத்தை முழுக்க முழுக்க விவசாயிகள் இருக்கும் இடங்களுக்குத் தான் இப்பொழுது கொண்டு போகிறார்கள். மின்சாரத்தை ஒரு கிணற்றிற்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்றால் அதற்கு எக்ரிமெண்ட் எழுதிக் கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த எக்ரி

[Sri T. Ganapathi]

[28th March 1955]

மெண்டியல் விவசாயிகள் 50 அல்லது 60 இடங்களில் கையெழுத்துப் போட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி கையெழுத்துப்போடுவதைக் கண்டு விவசாயிகள் பயந்துகொண்டு தங்களுக்கு வேண்டாம் என்று கூடச் சொல்லும்படியாக இருக்கிறது. எக்ரிமெண்டைப் பார்த்தால் சர்க்கார் விவசாயிகளை அடியோடு ஒழித்து விடுவதாக இருக்கிறது. அவ்வளவு பயங்கரமாக இருக்கிறது அந்த எக்ரிமெண்டின் ஷரத்துக்கள். அதனால் மின்சாரம் வழங்க வேண்டும் என்றால் விவசாயிகளுக்குப் பயன் அடையும் படியான முறையில் இருக்க வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய விசேஷச் சலுகைகளைக் கொடுத்து மின்சாரத்தை அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். விசேஷ அதிகாரிகளை நியமித்து விவசாயிகளுக்குக் கட்டுமான ஏற்பாட்டில் மின்சாரம் விஸ்தரிக்க சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

10-50
a.m.

* SRI V. BALAKRISHNAN :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கருணை நிறைந்த கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுக்கு ஒரு வேண்டு கோள். இந்த நிதி நிலைமையைப் பற்றி ஒருவிதமாக சர்ச்சை முடிந்து அதுவும் வெற்றிகரமாக நடைபெற்று ஒரு கட்டம் தாண்டி இப்பொழுது அடுத்த கட்டத்திற்கு அவர் வந்திருக்கிறார். இந்த நிலைமையில் அவர் களுடைய மனதில் இருக்கும், உத்தேசத்தில் இருக்கும், ஜில்லா மாவட்டங் களுக்குப் போட வேண்டும் என்று சொல்லப்படும் வரி, அதாவது ரூபாய்க்கு இரண்டாறு நில வருமானத்தில் வரி போட வேண்டும் என்று சொல்லு வது அவருடைய உள்ளத்திலேயே இருந்து வரட்டும், அது சட்ட ரீதி யாகவோ அல்லது மசோதா ரீதியாகவோ வரவேண்டாம் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நில வருமானத்தின் மீது வரி போடுவதன் மூலமாக ரூ. 75 லட்சம் உண்மையிலேயே எதிர் பார்க்கப்படுவதாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்லுகிறார். உண்மையிலேயே நினைத்தால் அப்படி வரி விதித்து அந்த ரூ. 75 லட்சத்தைச் சரிக்கட்ட வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். இப் பொழுது உத்தேசத்தில் இருந்து இப்பொழுது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் விவசாயப் பள்ளாண்டேஷன் மசோதா பிரகாரம் நாம் 20 அல்லது 30 லட்சம் ரூபாயை எதிர்பார்க்கிறோம். உண்மையிலேயே அதை நான் கணக் கிட்டுப் பார்த்தால் ஒரு கோடி ரூபாய் வருமானம் வரக்கூடியதாக இருக் கிறது. அந்த வருமானம் ஒன்று மட்டுமே போதும், இந்த ரூ. 75 லட்சத்தை சரிக்கட்டுவதற்கு. ஆகவே விவசாயிகளைப் பொருத்தமட்டில் புது வரி போடாமல் விட்டு விடலாம் என்பது என்னுடைய அபிப் பிராயம்.

“ சர்க்கார் இன்னும் கொஞ்சம் சிக்கனமாக நடந்து வந்தால் கொஞ் சம் பணத்தையும் நாம் சம்பாதித்துக் கொள்ளலாம். அதனால் சர்க்கார் சிக்கன முறையைக் கையாளவேண்டும். உண்மையாகவே சர்க்காருடைய நடவடிக்கைகளைப் பார்த்தால் இன்னும் அதிகப்படியாகச் சிக்கன முறையைக் கையாளுவதற்கு இடம் இருக்கிறது. யுத்த காலத்தில் நாம் எவ்வளவு சிக்கனமாக இருந்தோமோ அதைப் போல்வே இப்பொழுதும் நாம் எவ்வளவு சிக்கனமாக இருக்கலாம். அப்பொழுதும் நாம் வெளி நாட்டின் சேர்ந்து காரியங்களை நடத்திக்கொண்டு வந்தோம். இப்பொழுது நாமே எல்லா வேலைகளையும் நடத்திக் கொண்டு வருகிறோம். அப்பொழுது யுத்தத்தின் காரணமாகச் சிக்கனமாக இருந்தோம், இப்பொழுது வறுமையின் காரண மாக நாம் சிக்கனமாக இருக்கலாம். நம்நாட்டு நிரந்தர விரோதி வறுமை. யுத்த காலத்தில் எவ்வளவு சிக்கனமாக இருந்தோமோ அவ்வளவு சிக்கனமாக இப்பொழுதும் இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளு கிறேன்.

“ உதாரணமாக ஸ்டேஷனரியை எடுத்துக் கொள்ளுவோம். அதில் எவ்வளவோ சிலவழிக்கப்படுகின்றன. அவைகளில் சிக்கனம் செய்யலாம். எனக்கு எவ்வளவோ அச்சடித்த கவர்கள் பல வந்திருக்கின்றன. சூமார் 600 அல்லது 700 கவர்கள் வந்திருக்கலாம். அவைகளையெல்லாம் நான் சேர்த்து வைத்திருக்கிறேன். அந்தக் கவர்களை யாரிடத்தில் திருப்பிக்

28th March 1955] [Sri V. Balakrishnan]

கொடுத்தாலும் அவைகளை அவர்கள் திருப்பி உபயோகப்படுத்தி வந்தால் கிட்டத்தட்ட இரண்டு மூன்று வருஷங்கள் அவைகளை மறுபடியும் உப யோகப்படுத்தலாம். இப்படி போக்குவரத்தில் ஒரு ஐட்டத்தில் சிக்கனம் செய்யலாம். பணத்தையும் மிச்சப்படுத்தலாம். இந்த 600 அல்லது 700 கவர்களுக்கு இரண்டாறு வீதம் 60 அல்லது 70 ரூபாயாக இருக்கும். இப்படிச் சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் கவர்கள் போயி ருக்கும். அதன் கணக்கைப் பார்த்தால் 60 ரூபாயை 230-ஆல் பெருக் கினால் கிட்டத்தட்ட 15 ஆயிரம் அல்லது 16 ஆயிரம் ரூபாய் செலவாகி இருக்கும். இந்தக் கவர்களை மறுபடி உபயோகித்தால் ரூ. 15, 16 ஆயிரம் மிச்சம் ஏற்படும். இந்த ஒரு ஐட்டத்தில் சிக்கனம் காட்டலாம். இதைப் போலவே மந்திரிகள் இங்கு வந்து வாசிக்கக் கூடிய பதில்களை வெகு அழகான கிளேஸ் பேபரில் அச்சடித்து படிக்கிறார்கள். இதை சாதாரண மான பேபரில் அச்சடித்து வாசித்தால் அதன் மூலம் கொஞ்சம் சிக்கனம் செய்து மிச்சம் காட்டலாம். அந்தப்பதில்கள் எல்லாம் இங்குதான் இருக் குமே தவிர வேறு இடங்களுக்குப் போவது இல்லை. ஆகையால் அவை களை சாதாரணமான பேபரில் அச்சடித்து வாசித்தால் போதும் என்று தோன்றுகிறது. நமக்குள்ளேயே தான் சுற்றிக் கொண்டிருக்க போகி றது, வெளி நாட்டிற்குப் போவதில்லை. அதனால் ஆடம்பரமான அழகான பேபர்களில் அச்சடிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ நான் ரொம்ப சாதா ரணமான பேப்பரில் தான் அச்சடித்து வாசிக்கிறேன், நான் எழுத உபயோகப்படுத்தும் பேபரும் சாதாரணமான பேபர்தான்.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ சந்தோஷம். அப்படியே உபயோகப் படுத்த வேண்டும் என்று தான் நான் சொல்லுகிறேன். ஆனால் அவர் அப்படிச் சொன்னாலும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய பேபர்கள் சாதாரணமானதாக இருக்காது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். அவர்களுடைய ஒவ்வொரு பேபரிலும் ஸ்டேட் எம்பளம் அச் சடித்திருப்பதைப் பார்த்தால் அது நன்றாகத் தெரியும். அதற்கு கிட்டத் தட்ட இரண்டாறு செலவாகி இருக்கும். பதிலை வாசித்த பிறகு அந்த தபால்களெல்லாம் லம்பர் ரூமுக்குப் போய்விடும். அதனால் விலை யுயர்ந்த தாள்கள் உபயோகிக்கவேண்டாம். இந்த ஐட்டத்தில் சிக்கனம் செய்தாலும் கொஞ்சம் மிச்சப்படுத்தலாம் என்று தோன்றுகிறது. இந்த ஐட்டங்களில் கிட்டத்தட்ட ஆயிரக்கணக்கில் மிச்சப்படுத்தலாம். யுத்த காலத் தில் ஸ்டேஷனரி சம்பந்தமாக எந்தமுறையைக் கையாண்டார்களோ அந்த முறையையே இப்பொழுதும் கையாள் வேண்டும் என்று தாழ்மை யுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“ அடுத்தபடியாக என்.ஜி.ஓக்களுக்குப் பல தொல்லைகள் இருக்கின்றன என்று பல தடவை இந்தச் சட்ட சபையில் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரையிலும் அவர்களுக்குச் சர்க்காரிடத்தில் பரிகாரம் கிடைக்கவில்லை. எவ்வளவு தடவைகள் எடுத்துச் சொன்னாலும் சர்க்கார் கை விரித்துக் கொண்டதானிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஏற்கெனவே சொல்லப்பட்டது. அந்தத் திட்டத்தைக் கையாள் வேண்டும் என்று சொன்னதற்கு அதற்கு மராமத்து இலாகா 50 கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்று எஸ்டிமேட் தயாரித்துப் பதில் சொன்னார்கள். அந்த எஸ்டிமேட்டை ஏற்றுக்கொள்ள தயாராக இல்லை என்றும் சர்க்கார் தெரிவித்தார்கள். அவர்கள் 50 கோடி எஸ்டிமேட் போட்டால் அது கிட்டத்தட்ட 30 கோடி ரூபாய்தானாகும். அவர்கள் எஸ்டிமேட் போடுவதை நான் ஒத்துக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. 30 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் பேர்காது. அந்தத் திட்டத்தை எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதை உடனடியாக எடுத்து ஒரே வருஷத்தில் முடித்து விடவேண்டும் என்றும் நான் சொல்ல வில்லை. திட்டம் ஆரம்பித்து பத்து அல்லது பதினைந்து வருஷங்களில் அதை எடுத்து முடித்து விடலாம். அதாவது ‘spread over’ ஆகச் செய்யலாம். எந்தெந்த ஜில்லாவில் அவசியம் இருக்கிறதோ அந்த ஜில்லாக்களில் முதலில் எடுத்துச் செய்யலாம். எந்தெந்த ஜில்லாக்களில்

[Sri V. Balakrishnan] [28th March 1955]

யாதையாகவும் கண்ணியமாகவும் நடத்தவேண்டும் என்றும், அவர்கள் கடிதம் எழுதினால் அவைகளுக்குப் பதில் எழுதவேண்டும் என்றும், அவர்கள் எழுதிய கடிதங்களை மேல் அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பியிருந்தால் அப்படி மேலதிகாரிகளுக்கு அனுப்பியிருப்பதாகவும் எம்.எல்.ஏ-க்களுக்கு அறிவிக்கவேண்டும் என்று தாக்கீது அனுப்பி இருந்தார்கள். மேலதிகாரி தாக்கீது இருக்கிறது. ஆனால் இப்பொழுது முழு சுதந்தரம் அடைந்த வுடன் நிலைமையில் மாறுதல் ஏற்பட்டுவிட்டது. வெள்ளையன் இருந்த காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட உரிமைகூட இப்பொழுது குடி ஆட்சியில் இல்லாமல் போய்விட்டது. இப்பொழுது பொது மக்களுடைய பிரதிநிதிகளுக்கு மதிப்புக் கொடுப்பது இல்லை. பொது மக்களுடைய பிரதிநிதிகளுக்கு மதிப்புக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்கு மறுபடியும் தாக்கீது அனுப்பவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எம்.எல்.ஏ-க்களை இப்பொழுது அதிகாரிகள் கொஞ்சம்கூட மதிப்பது இல்லை. எம்.எல்.ஏ-க்கள் வந்து விட்டார்கள் என்றால் அதிகாரிகளுக்குக் கோபம் வந்துவிடுகிறது. ஐந்தாறு நிமிஷங்களில் முடிக்கக்கூடிய வேலைகளுக்கு எம்.எல்.ஏ-க்களை அரை மணி நேரமாகக் காக்கவைத்து விடுகிறார்கள். நாங்கள் எதற்காக வதற்கும் மக்களுக்கு என்னென்ன செய்யவேண்டும் என்பதை எடுத்துச் சொல் சொல்வதற்கும்தான் நாங்கள் அவர்களிடம் செல்கிறோம். நாங்கள் அவர்களிடம் சென்றால் அவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால் நாங்கள் அரசாங்க வேலைகளில் தலையிடுவதாகவும் அவர்களுக்குப் போட்டியாக வந்திட்டோமென்றும் அவர்கள் நினைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் குடியாட்சி நடக்கவேண்டும் என்று பாடுபடுகிறார். ஆனால் அதிகாரிகள் இப்படி நடந்துகொண்டால் எப்படி குடியாட்சி நடக்கும் என்பதை கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். உண்மையில் குடியாட்சி நடக்கவேண்டும் என்றால் இந்த நிலைமை நீடிக்கக்கூடாது என்பதை தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொண்டு அதிகாரிகளுக்கு வேண்டிய தாக்கீது அனுப்பவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

11 a.m. * SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR :—“சபைத் துணைத் தலைவர் தீர்க்கவேண்டுமென்ற ஒரு நியதியை அனைவரும் பேசக்கூடிய நிலையில் நாம் ஜல்லா விவசாயப் பண்ணையான் பாதுகாப்புச்சட்டத்தின் மூலம் மிகச் சிலர் தான் அதில் சொல்லப்பட்ட உரிமைகளைப் பெற முடிந்திருக்கிறது. பெரும்பாலான விவசாயிகள் அந்த உரிமைகளைப் பெற முடியவில்லை என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எங்கு, மக்கள் விவசாயிகள் ஒன்றுபட்டு ஸ்தாபன ரீதியாகப் பாடுபடுகிறார்களோ அங்குதான் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் ஒரு சிலர் பலன் அடைந்திருக்கிறார்கள். எங்கு குத்தகைக்கு நிலத்தைப் பயிர் செய்யும் விவசாயிகள் அங்கு வாரம், திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் தரப்பு கனம் அங்கு கத்தினர்களும், இம்மாதிரியாக லட்சக்கணக்கான விவசாயிகளை நிலபிரபுக்கள் வெளியேறி இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே அவ்விதம் வெளியேற்றப்படுவதைப்பற்றி நான் அதிகமாகக் கூறவேண்டிய தேவை யில்லை என்றே கருதுகிறேன். அதுபோல் பண்ணையாட்களின்மேல், தங்கள் உரிமையை நிலை நாட்ட முயற்சித்தத்தின் காரணமாக பலம் பொருந்திய மிராசதாரர்கள் அநேக வழக்குகளை நடத்துகிறார்கள். அந்த மிராச தாரர்கள் எதிர்த்து, அவர்கள் வழக்காடமுடியாது. அந்த மிராச யாட்கள் தங்களுடைய வேலையை இழந்து விடுகிறார்கள். இதனால் பல பண்ணை மாகவே, உடனடியாக இதற்கு எல்லாம் பரிகாரம் காண நிலைச்சீர்திருத் தம் கொண்டுவரவேண்டுமென்று நாம் எல்லாம் கவனம் செலுத்தி சீர்திருத்தத்திற்கு சிபார்சு செய்திருக்கிறது. மற்றும் மூலம் காமராஸ் நபர் அவர்கள், நிலச் சீர்திருத்தம் இந்த ஆகஸ்ட் மாதத்திற்குள்

[28th March 1955] [Sri P. Venkatesha Sholagar]

கொண்டுவரப்போவதாகப் பேசி இருக்கிறார்கள். விரைவில் வருகிற அரு வடை காலத்திற்குள், நிலச் சீர்திருத்தத் சட்டம் அமல் நடத்தும் முறை யில் கொண்டுவரப்பட்டால், மிராஸ்தாரர்களுக்கு பச்சை விளக்குக்காட்டி, இன் னும் மிராஸ்தாரர்கள் கொழுக்கவும் துரிதமாக விவசாயிகளை வெளியேற்றிப் பழிவாங்குவதற்கும் தான் உபயோகமாக இருக்கும் என்பதை கனம் மந்திரியார் அவர்களுக்குக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லுகிறேன். ஆகவே வரும் அறுவடை காலத்திற்குள், அச்சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“போலீசைப்பற்றி நிதி மந்திரியவர்கள் குறிப்பிடும்போது, சென்ற கால போலீஸ் அடக்குமுறை கருவியாக இருந்தது என்பதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு மெம்பர்கள் போலீசைப்பற்றி குறைகூடாது, அவர் களின்மேல் ஓரளவுக்கு நம்பிக்கை வைக்கவேண்டுமென்று கூறினார்கள். கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு கூறுகிறேன், சென்ற காலத்தைப்போல், நாங்கள் கூறியதையெல்லாம், நீங்களும் பழைய கண்ணோட்டத்துடன் பார்க்காமல், போலீசார் எப்படி நடந்துகொள்ளுகிறார்கள் என்பதிலே நீங்களும் உன்னிப்பாய் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் ளுகிறேன். உதாரணமாக போனவருஷம் மன்னார்குடியில் நானே நேரடி யாக, போலீஸ் டெபுடி சூப்பரண்டிடத்தில் ஒரு கேஸ் பிடித்துக்கொடுத்தேன். அந்த கேஸ் என்னவென்றால், ஏழை ஜனங்கள் நெல்வாங்கி அதை அரிசியாக்கி நகரங்களில் காலவேலையில் போய் விற்பது, எட்டணு, பத்தணு சம்பாதிப்பார்கள். இப்படி விடிய இரண்டு நாழிக்கே எழுந்து, சில கிராமப் பெண்கள் அரிசியை விற்க நகரத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டிருக்கி றார்கள். பக்கத்து கிராமத்திலுள்ள, செல்வம் படைத்த மிராசதார் மக னும் இன்னும் இரண்டு ஏழை குடியானவனுடைய பிள்ளைகளும், ஆக மூன்றுபேரும்சேர்ந்து அரிசி கொண்டுவந்தவர்களை உதைத்து அரிசியை திருடிக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். அந்த கிராமவாசிகள் ஏழைத் திரு டர்களைப் பிடிக்க முடிந்தது, பணக்காரத் திருடனை அதாவது அந்த மிராச தார் மகனைப் பிடிக்க முடியவில்லை. நான் டிபுடி சூப்பரண்டைப் பார்த்து பணக்காரன், வசதியுள்ளவனும் அரிசி திருடியிருக்கிறான், அவன்மேல் கேஸ் போடவேண்டுமென்று சொல்லிவந்தேன். ஆனால் ஏழைத் திருடன் மேல்தான் அந்த அதிகாரி கேஸ்போட முடிந்தது. பணக்காரத் திருடன் கணிசமாகப் பணம் கொடுத்துத் தப்பித்துக்கொண்டான் என்று கேள்விப் பட்டேன். இப்படியாக மேல் அதிகாரிகள் இந்தமாதிரி விஷயத்தில், ஏழைகளுக்கு நீதி வழங்காமலும், பணக்காரர்களுக்குப் பயந்து சட்டத்தை எழுங்காக நிறைவேற்றது நடந்துகொள்ளுகிறார்கள். நான் ஏற்கனவே கூடச் சொல்லியிருக்கிறேன். எட்டு நாட்கள் நன்றாக அடிபட்டு ஆஸ் பத்திரியில் கிடத்திருந்தார்கள். அவர்களை அடித்தவர்கள்மேல் கேஸ், போடாமல், அடிபட்டு ஆஸ்பத்திரியில் கிடந்தவர்கள்மேல்தான் கேஸ் போடப்பட்டிருக்கிறது. சும்மா மருந்து தடவிக்கொண்டு வந்தவர்களை, அடித்ததாக அடித்தவர்கள்மேல் மிராசதாரர்கள்மேல் கேஸ் போடப்பட வில்லை. போனவாரம் ஒரு செய்தியைக் கேள்விப்பட்டேன். திருமக் கோட்டை ரோட்டில்-பைங்காட்டில் மன்னார்குடியில் ஒரு கேஸ் வாய்தாவுக்கு வந்து திரும்பியவர்களை பட்டப்பகலில் சிலர் அடித்துக் காலே ஒடித்திருக்கி றார்கள். அதனால் அவர்கள் ஆஸ்பத்திரியில் தங்கி 15 நாள் வைத்தியம் பார்த் துக்கொள்ள நேரிட்டிருக்கிறது. கிராமப்பட்டா மணியரிடம், இந்த அக்கிர மத்தைப்பற்றி போலீசாருக்குப் புகார் செய்ய யாதாஸ்து கேட்ட தற்கு, அந்தப் பட்டா மணியார், நான்தான் அப்படி அடிக்கச்சொன் னேன், யாதாஸ்து கொடுக்க முடியாதென்று சொல்லிவிட்டாராம். இதை போலீசாருக்குத் தெரிவித்து, ஒருமாதமாகியும் இது வரை எந்தவிதமான கடுமையான அடிக்குக் காரணமான மிராசதாரரின் மேல், போலீஸ் அதிகாரிகளும் நடவடிக்கை எதுவும் எடுக்கவில்லை. இந்தமாதிரி போலீசாரும், அங்கு வசதிகாரர்கள், பணக்காரர்கள், முக்கிய மான செல்வந்தர்களுக்குத்தான் நியாயம் வழங்குவது இருக்கிறது, போலீஸ் நடவடிக்கை ஏழைகளைத்தான் கொடுமைபடுத்தி நசுக்குவதாக

[Sri P. Venkatesha Sholagar] [28th March 1955]

இருக்கிறது. போலீஸ் இப்படி நியாத்திற்குப் புறம்பாக நடந்துகொண்டால் எப்படி அவர்களைக் குறைகூறாமல் இருக்கமுடியும் என்பதை கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில், ராமவிலாஸ் பஸ் சர்வீஸ் கம்பெனி, ஏக போக உரிமையுடன் போக்குவரத்து சாதனத்தை நடத்துகிறது. முன்பு அங்கே மன்றார்குடி, திருத்தறைப்பூண்டி மார்க்கத்தில் ஏற்கனவே பஸ் போய்க்கொண்டிருந்தது. இப்போது இந்தக் கம்பெனிக்கு ஏற்கனவே பஸ் ஊர்களுக்குப் புதிது புதிதாக பஸ் ஓட்ட வசதி செய்து கொடுத்துவிட்டார்கள். இந்த ஏகபோக உரிமை இருப்பதால், இந்த மன்றார்குடி, திருத்தறைப்பூண்டி மார்க்கத்தில், ஒவ்வொரு மணிக்கு ஒரு பஸ் ஓடிக்கொண்டிருந்ததை நிறுத்திவிட்டு, மூன்று மணிக்கு ஒரு பஸ் ஓடிக்கொண்டிருந்ததை விடும், நீண்டநேரம் கழித்து பஸ் விடப்படுவதால் பொது மக்கள் குறித்த நேரத்தில் அவர்கள் விரும்பிய இடத்துக்குப் போகமுடியாமல் தொல்லை படுகிறார்கள். இந்த கம்பனியானது எல்லா இடங்களுக்கும் பஸ் ஓட்ட பர்மிட் வாங்கிக்கொண்டு, அது செய்யும் அட்டகாசம் சகிக்க முடியவில்லை. அந்த கம்பெனியிலுள்ள தொழிலாளர்களை அந்த கம்பெனியார் கட்டி வைத்து அடிக்கிறார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவில் இம்மாதிரி விவசாயிகளைக் கட்டிவைத்து அடிப்பது சகஜம். அதேமாதிரி இந்தக் கம்பெனித் தொழிலாளர்களையும் அடிக்கிறார்கள். மற்றும், இந்தத் திருத்தறைப்பூண்டியில் ஒரு மேஜர் பஞ்சாயத்து போர்டு இருக்கிறது. இந்த போர்டு கொடுக்க வேண்டிய ஆயிரக்கணக்கான வரி ரூபாயை கொடுக்காமல் இருப்பதுடன், இந்தக் கம்பெனி முதலாளி அந்தப் பஞ்சாயத்து போர்டையும் இருப்பதுடன், வருகிறார். இந்த போர்டையே அந்த முதலாளி பயமுறுத்தும்போது, அவரின்கீழ் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுடைய கதி என்னவாக இருக்குமென்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இப்படிப்பட்ட வசதியுள்ள முதலாளிகள் தங்கள் விருப்பப்படி போக்குவரத்து சாதனங்களை நடத்த பெர்மிட் வாங்க அங்கு இருக்கும் அதிகாரிகளும் சாதகமாக இருக்கிறார்கள். சிறு முதலாளிகளுக்கு அவ்விதம் பர்மிட் வாங்க முடிவதில்லை. ஏற்கனவே இருந்த பஸ் போக்குவரத்து ஒரு மணி நேரத்திற்கு ஒரு தடவை விடப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது மூன்று மணி நேரத்திற்கு ஒரு தடவை பஸ் விடுவதால் பள்ளிக்கூடம் போகும் பிள்ளைகள் குறித்த நேரத்தில் பள்ளிக்கூடம் போகமுடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே பெர்மிட் ஓட்டினால்தான், ஓட்ட சம்மதித்தால்தான் பர்மிட் கேட்பவர்களுக்குப் பர்மிட் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மேலும் இந்த விவசாய ஆராய்ச்சி சம்பந்தமாக சில விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சஸ்பேனியா உற்பத்தியில் மிகக் கஷ்டமானது என்பதை சென்ற வருஷத்தில் தஞ்சை ஜில்லா மக்கள் தங்கள் அநுபவத்தில் கண்டார்கள். சஸ்பேனியா விதைகள் மூட்டை 46-க்கு விற்கப்பட்டது, பில்லிபசாரி விதைகள் மூட்டை 66-க்கு விற்கப்பட்டது. சர்க்கார் சஸ்பேனியா விதை விற்பதில் அதிக கவனம் செலுத்திற்று. சர்க்கார் சஸ்பேனியா விதை விற்பதில் அதிக கவனம் செலுத்தவில்லை, கொழிஞ்சி பில்லிபசாரி, கொழிஞ்சியினால்தான் நல்ல விளைச்சலை அடைந்தது, மூலம் ஏற்பட்டு அதிகலாபம் அடைகிறார்கள். ஆகவே உற்பத்தியை முறைமாக்குவதற்காக ஏழை விவசாயிகளுக்கு இனாமாகவும் சிறிய நிலச்சுவான் தாரர்களுக்கும், குறைந்த விலையில் பில்லிபசாரி, கொழிஞ்சி விதைகளை கொடுத்து சர்க்கார் உதவவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

1-11 a.m.

*SRI A. RAMASAMY TEVAR :—

“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, அதிருஷ்டவசமாக நான் பேசும்போது இங்கே ஒரு மந்திரி இருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி நான் மகிழ்ச்சி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். மேலும் ஸ்தல ஸ்தாபன விஷயங்களைப்பற்றி நான் இரண்டொரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[Sri A. Ramasamy Tevar] 28th March 1955]

“அதாவது ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் சட்டதிட்டங்கள் கிழக்கு இந்தியக் கம்பெனியார் காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டன என்பது கனம் மந்திரி அவர்களுக்கே தெரியும். ஆகவே தயவுபண்ணி அந்தச் சட்டத்தையே புதுப் பிக்க வேண்டுமென்பதாக அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“மேலும் மதுரை, திருச்சி, கோயமுத்தூர், சேலம் போன்ற சில பெரிய ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் கமிஷனர்களுக்கு அதிக வேலை இருப்பதினால் அவர்களுக்கு எல்லாம் ஒரு பர்சனல் அசிஸ்டென்ட் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்பதாக ‘சேம்பர் ஆப் முனிசிபாலிட்டி சேர்மன்’, அவர்கள் வற்புறுத்திச் சொல்லியிருப்பது இந்த அரசாங்கத்திற்குத் தெரியும். ஆகவே ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் வேலை நல்ல முறையில் நடப்பதற்காக வேண்டி அதிக வேலையுள்ள ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் ஆணையாளர்களுக்கு எல்லாம் ஒவ்வொரு பர்சனல் அசிஸ்டென்ட் போடும்படியாக நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இரண்டாவதாக கல்வி இலாக்காவின் மேற்பார்வை நல்லமுறையில் இல்லாததால் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களிடமுள்ள, முனிசிபாலிட்டிகளிடமுள்ள ஆரம்பப் பள்ளிகள் ரொம்பவும் துர்பாக்கியமான நிலைமையில் இருக்கின்றன. ஆகவே ஆரம்பப் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில் ஸ்தல ஸ்தாபன இலாக்காவின் மேற்பார்வை திறம்பட இருப்பதற்குக் குறைந்தபட்சம் ஜூனியர் இன்ஸ்பெக்டர்களுடையவது போட்டால்தான் கல்விமுறை நன்றாக நடக்கும் என்று நான் அரசாங்கத்தாருக்கு வற்புறுத்திக் கூறவேண்டியிருக்கிறது. பெரிய முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு என்ஜினியர்களைப் போடாவிட்டாலும் அசிஸ்டென்ட் இன்ஜினியர்களுடையவது போட்டு நல்ல முறையில் முனிசிபாலிட்டிகளின் வேலைகள் நடக்கும்படியாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்பதாக அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தற்போது இருக்கக் கூடிய சட்டம் அதற்கு இடம் கொடுக்காததால் உதவி இன்ஜினியரைப் போடுவதற்கு வசதியாக ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றி ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் நல்ல முறையில் நடக்கும்படி செய்யவேண்டுமென்று தயவு செய்து கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஸ்தல ஸ்தாபன இலாக்கா மானிய விவாதத்திற்குப்பதிலளிக்கும்போது கனம் மந்திரி அவர்கள் சார்மென் களுக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்யப்படும் என்று சொன்னார்கள். வேறு சிலர் அதை அவர்கள் துஷ்பிரயோகம் செய்தாலும் செய்வார்கள் என்று சொன்னார்கள். சட்டவரம்பை மீறி சார்மென்கள் தங்களுடைய அதிகாரத்தைத் துஷ்பிரயோகம் செய்தார்கள் என்றால் செக்ஷன் 38 பிரகாரம் அவர்களைப் பதவியிலிருந்து நீக்கிவிடுவதற்கு அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுத்தால் அவர்கள் அதனை துஷ்பிரயோகம் செய்வார்கள் என்று சொல்வதில் அர்த்தமில்லை. வேறு வேலை இல்லாமல் சட்டசபை அங்கத்தினர்களாகவோ, மந்திரிகளாகவோ யாரும் வரவில்லை. அவர்களுக்கு எல்லாம் வெளியில் வேலையிருக்கிறது. இருந்தும் அதிகாரம் வகிக்கவேண்டும், ஆளவேண்டும் என்கின்ற அவாவினால் தான் அவர்கள் இவ்வாறு வருகிறார்கள். அதைப்போலவே ஸ்தல ஸ்தாபனங்களின் சேர்மென்களாக வருகிறவர்களும் மக்களுக்கு நல்ல முறையில் சேவை செய்ய வேண்டுமென்கிற அவாவினால் தான், வருகிறார்கள். அப்படி வருகிறவர்கள் கொஞ்சம் அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டால் தான் நல்லது. ஸ்தல ஸ்தாபனங்களே, ராஜ்யத்தை ஆளும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு வசதி செய்யும் ‘டிரெயினிங் கர்வண்டு’ என்று சொல்வார்கள். ஆகவே அங்கு அவர்கள் அதிகாரம் செலுத்தினால் தான் இங்கும் எப்படி அதிகாரம் செலுத்துவது என்பது நன்றாகத் தெரியும். ஆகவே அவர்களுக்கு நிறைய அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்படவேண்டும். தங்கள் அதிகாரத்தை துர்வினியோகம் செய்வார்களோ என்று பயப்படவேண்டிய தில்லை. துர்வினியோகம் செய்தாலும் செய்யப்படும் என்றே அதிகாரம் கொடுக்கப்படவேண்டும். அப்படியே துர்வினியோகம் செய்தால் அவர்களைப் பதவியிலிருந்து அகற்ற சர்க்காருக்கு நிறைய பந்தோபஸ்துகள் இருக்கின்றன.

[Sri A. Ramasamy Tevar] [28th March 1955]

“அடுத்தபடியாக லேபரரி கமிட்டி இருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஜில்லாக்களிலுமுள்ள (ஜில்லா கல்வி அதிகாரி) டி.இ.ஓ.க்கள் தான் அந்தக் கமிட்டிகளின் தலைவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு முன்பே அதிக வேலையிருப்பதால் அவர்கள் இதைப்பற்றி கவனிப்பதேயில்லை. அவர்களிடம் இந்த அதிகாரத்தை ஒப்படைப்பதற்குப் பதிலாக டைரக்டர் ஆப் பப்ளிக் லேபரரிஸ் என்று ஒருவரைப் போட்டுவிட்டால் இந்த வேலை நன்றாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். லேபரரி கமிட்டி விஷயமாக எனக்குக் கொஞ்சம் தெரியும். திருச்சிராப்பள்ளியில் இது சம்பந்தமாக நான் பலமுறைகள் டி.இ.ஓ. ஆபீசுக்குச் சென்றாலும் டி.இ.ஓ. காம்ப் போயிருக்கிறார் என்றே சொல்லிவிட்டார்கள். ஜில்லா கல்வி அதிகாரிகளுக்கு கல்வி சம்பந்தமான வேலையே அதிகமாக இருப்பதினால் இந்த பப்ளிக் லேபரரிகள் சம்பந்தமாகத் தனியாக ஒரு அதிகாரியை போட்டால்தான் வேலை நன்றாக நடக்கும். முன்பே எந்தெந்த புல்தகங்களைத்தான் வாங்கவேண்டுமென்ற ஒரு நிபந்தனை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அதைக்கொண்டு லிஸ்டைப்பார்த்து புத்தகங்களை அவர்கள் வாங்கிவிட முடியும். ஆகவே டி.இ.ஓ.க்களிடம் இந்த அதிகாரத்தைக் கொடுத்திருப்பதற்குப் பதிலாக டைரக்டர் ஆப் பப்ளிக் லேபரரிஸ் என்று தனியாக ஏற்படுத்தினால் நலமாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“மேலும் முக்கியமாக கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு வற்புறுத்திச் சொல்லவேண்டியது ஒன்று இருக்கிறது. அதைப்பற்றி நான் சொல்லும் போது அவர்கள் தயவு செய்து என்னைத் தப்பாக எண்ணிக்கொள்ளக் கூடாது என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவர்கள் மிகவும் திறமை சாலிகளாக இருக்கலாம். இருந்தாலும்கூட அவர்களுக்குள்ளேயே ஒரு ‘ரெப்ரஷர் கோர்ஸ்’ நடத்திக்கொண்டால் ரொம்பவும் நல்லதாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் இங்கே ‘டெலிகேட்டுகளாக’ வரவில்லை. அவர்களும் மிகவும் பொறுப்பு போடு, குறிப்பிட்ட சில கட்டமைகளை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்பதற்காகவே வந்திருக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட 75 ஆயிரம் பேர்களுடைய வாக்குச் சீட்டுக் களைப் பெற்றுக்கொண்டே நாங்கள் இங்கே வந்திருக்கிறோம். ஆகவே எங்களை எல்லாம் அந்த மக்களுடைய பிரதிநிதிகளாகக் கருதி, நாங்கள் அந்த மக்களுடைய நலன்களுக்காகவே சமர்ப்பிக்கின்ற விண்ணப்பங்களை கவனித்து ஆவன செய்வதற்கு மந்திரிகள் தவறினாலும் கூட, அந்த விண்ணப்பங்களை சமர்ப்பிக்க நாங்கள் போகும்போது கொஞ்சம் மரியாதையாக நடத்தி எங்களை வெளியே அனுப்பிவிடும்படியாக நான் ரொம்பவும் தயவு செய்து கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே தான் அவர்களுக்குள்ளேயே ஒரு ‘ரெப்ரஷர் கோர்ஸ்’ வைத்துக்கொண்டு கொடுக்கிற வாக்குறுதிகள் எல்லாம் சரியாக நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றனவா என்று பார்ப்பது ரொம்ப அவசியம்.

“எனது நண்பர் ஒருவர் பேசும்போது மந்திரி சபையை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக்கொண்டார்கள். அது ரொம்பவும் வாஸ்தவம். 1914-18-ம் வருஷத்தில் நடந்த உலக மகாயுத்தத்தில் அதிகமாகப் பெண்கள் கலந்துகொள்ளாததால் அந்த யுத்தத்தில் கலந்து கொண்ட படையினர்களிடம் உற்சாகம் குறைவாகக் காணப்பட்டது என்பது நமக்குத் தெரியும். நானும் அப்பொழுது பட்டாளத்தில் சேர்ந்து, சேவை செய்திருக்கிறேன். ஆனால் இரண்டாவது உலக யுத்தத்தின்போது பட்டாளத்தில் நிறைய பெண்கள் கலந்து கொண்டார்கள். அதனால் 1939-ம் வருஷ உலக யுத்தத்தில் கலந்து கொண்டவர்களிடையே நிறைய உற்சாகம் மும் காணப்பட்டது. அவர்கள் மிகவும் தீரத்தன்மையோடு தங்கள் சாமர்த்தியங்களை எல்லாம் காட்டினார்கள் என்பதும் தெரியும். அதேபோல ஆண்களிடையே காணப்படும் உற்சாகக் குறைவு நீங்கவேண்டுமென்றால் அவர்களிடையே ஒரு பெண்ணாவது இருக்கவேண்டும். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய மந்திரி சபையில் 8 பேர்களும் ஆண்களாக இருக்கிறார்களே தவிர ஒரு பெண் மந்திரியாக இருந்தால் அவர்கள் இன்னும் உற்சாகமாக வேலையைப் பார்ப்பார்கள். அதனால் நாட்டுக்கும் நன்மை ஏற்படும். இதில்

[28th March 1955] [Sri A. Ramasamy Tevar]

சந்தேகமில்லை. ஆனால் 8 பேர்கள் மந்திரியாக இருக்கக்கூடிய இடத்தில் ஒரு பெண் மந்திரிகூட இல்லாத காரணத்தினால் தான் அந்த எட்டு பேர்களுடைய உற்சாகமும், திறமையும் குறைந்துபோய் இருக்கிறது. அதாவது எவ்விஷயத்திலும் அதிக உற்சாகத்தோடு பங்கு எடுத்துக்கொள்வ தில்லையென்று தெரிகிறது. இதர மந்திரிகளுக்காவது ஒருவகையில் அவர்களுடைய உற்சாகக் குறைவைப் போக்க வசதியிருக்கிறது. ஆனால் பிரதம மந்திரி அவர்களுக்கு அந்த வசதியும் கூட அடியோடு கிடையாது. அவர் என்னுடைய கட்சியின் தலைவர். அவரிடம் உற்சாகக் குறைவு காணப்படுவதை நாங்கள் விரும்பவில்லை. யாருக்குமே குடும்பம், குழந்தைகள் என்று இருந்தால் தான் சற்று மனக்கவலை நீங்குவதாக இருக்கும். அப்போதைக்கப்போது புதிய உற்சாகம் ஏற்படும். நான் சொல்லும் யோசனை அவர்களுக்கு இஷ்டப்பட்டால் ஏற்றுக்கொள்ளட்டும். அவர்களுடைய சேனாக்களுக்கு ஏற்றார்போல, அவருடைய மனதிற்கு இசைந்த மங்கையை தேடிக்கொள்ளவேண்டியது ரொம்பவும் அவசியம். அவர்களுடைய நன்மைக்காகவும், இந்த நாட்டின் நன்மைக்காகவும் தான் நான் சொல்லுகிறேன். ஸ்டீர் ஆப் தி ஹவுஸ் இது விஷயத்தில் அதிக அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதற்கு மேல் நான் ஒன்றும் சொல்லவேண்டியதில்லை. ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரி இருக்கிறார்கள். நமது ரெவினயூ மந்திரி இருக்கிறார்கள். நிதி மந்திரி அவர்களும் இருக்கிறார்கள். இது விஷயத்தில் எல்லோரும் அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கடைசியாக நான் முன்பே சொன்னேன். ஜில்லா போர்டு தலைவர்களுடைய அதிகாரத்தையும், முனிசிபல் சேர்மன்களுடைய அதிகாரத்தையும் அதிகப்படுத்துவது ரொம்பவும் அவசியம். அவர்கள் அதிகாரம் வகிக்க வேண்டுமென்பதற்காகவே வருகிறார்கள். அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்தால் அவர்களைப் பதவியிலிருந்து அகற்றும் அதிகாரம் அரசாங்கத்திடம் இருப்பதால் பயமில்லாமல் அதிக அதிகாரங்களை அவர்களுக்கு வழங்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சட்டசபை அங்கத்தினர்களாக வந்திருக்கக்கூடிய நாங்களும் பொறுப்பு வாய்ந்தவர்கள் தான். மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் தான். நாங்கள் சொல்லுகின்ற யோசனைகள் எதுவும் அலட்சியம் செய்யப்படக்கூடாது.

“குறிப்பாக என்னுடைய பிராந்தியத்தைப் பொறுத்தவரையில் நான் பல காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காருக்கு விண்ணப்பங்கள் கொடுத்திருக்கிறேன். அவற்றையெல்லாம் சர்க்கார் கவனித்து தக்க ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். நான் மறுபடியும் இந்தச் சபைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வரவேண்டுமென்று கனம் மந்திரிகள் விரும்பினால் நான் கொடுத்திருக்கும் விண்ணப்பங்களை உடனடியாகப் பரிசீலனை செய்து தக்க நடவடிக்கையை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மறுபடியும் நான் வரவேண்டாம், இதோடு என்னுடைய அரசியல் சாப்டர் க்ளோஸ் என்று எண்ணினால் அவ்விஷயத்தில் தக்க நடவடிக்கை எதுவும் எடுக்க வேண்டியதில்லை. நான் பேசியதை யாரும் தப்பாக எண்ணிக்கொள்ளக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

*SRI M. DHARMALINGAM :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் 11-21 அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் இன்று சட்டசபைமுன் கொண்டு வந்திருக்கும் அப்ரோப்ரியேஷன் மசோதாவை ஆதரித்துப் பேசும்போது ஒருசில விஷயங்களை அரசாங்கத்தின் பார்வைக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக அரசாங்கம் லட்சக் கணக்கில் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறது. அரிய பெரிய நோக்கங்களைக் கொண்டு, சிறந்த முறையிலே திட்டங்களை வகுத்து அவைகளை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று அரசாங்கம் காரியங்களைச் செய்துகொண்டு வருகிறது. அதற்காக, அரசாங்கத்தைப் புகழ்ந்து பாராட்டுகிறார்கள். அரசாங்கத்திற்கு நோக்கம் இருக்கிறதே தவிர, அந்த நோக்கத்தை உருவாக்கும்போது அவர்கள் கையாளும் முறையினால் நாங்கள் எதிர்பார்த்த அளவு முன்னேற்றமில்லை என்பதை அமைச்சரவரே

[Sri M. Dharmalingam] [28th March 1955]

களின் பார்வைக்குக் கொண்டுவருகின்றேன். தீண்டாமை ஒழிப்புக்காக மத்திய சர்க்கார் கொடுத்த பணமும், ராஜ்ய சர்க்கார் ஒதுக்கிய பணமும் கட்டிக்கொடுப்பது, குளிக்குமிடங்கள் கட்டிக் கொடுப்பது, பிளாப்பாரங்கள் கட்டிக்கொடுப்பது இவைகளால் மட்டும் தீண்டாமையை ஒழிக்க முடியாது. வலிவில் டிஸ்பிலிடிஸ் சட்டம், ஆலையப் பிரவேசச் சட்டம் இவைகள் எங்களுக்கு அதிகப்பட்சம் ஒத்தசையாக இல்லை. வாஸ்தவத்தில் ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றவேண்டுமென்று பெரிய நோக்கம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்குமானால் அவர்கள் கையாளும் முறையை மாற்றியமைக்கவேண்டும். எங்கள் வாழ்க்கைத்தரம் உயராமல் அவர்கள் எந்தச் சட்டம் இந்த ராஜ்ய சட்ட சபையில் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றினாலும் தீண்டாமையை ஒழிக்கமுடியாது, ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்ற முடியாது. வாழ்க்கைத்தரம் உயரவேண்டுமானால் மற்ற முறைகளைக் கையாளவேண்டும். அவைகள் என்னவென்றால், மத்திய சர்க்காரிலே எங்களுக்கு அரசியல் சட்டம் பிரகாரம் சில ஸ்தானங்கள் ஒதுக்கப்பட்டு ஒரு சில பேர்களுக்கு எங்களுக்கு உத்தியோகம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. எங்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயரவேண்டுமானால் ஒதுக்கப்பட்ட ஸ்தானங்களுக்குமேல் அதிகமான ஸ்தானங்களை மத்திய சர்க்கார் ஒதுக்கவேண்டுமென்று சென்னை சர்க்கார் சிபாரிசு செய்யவேண்டும். அப்படிச் சிபாரிசு செய்து மத்திய சர்க்காரால் எங்களுக்கு கொடுக்கப்படும் ஸ்தானங்களை அதிகப்படுத்தி ஒதுக்கிக்கொடுத்தால் ஒருவகையில் வாழ்க்கைத்தரம் அதிகமாகும். சென்னை சர்க்கார் கூட பலவிதச் சலுகைகளை கொடுக்கிறார்கள். கல்விச் சலுகைகள் கொடுத்தும் ஹரிஜனங்கள் இன்னும் முன்னேற்றவில்லை என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

“சென்ற பட்ஜெட்டில் மதுவிலக்கு இலாகா, ஹரிஜன இலாகா ஆகிய இரண்டு இலாகாக்களையும் நிர்வகித்துவருகிற அமைச்சரவர்கள் ஒரு கேள்விக்குப் பதில் கொடுக்கும்போது, ‘மதுவிலக்கு இலாகாவில் சப்-இன்ஸ்பெக்டராக வரக்கூடிய தகுதியுடைய ஒரு ஹரிஜனன் கூட இல்லை, ஆகவே, குறிப்பிட்டிருக்கிற காலத்திற்குள் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை’ என்று பிட்டுக் காட்டினார். மதுவிலக்கு சப்-இன்ஸ்பெக்டர் பதவிக்குக்கூட யோக்கியதையுள்ள ஹரிஜனன் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லும்போது என்ன ஏற்படுகிறது என்றால், ஹரிஜனங்கள் வாஸ்தவத்திலேயே முன்னேற்றவில்லை என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. ஆகையால், ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்றவேண்டுமென்றால் மற்ற முறைகளைக் கையாளும்போது உத்தியோகத்தில் அதிகமான இடங்களைக் கொடுக்கவேண்டும். ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் விதி முறை முடியவில்லையென்றால், விதினை ‘ரிலாக்ஸ்’ செய்வேண்டும். எங்களுக்கு அதிகமான ஸ்தானங்களை ஒதுக்கும்படி மத்திய சர்க்காருக்கு ஹரிஜனங்கள் உத்தியோகங்களில் வரக்கூடிய இந்த சர்க்காரும் அதிகமான வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கேள்வி நேரங்களில் கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீமான் பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் ஒரு கேள்வி கேட்டபோது, ‘மந்திரிசபையில் விஸ்தரிப்பு இப்பொழுது கிடையாது’ என்று நிதி மந்திரி அவர்கள் பதில் சொன்னார். முக்கியமான விஷயம் குறிப்பிட்டுச் சொல்வது என்னவென்றால், இப்பொழுது எட்டு அமைச்சர்களைக் கொண்ட மந்திரி சபை நடந்துவருகிறது. இந்த மந்திரிசபை அடைந்துவருகிற புகழ் போய்விடக்கூடாது, இப்பொழுது அடைந்துகொண்டு வரும் நல்ல பெயர் அழிந்துவிடக்கூடாது, இப்பொழுது தற்பொழுதுள்ள மந்திரிசபையை இன்னும் சற்று உயர்த்தவேண்டும். அதிகமான எண்ணிக்கையுள்ள மந்திரிசபையைக் கொண்ட அதிகப்பான்

28th March 1955] [Sri M. Dharmalingam]

காரியங்களைச் செய்து மக்களுக்காக உழைக்கவேண்டுமென்று எடுத்து இருக்குமானால் மந்திரிசபையை சற்று அதிகப்படுத்தவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகின்றேன்.

“அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். இந்தச் சபையிலே பெண் வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த அமைச்சர் இல்லாததால் அனேக அங்கத்தினர்கள் இந்தச் சட்டசபையில் வராமல் போய்விடுகிறார்கள், உற்சாகம் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்று. பெண்களுக்கு அதிக ஸ்தானங்களை ஒதுக்கவேண்டும். மந்திரி சபையிலும் ஸ்தானங்கள் அளிக்கவேண்டும். வாஸ்தவத்திலே அதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆகையால், ஒரு பெண் மந்திரி நியமிக்கப்படவேண்டியது அவசியம் என்ற கருத்து அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறதென்று நான் நினைக்கிறேன். அப்படி ஒரு காலத்திலே இந்த மந்திரிசபை விஸ்தரிக்கப்பட வேலைகள் இருப்பதால் ஹரிஜன முன்னேற்ற விஷயத்தில் அதிக கவனம் செலுத்த முடியாமலிருக்கிறது. அதனால் எங்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் அதிகமாக உயரவில்லை. பெண் மந்திரி ஒருவரை நியமிக்க அரசாங்கம் முடிவு செய்தால் ஹரிஜன் சமுதாயத்தில் பிறந்த, படித்து முன்னேறியிருக்கிற ஹரிஜனப் பெண்மணியை மந்திரியாக சேர்த்துக்கொள்ள அரசாங்கம் முடிவு செய்தால் உண்மையிலேயே மகாத்மா காந்தியடிகள் சொன்ன வார்த்தைகள் நிறைவேற்றப்பட்டதாக இருக்கும்.

“நீர்ப்பாசன திட்டத்திற்கு அதிகப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பல ஜில்லாக்களுக்கு அதிகப்பட்சம் கொடுக்கப்பட்டு பலவிதமான திட்டங்களையும் நீர்ப்பாசன வசதியையும் செய்திருக்கிறார்கள். திருவள்ளூர் தாலுகா வரண்ட பிரதேசம். மூன்று ஆறுகள் இருந்தும் நீர்த்தேக்கம் ஆக்கி சென்னைக்குத்தான் உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு வந்தார்கள். திருவள்ளூர் தாலுகாவிலுள்ள விவசாயிகள் அதிகமாக உபயோகித்து நல்ல செளகரியங்களைச் செய்துகொடுக்கவில்லை என்று பலமுறைகள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். வழி சொல்லியிருக்கிறேன். சத்திகூடி மருவை (நீர்வீழ்ச்சியை) பரிசீலனை செய்வதாக வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதோடு மட்டுமல்லாமல் முக்கியமான அணைத்திட்டம் செய்யாது செங்கற்பட்டு ஜில்லாவில் ஒடிக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த ஆற்றில் கால்வாய் வெட்டப்பட்டு திருவள்ளூர் பகுதி மப்பேடு பிரிக்காவுக்குப் பாய்ச்சப்பட்டு வந்தது. விவசாயிகள் அனுசூலம் அடைந்துவந்தார்கள். பனிரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பு பெருத்த வெள்ளம் வந்து தூர்ந்துவிட்டது. பொதுமக்களே மராமத்து செய்து மப்பேடு விவசாயிகள் உபயோகித்துக்கொள்ள முடியாமல் போயிருக்கிறது. அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து அந்தக் கால்வாய் வெட்டிக் கொடுத்து செய்யாது தண்ணீர் அந்தக் கால்வாய் மூலம் கொண்டுவந்து திருவள்ளூர் தாலுகா பகுதியிலுள்ள மப்பேடு விவசாய மக்களுக்கு பயன்படும் வழியைச் செய்வார்களானால் வாஸ்தவத்திலேயே வரண்ட பிரதேச மக்கள் அரசாங்கத்தைப் போற்றுவார்கள் என்பதில் சந்தேகமே இல்லை. அமைச்சரவர்கள் சிறிதளவு கவனம் செலுத்தி கால்வாய் வெட்டி முடித்து விவசாயிகளை ஆதரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“கிராம உத்தியோகஸ்தர்களைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். திருவள்ளூர் தாலுகாவில் 250 கிராமங்கள் திருமலை-திருப்பதி தேவஸ்தானம் எஸ்டேட்டாக இருந்துவந்தது. திருமலை-திருப்பதி தேவஸ்தானம் ஒரு பகுதியைச் சம்பளமாகக் கொடுத்துவந்தார்கள். மற்றொரு பகுதியை அரசாங்கம் கொடுத்துவந்தது. ரயத்துவாரி கிராமத்தில் எவ்வளவு சம்பளம் வாங்குகிறார்களோ அவ்வளவு வந்தது. 1950-ல் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டது, எஸ்டேட் அபாலிஷன் சட்டத்தின் பிரகாரம், திருமலை-திருப்பதி தேவஸ்தானம் கொடுத்துக்கொண்டுவந்த சம்பளம், கொடுக்கப்படுகிறதே தவிர அரசாங்கம் கொடுத்துவந்த சம்பளம் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அதுவிஷயமாக நான்கு வருஷங்களாக நாங்கள் அதற்கு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற இலாகா மந்திரி அவர்களை நேரிலே சொன்னோம். மனுக்களைக் கொடுத்தோம். இன்னும் ‘நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை’ என்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். இதுவரை

[Sri M. Dharmalingam] [28th March 1955]

உருவாக்கப்படவில்லை. அந்தக் கிராமங்களிலே இருக்கிற கிராம முன்சீப், கர்ணங்கள் பாக்கிவரவேண்டிய சம்பளம் வராமல் நான்கு வருஷங்களாக மிகக் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சுட்டிக்காட்டினோம். அதற்கு ஒன்றும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. கடைசியாக உத்தரவு கொடுத்துவிட்டோம். தவணையில் சம்பளம் திருப்பிக்கொடுப்பார் வாரி கிராமங்களுக்கு எப்படிச் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறதோ அப்படி கொடுக்க ஏற்பாடு செய்கிறார்கள் என்றும் சொன்னார். இப்பொழுது வாஸ்தவத்திலே அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு சேரவேண்டிய பூரா சம்பளத்தையும் கொடுக்கவேண்டுமென்று வலியுறுத்தி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

11-31 a.m.

* SRI K. MOOKKIAH

THEVAR :—“கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நாம் 1947-ம் வருஷம் சுதந்திரம் வாங்கினோம், 1951-ம் வருஷத்தில் அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் வந்தது. அதற்குப் பிறகு 1955-ம் வருஷத்தில் சோஷலிஸ்டிக் பேட்டர்ன் ஆப் சொசைடியைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அப்படி முன்னேறி இருந்தாலுங்கூட நம் முடைய அடிமை மனப்பான்மை இன்னும் மாறவில்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். சமீபத்தில் பிரபல பத்திரிகை ஆசிரியர் ஒருவர் சொன்னதுபோல் வெள்ளையர்கள் போய்விட்டார்கள், ஆனால் வெள்ளையர் மனப்பான்மை இன்னும் மாறவில்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். வெள்ளையர் கள் காலத்தில் எப்படி இருந்தார்களோ அதே மாதிரியாகத்தான் இப்பொழுதும் இருக்கிறார்கள். அதற்கு அத்தாட்சியாக கண்கூடாகவும், ரிகார்டு பூர்வமாகவும் பல காட்சிகளை இப்பொழுதும் காண்கின்றோம். நகரத்தின் முக்கிய ரஸ்தாக்களில் இன்னும் பழைய கவர்னர்களின் சிலைகள் இருக்கின்றன. அவர்களின் படங்கள் பெரிய மனிதர்கள் பெயர்கள் இருக்கின்றன. லெல்லாம் மாட்டியிருக்கிறார்கள். நம்மை அடிமைப்படுத்தி அழித்து யாகத்தான் இருக்கிறது. இதற்குப் பதில் சொல்லுமிருப்பது வேடிக்கைகள் இவைகளை கலாசாரத்திற்காகவும், சரித்திரத்திற்காகவும் பாதுகாத்து வைத்திருக்கிறோம்” என்று சொல்லுவார்கள். இந்த சரித்திர அங்கேதான் எடுத்து வைத்திருக்கவேண்டும். இடம் மியூசியம்தான். முக்கிய இடங்களில் மக்களுக்கு உணர்ச்சி ஊட்டக்கூடிய நாட்டின் தியாகிகள், தலைவர்கள் ஆகியோரின் சிலைகள்தான் வைக்கப்படவேண்டும்.

“காலையில் குடி ஒழிப்பின் கீழ் குற்றம்செய்யும் அரசாங்க அதிகாரிகள் சம்பந்தமான ஒரு கேள்விக்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லுகையில் ‘கிரேனன்’ கீழ் இருந்து வேலைசெய்யும் என்ற வார்த்தைகள் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நாம் இன்னும் எந்த அரசரால் ஆளப்படுகிறோமோ தெரியவில்லை என்ற வார்த்தைக்கு அர்த்தம் என்ன? அடுத்த நாட்டுக்காரர் ரிகார்டு ரூபமாக இதை இங்கு உட்கார்ந்து பார்த்தால் நம்மை என்ன நினைப்பார்கள்? நமக்கு சுதந்திரம் வந்தபிறகு அம் மாதிரியான வார்த்தைகள் உபயோகப்படுத்தியிருப்பது மிகவும் ஆச்சரியமாகத்தான் இருக்கிறது.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“இந்த 1950-ம் வருஷத்திலே அரசியல் அமைப்புச்சட்டம் வருவதற்கு முன்னால் போடப்பட்ட ஒரு உத்தரவு ஆணையினால் இப்படி இருக்கிறது.”

SRI K. MOOKKIAH

THEVAR :—“கனம் மந்திரி அவர்கள் முன்னால் வெளியிட்டிருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள், மந்திரி சந்தோஷம். கனம் மந்திரி அவர்கள் நல்லவர்கள்தான், இதை வெறுக்கக்கூடியவர்கள்தான். ஆனால் ஏன் இதை இன்னும் மாற்றவில்லை. காரணம் தங்கள் கீழுள்ள அதிகாரிகளிடத்தில் அடிமை மனப்பான்மை மாறி இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அரசாங்கத்தில் எந்தக் காரியத்திலும் அதன் அடிமை மனப்பான்மை மாறியிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. மற்ற

28th March 1955] [Sri K. Mookkiah Thevar]

மாகாணங்களிலிட உயர்ந்த நிலையில் திறமையுள்ள நுட்பம் நிறைந்த அதிகாரிகள் வேலைபார்க்கும் சிறப்புள்ள மாகாணமாக நமது மாகாணம் இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஏன் இவர்கள் கண்ணுக்கு இந்த ‘கிரேனன்’ என்ற வார்த்தை புலப்படவில்லை.

“அடுத்தபடியாக என்னுடைய தொகுதி சம்பந்தமாக சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். மதுரை ஜில்லாவிலுள்ள பெரியகுளம், உசிலம்பட்டி பகுதிகளில் சென்ற இரண்டு மூன்று வருஷங்களாக பருவ மழையில்லாது, பஞ்சத்தால் ஜனங்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஊரில் தங்களுக்கு வேலை கிடைக்காததால் ஊரை விட்டு வெளியேறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மந்திரி அவர்கள் பதிலிலிருந்து நமது மாகாணத்தில் பஞ்சநிலைமை மாறி நல்ல நிலைமை வந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. பருவமழை தவறி ஒப்புரவாக அல்லாமல் சுழிசுழியாகப் பெய்து மையில் அங்கிருப்பவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பக்கங்களில் மம்பட்டி கிராமம் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பக்கங்களில் நேஷனல் எக்ஸ்டன்ஷன் ஸ்கீம், கம்யூனிடி பிராஜக்ட் போன்ற திட்டங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அவை ஏற்படுத்தப்பட்டு 1 1/2 திட்டங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அவை ஏற்படுத்தப்பட்டு நடைபெற வருஷமாகியும் இதுவரையிலும் எந்தவிதமான காரியமும் நடைபெறவில்லை. ஆனால் இந்த இரண்டு திட்டங்கள் மூலமாக கடன் கொடுத்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அந்தக் கடன் 100 ரூபாய் 50 ரூபாய் என்று கொடுப்பதால் ஜனங்களுக்கு துணிமணி எடுக்க அவை உபயோகப்படுகிறதே யொழிய உருப்படியாக ஆரோமோ வுங்கி விவசாயம் பண்ணமுடிவதில்லை. அந்த முறையில் நீங்கள் தனிப்பட்ட முறையில் அந்தப்பகுதி மக்களுக்கு ஒருவிதமான சலுகையோ பஞ்சபிரதேசமென பிரகடனம் செய்யவோ வேண்டாம். நீங்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் அபிவிருத்தி திட்டங்களை ஒழுக்காக காலாகாலத்தில் ரோட்டு வேலைகளை, குளம், குட்டை மராமத்து வேலைகள்மூலம் உடனடியாக நிறைவேற்றினால் ஜனங்கள் பஞ்சத்தால் மிகவும் பாதிக்கப்படாமல் நிவாரணம் பெறுவார்கள்.

“அடுத்தபடியாக வைகை அணைக்கட்டால் பாதிக்கப்படுகின்ற மக்களுக்கு இன்னும் எந்தவிதமான உதவியும் செய்யப்படவில்லை. அங்குள்ளவர்கள் பெரும் பணக்காரர்களோ, தனக்காரர்களோ அல்ல. இரண்டு மூன்று ஏக்கர் புஞ்செய் நிலம் வைத்துவாழும் ஏழைகள். அவர்கள் அங்கு நடக்கும் அணைக்கட்டு வேலையை நம்பியே வாழ்கிறார்கள். வெளியூர் காரர்களை வேலைக்கு அமர்த்திக்கொள்ளுகிறார்கள். அப்படி வேலைக்கு அமர்த்திய ஒரு சிலரையும் வெளியே அனுப்பிவிட்டார்கள். எம்ப்லாய்மெண்டு எக்ஸ்சேன்ஜ் மூலமாக முயற்சி செய்யுங்கள் என்கிறார்கள் இந்தவிதமாக வேலையில்லாமல் இருந்தால் மக்கள் எப்படி வாழ்வது? கோடைக்காலத் தாலுக்காவை எடுத்துக்கொண்டால் அது மிகவும் பிற்போக்கான நிலையில் இருக்கிறது. வெள்ளைக்காரர்கள் அந்த இடத்தை விட்டு வெளியேறிய பிறகு அவர்களையே நம்பி வாழ்ந்த அனேகர் வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். முதல் ஐந்துவருஷ திட்டம், இரண்டாவது ஐந்துவருஷ திட்டம், அதற்கடுத்த ஐந்துவருஷ திட்டத்தில்கூட கோடைக்கால நிலை கவனிக்கமாட்டார்கள் போலிருக்கிறது. தீப்பெட்டி செய்தல் காகிதம், செய்தல், தேனீ வளர்த்தல்போன்ற தொழில்களை ஏன் அங்கு ஆரம்பிக்கக்கூடாது?”

* SRI M. S. SELVARAJAN :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் 11-31 a.m.

அவர்களே, கடல் அரசியான பிரிட்டிஷ் அரசு காலத்தில் தன் கடல் வலிமைக்கு மாற்றாக கடலோரப் பகுதிகள் தொடர்பு கொள்வதை விரும்பாததால் அப்படியே விடப்பட்டிருந்த ரோடுகளையெல்லாம் இப்பொழுதுள்ள சுதந்திர அரசாங்கமானது அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணங் கொண்டு, வேலைகளை ஆரம்பித்து செய்துவருவது குறித்து சந்தோஷப்பட வேண்டியிருக்கிறது. தூத்துக்குடியிலிருந்து திருச்செந்தூர் வழியாக மணப்பாடு கடந்து, அஞ்சுகிராமம் வழியாக கன்னியாகுமரி வரையில் இப்போது ரோடு வசதிசெய்ய சமீபத்தில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. அதிலே மணப்பாடு பாலத்திற்குரிய பணம் மத்திய அரசாங்க ஆர்.டி.எப்

[Sri M. S. Selvarajan] [28th March 1955]

புருக்கிறது. முக்கியமான தூத்துக்குடி துறைமுகம் விருத்தியாகப் போகிறது. அதேபோல் திருச்செந்தூர் பக்கத்திலுள்ள குலசேகரன்பட்டினம் துறைமுகம் தூர்ந்துபோய் இருக்கிறது. அதையும் ஒரு Minor port ஆக முன்னுக்குத்தொண்டுவர அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். அத்துறைமுகம் விருத்தி செய்யப்பட்டால் திருச்செந்தூர் தாலுகாவின் குடிசைத்தொழில் மிகவும் விருத்தியடையும்.

“கிராமத்திலுள்ள மக்களுக்கு கிராமத்திலுள்ள அதிகாரிகளையும், தாலுக்கா அதிகாரிகளையும் தானே தெரியும். கிராம அதிகாரி ஒழுங்காக இல்லையென்றால் அவர்கள் தாலுக்கா அதிகாரிகளிடம் தான் போகவேண்டும். ஆனால் தாலுக்கா ஆபீஸ் இன்று எப்படியிருக்கின்றது என்று பார்த்தால், அதன் நிர்வாகம் ஒழுங்காக நடைபெறவில்லை. காரணம், ஜில்லா அதிகாரிகள் சிலர் அவர்களிடமேல் சுமையாக இருக்கின்றனர். அவர்களுக்குரிய பொறுப்புடன் நடந்துகொள்ளவில்லை. பொறுப்புடன் நடந்துகொண்டால், தாலுக்கா ஆபீஸ் நிர்வாகம் ஒழுங்காக நடைபெறும். தாலுக்கா அதிகாரிகளும் மக்களிடத்தில் பொறுப்பாக நடந்துகொள்ளக்கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்படுமென்று நம்புகிறேன்.

“இலங்கையிலுள்ள இந்திய மக்கள் இன்றைய தினம் இலங்கை மக்களுடைய மனச்சாட்சிக்கே விரோதமாகச் சட்டம் என்ற பெயரால் பல லாயிரக்கணக்கான, ஸ்டைக்கணக்கான மக்கள் விரட்டியடிக்கப்படுகின்றார்கள். அவர்கள் திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம், மதுரை ஆகிய ஜில்லாக்களில் வந்து குடியேறுகின்றனர், அப்படி இங்கு வந்து குடியேறும் மக்களைப் பதிவு செய்வதற்காக ஒரு ஸ்டேஷன் ஆபீசர் நியமிக்கப்பட்டு சரிவர உயிரைப் பணயமாகவைத்து மீண்டும் கள்ளத்தோணி மூலமாகவாவது இலங்கையையே அடையவேண்டுமென்ற அளவிற்கு இலங்கை கவர்ச்சியாக யுள்ளது. கடலிலே துணிந்து போகவும் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு இங்கு வியாபாரிகளுக்கு எப்படிச் சலுகைகள் காட்டப்படுகின்றதோ, அதாவது லைசென்சுகள், கோட்டாக்கள் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றதோ அதைப்போலவே இவர்களுக்கும் வசதி செய்துகொடுத்தால் நலமாக இருக்குமென்று நம்புகிறேன். இதைச் சீக்கிரம் செய்யவேண்டுமென்று அபிப்பிராயப்படுகிறேன்.

“நெற்றையதினம் நானும் நண்பர்களோடு நெய்வேலிக்குச் சென்றிருந்தேன். அங்கே பல பெரிய கட்டடங்கள் கட்டப்போவதாகக் கேள்விப்பட்டேன். ஆனால் அதைக் கட்டுவதற்கு போடப்பட்டிருக்கும் ஒவ்வொரு மதிப்பையும் கேட்கும்போது, நெஞ்சை அள்ளக்கூடியதாக ஒலிவொரு திடுக்கிடச் செய்கிறது. இச்சமயத்தில் ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். இன்றைய காலையில் நம்முடைய புது ஆஸ்டலிலே வடமேற்குப் புறத்தில் ஒரு பெரிய பிளவு இருப்பதைப் பார்த்தேன். அதைக் கண்டதும், என் குறியாகக் கொள்ளும் கான்ட்ராக்டர் கவனக் குறைவாகும். லாபம்தான் உடனடியாகக் கொடுத்துவிடுவதால்தான் இந்தக் குறை ஏற்படுகிறது. பணத்தை நிலையைமாற்றியமைக்க ஒரு அளவிற்கு குறிப்பிட்ட தொகையை இந்த இடமிருந்து சில காலத்திற்கு வாங்கி வைத்திருந்து, சில காலத்திற்கு பரிசீலனை செய்துவிட்ட பிறகு திருப்திகரமாக இருந்தால், பின்னர் அப்பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்கப்படுமென்று இருந்தால் இந்த அபி ஏற்படாது. ஆகவே இம்மாதிரியான குறைகள் நெய்வேலியில் இந்த குறைகள் கட்டடங்களுக்கும் ஏற்படாமலிருக்க அரசாங்கமே அந்தத் திட்டங்களை யெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு நேரடியாக செய்தால் இந்தக் குறைகள் யெல்லாம் அங்குக் கட்டப்படுகின்ற ஒவ்வொரு கட்டடத்தின் தொகையும் வராது. அள்ளக்கூடியதாகவும், திடுக்கிடத்தக்கதாகவும் தொகையும் நெஞ்சை இதைப் பரிசீலனைசெய்து அரசாங்கமே நடத்துமென்று நினைக்கின்றேன்.”

11-51
a.m.

SRI M. PALANIYANDI :—

இந்த Appropriation Bill-ஐ துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் பற்றி பேசும்போது,

28th March 1955] [Sri M. Palaniyandi]

சட்டசபைக்கு வந்தகாலத்திலிருந்து, இந்த புள்ளம்பாடி வாய்க்கால் திட்டத்தை, இந்த ஆண்டிலாவது சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று பேசியிருப்பதை ஞாபகத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இன்று காலையில் கேள்வி நேரத்தில் பதில் சொல்லும்போது, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் Kundah Scheme-ஐ இந்த ஆண்டிலேயே எடுத்துக் கொண்டாலும் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று அறிவித்தார்கள். ஆகவே, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நமது நிதி மந்திரி அவர்களுக்கு மனமிருந்தால், இந்த ஆண்டிலேயே புள்ளம்பாடி திட்டத்தையும் எடுத்துக் கொள்ளலாம். கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக காவேரி ஆற்றில் நிறைய தண்ணீர் வருகிறது. அந்தத் தண்ணீர் பூராவும் லீனாகக் கடலில்போய் தண்ணீர் வருகிறது. அந்தத் தண்ணீர் பூராவும் லீனாகக் கடலில்போய் செருகிறது. அதற்காகத்தான் சொல்கிறேன், இந்தத் திட்டத்திற்கு ஒரு கோடி ரூபாய் செலவானாலும், 30,000 ஏக்கராவிற்கு தண்ணீர்ப்பாய் வசதி யிருக்கிறது. நிதி மந்திரி அவர்கள் மனதுவைத்து இந்தத் திட்டத்தை பரிசீலனை செய்தால், இந்த ஐந்தாண்டிலேயே இந்தத் திட்டத்தை முடித்து விடலாம். சில திட்டங்கள் இந்த ஐந்தாண்டில் பூர்த்தியாகுமா, ஆகாதா என்ற சந்தேகத்தினால், எடுத்துக்கொள்ளப்படாமலிருக்கின்றன. இந்திய சர்க்காரிலும், இந்தமாதிரி, திட்டங்களை ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சேர்த்து விட்டு, அவை ஐந்தாண்டில் பூர்த்தியாகாவிட்டால் என்னசெய்வது என்ற நிலையில் பல திட்டங்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்படாமல் இருப்பதாகக் கேள்விப் படுகிறேன். ஆகவே இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதாவது, இந்த புள்ளம்பாடி திட்டம் இந்த ஆண்டில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டால், நிச்சயமாக, மக்களின் எண்ணத்தை, உழைப்பை ஒன்றுதிரட்டி, அந்தத் திட்டத்தை சீக்கிரமாக முடித்துக்கொடுக்க உண்மையாக முன்நின்று உழைப்பேன் என்று உறுதிசூற விரும்புகிறேன்.

“அடுத்த படியாக சர்க்கார் முதலாளிகளின் லாபத்தைக் கட்டுப்படுத்த முன் வரவேண்டும். Socialistic Pattern of Society-ஐ ஏற்படுத்தப் போகிறோம் என்று கூறுகிறார்கள் இது வாஸ்தவத்தக்கது. ஆனால் இது நடைமுறையில் வரவேண்டுமென்றால், நிச்சயமாக இங்கு இருக்கும் பெரும் முதலாளிகளின் லாபத்தைக் கட்டுப்படுத்தி, தொழிலாளிகளுக்கு நியாயமான சம்பளம் வழங்க வசதி செய்ய வேண்டும். தொழில் கோர்ட்டுகளின் மூலமாக தொழிலாளிகள் முதலாளிகளிடமிருந்து நியாயமான சம்பளம் விகிதங்களைப் பெற முடியும் என்று கூறப்படுகிறது. ஆனால் பொதுவாக தொழில் கோர்ட்டுகளின் மூலம் தொழிலாளிகளுக்கு இன்றைய வாழ்க்கை நிலை சற்று உயர்த்தப்படுகிறது தவிர, அவர்களுக்கு நியாயமான சம்பளம் கிடைப்பதில்லை. விவசாய தொழிலாளிகளை விட, மற்ற தொழிலாளிகளுக்கு அதிக ஊதியம் கிடைக்கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். இருந்தாலும் கூட, முதலாளிகளின் லாபத்தை கணக்கிட்டுப் பார்க்கும்போது, தொழிலாளிகளுக்கு நிச்சயமாக, முதலாளிகள் நியாயமான சம்பளத்தைக் கொடுக்க முடியும் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆனால் முதலாளிகள் நியாயமான சம்பளத்தை தொழிலாளிகளுக்குக் கொடுப்பதில்லை. ஆகவே நமது சர்க்கார் இதர மாகாணங்களுக்கு எடுத்துக் காட்டாக, முதலாளிகளின் லாபத்தைக் கட்டுப்படுத்த முன்வர வேண்டும். லாபத்தைக் கட்டுப்படுத்துவது, பொருள்களின் விலையைக் குறைப்பது போன்ற காரியங்கள் மத்திய சர்க்கார் செய்ய வேண்டியவை என்று கூறுகிறார்கள். இருந்தாலும், நமது மாகாணத்தில் நல்ல பொறுப்புள்ள, கவனம் செலுத்தக்கூடிய மந்திரிகள் இருப்பதால், அவர்கள் நிலைமையைப்பரிசீலனை செய்து, மத்திய சர்க்காருக்கு தெரிவித்து விட்டால், மத்திய சர்க்கார் கேட்டுத்தான் ஆக வேண்டும். ஆகையால், நமது அரசாங்கம், வேறு எந்த அரசாங்கமும் புகாத வழியில் புகுந்து, அவர்களுக்கு வழி காட்டியாக இருக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கைத்தறி நெசவாளர் வாரத்தில் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள் நமது மாகாணத்திலிருந்து நல்ல திட்டங்களை மத்திய சர்க்காருக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். மத்திய சர்க்கார் நிச்சயமாக உண்மையை கேட்டுத்தான் ஆக வேண்டும்.

A-9

[Sri M. Palaniyandi] [28th March 1955]

உண்மை வெற்றி பெறும் என்றார்கள். அதே போல நமது மாகாணம் எடுத்துக் காட்டாக செய்வதை மத்திய சர்க்கார் கேட்டுத்தான் ஆக வேண்டும். கேட்காவிட்டால் கேட்க வைப்போம் என்ற நம்பிக்கை யிருக்கிறது.

“முதலாளிகளின் லாபத்தைக் கட்டுப்படுத்த, அரசாங்கத்திற்கு வகை யிருக்கிறது. தொழிலாளிகள் பிரதிநிதிகள், முதலாளிகளின் பிரதி நிதிகள், அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதிகள் எல்லோரும் உட்கார்ந்து, உற்பத்திச் செலவு எவ்வளவு, பண்டங்களின் விலையை எவ்வளவு என்று நிர்ணயிக்கலாம் என்பதையெல்லாம் முடிவு செய்ய முடியும். உதாரண மாக சிமெண்டு தொழிலை எடுத்துக் கொண்டால், நமது மாகாணத்தில் மூன்று சிமெண்டு தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. சிமெண்டு தயாரிக்க வேண்டிய raw material எல்லாம் இங்கேயே கிடைக் கின்றன. கல், மணல், ஜிப்சம் ஆகிய இந்த மூன்று மூலப் பொருள்களும் கிட்டேயே கிடைக்கின்றன. ஏதோ, Tariff Commission ஒரு டன் ரூபாய் 100 வீதம் விற்க வேண்டும் என்று நிர்ணயித்து இருப்பதால், அந்த விலைக்கே சிமெண்டை விற்பது வருகிறார்கள். நாம் அந்த தொழிலை பரிசீலனை செய்து, விலையை குறைத்து, முதலாளிகளின் லாபத்தை கட்டுப் படுத்தி, தொழிலாளிகளுக்கு நல்ல சம்பளம் கொடுக்க முடியும். மூல தனத்திற்குத் தகுந்த வட்டி முதலாளிகளுக்குக் கொடுப்பதைக்கே வேண்டு மென்று நான் சொல்ல வில்லை அவர்களின் லாபத்தைத்தான் கட்டுப் படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன். ஆகையால் சென்னை அரசாங்கம் இதை உடனடியாகச் செய்ய முன் வர வேண்டும். நமது மாகாணத்தில் இருக்கும் மந்திரிகளுக்கு அதிக வேலையிருக்கிறது, என்றாலும் கூட அவர்கள் இன்னும் நன்றாக உழைத்து இரவு பகலாக உழைத்து மற்ற சர்க்கார் சகபாடிகளையும் வைத்துக் கொண்டு, இதற்கான நல்ல திட்டத்தை கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக நிலச் சீர்திருத்தங்களை நாங்கள் கொண்டு வரப் போகிறோம் என்று மந்திரிகள் அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நிலச்சீர்திருத்தம் சட்டம் கொண்டு வந்தாலன்றி, பெரும் பகுதி மக்க ளான விவசாயிகளுக்கு சர்க்கார் நல்லது செய்ததாக சொல்ல முடியாது. விவசாய மக்களின் நிலைமை நாளுக்கு நாள் மிகவும் மோசமாகப் போய் கொண்டிருக்கிறது. ஆகையால் உடனடியாக நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வர சர்க்கார் முன் வரவேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை பற்றி முன்பே பேச வேண்டுமென்று எண்ணினேன். ஆனால் இது வரையில் சந்தர்ப்பம் ஏற்படவில்லை. அது போலீசாரை பற்றிய ஒரு விஷயம். சில இடங் களில், உதாரணமாக பால்மியாபுரத்தில், இந்தப் புதிய காங்கிரஸ்காரர்கள் தாங்கள் செய்யும் குற்றங்களை காங்கிரஸ் என்ற பெயரில் மறைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று பழைய காங்கிரஸ்காரர்கள் அப்படி செய்ய முன் வரமாட்டார்கள் என்று எண்ணுகிறேன், போலீசாரையும் தங்கள் பக்கம் சேர்த்துக் கொள்ளுகிறார்கள். போலீசாரும் அதற்கு உறு துணையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பால்மியாபுரத்தில் தொழிலாளிகள் ஒரு ஊர்வலமாகப் போனால் கூட, இந்த புது காங்கிரஸ் முதலாளிகளின் பேச்சிற் கிணங்க, போலீசார் அதில் தலையிட்டு, தடை செய்கிறார்கள். பால்மியாபுரத்தில் உள்ள போலீசாருக்கு முதலில் வீடு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். ஏனென்றால் இந்த முதலாளிகளுக்கு சொந்தமான வீடுகளில் தான் அவர்கள் தற்போது குடியிருக்கிறார்கள் பால்மியாபுரம் போலீஸ் ஸ்டேஷன் கூட, முதலாளிகளுக்கு சொந்தமான இடத்தில் தான் இருக் கிறது. ஆகவே போலீசார் நிச்சயமாக அவர்களுக்கு கையாட்களாக இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. பால்மியாபுரத்தில் இது அன்றாட நிகழ்ச்சிகளில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. பால்மியாபுரத்தின் சுற்றுப் புறங்களில் பல கொலைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. நான் இது சம்பந்தமாக ஒரு கேள்வி கொடுத்திருக்கிறேன் அது இன்னும் சபையின் முன் வரவில்லை. பல கொலை கேஸுகள் போலீசாரால் போடப்பட்டிருந்தும், ஒரு கேஸை தவிர, பாக்கி எல்லாம் நீதி ஸ்தலத்தில் acquittal ஆகிவிட்டன.

[Sri M. Palaniyandi] [28th March 1955]

இதற்கு முக்கிய காரணம், போலீசார் prosecutionஐ அவ்வளவு மோசமான நிலையில் தயார் செய்து, District Court-ல் அடிபட்டு போக வேண்டுமென்று செய்கிறார்கள். சாட்சிகளை மோசமாக தயார் செய்வது மட்டுமல்ல, prosecutionஐயே அவ்வளவு மோசமான நிலையில் எழுதுகிறார்கள். இன்னும் பல கொலை கேஸுகளை போலீசார் கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை. நான் நிச்சயமாக சொல்லுவேன் போலீ சாரும் இந்த முதலாளிகளும் ஒன்று சேர்ந்து கொண்டு, சரியான விசா ரணை செய்யாமலும் அப்படியே விசாரித்து அரசாங்கத்தின் சார்பில் கேஸ் போட்டாலும், மேலே கேஸ் போனால் உடைந்து விடும்படி வழி செய்கிறார்கள் கொலை கேஸ்களில், acquittal ஆகிறது என்றால் prosecutionல் தவறு இருக்கிறது என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் இதைப் பரிசீலனை செய்து நியாயம் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன் சட்டம் ஒழுங்கு அமைதியை காப்பாற்றுவது போன்ற விஷயங்களில் போலீசார் ஒருதலை பட்சமாக ஒரு கட்சியின் சார்பாக. கம்யூனிஸ்டு கட்சியின் சார்பாக நின்றாலும் சரி அல்லது வேறு எந்த கட்சியின் பக்கம் நின்றாலும் சரி, அதைக் கண்டு பிடித்து நியாயம் வழங்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமையாகும். யாருக்கும் அரசாங்கம் சலுகை காட்ட வேண்டாம். அரசாங்கம் சலுகை காட்டுகிறது என்று நான் குற்றம் சாட்ட விரும்பவில்லை. ஆனால் அந்த எண்ணத்தின் பேரில்தான் பல் புதிதாக காங்கிரஸில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல விரும்பு கிறேன். பால்மியாபுரத்தை பார்த்தால் இந்த நிலைமை விளங்கும். உதாரணமாக, illicit distillation பல இடங்களில் நடக்கிறது. போலீசார் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவர்களை பிடிக்கிறார்கள். நடக்கிறது. அவர்களது கடமை. ஆனால் அதே சமயத்தில் அவர்களை, அந்த பிடிப்பது அவர்களது கடமை. ஆனால் அந்த சமயத்தில் அவர்களை, அந்த கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சியவர்களை ஜாமீனில் விடுதலை செய்ய கோரி நான் ஜாமீன் கொடுக்க போனால், போலீசார் விடுதலை செய்ய மறுக் கிறார்கள் அல்லது வேறு எனக்கு வேண்டியவர்கள் போய் Bail கிறார்கள் அல்லது வேறு எனக்கு ஒரு நேற்றைய காங் கேட்டால் மறுத்து விடுகிறார்கள். அதே சமயத்தில் ஒரு சொல்லி Bail கேட் கிரஸ்காரர் போய், நான் காங்கிரஸ்காரன் என்று சொல்லி மக்களிடம் என்ன எண்ணம் டால் கொடுத்து விடுகிறார்கள் இதனால் மக்களிடம் என்ன எண்ணம் பரவுகிறதென்றால், நிச்சயமாக நாமும் காங்கிரஸில் சேர்ந்து கொண்டால் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் என்ற தவறான எண்ணம் ஏற் படுகிறது. இந்த புதிய காங்கிரஸ்காரர்கள், நமது காங்கிரஸ் அரசாங்கம் என்று தான் நடக்கிறது. நான் என்ன செய்தாலும் கேட்கமாட்டார்கள் என்று தான் செய்கிறார்கள். போலீஸ் சப்-இன்ஸ்பெக்டர்களும் இதற்கு துணையாக இருக் கிறார்கள். ஆகவே கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் இதைக் கண்காணித்து, சட்டம், ஒழுங்கு, அமைதியை பாதுகாக்க வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“புள்ளம்பாடி திட்டத்தை இந்த ஆண்டிலாவது எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று மறுபடியும் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். ஒரு கோடி ரூபாய் செலவு சர்க்காருக்குப் பெரிதல்ல. வரவு செலவு கணக்கில் எவ்வளவோ செலவு இனங்களும், வரவு இனங்களும் இருக்கின்றன. Betterment Levy வேறு போட்டிருக்கிறோம். இதிலிருந்து நமக்கு 11½ கோடி ரூபாய் வரவு வருவது நிச்சயம். ஆகையால் ஒரு கோடி ரூபாய் செலவு செய்து, இந்த புள்ளம்பாடி திட்டத்தை நிறை வேற்றினால், அதிகமான ஏக்கர் நிலங்களுக்குப் பாசன வசதி ஏற்படும். ஆகவே இந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்றுவதுடன், இந்த கட்டளை கால்வாய் திட்டத்தையும் இந்த ஆண்டிலேயே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

SRI S. P. THANGAVELU :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நமது மாகாண நிதி மந்திரி அவர்கள் நீண்ட காலமாக தான் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து வரும் இடங்களிலெல்லாம் தமிழில் எல்லா நடவடிக்கைகளையும் நடத்த வேண்டும் என்றும் அரசியல் காரியங்களையும் தமிழிலேயே நடத்த வேண்டும் என்றும், சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்.

12-01
p.m.

[Sri S. P. Thangavelu] [28th March 1955]

அவருக்கு தமிழில் உள்ள பற்றுதலினால் அப்படிச் சொல்லிக் கொண்டு வருவதாகத் தெரிகிறது. அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளையும் செய்யப்படும் என்றும் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார். அவர் ஒரு இடத்தில் பேசும்போது கூட பல்கலைக் கழகம் கூட பாடங்களை தமிழிலேயே நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்றும், அப்படி பல்கலைக்கழகம் தமிழ் மொழியிலேயே பாடங்களை நடத்த முன் வரவில்லையானால் சர்க்காரே சட்டம் கொண்டு வந்து தமிழிலேயே பாடங்களை கட்டாயமாக நடத்த வேண்டிய நிர்வாகம் ஏற்படும் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். உள்ளபடியே பார்க்கப்போனால் சர்க்காரே தமிழ் மொழியில் பாடங்களை போதிக்க வேண்டும் என்ற முடிவிற்கு வந்து விட்டதா என்பது தெரியவில்லை. அப்படி முடிவு செய்து விட்டால் என்ன ஆகும் என்பதை சர்க்கார் யோசித்தார்களா என்பதைப்பற்றியும் ஒன்றும் தெரியவில்லை. அப்படி தமிழ் மொழியிலேயே எல்லா நடவடிக்கைகளையும் நடத்த வேண்டும் என்று சர்க்கார் முடிவுக்கு வந்தால் அதன் விளைவு என்ன என்பதை யெல்லாம் அவர்கள் நன்றாக சிந்தித்துப் பார்த்து விட்டுதான் இந்த முடிவிற்கு வந்தார்களா என்பதைப்பற்றி அவர் குறிப்பிட வில்லை. இந்த முறையை நாம் கல்வித் துறையில் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். அந்த கண்ணோட்டத்துடன் நாம் பார்க்க வேண்டும். கல்வித் துறையில் பார்க்கும் போது மற்ற நாட்டின் பொருள்களையெல்லாம் தாய் மொழியில் போதிக்கப்பட்டால் நல்ல முறையில் அவற்றை தெரிந்து கொள்ளலாம் என்பதும், அப்படி கற்றுக் கொள்வதற்கு சுலபமாக இருக்கும் என்றாலும் மற்ற நாடுகளிலுள்ள விஷயங்களையும் விஞ்ஞானம் முதலியவைகளையும் தாய் மொழியில் கற்றுக் கொள்ள முடியுமா என்பதையும் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். மற்ற நாடுகளில் அறிவாளிகள் கண்டு பிடித்திருக்கக் கூடிய விஷயங்களை நாம், தாய் மொழியாகிய தமிழ் மொழியில் கற்றுக் கொள்ள முடியுமா என்பதையும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அதை கற்பிக்கும்போது உள்ளபடியே அந்த முறையில் அவர்கள் வெற்றியடைவார்களா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். இந்த நிலைமையை உண்டாக்கினால் மற்ற நாடுகளை நம்பியிருக்கும் நாம் விஞ்ஞான முறையில் வேண்டியவைகளைக் கற்றுக் கொள்ள முடியாமல் அழிந்து போகக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும் என்பதை உள்ளபடியே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“இப்பொழுது பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் ஒரு ரிப்போர்ட்டை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதன்படி பல இடங்களில் கல்வி எப்படி நடைபெறுகிறது, கல்வி நிலையங்களில் போதனா முறை எப்படி இருக்கிறது, அங்குள்ள நிலைமை என்ன என்பதை விவரித்துச் சொல்லும்போது பொதுவாக மாணவர்களுடைய தரம் மிகவும் குறைந்திருக்கிறது என்றும் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மாணவர்களுடைய அறிவு மிகவும் குறைந்து விட்டது என்றும் ஆங்கில அறிவு மிக மிக குறைந்து போய் விட்டது என்றும் ரிப்போர்ட்டில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். எல்லா இடங்களிலும் விஞ்ஞானம் இப்பொழுது ஆங்கிலத்தில் போதிக்கப்பட்டு வருகிறது. அப்படி இருக்கும்போதே அறிவு குறைந்து விட்டது என்றால் தமிழில் போதிக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் அது எந்த அளவில் பாதிக்கும் போதிக்க நாம் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். தமிழ் மொழியில் எல்லா பாடங்களையும் போதிக்க வேண்டும் என்று திட்டம் மொழியில் முன்பாக அந்த ரிப்போர்ட்டில் கூறப்பட்டிருப்பதை கொஞ்சம் கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு முடிவுக்கு வர வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“மேல் சபையில் பேசும்போது சென்னை பல்கலைக்கழக துணைவேந்தர் அவர்கள் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அவர் பொது விவாதத்தில் பேசும்போது “இண்டர் யுனிவர்டிடி போர்டு” என்று இருக்கிறது, அது வது 1960-ம் வருஷத்திலிருந்து மத்திய சர்க்காரால் நடத்தப்படுகிற எல்லா பரீட்சைகளும் அதாவது ஐ. ஏ. எஸ்., ஐ. பி. எஸ். நடத்தப்படுகிற பரீட்சைகள் எல்லாம் ஹந்தியில் நடத்த வேண்டும் என்றும், முதலிய பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இங்கு எல்லா

28th March 1955] [Sri S. P. Thangavelu]

நடவடிக்கைகளையும் தமிழில் நடத்த வேண்டும் என்று சொன்னால் அங்கு மத்திய சர்க்காரால் நடத்தப்படும் பரீட்சைகளுக்கு இங்குள்ளவர்கள் போக முடியுமா என்பதை சிந்தித்துப் பார்த்தார்களா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன். இந்தச் சர்க்கார் இப்படிப்பட்ட முடிவிற்கு வரும் முன் மாகாண சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருடன் கலந்து முடிவுக்கு வந்தார்களா? இப்படிப்பட்ட முடிவுக்கு வருவதற்கு முன் அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தையும் மாகாண சர்க்கார் கேட்டார்களா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன். 1960-ம் வருஷத்திற்குப் பிறகு நியமிக்கப்படும் உத்தியோகங்களுக்கெல்லாம் ஹிந்தி தெரிந்தவர்களைத்தான் நியமிக்க முடியும். அப்பொழுது மாகாண சர்க்காரால் அமைக்கப்படும் திட்டத்தினால் இங்குள்ளவர்கள் அங்கு போக முடியாத நிலைமை ஏற்படும் என்ற காரணத்தினால் அந்தத் திட்டத்திற்கு மாகாண சர்க்கார் தங்களுடைய எதிர்ப்பைக் காட்டி ஞார்களா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன். அல்லது 1960-ம் வருஷத்திற்குப் பிறகு மாகாண சர்க்கார் தங்களுடைய நடவடிக்கைகளை யெல்லாம் ஹிந்தியில் நடத்தப் போகிறார்களா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன். ஆனால் அரசியல் சட்டத்தில் ஹிந்தியை தேசிய மொழியாக ஆக்க வேண்டும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். பல வருஷங்களாக அப்படிச் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அப்பொழுது நாம் கஷ்டத்தை அடையும்படியாக நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதை மாகாண சர்க்கார் ஆலோசனை செய்து பார்த்தார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அதனால் மத்திய சர்க்காருடைய சொல்கைக்கும் மாகாண சர்க்காருடைய கொள்கைக்கும் மாறுபாடு இருக்கிறது என்பதாக ஏற்படுகிறது. நம் முடைய மாகாண மக்களை கஷ்டத்தில் கொண்டு போகக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அந்த நிலைமையில் நாம் இப்பொழுது இருக்கிறோம்.

“இந்த ஆவடி காங்கிரசில் பண்டித ஜவாஹர் நேரு பேசும்போது, Nationalisation என்று சொல்லும் ஆங்கில வார்த்தைக்கு ஹிந்தியில் நேரடியான வார்த்தை இல்லை என்று தடுமாறி இருக்கிறார்கள், இப்படி சாதாரண ஆங்கிலச் சொற்களுக்கே, நேரடியான ஹிந்தி சொற்கள் இல்லாத போதே, இந்த ஹிந்தி மொழியை அரசியல் காரணத்திற்காக, நாம் புதிதாகக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று, நம் தலையில் சுமர்த்தப்படலாம். ஆனால் அதைக் கற்றுக்கொண்டால், அறிவுத்துறையில் நேரடியாக லாபம் பெற முடியாது. ஆகவே 1960-ம் ஆண்டில் ஐ.பி.எஸ்., ஐ.ஏ.எஸ். போன்ற பதவிகளுக்கு இந்த யூனியன் சர்க்காரால் வைக்கப்படும் பரீட்சைகளில் ஹிந்தியில்தான் பதில் எழுத வேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்துவார்களா, மாணவர்கள், என்று தெரிய ஆசைப் படுகிறேன். அப்படி மத்திய சர்க்கார் கட்டாயப்படுத்தினால், ஹிந்தியை அந்த பரீட்சையில் தனித்தால் மாகாண சர்க்கார், அம்முறையை எதிர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக சுகாதார இலாகா, உள்ளபடியே, இந்த மாகாணத்தில் வேலை செய்கிறதா என்று சந்தேகிக்கும் முறையில் அது வேலை செய்து வருகிறது. இந்த மாகாணத்தில் நடக்கும், பல உணவு விடுதிகள், சிறு னுண்டிசாலைகள், சுகாதார முறைகளை அனுசரிப்பதில்லை, அவ்விடுதிகள் தவறு செய்தால், அவ்விடுதியின் முதலாளி பிடிக்காதவராக இருந்தால் மட்டும், அவர் மீது, சுகாதார விதிக்குப்பிறம்பாக, காரியங்கள் செய்வதாக குற்றம் சுமர்த்தி பழி வாங்க அதிகாரிகள் முன் வருகிறார்களே தவிர, உள்ளபடியே, இந்த மாகாணத்தில் மக்களுடைய சுகாதாரம் பாதிக்கப்படும் முறையில் ஹோட்டல்கள் நடத்தப்படுகின்றன என்று கவனித்து நடவடிக்கை எடுத்ததாகத் தெரிய வில்லை. சென்னையில், இங்கே, பார்த்தால் சுத்தமாக உயர்ந்த ரக உணவு ஹோட்டல்களில் கொடுக்கப் படாமல் இருந்தாலும், மக்கள் சுகாதாரம் பாதிக்காத சுத்தமான உணவு சட்டத்தின்படி தயார் செய்து கொடுக்கப்படுவதில்லை. இது மட்டுமல்ல, மற்ற ஹோட்டல்கள் உணவு விதியை கவனிப்பதில்லை. உணவு பற்றுகுறை நாட்டில் இருந்த போது, அரிசி கிடைக்காத காரணத்தால், ஹோட்டல்கள் கலப்பட உணவு தயார் செய்தன. அப்படிப்பட்ட பழக்கம் இன்னும் இருந்து கொண்டேதான் இருக்கிறது. உணவுப்பொருள்கள், தாராளமாக,

[Sri S. P. Thangavelu] [28th March 1955]

குறைந்த விலைக்குக் கிடைத்தும், இந்த ஹோட்டல்கள், பழைய மாதிரியே கலப்படம் செய்து, பழைய விலைக்கே, உணவுப் பண்டங்களை விற்கின்றன. அதனால் அதிக லாபமும் அடைகின்றன. அப்பண்டங்கள் சாப்பிடும் மக்களுடைய சுகாதாரம் கெடுகிறது என்று அந்த ஹோட்டல் முதலாளிகள் கவலைப்படுவதில்லை. சுகாதார அதிகாரிகள் இதைக் கவனித்து நடவடிக்கை எடுப்பதும் கிடையாது. வியாதியஸ்தர்களை குணப்படுத்த ஆஸ்பத்திரிகளுக்குப் பணம் அதிகமாகச் செலவழிப்பதை விட, சுகாதாரத்தை பாதிக்கும் முறை காணித்தால், மக்கள் நோயை அண்ட ஒட்டாமல் தடுக்க முடியும். இதற்கு ஆவன சர்க்கார் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். உதாரணமாக, சென்னை கார்ப்பரேஷன், மற்ற பெரிய நகரங்களில், முனிசிபாலிட்டிகள், பெரிய ஹோட்டல்கள் வைத்து நல்ல சுகாதார முறையில் நடத்தலாம். அதன் மூலம் கூட, கார்ப்பரேஷன், முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு கணிசமான வருமானம் வரலாம்.”

DEPUTY SPEAKER :—“Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar.”

SRI A. RAMASAMY TEVAR :—“Sir, may I know when the Hon. Minister is going to reply to the discussion?”

DEPUTY SPEAKER :—“The Hon. Minister will reply at 12-45.”

12-10 p.m. SRI A. RAMASAMY TEVAR :—“To-day or to-morrow, Sir?”

DEPUTY SPEAKER :—“Today.”

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சர்க்கார் சமர்ப்பித்திருக்கும் மசோதாவை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள், சில யோசனைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது தேசத்தின் குறிக்கோள், கேஷமநல ராஜ்யத்தை நிர்ணயிப்பதே. அப்படிப்பட்ட ராஜ்யம் பூர்ணத்துவம் அடைவதற்கு, பரிபூரண நிலைமையை நிர்மாணிப்பதற்கு முதல் படியாக உள்ளது சுகாதாரம். நம் சர்க்காரின் முதல் கடமையாகும். தேச ஜனங்கள் நல்ல ஆரோக்கியத்துடன் திகழத்திரர்களாக இருந்தால் மாதிரியே, அவர்கள் பலம் பூரா என்றும் அடைவதற்கான மார்க்கம் ஏற்படுவதற்கு ஏதுவாக தேச முன் அப்படி முன்னேறுவதில், ஜனங்களின் சுகாதாரத்தை பாதிக்கக்கூடிய ஒரு பயங்கர வியாதி ஒன்று இப்போது தேசத்தில் பரவிக்கொண்டிருக்கிறது. அது தான் குஷ்டரோகம். இந்தக் குஷ்டரோகம் நாளுக்கு நாள் வேண்டியது மிக அவசியமாகும். இந்த பற்றி சர்க்கார் கவனிக்க ரிடத்தில் இது கொடுமான நிலைமையில் வெளிப்படையாகத் தோன்றுகிறது. இன்னும் சிலரிடத்தில் இது, மறைவாக இருந்து வெளியே தெரியாமலிருக்கிறது. இந்த வியாதியால் பிடிக்கப்பட்டவர்கள் மனதில் என்ன எண்ணம் தோன்றுகிறதென்றால், அந்த வியாதியை மறைக்க வேண்டும், வெளிப்படையாக காட்டிக்கொள்ளக்கூடாது என்ற மனப் பான்மை ஏற்படுகிறது. எதோ, சிறிதென்ப வியாதிகளை என்ற மனப் கொண்டிருப்பவர்கள் எப்படி வியாதியைப் பற்றி வெளியே சொல்ல யால் இந்தப் பெரும் வியாதி வந்து விட்டதென்று எண்ணி, வியாதியே இல்லாதது போல், அதை மறைக்க நினைக்கிறார்கள். இதில் பலர் வெற்றி பெற்று வருவதால், இந்த வியாதி வெளிப்படையாகத் தெரியாமல் பலர், அவ்வியாதியஸ்தர்களுடன் கலந்து உறவாடுவதால், அந்த வியாதி வெகு வேகமாகப் பரவிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த வியாதியை பரவ ஒட்டாமல்

[28th March 1955] [Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar]

தடுக்கா விட்டால், நம்நாட்டில் மனித பலத்தின் ஒரு பகுதியானது நமக்கு உபயோகப்படாமல் போய், நாட்டின் முன்னேற்றமே தடைபடும். ஆகவே இந்தக் குஷ்டரோகம் பரவாமல் இருக்க இனிமேல், அதைத் தடுக்கும் முறையில் சர்க்கார் கவனஞ்செலுத்த வேண்டியது அவசியமாகும்.”

“குஷ்டரோக நிவாரண நிலையங்கள் சில இடங்களில் இருக்கின்றன. அது நல்ல அருமையான காரியம் தான். ஆனால் அதிலே இரண்டுவித அபாயமிருக்கிறது. குஷ்டரோக நிவாரண நிலையங்கள், நகரங்களுக்குப் பக்கத்தில் இருப்பதால், அந்த நகரங்களுக்கு கிராமங்களிலிருந்து வரும் குஷ்டரோகிகளால், அபாயம் ஏற்படக்கூடியதாக இருக்கிறது. என்னவென்றால் குஷ்டரோக நிவாரண நிலையங்களுள்ள இடங்களில் ஓரளவுக்குத் தான் இந்த வியாதியஸ்தர்களுக்கு இடங் கொடுக்கப்படுகிறது. மற்றவர்களுக்கு இங்கு இடம் கிடைப்பதில்லை. இடம் கிடைக்காதவர்கள், பல ஊர்களிலிருந்து, வந்து, இடம் வாங்கலாமென்று இந்த நிலையங்களுக்கு அடிக்கடி போகிறார்கள். அங்கே குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையில் தான் இடம் இருப்பதால், அவர்களுக்கு அட்மிஷன் கிடைக்காமல், அவர்கள் பக்கத்து கிராமங்களில் தங்கி விடுகிறார்கள். அதனால் அந்தப் பக்கத்து கிராமத்திலும், அந்த குஷ்ட நோய் பரவ ஆரம்பிக்கிறது. அப்படிப்பட்ட கிராமம், மாணமதுரை பக்கத்தில் என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கிறது. மாணமதுரை பஞ்சாயத்து போர்ட் எல்லை பக்கத்தில் குஷ்ட நிவாரண நிலையம் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிலையம் ஒரு உயர்ந்த இடத்தில் இருந்து வருகிறது. அதிலிருந்து கொஞ்ச தூரத்தில், பக்கத்தில் ஏரிகள் இருக்கின்றன. மழை காலத்தில், இந்த நிலையத்தில் விழும் தண்ணீர் அந்த ஏரிகளில் போய் சேருகின்றது. இதனால் அந்த ஏரிகளின் ஜலம் சுகாதாரம் குறைவானதாக, அசுத்தப்பட்டுக் கிடக்கிறது. அப்படிப்பட்ட தண்ணீரை வயல்களுக்கு உபயோகப்படுத்துகிறார்கள், அங்கு சுற்று புரமுள்ள ஜனங்களும் உபயோகிக்கிறார்கள். இதனால் குஷ்டரோகம் விரைவாகப் பரவுகிறது. அங்கு குஷ்டரோக நிவாரண நிலையம் இருப்பதால், பல கிராமங்களிலிருந்து குஷ்டரோகிகள் அங்கு வந்து ஆஸ்பத்திரியில் admission-க்கு இடம் கிடைக்காமல் மாணமதுரையில் வந்து தங்குகிறார்கள், பலர் வாடகை வீடுகளிலும் தங்குகிறார்கள், வண்டி முதலிய வாகனங்களில் பிரயாணம் செய்கிறார்கள், காப்பி ஹோட்டல்களில் சிற்றுண்டி அருந்துகிறார்கள். இதனால் இப்போது, 10 வருஷங்களுக்கு வேகமாக, பயங்கரமாக குஷ்டரோகம் பல கிராமங்களில் புகுந்து பரவி விட்டது. எதனால் குஷ்டரோகம் ஒரு தொத்து வியாதியல்ல என்று சில வைத்திய நிபுணர்கள் சொல்லுகிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை. வேறு சிலர், அது தொத்து நோய் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இப்போது வேகமாக இந்த நோய் பரவி இருப்பதைப் பார்த்து, இது தொத்து வியாதி தான் என்று நினைக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த தொத்து வியாதி நாட்டிலே பரவாமல் தடுக்க வேண்டியது, கேஷம் நலராஜ்யத்தை உண்டு பண்ண கங்கணம் கட்டிக்கொண்டிருக்கும் சர்க்காரின் முதல் கடமையாகும். இதற்கு செய்யவேண்டியது என்னவென்றால், குஷ்டரோக நிவாரண நிலையங்களை வைத்திருப்பது சரிதான், ஆனால் ஆங்காங்கு வியாதி யஸ்தர்கள் இருக்கும் கிராமங்களுக்கு டாக்டர்கள் சென்று, அங்கே, அந்த வியாதியஸ்தர்களுக்குச் சிகிச்சை செய்ய வேண்டியது மிக முக்கியமாகும். அவ்வித வசதி எப்படி ஏற்படுத்தலாமென்றால், அம்மை குத்த, வேக் சினேடர்கள், கிராமம், கிராமமாக போய் அம்மை குத்துவது போல குஷ்டரோக வைத்திய உத்தியோகஸ்தர்கள் கிராமம் கிராமமாகச் சென்று, குஷ்டரோக வியாதியஸ்தர்களைத் தெரிந்து கொண்டு வாரம் ஒரு முறை அவர்களுக்கு அங்கேயே சிகிச்சை செய்ய வேண்டும். அவ்விதம் செய்தால் தான், இந்த குஷ்டரோகம், பரவாமல் நாட்டு ஜனங்கள் எல்லோரும் ஆரோக்கியமாக இருக்கவும், அவர்களுடைய சேவையால் நாடு முன்னேற்றம் அடையவும் முடியுமென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஆகையினால் இந்தவிதமாக கிராமங்களில் வேக்ஸிநேடர்களைப் போல் கிராமங்களில் போய் வேலை செய்யும் வைத்திய உத்தியோகஸ்தர்களை நியமித்து இந்த குஷ்டரோகிகளுக்கு சிகிச்சைக்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டியது முக்கியமாகும்.

[Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar] [28th March 1955]

“இன்னொரு முக்கியமான விஷயம் இப்போது நடக்கும் கேசும் நல்ல ராஜ்யத்தில் உயர்வு தாழ்வு இருக்கக்கூடாது. அந்த தத்துவத்தை அருசரித்து நடக்க சாத்தியமான ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்தையும் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். இப்போது நல்ல சந்தர்ப்பம் கிடைத்திருக்கிறது. நமது கேசும் நல்ல ராஜ்யத்தில் உயர்வு தாழ்வு என்ற பேதம் அடியோடு இருக்கக் கூடாது என்பதை உத்தேசித்து ஒரு புதிய ஏற்பாட்டைச் செய்தால் நல்லது. அதாவது நமது ராஜ்யத்தில் நிறைய ஓராசியர் பள்ளிகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்தப் பள்ளிகளுக்குக் கூடுமானவரையில் ஹரிஜனங்களை ஆசிரியர்களாகப் போட்டால் அந்தப் பள்ளிகளில் படிக்கக் கூடிய மாணவர்கள் உயர்ந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் தங்களுடைய ஆசிரியர் என்ற ஜோதியை மிகுந்த மரியாதையுடனும், பக்தியுடனும் ஆசிரியர்களிடம் நடந்து கொள்வார்கள். அதனால் அவர்களிடையே உயர்வு, தாழ்வு என்ற மனப்பான்மையே வளரவிடாமல் செய்ய வசதி இருக்கிறது. ஆகவே இதை நன்கு ஹரிஜனங்களையே ஆசிரியர்களாகப் போடுவதற்கு சர்க்கார் தக்க ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டுமென்பது என்னுடைய ஆலோசனை. இத்துடன் என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

12-18
p.m.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“Mr. Deputy Speaker, we are at the close of the discussion on the Budget for the year 1955-56. The Hon. the Finance Minister on several occasions when some of the Members on this side of the House attempted to invite his attention to certain glaring instances of atrocities committed by the Anti-Communist Front-walas and other anti-social elements said that he was feeling that we were exaggerating things. There were occasions when we tried our best to convince him about facts but we could not. I wish to stress one point. In certain parts of Malabar the situation is intolerable. I do not mind any organization legally fighting for the principles of other political parties. But I cannot understand an organization calling itself a cultural organization declaring itself anti-Communist, forming an anti-Communist front and openly preaching violence and personal attacks on people. This organization which receives foreign aid has been the subject-matter of discussion in this House also. On several occasions this has been brought to the notice of Government. Unfortunately it has culminated in certain murders. I do not wish to deal with things connected with the Attoli murder because it is sub judice. Day before yesterday I tried to invite the attention of the Hon. Minister to a number of activities in Irikkur firka. I wish to submit that we are people who never take any opportunity to slander Government or declare the whole police administration as inefficient. But the reality is there. A certain amount of inefficiency is also there. But we are not saying these words for propaganda sake or for the purpose of spreading scandal. We want to see such defects are rectified. We would give a certain amount of necessary co-operation for the Government and the department also to detect crimes.

“In this connexion I would submit that in last October in my Irikkur firka, under the leadership of the head of church in Eroor who is called Payyalu, fifty to sixty persons attempted to attack the person of an honourable lady, by name P. T. Mary. We

[28th March 1955] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

represented the matter to the Collector of Malabar. Even now after seven or eight months, the enquiry is still pending. No action has been taken. In December 1954, some twenty people have represented to Government and also to the Collector of Malabar with regard to the attempts made against certain persons by the head of the church and certain other candidates. Certain persons attempted to evict other persons. Certain Christian people believed those who joined the Kisan Sabha are anti-religious people. The Father of the Church in Eroor openly did propaganda that any Catholic who joins the Kisan Sabha organization is a sinner and should be boycotted and should not be allowed to reside in that area. There are Government documents to prove this. I hope Government would have received reports. In November 1954 a mad man caught hold of his child and dashed it against the wall and the child was broken to hundreds of pieces. These people took this as an opportunity and utilized it as an occasion to show that that man was a member of the Kisan Sabha. ‘They said,’ ‘Look here, these are the people who joined the Kisan Sabha.’ People ran helter skelter. There was confusion in that area. As a matter of fact the Police Officer who enquired the matter and who was on the spot was convinced that this Father of the church did propaganda in such a way. Last month another incident happened. I mentioned about it day before yesterday. I mentioned that one Karthyayini has submitted a petition to Government saying that there was an attempt to murder her husband and that her husband was not to be seen. What I submit is, so much of undesirable anti-social activities are going on under the cover of religion. So I would request the Hon. Minister one thing. I am glad that he is coming to attend the Teachers’ Conference in Malabar which is going to be held at Kozhikode. Will the Hon. Minister take that opportunity of enquiring personally into, what all I have said about the anti-social activities? He can contact the Congress leaders, the Praja-Socialist leaders and the Communist Party leaders or anybody he wants. Let him enquire into these things personally and let me be assured that he will personally look into these things; let him see that justice is done and the grievances of the poor people are redressed as far as the law is concerned. I do not say that Government are committing these things consciously. But there is such a feeling prevalent. Government should dispel such a feeling. I do want to tell the Hon. Minister that we are not exaggerating things. He is going to Malabar shortly. Let him verify things by personally enquiring and let him take action on the merits of the case. Without proper enquiry and conviction, these anti-social activities cannot be put a stop to. If the Hon. Minister does not enquire into these things personally and take necessary action but says that these Police Officers are doing their best, then it will embolden these people and more crimes will be perpetrated and the poor people would be put to a lot of trouble.

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [28th March 1955]

"With regard to Nagji Purushotham Company and the police excess there, an information has been received on 1st of March from the Inspector-General of Police that the District Superintendent of Police enquired into the matter, that he conducted an enquiry and that he had found that the charges levelled against the police were unfounded. But I understand in the first week of March the Subdivisional Magistrate enquired into the matter and has taken the evidence of those who had complained against the police excess and I do hope that the report he had submitted is with the Hon. Minister. When the case is handled by Judicial Officers, I hope that justice will be done. I wish to refer to the number of suicide cases. About 490 cases have been reported to have taken place, according to the official figures, in Malabar. I would request the Hon. Minister to enquire into the causes of these suicide cases. I can understand there are social and economic factors which had contributed to these cases. In fact there should be such factors. Without them, these suicides would not have taken place. This is a case worth examining and remedial measures should be taken.

"I am glad that in Tamilnad so many textile mills are being opened. The textile industry is flourishing in Tamilnad and the capitalist owners of these mills are getting considerable profit. But I would invite the attention of Government and of the Members of this House that in that part of this State, viz., Malabar, the textile mills are closed. Why is it that the Aaron Mills is closed for the past 13 or 14 months? Why is it that the Kodakkal factory is closed? Why is it that the Standard Cotton and Silk Factory, Kozhikode is closed? What steps have been taken by Government to re-open these factories? There is no proper understanding of the labourers' conditions by the managements concerned. I can prove with facts and figures that some managements are threatening closure just to make the workers yield. In this connexion you may think that it is because the workers are going on strike and because they are fighting, certain factories are being closed. It is not so. I am the President of the Aaron Mills Workers' Union, which has a membership of 1,300 workers. One thousand four hundred workers are working in Aaron Mills. Before the closure of the Mills, for full three months, the workers have not been paid their wages. The workers have not been paid any bonus at all for full three years before the closure of the mills. The workers' rights were not recognized. The Hon. Minister for Labour was good enough to admit these facts on the floor of this House. We never went on strike. It is not due to the activities of workers that the mill was closed. Many of the industrial concerns are closed. With the steep fall in price of agricultural products, there is no work in pepper gardens. The agricultural workers have got no job. There should be strong propaganda and we should see to it that the morale of the people is heightened. I do hope the Hon. Minister would take into account what I have said and do the needful. The Hon. Minister should take some pains to give full consideration to what all I had said."

28th March 1955]

DEPUTY SPEAKER:—"The hon. Member's time is up."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"I would request the Hon. Minister to note that 90 per cent of the patients in Malabar are suffering from cancer. That disease is causing a great nuisance. I would request the Hon. Minister to open a cancer ward in Kozhikode hospital. I also request an "Eye Relief Camp" be opened at Balathur. Government was pleased to send a medical officer to enquire and the medical officer has submitted his report. I would request the Hon. Minister to see to it that an 'Eye-Relief Camp' is opened in Balathur in Irrikur firka."

* SRI M. NARAYANA KURUP:—"Mr. Deputy Speaker, 12-30 p.m.
Sir, in getting the Appropriation Bill passed the Government are doing the easiest part of their job. We know that in a democracy and the Party system which prevail, the conclusion in such matters is almost foregone. True, Sir, the Assembly is supreme in financial matters. But, apart from discussing matters and sanctioning the required amounts, no effective device has yet been discovered to control that expenditure. Now, the Estimates Committee has been formed and it remains to be seen how far the work of the Committee will help the Government and also to control the expenditure that has been sanctioned by this House. It is natural that even in countries where there are a democratic tradition and working of parliamentary system, this aspect of the question, namely, control by the Legislature of the sanctioned amounts, is yet to be tackled and I mention this because that shows the heavy responsibility on the Ministers who, being the highest officers of the Executive, must exercise strict vigilance over their departments and see that every pie that is spent is properly spent. The Hon. Minister has assured us and on our part, through the Estimates Committee we will also contribute our mite in this respect. But it is certain that unless we have the complete help, co-operation and direction from the Government and their departments, nothing useful can be turned out by a few Members constituting themselves into a committee.

"Another point I want to impress upon the Hon. Minister is that the works for which amounts have been sanctioned must surely be taken up. There have been instances, not one but many, where amounts are sanctioned in the Budget proposals for certain works but they are not started and next year they are almost dropped. I do not know what procedure is followed by the Government and the Ministers. I do not know whether they have any periodical review of the works taken up. If not, I would request the Hon. Ministers to call for a periodical report of the works that are taken up with special reference to works that are not being taken up and stating the reasons why they are not taken up. Then, in submitting memoranda and information for the coming Budget, this House may be informed by directly pointing out that such and such works sanctioned in the previous year were not taken up and stating the reasons why they were not taken up.

[Sri M. Narayana Kurup] [28th March 1955]

Now, we are in the wilderness whether a work is taken up or executed. I would also request the Government to supply us with information showing whether a work was taken up but not concluded and whether it did not progress as was expected. That will help us in appraising the working of the various departments and convincing ourselves that it was for no fault of the Government that a particular work was not done.

"In giving us the information about the Budget proposals themselves we are given the previous year's estimate, the revised estimate, and the estimate for the coming year. I would submit that there is no data as to the actuals. We know that it is only when we get the audited accounts that the final accounts can be supplied. But I believe that with regard to both receipts and expenditure the Government would be getting monthly reports. It will be very helpful to us if the Government can supply at least roughly information with regard to receipts and expenditure up to the very last date so that we may have an idea of the general trend of the income from various sources and the expenditure incurred by the Government.

"Another point is with regard to block grants. In this Budget we have provided lakhs and even crores of rupees, only earmarking them for particular subjects. The Ministers have assured us that they will give due consideration to all matters before any particular scheme is sanctioned. Especially in the fields of National Extension Service, Local Development Works and others I hope the Government will take everything into consideration and while they want to get the maximum result, they will also see that backward areas are preferred for the purpose of these works being taken up.

"Then, many of the works are to be executed through the Local Government departments. It is the Government that sanction the scheme and the estimate. But when once they are sanctioned, it seems that the Government wash their hands off such schemes because when we put questions, the Hon. Ministers say that it is the concern of the Local Government—the district board or the municipality. None the less, it is the Government that give sanction for the work. Many of the works of the local boards go by default because there is not sufficient technical personnel to prepare the scheme and execute the same. While I fully agree that the Government should exercise their control in sanctioning a scheme and the expenditure thereon, I submit that they should not leave it at that. They must see that such sanctioned schemes are taken up by the local bodies. They must provide the necessary engineers and the expert staff for preparing the estimates and putting through the scheme. Schemes that have been sanctioned years ago are still not executed because the estimates are not sanctioned and engineers are not available. Therefore, in order that we may not lag behind in the matter of Local

28th March 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

Development Works like drinking water-supply schemes and rural road schemes, the Government must provide these local bodies the necessary staff and other facilities for executing those works."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் 12-35 அவர்களே, கிட்டத்தட்ட 23 நாட்களாக நடந்து வந்த பட்ஜெட் விவாதம் P.M. முடிவடையும் தருணத்தில் நான் பேசுகின்றேன். இந்தச் சமயத்தில் பட்ஜெட் தயாரிக்கும் முறையைப் பற்றி சில யோசனைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

"இப்பொழுது தயாரிக்கப்பட்டு வரும் பட்ஜெட்டில் விவரங்கள் பூராவையும் தெரிந்து கொள்வது சாத்தியமில்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இப்பொழுது சபை முன்பு வழக்கமாக வைக்கப்பட்டு வரும் பட்ஜெட் தயாரிப்பின் அடிப்படை கொள்கையிலேயே மாறுதல் ஏற்பட வேண்டுமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். வழக்கமாகத் தயாரிக்கும் முறையிலேயே ஆபீஸ் குமாஸ்தாக்கள் சென்ற வருஷ புள்ளி விவரங்களை அப்படியே வைத்துக் கொண்டு அடுத்த வருஷத்திற்கான பட்ஜெட்டைத் தயாரித்து விடுகிறார்கள். பார்த்தவுடன் மலைக்கக் கூடிய அளவு புல் தகங்கள் என்னவோ கனமானதாக இருக்கின்றனவே தவிர அவற்றி லிருந்து எல்லா விவரங்களையும் சுலபமாகத் தெரிந்து கொள்ளக் கூடியனவாக இல்லை. இப்பொழுது தயாரிக்கப்படுகிற பட்ஜெட் மெமொராண்டத்தையே அடியோடு மாற்றி புதிய முறையில், எல்லா விவரங்களையும் தெரிந்து கொள்ளக் கூடிய முறையில் அவற்றைத் தயார் செய்வது மிகவும் அவசியம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதில் ஒரு கஷ்டமும் இருக்கிறது. அடுத்த வருஷம் மார்ச் மாதத்தில் சமர்ப்பிக்கப் பட வேண்டிய பட்ஜெட் இவ்வருஷம் ஏப்ரல் மாதத்திலிருந்தே எல்லா இலாக்காக்களிலும் தயாரிக்க வேலை ஆரம்பமாகி விடுகிறது. அதனால் இவ்வாண்டு எந்தெந்த இனங்களில் பணம் அதிகம் செலவாயிற்று, எந்தெந்த இனங்களுக்கு இன்னும் அதிகப் பணம் வேண்டும் என்பது போன்ற அனுபவங்களைக் கொண்டு அடுத்த வருஷ பட்ஜெட்டைத் தயாரிக்க வசதியில்லை. இதனால் நிதி இலாக்காவிலுள்ள குமாஸ்தாக்களின் எண்ணிக்கையைக் கொஞ்சம் அதிகப் படுத்தினாலும் கூட, வருகிற வருஷத்திய பட்ஜெட் தயாரிப்பு வேலை இவ்வருஷம் நவம்பர் மாதத்திற்குப் பிறகு தான் ஆரம்பிக்கப்படவேண்டும் என்பதாக ஒரு உத்தரவு போடவேண்டும். நவம்பர் மாதத்திலிருந்து மார்ச் மாதத்திற்குள் நான்கைந்து மாதங்கள் இருப்பதால் பட்ஜெட் தயாரிப்பு வேலை பூர்த்தியாகிவிடும். இப்படிச் செய்தால் இவ்வாண்டு நமக்கு ஏற்படுகிற உண்மையான ஏழு, எட்டு மாத அனுபவத்தைக் கொண்டு வருகிற வருஷத்திய பட்ஜெட்டைத் தயாரிக்க வசதி இருக்கும். அதனால் உப மான்ய கோரிக்கைக்கு சபை அனுமதியை நாடி வரவேண்டிய சந்தர்ப்பம் இல்லாமலே கூட போய் விடும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

"அதோடு இன்னொரு விஷயத்தையும் சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு பொதுப்பணத்தை ஏராளமாகப் பல பல இனங்களுக்காக நாம் சாங்ஷன் செய்கிறோம். இந்தப் பணம் சரியான முறையில் செலவழிக்கப் பட்டு வருகிறதா என்றும் நாம் பார்க்க வேண்டிய ரொம்பவும் அவசியமாகும். இன்றைக்கு அந்தப் பணம் பெருவாரியாக ஊதாரித்தனமாகச் செலவழிக்கப்படுகிறது. இதற்கெல்லாம் நான் விவரங்கள் கொடுக்க முடியும். ஏதோ போகிற போக்கில் சர்க்கார் அதிகாரிகள் லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள், சர்க்கார் இலாக்காக்களில் ஊதாரித்தனமாகச் செலவழிக்கப்படுகிறது என்றெல்லாம் நான் சொல்வதாக நினைப்பதில் அர்த்தமில்லை. சிலில் லஞ்சை எடுத்துக் கொண்டாலும், சர்க்கார் நேரடி மேற் பார்வையின் கீழ் நடக்கக் கூடிய தொழில்களை எடுத்துக் கொண்டாலும் அங்கே பல தவறுதலான முறைகள் கையாளப்படுவதால் ஏராளமான பணம் விரயம் செய்யப்படுகிறது. இவை அஸ்தியப்படுத்தக் கூடிய தன்மையில் இல்லை. பொருட்படுத்தக் கூடிய அளவில் வெகு பரந்த அளவில் ஊதாரித்தனமாகச் செலவழிக்கப்பட்டு வருகிறது. இதை உணர்ந்து எந்

[Sri M. Kalyanasundaram] [28th March 1955]

மென்று சர்க்கார் கருதுமானால் உடனடியாக நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டும். குத்தகைதாரர்களை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுவது கூடாது என்பதையும், அப்படி வெளியேற்றுவதைத் தடுக்க வேண்டுமென்பதையும் சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன்.

“இந்தப் பிரச்சினை இவ்வாறிருக்க போலீசார் வந்து தலையிட்டு விவசாயிகளைத் தாக்குவது நியாயமா என்பதை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும். குத்தகைதாரர்கள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படக்கூடாது என்பதை அரசாங்கம் ஒத்துக்கொள்ளும்போது, விவசாயிகளுக்கு நிலங்களைக் குத்தகைக்காவது கொடுக்கவேண்டுமென்று நிலப்பரப்புக்களை சர்க்கார் வருந்தித் கேட்கும்போது விவசாயிகளைப் பாதுகாக்கக்கூடிய முறையில் அல்லவா போலீசார் நடந்துகொள்ளவேண்டும்? தங்களுடைய உரிமைகளுக்காகப் போராடும் விவசாயிகளை போய் தாக்குவது சிறையில் வைப்பது போன்ற காரியத்தில் ஏன் போலீசார் ஈடுபடவேண்டும்? நான் ஒத்திவைப்புப் பிரேரணை கொடுத்தது சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கும். ஒத்திவைப்புப் பிரேரணையில் இருக்கும் அம்சமென்ன? விவசாயிகள் குத்தகையைக் கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொல்லவில்லை. மிராசுதாரர்கள் குத்தகைக்கு நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களை கூலிக்கு வேலை செய்வதாக எழுதிக்கொடுக்கும்படி வற்புறுத்துவதைத்தான் விவசாயிகள் ஆட்சேபிக்கிறார்கள். தகராறு தீர்த்தால்தான் குத்தகையை அளிப்போம் என்று விவசாயிகள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது சிலில் விவகாரமாகும், மிராசுதாரர்கள் கோர்ட்டுக்குப்போய் வாதாடவேண்டிய விஷயம். தொழிலாளர்கள் விஷயத்தில் இன்டஸ்ட்ரியல் டிரிப்யூனலுக்குப் போகவில்லையா? அதேமுறையில் குத்தகை பாக்கி மிராசுதாருக்குச் சேரவில்லையென்றால் மிராசுதார் என்ன செய்யவேண்டுமென்றால் சிலில் கோர்ட்டுக்குப் போகவேண்டும். சிலில் கோர்ட்டில் கேசு போட்டு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளட்டும். அதைப்பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை. அப்படிச் செய்வதற்குப் பதிலாக போலிஸ்காரர்கள் போய் விவசாயிகளை அடித்து அவர்களைப்பிடுகிறது. நெல்லைப் பிடுங்கி வண்டியில் போட்டுக்கொண்டுபோய் மிராசுதாரர்களின் வீட்டுக்குக் கொண்டுபோக ஏன் போலீசார்கள் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும்? விவசாயிகள் குத்தகையைக் கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொன்னார்களா? இல்லையே. கொடுக்க சித்தமாகத்தான் இருந்தார்கள். குத்தகை சீட்டுக்குப் பதிலாக கூலி வேலை செய்வதாக எழுதிக்கொடுக்கும்படி மிராசுதாரர்கள் அவர்களை வற்புறுத்தியதிலிருந்துதான் தகராறு ஏற்பட்டது. குத்தகை விவசாயிகள் மிராசுதார்களுடைய வற்புறுத்தலுக்கு இணங்காததன் காரணமாக தகராறு ஏற்பட்டு 80, 90 விவசாயிகள், ஆண் பெண் அனைவரும் போலிசாரால் அடிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். போலிசார் சேரிக்குள் நுழைந்து வீடு வீடாகச் சென்று விவசாயிகளுக்குத் தொந்தரவு கொடுத்திருக்கிறார்கள், என்றால் போலிசார்களின்பால் விவசாயிகளுக்கு எப்படி நல்ல எண்ணம் ஏற்படமுடியும்? விவசாயிகளுக்கும் போலிசார் பாதுகாப்பு அளிப்பார்கள் என்று விவசாயிகளிடையே எப்படி எண்ணம் உண்டாகமுடியும்? போலிஸ்காரர்களைப்பற்றி பொதுமக்களிடையே எப்படி மனோபாவம் மாறமுடியும்? தொழிலாளிகள், விவசாயிகள்தான் பொதுமக்கள். நிலப்பிரப்புக்களும் முதலாளிகளும் மட்டுமல்ல பொதுமக்கள். அவர்களிடத்திலே மனோபாவம் மாறவேண்டுமானால் போலீசாருடைய நடத்தை மாறக்கூடியதாக இல்லை. கடையநல்லூர் இன்னும் மற்ற இடங்களில் போலிஸ்காரர்கள் எப்படி நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்? விருப்பத்தகாத முறையில் நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அது சரியல்ல. ஐக்கிய லாளிகளுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் இடையே எழும் ஆகவே, தொழிலாளிகளுக்கும், மிராசுதார்களுக்கும் இடையே எழும் தகராறுகளிலும், போலீசார்கள் எப்படி நடந்துகொள்ளவேண்டுமென்பதற்காக சர்க்கார் தங்களுடைய கொள்கையை வரையறுத்துவிடவேண்டும். அமைதிக்கும் ஒழுங்குக்கும் பங்கம் ஏற்பட்டால்தான் போலீசார் தலையிடுவண்டும் ஒழுங்கு, தொழிலாளி-முதலாளி, விவசாயி-மிராசுதார் தகராறுகளில் போலீசார்கள் தலையிடக்கூடாதென்று சர்க்கார் ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். இந்த முறையில் போலீசார் நடந்துகொண்டால்தான் போலிஸ்காரர்கள் பொதுமக்களுடைய சேவர்கள் என்ற எண்ணம் மக்களுக்கு ஏற்படும்.”

[28th March 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

போலீசார்கள் நிலப்பிரப்புக்களுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் ஆதரவு கொடுக்கக்கூடியவர்களாகத்தான் கருதப்படுவார்கள். போலீசாரின் போக்கை மாற்றத்தக்க நடவடிக்கையை எடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Mr. Speaker, Sir, 12-52
the Hon. the Deputy Leader of the Opposition dealt with the P.M.
framing of the Budget and the procedure adopted in connection with that and also referred to the fact that sufficient information has not been given to the hon. Members so as to enable them to understand the Budget properly. As far as the framing of the Budget is concerned, it is taken up during October when proposals are formulated for the next year. Hon. Members are aware that as far as Part I Budget is concerned, the schemes and the expenditure, etc., are already fixed up and there is no question of going away from that. Therefore, with regard to the framing of the Part I Budget with reference to the schemes already sanctioned and which are in execution or which are being executed, there is no scope for any change and they have to be proceeded with. But, in addition to the Part I Budget which refers to the already existing schemes, there is, what is known as, the Part II Budget under which new schemes are taken up for sanction. All those schemes are put up before the Minister dealing with the concerned Department or the particular portfolio and the Finance Minister also comes into the picture at that stage and considers whether a particular scheme should be considered as a Part II scheme for the subsequent year. If it is agreed that it should be considered as a Part II scheme, then it goes before the Standing Finance Committee for scrutiny and after scrutiny and sanction by the Standing Finance Committee, it goes to the Cabinet for final approval. Ultimately, the Cabinet decides what are the new schemes which should be taken up during the subsequent year. Once a scheme is sanctioned and it goes into the Part II Budget and is taken up for execution in the subsequent year, it goes into the Part I Budget immediately. Therefore it is a continual process of new schemes being taken up and getting absorbed in the regular Part I Budget. It goes on like that. This is so far as the revenue part of the Budget is concerned, and therefore there is no question of want of information as far as anything is concerned. As far as the Part I Budget is concerned, as I have already explained, they relate to schemes which have been already sanctioned and which are in operation. With reference to those schemes, there is no question of withholding any further information. Hon. Members should be aware of the entire picture as far as these schemes are concerned.

“As far as the Part II schemes are concerned, we print the list of schemes which are proposed to be taken up during the subsequent year. It will not be possible to give a detailed account of each scheme in the printed Memorandum because they are so many and especially, when there is money available, Part II

[Sri C. Subramaniam] [28th March 1955]

schemes are taken up in hundreds. Therefore, it will not be possible to give all the details with reference to each one of those schemes. So, if hon. Members require any information with reference to any Part II scheme, the best thing would be to ask for further particulars and get the required information. That will serve a more useful purpose than printing everything and circulating it to every member. So much so, the Memorandum will become bulky and the tendency will be not to look into it at all. Seeing the bulkiness of the Memorandum, hon. Members may get frightened and think 'what is the use of going through 1,000 or 2,000 pages'. So the best thing for the Members would be to get the particular information they want and it is only by working in this way that we will be able to carry on the Budget discussion and also the framing of the Budget. But, subject to this initial reaction of mine, I am prepared to have this discussed with the leaders of the various parties and find out whether a more suitable method can be evolved for the purpose of giving better and more detailed information to hon. Members to enable the Members to discuss the Budget. Not only that. As was pointed out by Sri M. Narayana Kurup, they can also find out whether particular schemes, which have been sanctioned, have been taken up, how they are being executed and whether they are being done properly. Subject to taking a further decision on this matter, I have already expressed my initial reaction.

"The Hon. the Deputy Leader of the Opposition referred to the attitude of the Police and wished for a State wherein the use of arms by the Police will not be necessary. That is the dream of everybody. Every idealist dreams of a State where the State won't function as such, but each individual will realise his own responsibilities and carry out his duties so that interference by a third party is absolutely unnecessary. The ideal State is one where the State as such does not function. The community functions for itself, but I do not know when we will attain that state. But till then we have to carry on under the prevailing circumstances and in the circumstances prevailing I am afraid we cannot do away with the Police. On the other hand, there is demand even from the Communists for greater Police protection against what Sri T. C. Narayanan Nambiar characterized as Anti-Communist front, Anti-Communist propaganda and Anti-Communist activities. Therefore, it is not only those who support the Police that are feeling the necessity for police protection but also those who are operating against the Police force that now want police protection. I could very well understand the situation in which Sri T. C. Narayanan Nambiar finds himself. He has to seek police protection against those persons whom he styles as Anti-Communists. After all, he would very well realise now why people sought protection against Communist activities when they wanted to convert the people by methods of violence. I am sure he would now appreciate the attitude of the people who wanted Police protection as against the Communists when violence was their programme. I am not referring to any state of affairs now

28th March 1955] [Sri C. Subramaniam]

prevailing, but I am referring to the past state of affairs when their very programme was to adopt methods involving violence and it necessarily meant violence against the community, whether they belonged to the Police or other sections of the society. I am sure he will now very well appreciate the feelings of those people. (Interruption by Sri M. Kalyanasundaram.)

"I am very well aware of the implications of my statement. That is why, I am immediately trying to correct any mis-apprehension or mis-understanding which may be created by my statement. As far as the Government are concerned, we do not want to encourage acts of lawlessness or acts of violence by anybody, either by Communists or by persons who call themselves as 'anti-communist front' and indulge in acts of violence against Communists. As far as we are concerned, we are bound to give protection even to Communists whenever they complain that acts of violence are committed against them or that lawless methods are being adopted to put down the Communist Party. Even though the Communist Party members might have no faith in the Police Department or in the Police officials, still I may assure them that as far as the Government are concerned they would give protection to every person who is a citizen of this country and who is entitled to the protection of the State irrespective of the political beliefs he may hold. No doubt, when these political beliefs result in actions which are against law or which involve violence, then of course the Police will come down on them for committing these acts. But, apart from that, if anybody else should indulge in acts of violence, indulge in lawlessness in dealing with the Communists, I may assure hon. Members that Communists will have enough of Police protection, and that the Police also will not deal with that matter in any spirit of vindictiveness, saying that the Communists behaved in such and such manner in the past and that they did not deserve protection. As far as the policy of the Government is concerned, it is to give protection to one and all and that assurance I shall try to carry out to the best of my ability

"Particular reference was made by hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar with reference to the law and order situation, with reference to the unemployment situation and with reference also to the number of suicides which are taking place in Malabar. He said that suicides which are taking place there are really not suicides but crimes which are committed by certain persons and passed on as suicides. I know the difficult conditions prevailing in certain areas; but it is not the general picture there. In certain areas, the situation is rather a little bit difficult, but we are trying to do our best. Unless political parties also create a proper atmosphere, it will be very difficult to deal with this matter. If persons belonging to certain political parties try to foist cases on persons belonging to other political parties and attribute to them certain acts of violence or as having committed offences against them, and then, simply because certain resolutions are

[Sri C. Subramaniam] [28th March 1955]

passed at a public meeting or that a large number of people put forward a petition saying that these offences are committed by so and so, it will not be possible to take action by the Police on mere resolutions or on mere representations. As far as the Police are concerned, they should have proper and reliable evidence which can stand before Courts of Law. If there is proper and reliable evidence only, a person can be arrested and a case can be put against him. When difficult conditions are prevailing not only because of the economic situation but also because of the factious spirit which is prevailing there and whatever may be the reason for that, it will be very difficult for the Police to function. That is the difficult situation prevailing there. When action is taken by the Police against a person, one Party agitates for the transfer of the Police officer responsible for taking action and when action is taken against another person, another Party takes up the matter and says that the Police Officer should be immediately transferred. In such a situation, how can the Police function properly? Apart from these things, I do agree that if the Police misbehave, it should be brought to the notice of the Government and action should be taken against them if they actually misbehave. But if every individual case and if every individual incident should be discussed on the floor of this House and condemnations should be made as against the Police, how can the Police function properly? I am not saying that hon. Members ought not to bring to the notice of the Government any incidents. But if individual cases are brought before the House and discussed and opinions expressed thereon, and if even during the stage of investigation we express opinions and condemn the Police, certainly that is not the atmosphere in which the Police can function properly and firmly. Therefore, I would appeal to the hon. Members if there are any individual cases to make representations to the Ministers or to the high Police officials to take action. If ultimately nothing happens in spite of representations there will be time enough to refer to these incidents and say that in spite of representations the Minister did not take action or that the Inspector-General of Police or the District Superintendent of Police did not take action. If as soon as the incident happens we make it a habit and a policy to raise it on the floor of this House and discuss it and make allegations against the Police Officers or make allegations against certain persons, certainly it is not the best method of dealing with the situation. I would appeal to hon. Members to desist from the habit of referring to incidents especially those which are in the course of investigation by the Police. But, of course, with regard to cases which are pending before Courts of Law we cannot deal with those matters here as they are *sub judice*. But even with regard to matters which are under investigation by the Police we must be very careful. The Police should not be made to think by any action on our part here that they would have to act in a particular way and then only they would be able to satisfy the parties or be able to satisfy the Ministers. Such an atmosphere should not be created. As

28th March 1955] [Sri C. Subramaniam]

far as investigation is concerned they should be free to act and if anything goes wrong they should be made responsible for it. That is the only method to deal with these things. We are trying our best to improve the methods of investigation and see that corruption does not creep in even during the course of investigation. All that we are trying our best to do. We are hoping to evolve certain methods which will to a certain extent improve the general standard of investigation. I would request the hon. Members also to co-operate with the Government in creating a proper atmosphere for the Police to function. If in spite of that the Police go wrong, the Government are bound to and hon. Members are bound to point out the faults committed by the various officials and then if no further action is taken, it is open to Members of the House to condemn the Police Department and the Government with reference to those incidents. Therefore, in my humble view, that is the only way of creating a better atmosphere especially if we are to function as political parties. Then alone it will be possible for the Police to act impartially.

" Sir, emphasis was laid on land reforms and the difficulties arising out of this fluid situation now were also pointed out by the hon. Deputy Leader of the Opposition and very many hon. Members. They said that because of the announcement made that the law relating to land reform would be introduced very soon (Sri Kalyanasundaram: 'because of the delay') yes, because of the delay in bringing in that legislation, difficulties are being created in the way of agriculturists and tenants particularly. I do realise that in the period of transition, difficulties are created. But if we leave apart individuals as such, and if we look at the problem objectively, I am not quite sure whether the difficulties which are put forward now are really difficulties. I shall illustrate my point. Supposing we now decide with reference to the details of the legislation—I am not giving out any principles which have already been decided upon. I am saying just for illustration—and say that a person can hold only a certain extent of land and the rest should be distributed to certain categories of people, whatever the difficulties that might arise in the interim period, they are not going to stand in the way of enforcement of the law. It may be that a particular class, that is, the landlords are affected and A and B of the particular category may not get lands, but instead C and D of that category may get. Even though the landlord's rights are restricted, even though he is dispossessed of his lands and even though A or B may not get anything, C and D in the same position and category may get and thus the community as a whole will be benefited. It is not going to create much of difficulties. Of course, as individuals some may lose certain rights, but the community as a whole would be benefited. If A who is an agriculturist or landlord's labourer does not get, another B who will be in the same situation will get that land. Therefore, if we view the problem from an objective point of view, temporary and individual difficulties apart—individuals are important enough—we need not think that the entire land

1.10
p.m.

[Sri C. Subramaniam] [28th March 1955]

legislation will become ineffective and that we will not be able to enforce it simply because of these difficulties.

"So also with reference to personal cultivation. If we fix a certain limit for personal cultivation, all the other lands will have to be leased to persons of certain categories or classes and each person in that category will be entitled to get 3, 4 or 5 acres of land for cultivation, as tenant. Even though a particular tenant may lose that advantage in that class, other persons belonging to that class will be benefited generally, if we make a law to that effect. Therefore, if we look at the problem in this way, leaving alone individual difficulties which we are now facing during the transition period—individuals are important enough, they also count—but individual difficulties should not be exaggerated; it cannot be said that the entire legislation will become ineffective because of these.

"Unfortunately, landlords think that simply because they get some lease deed or some other deed executed by the tenant that he is working as a farm-servant, they will be able to get over the law. It is very un-usual and that itself will create a suspicion. I do not know how the landlords are going to gain in any way. These are foolish things, and they are trying to arrest the flow of the ebb just by stretching their hands; it is not going to help them by foolishly doing things like this and the law is not going to be stopped and made ineffective by these actions and inoperative by creating difficulties. That is why we have been trying our best to see that the land legislation is brought forward as early as possible and that the transition period is over as early as possible so that settled conditions would prevail in the agricultural sector in the interests of both better production and persons engaged in this industry. Therefore, I say that we are aware of the difficulties and individual problems created during the transition period and that is why we are trying our best to hasten the formulation of the various proposals and make it a law as early as possible. So, hon. Members need not go under the impression that we are unaware of these difficulties; but the difficulty is to find a real and effective solution for the purpose of solving this problem and that is the thing which is engaging the attention of the Government. We want to take a decision which would not lead to greater difficulties and that is the only anxiety which the Government have got.

"Then reference was made by the hon. Member Sri Ganapathy and also by certain other hon. Members to the famine conditions prevailing in certain parts of the State, particularly in Tirunelveli district. I shall certainly look into that. But I am sure if such conditions are prevalent in any particular district, the Collector would have brought to the notice of the Government and the Board of Revenue and if as a matter of fact there is any particular area now which is affected and which needs immediate relief, that will be looked into and the Government will take early action in that

[28th March 1955] [Sri C. Subramaniam]

matter. In this respect also we have to be a little bit careful. After all, it is not as if simply because there is failure of one monsoon, there are famine conditions prevailing there. I do agree that Nanguneri area has faced a continuous failure of monsoons for the last four or five years and it is engaging the attention of the Government to give relief to these people who are affected.

"Then reference was made to Neiveli and I am glad our legislators went there and had an idea of what is going on there. Sir, the problem now is that we have reached a stage wherein it would not be possible to reach the lignite. It is not merely lignite, now it is the water problem that has got to be tackled. There is water below the lignite which is likely to flood the entire area if it is not properly protected. That is why now experiments are being carried on to see whether the pressure of the water cannot be lessened by pumping out water by using high power pumps there. Our experts have advised us that if it would be possible to depress the water level to a particular point in a particular area, we can carry on operations of mining lignite in that area without any danger whatsoever. Therefore we are now engaged in getting the necessary pumps to carry on experiments to find out whether it would be possible to depress the water level and for the purpose of depressing the water level to a sufficient extent, what would be the power of the pump which would be required and that is the main problem which is being tackled now. I am sure very soon we would be able to reach a decision in this matter and it would be possible to quarry lignite there.

"In carrying out this project, it should not be thought that incidental difficulties, especially to persons who are living in that area, would not be created; they are bound to be there. And we cannot have it both ways—have the lignite and leave the land as it is. That is why we passed a legislation that we should pay compensation for lands acquired and according to that law, compensation will be paid. But over and above that if we want further concessions to be given, that might be considered. But we must pay compensation on the merits of each area and each case and it cannot be done in a general way. But it will be the duty of the Government to see that in exploiting this lignite mine, in no way difficulties should be created to those people who are living there and who are forced to leave those places and migrate to other places. That would be borne in mind by the Government and facilities whatever they are, to the extent possible will be afforded; but they cannot create ideal conditions to prevail. When people have to migrate from one place to another certain difficulties will have to be faced by them and that is in the interests of the State as a whole, because it is very important that the mine which is available has got to be exploited, so that our State may industrially develop and prosper.

"Reference was made to the labour problem there. It is not a charitable institution which is being run there for the purpose of paying wages to the labour; to employ the labour always. The

[Sri C. Subramaniam] [28th March 1955]

work that is carried on there is of such a nature that it has to be stopped at a particular stage and certainly we cannot employ the labour force without any break, they will have to be disbanded (Mr. Kalyanasundaram. 'They may be re-employed'.) When further work is taken up and when that particular work is suitable for the persons, it would be possible to re-employ those who were discharged. That assurance is always there. Therefore, it should not be said, particularly when Government money is involved, that the labour should always be engaged; especially, when it is only a Pilot Project, when only experimental work is going on, it should not be said that the labour should be continuously engaged and they should be paid wages continuously. At that rate, no Government scheme can be carried out and all the private interests can say that the public sector is a complete failure. If we want that the public sector should work efficiently, then we should not object if the Government disband the labour personnel whenever that personnel is not necessary for the purpose of the work that is being carried on there. I may assure hon. Members that we are not sending away any person who has worked there and who has taken an interest in the work; they are certainly re-employed and we know it would be to the interest of the Government scheme itself.

1-20 p.m. "I am sure all these experiments will be carried out very soon and we will be able to exploit the lignite to the best advantage possible. I am glad in that a batch of hon. Members had gone to Neiveli and seen the actual spot. But I am sorry they would not have been able to see any actual operations going on there because at that stage we have stopped the work for further measures to be taken. When further work is taken up and when the actual work is going on, I am sure another batch of hon. Members would go to Neiveli and see the actual working carried on there. Incidentally, reference was made to the baling of water to the agriculturists. It is not intended to be a source of water for irrigation. Water pumped out was incidentally being utilized by the agriculturists. So, hon. Members say that Government were pumping out water for a certain purpose and that they should go on pumping out! That is not the attitude which we should take. After all we were pumping out water with reference to the lignite project and not with reference to any irrigational project as such. Therefore, Sir, I may tell the hon. Member Sri Govindasamy Nayagar it is not as if we want to create difficulties for these agriculturists. But I am sure he will also realize that pumping out of water is a part of the working of the scheme and if it is not necessary for the working of that scheme, the pumping out of water will have to be necessarily stopped. The agriculturists who took the risk of raising some crops taking advantage of that will have to run that risk when the pumping operation is stopped. Pumping out of water was not stopped to spite these agriculturists or to create difficulties for them.

"I shall come to Sri Ramasamy Thevar finally. But before that let me deal with the points made by other hon. Members."

[28th March 1955] [Sri C. Subramaniam]

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நெய்வேலித் திட்டம் சம்பந்தமான வேலைகள் துரிதமாக நடைபெறவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய நோக்கமும் கூட. அங்கிருக்கும் விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படுவதைக் குறித்து நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு அதேசமயத்தில் மந்திரி அவர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள், அங்கிருக்கிற விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற நஷ்ட ஈடு போதுமானதாக இல்லை. ஏக்கரா ஒன்றுக்கு ரூ. 250 தான் நஷ்ட ஈடாகத் தரப்படுகிறது. அந்தப் பணத்தைக்கொண்டு வேறு இடத்தில் நிலம் வாங்குவதில் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. நெய்வேலித் திட்டத்தினால் நிலத்தை இழந்த விவசாயிகளுக்குப் போதுமான நஷ்டயீடு கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கோரிக்கையே தவிர, நிலத்தைவிட்டு அப்புறப்படுத்தக் கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"As a matter of fact the compensation payable is regulated by an Act passed by this Legislature and if sufficient compensation under the law is not paid, it is open to them to go to a Court of law. But even apart from that, if any instance is brought to my notice where the law is not properly worked out and even under the existing law proper compensation is not paid, certainly I will look into it. There is no question of our avoiding payment of compensation. We are committed to the payment of compensation as far as these ryots are concerned and we shall pay compensation according to law. The only thing is they should not take advantage of the scheme coming into operation there and increase the value of the land. That is the only thing we have laid down in the Act and therefore, Sir, I do not think there will be any difficulty.

"The hon. Member Sri Thangavelu made a reference to Hindi and also to the medium of instruction in the colleges. I am afraid he has misunderstood the entire position. Even in the interest of our students for their standards to improve, the only way according to my view is to have our regional language as the medium of instruction. It is the English language which is creating all the difficulties and lowering the standards. When they say that standards of education have gone down, they mean that students are not able to write even a simple sentence in English and express themselves properly in English. That is what has been pointed out. That is why I have been saying 'either let us have English from the very beginning as we were having before or let us have the regional language throughout'. This half-way house is creating all the difficulties. That is the problem I have been posing before all the educationists and Vice-Chancellors. If we think that without English we cannot prosper and develop let us accept that position and say 'even though it is a foreign language, let us adopt it from the very beginning from the First Form onwards, so that when a person goes to the college he will be able to carry on his studies properly. Now what we do is, we teach in the regional language up to S.S.L.C. and teach the student only very little of English and then we ask him to learn science and other intricate subjects in English when he goes to college. How can we expect any student to make any progress under such a scheme? Except students who are able to have private tuition or whose parents are already educated

[Sri M. Kalyanasundaram] [28th March 1955]

தெந்த வழியில் சிக்கனப்படுத்தலாம் என்பதைப் பரிசீலனை செய்து அனாவசியமாக செலவாகாத வகையில் தடுக்க தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். இதற்கான நடவடிக்கை உடனடியாக எடுக்கப்பட வேண்டுமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“அதோடு கூட இன்னும் பல அங்கத்தினர்கள் பேசக் கூடிய சந்தர்ப்பத்தில் இந்தச் சபை அங்கத்தினர்கள் சர்க்கார் இலாக்காக்களுக்கு எழுதக் கூடிய கடிதங்களுக்கு சர்க்கார் அதிகாரிகளிடமிருந்து எந்த விதமான பதிலும் வருவதில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதை நானும் மனப் பூர்வமாக ஆதரித்துப் பேசுகின்றேன். எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களாக இருந்தாலும் சரி, சர்க்கார் கட்சி அங்கத்தினர்களாகவே இருந்தாலும் சரி சர்க்கார் அதிகாரிகளிடம் அவர்கள் நேரில் போய் ஒரு விஷயத்தைச் சொல்வதாக இருந்தால் அவர்கள் ஏதோ வேண்டாத ஆசாமி, வெளி ஆசாமி அவர்களுடைய நிர்வாகத்தில் தலையிடுவதாக நினைக்கிறார்கள். போலீஸ் இலாக்காவாக இருக்கட்டும், அல்லது வேறு எந்த இலாக்காவாக இருந்தாலும் இந்த மனோபாவம் இருக்கிறது. இவர்களுடைய இந்த மனோபாவத்தை மாற்றுவதற்கு சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கையை உடனே எடுக்க வேண்டும்.

“இந்தக் கட்சி எம்.எல்.ஏ.-க்கள் ஒரு விஷயத்தைச் சொன்னாலும், அல்லது அவர்களுடைய கட்சி எம்.எல்.ஏ.-க்களே ஒரு விஷயத்தைச் சொன்னாலும் அதை அப்படியே சர்க்கார் ஒப்புக் கொள்ளாவிட்டாலும் கூட அவர்கள் சொல்வதில் ஏதாவது உண்மை இருக்கிறதா என்பதை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்பதே என்னுடைய அபிப்பிராயம். அடிக்கடி பல விஷயங்களைப் பற்றி சர்க்காருக்குக் கடிதம் அதிகமாக எழுதக் கூடியவர்களில் நானும் ஒருவன். ஆனால் நான் எழுதக்கூடிய கடிதங்களுக்குப் பல மாத காலம் ஆகியும் கூட பதில் எதுவுமே வருவது கிடையாது. சர்க்கார் தலைமை அதிகாரிகளுக்கும், ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கும் நாங்கள் எவ்வளவு கடிதங்கள் எழுதினாலும் கூட அவற்றின் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதற்கு எவ்விதமான பதிலும் எங்களுக்கு எழுதுவது கிடையாது. நேரிடையாக கனம் மந்திரி அவர்களிடம் கொடுக்கும் விண்ணப்பங்களுக்கு சில சமயங்களில் அக்னூல்ட்மெண்டு வருகிறதே தவிர அதற்குப் பிறகு அது விஷயம் பற்றி எதுவுமே எங்களுக்குத் தெரிவிப்பது கிடையாது. கடிதப் போக்குவரத்தை இப்படி அலட்சிப்படுத்துவது சரியல்ல. பொது மக்களிடமிருந்து வரக் கூடிய கடிதங்களாகவே இருந்தாலும் அவற்றின் பேரில் துரிதமான நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியது ரொம்பவும் அவசியமாகும். என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதற்கும் சம்பந்தப் பட்டவர்களுக்கும் பதில் எழுத வேண்டியது மிகவும் முக்கியமாகும். இதற்கான நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“போலீஸ் அதிகாரிகளுடைய நடத்தையைப் பற்றி சில விஷயங்களை சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகின்றேன். போலீஸ் நிர்வாகச் செலவைக் குறைக்கவேண்டும், நம்முடைய ராஜ்யம் போலீஸ் இல்லாமலேயே நடக்கும் காலம் வரவேண்டும். போலீஸ் என்பது ஜனங்களுடைய சேவகர்கள் என்ற எண்ணம் மக்களிடையே ஏற்படும்படிச் செய்ய வேண்டும். தொண்டர் படையின் உதவியை ஏற்படும்படிச் சணக்கான மக்கள் கூடக்கூடிய பெரிய பெரிய மகாநாட்டை நடத்த முடிபது தான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். எப்படி வரும்? போலீஸ்காரர் உண்டாகும்படியாக போலீஸ்காரர்கள் நடந்து கொள்ளவேண்டும். போலீஸ்காரர்களுடைய நடத்தை எப்படி இருக்க வேண்டுமென்றும், போலீஸ்காரர்களானாலும் சரி, விவசாயிகளானாலும் சரி, மிராசுதாரர்களானாலும் சரி, முதலாளிகளானாலும் சரி எல்லோரிடமும் ஒரே மாதிரி நடந்து கொள்ள வேண்டும். சில குறிப்பிட்டவர்களுடைய பாதுகாப்புக்காகவே போலீஸ்

[28th March 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

காரர்கள் இருக்கக்கூடாது. சட்டப்படி அவர்கள் நடப்பதை ஆட்சேபிக்க வில்லை. ஜனங்கள் அமைதிக்குப் பங்கம் விளைவித்தாலோ ஒழுங்கானதாக நடந்து கொண்டாலோ அப்பொழுது போலீஸ்காரர்கள் தலையிடவேண்டா. மென்று. சொல்லவில்லை. ஆனால், சாதாரணமாக தொழிலாளிகளுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் இடையே ஒரு தசராது ஏற்பட்டால் போலீஸ்காரர்கள் முதலாளிகளுக்கு வேண்டிய எல்லா உதவிகளையும் செய்யக்கூடிய ஆட்களாக மாறி விடுகிறார்கள். அதேசமயத்தில் தொழிலாளிகளுக்கு இடையூறுகள் என்னென்ன செய்ய முடியுமோ அத்தனையும் செய்ய முற்படுகிறார்கள். தொழிலாளர்களுடைய உரிமைப் போராட்டத்தை உடைய பதற்கு வேண்டிய காரியங்களையெல்லாம் போலீஸ்காரர்கள் செய்கிறார்கள். முறை எப்படியென்றால் போலீஸ்காரர்கள் ரௌடிகளைச் சேர்த்துக்கொண்டு முதலாளிகளுடைய கையாட்களாக தொழிலாளிகளைத் தாக்கவேண்டியது. தொழிலாளிகளை ஜெயிலில் போட்டு அடிக்க வேண்டியது. முதலாளிகள் ரௌடிகளுக்கு ஆதரவு கொடுக்கக்கூடிய புதிய முறை வளர்ந்து வருகிறது. திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் நடந்த சம்பவத்தைப் பற்றியும் சர்க்காருக்கு எழுதி அனுப்பியிருக்கிறேன். ஆனைமலை பள்ளாண்டேஷனில் நடந்திருக்கக் கூடிய சம்பவத்தைப் பற்றியும் சர்க்காருக்கு எழுதியனுப்பியிருக்கிறேன். திருச்சி ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளி வட்டாரத்திலும், கோவை ஜில்லாவிலும் நடந்திருக்கக்கூடிய சம்பவங்களையும் எழுதியனுப்பியிருக்கிறேன். முதலாளிகள் ரௌடிகளை எவ்விடம் தொழிலாளிகளுக்குத் தொழிலாளிகள் சண்டை போட்டுக்கொண்ட மாதிரி பாவனை உண்டு பண்ணி தொழிலாளிகளை ஜெயிலில் போடுவது, தொழிற்சங்கங்களை உடைப்பது போன்ற புதிய முறைகளை கையாளுவதற்கு போலீஸ் உடந்தையாக இருக்கிறது. மந்திரி அவர்கள் கூர்ந்து கவனித்து தொழிலாளிகளுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுப்பதற்கு ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

“விவசாயிகளுக்கும் நிலப்பிரபுக்களுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கிற தகராறு தீர்க்கப்பட வேண்டுமென்பதில் யாருக்கும் அபிப்பிராய பேதம் இருக்க முடியாது. ‘நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வரப்போகிறோம்’ என்று அடிக்கடி அறிக்கை விட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். முதல் மந்திரி அதைப் பற்றி பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பேசுவதினாலே தகராறு ஜாஸ்தியாகிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். நிலச்சீர்திருத்தம் உடனடியாகக் கொண்டுவரப்பட்டால் என்ன நடக்கப் போகிறதென்று ஓரளவு மக்களுக்குத் தெரிந்து கொள்ள உதவியாக இருக்கும். இப்பொழுது சட்டம் வரப்போகிறதா, வராதா என்ற நிச்சயமற்ற நிலைமையும், பயமும், தகராறும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. மிராசுதார்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால், குத்தகைக்கு நிலத்தை விட்டு வைத்திருந்தால் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் வந்தவுடன் ஒரு வேளை நிலம் விவசாயிகளுக்குச் சொந்தமாகி விடுமோ என்று பயந்து குத்தகை விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுவதற்கும் குத்தகைக்கு நிலத்தை விட்டிருந்தும் கூலிக்கு வேலை செய்வதாக மாற்றி எழுதி வாங்கிக் கொள்வதற்கும் முயற்சிகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. அம்மாதிரி நிகழ்ச்சிகளில் ஒன்று தான் திருநெல்வேலி ஜில்லா, கடையநல்லூர் கிராமத்திலும் அதன் சுற்றுப்புறத்திலும் நடந்து வருகிறது. அம்மாதிரி நிலைமை அந்தப் பக்கத்திலும் இன்னும் பல பாகங்களிலும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இது விஷயத்தில் சர்க்கார் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வதோடு கூட நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பற்றி சர்க்காருடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்பதைத் திட்ட வட்டமாகத் தெரிவித்து விட வேண்டும். நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டுமென்ற உத்தேசம் உண்மையாகவே இருக்குமானால் சீக்கிரமாகச் சட்டம் கொண்டு வந்தாக வேண்டும். இல்லா விட்டால் நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வரப்போவதில்லை என்று சொல்லிவிட்டும், விவசாயிகளும் நிலப்பிரபுக்களும் அவர்களுடைய பலத்தை வைத்தாவது பார்த்துக் கொள்ளட்டும். நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வரப்போகிறோம் என்று அடிக்கடி சொல்லி வருவது தகராறைத் தூண்டி விடக்கூடிய முறையில் சர்க்காருடைய போக்கு இருக்கிறது. உண்மையாகவே விவசாயிகளுக்கும் மிராசுதாரர்களுக்கும் சமூகமான முறை இருக்க வேண்டும்.

[Sri C. Subramaniam] [28th March 1955]

and therefore are able to give them tuition in English and make up their standard in English, all others will find it very difficult to carry on. If some of the students are able to do it, it is not because they are extraordinarily intelligent but because they have got better opportunities to get better tuition. That is the main thing. As far as Hindi being introduced as compulsory language for competitive examinations, if the hon. Member goes through the Working Committee resolution, he will find, it is not as if Hindi alone should be adopted for these competitive examinations, but Hindi or the regional language should be adopted for the purpose of competitive examinations. That is the resolution of the Congress Working Committee and I have no doubt that this resolution will be strictly adhered to. There is no question of saying that every person who wants to appear for these competitive examinations for the All-India Service should be examined only in Hindi. I do not think this Government will agree to that position at any time and I may assure the hon. Member that the Prime Minister is well aware of this problem. Already representations have been made and the resolution of the Working Committee will be adhered to and no change will be made as far as that is concerned. I am sorry, Sir, I have taken much more time than I intended. With these few words I hope the House will adopt my motion."

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That the Madras Appropriation Bill, 1955, be taken into consideration at once.'"

The motion was put and carried.

The Preamble, clauses 1 and 2 and Schedule were put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I move—

'That the Madras Appropriation Bill, 1955, be passed.'

"The hon. Member Sri Ramaswami Thevar is very much upset that no reference has been made by me to the valuable points which he raised. I would certainly bear in mind all the points made out by him, particularly his recommendation to the Hon. Chief Minister that he should get married at a very early date. I shall certainly pass on that suggestion to the hon. Chief Minister. But apart from my passing on that information to him, I am sure Sri Ramaswami Thevar who has sufficient influence with the hon. Chief Minister himself can go and persuade him in person to change his mind and to take up a bride at as early a date as possible and in choosing the bride also Sri Ramaswami Thevar can be of very great help to him with all his experience in the matrimonial field. Therefore, as far as that is concerned that is a matter which the hon. Member himself can look after. All the other points which he raised on the floor of this House will be properly looked into and whatever necessary will be done."

[28th March 1955]

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That the Madras Appropriation Bill, 1955, be passed.'"

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE MADRAS APPROPRIATION (NO. 2) BILL, 1955.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I beg leave to introduce and move—

'That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1955, be taken into consideration at once.'"

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1955, be taken into consideration at once.'"

The motion was put and carried.

The Preamble, clauses 1 and 2 and the Schedule were put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I move—

'That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1955, be passed.'"

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1955, be passed.'"

The motion was put and carried and the Bill was passed.

MR. SPEAKER:—"The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow."

The House then adjourned.

VI.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* G.O. Ms. No. 1021, Public Works (General), dated 17th March 1955, implementing certain provisions of Bhavanisagar Township Act, 1954.

[28th March 1955]

APPENDIX.

[Vide answer to starred question No. 1655 asked by Sri S. Ramalingam at the meeting of the Legislative Assembly held on 28th March 1955, page 482 supra.]

Copy of G.O. No. 320, Public (Services), dated the 20th January 1950.

[Public Servants—Persons convicted for offences under the Madras Prohibition Act—Departmental action—Nature of penalty to be imposed—Instructions issued.]

In connexion with the case of a Government servant who was convicted under the Madras Prohibition Act for being in a state of intoxication, the question arose whether he should be automatically dismissed from service. Under the Civil Services (Classification, Control and Appeal) Rules, any of the penalties mentioned in those rules, including dismissal from the civil service of the Crown, may at present be imposed on a Government servant convicted in a criminal court on the basis of the facts which have led to his conviction. Dismissal from service need not automatically follow such a conviction and it is open to the competent authority to decide whether dismissal is really called for in any particular case, having regard to the gravity of the offence.

2. The Government take a very serious view of breaches of the Prohibition law and have decided that in the case of any Government servant who is found guilty by a competent Court of an offence under sections 4, 4-A, 5 or 7 of the Prohibition Act:—

(1) the punishment to be awarded in respect of a first conviction should be decided on its merits as at present; and

(2) in respect of a second conviction the punishment should be dismissal from service.

The Heads of Departments and the Departments of the Secretariat are requested to bring these orders to the notice of all Government servants under their administrative control for their information.

(By order of the Governor)

K. RAMUNNI MENON,
Chief Secretary.

To all Heads of Departments (including Collectors and District Judges).
„ the Departments of the Secretariat [including Public (all sections).]
„ the Secretary, Madras Public Service Commission.
„ the Chairman, Tribunal for Disciplinary Proceedings.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Tuesday, 29th March 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at half-past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Libraries in South Kanara

* 1677 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of libraries in South Kanara subsidized by the Government; and

(b) the total subsidy given in the year 1953–54?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) The number of libraries in the South Kanara district subsidized by the Government is 113.

“(b) The total expenditure incurred on the payment of grants to the libraries during 1953–54 was Rs. 5,905.”

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR:—“Sir, may I know whether it is the policy of the Government to grant subsidies only to libraries that are registered or to grant subsidies to all libraries that are not registered but are maintained properly?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Sir, it is governed by rules. Unless the conditions prescribed in the rules are satisfied we cannot grant subsidies.”

SRI V. BALAKRISHNAN:—“How many of these are mobile libraries, Sir?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“I don't think there is any mobile library out of these 113 in the South Kanara district.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“Sir, may I know whether, according to the Government Order, a library has to be registered under the Societies Registration Act of 1860?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“That is not necessary, Sir.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“Will the Government consider the necessity for revising the recent instructions that they have issued to the library authorities to grant a day's holiday? So far as Malabar is concerned, I think they have declared Saturday as the holiday. May I know whether the Government will be

[29th March 1955]

prepared to see that no holiday was given so far as the libraries are concerned and at the same time also see that the library workers' interests are not affected, by appointing more workers?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I do not see any difficulty in giving a holiday for libraries. They may close on a working day when the libraries may not be fully utilized. So, I do not think we should increase the number of workers for that purpose and deny them a holiday."

SRI M. P. SUBRAMANYAM :—" Sir, the Hon. Minister said that a sum of Rs. 5,905 was granted as subsidy. May I know whether this sum was granted for the purchase of books or for meeting recurring expenditure?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" For meeting recurring expenditure, Sir."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" May I know whether such subsidies are granted on a uniform scale or whether there are different grades?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, there are different grades. For libraries under private managements and co-operative societies, after 1952-53, the grant allowed is Rs. 95, for libraries under panchayats it is Rs. 40 and for libraries run by grama sanghams it is Rs. 25."

House rent allowance for Shoranur Panchayat Board employees

* 1678 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have received a copy of the resolution passed by the Shoranur Major Panchayat Board, South Malabar, on 24th November 1954 requesting the Government to declare Shoranur an urban area and permit payment of house rent allowance to its employees; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The proposal of the Shoranur Panchayat Board contained in its resolution No. 237, dated the 17th November 1954, for payment of a house-rent allowance of Rs. 3 per mensem to its sanitary workers has been approved by Government as a special case."

Gem Tile works

* 1679 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any representation has been received from the Manamadurai Tile Workers' Union regarding the closure of Gem Tile Works belonging to the Madura Manufactories, Limited; and

(b) the steps taken to re-open the factory?

[29th March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) Yes, Sir.

" (b) The factory was closed for financial reasons. The Government cannot compel any management to re-open its factory."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" பொருளாதார நெருக்கடியால் 8-30 அந்தத் தொழிற்சாலை மூடப்பட்டிருப்பதால் அதற்கு வேண்டிய a.m. பொருளாதார உதவியை சர்க்காரே செய்து அதைத் திறப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா ?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" அந்தக் கம்பெனியார் பொருளாதார உதவிக்காக சர்க்காரிடம் கடன் கேட்டார்கள். அதை சர்க்கார் பரிசீலனை செய்தது. அதற்குக் கடன் கொடுப்பது சரியில்லை என்றும், கடன் கொடுத்தாலும் அது திரும்பி வராது, அது லாபகரமாக இருக்காது என்றும், அப்படி கடன் கொடுத்தாலும் அந்தக் கம்பெனி சரிவர நடக்கும் என்று சர்க்காருக்குத் தோன்றவில்லை யாதலாலும் அதற்குக் கடன் கொடுப்பது சரியல்ல என்று சர்க்கார் முடிவு செய்துவிட்டது."

SRI S. RAMALINGAM :—" அங்குள்ள பொருளாதார நெருக்கடியின் காரணமாக சுமார் 250 தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மீண்டும் அவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு அந்தக் கம்பெனிக்கு கடன் கொடுக்காவிட்டாலும் மான்யம் கொடுத்து அந்தத் தொழிற்சாலை நடப்பதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா? இப்பொழுது ஸ்மால் ஸ்கேல் இண்டஸ்ட்ரீஸ்களுக்கு பணம் கொடுத்து உதவுவதாக சர்க்கார் பிரமாதமாக பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் இதை மறுபடியும் பரிசீலனை செய்து அவர்களுக்குக் கடன் கொடுத்தோ அல்லது மான்யம் கொடுத்தோ அந்தத் தொழிற்சாலையை மீண்டும் ஆரம்பிப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" வேறு எந்தத் தொழிலை நடத்தினாலும் தனிப்பட்ட முறையில் அதற்கு மான்யம் கொடுக்கப்படுவதில்லை. கடன் கொடுத்தால் அது சுலபமாக திரும்பி வரும் என்று தோன்றினால்தான் அவர்களுக்கு கடன் சர்க்கார் கொடுக்கும். இல்லாவிட்டால் கடன் கொடுப்பதில் பிரயோசனம் இல்லை என்று முடிவு செய்து விடும். அப்படியேதான் இந்த விஷயத்திலும் சர்க்கார் முடிவு செய்திருக்கிறது."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" கடன் கொடுத்தால் அது திரும்பி வருவதாக இருந்தால்தான் கடன் கொடுக்கப்படும் என்ற அக்கரையுடன் சர்க்கார் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தக் கொள்கையில்தான் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது என்றும் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுகிறார். ஆனால் இப்படி பரிசீலனை செய்து கடன் கொடுத்தும் எத்தனையோ இடங்களிலிருந்து கடன் திரும்பி வரவில்லை என்பதும் நன்றாகத் தெரியும். உதாரணமாக எடுத்துக் கொண்டால் சுதர்சன ஆயில் மில்லுக்கு எவ்வளவு கடன் கொடுத்து அதில் எவ்வளவு திரும்பி வந்திருக்கிறது என்ற கணக்கைப் பார்த்தால் நன்றாகத் தெரியும். ஆனால் ஒன்று சொல்லலாம், அந்த விஷயத்தில் தனக்குப் பொறுப்பு இல்லை என்றும் முந்தின மந்திரி சபைதான் அதைக் கொடுத்தது என்றும் சொல்லலாம். அம்மாதிரி இல்லாமல் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் இந்தத் தொழிற்சாலைக்குக் கடன் கொடுத்து உதவியாக இருக்கும் வேலையில்லா திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கு உதவியாக இருக்கும். அதனால் இந்தக் கம்பெனிக்கு கடன் கொடுத்து உதவ சர்க்கார் முன் வருமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" சர்வ ஜாக்கருதையுடன் பரிசீலனை செய்து கடன் கொடுத்தாலும் சில சமயங்களில் கொடுத்த கடன் திரும்பி வராமல் இருக்கிறது. கண் முன்னாலேயே கடன் கொடுத்தால் திரும்பி வராது என்று நிதர்சனமாகத் தோன்றும் போது அதற்குக் கடன் கொடுக்க முடியாது. அதனால் தான் அதற்குக்

[29th March 1955]

கடன் கொடுப்பது சரியல்ல என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. இதை கனம் அங்கத்தினர் ஒப்புக்கொள்ளுவார் என்றே நினைக்கிறேன். அந்தக் கம்பெனி ரூ. 50,000 கடனாக வேண்டும் என்று கேட்டது.”

SRI M. P. SURRAMANYAM :—“ நூற்றுக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் இப்பொழுது வேலையை இழந்திருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழில் ஸ்தாபனம் லாபகரமாக நடப்பதா இல்லையா என்ற அடிப்படையில் அல்லது போதிய செக்யூரிட்டி கொடுக்கிறேன் என்று சொன்னால் செக்யூரிட்டியின் பேரில் கடன் கேட்டால் கொடுக்க சர்க்கார் முன் வருவார்களா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ அதையேதான் நான் முன்னமே சொன்னேன். செக்யூரிட்டி கொடுத்து கடன் வாங்கி அந்தத் தொழிலை நடத்தினாலும் அவர்களுக்கு லாபம் வரும் என்று சர்க்கார் கருதவில்லை. அதனால்தான் அவர்களுக்கு சர்க்கார் கடனும் கொடுக்க மறுத்து விட்டது. அதற்கு லாபம் வரும் என்று சர்க்கார் கருதவில்லை.”

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“ அவர்களுக்கு முன்னால் கடன் கொடுக்க வேண்டும் என்று சர்க்கார் தீர்மானித்து பின்னாடி அப்படி கடன் கொடுக்கக்கூடாது என்று சர்க்கார் தங்களுடைய அபிப்பிராயத்தை மாற்றிக் கொண்டார்களா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ முதலில் கடன் கொடுக்கவேண்டும் என்று தான் நினைத்தது. பின்னாடி பரிசீலனை செய்த பிறகுதான் கடன் கொடுக்க முடியாது என்று சர்க்கார் முடிவு செய்தது.”

SRI G. GOVINDAN :—“ கீழ் ராமனாதபுரத்தில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகமாக இருப்பதால் இந்தத் தொழிற்சாலைகளை சர்க்கார் எடுத்து நடத்த முன் வருமா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ அதை எடுத்து நடத்த வேண்டும் அல்லது வேண்டாம் என்றும் சர்க்கார் நினைக்கவில்லை. அதற்குக்கடன் கொடுத்து உதவி செய்யமுடியாது என்றுதான் முடிவு செய்தது. அதனுடைய பொருளாதார நிலையை கவனித்தால் அதற்குக் கடன் கொடுப்பதில் பிரயோசனம் இல்லை என்று தெரிய வந்தது. அப்படி கடன் கொடுத்து உதவி செய்தாலும் அது அபிவிருத்தி அடையாது என்று தோன்றிய பிறகுதான் அதற்குக் கடன் கொடுக்க மறுத்துவிட்டது.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ அந்தத் தொழிற்சாலைக்கு சொத்து மதிப்பு இருக்கிறது என்று மதிப்பிட்டார்களா? என்ன சாலையின் சொந்தக்காரருக்கு ஏதாவது சொத்து இருக்கிறதா தொழிற் பரிசீலனை செய்தார்களா? கடன் கொடுக்க மறுத்ததற்குக் காரணம் என்ன? சொத்து மதிப்பு இருந்தால் அதை பரிசீலனை செய்து கடன் கொடுக்க முன் வருவார்களா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ அந்தத் தொழிற்சாலை யின் சொத்தின்பேரில் ஏற்கெனவே முதல் மார்ட்டிகேஜ் இருக்கிறது. செக்யூரிட்டியின் பேரில் ரூ. 32,473 கடன் இருக்கிறது.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ அந்தத் தொழிற்சாலைகளை கூட்டுறவு முறையில் எடுத்து நடத்த சர்க்கார் முயற்சி செய்வார்களா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ கூட்டுறவு முறையில் எடுத்து நடத்த வேண்டும் என்றால் உத்தியோகப்பற்றற்ற மக்களை இனிஷியேடிவ் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்படியானால் சர்க்கார் யோசித்து அதற்கு வேண்டிய உதவி அளிக்கவேண்டும்.”

29th March 1955]

SRI M. P. SUBRAMANYAM :—“ அந்த ஸ்தாபனத்திற்கு முதலில் கடன் கொடுக்க வேண்டும் என்று முடிவுசெய்து, பிறகு கொடுக்க முடியாது என்று தீர்மானிக்கப்பட்டதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார். அப்படிக்கொடுக்க முடியாது என்று தீர்மானம் செய்ததற்கு ஏதாவது லும் அரசியல் காரணம் இருக்குமோ என்று சந்தேகிக்க இடம் இருக்கிறதா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ அரசியல் காரணமாகத்தான் இருக்கும் என்று கனம் அங்கத்தினர் எப்பொழுதும் கனவு கண்டு கொண்டிருக்கிறார். அவரை திருப்தி செய்ய முடியாது. முதலில் கடன் கொடுக்கலாம் என்று தீர்மானம் செய்தார்கள். பின்னால் அப்படி கடன் கொடுத்தால் அது சுலபமாக திரும்பி வராது என்று தெரிந்தவுடன் கடன் கொடுக்க மறுத்து விட்டார்கள். கடன் கொடுப்பதில் பிரயோசனம் இல்லை என்று அறிந்தபிறகுதான் அரசாங்கம் அப்படி முடிவு செய்தது.”

Recovery of advances from Burma Refugees

* 1680 Q.—**SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR** : Will the ⁸⁻⁴⁰ Hon. the Minister for Finance be pleased to state—^{a.m}

(a) whether the Government have recovered any amount given to the refugees from Burma; and

(b) if so, how much?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) No separate figures for the amounts recovered from the evacuees from Burma alone are available. The total amount recovered from the evacuees from Burma and Malaya is Rs. 8,63,362-6-3.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, what is the amount still due to Government under this head from the evacuees? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The total amount lent to them is Rs. 2,72,21,660. I have just now given information about the amount so far recovered. A sum of Rupees 35,85,790-2-11 has so far been written off as irrecoverable. The amount still outstanding is Rs. 2,27,68,507-6-10.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ Why were these amounts advanced to refugees from Burma? Were they grants or loans? If they were grants why were they ordered to be recovered? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, these were loans granted to refugees from Burma, Malaya and other places who came here during the War in pursuance of the Government of India's scheme to give financial assistance to them.”

SRI C. H. KANARAN :—“ Sir, in view of the fact that many are not able to pay back the loan and they are harassed to pay back the loan, will the Government stop measures taken to recover the loan from these people? ”

[29th March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I have already stated that a considerable amount has been written off where it was not possible to recover the amount. That does not mean that we should write off the entire amount."

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—" May I know, Sir, whether any amount written off has been subsidized by the Government of India? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I have no information about it just now, Sir, that is, from which source this money was paid, whether the entire money came from the Government of India or whether it was State's Government money that was advanced."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, our Union Government have written off crores of rupees due by Burma Government as a result of the partition. Now these refugees have not got any employment and they are really unable to pay back the loan. Therefore, will this Government consider writing off the entire amount that is still outstanding if the amount belonged to them or recommend to the Government of India to write off the amount if the loans were advanced from the Government of India funds? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I do not think the information given by the hon. Member that crores of rupees of debt due from the Burma Government were written off by the India Government is correct. My information is that it is still kept pending in the books. Whether the Government of India would be able to recover it or not is a different matter. So also these amounts are shown as outstandings in the books. I do not know how much we will be able to recover out of this."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, I have received some letters from people in Ernad and Ponnani taluks, mostly Muslims, who are very poor and unable to pay back the loan. They are being harassed in the collection of these loans. That is why I have asked this question. Therefore will the Government consider the question of writing off the amounts still due to Government if the people concerned are not in a position to pay and also pending such a decision will Government issue instructions to keep in abeyance all collection proceedings? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, in all cases the question whether the person is in a position to pay the loan is considered. If he is not in a position to pay back the loan, the amount is written off. The general writing off of the amount, I am afraid, will not be the correct procedure to adopt in respect of this matter."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Sir, the scheme was put into force in order to enable persons to find suitable employment. Have the Government any figures to show how many of these

29th March 1955]

persons were able to find suitable employment? May I also know what were the steps taken to recover the money due from them and the steps taken to write off the amount due from those unable to repay the loan? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Perhaps an enquiry of the sort suggested by the hon. Member will involve an expenditure of another few lakhs of rupees. Instead of doing that, each case can be considered on its own merits when the time for recovery comes."

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—" Sir, on a previous occasion when this question was raised on the floor of this House it was stated that the entire amount was advanced by the Government of India as an immediate relief measure for the refugees from Burma, Malaya and other places outside India. It was also stated that the Government of Madras was only doing the collection work on behalf of the Government of India and the expenditure in this respect was met by the Government of India. Under these circumstances will the Government consider discontinuing taking further proceedings against those who are not able to pay the amount at this time? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I have not got the facts regarding the source from where the money came. But apart from that we cannot disown responsibility for collection of the amount simply because the money came from the Government of India. Wherever it is not possible to recover the amount, certainly it will be written off."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Sir, may I know which Government initiated the idea of granting these loans; is it the Central Government or the State Government? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" It is the Central Government Sir, who formulated the scheme of financial assistance during war time."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, in issuing coercive process under civil law certain movables and income up to a certain limit are exempt from attachment. Is the same procedure followed in recovering debts due in this matter also? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I think this will come under the Revenue Recovery Act and all provisions in that Act will be applicable to in the recovery of these loans. But individual hard cases are certainly considered and wherever it is desirable, the amount is written off."

B.C.G. Vaccination

* 1681 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government recently conducted a campaign of B.C.G. vaccination in the towns of Coimbatore and Kozhikode;

[29th March 1955]

(b) how many were given B.C.G. vaccination; and

(c) how does the result in both places compare with regard to immunity from tuberculosis?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Yes, Sir.

“(b) The number of persons who were vaccinated with B.C.G. in the towns of Coimbatore and Kozhikode (including the belt areas of municipalities up to a radius of 5 to 6 miles) are 168,543 and 47,751 respectively.

“(c) It is not possible to judge the degree of immunity from the results of B.C.G. vaccination. All that can be said is that the prevalence of tuberculosis infection is higher in Kozhikode town than in Coimbatore.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Is it a fact that 75 per cent of the cases in Kozhikode showed resistance to this vaccination which means they are already infected at least to some extent with the T.B. Bacilli?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“I have already said that the infection rate is higher in Kozhikode than in Coimbatore.”

SRI K. P. GOPALAN :—“Will the Government be pleased to extend this campaign to panchayats and villages in Malabar district?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“In the first round the district headquarters towns and cities and belt areas are being taken up. In the second round smaller municipalities and major urban areas will be taken up. The villages will be covered in the third round.”

SRI S. RAMALINGAM :—“When do the Government propose to extend this campaign to the municipalities in Tanjore district?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“By the end of this year all the district headquarters municipalities will be covered, Sir.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“Are Government giving any special batta or allowance to the Health Inspectors who are deputed to Kozhikode and distant places from their headquarters in view of the fact that they are working for more hours and also in new places?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Yes, Sir. Some extra allowance has recently been sanctioned.”

8-50 a.m. SRI N. K. PALANISAMY :—“May I know whether re-tests were conducted after the B.C.G. vaccination and what was the result?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Sir, a few re-tests may be done after vaccination.”

29th March 1955]

SRI M. P. SUBRAMANYAM :—“May I know whether it is due to want of sufficient supply of B.C.G. vaccine or sufficient trained men, that the Government are unable to extend the scheme throughout the State immediately.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“It cannot be done immediately. It must be done by stages progressively. As I said, all the district headquarters towns and cities and also the belt areas will be covered by the end of this year.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“The Hon. Minister has stated that the incidence is higher in Kozhikode than in Coimbatore. Will he be pleased to give the degree of the incidence?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Among the cases where tuberculin testing was done, it was 73.1 per cent positive in the Kozhikode Municipality as against 60 per cent in Coimbatore, and in the belt areas it was 55.7 per cent in Kozhikode as against 49.7 per cent in Coimbatore belt areas.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“It is a well-known fact that tuberculosis is mostly due to undernourishment. If so, besides giving the B.C.G. vaccination, will the Government come forward to offer food and monetary help to the persons who have been vaccinated with B.C.G.”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“No, Sir, it is an impractical suggestion that the hon. Member has made. I am surprised at it. It is no doubt true that better feeding and better housing are the principal measures required for controlling tuberculosis. But the B.C.G. is one of the control measures for it in the circumstances in which we are placed now.”

DR. K. B. MENON :—“Has the Hon. Minister any information about the incidence of this disease with reference to sex and age?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“No such survey has been done to enable us to arrive at correct figures regarding this matter.”

SRI T. ANANTA PAI :—“The Hon. Minister has given information regarding the number of people who got themselves vaccinated in Kozhikode and Coimbatore. Could he also give information regarding the number of people who did not offer themselves for vaccination in those two places or the percentage of people who got themselves vaccinated in those two places?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Only persons between the age of 1 and 25 are usually tested because people when they grow older become resistant by natural process to this disease. When they get infection, they develop resistance.”

[29th March 1955]

Agricultural equipment

* 1682 Q.—SRI S. DAIVASIGAMONEY (on behalf of Sri A. Ratnam): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) what are the agricultural equipments ordered by the State Government from abroad; and

(b) whether such equipments have been ordered because they are not available locally?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Nil.

“(b) Does not arise.”

Headmaster of Town High School, Kumbakonam

* 1683 Q.—SRI S. RAMALINGAM (on behalf of Sri C. Kandasamy): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government are in receipt of a representation from the students of the Town High School, Kumbakonam, requesting the Government to intervene in the efforts of the Managing Committee of the said School to remove the present Headmaster of the School during the month of February 1955 or earlier and

(b) if so, what action was taken by the Government in this connexion?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) & (b) A copy of the resolutions passed by the parents and guardians of the students of the Town High School, Kumbakonam, was received by Government. No action was taken on the resolutions, as it is open to the Headmaster to make a representation to the Director of Public Instruction who is the appellate authority.”

Contracts in Community Project area in South Arcot district

* 1684 Q.—

MR. SPEAKER :—“The Hon. Member is not here and the answer will be printed in the proceedings.”

SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of contracts given for works under the Community Project Scheme in South Arcot district in the year 1953-54;

(b) the number of contracts given and works executed by the Harijan contractors among them; and

(c) if no contract was given to Harijans the reasons therefor?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Nil.

“(b) Nil.

“(c) Does not arise.”

[29th March 1955]

Wages of workers in Vaigai Anicut Project

* 1685 Q.—SRI V. MUTHU: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the scheduled rates of daily wage per head (men and women) for the labourers working in the Vaigai Anicut Project; and

(b) whether the Government are enforcing the payment of the full scheduled rates of wages to the labourers, and if so, how?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) Re. 1-4-0 for men mazdoors and Re. 0-13-0 for women mazdoors.

“(b) No, Sir. The department pays women mazdoors wages at the scheduled rates. But men mazdoors are not paid wages at the scheduled rates as they are available for employment at less than the scheduled rates of wages. Labourers employed by contractors or job workers are paid by them at rates higher or lower than the scheduled rates of wages according to the work turned out by each worker. There are no means of enforcing payment of wages by them at a particular rate.”

SRI V. MUTHU :—“இம்மாதிரி பிராஜெக்ட் வேலைகளை சர்க்கார் எடுத்து நடத்தும்போது அந்தப் பக்கத்திலுள்ள ஏழை மக்களுக்கு வேலை கொடுக்கவேண்டுமென்பதும் முக்கியமான கொள்கை. அப்படியிருக்க அனைக்கட்டு வேலை நடக்கும் இடத்தைச் சுற்றிப் இருப்பவர்கள் மிக ஏழைகள், கூலிக்கு வேலை செய்து பிழைக்கும் ஜனங்கள். அவர்களுக்கு கம்பளெயிண்டு இருக்கிறது. ஏற்கெனவே அவர்கள் ஒரு தொழிற் சங்கத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஒரு சமயம் அவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்யப்போவதாக நோட்டீஸ் கொடுத்திருந்தார்கள். சர்க்காருடைய எஸ்டிமேட்டே அதிகமாகத்தான் இருக்கும். அந்த எஸ்டிமேட்டின்படியுள்ள வேலையை கண்டிராக்டர்கள் எடுத்துச் செய்யும்போது அதிக லாபம் கிடைக்கும் என்பதும் எல்லோருக்கும் தெரியும்.”

MR. SPEAKER :—“பிரச்சங்கம் செய்கிறீர்களே, கேள்வியாகப் போடுங்கள்.”

SRI V. MUTHU :—“ஏழை கூலியாட்களுக்கு சரியான கூலி கிடைப்பதில்லை என்ற கம்பளெயிண்டு இருந்துவருகிறது. அதைச் சர்க்கார் கவனித்து அவர்களை நல்ல முறையில் நடத்தும்படியாக செய்வார்களா?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJ SWARA SETHUPATHI :—

“கனம் அங்கத்தினர் கேட்கும் கேள்வியின் அர்த்தமே எனக்குப் புரியவில்லை. கூலி கொடுக்காமல் வேலை எப்படி வாங்க முடியும்? அங்கத்தினர் தெளிவாகக் கேள்வியைக் கேட்டால் பதில் சொல்ல முடியும்.”

SRI V. MUTHU :—“ஆட்களுக்கு கூலியே கொடுக்கவில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. கூலி கொடுக்காவிட்டால் வேலை நடந்திருக்காது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயந்தான். நான் சொல்வதென்னவென்றால், சர்க்காரால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட அடிப்படையில் ஆட்களுக்குக் கூலி கொடுக்கப்படாமல் மிக மோசமான விதத்தில் கூலி கொடுக்கப்படுகிறது என்பதை மந்திரி அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—

“ஆண்களுக்கு ரூ. 1-4-0 கூலியென்று நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்தும் அதற்கும் குறைவாகவும் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். குறைவான

[29th March 1955]

அளவு கூலி வாங்கிக்கொண்டு வேலை செய்வதற்கு அங்கு ஆட்கள் இருக்கும்போது நிர்ணயிக்கப்பட்ட கூலியில் ஒரு சிறிய அளவுக்கு குறைத்து ரூ. 1-2-0, ரூ. 1-1-0 என்றும் கொடுக்கப்படுகிறது. கண்டிராக்டர் ஆட்களுக்கு கூலி கொடுப்பதிலும் ஏற்றத்தாழ்வு இருக்கிறது. சர்க்கார் கொடுக்கும் கூலி விசித்திற்கும் கண்டிராக்டர்கள் கொடுக்கும் கூலி விசித்திற்கும் ஒருவிதமான சம்பந்தமும் இல்லை.”

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“கண்டிராக்டர்களுக்குச் சேர வேண்டிய தொகையை சர்க்கார் ஒழுங்காகக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். சர்க்கார் கொடுப்பதில் தகராறு இல்லை. குறிப்பிட்ட ஒரு திட்டத்திற்கு கூலிச் செலவுக்காக எவ்வளவு ஆகும் என்று கண்டிராக்டர்கள் மதிப்பிட்டு சர்க்காருக்குக் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திட்டத்தின்படி கண்டிராக்டர்கள் தொழிலாளிகளுக்குக் கூலி கொடுப்பதில்லை. கண்டிராக்டர்கள் ஒழுங்கான முறையில், நிர்ணயிக்கப்பட்ட அடிப்படையில் கூலி கொடுக்கவில்லையென்றால் அப்படிப்பட்டவர்களுடைய கண்டிராக்டை ரத்து செய்து நடவடிக்கை எடுக்கவும், தொழிலாளிகளுக்கு ஒழுங்காக கூலி கிடைக்கும்படிச் செய்யவும் சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுவார்களா?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“தொழிலாளிகளிடமிருந்து அரசாங்கத்திற்கு எந்தவிதமான பிரார்த்தனையோ கோரிக்கையோ, புகாரோ வராமலிருக்கும்போது அரசாங்கமே எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்வதற்கில்லை.”

SRI K. R. NALLASIVAM:—“குறைந்த கூலி வாங்கிக்கொண்டு டிபார்ட்மெண்டின் கீழ் வேலை செய்யக்கூடிய கூலிகளுக்கு அணைக்கட்டுப் பிரதேசத்தில் குடியிருப்பு வசதி ஏதாவது செய்யப்பட்டிருக்கிறதா?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“அது வேறு கேள்வி.”

SRI K. P. GOPALAN:—“Will the Government instruct maistris to give wages to workers according to the principle of 'equal pay for equal work'?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“Is it the intention of the hon. Member, why difference is shown between men and women in the matter of wages?”

SRI K. P. GOPALAN:—“In the matter of wages there is a difference between them. After all it is not an expert work. I want to know whether the Government will accept the principle of 'equal pay for equal work' irrespective of the sex?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“It is a big trouble for the Government to assess the quantum of work. That apart, it is an accepted fact that men can turn out more work than women. So, there is a difference in their wages.”

SRI V. BALAKRISHNAN:—“ஜீவனத்திற்காக யாருக்கு வேலையும் ஊதியமும் அவசியமோ அவர்களை வேலைக்கு மல ஆடம்பரமாக இருக்கும் பெண்களைத்தான் எடுத்துக்கொள்ள வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்கிறார்கள் என்பது கண்டிராக்டர்கள் கூலி தெரியுமா?”

29th March 1955]

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“The Hon. Member may have more information with him about contractors and their natural inclinations but I am unable to give it.”

SRI MOOKKIAH THEVAR:—“இது சம்பந்தமாக அங்கு அடிக்கடி கலவரம் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. கலவரம் ஏற்பட்டு போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கும் போயிருக்கிறது. இன்ஜினீர் ஒருவர் பத்து ரூபாய் லஞ்சம் வாங்கியதாக ஒரு புகார் இருந்தது. சர்க்காருக்கும் தகவல் வந்திருக்கும். எங்களுக்கும் தகவல் கிடைத்திருக்கிறது.”

MR. SPEAKER:—“ஒரு அதிகாரியின்மீது நீங்கள் குற்றஞ்சாட்டிப் பெசவேண்டுமானால் அந்தக் குற்றங்கள் ருசுப்பிக்கக்கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“யார் ஒருவர் லஞ்சம் வாங்கினார் என்பதற்கு ஆதாரபூர்வமாக தகவல் கொடுத்தால் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கலாமெய்யொழிய, ஆதாரமற்ற புகார்களைச் சொன்னால் நான் ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை.”

SRI S. RAMALINGAM:—“தொழிலாளிகளிடமிருந்து சர்க்காருக்கு ஏதாவது விண்ணப்பம் வந்திருந்தால் அதன்மீது நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். கண்டிராக்டர்களிடம் வேலை செய்யும் தொழிலாளிகளுக்கு கூலி உத்தரவாதம் கிடையாது. அவர்கள் சர்க்காரிடம் ஏதாவது புகார் செய்துகொண்டால் உடனே அவர்கள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்படுவார்கள் என்ற அபாயம் இருக்கிறது. ‘சர்க்காரால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட கூலியைவிட மிகக் குறைவான கூலி கொடுக்கப்படுகிறது’ என்று அந்தப் பக்கத்திலிருந்து வந்திருக்கும் எம்.எல்.எ. சர்க்காருக்கு தெரியப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். சர்க்காரால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட கூலியைவிட மிகக் குறைவான கூலியைக் கண்டிராக்டர்கள் கொடுத்தார்கள் என்று புகார் சொன்னதன்பேரில் தொழிலாளிகள் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டால் சர்க்கார் தொழிலாளிகளை தனிப்பட்ட இலாகாவில் சேர்த்துக் கொள்ளாவிட்டாலும், மேற்பார்வையாவது நேரடியாக நடத்துவதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“கனம் அங்கத்தினர் சொல்கிறது ரொம்ப கஷ்டமானதும் நெரடானது மானவிஷயம். பெரிய கண்டிராக்டரிடம் சிறியசிறிய கண்டிராக்டர்கள் ஒப்பந்தம் பண்ணிக்கொண்டு குறைந்த தொகைக்கு வேலைகளை நடத்துவதற்கு ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். தொழிலாளிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் கூலி சரியல்ல என்று அவர்கள் முறையிட்டால் கண்டிராக்டர்களை கூப்பிட்டுக் கேட்கலாம், கண்டிராக்டை சர்க்கார் ரத்து செய்யலாம். இதில் இன்னொரு விஷயத்தையும் நாம் கவனிக்கவேண்டும். ஒரு வேலையைக் கண்டிராக்குக்கு விட்டுவிட்டு அதன்பிறகு கண்டிராக்டர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்று ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் சர்க்கார் பார்த்துக்கொண்டேயிருக்க வேண்டுமென்றால் வேலை நடப்பது கஷ்டமாக இருக்கும்.”

DR. K. B. MENON:—“Sir, since the issue has come up that 9 a.m. the contract system is riddled with corruption and exploitation, will the Government explore the possibilities of getting rid of that system and introducing some other system, which is more satisfactory and fair to labour, thereby making casual labour that is employed for a number of years more or less permanent? Will they prepare a list of such labourers also?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“The hon. Member suggests to the Government

[29th March 1955]

to explore the possibilities of introducing a different system. I would like the hon. Member to give me his suggestions as to what kind of system he wants me to adopt, so that it can be investigated."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—"கண்ட்ராக்டுக்கு விடுவதால்தான் இம்மாதிரியான தகராறுகள் அதிகமாகி வருகின்றன. கண்ட்ராக்டுக்கு விடாமல் நேரடியாகவோ அல்லது டிபார்ட்மெண்ட் மூலமாகவோ வேலைகளை நடத்துவதற்கு சர்க்கார் முன்வருவார்களா? கண்ட்ராக்டர்கள் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கும் சம்பளத்தைத் திறணயம் செய்து சர்க்காரே நேரடியாக தொழிலாளர்களுக்கு சம்பளத்தைக் கொடுத்து விட்டு அந்தத் தொகையை, கண்ட்ராக்டர்களுடைய பில்லை பாஸ் செய்யும்போது, சர்க்காரே வைத்துக் கொண்டு தொழிலாளர்களுக்கு கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் யோசிப்பார்களா?"

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—

"கண்ட்ராக்டர்கள் கொடுத்தாலும் டிபார்ட்மெண்ட் கொடுத்தாலும் இப்பொழுது கனம் அங்கத்தினர்கள் சொல்லும் கொள்கைப்படி டிபார்ட்மெண்ட் ஊழியர்களும் லஞ்சம் வாங்குகிறார்கள் என்று சொல்லும்படியான நிலைமை ஏற்படும். அதைப்போலவே கண்ட்ராக்டர் களையும் சொல்லலாம். கண்ட்ராக்டர்கள் சரியாக நடந்துகொள்ளா விட்டால் அவர்களுக்கு வேறு இடங்களில் கண்ட்ராக்ட் கொடுக்காமல் இருக்கலாம். கண்ட்ராக்டர்கள் ரூ. 1-2-0 கொடுப்பதற்கு பதிலாக ரூ. 1-1-0 கொடுத்தால் இந்த ஒரு அணு போனால் போகிறது என்றுதான் சொல்ல முடியும். ஆனால் கூலி கொடுப்பதில் அநீதியாக நடந்துகொண்டால் அந்தக்கண்ட்ராக்டர்பேரில் நடவடிக்கை எடுத்து அந்தக்கண்ட்ராக்டை ரத்து செய்ய முன்வராமல் சட்ட பூர்வமாக நடவடிக்கைஎடுப்பதற்கு இடம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை."

SRI V. MUTHU :—"கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லும்போது அம்மாதிரி கம்பெனையின்ட் ஒன்றும் வரவில்லை என்று சொன்னார்கள். அனுபவத்தைப் பார்த்தால் இது நன்றாகத் தெரியவரும். அம்மாதிரி கூலியைக் குறைத்துக்கொடுக்கிறார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். சர்க்காருக்கும் தெரிந்திருக்கலாம். கண்ட்ராக்டர்கள் படிப்படியாக கூலியை 10 அணு வரை குறைத்துக் கொடுக்கிறார்கள். ஆகையால் பெட்டி கண்ட்ராக்டர் முறையை ஒழித்துக்கட்டி ஒரே கண்ட்ராக்டர் முறையைப் பின்பற்றுவார்களா?"

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—

"கம்பெனையின்ட் வந்திருக்கிறதா என்று சொல்வதற்கு இல்லை. கம்பெனையின்ட் ஆதார பூர்வமாக வந்தால்தான் அதன்பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கலாம். இப்பொழுது ஆதார பூர்வமாக வரவில்லை. அதனால்தான் இதைப்பற்றி தக்க நடவடிக்கை எடுக்க முடியவில்லை. ஆதார பூர்வமாக வந்தால் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம்."

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR :—"கண்ட்ராக்டர்கள் இவ்வளவு கூலிகொடுக்க வேண்டும் என்று அவர்களைக் கட்டாயப்படுத்த முடியாது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். கட்டுப்படுத்தாமலே வெளி ஆட்கள் வரமுடியாமல் எக்சிக்யூட்டிவ் அதிகாரத்தின் மூலம் நிறைவேற்றமுயன்றால் அவர்கள் வெளி ஆட்கள் கிடைக்காமல் அந்த பிரதேச கூலிகளுக்கே நியாயமான கூலியைக் கொடுத்து வேலை வாங்க முன்வருவார்கள். அத்தகைய நடவடிக்கைகளை எடுக்க சர்க்கார் முன்வருமா என அறியவிரும்புகிறேன்."

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—

"கனம் அங்கத்தினருடைய யோசனை மிகவும் நன்றாக இருக்கிறது. எந்த சட்டத்தைக் கொண்டு எந்த அதிகாரத்தைக் கொண்டு அப்படிச் செய்ய முடியும் என்பதை விளக்கினால் அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படும்."

29th March 1955]

SRI M. NARAYANA KURUP :—"Sir, is it a condition in the contract that the contractor is liable to pay the labourer the same wages allowed by the Government? If not, will the Government make it a condition in every contract?"

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—

"Sir, while submitting his tender for the work, the contractor may be asked to state what wages he proposes to pay the workers. Then there may be a possibility of enforcing it and I shall explore that."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—"தொழிலாளர்கள் நேரடியாக சர்க்காரிடம் முறையிட்டால் அதை கவனிப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். தொழிலாளர்கள் நேரடியாகச் சர்க்காருக்குக் கடிதம் எழுதினால் பிற்பாடு அவர்கள் கண்ட்ராக்டர்களிடம் வேலை பார்க்க முடியாது. இப்பொழுது எய்ட்டு ஸ்கூல் உபாத்தியாயர்களுக்கு சம்பளம் ஒழுங்காக கிடைக்கவில்லை என்று தெரிந்துகொண்டு சர்க்கார் அவர்களுக்கு நேரடியாகக் கொடுக்க முன்வந்திருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே தொழிலாளர்கள் சர்க்காரிடம் வேலை செய்யும்போது, அதுவும் சர்க்காருடைய வேலைபைச் செய்வதால் சர்க்கார் அவர்களுக்கு சம்பளத்தைக் கொடுப்பதற்கு பொறுப்புள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள்.—அதன் காரணமாக சர்க்கார் தொழிலாளர்களுக்கு நேரடியாகப் பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு கண்ட்ராக்டர்களுடைய பில்லை பாஸ் பண்ணும்போது இந்தத் தொகையை அதில் கழித்துக்கொண்டு கண்ட்ராக்டர்களுக்கு மீதிப் பணத்தைக் கொடுப்பதில் சர்க்காருக்கு என்ன ஆட்சேபணை இருக்கிறது என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்."

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—

"This was exactly what I just said in reply to Sri M. Narayana Kurup. I said that there may be a possibility of asking the contractor to state while tendering for the work to specify the wages he is likely to pay and we can enforce that. We will collect the wages at that particular rate and pay the workers. In that case, there may not be any contractor willing to tender for the work. That way will come the hitch."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—"Sir, from the answers given on the floor of the House, we find that there is some difficulty in the disbursement of wages due to the labourers. It is likely that the labourer may not get the wages he is entitled to. At the same time, the contractors are also liable to commit fraud. May I suggest to the Government to pay the wages to the workers directly? In that case also, there may be difficulty and there may be delay. If the contractor is asked to pay the amount, the Government may depute a particular officer to go to the spot and see that the wages are disbursed promptly in the presence of the contractor. I think this system can work satisfactorily."

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—

"I would request the hon. Member to leave the matter entirely to me. As I have said, there can be only one possibility of the contractor being asked to specify the wages he is likely to pay for a particular work. There can

[29th March 1955]

be a certain amount of enforcement and sudden checks can be effected. There can be no hard and fast rule. We cannot depute a man to sit there and watch the disbursement. Later on, charges may be levelled that the officer was corrupt and that he colluded with the contractor and that the labourer did not get his due share. That is also again getting into a vicious circle. If the hon. Member can exercise some patience, I shall explore the possibility of introducing a system by which the contractor can be tied down and asked to specify the rates of wages he is likely to pay. We can insert a clause in the contract to that effect and I shall have it examined. Until such time, I request the hon. Member to be a little more patient."

SRI N. RAJAGOPAL :—" சர்க்காருடைய ஷெட்யூல் ரேட்ஸ் யுத்த காலத்தில் தயாரிக்கப்பட்டது. இன்றைய நிலையில் கூலி நிலவரம் சற்று குறைந்திருக்கிறது. அதன் காரணமாக கண்ட்ராக்டர்கள் தான் அந்த லாபத்தை அடைகிறார்கள். அதை தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். ஆகவே சர்க்கார் நாட்டின் நிலவரத்தை அனுசரித்து ஷெட்யூல் ஆப் ரேட்ஸை திருத்துவார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்?"

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" That is a separate question from the one we are discussing. If the hon. Member puts a separate question and makes his suggestions, I shall have them considered."

SRI N. K. PALANISAMY :—" மத்திய சர்க்காரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பரிசீலனைக்கமிட்டி மராமத்து இலாகாவின் கீழ் வேலைசெய்யும் ஆட்களையும் கண்ட்ராக்டர்களின் கீழ் வேலைசெய்யும் ஆட்களைப்பற்றியும் தொடர்ந்து பரிசீலனை செய்து விசாரணை நடத்தி ரிப்போர்ட்டு சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதன்படி எல்லா ராஜ்யங்களையும்விட சென்னை ராஜ்யத்தில்தான் அதிகமாக கூலி கொடுக்கிறார்கள் என்றும் மற்ற மாகாணங்களில் மராமத்து இலாகா குறைவாகக் கொடுக்கிறது என்றும் அதனால் குறைந்தபட்ச சம்பளத்தை நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். போன வருஷம் இந்த ராஜ்ய லேபர் கமிட்டிக் கூட்டத்தில் இதைப்பற்றி முடிவு செய்யவேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்பட்டது. அதை அனுசரித்து குறைந்த பட்ச சம்பளத்தை நிர்ணயிக்க கனம் மந்திரி அவர்கள் விசாரணை செய்ய ஏற்பாடு செய்வார்களா?"

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" இது வேறு விஷயம். இதைப்பற்றி தனிக் கேள்வியாகக் கேட்டால் அதைப்பற்றி பதில் சொல்லுகிறேன்."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, will the Government see that worker-contractors are encouraged to take up such schemes? For instance, in Urangal in Malabar, there is a society of workers. The workers themselves have formed into a society and they can be given the contracts. As a matter of fact, the Public Works Department and the other Departments of the Government are not giving contracts to such workers' societies. Will the Government consider the feasibility of giving the contracts to such workers' societies?"

29th March 1955]

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" I do not think what the hon. Member says is correct. But I presume that they are also taking their chance along with the other contractors and perhaps their rates may not compare favourably. We will try to encourage such workers' societies as far as possible, provided that their rates and conditions are also reasonable. I shall have this impressed on the Engineers and see that they are encouraged."

MR. SPEAKER :—" I have allowed enough time for this question. We shall pass on to the next question."

Steel plant with Soviet aid

* 1686 Q.—**SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR**: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Madras Government have approached the Government of India for the establishment in this State of a Steel Plant proposed to be re-established by the Government of India with the aid of the Soviet Union? 9-10 a.m.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" The Government of India were addressed for the establishment of a steel plant in this State. But it was not with any special reference to any steel plant which might possibly be put up with the aid of the Soviet Union."

Arrears of sales tax due from traders in Agra

* 1687 Q.—**SRI V. R. NAGARAJAN** (on behalf of Sri K. Aranganathan): Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether there are arrears of sales tax due to the State Government from some traders who are in Agra; and

(b) if so, the action taken to recover the same?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" (a) Sri Gupta Trading Company, Matur Glass Works, Ferozabad, Agra, assessee on the file of the Deputy Commercial Tax Officer, Peddunaickenpet, Madras, are in arrears of sales tax to this State Government as follows :—

1952-53 Rs. 51-10-6.

1953-54 Rs. 34-1-5.

No other dealer in Agra is in arrears of sales tax.

" (b) The Commercial Tax Officer, North Madras, has addressed the Collector of Madras for the issue of a certificate under the Revenue Recovery Act for addressing the Uttar Pradesh Government for the collection of the arrears."

[29th March 1955]

be a certain amount of enforcement and sudden checks can be effected. There can be no hard and fast rule. We cannot depute a man to sit there and watch the disbursement. Later on, charges may be levelled that the officer was corrupt and that he colluded with the contractor and that the labourer did not get his due share. That is also again getting into a vicious circle. If the hon. Member can exercise some patience, I shall explore the possibility of introducing a system by which the contractor can be tied down and asked to specify the rates of wages he is likely to pay. We can insert a clause in the contract to that effect and I shall have it examined. Until such time, I request the hon. Member to be a little more patient."

SRI N. RAJAGOPAL :—" சர்க்காருடைய ஷெட்யூல் ரேட்ஸ் யுத்த காலத்தில் தயாரிக்கப்பட்டது. இன்றைய நிலையில் கூலி நிலவரம் சற்று குறைந்திருக்கிறது. அதன் காரணமாக கண்ட்ராக்டர்கள் தான் அந்த லாபத்தை அடைகிறார்கள். அதை தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். ஆகவே சர்க்கார் நாட்டின் நிலவரத்தை அனுசரித்து ஷெட்யூல் ஆப் ரேட்ஸ் திருத்துவார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்?"

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" That is a separate question from the one we are discussing. If the hon. Member puts a separate question and makes his suggestions, I shall have them considered."

SRI N. K. PALANISAMY :—" மத்திய சர்க்காரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பரிசீலனைக்கமிட்டி மராமத்து இலாகாவின் கீழ் வேலைசெய்யும் ஆட்களையும் கண்ட்ராக்டர்களின் கீழ் வேலைசெய்யும் ஆட்களைப்பற்றியும் தொடர்ந்து பரிசீலனை செய்து விசாரணை நடத்தி ரிப்போர்ட்டு சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதன்படி எல்லா ராஜ்யங்களையும்விட சென்னை ராஜ்யத்தில்தான் அதிகமாக கூலி கொடுக்கிறார்கள் என்றும் மற்ற மாகாணங்களில் மராமத்து இலாகா குறைவாகக் கொடுக்கிறது என்றும் அதனால் குறைந்தபட்ச சம்பளத்தை நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். போன வருஷம் இந்த ராஜ்ய லேபர் கமிட்டிக் கூட்டத்தில் இதைப்பற்றி முடிவு செய்யவேண்டும் என்று வற்புறுத்தப்பட்டது. அதை அனுசரித்து குறைந்த பட்ச சம்பளத்தை நிர்ணயிக்க கனம் மந்திரி அவர்கள் விசாரணை செய்ய ஏற்பாடு செய்வார்களா?"

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" இது வேறு விஷயம். இதைப்பற்றி தனிக் கேள்வியாகக் கேட்டால் அதைப்பற்றி பதில் சொல்லுகிறேன்."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, will the Government see that worker-contractors are encouraged to take up such schemes? For instance, in Urangal in Malabar, there is a society of workers. The workers themselves have formed into a society and they can be given the contracts. As a matter of fact, the Public Works Department and the other Departments of the Government are not giving contracts to such workers' societies. Will the Government consider the feasibility of giving the contracts to such workers' societies?"

29th March 1955]

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" I do not think what the hon. Member says is correct. But I presume that they are also taking their chance along with the other contractors and perhaps their rates may not compare favourably. We will try to encourage such workers' societies as far as possible, provided that their rates and conditions are also reasonable. I shall have this impressed on the Engineers and see that they are encouraged."

MR. SPEAKER :—" I have allowed enough time for this question. We shall pass on to the next question."

Steel plant with Soviet aid

* 1686 Q.—**SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR** : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Madras Government have approached the Government of India for the establishment in this State of a Steel Plant proposed to be re-established by the Government of India with the aid of the Soviet Union? 9-10 a.m.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" The Government of India were addressed for the establishment of a steel plant in this State. But it was not with any special reference to any steel plant which might possibly be put up with the aid of the Soviet Union."

Arrears of sales tax due from traders in Agra

* 1687 Q.—**SRI V. R. NAGARAJAN** (on behalf of Sri K. Aranganathan) : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether there are arrears of sales tax due to the State Government from some traders who are in Agra; and

(b) if so, the action taken to recover the same?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" (a) Sri Gupta Trading Company, Matur Glass Works, Ferozabad, Agra, assesses on the file of the Deputy Commercial Tax Officer, Peddunaickenpet, Madras, are in arrears of sales tax to this State Government as follows :—

1952-53 Rs. 51-10-6.

1953-54 Rs. 34-1-5.

No other dealer in Agra is in arrears of sales tax.

" (b) The Commercial Tax Officer, North Madras, has addressed the Collector of Madras for the issue of a certificate under the Revenue Recovery Act for addressing the Uttar Pradesh Government for the collection of the arrears."

[29th March 1955]

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ As the arrears of sales tax due to this State Government from the traders who are in Agra are very small amounts, are we to take it, Sir, that these arrears of sales tax represent the amount of tax due for the trade carried on within this State even though the persons concerned are living at Agra? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Yes, Sir.

SRI S. RAMALINGAM :—“ இந்த 80 ரூபாயை வசூல் பண்ணுவதற்கு சர்க்கார் எத்தனை ரூபாய் செலவழிக்கவேண்டும் ? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ In the process I enumerated, there will not be much of expenditure.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ May I know whether there has been any suggestion that sales tax on inter-State trade be collected by the Central Government and be distributed to the States concerned? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Probably the hon. Member refers only to the idea expressed by the Taxation Enquiry Commission.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ May I know whether large arrears of sales tax are due to this State Government from traders living in other States like Bombay, West Bengal, and whether the Government are trying to come to an agreement with the different State Governments in the matter of collection of taxes due to each State from other States? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ That is a different question. The main question relates to arrears of sales tax due from traders in Agra.”

* 1688 Q.—

MR. SPEAKER :—“ This question will be taken up tomorrow.”

Community Platforms, Coimbatore district

* 1689 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the amount allotted for the construction of Community Platforms in the Coimbatore district for the year 1953-54; and

(b) the number of such platforms constructed so far?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) A sum of Rs. 16,500 was allotted to the Coimbatore district for the construction of platforms during 1953-54.

“ (b) Twenty-three platforms have been constructed so far.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ கனம் மந்திரி அவர்கள் அந்தத் தொகை பூராவையும் ஏன் செலவு செய்யவில்லை? அதற்குக் காரணம் என்னவென்று சொல்வார்களா? ”

29th March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ கிராமவாசிகள் தங்க ளுடைய பங்கையும் செலுத்தவேண்டும். அவர்களுடைய ஒத்துழைப் புடன்தான் இந்தத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. 28 கிராமங்களை எடுத்துக் கொண்டோம். 23 கிராமங்களில் வேலை பூர்த்தியாகிவிட்டது. இன்னும் 5 கிராமங்களைப் பொறுத்த வரையில் தான் பில் இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ On a point of order, Sir, கனம் ராம சாமி பட்டையாச்சி அவர்கள் டிரஷரி பெஞ்சியில் உட்காராமல் பின் பெஞ்சி யில் மறைந்துகொண்டு ஏன் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள்? ”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ கேள்வி நேரத் தில் மாத்திரம்தான் நான் அப்படி மறைந்து கொண்டு உட்கார்ந் திருப்பேன். அது முடிந்தவுடன் டிரஷரி பெஞ்சுக்கு வந்துவிடுவேன்.” (சிரிப்பு.)

Exemption of dried fish from sales tax

* 1690 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representa- tion in 1955 requesting exemption of dried fish from sales tax; and

(b) whether any action has been taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ (a) Yes.

“(b) The Government see no grounds for exempting sales of dry fish from sales tax.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Since dried fish dealers are also petty merchants and dried fish may also be classed as ‘ perish- able articles ’, will the Government consider the question of giving exemption to dried fish from sales tax? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ I am afraid the hon. Member has no personal knowledge of dried fish. Dried fish is a dehydrated thing and it is not perishable. Fresh fish is already exempted from sales tax.”

SRI O. KORAN :—“ In Malabar district, there are two varieties of dried fish. One variety is easily perishable. So, will the Government consider the question of giving exemption to this variety of dried fish which is easily perishable? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ That is a point worth pursuing, and I will try to pursue it.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ Of all foodstuffs, dried fish is the cheapest and is consumed most by the lower class people. In view of that, will the Government see that sales tax is not levied on dried fish? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ The Government have been exempting certain articles from sales tax every year. This year the quota has been exhausted.” (Laughter.)

[29th March 1955]

SRI A. RAMASAMY TEVAR :—“ Arising from the answer given by the Hon. Minister, may I know whether the Hon. Minister has got such experience as to discriminate between perishable dried fish and non-perishable dried fish? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Yes, Sir. It can be discriminated.”

DR. K. B. MENON :—“ I believe, Sir, that dried fish is treated as ‘ perishable ’ by the railways and there would be obvious contradiction if the Government do not exempt it from sales tax and treat it as non-perishable? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, perishability is one of the tests and not the sole test.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ As one who wants fish if the meal is to be sumptuous and who is a fish eater, I may inform the Government that fish like *ayilai* and *mathi* and such kinds of fish are easily perishable and if they are not consumed within two months after they are prepared, they will begin to give bad odour, and become distasteful for eating. In view of these facts, may I know whether the Government will exempt dried fish also from sales tax? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ I have already answered in reply to a question by another hon. Member that the question of giving exemption with reference to a particular variety of dried fish will be examined by the Government.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ In reply to a question, the Hon. Minister said that the quota for the year with reference to giving exemption to certain articles from sales tax is over. May I know whether exemption from sales tax is given on the basis of the quality of the article or on the basis of a quota with reference to giving exemption from sales tax to certain articles for each year? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Such answers should not be literally taken.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ May I know whether dried fish perish as soon as they are eaten or whether they perish before they are eaten? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ I know they certainly perish within the stomach.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ The Hon. Minister has given an assurance that he will pursue the matter. May I know whether he will pursue the dried fish dealers or pursue the question of exemption of dried fish from sales tax? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Both should be pursued, the dealers for the sales tax and the question of dried fish with reference to its exemption from sales tax.”

29th March 1955]

SRI C. H. KANARAN :—“ Lakhs and lakhs of people live on fish catches. On account of lack of transport facilities, lot of hardship is caused to fish trade. If dried fish is exempted from sales tax, it will increase the fish trade and benefit the poor fishermen. In view of these facts, may I know whether the Government will consider the question of exempting dried fish from sales tax? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ I do not fully accept the premises put forth by the hon. Member. There is no absolute guarantee that the benefit which will arise out of giving exemption to dried fish from sales tax will go to the poor fishermen. It may mostly go to the benefit of traders.”

Industrial dispute in Brindavan Estates, Coonoor

* 1691 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state— 9-20 a.m.

(a) whether any conciliation was held by the labour officer in the dispute between the workers and the management of Brindavan Estates, Coonoor, during 1954; and

(b) what action was taken by the Government on the report of the conciliation officer?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) Yes, Sir.

“ (b) The Government have referred the dispute to the Industrial Tribunal, Coimbatore, for adjudication.”

* 1692 Q.—MR. SPEAKER :—“ This question will be taken up tomorrow.”

Industrial Tribunal for Plantations

* 1693 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Special Industrial Tribunal for Plantations has completed its enquiry and given the award; and

(b) if so, when?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) No, Sir.

“ (b) Does not arise.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ விசேஷ தொழில் கோட்டு எப்பொழுது ஆரம்பிக்கப்பட்டது? எவ்வளவு காலமாக வேலை நடந்து வருகிறது? எப்பொழுது விசாரணை முடியும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ 24-3-1955-ல் தேதிய உத்தரவுப்படி ‘ஸ்பெஷல் இண்டஸ்ட்ரியல் ட்ரிபியூனல்’ தொடங்கப்பட்டது. வேலை இன்னும் முடியவில்லை. சீக்கிரம் முடிந்துவிடும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. புதிய ஜட்ஜுகூட போடப்பட்டிருக்கிறார்.”

[29th March 1955]

SRI A. RAMASAMY TEVAR :—" Arising from the answer given by the Hon. Minister, may I know whether the Hon. Minister has got such experience as to discriminate between perishable dried fish and non-perishable dried fish? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Yes, Sir. It can be discriminated."

DR. K. B. MENON :—" I believe, Sir, that dried fish is treated as 'perishable' by the railways and there would be obvious contradiction if the Government do not exempt it from sales tax and treat it as non-perishable? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Sir, perishability is one of the tests and not the sole test."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" As one who wants fish if the meal is to be sumptuous and who is a fish eater, I may inform the Government that fish like *ayilai* and *mathi* and such kinds of fish are easily perishable and if they are not consumed within two months after they are prepared, they will begin to give bad odour, and become distasteful for eating. In view of these facts, may I know whether the Government will exempt dried fish also from sales tax? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" I have already answered in reply to a question by another hon. Member that the question of giving exemption with reference to a particular variety of dried fish will be examined by the Government."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" In reply to a question, the Hon. Minister said that the quota for the year with reference to giving exemption to certain articles from sales tax is over. May I know whether exemption from sales tax is given on the basis of the quality of the article or on the basis of a quota with reference to giving exemption from sales tax to certain articles for each year? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Such answers should not be literally taken."

SRI V. R. NAGARAJAN :—" May I know whether dried fish perish as soon as they are eaten or whether they perish before they are eaten? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" I know they certainly perish within the stomach."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" The Hon. Minister has given an assurance that he will pursue the matter. May I know whether he will pursue the dried fish dealers or pursue the question of exemption of dried fish from sales tax? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Both should be pursued, the dealers for the sales tax and the question of dried fish with reference to its exemption from sales tax."

29th March 1955]

SRI C. H. KANARAN :—" Lakhs and lakhs of people live on fish catches. On account of lack of transport facilities, lot of hardship is caused to fish trade. If dried fish is exempted from sales tax, it will increase the fish trade and benefit the poor fishermen. In view of these facts, may I know whether the Government will consider the question of exempting dried fish from sales tax? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" I do not fully accept the premises put forth by the hon. Member. There is no absolute guarantee that the benefit which will arise out of giving exemption to dried fish from sales tax will go to the poor fishermen. It may mostly go to the benefit of traders."

Industrial dispute in Brindavan Estates, Coonoor

* 1691 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state— 9-20 a.m.

(a) whether any conciliation was held by the labour officer in the dispute between the workers and the management of Brindavan Estates, Coonoor, during 1954; and

(b) what action was taken by the Government on the report of the conciliation officer?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) Yes, Sir. (b) The Government have referred the dispute to the Industrial Tribunal, Coimbatore, for adjudication."

* 1692 Q.—MR. SPEAKER :—" This question will be taken up tomorrow."

Industrial Tribunal for Plantations

* 1693 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Special Industrial Tribunal for Plantations has completed its enquiry and given the award; and

(b) if so, when?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) No, Sir.

" (b) Does not arise."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" விசேஷ தொழில் கோட்டு எப்பொழுது ஆரம்பிக்கப்பட்டது? எவ்வளவு காலமாக வேலை நடந்து வருகிறது? எப்பொழுது விசாரணை முடியும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" 24-3-1955-ந் தேதிய உத்தரவுப்படி 'ஸ்பெஷல் இண்டஸ்ட்ரியல் ட்ரிபியூனல்' தொடங்கப்பட்டது. வேலை இன்னும் முடியவில்லை. சீக்கிரம் முடிந்துவிடும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. புதிய ஜட்ஜுகூட போடப்பட்டிருக்கிறார்."

[29th March 1955]

SRI K. P. GOPALAN :—"Sir, in the plantations, the bonus question is an important and standing question now. Will the Government therefore be pleased to advise the Special Industrial Tribunal to give an interim award regarding bonus, to avoid labour disputes especially in the plantations?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"I now expect that the Tribunal will be able to decide on the various issues raised before long and therefore I do not think that any interim declaration of award is necessary."

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI :—"Sir, according to the answer given by the Hon. Minister, this Tribunal has been sitting for a long period of years trying to decide on the issue. Have the Government enquired why the Tribunal has taken so much time to decide this simple issue?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"Sir, several comprehensive issues on various points have been raised and the Tribunal has been doing its best; they have to hold elaborate enquiries, go to many places, hear parties and all this takes a lot of time."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—"முன்பிருந்த நீதிபதி அனுவசியமாக காலங்கடத்தினார் என்ற அபிப்பிராயமோ என்னவோ, நீதிபதியை மாற்றியாகிவிட்டது. புதிய நீதிபதி போடப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதன் காரணமாக இன்னும் நீடிப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறதா என்பதைப் பரிசீலனை செய்து இப்பொழுது விசாரணை நீட்டப்பட்டிருக்கிறதா?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"பழைய நீதிபதியை மாற்றிவிட்டார்கள் என்று சொல்வது சரியல்ல. அவருடைய 'டர்ன்' முடிந்துவிட்டது. இப்பொழுது அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கை, சர்விலே இருக்கிற நீதிபதியையே வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பது. அதற்கெனக் புதிய நீதிபதி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். எல்லாம் முடிந்துவிட்டதினால் அநேகமாக தாமதமின்றி, சீக்கிரத்திலேயே ட்ரிப்யூனலின் வேலை முடியுமென்று எதிர்பார்க்கிறேன்."

SRI K. P. GOPALAN :—"Sir, I want to explain my question. It is that there are so many disputes not only in Malabar, but in Tamil Nadu also, as a result of the plantation owners not willing to pay the bonus the workers demand. It will take time—it will take at least one year—for the Tribunal to come to a conclusion and give an award. Therefore, will it be possible for the Government to advise the Tribunal to give an interim award in regard to this bonus question, in order to avoid labour troubles?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"I do understand the question all right, Sir. As I have pointed out, the Tribunal has been sitting so long that I do expect that it will be able to come to conclusions on all the points raised. Therefore, as I said, it would not be necessary just now to suggest to the Tribunal to give an interim award on bonus. Further, it is for the workers and the management to suggest a declaration of interim bonus and not for the Government to suggest it to the Tribunal."

[29th March 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—"பழைய நீதிபதி விசாரணை செய்து வந்து, விட்ட இடத்திலிருந்து புதிய நீதிபதி வந்தவுடன் விசாரணையைத் தொடர்ந்து நடத்துகின்றார்களா அல்லது ஆரம்பத்திலிருந்தே விசாரணை நடைபெறுகிறதா?"

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"பழைய நீதிபதி விசாரணை செய்து வந்து, விட்ட இடத்திலிருந்து தொடர்ந்து விசாரணை நடைபெறுவதாகத்தான் நான் நினைக்கிறேன்."

Repairs to tanks in Malabar

* 1694 Q.—**SRI M. NARAYANA KURUP :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether the Government grant loans or subsidies for repairs to tanks in Malabar?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—"Yes. The Government grant loans for the repair of tanks when applied for but no subsidy is being granted."

Local development works in Tindivanam taluk

* 1695 Q.—**SRI M. VENUGOPALA GOUNDER :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any work was executed in Tindivanam taluk under the Local Development Works during 1952-53;

(b) if so, the amount spent on such work;

(c) whether there is any proposal to open a Community Project Centre in Tindivanam taluk during 1954-55; and

(d) if so, when it is likely to be implemented?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—"(a) No, Sir.

"(b) Does not arise.

"(c) No, Sir.

"(d) Does not arise."

* 1696 Q.—Postponed to 30th March 1955.

Educational and medical concessions to village officers

* 1697 Q.—**SRI C. KUNHIRAMA KURUP :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received a copy of the decisions taken at the Kurumbranad Taluk Village Officers' Conference held on 7th November 1954 at Badagara, regarding fixation of basic pay of village officers and extension of educational and medical concessions granted to Non-Gazetted Officers; and

(b) if so, the action taken by the Government in the matter?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—"(a) No.

"(b) Does not arise."

[29th March 1955]

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ May I know whether the Government are considering the question, apart from representations, of extending medical and educational concessions to village officers who are worse off than even the N.G.Os. ? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ There is nothing under consideration now, Sir.”

Educational concessions to Non-Gazetted Officers

* 1698 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the educational concessions for the children of Non-Gazetted Officers are granted in cases where one of the parents is employed under the Central Government or a pensioner of the Central Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The answer is in the negative in case one of the parents is employed under the Central Government and in the affirmative if one of the parents is a pensioner of the Central Government.”

Takkavi loans

* 1699 Q.—SRI P. K. GOPALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the total amount of Takkavi loans granted in Ponnani taluk in the year 1954?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Rs. 41,850.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ Sir, as the Agricultural Demonstrator's office is situated only in the headquarters of sub-taluks, certain firkas are not benefited by the grant of the Takkavi loans and many are not at all getting anything and Nattika firka is one such. In view of this, will the Government appoint Agricultural Demonstrators in every firka which has a very large population and also will the Government liberalize the loans to agriculturists? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ I thought the sum of Rs. 41,850 was a handsome amount. As for the other thing, if the hon. Member makes a specific suggestion, I shall have it examined.”

* 1700 Q.—MR. SPEAKER :—“ The hon. Member Sri Rangasami Naidu wants the question to be taken up tomorrow. This will be taken up tomorrow.”

Supply of zinc sheets for Avadi Congress

* 1701 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether a large number of zinc sheets were supplied by the Government to the organisers of the Congress session at Avadi in January 1955;

[29th March 1955]

(b) if so, how the sheets were disposed of after the Session was over; and

(c) whether it is a fact that the sheets were sold privately to a single individual; without calling for tenders for the purchase and why?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) to (c) The hon. Member is perhaps under the impression that the Government supplied the G.C. and G.P. sheets to the organizers of the 60th session of the Indian National Congress at Avadi from their stocks and also disposed them of after the session was over. This is not so. The convenor of the Reception Committee of the Indian National Congress Session was permitted by the Iron and Steel Controller, Calcutta, to purchase for use at the session of a large number of sheets from the producers against quota certificates issued by the Controller. The Controller also authorized the convenor to dispose of the sheets against permits issued by the State Controller (the Director of Industries and Commerce) till 15th February 1955 at prices not exceeding column III rates of the Price Circular. The sheets left over with the convenor uncovered by the permits issued up to 15th February 1955 were allowed by the Controller to be sold to any person subject to the maximum prices mentioned above. The question whether the sheets should be sold after inviting tenders or individually to a number of persons is one for the convenor to decide and Government are not concerned.”

* 1702 Q.—SRI A. RATNAM :—“ Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the quantity of galvanised corrugated sheets allotted for the recent Congress session at Avadi;

(b) the rate charged for these sheets by the Government of India and other conditions imposed by them; and

(c) whether it was a condition that they should be handed over to the Madras State Government after the session was over?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) 1,350 tons. (b) & (c) The rate charged was Rs. 665 per ton. The condition imposed was that the entire quantity should be returned to the Madras State authorities on the expiry of the session for distribution to normal consumers. But ultimately to obviate difficulties in looking after large stocks or in transporting them, the convenor of the Reception Committee of the Indian National Congress was registered by the Iron and Steel Controller, Calcutta, as a stock-holder at Avadi, within the meaning of the Iron and Steel (Control of Production and Distribution) Order, 1941, subject to the following conditions :—

(i) The convenor will hold in his stock 1,350 tons G.C. sheets released from the 60th session of the Indian National

[29th March 1955]

Congress held at Avadi in January 1955, for disposal against permits issued by the State Government of Madras at prices not exceeding Column III rates (Rs. 715) of the Price Circular issued by the Iron and Steel Controller under the aforesaid Order and current at the time of delivery.

- (ii) The stocks that will be left over with him uncovered by permits on the 15th February 1955, may be sold to any person subject to the maximum prices indicated above.
- (iii) His appointment as an *ad hoc* stock-holder will be terminated as soon as the disposal of the stocks referred to above is completed."

Land census

* 1703 Q.—SRI S. DAIVASIGAMONEY (on behalf of Sri A. Ratnam): Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether any representations were made by the Tamil Nad Village Karnams' Association explaining the arduous work involved in collecting statistics of land-holdings, the inadequacy of time granted for the purpose, and the need to pay suitable allowance for the extra work;

(b) whether any extension of time has been granted for the completion of the work;

(c) what are the punishments prescribed for not completing the work in time?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“(a) Yes, Sir.

“(b) The Government originally granted one month's time for finishing the work at the village level but subsequently extended it to two months.

“(c) No specific punishments have been prescribed by the Government.”

* 1704 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP :—“Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the collection of land census statistics has been completed in any or all the districts of the State; and

(b) whether the information collected will be supplied to Members of the Assembly?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“(a) The work has not yet been completed except in the Nilgiris district.

“(b) The question of furnishing information to hon. Members will be considered after the census is completed.”

[29th March 1955]

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Inasmuch as a study of such statistics will be very useful for considering agrarian reform, will the Government take an early decision and see that the information, as and when it is supplied to Government is also given to Members?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“Yes, Sir. As I said already, it will be considered as soon as the census report is completed.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“Since the collection of these statistics is of vital importance to the introduction of agricultural reform, may I know whether the Government will give due publicity to this work in the villages, so that the villagers may also be consulted and their co-operation sought before these village officers make up their census figures?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“Sir, that is why I said, ‘let the census be completed and let us know what it is’. Then we will be able to say something.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“Sir, the Hon. Minister has not answered my point. As the statistics are collected, will it not be better to give publicity then and there among the people whose co-operation is also sought so that there may not be any fictitious statistics?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“Even for the purpose suggested by the hon. Member I must have some information to give to the people. So, it all depends upon the figures and other information that we are able to collect. We must know what information we can make available to the people. That is why I said we may await the completion of the census.”

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“May I know when this census is likely to be completed? Will it be completed before August?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“Much earlier than August, Sir.”

Neyveli Lignite Project

* 1705 Q.—SRI S. DAIVASIGAMONEY (on behalf of Sri A. Ratnam): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Government have any programme to start an industrial town at Neyveli?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“None at present, Sir. After an integrated scheme for the mining and utilisation of lignite has been evolved on the basis of the results of the pilot project now in progress, the question of an industrial township will be pursued.”

[29th March 1955]

* 1706 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Government have received any communication from the Centre with regard to the alternative schemes for the exploitation of lignite deposits at Neyveli recommended by Powell Duffryn Technical Services Company, Limited?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"No, Sir."

SRI S. DAIVASIGAMONEY:—"Sir, two days ago, some of the hon. Members of this House, probably along with the Hon. Minister, had an opportunity of visiting Neyveli and seeing the mines there. May I know what their impressions were?"

MR. SPEAKER:—"With regard to the impression of the hon. Members who can answer the question?"

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—BUSINESS OF THE HOUSE.

(1) PRIVILEGE MOTION *re* ACTION OF MAGISTRATE IN POSTING SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR'S CASE DURING BUDGET SESSION.

MR. SPEAKER:—"I hope the House will remember that hon. Member Sri Kalyanasundaram gave notice of a privilege motion."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, I have gone through the proposed motion. I find that it relates to the proceedings in a Court of Law. The discussion of that matter here is likely to create further complications. May I therefore request the hon. Deputy Leader of the Opposition through you, Sir, not to press his motion. I also request the Press not to publish anything about this matter."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"Sir, what I need is only remedy and not publicity or embarrassment to Government. So, I do not press it."

III.—MOTION UNDER RULE 40 OF MADRAS ASSEMBLY RULES *re* INADEQUATE WATER-SUPPLY IN THE TINDIVANAM MUNICIPAL AREA.

* SRI M. JAGANNATHAN:—"Mr. Speaker, I wish to call the attention of the Hon. Minister for Health to a matter of urgent public importance, viz.—

'the inadequate water-supply in the Tindivanam Municipal area, the relief measures to be taken in view of the coming summer and the necessity to help the municipality to take up water-supply and drainage schemes immediately.'

"Sir, the people of Tindivanam Municipality are drifting in spite of themselves towards a state of emergency so far as water-supply is concerned. It will not be an exaggeration if I say that a water famine has already started showing its ugly head at present in Tindivanam. The Tindivanam Municipality is depending upon a tank called Rajankulam for the supply of drinking water. But unfortunately, the water in that tank is not only

MOTION UNDER RULE 40 OF MADRAS ASSEMBLY RULES *re* INADEQUATE WATER-SUPPLY IN THE TINDIVANAM MUNICIPAL AREA

[29th March 1955] [Sri M. Jagannathan]

insufficient for and incommensurate with the needs of the people, but is also muddy and filthy. So, it is very difficult for the people to have sufficient drinking water. If there is any place in South India where drinking water has been commercialised, it is Tindivanam. Cartloads of drinking water are taken in the streets of Tindivanam and sold for money. Out of dire necessity, even poor people have to pay money and get drinking water. This is really heart rending and must arrest the attention of the Government. I humbly request the Hon. Minister for Health to come forward and give topmost priority to the execution of the water-supply and drainage schemes of the Tindivanam Municipality."

* THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"Mr. Speaker, I wish to briefly state the position in regard to water scarcity in the Tindivanam Municipal area and the measures that are being taken by the Government in the matter.

"Sir, in order to meet the drinking water scarcity in Tindivanam, proposals were considered in 1946 for a restricted local scheme of improvements to Rajankulam tank bed. Plans and estimates for this restricted Water-Supply Scheme were also drawn up. But eventually, because of the doubtful utility of these improvements, the investigation of a comprehensive Water-Supply Scheme for the Municipality was taken up under orders of Government.

"Based on the details of this investigation, plans and estimates were drawn up for the First Stage of the scheme for execution. The proposal is to sink an infiltration well in the Thondiyar river near Rettanai village, some eight miles from the town, and conduct full power tests thereon. The Municipality has recently been advised by the Sanitary Engineer to take immediate steps to acquire the lands required for the headworks. Tenders for the infiltration well work have been received and the execution will be taken on hand shortly.

"The first stage of the scheme will be got completed by this summer and simultaneously measures will be taken to proceed with the full scheme without loss of time.

"If, before the completion of the comprehensive Water-Supply Scheme for the town, there should be scarcity of drinking water within the Municipal area, the Municipality may come up with proposals to the Government for temporary local remedial measures to tide over the crisis for the consideration of the Government."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"Sir, as the programme stands at present, we will be having four more sittings of the House for this session. There are a number of notices under rule 40 calling attention of the Hon. Ministers concerned. Most of them are now pending. I request the Hon. Leader of the House, through

**MOTION UNDER RULE 40 OF MADRAS ASSEMBLY RULES
re INADEQUATE WATER-SUPPLY IN THE TINDIVANAM
MUNICIPAL AREA**

[Sri M. Kalyanasundaram] [29th March 1955]

you, Sir, to arrange to have at least one such notice every day so that we may be able to dispose of at least four of them. Otherwise, if they are carried over, it will be of no use, Sir."

**IV—MOTION UNDER RULE 23 (1) OF THE MADRAS
ASSEMBLY RULES re CHANGE IN THE ORDER
OF BUSINESS.**

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Mr. Speaker, I move—

'That Rule 23 (1) of the Madras Assembly Rules be suspended and the House do resolve to transact Government business on Thursday, the 31st March 1955.'"

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That Rule 23 (1) of the Madras Assembly Rules be suspended and the House do resolve to transact Government business on Thursday, the 31st March 1955.'"

The motion was put and carried.

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"Sir, I want to make one more submission. Some one-hour debates are pending. I request that they may also be accommodated in one of the night sittings of the House."

MR. SPEAKER:—"All right. We can take them up during the night sittings."

II.—BUSINESS OF THE HOUSE—cont.

**(2) DISCUSSION re RECOMMENDATIONS MADE BY THE BUSINESS
ADVISORY COMMITTEE.**

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Mr. Speaker, I beg to present the report of the Select Committee . . ."

* SRI M. NARAYANA KURUP:—"Sir, the Business Advisory Committee has circulated a tentative time-table of the Bills. Before we take them up here, it is better a formal motion is moved here so that we can have it as the order of the House."

MR. SPEAKER:—"If the hon. Members want that it should be an order of the House, I have no objection. But, they must also remember that when once it is made an order of the House, there will be difficulty in changing it. An amendment has to be brought forward for changing it."

* SRI M. NARAYANA KURUP:—"Sir, the recommendations of the Business Advisory Committee are contemplated to be the order of the House. If there is to be any change, I think it can be changed and there will not be any difficulty."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"Sir, I am sorry I have to differ from the opinion expressed by my hon. Friend Sri Narayana Kurup. The proposal of the Business Advisory Committee

**DISCUSSION re RECOMMENDATIONS MADE BY THE BUSINESS
ADVISORY COMMITTEE**

29th March 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

may remain as it is so that we can make such adjustments as may become necessary from time to time. Otherwise, if we pass a resolution now and it is made an order of the House, then there will be difficulty later on when we want to change it. So, I submit that it can remain as it is."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"Mr. Speaker, Sir, let me 9-40
read the relevant rule, Rule 192. It reads: a.m.

'As soon as may be after the report has been made to the House, a motion may be moved by a member of the Committee designated by the Speaker "that this House agrees with the allocation of time proposed by the Business Advisory Committee in regard to such and such Bill or Bills," and if such a motion is accepted by the House, it shall take effect as if it were an order of the House.'

"Now, the matter has been reported to the House. Any amendment to be made should be made according to this rule, Sir."

MR. SPEAKER:—"I have no objection if the Hon. Leader of the House wants it to be an order of the House."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, the wording used in the rule is: 'May be moved.' It is not compulsory that it should become an order of the House. Perhaps some adjustment of timings might become necessary. If it is made an order of the House, then amendments may have to be moved to that order later on. I do not think that it should be made an order of the House. That was the understanding we have arrived at and I think we are sticking to that even without making it an order of the House."

V.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS COURT-FEES AND SUITS VALUATION BILL, 1954.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Mr. Speaker, Sir, I beg to present the report of the Select Committee on the Madras Court-Fees and Suits Valuation Bill, 1954 (L.A. Bill No. 23 of 1954) and move—

'That the Bill as amended by the Select Committee be taken into consideration.'

"Sir, hon. Members of this House are aware that a Select Committee was constituted by this House for the purpose of scrutinising the Bill relating to Court fees and valuation of suits. In addition to Members of this House who were elected to the Select Committee, certain hon. Members of the Legislative Council were also invited to participate in the deliberations of the Select Committee. Being very eminent lawyers, they made a very useful contribution to the work of the Committee in addition to the contributions made by hon. Members of this House. As a result of this,

[Sri C. Subramaniam] [29th March 1955]

the Bill has been improved upon very much and I am sure the Bill as amended by the Select Committee will be more acceptable to this House as also to the lawyer population in the State. The main change made by the Select Committee is with reference to the adoption of market value for purposes of payment of court fees and valuation of suits, in respect of land. In the existing law it is ten times the land revenue for purposes of valuation of suits and payment of court-fees. The proposal in the Bill as originally drafted was to adopt the market value in respect of lands also. After a good deal of consideration and discussion, the Select Committee came to the conclusion that the adoption of the market value might lead to difficulties. The valuation of the subject-matter of the suit itself might take time. In some cases parties might take this valuation question itself in appeal. All these will lead to protracted litigation and unnecessary inconvenience which may not be quite desirable. Therefore the Committee recommended that in respect of land, we might adopt 30 times the land revenue, as basis for valuing suits and for payment of court fees. In my view this is a reasonable compromise. I collected figures from various districts to ascertain the present market value of the land. Originally when ten times the land revenue was fixed for purposes of valuation of suits and payment of court fees, it approximately represented the market value of lands at that time, because the original land revenue itself was fixed on a half-net basis. Now land values have gone up considerably, even though the land revenue has not been increased to any appreciable extent. From the figures that were collected, we found that the lands now bore an increased value. The increase in value ranged from a minimum of 87 times the land revenue to a maximum of 396 times the land revenue, from district to district and from region to region. Considering this, 30 times the land revenue that has been adopted in the Bill as revised by the Select Committee is not a very high figure. My view is, it is a very reasonable figure. Even the Advocates' Association had agreed to the adoption of 50 times the land revenue. Because the Members of the Select Committee insisted that this should be lowered a little further, we agreed to 30 times the land revenue being adopted for valuation of suits and payment of court fees. Various other small matters were also considered by the Select Committee with reference to court fees and the most important change as I have already stated is in respect of adoption of 30 times the land revenue for purposes of payment of court-fees and valuation of suits. That itself made it necessary to make considerable changes in the Bill as originally drafted.

"I am therefore sure, Sir, that the Bill as it has emerged from the Select Committee would be quite acceptable to the House. I do not now propose to take much time of the House in explaining the various changes made in the different clauses of the Bill. The clauses can be discussed in detail when we take up the clause by clause consideration of the Bill. The only other point that I have to answer now is in respect of the criticism emanating from various

29th March 1955] [Sri C. Subramaniam]

sources, even including persons who have occupied high positions in the judiciary, namely, that the Government of Madras are trying to make a profit out of the administration of justice. That is an ill-informed criticism, to put it mildly. If only the figures are looked into, hon. Members would find that even if this legislation comes into force there will be a huge deficit with which we will be faced in the administration of justice. The figures for 1954-55 are: receipts Rs. 1,32,11,100, expenditure Rs. 1,89,78,534. There is therefore a deficit of Rs. 57 lakhs and odd. Probably there might have been some reduction in receipts on account of the Moratorium Act that we passed last year. Since we have lifted the Moratorium, there will be an increase in receipts by about Rs. 25 to 27 lakhs. Still we will be left with a deficit of about Rs. 40 lakhs in respect of administration of justice."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"In the figures furnished by the Hon. Minister, may I know whether he has taken into consideration the amounts realised under grants given under a separate head?"

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I have taken into account every conceivable receipt and which can be allotted to the head, Administration of Justice. I will pass on the figures to him. He can scrutinize them.

"Then, Sir, if we give effect to the provisions contained in this Bill we expect to get an additional income of Rs. 8 lakhs. We expect to get another Rs. 1,50,000 if the Presidency Small Cause Courts (Madras Amendment) Bill, 1954 is passed. On the whole we expect there will be a net deficit of about Rs. 48 lakhs and odd, even taking into account the various amendments that have now been proposed. Therefore to say that we are trying to make a profit out of the administration of justice is a wrong statement. There is no basis whatsoever for making that statement or for making that criticism.

"Sir, I therefore, request the House to accept the Bill as amended by the Select Committee."

MR. SPEAKER:—"Motion moved—

'That the Madras Court Fees and Suits Valuation Bill, 1954 (L.A. Bill No. 25 of 1954), as amended by the Select Committee be taken into consideration.'

"As was already said by the Hon. the Leader of the House one hour has been allotted for the general discussion of the Bill. The Hon. Minister will reply to the discussion at 10-30. Allowing 10 minutes for a Member I think, I can only allow four hon. Members to speak."

* SRI V. R. KRISHNA AYYAR:—"Mr. Speaker, Sir, the Hon. Minister for Finance has been rightly sensitive about the criticism that this is not so much a Court Fee Bill as a litigation

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [29th March 1955]

very high and the Court Fees and Suits Valuation Bill is a retrograde measure. It is unfortunate that a retrograde measure has been placed before this House at a time when we are making the administration more democratic"

DEPUTY SPEAKER :—" The hon. Member's time is up."

* SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" I, therefore, submit that the House may give more thought to the points raised by me and the Government may also consider the revision of the provisions in this Bill so that they may be brought in line with the setting up of a Socialistic pattern of society which the Government have in view."

10 a.m. * SRI S. PANCHAKSHARAM :—" Mr. Deputy Speaker, Sir, at the outset, I have to state that I am not in a position to understand the figures that have been furnished by the Hon. the Finance Minister. He said that he has made an extensive survey of the position in all the districts and has come to the conclusion that the value of the land has increased 87 times in some districts (minimum) and 300 times and more in some other districts (maximum). If that is so, I submit that the income also has correspondingly risen by 87 times. Now, let us take the case of a wet land which pays an annual rental of Rs. 10 per annum."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The hon. Member has completely misunderstood my statement. The value of the land now is estimated to be 87 times the land revenue (minimum) and 396 times the land revenue in certain other cases (maximum). It does not mean that there is an increase of 87 times or 396 times."

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—" Understanding it properly, now let me give a concrete example. A land paying an annual rental value of Rs. 10 must be deemed to be worth Rs. 870 or Rs. 3,000 nowadays. I do not know what the pre-war rates were. If the pre-war rate was Rs. 870 or somewhere near that, I cannot understand there is any rise at all. In my own district, first class wet land paying an annual rental of Rs. 10 generally fetches a saleable value of Rs. 800 or Rs. 900. Even now it is just about that. I am talking of the year 1955 and I am not talking of the peak years 1947-48. To-day there are no purchasers for this rate and the value of the land has almost come to pre-war level. Even for that price level, we are not able to find the purchasers. I am not stressing very much on this aspect, but I would like to submit that if, according to the Hon. the Finance Minister, the existing revenue from court-fees is not much and the administration of justice entails in a loss of nearly Rs. 57 lakhs and by placing the proposed Bill on the Statute Book we are going to cover a deficit of Rs. 9 or 10 lakhs out of this Rs. 57 lakhs, then all the trouble we are now taking over this measure is not worthwhile at all. The difference between

29th March 1955] [Sri S. Panchaksharam]

Rs. 57 lakhs and Rs. 47 lakhs is not going to be much and still there is going to be a large deficit. In order to wipe out a small deficit of Rs. 10 lakhs, the entire phase of the old Act is sought to be changed. The entire structure is sought to be changed by the proposed Bill."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" May I inform the hon. Member that deriving a little more income is not the object of the Government. The object is to remove the various anomalies which have been pointed out by the various courts. Incidentally, we get a little more revenue. That is all."

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—" I do not want that the Hon. the Finance Minister should misunderstand me at all. I am here just to point out some of the difficulties experienced by the mofussil lawyers in the working of the Court Fees Act. My object is nothing else."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I was not practising in the High Court. I was practising only in the mofussil."

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—" With due deference to the Minister, the Hon. the Finance Minister in his Budget speech on the 26th February 1954 at page 14 said: '*Revision of the Court Fees Act*: This is not exclusively a revenue measure. There are several anomalies in the existing Act and the revision has been under consideration for some time. The new Bill may give a slight increase from the yield from court-fees'. I agree with that proposition. Courts have very often expressed difficulties. They recognise the cardinal principle that Court Fees Act being an Act, it has to be interpreted in favour of the subject, but in spite of that they were confronted with a number of difficulties and had to decide against the subject and in doing so, they found several anomalies. I shall quote one or two instances. Suppose a man files a suit for possession of a whole estate or part of an estate, say exactly half or one-fourth. He was entitled to value it at ten times the annual revenue payable to Government and pay court-fees on it. Suppose out of a plot of 2 acres, a man wants to sue for 99 cents. Then he has to pay court-fee on the market value of the property. The difference in this case will work out to Rs. 100. In the former case, the man pays court-fees under section 7 (v) (b), viz., at ten times the annual revenue payable to Government. He could satisfy the provisions of the Court Fees Act by paying Rs. 10 or Rs. 15. But if he files a suit for 99 cents in a plot of 2 acres, he has to pay about Rs. 100 extra. This was one anomaly.

" There were other anomalies also. With reference inam lands, i.e., lands which are not paying annual revenue to Government, the litigant was asked to pay fifteen times the net profits arising from the land during the year next before the date of presenting the plaint. If in the previous year he got about 20 kalams

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [29th March 1955]

taxation measure. It is a fundamental principle that justice must be made available to the people free of cost or at least cheaply but the figures mentioned by the Hon. Minister for Finance now in his speech show that there is a deficit in the administration of justice. Of course, it is a matter which requires closer scrutiny because I myself was under the impression while going through the budget figures concerning it, that there was no deficit. Anyway, I wish to remind the Hon. Minister for Finance about his Budget speech where he clubbed this Court Fee Bill with the new taxation proposals. That appears to be the keynote of the entire policy of the Government. There is an endeavour to see that more court fee is collected all through under the various heads. One thing that is running from end to end throughout this Bill is this. There is an over all increase in court fee for all kinds of categories of suits. Even the Hon. Minister for Finance was pleased to point out that it was increased to ten times, that is, it is doubled so far as the Madras State is concerned. Originally it was half of that. From five times it is being raised to ten times. From ten times it is being raised to thirty times in the case of agricultural lands. The Government justify it on the ground that the landed property has appreciated in considerable value. But the fact is that the reverse process is in full swing now. The landed property might have appreciated in value during the Second World War and shortly after it when there was the boom period. Now it is not the case and it has considerably gone down. But the court fee is being raised from ten times to thirty times the revenue assessed on the property. I do not know why it should be raised to such a proportion? I would, therefore, commend to this House to restore it at least to the original proportion rather than multiplication by three, as is now proposed in the Bill."

(The Deputy Speaker in the Chair.)

"What do we find in an injunction case? In the former days the court fee was assessed on the estimated value and a suit could be brought in for injunction. Particularly these are cases where the poor man is affected by the aggression of a wealthier person. The poor man rushes to the court and gets an order of injunction passed against the aggressor. In such cases the minimum court fee should be fixed and it should be five times and should not be increased to ten times. Now the minimum has been fixed at Rs. 100. On account of the limited time at my disposal I am not going into details. But I still find that a large class of suits now come under the minimum fixed at Rs. 400. That is certainly wrong. Many of those suits are filed by poor people in the court and if such a heavy minimum court-fee is levied, they will be prevented in seeking remedies in the court. Therefore, it should be computed on the amount at which the relief is sought and valued in the plaint."

97-3 "Similarly we find yet another,—I may be pardoned for using the expression—vicious feature in this Bill, that is, defendants have to pay court fees in a large class of suits. For instance in a

29th March 1955] [Sri V. R. Krishna Ayyar]

suit for partition, in the former days, it was an unthought of thing to ask the defendant to pay court-fee. Now, he is being asked to pay it in a suit for partition. In view of this provision, a large number of junior members in a Malabar tarwad or for that matter any undivided Hindu family, would be prevented from filing partition suits on the ground that they have to pay court-fees also. The same thing applies to various other people. For instance, in suits where tenants and landlords are involved, the tenants will not be able to ventilate their grievances in the court. Even the Avadi 'touch' is not there and in fact the process is in the reverse. •

"Apart from these suits, there are also other elementary and fundamental remedies for which we seek the help of courts. I mean the Constitutional remedies. Now even the constitutional remedies are prevented and the suits arising out of them are taxed higher. Sir, constitutional remedies are really guarantees for aggrieved persons and now an obstacle is put in the exercise of such remedies. Therefore, my submission is that the general trend throughout this Court Fee Bill is on the increase of court-fee and thereby litigation is prevented in the sense that honest poor people are prevented from having their grievances redressed in the court."

"Then, there is the complicated procedure prescribed in fixing court fees. In a democratic set-up the law must be understandable, crisp, and assimilable. The procedure prescribed in the Bill for assessing the court-fee is highly complicated and it will take a lot of time in fixing it. Now various processes have to be gone into for fixing the court-fee. When a plaint is filed and a defendant comes into the picture, other defendants may also be impleaded and then the court-fee has to be revised according to this Bill. If it is to be revised again and again, the ordinary man who goes to the court will find it very difficult to continue the case till the end as his funds will be drained away in the meantime. If the court-fee is to be raised at every stage, the poor litigants will be ruined. It does not benefit anybody. Therefore, I request the Government to avoid all these highly complicated procedures for the fixation of court fees as only the poor people will be affected by it."

"Now I come to the *ad valorem* fee of 7½ per cent. In this connection, we must consider that a considerable change has been taking place in the country and we cannot adopt this rate of taxation. There must be some reduction as far as this rate is concerned. If the levy of court-fee is not to be a taxation measure and if courts must be resorted to by all people particularly by the poor people, then there must be substantial reduction in the rate. The 7½ per cent prescribed in the Central Act is being stuck up to in this Bill also. Sir, as suggested in the Dissenting Minutes, the rate of Rs. 7-8-0 has to be reduced to at least Rs. 6-4-0 that is one anna in the rupee. Even though it is not an adequate reduction, any way that is the minimum that everyone can accept. So, generally I feel that the rates of court-fee now fixed for various items are

[Sri S. Panchaksharam] [29th March 1954]

of paddy from one acre of land, he had to calculate the value of the 20 kalams of paddy and then multiply it by fifteen. So, if it is ryotwari land, it is enough if he pays a court-fee of Rs. 10. But if it is an inam land, he has to pay Rs. 110.

"Let us take another example. Suppose a usufructuary mortgagee files a suit."

DEPUTY SPEAKER :—"The hon. Member's time is up. He has got only one minute."

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—"Sir, I require some two or three minutes."

DEPUTY SPEAKER :—"It is not possible to allow more time."

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—"Then I will even now stop straightway."

DEPUTY SPEAKER :—"The hon. Member may continue his speech."

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—"Suppose there is a usufructuary mortgage for Rs. 1,000. If the man has been put in possession of the properties, he can value the plaint under section 7 (v) (b), as though it is a title suit. If the man has not been put in possession of the properties, he has to value the plaint as one for specific performance of a contract and has to pay court-fees on Rs. 1,000, viz., Rs. 112-7-0. In the ordinary circumstances he will be liable to pay Rs. 10 but because he has not been put in possession of the properties, he has to pay Rs. 112-7-0. Such were the anomalies that were experienced and the Courts had difficulty in deciding in favour of the subject. They had to follow strictly the provisions of the Act.

"Another cardinal principal underlying the Law of Court-fees is that there should be no evasion of tax in cases like partition. If a man sues for partition and is in joint possession of the property, he has to pay a fixed court-fee of Rs. 15 in a Munsif's Court or Rs. 100 in a Sub-Court or District Court, whatever be the value of the property. A litigant values the plaint in whatever way is advantageous to him. Suppose if joint possession is advantageous to him, he says he is in joint possession. If he thinks that exclusion is advantageous to him, he says that he has been excluded from possession. There are so many methods by which payment of court-fee is evaded. The cardinal principle should be that there should be no evasion of payment of court-fees. The court-fee collected should enable the Government to carry on the administration of justice, without being a burden to the tax payer. If the

29th March 1955] [Sri S. Panchaksharam]

Hon. the Finance Minister wanted to set right some of these anomalies, it was open to him to set right these anomalies. He need not have changed the entire structure of the Act.

"Sir, among many changes that have been effected in this Bill, 10-10 the important change made is that the market value of land on which an assessment is payable to Government should be adopted at thirty times instead of ten times as has been fixed under the present Act. My submission in this connection is that this raising of the limit from ten times to thirty times would have been all right if this measure had been brought forward seven or eight years ago. Seven or eight years ago, when the Stamp Act was being amended, in respect of registration of partition documents, the value of the land was increased from five times the annual rental value to 25 times the annual rental value for purposes of fixing the stamp fees payable to the Government. But under the present Bill, it has been raised to 30 times which is very excessive.

"I would like, in this connection, to refer to the views expressed by some eminent persons regarding increasing court-fees payable to Government. On 20th October 1954, Justice Shaw of Bombay High Court stated at the Lawyers' Conference as follows :—

"The sense of frustration and bitterness that overpowers a litigant who reasonably believed that he has a true and just claim but was unable to obtain redress on account of the insuperable barrier of expenses beyond his means is a fruitful source of hostility towards the present order of things."

"Again the former Justice of the Supreme Court, Sri Mahajan, on 3rd July 1954 at New Delhi pointed out that in some cases as much as one-third of the value of civil suits went into the State revenues and that such heavy duty on 'Justice' was not wholly justified and that it was beyond the reach of common man about whose welfare the State was so keen to obtain justice in the Courts of the country and he could only get it by getting himself involved in debt and committing some crime. He also quoted the United States example where court-fees were merely nominal. Dr. K. N. Katju has also said that justice must be taken to the doorstep of the villager. In conclusion, I wish to state that drastic revision of the provisions of the present Act is not called for at the present time and that our Government should not go against established canons of jurisprudence."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—"Sir, this measure is a very important one, from the point of view of the public as well as from the point of view of the Government. The Hon. the Leader of the House pointed out that this Bill had been brought forward by the Government with a view to remove certain anomalies in the present Act. He also admitted that they would be getting some enhanced revenue as a result of passing this Bill. This will create an impression in the minds of the people that this Bill is intended to be a taxation Bill by the Government. When the Government take into consideration the question of rectification of certain anomalies present in the present Act, they should also take into consideration whether the present time is propitious for bringing about changes in

[Sri S. Swayamprakasam] [20th March 1955]

the present Act. My submission is that the introduction of this Bill at the present time is very inopportune. The Hon. the Leader of the House also stated that it was not the intention of the Government to get additional revenue for the Government by introducing this measure. In that connection, he quoted figures to show that the Department of Administration of Justice was working at a loss during the years 1953-54, and 1954-55. But the Hon. Minister did not quote the figures for the period prior to 1953-54. Prior to 1953-54, the Government were not incurring any loss at all. I very well remember the conversation I had with the Hon. the Minister for Finance in his chamber. Mr. Viswanatham was also present then. When I stated in the course of our conversation that retrenchment could be effected by abolishing certain courts, the Hon. the Minister for Finance said, 'Why bother about it.' Prior to 1953 the Department of the Administration of Justice was not working at a loss at all. Even now if the Government would abolish certain courts which have no work at all—I know there are certain courts which do not have even half hour work a day—then the Department of the Administration of Justice would not work at a loss at all. The Hon. the Minister in charge of Finance said that the value of land was going up. It might be so two years back. But to-day the value of land is going rapidly down. Especially after the passing of the Moratorium Act, the Agriculturists' Indebtedness Relief Act and other Acts, the value of land has considerably fallen. There is no demand for land at all. To say that the value of land is going up and that therefore the court-fee payable to the Government can be enhanced is not justifiable. The Hon. the Minister for Finance stated that certain Bar Associations recommended that 50 times the annual rental value of land should be fixed as the market value of the land. I am unable to find out from the report of the Select Committee which Bar Association had stated so. (The Hon. the Minister for Finance: 'Provincial Bar Federation.') The general opinion is that land value is going down. Again, Sir, in a Welfare State, the Government should not aim at making profit in the matter of administration of justice. When the rights of private individuals are in dispute, it is the duty of the Government to settle the dispute and render justice. The Government should not put themselves in the position of a businessman. The economic condition of the people has not improved. The purchasing power of the people and their standard of life have not improved. Therefore, there is no justification for increasing the rate of court-fees payable to Government. Unless a person has got enough money, he cannot go to a Court of Law and establish his case. The Government have not made any attempts to improve the economic position or the standard of life of the people. But instead they have come to increase the court-fees. There is no justification at all for increasing the market value of the land from ten times the annual rental value to 30 times the annual rental value. Even for filing vakalats, the court-fee payable has been increased, in this Bill, by half a rupee. Even before presenting the petition, an ordinary man will have to pay half a rupee more for filing vakalats. Therefore, Sir, this Bill has been brought forward more with a view

29th March 1955] [Sri S. Swayamprakasam]

to get additional revenues from the Government. In my view the introduction of this Bill is very unfortunate and it is not going to give any relief to poor people at all."

*** Sri R. KRISHNAN :—**“ മിസ്റ്റർ സെക്രട്ടറി ബ്രിക്, സർ, കോർപ്പി 10-2 ഫാക്ടററി 12 ക. സംഗതരായാണെന്നിപ്പോൾ കോർപ്പി വില കണക്കാക്കുന്നത് മറ്റു നിർമ്മാണ 30 ലക്ഷം എന്ന തോളു സ്ഥിരീകരിക്കുന്ന് കമ്മീഷൻ വളരെയധികം വികസിപ്പിക്കണമെന്നാണ് സംഗതരിപ്പം. തേയറ്റ് കമ്മിറ്റി ശിവാർത്തി ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഫിസ്റ്റ് വലയന പറ്റാര ബുദ്ധിമുട്ടായ കാരണമാകണമെന്ന് ഏതാനും അഭിപ്രായം. ഇന്നുതന്നെയും കോർപ്പിയിൽ പോകുന്നവരുടെ ഇടയിൽ ഒരു വഴക്കമുണ്ടു്; ‘ഇതിൽ കൂടെ കണക്കു ഫലം, രേഖാപാല ചെല ഫലം’ എന്നും, കോർപ്പിയിൽ കമ്മിറ്റിയോടുകൂടി വ്യവസ്ഥയ്ക്കും അവസാനിച്ചു നില്പു കിട്ടുന്നതും കമ്മിറ്റിയുടെ അഭിപ്രായം വികാരങ്ങൾ അർത്ഥിക്കേണ്ട മിസ്റ്റർ. അതിനൊരു വികാരങ്ങൾ കോർപ്പി ഫിസ്റ്റ് ഭൂമിയിൽ വെച്ചു കൂടെ ഒരു പരയുന്നില്ലെന്നും, നിയമപ്രകാരം കോർപ്പി ഫിസ്റ്റ് കമ്മിറ്റി വെച്ചു വരുന്നതു്. കോർപ്പിയിൽ ചില പട്ടികയ്ക്കു വന്നു കടപ്പിച്ചു. കോർപ്പിയിൽ പട്ടിക, പ്ലാസ്മസ് സോൾവർ, ക്ലാസ് ഇടയിൽ ഏതോ പേർ കൈമാറ്റം കൈമാറ്റത്തിൽ വന്നു. നടപടി ക്രമത്തിൽ ചില പട്ടികയ്ക്കു സഹായങ്ങൾ കൈമാറ്റ പദ്ധതിയും കമ്മിറ്റിയുടെ അഭിപ്രായം. ഏതു പാട്ടി വിധികളോടുകൂടി. കമ്മിറ്റി കേസിലെത്തിയതിനുശേഷം വന്നു കടപ്പിച്ചു. സർക്കാർ വെച്ചു നൽകുന്ന എന്നൊരു സത്യമാണു്. കമ്മിറ്റി കോർപ്പി കോർപ്പിയിൽ വന്നു കടപ്പിച്ചു എട്ടു പാട്ടി വിധികളായി കമ്മിറ്റിയുടെ പട്ടിക ചെയ്താൽ കോർപ്പി വെച്ചു കടപ്പിച്ചു. കമ്മിറ്റി സംഗതി മനസ്സിലാക്കുന്നതു്. ഇതു് വെച്ചു കടപ്പിച്ചു. ഇതിന്നു പരിഹാരമായി കോർപ്പി നല്ല ഒരു നടപടി ക്രമം കോർപ്പിയിൽ വെച്ചു കടപ്പിച്ചു.

[illegible][illegible][illegible]

[Sri C. Subramaniam] [20th March 1955]

'thirty times the survey assessment on the land.' As far as the other categories are concerned, we have not made any change whatsoever. If the hon. Members should think that the adoption of market value will be more advantageous, even now I am prepared to adopt it. But, I may tell the hon. Members that 'thirty times' does not represent even half the market value. It is much less. It will be one-tenth of the market value in certain cases. When all other properties are made to pay court-fees on the market value, I do not know why we should adopt anything less than thirty times the assessment so far as lands are concerned. Unlike the income from other properties, the income from the lands do not come under the Income-tax Act. Those who get income from lands are not required to pay income-tax. Therefore, I cannot see how the lands are less valuable than other kinds of properties and why a different kind of evaluation should be made in the case of lands. Still, I could understand the plea that the agriculturists should not be put to great difficulties and that we should show some concession to them. We have already shown some concession to them. Instead of adopting the market value, we have said 'thirty times the survey assessment on the land.' In 1870 when land revenue was almost the same as it is now, they fixed it at five times. What was the value of land in 1870 and what is the value of the land now? It is 10 times, 15 times or 20 times more than the market value which prevailed in 1870. What we are now adopting is only six times more than what they adopted in 1870. Even with reference to the land, only certain categories of land come under this calculation, viz., the multiple of land revenue payable. We have got permanently-settled estates and non-permanently settled estates. Taking all factors into account, we have fixed this thirty times. Even now lands are enjoying an advantage over other kinds of properties. Hon. Members—especially the lawyer Members—may know that in respect of a portion of the estate or a portion of the land which has not got a separate patta, a person has to pay sometimes a greater amount than the one for the whole estate or whole land. This was an anomaly which has been pointed out by various High Courts and this anomaly has now been removed. This is the justification for our adopting thirty times the land assessment. As a matter of fact, we have shown a good deal of concession to the agriculturists and the agricultural lands. Therefore, still if it is argued that we are trying to increase the value of the land for purposes of court-fees beyond a justifiable limit, I am afraid it has no basis whatsoever and such criticism is not justified. That is my humble submission. We lawyers are clever in putting our own case and trying to ignore the other points involved and other points which are advantageous to the other side. Every hon. Member argued that court-fee has been increased. But, they have failed to take note of the fact that as a matter of fact there has been a decrease with reference to the rate of court-fee payable up to Rs. 1,000. Now, a litigant has to pay court-fees at the rate of Rs. 11-4-0 per Rs. 100, up to Rs. 1,000. This has now been reduced to Rs. 7-8-0 under this Bill. What is the consequence of this? The hon. Members will perhaps be interested to know how

20th March 1955] [Sri C. Subramaniam]

many suits are affected by this Bill. There are 1,42,000 suits the value of which is below Rs. 5,000. The number of suits, the value of which is above Rs. 5,000 is 1,900. Thus, 1,900 suits will be affected by the increased court-fee. On the other hand, hereafter people will have to pay a lesser court-fee in respect of about 1,40,000 suits. These people will get the advantage of the decreased court-fee. This being the case, it is not fair to argue that there has been a general increase in court-fee. While the poor litigants, whose number is about 1,40,000, get the advantage of the decreased court-fee according to this Bill and while only a few people, about 1,900 or so, are asked to pay a little more than what they are paying now, I do not know how hon. Members like Mr. Krishna Ayyar are justified in criticising the Government.

SRI M. KALYANASUNDARAM :— I did not attack that 10-4 aspect of the Government amendment. What I said was in respect of certain other aspects which ran counter to this policy."

* SRI S. PANCHAKSHARAM :— Sir, I should like to bring to the notice of the Government and the Hon. Finance Minister that no doubt the rates have been made uniform with reference to suits ranging from Rs. 500 to Rs. 1,000. We were collecting higher rates before. But as we go on for suits above Rs. 10,000 and above the rate is something else"

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :— If the hon. Members had only listened to me they would have found that about 140,000 litigants would be getting the benefit of the reduction and only about 2,000 litigants will be asked to pay a little more. This is the important point that hon. Members should bear in mind. Even here we have been keeping in view the Socialistic pattern even though the hon. Member Sri Krishna Ayyar may not see anything in it. According to him all these things are merely propaganda. It is open to him to have his own point of view in all these matters. Only 2,000 people are asked to pay more while there has been a reduction allowed to about 140,000 people. That is the scheme which we have adopted. But still hon. Members go on criticising. (Interruption.) Of course he did not criticise but he did not give credit to us for that. This important factor should be taken into consideration in considering the measure as a whole. When we have given relief to such a large number of people and that too to a considerable extent, I submit it is not open to hon. Members to say that there has been a general increase. We have increased the rate only so far as the higher category is concerned. That is also what the hon. Member Sri Panchaksharam Chettiar wanted to point out. He was saying: 'Higher category people are paying less. They should be made to pay more'. Now that is the policy of the Government, that is, the lower income groups should pay less and the higher income group should pay more.

" Sir, with reference to the point made by the hon. Member Sri Narayana Kurup that from the figures made available under the head 'Administration of Justice' it did not appear there was any

[Sri C. Subramaniam] [29th March 1955]

deficit at all, I may tell him there are various other heads under which expenditure incurred in connection with administration of justice, is debited. Take for instance, expenditure incurred for General Administration. If a calculation were to be made nearly 10 per cent of that expenditure ought to go under 'Administration of Justice'. Then the charges under 'Stationery', about Rs. 13 lakhs have to be debited to 'Administration of Justice'. Then again Rs. 10 lakhs charged to 'Printing' are not shown under 'Administration of Justice'. There are other heads of accounts such as 'Civil Works, Maintenance of buildings, etc.', to which charges relating to 'Administration of Justice' are debited. Similarly about Rs. 22 lakhs being pensionary charges which ought to go under 'Administration of Justice' is charged under a different head. Therefore if a proper allocation were to be made, hon. Members will find there is really a deficit under the head 'Administration of Justice'. Therefore there is no use in arguing, taking only figures given under a particular head, that there is no deficit under 'Administration of Justice'.

"Finally, Sir, I may say that the justification for this Bill is that we are conferring a benefit on a large number of litigants, 140,000 of them and only about 2,000 will be affected by this Bill, as they will have to pay a little more than what they were paying before. In view of the Socialistic pattern of society we are aiming at, this itself is enough justification to get through this Bill."

MR. SPEAKER:—"The question is—

"That the Madras Court-Fees and Suits Valuation Bill, 1954 (L.A. Bill No. 25 of 1954), as amended by the Select Committee be taken into consideration."

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER:—"Now let us take up clause by clause consideration of the Bill."

Clause 3 was put and carried.

Clause 4.

MR. SPEAKER:—"Motion moved—

"That clause 4 do stand part of the Bill."

SRI S. PANCHAKSHARAM:—"Mr. Speaker, Sir, I move the amendments standing in my name, namely—

"(1) In the proviso, omit the word "whenever".

"(2) In the proviso, for "exhibition in a Criminal Court . . . or exhibition", substitute "if a document by an accused shall not be prohibited in a Criminal Court by reason of the fact that no proper fee has been paid thereon".

29th March 1955] [Sri S. Panchaksharam]

The amendments were duly seconded.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR:—"Mr. Speaker, Sir, I move the amendments standing in my name, namely—

"(1) In the proviso, for the words "to prevent a failure of justice", substitute the words "for the purpose of acting on such document and preventing a failure of justice".

"(2) Add at the end of the proviso the words "and acting upon such document".

SRI M. JAGANNATHAN:—"I second the amendments, Sir."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"Mr. Speaker, Sir, I move the amendment standing in my name, namely—

"Add the following further proviso:—

"Provided further that no finding or decision of any court or officer shall be deemed to be invalid merely on the ground that a document was filed, admitted, recorded or acted upon without payment of proper or sufficient fee chargeable under this Act."

SRI S. S. KOLKEBAIL:—"I second the amendment, Sir."

MR. SPEAKER:—"Now the clause as well as the amendments are before the House for discussion."

* SRI M. NARAYANA KURUP:—"Mr. Speaker, Sir, my amendment is to add the following further proviso, namely—

"Provided further that no finding or decision of any Court or Officer shall be deemed to be invalid merely on the ground that a document was filed, admitted, recorded or acted upon without payment of proper or sufficient fee chargeable under this Act."

"Clause 4 lays down that no document shall be filed, exhibited or recorded in or be acted on or furnished by any public officer, unless in respect of such a document there be paid a fee of an amount not less than that indicated as chargeable under this Act. It may be that due to inadvertence on the part of the office, or the Judge or of the parties concerned, the document might be admitted without the proper stamp or insufficiently stamped. There is a provision in the Stamp Act to allow such documents to be filed. My submission is, supposing a document is admitted and acted upon and it goes in first appeal or second appeal. Then it is found out that it was not sufficiently stamped or the prescribed fee had not been paid, and the document is not admitted. My apprehension is on that ground that document should not be rejected, as that would result in revising the findings. Therefore when once the documents are admitted they should not be ignored in subsequent proceedings. The only remedy open is it may be impounded, and the amount short paid may be recovered from the party concerned. If the amendment suggested is not incorporated in the Act, it would mean that in further proceedings the whole document might be ignored by the concerned authorities and the whole proceedings of the lower

[Sri M. Narayana Kurup] [29th March 1955]

court or other courts will be vitiated. It is only as a guard against such a contingency that I have proposed this amendment, Sir. I submit there cannot be any possible objection to accept my amendment."

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—" Mr. Speaker, Sir, my objection is simply this. In criminal cases, in most of them if not in all, the liberty of the subject is involved. If the main question of the liberty of the person or the guilt or innocence of a person is to be established depending on a scrap of paper, then why should that scrap of paper be liable to a stamp duty, penalty or any such thing at all. In most cases people may not know, even many magistrates may not know the Stamp Law or the Court Fees Law. If we are to leave the matter to the discretion of the Magistrates, I fear, the discretion may not be properly exercised, particularly when it involves the liberty of the subject, and the party has to face a criminal charge; my submission therefore is that the document should be received in evidence, taken into records and a decision arrived at, whether the document is sufficiently or insufficiently stamped."

10 50
a.m.
* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Mr. Speaker, Sir, the proviso to this clause says that a criminal court may accept a particular document even though it has not been properly or sufficiently stamped. The object of the court in exhibiting such a document is to prevent failure of justice. By mere exhibiting of the document failure of justice cannot be averted. The court should be enabled to act upon the document that has not been indicated in the proviso. Therefore, my amendment suggests not only the exhibiting of the document but also acting on that document. For the purpose of preventing failure of justice, the Court should have authority or power not only to exhibit it but also to act upon that document. If it has not got power to act upon it, then the document exhibited will merely lie in the records, as a fancy article, without any value at all. The criminal court may have to decide whether there has been a criminal intention or act and whether there has been a *bona fide* claim of civil right. For coming to a conclusion on these points, it will have to look into the document and act upon it. Merely looking into the document and taking no further step in the matter will not in any way prevent the failure of justice. If the object of the framers of the Act is that failure of justice should be prevented, then the courts should be given power to act upon that document also. That is the object of my amendment."

* SRI K. PARTHASARATHY :—" Sir, there is some controversy about the wording of the proviso. The proviso closely follows the provision made in section 88 of the Court Fees Act. The whole difficulty comes when we read that portion of clause 4 which says—

- No document which is chargeable with fee under this Act shall—
(1) be filed, exhibited or recorded in, or be acted on . . .

29th March 1955] [Sri K. Parthasarathy]

The phrase 'acted on' is newly introduced in this clause which is not found in sections 4 and 6 of the present Act. Section 6 says—

• . . . no document . . . shall be filed, exhibited or recorded in any Court of Justice, or shall be received or furnished by any public officer . . .

So also in section 4 of the Act, the phrase 'acted on' is not there. Section 4 says—

• No document . . . shall be filed, exhibited or recorded in, or shall be received or furnished by, any of the said High Courts . . .

It appears that this phrase 'acted on' has been adopted from the Stamp Act. But anyhow since it does not convey any meaning other than for 'filed or exhibited' I think the words 'acted on' are not necessary. So I think the amendment of Sri Krishnaswamy Ayyangar is unnecessary."

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, the proviso says—

10-34

• Provided that, wherever the filing or exhibition in a Criminal Court of a document in respect of which the proper fee has not been paid is in the opinion of the Court necessary to prevent a failure of justice."

"இந்தப் பிரிவுகளைப் பின்பற்றி கோர்ட்டில் ஒரு குறிப்பிட்ட தகவல் வேண்டுமென்று அந்தக் கோர்ட்டில் தாக்கல் செய்யவில்லை என்றால் அதைத்தான் தண்டனை நிபந்தனையாக விசாரிப்பது ஏற்றதா என்று காதினில் அதற்கு உடைய குறைவாக இருந்தாலும் அதை ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்றும் அது அனுமதிக்கப்படலாம் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. எனக்குமேல் கவனத்திற்கு ஒரு விஷயத்தைக் கொண்டு வர ஆவனப்படுகிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட தகவலைக் கோர்ட்டில் அனுமதிக்கப்படாதிருந்தால் அது நீதிக்குத் தேவையானதில் இல்லையா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள முடியும். முன்னதாகவே அனுமதிப்பதில் தெரிந்து கொள்ளத் தவிர சிமமாக இருக்கும். முன்னதாகவே முடிவு செய்யப்படுமா? அல்லது அதை உடைய விசாரிப்பது அதைக் கோர்ட்டில் அனுமதித்ததை விட அது நீதிக்கு ஏற்றதா என்று கண்டுபிடிக்க முடியும். அதை அனுமதிக்காவிட்டால் அதன் தன்மையைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது. அதன் மேல் நிபந்தனை வழக்க முடியாது. நிதி வழக்குகளுக்கு தக்க ஏற்பாடு எப்போதெல்லாம் கொள்ளப்படும். கிரிமினல் கோர்ட்டுகளில் குறைவாகக் கோர்ட்டில் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கப்போது ஒரு தகவலைக் கோர்ட்டில் சமர்ப்பிக்க ஏற்றதல்லாம். அப்போது கோர்ட்டுக்கு உடைய இருக்க உடைய ஏற்று விதி விவரம் அளித்து உடைய தெரிந்து இருக்காது. அதைப்பற்றியும் போலீசு வேண்டும் என்று தன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" With regard to the points made by the hon. Member, Sri Krishnaswamy Ayyangar, I want to make a general submission. I am intelligent enough to catch his point and he need not repeat it and try to dig into my ears the same point again and again.

"As for his amendment substituting the words 'for the purpose of acting on such document and preventing a failure of justice', once a document is exhibited, it becomes legal evidence which has got to be looked into, and therefore, there is no question of giving powers to the court to act upon it. Once it is accepted as a legal evidence, then that evidence will have to be considered and it is going too far to say that the court will not act upon it and will merely exhibit it. Therefore, his amendment is quite unnecessary. Sir,

[Sri C. Subramaniam] [20th March 1955]

in certain cases the content of the document as such may not be admissible but the fact of that document being in existence may be relevant. So, it is quite unnecessary.

" Now I come to the point raised by the hon. Member, Sri Narayana Kurup. Here what we are concerned is the fee payable on a certain document. What is the legal consequence of not paying it, is, I think, found in the Stamp Act. Suppose a document is admitted by mistake but later on it has been found in the Appellate Court that it has not been properly stamped. The man who filed it will be called upon to pay more and it would not be straightaway rejected. It is unnecessary, as we are concerned with the fee payable for the filing of a document. As I said, if it is found later on that the proper stamp is not affixed, there are other procedures in the Act to recover it. Therefore, his amendment is also unnecessary.

" Then I come to the point raised by the hon. Member, Sri Panchaksharam, in his amendment. His amendment is also quite unnecessary. We have made provision in the proviso that when a court comes to the conclusion that a certain document is necessary in the interests of justice, then it will be admitted whether it is stamped or not. The hon. Member knows that now only lawyers are being appointed as magistrates and they are learned persons and I do not think that they will commit mistakes. Sometimes even High Court Judges or Supreme Court Judges commit mistakes and we need not provide for mistakes by officers in this proviso. If a particular document is necessary for the administration of justice, it will be admitted by the criminal courts. Therefore, I do not think that this amendment is also necessary. Under these circumstances, I am unable to accept the amendments and I oppose them."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Of course, if it is found afterwards that the proper fee has not been paid by a person, he can pay it afterwards. Such a provision should be included in the Bill itself. I visualize a case where a fee is not paid. What is to become of the document? It is to avoid that difficulty I have moved my amendment."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Simply because a mistake has been committed by one court, that does not mean that when it is brought to the notice of the appellate or revisionary court, they will not rectify it by directing the person concerned to pay the prescribed fee. So, I do not think that it is necessary to include such a provision in this clause."

11 SRI S. PANCHAKSHARAM :—" Sir, I have not much to say
a.m. by way of reply."

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Sir, in sub-clause (ii), the expression used is 'be filed, exhibited or recorded in any public office or be acted on'. Therefore, exhibiting does not necessarily lead to acting on it. These are two quite different things. Taking action on it does not necessarily flow from it. What is

20th March 1955] [Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar]

stated as not having been prevented is exhibiting or filing and not specifically acting upon it. For the sake of clearness, I have given notice of the amendments."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, once a document is exhibited, it will have to be acted upon. Once it is legal evidence, it will have to be acted upon."

MR. SPEAKER :—" Is the hon. Member Sri Panchaksharam pressing his amendments? "

SRI S. PANCHAKSHARAM :—" Sir, I am withdrawing my amendments."

The amendments were by leave of the House, withdrawn.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Sir, I am withdrawing both of my amendments."

The amendments were, by leave of the House, withdrawn.

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, I am also withdrawing my amendment."

The amendment was, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER :—" The question is—
' That clause 4 do stand part of the Bill.' "

The motion was carried.

Clause 5.

MR. SPEAKER :—" The motion is—

' That clause 5 do stand part of the Bill.' "

SRI S. PANCHAKSHARAM :—" Sir, I move the amendment standing in my name, viz—

' In line 7, after "as may be fixed", insert "or extended".' "

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER :—" Amendment moved—

' In line 7, after "as may be fixed", insert "or extended".' "

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—" As it is, Sir, the Court may, in its discretion allow a person by whom such fees are payable to pay the fees or part thereof, as the case may be, within such time as may be fixed. I want that the time so fixed should be extended, because once the time is fixed and if it is made a conditional order, it may work a great hardship. Therefore, discretion must be given to the court to extend the time."

[29th March 1965]

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, as it is, there will be no difficulty. The court can always extend the time. Then we should insert the words 'or extended or further extended'. It is open to the court to extend the time and there will be no difficulty. I do not think the amendment is necessary."

The amendment of the hon. Member Sri S. Panchaksharam was by leave withdrawn.

MR. SPEAKER :—" The question is—
'That clause 6 do stand part of the Bill.' "

The motion was carried.

Clause 6.

MR. SPEAKER :—" The motion is—
'That clause 6 do stand part of the Bill.' "

SRI S. PANCHAKSHARAM :—" Sir, I move the amendment (No. 200) standing in my name—

'In line 1, for "Multifarious suits", substitute "Suits for multifarious reliefs".'

The amendment was duly seconded.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Sir, I move my amendment (No. 3)—

'For the existing sub-clause (2), substitute the following :—

"(2) Where reliefs—whether single or in groups—based on the same cause of action are sought in the alternative in any suit,

(i) if the fees respectively chargeable on the several alternative reliefs are equal, the plaintiff shall be chargeable with one such fee alone; and

(ii) if such fees are unequal, the plaintiff shall be chargeable with that fee alone which is either the highest or one of the highest of such fees."

SRI M. JAGANNATHAN :—" Sir, I second the above amendment."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" Sir, I move the amendments standing in my name (Nos. 107 to 109)—

'In sub-clause (2), for the words "with the highest on the reliefs", substitute the words "with fee on the one relief that is highest in value among alternative reliefs".'

'In sub-clause (3), line 3, omit the words "either alternatively or".'

29th March 1965] [Sri P. K. Gopalakrishnan]

'For the existing proviso, substitute the following :—

"Provided that where reliefs are sought alternatively, the plaintiff shall be chargeable only with the highest of the fees chargeable on them."

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, I second all the amendments."

MR. SPEAKER :—" Both the clause and the amendments are now before the House for discussion."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" Sir, my amendment to sub-clause (2) is only intended to make the position more clear. It is stated in the clause that the plaintiff shall be chargeable with the highest of the fees leviable on the reliefs. It is not very clear. My amendment reads : 'The plaintiff shall be chargeable with fee on the one relief that is highest in value among alternative reliefs'. I think this will make the position more clear.

"My next amendment to sub-clause (3) is more important. When alternative reliefs are sought, there is no necessity for charging the plaintiff with the aggregate amount of the fees. When alternative reliefs are sought, the Government may charge court-fees only on the highest of the reliefs and not on the aggregate amount of the reliefs. The one argument that Government may raise will be that when a suit embraces two or more distinct and different causes of action, then the plaintiff shall be chargeable with the aggregate amount of the fees. Even then the plaintiff is seeking only an alternative relief and he is not seeking cumulative reliefs. In such cases, it is only proper and reasonable that the court-fees should be charged only on the highest of the reliefs sought. I hope the Government will accept my amendments."

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—" Sir, my amendment is a simple one. I just want to change the title of the clause from 'Multifarious suits' into 'Suits for multifarious reliefs'. Multifariousness is a rule of procedure under which a party files a suit containing two flaws, namely misjoinder of parties and misjoinder of causes of action. What the Court Fees Act contemplates is that on the same cause of action the party is entitled to multiple reliefs, that is to more than one relief. If he is entitled to ask for more than one relief, he can do so and ask for more than one relief on the same cause of action. Therefore, I think that the wording may be altered."

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Sir, my amendments relate to sub-clause (2). The wording of that sub-clause is defective in more than one respect. It runs thus : 'Where more reliefs than one based on the same cause of action are sought in the alternative in any suit, the plaintiff shall be chargeable with the highest of the fees leviable on the reliefs'. When alternative reliefs are sought, there should necessarily be more than one relief. Therefore, it is meaningless to say 'where more reliefs than one based on the

[Sri P. S. Krishnaswami Ayyangar] [29th March 1955]

same cause of action are sought in the alternative.' It is enough to state 'when reliefs are sought in the alternative'. When there are alternative reliefs, there should necessarily be more than one relief. Lawyers would not accept the wording 'where more reliefs than one are sought in the alternative'. Again, in the latter portion of the sub-clause, it is stated 'the plaint shall be chargeable with the highest of the fees leviable on the reliefs'. Highest of the fees 'may give room to the interpretation that the aggregate of the fees leviable on all the alternative reliefs should be charged. To make the position clear, I have given notice of my amendments. Alternative reliefs may contain more than one relief. I have stated that if the fees respectively chargeable on the several alternative reliefs are equal, the plaint shall be chargeable with one such fee alone. If the alternative reliefs are of the same value, then the court-fee chargeable should be on one of those reliefs alone. Suppose the value of all the alternative reliefs are not equal some of them alone being equal. Then the plaint shall be chargeable with that fee alone which is either the highest or one of the highest of such fees. Suppose there are four alternative reliefs. Suppose three of them are of the same value and the fourth is of a lower value. In such cases, one of the highest fees alone will have to be paid in respect of all the causes of action. If such fees are unequal, then the plaint should be charged with the highest fee alone. So, to make the position clear, I have suggested these amendments and I hope the Government will see their way to accept them."

11-10 a.m. * THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, as regards the amendment given notice of by hon. Member Sri S. Panchaksharam substituting for the heading 'Multifarious suits' the title 'Suits for multifarious reliefs', I do not think that the change is necessary. Here 'Multifarious suits' mean 'suits for various reliefs' and not merely for one relief. The words used in the Civil Procedure Code need not be brought in here because they are used in a technical sense there. The heading given under the present Act is the same as the one proposed in the Bill.

" With reference to amendments given notice of by hon. Member Sri P. S. Krishnaswami Ayyangar, I am afraid, they are quite unnecessary. The existing provisions in clause 6 themselves carry the meaning which he wants to bring out by means of his amendments. There may be one relief or group of reliefs alternatively prayed for and that is why this clause has been guardedly drafted. After all, what has been provided for here? When alternative reliefs have been prayed for, it is not our intention to levy fees for each of the reliefs prayed for and our intention is that the plaint shall be chargeable only with the highest of the fees chargeable on them. This provision has been copied from the Central Provinces Act and I am sure the Courts will not find any difficulty in interpreting this provision.

" As regards the amendment moved by hon. Member Sri P. K. Gopalakrishnan, the language of the clause as it is is very

29th March 1955] [Sri C. Subramaniam]

clear and the amendment suggested by the Member does not improve the language of the clause at all. Only one relief is charged for and there is absolutely no need to change the language."

The amendment moved by hon. Member Sri S. Panchaksharam (No. 200) was by leave of the House withdrawn.

The amendment moved by hon. Member Sri P. S. Krishnaswami Ayyangar (No. 3) was by leave of the House withdrawn.

MR. SPEAKER :—" May I know whether hon. Member Sri P. K. Gopalakrishnan is withdrawing his amendments (Nos. 107, 108 and 109)?"

MR. P. K. GOPALAKRISHNAN :—" I am withdrawing amendment No. 107 only."

The amendment (No. 107) moved by hon. Member Sri P. K. Gopalakrishnan was by leave of the House withdrawn.

MR. SPEAKER :—" The question is—

'In sub-clause (3), line 3, omit the words "either alternatively or".'

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

'For the existing proviso, substitute the following—

'Provided that where reliefs are sought alternatively, the plaint shall be chargeable only with the highest of the fees chargeable on them'."

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

'That clause 6 do stand part of the Bill'."

The motion was put and carried.

Clause 7.

MR. SPEAKER :—" The motion is—

'That clause 6 do stand part of the Bill'."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, I move the following amendments :—

'In sub-clause (2), for the words "The market value . . . shall be deemed to be . . .", substitute the words "Unless it is otherwise provided, the market value of land in suits falling under this Act shall be deemed to be" . . .

'In sub-clause (2), item (a), for the word "thirty", substitute the word "twenty" . . .

[29th March 1955]

SRI S. S. KOLKEBAIL :—" I second the amendments."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" Sir, I move the following amendments :—

' For the words " thirty times ", wherever it occurs, substitute the words " ten times ".

' In sub-clause (2), line 2, after the figures " 38 ", insert the figures and letters " 42 (d), 42 (e) ".

' In sub-clause (2), item (g), for the words " its market value ", substitute the words " five times its annual rental value ".

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, I second the amendments."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" In the light of the amendment moved by hon. Member Sri M. Narayana Kurup, I am not moving amendment No. 250. However, I am moving the following amendment :—

Add the following as new sub-clause (h) :—

" (h) Where the land is a building situated in a panchayat or municipal area ten times the panchayat or municipal assessment as the case may be."

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the amendment."

SRI S. PANCHAKSHARAM :—" I move the following amendment :—

' In sub-clause (2) (g), " after " house-site " insert " or vacant site ".

The amendment was seconded.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Sir, I am moving the following amendment :—

' In sub-clause (2), item (g) after the words " not falling within the foregoing description ", insert the words " including buildings ".

The amendment was seconded.

SRI S. PANCHAKSHARAM :—" I move the following amendment :—

' For " thirty ", substitute " fifteen " wherever it occurs in this clause."

The amendment was duly seconded.

SRI Y. MANJAYA SHETTY :—" Sir, I move the following amendment :—

' In sub-clause (2), item (g), for the words " its market value ", substitute the words " thirty times the survey assessment on the land and the market value of the building thereon ".

The amendment was duly seconded.

29th March 1955]

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, I move the following amendment :—

' After the existing sub-clause (2), insert the following new sub-clause :—

" (3) The market value of the house shall be deemed to be ten times of the municipal or panchayat board tax as the case may be."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" I second the amendment, Sir."

MR. SPEAKER :—" Both the amendments and the clause are now before the House for discussion. Hon. Member Sri M. Narayana Kurup will now speak."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, this is one of the important if not the most important clause in this Bill and this is the most controversial clause. I shall explain the purpose of the two amendments I have moved. My first amendment seeks to make the market value whatever it be—15 or 20 or 30 times—applicable to all classes of suits. It has been pointed out that the purpose of the present Bill is to rationalize the system of levying court-fees and to amplify the procedure. For certain types of suits a notional value has been put upon assessed lands and there is no reason why the same principle should not be extended to other types of suits also, such as those covered by clauses 41, 42, etc. The provisions of this clause (7) do not apply to suits referred to in other clauses. My first amendment seeks to remedy this defect.

" My second amendment seeks to reduce the 30 times the assessment to 20 times the assessment. The Hon. Minister was saying that if lands falling under other categories are to be valued at the market value and not on the notional value, why it should not be so for assessed lands also. I would counter his arguments by saying that if only this one item of land is to be valued on notional basis it may not be of much difference if a slight increase or decrease is made because in respect of other lands it is on the basis of market value.

" If we do not adopt the notional value, it will entail in unnecessary and prolonged litigation even at the initial stage of assessing the value of land. A Commission will have to be appointed in every case and the Judge will have to decide on their report. Again, the matter may go on appeal, and the whole matter will again be reopened. It is very easy for parties except in cases of valuation of buildings to come to an understanding or to an undisputed value with reference to waste lands or other unnecessary lands. Therefore, by reason of that, in respect of other lands the notional value is not accepted is no argument in respect of this because this is the most important item as I said. Sir, when once it is accepted, it is logic and it is rational to extend it to all types of suits.

[Sri R. Krishnan]

[29th March 1955]

கிடைப்பதில் ஏதாவது நடைமுறைகளைச் சந்தர்ப்பத்திலும் கூட" கிடைப்பதும் நடைமுறை காணாது. கைவாயி எழுந்தது. புதிய நிலைமைக்கு முன்னிலை நடைமுறை கைவாயி உருவாகியது. இது கைவாயி புதிய நிலைமைக்கு முன்னிலை காணாது. இது கைவாயி புதிய நிலைமைக்கு முன்னிலை காணாது. இது கைவாயி புதிய நிலைமைக்கு முன்னிலை காணாது.

[illegible][illegible]

10-20
a.m. • SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, our judiciary has been receiving a fair amount of praise and we are proud of it. Sir, the Hon. the Finance Minister pointed out that the department was working at a deficit. Assuming what he says is correct, the duty of the Government is to make justice accessible to the poor and at the cheapest rate and understandable procedure. But I dispute the statement that this department is working at a loss. (Interruption by the Hon. Finance Minister.) Before I proceed the Hon. Minister need not interrupt me. Sir, in this year's Budget there is a provision for judiciary of Rs. 94,48,300 and then under Administration of Justice and minor items, there is a provision of Rs. 44,00,300 which makes a total of Rs. 1,38,48,600 and the expenses to be debited to that is only Rs. 1.6 lakhs under stamps. The expenses shown under the head Administration of Justice is Rs. 127.69 lakhs; I would like to know what else the Hon. Finance Minister has included in that. Therefore, according to me there is a net gain of Rs. 10 lakhs under this head. Now I am making

20th March 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

a further point. In 1954-55, the original estimate under stamp was Rs. 130 lakhs which was converted to 90 lakhs under the revised estimate and the reason given was the Moratorium Act. I agree. Now the Hon. Finance Minister himself admitted that there might be an increase. And according to my showing there is a net gain of Rs. 50 lakhs under this head and this is subject to correction. Therefore, this department is not at all working at a loss.

"As has been pointed out, even from the smallest item, namely, copy application which has been increased from annas 2 to annas 4 there is a general flat increase on all items of court-fee, the most important being, as has been mentioned, that the market value is to be calculated at 30 times instead of 10 times the assessment. Even if we calculate it at double the rate, the income will be much more. The Hon. Finance Minister has given the figure as Rs. 8 lakhs. It is very low and an under-estimate. If I remember right, the Hon. Minister himself, while introducing the Bill, suggested that it may be to the tune of about Rs. 25 lakhs. That is my recollection. So, it is not true to say that it is working at a loss. Even to-day, it is fetching revenue to the Government and when this Bill is enacted, the income will be much more. We agree that the Court Fees Act like any other law has to be simplified and rationalised. But, opportunity is now taken to enhance the court-fee, which naturally affects the litigants who are not able to get cheap and easy justice even now. Even in the matter of rationalisation, they adopt that rate which is suitable to them. One of our contentions is that the market value for assessed lands, say 10, 20 times or whatever it is, must be applicable to all sorts of suits. That is rationalisation. But, in this Bill, it is confined only to suits under certain sections. So, the point is very clear that the Government are aiming more at getting revenue than effecting rationalisation. Then, it has been said that the flat rate of Rs. 7-8-0 has been prescribed. Even according to the table given, we find that court-fee for a valuation of Rs. 50,000 which was Rs. 1,700 previously will now be more than Rs. 3,750. So, though there may be some disadvantage at one end, there is advantage at the other. In this respect also, the fixation of a flat rate of Rs. 7-8-0 will in no way entail any great loss to the Government.

" About finality and other matters, I will deal with them when we come to the clauses. According to my estimate of the working of this department, it is not at all working at a loss. On the other hand, it is bringing revenue to the Government."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Mr. Speaker, the main points made are with reference to the adoption of the value of the land at 30 times the assessment on the land. The other point is that there has been a general increase in the court-fees payable by the litigants. With reference to the first point, I wish to point out that in the existing enactment the general rule is to adopt the market value. But with reference to land alone, we have said,

[Sri M. Narayana Kurup] [29th March 1955]

11-30 a.m. Of course, as has been pointed out, there were discussions and suggestions even at the Select Committee stage about this clause. Many Members wanted that the market value should be fixed at 15 times the assessment on the land, and the Hon. Minister wanted it at 50 times. Ultimately it was fixed at 30 times. Now, it will be admitted that the offer given by the Hon. Finance Minister relates to a period when prices of commodities were very high; but, now the tendency is just the reverse. It has been pointed by more than one hon. Member that we are gradually drifting and the price level is coming almost the pre-war level. Therefore, when we consider how much the notional value must be, we must take into consideration the falling prices; also, as has been pointed, because of the expected agrarian reforms and so many other things, the value of land is on the decline. Since my amendment seeks to put the rate at 20 times instead of the original 10 times, it doubles the existing rate. I submit that this is a very fair proposal and I hope the Government will find their way to accept this and make consequential amendments in respect of subsequent clauses where 30 times is mentioned."

* SRI P. RANGASWAMY REDDIAR:—"Mr. Speaker, Sir, once the Hon. the Finance Minister gave an assurance on behalf of the Government to the members of the Select Committee that it was not the intention of the Government to get any profit out of litigations; this morning also he made a similar assurance during the general discussion. I wish to draw the attention of the Hon. Finance Minister to these and also to the remark reported to have been made by the Central Home Ministry in its report that 'it is not fair that a suitor in civil courts should be made to pay large court-fees for the benefit of the Exchequer and that the State should, so to say, not live upon the quarrels of the people'."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Should we subsidise quarrels of the people?"

* SRI P. RANGASWAMY REDDIAR:—"Certainly now, Sir. The Hon. Finance Minister and I do not go to the hospitals, to the jails or to the police stations; still we are asked to pay taxes for the maintenance of these institutions. Therefore, it may not be proper to say that those who resort to courts of law only should be made to pay heavily for the maintenance of these institutions. Now under the existing Court Fees Act, for the recovery of possession of an immovable property for which a kist of Rs. 10 is paid, ten times the kist would be Rs. 100 and the court-fee payable now is Rs. 11-4-0. According to the proposed Bill, for the recovery of possession of the same property, the value would be Rs. 300 and the court-fee to be paid would be Rs. 22-8-0 that is double the amount which is now payable. Though the Hon. the Finance Minister would not fail repeatedly to point out that there is a reduction of court-fee from Rs. 11-4-0 to Rs. 7-8-0, the illustration I gave just now would show how in the shape of reduction it is really enhancement by hundred per cent."

29th March 1955] [Sri P. Rangaswamy Reddiar]

"This is an important clause and this is similar to the existing section 7 of the present Court Fees Act. Some hon. Members suggested 20 times and some others 30 times and still some wanted only 10 times that is to say, to retain the present state of affairs. This morning the Hon. Finance Minister made a remark that lawyers, both here and elsewhere would be pleased by the amendments made by the Select Committee, as if the lawyers would have to pay court-fees; they are not affected either by the reduced or enhanced court-fees. In many cases court-fee is paid in the first instance by the plaintiffs and subsequently the defendants have to pay ultimately. Therefore, the burden of court-fees is on the litigants and not upon the lawyers. I do not see how lawyers would be affected either by the enhancement or reduction. (The Hon. Finance Minister: 'Don't you see?') The wearer alone knows where the shoe pinches. There is initial difficulty for the litigants to pay and that is a little bit true."

SRI A. RAMASAMY TEVAR:—"Sir, may I know whether the hon. Member just now speaking is speaking on his behalf or on behalf of the lawyers?"

MR. SPEAKER:—"I cannot understand why he should not speak."

* SRI P. RANGASWAMY REDDIAR:—"I speak not only on behalf of myself and on behalf of the lawyer members, but also on behalf of litigants including Mr. Ramaswami Thevar. (Laughter.)"

"Sir, it is now ten months ever since the Bill went before the Select Committee. Since then, the prices have gone down. I do not think it necessary to dwell very much upon the half-net theory and the half-net principle in fixing court-fees. When the Court Fees Act was drafted, are we to understand that a land paying a kist of Rs. 1-2-0 was really getting an annual income of Rs. 2-4-0 only? Nobody would accept that that the kist or the revenue was fixed upon the half-net principle, that is taking into account only the net income and 50 per cent of the income was sought to be fixed for the revenue. I do not think it is correct to say so and I need not dwell very much upon that point. I would think rather liberal exceptions might have been granted in assessing the revenue and also there was no court-fees in those days. We should bear in mind that after all if justice is not done freely to the people, at least it should be done on moderate basis. I think there was a good deal of bargaining at the Select Committee stage and the Hon. Finance Minister came down from market value, ultimately to 30 times. Not only members on this side, sitting in the Opposition, but members behind the Treasury Benches are also pleading for moderate fees and if any enhancement is necessary, Government should not view this as though they have invested any capital and therefore there should be a return. My definite view

[Sri P. Rangaewamy Reddier] [20th March 1965]

is that there would not be any loss and therefore 10 times or 15 times may be accepted, for that will be benefiting the general litigant public alone."

SRI V. R. NAGARAJAN :—" Mr. Speaker, Sir, as this is an important clause in the Court Fees Act, I wish to say a few words, though it may be only in conformity with the views expressed by many hon. Members who have spoken already. I was also a Member of the Select Committee and I had also an opportunity to say my bit on the number of times of the annual assessment by which a litigant will have to pay court-fee. The limit I had pleaded for in the Select Committee was only 20 times. Now there are amendments for 15 and 20 times. The Hon. Finance Minister said during the first reading of the Bill that there was an association of lawyers which also recommended 50 times the annual assessment, though it was not possible to know which that association was—it should be an abnormal association functioning in the State. I submit there is no relevant case made out for fixing the assessment at more than 20 times. In view of the land values fast falling down, in view of the present trend in the market, in view of the scarcity for money and non-flow of capital, in view of the expectation of the people for land reforms, I submit that 20 times would be the best principle and I hope the Hon. Finance Minister would agree to this suggestion."

11-30
a.m. * SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ Sir, the Hon. the Minister for Finance in the initial stages of the discussion said that people filing suits for amounts ranging between Rs. 500 and Rs. 1,000 have to be shown some concession, as the number of such people, who are poor, is really large. He also stated that people who filed suits for more than Rs. 10,000 have been called upon to pay more, i.e., it is only the rich people who are asked to pay enhanced court-fee and that it was in accordance with the idea of socialistic pattern of society that we have set before ourselves. I entirely agree with him. Therefore, I do not want to talk much on that subject. But, I only want to request the Hon. Finance Minister to extend that principle to the small litigants. People who go to Munsif's Courts and file small title suits are now called upon to pay only a very small court-fee ranging from 8 annas to Rs. 15 or Rs. 20, on the basis of 10 times the present value. Under the clause under discussion, it is sought to enhance the rate to thirty times. In some of the following clauses it is stated that the court-fee will be computed on thirty times the assessment of Rs. 400 whichever is higher. According to this Bill, small litigants who have been hitherto paying 8 annas, Re. 1, Rs. 5 or Rs. 10 will be called upon to pay a minimum court-fee of Rs. 30. This is a double disadvantage which will work against the interests of the poor litigants. In accordance with his own statement that we are framing this Bill according to the idea of socialistic pattern of society, the Hon. Minister for Finance will do well to look into the case of these poor litigants who constitute about 85 per cent of the litigant public who go to courts seeking some remedy or other. If we are to reach our goal, these poor people should be given

[Sri P. K. Gopalakrishnan] [20th March 1955]

said that the revenue from it would be very low. Now also they say that the revenue expected from this Bill will be only Rs. 7 lakhs. This is a very under-estimation of facts. Actually the revenue that the Government are going to get from it will be double the revenue that they are already getting. The Hon. Minister for Finance has asked, when market value is taken into consideration with regard to other items, why not the same market value be taken into consideration with regard to lands also and why exemption should be given to it alone. In that connection, he has also stated that the market value has enhanced much. Sir, our country is an agricultural country and land is the most important item about which disputes always arise. We are all aware that in the mufassal courts, 90 per cent of the cases concern land disputes. So, this measure is going to fetch more than double the revenue that the Government are already getting now. The argument of the Government that this Bill is not at all intended to raise the revenue of the Government and it is only to remove certain anomalies, falls flat when they are going to raise the assessment basis from ten times to thirty times. In that connection, the Government have also stated that the lower income groups are going to be benefited under this Bill and a very large number of people are going to be benefited, and a very small number of people would be affected. This argument does not stand to reason and it has been countered by the hon. Member Sri Rangaswami Reddiar. His argument was that formerly the rate was Rs. 11-1-0 for Rs. 100 and now for the same Rs. 100 increased to Rs. 300 the rate of court-fee would be Rs. 22-8-0 and there is more than 100 per cent rise in the court-fee. So, the lower income groups are not definitely going to be benefited by this Bill and let them not say that it is going to benefit them. There is a saying in Malayalam: "കുറഞ്ഞവർക്ക് കൂടുതൽ നஷ്ടം" (That is, the Government are not only doing harm to the people but are also at the same time saying that lower income groups would be benefited).

"Then I come to my another amendment with regard to the exchange of properties. When market value is taken into consideration with regard to landed properties, why not the same principle be extended to cases involving exchange of properties? I hope the Government will consider these two points mentioned in my amendment."

* SRI V. R. KRISHNA AYYAR:—"Mr. Speaker, Sir, certain facts, which are quite clear, clearly make out a strong case for the acceptance of the amendment by the Hon. the Minister for Finance. It has now transpired that all sections of the House—whether it be Opposition Members or Members belonging to Treasury Benches—are unanimous in respect of this matter."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"The Members from this side of the House have not heard my reply."

20th March 1955]

* SRI V. R. KRISHNA AYYAR:—"I am only summing up the present position and the Hon. Minister for Finance may throw further light in his reply. As it is, the House is unanimously of the opinion that the increase from ten times to thirty times is something rather harsh and may be unjust to the ordinary litigant public. In the Central Act it is five times, then it was raised by the Madras Government to ten times and now it is a leap-forward to thirty times and this looks rather frightful and ill-accords with the plea of the Government that this Bill is in favour of the poor. So, I submit that out of respect to the unanimous wish of the House, the Hon. Minister for Finance would persuade himself to accept the amendment."

"Then I wish to refer to another point. This country is primarily an agricultural country and litigation is largely in respect of agricultural land. This particular clause is concerned with land disputes. Since most of our suits are connected with lands, this clause will affect a large class of litigants in the country. If all of us are agreed that the agricultural population require kinder treatment from the Legislature, then the Court-fee should not be increased by three times and it would be unjust thing to do. Even about the existing rates of court-fees, High Court Judges and other judges have openly declared that they are at the highest level. So people have been looking forward to a reduction. Even the predecessor of the Hon. the Finance Minister announced that there would be a complete overhaul of the law of court-fees and there would be a substantial reduction. At any rate, in a matter like this, where a large class of litigants would be affected by the proposed section, we should exhibit a kind of compromising attitude. I would therefore request the Hon. Finance Minister to come to a compromise, though he may not be happy over it, because settlement with Members on this side as well as Members on his side will easily be the best solution and all of us will have a happy consummation if the Hon. the Finance Minister agrees to a reduction at least to 20 times if not to 10 times as one hon. Member has suggested or to 15 times as some of his own party men have suggested. It should be reduced to at least 20 times as my hon. Friend Sri M. Narayana Kurup has suggested. The major litigation in our country is land litigation and the agrarian population is the vital population in this country. They are poor and they cannot afford to pay a high rate of court-fees. Suppose I am a poor man and a wealthy neighbour wants to trespass upon my land. If I want to restrain him by way of an injunction or if I want to eject the trespasser, this section will operate against me. If I want to take the matter to the Court, I will have to pay a heavy court-fee. Therefore, in the name of the agrarian population, in the name of all sections of the House and in the name of Aradi, I request the Hon. the Finance Minister to have it reduced to twenty times."

* SRI K. PARTHASARATHY:—"Sir, at the outset, I wish to state that I oppose the amendment proposed by Sri P. K. Gopalakrishnan to extend the principle of notional valuation relating to

[Sri C. Subramaniam] [29th March 1955]

for all that. This is a simple Bill intended to meet the expenditure which is involved in settling disputes as between private individuals. The only question is, even in respect of this expenditure, shall we have another surcharge on land revenue and meet this expenditure or shall we ask the litigants to meet this expenditure? Perhaps, by increasing the general sales tax by another quarter anna, the general community may be made to meet the cost of litigation launched for the establishment of the rights of private individuals or for setting right wrongs committed by private individuals. The Finance Minister will have to look at the question whether by decreasing the court-fee and thus increasing the deficit as far as the administration of the Department of Justice is concerned he will not be increasing the general tax payer's burden thereby and whether there is any justification for doing that. After all, Sir, if we have to carry on the administration of justice, all these costs will have to be met. If they are to be met, shall I meet them by general taxation of the community as a whole or shall I take a fair share from the litigants? If it is viewed from that, I have absolutely no doubt that every hon. Member will agree that this is merely a process by which private rights are established and that private wrongs are rectified and that private individuals should be made responsible to meet the entire costs. Even now, there is a huge deficit. That being so, I do not think there is any justification to say that the court-fees should be further reduced. That is why, the department, the various experts and the courts also have made a suggestion that even in respect of agricultural lands the market value should be adopted. But there are other considerations in fixing the market value. There might be delays. That is why I agreed to fixing 30 times the assessment on the land.

12-30 a.m. " Another argument was advanced that lands values are falling. They are falling, according to hon. Member Sri M. Narayana Kurup, because of the impending legislation. My impression is that land legislation would increase the inherent value of the land. After all the value of the land should be judged from what it is able to produce. According to those who advocate land legislation or land reform, the productive capacity of the land can be increased by carrying out such reforms. Therefore, inherently the value of the land is bound to increase because of land legislations. Otherwise there is no justification for land reforms at all. Because of the land reforms, people will be able to produce more from the lands. Those who own the land and who till the land because of the land reforms will find it possible to raise more and more crops in their lands. The lands will be improved and this will result in increased production. There is therefore no question of the value of the land falling. That argument cannot be advanced from any point of view. There is absolutely no justification to reduce the figure further from 'thirty'. As a matter of fact, as was pointed out by Sri Parthasarathi, 'thirty times the assessment on the land' that we have fixed in respect of the agriculturists' land is itself a concession which has not been shown to any other kind of property. However, it is not only the agriculturists who are

29th March 1955] [Sri C. Subramaniam]

poor, but there are other poor people who go to courts, for the establishment of certain rights. As far as the other poor people are concerned, we are adopting only the market value. There are the poor labourers who might have lent a sum of Rs. 100 to others. If these persons go to a Court of Law for getting the money that they have lent, they have to pay court-fees on the value of the suit, viz., Rs. 100. Why should we make a distinction between one section of the poor people and another section? Be he a poor agriculturist or be he a poor labourer, why should there be any distinction? There has to be some distinction in view of the inherent difficulties involved in valuing the lands. The value of the land may vary from one region to another. There will be difference in the value of the lands. That is why we have adopted a different method of calculation. So, to quote 'Avadi' every time is nothing but mischievous. If somebody does not like Avadi and the decisions that have been taken there, well, he is free to have his own view. (Interruption) It may be that the decisions that have been taken there are inconvenient to some. It is not fair to say every time that because of Avadi resolution, I should do this or that. I can very well say that because of Avadi resolution, I must render justice to everybody. I cannot tax the poor tax-payer for the benefit of a few individuals. When compared with the total population, the number of those who go to courts is insignificantly small. For the purpose of helping these people, we cannot increase the tax on all people. I cannot certainly be a party to that and as a person responsible for the welfare of the general community and for seeing that the general community is not asked to pay more than what it is bound to pay, I am unable to accept the amendments. I cannot help the poor litigants at the cost of the poor people in the community as a whole. This is the only justification that I can give at the present moment for the Government's stand in regard to this matter."

* SRI M. NARAYANA KURUP:—" Sir, the argument advanced by the Hon. the Minister for Finance seems to be ingenious, but not sound. It may carry conviction to a Legislature where there is a predominantly party Government, but not to Judges. He mentioned that it is the private individual who seeks justice in Courts of Law. May I know from him whether the expenditure under the head 'Judiciary' does not include expenditure incurred in connection with criminal cases as well? Can the Hon. Minister give us an estimate of the amount that is allocated for criminal cases and how much the litigants themselves are paying and all that? Is it the intention of the Government to mete out free justice in that respect? So, the Hon. Minister's statement in regard to this matter is only half-truth. Because, we find certain functions which the State is bound to do are also tacked on to this. If these two are differentiated, I am sure there will be a surplus. Therefore, this 'thirty times' is considered to be too much by almost all the Members belonging to every section of the House. Even at this late stage, I request the Hon. Minister to change his mind and accept the amendment suggested by me."

[Sri M. Kalyanasundaram] [29th March 1955]

கேட்டுப் பார்த்தால் 20 மடங்கு என்பதற்கு எல்லா அங்கத்தினர்களும்—
சர்க்கார்தர்ப்பு அங்கத்தினர்களும்கூட—மோட்டு செய்யக்கூடிய நிலைமை
ஏற்படும் என்பது எனது அபிப்பிராயம். இன்ன பக்கத்திலுள்ளவர்களுடைய
அபிப்பிராயத்தையும் மத்திரி அவர்கள் இதுவரையில் தெரிந்து
கொண்டார்கள். எனது விவரம் மக்களுக்கு வசதி கொடுக்க
20 மடங்கு என்பதை மத்திரி அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டுமென்பது
எனது அபிப்பிராயம்.

"நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் இன்னொரு திருத்தத்தின் நோக்கம்
என்னவென்றால், 'பஞ்சாயத்து முனிசிபாலிட்டி'யுள்ள வீடுகளின் மதிப்பு
பீட்டை நிர்ணயிக்கும்போது வீட்டு வரியைப் பத்த மடங்கு என்று
நிர்ணயிக்க வேண்டும். நிலமாக இருந்தால் தவிர அடிப்பையில் மதிப்பு
பிடலாம். சொத்து வீடாக இருந்தாலும் அதை நில வரியாக வரையறுத்துவிட
வேண்டும். பஞ்சாயத்து போர்டு முனிசிபாலிட்டியில் இருக்கக்கூடிய
வீடுகளுக்காவது அந்தப்பாதுதர்ப்பு இருக்கவேண்டும். இவையெல்லாம்
கனிலுள்ள வீடுகளை மதிப்பிடுகிறபோது மாதிரி மதிப்பிடுவது என்று இருக்க
கூடும். குறிப்பாக முனிசிபல், பஞ்சாயத்து போர்டுகளின் சொத்துக்கூடிய
வீடுகளை எப்படி மதிப்பிட வேண்டும் என்பதற்கு அவர்கள் பஞ்சாயத்து
போர்டு, முனிசிபாலிட்டிகளுக்கு செலுத்தும் வரியின் அடிப்படையில் வரியை
விட பத்து மடங்கு என்று கணக்கிடலாம் நியாயமாக இருக்கும். கோட்டு
விவகாரங்களை நியாயமான அடிப்படையில் தீர்த்துக்கொள்ள வசதியாக
இருக்கும். ஆகவே, இந்த இரண்டு திருத்தங்களையும் மத்திரி அவர்கள்
ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

12-10
P.M.

* SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—"Sir, I do not wish to make any speech. Before the Hon. Minister begins to reply to the debate on this clause, I only wish to make an appeal to him. The Bill was originally drafted on the basis that agricultural prices and land prices were very high. But the situation has now changed. The Hon. the Minister in charge of Finance himself is very much worried about the falling agricultural prices and also land prices. This same view has been given expression to by the various sections of the House. I request him to fix the market value of the land as 20 times the assessment on the land."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Mr. Speaker, Sir, this clause 7 contains two sub-clauses. Sub-clause (1) reads—

"Save as otherwise provided, where the fee payable under this Act depends on the market value of any property, such value shall be determined as on the date of presentation of the plaint."

Sub-clause (2) reads—

"The market value of land in suits falling under section . . .

The amendment of Mr. Krishnaswamy Ayyangar seeks to insert the words 'including buildings'. This is not necessary because building is not land and it is not included in sub-clause (2). Therefore, his amendment to insert the words 'including buildings' is not necessary.

"The entire fight (interruption . . .)—I should say it is a fight—has been put up and it has been made to look that the Government want to tax the poor people through this Bill. It is not so. We are not making any money out of it. It should be looked at from another point of view which I explained even during

29th March 1955] [Sri C. Subramaniam]

the Budget Debate. A person goes to a court of law because he has got a real grievance against another person. When a person goes to a court and when he pays the court-fee, ultimately, he gets all the costs including the court-fees he has paid from the person who has injured him. Therefore, ultimately the person who is made liable to pay the court-fee is the one who commits a wrong. If a person goes to Court on an imaginary grievance, certainly he should bear the expenditure, because he commits an injury to another person by dragging him to a court. Therefore, it is not as if we are taxing every person on the street. Civil litigation arises because a person commits a wrong to another person or a person goes to a court on an imaginary grievance against another person and this commits an injury to the latter. It is not as if, Sir, every person is bound to go to a Court of Law. In all cases where persons go to a Court of Law, aggrieved person get relief and persons who commit wrong are made to pay. If the arguments advanced by hon. Members are accepted, it would amount to showing concessions to persons who commit wrongs in society. A person who commits wrong has to pay and there should not be any plea that he should be helped and that he should not be made to pay a certain fee. It is only for the purpose of making these people who commit wrong to pay that we have all these paraphernalia of Civil Courts up to the High Court. It is only when persons unlawfully or unnecessarily exercise certain rights civil litigation arises. A person who commits a wrong will have to pay for it. Even though we are unable to make both the ends meet as far as the Department of the Administration of Justice is concerned, still a major portion of it should be met by these people. Suppose a person is very poor. There is provision in the Civil Procedure Code for the filing of pauper suits. It is not as if poor people are completely denied any relief at all. Of course, they will have to pay lawyer's fees; but they need not pay the court-fees in the first instance . . .

* SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—"If a man has plot of land worth, say Rs. 250, he cannot be treated as a pauper. For purposes of filing a pauper suit, he must be an absolute pauper. Pauper relief is very inadequate."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"It depends upon the Court-fee payable. It is not a question of merely owning a certain piece of land or certain property. He should not be in a position to pay the court-fee as such. That is the criterion that should be taken into account. If he has got property worth the amount of court-fees that have to be paid, then it is a different matter. Absolutely poor people can file pauper suits in a Court of law. As a matter of fact that privilege is being misused and we all know that. Therefore, there is no question of inflicting any hardship on poor litigants. But I do agree that the huge fees paid to lawyers will have to be reduced. May be, the lawyers' profession should be nationalised and they should be asked to plead like Public Prosecutors. But this is not the occasion to plead

[29th March 1955]

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ Mr. Speaker, I just want to say something about a word used by the Hon. Finance Minister. I do not think that he used it deliberately. He said that we on our side had to fight over this clause. That is rather too much for us to understand. When we came forward with amendments to this clause, it is not at all with a view to criticising the Government or with a view to fighting the Finance Minister. We are also entitled to put forth our views and suggestions whenever we consider that a particular clause or particular provision called for some change. It is in that view only we have moved our amendments. I am really sorry that he should have used those words.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I always welcome criticisms and suggestions. It is not as if I wish to shut out criticisms. Hon. Members not only from the opposite side but also from behind are free to offer criticisms and suggestions. I always welcome them. I should answer those criticisms. Those criticisms cannot be left unanswered. I should meet those criticisms.”

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ Sir, so far as I am concerned, I will stand by the party to which I have the honour to belong. If we move any amendments, it is not with a view to fight it out or any such thing, but with a view to make our humble suggestions on the subject which comes up for discussion before the House. This is what I wish to say by way of personal explanation.”

“ We are guided by certain standards or certain principles. Why should it be 'thirty times'? Unless it be arbitrary or unless something is working in the mind of somebody, I am unable to understand why it should be thirty times. What is the charm about it? We must have some data. In 1946, the very same Congress Government enhanced the value in respect of registration of partition deeds. Now, in 1955, when prices have gone down, I am unable to understand the rationale behind this 'thirty times'. I appeal to the Hon. the Finance Minister and say that there is no special charm in having it as thirty times. We can make it at least twenty-five times as in the case of Stamps Registration Act in respect of partition deeds. Let it be twenty or thirty times is not correct. Let us bring forward an amendment later on if necessary. That is the best way of dealing with the accepted thirty times in the Select Committee, we are not bound matter. I once again request the Government and the Finance Minister to accept my amendment.”

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“ Mr. Speaker, the Hon. Minister said that lands will include buildings. These matters may go even before the High Court. So, it is

29th March 1955] [Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar]

better to make specific mention of 'buildings' even in the Act itself. Now, there is no specific provision made with reference to buildings. Unless lands are made to include 'buildings', there will be a lacuna and I think the Hon. Minister will find it possible to accept my amendment.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, whether we made it clear here itself or not, the present provisions are quite clear and they will adequately cover the point mentioned by the hon. Member. In either case, whether lands included buildings or not, the present provisions will cover them.”

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 12-30 p.m. நில மதிப்பீட்டை நிர்ணயிக்க, நிலவரியில் 30 மடங்கு என்று கணக்கிடப்பட வேண்டும் என்று இந்த பிரிவில் இருப்பதை ஆதரித்து கனம் மந்திரி அவர்கள் பேசியது எந்த விதத்திலும் திருப்தியளிக்க வில்லை. கோர்ட்டுச் செலவை முடிவில் யார் அக்கிரமமாக தாவா செய்திருக்கிறார்களோ, அவர்கள்தான் கொடுக்கப்போகிறார்கள் என்று அர்த்தப்படுமபடி அவர் சொன்னார். அக்கிரமமாக தாவா செய்யக்கூடியவர்கள், பக்கத்திலுள்ள ஏழை விவசாயிகளுக்கு இடையூறு செய்யக்கூடிய அக்கிரமத்தைச் செய்துவிட்டு, தப்பித்துக்கொள்ள சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. பாதிக்கப்பட்ட விவசாயி கோர்ட்டுக்கு போகவேண்டுமென்றால் ஆரம்பத்தில் அவன் தாவாவிற்காக செலவு செய்து பிறகுதான் செலவு தொகையை தாவா முடிந்தவுடன் பெறமுடிகிறது. தாவாவின் ஆரம்பச் செலவே அதிகமாயிருப்பதால், அவன் கோர்ட்டிற்கு போகவே பயப்பட வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது. பாப்பர் (Pauper suit) குட் போட்டு, அவர்கள் பரிகாரம் தேடவேண்டுமென்றாலும், மேலே போட்டிருக்கிற சட்டை வேட்டி இவையெல்லாம் சேர்ந்து ரூ. 40-க்குள்ளாக இருந்தால்தான், தாவா போட முடியும்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Wearing apparel is not included.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ இந்த நிலையில், ஏழை விவசாயிகளில் பெரும்பாலானவர்கள் கோர்ட்டின் மூலம் பரிகாரம் தேட முடியாமல் இருக்கிறார்கள். கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கோர்ட்டுச் செலவு அதிகமாக இருப்பதோடு மட்டுமில்லாமல், வக்கீல் செலவும் பெரும்பாலும் அதிகமாக இருக்கிறது என்றார்கள். வக்கீல்கள் பீஸ் அதிகம் கேட்கக்கூடாது என்று சொல்வது நியாயம்தான். ஆனால் கனம் மந்திரி அவர்கள் அந்த விஷயத்தை சொல்லிக் காட்டிய முறை எப்படியிருந்ததென்றால் 'நீங்கள் சர்க்காரிடம் Court-fees-ஐ குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறீர்கள்' வக்கீல்கள் fees-ஐ குறைக்க வேண்டும் என்று ஏன் சொல்லவில்லை' என்று கேட்பது மாதிரி விஷமமாக இருந்தது. சாதாரணமாக, நல்ல எண்ணத்துடன் சொல்லியிருந்தால் பரவாயில்லை.”

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ Mr. Speaker, Sir, I would like to correct one wrong impression in the mind of the hon. Member, regarding expenses incurred by parties towards lawyer's fees. I submit, Sir, in the year 1931, the rules relating to lawyers' fees were amended. From that year onwards there has been no revision of these fees and lawyers did not agitate for the revision of the fees payable to them. The minimum fixed is Rs. 5 for ordinary money suits and for title suits it is Rs. 25. There has been no revision at all, increasing the fees payable to vakils.”

[29th March 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“ சர்க்கார் நிர்ணயித்துள்ள வக்கீல் fees-க்கும் நடைமுறையில் வக்கீல்கள் கட்சிக்காரர்ளிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளும் fees-க்கும் சம்பந்தமே கிடையாது. அது வேறு விஷயம். அதைப்பற்றி வேறு சந்தர்ப்பத்தில் பேசிக் கொள்ளுகிறேன். நாம், சர்க்கார் கோர்ட்டு fees-ஐ குறைக்க வேண்டுமென்று வாதாடும் சந்தர்ப்பத்தில், கனம் மந்திரி அவர்கள் வக்கீல் பீஸைப்பற்றி தவறு தலாக, தப்பாக பேசி விட்டார்கள் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். மந்திரி அவர்கள் சொன்னது சரியில்லை.

“ அடுத்தபடியாக, வீடுகள் சம்பந்தப்பட்ட வரையிலும், மதிப்பீடுகளைப் பற்றி தகராறுகள் எழ இடமில்லாதபடி அவைகளும் இதே அடிப்படையில் மதிப்பிடப்படவேண்டும் என்பதுதான் சர்க்கார் நோக்கம் என்று மந்திரி அவர்கள் சொன்ன பதிலும் திருப்தியாக யில்லை. எனவே நான் கொண்டு வந்திருக்கும் திருத்தத்தை வற்புறுத்துவதுடன், மற்ற திருத்தங்களையும் ஆதரிக்கிறேன்.”

SRI Y. MANJAYA SHETTY:—“ Mr. Speaker, Sir, the Hon. Minister in his reply has not said anything about my amendment with regard to the valuation of house-sites. Does his silence mean he is accepting my amendment? ”

* **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:**—“ No, Sir, I have not accepted his amendment, because where the land is a house-site whether assessed to full revenue or not, then alone it comes into operation. When it is agricultural land coming under any of the categories mentioned in the clause then the statutory value comes into effect. There is no necessity for accepting the amendment. If we accept that amendment, in respect of house-site in Madras the party will be paying only 30 times the assessment, which will be a very insignificant amount compared to the value of the property. That is why I say, I am unable to accept that amendment of the hon. Member Manjaya Shetty.

“ Then, Sir, with regard to what was said by the hon. Member Sri Panchaksharam Chettiar, he asked: ‘ What was the charm about this 30 times the assessment ’. I would also like to ask: ‘ What is the special charm about his suggestion to alter it to 20 times or 25 times and so on ’. After all we have to fix a sum taking into consideration the prevailing circumstances. The Select Committee consisting of reasonable men considered this question thoroughly and suggested that 30 times the assessment would be reasonable. That has been accepted and incorporated in the Bill. There is no charm about anything. We should arrive at some figure. We cannot shift from one figure to another. Lawyers who are now so ably arguing for the reduction of the amount, were prepared to accept 50 times the assessment. But we were able to bring it down to 30 times and the Select Committee agreed to this. Therefore, Sir, I say there is no further case for reducing this.”

MR. SPEAKER:—“ I will now put the amendment to the vote of the House.”

The first amendment of Sri M. Narayana Kurup was by leave of the House withdrawn.

29th March 1955]

MR. SPEAKER:—“ Is the hon. Member Sri Narayana Kurup withdrawing his second amendment? ”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“ No, Sir. I am not withdrawing.”

MR. SPEAKER:—“ The question is—

‘ In sub-clause (2), item (a), for the word “ thirty ”, substitute the word “ twenty ”. ’ ”

The motion was put and declared lost.

* **SRI M. KALYANASUNDARAM:**—“ On a point of order, Sir, மந்திரிகள் வரிசை பூராவும் காலியாக இருக்கிறது. நிதி மந்திரி ஒருவர் தான் இருக்கிறார். மற்ற மந்திரிகள் இந்த பிரிவை எதிர்க்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

SRI K. RAJARAM:—“ அதே மாதிரி, அந்தப்பக்கத்தில் வராதவர் கள் amendment-ஐ எதிர்க்கிறார்களா என்று கேட்கிறேன்? ”

A poll was demanded and the House divided as follows :—

12-40
p.m.

Ayes—31.

Sri A. Veloo.
“ P. Kandaswami Gounder.
“ A. Senapathi Gounder.
“ T. Shanmugham.
“ N. Rathina Gounder.
“ S. Swayamprakasam.
“ Mookiah Thevar.
“ K. Moldu.
“ O. Koran.
“ P. Kunhirama Kidav.
“ M. Narayana Nambiar.
“ S. S. Kolkebail.
“ K. T. Sridharan.
“ M. Narayana Kurup.
Dr. K. R. Menon.
Sri M. Manickasundaram,
“ R. Krishnan.

Sri C. H. Kanaran.
“ E. T. Kunhan.
“ K. Madavan Nambiar.
“ P. Venkatesha Sholagar.
“ T. S. Arthanari.
“ A. K. Subbiah.
“ N. Sivaraj.
“ S. Vadivelu.
“ P. K. Gopalakrishnan.
“ S. Vadivelu,
“ V. R. Krishna Ayyar.
“ S. Ramalingam.
“ T. C. Narayana Nambiar.
“ K. P. Gopalan.
“ M. Kalyanasundaram.

Noes—51.

The Hon. Sri C. Subramaniam.
Sri K. Rajaram Naidu.
“ B. Bhakthavatsalu Naidu.
“ S. C. Virupakshiah.
“ R. Kuppuswami.
“ S. R. Arumugam.
“ N. Mounaguruswamy Naidu.
“ P. G. Manickam.
“ S. Lakshmana Gounder.
Dr. U. Krishna Rao.
Sri K. Venkataswamy Naidu.
“ N. Ramakrishna Ayyar.
“ O. Venkatasubba Reddi.
“ T. P. Elumalai,

Sri S. Panchaksharam.
“ A. Ramachandra Reddiar.
“ R. Thangavelu.
“ A. Sambasivam.
“ O. A. Nanjappa.
“ P. M. Munuswami Gounder.
“ M. S. Munisamy Pillai.
“ V. Muthu.
“ R. M. Palanivappan.
“ C. Muthiah Pillai.
“ O. Chengam Pillai.
“ Y. Manjaya Shetty.
“ I. K. Subramania Pillai.
“ M. Chinnathambi Thevar.
“ P. B. K. Rajachidambaram.

[29th March 1955]

Sri V. Arumugam.
 „ P. Urkavalan.
 „ T. Ganapathy.
 „ R. V. Swaminathan.
 „ A. Vaikuntam
 „ K. Parthasarathi.
 „ P. S. Krishnaswami Iyengar.
 „ Ar. A. Rm. Chockalingam Chettiar,
 „ G. Govinden.
 „ M. G. Muthukumaraswamy.
 „ M. Marimuthu.
 „ V. Krishnaswamy Padayachi.

Sri M. Dharmalingam.
 „ K. R. Viswanathan.
 „ S. Radhakrishnan.
 „ T. Manavalan.
 „ V. R. Nagarajan.
 „ N. Gopala Menon.
 „ G. Samia Koorayar.
 „ K. H. Bomman.
 „ K. P. Kuttikrishna Nayar.
 „ M. Jagannathan.

Neutral—Nil.

Ayes—31; Noes—51; Neutral—Nil.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ On a point of order, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ What is the point of order now. Is it about voting? ”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Hon. Members of this House are expected to vote according to their conscience.”

MR. SPEAKER :—“ That is not a point of order. I shall allow the hon. Member to speak after the result is announced. If there is anything wrong in the voting, I can understand his speaking now. This is not the time for hon. Member to speak about ‘conscience’ and he can do it afterwards.”

The motion was declared lost.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ On a point of order, Sir, every hon. Member is expected to vote according to his conscience. The hon. Member Sri Panchaksharam was vehemently fighting for the acceptance of this amendment but he voted against it.”

MR. SPEAKER :—“ How could the Chair be responsible for it? The hon. Member has not raised a point of order.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Hon. Members come here with a view to convert and to get converted. They should not adopt an attitude adopted by the Members of the Communist Party and, according to me, they are not functioning properly as Members.”

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ I have forestalled the hon. Member opposite, and said that we are here sworn to die for the Party and vote for it. We are coming forward with our amendments to suggest to the Government our views on certain matters as we have no other forum to do so. So, there is no point of order.”

29th March 1955]

SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ Sir, casting aspersions on hon. Members comes under ‘breach of Privilege’.”

MR. SPEAKER :—“ It does not come under it. But if the hon. Member thinks that it is a breach of privilege, let him give notice of a motion to that effect.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ The hon. Member, Sri Panchaksharam, said that he would die for his Party. Is he aware of the advice of Mr. Churchill that the duty of the Member is first to the country, then to the constituency and then to the Party.”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member is going away from the main point. Now I am not going to allow further debate on it. Is the hon. Member, Sri Panchaksharam withdrawing his amendment.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ I am withdrawing it.”

The amendment of Sri S. Panchaksharam was by leave of the House withdrawn.

The amendments of Sri P. K. Gopalakrishnan were by leave of the House withdrawn.

The amendment of Sri S. Panchaksharam was by leave of the House withdrawn.

The amendment of Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar was by leave of the House withdrawn.

The amendment of Sri Y. Manjaya Shetti was by leave of the House withdrawn.

The amendment of Sri P. K. Gopalakrishnan was by leave of the House withdrawn.

MR. SPEAKER :—“ Is the hon. Member Sri Kalyanasundaram, withdrawing his amendment? ”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ I am not withdrawing it.”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘Add the following as new sub-clause (h) :—

“(h) Where the land is a building situated in a panchayat or municipal area ten times the panchayat or municipal assessment as the case may be.”

The amendment was put and lost.

[29th March 1955]

MR. SPEAKER :—" Is the hon. Member, Sri Ramalingam, withdrawing his amendment? "

SRI S. RAMALINGAM :—" I am not withdrawing it."

MR. SPEAKER :—" The question is—

' After the existing sub-clause (2), insert the following new sub-clause :—

" (3) The market value of the house shall be deemed to be ten times of the municipal or panchayat board tax as the case may be."

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That Clause 7 do stand part of the Bill.' "

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Though the Hon. Minister for Finance has won but still there is time for him to fulfil our expectations."

The clause was put and carried.

Clause 8 was put and carried.

Clause 9.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

' For the words " where the fees chargeable thereunder are different, be chargeable only with the highest of such fees ", substitute the words " where the fees respectively chargeable in respect of the several documents falling under those several descriptions are equal, be chargeable with only one such fee and where such fees are unequal, be chargeable with that fee alone which is either the highest or one of the highest of such fees " . '

SRI M. JAGANNATHAN :—" I second it."

MR. SPEAKER :—" Amendment moved—

' For the words " where the fees chargeable thereunder are different be chargeable only with the highest of such fees ", substitute the words " where the fees respectively chargeable in respect of the several documents falling under those several descriptions are equal, be chargeable with only one such fee and where such fees are unequal, be chargeable with that fee alone which is either the highest or one of the highest of such fees " . '

Now both the clause and the amendment are before the House for discussion."

29th March 1955]

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Sir, Clause 9 deals with documents falling under two or more descriptions. In each case what is the fee to be levied on such documents is the question to be considered now. This clause says—

' . . . a document falling within two or more descriptions in this Act shall, where the fees chargeable thereunder are different . . . '

Suppose there are four categories of documents. For instance, three categories of documents may bear a court-fee of Rs. 50 each and the fourth category may bear a fee of Rs. 25. That means three categories will bear the equal fee while the fourth will bear a lower fee. What is to happen in such cases. This clause as it is worded, indicates that all the four documents should bear different fees but there is no provision to meet a case mentioned by me. My amendment seeks to make the point clear and with that object, I move my amendment—

12-50
p.m.

' For the words " where the fees chargeable thereunder are different, be chargeable only with the highest of such fee ", substitute the words " where the fees respectively chargeable in respect of the several documents falling under those several descriptions are equal, be chargeable with only one such fee and where such fees are unequal, be chargeable with that fee alone which is either the highest or one of the highest of such fees " . '

If the fees chargeable are all equal, it will be chargeable only with one such fee and where such fees are unequal, it will be chargeable with that fee alone which is either the highest or one of the highest of such fees. Suppose a document falls under three descriptions under which the fee chargeable is the same. To make provision for such cases, I have stated ' or one of the highest of such fees '. I think this amendment will be accepted."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I do not think it is necessary to amend this clause. We have adopted the language in section 6 of the Stamp Act and it has not created any difficulties so far. I do not think this amendment is necessary, even though I do agree that perhaps it could have been expressed more explicitly. I do not think that the clause, as it is, will lead to any difficulty."

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Sir, when I drafted the amendment, I was also aware of the fact that these words are found in a previous Act. If due to inadvertence some mistake has crept into that Act, it is not necessary that we should continue the same mistake or drafting error in a subsequent statute also. Our object should be to make improvements from time to time and if that principle is accepted, the mere fact that these words are found in a previous Act need not be a ground for rejecting this amendment. This is all that I wish to say."

[29th March 1955]

MR. SPEAKER :—" Is the hon. Member withdrawing his amendment? "

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Sir, I am withdrawing it."

The amendment was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That Clause 9 do stand part of the Bill.' "

Clause 9 was put and carried.

Clause 10.

The Clause was put and carried.

Clause 11.

MR. SPEAKER :—" The motion is—

' That Clause 11 do stand part of the Bill.' "

SRI S. PANCHAKSHARAM :—" Sir, I move—

' In the first proviso, add at the end " who shall decide the same ".' "

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER :—" Amendment moved—

' In the first proviso, add at the end " who shall decide the same ".' "

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—" My amendment is a simple one. Sir, it is something like a 'reference' that is mentioned in the Civil Procedure Code under which if a Judge feels that there is a difficult question of law involved, he can make a reference to the High Court and the decision of the High Court will be final. If the reference to the Taxing Officer is to have a similar effect, then we should say that the decision of the High Court Judge should be final. I have stated that the words ' who shall decide the same ' shall be added at the end of the first proviso."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, there are the words ' Provided further that, when the case comes up for disposal before the Court, the decision of the Taxing Officer may be reviewed by the Court '. The words ' may be reviewed ' includes taking a decision."

The amendment of the hon. Member Sri S. Panchaksharam, was by leave, withdrawn.

29th March 1955]

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That Clause 11 do stand part of the Bill.' "

Clause 11 was put and carried.

Clause 12.

MR. SPEAKER :—" The motion is—

' That Clause 12 do stand part of the Bill.' "

There are a number of amendments to this Clause and the hon. Members who have given notice of them may move their amendments."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" Sir, I move—

' For the existing clause, substitute the following :—

" 12. (1) Every question relating to valuation for the purpose of determining the amount of any fee chargeable under this Chapter on a plaint or memorandum of appeal, shall be decided by the Court in which such plaint or memorandum, as the case may be is filed, and such decision shall be final as between the parties to the suit.

(2) But whenever any such suit comes before a Court of Appeal, reference or revision, if such Court considers that the said question has been wrongly decided to the detriment of the revenue, it shall require the party by whom such fee has been paid to pay so much additional fee as would have been payable had the question been rightly decided, and in such case the suit shall be stayed until the additional fee is paid, if the additional fee is not paid within such time as the Court shall fix, the suit shall be dismissed ".' "

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, I second the amendment."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, there are four amendments to this Clause, standing in my name (Nos. 78 to 81). I move—

' In sub-clause (1), line 2, after the words " the Court " insert the words " or the officer entitled to receive the plaint ".' "

Add the following proviso to sub-clause (1) :—

" Provided that the Officer may refer the question of proper fee to the Court in cases of dispute or where necessary."

In sub-clause (2), line 1, after the words " Any defendant ", insert the words " not being a pro forma defendant against whom no relief is claimed ".

In the Explanation under sub-clause (3), line 1, after the word " apply ", insert the words " if the question raised is substantially the same as raised previously and decided or ".' "

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [29th March 1955]

the fee to be paid is subject to review, further review and correction as provided for in the various sub-clauses of Clause 12. A defendant, added after issues have been framed, may plead that the suit has not been properly valued. I submit, Sir, that this clause is riddled with mischief. If a person goes to a court, he must know what exactly is the court-fee to be paid even at the early stage of litigation. But under the provisions contained in Clause 12, he will not be able to know what is the court-fee to be paid even at the late stage of litigation. When somebody is added as a defendant after issues have been framed, it is open to the new defendant to plead that the subject matter of the suit has not been properly valued. Every time a defendant is added, the issue of revising the court-fees will be raised. Therefore, if there is no finality in this matter of determination of court-fees the very act of ascertainment of court-fees will become a source of litigation. In this clause we find that all kinds of new ideas have been brought in, which give a sort of vested interest to the defendants. I therefore submit that the principles contained in this clause cannot be accepted."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, I support the amendment moved by hon. Member Sri P. K. Gopalakrishnan. If the clause is approved as it is, more time will have to be spent in the determination of court-fees to be paid itself. When parties go to court to settle some dispute between them they are not in a position to come to an amicable settlement outside the court. As soon as a person presents a plaint in a court of law, the presiding officer must at once determine the amount of court-fees to be paid. Once that is settled, it must not be reopened again in the same court or in other higher courts. I submit, Sir, that even at the very first stage, the amount of court-fees to be paid should be decided and under no circumstances this matter should be dragged on. The people should not be put to the necessity of spending more money on this issue of determination of court-fees, than to be spent on the subject-matter of litigation itself."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" Sir, the amendment I have given notice of contains the actual provisions contained in section 12 of the existing Court Fees Act. The present clause 12, instead of simplifying the procedure, of determining the court-fees to be paid is making it more difficult. According to the provisions in clause 12, every time a defendant is newly added, it is open to him to plead that the subject-matter of the suit has not been properly valued. It has been provided in clause 12 that the decision of the original court is 'subject to review, further review and correction, in the manner specified in the succeeding sub-sections'. This means, Sir, that the determination of court-fees itself will take a long time. Once the presiding officer of the court applies his mind and comes to a decision with regard to the amount of court-fees to be paid, his decision must be final and defendants newly added at a later stage should not be allowed to raise this issue of valuation of suits and consequent determination of court-fees. If we allow the clause as it is, much of the time of the

29th March 1955] [Sri P. K. Gopalakrishnan]

courts will be spent in determining court-fees to be paid in each case. I think, Sir, the existing provisions in section 12 of the present Act may be allowed to remain as it is. That is why, Sir, I have given the existing section 12 itself as my amendment."

SRI S. RAMALINGAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கோர்ட்டு 1-67 fees சம்பந்தமான இந்த பன்னிரண்டாம் பிரிவைப் பற்றி பேசும்போது, p.m. சில விஷயங்களை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பிரதிவாதிகள் ஆட்சேபணை செய்தால், அந்நேரத்தில் வாதி செலுத்தியிருக்கிற கோர்ட்டு fees-ஐ பற்றிய விசாரணையை கோர்ட்டுகள் செய்யலாம் என்று இந்தப் பிரிவில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதைத்தான் அங்கத்தினர்கள் பலர் ஆட்சேபித்து இருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்பே, இங்கு பேசும்போது எல்லாம், அங்கத்தினர்கள் குறுகிய காலத்தில் எளிய முறையில் நியாயம் கிடைக்க வேண்டும் என்பதைப் பலதடவை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். சர்க்காரும் ஓரளவிற்கு இந்தக் கொள்கையை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்க, நடைமுறையில், வாதி கோர்ட்டு fees கூட கட்டவேண்டுமா, அல்லது குறைவாகக் கட்டவேண்டுமா என்பதில் பிரதிவாதி அக்கரை காட்ட வேண்டும் என்று செய்திருப்பது சரியில்லை. கோர்ட்டு fees-ஐ பற்றிய அக்கரை சர்க்காருக்கு இருக்க வேண்டுமேயன்றி, பிரதிவாதிகளை அக்கரை செலுத்தச் செய்திருப்பது, அவர்கள் எப்படியாவது வழக்கை இழுத்துக் கொண்டேபோய், முறியடிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் வாதி செலுத்தியிருக்கிற கோர்ட்டு கட்டணம் குறைவாக உள்ளது என்று வாதாட வசதி யளிக்கிறது. அதுமட்டுமல்லாமல், புதிதாக பிரதிவாதிகள் சேர்க்கப் பட்டால், அவர்கள் வாதத்தின்பேரிலும் கோர்ட்டு fees-ஐ பற்றிய விசாரணை செய்யலாம்; புதியதாக ஒரு Issue சேர்த்துக்கொண்டால், அதன்பேரிலும் விசாரணை செய்யலாம்; இன்னும் கோர்ட்டார் நினைத்தால், சர்க்காருக்கு நோட்டீஸ் கொடுத்துவிட்டு, அவர்களையும் கூப்பிட்டு விசாரணை செய்யலாம்; Court-fee Examiners என்று சர்க்கார் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் பல மாதங்கள் கழித்து, Court-fees-ஐ பற்றிய பரிசீலனை செய்யும்போது, கட்டப்பட்டிருக்கிற கோர்ட்டு fees குறைவு என்று சொன்னாலும், அதன் பேரிலும் விசாரணை செய்யலாம், என்றிருக்கிறது. இப்படிப் பார்த்தால் Court-fees-ஐ பற்றிய விசாரணை எழு, எட்டு தடவைகள் நடக்கும்போலிருக்கிறது. இவ்வளவு விரிவாக அதிகமான விசாரணைகளை கோர்ட்டு fees சம்பந்தமாகவே நடத்திக்கொண்டு போனால் தாவாவின்மேல் விசாரணை செய்ய எவ்வளவு காலமாகும். இதன் விளைவாக கட்சிக்காரர்களுக்கு எவ்வளவு தொந்தரவுகள் ஏற்படும் என்பதை சர்க்கார் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, கோர்ட்டில் இருக்கக்கூடிய உத்தியோகஸ்தர்களில் Chief Clerk அல்லது Head Clerk அவர்கள் பார்த்து இறுதியாக முடிவு செய்ய விட்டுவிடலாம், அல்லது கோர்ட்டிற்கே அந்த முடிவு செய்யும் அதிகாரத்தை விட்டுவிடலாம். இந்த முறைதான் தற்போது நடைமுறையில் இருந்து வருகிறது. இந்த முறையினால் சர்க்காருக்கு நஷ்டம் வந்திருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. கோர்ட்டுகளில் இருக்கக் கூடிய ஜட்ஜுகள் சர்க்காருக்கு வரக்கூடிய வருமானத்தை விட்டுக் கொடுத்து விடுவார்கள் என்ற அவநம்பிக்கை சர்க்காருக்கு ஏற்படவேண்டிய அவசியமில்லை. ஆகவே இதற்காக ஒரு புதிய, பெரிய procedure ஏற்படுத்த தேவையில்லை. குறுகிய முறையில் Court-fees-ஐ நிர்ணயிப்பதற்கு என்ன தேவையோ, அதைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1-11 இந்தப் பிரிவானது மிகவும் விஷமத்தனமாக இருக்கிறது என்று p.m. நான் கருதுகிறேன். சர்க்காரின் நோக்கம் வாதிக்கும், பிரதிவாதிக்கும் இருக்கும் தகராறை தீர்த்து நியாயம் வழங்க வேண்டுமென்பதா, அல்லது வாதியும், பிரதிவாதியும் இன்னும் அதிகச் சண்டை போட்டுக் கொள்ள வேண்டுமென்பதா என்று எனக்குப் புரியவில்லை. சர்க்காரை பொருத்தவரை, கோர்ட்டு fees சம்பந்தப்பட்ட மட்டும், வாதி சர்க்காரை எமாற்றாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம் என்பதை ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். அதற்காக, ஆரம்பத்திலேயே, வாதி கோர்ட்டு

[29th March 1955]

SRI K. T. SRIDHARAN :—" I second the above amendments."

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, I move—

'In sub-clause (1), for "being however subject to . . . in the succeeding sub-sections".

Omit sub-clause (2) to (5).'"

The amendments were duly seconded.

SRI S. PANCHAKSHARAM :—" Sir, I move the amendments standing in my name (Nos. 204 to 208) :—

'In sub-clause (1) omit the words "and on the materials contained . . . section 10".

In sub-clause (1), omit the words "payable thereon . . . succeeding sub-sections".

In sub-clause (2) for the words "before the first hearing . . . merits of the claim" occurring in lines 1 and 2, substitute the words "before other issues are framed on the merits of the claim".

In sub-clause (2), in line 10, for "fix a date", substitute "grant such time as it thinks fit".

In sub-clause 4 (b), add at the end "or extended by it".

SRI N. MOUNAGURUSWAMI NAIDU :—" Sir, I second the amendments."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, I move—

'In sub-clause (1) for the words "the decision succeeding sub-sections" substitute the words "and the decision shall be final".

Omit sub-clause (2).'

'Omit sub-clause (3) and the "Explanation".'

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, I second the amendments."

MR. SPEAKER :—" The Clause as well as the amendments are before the House for discussion."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir my amendments Nos. 78 and 79 are inter-related. Clause 12 empowers the Court to fix the proper court fees. We know that sometimes the Judges may not be sitting and it is generally the Sheristadar in the Sub-Court or the District Court and the Head Clerk in the Munsif's Court that receive the plaints. My first amendment seeks to include the words 'or the officer entitled to receive the plaint' after the words 'the Court'. It will only enable the officer also to receive the plaint, but that does not take away the jurisdiction of the court, because my next amendment (No. 79) seeks

[29th March 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

to add the following proviso 'Provided that the officer may refer the question of proper fee to the court in cases of dispute or where necessary'. Even before the court actually reopens, parties are entitled to file plaints and it is the officer that is empowered that received the plaints. Therefore, I want the power to be given to that officer to decide what is the proper court-fee.

"My next amendment (No. 80) seeks to add the words 'not being a *pro forma* defendant against whom no relief is claimed' after the words 'Any defendant'. The principle is that the court-fee payable on a plaint is decided on the allegations contained in the plaint. A very radical innovation has been made in this Act which gives the right to question the court-fee to the defendants also. That principle has been accepted, but I want to say that that right should be confined only to the defendants who have raised valid pleas in the suit. For instance, in a suit on a simple mortgage, generally the tenants in possession are also added. No relief is claimed against them and persons of that type are called *pro forma* defendants. So, it will be a knotty question whether such defendants against whom no relief is claimed are entitled to raise the question of the court-fees. This may lead to unnecessary complication. I therefore want that the right should be confined to the defendants who have valid pleas in the suit and against whom relief is claimed.

"My next amendment relates to the finality for raising such points. For instance, it is stated that the heirs and successors of a defendant will be bound if his predecessor or representative in interest has raised the question. There is no objection to that. Suppose a defendant has got eight heirs. Due to some oversight, only seven of them are impleaded. They raise a question of court-fee and it may be found either this way or that. But subsequently the eighth defendant is impleaded. Under the Clause as it stands, the eighth defendant will also be entitled to rake up the question afresh and the whole question must be decided. What I say is that if the question raised is substantially the same as raised previously or has been decided before, because due to some oversight the man has not been impleaded as a party to the proceeding, he should not be given the power to rake up the question. That is the point which I wish to raise by my amendment."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Sir, the provisions contained in Clause 12 is a wide departure from the one contained in section 12 of the present Act. With regard to valuation of suits there must be some finality at a very early stage. There should not be opportunities for appeal, second appeal, re-opening of decisions, etc. If there is no finality in the matter of valuation of suits and determination of court-fees to be payable even at a very early stage, the ascertainment of court-fees itself will become a fruitful source of litigation. The provision incorporated in Clause 12 is very different from that contained in section 12 of the present Act. The decision of the original court as regards

[Sri M. Kalyanasundaram] [29th March 1955]

டில் தாவாவை சமர்ப்பித்த உடனே, எவ்வளவு விரிவான பரிசீலனை வேண்டுமானாலும் நடத்திக் கொள்ளட்டும். அப்படி எடுக்கப்படும் முடிவு அந்தக் கோர்ட்டு சம்பந்தப்பட்ட வரையில் இறுதியாக இருக்கவேண்டும். இதுதான் ஏற்கனவே நடைமுறையில் இருக்கின்ற முறை. இந்த முறையில், இப்பொழுது புதிதாக மாறுதல் செய்யவேண்டிய அவசியம் என்ன வென்பது எனக்குப் புலப்படவில்லை. வாதி செலுத்தியிருக்கிற கோர்ட்டு fees போதுமா, போதாதா, நியாயமாக செலுத்தப்பட்டு இருக்கிறதா என்ற பிரச்சனையை கிளப்பக்கூடிய அதிகாரம், பிரதிவாதிக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று ஏற்பட்டால், ஒவ்வொரு வியாஜ்ஜியத்திலும் கோர்ட்டு fees பேரில் ஒரு தனி வியாஜ்ஜியம் நடக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். இதனால் பணம் படைத்தவர்களுக்குத்தான் அனுசூலம் ஏற்படும். பிரதிவாதி பணம் படைத்தவனாக இருந்தால், வாதி நியாயத்தை சுலபமாக பெற முடியாது. இதனால் எல்லையற்ற தகராறுதான் ஏற்படும். புதிய Issue-ஏற்பட்டு விடுமேயானால், அதன் விளைவாக மதிப்பீட்டில் மாறுதல் ஏற்படலாம். ஆகவே அதன்பேரில் Court-fees-ஐப் பற்றிய விசாரணை நடத்துவதில் நியாயம் இருக்கிறது என்று ஒப்புக்கொள்ளலாம். ஆனால் அந்த Court-fee பிரச்சனையை கிளப்ப வேண்டிய பொறுப்பு யாருடையது? கோர்ட்டின் பொறுப்பா, பிரதிவாதியின் பொறுப்பா? பிரதிவாதிக்கு என்ன அவ்வளவு அக்கரை வந்திருக்கிறது. கோர்ட்டு தானாகவே புது Issue-க்கள் frame-செய்திருப்பதால், மதிப்பீடு மாறியிருக்கிறது. இதனால் வாதி புதிய Court-fee கட்டணம் செலுத்தவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுமேயானால் கோர்ட்டார்தான் அந்தப் பிரச்சனையை எழுப்ப வேண்டுமே தவிர, இரண்டு சந்தர்ப்பங்களிலும் பிரதிவாதி கையில் பிரச்சனையை விட வேண்டிய அவசியம் கிடையாது. பிரதிவாதி கையில் இந்த Court-fee-பிரச்சனையை, விடுவதானது, வாதிக்கும், பிரதிவாதிக்கும் இடையே உள்ள தகராறை தீர்த்து வைப்பதற்கு பதிலாக, அதிகப்படுத்த, முற்ற வைக்கத்தான் வழி செய்யும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எனவே, இந்த பிரிவை ஆட்சேபிப்பதுடன் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் திருத்தங்களை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்."

1-13
p.m.

* SRI P. RANGASWAMY REDDIAR:—"Mr. Speaker, clause 12 (5) provides for preliminary enquiry on the question of court-fees before deciding to record evidence affecting the merits of the claim. I want to draw the attention of the Hon. the Finance Minister to a provision in the Civil Procedure Code for trying certain issues in cases in which issues are to be framed. Certain issues can be tried as preliminary issues. Now, several High Courts have pointed out the undesirability of disposing of suits on preliminary issues. Even though the issue may dispose of the entire case, and even though the issue may affect vital questions and it may be crystal clear such as limitation, etc., the High Courts have pointed out the undesirability. Because, the Courts felt that the clients may have a tendency to drag on the proceedings and they may go up to the highest court on the question of preliminary issues. Therefore, they have pointed out that the cases should be decided in respect of all issues on merits. Such is the practice now. By introducing a clause like sub-clause (5) of clause 12, the cases may drag on for a long time. The amendment moved by Sri P. K. Gopalakrishnan which consists of 10 lines in the place of 40 lines given in the Bill makes the position clear and may be accepted, and thus much time and money may be saved."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, the first principle involved in this clause is contained in sub-clause (5), which states, 'All questions as to value for the purpose of determining

29th March 1955] [Sri C. Subramaniam]

the jurisdiction of courts arising on the written statement of a defendant shall be heard and decided before evidence is recorded affecting such defendant, on the merits of the claim'. Before the trial of the case is begun, the payment of court-fees and other things have to be decided. All other things are only procedural giving opportunities to a party to bring to the notice of the court certain facts. That is all and there is nothing more than that. Secondly, it is the court which will have to decide whether the proper court-fee has been paid or not. The defendant will be entitled to bring to the notice of the court certain facts which he may consider necessary before the trial begins or before the evidence is recorded in respect of matters arising on pleas of limitation and the like. There is always this limitation. So, it is a matter of procedure which is adopted here. But, there is one new principle which we have adopted here. As it is, the court-fee is payable only on the allegation contained in the plaint. But now we have said that the court must make into consideration all facts given in the written statement of the defendant and find out the true nature of the case. Sir, by expert pleading, it is quite possible to overcome the necessity to pay higher court-fee by evading certain facts in the plaint. For example, if it is merely a declaratory suit, a certain court-fee is payable. If the plaintiff also wants possession, then a higher court-fee will have to be paid. The plaint could be so drafted that it will be taken to mean as a suit for declaration only and a small court-fee will be paid according to this. Now, when the defendant comes to the court and says, 'No, no. This cannot be a mere suit for declaration. As a matter of fact, I am in possession of the property. Therefore, if the plaintiff wants any relief, he should have asked for both declaration as well as possession'. Then, the court has to finally decide what the issues are that it has to frame; i.e., whether the suit is merely for a declaration or for possession as well. If it is to be considered as a suit for possession also, even though this fact may not have been made clear in the plaint by expert pleading by expert lawyers, the court will have to ask the plaintiff to pay a higher court-fee. Only when all the facts in respect of a particular case are before the court, the real nature of the suit becomes evident and it becomes possible to frame definite issues. It is not as if one category of suit alone will be dealt with by the courts. The courts must have all the facts before them to frame the issues. When it is found that particular suit is not merely for declaration but also for possession, the plaintiff will be called upon to pay additional court-fee. Sir, this point has also been commented upon by the various High Courts. Clever lawyers draft their plaint in such a way that the real nature of the suit is found out only when all the facts of the case are gone into. That is why we have the present provision in sub-clause (5)."

* SRI V. R. KRISHNA AYYAR:—"Sir, there is another difficulty. The defendant equally and ably assisted by clever lawyers may take advantage of this provision and try to harass the plaintiff. I would like to know what will happen in certain cases where the plaintiff only wants a declaration. It will be open to

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [29th March 1955]

the defendant to raise the question of possession also and say that the plaintiff was also interested in possession and so he may be called upon to pay higher court-fees. Till this question is settled, the defendant will continue to be in possession and if the plaintiff was not able to pay higher court-fees, his suit will also be dismissed on this ground. If a trial was allowed, the plaintiff would have been in a position to explain his standpoint. He loses this chance now."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, if the hon. Member goes through the provisions, he will find that even though such an issue is raised by the defendant, the plaintiff can very well say, 'I do not care for possession. I only want a declaration. The suit is only a declaratory suit.' The court may dispose of the case only so far as it related to declaration. So, the hon. Member's point is adequately met by the existing provisions. But, when the defendant raises this question of possession and also wants that matter to be decided, he will be called upon by the court to pay additional court-fee. That is what we have made clear here and there is nothing more than that, Sir."

* SRI S. PANCHAKSHARAM:—"Sir, I am sorry to intervene in the debate. I wish to point out to the Hon. the Minister for Finance that 'declaration by itself cannot form a prayer in any plaint. There must be some other prayer which will flow from out of that declaration. There is declaration with reference to status as for instance, reversionary rights, right to succeed to property after the death of a limited owner and all that. That may be declaration with reference to status alone and it is governed by section 42 of the Specific Relief Act. Sir, the Court Fees Act does not contemplate such declarations alone. The declarations must necessarily be followed by some other relief also either in the shape of possession or in the shape of injunctions restraining some party from interfering with possession or the appointment of receivers. Apart from section 42 cases there cannot be a pure and simple suit for declaration."

1-20 P.M. SRI M. NARAYANA KURUP:—"The law as enunciated is not correct. There is a certain class of suits intended 'to remove the cloud of title'. What I ask is to see that the document is allowed."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Yes, Sir, that is also my recollection. It is three or four years since I went to a court. There are certain classes of suits in which only a declaration is asked for and nothing more. But if as a matter of fact consequential relief has to be prayed for and still he does not, other things follow. But there are suits where mere declaratory relief is sought for. If issues are framed with reference to facts we ask him to pay court-fees with reference to the issues framed. But here it is not a question of possession. The party says: 'I will be quite content with what I ask for. If on that account my suit fails I take the risk'. That is to say, in that case, he need

29th March 1955] [Sri C. Subramaniam]

not pay the court-fees. If you ask an issue to be framed and that changes the nature of the suit, then on that basis court-fee will have to be paid."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"If the plaintiff takes the risk, he need not pay court-fees. Clause 13 says that if the issue is framed and the court-fee is not paid, the penalty is that the issue will be found against him. It is not that he is allowed to take his stand on other issues."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"That is why once the issue is framed he is bound to pay the court-fee."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR:—"Here it is not as if the issue is framed at the behest of the plaintiff. On the pleadings, the court will raise issues and the plaintiff will have to pay the court-fee. Otherwise he runs the risk of a decision against him. That is not just."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I do not think that will arise at all. Suppose it is merely a case of a suit for a declaration. As a matter of fact the defendant alleges he is in possession of it. There a mere declaration suit will not lie. Then he takes the risk of merely asking for a declaration. He cannot change the nature of the suit unless it is agreed that, that issue may be gone into. Therefore I do not think that, that would work any great hardship. It is only when issues are framed, the court-fees become payable. The plaintiff might say: 'I know my case is restricted only to a declaration and that alone need be judged'. If it is only for that purpose, then it is a different thing altogether. The defendant is entitled to contest it. But that is done before the evidence is recorded and trial is started. Suppose a certain defendant is not included and brought in later on. It is the fault of the defendant and if he is the legal heir he is bound by the acts of his predecessor-in-interest. If only the hon. Members go through the provisions they will find that all these matters are finalised before the regular trial of the case starts. Various persons interested have been given opportunities to make representations before that stage and not after that. I do not think this will create any complication. The clause makes specific provisions for all these things so that there may be definiteness about all these things and nothing more than that."

"As far as jurisdiction is concerned under the Suits Valuation Act, it has got to be decided before regular trial begins. Even now when the jurisdiction question is specifically raised, it is decided before the regular trial begins. As far as other jurisdiction questions are concerned they are different and they have got to be decided after hearing evidence and other things."

MR. SPEAKER:—"I am now going to put the amendments to the vote of the House. The question is—

For the existing clause, substitute the following—
"12. (1) Every question relating to valuation for the pur-
determining the amount of any fee chargeable under this

[Mr. Speaker.] [29th March 1955]

Chapter on a plaint or memorandum of appeal, shall be decided by the court in which such plaint or memorandum, as the case may be, is filed, and such decision shall be final as between the parties to the suit.

(2) But whenever any such suit come before a Court of Appeal, reference or revision, if such court considers that the said question has been wrongly decided to the detriment of the revenue, it shall require the party by whom such fee has been paid to pay so much additional fee as would have been paid to pay so much additional fee as would have been payable had the question been rightly decided, and in such case the suit shall be stayed until the additional fee is paid, if the additional fee is not paid within such time as the court shall fix, the suit shall be dismissed."

The amendment was put and lost.

The amendments moved by Sri M. Narayana Kurup were by leave of the House withdrawn.

The amendments moved by Sri S. Panchaksharam were by leave of the House withdrawn.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'(1) In sub-clause (1) for "being however subject to in the succeeding sub-sections" add the following proviso to sub-clause (1)—

"Provided that the Officer may refer the question of fee to the Court in cases of dispute or where necessary."

'(2) Omit sub-clauses (2) to (5).'

The amendments were put and lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'In sub-clause (1) for the words "the decision succeeding sub-sections" substitute the words "and the decision shall be final".'

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'Omit sub-clause (2).'

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'Omit sub-clause (3) and "Explanation".'

The amendment was put and lost.

The clause was put and carried.

MR. SPEAKER:—"The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow."

The House then adjourned.

29th March 1955]

APPENDIX.

[Vide item V on page 591 supra.]

THE MADRAS COURT-FEES AND SUITS VALUATION BILL, 1954.

COMPOSITION OF THE SELECT COMMITTEE.

- 1 The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM (*Chairman*).
- 2 The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU NAICKER.
- 3 Sri K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR.
- 4 Sri K. PARTHASARATHY.
- 5 Sri K. VENKATARAMANA GOWDA.
- 6 Sri N. GOPALA MENON.
- 7 Sri P. SELVARAJ.
- 8 Sri B. VAIKUNTA BALIGA.
- 9 Sri V. R. NAGARAJAN.
- 10 Sri KUNHI MOHAMED SHAFEE.
- 11 Sri M. NARAYANA KURUP.
- 12 Sri S. RAMALINGAM.
- 13 Sri P. K. GOPALAKRISHNAN.
- 14 Sri P. RANGASWAMI REDDIAR.
- 15 Sri E. L. RAGHAVA MUDALIAR.

Invitees—Lawyer Members of the Legislative Council.

- 1 Sri K. BALASUBRAMANIA AYYAR.
- 2 Sri K. BASHYAM.
- 3 Sri V. GURUNANDAN ROW.
- 4 Sri B. V. SUBRAMANIAM.
- 5 Dr. V. K. JOHN.
- 6 Sri A. GAJAPATHY NAYAGAR.

Secretariat.

- Sri R. V. KRISHNA AYYAR, *Secretary*.
Sri T. HANUMANTHAPPA, *Joint Secretary*

[29th March 1955]

REPORT OF THE SELECT COMMITTEE ON THE MADRAS
COURT-FEES AND SUITS VALUATION BILL, 1954
(L.A. BILL No. 25 OF 1954).

To

THE HONOURABLE LEGISLATIVE ASSEMBLY,
MADRAS.

The Select Committee appointed to consider the Madras Court Fees and Suits Valuation Bill, 1954, has the honour to make the following report.

2. The Bill was published in the *Fort St. George Gazette* Extraordinary on the 10th May 1954.

3. The Committee was appointed on the 17th May 1954.

4. The Committee met at Fort St. George on the 8th June 1954, 2nd and 3rd August 1954, in the Ministers' Room, Government Estate, Mount Road, on the 10th and 14th August 1954 and again at Fort St. George on the 29th November 1954.

5. At its first meeting the Select Committee resolved to call for written memoranda from all Bar Associations in the State, from its law officers and from other individuals. The Select Committee has scrutinized all the memoranda received. It also invited a few of the lawyer members of the Legislative Council to be present at its meetings and advise.

6. The Committee has subjected the clauses of the Bill and the various Articles in the Schedules to a detailed scrutiny and as a result of such scrutiny has made various changes in them.

7. But, before referring to the changes, it may be pointed out that the Select Committee considered the preliminary questions, (1) whether court-fees should be strictly proportionate to the time and trouble taken in respect of suits or proceedings and (2) whether the old practice in the High Court of levying fixed fees on plaints and further fees on subsequent applications and at the time of subsequent hearings should be adopted. It thinks that the levying of fees according to the time taken in the trial of the suit or proceeding would seriously affect poor litigants coming up for justice before courts, that it should also depend on the value of the property in dispute in the litigation and that the old practice in the High Court above referred to is not suitable to the conditions of modern litigation. It has therefore not made any fundamental change in the principle on which court-fees are now levied in the State. The Government have assured the Committee that they have no intention of making any profit out of litigation and that even after the proposals contained in the Bill come into effect, the courts would continue to work at a deficit.

8. The Committee also carefully considered the question of the method by which the market value of land should be ascertained for the purposes of this Bill and discussed various alternative

29th March 1955]

suggestions in this behalf. It has resolved that in the more common kind of suits such as those falling under clauses 25 (a), 25 (b), 27 (a), 29, 30, 37, 38, 45 and 48 the market value of land on which an assessment is payable to Government should be adopted at thirty times such assessment and that other lands should be valued according to their actual sale value in the market. Clause 8 (new clause 7) has accordingly been entirely redrafted to carry out this intention.

9. It has also discussed the proper rate of ad valorem court-fee payable under Schedule I of the Bill upon plaints and has decided that it should be a uniform rate of $7\frac{1}{2}$ per cent of the value of the subject-matter.

10. The Committee thinks that the provisions in Chapter V of the Bill as introduced are likely to lead to increased congestion of work in the Superior Courts including the High Court. It has therefore made many amendments in that Chapter which are intended to maintain as far as possible the present position, viz., that the value of a suit for purposes of court-fee and for purposes of jurisdiction should be the same.

11. Some of the other important changes which the Committee has made are mentioned below :—

Clause 5.

This clause had provided that fractional amounts of court-fees payable under this Act should be rounded off to the next higher quarter rupee. The Committee thinks that this provision should be deleted.

Clause 13 (new clause 12).

In sub-clause (1), the Committee has made it clear that the preliminary decision of the Court regarding the amount leviable on a plaint before its registration should rest entirely on the allegations and materials furnished in the plaint.

Clause 24 (new clause 23).

This clause relates to suits for maintenance and annuities. Item (b) as introduced had provided that in a suit for enhancement or reduction of maintenance, the court-fee should be computed on ten times the amount by which the annual maintenance is sought to be enhanced or reduced. The Committee has deleted the words "ten times" with the result that the court-fee in such suits will be calculated only on the amount by which the annual maintenance is sought to be enhanced or reduced.

In item (c) of the clause which relates to annuities and other periodical payments, the amount on which the court-fee is leviable has been reduced from ten times the amount claimed per year to five times such amount.

[29th March 1955]

Clause 27 (new clause 26).

This clause relates to adoption suits and as originally drafted the fee on such suits was to be computed on one-half of the market value of the property involved in or affected by the relief. The Committee considers that such a provision would lead to great inconvenience and has decided upon levying a fixed fee as follows :—

Rs. 50 in a District Munsif's Court;

Rs. 100 in a Sub-Court or District Court or the City Civil Court, Madras, if the market value of the property involved in or affected by the relief does not exceed Rs. 10,000 and Rs. 500 if it exceeds Rs. 10,000;

Rs. 500 in the High Court.

Clause 34 (new clause 33).

Sub-clause (2) of this clause as introduced had provided that if, in a suit relating to a mortgage, a subsequent mortgagee in his written statement claimed payment to him out of the amount realized by sale, of the amount due to him on his mortgage, he should pay the proper court-fee on the amount claimed by him in his written statement.

The Committee considers that a subsequent mortgagee should not be asked to pay any court-fee at the time of his written statement, but that he should be asked to pay court-fee only on such amount as may actually be claimed by him, after the sale had taken place. As this is already provided in sub-clause (3), the Committee decided to delete the words "or subsequent" in sub-clause (2).

Sub-clause (8) of this clause relates to court-fee payable on redemption suits. After carefully considering all alternatives, the Committee resolved by a majority that the following sub-clause should be substituted for the existing one, namely :—

"In a suit against a mortgagee for redemption of a mortgage, fee shall be computed on the amount due on the mortgage as stated in the plaint or one-fourth of the principal amount expressed to be secured by the instrument of mortgage whichever is higher, provided that where the amount due on the mortgage is found to be more than the amount on which fee has been paid by the plaintiff, no decree shall be passed until the deficit fee is paid."

Clause 36 (new clause 35).

This clause relates to suits for accounts, and as drafted contained no provision for the levying of a court-fee on any amount found payable to a defendant on taking accounts. It has resolved to add a new sub-clause making such provision.

[29th March 1955]

Clause 38 (new clause 37).

This clause relates to partition suits. Regarding sub-clause (3) of this clause, the Committee thinks it necessary to make a distinction between defendants who are excluded from joint possession and defendants who are in joint possession. If excluded, the amount of court-fee required from the defendant should be half the amount payable on his share under sub-clause (1) but if in joint possession, it should be half that payable under sub-clause (2).

Clause 78 (new clause 66).

This clause refers to refund in cases of delay in representation of plaint, etc. The Committee considers that in regard to cases, where a memorandum of appeal has been rejected on the ground of delay in representation, half the fee should be refunded and has added a new sub-clause to that effect.

Clause 84 (new clause 72).

This clause refers to exemption of certain documents from court-fees. The Committee has included among such exempted documents, a memorandum of appearance filed by an advocate in a criminal court on behalf of an accused person.

Schedule I.

Article 3.—In item (a) of this Article, the Committee has made the court-fee payable on a petition under section 53 or 54 of the Provincial Insolvency Act, subject to a maximum of Rs. 500.

Schedule II.

Article 9.—The Committee considers that the court-fee to be affixed on a copy need not have any reference to the number of words in the copy and has therefore deleted the words "for every 360 words or fraction of 360 words" at the end. It has prescribed fixed fee of 12 annas on all copies falling under this Article.

In item (m) of Article 11, the Committee considers it desirable to differentiate between applications where the value of the subject-matter of the award does not exceed Rs. 5,000, those where such value exceeds Rs. 5,000 but does not exceed Rs. 10,000 and those where the subject-matter of the award exceeds Rs. 10,000, and it has resolved to fix a court-fee of Rs. 25, Rs. 100 and Rs. 250 on them respectively.

In many cases, the Select Committee has reduced the court-fees fixed in the original Bill, as for example in clauses 26, 28, 32, 38 (new clauses 25, 27, 31, 37) and in particular, item (s) of the Article 11 of Schedule II where for petitions to the High Court under Article 226 of the Constitution of India the amount has been reduced from Rs. 100 to Rs. 25.

[29th March 1955]

12. The Select Committee has made other changes also but it is not considered necessary to refer to them. All the changes made by the Select Committee are indicated in the annexed Bill.

13. The Committee considers that the changes made by it are of such important character as to require the re-publication* of the Bill.

14. Some of the members have given dissenting minutes which are appended.

C. SUBRAMANIAM,
Chairman.

GOVERNMENT ESTATE,
MOUNT ROAD, MADRAS,
6th December 1954.

* Republished in the *Fort St. George Gazette*, dated 22nd December 1954.

29th March 1955]

PROCEEDINGS OF THE SELECT COMMITTEE ON THE
MADRAS COURT-FEES AND SUITS VALUATION BILL,
1954 (L.A. BILL No. 25 OF 1954).

(As approved by the Chairman)

Tuesday, the 8th June 1954.

The Select Committee appointed to consider the Madras Court-Fees and Suits Valuation Bill, 1954, met in the Committee Room, Fort St. George, Madras, at 11-30 a.m. on Tuesday, the 8th June 1954. The following members were present:—

- 1 The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM (Chairman).
- 2 Sri K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR.
- 3 Sri K. PARTHASARATHY.
- 4 Sri K. VENKATARAMANA GOWDA.
- 5 Sri P. SELVARAJ.
- 6 Sri B. VAIKUNTA BALIGA.
- 7 Sri V. R. NAGARAJAN.
- 8 Sri KUNHI MOHAMED SHAFEE.
- 9 Sri M. NARAYANA KURUP.
- 10 Sri S. RAMALINGAM.
- 11 Sri P. K. GOPALAKRISHNAN.
- 12 Sri P. RANGASWAMI REDDIAR.
- 13 Sri E. L. RAGHAVA MUDALIAR.

The Secretary to the Law Department and the Joint Secretary to the State Legislature were also present.

The Select Committee decided to call for written memoranda from all Bar Associations in the State, Advocate-General, Government Pleaders and other individuals, to be submitted before 15th July 1954. The Bar Associations would be requested to send 20 copies of their memoranda which would be circulated to the members of the Select Committee as and when they were received.

The Committee also decided that its members might send in their own memoranda either in the form of amendments or otherwise which would be circulated to all the members.

On the suggestion of members, the Chairman agreed that the Special Officer in the Home Department in charge of this Bill, in consultation with the Law Secretary, would submit to the members of the Committee a synopsis of the memoranda received from Bar Associations, individuals, etc.

[29th March 1955]

The Committee also decided that some of the lawyer members of the Legislative Council might be invited to attend the future sittings of the Committee.

The Committee agreed tentatively to meet again on the 26th July 1954 and then adjourned.

Monday, the 2nd August 1954.

The Select Committee met in the Council Chamber, Fort St. George, at 11 a.m. on Monday, the 2nd August 1954. The following members were present:—

- 1 The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM (*Chairman*).
- 2 The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU NAICKER.
- 3 Sri K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR.
- 4 Sri N. GOPALA MENON.
- 5 Sri K. VENKATARAMANA GOWDA.
- 6 Sri P. SELVARAJ.
- 7 Sri V. R. NAGARAJAN.
- 8 Sri KUNHI MOHAMED SHAFEE.
- 9 Sri S. RAMALINGAM.
- 10 Sri P. RANGASWAMI REDDIAR.
- 11 Sri E. L. RAGHAVA MUDALIAR.

The following members of the Legislative Council were also present by invitation:—

- 1 Sri K. BALASUBRAMANYA AYYAR.
- 2 Sri K. BHASHYAM.
- 3 Sri V. GURUNANDAN ROW.
- 4 Sri A. GAJAPATHY NAYAGAR.

The Secretary of the Legislature and the Special Officer for the revision of the Court Fees Act, Home Department, were present.

The preliminary question was considered whether in the matter of levying court-fees, the principle should be that the fee should be proportionate to the time and trouble taken in respect of the particular proceeding in question or whether the court-fee can be permitted to augment the general revenue. After discussion the Committee resolved that the old practice in the High Court of levying a fixed fee on plaints and subsequent fees on applications and at the time of hearings was unsuitable as such a system would seriously affect poor litigants coming up before courts with small claims. In this connexion, however, the Hon. Chairman said that the Government were not in favour of making money from

[29th March 1955]

litigation and pointed out that the Secretariat had worked out figures of receipts from and expenditure on courts which showed that the courts were now working at a deficit and would, even if the proposals contained in the Bill came into effect, continue to work at a deficit. He promised to furnish details of the figures at a later stage.

The Committee then considered the Bill clause by clause.

CHAPTER II.

Clause 4.

The Committee considered the point whether in sub-clause (ii) the words 'public officer' should remain. After some discussion it was decided that the words might remain.

The question was raised whether the word 'Judge' in the proviso to sub-clause (ii) would include a magistrate under the Code of Criminal Procedure, or an officer presiding over a Revenue Court.

The Chairman said that the point would be clarified and that an amendment would be brought up if found necessary.

Clause 5.

This clause relates to rounding off of fractions of court-fee, to the next higher quarter rupee. The Committee resolved to drop this provision.

Clause 6.

The clause was passed.

Clause 7.

The Committee resolved to omit Explanation (1) and to renumber Explanation (2) as Explanation (1).

The clause was passed with the above amendment.

Clause 8.

The clause was passed.

Clause 9.

Sri V. R. Nagarajan moved the following amendment:—

"No fee shall be chargeable on a written statement pleading a set off. But any counter-claim therein praying for a decree in favour of the defendant shall be liable to payment of court-fee only on the amount in excess of the plaintiff's claim, if any."

The Hon. Finance Minister pointed out that in the words of Order VIII, Rule 6 of the Civil Procedure Code, a written statement

[29th March 1955]

claiming a set off or making a counter-claim was really "a plaint in a cross suit" and that there was no reason why it should be exempt from court-fee. The amendment was negatived.

The clause was passed.

Clause 10.

The clause was passed.

CHAPTER III.

Clause 11.

The clause was passed.

Clause 12.

The Committee considered the question whether the Taxing Officer's assessment of the court-fee should be final, but held that there was advantage in its being subject to review by the court. The clause was passed.

Clause 13.

The Committee considered that at the preliminary stage, that is, before the registration of the plaint, the decision of the court regarding the amount of court-fee leviable on the plaint should only rest on the allegations and materials furnished in the plaint, and that in sub-clause (1) this should be made clear. The words 'on the allegations and materials furnished in the plaint' were therefore inserted between the word 'decide' and the words 'the proper fee payable thereon' in sub-clause (1).

The clause as amended was passed.

Clause 14.

The consideration of the clause was postponed.

Clauses 15 to 17.

The clauses were passed.

Clause 18.

The consideration of the clause was postponed.

Clauses 19 to 21.

The clauses were passed.

The Committee adjourned to meet again at 10 a.m. on Tuesday, the 3rd August 1954.

[29th March 1955]

Tuesday, the 3rd August 1954.

The Select Committee met in the Council Chamber, Fort St. George, at 10 a.m. on Tuesday, the 3rd August 1954. The following members were present :—

- 1 The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM (*Chairman*).
- 2 The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU NAICKER.
- 3 Sri K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR.
- 4 Sri K. VENKATARAMANA GOWDA.
- 5 Sri N. GOPALA MENON.
- 6 Sri P. SELVARAJ.
- 7 Sri B. VAIKUNTA BALIGA.
8. Sri V. R. NAGARAJAN.
- 9 Sri KUNHI MOHAMED SHAFEE.
- 10 Sri M. NARAYANA KURUP.
- 11 Sri S. RAMALINGAM.
- 12 Sri P. RANGASWAMI REDDIAR.
- 13 Sri E. L. RAGHAVA MUDALIAR.

The following members of the Legislative Council were also present by invitation :—

- 1 Sri K. BALASUBRAMANYA AYYAR.
- 2 Sri V. GURUNANDAN ROW.
- 3 Sri A. GAJAPATHY NAYAGAR.

The Secretary to the Legislature and the Special Officer for the revision of the Court Fees Act, Home Department, were present.

The Committee continued the consideration of the Bill clause by clause.

The Committee re-opened clause 4 and decided that for the words 'presiding Judge', the word 'Court' might be substituted.

CHAPTER IV.

Clauses 22 and 23.

The clauses were passed.

[29th March 1955]

Clause 24.

Sri V. R. Nagarajan moved the following amendment:—

"In a suit for enhancement or reduction of maintenance, court-fee shall be payable on five times the amount by which the annual maintenance is sought to be enhanced or reduced."

The amendment was not pressed.

The Committee considered that in sub-clause (b) the levying of a court-fee at ten times the amount of the annual maintenance was excessive and, therefore, resolved to delete the words 'ten times' in that sub-clause.

The Committee also decided that in sub-clause (c) for the words 'ten times', the words 'five times' be substituted. It also decided to substitute the word 'five' for the word 'ten' in the proviso.

Clause 25.

Sub-clause (2) (b).

The Committee decided that the words 'or on rupees five hundred whichever is higher' should be omitted.

Clause 26.

The Committee decided that in sub-clause (c) for the words 'one thousand' the words 'five hundred' be substituted and in sub-clause (d) for the words 'five hundred', the words 'four hundred' be substituted.

Clause 27.

Sri V. R. Nagarajan moved the following amendment:—

"Substitute the following for the existing clause:—

"In a suit for declaration in regard to the validity or invalidity of an adoption or the factum of an adoption a fixed court-fee as rated below shall be payable:—

(a) Rs. 35 in a District Munsif's Court.

(b) Rs. 50 in a Sub-Court or District Court or City Civil Court, Madras, if the market value of the property involved in or affected by the relief is Rs. 5,000 or below that sum.

(c) Rs. 100 in all other cases."

This was accepted subject to the following alterations, viz., that in a District Munsif's Court the fee should be Rs. 50 and that in a Sub-Court or District Court or City Civil Court, it should be Rs. 500 on amounts up to Rs. 10,000 and Rs. 1,000 on amounts above Rs. 10,000.

[29th March 1955]

Clause 28.

The Committee decided as follows:—

In sub-clause (b) for the words 'one thousand' substitute the words 'five hundred'.

In sub-clause (c) for the words 'five hundred' substitute the words 'four hundred'.

Clauses 29 to 31.

The clauses were passed.

Clause 32.

The Committee decided that for the words 'five hundred' the words 'four hundred' be substituted.

Clause 33.

The clause was passed.

Clause 34.

Sub-clause (2).

Sri M. Narayana Kurup suggested that the subsequent mortgagee should not be asked to pay any court-fee at the time of his written statement though he might be asked to pay a court-fee on such amount as might actually be claimed by him after the sale had taken place. This is already provided for in sub-clause (3) of this Bill. The words 'or subsequent' were omitted in sub-clause (2).

Sub-clause (8).

The Committee thought that the court-fee should be computed not on the principal amount of the mortgage but on the amount due under the mortgage. The sub-clause was amended accordingly.

Clause 35.

The clause was passed.

Clause 36.

In sub-clause (1) the Committee resolved to omit the word 'approximately' and add the words 'by the plaintiff'. In sub-clause (2) also the Committee decided to omit the word 'approximately'.

As at present worded, sub-clause (2) contains no provision in regard to any court-fee leviable on any amount found payable to the defendant on taking accounts between the parties. The Committee resolved that a new sub-clause should be added providing for the same.

[29th March 1955]

Clause 37.

The clause was passed.

Clause 38.

The Committee decided as follows:—

Sub-clause (2).

In item (i) for 'thirty-five' substitute 'thirty'.

In item (ii) for 'thirty-five' substitute 'thirty', and for the words 'value of the subject-matter' substitute the words 'value of the plaintiff's share'. For the words 'one hundred' substitute the words 'two hundred'.

In item (iii) for the words 'two hundred and twenty-five', substitute the words 'three hundred'.

Sub-clause (3).

The Committee decided that a distinction should be made between defendants who had been excluded from joint possession and defendants who were in joint possession. If excluded, the amount of court-fee required from the plaintiff should be as in sub-clause (2) but if in joint possession the court-fee should be only half of what the defendant would have to pay under sub-clause (2) if he were a plaintiff.

Clauses 39 and 40.

The clauses were passed.

Clause 41.

The Committee decided that in the Marginal Note the words 'or other documents' be added.

Clauses 42 and 43.

The clauses were passed.

Clause 44.

Sri P. Rangaswami Reddiar suggested the words 'payable for the year next before the date of presenting the plaint' must be made clear. The clause was passed without amendment.

Clauses 45 to 50.

The clauses were passed.

Clause 51.

The Committee decided as follows:—

In items (ii) and (iii) for the word "thirty-five" substitute the word 'thirty'.

[29th March 1955]

In item (iii) for '100' substitute '200'.

In item (iv) for the words 'two hundred and twenty-five' substitute the words 'three hundred'.

Clauses 52 and 53.

The clauses were passed.

At this stage, the Committee took up consideration of the postponed clauses 14 and 18. They were also passed. But the Chairman suggested that the words 'mutatis mutandis' might be inserted between the words 'apply' and 'to' in clause 18. This was agreed to.

The Committee then adjourned for lunch.

(After lunch)

CHAPTER V.

Clause 54.

The clause was passed.

Clause 55.

The words 'before issues are framed on the pleas taken by such defendant in the written statement, or' were omitted as very often the question of value itself might have been already framed as an issue.

Clauses 56 and 57.

The clauses were passed.

Clause 58.

Consistently with the amendment made in sub-clause (8) of clause 34, it was decided that in a mortgage suit falling under section 34, the value shall be the amount due on the mortgage.

Clauses 59 to 65.

The clauses were passed.

Clause 66.

The clause was passed subject to a scrutiny of the necessity for the words "or in the lower appellate Court in the memorandum of appeal to that Court", sub-clause (1) (a).

CHAPTER VI.

Clauses 67 to 77.

The clauses were passed.

The Committee however thought that the necessity for the explanation to sub-clause (1) of clause 68 required further exami-

[29th March 1955]

CHAPTER VII.

Clause 78.

The Committee thought that in regard to cases where a memorandum of appeal was rejected on the ground of delay in presentation, half the fee should be refunded. It was therefore decided to add a proviso to that effect.

Clauses 79 and 80.

The clauses were passed.

Clause 81.

Sri E. L. Raghava Mudaliar suggested that refund should be ordered even in cases where a decree was passed in terms of a compromise entered into between the parties even before any evidence had been recorded on the merits of the claim. The Chairman pointed out that as execution proceedings could be taken on such a decree, the refund would be unjustifiable.

On the same ground, a suggestion for the refund of half the court-fee in suits in which *ex parte* decrees were passed was also negatived.

Clauses 82 and 83.

The clauses were passed.

Clause 84.

Sri P. Rangaswami Reddiar proposed that the memorandum of appearance by an Advocate in a criminal court on behalf of an accused person should be included in the exemptions. This was accepted.

Clause 85.

The clause was passed.

CHAPTER VIII.

All the clauses from 86 to 99 were passed.

SCHEDULE I.

Schedule I was then taken up.

Under Article 1, Sri S. Ramalingam suggested that the ad valorem court-fee might be reduced from $7\frac{1}{2}$ per cent to $6\frac{1}{4}$ per cent. After some discussion this was not pressed.

Articles 1 and 2 were then passed.

29th March 1955]

Article 3.

Under Article 3 (a), Sri B. Vaikunta Baliga wanted a fixed fee and not an ad valorem fee for petitions under section 53 or 54 of the Provincial Insolvency Act, 1920. This was not agreed to but the Committee resolved to add the words "subject to a maximum fee of Rs. 500" at the end of the third column.

Under sub-clause (b) also the same words were added at the end of the third column.

At this stage the Committee adjourned to meet again at 11 a.m. on 10th August 1954 in the Ministers' Room in the Government Estate, Mount Road.

Tuesday, the 10th August 1954.

The Select Committee appointed to consider the Madras Court Fees and Suits Valuation Bill, 1954, met in the Ministers' Room, Government Estate, Mount Road, Madras, at 11 a.m. on Tuesday, the 10th August 1954. The following members were present :—

- 1 The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM (Chairman).
- 2 The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU NAICKER.
- 3 Sri K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR.
- 4 Sri K. PARTHASARATHI.
- 5 Sri K. VENKATARAMANA GOWDA.
- 6 Sri N. GOPALA MENON.
- 7 Sri V. VAIKUNTA BALIGA.
- 8 Sri V. R. NAGARAJAN.
- 9 Sri M. NARAYANA KURUP.
- 10 Sri S. RAMALINGAM.
- 11 Sri P. K. GOPALAKRISHNAN.
- 12 Sri P. RANGASWAMI REDDIAR.

The following members of the Legislative Council were also present by invitation :—

- 1 Sri K. BALASUBRAMANYA AYYAR.
- 2 Sri K. BHASHYAM.
- 3 Sri V. GURUNANDAN ROW.
- 4 Dr. V. K. JOHN.
- 5 Sri A. GAJAPATHI NAYAGAR.

The Secretary to the State Legislature and the Deputy Secretary to the Law Department were also present.

[29th March 1955]

The question of the necessity for clause 14 was again considered. The Hon. Chairman pointed out that the clause was necessary as a provision for cases referred to in clauses 25 (2), 28 and 49. Clause 14 was therefore allowed to stand.

The necessity for the explanation in clause 68 was then considered, and it was allowed to remain as there were said to exist some rulings of the High Court which stated that the member of a Joint Hindu family could apply for letters of administration.

Clause 37 was also reconsidered. It was decided that no change was necessary.

The Committee agreed to reopen sub-clause (8) of clause 34 which related to redemption suits. After discussion, the Committee resolved by a majority that sub-clause (8) should be redrafted as follows:—

"In a suit against a mortgagee for redemption of a mortgage, fee shall be computed on the amount due on the mortgage as stated in the plaint or twenty-five per cent of the principal amount expressed to be secured by the instrument of mortgage whichever is higher:

Provided that in cases where the fee has been paid on a certain amount as due on the mortgage, if on enquiry the Court finds that larger amount is due on the mortgage, additional court-fee shall be levied on the excess in accordance with this Act."

The Schedules were then taken up.

Article 1 of Schedule I was reopened for consideration. The question whether there should be a uniform rate of court-fee or whether there should be a slab system of court-fee with a regressive rate was put to the vote and it was decided by a majority that the rate of court-fee should be uniform. Sri S. Ramalingam pressed that the rate should be only 6½ per cent and not 7½ per cent. The decision on this question was postponed until a decision was arrived at on the question of valuation according to the market rates.

The other articles in Schedules I to III were approved subject to the following remarks:—

SCHEDULE II.

Article 9.

The words "For every 360 words or fraction of 360 words" occurring in column 2 were deleted.

For the words "ten annas" occurring in column 3 thereof, the words "twelve annas" were substituted.

Article 10.

Sri S. Ramalingam moved that item (a) be deleted. The amendment was not accepted.

29th March 1955]

Article 11.

Sri S. Ramalingam moved that for the words "four annas" occurring in column 3 of item (a), the words "two annas" be substituted. The amendment was not accepted.

The Committee resolved that the present item (i) of Article 11 should be renumbered as (ii) and that the following should be inserted as (i) of that item:—

"(1) Original petition to a District Munsif's Court against the decision of village court. One rupee."

In sub-item (ii) of item (m), the following words were added at the end and before the words "one hundred rupees":—

"(a) where the value of the subject-matter of the award does not exceed Rs. 10,000"

and the following new sub-item was also added:—

"(b) where the value of the subject-matter of the award exceeds Rs. 10,000 ... Two hundred and fifty rupees."

In Article 11 (n) a similar change was made, that is, sub-items (i) and (ii) were redrafted as follows:—

"(i) When presented to a District Munsif's Court or when presented to the City Civil Court or sub-court of Ootacamund or of Cochin in a case where the value of the subject-matter does not exceed Rs. 5,000. Fifteen rupees."

(ii) when presented to the City Civil Court, Madras, a sub-court or District Court or the High Court—

(a) where the value of the subject-matter of the award exceeds Rs. 5,000 but does not exceed Rs. 10,000. One hundred rupees.

(b) in any other case ... Two hundred and fifty rupees."

In item (s), for the words 'one hundred rupees' occurring in column 3, the words 'twenty-five rupees' were substituted.

The Committee also resolved that for the sake of uniformity wherever the words 'petitions' and 'applications' occur, these be changed into 'petition' and 'application.'

The Committee then adjourned to meet at 3 p.m. on Saturday, the 14th August 1954, at the Ministers' Room, Government Estate, Madras.

[29th March 1955]

(ii) after the words "landlord and tenant", insert "namely :—";

(b) in sub-clause (3), for the words "amount claimed", substitute "amount of the arrears for which the distraint has been made or the sale is proposed to be held".

Clause 49.

5. In clause 49, for the words "one-half the value", substitute "one-half of the value".

Clause 51.

6. In clause 51, for the words "according to the difference", substitute "on the difference".

Clause 52.

7. In clause 52, in Explanation (3), for the words "till date", substitute "till the date".

Clause 70 (2).

8. In clause 70 (2), for the words "the court, or the court or the officer", substitute "the Court, or the Subordinate Court or the officer".

Clause 71 (3).

9. In clause 71 (3), for the words "deficient fee", substitute "deficit fee".

Clause 73 (2).

10. In clause 73 (2), for the words "fee of that", substitute "of the fee".

Clause 95.

11. For clause 95, substitute the following:—

"95. Repeal of Central Act IV of 1877.—The Presidency Magistrate (Court-Fees) Act, 1877 (Central Act IV of 1877), in so far as it applies to the State of Madras, is hereby repealed."

SCHEDULE II.

Article 1.

12. In Schedule II—

(i) in the entries relating to Article 1, omit the words and figures "the Malabar Marriage Act, 1896, or";

Article 8.

(ii) in the entries relating to Article 8, for the words "to suit", substitute "to a suit";

[29th March 1955]

Article 16.

(iii) in the entries relating to Article 16, for the words "one rupee eight annas", substitute "one rupee and eight annas".

The clauses of the revised Bill as thus amended were taken up for consideration again.

Sri Narayana Kurup suggested that in sub-clause (2) of clause 7, the clauses relating to the market value of land had not been exhaustively stated and he suggested that the following clauses should, for instance, be also included in that sub-clause:—

Clauses 37, 38, 40, 41, 42 and 58.

After careful consideration, the Committee decided to include only clauses 37, 38 and 48 in that sub-clause (2) of clause 7.

Clause 32.

The Committee decided to include the words "or on the market value whichever is less" at the end of the clause.

CHAPTER V.

The Hon. the Law Minister pointed out that, in view of the proposed amendment to section 11 of the Code of Civil Procedure (the section relating to *res judicata*) which the Government are contemplating, the provisions of Chapter V of the Bill relating to the valuation of suits for the purpose of determining jurisdiction of courts, required substantial modification and that, as they stood, the provisions in Chapter V were likely to result in creating an increased congestion of work in the higher courts including the High Court. After discussion the Committee approved of the following amendments in Chapter V:—

(1) In clause 12 of the Bill as renumbered, the following sub-clause be added:—

"(5) All questions as to value for the purpose of determining the jurisdiction of courts arising on the written statement of a defendant shall be heard and decided before evidence is recorded affecting such defendant, on the merits of the claim."

(2) At the end of clause 23 of the Bill as renumbered, the following proviso be added:—

"Provided further that, a suit for enhancement or reduction of maintenance falling under clause (b) shall be instituted in a Court which will have jurisdiction to receive a suit for maintenance at the rate which is sought to be enhanced or reduced."

(3) At the end of clause 28 as renumbered and before the Explanation, the following proviso be added:—

"Provided that where the property does not have a market value, value for the purpose of determining the jurisdiction of courts shall be such amount as the plaintiff shall state in the plaint."

[29th March 1955]

Saturday, the 14th August 1954.

The Select Committee appointed to consider the Madras Court Fees and Suits Valuation Bill, 1954, met in the Ministers' Room, Government Estate, Madras, at 3 p.m. on Saturday, the 14th August 1954. The following members were present:—

- 1 The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM (Chairman).
- 2 The Hon. Sri M. A. MANICKAVELU NAICKER.
- 3 Sri K. P. KUTTIKRISHNAN. NAIR.
- 4 Sri K. PARTHASARATHI.
- 5 Sri K. VENKATARAMANA GOWDA.
- 6 Sri N. GOPALA MENON.
- 7 Sri P. SELVARAJ.
- 8 Sri B. VAIKUNTA BALIGA.
- 9 Sri V. R. NAGARAJAN.
- 10 Sri M. NARAYANA KURUP.
- 11 Sri S. RAMALINGAM.
- 12 Sri P. RANGASWAMI REDDIAR.
- 13 Sri E. L. RAGHAVA MUDALIAR.

The following members of Legislative Council were also present by invitation:—

- 1 Sri K. BALASUBRAMANYA AYYAR.
- 2 Sri K. BHASHYAM.
- 3 Sri V. GURUNANDAN ROW.
- 4 Sri B. V. SUBRAMANYAM.

The Secretary to the State Legislature and the Special Officer, Home Department, were also present.

The Committee discussed the question of the method by which the market value of land should be ascertained for the purposes of this Bill. Various suggestions were made and discussed and eventually the Committee agreed that, subject to further examination, the market value of land on which assessment was payable to Government should be adopted at thirty times of such assessment and that other lands should be valued according to their value in the market.

The Committee resolved that the *ad valorem* court-fee payable upon suits should be $7\frac{1}{2}$ per cent of the value for purposes of court-fee.

29th March 1955]

The Committee resolved that the draft report and the Bill as amended by the Committee so far should be circulated to the Members before the date of next meeting which was to be fixed by the Chairman.

The Committee then adjourned.

Monday, the 29th November 1954.

The Select Committee met in the Committee Room, Fort St. George, at 11 a.m. on Monday, the 29th November 1954. All the members except Sri V. R. Nagarajan and Sri P. Rangaswami Reddiar were present.

The following lawyer-Members of the Legislative Council who had been invited were also present:—

- 1 Sri K. BALASUBRAMANYA AYYAR.
- 2 Sri V. GURUNANDAN ROW.

The Secretary to the Legislature, the Secretary to Government, Law Department, and the Special Officer for the revision of the Court Fees Act, Home Department, were present.

The Bill as amended by the Select Committee up to now had been printed and circulated to the Members. The following amendments to the Bill as so revised, were accepted by the Committee:—

Clause 12.

1. In clause 12—

(i) in sub-clause (1), after the words "on the materials and allegations contained in the plaint", insert "and on the materials contained in the statement, if any, filed under section 10";

(ii) omit the Explanation occurring at the end of sub-clause (2) and insert the same Explanation at the end of the clause; and in the Explanation as so inserted, for the words "The expression", substitute "In this section, the expression".

Clause 39.

2. In clause 39 (2), for the words "be found due" substitute "is found due".

Clause 42.

3. In clause 42 (e), for the word "as", substitute "has".

Clause 43.

4. In clause 43—

(a) in sub-clause (1)—

(i) omit the words "fee shall be levied on the amount of rent for the immovable property to which the suit relates, payable for the year next before the date of presenting the plaint" and insert the same words after sub-clause (e) as a separate paragraph.

[29th March 1955]

(4) The following be added as sub-clause (3) to clause 48 as renumbered :—

“ Value for the purpose of determining the jurisdiction of courts shall be the amount of the debt, or the sum of money or the market value of other property to which the suit relates.”

(5) The following clauses as renumbered be deleted :—

Clauses 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61 and 62.

(6) Clause 63 as renumbered be modified as follows :—

“ *Suits not otherwise provided for.*—(1) In a suit as to whose value for the purpose of determining the jurisdiction of courts, specific provision is not otherwise made in this Act or in any other law, value for that purpose and value for the purpose of computing the fee payable under this Act shall be the same.

(2) In a suit where fee is payable under this Act at a fixed rate, the value for the purpose of determining the jurisdiction of courts shall be such amount as the plaintiff shall state in the plaint.”

(7) The clauses of the Bill be renumbered and necessary alterations made in clauses 67, 69, 70, 71, 73, 74 and 93 and in Schedule III.

4. The Committee approved the other provisions of the Bill as reprinted.

5. The Chairman was authorized to sign the report on behalf of the Committee.

The Committee decided that, in view of the importance of the Bill and the changes made in it, it should be republished. It also decided that Dissenting Minutes, if any, sent up to 11 a.m. on the 6th of December might be accepted and printed along with the Report.

GOVERNMENT ESTATE,
MOUNT ROAD, MADRAS-2,
6th December 1954.

R. V. KRISHNA AYYAR,
Secretary to the State Legislature.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Wednesday, 30th March 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at half-past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

MR. SPEAKER :—“ First, we shall take up the questions to be answered by the Hon. the Minister for Agriculture.”

Water-rate for cultivation under tube wells.

* 1711 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the water-rate per acre of cultivation under the tube wells; and

(b) the basis on which the water-rate is fixed?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) The water-rates per acre per crop fixed for irrigation from the only experimental tube well in the State, in Kondur village, South Arcot district are :—

	RS.		RS.
Sugarcane	60	Ragi (Winter)	10
Paddy	15	Tapioca	20
Paddy (Kullakar)	15	Plantain	60
Groundnut	20	Chillies	20
Ragi (Summer)	20		

“ (b) The water-rates have been fixed with reference to the return of 1.63 per cent on the Capital outlay.”

SRI M. P. SUBRAMANYAM :—“ இந்தத் தண்ணீர் வரி விதிப்பதில் நெல் சாகுபடிக்கு ஒரு ஏக்கராவுக்கு ரூபாய் 15-ம், கேழ்வரகு சாகுபடிக்கு ஒரு ஏக்கராவுக்கு ரூபாய் 20-ம் விதிக்கப்படுவதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். தண்ணீர் தேவையைப் பொறுத்து இந்த வரி விதிக்கப்படுகிறதா அல்லது ஒவ்வொரு பயிரின் விலை மதிப்பை வைத்துக் கொண்டு வரி விதிக்கப்படுகிறதா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ குழாய் கிணற்றை அமைப்பதற்கு இருபத்தேழாயிரம் ரூபாய் மொத்தம் செலவாகியிருக்கிறது. அதற்கு return வேண்டும். அதை மனதில் வைத்துக்கொண்டும், எவ்வளவு தண்ணீர் தேவைப்படுகிறது என்பதைக் கணக்கெடுத்துக்கொண்டும் இவற்றுக்கு தக்கபடி இந்த வரி விதிக்கப்படுகிறது.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ சென்ற ஞாயிற்றுக்கிழமை அன்று நாங்கள் நெய்வேலி மைன்சுக்கு விஜயம் செய்து இருந்தோம். அங்கு இருக்கக் கூடிய விவசாயிகள் முன்பு நெய்வேலி நீர் ஊற்றிலிருந்து தண்ணீர்

[30th March 1955]

இறைத்து அவர்களுக்கு நிலங்களின் சாகுபடிக்கு பாசன வசதி அளித்துக் கொண்டுருந்தார்கள் என்றும், அதை இப்பொழுது நிறுத்திவிட்டார்கள் என்றும், அதனால் பயிர் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவதாக எங்களிடம் வந்து சொன்னார்கள். அதை சர்க்கார் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு அந்த விவசாயிகளுக்கு தண்ணீர் இறைத்துச் சாகுபடிக்குக் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மறுபடியும் செய்வார்களா?”

MR. SPEAKER :—“ இதற்கும் ‘ட்யூப் வெல்’ களுக்கும் என்ன சம்பந்தம்?”

SRI S. RAMALINGAM :—“ அங்கும் ‘ட்யூப் வெல்’ மூலமாகத் தான் தண்ணீர் இறைக்கப்படுகிறது.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ எல்லாம் குழாய்கள் தான் என்றாலும் இது வேறு விஷயம். இதற்குப் பதில் தனிக் கேள்வி போட்டால் சொல்லுகிறேன்.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ Sir, charging different rates for the same water is incongruous and unjust. In view of that, will the Government consider putting up water meters for the different tube wells for the water supplied to the various agriculturists and charge them at that rate?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ It is also possible to charge a consolidated water rate, but then those who grow certain crops will be affected.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ குழாய் கிணறுகளை வெட்டுவதற்கான செலவு ரூபாய் இருபத்தேழாயிரம் வசூலாகும் வரையில் தான் இந்த வாட்டர் ரேட் வசூலிக்கப்படுமா? அதற்குப் பிறகு தண்ணீர் இலவசமாகவே கொடுக்கப்படுமா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ போட்ட முதலுக்கு 1.63% ‘ரிட்டின்’ வரும்படி இந்த வரி விதிக்கப்படுகிறது.”

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR :—“ இந்த குழாய் கிணறு வெற்றிகரமாக நடந்தால் மற்ற கிராமங்களுக்கும் இதை விஸ்தரிக்க சர்க்கார் முன் வருமா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ அதுதான் சர்க்காரின் உத்தேசம்.”

SRI M. DHARMALINGAM :—“ Sir, may I know from the Hon. Minister whether the Government would consider the desirability of fixing a concessional rate to Harijans who possess less than three acres?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ That cannot be considered now.”

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“ Sir, may I know whether the same rate applies to the water supplied from the artesian wells in Neiveli?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ For the water supplied from artesian wells, it is proposed to levy Rs. 22-8-0 per acre, a consolidated water rate.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ Sir, even though there may be good crops due to the good supply of water, the crops are

[30th March 1955]

liable to perish due to pests and insects. In such cases, the peasants are put to a lot of difficulty and trouble. Therefore, the gain that the agriculturists may have, will be almost the same irrespective of the fact that the person grows sugarcane or some other crops. Will the Government consider this aspect and reduce the water rate?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ So far only one tube well has been sunk as an experimental measure and when we sink more tube wells, then we can take to those suggestions.”

SRI G. GOVINDAN :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மாதிரியான குழாய் கிணறுகளை, வெகுவாக பஞ்சத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் குறிப்பாக கிழக்கு ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் அதிகமாக ஏற்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் முன்வருமா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ தென்னாற்காடு ஜில்லாவில்தான் இந்தக் குழாய் கிணறைப் பரிகளார்த்தமாக சர்க்கார் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதை எல்லா இடங்களிலும் செய்ய முடியாது.”

SRI M. P. SUBRAMANYAM :—“ நான் கேட்ட கேள்விக்கு சரியாக பதில் சொல்லவில்லை. கேழ்வரகு சாகுபடிக்கு ஒரு ஏக்கருக்கு 20 ரூபாய் தண்ணீர் வரி வசூலிப்பதாகச் சொன்னார்கள். கேழ்வரகைக் காட்டிலும் நெற் பயிருக்குத்தான் தண்ணீர் அதிகமாக தேவைப்படும் என்ற உண்மை அமைச்சருக்குத் தெரியுமா? அப்படியானால் நெல்லுக்கு 15 ரூபாய் விதித்துவிட்டு கேழ்வரகுக்கு மாத்திரம் ஏன் 20 ரூபாய் விதிக்கப்படவேண்டும்? அதற்கு தண்ணீர் அதிகமாக தேவைப்படுகிறதோ அதற்கு அதிகமாக வரி விதிப்பது நியதி அல்லவா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ கேழ்வரகு, நெல், எல்லாம் எவ்வளவு தண்ணீர் கொள்ளும் என்பது எனக்கும் கொஞ்சம் தெரியும். அதுமாதிரியாக கணக்கு எடுத்துக்கொள்ளுவதில்லை. எல்லாவற்றையும் கலந்துதான் இந்த வரி விதிக்கப்படுகிறது.”

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR :—“ நெல் பயிரைப் பார்த்து வரிபோடுகிறார்களா, அல்லது பயிருக்குத் தேவைப்படுகிற தண்ணீரைப் பார்த்து வரிபோடுகிறாா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ எல்லாவற்றையும் சேர்த்துதான் வரி போடுகிறார்கள்.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, I rise on a point of order. According to the order of the questions in the printed list, this should have been taken according to the serial number and there are Short Notice Questions that should have been taken earlier. There are postponed questions and they should also have been taken earlier”

MR. SPEAKER :—“ That is why I said that I would take the questions relating to the Hon. Minister for Agriculture. At that time some member should have objected.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Further, on a point of clarification, Sir. If this concession is conceded to the Hon. Minister, will the same concession be extended to members who would like to come late?”

[30th March 1955]

MR. SPEAKER:—"Certainly. Even the other day, a question put by hon. Member Sri Manickam was postponed, as he requested me to postpone it. It is all for the convenience of members. Before I took up the questions of the Hon. Minister for Agriculture, I told the House point blank that I would be taking up such questions and at that time no one objected. If any member had objected, I would have taken up the questions in their serial order."

SRI K. VINAYAKAM:—"I am not objecting, Sir, to the procedure followed by you. You have allowed this concession when a member writes to you. But supposing a question of a member is expected to come up late, as per the printed list and he comes a little late, then if questions are not taken up in serial order, he would be disappointed."

MR. SPEAKER:—"The remedy is this: supposing he expects to come late, he can inform me that he would like his questions to be taken up later."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"That is all right for members who have already given notice of questions. But there are members who would like to put supplementary questions on particular questions. For instance, this question would have come up as per the order in the printed list, at about 9 o'clock. If the hon. Member calculating this comes late, his right is denied."

MR. SPEAKER:—"That is true. But all of us are expected to be here at 8-30. It is on that assumption that we begin our work. There is no rule for coming late to the House."

Staff under Community Project.

* 1714 Q.—SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR (on behalf of Sri M. Jagannathan): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any instruction had been received by the State Government from the Union Government for making all functionaries under the Community Project permanent employees of the Government;

(b) if so, when the instructions were received; and

(c) the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—" (a) No, Sir. " (b) & (c) Do not arise."

Lead poisoning in Printing industry.

* 1717 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether the Government have investigated whether a large number of workers are affected by lead poison in press industry and type foundries?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"No, Sir. No complaints of lead poisoning among the workers in the printing

[30th March 1955]

press industry and type foundries, which necessitated investigation, has been brought to the notice of the Government. An investigation was, however, made in the year 1951 by the Professor of Hygiene into the health of the workers in the Government Press, Madras, involving about 500 workers and no symptoms of lead poisoning were noticed among them."

SRI N. K. PALANISAMY:—"1948-ம் ஆண்டுத் தில் மத்திய சர்க்கார் ஆக்ட் திருத்தத்தின் பிரகாரம் பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு நஷ்ட யீடு தருவதற்கு இந்த சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு சிபார்சு செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—"Certain lead process carried on in printing presses and type foundries have been declared as dangerous operation and a special provision is made under rule 95 of the Factory Rules. Lead poisoning has also been included as an occupational disease under Schedule III to the Workmen's Compensation Act and there is provision for compensation in that Act."

Adivasis of Attappady.

* 1721 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have examined the proposals for improving the conditions of Adivasis of Attappady, Malabar, contained in the memorandum submitted to the Minister for Agriculture when he visited Mannarghat in January by the Adivasi Kisan Sangham; and

(b) if so, what action do the Government propose to take thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—" (a) & (b) A copy of the memorandum submitted by the Adivasis of Attappady, Malabar, was forwarded to Sri W. R. S. Sathianathan, Member, Board of Revenue, for submitting a detailed report to Government after making personal enquiries. His report is awaited."

Conference on Forestry.

* 1725 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether an international Conference on Forestry was held at Dehra Dun in 1954;

(b) whether any officer of this Government attended the Conference;

(c) whether any proposals were placed before the Conference by this Government; and

(d) whether the Government have received and will place on the table of the House a copy of the resolutions passed at the Conference?

[30th March 1955]

SRI A. IYANAR:—“கனம் மந்திரி அவர்கள் பள்ளிக்கூடத்திற்கு நிலம் ஒதுக்கியதற்காக நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ஆனால் மனுக்களை வரவில்லை என்று சொல்லுவதைத்தான் நான் மறுக்கிறேன். ஹரிஜனங்களுடைய பிரச்சனையைச் சற்று கவனித்து அவர்களுக்கு ஒரு ஐந்து ஏக்கராவது வீடு இல்லாத மக்களுக்கு வசதி செய்துகொடுத்து பின்னர் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு வசதி செய்து கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“இம்மாதிரி யெல்லாம் பேசுவது கனம் அங்கத்தினர் ஹரிஜனங்களுக்கு உண்மையாக சேவை செய்வதாகாது. நான் எந்தக் கேள்விக்கு பதில் அளித்தேன் என்பதை கவனிக்கவேண்டும். அதைப்பற்றி என்னிடம் தகவல் இல்லை என்றுதான் சொன்னேன்.”

8-50 SRI M. P. SUBRAMANYAM:—“இந்த சம்பந்தப்பட்ட பள்ளிக் கூடத்திற்கு ஏற்கனவே தன்வசம் நிலங்கள் இருந்தும், தனிப்பட்டவர்களுக்கு வாடகைக்காக விட்டுவிட்டு, சர்க்காரிடத்தில் இனாமாக, குறைந்த விலைக்குக் கிடைக்கும் என்ற காரணத்தினால் அரசாங்கத்திடமிருந்து 25 ஏக்கர் நிலம் வாங்கியிருப்பது உண்மையா? மற்றொன்று”

MR. SPEAKER:—“I will call the hon. Member again.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“அதுபற்றி தனியாக கேள்வி கேட்டால் பரிசீலனை செய்து பதில் சொல்லுகிறேன்.”

SRI M. P. SUBRAMANYAM:—“சர்க்காருக்கு விண்ணப்பம் வந்ததா என்று கூறினால், சர்க்கார் என்பது மந்திரிகளைத்தான் குறிப்பிடுமா? அல்லது ஜில்லா வெல்பேர் ஆபீசர்கள், டைரக்டர் ஆப் ஹரிஜன் வெல்பேர் ஆபீசர் போன்றவர்களையும் குறிப்பிடுமா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“கனம் அங்கத்தினருக்கு ஆங்கிலம் தெரியுமென்று நினைக்கிறேன். எந்த வருஷம், எந்த இடம் என்று பதில் சொன்னேன். அவர்களுக்கு அது புரிந்திருக்குமென்று நினைக்கிறேன்.”

SRI K. MOOKKIAH THEVAR:—“இந்தக் கேள்வி கேட்ட வருஷத்தைப் பற்றித்தான் பதில் சொன்னேன் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொன்னார்கள். அப்படியானால் அதற்கு முன்னால் ஏதாவது மனுக்கள் வந்திருக்கிறதா? அப்படி வந்திருந்தால், அது சம்பந்தமாக என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள்?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“இந்த ஆண்டுகளைப் பற்றித் தனியாக ஒரு கேள்வி கேட்டால், ஒவ்வொரு வருஷமாகப் பார்த்து பதில் சொல்லலாம்.”

SRI V. BALAKRISHNAN:—“20 ஏக்கர் நிலம் கொடுக்கப்பட்டதில், இந்தப் பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து எவ்வளவு தொகை சர்க்கார் வசூலித்தார்கள்?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“The value of the forest growth estimated at Rs. 10 per area was collected.”

Loan applications under N.E.S. Scheme.

* 1732 Q.—**SRI M. DHARMALINGAM:** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of loan applications received from the Zamin villagers in Kadambathur, Uthukottai and Trivellore Blocks under the National Extension Service Scheme; and

(b) the number of applications sanctioned?

30th March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—

“(a) Kadambathur	...	...	...	...	780
Uthukottai	...	...	...	...	56
Trivellore	...	...	...	...	483
Total	...	...	...	...	1,319

“(b) Kadambathur	...	...	...	...	451
Uthukottai	...	...	...	...	23
Trivellore	...	...	...	...	307
Total	...	...	...	...	781

SRI M. DHARMALINGAM:—“Sir, may I know from the Hon. Minister whether the villagers living in zamindari villages whose lands were not surveyed have been given loans under the National Extension Service Scheme?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“They are sometimes given loans. But mostly the loans are refused on account of failure to pay survey fees in respect of unsurveyed security lands. I may add, Sir, that the survey of the estate villages is in progress and if the applicants who want to take advantage of the re-survey now being made by the Government only renew their applications after the survey is over, they will be considered.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“May I know from the Hon. Minister the actual amount that has been disbursed to the various tenants applicants on the applications made by them?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“I should like to have notice.”

SRI S. RAMALINGAM:—“இனாம் கிராம விவசாயிகள், தங்களுக்கு கடன் வசதி வேண்டுமென்று சர்க்காரிடம் கேட்டால், கொடுக்க மறுக்கப்படுகிறது. அவர்களுக்கும் இந்த வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“அதைப்பற்றியும் யோசிக்கலாம்.”

SRI K. R. NALLASIVAM:—“இந்தக் கடன் வகையருக்களில் பலவகையான மனுக்கள் போடவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் கூட்டுப் பட்டாக்காரர்களுக்குப் பலவித நிபந்தனைகள் சொல்லப்படுகிறது. இவர்களுக்குச் சட்டங்கள் கடுமையாக இருப்பதால் கடன் வாங்குவதற்கு முடியாமல் இருக்கின்றது. ஆகவே இந்த நிபந்தனைகளின் அடிப்படையையே மாற்றி, இந்தக் கூட்டுப் பட்டாக்காரர்களுக்கும் தக்காலிக் கடனை மற்றவர்களைப்போல் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் ஏதாவது ஏற்பாடு செய்வார்களா?”

[30th March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“கூட்டுப்பட்டா என்ற ஒரு சிரமம் மட்டுமல்ல. யார் வேண்டுமானாலும் மனுப்போட்டால் அவர்களுக்கெல்லாம் கடன் வசதி செய்து கொடுக்க முடியாது. இவை யெல்லாம் பரிசீலனை செய்து, அதற்குத் தகுந்தவாறு கடன் கொடுக்க முடியுமே தவிர, யாருக்கு வேண்டுமானாலும் கொடுக்கலாம் என்பதற்காக, அதற்குத் தகுந்தவாறு அடிப்படை விதியை மாற்றுவது என்றால் அது சரியல்ல.”

SRI M. DHARMALINGAM :—“The agriculturists living in ryotwari villages are enjoying the facilities given under Agricultural Loans Act, whereas the villagers living in zamindari villages have not been given such opportunities by the Government for the simple reason that these villages have not been surveyed. Will the Government consider the desirability of giving loans basing upon the personal security?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“That may be examined. But I can assure the hon. Member that my hon. Colleague, the Minister for Revenue, is taking every possible step to expedite the survey of these zamindari lands.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Sir, are not the Government aware that patta is not evidence of title and there is very often wrong registration of pattas and they are not the real owners?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“That is true, Sir. Patta is not the evidence of title of the person in whose name it stands. But at the same time that will not offer evidence in favour of the applicant who has not got patta at all.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு நிலம் சொந்தமாக இருந்து, அதற்கு வேண்டிய போதுமான டாகுமென்டுகளும், ரிகார்டுகளும் இருந்தாலும்கூட, பட்டா இல்லை என்பதற்காக கடன் வசதி செய்து கொடுக்கப்படுவதில்லை. அல்லது கூட்டுப்பட்டாவாக இருக்கிறது என்பதற்கும் மறுக்கப்படுகிறது. அதைத் திருத்தி டாகுமென்ட் செக்யூரிடி, நில செக்யூரிடி இருந்தாலே அதன் பேரில் நிபந்தனையின்றி கடன் வசதி செய்து கொடுப்பார்களா? என்னென்றால் பட்டா வாங்குவது என்றால் ரொம்பவும் சிரமமாக இருக்கிறது. ஒரு ஏக்கர் நிலம் துண்டாக இருக்கும், ஒரு 15 ஏக்கர் நிலம் ஒன்றாக இருக்கும். ஒரு ஏக்கர் வைத்திருப்பவர் கையெழுத்து போட மறுத்தால், பட்டா செய்து கொடுக்கப்படுவதில்லை. இந்தக் கஷ்டங்களெல்லாம் இருப்பதால், பட்டா கேட்பதை நிறுத்திக்கொண்டு, நிலம் சொந்தமென்றிருந்தாலே கடன் வசதி செய்து கொடுப்பார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“அதுவும் கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் சீக்கிரத்திலே சர்வே செய்து கொடுத்தால், இந்தக் கஷ்டங்களெல்லாம் வராது.”

Harijans' localities in Chidambaram taluk.

* 1665 Q.—**SRI G. VAGHEESAM PILLAI**: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether there is any scheme to extend the areas of the localities where Harijans live in Chidambaram taluk;

(b) if so, the number and names of the villages included in the scheme; and

[30th March 1955]

(c) when the work will be taken up

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“(a) A scheme proposed by the Collector for the speedy provision of house-sites to Harijans in 54 villages in Chidambaram taluk is under consideration.

“(b) A statement^a is laid on the table of the House.

“(c) It is not possible to say.”

SRI G. VAGHEESAM PILLAI :—“சிதம்பரம் தாலுகாவிலே சேரி விஸ்தரிப்பு செய்யவேண்டிய இடம் நஞ்சை நிலமாக இருப்பதால், அவைகளை குடியிருப்பு முதலியவைகளுக்கு உபயோகிக்கக்கூடாது என்ற சட்டத்தை திருத்தி விரைவில் நஞ்சை நிலத்தை acquire செய்து சேரி விஸ்தரிப்பு அமுல் நடத்த கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனிப்பார்களா?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“இந்த விஷயம் பற்றி கலெக்டரிடமிருந்து ஒரு ரிப்போர்ட் வரவேண்டியிருக்கிறது. அதைப் பார்த்துக்கொண்டு அங்கத்தினர் அவர்களுடைய யோசனையை பரிசீலனை செய்யும்படியாகச் செய்கின்றேன்.”

SRI A. S. SAHAJANANDA :—“ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டு வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ஹரிஜனங்களுடைய முன்னேற்றத்தைப் பற்றி ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே சொல்லியிருப்பதாலே, வீடு கட்டும் மனை கொடுக்கப்பட இருக்கின்றது.”

SRI G. VAGHEESAM PILLAI :—“இந்த 54 கிராமத்திலே சேரி விஸ்தரிப்பு செய்தால் எவ்வளவு செலவாகும் என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் தெரிவிக்க முடியுமா?”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ஏறக்குறைய 3 லட்சம் ரூபாய் செலவாகுமென்று நினைக்கிறேன்.”

Additional staff for panchayats.

* 1667 Q.—**SRI P. G. MANICKAM**: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to appoint 1,500 clerks and Deputy Panchayat Officers in the local bodies in the State during 1955-56; and

(b) if so, the number of posts of clerks and Deputy Panchayat Officers that will be reserved for Harijans and Backward Classes?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“(a) The Government have decided to appoint about 1,000 clerk-cum-bill-collectors for groups of panchayats, each of which cannot afford to have a separate staff of its own. There is no proposal to appoint any Deputy Panchayat Officer at present, in addition to the existing number.

“(b) The attention of the hon. Member is invited to the answer to clause (c) of question No. 1171 delivered on the 8th March 1955, in regard to reservation of posts of clerk-cum-bill collectors for communities.”

[30th March 1955]

SRI P. G. MANICKAM :—“தகுதிவாய்ந்தவர்கள் இல்லை என்று சாக்குப்போக்கு சொல்லி அனேகம் ஹரிஜனங்களுக்கு வேலை கொடுப்பது இல்லை என்பதைச் சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆகையினால் ஸ்தானங்களை ஒதுக்கும்போது ஹரிஜனங்களுடைய மனுக்களை கனம் மந்திரி அவர்கள் நேரடியாகப் பரிசீலனை செய்து அவர்களுக்கு உத்யோகங்கள் கொடுக்க முன்வந்து அவர்களுக்கு நீதி வழங்குவார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ஹரிஜனங்களுக்கு ஸ்தானங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளில் ஹரிஜனங்களை நியமிக்க தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.”

SRI K. VINAYAKAM :—“What is the purpose of these new appointments? Is it to encourage unemployed people to get employment or is it to encourage such of those people who are in the good books of the Cabinet Members to get jobs?”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“It is to encourage only unemployed persons to get employment and not others who may be in the good books of the Ministers.”

SRI K. PARTHASARATHY :—“இம்மாதிரி கிளார்க்குக்ளை நியமிக்கும் முன்பாக அவர்களுக்கு ஏதாவது ட்ரெயினிங் அளிக்கப்படுகிறதா? அதற்கு சர்க்காரிடம் ஏதாவது திட்டம் இருக்கிறதா?”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“சாதாரணமாக ட்ரெயினிங் கொடுக்கப்படும். அதற்குத் திட்டம் ஒன்றும் வகுக்கப்படவில்லை.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“தகுதி வாய்ந்தவர்களா இல்லையா என்பதை வேலைக்கு எடுத்துக்கொண்ட பிறகு நிர்ணயிக்கப்படுமா அல்லது வேலைக்கு அமர்த்திக்கொள்வதற்கு முன்னதாகவே நிர்ணயிக்கப்படுகிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“தகுதியைப் பற்றி இங்கு ஒன்றும் குறிப்பிடவில்லை. எஸ். எஸ். எல். கி. கம்பீரீட் பண்ணினவர்களாக இருந்தால் அவர்களை ரூ. 5,000 முதல் 10,000 ரூபாய் வரையில் வருமானம் வரக்கூடிய பஞ்சாயத்துக்களில் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும். நாலாவது பாரம் வரையில் பாஸ் பண்ணியிருந்தால் அவர்களை 3,000 முதல் 5,000 ரூபாய் வரையில் வருமானம் வரக்கூடிய பஞ்சாயத்துக்களில் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும். தகுதியைப்பார்த்து வேலை கொடுக்கப்படும் என்பதைப் பற்றி குறிப்பிடவில்லை.”

SRI Y. NANJAYA SHETTY :—“Who is the appointing authority and when will these appointments be taken up?”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“The Inspector of Local Boards is the appointing authority and the appointments will be taken up within a fortnight.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“What will be the scale of pay offered to these clerks?”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“The scale of pay of those to be employed by a group of panchayats, the total income of which ranges from Rs. 5,000 to Rs. 10,000

[30th March 1955]

is Rs. 30—1—50 (and the qualification is S.S.L.C. completed and that of those employed by a group of panchayats, the total income of which ranges from Rs. 3,000 to Rs. 5,000 is Rs. 25—1—35 (and the qualification is IV Form completed).”

SRI T. ANANTA PAI :—“The Hon. the Minister was good enough to say that the object of appointment was to relieve unemployment. But I feel that the finances of most of the panchayat boards do not warrant any of these appointments. May I know from the Government whether the financial implications of these schemes have been gone into and whether they are satisfied that the additional work that the panchayats are doing calls for such appointments?”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“We considered the question fully and we will get contributions from the several panchayats that will constitute the groups.”

DR. K. B. MENON :—“Is it part of the policy and programme of the Government to solve the unemployment problem by giving Government jobs to the unemployed?”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“There is an attempt on the part of the Government in that direction also.”

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR :—“வேலைகளில் நியமிக்கும் போது அவர்களை சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாக நியமிக்க சர்க்கார் முன் வருமா?”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“சர்வீஸ் கமிஷனுக்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“Are the Government aware of the fact that when they ask panchayat boards and other local bodies to appoint certain officers including clerks, the latter represent to them their inability from the financial point of view to appoint such officers? If they know about this, will the Government consider the representation of such local bodies and see that they do not press such appointments or if they press they give some financial help to them to make such appointments?”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“The Government always fully consider the financial implications of any appointment that they ask the local bodies (to make. At times, they themselves offer to bear the the cost or make other provision for it.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Inasmuch as the relieving of unemployment is also one of the objects underlying this scheme, will the Government bear at least a portion of the expenditure involved in the scheme?”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“We will consider all that.”

[30th March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Yes, Sir, it was known as the Fourth World Forestry Congress.

“(b) Yes, Sir. Five officers of the Forest Department attended the Congress as delegates of this State.

“(c) Apart from sending a paper of topical interest written by a Forest Officer of the State for being read at the Fourth World Forestry Congress, no proposals of this Government were placed before it.

“(d) An official copy of the resolutions has been called for from the Government of India. The question of placing a copy of the resolutions on the table of the House will be considered on receipt of the official copy.”

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“Sir, may I know whether a report has been submitted by the officers who attended the Conference on behalf of this Government, if so, may I know the contents and may I also know whether any specific recommendations are made in the report about the development of forestry in our State?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“No report has been submitted like that, Sir. The Congress considered and discussed various questions of topical interest relating to forests in tropical areas and other areas.”

SRI S. RAMALINGAM :—“நம்முடைய காடுகளில் சந்தன மரத்திற்கு எற்பட்டிருக்கிற வியாதியை தடுப்பதற்கு என்ன வகை செய்யலாம் என்பதைப்பற்றி அந்த மகாநாட்டில் விவாதிக்கப்பட்டதா? அப்படி விவாதிக்கப்பட்டால் என்ன நடவடிக்கை எடுக்க முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“இதைப்பற்றி விவரம் தெரியாது.”

Mohanaram Mills, Madurai.

* 1728 Q.—**SRI V. MADANAGOPAL :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether an application was made by the workers of the Mohanaram Mills, Madurai, to the authorities concerned under section 251 of the Industrial Disputes (Amendment) Act;

(b) whether compensation has been paid to the workers under section 25-F; and

(c) if not, what action the Government have taken in that behalf?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Yes, Sir.

“(b) The management of Mohanaram and Company, Madurai, has paid certain amounts to the workers as compensation.

“(c) Though the management has paid some compensation, the workers have represented that in some cases calculations were not correctly made. The claim petitions received from the workers are now under verification by the Commissioner of Labour. His report is awaited.”

[30th March 1955]

Assignment of forest land in Madurai.

* 1730 Q.—**SRI K. MOOKIAH THEVAR :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government received petitions from Harijans for the grant of house-sites in the forest land (near Traveller's Bungalow), Theni, Allinagaram village, Periakulam taluk, Madurai district, in the year 1952-53 and 1953-54;

(b) whether the Government issued any orders assigning about twenty-five acres of the Forest land to the management of the High School, Teni; and

(c) if so, when and what the market value of the assigned land was at the time of the assignment?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) No, Sir.

“(b) An area of 20.84 acres in Valakaradu Reserved Forest was disreserved in September 1954 for assignment to the Nadar Saraswathi High School, Theni, for provision of playground and hostel and staff-quarters.

“(c) The value of the forest growth estimated at Rs. 10 per acre was collected.”

SRI K. MOOKKIAH THEVAR :—“1947-ம் வருஷத்திலிருந்து ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுப்பதற்காக பல மனுக்கள் கொடுத்திருந்தும், அதிகாரிகள் அவர்களுக்கு வசதி செய்துகொடுக்காமல் பக்கத்தில் இருக்கும் ஹைஸ்கூலுக்கு மட்டும் ஏன் நிலத்தை ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“வீடு கட்டுவதற்கு வேண்டிய மனுக்களின் விவரம் இல்லை என்று சொன்னேன். அந்தப் பள்ளிக்கூடத்திற்கு நிலம் வேண்டுமென்று கேட்டபோது சீப் கன்ஸர்வேட்டர் ஆப் பார்ஸ்ட் அதிகாரியை கலந்து அதற்கு முன்னாலேயே ரயில்வேவுக்காக 6 ஏக்கர் 46 செண்டு கொடுக்கப்பட்டிருந்ததால் இவர்களுக்கும் அதையொட்டி 20 ஏக்கர் நிலம் கொடுக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். ஆகையால்தான் கொடுக்கப்பட்டது.”

SRI V. MUTHU :—“ஏற்கெனவே ஹரிஜனங்கள் மனு செய்தும் அவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்கவில்லை. அப்படி இருக்கும்போது நாடார் ஹைஸ்கூலுக்கு மட்டும் நிலம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு வடபுரத்தில் இன்னும் ஏராளமான சிறு சிறு செடிகள் கொண்ட நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் காடுகள் அல்லாததால் அதை தரிசு நிலமாக்கி ஹரிஜனங்களுக்கு ஜாரி செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“அதைப்பற்றி விவரம் தெரியாது. அதையும் பரிசீலனை செய்து எவ்வளவு தூரம் ஜாரி செய்யமுடியுமோ அவ்வளவு தூரம் செய்யலாம்.”

SRI A. IYANAR :—“கனம் மந்திரி அவர்கள் ஹரிஜனங்கள் எந்தவிதமான மனுக்களும் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லுவது முழு பூசணிக்காயை சோற்றில் மறைப்பதுபோல்; மேற்படியாருக்கு இலாக்காவில் இருப்பவர்கள் தவறான தகவல் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.”

MR. SPEAKER :—“இப்படியெல்லாம் பேசக்கூடாது. சட்டசபையில் இப்படி பேசுவது சரியல்ல.”

[30th March 1955]

Uniform allowance for Prohibition Sub-Inspector.

* 1671 Q.—SRI A. VELOO (on behalf of Sri M. Dharmalingam): Will the Hon. the Minister for Prohibition be pleased to state whether any dress allowance was given to the Prohibition Sub-Inspectors?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Sir, the answer is in the negative."

Steamer service to the Laccadive Islands.

* 1674 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state whether the Government have any proposal to start a steamer service from Malabar to the Laccadives.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" The Government are making efforts to have a steamer service operated."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" In view of the urgency of the opening of a steamer service between the Laccadive Islands and the mainland—in the absence of which many tragic deaths of patients have taken place by the outbreak of epidemics—and in the light of the recommendations of the Governor of Madras after his recent visit to the islands based on his personal experience, will the Government expedite the establishment of a steamer service?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" We have taken the matter up with the Government of India and we expect their reply very soon."

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—" May I know the amount of investment required for starting a steamer service between the mainland and the islands?"

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" I cannot say now. Only when we get the sanction of the Government of India, we will be able to say the exact amount that it will cost us."

Harijan Day.

* 1676 Q.—

MR. SPEAKER :—" The hon. Member Sri M. Kattimuthu is not in his place. The question and answer will be printed in the proceedings."

SRI M. KATTIMUTHU : " Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) who are the persons who celebrate the ' Harijan Day ' ; and

(b) whether there is any Government contribution to the deserving Harijans for celebrating the Harijan Day?

30th March 1955]

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" (a) The attention of the Member is invited to the paper placed on the table of House with reference to the answer to clause (c) of starred question No. 2306 (1452) by Sri A. Ratnam, M.L.A., answered on 18th March 1955.

" (b) No, Sir."

Road for fishermen of Chammangudi.

* 1688 Q.—SRI K. R. SAMBANDAM: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state with reference to the answer to question No. 854, dated 17th May 1954—

(a) whether the Government have since received any memorandum from the fishermen of Chammangudi village, Kumarakadvattam, Mayuram taluk, regarding the formation of a road for their benefit; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—" (a) No, Sir.

" (b) Does not arise."

Harijan welfare schools.

* 1692 Q.—SRI T. ANANTA PAI (on behalf of Sri K. Ishwara): Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to transfer control of all the Harijans Welfare schools in the State to the Education Department; and

(b) if so, when?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" (a) Yes, Sir.

" (b) The matter is under consideration."

Opium plants in Wellington Park.

* 1696 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Park Superintendent of Madras Corporation was charged for having grown opium plants in Wellington Park near Rajaji Hall in January 1954; and

(b) if so, whether the case was investigated and found to be true?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—" (a) No, Sir.

" (b) The allegation against the Park Superintendent was made in an anonymous petition received by the Commissioner of the Corporation, which, on investigation, was found to be utterly false."

[30th March 1955]

SRI N. K. PALANISAMY :—“ அந்த கஞ்சா செடியை கிண்டிக்கு அனுப்பிவைத்து அங்கு பரிசீலனை செய்த பிறகுதான் அது கஞ்சா செடி அல்ல வென்று முடிவு செய்யப்பட்டதா ? ”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ அங்கு பரிசீலனை செய்த பிறகுதான் அது கஞ்சா செடி அல்ல என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. ”

SRI K. VINAYAKAM :—“ அப்படி பரிசீலனை செய்யப்பட்ட ரிப்போர்ட்டு இப்பொழுது கையில் இருக்கிறதா ? அது கஞ்சா செடி அல்ல வென்றும் அந்த ரிப்போர்ட்டைப் பற்றி கார்பொரேஷன் கமிட்டியில் விவாதம் நடைபெற்றது கனம் மந்திரிக்கு தெரியுமா ? ”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ We have no such information. ”

SRI P. S. RANGASAMY NAIDU :—“ கஞ்சா செடி மாதிரி பார்வைக்குப் பல செடிகள் இருக்கலாம் அல்லவா ? அப்படி இருந்தால் கஞ்சா செடிகளுக்குள்ள குணங்களும் அம்மாதிரி செடிகளுக்கு இல்லாமல் இருக்கலாம் அல்லவா ? ”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ அதைப்பற்றி கனம் மெம்பருக்கு அதிகமாக தெரிந்திருக்கலாம். அதைப்பற்றி மந்திரிக்கு அவ்வளவாக தெரியவில்லை. ”

Takkavi loans.

* 1700 Q.—**SRI P. S. RANGASAMY NAIDU** : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Collector of Coimbatore has recommended to the Government the postponement of the collection of takkavi loans in the taluks of Dharapuram and Palladam on account of drought conditions prevailing there; and

(b) if so, the action taken by the Government in the matter?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ (a) & (b) The Collector of Coimbatore recommended the postponement of the collection of loan instalments in the taluk of Dharapuram but as there has been no failure of wet crops or general failure of even dry crops in this taluk the Government have decided that there is no case for a general or wholesale postponement of the loan instalments in that taluk. Relief will however be granted in individual cases on their merits. No proposal has been received from the Collector for the postponement of loan instalments in the Palladam taluk. ”

9-10 a.m. **SRI P. S. RANGASAMY NAIDU** :—“ பல்லடம், தாராபுரம் தாலுக்காக்களில் நிச்சயமாக பஞ்ச நிலைமை இருக்கிறதென்பதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து, அந்த நிலைமையின் காரணமாக சர்க்கார் அந்தப் பிரதேசத்தில் தக்காவிக் கடன் வசூலை ஒத்தி வைக்க முன் வருவார்களா என்றும் கேட்கிறேன். ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ If the Collector reports about it, Government will consider. ”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“ பல்லடம் தாலுக்காவில் பருத்தி விளைச்சல் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கலெக்டர் ரிப்போர்ட் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் பல்லடம், தாராபுரம் போன்ற தாலுக்காக்களில் தக்காவிக் கடன் வசூலை ஏன் ஒத்தி வைக்கக்கூடா தென்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். ”

30th March 1955]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ I am not aware that the Collector has reported to that effect. What the report says is that there has not been general failure of crops. There had been here and there some outturns of crops which were not satisfactory. But on the whole it was good. That was the report. ”

SRI K. R. NALLASIVAM :—“ தாராபுரம் தாலுக்காவில் சில பருத்திகளில் கடந்த 12 வருஷங்களாக தொடர்ந்து மழை கிடையாது. அங்கெல்லாம் கடந்த ஐந்தாறு மாதங்களாகத் தக்காவிக் கடன் வசல் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கடந்த பன்னிரண்டு வருஷங்களாக மழையே இல்லாமல் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பல்லடம், தாராபுரம் போன்ற பிரதேசங்களில் அடியோடு தக்காவிக் கடன்களை ரத்து செய்ய சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமா ? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ The question of writing off does not arise. But in individual cases and in particular areas wherever relief is needed, the Government will look into them and do the needful. ”

SRI K. T. RAJU :—“ சமீபத்தில் கோவை ஜில்லாக் கலெக்டர் தாராபுரம் தாலுக்காவிற்குச் சென்றபோது விவசாயிகள் அவரிடம் சென்று முறையிட்டார்கள். பருத்தி சாகுபடி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது உண்மை தான் என்பதாக அவரே நேரில் விஜயம் செய்து பார்த்ததின் காரணமாக சர்க்காருக்கு ரிப்போர்ட் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இது மந்திரி அவர்களுக்கு தெரியுமா ? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ அது தெரியாது. ஆனால் அது விஷயம் சர்க்காருக்கு வந்தால் கவனிக்கப்படும். ”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ சர்க்காருக்கு வந்திருக்கக்கூடிய ரிப்போர்ட் தவறாக இருக்கிறதென்று நான் கருதுகிறேன். ஏனென்றால் கடந்த பத்து பன்னிரண்டு வருஷங்களாகவே அந்தப் பிரதேசத்தில் மழையே கிடையாது. அப்படியிருக்கும்போது எப்படி சுமாராக மழை இருக்கிறதென்று ரிப்போர்ட் அனுப்ப முடியும். இந்த ரிப்போர்ட் உண்மையானதா இல்லையா என்பதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்ய சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா ? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ The taluks of Palladam, Dharapuram and other areas are dry areas. They have been affected by famine conditions. When we get further report about them, Government will certainly look into the same. ”

SRI P. S. RANGASAMY NAIDU :—“ தனிப்பட்டவர்கள் கலெக்டரை அணுகினால் நிவாரணம் கொடுக்கப்படும் என சர்க்கார் ஒரு அறிக்கை மூலம் அறிவிக்குமா ? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ சர்க்கார் அறிக்கை மூலம் அதைப்பற்றி சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அங்கு இருக்கக்கூடியவர்களை அணுகினால் அதற்கு வேண்டிய சலுகை கொடுக்கப்படும். ”

MR. SPEAKER :—“ I have allotted sufficient time for this question. I shall pass on to the next question. ”

* 1788 Q.—

MR. SPEAKER :—“ The Hon. Minister says that this question may be taken up tomorrow. He is not prepared with the answer now. Therefore this question will be taken up tomorrow. ”

A-3

[30th March 1955]

Modified scheme of elementary education

* 1709 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the number of school teachers punished or against whom charges are pending for not carrying out the modified scheme of elementary education?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Nil, Sir."

City water-supply

* 1710 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government of Madras ascertained from the Corporation of Madras the reasons for the scarcity of water-supply in the City during April, May and June 1954; and

(b) if so, the reasons?

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—" (a) There was no scarcity of water-supply in the City during April, May and June 1954.

" (b) Does not arise."

SRI N. K. PALANISAMY:—"I want a correction to be made in my question. Instead of 'scarcity of water', it should read as 'contamination of water'?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"The hon. Member cannot change the question now."

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"The hon. Member may put a supplementary question."

MR. SPEAKER:—"Let there be no misunderstanding. In the original question which the hon. Member gave notice of, it was only 'scarcity of water'. That was his original question."

SRI N. K. PALANISAMY:—"Was there any contamination of water?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"It has been found that the present system of slow sand filter cannot remove the organic matter which is found dissolved in the raw water of Red Hills lake. It is for that purpose Government have sanctioned the installation of rapid mechanical filters for filtering a portion of the water now supplied to the City."

SRI N. K. PALANISAMY:—"Is it a fact that when an Expert Engineer was deputed he found that in Kilpauk there was a passage through which impure water got mixed up with the regular water-supply system thus making the water-supply a contaminated one? Was it not a fact that this defect was found only after three months? Why was this contamination of water not found out previously? What was the reason for not detecting the defect earlier?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"The hon. Member is referring to a particular incident. I have no information about it."

30th March 1955]

SRI K. VINAYAKAM:—"There was a bad odour emanating from the water for a continuous period of three months in the City. I mean during the period in question, the bad odour was coming. The reasons adduced for such a bad odour was that there was a fungus growth found in the lake which was responsible for this bad odour. Am I right if I say that the filter beds were broken and the impure water that was to be rejected by the filters got mixed up with the pure water through a passage and that this was the cause for the bad odour? This was subsequently discovered by some engineers coming from outside and then only the defect was rectified. Is it not a fact?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"The main trouble is that organic matter in colloidal form gets into the distribution system and gives rise to what is known as Hydrogen-Sulphide which is responsible for the bad nauseating odour. That is the main trouble. The Corporation has been for a long time asking and the experts also have opined that rapid mechanical filters should be set up and for the first time the Government have sanctioned the installation of rapid mechanical filters for filtering 10 million gallons of water."

SRI S. DAIVASIGAMONEY:—"The water supplied to the City was so bad and it was smelling so awful that only recently in Tyagarayanagar the water coming from taps was pumped out for the purpose of cleaning and for watering gardens and not for drinking purposes? Is the Hon. Minister aware of this fact? Is the present water-supply better or is it in the same condition?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"The question is about 'scarcity of water-supply in the city in 1954'. But the hon. Member is referring to various matters."

SRI S. C. C. ANTHONY PILLAI:—"Referring to only scarcity of water, I would like to ask the Hon. Minister now that the Krishna-Pennar Project has been abandoned, whether the Government of Madras have other schemes under contemplation to augment the city water-supply?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"There is the Araniar Project."

SRI C. KANDASAMY:—"According to the statement of the Hon. Minister, the contamination continued for two or three months. May I know whether it has affected the health of the people of the City?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—"Every year when the water-level in the Red Hills lake goes down, it gives rise to a bad smell. It has not affected the health of the people but only their aesthetic sense."

SRI S. RAMALINGAM:—"The Hon. Minister said there was scarcity of water only last year. But during the period under question I stayed in Mylapore for one day. No water came from

[30th March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, it is only a matter of opinion. Some people think that it is a most advantageous thing to belong to the Harijan community now.” (Laughter.)

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR :—“ என்னுடைய கேள்விக்கு நேரடியாக பதில் சொல்லாமல் அதை விட்டுவிட்டு கேலி செய்யும் அளவுக்கு பதில் கூறினால் என்ன செய்வது. நான் சொல்லும் கணக்கு சரியாக இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் சரியான கணக்குக் கொடுக்க தயாரா ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ எந்த கேள்வியும் நேரடியாக இருந்தால் நன்றாக இருக்கும். அதை விட்டுவிட்டு கேலி செய்யும் அளவுக்கு இருந்தால் என்ன செய்வது. நான் சொல்லும் கணக்கு சரியாக இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் சரியான கணக்குக் கொடுத்தால் சர்க்கார் நன்கு பரிசீலனை செய்து தரும்.”

SRI P. S. RANGASAMY NAIDU :—“ வன்னியகுல கூத்திரியர்கள் என்றிருப்பதால் கூத்திரியர்களாகிய அவர்களை ஏன் பிற்பட்ட ஜாதி தாவிவிருந்து விலக்கி கௌரவிக்கக்கூடாது ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ கனம் அங்கத்தினர் பெயரைக்கொண்டு ஏமாந்துவிடக்கூடாது.”

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMI :—“ வன்னியகுல கூத்திரியர்களில் எத்தனையோ பெயர்கள் இருப்பதால் வன்னியகுல கூத்திரியர்கள் என்று யாருக்குப் பெயர் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ அதற்கு ஒரு ஆராய்ச்சிக் கழகம் ஏற்படுத்தி அதில் ஸ்ரீ கோவிந்தசாமி, ஸ்ரீ நாகராஜன் முதலியவர்களைக்கொண்டு ஒரு ஆராய்ச்சி நடத்தி சர்க்காருக்கு ஒரு ரிப்போர்ட் சமர்ப்பித்தால் அதன் பிறகு சர்க்கார் ஒரு முடிவுக்கு வரும்.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, pending the receipt of the report of the Backward Classes Commission and pending the final decision of the Government of Madras, will the Hon. Minister consider the possibility of including titles like ‘Nayagar’ and ‘Reddiar’ with the words ‘Vanniyakula Kshatriyas’ within brackets in the list and considering them as valid applications from the students? Such applications should not be rejected on the pretext that they are not properly written.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, pending the receipt of the recommendations of the Backward Classes Commission, all necessary steps have been taken.”

SRI K. R. NALLASIVAM :—“ வெள்ளாள கவுண்டர்கள் நீங்கலாக திருமுடி கவுண்டர் இனத்தவர்கள் மொத்தம் 192 குடும்பம் கொடுமுடியில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மிகவும் பிற்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களை பிற்பட்ட இனத்தில் சேர்ப்பதற்கு சர்க்கார் யோசிப்பார்களா ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ மொத்தம் 192 பேர்தான் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்வது எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. இதை அரசாங்கத்தாரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் பரிசீலனை செய்வார்கள். இதைப்பற்றி பிற்பட்ட இனத்தவர் கமிஷனில் சொன்னார்களா? அப்படியிருந்தால் இதைப்பற்றி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படலாம்.”

MR. SPEAKER :—“ Question No. 1713.”

SRI M. P. SUBRAMANYAM :—“ Sir, on a point of order வன்னியகுல கூத்திரியர்கள் என்று மனு தாக்கல் செய்யப்பட்டிருந்தால், அவர்களுக்கு அச்சலுக்கை கிடைக்க வேண்டுமென்றும் அல்லது கண்டார்,

[30th March 1955]

படையாச்சி அல்லது வன்னியகுல கண்டார் என்று அவர்கள் தங்களை குறிப்பிட்டுக் கொண்டாலும் அவர்களுக்கும் இந்தக் கல்விச் சலுகை கிடைக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு பிறப்பித்து இருப்பதாகக் கூறினார்கள். அப்படிச் சொல்லிக்கொண்டவர்களுக்கு சலுகை கிடைப்பது கஷ்டமாக இருப்பதன் காரணம் குறிப்பிடப்படி உத்தரவு அதிகாரிகள் கையில் சேராமல் இருப்பதனால் என்று அறிய விரும்புகிறேன் ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I will give the reference also. If necessary, the hon. Member may refer to it if he wants. One reference is, Government Memo. No. 4699-D/52-6, Education, dated 21st July 1952 and the other reference is Government Memo. No. 38014-D/54-14, Education, dated 6th August 1952.”

SRI V. R. NAGARAJAN :—“ Sir, I rise on a point of order. May I know whether an hon. Member is in order in asking another hon. Member to put a question, instead of himself putting the question directly, as to whether a non-Vanniyakula Kshatriya bridegroom who marries a Vanniyakula Kshatriya bride will be eligible for this concession? ” (Laughter.)

MR. SPEAKER :—“ I do not understand how it is a point of order.”

Producers'-cum-Consumers' Society, Limited, Karimba

* 1713 Q.—**SRI M. NARAYANA KURUP :** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the action taken by the Collector of Malabar and Registrar of Co-operative Societies on the Memorandum, dated 3rd August 1953, addressed to the Collector by the President of the Karimba Producers'-cum-Consumers' Co-operative Society, Limited, Malabar, alleging maladministration on the part of the Executive Officer and making special reference to the payment of Rs. 500 out of the common good fund as donation when there was no such fund?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The memorandum was forwarded by the Collector of Malabar to the Deputy Registrar of Co-operative Societies, Malabar (South), who deputed the Co-operative Sub-Registrar for Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies to enquire into the allegations. The enquiry revealed that the Executive Officers who were in office from time to time either could not be held responsible for the irregularities mentioned in the memorandum or the irregularities were very trivial.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, it is not a question of the executive officers managing from time to time. There is a specific allegation that a particular Executive Officer paid out of the public funds a sum of Rs. 500 as donation and said that it was paid out of the common good fund when there was no such fund at all? May I know whether this is a fact and if so, whether the Government will take steps to recover the amount from the person concerned as in other cases? ”

[30th March 1955]

the Corporation tap in the house in Mylapore where I stayed. There were some drops from the tap only in the night after 10 p.m. No water came throughout the day. Will the Government make an enquiry in this connexion and supply water in the right time?" (Laughter.)

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" It is true the City limits have been extended and the population has increased from 7½ lakhs to 15 lakhs in the course of a few years. It may be true that some parts of the City did not get enough water-supply during the course of the day. May I point out that during the last ten years, the Madras Corporation has spent nearly Rs. 2 crores for improving the City water-supply?"

Vanniyakula Kshatriyas

9.30 a.m. * 1712 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN (on behalf of Sri K. Aranganathan): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state with reference to Rule 92 of the Madras Educational Rules whether Padayachi, Kandar and Vannia Goundar Communities come under Vanniyakula Kshatriya?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Yes, Sir."

SRI K. R. VISWANATHAN :—" In many high schools in South Arcot and other districts which have students describing themselves as Vanniars or Goundars or Padayachis are not given either half fee concession or full fee concession which has been granted by the Government recently. Just because they do not call themselves as Vanniyakula Kshatriyas will the Government issue a directive to all high schools and managements of educational institutions to the effect that these communities even though they describe themselves as Vanniars or by any of the descriptions given in the list just now should be granted full fee or half fee concession to which they are eligible?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, in the year 1952, with reference to certain representations received from some Members of the Legislature including the hon. Member who put the supplementary question, Government issued orders equating the communities Vanniya or Vanniyar or Vanniar, Padayachi, Goundar, Kandar or Vannia Goundar, Vannia Kandar (other than Vellala Goundar) with 'Vanniyakula Kshatriya' for granting concessions under Madras Educational Rule 92."

SRI V. R. NAGARAJAN :—" This kind of trouble and confusion in describing the communities under the various sub-heads have arisen in the schools especially with reference to Madras Educational Rule 92. May I submit to the Government that it would be better to lay emphasis only on the words 'Vanniyakula Kshatriya' whatever the sub-community may be to which the students may belong? Will the Government issue instructions to all educational institutions that by whatever sub-community a

[30th March 1955]

student may describe himself, once the words 'Vanniyakula Kshatriya' are given he should be granted this concession automatically?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" As pointed out by the hon. Member trouble arises only as a result of the students describing themselves by various sub-communities. If a student describes himself as a 'Vanniyakula Kshatriya', he is entitled to the concession straightway. When the students describe themselves by the sub-communities as Kandar, Padayachi or Vannia Goundar or whatever it is, there is trouble. That is why the Government have issued orders saying that if it is mentioned that a student belonged to any of these categories, he should be entitled to the concession. I would suggest to the hon. Member to see that a consolidated name is given instead of the various names of the sub-communities so that the entire community may adopt that name only."

SRI P. RANGASWAMY REDDIAR :—" May I know how many sub-sections are there among 'Kshatriyas'?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, 'Kshatriyas' are quite different from 'Vanniyakula Kshatriyas' and I have already read the names of the many sub-sections under the latter. I do not know whether there are any more."

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR :—" தமிழ்நாட்டில் வன்னிய குல கூத்திரியர்களில் ஏற்கெனவே ஒரு கோடி மக்கள் இருப்பதாக சொல்லுகிறார்கள். அவர்களில் மழவராயர், கச்சிராயர், ரெட்டியார், நாயகர், பூபதி, அஞ்சாதசிங்கத்தார்-காலிங்கராயர் என்று சொல்லப்படும் எல்லோரும் இந்த பிற்பட்ட இனத்தவர்கள் ஜாப்தாவில் சேர்க்கப்படாமல் சலுகைகள் மறுக்கப்படுகின்றன. மேற்குறித்த பெயர்களுடைய எல்லா வன்னியகுல கூத்திரியர்களுக்கும் சர்க்கார் வசதி அளிக்க முன்வருவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I am not quite sure about the figure given by the hon. Member as one crore. At this rate, when Vanniyakula Kshatriyas claim that they are one crore, when the Adi-Dravidas claim that their population is 1½ crores and the Mukkulathors claim that their population is also 1½ crores, the population of this State, should be 7 or 8 crores. But, I must point out to the House that the population of the whole State is only 3½ crores including Malabar and South Kanara. All these imaginary figures should be given up. After all, we have got the Backward Classes Commission which is looking into all these things. I am sure that as soon as the recommendations of that Commission are available, all these matters could be set right."

SRI V. S. SIVAPRAKASAM :—" Sir, am I right if I say that the 'Vanniyakula Kshatriyas' are the most fortunate people and it is the most fortunate community among the so-called backward classes?"

[30th March 1955]

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, an enquiry has been made in this matter. There is a common good fund, but the amount in that fund was only Rs. 147. The Executive Officer paid a sum of Rs. 500 to the Rayalaseema Famine Relief Fund. He did it in ignorance of the rules and in good faith and it is reported that the difference in amount can be adjusted from the undisbursed profits for the year 1946-47."

Supply of arms without licences to M.Ps., M.L.As. and M.L.Cs

9-30 a.m. * 1715 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the State Government were consulted by the Union Government on the question of giving arms without licence to the members of Lok Sabha and the State Legislature;

(b) whether the views of the Inspector-General of Police, Madras, were obtained in the matter; and

(c) whether a copy of the views expressed by the Inspector-General of Police will be placed on the table of the Assembly?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) to (c) The attention of the hon. Member is invited to the answer to the question No. 1097 (1852) of Sri M. Narayana Kurup, M.L.A., given in this House on 5th March 1955."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" The other day the Hon. Minister said that he could not place a copy on the table of the House. The hon. Member Sri Narayana Kurup raised a point of order. A ruling on that is still pending."

MR. SPEAKER :—" I shall look up the records and see what it is."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" I want to make a submission. This is an important document casting aspersion on the Members of this House, particularly, by the Inspector-General of our State. So, whatever may be the ruling of the Speaker, I would request the Speaker to investigate the matter and satisfy himself at least."

MR. SPEAKER :—" I shall do so."

* 1716 Q.—SRI S. R. ARUMUGAM :—" I request that this question may be taken up to-morrow."

MR. SPEAKER :—" All right."

Repairs to tanks and varies in Vadavakulam

* 1718 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to repair tanks, varies, etc., in Vadavakulam in Tiruvarangulam vattam of Alangudi taluk, Pudukkottai Division in Tiruchirappalli district; and

(b) the stage in which the proposal now is?

[30th March 1955]

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" (a) There is at present no proposal to repair varies but the Public Works Department have decided to carry out certain repairs to the Vadakulam tank.

" (b) The estimate for repairs to the tank has been sanctioned under the Special Minor Irrigation Programme and the work will be taken up for execution shortly by the local officers, to whom the sanctioned estimate has been returned."

Criminal tribes in Tiruchirappalli district.

* 1719 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the communities which were declared as criminal tribes in Tiruchirappalli district prior to 1947;

(b) the names of villages in Tiruchirappalli district where these communities live; and

(c) the criterion by which a particular community was declared a criminal tribe?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) & (b) A statement^a giving the particulars is placed on the table of the House.

" (c) The criterion in the law then in force was that a tribe should be addicted to the systematic commission of non-bailable offences."

SRI K. R. VISWANATHAN :—" I know for certain that Thennur Padayachis and Padayachis of Udayarpalayam taluk were included in the list of criminal tribes maintained by the Government. On a previous occasion, on the floor of this House the then Minister for Law stated so. May I know why the glaring omission is found in this list? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I have given an exhaustive list. I do not think I can add to it now."

Yarn for Co-operative Weavers' Societies.

* 1720 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether yarn is supplied to the Co-operative Weavers' Societies through the Provincial Co-operative Society, Madras; and

(b) if so, at what rate 20s, 40s and 60s are sold to the societies?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) & (b) A statement^b is placed on the table of the House."

^a Printed as Appendix II on page 770 infra.

^b Printed as Appendix III on page 771 infra.

[30th March 1955]

SRI N. K. PALANISAMY :—“ Since the price of yarn supplied to the primary societies from the Provincial Co-operative Society is higher than the price at which yarn is available in the local market, will the Government consider the question of allowing the primary societies to buy the yarn in the local market? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The prices of yarn are revised by the State Society as frequently as necessary, ordinarily once in a fortnight, to be on a par with the market price.”

Harijan Welfare.

* 1722 Q.—SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state the expenditure incurred during the last three financial years on the various activities affecting Harijan Welfare.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ A statement * is laid on the table of the House.”

Pick-pocketing in Government bus.

* 1723 Q.—SRI S. PANCHAKSHARAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether it is a fact that on the complaint of one Sri Kuppaswamy Iyer for alleged pick-pocketing on 29th January 1955 in a bus from Mylapore to Customs House all the passengers in the bus were taken over to the Royapetta Police station and were searched by the Police?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Acting on the complaint of Sri Kuppaswamy Iyer that a Race Course Member's badge and an used envelope were missing from his shirt pocket, when he alighted from the bus at Royapetta bus stop, the bus was brought to the Royapetta Police station and a search was made for the stolen property inside the bus. The passengers co-operated with the Police and voluntarily alighted from the bus. The passengers were not searched but were only enquired.”

Raja Sir Ramaswamy Mudaliar Lying-in Hospital.

* 1724 Q.—

MR. SPEAKER :—“ As the hon. Member Sri A. Ratnam who gave notice of the question is not in his seat, the answer together with the question will be printed in the official proceedings. This applies to question No. 1726 also.”

SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the average strength of in-patients last year in the Raja Sir Ramaswamy Mudaliar Lying-in Hospital, Madras;

(b) the sanctioned bed-strength of maternity ward in the buildings constructed newly at Robinson Park for the Raja Sir Ramaswamy Mudaliar Lying-in Hospital;

(c) the cost of construction of the new buildings; and

Printed as Appendix IV on page 772 infra.

[30th March 1955]

(d) how the old buildings of the hospital are to be used?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) 178, Sir.

“ (b) The hospital has not yet been shifted to its new premises. The present bed-strength of the hospital is 162.

“ (c) The estimated cost of the work is Rs. 30-50 lakhs.

“ (d) It is proposed to hand over the old buildings of the hospital to the Stanley Hospital, Madras, for the use of the Radiology department of the hospital.”

Beggar Homes in Madras City.

* 1726 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the expenditure incurred on Government Beggar Homes in the City of Madras in 1954?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Rupees one lakh and six thousands nearly.”

Shifting of Co-operative Deputy Registrar's Office, Kasargod to Mangalore.

* 1727 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to shift the office of the Deputy Registrar of Co-operative Societies, Kasargod Circle, to Mangalore; and

(b) if so, why?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) No, Sir.”

“ (b) Does not arise.”

Complaint against Headmaster, Board High School, Bhavani.

* 1729 Q.—SRI N. MAHALINGAM (on behalf of Sri B. K. Nallaswami): Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the President, Coimbatore District Board, Coimbatore, has sent a complaint against the Headmaster, Board High School, Bhavani, to the Government; and

(b) if so, the nature of the complaint?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ (a) & (b) No complaint was received from the President, District Board, Coimbatore. But a complaint was received from a District Board Member regarding alleged misappropriation of money.”

Tank for Mangalapuram.

* 1723 Q.—SRI S. PANCHAKSHARAM: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether any estimate for the formation of a tank at Mangalapuram in Rasipuram taluk, Salem district, is pending with the Government;

[30th March 1955]

- (b) if so, what the total amount of the estimate is; and
 (c) when the work will be taken up for execution?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“(a) No.

“(b) & (c) Does not arise.”

Land Census.

* 1733 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

- (a) whether any census of land holdings is being taken in the State as desired by the Planning Commission;
 (b) whether this work has caused additional work to the village karnams; and
 (c) whether there is any proposal to grant additional remuneration to the village karnams for their work connected with the taking of census of land holdings?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“(a) Yes, Sir.

“(b) Yes, Sir.

“(c) No, Sir.”

Police Sub-Inspectors on duty at Avadi Congress.

* 1734 Q.—SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether Police Sub-Inspectors were asked to wear Khadi dress while on duty at the Avadi Congress Sessions?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“No, Sir.”

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR:—“எங்கள் ஜில்லாவிலிருந்து வந்த போலீஸ் அதிகாரிகள் கடர் போட்டுக்கொண்டு வந்தார்கள். அது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா என்று கேட்கிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“There is no prohibition even in respect of Police officers that they should not wear Khadi. The question is whether the Police Sub-Inspectors were asked to wear Khadi dress. I said, ‘No’.”

* 1735 Q.—

MR. SPEAKER:—“As the hon. Member Sri P. Jeevanandam who gave notice of the question is not in his seat, the answer together with the question will be printed in the proceedings.”

SRI P. JEEVANANDAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the reason for declaring 21st January 1955 as a holiday in the Madras City for Government offices?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“21st January 1955 was declared a public holiday in the City of Madras as the lower-paid staff in the City offices would have found it difficult to reach their offices in time on that day, due to the heavy rush or traffic on account of the commencement of the Open

[30th March 1955]

Session of the Indian National Congress at Avadi and also due to the dislocation of traffic in the morning of that day on account of the visit of Marshal Tito to the City and his State Drive through the City.”

* 1736, 1737 and 1738 Q.—

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“These questions relate to certain incidents in Kodoth village. We have already discussed the matter. I have requested the hon. Members not to press these questions.”

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENTS BY THE HON. SPEAKER.

(1) MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. SPEAKER:—“I have to announce to the House that I have received the following message, dated 28th March 1955, from the Governor of Madras:—

“In pursuance of Article 207, clause (1), read with Article 199, clause (1), sub-clause (a), of the Constitution of India, I, Sri Sri Prakasa, Governor of Madras, hereby give my recommendation to the introduction in the Madras Legislative Assembly of the Madras General Sales Tax and the Madras Tobacco (Taxation of Sales and Registration) (Amendment) Bill, 1955.”

(2) MESSAGES FROM THE COUNCIL.

MR. SPEAKER:—“I have to announce to the House the following messages, dated 29th March 1955, received from the Hon. Chairman, Madras Legislative Council:—

“In accordance with rule 130 of the Madras Council Rules, I return the Madras Appropriation Bill, 1955 (L.A. Bill No. 5 of 1955), as passed by the Council on the 29th March 1955 without any recommendation and signed by me.”

“In accordance with rule 130 of the Madras Council Rules, I return the Madras Appropriation (No. 2) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 6 of 1955) as passed by the Council on the 29th March 1955, without any recommendation and signed by me.”

Allotment of a day for discussing the Five-Year Plan.

(Sri M. P. Subramanyam rose to a point of information.)

MR. SPEAKER:—“If any hon. Member wants to raise any point of information, let him give notice of it to me in my chamber so that I may communicate the same to the concerned Minister beforehand.”

SRI M. P. SUBRAMANYAM:—“Sometime back the Hon. the Leader of the House said that a day would be allotted to discuss the Five-Year Plan. I would like to know whether a day will be allotted for that purpose in this session.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“No doubt I have said that an opportunity will be given to this House to discuss the next Five-Year Plan. It will be done at the appropriate time when all the facts and figures will be available.”

MR. SPEAKER:—“We shall now resume discussion on the Court Fees Bill.”

[30th March 1955]

III.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS COURT-FEES AND SUITS VALUATION BILL, 1954—cont.

Clause 13.

MR. SPEAKER :—" The motion is—
 ' That clause 13 do stand part of the Bill.' "

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—

' In line 6, after the words " the Court shall ", insert the words " not decide ".'

The amendment was duly seconded.

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, I move the following amendment :—

' In line 6, after the words " the Court shall " insert the words " strike off the issue " and omit the words " on the issue which necessitates the levy of such additional fee, record a finding against the party in default ".'

The amendment was duly seconded.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, I move the following amendment :—

' For the words " on the issue . . . in the case " substitute the following :—

" drop the issue which necessitates the levy of such additional fee, and decide the other issues in the case."'

The amendment was duly seconded.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, I move the following amendment :—

' In line 6, after the words " Council shall " insert the words " not decide " and omit the words " record a finding against the party in default ".'

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER :—" The clause as well as the amendments are before the House for discussion."

9-40 a.m. * SRI M. NARAYANA KURUP :—" Mr. Speaker, Sir, my amendment is quite in consonance with the gist of the discussion we had yesterday on clause 12. Clause 13 provides . . ."

MR. SPEAKER :—" There is too much of noise in the House, I am not able to follow the proceedings."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" We see here there is a new departure in raising issues. As was originally pointed out it was the plaintiff's allegation that counted but now the defendants are also given the right at various stages to raise issues and their allegations are also taken into consideration. Take, for example, a case where the plaintiff brings in a suit on oral lease. The defendant frivolously raises the contention of title and an

30th March 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

issue is framed on title. Now the plaintiff is prepared to substantiate his claim of oral lease or other lease and take the risk of his suit being dismissed if it is found to be otherwise. In the present case if the issue is framed and court-fee is not paid, the court is bound to record a finding adverse to the party. I submit that would be a great hardship to the plaintiff. In such cases if only the court strikes off the issues that puts an end to all trouble. The plaintiff takes the risk if his particular allegation is not proved. Supposing the lease is not proved, the suit will be dismissed straightway because no relief is claimed on title. This is one instance. There may be others also. Therefore it is but just and equitable that instead of recording a finding on the issue for which no court-fee has been paid, the issue is struck off. That is the practice obtaining to-day. Such a provision is more necessary in this Bill because as I said already, there is a violent departure from established convention and old law of giving a right to defendants at various stages to raise issues. It is for the parties who are affected more or less by a finding on the issue to decide whether they take the risk of recording a finding or not. Therefore I submit my amendment is very reasonable which only asks the court to strike off the issue and not record a finding against the party who has not paid the court-fees."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I would like to request the House to pass over this clause now. If the amendment suggested by the Hon. Member is accepted, certain consequential amendments would also be necessary in the clauses which we have passed already. I have asked the Law Secretary to have it examined. I shall find out whether it is possible to accept this amendment."

* SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Mr. Speaker, Sir, I would like to make a submission before the matter is considered fully. I have suggested that the clause might be omitted. Why? Because even after accepting certain amendments which have been suggested by hon. Members on this side as well as on the other side of the House, it is only a case of omitting to record a finding or striking off the issue. But there may be cases where the defendant may also raise questions. Take, for instance, the case cited by the hon. Member Sri Narayana Kurup where the suit is for oral lease. A plea might be put forward on behalf of the defendant that the plaintiff has no title and the oral lease is untrue. In such cases striking off the issue is not possible or feasible because the defendant may say he has not granted it, in fact he cannot grant it and so on. In such cases the court may be compelled under the laws of procedure to go into the question. Strike off is not possible in such cases even if it is a suit for oral lease. Take another case, for instance, a suit for partition. A and B are sons of C. ' D ' may come forward and say that the share of ' A ' is not correct and ' D ' has also a share because he is also the son of ' C '. In such a case the issue is raised at

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [30th March 1955]

the instance of 'D' before the court, and striking off the issue may not satisfy the position. A number of cases may arise in which the defendant may be able to compel the court to go into the issue notwithstanding the fact whether the plaintiff has raised it or not, and says that he does not want the matter to be gone into. Supposing the plaintiff claims half share as his share in the property with another. Another brother might be impleaded and he might put in the plea that the plaintiff is not entitled to half the share of the property. In such a case the court cannot strike off the issue. The court will have to go into the case and then decide. The present procedure is working quite well without this clause which requires the court to record a finding against the party."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, I have already requested that this clause might be passed over so that there may be no duplication of work."

MR. SPEAKER:—"The hon. Members of the House can be heard. Whatever amendment the Government want to bring they can bring the amendment after taking into consideration the views expressed by hon. Members."

* SRI S. PANCHAKSHARAM:—"Mr. Speaker, Sir, I submit there is no need for a clause of this type in this Bill because this will unnecessarily give powers to a judge who at times may feel that an additional issue is necessary. Now, necessary court-fees is collected by the court official on the pleadings contained in the plaint and the plaint is passed off by the judicial officer and the suit is numbered. Then the defendant is called upon to defend and he files a written statement. Then only the court is called upon to frame issues. The issues are framed wherever there are actually disputes between the two view points, the case as put by the plaintiff in his plaint and the written statement of the defendant filed before the court. Also, where the position of law has to be tackled, some additional issues may also be necessary."

"Let me illustrate my point. Supposing a plaintiff files a suit for declaration and injunction. Such a case as that is covered by provisions of section 7 (iv) (c). The plaintiff is given the opportunity to value the suit according to section 7 (v) (b) and pay half the amount that he is bound to pay under section 7 (v) (b). When the plaint is numbered and the defendant comes forward with the plea: 'No, no. The plaintiff is not in possession and therefore not entitled to injunction. I am in possession. The plaintiff ought to sue for declaration and possession and not declaration and injunction'. Supposing in such a case the court frames issues and says the plaintiff is not in possession of the suit even before the trial of and without going into the merits of the case, calls upon him to pay the deficit court-fees, it will then be a great hardship."

30th March 1955] [Sri S. Panchaksharam]

"Take again another case. Section 7 (iv) (a) contains provisions regarding minor suitors who go before the court of law against alienations made by co-parcener managers, etc. The transactions are voidable in many cases. These are not binding on the minors and are void. In such cases where the plaintiff feels that the alienations are not necessarily voidable but are *ab initio* void there can be valuation straightway. But under Section 7 (iv) (a) he has to pay court-fees on the face value of the document. But where the man feels that the document is *ab initio* void and not binding on him he can sue as though he is an ordinary suitor and try to establish his title, under section 7 (v) (b). In such cases, though an issue is framed and the plaintiff is called upon to pay the court-fees on the face value of the document, it may run to several thousands. It will be prejudging the issue and non-suiting the plaintiff. In cases like that, I do not think that this clause is absolutely essential because issues are framed on the pleadings and when necessary reliefs that are to be asked for are not prayed for and court-fee is not paid thereon, the court will certainly refuse to grant those reliefs. When the fee is collected and the plaint is registered, I do not think that any issue framed need be the subject-matter of court-fee."

9-50
a.m.

Clause 14.

MR. SPEAKER:—"The motion is—
'That clause 14 do stand part of the Bill.'

"The hon. Member Sri P. K. Gopalakrishnan is not in his place. His amendment is not moved."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"I move the amendment standing in my name—

"In line 8, after the words 'the suit', insert the words 'or in a subsequent suit'."

The amendment was duly seconded.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR:—"Sir, I move—

'Add the following proviso at the end of the clause:—

"Provided that the plaintiff shall not be precluded from urging the claim or portion of the claim so relinquished in some other suit or proceeding."

The amendment was duly seconded.

SRI S. RAMALINGAM:—"Sir, I move—

'Omit "Provided that . . . relinquished".'

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER:—"Both the clause and the amendments are now before the House for discussion."

[30th March 1955]

* SRI M. NARAYANA KURUP:—"Sir, my amendment and the amendment moved by the hon. Member Sri V. R. Krishna Ayyar reflect opposite views. Even without Mr. Krishna Ayyar's amendment, the clause, as it stands, says that a person shall not add that portion of the claim which has been relinquished in the suit. This implies that if the law permits, he can claim that in a subsequent suit. I want to make it clear that when once the plaintiff comes to a court claiming a certain relief and relinquishes a certain portion of that relief and confines himself to a particular amount or to a particular portion of the relief, not only in that suit but in the subsequent suit also he should not be allowed to claim that portion of the relief which he has relinquished. Suppose I come to Court claiming Rs. 1,000 and I have paid court-fee only on Rs. 800, relinquishing my claim to Rs. 200. The object of my amendment is that I should not be allowed to claim that Rs. 200 not only in that suit but in the subsequent suit also. The relinquishment must be irrecoverable in any proceeding. That is the purpose of my amendment, but the amendment of Sri V. R. Krishna Ayyar makes it clear that the portion of the relief relinquished may be claimed in a subsequent suit."

* SRI K. PARTHASARATHY:—"Mr. Speaker, Sir. The amendment of the hon. Member Sri V. R. Krishna Ayyar has not been circulated to the members. None of us knows what it is."

MR. SPEAKER:—"It has already been circulated to the members. Probably the hon. Member was not here when it was circulated."

* SRI S. PANCHAKSHARAM:—"Sir, my point is this. If Clause 13 is going to be deleted, then Clause 14 also becomes unnecessary. For another reason also, Clause 14 is unnecessary, because what the Clause says is: 'A plaintiff who has been called upon to pay additional fee may relinquish a part of his claim and apply to have the plaint amended so that the fee paid would be adequate for the claim made in the plaint as amended.' The plaintiff has always got an inherent right to amend the plaint after return. The plaintiff may be called upon to amend the plaint, re-present it and pay additional court-fee. This has been recognised by the various decisions of our High Courts. If Clause 13 is deleted, Clause 14 also has to be deleted. Even if Clause 13 is retained, Clause 14 need not be there, because Courts have recognised the inherent right of the plaintiff to amend the plaint suitably at any stage to bring the suit within the jurisdiction of a particular Court. Therefore, I say that Clause 14 is unnecessary."

9-56 a.m. SRI S. RAMALINGAM:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த பிரிவின்படி, ஒரு வழக்கில், வாதி (plaintiff), பிரதிவாதி கோர்ட்டில் சமர்ப்பிக்கக்கூடிய written statement-ன் விளைவாக, அதிகப்படியான Court-fee கட்டவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டு, அவனால் கட்டமுடியாது போனால், தனது கோரிக்கையை, ஏற்கனவேயே தான் அந்த வழக்கிற்காக செலுத்தியிருக்கிற Court-fees க்கு ஏற்ப, குறைத்துக்கொள்ளலாம் என்றிருக்கிறது. அப்படி குறைத்துக்கொள்ளும் கோரிக்கையை, பின்னால் அதே வழக்கில் (suit) திரும்பவும் அதற்காக கோர்ட்டு fees செலுத்தி, சேர்த்துக்கொள்ள வாதி அனுமதிக்கப்படமாட்டார் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. வாதி மறுபடியும், தான் குறைத்துக்கொண்ட கோரிக்கை சம்பந்தமாக, புதிய வழக்கு போடவேண்டுமென்றால், அதற்காக ஒரு ஆறுமாதகாலம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டி வரும். கோர்ட்டில் முதலில் கோரிக்கையை போட்டுவிட்டு, பிற்பாடு அதை குறைத்துக் கொள்ளுகிறேன் என்று வாதி (plaintiff) சொல்லுவதற்கு முக்கிய காரணம், அவனால் அதிகப்படியான Court-fees கட்டுவதற்கு முடியவில்லை, அதற்கு வேண்டிய பணம் அப்போது அவன் கையில் இல்லை என்பதாகத்தான் இருக்க முடியும். ஆகவே, அவன் கையில் பின்னால் பணம் கிடைத்தவுடன், Court-fees கட்டுகிறேன் என்று சொல்லும்போது, முதலில் குறைத்துக்கொண்ட கோரிக்கையையும் சேர்த்துக்கொண்டு, அவன் விவாதிப்பதற்கு ஏன் தடையிருக்க வேண்டும். சட்ட பூர்வமாக வாதியை ஏன் தடுக்கவேண்டும்? வாதிக்கு அப்படிப்பட்ட தடை விதிக்கப்படக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய திருத்தத்தின் நோக்கம்."

[30th March 1955] [Sri S. Ramalingam]

யாமல் போனால், தனது கோரிக்கையை, ஏற்கனவேயே தான் அந்த வழக்கிற்காக செலுத்தியிருக்கிற Court-fees க்கு ஏற்ப, குறைத்துக்கொள்ளலாம் என்றிருக்கிறது. அப்படி குறைத்துக்கொள்ளும் கோரிக்கையை, பின்னால் அதே வழக்கில் (suit) திரும்பவும் அதற்காக கோர்ட்டு fees செலுத்தி, சேர்த்துக்கொள்ள வாதி அனுமதிக்கப்படமாட்டார் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. வாதி மறுபடியும், தான் குறைத்துக்கொண்ட கோரிக்கை சம்பந்தமாக, புதிய வழக்கு போடவேண்டுமென்றால், அதற்காக ஒரு ஆறுமாதகாலம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டி வரும். கோர்ட்டில் முதலில் கோரிக்கையை போட்டுவிட்டு, பிற்பாடு அதை குறைத்துக் கொள்ளுகிறேன் என்று வாதி (plaintiff) சொல்லுவதற்கு முக்கிய காரணம், அவனால் அதிகப்படியான Court-fees கட்டுவதற்கு முடியவில்லை, அதற்கு வேண்டிய பணம் அப்போது அவன் கையில் இல்லை என்பதாகத்தான் இருக்க முடியும். ஆகவே, அவன் கையில் பின்னால் பணம் கிடைத்தவுடன், Court-fees கட்டுகிறேன் என்று சொல்லும்போது, முதலில் குறைத்துக்கொண்ட கோரிக்கையையும் சேர்த்துக்கொண்டு, அவன் விவாதிப்பதற்கு ஏன் தடையிருக்க வேண்டும். சட்ட பூர்வமாக வாதியை ஏன் தடுக்கவேண்டும்? வாதிக்கு அப்படிப்பட்ட தடை விதிக்கப்படக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய திருத்தத்தின் நோக்கம்."

"அடுத்தபடியாக, நண்பர் குரூப், வாதி பணம் இல்லாத காரணத்தினால், தனது கோரிக்கையை குறைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று பிரியப்பட்டால், நிரந்தரமாகவே அந்த குறைத்துக்கொண்ட கோரிக்கைக்கு முழுக்குப் போட்டுவிடவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார். அது சரியல்ல. ஆகவே, அவர் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தத்தை நான் ஆட்சேபிக்கிறேன்."

* SRI N. GOPALA MENON:—"Sir, I think that the analogy or the illustration which the hon. Member Sri M. Narayana Kurup gave relates only to a money claim. When a person asks for a certain relief and relinquishes a portion of that, he cannot afterwards add to the claim the portion so relinquished. But there may be cases where you tack on to a money claim suits for damages, a question relating to easement, viz., a right to allow rain water to fall on your neighbour's compound, etc. What the clause contemplates is . . ."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, Order II, rule 2, Civil Procedure Code, will apply to all these cases. There is absolutely no necessity to make a provision as the hon. Member Sri Narayana Kurup wants or as Sri V. R. Krishna Ayyar wants. We will be governed by the Civil Procedure Code. This only relates to the payment of court-fee. So, from that point of view, the hon. Member Sri Gopala Menon would agree that none of these things is necessary."

* SRI N. GOPALA MENON:—"Sir, I think that this is much more comprehensive than Order II, rule 2, Civil Procedure Code, which says that once you relinquish a portion of a claim, you cannot claim it again. Here what is stated is that the plaintiff shall not be permitted at any later stage of the suit to add to the claim the part so relinquished. This contains a salutary principle that the decision of an issue shall not be dependant upon the purse of the defendant, that is, whether he is able to pay the court-fee or not. It says that when the suit is commenced and issues are framed, if the defendant does not pay the money, he cannot

[Sri N. Gopala Menon] [30th March 1955]

withdraw a portion of the claim and later on after evidence is taken and the suit is about to be closed, come forward at that stage and say 'Now I have got the necessary funds in my hands. I will pay the court-fee. Please try this issue also'. The stage of the suit ends with the decision in the suit. At any later stage of the suit it is not open to the defendant to come forward and say that he would pay the requisite amount and have the right to say that the other issue must be tried. I think that this section applies not only to money claims. There may be other claims tacked on to money claims."

10 a.m. * SRI M. NARAYANA KURUP :—" My hon. Friend is explaining. Hence it is mentioned only as a 'Claim'. It does relate to a money claim. What is stated here is not 'relief'. Claim means when we include two or three reliefs, we may relinquish any one of the reliefs. Regarding this clause, if you omit the words 'provided that the plaintiff shall not be permitted at any later stage of the suit to add to the claim the part so relinquished', it will give a go-bye to Order II, rule 2 of the Civil Procedure Code. It will also enable the defendant to come forward and pay the court-fee and ask the court to decide the case, which I think is not at all a principle of jurisprudence to which anybody could subscribe."

* SRI P. RANGASWAMY REDDIAR :—" Mr. Speaker, Sir, the scope of Order II, rule 2 of the Civil Procedure Code and the scope of the proviso in clause 14 are totally different. Under Order II, rule 2, if a person fails to sue for all the reliefs arising under the same cause of action, a subsequent suit is barred. But this proviso aims at preventing persons who deliberately omits or relinquishes a portion of the claim, from subsequently turning round and claiming the omitted or relinquished portion. That is the scope of the proviso. I shall give instances"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Not necessary, I fully understand that."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, I am supporting the argument of Sri Gopala Menon as also the amendment moved by Sri Krishna Ayyar. (The Hon. Finance Minister: 'That can be done by a non-lawyer only.') The opinion expressed by the Hon. Finance Minister that supporting both the above things can be done only by a member who is not a lawyer is also correct. In my humble opinion, I view these things from a layman's point of view and also I see how these clauses will affect the interests of the vast majority of the people in this land. Poor people could not go to the court for the simple reason that they have no money to pay the court-fees. But the claim itself cannot be relinquished for ever. At the same time I support Sri Gopala Menon also. For, once a case is filed and the plaintiff has relinquished claim on a portion, just two or three months before

[30th March 1955] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

the conclusion of the case, he cannot come and say, 'I have got a lottery or I have some money; therefore the court shall include that claim also'. That will inconvenience the court and also it is not good. At the same time the claim itself cannot be relinquished for ever. Sri Krishna Ayyar's amendment only says that in some other suit the plaintiff should not be precluded from urging the claim relinquished in one suit. Therefore, I support Sri Gopala Menon in that the plaintiff should not be allowed to urge the claim once relinquished in a particular suit, but at the same time I support Sri Krishna Ayyar's amendment in that such relinquishment should not preclude him from urging the claim in any other suit."

* SRI K. PARTHASARATHY :—" Mr. Speaker, Sir, I submit that the clause as it stands is all right and therefore I oppose the amendments of the hon. Members, Mr. Kurup, Mr. Ramalingam and Mr. Krishna Ayyar. I submit that if the plaintiff for any reason is not able to pay and relinquishes a claim, it is but right that he should not be permitted to pay court-fee again and include the claim that was relinquished in the same suit. That is the position. Should he be prevented from including the claim relinquished, in a further suit? That is the question. My submission is that it should not be provided for in this enactment. This legislation is with reference to court-fees and suits valuation and here we need not confer any right on the plaintiff to file a suit subsequently on the claim relinquished voluntarily in a previous suit. My submission is that the proviso that is suggested by Mr. Krishna Ayyar is not necessary, because it is not the Procedural Law that we are dealing with. If under the Civil Procedure Code, one is entitled to file a suit, that should not be taken away; I therefore oppose the amendments."

* SRI V. R. NAGARAJAN :—" Sir, though one may have sympathy for hon. Members in the Opposition, I fear it may not be legally possible to accept the amendments having regard to certain fundamental provisions in the Civil Procedure Code. As has been rightly pointed out by Mr. Gopala Menon and others, Order II, rule 2 is one of the substantial sections which cannot be undermined by any legislation on court-fees; we can seek to follow the Civil Procedure Code as the main guiding statute for civil codes. If a suitor comes whether in regard to money claims or certain rights, he can claim all together, unless he wants by asking the court to be permitted to withdraw the suit itself. That is a different matter altogether. Therefore, I submit that it will be very difficult to concede the demands of the hon. Members in the Opposition and that the clause as it stands is quite all right."

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR :—" Mr. Speaker, Sir, many of my lawyer friends have pointed out that this portion is covered by the Civil Procedure Code. Order II, rule 2, embodies a salutary principle, namely, multiplicity of suits must be avoided;

[Sri E. L. Raghava Mudaliar] [30th March 1955]

it provides as to what *should* be included, what all claims *may* be included and this matter is covered by the conditions for amendment of pleadings based on the rule of prejudice, whereby every party prejudiced can be amply compensated by payment of costs and other things. So instead of amending this clause, it is better to leave it as it is. Otherwise, it would trespass on the original Civil Procedure Code."

* SRI V. R. KRISHNA AYYAR:—"Mr. Speaker, my endeavour is that we must make the whole position clear and not leave any room for doubt. As it is, clause 14 says: 'A plaintiff who has been called upon to pay additional fee may relinquish a part of his claim.' So it is open to the plaintiff or a man within the jurisdiction of the court, if the court finds that the fee is higher, can relinquish certain claims. Further, it is stated, 'provided that the plaintiff shall not be permitted at any later stage of the suit to add to the claim the part so relinquished.' Lest it should be construed as a bar for bringing in a suit later on, I am adding a proviso, namely, 'Provided that the plaintiff shall not be precluded from urging the claim or portion of the claim so relinquished in some other suit or proceeding.' We need not confuse Order II, rule 2 here. We are seeking to provide that in respect of claims or a portion of claim, there should be no bar for a fresh suit. The expression 'claim' used in the Court Fees Act is wider than the word 'claim' used in Order II, rule 2. Here the word 'claim' comprehends cause of action and reliefs available under a cause of action. Therefore, it will be wider than the expression 'claim' used in the Civil Procedure Code in Order II, rule 2. If really under Order II, rule 2 of the Civil Procedure Code a man can bring a suit in respect of any portion which he has omitted, then clause 14 should not stand in the way. He must be able to bring a suit afresh if he has not agitated something in the same suit. What I would commend to the Hon. Finance Minister for consideration is this. If the Civil Procedure Code allows in certain circumstances bringing a fresh suit in respect of an abandoned relief, that right should not be taken away by clause 14. If he has no right under the Civil Procedure Code to bring a suit in respect of any portion which he has abandoned, then clause 14 or any provision in the Court Fees Act is not going to help him. Apart from Order II, rule 2, by which a man is barred under certain circumstances and is not precluded under certain other circumstances to bring a fresh suit, the Court Fees Act should not be used to preclude a man bringing a suit where he has abandoned a certain claim for the time being because his purse did not permit. A common sense point of view has been put forward by my hon. Friend Sri Narayanan Nambiar that if a man abandons a claim for want of funds, he need not be precluded from agitating the same question again, provided the procedural law allows it. If Clause 14 can be deleted altogether, we are relegating to the procedure under Order II, rule 2. There is no harm in it. But if Clause 14 is to be retained, it must be made very clear lest there should be any contest

30th March 1955] [Sri V. R. Krishna Ayyar]

or complication. That is why I have moved an amendment to the effect that the plaintiff should not be precluded from urging the claim or portion of the claim so relinquished in some other suit or proceeding."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"The necessity for clause 14 is this. Here we are providing that a party can be called upon to pay court-fee at a later stage when issues are raised. In case the plaintiff does not want to pay additional court-fee and wants to restrict the claim to a certain aspect alone, then it should be possible for him to amend the plaint, so that his claim may be restricted to that extent alone. Hon. Members said that there is provision in the Civil Procedure Code for the purpose of amending plaints. But there is a discretionary power vested in the court and a court can refuse permission to amend the plaint. But under clause 14 when a person is called upon to pay additional court-fee he is given the right to have the plaint amended so that the fee paid would be adequate for the claim made in the plaint as amended.

"With reference to the amendments of Sri Narayana Kurup and Sri V. R. Krishna Ayyar, clause 14 restricts the plaintiff from adding to the claim the part he relinquished in that particular suit. With reference to other suits, whether a suit can be filed or cannot be filed, they are governed by Order II, rule 2. We need not make any provision here. Unless we used the words 'or in a subsequent suit', we are not barring anything under this clause. We are speaking with reference to that particular suit alone. We need not make provision for subsequent suits. I am sure therefore that Sri V. R. Krishna Ayyar would agree that his amendment is redundant. It is quite unnecessary. It looks as if we were overriding Order II, rule 2. As far as clause 14 is concerned, it does not relate to any subsequent suits at all which will be governed only by Order II, rule 2.

"I am unable to agree with Sri Narayana Kurup also because it should be left to the discretion of the Court to find out whether a subsequent suit will lie or will not lie. We need not bar it altogether. Under these circumstances, these two amendments are unnecessary. I have already explained the necessity for clause 14 which gives a right to the person to have the plaint amended and it is not left to the discretion of the Court to amend it or not."

* SRI M. NARAYANA KURUP:—"Sir, of course certain suggestions have been made from commonsense point of view. We know law is not always commonsense. We say a suit on a money claim must be brought within three years. What is the justification for saying that it should not be brought one day afterwards? Therefore, it is not always commonsense that is taken into consideration. Here we are concerned with law and interpretation of law. The hon. Member Sri Gopala Menon's argument does not apply to this case.

[Sri M. Narayana Kurup] [30th March 1955]

"There seems to be a misunderstanding about the implication of Order II, rule 2. Order II, rule 2, involves what is called constructive *res judicata*, i.e., it applies to things which a plaintiff does not bring to Court and which he ought to have brought to Court. But here he has certain claims before the Court and he wants to withdraw certain portion of his claim. Therefore, application of Order II, rule 2, is entirely different from what is stated in Clause 14. That is why I have brought my amendment."

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—"Under Clause 12, a provision is made that if the plaint be not amended or if the deficit fee be not paid within the time allowed, the plaint shall be rejected and the Court shall pass such order as it deems just regarding the costs of the suit. Clause 14 is a corollary to Clause 13. Consideration of clause 13 was sought to be postponed to a later time. The necessity or otherwise for Clause 14 may arise only after the necessity for Clause 13 and the amendments to Clause 13 are considered at a later time. Therefore, the consideration of Clause 14 may also be postponed till such time when Clause 13 will be discussed and voted in the House. Therefore, I would request the Hon. Finance Minister to have this clause also postponed along with clause 13."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"It is not necessary."

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—"I would like to mention one other point also. The Hon. Finance Minister seems to think that the plaintiff cannot amend the plaint when it is returned to him for necessary amendments or when he is called upon to pay deficit court-fee as decided by the Court. In such cases what happens is this. When an additional issue is framed and the Court calls upon the party to pay additional court-fee, the plaintiff is always entitled not only under natural principles of justice but also under several decisions of our High Court to restrict or limit his claim to whatever he thinks is necessary. Therefore, there is no necessity for this clause. If Clause 13 is postponed, consideration of clause 14 may also be postponed to a later time."

10-20 a.m. * SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—"Sir, regarding common-sense being brought to bear upon these things, we certainly endeavour to make law, as far as possible, agreeable to common-sense. Law, it has been said, is an ass. But we need not multiply it by creating more asses. Let us try to make the law accord with sense."

"So far as Order II, rule 2, is concerned, the plaintiff has the absolute right to relinquish. But it may be said that his absolute right to relinquish a portion of his claim is to bring the suit within the jurisdiction of any Court. Supposing the value is found to be more than Rs. 3,000, he can always relinquish. No Court can have any discretion in refusing to allow the plaintiff to relinquish. But the only point that may be said in justification of the existing clause is that the relief is available only where he wants to relinquish

30th March 1955] [Sri V. R. Krishna Ayyar]

a portion of the claim for the purpose of bringing it within the jurisdiction of the court and not in other cases where he wants to escape court-fee. Even in respect of the latter case, he has the right.

"Regarding my own amendment, after hearing the Hon. the Finance Minister, I also agree that the clause as it is contemplates only bar of the claim being re-agitated in the course of the same litigation and not in a fresh suit. But oftentimes we find complications coming up and then there are misinterpretations. To make it foolproof, I suggest that there may be an amendment which would make it clear that subsequent suits will not be barred on account of this. If the Government think that it is not necessary, I leave it at that."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"When it is to be dealt with by Judges, High Court Judges and Supreme Court Judges, it need not be foolproof. We need not think that there would be fools on the Benches."

The amendment of Sri S. Ramalingam was deemed to have been withdrawn as he was not in his seat.

The amendment of Sri M. Narayana Kurup was, by leave, withdrawn.

The amendment of Sri V. R. Krishna Ayyar was, by leave, withdrawn.

Clause 14 was put and carried.

Clause 15.

MR. SPEAKER :—"The motion is—

'That clause 15 do stand part of the Bill.'"

* SRI N. MOUNAGURUSWAMI :—"Sir, clause 15 relates to fees payable on written statements. It is wrong to compel a party who has been dragged to the court to pay court-fee. It may be that he has a very good claim against the plaintiff himself. For illustration, we can take the case of a suit on accounts. 'A' files a suit for a recovery of Rs. 1,000 against 'B'. 'B' may claim that Rs. 10,000 is due from 'A' himself. In fact, the amount may be really due to him. In that case, clause 15 compels 'B' to pay court-fee on Rs. 10,000. If that fee is not paid, his claim will not be looked into and his case will not be heard. Then, Order II, rule 2, will come into effect and it might be considered as *res judicata* in a further claim by him against 'A'. Therefore, we will be practically preventing him from making a claim in respect of an amount really due to him. My submission is that it is not fair to insist on a defendant to pay court-fee on his written statement."

[30th March 1955]

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—" Sir, clause 15 reads—

'Where fee is payable under this Act on a written statement filed by a defendant, the provisions of section 12 shall apply to the determination and levy of the fee payable on such written statement, the defendant concerned being regarded for the said purpose as the plaintiff and the plaintiff or the co-defendant or the third party against whom the claim is made being regarded as the defendant.'

I submit that there is no need for this clause at all. The defendant is called upon, where he makes a counter-claim or where he pleads a set off, to pay court-fee. Those are the only two occasions where a defendant can be called upon to pay court-fee. Provision is made for such cases in Clause 8. Clause 8 says that a written statement pleading a set off or counter-claim shall be chargeable with fee in the same manner as a plaint. Therefore, rules relating to evaluation apply *mutatis mutandis* to written statements pleading a set off or counter-claim. In the presence of Clause 8, there is absolutely no necessity for Clause 15 at all. It is only redundant. Therefore, I request the Hon. the Finance Minister to remove clause 15."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I do not think there can be any difficulty in retaining this provision. To be on the safe side, I would like to have it."

* SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" I would also like to point out that clause 37 makes it clear that under certain circumstances, the defendant, even where he does not plead a set off or counter-claim, may have to pay court-fee such as when he claims part of the share in a suit for partition or when he applies to declare a decree not binding on him. If in such cases the plaintiff has to go through all the ordeals of review, the defendant has to share the lot."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The clause is necessary, Sir."

Clause 15 was put and carried.

Clause 16.

MR. SPEAKER :—" The motion is—

'That clause 16 do stand part of the Bill.'

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—" Sir, I move the following amendment :—

'For "the provisions of sections 10 to 14", substitute "the foregoing provisions".'

SRI A. RAMASAMY TEVAR :—" I second the amendment."

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—" This is only a verbal amendment. Some other provisions are also concerned in this matter. Therefore, instead of saying 'the provisions of sections 10 to 14', I suggest that the words 'the foregoing provisions' may be used."

[30th March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I am quite certain that Clauses 10 to 14 relate to this provision. I do not think I should make a general provision like 'the foregoing provisions'."

The amendment was, by leave, withdrawn.

Clause 16 was put and carried.

Clause 13.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I suggest, Sir, that Clause 13 may be taken up now."

MR. SPEAKER :—" Yes."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I am accepting the amendment of the hon. Member Sri Narayana Kurup."

SRI S. RAMALINGAM :—" என்னுடைய திருத்தத்தையும் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடாது ? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" It is not a question of favouring anybody. It is a question of making proper amendments."

The amendment of Sri P. K. Gopalakrishnan was, by leave, withdrawn.

The amendment of Sri Kalyanasundaram was, by leave, withdrawn.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Apart from the recognition of right, I want, as in the proverbial story, to see that the child is saved. My purpose is served. I beg leave to withdraw my amendment."

The amendment of Sri T. C. Narayanan Nambiar was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER :—" The question is—

'In line 6, after the words "the Court shall", insert the words "strike off the issue" and omit the words "on the issue which necessitates the levy of such additional fee, record a finding against the party in default".'

The amendment was put and carried.

Clause 13, as amended, was put and carried.

Clause 17.

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—" I do not propose to move 10-30 a.m. my amendment."

* SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Sir, I only want to speak on this clause. The clause reads—

'The provisions of sections 10 to 14 shall apply, *mutatis mutandis*, to the determination and levy of fee in respect of petitions, applications and other proceedings in courts in the same way as they apply to the determination and levy of fee on plaints in suits.'

"Sir, usually the fee is of the order of twelve annas and less."

[30th March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Not necessarily."

* SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" In respect of petitions, it is usually twelve annas. Sometimes it is less or rarely it may be more. So much so, the subject-matter of dispute may be whether it should be twelve annas or it should be less and there may be review and re-review and so on. I suppose the sum of twelve annas is not at stake so much as the engagement of a lawyer and payment of fees to him to decide the issue, which means a heavy expenditure. I feel there need be no review in cases where the fee is twelve annas and two annas. There must be some limit to the application of the principle underlying the clauses 10 to 14. The application of these provisions to petitions and applications will be far more penal in consequence than otherwise. I would tell the Government that the matter is so flimsy."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" They need not necessarily be interlocutory applications. There may be original petitions, claim petitions and execution petitions and if issues arise in such cases, we should indicate what are the rates of fees that should be charged. Of course in ordinary cases it does not matter much. But in the case of original applications, it is absolutely necessary that we prescribe the procedure for determining the fee."

* SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Even in the case of original petitions, I do not know whether more than twelve annas is collected. Only when it is converted into a suit, court-fee on the value of the suit is collected."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, let us take for example a succession certificate. Though on the petition a stamp of a particular value is affixed, yet the fee is governed by various other provisions. I can give many other instances like this."

MR. SPEAKER :—" I think a regular conversation is going on. I shall put clause 17 to vote."

Clause 17 was put and carried.

Clause 18.

SRI S. PANCHAKSHARAM :—" Sir, I move—

'In lines 3 to 6, for "the correctness . . . in such courts", substitute "the court-fee paid or the sufficiency thereof".'

The amendment was duly seconded.

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, I move—

'(1) In sub-clause (2), omit the words "and for the avoidance of doubt . . . by the court on the same question".'

30th March 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

'(2) After sub-clause (2), insert the following proviso :—

" Provided that the issue once raised and decided by the court shall not be reopened in the same suit " . '

The amendments were duly seconded.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Sir, I move—

'For the words "and for the avoidance of doubt . . . on the same question" occurring in sub-clause (2), substitute the following :—

" but it shall not be lawful for the court to review an earlier decision given by the court on the same question after giving notice to the State Government as provided in section 20 " . '

The amendment was duly seconded.

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—" Sir, the clause says that court-fee examiners will examine the correctness of representations to and orders passed by courts on questions relating to valuation of subject-matter and sufficiency of fee in respect of proceedings in such courts. I say the words 'correctness of representations, etc.', be substituted by the words 'that the examiner will examine the court-fee paid or the sufficiency thereof'. I do not think that the court-fee examiner has the right to go into the representations made to the court at the time of filing of the plaint. The courts also cannot say 'these were the representations made to us'. His duty is to see whether the court-fee paid is correct and sufficient. If his duties are restricted to this purpose, it will be enough. He need not go into the correctness of the representations made, etc."

* SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Sir, what I have suggested in my amendment is that once a matter has been decided by the court and particularly where a matter has been decided after hearing the Government Pleader as provided under clause 20—which deals with notice being given to the State Government—it must be deemed to have been decided finally and not available for reopening at the instance of the court-fee examiner. Strictly speaking, it will be stultifying the work of courts if they are called upon to reconsider a matter which they themselves have already decided, half a dozen times, each time the decision varying from the previous one. We will be only bringing the courts into contempt against themselves. Once a decision has been given by a court, it should stop there. Simply because somebody else says something else, the same court should not be asked to reconsider its decision. Of course, the State's coffers should be protected. There is a provision in Clause 20 which says :

'In any inquiry relating to the fee payable on a plaint . . . the court may . . . give notice to the State Government; and where such notice is given, the State Government shall be deemed to be a party to the suit or other proceeding as respects the determination of the question or questions aforesaid . . .'

So, we must presume that the State's interests are protected once the court hears the Government Pleader. At this stage, it must

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [30th March 1955]

be deemed to be final. It must not be open thereafter to the Court-fee Examiner to look into the representations made and review the whole thing. When it is said that notice shall be given to the State Government, it means that the Government Pleader will be heard. The Court cannot simply be asked to go into the question over and over again. It will be asking the Court to come to different conclusions at different times. Once the Government have been heard and a decision taken, it must be considered a satisfactory decision and there should be no reopening of that decision."

* SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—" Sir, strictly speaking, Mr. Krishna Ayyar's amendment cannot be classified as amendment at all since it goes against the principle of the clause itself."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, this is a very extraordinary provision. Even according to the law now under discussion, the determination of court-fee is a very complicated matter and it will lead to protracted proceedings in courts. Take for instance the issue of court-fees. It is decided by the first court. Then the issue is taken in appeal. Then it is decided by the High Court. In cases like partition suits, we have known they have dragged on for ten or twelve years. Preliminary decrees are passed. Final decrees are passed. Proceedings are kept pending even at that stage. Then an officer—court-fee examiner—appointed by the High Court comes and reviews the whole thing. That means he is sitting in judgment over what the High Court itself has said. That is why I say it is a very extraordinary thing. He is perfectly entitled to point out any defects in cases which have not been subject to decisions by courts but once the question of fee has been decided by the courts it is not proper or graceful if the court-fee examiner should sit in judgment over their decisions which may include decisions by the High Court also. There must be a finality of things and there must be a finality with reference to the question of court-fee also. If at all it is raised it must be raised within a certain period. We have provided that in the case of defendants, they must raise it before the merits of the case are gone into. Similarly if it were to be raised by the court-fee examiners also, it must be done within a prescribed time-limit. I have not fixed the time limit. When a specific issue has been decided by the concerned Judges, that judgment should be final and the Ministerial Officer should not be asked to sit in judgment over the decision of the Judge. He should not submit any other computation of court-fee and then ask the Judge to make a decision on the same. That is the purport of my amendment."

* SRI N. GOPALA MENON :—" What has now been suggested is an extremely reasonable amendment and I do hope the Hon. Minister for Law will be persuaded to see the reasonableness of it and accept the same. After all in these matters we want finality. Even in law courts where we get justice, we want a

[30th March 1955] [Sri N. Gopala Menon]

finality in matters and once a matter has been adjudicated upon and the Judge has decided the exact court-fee that is leviable, it is rather odd that a court-fee examiner should examine it and then put up the matter again before the court, even though it might be after the lapse of several years and even if the matter is in the stage of execution proceedings. That means that the litigant is not completely free even after he comes out of the court. If the court-fee examiner thinks that some more court-fees ought to have been paid, then the litigant has got again to appear in court. That means endless trouble for the litigants. It is extremely reasonable to say that there must be some finality to this. Therefore I would suggest that this amendment may be accepted."

* SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Sri M. Narayana Kurup's amendment is more drastic than mine. I am willing to support his amendment of course. From what we have heard from different sections of the House, one thing is clear and that is that there should be some finality about these things. We cannot allow these things to go on endlessly. Once the matter is decided by a Judge, then the matter should be allowed to rest, so that the parties may abide by the judgment. Again the judgment should not be allowed to be revised by the fresh computation by the court-fee examiner of the court-fee to be paid. My suggestion is that Mr. Narayana Kurup's amendment may be accepted, in preference to mine, if my amendment is not accepted. But even if Mr. Kurup's amendment is not accepted, then the Government can hardly have any excuse to defend their case. Surely we must have a finality and I do hope that they would see the reasonableness of Mr. Kurup's amendment and accept the same."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The system of court-fee examiners is not new. It is in vogue even now. The fixation of court-fee is a complicated and technical one. It is not as if every Judge and every lawyer is thoroughly acquainted with this. (An hon. Member : ' There are Government pleaders. ') But even Government pleaders are just like that. They are not abnormal human beings to know everything. This system of law, I mean the law relating to court-fees, is one in which nobody is an expert. That is why the High Court has appointed as court-fee examiners persons who are very well experienced in this line. These court-fee examiners are assisted by adequate staff and they periodically visit all the courts in the State, at least once a year. They go into the facts of the case, compute the court-fee to be paid and then submit a report to the concerned court. The court goes into the report, gives notice to the concerned parties and also to the Government Pleader, hears both sides and then gives its final decision. That is the procedure that is in vogue now. I want that procedure to be continued. That is all."

[30th. March 1955]

SRI N. GOPALA MENON :—“ If it refers to ‘ suits ’, then it is all right. But here it is said even in ‘ proceedings ’, the same will hold good. That means even in execution proceedings, the same rule will apply.”

* SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ I cannot accept what the Hon. Minister has said. Under the present practice, as far as I know and as far as my experience as a lawyer goes, if once the matter has been decided by a court, then the court-fee examiner has no authority to submit to the court any other claim for enhancement of the court-fee paid.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I am quite aware of the procedure and I have done it myself in some cases. If the court has given its decision and if the court-fee examiner after examination of all the facts of the case by himself submits any other report for revision of the court-fee, then the court hears the concerned parties and the Government Pleader and then comes to a final decision. I want to make things clear. The court-fee examiner goes into the facts of the case and he examines the correctness of the court-fee prescribed. A question arises as to whether the court-fee examiner should confine himself only with the records available so far as the particular case is concerned or whether he can go beyond the records available and compute the court-fee. Suppose there has been a change of property. Suppose the court-fee examiner finds that the value of the property previously calculated was wrong and that based on the present market value, an enhanced court-fee ought to have been paid, then the question arises whether the court-fee examiner can go beyond the records of the case and submit fresh facts to the court. My respectful submission is that once the court-fee examiner is put on the job, it is but proper that in order to come to a correct conclusion, he should go into all the facts. That is why we want to have a comprehensive provision. That is why we want the court-fee examiner to go into all the facts. Otherwise it may be said that the court-fee examiner is not entitled to examine the correctness of the court's decision. That is why we have now said that the court-fee examiner will examine all the facts and then will submit a report to the court, after examining which and after hearing the concerned parties and the Government Pleader, the court would come to a final decision. In view of the technicalities involved in the matter of computation of the correct court-fee in each and every case (in the High Court, a separate staff is there which fixes the court-fee in each case), I think it is better to follow the present procedure. It is not as if all Judges are experts in this system of law relating to court-fees. The court-fee examiner is an experienced officer and if after going into all the facts of the case he submits a report for some revision of the court-fees paid and if the Judge after receiving the report, hears the concerned parties and the Government Pleader, and then pronounces his final judgment, I do not think anybody could object to that procedure. In fact that is the procedure that is now

30th March 1955] [Sri C. Subramaniam]

being followed and that is what we want to continue under this Bill also. As I said, in the High Court, a separate staff is there which works out the correct court-fee to be paid in each case. Such facilities are not there in mufassal courts. The court-fee examiner periodically visits once a year the mufassal courts and after going into the facts of each case, submits his report to the concerned court and the concerned court after receiving his report and after hearing the concerned parties and the Government Pleader gives its final judgment. Therefore I do not think we can object to the present procedure.”

* SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ By way of clarification, I want to ask the Hon. Minister one thing. I am rather surprised to find that I am contradicted by the Hon. Minister in what I have stated, viz., that once the matter has been settled by the court, then the court-fee examiner has no authority to re-examine the issue. Suppose the investigating authorities have reckoned the income of a person as a particular amount. Suppose the court-fee examiner finds that that amount is not the actual income and that only a certain amount of income has been culled down, then has he got such powers to refix the amount that has been recorded in the court's proceedings? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Once we give him the power, he will find out the correct figure from the advice of the Collector and the revenue authorities. With regard to what the hon. Member has said, I may tell him that I have got the opinion of one who has sat on the bench as a District Munsif and has decided many cases. He informs me that there have been cases wherein the court-fee examiner has recommended for certain revision of court-fees and the same has been heard again in the court and then decisions have been given finally.”

SRI N. GOPALA MENON :—“ Suppose a decree has been passed and there are execution proceedings.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Once the suit is closed, it is not again looked into. Only in the case of pending suits, it is being looked into.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ With reference to which proceedings, Sir? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, it is with reference to the proceedings where court-fee has been paid.” 10-50 a.m.

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, in partition suits even defendants may be liable to pay court-fees in certain cases. A preliminary decree may be passed but the final decree may not have been passed. In such cases, if the parties are asked to pay additional court-fee at a late stage, there will be difficulty.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ They may pay the court-fee even in the beginning.”

[30th March 1955]

Clause 20.

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ Mr. Speaker, clauses 10 to 20—these 11 clauses—relate to the scrutiny of court-fee paid. There are several stages for the scrutiny of court-fee. In the initial stages the administrative officer raises the question of court-fee. Then, the Judge may also raise the question of court-fee and require the plaintiff to pay additional court-fee wherever he considers it necessary. In the second stage, when the defendant files a written statement, he may raise certain issues and on the basis of the facts supplied by the defendant, the court may again ask the plaintiff to pay additional court-fee. Again, when an additional party is brought into the picture, the question of court-fee will come up. Even if it has been once decided, one of the new parties may raise the question again. After hearing the preliminary points, if the court frames additional issues, the court can call upon the plaintiff even at that stage to pay a higher court-fee. When the matter is taken up in appeal, the appellate courts can also call upon the plaintiff to pay a higher court-fee. The defendant or respondent in an appeal can raise the question of court-fee in the Appellate Court also and the whole process will have to be followed again. In addition to these, there are the Court-fee Examiners. On top of all these, there is the Commissioner who may be appointed by the Court to go to the particular place and find out the value of the property. Is he expected to count the rafters, the number of bamboos, the tiles, etc., in a house and decide the market value? Anyway, he is also in the picture. Thus, it will be seen that there are about 7 or 8 stages when the question of court-fee will be raised and decided. Now, this clause 20 states that notice should be given to the State Government also. What is the necessity for giving notice to the State Government? There are the Court-fee Examiners who will be deputed by the High Court. They are going to examine the records and find out whether the correct court-fee has been paid. The Court-fee Examiners are very thorough with the case law. They can be safely entrusted with the task of finding out whether the correct court-fee has been paid or not. They will be able to cite decisions in respect of all matters. Even when they feel that the correct court-fee has been paid, they can cite decisions and give their reasons. Similarly, when they feel that the correct court-fee has not been paid, they can cite decisions and give their reasons for coming to the conclusion that the correct court-fee has not been paid. When it is found out by them that the correct court-fee has not been paid, the Court may call upon the plaintiff to pay the correct court-fee. This being the case, where is the necessity for giving notice to the State Counsel? This means more expenditure for the State. Sir, I am of the view that this clause is quite unnecessary and may be dropped. If it is with reference to further proceedings, I can understand such a provision. When the question as to whether the correct court-fee has been paid or not was likely to be considered in 7 or 8 stages,

30th March 1955] [Sri S. Panchaksharam]

I do not think this clause is necessary. When the State Counsel is asked to represent the Government, and supposing his view is not upheld by the Court what is the remedy? The matter cannot be taken up in appeal. It is a fiscal enactment. Once the decision is given the Government have no right to appeal. Where is the end to all this. I feel there is no necessity for this provision in this Bill. It is redundant. Seven or eight stages have already been provided for scrutiny of court-fee payable. The State Counsel may want time and also further time to argue his point whether the fee paid is proper or not. There is not going to be any finality in this matter. The plaintiff who goes to Court to get relief will be confronted with the question of court-fee and jurisdiction and nothing else. Laws delays are going to be perpetuated by a provision of this type.”

* SRI K. PARTHASARATHY :—“ Mr. Speaker, Sir, the hon. Member Sri Panchaksharam is not right in saying that the Government when they are given notice under Clause 20 cannot agitate against adverse decision because we find in Clause 20 when notice is given Government are treated as a party and then under clause 11 it is stated that when there is a dissatisfaction with the decision the matter can be referred to the High Court. So it is not as if when a notice is given to the State Government, it is remedyless.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The point is this, Sir. It is not compulsory to give notice to Government in every case. The Court may if it considers it just or necessary to do so, give notice to the State Government. Discretion is given to the Court, in certain cases to give notice to the Government. Leave alone the points of law and other things which even other lawyers may be able to argue ably and according to their right. But on questions of fact, with reference to the value of the property, suppose, it is hotly contested by both the sides. Then obtaining Government's view in that matter would mean some official going through the report and the Collector or the Revenue official giving a report on the valuation of the property. That would be helpful for the purpose of arriving at a decision in the matter. In such cases the Court may think it would be better to hear the Government Pleader also. The ultimate decision rests with the Court whether the Government should be brought into the picture or not. Under these circumstances there is no need for the hon. Member to oppose this clause.

Clause 20 was put and carried.

[30th March 1955]

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, of course the court-fee examiners are there to receive representations and consider certain matters. Even when a court comes to a particular decision, the court-fee examiners can still look into the matter. As has been pointed out by some hon. Member, there must be some finality in regard to the payment of court-fee. Especially in partition suits, there will be difficulty and so many things may happen, and some of them may drag on for 12, 15 and even 20 years. If in the last stages, the parties concerned are required to pay additional court-fee, there will be trouble and confusion.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, even in respect of partition suits to which the hon. Member made a reference, I may say that before a final decree is passed, the court can re-open the question of payment of court-fee. No doubt, the court-fee examiner comes into the picture. He is only going to scrutinize the papers and see whether the proper court-fee has been paid or not. I do not think that this will lead to the dragging of proceedings in courts for a long time. That being the case, there need not be any objection to this provision.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, will the Hon. the Minister be prepared to assure us that the court-fee examiners will inspect the courts every year? As a matter of fact, they visit the courts once in two years and even at longer intervals.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, their visit may not be every year. But it may be every 15 months. We have also increased the staff. So, there is no question of their visiting the courts once in two years or three years.”

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ Sir, I do not know whether the Hon. Minister will be prepared to accept my amendment. I do not dispute the necessity for court-fee examiners, because they are the watch dogs of the State's finances. But the point that requires clarification is this. Once an issue has been framed and the court also gives its judgment on that issue, will the court-fee examiner go into the question and scrutinize the papers and do all these things? After the court pronounced its judgment, if there is to be an appeal, it has to be preferred in an appellate court. That is the method to be adopted. What is the wording that we find here? Clause 18 states that the court-fee examiners are ‘to inspect the records of subordinate courts with a view to examine the correctness of representations made to, and orders passed by courts’ Sir, ‘orders passed by courts’ may even mean the order passed by a court at the time of registering the plaint itself. When the plaint is filed, the court says that the proper court-fee has been paid and it may be registered. This is also an order. But it is an administrative order. But, when an issue is framed and an order on that issue is pronounced by the court, it becomes a judgment and will be incorporated with the judgment

[30th March 1955] [Sri S. Panchaksharam]

on other issues involved in a particular suit. Are the court-fee examiners to examine the administrative orders passed by the courts as well as their judgment? This has to be made clear. Otherwise there will be difficulty. I have moved my amendment only to make this point clear.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I do not think the amendment is necessary. As a matter of fact, the present provisions in the clause cover every case. But for this provision, once a matter is decided by a court on a particular issue, it would not be possible to review it or reopen it. It should be possible for the court-fee examiner to examine every aspect of the matter to see whether the correct court-fee has been paid. For this purpose, the present clause is absolutely necessary.”

The amendment moved by hon. Member Sri S. Panchaksharam was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER :—“ I shall now put hon. Member Sri Narayana Kurup's amendment to the vote of the House. The question is—

‘ In sub-clause (2), omit the words “ and for the avoidance of doubt . . . by the court on the same question.” ’

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—“ I shall now put the other amendment of the same hon. Member to the vote of the House. The question is—

‘ After sub-clause (2), insert the following proviso :—

“ Provided that the issue once raised and decided by the court shall not be reopened in the same suit.” ’

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—“ I shall now put the amendment moved by hon. Member Sri V. R. Krishna Ayyar to the vote of the House. The question is—

‘ For the words “ and for the avoidance of doubt . . . on the same question ” occurring in sub-clause (2), substitute the following :—

“ but it shall not be lawful for the court to review an earlier decision given by the court on the same question after giving notice to the State Government as provided in section 20.” ’

The amendment was put and lost.

Clause 18 was put and carried.

Clause 19 was put and carried.

[30th March 1955]

Clause 21.

MR. SPEAKER :—" The motion is—

' That clause 21 do stand part of the Bill.' "

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Mr. Speaker, Sir, I move my amendment, namely :—

' Add the following proviso :—

" Provided that wherever provision has been made that fee in a suit shall be computed on the higher or the lesser of two amounts, one representing the market value or a certain proportion of the market value of property and the other being a specified fixed amount, it shall also be deemed to have been provided that if those two amounts are equal, fee shall be computed only on one of those amounts." "

The amendment was duly seconded.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Mr. Speaker, Sir, I move my amendment, namely :—

' Add the following proviso at the end :—

" Provided that no fee shall be leviable under the provisions of this Act in the following classes of suits and appeals arising therefrom and such other classes of suits as may be prescribed :

(i) suits by an employee against an employer arising out of the terms of service or wrongful termination of service ;

(ii) suits under the Fatal Accidents Act ;

(iii) suits for maintenance by a dependant against a person bound by law to maintain such dependant." "

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the amendment, Sir."

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Mr. Speaker, Sir, by my amendment, I suggest the addition of a proviso to clause 21. In a number of clauses in this Bill provision is made that court-fee is payable at a specific rate, a fixed amount or on the market value of the property in dispute, whichever is higher. In every such case the ordinary contingency of both the amounts being equal has been forgotten. The court-fee payable may be on Rs. 400 or on the market value of the property whichever is higher. In clauses 25, 27 and 30, it is the case. Suppose the market value also happens to be Rs. 400. Then what is the amount on which court-fee has to be paid. That has not been provided for at all in the provisions of this Bill. The Bill is silent

30th March 1955] [Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar.]

with regard to a contingency like that. To avoid that omission and fill up that lacuna, I have suggested the inclusion of a proviso to this clause. The proviso I have suggested reads as follows :—

' Provided that wherever provision has been made that fee in a suit shall be computed on the higher or the lesser of two amounts, one representing the market value or a certain proportion of the market value of property and the other being a specified fixed amount, it shall also be deemed to have been provided that if those two amounts are equal, fee shall be computed only on one of those amounts.'

This is an amendment which ought to be accepted by the Government. Otherwise there will be difficulty arising as to the court-fee which will have to be levied when both the amounts, the market value of the property as well as the amount of Rs. 400, are the same."

* SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Mr. Speaker, Sir, the amendment I have moved is self-explanatory. I may be pardoned for putting it that way. It is only for the purpose of giving it a kind of socialistic bias to the whole measure that I have moved this amendment. That is to say wherever there are poorer classes of people, where there are persons who are really to be pitied for their destitution or for their sorrowful plight, in all such cases we should see that some kind of relief is afforded to them from the obligation to pay court-fee, because they will not be able to pay it. What they require is compassion and relief. They are the depressed classes in the matter of litigation. They must be given relief. My amendment seeks the addition of the following proviso to this clause, namely :—

' Provided that no fee shall be leviable under the provisions to this Act in the following classes of suits and appeals arising therefrom and such other classes of suits as may be prescribed.—

(i) suits by an employee against an employer arising out of the terms of service or wrongful termination of service ;

(ii) suits under the Fatal Accidents Act ;

(iii) suits for maintenance by a dependant against a person bound by law to maintain such dependant.'

In the case of an employee suing his employer for wrongful termination or refusal to grant bonus or other claims which ought to have been paid to him, to ask the employee to pay the court-fee will be an obstacle and an impediment which will deprive the employee getting the relief itself. Regarding fatal accidents, supposing a boy is run over by a car. The owner of the car may be a big man. The relatives of the boy may be poor and may not be able to go to Court spending large sums of money. They should be given relief. It might be said there are provisions in other Acts to grant relief to such persons. Those are hardly useful. The affected party may have a little property and so may not be able to get the benefit or relief now afforded. I say these are pre-eminently cases where we should grant relief. Then with regard to suits for maintenance, the description itself goes to show that the person concerned is dependant on the other for his very

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [30th March 1955]

subsistence. These are fit cases where we should show concession in the matter of court-fee. I suggest that clause 21 which seeks to levy court-fees may not operate in respect of these cases and similar other cases where relief might be very necessary. My list is only illustrative and not exhaustive. I therefore say that these classes of litigants are entitled to compassion from the State and they must be granted exemption. My amendment seeks to insert a proviso to give effect to this."

* SRI N. GOPALA MENON :—" Mr. Speaker, Sir, I would strongly protest against socialistic principles being introduced in a legislation like this. Justice is blind and law must be administered equally between man and man. All these considerations of sympathy ought not to come in here. If a man is unable to pay court-fees there are provisions under which he can apply to the Court and say he is not able to pay court-fees as he has not sufficient funds and the Court in such cases will forego the fees or collect it at the end of the decree. You cannot apply and ought not to apply socialistic principles here and say that the Court should not demand a fee in such and such cases and make distinctions between one class of people and another, between persons who have money and those who do not have money. This is the thin end of the wedge which will stultify the entire edifice of our Courts and justice in this country. In the larger interests of administration of justice I would appeal to hon. Members not to introduce class interest or personal interest in things of this kind. Let us always have this motto that justice is blind and justice will be given to all whether it is the Government or the poorest of the poor in the country in an equal manner. If the parties have not got sufficient or enough funds, there are already provisions in law which enable them to apply and get relief."

11-11
a.m.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மூன்று யோசனைகளைக்கொண்ட திருத்தத்தை ஆதரித்து நான் பேசுகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கோபால மேனன் அவர்கள் 'Justice is blind' என்று சொன்னார். குருட்டுத் தனமாக நியாயம் வழங்கப்படுகிறது என்று அபிப்பிராயப்பட்டார். நியாயமானது குருட்டுத்தனமானது அல்ல. கடந்த காலத்தில் நியாயத் தைப்பற்றி Shakespeare சொல்லியிருப்பதை அவர் கவனிக்கவில்லை. Justice should be tempered with mercy என்பதை அவருக்கு இப்பொழுது ஞாபகப்படுத்துகிறேன். நாங்கள் கேட்பதெல்லாம் ஏழை மக்களுக்கு நியாயம் வழங்க வேண்டும் என்பதுதான். தொழிலாளர்களை முதலாளிகள் அக்கிரமமாக டிஸ்டிம் செய்தால் அந்தத் தொழிலாளியை திரும்பவும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கோர்ட்டு உத்தரவு போட்டாலும் முதலாளிகள் அந்த உத்தரவை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. அதற்கு பரிகாரம் தேடிக்கொள்வதற்கு எந்த இடத்திலும் இடம் கிடையாது. கோர்ட்டுக்குப் போகலாம். சம்பள பாக்கிக்காக கோர்ட்டுக்குப் போகலாம். அப்படி பேரகும் காலத்தில் கோர்ட்டும், வக்கீலும் அவர்களுடைய பணத்தை எடுத்துக்கொள்வதாக இருக்கிறது. அதற்கு முடிவு இல்லாமல் இருக்கிறது. (கனம் ஸ்ரீ சி. சுப்ரமணியம் : ட்ரேட் யூனியனும் பணத்தை கொஞ்சம் எடுத்துக்கொள்கிறது என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.) ட்ரேட் யூனியனைப்பற்றி கனம் நிதி மந்திரிக்கு என்ன கருத்து இருக்கிறது என்பது நன்றாகத்தெரியும். அந்த அபிப்பிராயத்தில்தான்

[Sri M. Kalyanasundaram]

ஐ.என்.டி.யு.சி. ஆரம்பித்திருக்கிறார்களோ என்னமோ? இதற்கு கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கடினமாக ஆட்சேபிக்கவேண்டிய அவசியமே இல்லை. அவர் ஆத்திரத்தோடு இதை ஆட்சேபிக்கவேண்டிய அவசியமும் இல்லை. அதற்குக் காரணம் என்ன என்றும் தெரியவில்லை. ஆனால் தொழிலாளர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டியது அவர்களுடைய கடமை என்று சொல்லுகிறார். சோஷலிஸ சமுதாய அடிப்படையில் போவதாகவும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியே பேசிக் கொண்டும் இருக்கிறார்கள். சோஷலிஸ சமுதாய அடிப்படையில் போவதற்கு முன்பாக தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய நஷ்டத்திற்கு பரிகாரம் தேடிக் கொள்வதற்காக அவர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போகக்கூடிய அளவிற்கு விடாமல் அவர்களிடமிருந்து வரி வாங்காமல் இருந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தத் திருத்தங்களின் நோக்கம் என்ன என்பதையும் கவனிக்கவேண்டும். பராமரிப்பதற்காக வியாஜ் ஜியங்கள் தொடரலாம். பெண்கள் நிராகரிக்கப்பட்டு அவர்களுக்கு வேறு வழி இல்லாமல், ஆதரவு இல்லாமல் இருந்தால் அவர்கள் வியாஜ் ஜியங்கள் தொடரலாம். அவர்களுக்கு பாதுகாப்புக் கொடுக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அவர்களை கவனிப்பது ரொம்பவும் முக்கியம். அவர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போகும் சமயத்தில் அவர்கள் கட்டணம் கட்டக் கூடாது என்றும், அவர்கள் இலவசமாக வியாஜ்ஜியம் தொடரவேண்டும் என்றும் இருக்கவேண்டும். அதனால் இவைகளை வற்புறுத்துகிறேன். கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் இதற்காக உட்கார்ந்து கொண்டே ஆத்திரத் தோடு பேச வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இந்த திருத்தங்களை நான் வற்புறுத்துகிறேன்."

* SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—" Sir, in the amendment of Sri V. R. Krishna Ayyar, I see no principles of socialism or communism. First, exemption from payment of court-fees is sought in respect of all employees. An employee who may be getting Rs. 10,000 per mensem is also sought to be included. Secondly, exemption is asked for in respect of suits under the Fatal Accidents Act. Suppose I am involved in an accident where a car runs over me. I am protected and I need not pay any court-fees even though I can afford to pay it. So also in respect of suits for maintenance by a dependant against a person bound by law to maintain such dependant exemption is sought for. This is not based on any economic or known principles of socialism or communism. At random some three exceptions are taken. The amendment has to be opposed, because it will be helping the richer classes rather than the poorer sections of the people."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I am sorry, Sir, Sri Gopala Menon started this trouble, taking the observations of Sri V. R. Krishna Ayyar seriously. The hon. Member Sri M. Kalyanasundaram thought that Sri V. R. Krishna Ayyar was serious and followed it up by an earnest appeal that I should accept the amendment in the name of socialism and this had again to be answered by Sri K. P. Kuttikrishnan Nair. The hon. Member Sri V. R. Krishna Ayyar never meant his remark seriously when he said that in the name of socialistic pattern of society I should accept his amendment. All this has come about because Sri Kalyanasundaram was so vehement thinking that he was protecting certain classes and incidentally said that lawyers were taking away half the fruits of the decree when the employees went to court. Naturally I had to retort and tell him that as far as the labour leaders are

[Sri C. Subramaniam] [30th March 1955]

concerned, they took away most of the fruits the labourers got by way of litigation. Of course, that is quite a different matter. I can very well understand that a person should be given relief because he is economically so poor that he is unable to pay the court-fee. This is an attempt to classify certain persons and help their own clientele in the labour field. I know for what purpose the hon. Member has brought forward this amendment. Later on he can say 'We wanted to protect the interests of the labourers but the Government are against it'. No useful purpose will be served by doing such misleading propaganda. I can understand if the hon. Member pleads for all poor classes who are economically backward. But to pick up at random two or three items and plead that exemption should be granted in respect of those items irrespective of the economic status of the person concerned, is not proper. As the hon. Member Sri K. P. Kuttikrishnan Nair pointed out, even a person receiving a salary of Rs. 10,000 may file a suit against his employer and he also should be exempt from payment of court-fee. So also with reference to suits coming under the Fatal Accidents Act. A parent, who may be a multi-millionaire, may sue against another person for damages to the extent of Rs. 10 lakhs in respect of the death of his son caused in an accident. Under the socialistic pattern of society envisaged by Sri V. R. Krishna Ayyar, he should be exempted from payment of court-fee. With regard to suits for maintenance, it is not only paupers and persons who do not have anything that file such suits. Even persons who are well placed file maintenance suits because they are entitled to maintenance under the law. The hon. Member wants that nothing should be collected from such persons. I think Sri V. R. Krishna Ayyar meant it only jocularly, but his leader took it seriously and pleaded for the retention of the amendment. I am sorry I have to oppose it. This clause says how the fees has to be reckoned. How the fees has to be determined has been dealt with in Chapter III and Chapter II refers to computation of fees. For all these reasons, I strongly oppose the amendment."

* SRI V. R. KRISHNA AYYAR:—"Anyway, my friend Sri K. P. Kuttikrishnan Nair and his able leader the Hon. the Finance Minister have their own notions of socialism and socialistic pattern that we are getting unfolded every day regarding various matters. I am not surprised that they do not see any socialistic pattern of society here. The Hon. the Leader of the House does not see anything of socialism here except jocular socialism or *tamasha* socialism. But we will have *tamasha* socialism hereafter. There is no surprise about this matter. About the point I wish to drive at, if there is agreement in principle, then it is all right. My friend Sri K. P. Kuttikrishnan Nair says that there must be some economic classification. If we are to have an economic classification, then the man who is poor should be shown some kind of consideration.

30th March 1955] [Sri V. R. Krishna Ayyar]

"If that principle is agreed to, then there can be necessary changes brought about for the purpose of implementing that. The principle behind my amendment is only this. There must be economic classification of persons who are utterly unable to enforce their rights, because of poverty; such persons should not be deprived of the entry into the temple of justice. As Mr. Gopala Menon said justice must be meted out equally to all, otherwise justice would have been hardly done. (The Hon. Finance Minister: 'It is only a reply; you cannot make a speech.') Well, I am just explaining. Justice should be applicable to all. All litigants including those who have not got a pie in their pockets should have access to courts for getting relief. What I have said in my amendment is not exhaustive; there may be other classes also. The Hon. Finance Minister was saying that a large number of litigants would be benefited and that the measure would help the poor. Let us take the number of cases of employees against employers arising out of the terms of service or wrongful termination of service; how many there are drawing Rs. 10,000 and how many who draw Rs. 50, Rs. 30 or Rs. 20. In respect of fatal accidents also, the Hon. Leader of the House said that even multi-millionaires may be run over by car and they may get this relief. Let us be realistic, socialistic and consider how many cases of multi-millionaires are there for loss of a finger and how many are the persons who are run over by bus. (The Hon. Finance Minister. 'I can give you instances.') Yes, if we hunt after instances. But instances do not establish a theory. So also in the case of suits for maintenance by a dependant. My hon. Friend said that this is a random collection. May be so. I have made provision for other classes also. There is an economic principle behind it.

"I was sad to hear the Hon. Finance Minister saying that this is meant for propaganda. If he is challenging the motive, it cannot be good and proper. Apart from that there certainly is a motive in giving that colour to this, namely, somehow attack an amendment where there is considerable substance and when it cannot be argued on merits. Therefore, the principle may be accepted as a beginning to afford relief to the classes of poor people. Let us make a beginning and make that beginning with the industrial classes of persons who are suffering, the destitutes who want maintenance. I do not say it is complete, but it is a beginning. Let us give relief to those downtrodden, destitute persons who are unable to go to courts as they are not rich."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"On a point of personal explanation. கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள், சில தொழிற்சங்கத் தலைவர்களை தாக்க ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். நேரடியாக பிரச்சினைகளுக்கு பதில் சொல்ல முடியாததால், தொழிற்சங்க தலைவர்களை தாக்க ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். தொழிற்சங்கத் தலைவர்களைத் தாக்குவது பற்றி நான் வருத்தப்படவில்லை. அந்த தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள்

[Sri M. Kalyanasundaram] [30th March 1955]

வக்கீல்கள் மாதிரி வாதாடுவதற்காக fees வாங்குவதில்லை, வக்கீல் களை விட, மோசமாக நடப்பதுமில்லை. நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்லும் ரகத்தைச் சேர்ந்த தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் I. N. T. U. C. ல் இருக்கலாம். அப்பேர்ப்பட்டத் தலைவர்கள் இப்போது நிதி மந்திரியின் பக்கத்தில்தான் இருக்கிறார்கள். நிதி மந்திரி சொல்வது போல் எந்த தொழிற்சங்கத் தலைவராக இருந்தாலும், அவர்களின்மேல் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளட்டும். நான் அந்த நடவடிக்கையை வரவேற்பேன். ஆனால், இந்த திருத்தத்தின் நியாயத்தைத்தான், இப்போது பேச வேண்டுமென்று எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" I have suggested similar amendments to every clause wherein two amounts are mentioned, and it is provided that out of two amounts whichever is higher will be the amount taken into consideration for the purpose of levying court-fees, and that the fee is payable on the higher of the two said amounts. If this amendment is not accepted, there would be no room for moving all those amendments. I do not know whether the Government applied their mind to this amendment, before they came to the conclusion to reject it. If they had done so, I have only to thank my stars and withdraw my amendment."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, the hon. Member need not thank his star. Because, it is neither his private concern nor my private concern, it is the general concern of all. After full consideration, I thought it was quite unnecessary and it does not also fit in here. With regard to Mr. Krishna Ayyar's amendment, if the economically poorer section should be given the advantage, that section is not the industrial sector but in the agricultural sector. It is there that people are really poor. If Mr. Krishna Ayyar is really concerned about the really poor, then the agricultural sector should come first. Whatever it is, apart from all those things, I am not able to accept these amendments."

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" A point of clarification, Sir. When the two amounts are equal, what is the position? "

MR. SPEAKER :—" I cannot allow the hon. Member to speak."

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Let the Hon. Minister give me an answer, Sir. Supposing in a suit for the possession of a property, the court-fee leviable is on Rs. 400 or is Rs. 400, then what is the amount which will have to be taken into consideration for levying court-fee? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I have examined every aspect. Let us not bring in imaginary circumstances. The provisions are quite enough and they will not create difficulties."

The amendment of Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar was, by leave, withdrawn.

30th March 1955]

MR. SPEAKER :—" The question is—

" Add the following proviso at the end :—

" Provided that no fee shall be leviable under the provisions of this Act in the following classes of suits and appeals arising therefrom and such other classes of suits as may be prescribed;

(i) suits by an employee against an employer arising out of the terms of service or wrongful termination of service;

(ii) suits under the Fatal Accidents Act;

(iii) suits for maintenance by a dependant against a person bound by law to maintain such dependant."

The amendment was put and lost.

Clause 21 was put and carried.

Clause 22.

MR. SPEAKER :—" The motion is—

" That clause 22 do stand part of the Bill."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" I move—

" Add the following proviso at the end :—

" Provided that in a suit for money by an employee from his employer, in respect of arrears of wages, any compensation, damages or any other relief accrued out of convention or contract or through an award of an Industrial Tribunal, no fee shall be levied :

Provided further that in respect of arrears of maintenance no fee shall be levied if the amount claimed is less than rupees three hundred."

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the amendment, Sir."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, have we not considered a similar amendment? This is already covered by Sri Krishna Ayyar's amendment."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" These are different, Sir. Further, I refer to arrears of wages, etc."

* SRI P. RANGASWAMY REDDIAR :—" Sir, I think this amendment is not necessary. As it is, maintenance suits are filed by poor persons and they do not pay court-fees in the first instance, but they file suits *in forma pauperis*. And ultimately if the suit is decreed, the defendant is asked to pay court-fees.

" If this amendment is allowed, I think the Government would not get any court-fees out of these suits. I do not think that the intention of the mover of this amendment could be like that. If his intention is to deprive the courts of fees in maintenance suits and other suits contemplated in the amendment, I do not think

[Sri M. Kalyanasundaram] [30th March 1955]

தொழிலாளர்களுக்கு award-ன் படி பணம் கொடுக்கவும் முன் வருவார்கள். அதனால்தான் இந்த திருத்தத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறேன். கனம் நிதி மந்திரியார் அவர்கள் தொழிலாளர்களமேல் கருணைவைத்து இதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, there is a good deal of misunderstanding in this matter. If hon. Members look into clause 2 which we have not yet considered, they will find sub-clause (2) which runs as follows :—

'Where any other law contains provisions relating to the levy of fee in respect of proceedings under such other law, the provisions of this Act, relating to the levy of fee in respect of such proceedings shall apply subject to the said provisions of such other law.'

This is a general provision regarding court-fees. If as a matter of fact under the Industrial Disputes Act or certain other Acts there should be a special provision for the levy of court-fee, it should be made in that Act. That matter should be considered by the Hon. Minister concerned. All those matters relating to labour subject or agriculture subject should be considered by the respective Ministry on their own merits. All those things should not be brought in here. Individual cases of labour dispute or cases under other special laws should not be brought in here. This is a Bill governing the general law relating to court-fees and if special concessions are to be shown in respect of special categories of persons coming under special laws, they should be considered under those laws and provision should be made. I should not be asked here to lay down the labour policy or what should be done in respect of cases under the Industrial Disputes Act. Even though there is joint responsibility we are now considering only general provisions regarding court-fees. The case may be good or may not be good. I am not prepared to go into the merits. All these cases should be dealt with as an amendment to the Industrial Disputes Act or other special laws containing provisions for the enforcement of those laws. I should not be asked to go into the merits of those individual cases and make a statement with regard to the policy of the Government when we are considering a general provision relating to court-fees. That is why I am unable to accept the amendment of the hon. Member relating to the special categories of cases."

11-40 a.m. MR. SPEAKER :—" The question is—

'Add the following provisos at the end :—

" Provided that in a suit for money by an employee from his employer, in respect of arrears of wages, any compensation, damages or any other relief accrued out of convention or contract or through an award of an Industrial Tribunal, no fee shall be levied.

Provided further that in respect of arrears of maintenance no fee shall be levied if the amount claimed is less than rupees three hundred."

30th March 1955]

The amendment was put and lost.

Clause 22 was put and carried.

Clause 23.

MR. SPEAKER :—" The motion is—

'That clause 23 do stand part of the Bill.' "

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Sir, I move the following amendment :—

'For the existing second proviso, substitute the following :—

" Provided further that a suit for enhancement of maintenance shall be instituted in a court which will have jurisdiction to receive a suit for maintenance at the enhanced rates claimed and one for reduction of maintenance shall be instituted in a court which will have jurisdiction to receive a suit for maintenance at the rate which is sought to be reduced." "

The amendment was duly seconded.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I am accepting the amendment subject to the modification that for the words 'at the rate which is sought to be reduced' the words 'at the reduced rate' may be substituted."

MR. SPEAKER :—" Let somebody move it as an amendment to the amendment of the hon. Member Sri Krishnaswamy Ayyangar."

SRI S. PANCHAKSHARAM :—" Sir, I move the following amendment to the amendment of the hon. Member Sri Krishnaswamy Ayyangar :—

'That for the words "at the rate which is sought to be reduced" the words "at the reduced rate" be substituted.'

The amendment was duly seconded.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Before the amendment to my amendment is accepted, I want to make a submission. Usually a suit for reduction or enhancement of maintenance is with reference to a decree that already exists. Suppose there is a decree for an annual maintenance of Rs. 5,000 and that is now sought to be reduced to Rs. 2,000. Then, the court which would have decreed an annual maintenance at the rate of Rs. 5,000 would be a Subordinate Court or a District Court. But when it is sought to be reduced to Rs. 2,000, it is the District Munsif's Court that will have jurisdiction if the amendment proposed to my amendment is accepted. But it should not be the case. That is my submission. When a Court has already decreed an annual maintenance for Rs. 5,000 and if that should be reduced to Rs. 4,000, it will be the Sub-Court alone that will have jurisdiction, of course, the same court which passed the decree previously. If it is to be

[Sri P. Rangaswamy Reddiar] [30th March 1955]

that it is proper. Suitable provisions are made in the Civil Procedure Code to file suits and appeals *in forma pauperis*, i.e., enabling persons who could not pay court-fees to file suits as paupers. Ultimately the recovery of the court-fees will be decided by the court."

* SRI S. RAMALINGAM :—"கனம் மெம்பர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை ஆதரிக்கிறேன். ஏனென்றால் நம் மாகாணத்தில், Shop Employees' Act என்ற சட்டம் இருக்கிறது. கட்டையில் வேலைசெய்யும் ஆட்களுக்கு, முதலாளி ஒரு மாத சம்பளம் கொடுக்கவில்லையானாலும், அல்லது முதலாளி திடீரென்று அந்த வேலை செய்யும் ஆளை நிறுத்தினாலும், அல்லது வேலையிலிருந்து நீக்கினாலும் லேபர் கமிஷனரிடம் அதைப்பற்றி தாவா செய்துகொள்ளலாம் அந்த சட்டப்படி. லேபர் கமிஷனர் அந்த சம்பளத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று அல்லது, திடீரென்று வேலையிலிருந்து நீக்கணதற்காக நஷ்டயீடு அந்த வேலையாளருக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்று தீர்ப்பு செய்வார். ஆனால் அந்தத் தீர்ப்புப்படி அந்த முதலாளியிடமிருந்து பணம் வசூலிக்க, அந்த வேலையாளால் முடிவதில்லை. மறுபடியும், அந்த வேலையான், அதிகாரிகளிடம், பணம் வசூலிக்க முடியாததைப் பற்றி சொன்னால், சிலில் கோர்ட்டில் தாவா செய்து பணத்தை வசூலிக்கும்படி சொல்லுகிறார்கள். அந்த சமயத்தில் இந்த வேலையான் அதிகாரிகள் கொடுத்த தீர்ப்புப்படி பணம் வசூல் செய்ய சிலில் கோர்ட்டுக்கு போக வேண்டியதாக நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. அந்த வேலையான் பாப்பர் *suit* தான் போட வேண்டியதாக இருக்கும். ஆனால் திடீரென்று வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டவுடன், அந்த வேலையான், வேறு இடத்தில் வேலை செய்து சம்பளம் வாங்கினால், அவனுக்கு பாப்பர் *suit* போட சட்டம் இடம் கொடுப்பதில்லை. அவன் பணம் செலவு செய்து *suit* போடும் நிலைமையில் இல்லாமல் ரொம்ப ஏழையாக இருக்கிறான். அதனால் தான் இந்த ஏழை வேலையாளருக்கு, fees கட்டணம் இல்லாமல் அவ்விதமான *suit* போட அனுமதிக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் இந்த திருத்தம் provided that in a suit for money by an employee from his employer in respect of arrears of wages, any compensation, damages or any other relief accrued out of connection or contract, or through an award of an Industrial Tribunal, no fee shall be levied என்பதை இந்த clause-ல் சேர்க்க வேண்டுமென்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்."

* SRI K. PARTHASARATHY :—"Mr. Speaker, Sir, the acceptance of the amendment will produce some difficulties because that will introduce a new class of defendants who will escape liability to pay court-fee and who will be a privileged class. When a suit is filed and if the suit is decreed, the court-fees is included in costs and the defendant is made liable to pay the court-fee also. If the amendment is accepted, the person who is liable to pay maintenance or the employer who is liable to pay wages will become a privileged person and he will escape the liability to pay court-fee. There is absolutely no reason why we should create a privileged class like this and why Government should forego fee. It may be there is some initial difficulty for the person seeking maintenance or a person seeking recovery of arrears of wages. I cannot accept the point mentioned by the hon. Member Sri S. Ramalingam that if a person gets Rs. 30 or Rs. 40 as salary, he will cease to be a pauper. If a person cannot afford to pay court-fee, then he is a pauper and there is enough provision in the Civil Procedure Code to provide for such cases. My submission is this amendment will not be proper because the person ultimately that is enriched will be the defendant, and not the plaintiff."

30th March 1955]

* SRI V. R. NAGARAJAN :—"Sir, Clause 22 of the Court Fees Act which we are now discussing is on the same level as Clause 21. The question raised by the hon. Member who moved the amendment is with reference to the person who is made to pay the court-fee. I submit that neither Clause 21 nor Clause 22 have any direct bearing on the persons who have got to pay court-fee. They indicate the basis on which court-fee has to be paid. Clause 22 provides that in a suit for money (including a suit for damages or compensation, or arrears of maintenance, of annuities, or of other sums payable periodically) fee shall be computed on the amount claimed. As has been pointed out rightly by various hon. Members, there is a special provision providing for poor litigants who figure in courts as plaintiffs to sue *in forma pauperis* without paying court-fees at the first instance. No doubt, if they are successful and if the suit is decreed in their favour, the defendants are made to pay the court-fees to the Government. There would be no difficulty to the plaintiffs who come forward to the court."

"There is also another point, Sir. Supposing a plaintiff's suit fails either because it is a vexatious suit or a totally false suit, the defendant will be asked to pay the cost of the plaintiff even though he is poor. The defendant stands to benefit by the suit if it is dismissed and he gets his cost from the plaintiff. In this view, I oppose the amendment and support the retention of the clause as it is."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—"Sir, நம்முடைய நாட்டிலே 11-37 தொழில் தகராறுகளைத் தீர்ப்பதற்கு ஏற்படுத்தி இருக்கக்கூடிய சட்டங்கள் மிகக்குறைவானதாகும். இந்த சட்டங்களால், தொழிலாளர் களுக்கு போதிய பாதுகாப்பு கிடைப்பதில்லை. கிடைக்கக்கூடிய பாதுகாப்பிலும், அதனுடைய பலனை தொழிலாளர்கள் அனுபவிக்கமுடியாமல், அந்தத் தொழிலாளர் தகராறு சட்டம் அமைந்திருக்கிறது. இப்போது இந்த பிரச்சினையை பொதுவாக பார்க்கவேண்டும். அப்படிப் பார்த்தால் மந்திரி அவர்கள், இதிலே தொழிலாளருக்கு அனுசூலம் செய்ய வேண்டுமென்பதை ஒத்துக்கொள்ளுவார்கள். மந்திரி அவர்களை, தாக்குவதற்காக ஒவ்வொரு சமயத்தையும் நாங்கள் பயன்படுத்திக் கொள்வதாகவும், மந்திரி அவர்கள் பேசிய சோஷியலிசத்தைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்வதானும் மந்திரி அவர்கள் தவறாக எண்ணிக் கொண்டு கோப்படுகிறார்கள். என்னுடைய நோக்கமெல்லாம், இந்தப் பிரச்சினையை, விருப்பு, வெறுப்பின்றி, பார்க்கவேண்டும். அப்படிப் பார்த்தால் இன்றைக்கு Industrial Tribunal பல (awards) தீர்ப்புகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தத் தீர்ப்புகளை முதலாளி நிறைவேற்றுவீட்டால், சர்க்கார், தங்களுடைய ரெவின்யூ தொகைகளை வசூலிப்பதுபோல், அத்தீர்ப்பில் சொல்லப்பட்ட பணத்தை, வசூலித்துக் கொடுக்கலாமென்று சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அப்படி அதிகாரம் இருந்தும், சர்க்கார், அத்தீர்ப்புகளின் படி வசூலித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்களா? இல்லை. இந்த மூன்று வருஷ காலமாக எந்த ஒரு தீர்ப்பின்படியும் சர்க்கார் வசூலித்துக் கொடுத்ததுமில்லை. அதற்காக, எந்த முதலாளியின் மீதும் எந்தவிதமான கேஸ், நடவடிக்கை எடுத்ததுமில்லை. கோர்ட்டு fees இல்லாமல், ஒவ்வொரு தொழிலாளியும், Industrial Tribunal தீர்ப்பின்படி பணம் வசூலிக்க கோர்ட்டில் *suit* போட வசதி யிருந்தால், அந்த தொழிலாளிகள், சுலபமாக அந்த பணத்தை வசூலிக்க கோர்ட்டுக்குப் போக முடியும். அதனால் முதலாளிகள், தொழிலாளருக்குச் சேரவேண்டிய பணத்தைக் கொடுக்க நிர்ப்பந்தமும் ஏற்படும், முதலாளிகளும் உடனடியாக

[Sri S. Panchaksharam] [30th March 1955]

reduction of maintenance. Fresh facts are advanced and fresh judgment is given in this. The munsif's court is given jurisdiction and is clothed with power to give fresh judgment on a fresh set of facts placed before it. It is not sitting in judgment over the decision of the subordinate court at all. It is not reviewing the decision of a superior court at all. To cite an example, when a third party files an objection petition to the attachment of a property in a subordinate court, the subordinate court passes an order either allowing the claim petition or ordering the attachment to continue and allowing execution to proceed. In such circumstances, if the attaching creditor or the defeated decree-holder wants to file a suit, aggrieved by the decision of the subordinate court he can do so before a district munsif's court, if the value of the property is below three thousand rupees or the decree amount is below three thousand rupees. He can question the validity of the order passed by the subordinate court and there is no anomaly in that at all there. There are other instances also wherein the decisions of the subordinate courts are challenged before the district munsif's courts, because the district munsifs are clothed with such authority."

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR :—" Sir, the amendment moved by the hon. Member, Mr. Krishnaswamy Ayyangar, is not necessary. It is not as if another set of circumstances is taken into consideration. He presumes that if the total rate of enhancement or reduction of maintenance is not taken into consideration the case will not go before the proper courts. If there is a case of maintenance fixed at 1,000 rupees which is sought to be enhanced by 2,000 rupees, then according to his amendment, it will go before a munsif's court only and not necessarily before a subordinate court. I feel that the suggestion of the hon. Member, Mr. Panchaksharam, is better. I oppose the amendment moved by Mr. Krishnaswamy Ayyangar."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, of course, arguments may be advanced this way and that way. I think on the whole we can accept the amendment moved by Mr. Krishnaswamy Ayyangar whereby jurisdiction can be decided with reference to the rate of maintenance that is sought to be increased or reduced. If it is sought to be reduced, the reduced sum will form the basis to determine the court that is competent to decide the question. So also, in the case of enhancement, the enhanced maintenance will be the basis on which the competent court that should hear the case will be decided. Therefore, I am inclined to accept the amendment of Mr. Krishnaswamy Ayyangar."

The amendment of Sri Panchaksharam was by leave, withdrawn.

30th March 1955]

MR. SPEAKER :—" The question is—

' For the existing second proviso, substitute the following :—

" Provided further that a suit for enhancement of maintenance shall be instituted in a court which will have jurisdiction to receive a suit for maintenance at the enhanced rates claimed and one for reduction of maintenance shall be instituted in a court which will have jurisdiction to receive a suit for maintenance at the rate which is sought to be reduced." "

The amendment was put and carried.

Clause 23, as amended, was put and carried:

Clause 24.

SRI S. PANCHAKSHARAM :—" Sir, I move—

' In sub-clause (1), line 2, omit " other than documents of title ".

Omit sub-clause (2). ' "

The amendments were duly seconded.

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, I move—

' In sub-clause (2), item (a), add at the end, the words " whichever is less ".

In sub-clause (2), item (b), Explanation, add at the end, the words " but does not include subsidiary documents or title deeds ".

The amendments were duly seconded.

SRI S. PANCHAKSHARAM :—" Sir, sub-clause (1) says—

' In a suit for movable property . . . fee shall be computed where the subject-matter has a market value, on such value or, where the subject-matter has no market value, on the amount at which the relief sought is valued in the plaint.'

I have no objection to this. But I want sub-clause (2) to go. It says—

' In a suit for possession of documents of title, fee shall be computed on one-fourth of the amount or market value of the property secured by the document—

(1) where the plaint alleges denial of the plaintiff's title to the money or the property secured by the document, or

(2) where an issue is framed regarding the plaintiff's title to the money or the property secured by the document :

Provided that, where the allegation in the plaint or the issue framed relates only to a portion of the amount of property, fee shall be computed on one-fourth of such portion of the amount or on one-fourth of the market value of such portion of the property.'

My first objection to sub-clause (2) is because the definition of 12 " documents of title " has not been given correctly. What are noon. documents of title? It is now said—

' The expression " document of title " means a document which purports or operates to create, declare, assign, limit or extinguish, whether in present or in future, any right, title or interest, whether vested or contingent, in any property.'

[Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar] [30th March 1955]

reduced to Rs. 2,000, it will be the District Munsif's Court that will have to disturb the decree of the higher court, if the amendment proposed to my amendment is accepted. There is that absurdity. Therefore it is that I say that when it is sought to be reduced, the court which will have jurisdiction to consider the reduction should be the court which would have jurisdiction with regard to the rate which is sought to be reduced. But if the Hon. Minister still thinks that there is no harm in giving jurisdiction to an inferior court to reduce a rate which is within the jurisdiction of a superior court, I have no objection."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM.—"I agree there is a difficulty as pointed out by the hon. Member, Sri Krishnaswamy Ayyangar. Therefore, we have two principles to be accepted. With reference to enhancement, whichever court has got jurisdiction with regard to the enhanced rate will have the jurisdiction. If it is a case of reduction, the rate provided for already in the decree in existence will be taken to be the rate for the purpose of determining jurisdiction. Therefore, I accept the amendment of the hon. Member, Sri Krishnaswamy Ayyangar, without further amendments."

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR :—"Sir, with regard to reduction, the court which passed the original decree will have jurisdiction. With regard to enhancement, the court which will have jurisdiction at the enhanced rate will have jurisdiction."

SRI K. PARTHASARATHY :—"There was an anomaly, in the draft provision of the Select Committee. The Hon. Minister has accepted an amendment and, therefore, there is no difficulty in regard to that."

"Regarding the wording of the proviso, I wish to make one submission. Clause 53 is the provision relating to evaluation of suits for determining jurisdiction. Sub-clause (1) of that clause reads—

"In a suit as to whose value for the purpose of determining the jurisdiction of courts, specific provision is not otherwise made in this Act or in any other law, value for that purpose and value for the purpose of computing the fee payable under this Act shall be the same."

Therefore, in the second proviso we have to make provision for assessing the value for determining jurisdiction. When we say that a suit has to be instituted in a particular court, we do not say what should be the value for the purpose of jurisdiction. Therefore, I suggest that the second proviso may be worded as follows :—

"Provided further that in a suit for enhancement of maintenance the value for the purpose of jurisdiction shall be the annual maintenance at the enhanced rate and in the case of a suit for reduction of maintenance, the value for the purpose of jurisdiction shall be the annual maintenance at the rate which is sought to be reduced."

That will read better and that will be in consonance with clause 53."

[30th March 1955]

* SRI M. NARAYANA KURUP :—"Sir, it seems to me that if logic were to be applied, for every case where a decree of a particular court is sought to be modified, the jurisdiction must be vested in that court. Apart from the amount sought to be reduced or enhanced, that is the general principle to be adopted. If it is a District Munsif Court's decree that has to be changed—either enhanced or reduced—it must be that court that should have jurisdiction. Suppose a decree for Rs. 3,000 is passed by a District Munsif's Court and it has to be increased by Rs. 1,000. Then, that court will have to consider a claim for Rs. 4,000. To make a change with regard to vesting of jurisdiction in courts in respect of enhancement and reduction is not logical."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"The point for consideration is this. The Munsif Court's jurisdiction is limited to Rs. 3,000. Suppose there is a maintenance decree for Rs. 3,000. Then, suppose an enhancement is asked for. If a suit at that enhanced rate had been brought for the first time, then it would be considered by a Subordinate Court and not by a Munsif's Court. Now, by asking the Munsif's Court to increase the rate already fixed, it gets a jurisdiction over and above the jurisdiction which we have already given. That ordinarily should be decided by a superior court. That is why we are making a provision that where it is a case of enhancement, that enhanced rate should be taken for the purpose of determining jurisdiction. When we say that the rate of maintenance should be taken into account for the purpose of fixing the jurisdiction, then it means that we should follow it up with consequential provisions. Now let us take the other case of reduction in maintenance. Suppose a subordinate court has fixed a certain rate and now reduction is sought for. The reduced rate comes within the jurisdiction of the munsif's court and we should not ask the munsif's court to sit in judgment over the decision of the subordinate court. It should be avoided. Therefore, Mr. Krishnaswamy Ayyangar has suggested that in case of enhancement of maintenance, the enhanced rate should be the relevant factor for consideration of the jurisdiction and in case of reduction of maintenance, the appropriate court having jurisdiction over it should deal with it. That is the principle involved in the amendment."

SRI M. NARAYANA KURUP :—"I think, Sir, that position is correct."

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—"Sir, I am reconsidering my view. An attempt is sought to be made to put an end to an anomaly that may come into existence, that is, a decree passed by a subordinate court may be reviewed by a munsif's court. Sir, the position is not that. The subordinate court might have decided the case on different set of facts placed before it. But circumstances alter and under a different set of circumstances and on different set of facts, the munsif's court is asked to order a

[Sri S. Panchaksharam]

[30th March 1955]

This explanation has been borrowed from section 17 of the Registration Act. 'Movable property,' documents of title cannot be included. That fact has not been taken into consideration. In the last line of the explanation I have read, the last words are 'any property'. The expression 'any property' is one to which I am objecting to; it may mean both movable and immovable property. If documents of title relate to movable property, then this explanation is applicable because the words 'any property' includes both movable and immovable properties."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"We are not concerned with property as such. We are concerned with documents as such."

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—"Let me proceed on that assumption. Suppose there is a movable property. For every movable property, other than documents of title, the valuation will be on the market value. For documents of title, what is the valuation on which you have got to pay? The computation seems to be for possession of documents of title, and fee shall be computed on one-fourth of the amount or on one-fourth of the market value secured in the document. I say, this will create endless troubles for those residing in the City of Madras. In the City of Madras, we raise loans on collateral security. A person goes to a money-lender for loan and if the creditor is willing to advance money, he takes a promissory note from the debtor. On the back of the promissory note, certain documents of title are pledged as security for the money borrowed under the promissory note. That is what is known as collateral security. Suppose I have a property worth Rs. 1,00,000 or Rs. 25,000. Suppose I want to borrow Rs. 5,000. I pledge not only my sale deed but other documents of title also under the custody of the creditor as collateral security. If on the day I discharge my debt of Rs. 5,000 and if my creditor is willing only to return the promissory note but refuses to return the documents of title which I have pledged as collateral security when I borrowed the amount of Rs. 5,000 on the promissory note, then what is the remedy for me who is the debtor? The document is worth Rs. 25,000. I have borrowed only Rs. 5,000. If the creditor acts in an arbitrary way and refuses to give me back the documents of title which I had pledged, then am I to pay a court-fee of one-fourth of Rs. 25,000 or one-fourth of the market value, which in reality would come to at least Rs. 6,000 odd, when all the same I have borrowed only Rs. 5,000 and had discharged my debt? I am sorry this possibility has not been contemplated under this clause. Therefore it is better sub-clause (2) is taken out from this clause 24 and tacked on to clause 50 which provides for all suits not otherwise provided for."

"One more point, Sir. The Collector's certificate is a valuable piece of title and it serves as a valuable document for the purposes of collateral security. Otherwise taken by itself, it is a scrap of paper."

30th March 1955]

[Sri S. Panchaksharam]

If as is provided for in the present sub-clause (2) of clause 24, one-fourth of the market value of the property, that is one-fourth of Rs. 25,000 is asked to be paid as the Court-fee, then it will create endless troubles for those who have borrowed moneys on collateral security in the City of Madras."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—"Sir, I have given two amendments. The first one is—

'In sub-clause (2), item (a) add at the end the words 'while the second states—

'In sub-clause (2) item (b) explanation, add at the end the words "but does not include subsidiary documents or title deeds" '.

Of course the hon. Member Sri Panchaksharam Chettiar has raised the point that if a property worth Rs. 10,000 is offered as a collateral security and if Rs. 1,000 is borrowed on it, then if we apply the present sub-clause (2), the concerned debtor has got to pay one-fourth of the value of the document of title, which no doubt will be causing the heaviest burden on him and which is also not just. It is not specifically stated clearly which documents of title should be reckoned in favour of the plaintiff. Therefore I have said that at the end of sub-clause (2), item (b), the words 'but does not include subsidiary documents or title deeds' may be added. That will solve the problem. If my amendment is accepted, and suppose I have borrowed Rs. 1,000 on a document of title worth Rs. 10,000 which I have offered as collateral security, I need not pay one-fourth of Rs. 10,000, i.e., Rs. 2,500 as Court-fee. Because the meaning of the present explanation was not clear, I have given notice of my amendments. I hope they may be accepted."

* SRI V. R. NAGARAJAN :—"I submit, Sir, that sub-clause (2) of clause 24 is important. Clause 1 deals with movable properties other than documents of title. It deals with suits for recovery of movable properties not being documents. Cases also arise where parties go into Court for a decree for possession of certain documents of title which they have been deprived of or which had been unlawfully taken away from them. Suppose as between two parties, one party thinks that he has been deprived of his right to have a particular document, then that party necessarily goes to Court in such cases. My friend Mr. Panchaksharam says there is no necessity for sub-clause (2). But I am afraid he is not taking the correct view. Sub-clause (2) is necessary. Some members drew our attention to the value of the property comprised in the document. That does not necessarily arise here. It is not our consideration to go into the exact value of the document. They may be worth lakhs or crores of rupees. It is not on the basis of the value of that property, court-fees are going to be collected in such cases. We will have to make certain limits. The Select Committee went into this question. Therefore instead of leaving it nebulous we, in the Select Committee, thought that Rs. 400 will be a reasonable amount. Anyway, in a suit for possession of documents of title, court-fee shall be computed on one-fourth of the amount or market

12-10
p.m.

THE MADRAS COURT-FEES AND SUITS VALUATION
BILL, 1954

[Sri V. R. Nagarajan] [30th March 1955]

value of the property secured by the document. Again we have also stated that where the prayer is for a declaration and for possession of the property to which the declaration relates, fee will be computed on the market value of the property or on rupees four hundred, whichever is higher. So, there is the choice before the plaintiff."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Mr. Speaker, with reference to the difficulties which hon. Member Sri Panchaksharam pointed out, I would like to tell him that when documents of title are given as security and then a certain amount has been borrowed and when anybody wants possession of those documents, they will not come under this provision at all. That is a transaction of mortgage by deposit of title deeds. It will not come under this provision. So, the difficulty pointed out by the hon. Member will not arise. This provision relates to cases for possession of documents of title to which a person was entitled. This has nothing to do with the property as such covered by the documents. Suppose there is a document of title relating to a certain property and it stands in the name of a particular person, but is with some other person. Leaving apart the property covered by the document as such, if the person in whose name the document of title stands, wants to take possession of it from the other person, how is the court-fee to be computed? Again, suppose I entrust some documents of title with a certain person for safe custody. If at a later date, he refuses to return those documents to me, I have the right to move the Court with a prayer that he may be asked to return those documents to me. In such cases, how the court-fee payable is to be computed? In sub-clause (2) we have made it clear how the court fee is to be computed in such cases. It is not our intention to make the value of the property covered by the document of title, as the basis. We have said in this sub-clause that 'fee shall be computed on one-fourth of the amount or market value of the property secured by the document . . .'. Therefore, it is quite necessary to have this sub-clause. We must make the position clear here itself. It should not be left to be decided by courts later on.

" Sir, as for Sri Narayana Kurup's amendment for the addition of the words 'whichever is less', it will not be correct to accept the amendment. Because, a document of title is with reference to a certain amount alone. Suppose it is a mortgage for Rs. 1,000, court-fee will be computed on one-fourth of this amount. Where it relates to some property, the fee will be computed on the market value of the property secured by the document. Thus, it will be seen that one is exclusive of the other and not an alternative. They are two different categories and so the hon. Member's amendment 'whichever is less' cannot be accepted. There are certain documents of title with reference to specific amounts. For example, take a promissory note for Rs. 1,000. In such cases, fee shall be computed on one-fourth of the amount. In the case of sale deeds the fee will be computed on the market value of the property covered by the sale deeds.

THE MADRAS COURT-FEES AND SUITS VALUATION
BILL, 1954

749

30th March 1955] [Sri C. Subramaniam]

" As for the other amendment of the hon. Member for the addition of the words 'but does not include subsidiary documents or title deeds', I am unable to accept the contention of the hon. Member. A document of title will also include ancillary documents. There is no point in excluding them."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Suppose a person 'A' borrows a sum of Rs. 1,000 on the security of a document worth Rs. 10,000. Now, when 'A' wants to get back the document of title, according to the present provisions, there will be some difficulty."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, the Explanation to this clause states,—

'the expression "document of title" means a document which purports or operates to create, declare assign, limit or extinguish, whether in present or in future, any right, title or interest, whether vested or contingent, in any property.'

This is a general Explanation. When a person goes and asks for relief, he will not ask for relief with reference to other documents. He will ask for relief with reference to the main document of title. All other ancillary or subsidiary documents follow as a matter of course. The person entitled to the document of title is entitled to it along with all other documents attached to it. There is no question of asking for possession of other documents as a separate relief. All these subsidiary documents will have to be returned along with the main document of title to which they will be attached. So, I do not think there will be any difficulty in having the provision as it is."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, I am unable to agree with the reply given by the Hon. Minister. In the case of incidental reliefs, the Hon. Minister's contention may be all right. As explained by me previously, if the subsidiary document in respect of a particular transaction was in the possession of some other person, there will be some difficulty. This point has not been met by the Hon. Minister. That is why I say that in respect of the subsidiary documents or title deeds the person concerned should not be asked to pay additional court-fee. There may be cases where these subsidiary documents may be in the possession of some others."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The persons concerned should have taken care to get back those documents."

* SRI S. RAMALINGAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே ஒரு சின்ன சந்தேகம்

'In a suit for possession of documents of title, fee shall be computed on one-fourth of the amount or market value of the property secured by the document.'

என்று clause (2) (a)-வில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வெறும் கடுதாசிக்கு ஏன் சொத்தினுடைய மார்க்கெட் வால்யூவைப் பார்த்துக்கொண்டு அதில் இவ்வளவு பங்கு கோர்ட் ஃபீ கட்ட வேண்டுமென்று விதிக்க வேண்டுமென்பது தான் எனக்குத் தெரியவில்லை. குறிப்பாக ஒரு வீடு ஒரு முனிசிபாலிட்டி எரியாவுக்குள் இருந்தது என்றால் அதனுடைய

[Sri S. Ramalingam]

[30th March 1955]

மார்க்கெட் வால்யூவைக் கண்டு பிடிப்பதற்குள் பல தகராறுகள் ஏற்படும். பிறகு கமிஷன் போட்டு, அவர்கள் அதனை விசாரணை செய்து நிர்ணயிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் வரும். அதற்காக வேண்டி ஐந்து ரூபாய், அல்லது பத்து ரூபாய் அல்லது இருபது ரூபாய் என்று மொத்தமாக fixed ஆக கட்ட வேண்டுமென்று அந்தத் தொகையை நிர்ணயித்துவிடலாம் என்பது தான் என்னுடைய யோசனை. இதை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளும் என்றும் நான் நினைக்கிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, this clause does not relate to mere papers. It relates to documents of title. In the case of other documents which are mere papers, they are governed by separate provisions which deal with documents which are incapable of being valued."

12-20 p.m. * SRI S. PANCHAKSHARAM:—"Mr. Speaker, Sir, I have been very carefully following the reply of the Hon. Minister. He says that sub-clause (2) (a) does not apply to cases of mortgages. I agree. It is applicable only to cases where there is a rival claimant to the document of title. That I presume is the gist of his reply. But the wording in the clause is very wide. Supposing I entrust my documents of title with my friend here and leave the place for a distant place. I come back and demand the document from my friend. He refuses to hand over the document and says: 'No, no. No doubt you entrusted the documents to me but the documents are entitled to be possessed by your brother. He has preferred a claim to me to hand over the documents to him. Therefore you are not entitled to the document and I cannot hand them over to you.' That is, my friend virtually denies my title to the document. Such cases also are covered by the sub-clause. It is so broad. This gives an opportunity to the defendant to enter upon his defence and say the plaintiff is not entitled to the document but a third party has a better title to the document. And therefore when an issue is framed under this clause, I have to pay one-fourth of the money secured by the document."

* SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR:—"Mr. Speaker, Sir, I would request the Hon. Minister to clarify this point, whether it is not better to add the word 'one-fourth' before market value in sub-clause (2) (a) of clause 24. That sub-clause reads as follows:—

"In a suit for possession of documents of title, fee shall be computed on one-fourth of the amount or the market value of the property secured by the document."

Repetition of the word 'one-fourth' before the word 'Market value' would make the position clearer. Otherwise it may be construed that the full market value is contemplated under the sub-clause."

* SRI S. RAMALINGAM:—"ஏற்கெனவே இருந்த பில்லின் செக்ஷன்

26-ஐ. In a suit for a declaration in regard to the validity or invalidity of an adoption or the factum of an adoption, fee shall be payable at the following rates:—

(1) In a District Munsif's Court ... Rupees fifty.

30th March 1955] [Sri S. Ramalingam]

(ii) In the City Civil Court, Madras or a Sub-Court. Rupees one hundred if the market value of the property involved in or affected by the relief is Rs. 10,000 or less and Rs. 500 if it is above Rs. 10,000.

(iii) In the High Court ... Rupees five hundred."

என்று செலக்ட் கமிட்டியில் மாற்றியிருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே மார்க் கெட் வால்யூ பூராவையும் கணக்கு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்பதற்குப் பதிலாக மொத்தமாக, முன்சீப் கோர்ட்டாக இருந்தால் ரூ. 15-ம், சப்-கோர்ட்டாக இருந்தால் ரூ. 50-ம், ஹைக்கோர்ட்டாக இருந்தால் ரூ. 100-ம் கட்ட வேண்டுமென்று ஒரு ரேட்டை நிர்ணயித்துவிடலாம் என்று நான் நினைக்கிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"The difficulty expressed by the hon. Member Sri Kuttikrishnan Nair will not arise at all because the clause says: 'one-fourth of the amount or market value of the property secured by the document'. The word 'one-fourth' governs both the amount and the market value of the property. However I have no objection to accept this verbal amendment. I move Sir, that—

'In sub-clause (2) (a) of clause 24 after the word "or" and before the word "market" insert the words "of the"'

The sub-clause as amended would read as follows:—

'(2) (a) In a suit for possession of documents of title, fee shall be computed on one-fourth of the amount or of the market value of the property secured by the document.'

MR. SPEAKER:—"The question is—

'In sub-clause (2) (a) of clause 24 after the word "or" and before the word "market" insert the words "of the".'

The amendment was put and carried.

* SRI S. PANCHAKSHARAM:—"Sir, about documents of title being entrusted for safe custody, the sub-clause is so broad, that it will cover such cases also. I do not know what the Hon. Minister has to say about this."

* SRI M. NARAYANA KURUP:—"Will it not be better if we put in the explanation at the end 'any right, title or interest, whether vested or contingent in any property in favour of the person claiming it'. If we put that at the end, this difficulty will not arise."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I considered that. The difficulty would be there. That document by itself may not create any interest in the person claiming because that document may stand in the name of somebody else. But a person may become entitled to the document because of later events. Therefore taking the document by itself it may not create any interest in favour of the person claiming it. If I put that here, then it would exclude all the other things, whether persons becoming entitled to it by succession or by assignment and all these things would be avoided. (An hon. Member: 'What about successors and assigns.') I shall consider this again during the third reading of the Bill."

[30th March 1955]

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR :—" I would like to know whether it will not be better to make a distinction between documents standing in the name of the person who claims it or in the name of his successor and a document which stands in the name of a third person, or claims by third parties because of certain events happening afterwards. That involves some declaration. In the other cases, on the face of it he is entitled to it. A distinction can be made between these two sets of cases. In the last line of the Explanation, the wording used is 'in any property'. I would like to know whether it is the intention to include movable properties also."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, the hon. Member Sri Narayana Kurup's point is made explicit. If he will only read sub-clause (2) (b), he will find 'In a suit for possession of documents of title where the plaintiff's title to the money or the property secured by the document is not denied . . .'. It is, therefore, clear that it relates only to such documents. I do agree it is not quite explicit even though sub-clause (2) (b) indicates the class of documents. I shall certainly see whether the position could be improved."

The amendments of Sri Panchaksharam were, by leave of the House, withdrawn.

The amendments of Sri M. Narayana Kurup were, by leave of the House, withdrawn.

Clause 24, as amended, was put and carried.

Clause 25.

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

'That clause 25 do stand part of the Bill.'

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" I move the following amendments standing in my name, Sir :—

(118) (1) In item (a), omit the words "or on rupees four hundred, whichever is higher".

(119) (2) In item (b), omit the words "or on rupees four hundred, whichever is higher".

(120) (3) In item (c), omit the words "or on rupees five hundred, whichever is higher".

(121) (4) In item (d), omit the words "or on rupees four hundred, whichever is higher".

The amendments were duly seconded.

SRI Y. MANJAYA SHETTY :—" I move the following amendments, namely :—

(97) (1) In item (a), for the words "four hundred", substitute the words "one hundred".

(2) In item (b) for the words, "four hundred", substitute the words "one hundred".

The amendments were duly seconded.

[30th March 1955]

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Sir, I move the following amendments standing in my name :—

12-3
p.m

(11) In item (a), omit the words "on the market value of the property or" and the words "whichever is higher".

(12) Add at the end of item (a) the words "but if the market value of the property exceeds Rs. 400, fee shall be computed only on the market value".

(14) In item (b), omit the words "on one-half of the market value of the property or" and the words "whichever is higher".

(15) Add at the end of item (b) the words "but if one-half of the market value of the property exceeds rupees four hundred, fee shall be computed only on one-half of the market value of the property".

(16) In item (c), omit the words "on the amount at which the relief sought is valued in the plaint or" and the words "whichever is higher".

(17) In item (c), add at the end the words "but if the amount at which the relief sought is valued in the plaint exceeds rupees five hundred, fee shall be computed only on such amount".

(19) In item (d), omit the words "on the amount at which the relief sought is valued in the plaint or" and the words "whichever is higher".

(20) Add at the end of item (d) the words "but if the amount at which the relief sought is valued in the plaint exceeds rupees four hundred, fee shall be computed only on such amount".

The amendments were duly seconded.

SRI S. PANCHAKSHARAM :—" Sir, I move—

(218) In items (a), (b) and (d), for "four hundred", substitute "one hundred".

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER :—" The hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar is not in his place. His amendment is not moved."

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, I have given notice of four amendments."

MR. SPEAKER :—" Since amendments similar to the first three amendments have been moved by the hon. Member Sri P. K. Gopalakrishnan, the hon. Member can move his last amendment only."

130th March 1955

SRI S. RAMALINGAM :—“ Sir, I move—

' Insert the following new item :—

" 189) (e) Where the prayer is for a declaration relating to the status of an employee under an employer or a tenant under a landholder, the fee payable shall be rupees five." " " "

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Sir, I second the amendment.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ Sir, I am not moving the other amendments.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Sir, there are four amendments standing in my name. I move—

(255) In item (a), for the words "rupees four hundred", substitute the words "rupees two hundred".

(256) In item (b), for the words " rupees four hundred ", substitute the words " rupees two hundred ".

(257) In item (c), for the words "rupees five hundred", substitute the words "rupees two hundred".

(258) In item (d), for the words "rupees four hundred", substitute the words "rupees two hundred". "

SRI S. RAMALINGAM :—“ Sir, I second the amendments.”

MR. SPEAKER :—" The clause as well as the amendments are before the House for discussion."

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ Sir, this clause relates to declaratory suits and it will create hardship if provision is made for a minimum fee in such suits. According to this clause, a minimum court fee of Rs. 30 will have to be paid as the fees computed on a minimum of Rs. 400. There may be cases of poor tenants, vegetable gardeners, who may be disturbed of their possession by certain neighbours who are influential and rich and if the tenant wants to get a declaration that he may not be disturbed, then he will have to pay a minimum of Rs. 30 as court-fees. After the passing of the Malabar Tenancy (Amendment) Act of 1954, there have been numerous cases in Malabar where poor ulkudidars and tenants have been disturbed by the landlords. Their only remedy will be to take recourse to a court of law and if a minimum court-fee of Rs. 30 has to be paid to get an injunction and declaration, they will not be able to go to a court. Influential and rich persons can resort to unlawful methods and there won't be any check against these. So the provision for computing the relief at a minimum of rupees four hundred must be removed and the remaining portion of the clause may be allowed to remain. I hope the Government will appreciate the difficulties involved. In case the Government are unable to accept this, they may at least accept the amendment of the hon. Member Sri S. Panchaksharam fixing the minimum at which court-fee should be computed at Rs. 100 instead of Rs. 400.”

30th March 1955]

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ Sir, I wish to mention only one thing. Title suits are filed even by paying a court-fee of Re. 1-1-0, Rs. 5 and Rs. 10. Now for every title suit a minimum court-fee of Rs. 30 should be paid. I request the Hon. the Finance Minister to accept some compromise formula. It need not necessarily be Rs. 100. Some figure less than Rs. 400 may be accepted.”

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“ Sir, my amendments are all of the same type. If the amendments are accepted, sub-clause (a) of clause 25 would read thus : ‘ where the prayer is for a declaration and for possession of the property to which the declaration relates, fee shall be computed on rupees four hundred, but if the market value of the property exceeds Rs. 400, fee shall be computed only on the market value.’ So up to a particular stage, the fees will have to be computed on Rs. 400 whatever may be the value of the property, but when the value of the property exceeds Rs. 400, it will have to be computed only on the market value of the property. The amendments moved to the other sub-clauses also are of the same type. If the amendments to sub-clause (a) are not accepted, the other amendments also will share the same fate.”

[illegible]

* SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ I submit, Sir, that the minimum is really uncalled for. In the existing Court Fee Act, we do not have any such minimum. Since I am perfectly certain that

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [30th March 1955]

the Hon. Finance Minister is sympathetic to the poorer classes, as he said that the litigants would be getting a reduction of Rs. 7-8-0 from Rs. 11-4-0, here also the minimum usually affects only the small classes of litigants. The property minimum would act to the detriment of the poorer sections of the litigants. Therefore there is no justification in levying court-fee in respect of properties which are petty or small. Then, I submit, since compromise may dominate, it may still further be reduced."

* SRI K. PARTHASARATHY :—" Sir, it is common knowledge that suits relating to immovable properties take much of the time of the courts. That is why it was thought that a minimum fee should be provided for. Anyhow, the fixation of Rs. 400 as the minimum value will result in levy of Rs. 30 as court-fee in such suits. This will be a great hardship. Therefore, it is worth considering whether it should not be reduced and I think Rs. 200 as the minimum value would be the right thing. I hope the Hon. Finance Minister would consider this aspect and the Government may accept one of the amendments on that point.

"Some hon. Members on the other side—though one member spoke in Malayalam I was able to understand him—seem to be under the impression that this provision will apply to suits between landlord and tenant. That is not the case. In respect of suits between tenants and landlords, there is a separate provision in clause 43 and that will not inflict any hardship and the tenant will get the benefit of reduction in rate in this Bill from 11½ per cent to 7½ per cent of *ad valorem* fee."

* SRI S. RAMALINGAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே இந்த செக்ஷன் 25 (ஏ) பிரகாரம் டிக்ளரேஷன் ரேட் சொத்தினுடைய மார்க்கெட் வால்யூ அல்லது நானூறு ரூபாய் ஆகிய இரண்டில் எது அதிகமோ அதைக் கட்ட வேண்டுமென்று சொல்லியிருப்பதையே நீக்கிவிடவேண்டுமென்பதுதான் என் நோக்கம். குறைந்த பட்சம் 400 ரூபாய் கட்ட வேண்டுமென்று சொன்னால் பலருக்கு கஷ்டம் ஏற்படும். இதைப்பற்றித் தான் மலையாளத்தில் பேசிய அங்கத்தினரும் குறிப்பிட்டார்கள். குறிப்பாக ஒரு நிலச்சுவாந்தார் அவருடைய நிலத்தில் வேலை செய்துகொண்டிருக்கிற ஒரு தொழிலாளியை நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றிவிடுகிறார் என்று வைத்துக் கொள்வோம். நிலத்திலிருந்து விவசாயிகளை வெளியேற்றுவது மிகவும் சர்வசாதாரணமாக நடக்கிறது. இதற்கும் போலீஸாரும் உதவியாக இருக்கிறார்கள். இப்படி அக்கிரமமாக வெளியேற்றப்பட்ட ஒரு விவசாயி, அந்த நிலம் தன்னிடமே விவசாயம் செய்வதற்குக் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று அவன் 30 ரூபாய் கோர்ட்டு *fee* கட்ட வேண்டி வரும். இது நியாயம் அல்ல என்பதே என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

"இதைப்போலவே ஒரு முதலாளி தன்னிடம் வேலை பார்த்துக் கொண்டிருந்த ஒரு தொழிலாளியை பல காரணங்களைக் காட்டி அக்ரமமாக வேலையை விட்டு நீக்கிவிட்டார் என்றால் அந்தத் தொழிலாளி தன்னை வேலையை விட்டு நீக்கியது தப்பு என்று மனுச் செய்துகொள்ளவேண்டுமென்றால் அவரும் 30 ரூபாய் இந்தச் சட்டத்தின் பிரகாரம் கோர்ட்டு *fee* கட்ட வேண்டி வரும். இது நியாயமல்ல. ஏழைகளுக்குச் சலுகை கொடுப்பதில் தனக்கு எதுவும் ஆட்சேபனை கிடையாது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அது உண்மையாக இருந்தால் அவர்கள் நாமின் லாக ஒரு 5 ரூபாய் கட்டி மனுப்போட்டாலே போதும் என்று சர்க்கார்

[30th March 1955] [Sri S. Ramalingam]

ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதற்காகத்தான், நான் என்னுடைய திருத்தத்தை பிரேரேபித்திருக்கிறேன். இதை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, we are dealing with legislation and the actual condition prevalent in the State has to be taken into consideration and that is my submission. It has become the practice at least in the area from where I come that landlords, evict tenants, especially the *ulkudidars*. On the declaration by responsible persons on the Treasury Benches and also from the report of the Agrarian Reforms Committee of the Congress Legislature Party, it is expected that land reforms are going to be enacted soon. So landlords are trying their utmost to see that these tenants are evicted. As a matter of fact, I have my own experience where a Harijan woman was evicted in Nareth village. She wanted to file a suit for declaration of her right over the property, that is, her *ulkudidarship* and also take an injunction and restrain the other person from entering the house. In such cases, if the market value is taken it would be a great hardship. Supposing a hut is worth Rs. 100, then the half value would be Rs. 50; the tenant may be in a position to get his or her claim established. In the same way let us suppose a tenant is cultivating horsegram. After all the crop may be worth Rs. 50 but if the minimum limit prescribed is accepted, the tenant will be in a very difficult position for want of finance to get his right established. I fear if this minimum is accepted, there will be so many trespasses of landlords and this clause will enable the landlords to trespass over the property of the poor. I request Government may kindly accept the amendment."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த குறைந்தபட்சத் தொகையை நிர்ணயித்து இருப்பதானது ஏழைகளைத்தான் பெரிதும் பாதிக்கும். இப்போது ஒரு தொழிலாளியோ அல்லது ஆபீஸ் உத்தியோகஸ்தரோ, ஒரு குமாஸ்தாவோ வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டுவிட்டால், வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டது தவறு என்றும் சட்டம்கோதாப்படி ரூ. 15 கட்ட வேண்டும். அதற்கு சமமாக கிட்டத்தட்ட தொகை 200 ரூபாய் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இப்போது சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கிறதிலே 400 ரூபாய் மதிப்பு இருக்கவேண்டும் என்பது சர்க்காரின் நோக்கமாக இருக்கிறது. அப்படியானால் கிட்டத்தட்ட இரண்டு மடங்காக உயர்த்தப்பட்டுவிடுகிறது. நான் கேட்பது 200 ரூபாய் குறைந்த பட்சம் இருக்கவேண்டும் என்பது. இந்தக் குறைந்த பட்ச தொகையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, points were raised by Mr. Nambiar and Mr. Kunhan regarding landlords and tenants. All those cases are covered by clause 43 wherein we have made detailed provisions regarding illegal ejectment, etc. But this clause is with reference to other categories. As far as this minimum value is concerned, hon. Members, specially lawyer members, would know how it is only this class of cases that involve protracted litigation and contentious litigation. If we put Re. 1 or even As. 8 or As. 4 there will be lot of cases of titles to properties and mere declarations and consequential injunction, etc. Therefore, it is necessary there

[Sri C. Subramaniam] [30th March 1955]

should be a minimum fixed, especially for suits of declaratory nature. There will be anomalies and they have to be removed. That is why the Select Committee came to the conclusion that a minimum should be fixed. We thought Rs. 30 would be reasonable. But considering the fact that there has been pressure from all sides, some reduction in that I shall agree to. Instead of Rs. 400 I shall make it Rs. 300. (An hon. Member: Make it Rs. 200). No further bargaining, please. I have already agreed to Rs. 300 or the market value whichever is higher. So also in clause (b), it would be Rs. 300 instead of Rs. 400. Subject to this, I am not accepting any other amendments."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, I agree that some aspects of the issues raised by some of us are covered by clause 43. With regard to prayers for injunction and restraint, just asulkudidar's right, there is no special provision in clause 43. That is why we want that this amendment should be accepted."

12-50
p.m.

SRI S. RAMALINGAM :—" When a worker has been illegally dismissed by an employer and if he comes to court for an injunction of the order issued by the employer, he should pay Rs. 400. So, I want the Government to accept my amendment which seeks to fix Rs. 5 only as court-fee to enable the workers to go to court and get justice."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I have already explained that this is a general provision for levy of court-fees. I think the hon. Member should address the hon. Minister for Labour to give concessions for all these classes of cases. The Industrial Disputes Act or the relevant Act should be amended for that purpose."

The amendments of the hon. Member Sri Y. Manjaya Shetty were, by leave of the House, withdrawn. (97 and 98.)

MR. SPEAKER :—" The question is—

' In item (a), omit the words " or on rupees four hundred, which is higher " ' "

The amendment was put and lost. (118.)

MR. SPEAKER :—" The question is—

' In item (b), omit the words " or on rupees four hundred, whichever is higher " ' "

The amendment was put and lost. (119.)

MR. SPEAKER :—" The question is—

' In item (c), omit the words " or on rupees five hundred, whichever is higher " ' "

The amendment was put and lost. (120.)

MR. SPEAKER :—" The question is—

' In item (d), omit the words " or on rupees four hundred, whichever is higher " ' "

30th March 1955]

The amendment was put and lost. (121.)

The amendment of the hon. Member Sri S. Panchaksharam was, by leave of the House, withdrawn. (218.)

The amendments of hon. Member Sri Krishnasamy Ayyangar (Nos. 11, 12, 14, 15, 16, 17, 19 and 20) were, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' Insert the following new item :—

" (e) where the prayer is for a declaration relating to the status of an employee under an employer or a tenant under a landholder the fee payable shall be rupees five " ' "

(No. 189) The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' In item (a), for the words " rupees four hundred ", substitute the words " rupees two hundred " ' "

In item (b), for the words " rupees four hundred ", substitute the words " rupees two hundred " ' "

In item (c), for the words " rupees five hundred ", substitute the words " rupees two hundred " ' "

In item (d), for the words " rupees four hundred ", substitute the words " rupees two hundred " ' "

The amendments were put and lost. (Nos. 255, 256, 257 and 258.)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I beg to move—

' In item (a), for the words " rupees four hundred ", substitute the words " rupees three hundred " ' "

In item (b), for the words " rupees four hundred ", substitute the words " rupees three hundred " ' "

MR. SPEAKER :—" Amendments moved—

' In item (a), for the words " rupees four hundred ", substitute the words " rupees three hundred " ' "

In item (b), for the words " rupees four hundred ", substitute the words " rupees three hundred " ' "

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" I am speaking on the amendment moved by the hon. Minister. I am grateful to him for accepting the contention of some of us on this side that the amount fixed is too high. May I know, Sir, why the hon. Minister has accepted Rs. 300 and not Rs. 200. I want some clarification on that, as to why he has a special aptitude for Rs. 300. There is nothing to be lost by the Government if they accept Rs. 200 as they themselves have declared that this is not a taxation measure, in spite of the fact that the Hon. Finance Minister has explicitly

[30th March 1955]

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" The Leader of the House himself said that it was a Money Bill. Therefore, we were all under the impression that this was a Money Bill. Now that that point has been raised, we want some time to go through it."

MR. SPEAKER :—" The Leader of the House is not the final authority. According to the Constitution, the Speaker is the final authority on such matters."

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—" Sir, I move the following amendment :—

' In sub-clause (1), for " fifty ", substitute " twenty-five " . '

The amendment was duly seconded.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" Sir, I move the following amendment :—

' (122) In item (i), for the word " fifty ", substitute the word " fifteen " . '

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER :—" Clause 26 as well as the amendments thereto are before the House for discussion."

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—" My amendment is with reference to clause 26 (i), that is, with reference to the fee payable in a District Munsif's Court. The fee prescribed is Rs. 50. I want it to be reduced to Rs. 25. My reasoning is this. Under the existing enactment, we have to pay only Rs. 15, a fixed amount, and get a declaration regarding the status of adoption. But that amount of Rs. 100 is not sought to be raised in the case of the Sub-Court. Unless the Government contemplate to give effect to the recent Act with reference to enhancement of jurisdiction of the District Munsif's Court from Rs. 3,000 to Rs. 5,000 the enhancement of the fee to Rs. 50 is not justified. I suggest that the fee may be proportionately reduced to Rs. 25 or Rs. 30."

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" Sir, this clause enhances the rate of fee for declaratory suits relating to adoption. According to Schedule II, Article 17-A (iii) of the present Act to obtain a declaration that an alleged adoption is invalid or never in fact took place or to obtain a declaration that an adoption is valid, if the plaint is presented in a District Munsif's Court, the fee payable is Rs. 15. At present, in the case of the City Civil Court also the fee payable is Rs. 15. So, it is now a case of enhancement. I hope the Government will explain why such an enhancement is made. If only a satisfactory explanation is given, we can agree to raise it to Rs. 50. Otherwise, the rate of Rs. 15 may be accepted. The rate now prescribed in the case of a City Civil Court is Rs. 100 whether the value is Rs. 3,000 and below, or Rs. 10,000 and below. Therefore, this is a very steep enhancement. It is quite unwarranted."

[30th March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Adoption suits are always the most contentious suits. While getting a declaration, the person concerned becomes entitled to the entire property of another person. Therefore, it is necessary to fix a fairly high fee. That is why it has been fixed at Rs. 50. If the case goes to a Sub-Court, because the value of the property involved is more than Rs. 3,000, a fee of Rs. 100 is fixed up to Rs. 10,000 and Rs. 500 if it is more than Rs. 10,000. The Select Committee went into the whole matter and decided upon these rates."

SRI S. PANCHAKSHARAM :—" In that case, the fee in the case of a Sub-Court and City Civil Court may also be raised to Rs. 200 or Rs. 300."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I have no objection to increase it. But even for that, there should be some amendment. Simply because it is an increase, I cannot move it as a Government amendment."

The amendment of Sri S. Panchaksharam was, by leave, withdrawn.

The amendment of Sri P. K. Gopalakrishnan (No. 122) was put and lost.

Clause 26 was put and carried.

Clause 27.

MR. SPEAKER :—" The motion is—

' That clause 27 do stand part of the Bill. '

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" Sir, I move the following amendments :—

' (123) In item (a), omit the words " or on rupees four hundred, whichever is higher " . '

' (124) In item (b), omit the words " or on rupees five hundred, whichever is higher " . '

' (125) In item (c), omit the words " or on rupees four hundred, whichever is higher " . '

The amendments were duly seconded.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" I am not moving my amendments."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" I suggest that the amendment moved by the Government to the previous clause may be adopted here also."

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR :—" Suits for injunction are for remedies in case some unforeseen emergencies crop up and when the right of possession is invaded unexpectedly by strangers or trespassers. In such cases it would be inadvisable to levy a right rate of fee because the party must be able to get the remedy as

[Sri E. L. Raghava Mudaliar] [30th March 1955]

cheaply and as expeditiously as possible. That was why only a nominal fee was levied even under the old Act. As the Finance Minister has agreed to reduce the rate to Rs. 300 in clause 25, I request him to agree to reduction here also."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"There will be a Government amendment to reduce this also from Rs. 400 to Rs. 300."

* SRI V. R. KRISHNA AYYAR:—"I would commend to the Hon. the Finance Minister to extend that concession to cases covered by sub-clauses (b) and (c) also because usually injunction relief is what is required emergently. There are umpteen cases of injunction suits where the value of the subject-matter—not immovable property—may be petty. In such a case, if he is to pay Rs. 500, it will be a hard thing."

1-10 P.M. THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"We have retained in clause 25 (c) the 500 rupees limit. Clause 27 (b) deals with cases similar to those dealt with in clause 25 (c) and so this limit should remain as it is. Clause 27 (c) corresponds to clause 25 (d) and so the limit of 400 rupees should remain here also. We have to be consistent and I have no objection to the limit of 300 rupees being applied to cases dealt with in clause 27 (a)."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN:—"Sir, as the Government have agreed to reduce the limit in sub-clause (1) to 300 rupees, I withdraw my amendments."

The amendments 123, 124 and 125 were, by leave of the House, withdrawn.

* SRI S. PANCHAKSHARAM:—"Sir, I had given notice of an amendment to omit this clause itself. I have just one argument to advance why I did so. Clause 25 deals with suits for declaration. Sub-clause (b) says:—

Where the prayer is for a declaration and for consequential injunction and the relief sought is with reference to any immovable property, fee shall be computed on one-half of the market value of the property or on rupees four hundred, whichever is higher."

This has been reduced to three hundred rupees now. I feel clause 27 is either overlapping or unnecessary. It says—

"In a suit for injunction (a) where the relief sought is with reference to any immovable property and (i) where the plaintiff alleges that his title to the property is denied, or (ii) where an issue is framed regarding the plaintiff's title to the property, fee shall be computed on one-half of the market value of the property or on rupees four hundred, whichever is higher."

This limit is now sought to be reduced to 300 rupees. I submit, Sir, that in view of the present clause 25 (b), clause 27 is unnecessary because declaration and consequential injunction are things which come under clause 27 are also covered by sub-clause 25 (b). Any person who goes to a court of law and prays for an injunction with reference to an immovable property must get his title established first by a declaration before he can apply for this relief. On his prayer for declaration he does not pay any court-fee because injunction is the main relief for which court-fee is paid. The

[Sri S. Panchaksharam]

declaration prayer is only ancillary. But in a suit for declaration and possession, he has to pay court-fee similarly for possession. Therefore, when clause 25 (b) is going to cover all cases, including those in which the title is denied—for, unless the title is established, one cannot apply for relief—I feel clause 27 is absolutely unnecessary. Sir, here I would like to cite an example. Under section 7 (iv) (c) as it exists in the present Court Fees Act, where a person seeks to obtain a declaratory decree with consequential relief with reference to any immovable property, he can pay just half the court-fee, as calculated under section 7 (v) of the same Act. There is section 7 (iv) (d) which deals with mere injunctions. In cases where mere injunction is prayed for, section 7 (iv) (b) is not pressed into service at all, but only section 7 (iv) (c). Similarly, when clause 25 (b) deals with declaration and consequential injunction, I feel clause 27 is unnecessary. The Government may think over this matter and come to a decision."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, there are two things. One is declaration followed by consequential relief. This is merely for an injunction. This class of suits is very well-known, wherein the title is not denied but a certain amount of infringement of rights of enjoyment of the property is made. The injunction may be a mandatory one or other categories of injunction. But there will have to be a separate provision for the purpose of calculating the court-fee in cases in which the title to the property itself is denied."

* SRI S. PANCHAKSHARAM:—"Sir, what the Hon. the Finance Minister says is not clear to me. He says that if the title is not denied, the case comes under some other class. Suppose a man wants to escape payment of full court-fee. He can simply say: 'Declare my title and grant me injunction.' If he says that, he comes to pay only half the court-fee and he escapes the full fee."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Why half? He will have to pay the full fee. I move—

'That in sub-clause (a) (ii), for the words "four hundred", substitute "three hundred".'

MR. SPEAKER:—"I shall put the Government amendment to vote. The question is—

'That in sub-clause (a) (ii), in the last line, for the words "four hundred", the words "three hundred" be substituted.'

The amendment was put and carried.

Clause 27, as amended, was put and carried.

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [30th March 1955]

stated in his speech when he introduced the budget that this is a taxation measure. But apart from that, there is no harm if he accepts the figure that we have given. I hope the hon. Minister will enlighten us on that point."

* **SRI S. RAMALINGAM** :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே சர்க்கார், items (a) and (b) ஆகிய இரண்டுக்கும் 400 ரூபாய் என்றிருக்கிறதை 300 ரூபாயாக குறைத்துக் கொள்ளக்கூடியதாயிருக்கிறது. Items (c) and (d) யில் 500, 400 என்றிருப்பதைக் குறைத்துக்கொள்ள மறுக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் தெரியவில்லை. சி-யில் இருக்கிறது. (ஆங்கிலத்தில்) பாதகம் அடைந்தவர்களுக்கு பிரத்யேக உரிமை வேண்டும். 500-க்கு 35, 40 ரூபாய் 400 ரூபாய் என்றிருப்பதையும் குறைத்துக் கட்டும்படி இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

* **SRI M. KALYANASUNDARAM** :—"பி ரொம்பவும் முக்கியமானது. அதிலேதான் சட்ட விரோதமானது என்று தொழிலாளர்களையும், உத்தியோகஸ்தர்களையும் வேலையிலிருந்து நீக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதற்கு 300 ரூபாய் என்றாவது செய்ய முடியுமா?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"The main reason why I agreed to an amendment of sub-clauses (a) and (b) is these suits will relate to land and the poor agriculturists should be shown some concession. That is why I have agreed to substitute Rs. 300 in the place of Rs. 400. As far as others are concerned, they will be in a position to pay when compared to the agriculturists. That is why I am not in favour of giving any reduction in either sub-clause (c) or (d). Then, Sir, the hon. Member Sri Narayana Nambiar wanted to know why I chose the figure Rs. 300 and not Rs. 200. I do not want to show that I am resisting any attempt on the part of the hon. Members to have the figure reduced. I wanted to have a compromise, and that is why I chose the middle figure Rs. 300 between Rs. 400 and Rs. 200 as a sort of compromise."

MR. SPEAKER :—"The question is—

In item (a), for the words "rupees four hundred", substitute the words "rupees three hundred".

In item (b), for the words "rupees four hundred", substitute the words "rupees three hundred".

The amendments were put and carried.

MR. SPEAKER :—"The question is—

Clause 25 as amended do stand part of the Bill."

Clause 25 was put and carried.

Clause 26.

MR. SPEAKER :—"The question is—

Clause 26 do stand part of the Bill."

SRI S. RAMALINGAM :—"Before the Select Committee stage Clause 27 originally stood as follows :—

In a suit for a declaration in regard to the validity or invalidity or in validity of an adoption or the factum of an adoption, fee shall be computed on one-half of the market value of the property (movable and immovable) involved in, or affected by, the relief."

[30th March 1955]

[Sri S. Ramalingam]

"But at the Select Committee stage, it has been reduced at one stage and enhanced in another stage. It has been reduced to Rs. 50 in a District Munsif's Court and in the City Civil Court, Madras, or a Sub-Court or a District Court to Rs. 100 if the market value of the property involved in or affected by the relief is Rs. 10,000 or less. It has been enhanced to rupees five hundred if the market value is above Rs. 10,000.

"10,000 ரூபாய்க்கு மேல் இருந்தால் 500 ரூபாய் கட்டவேண்டுமென்றிருக்கிறது. ஆனால் மார்க்கட் விலைப்படி 7½ சத விகிதம் என்றால் 5 ஆயிரத்திற்கு 375 அதிகமாகிறது. 7½ சத விகிதம் 12 ஆயிரத்திற்குப் பார்த்தால் கூட 450 ரூபாயாகிறது. 500 ரூபாயாகவில்லை. ரேட் உயர்த்தப்பட்டிருந்தது. செலக்ட் கமிட்டி ஸ்டேஜில் 500 ரூபாய் என்று எப்படி போடலாம்? இதற்கு கவர்னர் அவர்களுடைய உத்திரவு வாங்கியிருக்கிறார்களா என்பது தெரியவில்லை. அப்படி வாங்கவில்லையானால் அதைப்பற்றி விவாதிக்க அனுமதி கொடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"It has already been explained that this is not a taxation measure and this is a fee. Therefore, there is no question of the Governor's sanction arising here."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—"That explanation is not correct. This is a money Bill."

MR. SPEAKER :—"This is not a money Bill."

SRI S. RAMALINGAM :—"I want to read a portion from the budget speech of the Hon. Minister Sri C. Subramaniam—

The new taxation measures, viz., Agricultural income-tax on plantation, betterment levy and the levy of Court fees"

MR. SPEAKER :—"Fees is different from taxation.

"You must make a difference between fees, cess and taxes. This is not a taxation measure. Fees is different from tax."

* **SRI M. NARAYANA KURUP** :—"When the Bill was referred to the Select Committee a question was raised as to why it was not referred to a Joint Select Committee. The Government spokesman then said that this being a Money Bill, the hon. Members of the other House could not be included in the Select Committee and that was why they were invited as *ad hoc* members of the Committee."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"That is true. I was also under the impression that this was a Money Bill. But after consulting our legal luminaries, finally it was decided that this would not come under a Money Bill and this would only be a fee.

"I do not think the Speaker has at any time given a ruling *ipso facto* on this point."

MR. SPEAKER :—"I have never said that it is a Money Bill. Prof. Saligman, in his book gives the difference between tax, fee and cess."

[30th March 1955]

Clause 28.

SRI S. PANCHAKSHARAM :—" Sir, I move—

' (221) For " one-fifth ", substitute " one-tenth "; for " two hundred " substitute " one hundred " and for " one thousand ", substitute " five hundred ".' "

The amendment was duly seconded.

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—" Sir, after all, in matters relating to trust property, it is only very few people, public-minded people, who come forward and make attempts to set right affairs of mismanaged trusts. In such cases, if the court-fee is going to be so prohibitive as this, I do not think any public man will come forward and waste money on litigation. In consequence, the trust will get into continued mismanagement and it will not be properly administered at all."

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR :—" Sir, in such cases as the hon. Member was enumerating just now, if the fee is reduced to a ridiculously low figure, certain busy bodies who are interested in such cases will take up the work and go in for all sorts of frivolous suits. In order to avoid such a prospect, it should be enhanced. If it cannot be enhanced, let it be retained at the level at which it is now."

SRI S. PANCHAKSHARAM :—" I withdraw my amendment."

The amendment (221) was, by leave of the House, withdrawn. Clause 28 was put and carried.

Clause 29.

SRI S. PANCHAKSHARAM :—" Sir, I move—

' (222) For " fourth hundred ", substitute " fifty ".' "

The amendment was duly seconded.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" Sir, I move—

(126) Omit the words " or on rupees four hundred, whichever is higher ".' "

The amendment was duly seconded.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Sir, I move—

' (289) For the words " one-half of the market value of the property.....whichever is higher ", substitute the words " rupees two hundred, but if one-half of the market value of the property exceeds rupees two hundred, fee shall be computed on one-half of the market value of the property ".

(129) Re-number the existing clause as sub-clause (1) of that clause, and insert the following as sub-clause (2) :—

" (2) Where the property has no market value, the plaintiff shall, having regard to the magnitude and

30th March 1955] [Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar]

importance of the property, state in the plaint a reasonable amount as the value of the suit for jurisdictional purposes, and the court-fee in such a suit shall be paid at the following rates :—

When a plaint is presented to—

- (i) A District Munsif's Court ... Rupees fifteen.
- (ii) The City Civil Court, Madras, Rupees one hundred.
or a Sub-Court or a District Court.
- (iii) The High Court ... Rupees one hundred and fifty."

The amendments were duly seconded.

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" Sir, this clause covers disputes that may relate to lands in which agricultural labourers and tenants may be involved. I hope the Government will accept my amendment to remove this limit of four hundred rupees. In case they are not willing to do it, they may extend the principle they adopted with regard to one or two clauses already approved, to this clause also and make the limit Rs. 300."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, of course, suits referred to by the Hon. the Finance Minister a little while ago are very complicated. But the scope for suits under clause 29 is very limited. It is only with respect to possession and so, there will be no complication at all here. I would go a step further and say that the limit may be reduced to a figure lower than 300 rupees. If that is not possible, let it stand at 300 at least."

* SRI K. PARTHASARATHY :—" Sir, I would also like to suggest that the scope of suits under section 9 of the Specific Relief Act is very limited. The court goes into the question of previous possession only and the time taken by it for doing so is also short as compared with other land suits. I want the limit to be reduced further than three hundred rupees. It may be put at 200 rupees."

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—" Sir, the scope of section 9 of the Specific Relief Act is very limited so far as such suits are concerned. The Government have provided in another place that in respect of title to the property, fee shall be computed on one-half of the market value of the property or three hundred rupees. Here it is one-half of the market value of the property or four hundred rupees. Far from being three hundred rupees it is Rs. 400, it should be 150 rupees. I hope the Government will accept it."

* SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Under the present Court Fees Act also and under section 9 of the Specific Relief Act, it is only ' half ', in case wherein recovery of possession is sought and where the question of title has to be gone into. Here also that principle holds good. But under clause 30 dealing with all suits, the minimum is fixed as Rs. 400. I think it should be modelled on previous lines and I do hope the Hon. Minister would extend his indulgence to have the figure reduced to Rs. 200."

[30th March 1955]

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR :—“ I think the minimum should be reduced to Rs. 200. Apart from the fact that there may be an enquiry, I do not think that it is the final remedy. Further a suit can be preferred for the declaration of title. Therefore taking into consideration these facts, I think the minimum could be reduced to Rs. 200, viz., one-half of what it is now.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I am agreeable to reduce it to Rs. 200 instead of the present Rs. 400. (Cheers.) I move—

‘ For the words “ four hundred ” in the last line of clause 29, substitute the words “ two hundred ”. ’

MR. SPEAKER :—“ Then do all the hon. Members who have given notice of amendment withdraw their amendments? ”

By permission of the House, the amendment of Sri P. K. Gopalakrishnan (126) was withdrawn.

MR. SPEAKER :—“ Is Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar withdrawing his amendment? ”

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“ I thought I would be heard and I would be allowed to speak on my amendment. Suit for possession under the Specific Relief Act may be with regard to property which has got a market value and it may also be with regard to property which cannot be estimated in terms of money, that is, whose value cannot be estimated in terms of money. Suppose a temple is trespassed upon or is taken possession of by a gang of dacoits and it has to be got back from that gang. What is the fee to be computed in respect of such recovery of a temple? The temple has no market value. Its value cannot be estimated in terms of money. In such cases notional value will be given by the plaintiff for purposes of jurisdiction. No provision has been made for such cases in the Bill. My amendment No. 29 makes a provision that in such cases, where the property has no market value, the plaintiff shall, having regard to the magnitude and importance of the property, state in the plaint a reasonable amount as the value of the suit for jurisdictional purposes, and the court-fee in such a suit shall be paid at the following rates. If the suit presented in a District Munsif's Court, the fee shall be Rs. 15; if it is presented in a Sub-Court a different sum may be fixed. No provision has been made for such classification of properties in the present Bill and my amendment makes provision for such classification of property. Therefore I request that the Government may accept my amendment.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do not think it is necessary to accept Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar's amendment. These suits relate to Specific Relief Act and as has been pointed out possession is the main thing; only the possession in

[30th March 1955] [Sri C. Subramaniam]

the previous three months is taken into consideration, and then relief is given. Therefore I do not think I can accept Mr. Krishnaswamy Ayyangar's amendment.”

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“ I am referring to suits for possession. Suppose I own a private temple. Suppose some Muslims or Christians wrongfully get into the temple and refuse to move away from the temple. I have got to recover possession of the temple from them. When I file a suit, it cannot be on the basis of market value (for there is no market value for a temple) but I have to give a notional value to the property and then file the suit.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Temple will come in as a trust property and clause 28 will apply in such a case. They cannot claim relief under the Specific Relief Act. That is my contention.”

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“ If the trespass is within the period of six months, no question of title arises. What is to happen when we have to fix only a notional value to the property and then file a suit? That must come in under this clause. If the Hon. Minister says that some other clause will cover it, then I shall withdraw my amendment.”

With the permission of the House, the amendments of Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar were withdrawn.

With the permission of the House, the amendment of Sri S. Panchaksharam (222) was also withdrawn.

MR. SPEAKER :—“ I will now put the Government amendment. The question is—

‘ That for the words “ four hundred ” in the last line of clause 29, substitute the words “ two hundred ”. ’

The motion was put and carried.

Clause 29, as amended, was put and carried.

MR. SPEAKER :—“ I want to know whether we would be able to finish the Bill to-morrow.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I hope it would be finished to-morrow. We will have a night-session and finish the Bill to-morrow. That was the understanding arrived at previously. In any event we shall have to finish this Bill and the two other Bills by to-morrow.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Let us sit and proceed; we cannot be sure whether we will be able to finish the Bills. Let us sit and proceed.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ We are proceeding as expeditiously as possible.”

MR. SPEAKER :—“ I now adjourn the House till 8-30 a.m. to-morrow.”

The House then adjourned.

[30th March 1955]

APPENDIX I.

[Vide answer to clause (b) of starred question No. 1665 asked by Sri G. Vagheesam Pillai at the meeting of the Legislative Assembly held on 30th March 1955, page 687 supra.]

Statement showing the names of the villages in Chidambaram taluk included in the scheme for speedy provision of house-sites.

1 Thiruvakkulam.	17 Athipattu.
2 Kilachavadi.	18 Vennaiyur.
3 Kilamampattu.	19 Kilaparuthikudi.
4 C. Mutlur.	20 Torakkuzhi.
5 Nakkavanamthagudi.	21 Neivasal.
6 Kilaperambai.	22 Kurinjimedu.
7 Chinnakamedu.	23 Ma. Udayur.
8 Kattur, hamlet of Perambattu.	24 Koothur.
9 Sivapuri.	25 Thimaranjur.
10 Natarajapuram.	26 Velampundi.
11 Elangur.	27 Eyyalur.
12 Koothankoll.	28 Boodarayanpetta.
13 Vadakkumangudi.	29 Usuppur.
14 Nallamputhur.	30 Theethankudi.
15 Kadavacheri.	31 Kathirmedi.
16 Kandiamedu.	32 Keelstavartampattu.

Block Development Area.

33 Nandeeswaramangalam.	45 Kilnatham.
34 Malavarayanatham.	46 Te-Madagppuram.
35 Vadakkupalayam.	47 Moolappadi.
36 Walajapettai.	48 Devangudi.
37 Kothandavilagam.	49 Odakkanallur.
38 Poonthottam.	50 Therkuvithangan.
39 Tharasur.	51 Thillanayagapuram.
40 T. Manaluri.	52 Kuchipalayam, hamlet of
41 Karmangudi.	Harirajapuram.
42 Kiliyanur.	53 Palayamservudagudi.
43 Thinisiramedu.	54 Maduvanthaganallur.
44 Mugaiyur.	

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 1719 asked by Sri K. R. Viswanathan at the meeting of the Legislative Assembly held on 30th March 1955, page 701 supra.]

Communities which were declared as criminal tribes in Tiruchirappalli district prior to 1947.

(1)

1 Ambalagarans

2 Kepmaries

3 Kallars

4 Irulars and Valayars

5 Kaladies

6 Telugu Chettiars

7 Urali Gounders

8 Thottia Naicks

9 Kalinji Dubbai Koravars

Names of villages in Tiruchirappalli district where these communities live.

(2)

Thogamalai, Kulitalai taluk.

Thogamalai.

Koothappal, Tiruchirappalli taluk.

Samayapuram, Lalgudi taluk.

Tiruchirappalli.

Tiruchirappalli.

Dulipatti.

Tiruverambur.

Tiruchirappalli and Woraiyur.

[30th March 1955]

APPENDIX III.

[Vide answer to starred question No. 1720 asked by Sri N. K. Palanisamy at the meeting of the Legislative Assembly held on 30th March 1955, page 701 supra.]

(a) The Madras State Handloom Weavers' Co-operative Society procures yarn from the mills and supplies it to its affiliated primary weavers' societies.

(b) The prices of yarn fixed by the State Society as on 11th February 1955 are as follows:—

	Names of mills.	Price per bundle of 10 lb. in rupees (including sales tax).		
		RS.	A.	P.
20s	Madura	17	4	0
	Jawahar	17	0	0
	Pudukottah Textiles.	16	12	0
	Thirumurthy	17	0	0
	Natesan Spinning and Weaving.	16	14	0
40s	Madura	25	14	0
	Coimbatore Murugan.	23	8	0
	Radhakrishna	23	8	0
	Rajendra	24	4	0
	Jawahar	24	4	0
	Jothi	23	12	0
	Kumaran	24	4	0
	Jawahar	42	6	0
60s	Kothari	49	0	0
	Radhakrishna	41	0	0
	Vasantha	46	0	0
	Thirumurthy	40	8	0
	Thirumagal	42	0	0
	Kumaran	42	8	0
	Pankaja	39	8	0
	First quality Madura.	48	10	0
	Carded special, Madura.	45	0	0

[30th March 1955]

APPENDIX IV.

[Vide answer to starred question No. 1722 asked by Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar at the meeting of the Legislative Assembly held on 30th March 1955, page 702 supra.]

Statement showing the particulars of expenditure on the schemes of Harijan Welfare in composite Madras State during 1951-52 to 1953-54 (first half) and in Madras State during 1953-54 (second half).

Items of expenditure.	Composite Madras State.			Madras State, 1953-54 (second half).
	1951-52.	1952-53.	1953-54 (first half).	
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
	RS.	RS.	RS.	RS.
1. Headquarters establishment ..	1,10,936	1,34,077	88,523	55,680
2. District establishment ..	7,13,681	7,09,531	3,65,935	1,58,071
EDUCATION.				
3. Maintenance of Harijan Welfare schools.	23,43,933	24,25,464	12,84,148	7,98,244
4. Supply of midday meals and other contingent expenditure in Harijan Welfare schools.	19,38,122	22,34,473	11,59,288	9,28,974
5. Scholarships and examination fees to eligible communities and compensation to educational institutions on account of fee income foregone by them.	20,39,172	22,57,100	6,92,677	17,07,727
6. Maintenance of Government Harijan hostels.	2,29,740	2,56,441	1,42,509	1,34,279
7. Sanction of boarding grants and building grants to the hostel.	20,85,000	22,07,557	5,91,523	6,80,304
Total ..	86,35,967	93,81,035	38,70,145	42,49,523
PUBLIC HEALTH.				
8. Construction and repair of wells, pathways, burial-grounds, etc.	5,16,046	7,09,708	1,34,096	1,59,803
9. Grant towards half the cost of acquisition of house-sites for Adi-Dravidas.	6,14,065	6,62,714	1,44,379	1,79,467
Total ..	11,30,111	13,72,422	2,78,475	3,39,270
10. Reclamation of Kallars and Koravars—Maintenance of reclamation of schools, grant of scholarships and sanction of boarding grants, etc.	6,87,417	7,09,524	3,45,944	4,72,386
11. Grant of scholarships, boarding grants, examination fees, etc., to backward classes.	9,90,081	9,98,536	2,32,418	6,31,518

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Thursday, 31st March 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at half-past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Reversion of temporary Revenue Divisional Officer, Sivakasi

* 1788 Q.—SRI D. K. RAJU: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Revenue Divisional Officer, Sivakasi, Ramanathapuram district, has been reverted and transferred;

(b) whether the reversion order has been given effect to; and if not, the reasons therefor;

(c) whether he recently sent telegrams to two M.L.As. to intervene with the Chief Minister and the Revenue Minister to cancel the reversion order and to retain him at Sivakasi;

(d) whether any representation on his behalf was made by M.L.As.;

(e) if so, what disciplinary action has been taken against him; and

(f) whether any illegal collections were made by him to meet the expenditure in connexion with the visit of Members of the Board of Revenue?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“(a) & (b) Sir, the post of Revenue Divisional Officer, Sivakasi, was held by a temporary Deputy Collector between 21st June 1954 and 14th March 1955. Although during this period the Government ordered his reversion, the reversion was not given effect to as exigencies of public service, viz., the impending bye-election required his continuance in that post. He has since been transferred as Revenue Divisional Officer, Palghat.

“(c) The Government have no information.

“(d) No.

“(e) Does not arise.

“(f) The Government are not aware of any such thing.”

[31st March 1955]

SRI K. VINAYAKAM :—“ Why was this gentleman under reference reverted and what were the charges pending against him? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, he was reverted in the usual course. There are no charges pending against him.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Did not the Government know of the impending bye-election when the order for reversion was made? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, the Revenue Divisional Officer of that place was also the Returning Officer. He is only a temporary Deputy Collector and when the senior man returned from leave he had to be reverted in the normal course. As there was the impending bye-election at that time, he was continued for a few days.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ கனம் மந்திரி அவர்கள் யுஷுவல கோர் கிலை அவர் ரிவர்ட் செய்யப்பட்டார் என்று கூறினார்கள். சாதாரணமாக சர்க்காரில் அதிகாரிகளை பிரமோஷன் செய்வது வழக்கமா அல்லது அவர்களை ரிவர்ட் செய்வதுதான் வழக்கமா? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ I am afraid the hon. Member seemed to be a novice in this respect. He was on an acting job and when the period was over he had to revert.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Is the Hon. the Minister for Revenue aware of the fact that there are allegations against this officer that he has collected huge sums of money from the public to entertain the members of the Board of Revenue when they visited that locality? Even if the Government are not aware of the fact, may I know whether they will be pleased to institute an enquiry into this matter and entrust this matter with the Special Branch Police and ask the Special Branch to find out what exactly is the truth of the whole matter? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, there must be some basis for conducting an enquiry. Imaginary allegations will not do.”

District Soldiers' Boards

* 1716 Q.—SRI S. R. ARUMUGAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) in how many districts, the District Soldiers' Boards are functioning;

(b) who is the head of these boards in every district; and

(c) what these boards actually do?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) There are thirteen District Soldiers', Sailors' and Airmen's Boards in the State,

[31st March 1955]

one in each district except the Nilgiris district, which comes under the jurisdiction of the District Soldiers', Sailors and Airmen's Board, Coimbatore.

“ (b) The Collector of the district is the ex-officio President of the District Soldiers', Sailors' and Airmen's Board.

“ (c) These boards deal with the various welfare problems affecting the interests of ex-service personnel and the families of serving and deceased service personnel of the Armed Forces.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“ Sir, practically, these boards are not doing anything. I know of a particular instance in which the District Collector, Coimbatore, refused to recommend a scheme for rehabilitating the ex-servicemen on a co-operative basis and said that he had no power in the matter. May I know from the Hon. the Minister for Health whether the Government will be prepared to invest more powers with the District Collectors in the matter of formulating schemes for rehabilitating the ex-servicemen? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, these district boards were working all right. During the year 1954, assistance in several forms has been given to ex-servicemen and their families in the matter of issue of certificates for assignment of lands, educational concessions, etc. Admission of patients to tuberculosis sanatoria and leprosy hospitals has been arranged. Sir, the expenditure on the organization itself is about Rs. 58,000 per annum and it is borne by the State Government.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“ Sir, there are some skilled and experienced mechanics among the ex-servicemen. Will the Government utilize their knowledge and skill in organizing cottage industries? ”

MR. SPEAKER :—“ The question deals with a number of such boards in the district, etc. But the hon. Member's question relates to appointment of ex-servicemen.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“ I want to know whether the Government would be pleased to ask the District Collectors to utilize the experience and knowledge of such ex-servicemen in organizing co-operative industrials? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Placement of ex-servicemen in suitable jobs is one of the items of the work attended to by these boards.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ How many employees do these boards maintain at the Government expense and what are the

[31st March 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ இப்பொழுது வெளியிடப்பட்டிருக்கும் நகல் விதிகளை பரிசீலனை செய்து ஒப்புக்கொண்டு அமுல் நடத்துவதற்கு எவ்வளவு காலமாகும்? அதில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் இன்ஸ்பெக்டர்ஸ் ஆப் ப்ளாண்டேஷன்ஸ் எப்பொழுது நியமிக்கப்படுவார்? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ விதிகள் பைனலைஸ் ஆனதும் இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் ப்ளாண்டேஷன்ஸும் மற்ற அதிகாரிகளும் நியமிக்கப்படுவார்கள். அபிப்பிராயம் சொல்லக் கூடியவர்களும் அது சம்பந்தப்பட்டவர்களும் மே மாதம் முதல் தேதி வரையில் அபிப்பிராயம் சொல்லலாம் என்று நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுவரையில் பொறுத்திருந்து அதன்பிறகுதான் இந்த விதிகள் பைனலைஸ் ஆகும்.”

Beggar Home for Kozhikode

* 1740 Q.—**SRI C. KUNHIRAMA KURUP :** Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) the reply given by the Government to the representation made by the Kozhikode Municipality to give financial aid to start a beggar home at Kozhikode;

(b) what amount the Government are spending on the beggar home started by the Government in the Madras City; and

(c) how many beggars there are in that home?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ The Kozhikode Municipal Council was told that with the establishment of the Care Camp and Care Home at Melapakkam (in the City) under the Government management, the Government have decided that the question of extending financial help for running Care Camps, and Care Homes in the mufassal should be deferred for the present and that it might be taken up for consideration after 1st April 1955 in the light of the working of the Care Camp and Care Home in the City. The municipal council was therefore informed that its request to extend the provision of the Madras Prevention of Begging Act to the municipality and its proposal to contribute Rs. 1,000 per mensem to the Rotary Club, Kozhikode, towards running a special home and work home for beggars would not be approved.

“ On further representation the municipal council has been given an idea of the scale of expenditure involved in running a beggar home and it has been asked to obtain a resolution of the Rotary Club agreeing to provide the requirements of the home at its own cost without seeking Government aid. On receipt of the Council's reply, the question of permitting the municipal council to pay a contribution to the club will be considered.”

“ (b) About Rs. 1.3 lakhs for the past one year.

“ (c) 500.”

[31st March 1955]

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—“ Sir, it is found that the beggars are removed from the streets whenever the Head of the State or Central Government Ministers visit the area. May I know whether this is the measure taken by the Government to solve the beggar problem.”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ Government will never remove the beggars at the time of such visits.”

Aid to weavers' co-operative societies in Madras and Saidapet

* 1741 Q.—

MR. SPEAKER :—“ As the hon. Member is not in his place, the question and answer will be printed in the proceedings.”

SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of co-operative weavers' societies that received either loan or grant from the Handloom Cess Fund in the Madras City and Saidapet Municipality; and

(b) the amount so far granted during 1955?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) In 1954, four primary weavers' co-operative societies in the Madras City excluding the Saidapet area and two primary weavers' co-operative societies in the Saidapet area were granted either loans or subsidies or both from the Cess Fund.

“ (b) During 1955, Rs. 376-14-0 and Rs. 7,619-2-0 respectively were granted as subsidies to the weavers' societies in Madras excluding the Saidapet area and those in Saidapet area towards recoupment of the rebate allowed by them on their sales.”

Basic Training Schools in Malabar

* 1742 Q.—**SRI K. R. VISWANATHAM** (on behalf of Sri K. Kunhi Muhamed Shafee) : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the total number of students admitted in the basic training schools at Malappuram, Penur and Palghat in 1954 and the total number of students belonging to Mappilla Community among them?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The information required is as follows :—

				Total admitted.	Mappilas.
Malappuram	..	..	..	80	31
Penur	..	..	..	40	4
Palghat	..	..	..	40	4”

[31st March 1955]

jobs turned out by them? Do the boards maintain any paid officials and are the expenses incurred in maintaining them met by the State Government?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Yes, Sir, I have already said the expenditure on the organization is Rs. 58,000 per annum and it is met by the State Government."

SRI S. RAMALINGAM :—" Are this Government getting any subsidy from the Government of India for maintaining this organization because most of the soldiers and sailors have served under the Government of India? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, the administration of this organization is carried on in co-ordination with the employment organization of the Government of India."

Village vaidyas

* 1804 Q.—SRI S. RAMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state when the Training School for Village Vaidyas at Tanjore will be re-opened?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The training centre at Tanjore will be re-opened from the 11th April 1955."

SRI S. RAMALINGAM :—" Thank you, Sir."

SRI M. P. SUBRAMANYAM :—" Are the Government aware of the fact that there are a large number of village vaidyas who have qualified themselves as village vaidyas and have not been absorbed in any of the rural dispensaries in the State? That being so, why should Government think of re-opening the training centre at Tanjore? Are the Government convinced that these village vaidyas possess adequate knowledge in treating at least minor diseases at least? If it is so, why have they not been absorbed in service? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, a representation was made for re-opening the centre which was working at Tanjore and closed a short time ago. This year 24 candidates belonging to Tanjore and adjoining district have applied for admission to this centre."

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—" There is a saying in Tamil that a person who kills about a thousand persons will become only half a village vaidya. Is it the intention of the Government that such persons should be engaged as village vaidyas? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" These village vaidyas are already practising in villages. This is just to give them a little more training."

[31st March 1955]

Framing of rules under the Plantations Labour Act

* 1739 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have framed rules for providing amenities to plantation workers, as required by the Central Act, viz., the Plantations Labour Act (LXIX of 1951); and

(b) if so, whether a copy of the same will be placed on the table of the House?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) No, Sir. The draft of the rules proposed to be made in exercise of the powers conferred by section 43 (1) of the Plantations Labour Act, 1951, has been published in the *Fort St. George Gazette*, dated 9th March 1955, for the information of the persons likely to be affected thereby and the said draft will be taken into consideration on or after 1st May 1955.

" (b) Does not arise."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" மத்திய சட்டம் நிறைவேற்றப் பட்டு நான்கு வருஷங்களாகியும் அதன் கீழ் விதிகள் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. இவ்வளவு கால தாமதம் ஆவதற்குக் காரணம் என்ன? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" மத்திய அரசாங்கம் தான் முதலில் விதிகளை டிராப் செய்து அனுப்புவதாகச் சொன்னார்கள். அவர்கள் அனுப்பிய பிறகுதான் மேற்கொண்டு யோசிக்க வேண்டியதாக இருந்தது. அவர்கள் அனுப்பிய பிறகு அதை யோசித்து நமது அபிப்பிராயத்தையும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பினோம். அதன் பிறகுதான் பதில் வந்தது. அதன் பிறகு தான் சற்றும் தாமதமாகாமல் விதிகள் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன."

SRI K. P. GOPALAN :—" May I know from the Hon. Minister the machinery the Government have set up to see that these provisions of the Act are enforced by the plantation owners? As far as I know there is no such machinery. How can the Government see to the proper implementation of the Act without setting up such a machinery? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I would like to have notice, Sir."

SRI S. RAMALINGAM :—" மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து நம் அரசாங்கத்திற்கு முதலில் வந்த விதிகளுக்கும் இப்பொழுது பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கும் விதிகளுக்கும் ஏதாவது மாறுதல்கள் இருக்கின்றனவா? அப்படி இருந்தால் எப்படிப்பட்ட விஷயங்களில் நம் சர்க்கார் மாறுதல்கள் செய்திருக்கிறார்கள்."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" சில மாறுதல்கள் தான் செய்யப்பட்டன. அப்படிப் பெரிய மாறுதல்கள் ஒன்றும் செய்யவில்லை. அந்த விதிகளை இப்பொழுது கேஜட்டில் பப்ளிஷ் செய்திருக்கிறோம்."

[31st March 1955]

Closure of Government Dispensaries in Pudukkottai

* 1743 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) how many Government dispensaries have been closed in Pudukkottai Division, Tiruchirappalli, for want of doctors; and

(b) for how long they have been so closed?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) & (b) The Government dispensaries at Perungalur, Viralimalai and Tirugokarnam, have been closed from 24th May, 8th and 9th September 1954 respectively.

“The medical officer attached to the Alangudi dispensary has been visiting the dispensary at Karambakkudi for three alternate days in the week since 6th December 1952, the date on which the post of medical officer fell vacant. A medical officer has already been posted to each of the dispensaries at Karambakkudi and Viralimalai. Officers will be posted to the other two dispensaries shortly.”

8-50 a.m. * 1744 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) since when the Perungalur Government Dispensary in Pudukkottai, Tiruchirappalli district, has been closed; and

(b) when it is proposed to be opened?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) 24th May 1954.

“(b) It will be opened shortly.”

Community project works in Erode taluk

* 1745 Q.—SRI K. T. RAJU (on behalf of Sri N. K. Palanisamy): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the amount allotted for the Community Project Works in Erode taluk during the year 1954;

(b) the amount spent during that year;

(c) the number of officers employed in Erode for the execution of the works;

(d) the number of jeeps provided for these officers;

(e) the pay and other allowances given for these officers during 1954; and

(f) the total establishment charges in respect of the works executed in 1954?

31st March 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) & (b) Allotment of funds is not made talukwise but for the Project as a whole. The allotment under works for 1954-55 is Rupees 1,95,050 and the expenditure from April to December 1954 is Rs. 2,12,793 for the Lower Bhavani Project.

“(c) Supervisors—15.

Assistant Engineers—2.

“(d) No jeeps have been provided solely for these officers.

“(e) Rs. 8,709-10-0.

“(f) Rs. 26,291-11-0.”

Land Colonization Scheme

* 1746 Q.—SRI D. DASARATHAN (on behalf of Sri M. Dharmalingam): Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the amount allotted for the starting of land colony societies under the Land Colonization Scheme in the State;

(b) the number of societies so far started; and

(c) whether any proposal is pending with the Government in regard to the starting of a society in Durai Nelvey village near Gummidipundi village in Ponneri taluk under this scheme?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Land Colonization Schemes for civilians were first introduced in the year 1941. Figures relating to the amounts allotted for starting these schemes since 1941 are not available. In 1954-55 a sum of Rs. 23,600 was allotted as loans and Rs. 12,200 as free grants for starting two societies. No provision has been made in the Budget Estimate for 1955-56 for Land Colonization Scheme for civilians.

“(b) Since 1941, 26 societies have been started in this State for civilians.

“(c) A proposal to organize a Land Colonization Society for Yenadis at Doranallur and Chinnambedu villages in Ponneri taluk is under investigation by the Deputy Registrar, Tiruvallur.”

SRI M. P. SUBRAMANYAM :—“If the people in a particular area come forward to start these land colonization schemes, will the Government come forward to assist them. If so, what kind of assistance the Government will give them?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“Each case will be investigated. The Government give help in various forms.”

[31st March 1955]

Minimum wages for the employees of local bodies

* 1747 Q.—SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) The lowest rate of minimum wages recommended by the Minimum Wages Committee for the employees of local bodies;

(b) whether the recommendations of the said committee have been given effect to in all the local bodies?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) The Minimum Wages Committee for local authorities recommended the fixation of minimum wages ranging from Rs. 32½ to Rs. 40 for the lowest category of workers employed under the different local authorities.

“(b) No, Sir. The Government have not accepted the recommendations of the committee, but have fixed different rates as minimum wages. No complaint has so far been received to the effect that the minimum rates fixed by Government have not been given effect to by any local body.”

SRI S. PAKKIRISAMI PILLAI:—“I would like to know from the Hon. Minister whether the minimum wage of Rs. 18 is not a starvation wage. It is due to the payment of this starvation wage that the workers of local bodies are now seeking the help of the public by requesting them to pay ‘bakshis’ periodically. May I also know from him the basis on which this minimum wage is fixed?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“It is not Rs. 18 that has been fixed as the minimum wage by the Government. They fix an all-inclusive minimum rate of wages of Rs. 25 per mensem for Grades I and II and Rs. 40 per mensem for Grades III, IV and V on the basis of the classification made by the committee. The Government are empowered to fix the minimum rates of wages under section 5 of the Minimum Wages Act and after taking into account all aspects of the recommendations of the Minimum Wages Committee the Government came to this conclusion.”

SRI K. P. GOPALAN:—“The Hon. Minister has just now stated that the Government have fixed an all-inclusive minimum wage of Rs. 25, which includes dearness allowance. The dearness allowance will come to about Rs. 17 and actually the minimum basic wage is Rs. 8 for municipal workers in the State. Therefore, will the Government consider the whole question as a labour dispute and refer it to the Labour Commissioner or will they be prepared to ask the local authorities to increase their wages?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“I do not know whether this will come under the Industrial Dispute Act.”

31st March 1955]

SRI M. NARAYANA KURUP:—“The Hon. Minister has stated that there are five categories of local bodies and they have been classified for the purpose of fixing minimum wages. Will the Government periodically review this classification so that fair wages could be fixed?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Yes, Sir, that may be done but not frequently.”

SRI N. K. PALANISAMY:—“கார்ப்போரேஷன் அதிகாரிகளுக்கு அவர்கள் இஷ்டப்படி சம்பளம் நிர்ணயிக்க அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறார்களா? அப்படி இல்லையென்றால் அவர்கள் என் தங்கள் இஷ்டப்படி சம்பளம் நிர்ணயிக்கிறார்கள்? அதற்குக் காரணம் என்ன?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“இவ்வளவு தான் மினிமம் வேஜஸ் இருக்கவேண்டுமென்று நிர்ணயித்திருக்கிறோம். ஆகவே கார்ப்போரேஷன் அதிகாரிகள் தங்கள் இஷ்டம்போல் நிர்ணயிக்க முடியாது.”

SRI S. PANCHAKSHARAM:—“What are the five categories of employees for whom these wages have been fixed?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“The Madras Corporation comes under grade I. Then come the municipalities of Madurai, Coimbatore, Tiruchirappalli, Kozhikode and hill station municipalities. Then come other municipalities and Mettur Township. Then come panchayat boards. Then come the district boards having headquarters at Madurai, Tiruchirappalli, Kozhikode and Coimbatore and hill station municipalities. Then comes the fifth category of other district boards.”

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“சர்க்கார் நிர்ணயத்துள்ள குறைந்தபட்ச சம்பளமானது ஏற்கனவே பல முனிசிபாலிட்டிகள், பல ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள் ஆகியவை கொடுத்துவரும் சம்பளத்தை விட மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. ஆனால் சில பஞ்சாயத்து போர்டுகள் சர்க்கார் நிர்ணயத்துள்ள அடிப்படை குறைந்த பட்ச சம்பளத்தையே கொடுப்பதில்லை. எல்லா பஞ்சாயத்து போர்டுகளும் இந்த அடிப்படைச் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டுமென்பதற்கு சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“குறிப்பாக எந்தெந்த பஞ்சாயத்து போர்டுகள் இந்த குறைந்த பட்ச சம்பளத்தைக் கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னால் ஸ்தல ஸ்தாபன இலாகாவின் மூலம் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.”

SRI K. T. RAJU:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது ராஜ்யத்தில் ஸ்தல ஸ்தாபனங்களில் நிறையப் பேர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுடைய சம்பளத்தைப் பொறுத்த விஷயம் இது. இதைப்பற்றி விவரமாக விவாதிக்க ஒரு அரை மணி நேரம் ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

MR. SPEAKER:—“அரை மணி நேரம் எப்படிக் கொடுக்க முடியும்? இன்றைக்கு இரவு 8-30 மணியிலிருந்து 11 மணி வரையில் பீட்டிங் இருக்கிறது. அதற்கு மேல் அரை மணி நேரம் விவாதம் கொடுக்க முடியாது. நாளைக்கும் இரவுக் கூட்டம் இருக்கிறது.”

SRI N. K. PALANISAMY:—“சர்க்கார் நிர்ணயித்திருக்கும் குறைந்த பட்ச சம்பளத்தைக் கொடுக்கும் முனிசிபாலிட்டிகள் சிலவற்றில்

[31st March 1955]

முன்பு கொடுத்துக் கொண்டிருந்த ஹவுஸ் அலவன்ஸை நிறுத்தி விட்டார்கள். குறைந்த பட்ச சம்பளமும், முன் போலவே ஹவுஸ் அலவன்சும் கொடுக்கும்படி சர்க்கார் உத்திரவு போடுவார்களா ?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ அதைப்பற்றி ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரி அவர்களைக் கவனிக்கச் சொல்லுகிறேன்.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ மணப்பாளையில் பஞ்சாயத்து போர்டுக்கும், சிப்பந்திகளுக்கும் தகராறு. அது சம்பந்தமாக சில தொழிலாளர்கள் வேலையைவிட்டு நீக்கப்பட்டிருப்பதும், அருப்புக்கோட்டை முனிசிபாலிட்டியிலும் இது பற்றி தொழிலாளர்களின் பேரில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருப்பதும் கனம் மந்திரி அவர்கள் கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறதா ? வந்திருக்கிறதென்றால் அதன் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது ?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ என்னிடம் அதுபற்றிய விவரங்கள் எதுவும் இல்லை. இது ஸ்தல ஸ்தாபன மந்திரி அவர்களால் கவனிக்கப்பட்டு வருமென்று நினைக்கிறேன்.”

Government Hospital, Wandiwash

*** 1748 Q.—SRI D. DASARATHAN** : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state when the construction of the maternity ward in the Government Hospital at Wandiwash will be completed?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The work is expected to be completed before the end of the financial year 1955-56.”

SRI D. DASARATHAN :—“ Sir, may I know from the Hon. Minister the proposed estimated cost of the work and whether the local panchayat board has paid the contribution demanded by the Government? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ Sir, no contribution was demanded by the Government. The Hospital Maternity Home Building Committee expected some contribution but the donations once offered were not actually received. The Collector of North Arcot has taken up the construction of the Maternity ward in the hospital under the Local Development Scheme.”

Minor irrigation works, South Arcot district.

*** 1749 Q.—SRI K. ARANGANATHAN** : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the amount allotted to South Arcot district out of the Central Government fund to minor irrigation works during 1953 and 1954; and

(b) whether the entire amount was spent on minor irrigation works?

[31st March 1955]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ (a) Rs. 1.65 lakhs was allotted to South Arcot district for execution of irrigation works under the Special Minor Irrigation Programme for the financial year 1953-54.

“ (b) Yes.”

SRI S. THINAKARASAMI THEVAR :—“ Sir, in the matter of entrusting minor irrigation contracts works, will the Government give first priority to the ayacutdars instead of entrusting them to contractors who mainly depend upon profits? I put this question with reference to the South Arcot district? ”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, it is a general question. If the hon. Member puts a separate question, I shall give the answer.”

Planting of sesbania and prosopis seeds

*** 1750 Q.—SRI S. R. ARUMUGAM** : Will the Hon. the Minister for agriculture be pleased to state who is to bear the cost of sesbania and prosopis seeds for planting in demonstration fields and on road sides?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Under the Vanam mahotsavam Scheme the cost of prosopis seeds sown on the road margins is met by the Highways department in the case of roads under the control of that department and from the Collectors' discretionary grant in respect of other roads. The cost of sesbania seed used for planting in fields is met by the ryots owning the lands in which it is sown.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“ செஸ்பேனியா செடிகளை நடுவதற்காக விவசாய மேஸ்திரிகளை டெமான்ஸ்ட்ரேட்டர்கள் அடிக்கடி அனுப்பிவிடுகிறார்கள். விவசாயப் பயிர்களுக்கு பூச்சி விழுந்துவிட்டதென்றால் அதற்கு வேண்டிய பரிகாரத்தைத் தேடவேண்டுமென்று டெமான்ஸ்ட்ரேட்டரைக் கேட்டுக்கொண்டால், ‘மேஸ்திரிகள் செஸ்பேனியா நடுவதற்குப் போயிருக்கிறார்கள்’ என்று சொல்லப்படுகிறது. செஸ்பேனியா விஷயத்திற்கு விவசாய இலாகாவின் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுப்பதன் காரணமாக சாதாரண விவசாய அபிவிருத்தி வேலைகளுக்குக் குந்தகம் ஏற்படுகிறது. அதை அவர்களால் காலாகாலத்தில் செய்யமுடிவதில்லை. செஸ்பேனியா நடுவதை விவசாயிகளின் இஷ்டத்திற்கு விட்டுவிட்டு, விவசாய டெமான்ஸ்ட்ரேட்டர், மேஸ்திரி முதலானவர்கள் விவசாய அபிவிருத்தி சம்பந்தமான வேலைகளில் ஈடுபடும்படி சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா ?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ விவசாயிகளின் நன்மைக்காகத்தான் செஸ்பேனியா விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தப்படுகிறது. ஆனால், அதற்காக விவசாய டெமான்ஸ்ட்ரேட்டர்கள் மற்ற வேலைகளைக் கவனிக்காமல் இருக்கக்கூடாது. விவசாய இலாகாவின் மற்ற விவசாய அபிவிருத்தி வேலைகளைப் பறக்கணிக்காமலிருக்கும்படி, சர்க்கார் பார்த்துக்கொள்வார்கள்.”

[31st March 1955]

SRI D. K. RAJU :—“ Sir, in view of the fact that the trees are stunted in growth, what is the idea of the Government in planting them on the road sides? Is it for the purpose of shade or for any other purpose? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, it will serve not only the purpose of shade but the purpose of fuel cutting also whenever the trees are ripe for cutting.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“ விவசாய இலாகாவில் இருக்கக்கூடிய பீல்ட்மென், மேஸ்திரிகள் போன்றவர்களுக்கு ரூ. 65, ரூ. 70-க்கு மேல் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படிப்பட்டவர்கள் செஸ்பேனியா, கிளிரி சீடியா போன்ற செடிகளை நடுவதற்கு அனுப்பப்படுவதினால் காலாகாலத்தில் கவனிக்கவேண்டிய மற்ற விவசாய வேலைகளை கவனிக்க முடியாமல் போகிறது. மேலும், இப்படிப்பட்டவர்கள் ஒரு நாளைக்கு இம்மாதிரி வேலையை செய்வதினால் குறைந்தது இரண்டு ரூபாய் வீதம் செலவாகிறது. தினம் இரண்டு ரூபாய்க்கு மேல் சம்பளம் பெறக்கூடியவர்கள் செடி நடுவது, தண்ணீர் ஊற்றுவது போன்ற வேலைகளுக்கு அனுப்புவதை விட கூலி ஆட்களை நியமித்து தினம் எட்டண கூலி கொடுத்தால் கூட இம்மாதிரி வேலைகளைச் செய்துவிடுவார்கள். தண்ணீர் ஊற்றுவது, செடி நடுவது போன்ற சிறு வேலைகளைச் செய்வதற்குக் கூட பீல்ட்மென், மேஸ்திரிகள் அனுப்பப்படாமல் இருந்தால், அவர்கள் விவசாய அபிவிருத்தி சம்பந்தமான வேலைகளிலும், பூச்சித் தொந்தரவுகளின்றும் பயிர்களைக் காப்பதற்கு வேண்டிய வேலைகளிலும் அவர்கள் ஈடுபட அவகாசம் இருக்குமல்லவா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ தண்ணீர் ஊற்றுவது போன்ற சிறிய வேலையைச் செய்கிறார்கள் என்பதற்காக மேஸ்திரிகளுக்கு சம்பளம் குறைத்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் சொல்லவில்லையென்று நான் நினைக்கிறேன். வேலையைத் தகுந்தபடி செய்யவேண்டுமென்றால் பொறுப்புள்ளவர்கள் செய்வதுதான் நலம். மற்ற வேலைகளுக்குக் குந்தகம் இல்லாமல் விவசாய இலாகா சிப்பந்திகள் வேலைகளைக் கவனிக்கும்படி பார்த்துக் கொள்வார்கள்.”

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ Sir, the Hon. Minister may be aware of the fact that the hon. Member Sri P. G. Karuthiruman, a Member from Coimbatore, has expressed his views on the floor of this House more than once that sesbania is no good as green manure. Have the Government gone into the matter and if so, what is the present view of the Government? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, I have also said in this House more than once that the hon. Member Sri Karuthiruman is an expert and that experts do differ. The Government have their own views in the matter.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, are the Government aware that the planting of trees on the road sides damages the roads sooner than in other cases? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ That may be so. The conditions of such areas will be taken into account when the Government pursue their programme of planting trees? ”

[31st March 1955]

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“ Sir, may I know from the Hon. Minister as to what are the advantages the ryots will get by planting sesbania in the fields? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ I may tell the hon. Member that sesbania is an easily grown seed manure plant and the ryots will have increased production if they plant sesbania in their fields.”

SRI N. C. RAMASAMY KANDER :—“ டீலப் பிரதேசங்களில் இருக்கக் கூடிய விவசாயிகளுக்கு விவசாய அதிகாரிகள் இருக்கும் விஷயமே அநேகமாகத் தெரியாது. விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதற்காகவும், விவசாயிகளுக்கு யோசனை சொல்வதற்காகவும் சர்க்கார் விவசாய டெமான்ஸ்ட்ரேட்டரையும், பீல்ட்மென், மேஸ்திரி போன்றவர்களையும் நியமித்திருக்கிறார்கள் என்ற விஷயம் அநேக கிராமங்களில், குறிப்பாக டீலப் பிரதேசங்களில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்குத் தெரியாமல் இருக்கிறது. பிரகா ஹெட்குவார்ட்டர்லில் மாத மொரு முறை கிராம ஜனங்களைக் கூட்டமாகக் கூட்டி, அந்தக் கூட்டத்தில் விவசாய டெமான்ஸ்ட்ரேட்டர் போன்ற அதிகாரிகள் வந்து சர்க்கார் விவசாயத்திற்காகச் செய்யக் கூடிய காரியங்களைப் பற்றியும், ஜப்பானிய நெல் சாகுபடி முறை போன்ற விஷயங்களையும் எடுத்துக் கூறினால், விவசாயிகளுக்கு நன்மை அளிக்கக் கூடியதாக இருக்கும். அம்மாதிரி ஏற்பாடு செய்வதற்கு கனம் மந்திரி அவர்கள் முயற்சிப்பார்களா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ கனம் அங்கத்தினர் கூறுவது ரொம்ப நல்ல யோசனை. அந்த யோசனையை அரசாங்கம் கவனிக்கும்.”

SRI A. SAMBASIVAM :—“ செஸ்பேனியா, கிளிரிசீடியா போன்ற இருவகைச் செடிகளில் செஸ்பேனியாவைப்பற்றி பொதுவாக விவசாயிகளிடத்திலும் இங்குள்ள பல அங்கத்தினர்களிடத்திலும் ‘அது சரியான முறையில் பயன்படவில்லை’ என்ற அபிப்பிராயம் இருக்கிறது. செஸ்பேனியா விதைகளை குறிப்பிட்ட அளவு விவசாயிகளுக்கு விற்பனை வேண்டுமென்ற நிர்வாகம் இருப்பதால் குறைந்த சம்பளமுள்ள விவசாய இலாகா சிப்பந்திகள் தங்களுடைய சம்பளத்தினின்றும் ஒன்றிரண்டு ரூபாய் கட்டவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. செஸ்பேனியாவின் பயன் இல்லை என்பதோடு அதிகமாக நேரம் செலவாகிறது, சிறு சிறு சிப்பந்திகள் தங்கள் கையிலிருந்து பணம் கட்டவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுவது ஆகிய மூன்று காரணங்களையும் கணக்கெடுத்துக் கொண்டு செஸ்பேனியாவைக் கைவிட்டுவிடுவதினால் பெரிய நஷ்டம் வராது என்று நான் கருதுகின்றேன். ஆனால், கிளிரிசீடியா விஷயம் என்னவென்றால் அது வெட்டப்பட்டாலும் மீண்டும் மீண்டும் தழைப்பதற்கு வசதியாக இருக்கிறது. ஆகவே, கிளிரிசீடியா ஒன்றை மாத்திரம் அபிவிருத்தி செய்துக்கொண்டு, செஸ்பேனியாவைக் கைவிடுவதைப் பற்றி அரசாங்கம் யோசனை செய்யுமா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ செஸ்பேனியாவின் நல்ல பலனைப் பற்றி இந்தச் சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்களும் வெளியில் உள்ளவர்களும். பெரும்பாலோர் மாறுபட்ட அபிப்பிராயம் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கனம் அங்கத்தினர் சொல்லுவதை நான் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. செஸ்பேனியா ஒரு சிலருக்குப் பிடிக்காமலிருக்கலாம். அதற்காக அவர்கள் மாறுபட்ட அபிப்பிராயத்தை தெரிவிக்கலாம். ஆனால் விவசாயம் செய்யக்கூடிய அநேக இடங்களில் நான் போய்ப் பார்த்து பலருடைய அபிப்பிராயத்தை நான் தெரிந்துக்கொண்டிருக்கிறேன். அவர்கள் செஸ்பேனியா விஷயத்தில் மிகுந்த திருப்தியைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் அதைக் கைவிடுவது நல்லதல்ல. அதை நன்றாகப் பரவச் செய்யவேண்டுமென்று விவசாய டெமான்ஸ்ட்ரேட்டர்களுக்கும், இதர சிப்பந்திகளுக்கும் சொன்னால், அது சரியாக பயன் அளிப்பதில்லை.”

[31st March 1955]

State-aid institutions aided by the Central Social Welfare Board

* 1752 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any institutions receiving assistance from the Central Government through the Central Social Welfare Board, is eligible for aid from the State Government under the Local Development programme; and

(b) if so, what percentage is the State aid to the Central aid?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“(a) No, Sir, if the aid sought for, is for the same purpose.

“(b) Does not arise.”

Action taken against some merchants in Tiruppur

* 1753 Q.—SRI P. S. RANGASAMI NALDU: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether it is a fact that action has been taken by the local authorities of the Commercial Tax Department against some merchants at Tiruppur even after the amount of assessment was paid by them for the year 1954-55; and

(b) if so, why?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“(a) There are no cases of the kind referred to by the hon. Member.

“(b) Does not arise.”

MR. SPEAKER:—“Questions 1754 to 1760 will be taken together.”

Palar water for North Arcot and Chingleput districts

* 1754 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether any proposal was sent to the Central Government regarding the utilization of the Palar River water for irrigation in North Arcot district; and

(b) if so, whether the Government will be pleased to place on the table of the House the papers connected with the same.

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“(a) No proposal as such was sent to the Central Government; but while informing that Government of the position in regard to Palar irrigation in response to a call from them this Government in June 1954 sought the use of the good offices of that Government in the matter of this Government obtaining from the Government of Mysore full and correct information regarding the capacity of and the use of waters in their works in the Palar basin. This Government are now considering a proposal to request the Government of India to

31st March 1955]

constitute a Council under Article 263 of the Constitution of India to make enquiries into the matter and suggest suitable remedies. The proposal envisages the council being comprised of persons not belonging to either of the two States involved.

“(b) The Government consider that no useful purpose will be served by placing the papers on the table of the House.”

* 1755 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the present stage of the proposal for getting water to North Arcot and Chingleput districts from the Palar river by arrangement with the Mysore Government?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“This Government are actively considering a proposal to request the Government of India to constitute a council under Article 263 of the Constitution of India to make enquiries into the matter and suggest suitable remedies. The proposal envisages the council being comprised of persons not belonging to either of the two States involved.”

* 1756 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the steps taken by the Government to get more water in the Palar for purposes of Irrigation in the North Arcot and Chingleput districts, by way of negotiations with the Mysore Government or representations made to the Union Government or otherwise?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“Certain suggestions made in 1949 for getting more water in the Palar were examined by the Government in consultation with the Chief Engineer but it was ultimately found that no steps could be taken as suggested. But the question of unlawful interception of supplies in the river in the limits of Mysore had been examined from time to time during the previous three decades. In the process the Government of Mysore has been addressed for information several times. But the information actually obtained had not been helpful for arriving at a definite conclusion.

“Recently while replying to a reference from the Union Government in the matter, this Government requested them to use their good offices in the matter of supply to this Government a full and correct information by Mysore regarding the capacity of and the use of waters in the works in the Palar basin in Mysore limits. This Government are now considering a proposal to request the Government of India to constitute a council under Article 263 of the Constitution of India to make enquiries into the matter and suggest suitable remedies. The proposal envisages the council being comprised of persons not belonging to either of the two States involved.”

[31st March 1955]

* 1757 Q.—SRI P. JEEVANANDAM: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the terms of agreement reached by the Mysore State Government with this Government in the year 1892 regarding the sharing of the Palar River water;

(b) whether any other agreements or adjustments have been made subsequently in the matter;

(c) whether the conditions were respected till recently;

(d) if any of the conditions have been violated, what they are; and

(e) what action this Government have taken on such violations?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) The Palar is one of the rivers coming within the scope of the agreement of 1892 between Madras and Mysore Governments and no new anicut or reservoir which would result in the diversion of water from the river beyond certain limits can be constructed by Mysore without the previous consent of Madras.

“(b) Yes. An understanding was reached in regard to the Bethamangalam tank in Mysore State in 1902 when the Mysore Government proposed to increase the capacity of the Bethamangalam tank. They agreed that the waters of this tank would be used only for domestic and industrial purposes of the Kolar Gold Fields and that the yearly draw-off of 72 m.c. feet would not at any time be increased without a previous reference to the Madras Government.

“In 1933, the Mysore Government agreed to examine whether and to what extent, it would be possible to supply the information asked for by the Madras Government and if so, at what cost.

“(c) Yes, so far as information is available to this Government.

“(d) Does not arise.

“(e) Does not arise. However, this Government are now considering a proposal to request the Government of India to constitute a Council under Article 263 of the Constitution of India to make enquiries into the matter. The proposal envisages the Council being comprised of persons not belonging to either of the two States involved.”

* 1758 Q.—SRI P. JEEVANANDAM: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have received any memorandum recently from the Committee constituted by the Palar Basin Agriculturists' Conference held in the first week of January 1955,

31st March 1955]

regarding a co-ordinated scheme of irrigation works under the Palar river system and requesting the Government to publish a White Paper giving all information relating to this problem; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) & (b) A memorandum on the subject setting forth the resolutions passed at the North Arcot-Chingleput Ryots Conference held at Kaveripakkam on 26th December 1954 was received in January 1955. The Government are now considering a proposal to request the Government of India to constitute a Council under Article 263 of the Constitution of India to make enquiries into the matter and suggest suitable remedies. The proposal envisages the Council being comprised of persons not belonging to either of the two States involved.”

* 1759 Q.—SRI S. PANCHAKSHARAM: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government of Madras have addressed the Government of India seeking their good offices for the settlement of the disputes between Madras and Mysore over the sharing of the Palar waters;

(b) if so, whether the Government have received any reply;

(c) if no reply has been received, whether the Government have sent a reminder; and

(d) whether the Government propose to issue a white paper on the sharing of the Palar waters as requested by the North Arcot, Chingleput Ryots' Conference held at Kaveripakkam on 26th December 1954?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) No. This Government propose to address the Government of India.

“(b) & (c) Does not arise.

“(d) No.”

* 1760 Q.—SRI K. G. MUNUSWAMY GOUNDER: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether any representation was received on January 7th, about the supply of water to the North Arcot district from the Palar river, and if so, the action taken thereon;

(b) what has happened to the representation made by the Government of Madras to the Government of India and to the Government of Mysore in the matter; and

[31st March 1955]

என்று புகார் சொல்லப்படுகிறது. விவசாய இலாகா அதிகாரிகளும் சிப்பந்திகளும் இதை நல்ல முறையில் விவசாயிகளுக்கு எடுத்துச் சொல்லி அதன் மூலம் விவசாயிகள் பலன் அடையச் செய்யவேண்டுமென்று அரசாங்கம் காரியங்களைச் செய்யும்போது கனம் அங்கத்தினர்கள் ஆட்சேபிப்பது சரியல்ல. சிப்பந்திகளின் சம்பளத்திலிருந்து செலவிடும்படி வற்புறுத்தப்படுவதில்லை. ஓரளவு நிர்ப்பந்தம் இருந்தால்தான் வேலை சரிவர நடக்கமுடியும். ஆனால், சிப்பந்திகள் தங்களுடைய சம்பளத்திலிருந்து செலவழிக்க யாரும் வற்புறுத்தப்படமாட்டார்கள். விசாரித்ததில் அதற்கெல்லாம் இடம் இல்லையென்றுதான் தெரிந்தது.”

SRI S. R. ARUMUGAM :—“ சீமை கருவேலஞ் செடிகளை வேலிகளில் பயிரிடும்போது பயிர்களின் வேர்கள் பாதிக்கப்பட்டு பயிர்கள் கெட்டுப் போவதாக விவசாயிகள் அறிந்திருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும் போது அதை நடவேண்டுமென்று ஏன் விவசாயிகளை சர்க்கார் நிர்ப்பந்தப்படுத்துகிறார்கள் ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ கனம் அங்கத்தினருக்கு நான் சொல்லுவது என்னவென்றால், அனாவசியமான வீண் பீதி கொள்ள வேண்டாம். வீண் பீதியை ஏற்படுத்தவும் வேண்டாம் என்பதுதான். நிபுணர்கள் ஆராய்ச்சி செய்து பார்த்துதான் சொல்லுகிறார்கள். விவசாயிகளும் இது பற்றி ஆட்சேபணை தெரிவிக்கவில்லை.”

SRI P. VENKATESA SHOLAGAR :—“ சமீப காலத்தில் கனம் மந்திரி அவர்கள் அந்த விதையைப் பிரபலப்படுத்துவதற்காக கூத்தா நல்லூரில் செஸ்பேனியா விதையைக் கொட்டி அளந்தது மாதிரியே பணத்தையும் கொட்டி அளந்து கொடுத்தார்கள் என்று சொன்னார். ஆனால், அதே சமயத்தில் தஞ்சை ஜில்லாவில் கொளஞ்சி, பில்லிபசரா மூட்டையொன்று 15 முதல் 20 ரூபாய் வரையில் விற்பனையாகிவருந்தது. இப்பொழுது 40லிருந்து 60 ரூபாய் வரையில் விற்பனையாகிவருந்தது. கொளஞ்சி, பில்லிபசரா விதைகளை விவசாயிகள் அமோகமாக வாங்குகிறார்கள். ஆனால், அந்த விதைகள் சல்லிசான விலையில் கிடைக்கவில்லை. அதே சமயத்தில் செஸ்பேனியாவை அரசாங்கத்தார் பிரபலப்படுத்துகிறார்கள். எந்த விதைகளை விவசாயிகள் விரும்பி எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்களோ அந்த விதைகள் சலபமாகக் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்யப்படவேண்டும். ஆகவே பில்லிபசரா, கொளஞ்சி விதைகளை அதிகமாக உற்பத்திசெய்வதற்காக சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளுமா ? ”

9-10 a.m.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ கூத்தாநல்லூரில் நடைபெற்றதைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார். நான் பார்த்ததிலிருந்து தெரிந்துக் கொண்டதென்னவென்றால், செஸ்பேனியாவின் உபயோகத்தை அநேக விவசாயிகள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள், என்று புலப்பட்டது. பத்தாயிரம் ரூபாய் வரையில் செஸ்பேனியா விதை அங்கு விற்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிந்தது. கொளஞ்சி, பில்லிபசரா ஆகியவைகளை விவசாயிகள் உபயோகிக்க வேண்டாம் என்று யாரும் சொல்லவில்லை. விவசாயத்திற்கு உதவியாக இருக்கக்கூடிய எல்லாவற்றிற்கும் எவ்வளவு ஆதரவு அளிக்கவேண்டுமோ அவ்வளவும் அளிக்கலாம். விவசாயிகளுக்கு எந்தெந்தவற்றில் நம்பிக்கை இருக்கிறதோ அந்த விதைகளை விவசாயிகளே மேற்கொண்டு உற்பத்தி செய்துகொள்ளுவதற்கு முற்பட வேண்டும்.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ செஸ்பேனியா விதைக்கும், பில்லிபசரா, கொளஞ்சி போன்ற விதைகளுக்கும் போட்டி எங்களுடைய தஞ்சை ஜில்லாவில் கிடையாது. கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ வெங்கடேச சோளகர் சொன்னதென்னவென்றால் பில்லிபசரா விதைகளும் கொளஞ்சி விதைகளும் சலபமாகக் கிடைக்கவில்லை, ஏற்கெனவே விற்பனையாகிவிட்ட மிக அதிகமாக உயர்ந்துவிட்டது, அதனால் விவசாயிகள் அதிகமாக கஷ்டப்

31st March 1955]

படுகிறார்கள் என்பதுதான். ஆகவே பில்லிபசரா, கொளஞ்சி போன்ற விதைகளை சேகரிக்க ஏற்பாடு செய்து, சர்க்கார் இலாகா மூலமாக விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுவார்களா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ எந்தெந்த விவசாயிகள் என்னென்ன ரக விதையைக் கேட்கிறார்களோ அதை சரசமான விலைக்குக் கொடுப்பதற்குத்தான் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திவருகிறது.”

SRI S. THINAKARASWAMI THEVAR :—“ செஸ்பேனியா உண்மையிலேயே நல்லது சிறந்தது என்றிருந்த போதிலும்கூட பயிர்களிலே கதிர் வாங்கும் காலத்தில் விசேஷ பலன் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. செஸ்பேனியாவை பயிரிடும்போது தண்ணீரைப் பக்குவமாக உபயோகித்து பயிர் செய்தாலொழிய அதை காப்பாற்ற முடிவதில்லை. ஆனால், நெட்டி விதைகளை இலகுவாகப் பயிர் செய்யலாம். அதை உபயோகப்படுத்துவதினால் விசேஷ பலன் கிடைக்கிறது. கதிர்களும் நன்றாக வருகிறது. நெட்டி விதையை எல்லா இடங்களிலும் விதைத்து தான் உரத்தை உபயோகிக்கும் முறையில் ஏற்பாடு செய்யலாம். இதில் சர்க்கார் விசேஷ கவனம் செலுத்துவார்களா ? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ சர்க்கார் கவனம் செலுத்தும். திருமங்கலம் தாலுகாவைக் சுற்றியுள்ள விவசாயிகளுக்கு இதை எடுத்துச் சொல்லி, கனம் அங்கத்தினர் கொஞ்சம் ஆதரவு கொடுத்தால் விவசாய இலாகாவைப் பொறுத்த மட்டில் எவ்வளவு ஆதரவு இது விஷயத்தில் அளிக்கவேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு ஆதரவு அளிக்கலாம் என்று கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.”

Local Fund Dispensary, Tirukkoyilur

* 1751 Q.—**SRI A. MUTHUSWAMI :** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to convert the local fund dispensary in Tirukkoyilur into a Government hospital; and

(b) if so, the stage at which the matter stands now?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ (a) No, Sir.

“ (b) Does not arise.”

SRI A. MUTHUSWAMI :—“ திருக்கோயிலூர் லோகல் பண்டு ஆஸ்பத்திரியில் செறை இரண்டு வருஷ காலமாக லேடி டாக்டரைப் போடாமல் இருக்கிறார்கள். திருக்கோயிலூர் மேஜர் பஞ்சாயத்தாக இருப்பதனாலும், தாலுகாவுக்குத் தலைநகராக இருப்பதனாலும் அங்கு சிகிச்சை செய்து கொள்ள வரும் கூட்டங்களை ஒரு Male டாக்டரினால் சமாளிக்க முடியவில்லை. ஆதலால் அந்த ஆஸ்பத்திரிக்கு ஒரு லேடி டாக்டரைப் நியமிப்பதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா ? ”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The need for posting a woman doctor will be given proper consideration.”

A—3

[31st March 1955]

(c) whether the Engineers have suggested any new method of tapping perennial source of water-supply to the Palar river, and if so, what is the suggestion?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) Yes. This Government are now considering a proposal to request the Government of India to constitute a Council under Article 263 of the Constitution of India to make enquiries into the matter and suggest suitable remedies. The proposal envisages the Council being comprised of persons not belonging to either of the two States involved.

“(b) Recently while informing the Union Government of the position in reply to a reference from that Government, in June 1954, this Government requested them to use their good offices as regards the supply to this Government of full and correct information by Mysore regarding the capacity of and the use of waters in the works in the Palar basin in Mysore limits. The Government of Mysore have stated that they have taken no action which would adversely affect the interests of the Madras State.

“(c) No.”

SRI K. VINAYAKAM :—“Sir, it has been stated that a dispute has arisen as regards utilization of Palar waters between this State and the Mysore State and that the Government of India are to be approached to constitute a Council comprising of persons not belonging to either of the two States to make enquiries into the matter and suggest suitable remedies. After all, Sir, the interests of the two States have got to be safeguarded. If we ask the Government of India to appoint a Council comprising of persons not belonging to either of the two States concerned, will it not cause undue delay in settling the dispute and will it not also cause inconvenience to both the States? The third parties who are to be appointed may not know our problem at all.”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“At best, the hon. Member is giving his opinion. It is suggested that a Council comprising of persons not belonging to either of the two States be constituted so that an impartial body may go into the whole matter. If we ask for representation in the Council, the Government of Mysore also will ask for representation in that Council. In that Council, we will be repeating our own views in the matter which we have been saying and they may be a biased opinion. Judges who enquire into disputes and give a decision do not naturally belong to either of the parties concerned in the disputes. If we ask the Government of India to appoint a Council comprising persons not belonging to either of the two States involved, it is with the idea of getting an impartial body to go into all the details of the matter and come to a decision.”

[31st March 1955]

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“The Hon. Minister replied that our Government have addressed the Central Government to get particulars from the Mysore Government with regard to the dispute. Have the Mysore Government sent any particulars at all to the Central Government and have the latter forwarded them to this Government?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“The Government of India have now got the information from the Government of Mysore that Bethamangalam tank is at present functioning only as a water-supply tank to Kolar Gold Fields town and that the question of any increase in ayacut under this tank does not arise. As regards Ramasagar tank, the present ayacut is reported to be only about 1,078 acres as against the authorized ayacut of 1,091 acres and that the present capacity of the tank is 1,533 units as against the original capacity of 1,730 units. In the circumstances, the Government of Mysore have stated that they have taken no action which would affect adversely the interests of the Madras State. In view of the information furnished by the Government of India, no specific action can be taken at present in this regard.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“Sir, as per the Resolution 9-20 passed at Kavaripakkam Ryots' Conference, was it brought to the notice of our Government that the Mysore Government have violated the terms of the original contract, that they are impounding more water and using the water for themselves and that they do not let sufficient water for supply to the Madras State?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“That is the representation that has been made.”

SRI K. PARTHASARATHY :—“Will the Government consider the desirability of placing a copy of the agreement between the Madras and Mysore Governments on the table of this House or provide a copy to the Legislature Library so that members may peruse it?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“I can make it available to him, if the hon. Member desires it.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“மைசூர் சர்க்காருக்கும், இந்த சர்க்காருக்கும் 1892-ஆம் வருஷத்திலே ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. இப்பொழுது இந்த சர்க்கார் வந்து 8 வருஷங்களாகி விட்டன. இந்தப் பிரதேசங்களில் உள்ளவர்கள் தண்ணீர் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் இவ்வளவு காலத்திற்குப் பின் இப்போதுதான் இந்த சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்குக் கடிதம் எழுதியிருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். இதற்குக் காரணம் என்ன? மத்திய சர்க்காரிலிருந்து ஏதோ கடிதம் வந்ததாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகிறார்கள்? அப்படியானால் இந்த அணைக்கட்டை சித்தூரில் கட்டப் போகிறார்களா?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“அணைக்கட்டு கட்டுவதற்கு எதுவும் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. பாலாற்றிலிருந்து வரும் தண்ணீரை மைசூர் அரசாங்கம் நமக்கு விடவில்லை.”

[31st March 1955]

என்ற ஒரு விஷயத்தைத்தான் பரிசீலனை செய்வதற்காக இந்திய அரசாங்கத்திற்கு கடிதம் எழுதப்பட்டது. அதைப்பற்றி இந்திய அரசாங்கம் ஒரு முடிவு தெரிவிப்பார்கள். அதைத்தவிர, வேறு விஷயம் ஒன்றுமில்லை.”

SRI S. S. KOLKEBAIL :—“ Arising out of the question put by the hon. Member Sri Vinayakam and also the answer given by the Hon. Minister that a situation has arisen that there is a dispute between the two Governments, namely, Mysore and Madras, may I ask the Government whether the dispute can be decided by a duel between Sri Vinayakam on our side and some other hon. Member on the other side? ”

SRI A. GOVINDASAMY NAYAGAR :—“ இந்தப் பாலாற்றில் கடந்த முப்பது ஆண்டு காலமாகத் தண்ணீர் வரவில்லை என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் காங்கிரஸ் ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்னால் காங்கிரஸ் ஆட்சிக்கு வந்தால் பாலாறும் தேனாறும் ஓடு மென்றெல்லாம் வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். அந்த வகையில் அதில் தேனாறு ஓடச் செய்யாவிட்டாலும், நல்லமுறையில் பாலாற்றிலாவது தண்ணீர் ஓடுவதற்கு வசதி செய்து, அதன் மூலம் செங்கற்பட்டு, வட ஆற்காடு ஆகிய ஜில்லாக்களுக்கு நன்மை தருவதற்காக உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க முன் வருவார்களா? ”

MR. SPEAKER :—“ காங்கிரஸ் வாக்குறுதி கொடுத்தால் அதற்கும் இந்த அசெம்பிளிக்கும் என்ன இருக்கிறது? ”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, whereas it has been proved beyond reasonable doubt that the Mysore Government have infringed the conditions of the agreement (The Hon. Minister : ‘It has not been proved’) reached between the Madras Government and the Mysore State as far as the Palar waters are concerned, would it not be right on the part of the Madras Government to refer the matter to the Supreme Court as against the Mysore Government, instead of approaching the Central Government to effect an agreement by appointing a Council to settle our dispute? ”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ The hon. Member assumes more knowledge than the Department itself which is concerned with this matter. He says ‘it is proved beyond reasonable doubt’, but we are not aware of any such thing. (Interruption.) I shall read the relevant passage here.” (Interruption.)

MR. SPEAKER :—“ Please allow the Hon. Minister to answer the point.”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ I shall read it. Sir, representations by M.L.As. and others having been received again in 1949, the then Minister for Works, my colleague who is sitting here, convened a Conference of officials and prominent non-officials including M.L.As. and M.L.Cs. in the Secretariat in September 1949 to discuss the question of improvement of irrigation under the river Palar. During the conference the old allegation about the Bethamangalam and Ramasagar tanks

[31st March 1955]

were reviewed and it was stated that while there was appreciable indication in rainfall in the catchment, the records of the flow at Palar anicut showed considerable decrease. The Chief Engineer (Irrigation) then explained the position as follows :—

“ The Palar catchment in Mysore limits is 1,000 square miles and the areas irrigated about 55,000 acres, this irrigation being carried out through 1,500 tanks. Under the 1892 agreement the Mysore Government have full freedom to repair their tanks or build new tanks in an area covered by 85 per cent of the catchment and the Madras Government have reserved to themselves the right to question their activities only with regard to the remaining 15 per cent. The Ramasagar and the Bethamangalam tanks are two big tanks falling within this 15 per cent catchment and the complaints about the excessive draw-off for these tanks had been taken up with Mysore but it was ultimately found that Mysore had not infringed any of the agreements relating to them. Even granting that Mysore had actually infringed the 1892 agreement in respect of a few other tanks the extent of extra abstraction which Madras could prove against Mysore would come to only about 3 or 4 per cent of what they are entitled to. If even the trivial excess abstraction were to be retrieved Madras would have to set in motion an elaborate procedure of correspondence with the Central and the State Governments the setting up of enquiry commission, provision for settlement of disputed points, etc., which would be wholly incommensurate with the object to be achieved. Again while Mysore is at liberty to carry out any amount of extensions of irrigation in the portion of Palar basin which is not covered by the 1892 agreement, Madras cannot, even in the reaches covered by that agreement object to Mysore carrying out any amount of repair and restoration work so long as the irrigation work in question had not been in disuse for over thirty years and the quantity of water impounded or the area irrigated is not exceeded. Mysore might have actually been abstracting more water than previously in this manner without infringing the agreement. But he had come across some records of 1877 . . . ”

MR. SPEAKER :—“ The Hon. Minister himself is taking much of the time of the House.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ Let us have a debate on this, Sir.”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ . . . which showed that the flows at the Palar anicut were then only as much as we have now. As to the relation between rainfall in the catchment and flow at the anicut he said we have to bear in mind that cultivated lands absorb more water than uncultivated lands and that

[31st March 1955]

above the Palar anicut there is a large extent of Madras territory comprising cultivated lands, the percentage of Madras cultivation being higher than Mysore cultivation. Moreover flows in the river are affected by frequency of rain-fall. For instance, 40 inches of rain precipitated in 40 days will not give any flow in the river while 40 inches of rain precipitated in five days will give an appreciable flow."

MR. SPEAKER :—" It is a big answer; let the Hon. Minister print and circulate it."

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" So we cannot proceed against Mysore on the basis of reduction in flow but only in cases where Mysore increased both the draw-off and irrigated area in respect of individual tanks, etc. That is the position, Sir."

SRI K. G. MUNUSAMI GOUNDAR :—"செங்கற்பட்டு, வட ஆற்காடு ஜில்லாக்களுக்கு பாலாறு நீர்ப்பாசனவசதி செய்து கொடுக்க சென்னை அரசாங்கத்திற்கும், மைசூர் அரசாங்கத்திற்கும் இடையே ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அதன்படி, பேதமங்கலத்திற்கு அதிகத் தண்ணீர் தேக்கி கொள்ளவும் அதைப் பெரியதாகக் கட்டிக்கொள்ளவும் ஒப்பந்தம் ஆயிற்று. இப்போது எத்தனை அடி கட்டப்பட்டிருக்கிறது? அதை எதற்காக உபயோகப்படுத்துகிறார்கள் என்பதை அரசாங்கம் எடுத்துச் சொல்ல முடியுமா?"

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" எல்லா விஷயங்களையும் மத்திய சர்க்காரிடத்தே எடுத்துச் சொல்லி மத்தியஸ்தம் அடைய வேண்டுமென்பதுதான் இந்த அரசாங்கத்தினுடைய நோக்கம். ஆகவே அதைப்பற்றி அங்கத்தினர்கள் அதிகமாகப் பேசுவதிலே பிரயோஜனம் ஒன்றுமில்லை என்று தான் சொல்லுகிறேன்."

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—" Sir, the charge against the Mysore Government is that they have raised the bund of both the Bethamangalam and Ramasagar tanks. Will any representative of our Government go to Mysore and find out whether the charge is true or not?"

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" Yes, the Bethamangalam tank bund was raised with our permission and it was done to increase the capacity of the tank and to protect against dry seasons and to utilise not more than 72 m.c.ft. of water for domestic and manufacturing purposes of the Kolar Gold Field. Even now they have submitted to the Government of India to that effect and the Government of India also have informed us like that only."

SRI S. PANCHAKSHARAM :—" I am sorry we are unable sufficiently to make ourselves understood. Our grievance is that there is an infringement by the Mysore Government. They say there is no infringement. The only point for consideration is whether there has been an infringement at all. The Conference of Kaveripakkam and several other conference held during the

[31st March 1955]

last two decades have been urging upon the necessity for going into this matter. The bund level of the Bethamangalam tank which was permitted to be raised by 9 feet only, has been actually raised to 18 feet. They also say that the Ramasagar tank which was dilapidated has been strengthened and reconstructed. In spite of the fact that the Mysore Government agreed to utilise the waters of Palar only for domestic and industrial purposes at Kolar Gold Fields, they are actually utilising it for agricultural purposes also. These are admitted grievances of our side and representations have also been made. If Mysore is also a Part A State, the matter can be taken before the Supreme Court on the original side as a dispute between two 'A' States. Because Mysore happens to be a Part B State, it cannot be done and we therefore request the Government of India to constitute a Council under Article 263. Will the Government impress upon the Central Government the immediate necessity of constituting a Council under Article 263 before the next season commences?"

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" Yes, Sir, that is what I said. I have already stated that we are proposing to ask the Government of India to constitute a Council under Article 263 and having said that naturally we will take expeditious action."

Madras Police Officers for Pondicherry

* 1761 Q.—SRI S. DASARATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the services of some of the Police Officers of this State have been lent to the Pondicherry State on its merging with the Indian Union;

(b) if so, on what basis the selection were made;

(c) the total number of officers of different grades lent; and

(d) how many of them belong to Scheduled Castes?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) Yes.

" (b) The selection was made on the basis of the suitability of the persons concerned.

" (c) Sixteen.

" (d) None."

Village Officers' Conference, Malabar

* 1762 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation recently from the Malabar District Village Officers' Association, about their service conditions, and

(b) if so, the action taken thereon?

[31st March 1955]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“(a) & (b) Yes, a copy of the resolutions passed by the Malabar District Village Officers' Conference held at Parappanangadi on 30th December 1954 has been received by the Government. The remarks of the Collector on the resolution are awaited.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“This is not a new demand put forward recently. Representations have been made in this regard during the past two or three years. Will the Government expedite the matter so that some relief can be given at an early date?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“Yes, Sir, we shall try as far as possible to expedite.”

UNSTARRED QUESTIONS.

Roads from villages to main roads

101 Q.—SRI M. KATTIMUTHU : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) how many roads were constructed from villages to main roads in the year 1953-54; and

(b) how many roads are proposed to be constructed in the current year district-wise out of the income derived from the respective District Boards?

A.—(a) Eighty-one roads were constructed from villages to main roads in the year 1953-54. Of these, 11 roads were constructed exclusively out of the funds of the District Boards and 70 roads were constructed under grants-in-aid, Local Development Schemes, etc.

(b) The roads proposed to be constructed in the current year out of the income derived from the respective District Boards are :—

1 South Arcot District Board	...	18
2 Tanjore District Board	...	2
3 Madurai District Board	...	4
4 Other District Boards	...	Nil.

—
24
—

Issue of gun licences

102 Q.—DR. K. B. MENON : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) how many applications for gun licences were received by the Government for the period 15th August 1947 to 30th June 1954;

(b) how many of these are from women;

(c) how many licences were issued; and

(d) whether any were refused to women?

31st March 1955]

A.—(a) & (d) The Government do not receive applications for the grant of licences for possession of guns. The Licensing Authorities are Collector-Magistrates in the districts and the Commissioner of Police in the City. The particulars as regards the number of applications for the grant of licences during the period from 15th August 1947 to 31st December 1952 are not available as the relevant records in the Offices of the Licensing Authorities have been destroyed according to Rules. A statement ^a showing the particulars in respect of the period from 1st January 1953 to 30th June 1954 is annexed.

District Board Elections

103 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) how many passenger buses were requisitioned from various bus owners in Tiruchirappalli district for the use of the Government in connection with the district board elections from 1st October to 15th October 1954; and

(b) the hire charges paid for each bus for each day?

A.—(a) Eighty-seven buses were requisitioned from the owners in the Tiruchirappalli district, in connection with the district board elections held in October 1954.

(b) The rates of hire charges were as follows :—

	RS.
For buses with a seating capacity of 36 and above	75 per day.
Do.	between 31 and 35 .. 70 per day.
Do.	between 27 and 30 .. 65 per day.
Do.	between 20 and 25 .. 60 per day.

The above rates were exclusive of surcharge, cost of petrol, oil, etc.

104 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) the number of voters in each district of the State according to the voters' list for the district board elections; and

(b) the number of voters in each district of the State who recorded their votes in the recent district board elections?

^a Printed as Appendix I on page 943 infra.

[31st March 1955]

District.	Labour cases attended (Difficult and complicated cases which could not be treated by Maternity Assistants.)			
	(1)	(2)	(3)	(4)
8 Tirunelveli	..	..	..	Nil.
9 Salem	..	..	..	Nil.
10 Coimbatore	..	..	..	6
11 The Nilgiris	..	..	..	Nil.
(There is no post of Woman Medical Officer.)				
12 Malabar, South	..	..	..	Nil.
13 Malabar, North	..	..	..	Nil.
(Post unfilled for want of suitable qualified candidates.)				
14 South Kanara	..	..	..	Nil.
(There is no post of Woman Medical Officer.)				

Composite mills in the State

108 Q.—SRI C. RAJAM RAMASWAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of composite mills in the State together with the quantity of cloth produced by them for the year ended 31st December 1953; and

(b) the number of men employed in each mill?

A.—(a) & (b) Particulars are given in the statements annexed.

Improvement of slums in Tanjore

109 Q.—SRI A. K. SUBBIAH: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) how many slums have been improved by the present Ministry in Tanjore district; and

(b) if so, the details thereof?

A.—(a) & (b) The following improvements have been made to the slums in Tanjore district:—

(1) Mannargudi Municipality.

1. An approach road has been formed to Arunthathiar's quarters.

Printed as Annexure III on pages 944-945 infra.

31st March 1955]

2. A well in old Tanjore Road near Harijans' quarters has been repaired.

3. A drinking-water well has been provided in Mudalsethi Pallar street.

4. Road leading to Big Para street has been improved.

(2) Nannilam taluk.

1. Drinking-water wells have been provided in 29 villages.

2. Twenty-five acres of land have been acquired and allotted as house-sites to Harijans of eight villages.

(3) Tiruturaipundi taluk.

Drinking-water wells and tanks have been deepened in six villages; approach roads and pathways have been formed in three villages and a community hall has been constructed in one village. In addition, 69 community latrines have been constructed and 125 cheris have been cleaned.

Harijan Welfare schools in Chingleput

110 Q.—SRI O. CHENGAM PILLAI: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) how many schools are run by the Harijan Welfare Department in Chingleput district;

(b) how many schools have thatched roofs;

(c) how many have been reconstructed in the year 1954;

(d) how many have no roofs; and

(e) whether these schools will be provided with roofs with leaves before the end of the official year?

A.—(a) 117.

(b) 117.

(c) 28.

(d) 27 are in need of repairs.

(e) Yes.

Allowances drawn by Ministers

111 Q.—SRI S. S. KOLKEBAIL: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to place on the table of the House a statement showing—

(a) the amount of travelling allowance, house-rent allowance, medical allowance, car allowance and any other allowances, drawn

A—5

[31st March 1955]

A.—(a) & (b) A statement is appended below :—

Name of the District Board.	Total number of voters.	Total number of voters who exercised their franchise.
(1)	(2)	(3)
North Arcot	1,322,486	346,193
South Arcot	1,436,709	373,254
Chingleput	929,860	232,328
Coimbatore	1,525,427	545,244
Malabar	2,335,903	1,079,625
Madurai	1,234,583	475,586
Ramanathapuram	1,023,265	262,688
Salem *	1,649,249	523,423
South Kanara	873,637	370,505
Tanjore	1,476,779	549,554
Tiruchirappalli †	1,470,600	430,758
The Nilgiris	113,558	40,306
Tirunelveli	1,271,889	383,063

NOTE.—* The polling for the Nanguneri-Mettur Circle has not yet taken place.

† The polling for the Tiruchirappalli-Srirangam Circle has not yet taken place.

Adult Education Centres in South Arcot

106 Q.—SRI A. RATNAM :—Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of adult education centres functioning in the South Arcot district;

(b) the amount spent for the year 1953-54 for maintaining these centres; and

(c) how many adult education centres are maintained direct—

(i) by the Education Department,

(ii) by the Director of Harijan Welfare,

(iii) under the National Extension Scheme, and

(iv) under Community Projects?

A.—(a) Sixty-one.

(b) Rs. 69,016.

(c) (i) Nil.

(ii) Nil.

(iii) 41.

(iv) 20.

31st March 1955]

Forests in Perambalur taluk

106 Q.—SRI M. PALANIMUTHU : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the survey numbers and extent of forest areas in Perambalur taluk of Tiruchirappalli district and the net income derived by Government from them every year for the last three years?

A.—A statement * showing the area of the reserved forests in Perambalur taluk and the income derived from them is appended.

As some of the forests have been grouped with other forests or portions thereof situated outside the taluk to form convenient beats, it is not possible to apportion the expenditure on pay of the protective staff and overhead charges correctly and arrive at the net income of the forests of this taluk alone.

As there are no survey numbers for Class I Reserved Forests and as information regarding the survey numbers of Class III Reserved Forests which are numerous in number is not readily available, the survey numbers of the forests are unable to be furnished.

Labour cases attended to by Women Medical Officers in District Boards

107 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the number of labour cases attended to personally by Women Medical Officers in District Boards during the year 1953 districtwar?

A.—The information is furnished below :—

District.	Labour cases attended. (Difficult and complicated cases which could not be treated by Maternity Assistants.)
(1)	(2)
1 Chingleput	26
2 North Arcot	Nil. (Post was abolished from July 1954)
3 South Arcot	4
4 Tanjore	Nil.
5 Tiruchirappalli	4 (The post was vacant for some period during the year)
6 Madurai	13
7 Ramanathapuram	8.

* Printed as Appendix II on pages 242-244 infra.

[31st March 1955]

by each Minister during the years 1952-53 and 1953-54 including those Ministers who have resigned or gone over to Andhra State on 1st October 1953;

(b) the number of days toured by each Minister in each of the financial years 1952-53 and 1953-54;

(c) the purpose of the tours in detail; and

(d) the travelling allowance drawn by the personal staff of each Minister during the years 1952-53 and 1953-54?

A.—(a) & (b) Two statements * (Statements I and II) containing the necessary particulars are annexed.

(c) It will be difficult to describe in detail the purpose of each tour, but all the tours were undertaken on official business.

(d) Two statements * (Statements III and IV) containing the necessary particulars are annexed.

112 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the total amount of travelling allowance drawn by each Minister during the year 1953-54?

A.—A statement is given below:—

Statement showing the amount of travelling allowance drawn by each Minister during the year 1953-54.

Serial number and name of the Minister.	Period of office.	Total travelling allowance drawn.
(1)	(2)	(3)
		Rs. A. P.
1 Sri C. Rajagopalachari	1st April 1953 to 31st March 1954.	1,452 3 0
2 Sri A. B. Shetty	1st April 1953 to 31st March 1954.	4,667 11 0
3 Sri M. Bhaktavatsalam ..	9th October 1953 to 31st March 1954.	2,594 15 0
4 Sri C. Subramaniam	1st April 1953 to 31st March 1954.	4,972 1 0
5 Sri K. Venkatawami Naidu.	1st April 1953 to 31st March 1954	4,927 12 0

* Printed as Appendix IV on pages 946-960 infra.

31st March 1955]

Serial number and name of the Minister.	Period of office.	Total travelling allowance drawn.
(1)	(2)	(3)
		Rs. A. P.
6 Sri N. Ranga Reddi ..	1st April to 30th September 1953.	3,307 11 0
7 Dr. M. V. Krishna Rao ..	1st April to 30th September 1953.	4,849 10 3
8 Sri V. C. Palaniswami Gounder.	1st April 1953 to 31st March 1954.	3,590 0 0
9 Dr. U. Krishna Rao ..	1st April 1953 to 31st March 1954.	2,233 7 0
10 Dr. R. Nagan Gowda ..	1st April to 30th September 1953.	4,535 12 0
11 Sri N. Sankara Reddi ..	1st April to 30th September 1953.	2,610 6 0
12 Sri M. A. Manickavelu Nalaker.	1st April 1953 to 31st March 1954.	3,214 8 0
13 Sri K. P. Kuttikrishnan Nair.	1st April 1953 to 31st March 1954.	2,566 10 6
14 Raja Sri Shaumuga Rajeswara Sothupathi	1st April 1953 to 31st March 1954.	1,326 6 0
15 Sri S. B. P. Pattabirama Rao.	1st April to 30th September 1953.	2,175 13 0
16 Sri D. Sanjeevayya ..	1st April to 30th September 1953.	2,743 1 0
17 Sri K. Rajaram Naidu ..	9th October 1953 to 31st March 1954.	2,551 0 0
18 Srimathi Jothi Venkatachellum.	9th October 1953 to 31st March 1954.	784 12 0

Harijan employees in Revenue Department in Malabar

113 Q.—SRI E. T. KUNHAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) how many Harijans are employed in the Revenue Department, (i) in Malabar and (ii) in Ponnani taluk; and

(b) whether this number is in accordance with the rule of reservation of posts for Harijans?

[31st March 1955]

A.—(a) (i) Twenty-five.

(ii) One.

- (b) The rule of reservation of appointments for Scheduled castes (Harijans) is applicable to the district as a whole. The taluk is not taken as a unit for this purpose. The recruitment to the Madras Ministerial Service is made by the Madras Public Service Commission and the rule of reservation is observed by the Commission to the extent possible according to the availability of suitable candidates when the allotment is made. In the case of the last grade (Government servants, the recruitment is made through the Employment Exchange. In making the appointments including temporary appointments, preference is shown to the members of the scheduled castes allotted by the Employment Exchange.

Harijan employees in Civil Courts in Malabar

114 Q.—SRI E. T. KUNHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of Harijans employed in Civil Courts in Malabar; and

(b) whether the number is in accordance with the rule of reservation of posts for Harijans?

A.—(a) Four Harijans are employed in Civil Courts in Malabar.

(b) No. The reason is that sufficient number of qualified Harijans was not available for appointment.

Offence under the Suppression of Immoral Traffic Act

115 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of persons convicted under the Suppression of Immoral Traffic Act during 1953 and 1954; and

(b) how many of them are men and how many women?

A.—(a) & (b) The particulars are as follows:—

Year.	Men.	Women.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)
1953	34	660	694
1954	33	448	481

31st March 1955]

High Schools and Colleges in the State

116 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the number of High Schools and Colleges as on 1st December 1954 districtwise?

A.—The particulars are given below:—

District.	Number of High Schools.	Number of Colleges.
(1)	(2)	(3)
1 Madras (City) ..	68	11
2 Chingleput	36	3
3 South Arcot	38	1
4 Tanjore	64	1
5 Madurai	51	5
6 Ramanathapuram ..	60	4
7 Tirunelveli	72	6
8 North Arcot	57	4
9 Salem	60	1
10 Tiruchirappalli ..	70	6
11 Coimbatore	85	5
12 The Nilgiris	17	Nil.
13 Malabar	125	6
14 South Kanara	71	4

Pupil teachers

117 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of pupil teachers who underwent training in the Higher Grade and Secondary Grade training schools during the year 1953-54; and

(b) the amount paid to them as stipend?

A.—(a) A statement* is placed on the table of the House.

(b) The monthly rate of stipend per student is Rs. 18 per mensem for those undergoing the secondary grade training and Rs. 12 per mensem for those undergoing elementary grade. In respect of both the senior and junior basic grade trainees, the rate of stipend is Rs. 18 per mensem. The stipends are paid for a period of 21 months for the entire course.

* Printed as Appendix V on page 951 infra.

[31st March 1955]

Kumri cultivation in the State

118 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the extent of Kumri cultivation in the Madras State during 1953-54 and 1954-55;

(b) the revenue derived from it; and

(c) the extent of improvement to forests on account of this system?

A.—(a) to (c) A statement ^a showing the extent of Kumri cultivation in Madras State during 1953-54 and 1954-55, the revenue derived from it and the extent of improvement to forests on account of this system is appended.

Kumri cultivation in Tiruvallur taluk

119 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the extent of forest lands available for Kumri cultivation in Tiruvallur taluk;

(b) the extent of such lands so far leased out and the terms on which they have been leased out; and

(c) whether any loan was granted to the cultivators to make those forest lands fit for cultivation?

A.—(a) 1,913 acres.

(b) An extent of 90 acres in Mailapore Reserved Forest and 115 acres in Vembodu Reserved Forest have been leased out for Kumri cultivation during 1954-55. The conditions under which these lands are leased out are detailed in the statement ^b appended.

(c) No, Sir.

Offences under the Iron and Steel Control Order

120 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of cases of violation and misuse of the materials purchased under the Iron and Steel Control Order in 1953 and 1954; and

(b) how many of them have ended in conviction?

^a Printed as Appendix VI on pages 952-953 infra.

^b Printed as Appendix VII on page 954 infra.

31st March 1955]

A.—(a) Eleven in 1953 and five in 1954.

(b) Six cases of 1953 and one case of 1954 have ended in conviction so far.

Minimum wages for agricultural labourers

121 Q.—SRI R. KRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the average wages for agricultural labourers in each district in the State; and

(b) whether any minimum wages have been fixed for agricultural labourers under the Minimum Wages Act, 1948?

A.—(a) The average rates of wages paid to certain categories of agricultural labour in each district of the State are as follows:—

District.	Ploughmen.	Sowers and transplanters.				Non-adults.
		Men.		Women.		
		(3)	(4)	(5)	(6)	
(1)	(2)	RS. A. P.	RS. A. P.	RS. A. P.	RS. A. P.	
Chingleput	1 0 3	2 0 0	1 0 0	1 0 0	1 0 0	
South Arcot	1 3 5	0 11 4	0 9 2			
North Arcot	1 9 7	1 1 9	0 10 2			
Salem	4 6 8 *	1 4 6	0 10 7	0 8 6	0 8 6	
Coimbatore	0 14 7	0 13 10	0 7 3	0 7 0	0 7 0	
Tiruchirappalli ..	1 13 10	0 13 5	0 8 3	0 7 7	0 7 7	
Tanjore	0 14 10	1 2 7	0 10 6			
Madurai	0 15 9	0 13 0	0 12 4	0 12 3	0 12 3	
Ramanathapuram ..	1 0 0	1 0 0	0 12 0	0 12 0	0 12 0	
Tirunelveli	0 12 11	0 12 0	0 8 2	0 7 8	0 7 8	
Malabar	2 13 9		0 14 10			
South Kanara	1 5 2	1 0 6	1 0 5	0 13 9	0 13 9	
The Nilgiris	1 10 4	1 10 9	1 2 5	0 14 2	0 14 2	

* Rate of wages paid to ploughmen working with their own ploughs and bullocks.

(b) No, Sir.

New buses for the Transport Department

122 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the cost of each of the buses newly added in 1954 to the City Transport system; and

(b) the number of buses proposed to be added in 1955?

[31st March 1955]

A.—(a) The information is furnished below:—

Type of bus.	Number of buses put on road in 1954.	Cost of each bus.		
		RS.	A. P.	
Commer (light diesel) ..	2	35,476	6 0	
Leyland Royal Tiger (heavy diesel).	17	63,900	0 0	approxi- mately.

(b) Thirty-three more Leyland Royal Tiger buses will be added to the fleet in 1955. Besides these, 50 heavy type diesel vehicles are expected to be added to the fleet strength in 1955-56.

Manufacture of tar boilers

123 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) how many tar boilers were manufactured by the Transport and Industries Section in 1952-53, 1953-54 and 1954-55;

(b) how many of these were sold to the Public Works Department;

(c) how many were sold to private contractors; and

(d) at what rate?

A.—(a) No tar boilers were manufactured by the Transport and Industries Departments in 1952-53, 1953-54 and 1954-55.

(b) to (d) Do not arise.

Expenditure from the Harijan Welfare Budget

124 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state the amounts spent by the Government for Harijan students under the following heads during the year 1953-54 from the funds allotted in the budget for 1953-54:—

(a) the amount towards school fees;

(b) the amount towards college fees;

(c) the amount towards examination fees;

(d) the amount for books;

(e) the amount towards non-residential scholarships;

(f) the amount towards residential scholarships;

(g) the amount for Harijan hostels; and

(h) the amount for midday meals?

31st March 1955]

A.—The amount spent by the Government for the students belonging to eligible communities from the Harijan Welfare Budget during 1953-54 is as follows:—

(1)	First half-year (Composite State).	Whole year.	Second half-year (Madras State).
	(2) RS.	(3) RS.	(4) RS.
School fees	3,98,435	..	10,86,442
College fees	488	..	5,667
Examination fees	1,168	..	13,057
Books	..	11,850	..
Non-residential scholarships.	..	2,26,414	..
Residential scholarships ..	..	5,51,953	..
Harijan hostels—			
Government hostels ..	99,385	..	1,34,279
Subsidized hostels ..	5,91,523	..	6,80,304
Midday meals	11,27,668	..	9,00,734

Co-operative Milk Supply Society, Tindivanam

125 Q.—SRI M. VENUGOPALA GOUNDER: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the amount of loan granted to the Co-operative Milk Supply Society at Tindivanam in 1952, 1953 and 1954;

(b) the number of milk centres managed by the society;

and
(c) the approximate quantity of milk supplied by the society?

A.—(a) The amount of loan granted is as shown below:—

	RS.
1951-52	2,300
1952-53	2,550
1953-54	Nil.

(b) No milk centre is managed by the society. All the milk produced by the society is supplied to the Tindivanam Milk Supply Union.

(c) 1952—60,774 lb. or 15,193½ Madras measures.

1953—75,637 lb. or 18,909½ Madras measures.

1954—91,884 lb. or 22,971 Madras measures.

Murder cases in Tindivanam

126 Q.—SRI M. VENUGOPALA GOUNDER: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) how many murder cases were registered in the Police stations in Tindivanam taluk, South Arcot district, from 1952 up to date; and

(b) how many were detected and how many undetected?

A.—(a) 12.

(b) Detected—2.

Undetected—10.

[31st March 1955]

Formation of roads under the First Five-Year Plan

127 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the amount allotted for improving and forming the various roads in the First Five-Year Plan, districtwar?

A.—

Name of district.	Category of roads.	Amount allotted.	
		Improvement.	New formation.
(1)	(2)	(3)	(4)
		RS.	RS.
Chingleput	(a) State Highways.	9,44,414	12,000
	(b) Other Roads.	2,23,839	3,05,004
South Arcot	(a) State Highways.	16,84,000	
	(b) Other Roads.	8,76,540	3,31,160
North Arcot	(a) State Highways.	4,42,614	37,602
	(b) Other Roads.	1,23,268	6,97,725
Salem	(a) State Highways.	8,03,900	24,00,000
	(b) Other Roads.	3,10,660	4,22,448
Coimbatore	(a) State Highways.	6,50,100	
	(b) Other Roads.	4,27,100	4,01,820
Malabar	(a) State Highways.	41,95,330	2,70,019
	(b) Other Roads.	2,64,587	25,14,989
South Kanara	(a) State Highways.	41,61,817	
	(b) Other Roads.	1,23,966	2,35,186
Tirunelveli	(a) State Highways.	3,58,500	
	(b) Other Roads.	1,12,035	8,50,464
Ramanathapuram	(a) State Highways.	35,500	
	(b) Other Roads.	3,10,000	15,42,500
Madurai	(a) State Highways.	6,27,536	33,500
	(b) Other Roads.	1,46,750	8,88,350
Nilgiris	(a) State Highways.	3,66,500	
	(b) Other Roads.	86,300	
Tanjore	(a) State Highways.	17,62,899	
	(b) Other Roads.	8,27,352	4,07,299
Tiruchirappalli	(a) State Highways.	4,54,400	
	(b) Other Roads.	1,12,400	7,34,300
Total ..		2,04,12,907	1,22,44,366

Scheme for housing the Harijans

128 Q.—SRI P. G. MANICKAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the Government have under consideration any scheme for housing the Harijans now living in cheris in the State, and

(b) if so, at what stage it is?

A.—(a) & (b) The Government have no scheme under their consideration. In the Two-Year Plan for removal of untouchability forwarded to the Government of India for sanction of grant, a small provision has been made for assisting Harijans to construct houses. The sanction of the Government of India is awaited.

31st March 1955]

Libraries in South Arcot district

129 Q.—SRI M. VENUGOPALA GOUNDER: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of libraries functioning in South Arcot district that are subsidized by the state; and

(b) the total subsidy given to them in 1952, 1953 and 1954?

A.—(a) The number of libraries in the South Arcot district which are eligible for subsidy from the Government is 91.

(b) The subsidy paid during each of the years to all the eligible libraries is as follows:—

	RS.
1951-52	5,725
1952-53	3,105
1953-54	3,225

Malnad area

130 Q.—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state with reference to the answer given to a supplementary question under question No. 88 on the 7th December 1954, the names of the villages of Walluvanad and Ernad taluks in Malabar district which are included in the Malnad area, with their respective population?

A.—The required particulars are furnished below:—

Taluks.	Names of villages.	Population according to 1951 Census.
(1)	(2)	(3)
Ernad	Nilambur	24,481
Walluvanad	Attapady	11,353

Cottage and village industries

131 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have taken any statistics regarding the cottage and village industries in the State;

(b) if so, whether a copy of such statistics will be placed on the table of the House;

(c) whether the Government have any scheme for the revival of the cottage and village industries; and

(d) if so, what it is?

A.—(a) & (b) No detailed survey for the collection of statistics regarding cottage and village industries in this State was conducted recently but a simple survey of cottage industries in select firkas was made by the Director

[31st March 1955]

of Statistics. The report on this survey is under print, and it will be available for sale at Rs. 12-6-0 a copy. Particulars of the firkas and the industries covered by this survey are given below :—

1 Hosur and Kollegal firkas (Salem and Coimbatore districts).	Silk worm rearing and spinning.
2 Ramanathapuram area (Ramanathapuram district).	Conch shell work and palmyra products.
3 Melacheval firka (Tirunelveli district).	Mat and reed products.
4 Kozhikode (Malabar district.)	Rural cabinet making, coir and coconut industry.
5 Kasaragod (South Kanara district).	Baskets and cotton cap making.
6 Kumbakonam firka (Tanjore district).	Metal industry.

(c) & (d) Yes, Sir. A list of the schemes sanctioned and of the schemes under examination is appended :—

(i) *Schemes sanctioned.*

1. Manufacture of fancy articles from fine korai-mats at Pattamadai in Cheranmahadevi Block.
2. Scheme for the purchase of frame looms and spinning wheels for the development of cumbly weaving in Attur Block.
3. Scheme for the manufacture of paper toys in Pulivalam village of Musiri taluk.
4. Scheme for the development of bee-keeping industry in Tellicherry Block.
5. Scheme for the development of bee-keeping industry in Usilampatti Block.
6. Scheme for the establishment of a workshop in extension block for providing training in smithy, carpentry, housing designs and construction.
7. Scheme for setting up and running of demonstration units, of Wardha ghanis at Sivagiri in the Lower Bhavani Project and Ramarajapuram in Periyar Project.
8. Grant of Rs. 200 for the Live Dorri weavers in Karkal (South Kanara Project area).
9. Establishment of Model Blacksmithy training centre at Karathupalayam in the Lower Bhavani Project area.
10. Starting of two training centres to develop the skill of bamboo workers in the Lower Bhavani Project area.
11. Development of palm-gur industry in the Lower Bhavani and Malampuzha Project areas.

31st March 1955]

12. Scheme for providing common kiln and for improving the quality of glazed pottery manufactured in Kanigiri of North Arcot district.

13. Establishment of 30 Wardha ghani demonstration units in the Community Projects and National Extension Service areas.

(ii) *Schemes under consideration.*

1. Scheme for the manufacture of crayons in Karur Block.
2. Scheme for the establishment of wood seasoning kiln to supply seasoned timber for use by the artisans in the Community Project and National Extension Service Blocks in the West Coast.
3. Establishment of two model carpentry workshops in urban and semi-urban areas.
4. Scheme for starting a blacksmithy-cum-welding centre in the South Kanara Project.
5. Scheme for the establishment of two footwear service centres.
6. Scheme for starting a glass bangle and bead training centre in Chidambaram Block.
7. Scheme for the establishment of two general purpose engineering workshops, one in Periyar Project and the other in Malampuzha Project.
8. Scheme for the establishment of a sales emporium at Madurai primarily to promote the sales of handicrafts products.
9. Scheme for the establishment of a model unit for the manufacture of soaps from neem oil.
10. Schemes for the development of bee-keeping, poultry farming, blacksmithy, carpentry and rattan work in Malnad area.
11. Scheme for the establishment of a pottery training centre at Alankar in South Kanara district.
12. Scheme for the establishment of a pottery production-cum-training centre at Manamadurai.
13. Establishment of a porcelain and semi-porcelain service centre at Papinisseri in North Malabar district.
14. Expansion of the training centre for the manufacture of scientific glassware at Madras.
15. Establishment of model fancy and utility articles manufacturing units from leather.
16. Scheme for the establishment of a service centre for lock industry in Dindigul.
17. Scheme for opening of a service centre for clay pipes manufacturers in Malampuzha Project.

[31st March 1955]

of Statistics. The report on this survey is under print, and it will be available for sale at Rs. 12-6-0 a copy. Particulars of the firkas and the industries covered by this survey are given below :—

- 1 Hosur and Kollegal firkas (Salem and Coimbatore districts). Silk worm rearing and spinning.
- 2 Ramanathapuram area (Ramanathapuram district). Conch shell work and palmyra products.
- 3 Melacheval firka (Tirunelveli district). Mat and reed products.
- 4 Kozhikode (Malabar district.) Rural cabinet making, coir and coconut industry.
- 5 Kasaragod (South Kanara district). Baskets and cotton cap making.
- 6 Kumbakonam firka (Tanjore district). Metal industry.

(c) & (d) Yes, Sir. A list of the schemes sanctioned and of the schemes under examination is appended :—

(i) *Schemes sanctioned.*

1. Manufacture of fancy articles from fine koraimats at Pattamadai in Cheranmahadevi Block.
2. Scheme for the purchase of frame looms and spinning wheels for the development of cumbly weaving in Attur Block.
3. Scheme for the manufacture of paper toys in Pulivalam village of Musiri taluk.
4. Scheme for the development of bee-keeping industry in Tellicherry Block.
5. Scheme for the development of bee-keeping industry in Usilampatti Block.
6. Scheme for the establishment of a workshop in extension block for providing training in smithy, carpentry, housing designs and construction.
7. Scheme for setting up and running of demonstration units, of Wardha ghanis at Sivagiri in the Lower Bhavani Project and Ramarajapuram in Periyar Project.
8. Grant of Rs. 200 for the Live Dorri weavers in Karkal (South Kanara Project area).
9. Establishment of Model Blacksmithy training centre at Karathupalayam in the Lower Bhavani Project area.
10. Starting of two training centres to develop the skill of bamboo workers in the Lower Bhavani Project area.
11. Development of palm-gur industry in the Lower Bhavani and Malampuzha Project areas.

31st March 1955]

12. Scheme for providing common kiln and for improving the quality of glazed pottery manufactured in Kanigiri of North Arcot district.
 13. Establishment of 30 Wardha ghani demonstration units in the Community Projects and National Extension Service areas.
- (ii) *Schemes under consideration.*
1. Scheme for the manufacture of crayons in Karur Block.
 2. Scheme for the establishment of wood seasoning kiln to supply seasoned timber for use by the artisans in the Community Project and National Extension Service Blocks in the West Coast.
 3. Establishment of two model carpentry workshops in urban and semi-urban areas.
 4. Scheme for starting a blacksmithy-cum-welding centre in the South Kanara Project.
 5. Scheme for the establishment of two footwear service centres.
 6. Scheme for starting a glass bangle and bead training centre in Chidambaram Block.
 7. Scheme for the establishment of two general purpose engineering workshops, one in Periyar Project and the other in Malampuzha Project.
 8. Scheme for the establishment of a sales emporium at Madurai primarily to promote the sales of handicrafts products.
 9. Scheme for the establishment of a model unit for the manufacture of soaps from neem oil.
 10. Schemes for the development of bee-keeping, poultry farming, blacksmithy, carpentry and rattan work in Malnad area.
 11. Scheme for the establishment of a pottery training centre at Alankar in South Kanara district.
 12. Scheme for the establishment of a pottery production-cum-training centre at Manamadurai.
 13. Establishment of a porcelain and semi-porcelain service centre at Papinisseri in North Malabar district.
 14. Expansion of the training centre for the manufacture of scientific glassware at Madras.
 15. Establishment of model fancy and utility articles manufacturing units from leather.
 16. Scheme for the establishment of a service centre for lock industry in Dindigul.
 17. Scheme for opening of a service centre for clay pipes manufacturers in Malampuzha Project.

[31st March 1955]

Burial-grounds for Harijans

132 Q.—SRI O. KORAN: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) how many applications were received from Malabar in 1950 to 1954 for the grant of burial-grounds for Harijans;

(b) whether the burial-grounds have been granted; and

(c) if not, why?

A.—(a) Twenty-four.

(b) & (c) Burial-grounds have been provided in five cases by acquisition of private lands. Acquisition of lands has been sanctioned in another five cases and proceedings under the Land Acquisition Act are pending in different stages. The remaining cases are pending enquiry. Many of the applications in these cases were received late in 1954.

Harijan women for the nurses' training course

133 Q.—SRI O. KORAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) how many Harijan women candidates were selected for the nurses' training from Malabar in the years 1950-54;

(b) how many of them came out successful in the training;

(c) how many of them were taken into the service; and

(d) how many are still unemployed?

A.—(a) to (d) Selection of candidates to the nurses' training course is not made on a districtwar basis. Only the best of the candidates from the various districts are selected for the training. No districtwar statistics of the selections made during the years 1950-54 are therefore available.

Offences under the Removal of 'Civil Disabilities Act in Malabar.

134 Q.—SRI O. KORAN: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) how many cases were filed in Malabar under the Removal of Civil Disabilities Act in the years 1952 to 1954; and

(b) how many persons were convicted?

A.—(a) 1952—7.

1953—5.

1954—9.

(b) 1952—4.

1953—4.

1954—8.

31st March 1955]

Government Cinchona Plantations, Valparai

135 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of workers employed during 1952 in the Government Cinchona Plantations, Valparai;

(b) the number of workers retrenched during 1952 to 1954: and

(c) why they were retrenched?

A.—(a) 2,550.

(b) 1952—Nil.

1953—42.

1954—Nil.

(c) They were retrenched from among the newly appointed workers due to reduction in work in the plantations.

Batta to Government Transport staff

136 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the amount of batta given to—

(1) Works clerks;

(2) Checking Inspectors;

(3) Time-keepers;

(4) Drivers; and

(5) Conductors in the City Transport; and

(b) whether the batta given to Checking Inspectors has been enhanced?

A.—(a) No batta is paid to works clerks as they do not go on the line. The line staff are given batta at the following rates:—

	RS.	A.	P.
Checking Inspectors	...	...	1 4 0
Time-keepers	...	...	1 0 0
Drivers	...	...	1 2 0
Conductors	...	...	1 2 0

(b) Yes, Sir. It was enhanced in April 1953 from Re. 1 to Re. 1-4-0.

Veterinary hospitals and dispensaries in Tindivanam taluk

137 Q.—SRI M. JAGANNATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of Veterinary hospitals and dispensaries in Tindivanam taluk, South Arcot district;

[31st March 1955]

(b) the number of cattle treated in them during 1952-53 and 1953-54; and

(c) the number of cattle treated for rinderpest during that period?

A.—(a) There is only one Veterinary Dispensary in Tindivanam taluk and it is situated at Tindivanam.

(b) The number of cattle treated at the dispensary during the years 1952-53 and 1953-54 was respectively 1,932 and 2,181 and the number of bulls castrated, 496 and 636.

(c) This taluk has been free from rinderpest during that period.

Distribution of bulls by the South Arcot District Board

138 Q.—SRI M. JAGANNATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of bulls bought and distributed to the ryots by the South Arcot District Board under the Grants-in-aid Scheme for district boards, during the years 1952 to 1954; and

(b) the number of cases in which ownership of the bulls was declared during that period?

A.—(a) No bulls were purchased and distributed by the South Arcot District Board in 1952-53.

Two bulls were purchased and distributed to selected custodians in 1953-54.

(b) The number of cases in which the bulls were given personally to custodians is nil.

Bought-in lands in Tindivanam taluk

139 Q.—SRI M. JAGANNATHAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of acres of lands classified so far, as bought-in lands in Tindivanam taluk, South Arcot district; and

(b) how many acres of them are cultivated by Harijan ryots?

A.—(a) 1,034.33 acres.

(b) 116.02 acres.

Entertainment tax

140 Q.—SRI M. JAGANNATHAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of entertainments conducted in the State in 1952-53 and 1953-54;

[31st March 1955]

(b) the number of entertainments in respect of which tax was paid in 1953-54 (i) by means of returns and (ii) in the form of stamps;

(c) the number of entertainments exempted from tax in 1953-54;

(d) the number of cases in which refund was granted in that year; and

(e) the total demand for that year?

A.—(a) Total number of entertainments in respect of which tax was collected—

(i) In 1952-53—Rs. 3,29,960.

(ii) In 1953-54—Rs. 3,22,679.

(b) By means of returns—Rs. 3,20,971.

In the form of stamps—Rs. 1,680.

(c) Rs. 1,209.

(d) Rs. 23.

(e) (i) Total demand excluding show tax—Rs. 62,52,569.

(ii) Demand for 1953-54 under show tax—Rs. 4,39,370.

Manufacture of artificial silk

141 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the various steps taken and experiments, if any, conducted to start manufacture of artificial silk in Madras State?

A.—No steps have been taken by the Government to start manufacture of artificial silk and no experiments have been conducted by Government in this regard.

State Transport Advisory Committee

142 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) who are the members of the State Transport Advisory Committee;

(b) whether the Committee met in 1954; and

(c) if so, the details of its work?

A.—(a) (1) The Minister-in-charge of Finance.

(2) The Minister-in-charge of Local Administration.

(3) The Secretary to the Government, Home Department.

(4) The Secretary to the Government, Public Works Department.

[31st March 1955]

- (5) The Chief Engineer (Highways).
- (6) Sri E. K. Sankara Varma Raja, M.L.A.
- (7) Sri N. Mahalingam, M.L.A.
- (8) Sri M. Kalyanasundaram, M.L.A.
- (9) Sri T. M. Narayanaswamy Pillai, M.L.C.
- (10) Sri T. Purushothama Mudaliar, M.L.C.
- (11) The Chairman, Motor Vehicles and Allied Merchants Association, Madras.
- (12) Sri T. S. Krishna, c/o T. V. Sundaram Ayyangar and Sons, Limited, Madurai.
- (13) Sri V. S. Kuduva, Managing Director, The Canara Public Conveyance Company, Limited, Mangalore.

(b) Yes, Sir.

(c) The Committee is summoned to meet from time to time to advise the Government on important matters regarding the policy and administration of motor transport. The functions of the Committee are purely advisory.

Match and Plywood industries

143 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the various steps taken to encourage match and plywood industries; and

(b) what are the various species raised for this and the extent raised?

A.—(a) The steps taken to encourage match and plywood industries are:—

(1) *Supply of raw materials.*—Softwood coupes in Wynad and Palghat Divisions are worked in different years from the different groups of species. Four softwood coupes were leased to South Indian Plywood Manufacturers' Association in 1952 at negotiated rates. The right to extract the softwood trees fit for match industries is sold in auction. Any specific request from the small-scale match manufacturers for sale of softwood coupes is considered on its merits.

(2) *Storage and transport facilities.*—Storage of splints and veneers in unlicensed premises is permitted under certain conditions, as a special case, relaxing the Central Excise Rules. A daily quota of two wagons for each of the railway stations at Sattur and Sivakasi has been arranged to facilitate quick movement of finished match boxes.

[31st March 1955]

(3) *Marketing.*—Proposal for setting up a Central Marketing Co-operative for handling hand-made matches is under consideration.

(b) The species of softwood raised are—

Bombax malabaricum.

Mangifera Indica.

Evodia Roxburghiana.

Machilur Macrantha.

Vateria Indica.

Broussonita Papyrifera.

Sterculia alata.

Ailanthus malabarica; and

Sterculia compnulata.

The total extent planted with matchwood species up to 1954 was 760 acres. During 1954-55, steps have been taken to plant matchwood species over an area of 1, 125 acres.

No separate particulars for plywood industry are available in addition to those given above.

Smallpox in Malabar.

144 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) how many persons had an attack of smallpox in Malabar since November 1954 talukwar;

(b) how many persons died on account of smallpox in Kurumbranad taluk in Malabar since November 1954 up to date, and

(c) the preventive measures taken by the Government to check the spread of the disease?

A.—(a) The number of persons who had an attack of smallpox in Malabar since November 1954 up to 19th February 1955 talukwar is as follows:—

Name of the taluk.					Number of persons attacked with small pox.
(1)					(2)
1 Chirakkal	..	..	..	..	3
2 Kottayam	..	..	..	..	3
3 Kurumbranad	..	..	..	..	314
4 Kozhikode	..	..	..	..	13
5 Wynaad	..	..	..	..	14
6 Ernad	..	..	..	..	13
7 Walluvanad	..	..	..	..	2
8 Ponnani	..	..	..	..	36
9 Palghat	..	..	..	..	14

[31st March 1955]

(b) 121 persons from November 1954 up to 19th February 1955.

- (c) Intensive primary vaccination and re-vaccination by appointment of additional staff, house isolation, disinfection of infected houses, personal effects, etc., smearing of carbolised vaseline and sulphanomide ointments, closing of schools and theatres in the infected localities, propaganda by means of informal talks, magic lantern lectures, etc., appropriate treatment and general relief measures, such as distribution of multi-vitamin tablets, rice gruel and reconstituted milk in some of the affected areas.

Local Development Works in Quilandy Firka

145 Q.—SRI C. KUNHIRAMA KURUP: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the schemes sanctioned under the Local Development Works in Quilandy Firka, in Kurumbranad taluk, Malabar, for the year 1952-53; and

(b) whether all the works have been completed, and if not, why?

A.—(a) & (b) No scheme was sanctioned under the Local Development Works programme in Quilandy firka during 1952-53 as the Local Development Works programme was introduced by the Planning Commission only in 1953-54 and there was no such programme in 1952-53.

Security cases in Kuthanallur Police Station

146 Q.—SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of cases instituted under sections 107, 109 and 110 of the Criminal Procedure Code in the Kuthanallur Police Station area in Tanjore district;

(b) how many cases were dropped;

(c) how many cases ended in conviction; and

(d) how many cases are still pending?

A.—(a) 23.

(b) Nil.

(c) 23.

(d) Nil.

[31st March 1955]

Factory for making soap with neem-oil

147 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the place selected for the establishment of a factory and institution for making soap with neem oil;

(b) the reasons for selecting the place; and

(c) what the other places considered by the Government were as suitable for establishment of the above?

A.—(a) No decision has yet been taken.

(b) & (c) Do not arise.

Toy-making industry

148 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the schemes which the Government have on hand or under consideration to develop the toy-making cottage industry?

A.—Two schemes have already been sanctioned—one for a Departmental Unit for the manufacture of paper toys in the Pulivalam village of Musiri taluk in Tiruchirappalli district and another for the manufacture of clay toys in Tholurpatti village of Musiri taluk. It is also proposed to investigate the possibility of setting up service units for developing the Ceramic Industry including toy-making on a cottage basis in the Neiveli Lignite area. No other scheme is under consideration at present.

Transfer of Prohibition work to the Police department

149 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the Government transferred the Prohibition work to the Police department throughout the State early this year;

(b) if so, the names of the districts where the work has been transferred early this year;

(c) whether the entire staff connected with the Prohibition work has been included in the Police department;

(d) whether it is a fact that a Deputy Inspector-General of Police has been put in charge of Prohibition enforcement in the State;

(e) what are the facilities extended to the Prohibition staff to undergo training in the police force;

[31st March 1955]

(f) how the officers have been fitted in the categories of officers of equal rank in the existing police staff and the principles on which this has been done; and

(g) whether this has resulted in the reversion of a number of Inspectors?

A.—(a) Yes, with effect from 3rd January 1955.

(b) Chingleput, South Arcot, Ramanathapuram, Tirunelveli, The Nilgiris, Malabar, South Kanara and Madras City.

(c) The staff sanctioned for the Excise and Prohibition department, both permanent and temporary, has been divided between the Board of Revenue (Excise) for residuary work and the Inspector-General of Police for enforcement work.

(d) A Deputy Inspector-General of Police has been temporarily appointed till 28th February 1955 as Officer on Special Duty (Reorganization) in the office of the Inspector-General of Police to attend to the preliminary work in implementing the transfer in respect of the large staff taken over by the Inspector-General of Police and their re-disposition and in formulating a re-training scheme for them.

(e) & (f) The Officer on Special Duty (Reorganization) is working out a scheme for the re-training of the Excise staff transferred to the Police department, their re-disposition and absorption in the Police department and the principles on which it should be done. Pending receipt of his proposals, the existing organizational set-up of the Excise and Prohibition department for the enforcement of prohibition in the eight districts will be continued, subject to the following modifications:—

(1) The three Assistant Commissioners of Excise allotted to the Police Department will work as Personal Assistants to the Inspector-General of Police, Commissioner of Police, Madras, and the Deputy Inspector-General of Police, Railways and C.I.D., Madras;

(2) the District Prohibition Officers will work as Personal Assistants to the District Superintendents of Police on the prohibition side; and

(3) the District Prohibition Officers, the Deputy Prohibition Officers, Assistant Inspectors of Excise, Sub-Inspectors of Excise, Petty Officers, Prohibition Guards and the ministerial staff in the districts will work under the control of the respective District Superintendents of Police of districts.

(g) The answer is in the negative.

31st March 1955]

Housing programme for workers

150 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have any scheme for the construction of new houses under the Government housing programme for workers in the year 1955-56;

(b) if so, the estimated cost;

(c) whether the Government have constructed any industrial housing block under the Industrial Housing Scheme; and

(d) if so, the number of houses so constructed for industrial workers in the State?

A.—(a) Yes, Sir.

(b) Rs. 28,03,840.

(c) Not yet.

(d) Does not arise.

Salary of Non-Gazetted Officers

151 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the expenditure incurred towards the salary of Non-Gazetted Officers in 1953-54; and

(b) the number of Non-Gazetted Officers in the State?

A.—(a) The expenditure incurred towards payment of salary of Non-Gazetted Officers in 1953-54 was Rs. 6,61.42 lakhs on 30th September 1953 for the Composite Madras State and Rs. 3,08.40 lakhs on 31st March 1954, for the Residuary Madras State.

(b) The total number of posts under the Subordinate Ministerial and Superior Services was 178,743 on 30th September 1953 and 124,188 on 31st March 1954.

Strike in Textile Mills, Coimbatore

152 Q.—SRI R. KUPPUSWAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether there was any token strike of the textile workers in the Coimbatore district on 21st December 1954;

(b) if so, the reasons therefor;

(c) whether it is a fact that many workers who had not participated in the strike were threatened and some were even beaten by those on strike while the strike was going on;

[31st March 1955]

(d) whether any report was sent to the local police by the non-strikers as against the strikers; and

(e) if so, what action has been taken on the strikers?

A.—(a) Yes, Sir.

(b) The strike was staged as a protest against the management's failure to implement the recommendations of the Tripartite Textile Enquiry Committee.

(c) Yes, Sir.

(d) Yes, Sir.

(e) Action under the Indian Penal Code was taken against the persons complained of by the non-strikers.

Bus route permits for Harijans

153 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state whether any Harijans applied for any bus route in 1953 and 1954?

A.—Two Harijans in 1953 and 5 Harijans in 1954 applied for the grant of stage carriage permits.

Promotion of Sub-Registrars

154 Q.—SRI K. M. SEETHI SAHIB: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the number of Sub-Registrars recently promoted from the department; and

(b) the number of Muslims among them?

A.—(a) Eight.

(b) Nil.

State Soil Conservation Board

155 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether any Land Utilisation and Soil Conservation Board has been constituted in the State;

(b) if so, the names of the members thereof; and

(c) the amount of work turned out by the Board in the districts?

A.—(a) No Board known as 'Land Utilisation and Soil Conservation Board' has been constituted in this State.

A Board called the State Soil Conservation Board was

31st March 1955]

constituted in 1950. This Board was also re-constituted in May 1954, consequent on the separation of Andhra State.

(b) & (c) The Board is only an advisory body. A statement^a explaining its constitution and functions as also the important recommendations made by the Board is appended.

Loans under the National Extension Service

156 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have fixed any time limits to the concerned officers for the sanction of the loans to peasants under the National Extension Service and other schemes and for the repayment of the loans by the peasants; and

(b) if so, what they are?

A.—(a) & (b) No time limit has been fixed for the sanction of loans to peasants by the concerned officers under the National Extension Service and other schemes. The Government have, however, fixed time limits for the repayment of the loans by the peasants. All short term loans are ordinarily repayable within a period of five years. All other loans are repayable within a period ranging from 5 to 25 years, as decided by Government from time to time.

National Extension Service Scheme.

157 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the total amount spent under National Extension Service Scheme during the year 1954 in the selected areas of this State; and

(b) the nature of work taken up for execution and the number of works completed?

A.—(a) The expenditure incurred during the year 1954 is given below :—

(i) Other than loans Rs. 23,77,794.

(ii) Loans disbursed Rs. 25,08,320.

(b) A statement^b giving the details of works taken up and executed under the National Extension Service from the inception of the scheme up to 31st December 1954 is appended.

^a Printed as Appendix VIII on pages 954-956 infra.

^b Printed as Appendix IX on pages 956-957 infra.

[31st March 1955]

Amount allotted to Tiruvallur Block under National Extension Service Scheme.

158 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the amount allotted to Tiruvallur taluk under National Extension Service Scheme for the year 1953-54;

(b) the amount allotted for the maintenance of the staff;

(c) the amount allotted towards improvement works; and

(d) whether any amount was surrendered unspent?

A.—(a) The amount allotted to Tiruvallur Block under National Extension Service Scheme for the year 1953-54 is Rs. 44,615.

(b) The amount allotted for Pay of Officers, Pay of Establishment, allowances and contingencies, etc., is Rs. 17,325.

(c) The amount allotted towards improvement of Works is Rs. 27,290.

(d) A sum of Rs. 7,587 was surrendered at the end of 1953-54.

National Extension Service Blocks for Malabar

159 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have allotted any additional blocks for Malabar for the year 1955-56 under the National Extension Service; and

(b) if so, what they are?

A.—(a) No. The question of allotment of Blocks under the National Extension Service during 1955-56 has not yet been taken up.

(b) Does not arise.

Government Hospital, Tiruvallur

160 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of beds provided for in-patients in the Government Hospital, Tiruvallur, Chingleput district;

(b) the average number of out-patients attending the hospital daily in 1954;

(c) the number of doctors and others working in the hospital; and

[31st March 1955]

(d) the amount allotted for (i) the purchase of medicine and (ii) the maintenance of the staff in 1954?

A.—(a) 13, Sir.

(b) 297, Sir.

(c) Two Medical Officers, two Nurses, one Maternity Assistant, two Compounders, one Cook, three Nursing orderlies, one Peon and one Toty.

(d) Rs. 5,642 for the purchase of medicines and Rs. 15,528 for the maintenance of staff.

Grant of house-sites to Harijans in Edayapalayam village

161 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether any representation was received on 7th January 1955 by the Government from 254. Edayapalayam village, Ponneri taluk, through a member of the House requesting the grant of house-sites to 200 Harijans in the village;

(b) if so, the action taken thereon; and

(c) what are the amenities provided for them by the Government?

A.—(a) Yes.

(b) Copies of the letter and the petition from the Harijans have been sent to the Collector for necessary action.

(c) The question does not arise now.

Development of State highways

162 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the programme of the State Government for the development of highways and the estimated cost for the next Five-Year Plan;

(b) how many roads and the extent of roads that will be tarred under the Second Five-Year Plan;

(c) how many highways will be widened and how many highways will be provided with two-way traffic and their estimated cost; and

(d) whether all the plans have been made ready and submitted to the centre.

A.—(a) to (d) The Chief Engineer (Highways) has been requested to prepare a draft Second Five-Year Plan for Rs. 12 crores with details of various categories of works.

[31st March 1955]

Recruitment of District Munsifs

169 Q.—SRI V. R. NAGARAJAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

- (a) whether there was any recruitment of District Munsifs during 1954;
- (b) the total number of District Munsifs selected;
- (c) how many applied from the Bar and from the Services;
- (d) how many were selected from the Bar and from the Services respectively;
- (e) how many Assistant Public Prosecutors applied and were selected;
- (f) how many Judicial District Magistrates applied and were selected;
- (g) how many Muslims applied and how many were selected from—

- (i) Bar;

- (ii) Services; and

(h) how many of the candidates formerly selected by the Madras High Court are still 10 (a) (i) candidates?

A.—(a) Yes, Sir, in September 1954.

(b) Fifty.

(c) Two hundred and forty-six candidates applied from the Bar and 124 (one hundred and twenty-four) candidates applied from the Service.

(d) Twenty-seven candidates were selected from the Bar and twenty-three were selected from the Services.

(e) Fifty-nine Assistant Public Prosecutors applied, of whom three were selected.

(f) As posts of District Magistrates (Judicial) are borne on a higher cadre and promotion to those posts are made from District Munsifs, the question of incumbents in these posts applying for appointment as District Munsifs does not arise.

(g) (i) Nineteen Muslims applied from the Bar and two were selected.

(ii) Six Muslims applied from the Services, but none was selected.

(h) Thirty-one.

Cashewnut cultivation in Malabar

170 Q.—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) how many acres of land are under cashewnut cultivation in Malabar district in 1953-54; and

[31st March 1955]

(b) the total production of cashewnut in Malabar district in 1953-54?

A.—(a) During the year 1953-54, 23,467 acres were under cashewnut cultivation in Malabar district.

(b) The production was 2,290 tons in terms of kernel in that district in the same year.

Pick-pocketing in City buses

171 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of pick-pockets detected for theft of purses from passengers in the City of Madras in the year 1953-54;

(b) the number of passengers who were pick-pocketed—

- (i) while travelling in buses; and

- (ii) while trying to get into the buses;

(c) the number of persons chased on suspicion while alighting from the buses as well as getting into the buses; and

(d) the number of persons stabbed and grievously hurt by pick-pockets in 1954?

A.—(a) 182.

(b) (i) 145.

(ii) 128.

(c) 5.

(d) 1.

National Productivity Centre

172 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the steps taken by the Madras Government to increase the industrial productivity under the National Productivity Centre?

A.—The question of starting a National Productivity Centre is under the consideration of the Government of India. The question asked by the hon. Member does not therefore arise at this stage.

Five-Year Plan

173 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the method of propaganda chalked out by the Government for popularizing the Five-Year Plan in the State, if any?

A.—No special method of propaganda has been chalked out by the Madras Government for popularizing the Five-Year Plan. The Plan is being published through the normal channels, i.e., through the medium of special publications, articles in the 'Madras Information', broadcast talks, exhibitions, etc.

[31st March 1955]

Murder and suicide cases in Kurumbranad taluk

163 Q.—SRI K. MOIDU : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the number of cases of murder and suicide recorded in all the police stations in Kurumbranad taluk in Malabar district, during the years 1952-53 and 1953-54?

A.—A statement is placed below :—

Statement showing the number of cases of murder and suicide recorded in the police stations in Kurumbranad taluk in Malabar district, during the years 1952-53 and 1953-54.

Station.	Number of murder cases recorded.		Number of cases of suicide recorded.	
	1952-53.	1953-54.	1952-53.	1953-54.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1 Badagara ..	Nil.	Nil.	12	4
2 Nadapuram ..	1	Nil.	10	4
3 Quilandy ..	1	1	1	7
4 Payyoli ..	1	Nil.	2	4
5 Perambra ..	Nil.	1	4	3
6 Balussery ..	Nil.	1	5	5
7 Kuttiady ..	1	Nil.	1	3
Total ..	4	3	35	30

River conservancy from the Lower Anicut Coleroon left bank to the sea

164 Q.—SRI G. VAGHEESAM PILLAI : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the amount spent during 1951-52, 1952-53 and 1953-54 for the maintenance of river conservancy from the Lower Anicut Coleroon left bank to the sea; and

(b) the length of the road?

	Rs.
A.—(a) 1951-52	24,875
1952-53	35,278
1953-54	27,931

(b) 32 miles and 7 furlongs.

Half grants to panchayats for village roads

165 Q.—SRI G. VAGHEESAM PILLAI : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state the amount spent for village panchayats under half grants for roads and culverts during 1952-53 and 1953-54?

A.—The grants actually disbursed to the panchayats in this State for improvement of village communications during 1952-53 and 1953-54 are Rs. 59,099 and Rs. 54,187 respectively.

[31st March 1955]

Second Five-Year Plan

166 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the programme of work to be done in this State under the Second Five-Year Plan has been finalized and whether it will be placed on the table of the House; and

(b) whether the Government have reviewed the progress of work in this State under the First Five-Year Plan, and if so, make such reviews available to this House?

A.—(a) The Second Five-Year Plan for the Madras State has not yet been finalized. The Plan, when finalized, will be placed on the table of the House.

(b) The answer to the first part of the question is in the affirmative. The attention of the hon. Member is invited to the publication entitled "Madras in the Five-Year Plan" copies of which have already been furnished to the Members.

Stationery articles to Government departments

167 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the total expenditure incurred on the supply of stationery articles to all Government departments in the State in 1953 and 1954?

A.—

Year.	Expenditure.
(1)	(2)
	Rs.
1952-53 For Composite State	52,57,793
1953-54 For six months April to September 1953, for Composite State.	27,50,755
1953-54 For remaining six months, October 1953 to March 1954, for Madras State.	22,19,974

Separate figures for calendar years 1953 and 1954 are not available.

Misappropriation of Government dues by village officers

168 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the number of cases of embezzlement, misappropriation of Government dues by village officers in Pudukkottai division of Tiruchirappalli district, after the merger of the Pudukkottai State with the Madras State?

A.—Thirteen cases till the end of 1954.

[31st March 1955]

Uplift of Backward Classes

174 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state the scheme in the First and Second Five-Year Plan for the uplift of backward communities in the State?

A.—As regards the First Five-Year Plan, the attention of the Member is invited to the answer given to clauses (a) and (b) to the question No. 411 at the meeting of this House on 17th December 1954. The Second Five-Year Plan has not yet been finalized.

New panchayat boards in Tiruvallur taluk

175 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state the names of villages where new panchayat boards are proposed to be constituted in Tiruvallur taluk, Chingleput district?

A.—The names of villages in the Tiruvallur taluk of the Chingleput district for which panchayats are proposed to be constituted are—

1 Mudiur.	25 Thirupair
2 Bheerakuppam.	26 Thinnabhupalapuram.
3 Thirupuranthakapuram.	27 Ramanjeri.
4 Ramagiri.	28 Ramenthendalam.
5 Venbakkam.	29 Magaral.
6 Rajanagaram.	30 Guruvoyal.
7 Pulipadu.	31 Damarapakkam.
8 Karur.	32 Kodivali.
9 Adivikodiambedu.	33 Pinjivakkam.
10 Pennalurpet.	34 Egathur.
11 Gnnipalayam.	35 Athigathur.
12 Perunthur.	36 Melnallathur.
13 Sendrampalayam.	37 Vengathur.
14 Nambakkam.	38 Satharai.
15 Rallapadi.	39 Nungambakkam.
16 Thonur.	40 Kondacheri.
17 Poondi.	41 Kilacheri.
18 Movur.	42 Paparambakkam.
19 Malandur.	43 Koovam.
20 Kalpathi.	44 Ulandai.
21 Sembodu.	45 Thodukkadur.
22 Punnapakkam.	46 Kotaiyur.
23 Poorivakkam.	47 Koppur.
24 Kunnavakkam.	

Appointment of Deputy Tahsildars in Chingleput district.

176 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the rules for the selection of persons to be included in the list of persons qualified for appointment as Deputy Tahsildars;

[31st March 1955]

(b) how many upper division clearks have been promoted as Deputy Tahsildars in Chingleput district since 1950; and

(c) how many of them are Harijans, backward classes and Brahmans?

A.—(a) The rules are given in appendix ^a below.

(b) Twenty-six.

(c) Harijans—Nil.

Backward classes—4.

Brahmans—10.

Sinking of wells for lift irrigation

177 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have issued any orders to recover immediately the subsidy granted to agriculturists for sinking of wells for lift irrigation;

(b) if so, the number of persons from whom the amount was recovered and the total amount recovered in the year 1953–54; and

(c) the amount yet to be recovered?

A.—(a) The Government have not issued any orders to recover immediately the subsidy loans granted to agriculturists for sinking of wells for lift irrigation.

(b) Does not arise.

(c) Does not arise.

Cultivable waste lands in Vandur firka

178 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state how many acres of cultivable waste lands are there in Vandur firka, Ernad taluk, South Malabar, owned by Government and private landlords?

A.—There are 2,400 acres of cultivable waste lands belonging to private janmis in Vandur firka, Ernad taluk. There are no cultivable waste lands belonging to the Government.

Municipalities and panchayat boards

179 Q.—SRI G. GOVINDAN: Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state the number of municipalities and panchayat boards in each district according to their grades?

^a Printed as Appendix X on page 957–959 infra.

[31st March 1955]

(Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.)

H.—MOTION UNDER RULE 40 OF THE MADRAS ASSEMBLY RULES re ILLEGAL LOCK-OUT IN PALAR MILLS, WALLAJABAD

* SRI S. RAMALINGAM:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, வாலாஜாபாத்தில் பாலாறு மில் என்ற ஒரு மில் இருக்கிறது. அந்த மில்லிலுள்ள தொழிலாளர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட டிபார்ட்மெண்ட்டில் மெதுவாக வேலை செய்கிறார்கள் என்ற காரணத்தைக் காட்டியும் அவர்கள் அதிகமாக வேலை செய்யவேண்டும் என்ற காரணம் காட்டியும்—அவர்கள் பேரில் எந்த விதமான காரணங்களும் இல்லாததால் 19—3—1955-ம் தேதி முதல் அந்த மில்லை திடீரென்று மூடிவிட்டார்கள். அந்த மில் ஏற்கனவே 1954-ம் வருஷம் அக்டோபர் மாதம் 16-ம் தேதி மூடப்பட்டு இருப்பதும் திறக்கப்பட்டது. அப்படித் திறந்து ஆரம்பிக்கப்பட்ட பின் தொழிலாளர்களிடமிருந்து அதிகப்படியான வேலை வாங்க வேண்டும் என்று கருதி அவர்களுக்குக் குறைந்த சம்பளம் கொடுக்கவும் சூழ்ச்சி செய்திருக்கிறார்கள். பிறகு அந்த மில்லைத் தொடர்ந்து நடத்துவதற்கு சர்க்காருடைய உதவியையும் போலீஸ்காரர்களுடைய உதவியையும் நாடி அந்த மில்லை நடத்திக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அப்படி நடத்தும்போது தொழிலாளர்களை மிரட்டிக்கொண்டு வேலை வாங்கிக் கொண்டும் வந்திருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய குறைகளை எதிர்ப்புறம் வைத்து லேபர் ஆபீசரிடம் தெரிவித்தும் இருக்கிறார்கள். நிலைமை எப்படிவந்தி விசாரணை செய்து தீர்ப்பளிப்பதற்கு முன்னதாகவே தொழிலாளர்கள் மீது பழிவாங்கி அவர்களை புணிய வைக்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் அந்த மில்லை 19—3—1955 மீண்டும் திடீரென்று மூடி விட்டார்கள் என்று தெரிய வருகிறது. சம்பந்தில் இரண்டொரு நாட்களுக்கு முன்புதான் மீண்டும் அதிகாரிகளின் தலையீட்டின் பேரில் அந்த மில்லை திறந்திருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. சட்ட பூர்வமாக அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டியதாகவும், மில்லை மூடி வைத்த நாட்களுக்கு அவர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்க வேண்டியதாகவும் இருக்கிறது. அதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும், சுமுகமான நிலைமையை தொழிலாளர்களுக்கு உண்டாக்க வேண்டும், வதற்கும் சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டியதாக இருக்கிறது. இதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். சரியான நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடிய முறையில் சர்க்கார் ஒரு அறிக்கையை சமர்ப்பிக்குமாறும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Mr. Speaker, Sir, I would like to make this statement with reference to the question raised by the hon. Member . . .”

MR. SPEAKER:—“There is too much noise in the House. I am unable to follow what the Hon. Minister says.”

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“As the hon. Member has pointed out in his letter, dated 19th March 1955, the Management of Palar Mills, Limited, Wallajabad, themselves, the informed the Government that as the workers in the Speed and Ring Frame Departments were adopting go-slow tactics and were refusing to do normal work, it had declared a lock-out in these departments and had laid off the workers in other departments which were affected by the closure. The Palar Mill Workers' Union alleged that the work-load was heavy and that the management had declared a lock-out with a view to crush the union. On the intervention of the Assistant Commissioner of Labour, a settlement has been reached between the parties according to which—
(1) the management has agreed to lift the lock-out from 29th March 1955,

MOTION UNDER RULE 40 OF THE MADRAS ASSEMBLY RULES 841 re ILLEGAL LOCK-OUT IN PALAR MILLS, WALLAJABAD

31st March 1955] [Sri M. Bhaktavatsalam]

(2) the workers will do the work they were doing prior to 14th March 1955,

(3) the management will not punish the workers for the alleged go-slow tactics adopted by them, and

(4) all issues pending settlement including that of work-load will be taken up in conciliation before the Labour Officer, Madras-2, before 2nd April 1955.

Sir, I can assure the House that the Government will take suitable action on receipt of the conciliation report from the Labour Commissioner.”

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“Without any desire to enter into any debate on this question, I want to seek a clarification. What is the opinion of the Government with regard to the closure and whether the Government will be willing to ask the management to give pay for the period of closure?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM:—“Sir, Government will examine that question only on receipt of a report from the Labour Officer who has been asked to take up this matter for conciliation.”

MR. SPEAKER:—“We shall take up the Court Fees Bill. With the co-operation of the House, I wish to finish this Bill before 1-30 p.m. to-day.”

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“Before we proceed with the agenda, may I remind you, Sir, of the adjournment motion given notice of by the hon. Member Sri K. P. Gopalan.”

MR. SPEAKER:—“I am sorry I have forgotten.”

III.—ADJOURNMENT MOTION re AILMENT OF PRISONERS IN CANNANORE CENTRAL JAIL.

MR. SPEAKER:—“There is an adjournment motion given notice of by the hon. Member Sri K. P. Gopalan—

“This House stands adjourned to discuss a matter of urgent public importance, viz., the failure of the Government to prevent the attack of jaundice on a large number of prisoners lodged in the Central Jail, Cannanore, Malabar, due to suspected adulteration of food supplied to the prisoners resulting in the death of a prisoner and the failure of the Government to take preventive measures to check the spread of the disease.”

“The hon. Member suspects that there is adulteration of the food and charges the Government. I want to know how it comes under the adjournment motion.”

SRI K. P. GOPALAN:—“This is a very serious thing and prisoners are affected by this disease. I do not want to put it in a categorical form and that is why I have stated ‘suspected’.”

MR. SPEAKER:—“When the hon. Member suspects, how can he bring an adjournment motion. Let the hon. Member tell me how it comes under this rule?”

[31st March 1955]

A.—A statement is appended below :—

Districtwise classification of municipalities and panchayats.

Serial number and name of district.	Number of municipalities.				Total.	Number of panchayats.		
	Selection grade.	First grade.	Second grade.	Third grade.		Class I.	Class II.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
1 Chingleput ..	..	1	..	2	3	14	379	293
2 South Arcot ..	..	1	2	1	4	17	365	382
3 Tanjore ..	..	2	2	2	6	23	696	719
4 Tiruchirappalli ..	..	1	2	1	4	22	462	484
5 Madurai ..	..	1	1	3	6	26	336	362
6 Ramanathapuram ..	..	..	3	4	7	24	208	232
7 Tirunelveli ..	..	2	1	1	4	37	178	215
8 North Arcot ..	..	1	2	5	8	19	861	880
9 Salem ..	..	1	..	1	2	35	582	617
10 Coimbatore ..	..	1	3	4	8	33	225	258
11 The Nilgiris ..	..	1	1	..	2	6	31	37
12 Malabar ..	..	1	4	..	5	31	150	181
13 South Kanara ..	..	1	..	1	2	7	264	271
Total ..	4	14	18	25	61	294	4,737	5,031

Pay of the shroffs in the sub-treasuries.

180 Q.—SRI R. S. ARUMUGAM: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the scales of pay of the shroffs in the sub-treasuries of this State?

A.—Grade I—Rs. 70 per mensem.

Grade II—Rs. 40—2—50—1—65 per mensem.

Grade III—Rs. 30—1—45 per mensem.

Jeeps for District Health Officers

181 Q.—SRI R. S. ARUMUGAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state how many jeeps have been made available for the use of the District Health Officers in the State?

A.—Nine jeeps, Sir.

Forest waste lands in Pudukkottai division

182 Q.—SRI V. CHINNAYYA: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the extent of forest waste lands in Pudukkottai division;

(b) how many applications were received by the Government in 1954 for the assignment of these lands for cultivation; and

(c) how many of them were received from the Harijans?

[31st March 1955]

A.—(a) The forests in Pudukkottai form part of the Pudukkottai range which is in Tiruchirappalli Forest Division. The Pudukkottai forests are fairly well wooded and there are no waste lands in them.

(b) No such applications were received.

(c) Does not arise.

Assignment of lands to Scheduled Castes

183 Q.—SRI D. DASARATHAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the total extent of lands reserved for the Scheduled Castes in the State;

(b) the extent of lands of that total under the occupation of the Scheduled Castes at present; and

(c) the steps taken by the Government for assigning the remaining lands?

A.—(a) to (c) The particulars are not readily available. The time and labour involved in gathering the particulars will not be commensurate with the benefit to be derived thereby.

Government Pentland Hospital, Vellore.

184 Q.—SRI D. DASARATHAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of beds available in the Government Pentland Hospital at Vellore;

(b) the number of doctors employed in it; and

(c) whether the hospital is supplied with adequate quantity of medicines and provided with the necessary medical equipments?

A.—(a) 202.

(b) Thirteen doctors.

(c) Yes.

Number of non-gazetted officers

185 Q.—SRI G. GOVINDAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the total number of non-gazetted officers in the State; and

(b) the total number of Malayalee non-gazetted officers in the State?

A.—(a) & (b) The Government consider that the time and labour involved in the collection of the information sought will not be commensurate with the purpose that it may serve.

[31st March 1955]

SRI K. P. GOPALAN :—" If it is anybody outside the jail, he can go to any medical practitioner to get treatment. But regarding the prisoners in jail it is the sole responsibility of the Government to see that the health of the prisoners is maintained. That is why I want to invite the kind attention of the Government to take remedial measures. Hence, I have brought this adjournment motion before this House."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" May I appeal to the hon. Member not to take a jaundiced view of the things? "

MR. SPEAKER :—" This is not a matter of urgent public importance. I rule this out of order."

IV.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS COURT-FEES AND SUITS VALUATION BILL, 1954—cont..

Clause 30.

9-40 a.m. MR. SPEAKER :—" The motion is—
' That clause 30 do stand part of the Bill.' "

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" Sir, I move the following amendment (127) :—

' In line A, after the words " computed on " insert the words " one-half of " . ' "

The amendment was duly seconded.

SRI S. PANCHAKSHARAM :—" Sir, I move the following amendment (223) :—

' For " four hundred ", substitute " one hundred " . ' "

The amendment was duly seconded.

SRI V. GOPALA GOUNDER :—" Sir, I move the following amendment (30) :—

' For the words " four hundred ", substitute the words " two hundred " . ' "

The amendment was duly seconded.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Sir, I move the following amendment (33) :—

' Renumber the present clause as sub-clause (1) of that clause and insert the following as sub-clause (2) :—

" (2) Where the property has no market value, the plaintiff shall, having regard to the magnitude and importance of the property state in the plaint a reasonable amount

31st March 1955] [Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar]

as the value of the suit for jurisdictional purposes and the court-fee in such a suit shall be paid at the following rates :—

When the plaint is presented to—

(i) a District Munsif's Court : Rupees thirty.

(ii) the City Civil Court, Rupees two hundred.
Madras, or a Sub-Court or a District Court :

(iii) the High Court : Rupees three hundred.

The amendment was duly seconded.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" Sir, I move the following amendment (128) :—

' Omit the words " or on rupees four hundred, whichever is higher " . ' "

The amendment was duly seconded.

SRI S. PANCHAKSHARAM :—" My amendment is simple. I want that ' 100 ' should be substituted for ' 400 '. In the other cases, the Hon. the Finance Minister agreed to ' 300 '. That may be accepted in this case also."

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" This clause provides for suits for possession not otherwise provided for. No dispute in title is involved. Therefore, only a smaller fee may be levied. That is why I have moved two amendments. One amendment is to the effect that the fee may be computed on one-half of the market value and not on the market value of the property. The other is to delete the provision regarding the minimum fee fixed. In case the Government are not prepared to agree to the latter, they may at least agree to reduce the fee on Rs. 100 or Rs. 200."

SRI V. GOPALA GOUNDER :—" As agreed to by the Hon. Minister in the case of suits for declaration of possession, he may agree to reduce the figure ' 400 ' to at least ' 300 ' by way of compromise."

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Sir, the clause as it is refers only to properties which have got a market value. Provision has not been made for cases of properties which have no market value. My amendment makes provision for categories of properties which have no market value. The Hon. Minister may say that properties having no market value may come under ' trust properties '. May I refer to a temple which has not got a value. All temples are not public temples. No doubt, when we refer to public temples, there may be trustees and public temples may be trust properties. But there may be private temples. Again, within a zamindari the course of the river and the river-bed may be the property of the zamindar. It will be property which has no market value. Suppose a person trespasses upon a portion of the river-bed. The zamindar should be in a position to eject him. When he files a suit to eject a trespasser from a portion of the river-bed what is to be the value of the property for purposes of jurisdictions."

[31st March 1955]

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ May I appeal to the hon. Member and tell him that without all these illustrations I am able to catch the point? So, it is enough if he mentions the point and then leaves it to me to accept it or not to accept it. He need not be elaborate in arguing the case.”

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“ Then, I only want to know whether the Hon. Minister accepts my amendment or not. Further, the point should be known to all Members and not to the Minister alone. It is only with that object that I am a bit elaborate.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Sir, it is presumptuous for the hon. Member to think that the other Members are less intelligent than the Hon. Minister. Therefore, if he is going to be brief for the sake of the Hon. Minister, he could as well be brief for the sake of the other Members also. Apart from that, the only point which I want to impress upon the Hon. Minister—although perhaps in vain—is this. In regard to clause 30, quite a large number of suits for recovery of possession in Malabar—I can speak from my own experience in Malabar—may cover only a few cents, and if the computation is made on the basis of revenue, it will be very, very low. But, now the minimum of Rs. 400 raises the court-fee to a very high level. If the land is unassessed, then also the profits will be next to nothing. Rs. 400 will be a little high. When the land is a waste land, to penalise him by compelling him to fix a high rate of evaluation is not sound or equitable. I, therefore, commend this to the Hon. Minister for consideration.”

* SRI P. RANGASAMI REDDIAR :—“ Mr. Speaker, Sir, sometimes suits are filed even with respect to recovery of possession of vacant sites where hay-stacks are put or cowdung is heaped. A vacant site may be worth only Rs. 20. Under clause 30, a person suing for recovery of possession of that site should pay a court-fee of Rs. 30. The court-fee exceeds the value of the site by Rs. 10. Therefore, I suggest that the words ‘ Rs. 400 whichever is higher ’ may be omitted and that it may be left to the good sense of the litigants to value the properties according to the prevailing market rates.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ This is a residuary clause. We have already provided for cases of agricultural lands in clause 7 and the other clauses. This clause is with reference to immovable property not covered by any of the previous clauses. That being so, I do not see any justification to show any concession in this matter. Therefore, the fee should be computed on the market value or, as we have fixed a minimum in the case of declaratory suits and injunctions with reference to immovable property, with reference to possession also, there should be a minimum. This won't relate to agricultural property. Therefore, I do not think that the concession in the other clauses to reduce it to Rs. 300 need be shown here.”

31st March 1955]

The amendments of Sri Gopalakrishnan were put and lost.

The amendment of Sri Panchaksharam was, by leave, withdrawn.

The amendment of Sri Gopala Gounder was, by leave, withdrawn.

The amendment of Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar was, by leave, withdrawn.

Clause 30 was put and carried.

Clause 31.

MR. SPEAKER :—“ The motion is—

‘ That clause 31 do stand part of the Bill.’ ”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ Sir, I move the following amendments (129 to 131) :—

‘ Omit the words “ which amount shall in no case be less than rupees four hundred ”.

In line 3, after the words “ computed on ”, insert the words “ one-fourth of ”.

Omit the proviso.’ ”

The amendments were duly seconded.

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ Sir, I move the following amendment (224) :—

‘ For “ four hundred ”, substitute “ one hundred ”.’ ”

The amendment was duly seconded.

SRI V. GOPALA GOUNDER :—“ Sir, I move the following amendment (34) :—

‘ For the words “ four hundred ”, substitute the words “ two hundred ”.’ ”

The amendment was duly seconded.

* SRI K. PARTHASARATHY :—“ Sir, the minimum value of suits relating to easement is fixed at Rs. 400. It is but right that the concession was not extended to the provision contained in the previous clause. But in respect of suits under this clause, I request that the Hon. the Minister for Finance will consent to the minimum value being fixed at Rs. 200 instead of Rs. 300.” 9-50 a.m.

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“ Mr. Speaker, suits regarding disputes about channel rights, pathway rights and rights regarding other types of easement such as light, air, etc., are not uncommon in our country. A channel right or a pathway or a right of easement in a common land are all reasonably valued at ten or twenty rupees. Even taking into consideration the market value of the portion of land that would be in dispute, to fix the

[Sri P. Rangaswami Reddiar] [31st March 1955]

value at Rs. 400 would really be a hardship on the poor people. If the intention of the Government is not to exploit the litigant population resorting to courts of law, this minimum should be omitted. It is common knowledge and it would be clear if the figures in the plaints are scrutinized even at random, that easement rights are valued only at Rs. 10 or Rs. 15 and the court-fee fixed is just Re. 1-2-0 or Rs. 1-14-0. Such disputes are not uncommon and it cannot be said that they are vexatious or frivolous, and that they are intended only to harass parties. Therefore, I plead that either minimum should be reduced or totally dropped."

* SRI V. GOPALA GOUNDER :—" Sir, in view of the large number of suits filed for easement rights and in view of the fact that such suits are always valued at ten or fifteen rupees, it is not fair or justifiable to rank them with suits for property wherein we can fix the value as the market value of the property or so many times the land revenue payable on account of the property. This limit of Rs. 400 is too high. I hope the Hon. the Minister for Finance will agree with the Opposition in this case and reduce the minimum to Rs. 100 from Rs. 400."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, while I would welcome a reduction in court-fee in respect of any other suits, I will not be sorry if the rate remains the same as is suggested in the clause because these types of cases are most contentions. We are told that rich people and big people are likely to oppress poor people by means of easement suits. Any relief granted in respect of court-fees will not avail. The expenses involved in easement suits are much more in other respects than by way of court-fees. For instance, if a rich man wants to oppress a poor man, he can put the value of the suit at Rs. 10,000 and if he succeeds he can mulct the other party with the whole cost. Still, Sir, inasmuch as suggestions have been made to reduce the limit to Rs. 300, I welcome the reduction."

9-55 SRI E. T. KUNHAN :—" മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, വെറുവഴികൾ അടച്ചു കൂടി
കാര്യം ഹരിജനങ്ങളെയും മറ്റും ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്ന ചില അക്രമികളാണ്. അത്തരം
കേസുകൾ നാട്ടിൽ ധൂമ്രമാലയുണ്ടാകുന്നുണ്ട്. അക്രമമായി അടച്ചു വഴി തുറന്നുകിട്ടുന്ന
തിന് കോടതിയിൽ പോകുമെന്നുവെച്ചാൽ വമ്പിച്ച ഫീസ്സാണ് ചുമത്തിയിരിക്കുന്നത്.
അതുപോലെതന്നെ തോട്ടുകൾ അടച്ചു കൂടിക്കു വെള്ളം കിട്ടാനാകുന്ന ചില ജന്മിമാരാണ്.
അതുപോലെതന്നെ തുറന്നുകിട്ടുന്നതിന് അക്കേപം കൊടുക്കുമ്പോൾ വലിയ
ഫീസ്സുവെച്ചാൽ സാധാരണ കൂടിക്കാക്കു കോടതിയിൽ അപേക്ഷ ബോധിപ്പിക്കുന്ന
സാധാരണക്കാരും. അതുകൊണ്ട് ഇംഗ്ലീഷ് മെൻ്റ് സൂട്ടുകൾക്കുള്ള ഫീസ്സ് ഇന്നു ഏറെയും
ചുമത്തിയതു 30 ക. എന്നുള്ളതു് 15 ക. ആക്കി കുറയ്ക്കണമെന്നാണ് ഏറെനര അഭി
പ്രായം. ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ശ്രീ പി. കെ. ഗോപാലകൃഷ്ണൻ്റെ മേടലതിയെ
അൻ പിൻതടങ്ങുന്നു."

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—" Sir, I did not want to intervene but certain remarks made by the hon. Member, Mr. Narayana Kurup, have made my intervention necessary. He says that easement suits are filed only by rich people."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" He did not say so."

31st March 1955]

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—" I am sorry then. The only practical difficulty that confronts poor people in the villages is this. I believe the Hon. the Minister for Finance must be aware of the fact that easement rights with reference to channels alone form the bulk of suits. There are channels which lead from one field to another field. They are not well demarcated channels and they are not also marked in the plans. They are channels which are allowed by one party to the other so that water may flow to other lands as well. Wherever the party is strong, wherever there is a faction, wherever there is a falling out between parties, of course, the stronger or the richer man behaves in a highhanded way; he closes the channels. The poor man is not able to substantiate his case about the existence of the channel because the rich man is able to get any number of witnesses to show that the channel was not there and that his position is correct. The poor man is at a disadvantage. He has to apply to the taluk office for records to show to the court that his land has always been irrigated with some water and the existence of the channel has to be presumed by the court therefrom. This is what happens. The limit of Rs. 400 is too much. It may be reduced to Rs. 200."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" Sir, easement rights are very important rights. These rights are often infringed by powerful parties. Those who are less powerful like poor peasants and agricultural labourers will not be able to go to the court if the fee is more than, say, Rs. 30. I hope the Government will show some concession here also."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, both sides have argued the provision as far as this clause is concerned. But I am inclined to reduce this four hundred rupees to three hundred rupees in view of the fact that land rights may be involved here. Subject to this concession, I oppose all other amendments. I move—

'that in line 4, for the word "four" the word "three" be substituted.'

MR. SPEAKER :—" I am going to put the amendments to vote."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" I withdraw my amendments."

The amendments were, by leave of the House, withdrawn.

SRI V. GOPALA GOUNDER :—" I withdraw my amendment."

The amendment was, by leave of the House, withdrawn.

SRI S. PANCHAKSHARAM :—" I withdraw my amendment."

The amendment was, by leave of the House, withdrawn.

{31st March 1955

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That in line 4, for the word "four" the words "three" be substituted.'

The amendment was put and carried.

Clause 31 as amended was put and carried.

Clause 32 was put and carried.

Clause 33.

SRI M. NARAYANA KURUP:—"Sir, I move (88 and 90)—

'After sub-clause (1) and before the Explanation, insert the following proviso:—

"Provided that the holder of the mortgage shall be entitled to a reduction of the fee which he has paid in respect of the same mortgage in any prior suit or proceeding."

In sub-clause (3), add at the end the words "in the application".

The amendments were duly seconded.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN:—"Sir, I move (134)—

'Omit sub-clause (2).'

The amendment was duly seconded.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN:—"Sir, I move (134)—

'In sub-clause (8), omit the words "of one-fourth of the principal amount expressed to be secured by the instrument of mortgage, whichever is higher".'

The amendment was duly seconded.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR:—"Sir, I move—

'In sub-clause (2), for the words "in such a suit", substitute the words "in a suit on a mortgage, with a prayer for sale of the mortgaged property".'

'In sub-clause (2), line 4, for the word "contains", substitute the word "contain". (39)

'In sub-clause (3), after the words "a fee computed on the amount claimed by him", insert the words "in addition to the fee payable under Article 11 (g) of Schedule II". (40)

'In sub-clause (3), add at the end of the first proviso the words "except that payable under Article 11 (g) of Schedule II". (41)

'In sub-clause (8), second proviso, for the words "usufructuary mortgage", substitute the words "usufructuary or anomalous mortgage". (43)

31st March 1955] [Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar]

'In sub-clause (8), for the words "expressed to be secured by the instrument of mortgage", substitute the words "secured under the". (51)

'In amendment No. 51, in list No. 1, at the end of the expression "secured under the" add the word "mortgage (290)".'

The amendments were duly seconded.

SRI S. PANCHAKSHARAM:—"Mr. Speaker, Sir, I am moving my amendment No. 226 and not No. 225. Sir, I move— 10 a.m.

'(226) In sub-clause (8), first proviso, for "no decree shall be . . . is paid", substitute "a decree shall be passed for the amount so ascertained, subject to the payment of the difference in fee between that actually paid and that payable on the same as ascertained within such time as the Court may fix, failing which the suit shall stand dismissed".'

The amendment was duly seconded.

SRI Y. MANJAYA SHETTY:—"Sir, I move—

'For sub-clause (8), substitute the following:—

"(8) In a suit against a mortgagee for redemption of a mortgage fee shall be computed on the principal amount due under the mortgage".'

The amendment was duly seconded.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I am straightaway accepting the amendments 39 and 43 of Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar, viz.,

'(39) In sub-clause (2), line 4, for the word "contains", substitute the word "contain".'

'(43) In sub-clause (8), second proviso, for the words "usufructuary mortgage", substitute the words "usufructuary or anomalous mortgage".'

MR. SPEAKER:—"The Hon. Minister says that he is accepting amendments Nos. 39 and 43 of Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar.

"Sri M. Narayana Kurup may now speak."

* SRI M. NARAYANA KURUP:—"My amendment No. 90 is only for seeking a clarification. I want to make sure that the fee, computed on the amount claimed in the application alone, is paid. Sub-clause (1) of clause 33 states that in a suit to recover the money due on a mortgage, fee shall be computed on the amount claimed. I am objecting to that. I want that a proviso be added to that sub-clause (1), viz.,

"Provided that the holder of the mortgage shall be entitled to a reduction of the fee which he has paid in respect of the same mortgage in any prior suit or proceeding."

[Sri M. Narayana Kurup] [31st March 1955]

That is the purport of my amendment No. 88. In mortgage suits even defendants are asked to pay court-fees. If, for instance, in a case where the plaintiff sues for recovering the money due under mortgage, a subsequent mortgagee is impleaded. There is a sale. The subsequent mortgagee then applies for the surplus amounts due to him. Of course he has to pay court-fees on that. Subsequently the sale is set aside; and he does not get any money. He has to bring a suit subsequently. In such cases there is no provision for the refund of the court-fee he has paid. He should not be asked to pay court-fee. What I want is that the holder of the mortgage shall be entitled to a reduction of the fee which he has paid in respect of the same mortgage in any prior suit or proceeding. That is what my amendment says. Such a proviso is not there for sub-clause (1) of clause 33. There are various other provisions where amounts paid in one proceeding is deducted from the other. There are cases in which the holder of a mortgage has paid court-fee in respect of the same mortgage in subsequent proceedings. In such cases it is but right that he should be entitled to a reduction of the fee which he has paid in respect of the same mortgage in prior suit or proceeding."

SRI S. PANCHAKSHARAM :—" Sub-clause (8) of clause 33 states :

" In a suit against a mortgagee for redemption of a mortgage, fee shall be computed on the amount due on the mortgage as stated in the plaint or on one-fourth of the principal amount expressed to be secured by the instrument of mortgage, whichever is higher."

So far as the above sub-clause is concerned I have no grievance. But the first proviso to sub-clause (8) of clause 33 says :

" Provided that, where the amount due on the mortgage is found to be more than the amount on which fee has been paid by the plaintiff, no decree shall be passed until the deficit fee is paid."

That is what the first proviso states. Supposing the court finds that something more is due than for which the court-fee has been ordered and if the plaintiff is asked to pay the additional court-fee and the plaintiff does not pay, what is to happen? There will be a stalemate. Therefore I suggest that :

" In sub-clause (8), first proviso, for the words ' no decree shall be passed until the deficit fee is paid ' substitute the words ' a decree shall be passed for the amount so ascertained, subject to the payment of the difference in fee between that actually paid and that payable on the same ascertained within such time as the court may fix, failing which the suit shall stand dismissed. ' "

Otherwise there will be difficulty, as I said earlier. There will be a stalemate and no decree can be passed if the court-fee has not been paid."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" Previously no court-fee was levied on written statement. In these cases the owner of the prior mortgage is brought into the court and he is asked to pay court-fee on the written statement. Previously he would never again come to the court unless he had been brought to the court

31st March 1955] [Sri P. K. Gopalakrishnan]

by a subsequent mortgage. It is only fair that he is not asked to pay any court-fee in these cases. That is why I have moved my amendment to omit sub-clause (2) of clause 33."

* SRI Y. MANJAYA SHETTY :—" The court-fee is collected in redemption suits on the amount mentioned in the mortgage deed, that is, the principal amount. But according to sub-clause (8) of clause 33 it is suggested that court-fee is to be calculated on the entire amount found to be due as per the decree of the court in such suits. This may cause great hardship. Under sub-clause (8) of clause 33 it is said :

" In a suit against a mortgage for redemption of a mortgage, fee shall be computed on the amount due on the mortgage as stated in the plaint or on one-fourth of the principal amount expressed to be secured by the instrument of mortgage whichever is higher."

It is stated that the fee should be collected as per the amounts stated in the plaint. This may be favourable in case of mortgages which is liable to be scaled down. But the Madras Agriculturists' Debt Relief (Amendment) Act of 1948 is not applicable to South Kanara and a few taluks of Malabar. There is no provision for the scaling down of the debts due under usufructuary mortgages in that area. As such the mortgagor who filed the suit in South Kanara district or in the few taluks of Malabar, which are excluded from the operation of the Act, might have to pay court-fee on the principal amount of the mortgage and also he has to pay the court-fee on other amounts found to be due by the court such as the value of improvements, the increased assessment and such other things. As such he is liable to pay a court-fee more than what he is liable to pay at present. This may cause hardship to him. Apart from that the mortgagor does not generally get the cost of his suit for redemption. The court does not award the cost of the suit. So he cannot be made liable to pay some more court-fee because he does not get the cost in mortgage suits. As such I have moved my amendment and I hope Government will consider and at least apply that amendment to South Kanara and also the few taluks of Malabar where the Madras Agriculturists' Debt Relief (Amendment) Act of 1948 does not apply."

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Clause 33 relates to suits relating to mortgages. Sub-clause (1) deals with suits to recover the money due on a mortgage. Suits for recovery of money due on a mortgage may be of two kinds. In one there may be the prayer for the sale of the mortgaged property. In the other the plaintiff may abandon the security and only pray for a decree for money only. Even though he prays merely for a decree for money, it is all the same a suit to recover the money due on the mortgage. Sub-clause (1) simply talks of a suit to recover the money due on a mortgage. But it may include a prayer for sale of the mortgaged property or the plaintiff may abandon the security. It might merely contain a prayer for recovery of money. If he wants to benefit by the security also, he may include a prayer for the sale of the mortgaged property. Sub-clause (1) refers

[Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar] [31st March 1955]

specifically to suits for recovery of money in general terms. Such a suit may be a suit to recover money without security being added on for realizing the mortgaged amount or it may include a prayer for sale of the security. The meaning is not clear. The first sub-clause, viz., sub-clause (1) does not specifically state whether it will be a suit for recovery of money merely as money or based on the security of the property mortgaged. To make the point clear, I have given notice of my amendment. My amendment seeks to substitute the words 'in a suit on a mortgage, with a prayer for sale of the mortgaged property' in the place of the words 'in such a suit'. A suit on a mortgage may be for mere recovery of money. A prayer for sale of the mortgaged property must also be added. To make the position clear I have moved this amendment.

10-10
a.m.

"Now coming to my other amendment for inserting the words 'in addition to the fee payable under Article 11 (g) of Schedule II' in sub-clause (3) it is stated, '... such holder of the prior or subsequent mortgage or charge shall pay on his application a fee computed on the amount claimed by him.' Sir, there is a provision for payment of court-fee under Article 11 (g) of Schedule II. In this sub-clause (3) it is simply stated that court-fee will be computed on the amount claimed by him. Is it sufficient if he pays court-fee on the amount claimed by him? Suppose he does not claim any amount at all? There will be difficulty in such cases. Suppose there are already some other proceedings and by virtue of the same he is not to claim any amount at all. When such a person files an application and when no amount is due to him, is he to affix stamps to his application? We have to consider this question also. In such cases we must make it clear that court-fee will be leviable on the amount claimed by him under this sub-clause and also under Article 11 (g) of Schedule II. It is for this purpose I have moved my amendment, Sir. It is for the same reason I have moved an amendment to the first proviso to this sub-clause for the addition of the words 'except that payable under Article 11 (g) of Schedule II'.

"Sir, the second proviso to this sub-clause reads:

'Provided further that, where the holder of the mortgage or charge, not being a party to the suit in which the sale is held, has paid a fee in any other proceeding on the claim to which his application relates, credit shall be given for the fee paid by him in such other proceeding.'

Even in such cases, when he claims some amount he has to file an application and in doing so, is he to affix court-fee stamps or not? We have to make the position clear. I suggest that we may say, 'Credit shall be given for the fee paid by him in such other proceeding except that payable under Article 11 (g) of Schedule II'.

"Sir, sub-clause (8) states:

'In a suit against a mortgagee for redemption of a mortgage, fee shall be computed on the amount due on the mortgage as stated in the plaint or on one-fourth of the principal amount expressed to be secured by the instrument of mortgage.'

31st March 1955] [Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar]

It is taken for granted that every mortgage can be brought about only through a deed. We have got mortgages by deposit of title deeds. In such cases, no mortgage deed as such will be there. It is not as if mortgages will always be evidenced by deeds. Again, there may be oral mortgage sometimes. The present wording, 'expressed to be secured by the instrument of mortgage' is not correct. It is better we substitute those words by the words 'secured under the mortgage'. No doubt the present wording adopted in this clause is found in the existing Act. But, it does not mean that we should repeat the same mistake in the new Act also. We now seek to correct the mistakes found in the old Act. So, we have to incorporate correct provisions in this regard. As I said previously, all mortgages are not brought about by means of deeds. There are mortgages by deposit of title deeds, i.e., there are equitable mortgages. There are also oral mortgages in cases where the amount involved is below Rs. 100. In such cases there will be no deeds at all. To cover such cases also and to make the position clear with reference to such cases, I have moved my amendment and hope that the Hon. the Minister for Law will find it possible to accept the same."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Mr. Speaker, I have already stated that I will be accepting two amendments moved by the hon. Member Sri Krishnaswamy Ayyangar. I am now prepared to accept a third amendment of his to sub-clause (8) for substituting the words 'secured under the mortgage' for the words 'expressed to be secured by the instrument of mortgage'. Even when he began to speak, I was about to say that I am prepared to accept the amendment. But the hon. Member has not yielded. With reference to the other amendments moved by the hon. Member and other hon. Members, I may say that I have considered all of them very carefully but I find that they are unnecessary and so cannot be accepted.

"Hon. Member Sri Gopalakrishnan said that a mortgagee will be unnecessarily dragged into the picture and will be asked to pay court-fee. He is not always asked to pay court-fee. He is asked to pay the fee only in certain circumstances. Only when he prays in his written statement that the amount due on his mortgage or charge be determined and that the decree contains a direction for the payment of such amount to him, fee shall be payable on the written statement computed on the amount claimed. If he keeps quiet and does not want any relief he will not be asked to pay anything. So, sub-clause (2) need not be omitted.

"Sir, I am unable to accept the amendment moved by Sri Krishnaswamy Ayyangar for the substitution of the words 'in a suit on a mortgage with a prayer for sale of the mortgaged property' as the present provisions are already clear.

"As for Mr. Narayana Kurup's amendment, I may state that when the sale is set aside, the entire thing will be set aside. I

[Sri C. Subramaniam] [31st March 1955]

think the question of payment will arise only after the sale is confirmed. I do not think it will arise even before the sale is confirmed. So, there is no question of paying the court-fee at one stage and later on its becoming infructuous. Under these circumstances there is no necessity for accepting the amendment moved by the hon. Member.

"Sir, I have to oppose all other amendments."

2-00 a.m. * SRI M. NARAYANA KURUP :—"Sir, after 30 days of course many persons are entitled to put in petitions to set aside sale. But supposing in the meanwhile he has to pay court-fee along with application, that is the whole trouble. If he has applied saying that he may be a subsequent mortgagee, he must immediately along with it pay Rs. 7-8-0. In such a case the sale is set aside and if he has to pay, what is the remedy?"

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"He need not apply at that stage. If all the previous mortgagee's claims are satisfied and if any amount is left behind then only he becomes entitled to the money. At that stage he can always apply. He need not apply even before the sale is confirmed and there is money available for distribution. I do not think it is necessary to provide for such a contingency."

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—"In such a case no doubt, the plaintiff may bring a suit for recovery of the mortgage amount with a prayer for bringing the mortgaged property for sale. Later on in the middle of the suit, he may withdraw the claim for enforcing the security and he may confine himself to a mere money decree. In such cases it would not be a suit with a prayer added on for the sale of the mortgaged property. It should continue to be such a suit till it is finally decided. Therefore for clearness sake, and for removing any ambiguities, it is better that my amendments are considered sympathetically."

The amendments of Sri M. Narayana Kurup (Nos. 88 and 90) were by leave of the House withdrawn.

MR. SPEAKER :—"Is the hon. Member Sri Panchaksharam Chettiar withdrawing his amendment (No. 226)?"

(The hon. Member was heard to say, he was withdrawing, from the Officials' gallery.)

MR. SPEAKER :—"No, no. The hon. Member should reply from his place. I will take it that the hon. Member is not in his seat and therefore treat the amendments as having been withdrawn."

"Then, I want to know from the Government which of the amendments given notice of by the hon. Sri Krishnaswami Ayyangar, they are accepting."

31st March 1955]

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"I have already said, Sir, Government are accepting amendment Nos. 39, 43 and 51."

MR. SPEAKER :—"Is the hon. Member withdrawing the other amendments?"

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—"I am gladly withdrawing all the amendments not accepted by the Government."

Amendment Nos. 38, 40, 41 and 290 were by leave of the House withdrawn.

The amendment of Sri Gopalakrishnan (No. 134) and the amendment of Sri Y. Manjappa Shetty (No. 101) were by leave of the House withdrawn.

MR. SPEAKER :—"The question is—

'In sub-clause (2), line 4, for the word "contains", substitute the word "contain".'

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER :—"The question is—

'In sub-clause (8), second proviso, for the words "usufructuary mortgage", substitute the words "usufructuary or anomalous mortgage".'

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER :—"The question is—

'In sub-clause (8), for the words "expressed to be secured by the instrument of mortgage", substitute the words "secured under the mortgage".'

The amendment was put and carried.

Clause 33 as amended was put and carried.

MR. SPEAKER :—"Motion moved—

'that clause 34 do stand part of the Bill.'

"The hon. Member Sri V. R. Krishna Ayyar has given notice of an amendment to omit the clause. He need not move the amendment. He can oppose the clause."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—"I do not want to take much time at all in respect of this matter. I want only to bring to the notice of the Government and this House that this is a new departure from the previous law made on the subject, which is unwarranted somewhat. Both under the general law and in the Civil Procedure Code, kanam is treated as mortgage. For procedural purposes it is treated on a par with the mortgage when a suit for redemption is brought, and court-fee is levied as on a mortgage."

[Sri S. Panchaksharam] [31st March 1955]

with reference to a particular sum payable by the plaintiff to the defendant, then the judgment has to be disclosed beforehand and time has to be given to the defendant for payment of the court-fee. That is a position which cannot be envisaged at all by any court of law. If the Hon. the Finance Minister does not accept my amendment, I would request him to make necessary amendments so as to see that the delivery of the judgment is simultaneous and synchronizes with the payment of the court-fee that the defendant has got to pay."

(Deputy Speaker occupied the Chair.)

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, the next clause (clause 36) deals with suits for dissolution of partnership. There is no necessity to club those suits with suits for accounts. The clause says that no decree shall be passed in favour of the defendant until he pays the fee due on the amount. The judgment itself will say that on payment of such and such amount the decree will be passed. I do not think there will be any difficulty. In my opinion, it is not necessary to accept the amendment to sub-clause (3). As for the other point raised by the hon. Member, I think 'estimated' will be the proper word here. The suit cannot be properly valued until the accounts are completely taken. So it is not proper to say 'valued'."

The amendments of the hon. Member Sri N. Mounaguruswami Naidu (Nos. 227 to 230) were, by leave of the House, withdrawn.

Clause 35 was put and carried.

Clause 36.

(Mr. Speaker resumed the Chair.)

MR. SPEAKER :—" The motion is—

' that clause 36 do stand part of the Bill.' "

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Sir, I move the amendment standing in my name—

' After sub-clause (3) insert the following Explanation :—

" Explanation : Value of debts or other claims due to a partnership shall be the actual value if auctioned publicly." "

" The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER :—" Amendment moved—

' After sub-clause (3), insert the following Explanation :—

" Explanation.—Value of debts or other claims due to a partnership shall be the actual value if auctioned publicly.'

" As there is no other amendment, the hon. Member Sri Krishna Ayyar can speak on his amendment." "

[31st March 1955]

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Sir, the clause itself deals with dissolution of partnership. Oftentimes, one of the items of asset of a partnership may be outstandings due to the partnership and there may be bad debts. Some of the book debts may not have any value at all if auctioned. They may be irrecoverable. Their face value should not be treated as the value in computing the plaintiff's share. It may be said that value means actual value and not necessarily face value. But to make it clear, I have stated ' the value of debts or other claims due to a partnership shall be the actual value if auctioned publicly '. Generally a Receiver is appointed and he auctions and what is recovered is distributed. I have made the position clear lest there should be any misapprehension in the payment of court-fee. Suppose there is a debt of Rs. 10,000 due to a partnership and court-fee is recovered on that. Ultimately it will be found that the man may be a pauper and nothing can be recovered from him. That is why I say that it should not be computed on the face value."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I cannot understand the meaning of the amendment. If the outstandings are to be auctioned, when is the auction to be held, when is the valuation to be made and when is the decree to be passed? It will lead to all sorts of complications. I am sorry I am unable to accept this amendment."

The amendment of the hon. Member Sri V. R. Krishna Ayyar was, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' that clause 36 do stand part of the Bill.' "

The motion was carried.

Clause 37.

MR. SPEAKER :—" The motion is—

' That clause 37 do stand part of the Bill.'

There are a number of amendments to this clause. The hon. Members who have given notice of amendments to this clause may move their amendments."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" Sir, I move amendments Nos. 135 to 139—

' Omit sub-clause (1).

In sub-clause (2), line 3, after the words " joint possession of property ", insert the words " or who has been excluded from possession of such property ".

In sub-clause (2), item (i), for the word " thirty ", substitute the word " fifteen ".

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [31st March 1955]

What is to be done now is to increase the court-fee. He has to pay extra court-fee for the relief asked for. It is something like anomalous mortgage where possession is also sought to be recovered on redemption and as in the case of possessory mortgage, possession is given to the mortgagor. Nothing special is done when the redemption of the kanam takes place. Therefore, so far as sub-clause (1) is concerned, the extra payment asked for is unnecessary. It is something like asking for extra payment for relief possession in the case of ordinary possessory mortgage. That is not necessary. Regarding sub-clause (2) also the extra payment is sought to be made which is not the existing law where suit for arrears, melvaram rent or damages to land are sought to be recovered. We can leave all these sub-clauses. Even clause 84 can be omitted as kanams are being treated up till now as possessory mortgages under law of procedure and substantive law. But now under this clause we are making a departure. We should remember we are dealing with agrarian cases, namely, action for redemption by a landlord against a tenant. It may be said that it is the landlord that has to pay. But in all these matters there may be difficulties caused to the tenants. If he raises the contention of misconduct and it is found against the tenant, he may be asked to pay the costs. I therefore suggest that the matter of kanam may be dealt with on a par with other possessory mortgages."

* **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM** :—“ Sir, I do not claim to have such detailed knowledge with regard to the Malabar Tenancy Act. I am however advised that the clause as it stands is quite alright. Therefore I do not intend deleting it.”

SRI C. H. KANARAN :—“മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, കണസംഖ്യകൾ മാനുവൽ, കണിനോട് മിച്ചവരവും പാട്ടവും മറുഭരണകൾ കൂട്ടിച്ചേർത്ത് ഫീസ്സ് വസൂലാക്കുന്നു. ഒരു വകപ്പാണിത്. ഒരു കൊല്ലത്തെ പാട്ടസംഖ്യകൂടി ചേർത്തു കണക്കാക്കി കേട്ട് ഫീസ്സ് വലിപ്പിക്കാനുള്ള ഒരു ശ്രമമാണ്. ഇവിടെ കണന്നത്. ഇത് നീതിയല്ല, വകുപ്പുകൾ ഇതെങ്ങിനെയെന്ന്. സംഗ്രഹണ നിയമം കണസംഖ്യകൾ ഫീസ്സ് ചുമത്തി യാർ മതിയാകും. ഇങ്ങനെ ഒരു പ്രത്യേക വകുപ്പുതന്നെ ആവശ്യമില്ല.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The point for consideration is this. Do you want that to be considered as a mere mortgage or tenancy also involved in it? The Malabar Tenancy Act proceeds on the basis that it is a tenancy. Therefore we can not have it both ways. That is why after full consideration they have treated it in two ways one for redemption and another for ejection on the basis of tenancy.”

Clause 34 was put and carried.

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

that clause 35 do stand part of the Bill."

81st March 1955

SRI N. MOUNAGURUSWAMI NAIDU :—“ Mr. Speaker, Sir, I move the amendments standing in my name (227 to 230), namely :—

- (1) In sub-clauses (1) and (2), for “ *estimated* ”, substitute “ *valued* ”.
- (2) In sub-clause (1), after “ *for accounts* ”, insert, “ *or for dissolution of partnership and accounts or for accounts of a dissolved firm* ”.
- (3) In sub-clause (2), for “ *no decree directing payment . . . extends* ”, substitute “ *a decree shall be passed for the amount so ascertained, subject to the payment of the difference in fee, between that actually paid and that payable on the sum so ascertained within such time as the court may fix, failing which the decree shall be limited to the amount on which fee has been paid in the plaint* ”.
- (4) For sub-clause (3), substitute the following :—
- “(3) A decree shall be passed in favour of the defendant, if in any such suit it is found that money is payable to him by the plaintiff, subject to the condition of payment of the court-fee due on the amount of the decree before execution.”

* **SRI S. PANCHAKSHARAM** :—“ I second the amendments.
Sir.”

"Sir, 'estimated' is the word used in clause 35. For the purpose of computing the court-fees, I believe the word 'valued' would be much better. That is what I want to say with reference to amendment No. 227.

“ Amendment No. 228 seeks to insert the words ‘ or for dissolution of partnership and accounts or for accounts of a dissolved firm ’ after the words ‘ for accounts ’. I think that suits for dissolution of partnership and suits for accounts may be clubbed together.

“ With reference to amendment No. 229, it reads : ‘ In sub-clause (2), for “ no decree directing payment . . . extends”, *substitute* “ a decree shall be passed for the amount so ascertained, subject to the payment of the difference in fee, between that actually paid and that payable on the sum so ascertained within such time as the court may fix, failing which the decree shall be limited to the amount on which fee has been paid in the plaint.” ’ It is there already and I am not very particular about this amendment. .

"I am very much particular about the next amendment, viz., No. 280. Clause 85 (3), as it is, says: 'Where in any such suit it is found that any amount is payable to the defendant, no decree shall be passed in his favour until he pays the fee due on the amount.' That means that if in a partnership suit or suit for accounts, a judgment is to be delivered in favour of the defendant

[Sri P. K. Gopalakrishnan] [31st March 1955]

Omit the words "on half the market value of his share of" occurring in sub-clause (3).

In sub-clause (3), line 5, for the words "according as," substitute the word "whether".

The amendments were duly seconded.

SRI N. MOUNAGURUSWAMI NAIDU:—"Sir, I move amendments Nos. 282 to 286:

'In sub-clause (1), after "by a plaintiff who," insert "is in joint possession or who".

Omit sub-clause (2).

Renumber sub-clause (3) into sub-clause (2) and omit "or sub-section (2)".

In sub-clause (3) omit "half" and "at half the rates or is in joint possession".

Renumber sub-clause (4) as sub-clause (3) and omit "or sub-section (2)".

All the amendments were duly seconded.

SRI M. NARAYANA KURUP:—"Sir, I move—

'For the existing rates of fees under sub-clause (2), substitute the following:—

"When a plaint is presented to—

(i) a District Munsif's Court .. Rupees thirty.

(ii) the City Civil Court, Madras or a Sub-Court or a District Court. Rupees thirty if the value of plaintiff's share is Rs. 5,000 or less.

Rupees hundred if the value is above Rs. 5,000 but below Rs. 10,000; and

Rupees two hundred if the value is above Rs. 10,000.

(iii) the High Court .. Rupees three hundred."

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER:—"The hon. Member Sri Gopala Gounder is not in his place. His amendment is not moved."

SRI Y. MANJAYYA SHETTY:—"Sir, I am not moving the amendment standing in my name; viz., No. 102."

31st March 1955]

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR:—"Sir, I move amendments Nos. 54 to 56 standing in my name:—

'In sub-clause (3), for the words "the defendant" occurring in line 2, substitute the words "a defendant".

In sub-clause (3), for the words "on the written" occurring in line 3, substitute the words "on his written statement".

In sub-clause (3), line 5, for the words "as the defendant", substitute the words "as such defendant".

The amendments were duly seconded.

MR. SPEAKER:—"The clause and the amendments are before the House."

* SRI M. NARAYANA KURUP:—"Sir, I believe that my amendment will be acceptable to the Government. It does not introduce any radical change except a slight modification of introducing one more slab. The clause relates to partition suits and of course they include a large class of suits. Where the defendant claims partition and separate possession of his share of the property, he must pay court-fees computed on half the market value of his share. First of all, we must understand that the fee is not computed on the basis of the courts in which they are instituted. When the plaint is presented in a District Munsif's Court, the fee is Rs. 30. The pecuniary jurisdiction of a Munsif's Court is Rs. 3,000 now. In the other cases, that is, when the plaint is presented to a Sub-Court or District Court, if the value is Rs. 5,000 or less, the court-fee payable is only Rs. 30. If the value is above Rs. 5,000, then there is a sudden jump to Rs. 200. I want a new slab to be added, viz., if the value is above Rs. 5,000 and below Rs. 10,000, then the court-fee payable must be Rs. 100. This will be helpful in a large number of cases. I would not have brought this amendment based on courts, but looking into the clause, I find that there is no logic in the classification made. My amendment is an equitable one. If it is not accepted, the rise will be very steep. I hope the Hon. the Finance Minister will find it possible to accept it."

* SRI C. H. KANARAN:—"മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ ശ്രീ പി. കെ. ഗോപാലകൃഷ്ണൻ അവർ സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാ ഭേദഗതികളേയും ഞാൻ പിൻതാങ്ങുന്നു. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ നാലു പ്രധാന കാര്യങ്ങളാണ് എനിക്ക് പറയാൻ ഉള്ളത്: ഒന്നാമത് കൂടുതൽ വകുപ്പുകളും അല്ലെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേകത കല്പിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ട്. സാധാരണഗതിയിൽ സാക്ഷാത്കാരങ്ങളും കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട് ഫീസ് ചുമത്തുകയെന്നല്ലാതെ ഇവിടെ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതിനായി കൂടുതൽ വകുപ്പുകൾ സംബന്ധിച്ചിട്ടുള്ളതും ഒരു പ്രത്യേക വ്യവസ്ഥ ആവശ്യമുണ്ട്. രണ്ടാമത് പ്രതികൾ അവകാശം പുറപ്പെടുവിക്കുമ്പോൾ അവരിൽനിന്നും ഫീസ് ഈടാക്കണമെന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ല. സാക്ഷാത്കാര ആകെ വില ആദ്യമേ കണക്കാക്കി ഫീസ് ഈടാക്കേണ്ടത്. അതുകൊണ്ട് രണ്ടാമത് പ്രതികളിൽനിന്നുകൂടി ഫീസ് വസൂൽ ചെയ്യുന്നതു ശരിയല്ല. മൂന്നാമത് ഒരാൾക്കു അവകാശപ്പെട്ട കാര്യത്തിന്റെ മർദ്ദനവില കണക്കാക്കി ഫീസ് ഈടാക്കണമെന്നുള്ളതും സിവിൽ കോടതി ഒരു സമ്പ്രദായമല്ല. തുകയ്ക്ക് ഒരു ക്ലിപ്തശേഷി വേണം. നാലാമത് കുറഞ്ഞ ഫീസ് 30 രൂപ, എന്നു വച്ചിരിക്കുന്നത് ചെറിയ കുറഞ്ഞ

[Sri C. H. Kanaran] [31st March 1955]

അളവിലെ ആളുകൾക്ക് വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടിന് കാരണമാകും. വലിയ വലിയ കുടുംബങ്ങളിൽ തക്കമുണ്ടായാൽ മദ്ധ്യസ്ഥന്മാർമുഖേന കള്ളരിപ്പിലെത്തി കുറം നടത്തുകയാണ് പതിവ്. ചെറിയ കുടുംബങ്ങളിലെ ആളുകളാണ് അധികവും കോടതിൽപോയി കുറം കഴിക്കുന്നത്. വെറും ആയിരമോ കണ്ടായിരമോ ഉറപ്പിക വിചാരിക്കുന്ന സ്വത്തുകൾ മാത്രമുള്ള കുടുംബങ്ങളുണ്ട്. അതു കുറിക്കുന്നതിന് ഒരു ഹരജി കൊടുക്കാൻ 30 രൂ. വേണമെന്നവന്നാൽ സംസ്കാരയ ആളുകൾ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടും. ഈ നാലു കാരണങ്ങളാലാണ് ശ്രീ പി. കെ. ഗോപാലകൃഷ്ണൻ ഭേദഗതികളെ അൻ പിൻതാങ്ങുന്നത്. ഈ ഭേദഗതികൾ ഗവണ്മെന്റ് സ്വീകരിക്കുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു."

10-40 a.m. * SRI P. K. GOPALAKRISHNAN:—"Sir, in partition of family properties, there is a social problem also involved. The partition of big family properties is a progressive step and I think the Government should extend all help in the matter of partitioning of big family properties. For that, the court-fee payable must be reduced. At present, the fee levied for partition, if a suit is filed in the District Munsif's Court, is Rs. 15. But this has been raised to Rs. 30 as per the provisions contained in sub-clause (2) of clause 37. A defendant who claims partition and separate possession is also asked as per the provisions of sub-clause 3 of clause 37 to pay a court-fee computed on half the market value of his share. This provision is also unwarranted. Sir, I request that the amendments I have given notice of to this clause may be accepted."

* SRI V. R. KRISHNA AYYAR:—"Sir, I was just suggesting a verbal amendment to the Hon. the Minister for Law. In Article 17-B to Schedule II of the existing Act, there are two categories for partition, one relating to partitioning of joint family properties where the plaintiff is in joint possession of the properties and the other relating to cases where the plaintiff is not in joint possession of all or any of the common properties. The language used in clause 37 (1) is as follows: 'In a suit . . . by a plaintiff who has been excluded from possession of such property . . .'. I should like to ask whether it would not be advisable to bring the meaning of this clause more clearly by saying 'In a suit . . . by a plaintiff who is not in joint possession . . .'. We must make the meaning clear by saying that the man who is not in joint possession is excluded. Exclusion means wilful exclusion or deliberate exclusion. Suppose a man goes to Singapore and he may not have received any profits at all. In such cases, this provision should not be applied."

"In support of the amendment moved by hon. Member Sri M. Narayana Kurup, I wish to state that under Article 17-A to Schedule II of the existing Act, the fee charged is Rs. 100 if the value is less than Rs. 10,000 and Rs. 500 if such value is ten thousand rupees or upwards. I have no objection to have another slab."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, I am accepting all the amendments (Nos. 54, 55 and 56) moved by hon. Member Sri P. S. Krishnaswami Ayyangar. Therefore there is no need for him to speak on the amendments."

31st March 1955] [Sri C. Subramaniam]

"In dealing with this clause, we have to take into consideration the fact that the pecuniary jurisdiction of the District Munsif's Court at present is Rs. 3,000. The Government are now intending to bring forward a Bill to increase it to Rs. 5,000 and when this Bill is given effect to, it would really mean that the Court-fee charged up to Rs. 5,000 would be Rs. 30, if a case is instituted in a District Munsif's Court and the Court-fee charged would be Rs. 200 if a case is instituted in a Sub-Court. That is why it is necessary to have item (ii) of sub-clause (2) as it is. The City Civil Court at Madras is at present exercising the jurisdiction of the District Munsif's Court also. There are certain Sub-Courts which exercise the jurisdiction of the District Munsif's Court also. The Sub-Court at the Nilgiris is one such. That is why, it has been stated in item (ii) of sub-clause (2) as follows:

(ii) The City Civil Court, Madras, or a Sub-Court or a District Court.	Rupees thirty if the value of the plaintiff's share is Rs. 5,000 or less and Rs. 200 if it is above 5,000."
---	--

"If the hon. Member wants another slab for suits if the value is above Rs. 5,000, I have no objection to having one and Rs. 500 or Rs. 300 may be charged as the court-fee."

* SRI N. MOUNAGURUSWAMI NAIDU:—"According to sub-clause (3) a defendant who claims partition has got to pay a fee which shall be computed on half the market value of his share. On the other hand, Sir, the plaintiff, according to this clause has got to pay the court-fee computed on the full market value of his share. I wish to know why this kind of distinction is made between the plaintiff and the defendant."

* SRI M. NARAYANA KURUP:—"Sir, we are only bargaining for lessening the hardships caused to poor people. We all know that the Hon. Minister will be glad to accept any proposal which would fetch a higher income to the Government. But my point is this. The Hon. the Minister was saying that he was bringing forward a Bill to extend the pecuniary jurisdiction of the District Munsif Courts to Rs. 5,000. Suppose, Sir, some time hence the Hon. Minister brings forward another measure extending the jurisdiction of the District Munsif Courts from Rs. 5,000 to Rs. 6,000. In that case, even when the jurisdiction is extended to Rs. 6,000, the court-fee payable will still be only Rs. 30 . . ."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"In that case, I will bring an amending Bill to the present measure also."

* SRI M. NARAYANA KURUP:—"Sir, I am only arguing a hypothetical case. I can say that the amendment I have given notice of is a reasonable one and it is for the Hon. Minister to accept it."

* SRI Y. MANJAYA SHETTY:—"The Hon. Minister stated that the pecuniary jurisdiction of the District Munsif's Courts would be increased to Rs. 5,000. I wish to know whether this would be done soon after this Bill is passed into law."

[31st March 1955]

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" I wish to say only one word, Sir, for consideration by the Hon. the Minister for Finance. At present, a fee of Rs. 100 is charged if the value for purposes of jurisdiction is less than Rs. 10,000. I would suggest, Sir, that if the value for purposes of jurisdiction is between Rs. 5,000 and Rs. 10,000, a fee of Rs. 100 may be levied, and, if the Hon. Minister wants, that for suits whose value is above Rs. 10,000 and for suits filed in the High Court the Government can levy a fee of Rs. 300."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I do not think I can accept the suggestion of the hon. Member. The hon. Member is aware of the fact that we intend to increase the jurisdiction of the City Civil Court from Rs. 10,000 to Rs. 50,000. That means, Sir, suits whose value is over Rs. 50,000 can be filed in the High Court. If the suggestion of the hon. Member is that for suits whose value is over Rs. 10,000 only Rs. 300 can be levied as court-fee only Rs. 300 can be levied for all suits filed in the High Court. Therefore, I would rather be prepared to accept the amendment moved by hon. Member Sri M. Narayana Kurup."

10-50 a.m. The amendments of Sri P. K. Gopalakrishnan (Nos. 135 to 139) were put and lost.

The amendments of Sri Mounaguruswami Naidu (Nos. 233, 234, 235 and 236, were by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER :—" The question is—

For the existing rates of fees under sub-clause (2), substitute the following :—

" When the plaint is presented to—

(i) a District Munsif's Court	..	Rupees thirty.
(ii) the City Civil Court, Madras, or a Sub-Court or a District Court;		Rupees thirty if the value of plaintiff's share is Rs. 5,000 or less ;
Rupees hundred if the value is above Rs. 5,000 but below Rs. 10,000 ; and
Rupees two hundred if the value is above Rs. 10,000.
(iii) the High Court	..	Rupees three hundred."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I am accepting this amendment. But it requires a slight verbal change. I therefore move—

' In item three of section (ii) of the above amendment, for the words " above Rs. 10,000 ", substitute the words " Rs. 10,000 and above " .

Because, as it is, it does not cover where the value is Rs. 10,000."

31st March 1955]

MR. SPEAKER :—" The question is—

' In item three of section (ii) of the above amendment, for the words " above Rs. 10,000 ", substitute the words " Rs. 10,000 and above " . "

The motion was carried.

MR. SPEAKER :—" I will now put the amendment of Sri Kurup as amended by the Government amendment. The question is—

' For the existing rates of fees under sub-clause (2), substitute the following :—

" When the plaint is presented to—

(i) a District Munsif's Court	..	Rupees thirty.
(ii) the City Civil Court, Madras, or a Sub-Court or a District Court.		Rupees thirty if the value of plaintiff's share is Rs. 5,000 or less.

Rupees hundred if the value is above Rs. 5,000 but below Rs. 10,000 ; and

Rupees two hundred if the value is Rs. 10,000 and above. |

(iii) the High Court	..	Rupees three hundred "

The amendment was carried.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' In sub-clause (3), for the words " the defendant " occurring in line 2, substitute the words " a defendant " .

In sub-clause (3), for the words " on the written " occurring in line 3, substitute the words " on his written statement " .

and

In sub-clause (3), line 5, for the words " as the defendant " substitute the words " as such defendant " . "

The amendments were carried.

Clause 37, as amended, was put and carried.

Clause 38.

MR. SPEAKER :—" The motion is—

' That clause 38 stands part of the Bill.' "

[31st March 1955]

MR. SPEAKER:—"The question is—

'In sub-clause (4), omit the words "or by a defendant under sub-section (2) or sub-section (3)".'

The amendment was lost.

Clause 39 was put and carried.

Clause 40.

MR. SPEAKER:—"There is no amendment to clause 40. I shall put it to the vote of the House. The question is—

'That clause 40 do stand part of the Bill'."

The motion was carried.

Clause 41.

MR. SPEAKER:—"We shall now take up clause 41."

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR:—"Before clause 41 is taken, I want to make a suggestion, Sir. I have sought to introduce a new clause, clause 50-A, that is amendment No. 74. In a number of amendments in the intervening clauses, I refer to this new clause 50-A . . ."

(The Member, after some consultation, did not press his point and clause 41 was taken up.)

11 a.m.

* SRI S. RAMALINGAM:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தவறான ஒரு செய்தியின்மேல் ஒருவருடைய வீட்டையோ அல்லது சொத்தையோ அட்டாச் செய்துவிட்டால், மறுபடியும் அந்த அட்டாச் மெண்டை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கோர்ட்டில் மனு செய்து கொள்ளவேண்டுமென்று விரும்பினால் அவர் தன்னுடைய சொத்தின் மார்க்கெட் வால்யூவில் நாலில் ஒரு பங்கு கட்ட வேண்டும் இல்லாவிடில் 400 ரூபாய் கட்டாயமாக கட்ட வேண்டுமென்று சொல்வது சரியல்ல. இப்பொழுது இருக்கிறபடியே 15 ரூபாய் கட்டினால் போதும் என்று செய்துவிட்டால் நல்லது என்பதே என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஏனென்றால் பெரும்பாலும் சொத்துக்காரருக்குத் தெரியாமலேயே அட்டாச்மெண்டு கொண்டு வந்துவிட்டமுடியும். உதாரணமாக எனக்கு ஒரு வீடு இருக்கிறது. என்னுடைய தம்பிக்கு ஒருவர் கடன் நிறையக் கொடுத்திட்டு அந்தக் கடனுக்காக எனக்கே தெரியாமல் என்னுடைய வீட்டின் பேரில் அட்டாச்மெண்டு கொண்டு வந்துவிட்டமுடியும். அதாவது என்னுடைய வீட்டை அவருடைய கடனுக்காக ஜப்தி செய்ய கோர்ட் அட்டாச்மெண்டு வாங்கி வந்துவிட்டமுடியும். என் வீட்டுக்கும் என் தம்பிக்கும் கொஞ்சம்கூட சம்பந்தம் இல்லாமலேயே இருக்கலாம். என் வீட்டுக்கும் என் தம்பிக்கும் சம்பந்தம் இல்லை, ஆகவே கோர்ட் அட்டாச்மெண்டு கொண்டு வந்ததை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று நான் கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டுமென்றால் இந்த ஷரத்துப்படி என் வீட்டின் மொத்த மதிப்பில் நாலில் ஒரு பங்கை, கோர்ட் தொகையாகக் கட்ட வேண்டுமென்று சொன்னால் அது நியாயமாகாது. இப்பொழுதுள்ளபடி 15 ரூபாய் கட்டினால் போதும் என்றே செய்துவிட்டால் அது ரொம்ப நியாயமாக இருக்கும். ஆகவே அதற்குத் தக்க வகையில் சர்க்காரே ஒரு திருத்தம் கொண்டு வந்தால் கூட நலமாக இருக்குமென்று நான் வற்புறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன்."

MR. SPEAKER:—"The hon. Member Sri Krishnaswamy Ayyangar wants to take up clause 50-A. He seeks to introduce a new clause 50-A."

31st March 1955]

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR:—"I have a new clause 50-A . . ."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Clause 50-A need not be considered along with this clause because this is a specific clause relating to suits to set aside attachments, etc. Therefore, that may be taken up separately. Let us now consider clause 41 and then take up clause 50-A if necessary."

MR. SPEAKER:—"Soon after clause 41, clause 50-A will be taken up."

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR:—"I have suggested certain improvements to this clause and therefore I referred to clause 51. I want to give No. 51 to this clause and re-number the subsequent clauses. But in the process of editing they have given No. 50-A to this. In amendment No. 64, I say 'In sub-clause (2) for the figures "50" substitute the figures "51", i.e., 50-A for the figure 50'. They may say that clause 50 covers suits of the sort that I seek to have in clause 50-A. Clause 50 prescribes the fee payable where the subject-matter has got a value of so much. It does not refer to properties which are not capable of valuation, as are intended under clause 50-A."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"The amendment of the hon. Member Sri Krishnaswami Ayyangar (No. 64) need not be moved now. If in case clause 50-A is accepted, then we can come back to the hon. Member's amendment (No. 64). Meanwhile clause 41 may be considered."

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That clause 41 do stand part of the Bill'."

SRI N. MOUNAGURUSWAMI NAIDU:—"I beg to move—

'In sub-clause (1), omit "of any interest in revenue" occurring in line 3.

In sub-clause (1), in line 5, after "attachment", insert

"in a suit to set aside any summary decision or order of a Civil or Revenue Court".

In sub-clause (1) for "shall be computed . . . whichever is less" substitute "shall be payable at the rates specified in section 50"."

The amendments (238 to 240) were duly seconded.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN:—"I beg to move—

'In sub-clause (1), line 5, after the words "computed on" insert the word "half".'

For the word "one-fourth" substitute the word "one-eighth" [sub-clause (1)].

In sub-clause (2), for the word "one-fourth", substitute the word "one-eighth"."

The amendments (Nos. 143, 144 and 145) were duly seconded.

[31st March 1955]

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" I move amendments 57 to 59—

In line 2, omit the words " a share of ".

In line 4, omit the word " plaintiff's ".

Add at the end of the clause the words " which the plaintiff would claim if he brought a suit for partition under sub-section (1) of section 37 ".

SRI M. JAGANNATHAN :—" I second the amendments, Sir."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" I move—

For the words " on the market value of the plaintiff's share ", substitute the words " at the rates specified in sub-section (2) of section 37 ".

SRI C. H. KANARAN :—" I second the amendment, Sir."

MR. SPEAKER :—" The clause and the amendments are before the House for discussion."

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Sir, here what is referred to in clause 38 is suits for joint possession in case of co-parceners. It cannot be predicted at any moment what share a particular member possesses in a joint family property, until a division of status has been brought about and it cannot be said that a particular co-parcener possesses such and such definite share. That can be done only after a divided status comes into existence. Until then, we cannot say that he possesses a 1/4th share or half share and all that. Therefore, when a co-parcener sues for joint possession, it should be a suit for joint possession of the entire joint family property and not a share of the property alone. Unless he sues for partition, he cannot say ' I am entitled to one-tenth share ' and all that. There may be two co-parceners. One of them may be a stout man and the other co-parcener may be a sickly fellow, eating not even one-hundredth of the income of the joint family and the stout man may be consuming almost the entire income of the joint family property. On that account he is not bound to compensate the sickly man who uses only a very small portion of the property. And we cannot say that a co-parcener when he sues for joint possession shall have joint possession of the share alone, since his share cannot be predicated or ascertained till he files a suit for partition. Therefore, there is no such thing here as a co-parcener filing a suit for joint possession of a share. Therefore, I seek to remove the expressions ' a share of '.

" Secondly, the last portion of the clause says ' on the market value of the plaintiff's share '. Inasmuch as the plaintiff does not sue for partition, there is no such thing as plaintiff's share. Therefore, I seek to remove the word plaintiff's.

" Lastly, till there has been a partition, it cannot be said that a particular co-parcener has a definite share in the property and

31st March 1955] [Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar]

we cannot also specifically say what his share is. So, to avoid such difficulties, I have moved my third amendment. Those who are experts in Hindu Law may know this point."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I propose to accept these amendments, Sir."

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" Sir, I feel that court-fee should be on a computed basis rather than on the basis of share and premises for that has been already argued by the hon. Gentleman, Sri Krishnaswamy Ayyangar. I hope the Government would consider my amendment."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I am accepting amendment No. 57 of Sri Krishnaswamy Ayyangar alone, that is deletion of the words ' a share of '. All the other things are unnecessary. If a suit is filed for joint possession of a joint family property, it will be based on the plaintiff's share and on what he would be entitled to in the property. Therefore, any other amendment need not be considered."

MR. SPEAKER :—" The question is—

For the words " on the market value of the plaintiff's share ", substitute the words " at the rates specified in sub-section (2) of section 37 ".

The amendment was lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

In line 2, omit the words " a share of ".

The motion was carried.

The other amendments of Sri Krishnaswamy Ayyangar (Nos. 58 and 59) were, by leave of the House, withdrawn.

Clause 38, as amended, was put and carried.

Clause 39.

MR. SPEAKER :—" The motion is—

That clause 39 stands part of the Bill '.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" Sir, I move—

Omit sub-clauses (2) and (3).

In sub-clause (4), omit the words " or by a defendant under sub-section (2) or sub-section (3) ".

SRI C. H. KANARAN :—" I second the amendments, Sir."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I am opposing the amendments, Sir."

MR. SPEAKER :—" The question is—

Omit sub-clauses (2) and (3) '.

The amendment was lost.

[31st March 1955]

MR. SPEAKER :—" The motion as well as the amendments are now before the House for discussion.

" Sri Krishnaswamy Ayyangar is not moving any of the amendments (Nos. 60, 61, 62 and 63). Amendment No. 64 will be taken up later."

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" As stated by the hon. Member Sri Ramalingam, on certain occasions attachment may take place even without the knowledge of the party concerned. Because, there may be *ex parte* decrees made even without summons being served. These things were discussed when we were on the Demand of administration of justice. In such cases if the party who sues to set aside the attachment is asked to pay court-fee on the amount for which the attachment is made or on one-fourth of the market value of the property which was attached, that is really too high. My amendment seeks to reduce the court-fee to half of what is stated in the clause. I hope the Government will consider the issue."

* SRI MOUNAGURUSWAMI NAIDU :—" My first amendment is a very simple amendment. We find the words in line 3 of clause 41 'of any interest in revenue'. They do not convey any meaning or sense. It may safely be omitted. That is my first amendment.

" My second amendment is, in sub-clause (1), in line 5, after 'attachment' insert 'in a suit to set aside any summary decision or order of a Civil or Revenue Court.' That is amplifying the meaning implied in the clause.

" My third amendment is, in sub-clause (1) for 'shall be computed . . . whichever is less', substitute 'shall be payable at the rates specified in section 50', i.e., at a fixed rate. These amendments may be accepted."

11-10 a.m. SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" My hon. Friend Sri Gopalakrishnan gave some examples. I just want to give one more example to show that this provision will be a harsh one. In a joint family, that is, in a tarwad in Malabar, the karnavan, that is, the manager may have some debts. The money would have been used for his personal purposes. The properties would have been taken in the name of his wife and others. When an attachment is made on a tarwad property and when the nephew wants to set aside the attachment, he will have to pay one-fourth of the market value of the property. To meet such cases the amendment of my hon. Friend Sri Gopalakrishnan may be accepted."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I am sorry the hon. Member Sri Narayanan Nambiar tried to enter the field as far as the discussion on this clause is concerned. The example cited by him has absolutely no bearing on the clause here. It is with reference to the binding nature of a debt incurred by a manager of a joint family in Malabar. That has absolutely no application whatsoever here. This is a case where a certain property is

[31st March 1955] [Sri C. Subramaniam]

attached in execution of a decree alleging that it belongs to the judgment-debtor. Then, a third party intervenes saying that this property does not belong to the judgment-debtor and that it belongs only to him. Then, there is a summary decision of the court with regard to the fact whether it belongs to the judgment-debtor or to the third person claiming interest in the property. This is only a summary order. Then, it is open to the party to go to a Court of Law in a regular suit for the purpose of establishing its right either with reference to the judgment-debtor or the claimant. There is no question of any *ex parte* decree. All that is quite irrelevant for the purpose of this suit. Here a third person comes and claims the property. As against that summary order, a right of suit is provided for. In respect of such suits, what is the court-fee payable? That is what is provided for here. This was very elaborately discussed in the Select Committee. Very eminent lawyers participated. After a good deal of discussion, this compromise formula has been arrived at. I do not think that there is any need to change it.

" As far as the phrase 'of any interest in revenue' is concerned, it may be a little bit anomalous now. But it is found in the Act of 1870. To be on the safe side, I want to retain it."

The amendments of Sri Mounaguruswami Naidu were, by leave, withdrawn.

The amendments of Sri Gopalakrishnan were put and lost.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" On the understanding that we come back to this clause if my amendment proposing a new clause is accepted, I support this clause."

Clause 41 was put and carried.

Clause 42.

MR. SPEAKER :—" The motion is—

'That clause 42 do stand part of the Bill.'

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Sir, I move the following amendments :—

'In item (c), for the word "during" occurring in the last line, substitute the word "for".'

"In item (d), omit the words "on the amount of the consideration or as the case may be".'

Add at the end of item (d) the words "whether such property consists wholly of money, or partly of money and partly of other property or wholly of property other than money".'

The amendments were duly seconded.

MR. SPEAKER :—" The clause as well as the amendments thereto are before the House for discussion."

[31st March 1955]

MR. SPEAKER :—" I shall put the amendments to vote."

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" I withdraw my amendments."

The amendments were by leave of the House withdrawn.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' that in sub-clause (c), line 2, between the words " and of the " and " rent ", the words " average of the annual " be inserted and omit the words " during the first year of the term, in line 3 " . "

The amendment was put and carried.

Clause 42 as amended was put and carried.

Clause 43.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Sir, I move—

' In sub-clause (1), after item (e) insert the following item :—

" (f) for restoration of possession by a tenant against a landlord under the Malabar Tenancy Act, 1930. " . "

The amendment was duly seconded.

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, I move—

' In sub-clause (2), after the word " premium " insert the words " which does not include advance rent " . "

After sub-clause (2) and before Explanation, insert the following proviso :—

" Provided that where the plaintiff seeks to set off the amount due by him towards the arrears of rent due to him, fee shall be levied only on the balance claimed. " . "

The amendment was duly seconded.

SRI P. S. KRISHNASWAMI AYYANGAR :—" Sir, I move—

Add at the end of the clause the following :—

" Explanation.—In this section, where the context requires it ' landlord ' and ' tenant ' shall also respectively denote ' landholder ' and ' ryot ' as defined in the Madras Estates Land Act, 1908 (Madras Act I of 1908). " . "

The amendment was duly seconded.

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, the term ' premium ' is a technical term. In many cases, under the Transfer of Property Act, lawyers argue that ' mupattam '—the Hon. the Minister for Finance knows what ' mupattam ' is . . . "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I do not know anything of Malayalam."

[31st March 1955]

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" It means advance rent. I want to make it clear that ' premium ' does not include advance rent because I want to avoid a possible confusion. Clause 34 deals with suits relating to kanams, etc., filed by jenmis. There it is provided that where the plaintiff seeks to set off the kanartham and the value of the improvements due by him to the defendant against arrears of michavaram or rent due to him, fee shall be levied only on the balance claimed. This clause as well as clause 43 now under discussion deals with possession. So, I want the principle underlying clause 34 to be incorporated here also."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Sir, my amendment is simple. In clause 43, there are five items, (a) to (e) and they deal with suits between landlord and tenant. Landlord and tenant are put in a separate category under the Malabar Tenancy Act and there are certain kinds of suit which are filed under that Act. For instance, a landlord files a suit for eviction of the tenant on the ground of *bona fide* cultivation for himself or for building purposes and recovers possession of the land from the tenant. Subsequently, he forfeits the confidence placed upon him by the Court in that he neither cultivates the land nor constructs any buildings on it. He may lease it to somebody else. In such cases, the tenant has got an equal right to sue the landlord for restoration of possession. He can say in the Court : ' The landlord has not put the land to that use which he said he would. He has not cultivated or constructed any building on it which he pretended to do. So, the land may be restored to my possession.' When this happens restoration of possession takes place and the relationship of landlord and tenant gets revived. Such a provision exists in section 21 of the Malabar Tenancy Act; I do not know the corresponding number of the section in the present Amendment Act, which makes different provisions for verumpattamdars and kuzhikanamdars. This is recovery of occupancy of the land and there should be a specific provision for it in the clause. Therefore, I move my amendment."

* SRI P. S. KRISHNASWAMI AYYANGAR :—" Sir, sub-clause (a) of clause 43 refers to delivery by a tenant of the counter-part of a lease or acceptance of patta in exchange for a muchilika. Sir, the exchange of pattas and muchilikas takes place in zamindari areas between the landholder and the ryot. Again in item (c), it is stated : ' for the delivery by a landlord of a lease or for obtaining a patta in exchange for a muchilika.' Even there the reference is to transactions between a landholder and a ryot. This clause includes also cases of landlords, who are landholders as defined under the Estates Land Act. Therefore I want to add an Explanation at the end of clause 43, viz. :

' Explanation.—In this section, where the context requires it " landlord " and " tenants " shall also respectively denote " landholder " as defined in the Madras Estates Land Act, 1908 (Madras Act I of 1908). ' a.m.

This is the Explanation I want to be added to clause 43."

[31st March 1955]

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Sir, sub-clause (c) reads—

'In the case of a contract of lease, computed on the aggregate amount of the fine or premium, if any, and of the rent agreed to be paid during the first year of the term.'

For the word 'during' I want that the word 'for' be substituted. There may be rent agreed to be paid during the first year or the rent may be payable under the contract at the beginning of the second year. There may be nothing payable during the first year. Therefore, the rent payable, even though it may be in the second year, should be the rent payable for the first year. Therefore, the proper thing would be to substitute 'for' for the word 'during'.

" Secondly, sub-clause (d) reads—

'in the case of a contract of exchange, computed on the amount of the consideration, or as the case may be, on the market value of the property sought to be got in exchange.'

In the case of an exchange, one may sue for money which forms part of the property to be got in exchange. Property to be got in exchange may be partly money and partly property other than money. Or, it may be entirely some property other than money. Or, it may be entirely money. When will it be entirely money? For instance, I have got some Japanese currency notes and I want some Indian currency notes in exchange. There is a contract for that purpose. The promisor has not fulfilled the contract. I file a suit for the recovery of the Indian currency notes. That is the consideration. Therefore, it would be entirely money in exchange for money that I part with. In another case for some property that I part with, I may get some other property which is not money. I have got a house and I want to get in exchange for it a land. Here I part with the house and I want to get the land which has been stipulated to be given over to me in exchange. There, the entire property that I seek to recover is not money at all. It is something other than money. On the other hand, the contract may be for me to part with my house and to get in exchange some money, say, Rs. 1,000 and another land. That is, the consideration will consist of money as well as property which is not money. Here, as the clause stands, it may appear that the entire consideration can be money alone and never partly money and partly other property. To have that defect rectified, I suggest the amendment to delete the words 'on the amount of the consideration or as the case may be'. The expression 'on the amount of the consideration' would mean that the entire consideration would be money. If the entire consideration is money, then it would be a sort of sale and it will not come under exchange. Therefore, I want through my amendment, to delete those words and to add at the end of sub-clause (d) the words 'whether such property consists wholly of money, or partly of money and partly exchange for the property that I have parted with, I may desire to get entirely Indian currency notes, that is, wholly money, or I may get some Indian currency notes and some property other than money.'

31st March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I have been appealing to the hon. Member Sri Krishnaswamy Ayyangar that he need not be so elaborate when discussing clauses. He need not go on giving illustrations and then repeating them. I am good enough to grasp the point."

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" For one fault of mine I may be excused. That has been my habit. It has become my second nature. Therefore, please bear with me."

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—" Sir, sub-clause (c) of clause 42 is not happily worded. Sub-clause (c) reads—

'in the case of a contract of lease, computed on the aggregate amount or the time or, premium, if any, and of the rent agreed to be paid during the first year of the term.'

The amendment of the hon. Member Sri Krishnaswamy Ayyangar does not clarify the point. I think it would be better to substitute the words 'and of the rent or average annual rent agreed to be paid' for the words 'and of the rent agreed to be paid'. In certain cases the period for payment may be one year. In certain other cases it may be five or six years. A Court may order the payment of a fine or premium and in consideration of that fine or premium, for the first year it may not fix any rent to be paid. From the second year onwards, the amount may be ordered to be paid. In such cases the average annual rent may be taken into consideration along with the premium."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" The point made by the hon. Member Sri Krishnaswamy Ayyangar was that there might be rent for the year but that it might be payable two years hence. But there may be cases where there may not be any provision for payment for the first year at all.

" Suppose the rent is to be paid from the third year onwards. 11-20
This difficulty was pointed out by the previous speaker and it still a.m.
remains even after accepting the amendment of Mr. Krishnaswami Ayyangar."

* SRI K. PARTHASARATHY :—" In respect of sub-clause (c) there is always that difficulty. In respect of clause 43 also, that difficulty was felt and that was why in the Select Committee there was an elaborate discussion on that point and it was decided in relation thereto that the words "payable for the year next before the date of presenting the plaint" should be there. Some such similar wording may be adopted here also. Acceptance of Mr. Krishnaswami Ayyangar's amendment will not be able to solve the difficulty."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I am inclined to agree with Mr. Rangaswami Reddiar. If the words 'average annual rent' are there, I think that will make the position all right. So, I move—

'that in sub-clause (c), line 2, between the words "and of the" and "rent", the words "average of the annual" be inserted and omit the words "during the first year of the term, in line 3".'

[21st March 1955]

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar's Explanation is quite unnecessary. There is no question of landholder or ryot as such after the abolition of all estates.

“ With reference to Sri V. R. Krishna Ayyar's amendment, I am sorry it will not be possible to include it here. It deals with landlord and tenant as defined under the Malabar Tenancy Act. I am sorry he gave notice of that only just now. Therefore it will not be possible to accept it now. It is a separate thing and I will have to examine it. We shall examine it and try to bring in an amendment, if necessary, at a later stage, if we think that the amendment of Sri V. R. Krishna Ayyar is necessary. With reference to the amendment of Mr. Narayana Kurup let me say that this clause does not relate to suits for the recovery of the arrears of rent. It is only in the following suits between landlord and tenant namely :

(a) for the delivery by a tenant of the counterpart of a lease or for acceptance of patta in exchange for a muchilika;

(b) for enhancement of rent;

(c) for delivery by a landlord of a lease or for obtaining a patta in exchange for a muchilika;

(d) for recovering occupancy of immovable property from which a tenant has been illegally ejected by the landlord;

(e) for establishing or disproving a right of occupancy.

fee shall be computed on the amount of rent for the immovable property to which the suit relates, payable for the year next before the date of presenting the plaint. Therefore only suits coming under (a), (b), (c), (d) and (e) are covered by this clause. Other suits, for instance suits for the recovery of arrears of rent do not come under this clause. Therefore I do not think it will be possible to accept the amendment of Sri M. Narayana Kurup to this clause 43. There is a separate clause, viz., clause 34 which deals with suits relating to kanams under the Malabar Tenancy Act of 1929. Therefore, Sir, I do not think I can accept any of the amendments proposed to clause 43.”

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR:—“ No doubt some zamindaris have been abolished. There are yet inam estates which come under the category of zamins. There may be some suits under the Estates Land Act, so long as there are still some estates remaining. That being so there may be necessity for an explanation as the one I have given notice of. There is no harm in

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ This has been examined and I have been advised that it is not necessary.”

With the permission of the House, the amendment of Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar was withdrawn.

31st March 1955] [Sri C. Subramaniam]

With the permission of the House, the amendment of Sri M. Narayana Kurup was withdrawn.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR:—“ I would like to say one word. It is this. Clause 43 contains a sub-clause (d) which deals with suits for recovering occupancy of immovable property from which a tenant has been illegally ejected by the landlord. I want that another sub-clause (f) may be added after (e), viz.,

“(f) for restoration of possession by a tenant against the landlord under the Malabar Tenancy Act, 1930.”

Section 21 (1) of the Malabar Tenancy Act (Madras Act XIV of 1930) states :

“ In any case in which eviction is obtained on the ground specified in clause (5) of section 20, subject to the provisions of clause 43 (if any one of the six agricultural years following such eviction, the landlord who has obtained such eviction, fails without reasonable excuse to use the major portion of the lands, for the purpose for which such eviction was obtained or transfers any of the lands to any person on any kind of lease or mortgage with possession or kanam, kanam-kuzhikanam, or verumpattam), the tenant shall be entitled to sue for the restoration to him of the possession of all the lands from which he was evicted and to hold them with all the rights and subject to all the liabilities of a tenant.”

But these kinds of suits are not covered by this clause 43. It is not clearly specified what court-fee shall be payable on these suits. That is why I want that the item (f) which I have given notice of may be added on after sub-clause (e) of clause 43 so that in all such suits the fee shall be levied on the amount of rent for the immovable property to which the suit relates, payable for the year next before the date of presenting the plaint. It is true I am guilty of giving notice of this amendment very late. But I hope I will have the indulgence of the Hon. Minister and that he would accept my amendment. The Hon. Minister has said that he would consider this. I request him that a further consideration may be given and that my amendment may find its way as item (f) of clause 43.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ As far as what Mr. V. R. Krishna Ayyar has stated, I am informed that necessary provisions have already been made under section 52 (b) of the Malabar Tenancy (Amendment) Act which was recently passed. Anyhow I shall have the amendment, given notice of by Sri V. R. Krishna Ayyar examined further. If necessary, we shall bring in an amendment later.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR:—“ With the assurance given by the Hon. Minister that my amendment would be examined, I am not pressing my amendment.”

With the permission of the House, the amendment of Sri V. R. Krishna Ayyar was withdrawn.

Clause 43 was put and carried.

[31st March 1955]

Clause 44.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Sir, I move—
In sub-clause (1) for the word "profit" occurring in line 8, substitute the word "profits"."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I am accepting the amendment (No. 70) of Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar, viz.,

In sub-clause (1) for the word "profit" occurring in line 8, substitute the word "profits"."

MR. SPEAKER :—" The question is—

In sub-clause (1) for the word "profit" occurring in line 8, substitute the word "profits"."

The motion was put and carried.

Clause 44 as amended was put and carried.

Clause 45.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Sir, I want to say before moving my amendment No. 72

MR. SPEAKER :—" The hon. Member can please move his amendment formally. Then I will call the hon. Member again."

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Before moving my amendment I want to make a representation. In amendment No. 72, I refer to New Clause 50-A which I have given notice of. Therefore till that New Clause 50-A is disposed of, this amendment No. 72 of mine cannot be taken into consideration. In place of amendment No. 71, I am moving amendment No. 72 which amendment could be taken into consideration only after the New Clause 50-A is disposed of."

MR. SPEAKER :—" That is the hon. Member wants his amendment to be taken up afterwards. All right. Is the hon. Member Sri P. K. Gopalakrishnan moving his amendment?"

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" Yes, Sir. I move—

For the words "on one-half of the market value whichever is higher", substitute the words "at half the rates specified in section 50"."

The amendment was duly seconded.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Sir, I move—

In line 4, for "value of the property" substitute "so much of the property as is"."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" I second it, Sir."

[31st March 1955]

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" My amendment is only verbal. As it is clause 45 states—

In a suit under section 14 of the Madras Survey and Boundaries Act, 1923 (Madras Act VIII of 1923), fee shall be computed on one-half of the market value of property affected by the determination of the boundary or on rupees four hundred, whichever is higher.

Suppose there is the slightest alteration in the boundaries. Suppose the extent affected by the fixation of the boundary is, say 100 acres, and there has been a slight alteration of the boundary then the man filing the suit is asked to pay fee, computed on one-half of market value of the entire 100 acres. That means he has to pay a large court-fee. That is why I have suggested an amendment that he shall pay the court-fee computed on one-half of the market value of *so much of the property as is* affected by the determination of the boundary.

"I suppose that is the intention. I hope the position will be made clear by accepting my amendment."

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" Mr. Speaker, the present wording in this clause is quite uncertain and it should be made clear. It may be the whole property or a slice thereof. When it is only a slice of the property that is affected, it will be very difficult to ascertain the value of the same till a finding is made on the issue. To make the position clear in this regard, I want the substitution of the words 'at half the rates specified in section 50'. I hope the Government will consider this aspect also and accept the amendment."

SRI E. T. KUNHAN :—" മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, അതിനു സംബന്ധിച്ച തക്ക 11-43 അർത്ഥം 30 ക. ഫീസ് നിശ്ചയിക്കുന്നത് വളരെ കൂടുതലാണ്. മലബാറിലാണെങ്കിൽ 30 ക. അതിന്റെ സംബന്ധിച്ച എത്രയോ തക്കങ്ങൾ ലിനംപ്രതി ഉണ്ടായിരിക്കാമെന്നു വരുന്നതിന്നു, കല്പനിക്കി, വേലിപൊളിച്ചു എന്നിങ്ങനെയുള്ള വശങ്ങൾ സന്ധ്യസാധാരണ മാണ്. ബലം കുറഞ്ഞവെറിയ ഭൂമിയുടമസ്ഥന്മാരെ അടുത്തുള്ള കുന്ദിമംഗലം പ്രബലന്മാരും ഇത്തരം സന്ധ്യസാധാരണകൾക്ക് ബുദ്ധിമുട്ടിക്കാറുണ്ട്. അങ്ങനെയുള്ള കേസ്സുകളിൽ തക്കം തീർക്കുകയോക്കുന്നത് ഗവണ്മെന്റിന്റെ മുൻപാലാണെന്നാണ് ആൻ പറയുന്നത്. ചെറിയ കൂലിക്കാർതമ്മിലും ധാരാളം തക്കങ്ങളുണ്ടാകുന്നുണ്ട്. കൂലിക്കാർ അന്യോന്യം വശങ്ങളാക്കുമ്പോൾ അതു തീർക്കുന്നതിനു പകരം മദ്ധ്യ നിന്നുകൊണ്ട് ഗവണ്മെന്റ് മുതലെടുക്കുന്നത് നല്ലൊരു നടപടിയല്ല. ഗവണ്മെന്റ് ആ നയം ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നാണ് എനിക്ക് പറയാനുള്ളത്. വളരെ ചുരുങ്ങിയ ചെലവിൽ അത്തരം തക്കങ്ങൾ തീർക്കുകയോക്കുന്നത് അത്യാവശ്യമാണ്. 30 ക. എന്നുള്ളത് 15 ക. ആകണമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ജന്മി ഭൂമി പട്ടക്കാരനെ ഏല്പിക്കുമ്പോൾ ഭൂമിയുടെ വരമ്പു നല്ലവണ്ണം അതിർത്തികളുപോലും നഷ്ടമാകാതെ സ്റ്റാക്കിച്ചു കൊള്ളാമെന്നും മറ്റും കരാർ എഴുതിക്കൊടുക്കേണ്ടതായുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അതിർത്തി സംബന്ധമായി എന്തെങ്കിലും തക്കം ഉണ്ടായാൽ കൂലിക്കാരനാണ് നഷ്ടം കൊടുക്കേണ്ടി വരുന്നത്. അതുകൊണ്ടുംകൂടിയാണ് ഇതേ ഫീസ് ചുരുക്കണമെന്ന് ആൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Sir, I would like to make one more submission, over and above the amendment that I have moved. The Hon. Minister has already agreed to reduce the amount from Rs. 400 to Rs. 300 in respect of another clause which we considered earlier. I request him to concede or indulge in reducing the amount in the same way here also."

[31st March 1955]

* SRI P. S. KRISHNASWAMI AYYANGAR :—" Sir, I wish to make one representation. Hon. Member Sri Krishna Ayyar's amendment does not in any way improve the situation. In clause 45, it is stated, ' . . . fee shall be computed on one-half of the market value of the property affected by the determination of the boundary . . . ' There will be disputes in survey demarcation. These disputes will arise between two adjoining owners and one of them will be beneficially affected and the other will be prejudicially affected. The expression used in this clause is, to my mind, not appropriate. Suppose there is a particular slice of property and with regard to that slice alone there is some dispute. This slice alone has to be taken into consideration in the matter of fixation of court-fee. It is with reference to such slices, I have given my amendment. This clause may be taken up after disposing of my amendment for the insertion of a new clause 50-A."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, the language used here is in the existing law and there has been no difficulty in determining what was meant by 'property affected'. It means that portion which is really affected. I don't think we can make a change here at this stage, especially when the present provision is well-understood and there has been no difficulty with regard to that.

"As regards the suggestion of Sri Krishna Ayyar that the amount may be reduced to three hundred rupees, I agree to the same. I am unable to accept the other amendments, Sir.

I move the following amendment :—

'For the words "four hundred" substitute the words "three hundred".'

The amendment of hon. Member Sri V. R. Krishna Ayyar was by leave, withdrawn.

The amendment of hon. Member Sri P. K. Gopalakrishnan was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER :—" I will now put the Government amendment to the vote of the House. The question is—

'For the words "four hundred" substitute the words "three hundred".'

The motion was put and carried.

Clause 45, as amended, was put and carried.

Clauses 46 and 47 were put and carried.

Clause 48.

MR. SPEAKER :—" The motion is—

'That clause 48 do stand part of the Bill.'

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" Sir, I move the amendment standing in my name, viz.,

'Omit sub-clause (2).'

[31st March 1955]

SRI C. H. KANARAN :—" I second the amendment, Sir."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I do not accept the amendment, Sir."

The amendment moved by Sri P. K. Gopalakrishnan was, by leave, withdrawn.

Clause 48 was put and carried.

Clause 49 was put and carried.

Clause 50.

MR. SPEAKER :—" The motion is—

'That clause 50 do stand part of the Bill.'

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Mr. Speaker, I move the amendment standing in my name, viz.,

'For the word "thirty" substitute the word "fifteen" and for the figure "200" substitute the figure "100" wherever they occur'.'

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the amendment, Sir."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" Sir, I move the amendments (149 to 151) standing in my name, viz.,

'In item (i) for the word "fifteen" substitute the word "five".'

In item (ii), for the word "thirty", substitute the word "fifteen".'

In item (iii), for the letters and figures "Rs. 5,000", substitute the letters and figures "Rs. 10,000".'

SRI C. H. KANARAN :—" I second the amendments, Sir."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, I move the amendment (94) standing in my name, viz.,

'For the existing rates, substitute the following :—

(i) In a Revenue Court Rupees fifteen.

(ii) In a District Munsif's Court Rupees thirty.

(iii) In the City Civil Court, Madras or a Sub-Court or a District Court. Rupees thirty if the value of the subject matter is Rs. 5,000 or less; and

Rupees one hundred if the value is above Rs. 5,000 but below Rs. 10,000 and

Rupees two hundred if the value is above Rs. 10,000.

(iv) In the High Court Rupees three hundred."

[31st March 1955]

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“ Sir, the clause 50 which was just now approved may be said to cover this subject-matter also. But my impression is, it does not. Item (iii) of clause 50 says :

‘In the City Civil Court, Madras, or a Sub-Court or a District Court. Rupees thirty if the value of the subject-matter is Rs. 5,000 or less and Rs. 200 if it is above Rs. 5,000.’

This clearly refers to suits relating to properties which have got a money value or have a market value. But no provision has till now been made in respect of properties which have no money value at all. It is to remedy that defect that I have suggested the new clause.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Clause 50 is comprehensive enough to include every case contemplated by him. I do not think there is necessity to include this new clause. I oppose it.”

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“ Sir, I anticipated this reply from the Hon. Minister and therefore it was that I referred to clause 50, particularly to item (iii). The clause refers to the value of the subject-matter. It means that it is capable of being valued in terms of money. But my amendment relates to suits wherein the subject-matter is not capable of being valued in terms of money.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The party will value it for purposes of jurisdiction and on that he may pay court-fees.”

The amendment was by leave of the House withdrawn.

* SRI T. SHANMUGAM :—“ Sir, the hon. Member Sri Krishnaswamy Ayyangar gives notice of so many amendments and withdraws them at the instance of the Hon. Minister ”

MR. SPEAKER :—“ It is his will and pleasure to give as many amendments as he wants and withdraw any or all of them.”

* SRI T. SHANMUGAM :—“ Suppose, Sir, I say I do not like to give permission to the hon. Member to withdraw his amendment . . . ”

MR. SPEAKER :—“ Is he opposing the withdrawal of the amendment by the hon. Member Sri Krishnaswamy Ayyangar? Then I will put that to the vote of the House . . . ”

SRI T. SHANMUGAM :—“ Yes, I oppose.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ That was a long ago, Sir. Let him take the next occasion to oppose the withdrawal of the amendment by the hon. Member Sri Krishnaswamy Ayyangar. He cannot raise it at any time he pleases. Therefore let him take another opportunity.”

Clause 51 was put and carried.

31st March 1955]

Clause 52.

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That clause 52 do stand part of the Bill.’ ”

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ Mr. Speaker, Sir, I move the amendments standing in my name, namely :

‘ (1) For the words “ the same as ”, substitute the words “ half of ”.

(2) Omit Explanations (3) and (5).’ ”

The amendments were duly seconded.

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ Sir, in appeals the courts take only less time. No trail of suits is involved in appeals. Therefore I think, half of the court fees levied in original courts would be sufficient for appeals. Hence my amendment suggesting the substitution of the words ‘ half of ’ in the place of the words ‘ the same as ’. In Explanation (3) it is stated ‘ claims which include the award of interest subsequent to the institution of the suit, the interest accrued during the pendency of the suit till the date of decree shall be deemed to be part of the subject-matter of the appeal except where such interest is relinquished ’. There is no dispute regarding interest accrued during the pendency of the suit and there is no justification for collecting extra fee on that. I hope that explanation would be dropped. I also hope that the court fee leviable on appeal will be restricted to half of the amount payable in the original court.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ This is only a repetition of the existing provision. I do not think we need revise it.”

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ Because of the reasonableness of my amendment, I hope the Government would accept it.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ It is not reasonable.”

The amendments were put and lost.

Clause 52 was put and carried.

Clause 53.

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That clause 53 do stand part of the Bill.’ ”

SRI N. MOUNAGURUSWAMI NAIDU :—“ Mr. Speaker, Sir, I move the following amendment, namely :—

‘ In sub-clause (2) for “ such amount . . . ” substitute “ the market value of the property involved in suit ”.’ ”

The amendment was duly seconded.

[31st March 1955]

* SRI N. MOUNAGURUSWAMI NAIDU :—" Sir, clause 26 relates to court fee payable in respect of adoption suits. There a fixed fee is prescribed and in sub-clause (2) of this clause, where a fixed rate is fixed, the value for purposes of determining the jurisdiction of courts, will be such an amount as the plaintiff shall state in the plaint. It means in a suit for a declaration in respect of adoption made, the plaintiff can file a suit even where the property involved is more than 10 lakhs of rupees, in the Munsif's Court and value it at say Rs. 50 or Rs. 25. The suit will have to be tried by a District Munsif. This is an anomalous position. To remove it, I have proposed the amendment. According to my amendment the market value of the property involved in the suit should be taken as the criterion for fixing jurisdictional value of the suit. I would request the Hon. Minister to accept my amendment."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I am accepting the amendment with a little change. It would cover the cases referred to by the hon. Member Sri Krishnaswamy Ayyangar also. I will just pass on the Government amendment."

MR. SPEAKER :—" Is the hon. Member withdrawing his amendment."

SRI N. MOUNAGURUSWAMI NAIDU :—" Yes, Sir."

The amendment was by leave of the House withdrawn.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Mr. Speaker, Sir, I move that—

"In sub-clause (2) of clause 53, after the words "shall be" in line 3, the words "the market value or where it is not possible to estimate it at a money value" shall be inserted."

The amendment was put and carried.

Clause 53 as amended was put and carried.

Clauses 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67 and 68 were put and carried.

Clause 69.

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

"That clause 69 do stand part of the Bill."

* SRI Y. MANJAYA SHETTY :—" Sir, I move the following amendment which stands in my name—

"After the words "the merits of the claim", insert the words "and whenever any suit is decided *ex parte* or compromise decree is passed on admission"."

SRI M. CHINNATHAMBI THEVAR :—" The second."

31st March 1955]

MR. SPEAKER :—" Amendment moved—

"After the words "the merits of the claim", insert the words "and whenever any suit is decided *ex parte* or compromise decree is passed on admission"."

Now both the clause and the amendment are before the House for discussion."

* SRI Y. MANJAYA SHETTY :—" Sir, at present there is no provision for refunding any portion of the court-fee to the parties concerned but I am glad that such a provision is made in the present Bill and clause 69 provides for the refund of a portion of the court fee. Even this clause is restrictive in its application as refund will be made only in cases where a suit is settled out of Court before any evidence is recorded on the merits of the claim. It would have been better if it is extended even to suits which are decided *ex parte* and also to suits in which compromise decrees are passed on admission. If such concessions are granted to this kind of suits, I am sure, much of the unnecessary, cantankerous and frivolous litigation that is prevailing in our courts would come to an end and much of the time of the courts would be saved. Sir, my experience is that in most of the mufassal courts defendants, either in small cause suits or original suits file nominal written statements putting forth certain frivolous contentions. If such concessions are granted to suits to be decreed *ex parte* or compromise suits and a refund of court fees is made, I think, most of the defendants may not file any written statement or even if they file it—a nominal one—they may subsequently admit before going into trial for decrees to be passed. So, in the interests of the litigant public and also to save much of the time which is otherwise spent in court in dealing with frivolous contentions, I hope, the Government will accept my amendment extending the concessions provided in this clause to such class of suits mentioned in my amendment."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" Sir, I also heartily support the amendment moved by the hon. Member, Sri Manjaya Shetty, for this reason. Even now in the matter of vakil fees under the Legal Practitioners' Rules, there is a concession shown in a suit decided *ex parte* or in a suit where an admission decree is passed. One of the major principles followed in fixing the court fee is the time taken in the Court to dispose of a case. Sometimes a case is disposed of in the first hearing itself and the court may pass a decree *ex parte*. Also if a party admits the contents of the case, then the time of the court is not taken. Sometimes a party may not even contest it and in all such cases refund should be made. Even in the case of suits where compromise decrees are passed, the Government can benevolently extend the principle. So, I support the amendment moved by the hon. Member, Sri Manjaya Shetty."

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR :—" Mr. Speaker, Sir, I also heartily support the amendment moved by the hon. Member,

[Sri E. L. Raghava Mudaliar] [31st March 1955]

Sri Manjaya Chetty. This was discussed at the Select Committee and the argument of the Hon. Minister for Law was that even if a suit was decreed in terms of a compromise, execution proceedings would have to be gone through and therefore there was no justification for refunding half of the court fee. But I would submit that a suit will be dismissed as settled out of court only in pursuance of a compromise and the difference is only in the phraseology used. And in most of the cases where suits are settled, there would not be any chance of filing execution petitions because the parties settle their claims out of court and act accordingly. Only in a very few cases compromise decrees come up for execution. After all, even the time taken up for execution proceedings is not much and even for execution proceedings a separate court-fee is levied though it is not very much. Simply because there may be a few cases where execution proceedings might have to be undergone, it is not right on the part of the Government to refuse refund of court fee in compromise cases. Therefore, I support the amendment."

* SRI N. GOPALA MENON :—" Sir, I do not think that in the case of *ex parte* decree money could be refunded because an *ex parte* decree could always be set aside and there is no finality to it. An aggrieved person can set it aside later on even after two years by saying that he had not received summons or notice. So in the case of suits decided *ex parte* no refund can be allowed. There will be some principle in refunding the court fee if there is a finality brought about really by the parties concerned and not through the agency of the court."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, as pointed out by the hon. Member Sri Raghava Mudaliar himself, we considered this aspect of the matter in the Select Committee and I explained the whole thing. At that time I also pointed out the Privy Council dictum 'the plaintiff's difficulties begin only after the decree is passed'. It is only during the course of the execution, all sorts of obstructions are put. As a matter of fact it goes on for twelve years and there is a period of limitation of twelve years for execution of decrees. Not in all cases but in many cases this obstruction is put. Under those circumstances, we thought that it would not be necessary to give refund in respect of *ex parte* decrees, and so also with regard to compromise decrees. I myself brought about so many compromises as a lawyer. It is only during the execution of the compromise decrees that all these obstacles are put. I know a case which went even up to the Privy Council and it was with regard to the execution of a compromise decree. That is why we have made provision for refund in this Bill only for suits which are dismissed as settled out of court before any evidence has been recorded on the merits of the claim. After all, we are making a good beginning and till now there was no provision for any refund. Let us make this beginning and see how it works and there will be time enough to think over the matter. Even though the object of the hon. Mover of the amendment is laudable, I request him to withdraw it."

31st March 1955]

* SRI Y. MANJAYA SHETTY :—" In view of what the Hon. Minister has stated that the Government have made a good beginning and while appreciating that beginning and expecting much more in future, I am withdrawing my amendment."

The amendment (103) of Sri Y. Manjaya Shetty was by leave of the House withdrawn.

Clause 69 was put and carried.

Clauses 70 and 71 were put and carried.

Clause 72.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, I move the following amendments which stands in my name :—

'Add at the end the following as item (xxi) :—

"(xxi) any application by a worker for payment of claims from his employer due under an award of an Industrial Tribunal;"

'Add the following items :—

"(xxi) Any statement or document filed by an accused in a criminal case.

"(xxii) Plaints or written statements or other documents filed by a member of Scheduled Castes or Scheduled Tribes in any Court of Law.

"(xxiii) Copy of any document connected with the case applied for by an accused in a criminal case.

"(xxiv) Copy of any document applied for by a member of Scheduled Castes or Scheduled Tribe in any case whether Civil or Criminal wherein he is a plaintiff or a defendant." "

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, I second the amendments."

SRI S. RAMALINGAM :—" I move the following amendment which stands in my name :—

'Add the following new item :—

"(xxi) petitions, affidavits, exhibits and all other documents filed by or on behalf of an accused in any Criminal Court." "

SRI K. T. RAJU :—" Sir, I second it."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

'Add the following items :—

"(xxi) application by a tenant for fixation of fair rent under the Malabar Tenancy Act, 1929;

[31st March 1955]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ I second the amendment, Sir.”

SRI N. MOUNAGURUSWAMI NAIDU :—“ Sir, I move the amendment (244) standing in my name, viz. :—

‘ For “ thirty ” substitute “ twenty-five ”.’ ”

SRI H. M. JAGANNATHAM :—“ I second the amendment, Sir.”

SRI V. GOPALA GOUNDER :—“ Sir, I move the following amendment (73) :—

‘ In item (ii), for the word “ thirty ” substitute the word “ fifteen.”’ ”

MR. SPEAKER :—“ Clause 50 and the amendments moved thereto are now before the House for discussion.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, in view of the fact that the Hon. Minister has been pleased to accept a similar amendment to a clause which we considered earlier, I request him to accept the amendment here also. We have to adopt the same slab system here which we have adopted previously. This is what I wish to say.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—“ Sir, if the alteration suggested by Sri Narayana Kurup is accepted, I do not press my amendment.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ Sir, there is no case for enhancing the court-fee in respect of suits in Revenue Courts and District Munsif's Courts. It is not at all called for. I think the existing rates are quite all right. Therefore, I request that my amendments may be accepted.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I am prepared to accept the amendment moved by hon. Member Sri Narayana Kurup with the slight alteration as already indicated. It has to be ‘ Rs. 10,000 and above ’ instead of ‘ above Rs. 10,000 ’. I oppose all other amendments.”

The amendments of Sri V. R. Krishna Ayyar and Sri Mounaguruswami Nayudu were, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER :—“ I shall now put the amendments moved by hon. Member Sri P. K. Gopalakrishnan. The question is—

In item (i) for the word “ fifteen ” substitute the word “ five ”.

In item (ii) for the word “ thirty ” substitute the word “ fifteen ”.

In item (iii) for the letters and figures “ Rs. 5,000 ” substitute the letters and figures “ Rs. 10,000 ”.

The amendments were put and lost. (vi)

[31st March 1955]

MR. SPEAKER :—“ I shall now put the amendment moved by the hon. Member, Sri V. Gopala Gounder. The question is :—

“ In item (ii) for the word “ thirty ” substitute the word “ fifteen ”.

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—“ I shall now put the amendment of Sri M. Narayana Kurup with the verbal change as indicated by the Hon. Minister for Law. The question is—

‘ For the existing rates, substitute the following—

(i) In a Revenue Court Rupees fifteen.

(ii) In a District Munsif's Court .. Rupees thirty.

(iii) In the City Civil Court, Madras or a Sub-Court or a District Court. Rupees thirty if the value of the subject matter is Rs. 5,000 or less ; and

Rupees one hundred if the value is above Rs. 5,000 but below Rs. 10,000 and

Rupees two hundred if the value is Rs. 10,000 and above.

(iv) In the High Court Rupees three hundred.”

The amendment was put and carried.

Clause 50, as amended, was put and carried.

New clause 50-A.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“ Mr. Speaker, Sir, I move the amendments, namely :—

‘ After clause 50, insert the following as clause 50-A :—

“ 50-A. Suits not capable of valuation—In a suit where it is not possible to estimate at a money value the subject-matter in dispute, the plaintiff shall, having regard to the magnitude, and importance and nature of the subject-matter state in the plaint a reasonable amount as the value of the suit for jurisdictional purposes and the court-fee in respect of such subject-matter shall be paid at the following rates :—

When the plaint is presented to—

(i) a District Munsif's Court .. Rupees thirty.

(ii) the City Civil Court, Madras, a Sub-Court or a District Court. Rupees two hundred.

(iii) the High Court .. Rupees three hundred.”

The amendment was duly seconded.

[Sri P. K. Gopalakrishnan] [31st March 1955]

(xxii) application by a worker for the payment of money due by a factory management to the applicant under Payment of Wages Act."

SRI E. T. KUNHAN :—" Sir, I second it."

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—" Sir, I move the following amendments which stand in my name:—

In item (ii), after "by advocates", insert "or pleaders".

After item (xx), insert the following items:—

"(xxi) Copies or documents chargeable under Articles 5, 6, 7 and 9 of the Second Schedule and furnished by Civil or Criminal Courts or Revenue Courts or offices, for the private use of persons applying for them:

Provided that nothing in this clause shall apply to copies or documents, when filed, exhibited or recorded in any court of justice or received by any public officer.

(xxii) Applications for the return of documents filed in any Civil or Criminal Court or Revenue Court or public office."

The amendments were duly seconded.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I move the following amendment which stands in my name:—

In item (xx), after the words "Court of Wards", insert the words "when presented to any superior officer or Government."

MR. SPEAKER :—" Now clause 72 and the amendments are before the House for discussion."

12-10 p.m. * SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—" Mr. Speaker, Sir, clause 72 (ii) reads: "(ii) memorandum of appearance filed by Advocates when appearing for persons proceeded against in criminal cases". There was some confusion under the old Act. Pleders appearing for complainants should file vakalats. Advocates appearing either for complainants or for the accused may file a memorandum of appearance. Both pleaders and advocates can file memorandum of appearance when they appear for the accused. Therefore, when the Government by a notification remitted the fees chargeable on the memorandum of appearance put in by the pleaders, some doubts arose and subsequently memo. of appearance filed by advocates also was exempted. Now, if clause 72 (ii) is allowed to be passed as it is, there may rise some doubts as regards memo. of appearance filed by pleaders. The expression "pleaders" is defined in the Criminal Procedure Code as persons authorised to appear before criminal courts, including advocates, attorneys, etc. Therefore, I say that the words "or pleaders" may be added after the words "by advocates".

"What my next amendment No. 297 contemplates is this. Under the old Act, a large number of cases were exempted by a

31st March 1955] [Sri P. Rangaswami Reddiar]

notification. Section 19 of the existing Act is more or less similar to the proposed clause 72. Under the old Act, the two categories of cases, which I have mentioned in my amendment, were exempted. Therefore, after item (xx), I want the following to be inserted as item (xxi), viz., 'copies or documents chargeable under Articles 5, 6, 7 and 9 of the Second Schedule and furnished by civil or criminal courts or revenue courts or offices, for the private use of persons applying for them'. Sir, we have already passed clause 4, which says 'No document which is chargeable with fee under this Act shall be filed, exhibited or recorded in, or be acted on or furnished by any court. . . . Suppose a copy of a decree is sought to be obtained for the private use of a person. If it is not exempted as suggested by me, then when granting certified copies of decrees and judgments, the court would insist upon paying court-fee under Articles 5, 6, 7 and 9 of the Second Schedule. Therefore these documents and copies should be exempted from payment of the fee. Certified copies of decrees, judgments and similar documents may subsequently be used in a court of law. Then they may be charged with court fees. Therefore, I have introduced a proviso: 'Provided that nothing in this clause shall apply to copies or documents, when filed, exhibited or recorded in any court of justice or received by any public officer'. Under the existing law, these copies and documents are exempted by a notification. I want these things to be included in the Act itself. Otherwise, when the court grants copies of decrees and judgments, they will insist upon paying court-fees in the light of clause 4 which we have already passed.

"I also want the following to be added as item (xxii): 'applications for the return of documents filed in any civil or criminal court or revenue court or public office'. Such applications are exempted under the existing Act. A large number of documents are filed in cases and when return petitions are filed, no court-fee is affixed to such applications. I want this to be exempted under the Act itself, not by a separate notification. I am aware that the Government may remit or reduce the fee payable by a notification under clause 73."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I wish to draw the attention of the hon. Member to clause 83 under which the rules and notifications now in force are being kept alive."

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" Sir, my amendment seeks to include the following items, viz., (i) application by a tenant for fixation of fair rent under the Malabar Tenancy Act, 1929 and (ii) application by a worker for the payment of money due by a factory management to the applicant under the Payment of Wages Act. Apart from them, certain other items, which have been suggested in the amendments given notice of by the hon. Members Sri M. Kalyanasundaram and Sri S. Ramalingam may also be accepted. Tenants who file applications for fixation of fair rent want to get justice and if they are asked to pay 12 annas or one rupee, they may be put to considerable hardship. After all, a worker may be getting 12 annas or 14 annas or one rupee as his wage for a day. If

[Sri P. K. Gopalakrishnan] [31st March 1955]

he is asked to pay one rupee when submitting an application under the Payment of Wages Act for the payment of money due by a factory management, it will be a heavy amount for him. Again, Harijans are given facilities and legal aid so far as criminal cases are concerned. In civil suits also such facilities should be given to them. Harijans who go to civil courts for getting justice should be given exemption from payment of fees and they should be supplied with copies of whatever documents they want, free of cost. These items should necessarily be exempted. Though the Government have power to remit or reduce the fees chargeable by a notification under clause 73, I wish to suggest that these items should be exempted under the Act itself."

12-17 p.m. SRI M. KALYANASUNDARAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தங்களாவன :

'Add the following item :—

"(xvi) Any statement or document filed by an accused in a criminal case.

(xvii) Plaints or written statements or other documents filed by a member of Scheduled Castes or Scheduled Tribes in any Court of Law."

இவ்விரண்டு திருத்தங்களும் மிகவும் முக்கியமானவை. கிராமங்களிலிருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு கோர்ட்டு விஷயங்கள் தெரியாத காரணத்தால் அங்குள்ள நாட்டாண்மைக்காரர்கள், கிராம வக்கீல்கள், இடைத் தரசர்கள் ஆகியவர்களை நம்பி ஏமாந்துபோகக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் விஷயத்தில் சலுகைகாட்டி அவர்களுக்காவது கோர்ட்டு செலவைக் குறைக்கவேண்டும். சர்க்கார் வசூலிக்கக்கூடிய கட்டணத்தில் அவர்களுக்கு எவ்வளவு சலுகை காட்டவேண்டுமோ அவ்வளவு சலுகை காட்டவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் மேற்படி திருத்தங்களைக் கொடுத்திருக்கிறேன். அவ்விரண்டு திருத்தங்களையும் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்."

SRI E. T. KUNHAN :—"മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, സഖാവ് കല്യാണസുന്ദരം അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഭേദഗതി അതിപ്രധാനമായ ഒന്നാണ്. ഹരിജനങ്ങളുടെ വേരിൽ പലവിധത്തിലുള്ള കേസ്സുകൾ കൊടുത്തു ബാധരെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഇവ ഹരിജനങ്ങൾ അങ്ങോട്ട് കേസ്സു കൊടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഉദാഹരണം പറയുകയാണെങ്കിൽ മലബാറിൽ ഇന്ന് ഹരിജനങ്ങളുടെമേൽ എത്രയോ മദ്ദനങ്ങൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നാട്ടിൻപുറമ്പുവരായിട്ടുള്ള ആളുകൾ ഹരിജനങ്ങളെ മട്ടിക്കുമ്പോൾ കോടതിൽ പോയി നീതി സമ്പാദിക്കാമെന്നു വെച്ചാൽ അതിന്നു സാധ്യമല്ലാത്തമട്ടിൽ അത്രയ്ക്കു വമ്പിച്ച ഫീസ്സാണ് ഇന്ന് ചുമത്തിയിരിക്കുന്നത്. അന്യായം ബോധിപ്പിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ചെലവു മാത്രമല്ല, അതു കഴിഞ്ഞാലും എത്രയോ ഇന്ന് ചെലവുകൾ ചെലുത്തിയിരിക്കുന്നു. അന്യായത്തിരേറിയതും ഹിരക്വിയുടേതും ഒരു പക്ഷെ വേണമെങ്കിൽ കടലാസ്സ് പാത്രം നീന്ന് 10 അ. വീതം സ്റ്റാമ്പ് വരുന്നതാണ്. കടലാസ് ചെലവാക്കുന്നതുകൊണ്ട് ന്യായമായിട്ടുള്ള ഇടവിട്ട് നീട്ടി എഴുതി ഒരു കടലാസിലെഴുതാമെന്നുള്ളത് നല്ല കടലാസി ലാക്കി എഴുതുന്ന സമ്പ്രദായമാണ് ഇന്ന് നടക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെ എത്രയോ ഇന്ന് ചെലവു കളയ്ക്കും. ഹരിജനങ്ങളെ കോട്ട് ഫീസ്സ് കൊടുക്കുന്നതിൽനിന്നും ഒഴിവാക്കിയിട്ടുള്ളതിൽ ഹരിജനങ്ങൾക്കു കോടതിയിൽ പോകുവാനോ ആക്ഷേപം കൊടുക്കുവാനോ സാധ്യമല്ലെന്നുവരും. അതുകൊണ്ട് ഹരിജനങ്ങളെ കോട്ട് ഫീസിൽനിന്നും ഒഴിവാക്കണമെന്നുള്ള ഈ ഭേദഗതിയെ ഓർ ശ്രദ്ധയായി പിന്തുടരുന്നു.

"മരണാനുകൂടി പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ഇന്ന് പരസ്യത്തു കോട്ട്കളിൽ ഒരു നില്പുണ്ടായാൽ അതിനേൽ അപ്പീൽ കൊടുക്കാൻ ഹൈക്കോട്ടിൽ പോകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പരസ്യത്തു കോടതികളിൽനിന്നും ഹരിജനങ്ങൾക്കു പലപ്പോഴും നീതി ലഭിക്കുന്നില്ല.

31st March 1955] [Sri E. T. Kunhan]

സ്വല്പ വച്ചുകൊണ്ട് ഹൈക്കോടതി വിധിക്കുകയാണെങ്കിൽ പാവപ്പെട്ട ഹരിജനങ്ങൾക്ക് ഹൈക്കോട്ടിൽചെന്ന ഒരു അപ്പീൽ കൊടുക്കാൻ സാധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ട് മുൻസിഫ് കോടതികൾക്കും സെഷൻ കോടതികൾക്കും പരസ്യത്തുകോട്ടിന്റെ വിധിയിനേൽ അപ്പീൽ കൊടുക്കുവാൻ അധികാരം കൊടുക്കുന്നതു വളരെ ഉപകാരമായിരിക്കും. അതുകൂടെ ചെയ്യണമെന്ന ഈ അവസരത്തിൽ അപേക്ഷിക്കുകയുണ്ടാകുന്നു."

SRI S. S. KOLKEBAIL :—"Sir, I fully endorse the amendment moved by my hon. Friend, Sri P. Rangaswamy Reddiar. Exemptions under clause 72 should be granted not only with regard to vakalatnama and memorandum of appearance filed but with regard to bail bonds also. 12-20 p.m.

"However, I oppose one of the amendments moved by the hon. the Deputy Leader of the Opposition to the effect that exemption should be granted with regard to plaints or written statements or other documents filed by a member of Scheduled Castes or Scheduled Tribes in any Court of Law. So far as our Courts of Law are concerned they are not 'contaminated by considerations of caste, community, etc.' Exemption for payment of court-fees by certain classes or communities is really unnecessary. Such a provision if introduced will be against the fundamental principles of jurisprudence. So, Sir, I oppose that amendment."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—"Sir, I rise to support the amendment moved by hon. Friend, Sri P. Rangaswamy Reddiar, and supported by hon. Member, Sri S. S. Kolkebil. Sir, item (ii) of clause 72 says: 'memorandum of appearance filed by advocates'. I wish to point out to the Hon. Minister that in mufassal areas there are very few advocates available. If any person, even though he has passed B.A. and B.L., examinations, wants to enrol himself as an advocate he will have to pay Rs. 700. (Interruption.) I speak, Sir, subject to correction. There are very many good pleaders who argue cases very well even though they may not have enrolled themselves as advocates. Apart from these vakils or pleaders, there are other persons also who appear before criminal courts, and argue cases either on behalf of the accused or on behalf of the plaintiff. I know there is one such person in Cannanore who appears before the Magistrate's Court regularly in many criminal cases and he is very successful in his profession. Therefore, my humble submission is that there should not be any distinction made with regard to memorandum of appearance filed by advocates or vakils or other agents entitled to appear before criminal courts. As a matter of fact, I know they argue for even eight annas or four annas. I have myself given four annas in some cases and in some cases even two annas. I submit sincerely, Sir, that they appear on behalf of poor people and Harijans for four annas or two annas. We must see that people are able to get redress in a Court of Law with as little expenditure as possible.

"Again, Sir, with regard to the amendment moved by hon. Member, Sri M. Kalyanasundaram, I have to say this. We do not want to introduce the caste system or the communal principle in courts. We plead for members of Scheduled Castes and Scheduled

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [31st March 1955]

Tribes because economically they were 'oppressed, suppressed and repressed for ages to come.' There may be among them 0000000009 per cent who are well-to-do. What we want is that their economic condition should be taken into account. Hon. Member Sri M. Kalyanasundaram, has moved his amendment in the best interests of the poor people so that 'justice may come within their reach.' "

SRI S. RAMALINGAM :—" கனாஸ் 72-க்கு நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தமாவது :

Add the following new item :—

" (xxi) petitions, affidavits, exhibits and all other documents filed by or on behalf of an accused in any criminal court."

இது ரொம்ப சாதாரணமான திருத்தமாகும். ஏற்கெனவே சர்க்கார் இந்தக் கொள்கையை ஓரளவு ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதாவது இந்த ஷரத்தின் 2-வது உப-பிரிவில் 'memorandum of appearance filed by advocates when appearing for persons proceeded against in criminal cases' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு க்ரிமினல் கேஸில் சம்பந்தப்பட்டு குற்றவாளி என்று கருதப்பட்டிருக்கக்கூடியவனுக்கு ஆஜராகக்கூடிய வக்கீல்கள் வகாலத்துக்காக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய ஒரு ரூபாய் கட்ட வேண்டியதில்லை. சப்-ஜெயிலிலிருந்து விடுதலை பண்ணியவன் பெயில் பாண்டுக்கு கோர்ட்டு கட்டணத்திற்கான ஸ்டாம்பு ஒட்ட வேண்டியதில்லை என்று போட்டிருக்கிறார்கள். அது ரொம்ப நியாயமானது. அதேபோல குற்றவாளி என்று கருதப்பட்ட ஒருவனுக்கு நியாயம் தேடிக்கொள்ளுவதற்கு, கோர்ட்டு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்கான வசதிகள் பூராவும் சர்க்கார் கொடுக்க வேண்டியது நியாயம். அவர்களுடைய நியாயத்தை எடுத்துச் சொல்லுவதற்கு கொடுக்கக்கூடிய பெடிஷன்கள், அபிடவிட்டுகள், எக்ஸிபிட்கள், இன்னும் இதர பாகுமெண்டுகள் ஆகியவைகளை கோர்ட்டில் சமர்ப்பிக்கும்போது அவைகளுக்குக் கட்டணம் வசூலிக்கக்கூடாது என்று என்னுடைய திருத்தம் கோருகிறது. சர்க்கார் அதை ஏற்றுக்கொள்ளுவார்கள் என்று நம்புகிறேன்."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, the Communist Party has attempted to bring in labour legislation and then social legislation as far as members of Scheduled Tribes and Scheduled Castes are concerned, and naturally do some propaganda on that front even in considering the Court Fees Bill. Otherwise, I do not really understand the purpose of the amendment. The amendment says that for plaints or written statements or other documents filed by a member of Scheduled Castes or Scheduled Tribes in any Court of Law no court-fee need be paid. Suppose, Sir, a member of Scheduled Castes is a money-lender. He lends money and subsequently files a suit for the recovery of the same. If the amendment were to be accepted, no court-fee should be levied even in respect of this item. I can understand, Sir, if it is stated that poor people should be exempted. There are persons like Sri Sivashanmugam Pillai, Sri B. Parameswaran and Sri Nanjappa who are rich enough."

MR. SPEAKER :—" If the Hon. Minister wants, let him cite Sri B. Parameswaran and not cite the Chair."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" That is why, I am saying, Sri Sivashanmugam Pillai and not the Hon. the Speaker. (Laughter.) The Communist Party want to do some propaganda

31st March 1955] [Sri C. Subramaniam]

saying that hon. Member, Sri M. Kalyanasundaram, brought forward an amendment with reference to giving exemption from payment of court-fees to members of Scheduled Castes and Scheduled Tribes and that the Hon. the Leader of the House belonging to the Congress Party opposed it. This amendment is not a reasonable amendment. I should say it is an unreasonable amendment. Simply to say that the Government opposed giving exemption from paying court-fees to members of Scheduled Castes and Tribes, this amendment has been brought forward. The Government have taken powers in clause 73 to exempt in all cases which are reasonable from payment of court-fees. As far as I am concerned, I am in charge of 'Court-Fees' and with regard to the policy to be adopted by the various departments, the departments concerned will take into consideration the various aspects and make recommendations to the Government and the latter will then take a decision whether more exemption should be granted by notification provided for under clause 73. This is not the place to consider the various policies with regard to labour legislation, with regard to awards given by various Labour Tribunals, with regard to giving exemption to members of Scheduled Castes and Tribes and all that. Certainly this is not the place and time where we can discuss all these things.

" That is why Sir, even though the amendment refers to 12-30 Scheduled Castes and Scheduled Tribes, I have to oppose it; p.m. I have to oppose it even though they may exploit this opposition of mine.

" Then with reference to Mr. Rangaswamy's amendment, regarding addition of 'pleaders', I am accepting it, because otherwise that will create anomalies; even though pleaders are limited in number, so that there need not exist any anomaly I am accepting it.

" With reference to other persons who are authorised to appear in criminal cases under the Criminal Procedure Code, I am sorry I am not prepared to accept that suggestion. As Mr. Kurup said, it will be dangerous to allow these persons and even good cases may be spoilt by them.

" Under these circumstances, I am not prepared to accept that suggestion. We are taking powers under clause 73 to exempt and under 83 we provide that all the existing notifications would be kept alive till further notifications are issued under this Act. If hon. members go through the notifications already existing, they will know that most of the items referred to by them are already exempted. At least lawyer members will know. Therefore, it is not necessary to increase further the exemptions. I am opposing all the other amendments."

SRI S. RAMALINGAM :—" What about my amendment?"

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I am strongly opposing it."

SRI S. S. KOLKEBAIL :—" What about bail bond from the accused?"

[31st March 1955]

SRI S. RAMALINGAM :—" I am not pressing my amendment, as the Hon. Minister has said that he would include it in the notification."

The amendment No. 190 was, by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER :—" The question is—

'Add the following items :—

" (xxi) application by a tenant for fixation of fair rent under the Malabar Tenancy Act, 1929;

" (xxii) application by a worker for the payment of money due by a factory management to the applicant under Payment of Wages Act."

The amendment was lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

'After item (xx), insert the following items :—

" (xxi) copies of documents chargeable under Articles 5, 6, 7 and 9 of the Second Schedule and furnished by civil or criminal courts or Revenue courts or offices, for the private use of persons applying for them:

Provided that nothing in this clause shall apply to copies or documents, when filed, exhibited or recorded in any court of justice or received by any public officer:

" (xxii) applications for the return of documents filed in any civil or criminal court or revenue court or public office."

The amendment was lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

'In item (ii), after "by Advocates", insert "or Pleaders".'

The amendment was carried.

MR. SPEAKER :—" The question is—

'In item (xx), after the words "Court of Wards", insert the words "when presented to any superior officer or Government."'

The amendment was carried.

MR. SPEAKER :—" The question is—

'That clause 72 as amended stands part of the Bill.'

Clause 72, as amended, was put and carried.

31st March 1955]

Clauses 73 to 77.

MR. SPEAKER :—" I will put clauses 73 to 77 both inclusive, to the vote of the House. There are no amendments. The question is—

'That clauses 73 to 77 stand part of the Bill.'

The motion was carried.

Clause 78.

MR. SPEAKER :—" The question is—

'That clause 78 do stand part of the Bill.'

12-40
p.m.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" I beg to move—

'In line 4, for the word "may", substitute the word "shall".'

The amendment was duly seconded.

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" Though my amendment is a verbal one, it is an important amendment. In case of damaged or spoiled stamps, if they are produced and if the Collector is satisfied about their genuineness, he may pay the amount. That is what is stated in this clause. When the Collector is satisfied about the genuineness of the case, it is fair that there should be a provision that the Collector shall pay the amount when the damaged stamp is produced."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" 'May' means 'shall'. I do not think any change is necessary. It is stated in the clause 'provided that in all cases where money is paid in cash, a deduction shall be made of one anna for each rupee', etc. Therefore, when conditions are satisfied, the officer is bound to pay the amount. I do not think the amendment is necessary."

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" It is stated in the clause 'after satisfying himself about their genuineness'. In such a case, what is the objection for the word 'shall' to be there instead of 'may'?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" 'May' is the proper word. It means 'shall'."

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" If the word 'may' is there, there is a discretion left to the Collector. He may or may not pay. But if the word 'shall' is there, it will be obligatory on the part of the Collector to pay the amount."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I am sorry I am unable to accept the amendment of the hon. Member Sri Gopalakrishnan."

MR. SPEAKER :—" The question is—

'In line 4, for the word "may" substitute the word "shall".'

[31st March 1955]

The amendment was put and lost.

Clause 78 was put and carried.

Clause 79 was put and carried.

Clause 80.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That clause 80 do stand part of the Bill ' . "

SRI S. S. KOLKEBAIL :—" I beg to move—

' In clause 80 (1) (d) for the word " English " in line 1, substitute the word " Hindi ", and for the words " in the local language or languages " occurring in line 2, substitute the words " in the State language and local languages ' .

In clause 80 (2), after the words " Fort St. George Gazette " in line 3, add the words " and after placing them on the table of the House for a period of one month " . "

The amendments were duly seconded.

SRI S. S. KOLKEBAIL :—" Clause 80 (d) says ' the display in each court of a table in the English and in the local language or languages showing the fees payable for the service and execution of processes. ' My first amendment seeks to drop the word ' English ' . Under the Constitution we are told that English should be replaced within a period of fifteen years. Still if we stick on to the word ' English ' in the laws which are being passed and which we are going to pass, I am afraid, we are not going to replace English at all. That is why I say that instead of the word ' English ' the word ' Hindi ' and instead of the words ' in the local language or languages ' " in the State language and local languages ' should be substituted. That will be quite consistent with the Constitution. So, I think there will be no objection by the Government for accepting this amendment of mine.

" With regard to my other amendment, clause 80 states that the rules shall be subject to confirmation by the State Government. I want to add ' after placing them on the table of the House for a period of one month ' . This is a reasonable amendment. In most of the Acts which we are passing, now-a-days we are having a clause like this. At the Select Committee stage I think it must have been either forgotten or left out."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" It was not forgotten. It was considered."

SRI S. S. KOLKEBAIL :—" This is an important point. Any rules the Government are going to notify must be placed on the table of the House. Otherwise, there is no meaning. Recently we have constituted a committee called Subordinate Legislation

[31st March 1955] [Sri S. S. Kolkebail]

Committee. That Committee gets power to review these rules only if they are placed on the table of the House. Otherwise, the Committee cannot review the rules and report to this House. Naturally, the executive will take more powers than what is exactly intended by the Legislature. So, I do not think there will be any objection by the Government to accept this amendment also."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, clause 80 relates to the power of the High Court to make rules. I do not think there is any necessity to place the rules on the table of the House and then give effect to them. Therefore, I oppose the amendment."

SRI S. RAMALINGAM :—" If the rules are placed before the House, there will be an opportunity for discussion."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" If the Hon. Minister says that it is more out of respect to the High Court, I can understand . . . It is a matter subject to confirmation of the Government. Otherwise, we would have left the judiciary completely independent. Inasmuch as the Government is concerned in the matter and naturally we have a committee to go into delegated legislation and it has become invariably the accepted practice to place the rules before the House, I think the Government will accept the amendment."

MR. SPEAKER :—" The question is—

' In clause 80 (1) (d), for the word " English " in line 1, substitute the word " Hindi ", and for the words " in the local language or languages " occurring in line 2, substitute the words " in the State language and local languages. " . "

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' In clause 80 (2), after the words " Fort St. George Gazette " in line 3, add the words " and after placing them on the table of the House for a period of one month. " . "

The motion was declared lost.

As a poll was demanded, the Division bell was rung.

SRI S. S. KOLKEBAIL :—" Sir, we are not pressing for a division."

The amendment was put and lost.

Clause 80 was put and carried.

Clause 81.

MR. SPEAKER :—" The motion is—

' That clause 81 do stand part of the Bill. ' "

[31st March 1955]

12-50 P.M. SRI S. S. KOLKEBAIL :—" I move the following amendment :—

' In sub-clause (2), after the words " and on such publication " add the following words :—

" and after placing the same on the table of the House for a period of one month."

The amendment was duly seconded.

* SRI S. S. KOLKEBAIL :—" The Hon. Minister has stated that he will accept my amendment to clause 82. But I am afraid there may not be any rules at all under clause 82. The most important rules have to be framed by the Board of Revenue. Those rules have to be confirmed by the Government. If those rules are not to be placed on the table of the House, virtually we are abdicating our rights to the Government. Then, they will have the right to legislate on these important points. So, I submit that the rules framed under this clause should be placed on the table of the House."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" It is not a question of my refusing to place the rules on the table of the House. I can assure the hon. Member that every rule framed will be placed on the table of the House. The only thing is it need not be further scrutinised because this concerns routine matters like getting records, when they can be destroyed, etc.

" As far as clause 82 is concerned, I have already said that I am agreeing to the amendment."

SRI S. RAMALINGAM :—" Under clause 81, the Board of Revenue can frame rules regarding the fees chargeable for serving and executing processes issued by the Board of Revenue and by the Revenue Courts. These are all important matters."

The amendment was put and lost.

Clause 81 was put and carried.

Clause 82.

MR. SPEAKER :—" The motion is—

' That clause 82 do stand part of the Bill.' "

SRI S. S. KOLKEBAIL :—" Sir, I move the following amendment :—

' Renumber clause 82 as clause 82 (1) and insert the following as sub-clause (2) :—

" (2) All notifications and orders made under this Act shall, as soon as possible, after they are made, be placed on the table of the Legislative Assembly for one month, and shall be subject to such modification whether by way of repeal or amendment as the Legislative Assembly may make during the session in which they are so laid, and such rules and notifications shall have the force of law only after the above period lapses and not till then."

The amendment was duly seconded.

[31st March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I accept the amendment subject to the following modifications :—

' For the words " notifications and orders ", the words " notifications and rules " be substituted.

Delete the words " and such rules and notifications shall have the force of law only after the above period lapses and not till then."

The Government amendments were put and carried.

The amendment of Sri Kolkebil, as amended, was put and carried.

Clause 82, as amended, was put and carried.

Clauses 83 to 87 were put and carried.

SCHEDULE I.

MR. SPEAKER :—" The motion is—

' That Schedule I do stand part of the Bill.' "

SRI M. NARAYANA KURUP :—" I move the following amendment :—

' For Article 1, substitute the following :—

" 1. Plaint or written statement pleading a set off or counter claim or memorandum of appeal presented to any Court—One anna per rupee."

The amendment was duly seconded.

SRI S. RAMALINGAM :—" I move the following amendment :—

' For Article 1, substitute the following :—

" 1. On the amount or the value of the subject-matter in dispute—One anna in the rupee."

The amendment was duly seconded.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" I move the following amendment :—

' In Article 1 (iii), for " twelve annas ", substitute " eight annas "."

The amendment was duly seconded.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" I move the following amendment :—

' In Article 3, items (a) and (b), for the word " one-half " wherever it occurs, substitute the word " one-fourth "."

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER :—" Schedule I as well as the amendments thereto are before the House for discussion."

[31st March 1955]

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" I thought that I would not have to move this amendment because this was closely inter-related to the principle of multiples fixed in the previous clause. I would not have moved it if it had been reduced. But inasmuch as it has not been reduced and since to-day the Hon. the Finance Minister seems to be rather in a conciliatory mood, I hope that something will be done."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I may tell the Hon. Member that I have again got into a stiff mood." (Laughter.)

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" By making a simple amendment, the law becomes simple, understandable and equitable. I need not make a long speech now. I hope this amendment will find acceptance and in a way retrieve the position, the stiff attitude taken by the Hon. Minister with regard to valuation."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" It is true that this affects every class of suit. But the substantial classes of suits are already covered. Therefore, this amendment would only ameliorate the hardship already caused and I also submit that this will make the calculation simple and at the same time very useful. Therefore this amendment may be accepted."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் இரண்டு திருத்தங்களும் மிகவும் முக்கியமானவை. தொழிலாளி யாராவது வேலையில்லிருந்து நீக்கப்பட்டால் கோர்ட்டில் கேஸ் தாக்கல் செய்து, தீர்ப்பு பெறவேண்டுமானால், தொழிலாளி கோர்ட்டு கட்டணம் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே ஷரத்து 25-ல் ரூ. 400 என்பது குறிப்பிட்டிருப்பதற்குப் பதிலாக ரூ. 200 என்று மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்."

SRI S. RAMALINGAM :—" சொத்தின் மார்கெட் மதிப்பு ரூ. 10,000-க்கு மேலே இருந்தால் கோர்ட்டு கட்டணம் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. இது மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. இதற்கு கவர்னரின் அனுமதி கோரப்பட்டிருக்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்."

MR. SPEAKER :—" We are now discussing only Schedule I."

SRI S. RAMALINGAM :—" Then, I request the Hon. the Finance Minister to accept the amendment."

1 p.m. * SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" We want to find out whether the Government is taking a conciliatory attitude or not on this issue. We want to know whether Government would reduce the percentage from 7½ per cent to at least 6½ per cent, that is, one anna for every rupee. If Government do not accept the amendment to have the percentage fixed at 6½ per cent, then that means Government are taking a stiff attitude. Further we will consider this Bill as a money Bill and as a taxation measure. In view of the conciliatory attitude that they have been taking with reference to money provisions in this Bill, I hope the Hon. Finance Minister will reduce the percentage from 7½ per cent to at least 6½ per cent. Even though we might have wished him to reduce it to 5 per cent at least, we think he would accept the reasonable percentage of 6½ per cent."

31st March 1955]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" When the Hon. Finance Minister speaks on the floor of the House, even though he is stiff to the hon. Members in the Opposition, he is very conciliatory towards the demands of the masses. Therefore I would suggest that the amendment fixing the percentage at 6½ per cent may be accepted by him."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I am sorry I am not able to make any deduction. We have already considered this question. It is not a question of bargaining whether to have 7½ per cent or 6½ per cent. I do not think we could bargain like that. I have already reduced the amount from Rs. 400 to Rs. 300 in certain classes of suits. Thirty times the survey assessment of the land has been fixed as the fee in respect of land suits. Therefore I am sorry I cannot accept any of the amendments."

MR. SPEAKER :—" The question is—

'For Article 1, in Schedule I, substitute the following :—

"1. Plaint or written statement pleading a set off or counter claim or memorandum of appeal presented to any Court—One anna in the rupee." "

The amendment was put and declared lost. A poll was demanded and the House divided thus :

Ayes—23.

Sri S. Swayamprakasam.
" K. Vinayagam.
" E. L. Raghava Mudaliar.
" N. Ratna Gounder.
" P. Rangaswami Reddiar.
" T. Shunmugam.
" A. Govindasamy Nayagar.
" S. P. Thangavelu.
Dr. K. B. Menon.
Sri M. Narayana Kurup.
" K. T. Sreedharan.
" S. S. Kolkeball.

Sri M. Narayanan Nambiar.
" K. Moidu.
" M. Kalyanasundaram.
" T. C. Narayanan Nambiar.
" K. T. Raju.
" S. Ramalingam.
" V. R. Krishna Ayyar.
" P. K. Gopalakrishnan.
" N. Sivaraj.
" E. T. Kunhan,
" M. Manickasundaram.

Noes—34.

The Hon. Sri C. Subramaniam.
Sri K. Rajaram Naidu.
" B. Bhakthavatsalu Naidu.
" B. K. Nallaswami.
" N. Mounaguruswami Naidu.
" S. R. Arumugam.
" P. G. Manickam.
" M. S. Selvarajan.
" N. Ramakrishna Ayyar.
" O. Venkatasubba Reddi.
" M. R. Ratnaschandran.
" S. Panchaksharam.
" H. M. Jagannathan.
" A. Ramachandra Reddiar.
" R. Thangavelu.
" V. Muthu.
" S. Arumugam Pillai.

Sri O. Cheungam Pillai.
" V. Krishnaswami Padayachi.
" K. Parthasarathy.
" M. Jagannathan.
" P. S. Krishnaswami Ayyangar.
" G. Govindan.
" AR. A. RM. Chokkalincam Chettiar.
" P. B. K. Rajachidambaram.
" J. L. P. Roche Victoria.
" P. Selvaraj.
" M. Chinathambi Thevar.
" K. P. Kuttikrishnan Nayar.
" S. Somasundara Goundar.
" N. Gopala Menon.
" T. Manavalan.
" K. R. Viswanathan.
" M. Dharmalingam.

Ayes—23; Noes—34; Neutral—Nil.

The amendment was lost.

[31st March 1955]

1-10
a.m.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' For Article 1, substitute the following :—

" 1. On the amount or the value of the subject-matter in dispute—One anna in the rupee."

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

" In Article 1 (iii), for " twelve annas " substitute " eight annas "."

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

" In Article 3, items (a) and (b), for the word " one-half " wherever it occurs, substitute the word " one-fourth "."

The amendment was put and lost.

Schedule I was put and carried.

SCHEDULE II.

MR. SPEAKER :—" The motion is—

' That Schedule II do stand part of the Bill.' "

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" Mr. Speaker, I move the following amendments (157 to 172) standing in my name :—

*" In Article 1 (i), for the word " Ten " substitute the word " Five ".**In Article 2, for the words " One rupee ", substitute the words " Eight annas ".**In Article 7, item (a), for the word " Twelve ", substitute the word " Eight ".**In Article 7, item (b), for the words " One rupee and eight annas ", substitute the words " One rupee ".**In Article 7, line 12, column 3, for the word " Five ", substitute the word " Four ".**In Article 8, item (b) for the word " Twelve ", substitute the word " Eight ".**In Article 9, for the word " Twelve ", substitute the word " Eight ".**In Article 10, item (a), for the word " Four ", substitute the word " Two ".**In Article 10, item (b), for the word " Four ", substitute the word " Two ".*

31st March 1955] [Sri P. K. Gopalakrishnan]

*In Article 10, item (c), for the word " Twelve ", substitute the word " Eight ".**In Article 11, item (a), for the word " Four ", substitute the word " Two ".**In Article 11, item (d), for the word " Twelve ", substitute the word " Eight ".**In Article 11, item (e), for the words " One rupee ", substitute the words " Eight annas ".**In Article 11, item (s), for the word " Twenty-five ", substitute the word " Twenty ".**In Article 12, for the word " Twelve ", substitute the word " Eight ".**In Article 14, item (ii), for the word " Twelve ", substitute the word " Eight ".*

SRI K. T. RAJU :—" I second the amendments, Sir."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Mr. Speaker, I move the following amendments (262 to 271 and 273 to 278) standing in my name :—

*" In Article 5, line 10, for " Eight annas ", substitute " Four annas ".**In Article 6, for " Eight annas ", substitute " Four annas ".**In Article 7 (a), for " Twelve annas ", substitute " Eight annas ".**In Article 10 (a), for " Four annas ", substitute " Two annas ".**In Article 10 (b), for " Four annas ", substitute " Two annas ".**In Article 10 (c), for " Twelve annas ", substitute " Two annas ".**In Article 10 (d), for " Four annas ", substitute " Two annas ".**In Article 10 (e), for " Four annas ", substitute " Two annas ".**In Article 11 (a), for " Four annas ", substitute " Two annas ".**In Article 11 (b), for " Four annas ", substitute " Two annas ".**In Article 14 (i), for " Four annas ", substitute " Two annas ".**In Article 14 (ii), for " Twelve annas ", substitute " Two annas ".**In Article 15, for " Twelve annas ", substitute " Eight annas ".**In Article 16 (i), for " One rupee and eight annas ", substitute " Eight annas ".*

[Sri S. Ramalingam] [31st March 1955]

“இதற்கு 25 ரூபாய் ஸ்டாம்பு ஒட்டவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அரசியல் நிர்ணயச் சட்டப்படி தங்களுடைய பிரஜா உரிமைகளை பாதுகாத்துக்கொள்வதற்கு ஹைகோர்ட்டில் ரிட் பெடிஷன் போடவேண்டுமென்றால், அதற்கு 25 ரூபாய் கட்டவேண்டுமென்றிருக்கிறது. எங்களுடைய தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலே பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே பண்ணையாட்கள், சாதாரண குத்தகைக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய விஷயங்களை சில சமயங்களில் சரியாக கவனிக்கப்படாததாலோ, அல்லது வேறு காரணங்களினாலோ உரிமை மறுக்கப்பட்டால், அவர்கள் ஹைகோர்ட்டில் ரிட் பெடிஷன் போடவேண்டும். அவர்களை ரூ. 25 செலுத்தி தங்களுடைய உரிமைகளை பாதுகாத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்றால், தங்களுடைய உரிமைகளை நிலைநாட்டிக்கொள்வதற்குக் கூட இவ்வளவு பெரிய தொகையால் பயந்துவிட்டு விடுகிறார்கள். ஏற்கனவே 2 ரூபாய் என்றுதான் இருந்தது. பின்னர் ரூ. 20 என்று சொல்லப்பட்டது. கடைசியாக மசோதா கொண்டுவந்தபோது ரூ. 100 என்று ஆக்கினார்கள். ஒருவன் இவ்வளவு ரூபாய் கொடுத்து மனுச் செய்துகொள்வது மிகக்கடினமென்று செலக் கமிட்டியில் வாதாடி ரூ. 25 ஆகக் குறைக்கப்பட்டது. இன்னும் 5 ரூபாய் என்று செய்தால், பொதுவாக எல்லா ஏழை விவசாயிகளும் தங்களுடைய உரிமைகளை பாதுகாத்துக்கொள்ள முன்வருவார்கள். ஆகவே இதிலே சற்று கவனம் செலுத்தி 5 ரூபாயாகக் குறைத்துக்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“Mr. Speaker, by merely declaring that the fundamental rights of the citizens are guaranteed and that the Government are anxious to see that those fundamental rights of the people are respected, it will not do any good. The criterion, or the ‘Nihasham,’ as it is called in Sanskrit meaning the touchstone used to find out whether a particular metal was gold, to find out whether they are really anxious to safeguard the fundamental rights of the citizens is to note the attitude of the Hon. the Minister for Law who is also the Leader of the House towards the amendments moved by the hon. Members of this House. My submission is that the average income of an Indian is so low that it may not be even Rs. 5 per mensem in the case of some people. The fee in respect of petitions to High Court under Article 226 of the Constitution was previously Rs. 2. In the Bill when it was first introduced here, this fee was raised to Rs. 100. In spite of the resistance on the part of the Government, this was reduced in the Select Committee stage to Rs. 25.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Why should the hon. Member say ‘in spite of the resistance on the part of the Government’? If the Government had resisted, it could not have been reduced.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“Of course, there was resistance. Finally they were compelled to accept the amendment. That is my submission, Sir. By my amendment which I have moved just now I want that this should be further reduced to Rs. 2.”

1-20 p.m.

“Therefore I request that the Government should enable people, really poor people, to go before a court of law and establish their fundamental rights. I know the Hon. Minister can understand this even without a speech from me. He very well understands the plight of the poor people. Take for instance the case

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [31st March 1955]

of a poor school teacher. By an order passed in 1950, it was said that elementary school teachers can become members only of such Teachers' Unions as are recognized by the Director of Public Instruction. An elementary school teacher who gets only a salary of Rs. 11 a month had to go to a court of law to establish his fundamental right to become a member of any Teachers' Association. Formerly he had to spend only a little money to establish that right. Now this increase in the fees is an encroachment on his fundamental right as he cannot go before a court of law paying such large sums of money. The fundamental rights of citizens are being encroached upon in many ways by the landlords and other classes in the countryside. Therefore I hope the Hon. Minister will accept my reasonable amendment.”

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN:—“There is an enhancement, Sir, in several items. Let me refer to a few of them. For petitions in a suit under the Native Converts' Marriage Dissolution Act, 1866, the present rate of Rs. 5 has been enhanced to Rs. 10. For ‘undertaking under section 49 of the Indian Divorce Act, 1869’, the present fee of annas 8 has been enhanced to Re. 1. Then ‘copy of a decree or order having the force of a decree when such decree or order is made by any court other than the High Court, if the amount or value of the subject-matter of the suit wherein such decree or order is made is fifty or less than fifty rupees,’ the present fee of 8 annas has been increased to 12 annas. If such amount or value exceeds fifty rupees, the fee is raised to Rs. 1-8-0 from the present rate of Re. 1. Again when such decree or order is made by the High Court, the present fee of Rs. 4 has been enhanced to Rs. 5. Under item (8), the fee has been enhanced to 12 annas from the present rate of 8 annas. Under item (9) the existing rate of 8 annas has been enhanced to 12 annas.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Everybody knows it. Why go on repeating all that.”

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN:—“I want to point out to the general enhancement made under all items only, because the Government were claiming that it is not a taxation measure. Only if you go through the different items you will find there is enhancement in general. That being so, this is definitely a taxation measure and the claims of the Government that this is not a taxation measure fall to the ground. For want of time, I am not able to refer to the other items. By this enhancement only the poor, oppressed people are put to trouble. If the Government cannot lower the existing rates, they should see that the existing rates are not enhanced. I hope the Government would consider this seriously and keep the rates at the existing level. With these words I commend at least some of the more important amendments for the acceptance of the Government.”

SRI V. R. KRISHNA AYYAR:—“Mr. Speaker, Sir, I shall not take much time. I will just refer only to a few points. One thing which will bear repetition is about the constitutional remedies. It is common knowledge that these guarantees under the

[Sri M. Kalyanasundaram] [31st March 1955]

In Article 16 (ii), for "Two rupees", substitute "Eight annas".

In Articles 16 (iii) and 16 (iv), for "Three rupees", substitute "One rupee".

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the amendments, Sir."

SRI S. RAMALINGAM :—" Mr. Speaker, I move the following amendments (192, 193 and 196) standing in my name :—

In Article 10 (a), for "Four", substitute "Two".

Omit "Article 10 (b), 10 (c) and 10 (d)".

In Article 11 (s), for "Twenty-five", substitute "Five".

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" I second the amendments, Sir."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Mr. Speaker, I move the amendment (249) standing in my name, viz. :—

For the words "Twenty-five rupees", substitute the words "Two rupees".

SRI K. T. RAJU :—" I second the amendment, Sir."

MR. SPEAKER :—" Schedule II and the amendments moved thereto are now before the House for discussion."

* SRI S. RAMALINGAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஷரத்தில் எவ்வளவு கோர்ட் கட்டணம் கட்டவேண்டுமென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி இந்த 10-வது (ஏ) என்பதிலே,

'Application or petition presented to any officer of land revenue by any person holding temporarily settled land under direct engagement with Government and when the subject-matter of the application or petition relates exclusively to such engagement.'

மெம்பரரி செட்டில்மெண்டான நிலங்களைப்பற்றி ஏழை விவசாயிகள் ரெவின்யூ அதிகாரிகளிடம் ஏதாவது மனுக்கொடுக்கவேண்டுமானால், அதற்கு 4 அணு செலுத்தவேண்டுமென்று இருக்கிறது. அதை 2 அணுவாகக் குறைக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

'Application or petition presented to any officer of land revenue relating to the grant of land on darkhast.'

"சர்க்கார் தங்களுக்கு சாகுபடிக்குப் புறம்போக்கு நிலங்களைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நிலமில்லாத ஏழை விவசாயிகள் மனு போட வேண்டுமானால் அதற்கு 4 அணு ஸ்டாம்பு ஒட்டவேண்டியிருக்கிறது. அப்படி ஒட்டத்தவறிவிட்டால் அவர்களுடைய மனுவை கவனிக்கமாட்டார்கள். கவனிக்காததோடு மட்டுமல்ல, அதைப்பற்றி எவ்வித பதிலும் போட மாட்டார்கள். இவ்வாறு 4 அணு எட்டணுவேண்டுமென்று தெரியாமல் போடப் பட்ட பல மனுக்கள் சர்க்காரிலுள்ள ரெவின்யூ அதிகாரிகளால் ஹுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. கேள்வி நேரத்தில்கூட கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது, ஒரு வருஷத்தில் 4 ஏக்கர் நிலங்களைக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அப்படி இருக்கும்போது அவர்களை 4 அணு ஸ்டாம்பு ஒட்டவேண்டுமென்று சொல்லக்கூடாது. 4 அணு ஸ்டாம்பு ஒட்டிவது பெரிதல்ல. ஆனால் அவர்களுக்கு நாம் இங்கு சட்டம் செய்கின்றோம், அப்படி ஸ்டாம்பு ஒட்டவேண்டுமென்பதெல்லாம் தெரியாது. அப்படித் தெரியாது செய்தாலும் அதைப்பற்றி ஒன்றும் கவனிக்க மாட்டார்கள். அப்படி 4 அணு ஒட்டவேண்டுமென்று அதிகாரிகள் சொல்வார்களா என்றால், அவர்களும் சொல்லமாட்டார்கள். 11 மணிக்கு

[Sri S. Ramalingam] 31st March 1955]

தாசில்தார் ஆபீசில் இருக்கக்கூடிய பியூன் யார் மனுக்கொடுக்கிறார்களோ, அவர்கள் மனுக்களைக் கொடுக்கலாம் என்று ஒரு சப்தம் போடுவான். விவசாயிகளும் அவர் அவர்களுடைய மனுக்களைக்கொடுத்துவிட்டுப் போய் விடுவார்கள். அவர்களுக்கு இம்மாதிரி ஸ்டாம்புகள் ஒட்டவேண்டுமென்பதெல்லாம் தெரியாது. பதிலுக்காக காத்துக்கொண்டிருப்பார்கள். அவர்களுக்கு இப்படியெல்லாம் கோர்ட்-பீ ஸ்டாம்பு ஒட்டவேண்டுமென்று தெரியாது, அதற்காக இந்தச் சட்டசபையிலே சட்டம் செய்கின்றோம் என்பதும் தெரியாது. ஆகவே இதை எடுத்துவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

'Application to a Collector for lease of land for agricultural or non-agricultural purposes.'

அதேபோல இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்கு நிலத்தை சாகுபடி செய்வதற்காக கலெக்டரை லீஸ் செய்து கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ள விண்ணப்பம் போடும்போதும், அதற்காக 12 அணு ஸ்டாம்பு ஒட்டவேண்டுமென்று இருக்கிறது. அதையும் எடுத்துவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதனால் சர்க்காருடைய நிதி ஒன்றும் முடங்கிப்போய்விடாது.

'Application or petition presented to any Executive Officer under any Act for the time being in force for the conservancy or improvement of any place if the application or petition relates solely to such conservancy or improvement.'

"அதேபோல் ஏதாவது ஒரு இடத்தை அபிவிருத்திசெய்ய வேண்டுமானால், அதற்கும் 4 அணு ஒட்டி மனுபோடவேண்டுமென்று இருக்கிறது. அதையும் எடுத்துவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

'Application or petition presented to any Board or Executive Officer for a copy or translation of any order passed by such Board or officer or of any other document on record in such office.'

"அதேபோல் அதிகாரிகளால் போட்டிருக்கக்கூடிய உத்திரவுகளின் காப்பி கொடுக்கவேண்டுமென்று விண்ணப்பித்துக்கொள்ளும்போது, அதற்கும் 4 அணு ஸ்டாம்பு ஒட்டவேண்டுமென்றிருக்கிறது. முன்னாலே அது இரண்டணுவாகத்தான் இருந்தது. அதை ஏன் அதிகப்படுத்தி இருக்கிறார்களோ தெரியவில்லை. அதையும் இரண்டணுவாக்கி, முன்னிருந்த நிலைக்கு கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

'Application or petition presented to any Court for a copy or translation of any judgment, decree or any proceeding of or order passed by such Court or of any other document on record in such Court.'

"அதேபோல் கோர்ட்டுக்கு ஜட்ஜ்மெண்ட் காப்பியோ, அல்லது அதன் மொழிபெயர்ப்போ சமர்ப்பிக்கவேண்டுமானாலும், அதற்கும் 4 அணு ஸ்டாம்பு ஒட்டவேண்டியிருக்கிறது. அதோடு ஏதாவது டிகிரியின் காப்பியையோ அல்லது வேறு ஏதாவது உத்திரவுகளையோ சமர்ப்பிக்கவேண்டுமானாலும் ஒவ்வொன்றிற்கும் 4 அணு ஸ்டாம்பு ஒட்டவேண்டியிருக்கிறது. இது ரொம்பவும் அதிகம். ஆகவே அதையும் இரண்டணுவாக ஆக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி இரண்டணுவாக ஆக்குவதால் சர்க்காருக்கு பெரிய நஷ்டமொன்றும் வந்துவிடாது; அதையும் குறைத்துக்கொள்ளலாம்.

"அடுத்ததாக, வகாலத்துக்காக முன்பு ஒரு ரூபாய் கட்டவேண்டுமென்று இருந்தது. இப்போது அது ஒன்றரை ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் விவசாயிகளுக்குத்தான் அதிக கஷ்டமேற்படுகிறது. அவர்கள்தான் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவார்கள். அதையும் ஒன்றரை ரூபாயிலிருந்து ஒரு ரூபாயாகக் குறைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

"அடுத்ததாக, இதுதான் ரொம்பவும் முக்கியமானது. அதாவது ஆர்டிகிள் 11-ல் எஸ் பிரிவு—

'Petition to the High Court under Article 226 of the Constitution for a writ other than the writ of Habeas Corpus or a petition under Article 227 of the Constitution.'

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [31st March 1955]

Constitution will become paper guarantees unless they are open and available for every man who is harassed or whose freedom is taken away to go to a court of law and have it redressed. That means in the spirit of the Constitution and in tune with the objectives of the framers of the Constitution we must see that a light fee, if at all a fee is necessary in such cases, should be fixed for purposes of moving writs under the Constitution Act. But what do we find here. A progressive increase is implemented which means people seem to be somewhat suspicious about the guarantees given under the Constitution. Why should common people be benefited by these guarantees? Why should they be enabled to go to court every day with writ petitions? That appears to be the attitude. That attitude according to my submission is opposed to the spirit of the Constitution. The best way to implement the fundamental rights chapter is only by making the court-fee and other procedural laws, cheap and easy for the common people, ordinary people to go to court and establish their fundamental rights.

"Take for instance the case cited by the hon. Member Sri Narayanan Nambiar. A teacher gets only a small amount. He may conceivably be getting Rs. 5 or Rs. 10 a month. When he was referring to the case of such a teacher, the Hon. Minister was heard to say: 'Such people cannot go to court'. But then, I suggest the Constitutional remedies are not confined to the rich people alone. The rich can go to civil courts and get remedies. But it is only the poor, the oppressed, who suffer. Their freedoms are taken away. It is such people who must be enabled to go to court and seek remedies by way of writ and it is for such people that we want the reduction of the court-fees. This increase to Rs. 25 is quite unjustifiable and is entirely opposed to the spirit of the Constitution. It should be reduced to the original level of Rs. 20 if not lower still.

"Another point is this. It may be said that the Government have raised the fees for application of copies only by 2 annas. But my submission is there will be umpteenth occasions in the course of appeals and other things when a party may have to apply for copies of documents and that would mean paying so many times the increased fee of 4 annas, instead of 6 annas we pay 12 annas and a mighty big thing. At the end of the litigation as my hon. Friend said 'காலஜம் வெயி, காலஜம் வெயி' that will be the position. It is not as if the original fees he pays alone counts. All these small amounts although they may be pricking you a little at the moment counts a lot in the course of litigation, and the party loses quite a lot of money in all these things. That is why we say there should not be these small increases even. That kind of thing should not be resorted to because ordinary people in the course of litigation may have to apply for such things number of times.

"Then, Sir, the 'vakalat' fees has been increased from Re. 1 to Re. 1-8-0. This seems to be only a slight increase. But every time the man who wants to engage a vakil has to pay this additional

31st March 1955] [Sri V. R. Krishna Ayyar]

fee. A poor man may not be able to pay this increased fees. This increase, seemingly small strikes at the common man's power to conduct litigation and seek redress in courts of law. This is just like the court being made the temple where exploitation by the priests is going on. The rural priest goes on increasing his rates for 'Sahasranamam' so much, for this so much and so on, with the result the ordinary man is not able to enter the temple. The temples of justice, I suggest, should not be made so hard a place for ordinary, poor people to enter. They must be enabled to go there and get redress and justice. For that the Government must charge only the least or adequate fees. They should not be taxed beyond that. But what we find here is to increase the fee at every turn. That is very wrong in spirit. I think it is the man in the street who will suffer by these increases. The rich man may pay four annas instead of 2 annas but not the poor man."

MR. SPEAKER:—"It is 1-30 now. Shall we continue or adjourn now and continue further discussion on this Schedule during the night sitting."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"We will sit for 15 more minutes and finish the Schedules and clauses 1 and 2."

MR. SPEAKER:—"As soon as the schedule under discussion is passed we shall take up Schedule III. It can be passed in no time as there are no amendments. Then we shall take up clauses 1 and 2 and pass them. Let us have the third reading of the Bill during the night sitting."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"Anyhow we are going to sit in the night to-day. We shall continue the discussion tonight and adjourn now, and meet again at 8 p.m."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"It will be better if we meet at 8-30 p.m. instead of 8 p.m."

MR. SPEAKER:—"Yes. The House will now adjourn and meet again tonight at 8-30 p.m."

The House then adjourned.

(Night sitting—8-30 p.m.)

SCHEDULE II—cont.

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"கனம் சபாநாயகர் 8-30 அவர்களே, இரண்டாவது ஷெடியூல்லிலே மொத்தமாக எல்லா கோர்ட்டு பட்ணங்களையும் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதை கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி உயர்த்தப்பட்டிருப்பது சில சாதாரண ஜனங்களை பாதிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. அதோடு கூட அரசியல் சட்டப்படி கொடுத்திருக்கக்கூடிய உரிமையை எல்லோரும் அனுபவிப்பதற்குத் தடையாகவும் இருக்கிறது. அந்த விதிங்களைக் குறைக்கவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் நான் திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறேன். அதைக் கவனிக்கவேண்டும். உதாரணமாக, கான்ஸ்டிடியூஷனின் 226-வது ஆர்டிகிள்படி ஹைகோர்டிலே போடவேண்டிய ரிட் பெடிஷனுக்கு ரூ. 25 என்று கட்டணம் உயர்த்தப்பட்டு இருக்கிறதென்பதை இந்தப் பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக் காட்டினார்கள். ஆரம்பத்தில் இதற்கு ரூபாய் இரண்டு என்றுதான் இருந்தது. சர்க்காருக்கு என்ன எண்ணம் ஏற்பட்டதென்றால், அதிகமாக ஜனங்கள் ரிட் பெடிஷன் போடுகிறார்கள். இது கல்பமாகப் போய்விட்டது. ஆகவே

[Sri M. Kalyanasundaram] [31st March 1955]

நீட் பெடிஷன் போடுவதை குறைக்கவேண்டுமென்ற காரணத்திற்காக கட்டணத்தை உயர்த்தலாம் என்ற எண்ணம் உண்டாயிற்று. பிறகு உடனே ரூ. 20 என்று சொன்னார்கள். கடைசியாக ரூ. 100 என்றிருக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. செலவுக் கமிட்டியில் இந்த மசோதாவானது பரிசீலிக்கப்பட்டு இப்போது ரூ. 25 என்று வந்திருக்கிறது. இந்த ரூ. 25-ம் அதிகமானது: அதை ரூ. 5-ஆகக் குறைக்கவேண்டுமென்றுதான் நானும் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். அப்படி ஐந்து ரூபாயாகக் குறைப்பதாலே சர்க்காருக்கு ஒருவேளை வருமானம் குறையலாம். ஆனால் இப்போது செய்திருப்பதானது, இந்த வலதுகையால் கொடுக்கப்பட்டு, இதுகையால் உடனே பறிக்கப்படுவதைப் போல் இருக்கிறது. அந்தக் குற்றச்சாட்டிற்கு ஆளாகாமல் இருக்கவேண்டுமானால், இதில் வருமானத்தையோ, லாபநஷ்டத்தையோ பார்க்கக்கூடாது. ஓரளவிற்கு இந்த நீட் பெடிஷன் போடுவதற்கு பிரஜா உரிமையின் அடிப்படையையே நியாயமாக ஜனங்கள் அனுபவிக்க, அரசியல் சட்டத்திலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள உரிமைகளை மக்கள் அனுபவிக்க அவர்கள் ஹைகோர்ட்டிலே நீட் பெடிஷன் போடுவதற்கான வழிகளை சுலபமாக ஆக்குவதற்கான வழிகளைச் செய்யவேண்டும். சாதாரணமாக, யாரும் ஹைகோர்ட்டுக்குச் சென்று நீட் பெடிஷன் போட்டு நேரத்தை வீணாக்கவிரும்பமாட்டார்கள். அப்படி அவசியமாக யாரும் எடுத்துக்கொண்டும். செல்லமுடியாது. ஹைகோர்ட்டிலே நீதிபதிகள் அவைகளைச் சுலபத்தில் அனுமதிப்பதில்லை. அவைகளை முதலில் அனுமதிப்பதற்கு பெரிய கஷ்டங்களும், இன்னும் களும் இருக்கின்றன. அவ்வளவு சுலபமானதல்ல, ஆகவே கட்டணத்தை உயர்த்தாமல், அவர்களுக்கு மேலும் அதிகச் சிரமத்தை உண்டாக்காமல் சர்க்கார் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

“சாதாரணமாக, சில ஆர்டிகிள்களிலே கொடுக்கப்பட்ட உரிமைகளை ஹைகோர்ட்டுக்குச் சென்று பாதுகாத்துக்கொள்ளக்கூட முடியாமல் இருக்கிறது. ஆர்டிகிள்களிலே ஒவ்வொருவருக்கும் வேலைக்கு, பிரஜா உரிமை வழங்கப்பட்டிருந்தாலும்கூட, அவர்கள் மேலும் ஹைகோர்ட்டுக்குச் சென்று அமுல்நடத்திக்கொள்ளக்கூடிய அளவில் இல்லை. அந்தச் சலுகையை அவர்கள் பெறமுடியாத அளவிற்குத்தான் இந்த ஆர்டிகிள்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக, முதலாளிகளிடம் வேலைசெய்யக்கூடியவர்களோ, ஏன் சர்க்காரிலே வேலைசெய்யக்கூடியவர்கள்கூட சில சமயங்களில் அநியாயமாக டிஸ்பீஸ் செய்யப்பட்டு விடுகின்றனர். தவறுதலான உத்தரவுகள் போடப்பட்டு டிஸ்பீஸ் செய்யப்படுகின்றனர். இன்னும், நிர்வாகத் திறமையினால் அதிகாரிகள் புரியும் சில குற்றங்களுக்கு ஹைகோர்ட்டுக்குச் சென்று, பரிசாரம் தேடிக்கொள்ளக்கூட முடியாமல் இந்த ஆர்டிகிள் பாதுகாப்பாக இருக்கிறது. சாதாரணமாக இதற்கெல்லாம் நீட் பெடிஷன் கொண்டு அவைகளைச் சுலபமாகச் செய்யவேண்டும். இப்படிச் செய்வதால், அவர்கள் பிரஜா உரிமைகளைக்கூட பாதுகாத்துக்கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறது. அப்படி இருக்கக்கூடியதைமாற்றி, அவர்களுக்கு அம்மாதிரி சிரமத்தைக் கொடுக்கக்கூடாது என்பதை இந்தச் சர்க்கார் விரும்புகிறது என்பதை காட்டிக்கொள்ள வேண்டுமானால், பொறுப்பிருக்கிறது என்பதை மக்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள வேண்டுமானால் இந்தக் கட்டணங்களை மூலமாக உயர்த்தியிருப்பதைக் குறைத்துக்கொள்ள முன்வருவேண்டும். அப்பொழுதுதான் சர்க்காருக்கு அரசியல் சட்ட உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதில் ஒரு அக்கறை இருக்கிறது என்பதை மக்கள் உணரமுடியும். ஆகவே இந்தக் கட்டணங்களையெல்லாம் குறைக்கவேண்டுமென்பதை வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். ரூபாய் ஐந்து என்று ஆக்கவேண்டுமென்று நான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். எனவே 25 ரூபாய் என்று உயர்த்தியிருப்பதை ரூ. 5 என்று குறைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதை வற்புறுத்துகிறேன்.”

8-26
p.m.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Mr. Speaker, Sir, the criticisms centred round the provision of levying a court-fee of Rs. 25 for writ petitions. With great respect to the hon. Members on the other side, I am afraid I have to state that their criticism is too theoretical. If only hon. Members would go through the

31st March 1955] [Sri C. Subramaniam]

writ petitions which have been filed in our High Court after the coming into effect of the Constitution, they would find that the Government would be justified not only in levying Rs. 25 but also Rs. 100 and even more. Sir, it is not as if it is the intention of the Government to see that this writ petition is not resorted to in justifiable cases. But unfortunately the tendency has been to go to the High Court with all sorts of pleas in the form of a writ petition. Therefore, it has been found necessary that at least a reasonable court-fee should be fixed. Hon. Members are also aware that for a person either in the mufassal or in the City who goes to the High Court for the purpose of filing a writ petition, the court-fee is not the main item of expenditure. It is something else. Therefore, the criticism that the Government have increased it to Rs. 25 and have attempted to increase it to Rs. 100 is not based on practical considerations. They have not taken into account the actual categories of writ petitions which are now ordinarily filed before the High Court. If only they would take the trouble—I am sure they would have taken it—and understand properly, they would recommend to the Government to raise it much higher even though one or two cases out of 1,000 may be requiring some relief. For that we need not lower the court-fees levied for writ petitions. We have guaranteed fundamental rights to the citizens of this country and by raising the court-fee for writ petitions, we are in no way affecting their fundamental rights. On the other hand, in my view, the Government should, as far as possible, see that those fundamental rights are not in any way affected and that they are properly guaranteed to the citizen. The freedom of the citizen is not guaranteed merely in giving him the right to go to the High Court. After all, we know how many persons go to a court of law. It is only a few persons who go to a court of law. Therefore it should be the attempt of any Government, having laid down certain fundamental rights and having guaranteed them, to see that those fundamental rights are properly safeguarded and guaranteed to every citizen. That should be attempted in the day to day administration of the Government. Merely giving a right to go to the High Court will not be enough. As a matter of fact, the fundamental rights guarantee the right to go to the Supreme Court, not to the High Court and by giving a right to go to the Supreme Court, which is far away in New Delhi, the fundamental rights are not going to be guaranteed or protected. It is only by the awareness of the Government themselves that those rights should be protected. That alone would give our citizens a sense of protection, a sense of freedom and a sense of liberty. That will always be the attempt of this Government and hon. Members need not be under the impression that simply because the court-fee is raised to Rs. 25; it is an attempt to lessen the importance of the fundamental rights guaranteed under the Constitution. Therefore, I have to say that, that is the justification on the part of the Government for fixing the court-fee at Rs. 25. As far as I am concerned, I feel even if it is fixed at Rs. 100, it will not cause any injustice to the ordinary citizen. Injustice will be done only if the Government take it into their head to flout the fundamental rights. Then no court can protect those rights, however, powerful it may be. That is what we

8-40
p.m.

[Sri C. Subramaniam] [31st March 1955]

see in every country to-day. It will be our endeavour to give full protection to our citizens so that they may enjoy their freedom and liberty and safeguard their fundamental rights. Not only that. It will be our endeavour to work out the Directive Principles also, which was referred to by the Hon. the Deputy Leader of the Opposition. It is not for mere show or for satisfying anybody else that the Directive Principles have been incorporated in the Constitution. It is for the purpose of seeing that the Government should have that ideal, work for that ideal and take proper steps progressively towards that ideal that they have been incorporated. If we are unable to achieve spectacular results, it is because of the difficulties inherent in the situation and we are trying our best to overcome those difficulties. I hope ere long even the Hon. the Deputy Leader of the Opposition, in spite of his prejudice against the present form of Government, against democracy and against Congress, will have something to say in favour of the present form of democracy. I do not think I need dwell any further on that.

"As far as the other aspects are concerned, there has been a complaint that there is a general increase of court-fee. But these rates were fixed long long ago when the money values were much more than what they are now. Money values have gone up by four times the pre-war level, but we have not attempted to increase the rates correspondingly. In most cases the increase is about 10 per cent or 25 per cent and in certain cases it is 50 per cent. These are justified in the circumstances of the case.

"The hon. Member Sri S. Ramalingam wanted that no fee should be chargeable on an application or petition presented to an officer of land revenue relating to the grant of land on darkhast. The petition will become absolutely useless if there is no stamp affixed to it. Even from the point of view of the person who presents it and from the point of view of the person who receives it, it is better that some stamp is affixed. The officer who receives the petition will take care and see that it is properly disposed of, because there is some stamp affixed to it. Merely writing something on a paper and presenting it will be of no value whatsoever. I do not think that anybody is going to be affected by this levy of four annas. We have the interests of those landless poor, who apply for the land, at heart and hon. Members will have to judge the results not by the fact of the collection of four annas but by the fact of distribution of the land. The collection of four annas should not be the test. I do agree that if ultimately we are unable to give these waste lands properly parcelled out to the landless poor—not only parcelled out, but also fail to create conditions wherein they will be able to effectively cultivate the lands—then, of course, they can pass a judgment, but let not hon. Members judge our interest in those persons by this levy of four annas for a petition of this kind. It was suggested that it may be two annas. There is not much difference between two annas and four annas. I have experience of these matters and I may tell the hon. Member that it is better to fix some nominal fee if they are to have some effect. Therefore, I do not think I should agree to any of the amendments moved by the hon. Members. I would appeal to them

31st March 1955] [Sri C. Subramaniam]

not to be under the impression that the Government are wanting to make money out of this levy of four annas and that it is the Opposition who want to protect the interests of those persons. I would therefore appeal to hon. Members not to press any of their amendments but to withdraw them."

* SRI S. RAMALINGAM :—"Sir, my objection to the levy of four annas was on some other ground. I am not worried if it is even 12 annas, because they can afford to spend 4 annas or 8 annas or 12 annas. My contention is that the poor agriculturists may not know the Court Fees Act or the rules. So far, they have been presenting such petitions without affixing any stamp. They will adopt the same practice. What I fear is that the Tahsildar or some other officer who receives the petitions will simply throw them away on the plea that no stamp has been affixed to the petitions. I would therefore request the Government to specially instruct the Tahsildars and other officials to see that whenever petitions are presented without affixing stamps, the concerned persons should be informed to resubmit them duly affixing the stamps. Only thus, the hardship can be avoided. What we find is these officers call the petitioners at 11 o'clock and the petitioners are requested to come after a week. When they come after a week, the petitions will not be available nor will any action be taken on them. So I request the Government to issue necessary instructions in the matter."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Not only for want of court-fee stamps, but also on other technical grounds, petitions are returned. I am aware of this and as far as Government are concerned, we shall try to remove all these disposals on technical grounds and see that justice is done to the people."

The amendments of the hon. Member Sri P. K. Gopalakrishnan (Nos. 157 to 172) were put and lost.

The amendments of the hon. Member Sri M. Kalyanasundaram (Nos. 262 to 271 and 273 to 278) were put and lost.

SRI S. RAMALINGAM :—"Sir, I withdraw my amendments Nos. 192 and 193."

The amendments of the hon. Member Sri S. Ramalingam (Nos. 192 and 193) were, by leave of the House, withdrawn.

The amendment of hon. Member Sri S. Ramalingam (No. 196) was put and lost. 8-50 p.m.

The amendment of hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar (249) was then taken up.

MR. SPEAKER :—"The question is—

SCHEDULE II, ARTICLE II (c).

"For the words 'twenty-five rupees', substitute the words 'two rupees'."

The amendment was declared lost.

[Sri A. K. Subbiah] [31st March 1955]

அவர்களுக்கும் பல முறை இது சம்பந்தமாக விண்ணப்பங்கள் சமர்ப்பிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இவற்றை சர்க்கார் கவனிக்காத காரணத்தினால், சாதாரணமாக ஏழை விவசாயிகள், பண்ணையாட்கள், தங்களுக்கு ஐந்து கலம் வருமானம் பாக்கி வரவேண்டுமென்பதற்காக Conciliation Court-ல் தாவா செய்தால், அந்த தாவாவின் பேரில் Court-fee ஸ்டாம்பு ஒரு ரூபாயும், mileage-க்காக, மைலுக்கு இரண்டாறு வீதம் ஸ்டாம்பும் ஒட்ட வேண்டியிருக்கிறது. ஒவ்வொரு தாலுகாவின் தலை நகரத்திலாவது அந்த Conciliation Court-ஐ வைத்திருந்தாலும் கூட பரவாயில்லை. அப்படியில்லாமல், தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால், அந்த ஜில்லாவை இரண்டு பகுதிகளாக பிரித்து இரண்டு இடங்களில் அந்த Court-ஐ வைத்திருக்கிறார்கள். இதன் விளைவாக, ஒரு பண்ணையாள் இருக்குமிடத்திற்கும், அந்த Conciliation Court-க்கும் 20 mile தூரம் இருந்தால், மைலுக்கு இரண்டாறு வீதம், போகவர mileage க்காக, ரூபாய் 5க்கு Court-fee stamp ஒட்ட வேண்டியிருக்கிறது. மேலும் வகாலத்திற்கு ரூ. 1-8-0 ஸ்டாம்பு. இந்த மாதிரி கணக்குப்பார்த்தால் குறைந்த பட்சம் ரூபாய் 6, 7 வரையிலும் பண்ணையாள் ஸ்டாம்பு ஒட்ட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. மேலும் அந்த தாவா விஷயமாக 10 hearings நடந்தால் (10 X 5) ரூபாய் 50 செலவழிக்க வேண்டியிருக்கிறது. விவசாயிக்கு கிடைக்கக்கூடிய 5 கலம் நெல்லுக்காக, அதாவது ரூபாய் 30 கிரயம் ஆகிறது, அதற்காக ரூபாய் 50 செலவழிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால், விவசாயிகளுக்கு செளகரியம் அளிக்கக்கூடிய முறையில் Court-fee கட்டண உயர்வை ரத்து செய்து, முன்பு பண்ணையாள் பாது காப்புச் சட்டம் போடும்போது விவசாயிகள் மனு செய்துகொண்டால் அதன்பேரில் ஒரு ரூபாய் ஒட்டினால் போதும் என்று சொன்ன பிரகாரம், அதே முறை நீடிக்கும்படிச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளுக்காக வகாலத்து வாங்கக்கூடிய வகைகளோ, அல்லது விவசாயிகளின் பிரதிநிதிகளோ, ரூபாய் 1-8-0 stamp அத்தாட்சி கடிதத்தின்பேரில் ஒட்டவேண்டுமென்று இருப்பதை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

9-02 * SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஆரம்பத்தில் இந்த பண்ணையாள் வாரம் குத்தகை பாதுகாப்பு சட்டம் வந்தபோது, ஏதோ ஓரளவிற்கு பண்ணையாட்கள் மனு செய்து கொண்டால் ஒரு ரூபாய் ஸ்டாம்பு ஒட்டினால் போதும் என்று இருந்ததன் பயனாக 100க்கு 25 நியாயம் கிடைத்து வந்தது. ஆனால் இப்போது அவர்கள், மிராசுதாரை எதிர்த்து நின்று பேசி, சட்டப்படி தாவா செய்து உரிமையை வாங்குவேன் என்று சொல்லுவதற்கு சத்தி கிடையாது, காரணம் “செத்த ஆடு கால் பணம், சமைசூலி முக்கால் பணம்” என்பது போல, பண்ணையாட்கள், 6 மரக்கால், 9 மரக்கால் அல்லது 1 கலம் நெல் பாக்கிக்காக மனுபோட வேண்டுமென்றால், மனுவின் பேரில் stamp கட்டணம், அதற்கு பிறகு கோர்ட்டு இருக்குமிடத்திலிருந்து வேதாரணி ணியத்திலிருந்து மைல் கணக்கில், திருவாரூர் போன்ற இடங்களுக்கு வருவதற்கு mileage charge இதுவெல்லாம் சேர்த்து ஸ்டாம்பு ஒட்டவேண்டியிருக்கிறது. இந்தக் கட்டணங்களை செலுத்த வேண்டுமென்றால், அவன் வயிற்றில் கையை வைத்துக்கொண்டு திரும்பிப் போவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. ஆகவே ஏதாவது சட்டம் போட்டால் அந்த சட்டத்தின்மூலம், மக்கள் செளகரியம் அடைவார்கள் என்ற நம்பிக்கை ஏற்படவேண்டும். அப்படியில்லாமல் சர்க்கார் மனசாட்சிக்கு விரோதமான முறையில் ஸ்டாம்பு கட்டணத்தை வசூல் செய்தால் பிரயோஜனம் படாது. ஆகவே இப்போது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் Court-fee சட்டத்தினால் அவர்களுக்கு ஏதாவது பிரயோஜனம் இருக்கவேண்டுமென்றால், stamp-fee-ஐ உயர்த்தியிருப்பதை இந்த சட்டத்தைப் பொறுத்த மட்டில் அமுல் நடத்தாமல், அவர்களுக்கு விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

9-04 * THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, in sub-clause (2), here it is said: ‘Where any other law contains provisions relating to the levy of fee in respect of proceedings under such other

31st March 1955] [Sri C. Subramaniam]

law, the provisions of the Act relating to the levy of fee in respect of such proceedings shall apply subject to the said provisions of such other law.’ That being the case, I do not think we can be taking into account one special law and deal with it here. That is why, Sir, I am unable to accept it. If all these matters are placed before my Hon. Colleague in charge of Revenue, he will take all those things into account and bring in necessary amendments to the Tanjore Tenants and Pannayal Protection Act. It will be appropriate there in that Act to make all these provisions and it would not be appropriate here in this Act. Therefore, I request the hon. Member not to press his amendment. As far as that Tanjore Act is concerned, I shall certainly ask my Colleague to look into it whether there are any difficulties and if there are difficulties, they will be removed by amending the Act, if necessary; or if they could be removed by executive instructions, we shall issue necessary executive instructions.”

SRI S. RAMALINGAM :—“Sir, in view of the assurance given by the Hon. Minister that the difficulties would be removed, if it is possible, through executive instructions or by amending the Act, I wish to withdraw my amendment.”

The amendment (No. 173) was, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER :—“The question is—

‘That clause 2 do stand part of the Bill.’”

Clause 2 was carried.

Clause 1.

MR. SPEAKER :—“The motion is

‘That clause 1 stands part of the Bill.’”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I move—

‘In sub-clause (1), for the figures “1954”, substitute the figures “1955”.’”

MR. SPEAKER :—“The question is—

‘In sub-clause (1), for the figures “1954”, substitute the figures “1955”.’”

The motion was carried.

MR. SPEAKER :—“The question is—

‘That clause 1 as amended stands part of the Bill.’”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“Sir, in this connexion I want some doubts to be cleared. Sub-clause (3) says, ‘it shall come into force on such date as the State Government may, by notification in the Fort St. George Gazette, appoint.’ My apprehension is whether there would be difficulties in the actual application of it. For instance, here the value of court-fee has been changed in one or two material respects, namely, market value and money value. As far as market value is concerned, it is

[31st March 1955]

Sri T. C. Narayanan Nambiar demanded a poll.

Division bells were rung and Members poured in.

MR. SPEAKER:—"I shall again put the amendment to the vote of the House. The question is—

SCHEDULE II, ARTICLE II (a).

'For the words "twenty-five rupees", substitute the words "two rupees".'

The amendment was declared lost.

The Schedule II was put and carried.

MR. SPEAKER:—"There are no amendments to Schedule III. I shall put it to the vote of the House. The question is—

'That Schedule III do stand part of the Bill.'

Schedule III was put and carried.

MR. SPEAKER:—"The motion is—

'That clause 2 do stand part of the Bill.'

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR:—"Before proceeding with the discussion on clause 2, may I know whether my amendment (No. 74) will be taken up now for discussion. The understanding was that we should take up the discussion . . ."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Amendment No. 74 inserting a new clause 50-A was thrown out and there is no need to come back to it."

SRI S. RAMALINGAM:—"Sir, I move the following amendment (173):—

'In sub-clause (1), after item (b), insert the following new item:—

"(c) proceedings of the conciliation officer or the Revenue Court constituted under the Tanjore Tenants and Pannayal Protection Act."'

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"I second the amendment."

8-55 p.m. * SRI S. RAMALINGAM:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய திருத்தத்தின் மூலமாக நான் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால் சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக தஞ்சை குடியானவர்கள் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்திலே ஒரு குடியானவன் தனக்கு ஏதாவது தவா போட இருந்தால் ஒரு ரூபாய் கோர்ட்டுப் ஸ்டாம்பு ஒட்டி கன்சீலியேஷன் ஆபீசர் அல்லது ரெவின்யூ கோர்ட்டுக்கு மனு போடலாமென்று சட்டம் செய்யப்பட்டிருந்தது. அதிலும் பண்ணையாளாக இருந்தால், அவன் ஹரிஜன் என்ற காரணத்திற்காக அவன் ஏதாவது ரிட் பெடிஷன் கோர்ட்டுக்குப் போடவேண்டுமென்றால் அவன் அந்த ஒரு ரூபாய் ஸ்டாம்பு கூட ஒட்டவேண்டியதில்லை. அதற்கு பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்திலே இடமிருக்கிறது. அதன்படி கடந்த இரண்டு ஆண்டு காலமாக நடந்து கொண்டும் வருகிறது. ஆனால் குடியானவன் தனக்கு வக்கீல் வைத்துக் கொள்ள முடியாதாகையால் தனக்குப் பதிலாக யாராவது ஒரு பிரதிநிதியை ஆஜர் ஆகும்படி செய்யலாம் என்று சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டு

31st March 1955] [Sri S. Ramalingam]

இருக்கிறது. அதன்படி சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளாக, குடியானவன் சாதாரணமாக ஒரு துண்டுக் கடுதாசியில் இன்னுரை நான் எனக்குப் பதிலாக பிரதிநிதியாக அனுப்புகிறேன் என்று எழுதிக்கொடுத்தாலே, அதற்கு ஸ்டாம்பு இல்லாமலே வாங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்படி செய்யப்பட்டவர்கள், அவர்களுக்குப் பதிலாக கன்சீலியேஷன் ஆபீசர் அல்லது ரெவின்யூ கோர்ட்டுக்குச் சென்று வாதாடி வந்தார்கள். ஆனால் சென்ற ஐந்தாறு மாத காலமாக இந்த கன்சீலியேஷன் ஆபீசரும், ரெவின்யூ கோர்ட்டாரும் அப்படி குடியானவர்களுக்குப் பதிலாக வரக்கூடிய பிரதிநிதிகளுக்கு எழுதிக்கொடுக்கும் மனுவில் கோர்ட்டுப் ஸ்டாம்பு ஒன்றை ரூபாய்க்கு ஒட்டவேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். அப்படி நிர்ப்பந்தம் செய்து வருவதுக்குக் கொண்டும் வருகிறார்கள். அது மட்டுமல்ல; குத்தகைக்காரர்கள் சாகுபடிக்காக நிலத்தை வாங்கிக்கொள்ளும்போது முன்பெல்லாம் அந்த டாகுமெண்டுக்கு ஸ்டாம்பு எதுவும் ஒட்டவேண்டியதில்லை. இந்த அளவு நிலத்தை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது, அதற்கு இவ்வளவு கலம் நெல் அளக்கவேண்டுமென்று தீர்ப்பு செய்யப்பட்டிருந்தது.

"இப்போது அதற்கு, சிலில், கிரிமினல் கோர்ட்டுகளில் Exhibits போடுவதுபோல, 3/4 ரூபாய் ஒட்டினால்தான் சாட்சியாக, டாக்டுமெண்டாக (document) ஒத்துக்கொள்ளமுடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த மாதிரி மனுபோடும்போது ஒட்டும் Court fee தொலையும்தும், பல ரூபங்களில் அதிகமான செலவுகளை ஏற்படுத்துவதால், விவசாயிகளுக்கு ஏற்கனவே நமது சபையில், சலுகை காட்டப்படவேண்டும் என்று நாம் சொல்லிவந்திருப்பதை மறைமுகமாக பறித்துவிடக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதன் விளைவாக பெரியளவிற்கு பாதிக்கப்படுபவர்கள் பண்ணையாட்கள்தான் என்பதை நாம் நிலைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். பண்ணையாட்கள் போடும் original petition பேரில் ரூபாய் 1½ Court-fee ஒட்டினால் போதும் என்று சொல்லிவிட்டு, பின்னால் சாட்சியாக போடக்கூடிய document களின்பேரிலும், பிரதிநிதிகளாக வரக்கூடியவர்களின் அத்தாட்சி கடிதத்தின்பேரிலும், ரூ. 1-8 ஸ்டாம்பு ஒட்டவேண்டும் என்று சொல்லுவது மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. இதனால் அவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய கூலியில் துண்டு விழும். ஆகையால், குறிப்பாக Conciliation Officer proceedings, Revenue Officer proceedings-லும் இந்த சட்டத்தை அமுலுக்கு கொண்டு வரக்கூடாது. பண்ணையாட்கள் சாதாரண முறையில் ஆஜராவதற்கு வசதிகளும், document-களை அங்கு Court-களின் முன்பாக சமர்ப்பிக்கவேண்டிய வசதிகளும் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"அடுத்தபடியாக சென்ற 15 நாட்களுக்கு முன்பு நடந்த ஒரு சம்பவத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக, கோர்ட்டுகளில் எல்லாம் வக்கீல்கள் ஆஜராவது என்றால், அத்தாட்சி கடிதத்தின்பேரில் ஒரு ரூபாய் ஸ்டாம்பு ஒட்டி, ஆஜரானால்தான் என்று இருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள், பண்ணையாட்கள் விவசாயிகளின் representative-ஆக ஆஜராகிறோம் என்று சொன்னதின்பேரில், அந்த வக்கீல்களும், அத்தாட்சி கடிதத்தின்பேரில் ரூ. 1-8 ஸ்டாம்பு ஒட்டவேண்டும் என்று Revenue கோர்ட்டாரும், Conciliation Officer-களும் நிர்ப்பந்தித்தார்கள். இதற்குப் பிறகு, வக்கீல்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து, Secretariat-க்கோ அல்லது High Court-க்கோ சங்கத்தின் மூலம் எழுதி, ரூ. 1-8 ஸ்டாம்பு ஒட்டவேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தத்தை ரத்து செய்துவிட்டு, ஒரு ரூபாய் ஸ்டாம்பு ஒட்டினால் போதும் என்று இப்போது ஒட்டிவருகிறார்கள். விவசாயிகளின் பிரதிநிதிகளுக்கு மாதிரம் இந்த சலுகை கிடைக்கவில்லை. அவர்கள் ரூபாய் 1-8 ஸ்டாம்பு ஒட்டவேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தம் இன்னும் இருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக கனம் ரெவின்யூ மந்திரிக்கு நான் எழுதிய கடிதத்தின்பேரில் Court fee சட்ட பிரகாரம் ஸ்டாம்பு ஒட்டத்தான் ஆகவேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஆகையால்தான் இது சம்பந்தமாக இப்போது திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். அதை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ளுவார்கள் என்று நம்புகிறேன்."

* SRI A. K. SUBBIAH:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாயிகள் 9 p.m. Court-fees ஒட்டி வழக்கு நடுத்துவது, வாதிப்பது என்பது முடியாது என்று பல வருஷங்களாக நாங்கள் சொல்லியிருக்கிறோம். கனம் மந்திரி

[Sri M. Narayana Kurup] [31st March 1955]

specifically stated in clause 7 that it shall be determined as on the date of presentation of the plaint. There is no difficulty. Then in appeals also clause 52 says so many things, but in the last Explanation, that is, Explanation (5), it is said 'where the market value of the subject-matter of the appeal has to be ascertained for the purpose of computing or determining the fee payable, such market value shall be ascertained as on the date of presentation of the plaint.' For instance, if the money value of the appeal is Rs. 100 to-day, he has to pay Rs. 11-4-0; meanwhile this Act comes into force and if that is the first instance, he will have to pay only Rs. 7-8-0. The expression 'date of presentation of the plaint' is not here.

"Then again, we have made in so many cases that defendants also have to pay court-fee. We have made changes in respect of suits relating to documents, etc., now in this Act, and this Act comes into force on a particular day. Will all the provisions apply as on that date or will the changes apply in relation to the presentation of the plaint? That is my difficulty. In places where it is mentioned 'date of presentation of the plaint' I have absolutely no doubt; but in other cases will there be any difficulty, that is, where the matter relates to a number of sections?"

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"I do realise the difficulties pointed out by Mr. Kurup. I will point out another difficulty also. Suppose, a suit has been filed; it would have been valued on the old basis and court-fee paid on the old basis. Suppose, as against that, after coming into force of this Act, he has to present an appeal, what will be the basis of valuation? That will be a problem. When under the provisions of this Act, he will have the advantage of lesser court-fee, he will also have the disadvantage of valuing the suit under the provisions of this Act. I do not think, Sir, from the date of application of this Act, for a pending proceeding it will apply; once the matter has gone out of hand and plaint has been filed, it has no retrospective effect. That is as far as I could see. However, I shall have it examined along with the notifications and appropriate instructions will be issued to the courts so that there won't be any difficulty."

Clause 1 as amended was carried.

PREAMBLE.

9-10
p.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"I move—

'In the second paragraph of the Preamble, for the words "Fifth year", substitute the words "Sixth year".'

MR. SPEAKER :—"The question is—

'In the second paragraph of the Preamble, for the words "Fifth year", substitute the words "Sixth year".'

The amendment was put and carried.

The Preamble as amended was put and carried.

31st March 1955]

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"I move—

'That the Madras Court-Fees and Suits Valuation Bill, 1955 (L.A. Bill No. 25 of 1954), as amended, be passed.'

"May I take this opportunity to thank the hon. Members who took such a keen interest in the Bill during the Select Committee stage and at the stage of its passing through the Legislature. I am particularly thankful to the hon. Member Sri Krishnaswamy Ayyangar for the very keen interest he has taken in studying every word of the Bill and suggesting amendments in respect of every matter in which he had some doubt or other. I could not accept some of his amendments. But I really appreciate the trouble which he had taken in studying the Bill. I find in respect of every Bill he makes a thorough study, word by word, and suggests amendments. I am only reminded of one of my colleagues in the Constituent Assembly and in the Parliament, Sri Naziruddin. He also used to bring numerous amendments and so much so, he used to be called 'Amenduddin'. I think that name can be passed on to Sri Krishnaswamy Ayyangar.

"In addition to the hon. Members of the House, the departments also had taken a good deal of trouble. Particularly I want to place on record the services rendered by the Special Officer Sri C. S. David who had taken a good deal of interest from the beginning in this matter. This has been pending for a long time and I am really happy, Sir, that it has been possible for us to finalise this Bill. I thank the hon. Members once again."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—"As usual, though the Government and the Opposition had their different views on the subject, this is one of the measures where we had worked together with more than the usual degree of co-operation and though the discussion on the Bill was extended for one day considering its technical nature and the difficulties involved in it, not only the Hon. Leader of the House, the hon. Members on this side but the whole House deserves credit for the expeditious way in which the Bill has been put through. Court-fees is a naughty problem and labours and researches for years resulted in this Bill. A certain amount of rationalisation can be claimed for it. This Bill will be simpler and more intelligible and will not involve as much difficulty as it is usually associated with the court-fees. Some of the difficulties have been already pointed out and the Hon. Leader of the House has himself felt them. For the purpose of putting this Act into effect, the Government have been given ample powers under this Act and I hope it will be properly used to remove all the difficulties."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—"Mr. Speaker, Sir, I am very happy to note that in spite of the Opposition for most of the clauses that we have put, the Hon. Finance Minister was this time very conciliatory as far as many points are concerned, though he did not give up his points. Anyhow, Sir, he was pleased

[31st March 1955]

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—" Mr. Speaker, Sir, we are now in the final stage of this Bill. In spite of the best endeavours on the part of this House to show to the outside world that this Bill is not a taxation measure but some sort of measure to collect fees for work done, the outside world understands this only as a taxation measure. For instance, to-day I saw leading articles in two English dailies. They also view this Bill in the same way. I am tempted to call this Bill as 'Court-goers' Taxation and Suits Valuation Bill' instead of the 'Court-fees and Suits Valuation Bill'. A landlord during the rainy season visited his tenant and asked him, 'How do you like my house as a whole, Sir?' The tenant said, 'The house is only leaky. As a whole, it is all right. As a house, it is very bad, Sir.' So also as a taxation measure, this Bill is all right, but as a Court-fee measure, it is not up to the standard expected by many of us. In 1870 the Court-fees Act was passed. Some 80 years elapsed to find out an anomaly in the wording of a particular section which resulted in the litigants paying larger court-fees when they claimed possession of a portion of a land than litigants claiming possession of the whole. About five years have elapsed since this anomaly was pointed out by our High Court. During all these five years litigants were handicapped because no amendment was made in regard to that particular aspect. When I sent a draft Bill to remove the anomaly, it was pointed out by the Secretary here that I should obtain the permission of the Governor because it was a Money Bill. Subsequently, when I addressed the Governor, he declined to accord permission to introduce the Bill. But all on a sudden last week we were told by the Hon. the Finance Minister and by you, Sir, that this was not a taxation measure and that tax, fee and cess are three distinct terms. That is the thing which one has in one's mind after going through this Bill.

" I want to draw the attention of the Hon. the Finance Minister to one or two aspects of this Bill. If a mortgage is for Rs. 25,000 and the balance remaining is only Rs. 1,000, if the mortgagee wants to file a suit, he can file a suit in the District Munsif's Court and he has to pay fee only on Rs. 1,000. On the other hand, if the mortgagor wants to redeem the mortgage, when the same balance is due, he has to go to a Sub-Court because the jurisdictional value is one-fourth of Rs. 25,000, that is Rs. 6,250. Therefore, he has to go to a Sub-Court and has to pay court-fee on Rs. 6,250. It is not at all possible for me to compromise this situation. In attempting to rationalise the Court-fees measure, I think certain anomalies, hardships and distinctions between person and person have been created. I have already pointed about channel rights and easement rights. In the working of this measure, we have to see how it is ultimately going to be beneficial to the litigant population.

" It is nearly three or four years since the Madras Civil Courts (Amendment) Act was passed giving enlarged jurisdiction to District Munsifs and others. That was not notified and it has not

31st March 1955] [Sri P. Rangaswami Reddiar]

come into force so far because of the pendency of this legislation. Now, I think this and all the other necessary measures would be brought into force soon. By the time of the reopening of the Courts in June, I think, this new Court-fees measure and also the measure relating to enlarged jurisdiction will come into force. Previously, the people used to go even up to the Privy Council to get interpretation of the Court-fees Act. Now, the Government should be more vigilant in notifying and in making rules and also in reviewing the working of these measures. Whenever any defect is pointed out by the High Court or some other Court, it should be at once rectified. As far as possible, this measure should be made an easy and definite one for the litigants."

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" Sir, while this House is going to pass this Bill into law, I want to be quite explicit about the apprehensions of the common man regarding this Bill. The common man had been viewing this Bill from its very inception as a taxation measure though the Government had been trying to conceal the issue by saying that this was only a measure relating to fee and not taxation and that this was intended only to remove certain anomalies in the existing Acts and to make the law relating to court-fee uniform. Actually this has proved to be a taxation measure. Only when the Second Schedule was taken into consideration, the Hon. Minister was pleased to state that there had been a general enhancement in the rates of court-fee. But to say that there had been an increase in the money value of things during the last few years, that there had been no increase in court-fee and that, therefore, this Bill is justified, is not fair. But at least then, the Hon. Minister admitted that he had increased the court-fee already. In this connexion, I want to point out that more and more ordinary people have been taking recourse to law courts to have their grievances redressed.

" Sir, it is a phenomenon in democracy that more and more people have recourse to courts of law to get their grievances redressed. Unlike former times when only rich people used to go to courts of law to get their grievances redressed, even ordinary people—coolies and agricultural labourers—go to law courts on civil matters to see that the wrongs done to them are rectified. So, it is only fair that the court-fee is kept at a very low level so that justice may be obtainable to all people. But on the other hand, according to the Hon. the Finance Minister himself, we have raised the court-fee to a very considerable extent. Sir, on two important points the Opposition pressed for a division. The Hon. the Finance Minister was not at all conciliatory with regard to these points. The first one was with reference to the valuation being based on 30 times the land revenue assessment. The Government did not come down. So, also on the point of making the *ad valorem* fee of 6½ per cent instead of 7½ per cent, they did not concede our demand. (The Hon. Sri C. Subramaniam : 'What is the use of reviewing what has happened?') All these facts are now well known and ordinary people are not going to receive this Bill well because it will affect their whole future.

9-30
p.m.

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [31st March 1955]

to give an assurance with regard to the working of the Tanjore Tenants and Pannayals Protection Act. In this connexion I would like to remind him of the amendment by the hon. Member Sri Gopalakrishnan with regard to Rent Courts in Malabar. After the process fee is collected, even for a petty correction court-fee is levied and even the seal is not yet given to most of the Courts. So many difficulties are there with regard to the working of the Rent Courts in Malabar. I hope the Hon. Finance Minister will take up that issue also and see that the difficulties in the working of the Rent Courts in Malabar are removed at the earliest opportunity.

"Sir, I will take this opportunity to express some of my experience of the various Civil and Criminal Courts in this State. The Hon. Minister for Finance was pleased to state that the awareness of the Government alone will be a safeguard for the guarantee of the fundamental rights. I quite agree. But there are occasions when even the State infringes the fundamental rights of the citizens. It is there the difficulty comes. These Courts are the organs that have to implement the policy of the Government and also to see that the fundamental rights are guaranteed. With due respect to our institutions of judiciary, I would submit, Sir, that no self-respecting human being can go to some of the Courts as even witnesses. That is our experience. Even now in 1955 when an ordinary coolie or a wage-earner goes as a witness even to support the prosecution, he is not offered a seat in the Court. I cannot understand this. When he goes to the Court at 11 a.m. he has to stand in the Court outside till 5 p.m. and even then the case would not have been taken. On the other hand, if he is a richman or a landlord, though he may be a murderer or accused in a case, he will be offered a seat and he can sit in the Court till his case is taken up. I cannot understand such kind of attitude even today.

"With due respect to our judiciary, I would submit that the change in the time is not at all reflected in the attitude of some of the heads of the judiciary, i.e., some of our judges. I have cited an example regarding the offering of seats. Another instance is, a witness would have been waiting for his case to be called by the Judge till 5 p.m. and he would not have even taken food. He would have just gone out to a tea shop for taking a cup of tea. By that time the case would have been called and adjourned stating that the party was not present, or the accused would be acquitted on the ground that the witness was not present. Some instructions will have to be given to effect a change in the attitude of the Judges also and if necessary, some enactment may also be made in this regard.

"Sir, another important point I want to refer to is with regard to reports and information which we should get from the various Courts. I hope I am speaking subject to correction that it will be very useful for the Government as well as the people's

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] 31st March 1955]

representatives if we make it a system that the various Courts should submit, if not monthly, a quarterly report to the Government with regard to the nature of the cases, convictions and acquittals and their various experience. It is only then we will be in a position to understand the nature of cases, the development of the society, the kind of crimes taking place, how the Police and other departments are working with regard to investigation of crimes, etc. Our experience shows that such reports from the various courts will be very useful. For example, when hon. Members put certain interpellations, Hon. Ministers are not in a position to reply properly. Some Hon. Ministers say with regard to a question of murder case that suicide has been committed. Sometimes they say that convictions are on the increase. On the other hand, if statistics were with the Government it would have been very easy for them to understand the real position and the real economic, social and political conditions of the State. So I request the Hon. Finance Minister to bring an enactment if necessary or at least issue an executive order that such quarterly reports should be sent to the Government by every Court. Then alone the Government will be in a position to know the actual situation. The most important thing that I want to urge is that some instructions may be issued to the Chief Justice of the High Court in this regard. Anyhow there should be some change in the attitude of Judges. Some of them live in the fourteenth century"

9-20 p.m.

MR. SPEAKER:—"I cannot allow the hon. Member to criticise the Judges. If he wants to criticise them, he should bring in a substantive motion."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"I do not want to cast aspersions on the judiciary. I have already stated that. But when people go to Court, some of the Judges do not take pains to understand the difficulty"

MR. SPEAKER:—"I cannot allow the hon. Member to say such things. It is quite unparliamentary."

* SRI M. NARAYANA KURUP:—"We are precluded from referring only to High Court Judges, according to the provisions of the Constitution."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"No reflection can be made against any Judge. But still it will be quite irrelevant as far as this Bill is concerned. Further, we are now in the third reading stage. After all, we should observe some rules of debate."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"The ordinary man undergoes a lot of difficulty to get justice. I hope the Government are aware of these difficulties and will take suitable action. The Hon. Minister has assured that he will try to remove the difficulties of the common man in getting justice. I hope he will implement his assurance."

[Sri P. K. Gopalakrishnan] [31st March 1955]

It is quite necessary, Sir, to review and remember the whole course of the debate in this House. The Government were of course conciliatory on certain very few minor points. On very important points, they have not been conciliatory. They have been very stiff in their attitude. So, the common people will view with apprehension this Bill and its provisions. I want to warn the Government that they will not at all be glad about this measure.

"Then, Sir, the Government have been saying that the procedure is simplified by this measure. As a matter of fact, the procedure has not at all been simplified. When we took up clause 12 for discussion the Hon. the Finance Minister was saying that the procedure was already prescribed in the existing law which laid down that in a written statement, a defendant had the right to raise the court-fee issue and then the court would review it. Again, the issue could be raised by a defendant added afterwards and reviewed. The law is made more complex and more complicated. Several Bar Associations have pointed out these things and memoranda also were submitted by them. Still the procedure is not simplified. Sir, I am not at all happy about the Bill and the people also are not. With these words, I resume my seat."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Sir, I am not surprised that the hon. Member Mr. Gopalakrishnan is not happy about the passing of this Bill. He is not happy about this Government and, therefore, when this Government try to get through a Bill in this House, he is unhappy about it. That is typical of a Communist's attitude, the attitude of a hard-boiled Communist like him. Even though other Members are changing, has not unchanged. He is a non-changing Member rather. Apart from that, Sir, I have absolutely no doubt that the legal profession will take an unbiassed view and agree that the procedure has been simplified to a great extent, notwithstanding the fact Mr. Gopalakrishnan belongs to that profession. Hereafter, there will not be so much of litigation regarding interpretation of Court Fees Act. But in spite of our best intentions, even simplification of procedure itself creates further difficulties. That is the whole difficulty. We are trying to solve one difficulty which gives rise to new difficulties. I am hoping that such a thing will not happen in the case of this Bill. But if it happens, we will have to face it as we face all other problems that confront human society. Perhaps our successors with a better sense of proportion and with more experience may be able to further simplify the procedure. We have tried our best to solve the problem. I am not prepared to say there will be no shortcomings and I do not say that this piece of legislation is perfect. There may be flaws. But we have tried our best to meet the changing circumstances. As was pointed out by Mr. Rangaswami Reddiar, this legislation should not be viewed in parts but in all its aspects. If that is done, I have absolutely no doubt that it will satisfy everybody and will be passed unanimously now. I hope at least at this stage, third reading stage, there will not be any opposition, not even one 'no'."

31st March 1955]

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—"On a point of personal explanation. Sir. The Hon. the Minister for Finance said that I was not happy about the Government themselves and so I was not happy about this measure, or for that matter, any other measures, that the Government might bring in. That is not the case. Whenever the Government bring in any progressive measure, we are happy about it. For example, the Government have introduced agricultural income-tax. We welcomed it. There are many more Bills to be taken up during this sitting and the Government will find us supporting them in respect of many of those Bills."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"What I said was it was bad enough to be a Communist but for a lawyer to be a Communist was a worse thing." (Laughter.)

* SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—"Apart from the question whether to be a Communist is bad or good, the Hon. the Finance Minister said that I was a non-changing Communist. Sir, that is against Communism itself. The very fundamentals of Communism says that the only constant law is that changes constantly take place in society and therefore a non-changing Communist is not a Communist at all."

MR. SPEAKER :—"The question is—

'That the Madras Court Fees and Suits Valuation Bill, 1954 (L.A. Bill No. 25 of 1954) as amended, be passed into law.'

The Motion was put and carried and the Bill was passed.

V.—GOVERNMENT MOTION.

MOTION UNDER RULE 21 (3) OF THE ASSEMBLY RULES *re* CHANGE IN THE ORDER OF BUSINESS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Sir, I move—

'that under rule 21 (3) of the Assembly Rules, the order of business be changed and that the Madras City Civil Court (Amendment) Bill, 1955, be taken up now, instead of the Presidency Small Cause Courts (Madras Amendment) Bill, 1955.'

We shall now take up the Madras City Civil Court (Amendment) Bill, 1955. The other Bill can be taken up to-morrow."

MR. SPEAKER :—"The question is—

'that under rule 21 (3) of the Assembly Rules, the order of business be changed and that the Madras City Civil Court (Amendment) Bill, 1955, be taken up now, instead of the Presidency Small Cause Courts (Madras Amendment) Bill, 1955.'

The Motion was put and carried.

[31st March 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, before we proceed with the next item on the agenda, I want to make a submission. To-morrow is an important day for a section of the Hindus who believe in religion and religious worship. So, I would request that the timing for to-morrow be changed. I consulted the Hon. the Leader of the House. He is willing to have it changed from 8-30 a.m. to 11 a.m. But I think he has another important work at 12 noon to attend to. So, we may sit from 9 a.m. to 12 noon and then in the evening from 3 to 6."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Yes, Sir. We need not have any night sitting."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" The agenda has already been circulated."

MR. SPEAKER :—" I can change the timings at your request."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" All the Members are not here. Some of them may not be aware of the change in business, etc."

MR. SPEAKER :—" The Press is here. Due publicity will be given by the Press."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" I hope I shall not be taken as opposing the new timings."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I am sorry for the inconvenience and then if the hon. Member feels he was not informed about the change in the order of business now, let me inform him that it was generally agreed that the Madras City Civil Court (Amendment) Bill be taken up to-day. So, I do not think there is any difficulty about it."

9-40 p.m. SRI A. RAMASWAMI TEVAR :—" I respectfully submit that this kind of changing every now and then and not sticking to the original programme is certainly not conducive to the health of the Members, especially of those Members who come from far away, viz., from 200 or 300 miles. We are already in mid-summer dreams. So I request the Hon. Leader of the House to stick up to his original programme."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" I remember the Hon. Speaker told, that the House would meet to-morrow from 9 to 12 in the morning and from 3 to 6 in the evening. But we have fixed the Estimates Committee meeting to-morrow at 4 o'clock in the evening."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" That can be postponed."

MR. SPEAKER :—" But we have to address for that the Chairman, Dr. U. Krishna Rao."

[31st March 1955]

SRI S. PANCHAKSHARAM :—" According to the original programme, to-morrow we would be having a morning session as well as a night session, for 2 hours. But according to the recent change in programme we are meeting from 9 a.m. to 12 noon and from 3 p.m. to 6 p.m. Are we having the night session also? "

MR. SPEAKER :—" No."

SRI S. PANCHAKSHARAM :—" Then Sri Ramaswamy Tevar is satisfied, Sir."

IV.—GOVERNMENT BILLS.—cont

(2) THE MADRAS CITY CIVIL COURT (AMENDMENT) BILL, 1955

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I beg to introduce and move—

*'That the Madras City Civil Court (Amendment) Bill * . 1955, be taken into consideration.'*

" Hon. Members are aware that in three Presidency Towns of Bombay, Calcutta and Madras, the High Courts exercise original jurisdiction. But with regard to suits of lesser valuation of Rs. 2,500 and below, they have invested the jurisdiction in what are known as City Civil Courts by the Central Act VII of 1892. The original jurisdiction of Rs. 2,500 was later on increased to Rs. 10,000. Now we are proposing to increase it to Rs. 50,000 and below, so that a large number of cases pending now in the High Court and which come under the category of suits whose valuation is Rs. 50,000 and below, may be taken up by the City Civil Court and disposed of. We know the history of the original side of the High Court. Even though it has served a useful purpose, some think it is an anachronism and need not be retained. But I think we need not go so far as to abolish the original side entirely but have increased jurisdiction for the City Civil Court so much so a large number of cases will be filed before the City Civil Court and only very few important cases of value of more Rs. 50,000 would be brought before and decided by the High Court on the original side. There is a large pendency of suits in the High Court at present. I am told about 800 suits are pending in the High Court on the original side. If suits below Rs. 50,000 are transferred to the City Civil Court, more than 700 suits would get themselves transferred to the City Civil Court. Only about 100 and odd suits would then be pending in the High Court on the original side, which it would be possible for the High Court to dispose of expeditiously.

" It may be possible then to have even a reduced number of Judges in the High Court in view of the fact that on the original side there would not be heavy work, once this Bill is passed and most of the cases whose value is less than Rs. 50,000 are decided by the City Civil Court. With reference to criminal jurisdiction

* Published in the *Fort St. George Gazette Extraordinary*, dated 24th March 1955.

[Sri C. Subramaniam] [31st March 1955]

also the matter is under the consideration of Government and I hope to bring a Bill in the next session dealing with this aspect of the question. It has not been possible to combine both the Bills. With reference to criminal jurisdiction, we have to get the sanction of the Government of India. All that would take time. Therefore Government thought that it was better to bring a separate Bill investing higher jurisdiction for the City Civil Court and deal with criminal jurisdiction a little later in a separate Bill. I hope this Bill will commend itself to the House and will be passed without much discussion because I think it is a non-controversial Bill."

MR. SPEAKER:—"This Bill comes as the third item in the agenda. Has the motion under rule 21 (3) been moved for the change in the order of business?"

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"It has already been moved by the Minister and the House has approved of the same."

MR. SPEAKER:—"Then all right. Mr. Ramalingam can now move his amendment."

SRI S. RAMALINGAM:—"Sir, I move—

'That the Madras City Civil Court (Amendment) Bill, 1955, be referred to a Select Committee.'"

SRI M. PALANIYANDI:—"I second the amendment."

MR. SPEAKER:—"Motion moved—

'That the Madras City Civil Court (Amendment) Bill, 1955, be referred to a Select Committee.'"

* SRI M. NARAYANA KURUP:—"I wish to say a few words on only one point. The one provision which rather seems to be odd is the one which relates to appeals. Originally the appeal would lie to the High Court. In the City Civil Court there is the Principal Judge and some Additional Judges. Every Judge has got the jurisdiction to hear any case whose value is less than Rs. 50,000. In the High Court, sometimes an appeal is preferred to the judgment of a Judge of the High Court. Then that appeal is heard by a Bench of two Judges in the High Court. But here what is the provision for appeals? If one Judge gives one verdict and if an appeal is preferred, then the appeal is heard by another single Judge of the same Court. This rather seems odd. Therefore my submission is that appeals should always lie in the High Court or if it is to be heard in the City Civil Court only then, the appeal should be heard by a bench of two Judges of the City Civil Court."

9.42 p.m. * SRI S. RAMALINGAM:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டும் என்று ஒரு திருத்தத்தை நான் கொடுத்திருக்கிறேன். சிட்டி சிவில் கோர்ட்டுக்கு இந்த மசோதாவின் மூலம் ரூ. 5,000 வரையிலுள்ள கேஸ்களை விசாரிக்கவும், அப்படி விசாரித்து தீர்ப்பளிக்கவும் அதிகாரம் கொடுக்கவேண்டும் என்று

31st March 1955] [Sri S. Ramalingam]

கொண்டுவந்திருக்கிறார். ஹைக்கோர்ட்டு ரூ. 50,000க்கு மேற்பட்ட கேஸ்களை விசாரிக்கவேண்டும் என்றும் கனம் நிதி மந்திரி மசோதாவில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். நான் வெளி ஜில்லாவிலிருந்து வருவதால் ஒன்றைக் குறிப்பிட வேண்டியதாக இருக்கிறது. சென்னையில் இருப்பவர்களுக்கு மட்டும் பிரத்தியேகமாக இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டிய அவசியம் என்ன இருக்கிறது என்பதைத்தான் கேட்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. எவ்வளவு தொகையின்பேரில் கேஸ் தொடர வேண்டும் என்றாலும் டிஸ்ட்ரிக்ட் கோர்ட்டுக்கும், சப்-கோர்ட்டுக்கும் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் அங்கு விசாரித்ததன்பேரில் அப்பீல் செய்வதாக இருந்தால் ஹைக்கோர்ட்டுக்கு வரவேண்டிய சூழ்நிலை அங்கு இருக்கிறது. அப்படி அங்கு நிலைமை இருக்கும்போது இங்கு மட்டும் பிரத்தியேகமான சலுகையைக் கொடுக்கவேண்டிய அவசியம் என்ன என்பது தெரியவில்லை. இப்படிப்பட்ட சலுகை சிட்டி சிவில் கோர்ட்டுக்கு கொடுக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று தோன்றுகிறது.

"வெளியிலிருக்கக்கூடியவர்களுக்கு இரண்டு அப்பீல் கிடைக்கிறது. இங்கே இருக்கிறவர்களுக்கு சிட்டிக் கோர்ட்டில் ப்ரெசிடென்சி பிரிஸிபல் ஜட்ஜ் விசாரித்த கேஸாக இருந்தால் ஹைக்கோர்ட்டுக்குத்தான் அப்பீல் பண்ணவேண்டியதாக இருக்கிறது. அங்கு அப்படி இல்லை.

"இங்கு இருக்கும் வக்கீல்களில் இரண்டுவித அபிப்பிராயங்கள் இருக்கின்றன. சிலபேருடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால் ஹைக்கோர்ட்டுக்கு ஒரிஜினல் சைட் இல்லாமல் ஒழித்துவிடவேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். சிலர் பெரிய வக்கீல்கள் ஒரிஜினல் சைட் இருக்க வேண்டும் என்றும், அது போகக்கூடாது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். பெரிய வக்கீல்கள் சாதாரணமாக சிட்டி சிவில் கோர்ட்டுக்குப் போவது இல்லை. அது கீழ் கோர்ட்டு என்றும், அங்கு போனால் தங்களுக்குக் கௌரவக் குறைவு என்றும் நினைக்கிறார்கள். இப்படி இரண்டுவித அபிப்பிராயங்கள் இருக்கின்றன. (Mr. Speaker: அவர்கள் சொன்னதை நீங்கள் இங்கு சொல்லக்கூடாது.) அவர்கள் சொன்னதை நான் சொல்லுகிறேன். அவர்கள் என்னிடம் வந்து சொன்னார்கள், அதனால்தான் நான் சொல்லுகிறேன். அதனால் அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைக் கேட்பதற்கு இதைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. அப்படி அனுப்பி வைத்து ஹைக்கோர்ட்டுக்கு ஒரிஜினல் சைட் வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதை தெரிந்துகொள்ளலாம். டிஸ்ட்ரிக்ட் கோர்ட்டுக்கும் சப்-கோர்ட்டுக்கும் இன்னும் அதிகப்படியான அதிகாரம் கொடுக்கலாமா என்றெல்லாம் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ளலாம். அப்படி தெரிந்துகொண்டு ஒரு முடிவிற்கு வருவதற்கு சௌகர்யமாக இருக்கும். பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பிவைத்தால் அங்கு அட்வொகேட்-ஜெனரல் வருவார், அவரையும் நாம் கலந்துகொள்ளலாம். மற்றும் டிபார்ட்மெண்ட் செக்ரெட்டரி வருவார். அவர்களுடைய யோசனைகளை யெல்லாம்சூட கேட்டு தெரிந்துக் கொள்ளலாம். நமக்கு அதிகப்படியான யோசனைகள் கிடைக்கும். அவர்களுடன் நாம் பேசுவதற்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும். இங்கு போய் நாம் பேசுவதென்றால் அதற்குள் கனம் சபாநாயகர் இரண்டாவது செக்ஷனுக்குப் போய்விடுவார். நமக்குள்ள சந்தேகங்களை யெல்லாம் தெளிவுபடுத்திக்கொள்ளலாம். அதனால் இதை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"Mr. Speaker, I support the principle underlying this Bill. Of course, it is a forward step. But I wish to point out that it is a halting and hesitant step. That is what I feel. I do not understand even now the necessity for a different approach. The Hon. the Minister for Law narrated the historical background of these Courts. Of course, we find these things in important cities like Calcutta and Bombay. Every Indian knew how the Europeans when they were here considered it below their dignity to appear in small Courts.

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [31st March 1955]

They wanted some 'Anthasth' and dignity. That is why they wanted some great Judges and big Courts. After 1947, when we have adult franchise and when we are in a democratic Republic, I do not find any necessity for differentiation. When a Sessions Judge in the mofussal can even hang a person, why should there be a differentiation in the case of the courts in the City? (Interruption.) I only meant that Sessions Judges have got powers to deal with very serious cases also. Why should we limit it to Rs. 50,000? The courts in the City should have the same status as those in the mofussal. As there is this restriction, I said that though this is a forward step, it is a halting and hesitant step."

* SRI P. RANGASWAMY REDDIAR :—" Mr. Speaker, the Hon. the Minister for Law said that some sanction from the Central Government is necessary to introduce a measure which will be more beneficial and which will confer larger jurisdiction. So far as the district centres are concerned, Subordinate Judges have unlimited jurisdiction. They can try suits of any value. If the suit decided by the Subordinate Judge was of the value of Rs. 5,000 or below, an appeal in the first instance would lie before the District Judge and then the Second Appeal would lie before the High Court. If the value of the suit exceeds Rs. 5,000 even in the first instance an appeal will lie to the High Court directly. These are the provisions governing the procedure in the district centres. In the City, why should not the Civil Courts be invested with unlimited jurisdiction similar to the jurisdiction of the Subordinate Judges and the original side of the High Court be abolished? As we have Sessions Judges in district centres, why not we have Sessions Courts in the City of Madras? If necessary, let us have more than one Court. I think that would obviate all the difficulties and hardships that are envisaged by the Hon. the Minister for Law so far as the work of the High Court is concerned."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" Mr. Speaker, I support the amendment of Comrade Ramalingam. It is necessary to discuss this Bill in a Select Committee as several points of view have to be thrashed out and we have to come to a correct conclusion. I welcome the Bill in general. But, we have to discuss several points in a Select Committee. For instance, the point raised by the Hon. Minister as to whether the original side of the High Court should be abolished or not, is a very lively point indeed. I am of the opinion that the original side of the High Court is an anachronism. The jurisdiction of the Sub-Courts in district centres is quite unlimited as pointed out by hon. Member Sri Rangaswamy Reddiar. In the same manner, the City Civil Courts can be invested with unlimited jurisdiction. If this is done, it will relieve the present congestion in the High Court to a great extent. This will also result in some saving to the State Exchequer, as the number of High Court Judges can be reduced. All these points have to be discussed in a Select Committee. Therefore, I request that the Bill may be referred to a Select Committee. With these words, I support the amendment moved by Sri Ramalingam."

31st March 1955]

* SRI K. PARTHASARATHY :—" Mr. Speaker, I welcome the introduction of this Bill inasmuch as it seeks to a certain extent to bring the position of the Courts in the City to the position obtaining in the mofussal. It will be proper and it will be better if the City Civil Court is given unlimited jurisdiction to try all suits. But, since the number of High Court Judges is fixed and whom we cannot send any one away all on a sudden, I think that for the time being there should be the restriction in the matter of pecuniary jurisdiction up to Rs. 50,000. In course of time I think this distinction will be done away with and the City Civil Courts will be occupying the position of the District Court and the Subordinate Judges' Court in the mofussal. We are also glad to hear from the Hon. the Minister for Finance who is also the Minister for Law that in the next session he will bring in a Bill to abolish the original criminal jurisdiction in the City of Madras and to have a Sessions Court in the City itself. With these few words, I welcome this Bill, Sir."

* SRI N. GOPALA MENON :—" Mr. Speaker, I really think that there is no need to refer this Bill to a Select Committee. After all, what is done in the Bill is to raise the jurisdiction of the City Civil Court. I think in Bombay the jurisdiction is raised to Rs. 25,000 and this has been done in Calcutta also. Of course, the High Court has got concurrent jurisdiction. Even now, suits for smaller sums can be filed according to the rules governing the working of the original side of the High Court. Now, we are trying to conform more or less to the rules both in Bombay and Calcutta. Therefore, I do not really find any necessity for referring this Bill to a Select Committee. With regard to the point raised by Mr. Narayana Kurup that the same Judge will have jurisdiction in appeal also, i.e., a Judge having jurisdiction over cases of the value of Rs. 5,000 and below and trying the same will also be sitting in appeal, I think the Government will be appointing a Judge of the status of a District Judge to deal with cases of the value of above Rs. 5,000 and also to have appellate jurisdiction in respect of the other cases which are taken in appeal. I do not think the Government will ask the same Judge to try suits of the value of Rs. 5,000 and below and also to sit in judgment when an appeal is preferred. I do not find any other matter of importance which has got to be referred to a Select Committee. It will really be a waste of time. There will be no hardship either to the litigants or the public by the passing of this Bill."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, the point referred to by Mr. Narayana Kurup was answered by Mr. Gopala Menon. In the Bill, there is provision for a Principal Judge, Additional Judges and Assistant Judges. The Assistant Judges will be of the cadre of Subordinate Judges and the Principal Judge and the Additional Judges will be of the cadre of District Judges. So, they are persons competent to dispose of appeals as the Judges in the mofussal are competent to dispose of them in respect of their respective jurisdictions. Just as the District Judge has

[Sri M. Kalyanasundaram] [31st March 1955]

வக்கீல்கள் என்பவர்கள் கீழ் கோர்ட்டில் ஆஜரானால் தங்களுடைய கௌரவத் திற்குக் குறைவு என்று நினைக்கிறார்கள். அவர்கள் எப்பொழுதும் ஹைக் கோர்ட்டுகளில் பெரிய கேஸ்களுக்குத்தான் ஆஜராவார்கள். அப்படிப்பட்ட வழக்கம் நீண்ட காலமாகவே இருந்துவருகிறது. அப்படி ஹைக்கோர்ட்டுக்கு உள்ள ஓரிஜினல் சிலில் சைடை எடுத்துவிட்டால் அவர்களும் சிட்டி சிலில் கோர்ட்டுகளில் ஆஜராவதற்கு வழி ஏற்படும். சிட்டி சிலில் கோர்ட்டுகளில் ஆஜராவது கௌரவக் குறைவு என்று இனிமேல் அவர்கள் நினைக்கக்கூடாது. வெள்ளைக்காரர்கள் இருந்த காலத்தில் அவர்களுக்கு தனி அந்தஸ்து கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அப்பொழுது வெள்ளைக்கார ஜஜ்ஸ்களும் வெள்ளைக்கார வக்கீல்களும் இருந்தார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு தனி அந்தஸ்து கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பதற்காக இப்படி பாகுபாடு செய்து வைத்திருந்தார்கள். வெள்ளைக்கார வக்கீல்கள் ஓரிஜினல் சைடில் ஆஜராக வேண்டுமானாலும் அவர்கள் ஹைக்கோர்ட்டிலேயே ஆஜராவதற்கு அப்படிப்பட்ட வசதியை கொடுத்திருந்தார்கள். அதை ஒட்டியே இப்பொழுது பெரிய வக்கீல்கள் சிட்டி சிலில் கோர்ட்டில் ஆஜரானால் தங்களுக்கு கௌரவக் குறைவு என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்பொழுது வெள்ளைக்காரர்களுக்கு தனி சலுகைகள் வேண்டும் என்பதற்காக அப்படி ஏற்படுத்தி வைத்திருந்தார்கள். இப்பொழுது அவர்கள் போய்விட்டார்கள். அதைத் தொடர்ந்து வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லை. வெஸ்ட் இண்டரஸ்ட் என்ற வார்த்தையை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் உபயோகப்படுத்த விரும்பவில்லை. வக்கீல்கள் பெரிய கோர்ட்டுக்குத்தான் போவது சிறிய கோர்ட்டுகளுக்குப் போவது இல்லை என்ற நிலைமை இனிமேல் இருக்கக்கூடாது. அந்தக் காலம் போய் விட்டது. இந்தக் காலத்தில் வக்கீல்கள் எந்தக் கோர்ட்டுக்கும் போக ஆட்சேபிக்கமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். பணம் வந்தால் எந்தக் கோர்ட்டுக்கும் அவர்கள் போகலாம். பெரிய வக்கீல் சிறிய வக்கீல் என்ற பாகுபாடு இனிமேல் இருக்கவேண்டியதில்லை. பெரிய வக்கீல் என்ன வக்கீல் என்பதெல்லாம் அவர்கள் வாங்கும் பீசைப் பொறுத்திருக்கிறது. கோர்ட்டைப் பொறுத்து இல்லை. அதனால் சிட்டி சிலில் கோர்ட்டுக்கு அதிகப்படியான அதிகாரம் கொடுப்பதற்கு ஆட்சேபிக்கக்கூடாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைக் காட்டுவதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்தத்தை நான் பிரேரேபித்தேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Mr. Speaker, Sir, I have already explained the position. I do not think, Government can accept the amendments. After all we had consulted the High Court and we have arrived at an agreed formula. I do not think at this stage it will be possible for me either to accept the amendment of the hon. Deputy Leader of the Opposition or the amendment moved by the hon. Member Sri Ramalingam. Therefore, I am not accepting these amendments, Sir.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ I do not press the amendment because it relates to the High Court.”

The amendment was by leave of the House withdrawn.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொன்னதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட ஒரு மசோதாவை கொஞ்ச காலத்தில் கொண்டு வருகிறேன் என்று சொல்லியதையும் ஒத்துக்கொள்கிறேன். அதற்கு ஆட்சேபிக்கவில்லை. இந்த சந்தர்ப்பத்தை அவர் பயன்படுத்திக்கொண்டு

[Sri M. Kalyanasundaram] [31st March 1955]

எதிர் சட்சியில் அதாவது கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் ‘சேஞ்சர், நான்-சேஞ்சர்’ என்ற பாகுபாட்டை சந்திக்க முற்பட்டார். ஆனால் அவர் அதில் வெற்றியடையமாட்டார். கம்யூனிஸ்ட் ப்ரின்சிபில் வேறு. Communist principle is a guide to action. சேஞ்சராக இருந்தாலும் அவர் சரியான கம்யூனிஸ்ட்டுதான், நான் சேஞ்சராக இருந்தாலும் அவர் நல்ல கம்யூனிஸ்ட்டுதான். அதைப்பற்றி எங்களுக்கு சந்தேகமும் தான். கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் சேஞ்சர் என்றும் நான்-சேஞ்சர் என்றும் கிடையாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய திருத்தத்தை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளுகிறேன்.”

The amendment was by leave of the House withdrawn.

Clauses 2, 3, 4 and 5 were put and carried.

Clause 6.

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That clause 6 do stand part of the Bill.’ ”

Hon. Member Sri Rajam Ramaswami is not in his place.

(The hon. Member Sri N. Mounaguruswami stood up in his place.)

MR. SPEAKER :—“ How can the hon. Member move the amendment when the hon. Member who has given notice of the amendment is not in his place.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Mr. Speaker, Sir, with your permission I shall move it as a Government amendment with some verbal changes. It only seeks to alter the limitation period from 30 to 90 days. The correction I seek to make is, wherever the word ‘sub-clause’ occurs in the amendment, it should be corrected as ‘sub-section’. I move—

‘ In page 2, lines 43-45, for “ in any of the cases . . . days ”, substitute “ in any of the cases specified in sub-sections (1) and (3) shall be ninety days and in any of the cases specified in sub-section (2) shall be thirty days ”.’ ”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ In page 2, lines 43-45, for “ in any of the cases . . . days ”, substitute “ in any of the cases specified in sub-sections (1) and (3) shall be ninety days and in any of the cases specified in sub-section (2) shall be thirty days ”.’ ”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, I wish to add a few words more to what I have already stated. We are not here concerned with the intentions of the Government. To-day their intention may be one thing and to-morrow it may be another thing but we are only concerned with the clause as it is. 10-10 p.m.

[Sri C. Subramaniam] [31st March 1955]

jurisdiction to dispose of appeals, the Principal Judge and the Additional Judges are also competent to dispose of appeals. When a suit is disposed of by an Additional Judge or Principal Judge, whatever be the value, an appeal will lie to the High Court.

10
p.m.

"That being so there won't be any difficulty of the same judge disposing of the cases and a person of the same cadre hearing appeals with reference to the same case. That won't arise.

"With reference to the motion to refer the Bill to a Select Committee I suppose it is only a routine motion. I do not think that will be pressed seriously. After all the only point of difference is that the limit of Rs. 50,000 should be removed and unlimited jurisdiction vested. For that, the Bill need not be referred to a Select Committee. The House can decide that. As a matter of fact this Bill has been referred to the High Court. They have scrutinized it and suggested amendments. We have carried them out in the Bill after scrutiny by our Law Officers. So no useful purpose will be served by referring it to a Select Committee. Our object is that it should come into effect before the courts reopen after the vacation. It can be put into effect only if it is passed now.

"While I agree that every step should be taken to increase the jurisdiction and absolutely abolish the original jurisdiction, let us first take a step forward by investing jurisdiction up to Rs. 50,000. As was pointed out by the hon. Member Sri Gopala Menon it is open to the High Court to dispose off any category of suit anywhere. Therefore, Sir, I do not think it would be necessary to consider the question of abolishing entirely the original side jurisdiction at this stage. After all they would be functioning in a limited sphere, that is, only in respect of suits of more than Rs. 50,000. Considering all these things, I hope the hon. Member would not press his amendment for reference to the Select Committee. Even if it is pressed, I suppose it would be thrown out. Let us therefore proceed with the consideration of the Bill."

The amendment of Sri S. Ramalingam was by leave of the House withdrawn.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That the Madras City Civil Court (Amendment) Bill, 1955, be taken into consideration.'

The Motion was put and carried.

MR. SPEAKER:—"Now let us take up clause by clause consideration of the Bill. Motion moved—

'That clause 2 stand part of the Bill.'

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"Mr. Speaker, Sir, I move the amendment, namely:—

'In lines 15-16, for "fifty thousand rupees" substitute "one lakh of rupees".'

31st March 1955]

SRI K. T. RAJU:—"I second the amendment, Sir."

SRI S. RAMALINGAM:—"Mr. Speaker, Sir, I move the amendment, namely:—

'In page 1, for lines 15 and 16, substitute the following:—

"for the words 'the State Government may, by notification in the Official Gazette, invest the City Court with jurisdiction to receive, try and dispose of all suits and other proceedings of a civil nature arising within the City of Madras and of such value not exceeding ten thousand rupees as may be specified in the notification', the words 'the City Civil Court will have jurisdiction to receive, try and dispose of all the suits and other proceedings of a civil nature arising within the City of Madras'."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"I second the amendment, Sir."

MR. SPEAKER:—"The motion as well as the amendments are before the House for discussion."

* SRI S. RAMALINGAM:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் அதிகமாக பேசவேண்டியதில்லை. ரூ. 50,000 வரையில் விசாரிக்க வேண்டும் என்று நிர்ணயம் செய்வதைவிட புராவும் விசாரிக்க சிட்டி சிவில் கோர்ட்டுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கவேண்டும். அதை சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்ளுவார் என்ற அபிப்பிராயத்தில்தான் இதை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டும் என்று திருத்தம்கொண்டு வந்தேன். கூடிய சீக்கிரத்தில் அதற்கு வேண்டிய மசோதா ஒன்றைக் கொண்டு வந்து காலக்கிரமத்தில் ஒரிலினல் சையிடை ஹைக்கோர்ட்டிலிருந்து எடுத்து விடுவார்கள் என்று இருப்பதால் இதை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளுகிறேன். காலக்கிரமத்தில் செய்யாமல் இப்பொழுதே செய்யலாம் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. அதனால் அதையும் சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்ளுவார் என்று நினைக்கிறேன்."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த பிரிண்டிபில் யாரும் ஆட்சேபிக்கவில்லை என்பதை ஒத்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் அதை துரிதமாகச் செய்யவேண்டும் என்பதுதான் முக்கியமான விஷயம். எந்த அபிப்பிராய பேதம் இல்லாமலும் மாறுதலை ஒத்துக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால் அந்தக் கோர்ட்டின் லிமிட்டை லட்சம் ரூபாய்க்கு உயர்த்த வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நாங்கள் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறோம். அப்படிச் செய்தால் ஹைக்கோர்ட்டின் வேலை பளுவைக் குறைக்கலாம். அவ்விதம் குறைத்து அவர்கள் வேறு வேலைகளைச் செய்ய வசதி செய்து கொடுக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது."

"அதுமட்டுமல்லாமல் சென்னையிலுள்ள மலிவான வக்கீல்களுக்கு வழக்குகளில் ஆஜர் ஆவதற்கு வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படும். இப்பொழுது வக்கீல்களில் இரண்டு விதமான வக்கீல்கள் இருக்கிறார்கள். அதாவது மலிவான வக்கீல்கள் என்றும் கிராக்கியான வக்கீல்கள் என்றும். மலிவான வக்கீல்கள் என்று சொன்னால் குறைந்த பீசுக்கு கேஸ்களில் ஆஜராகிறவர்கள். அதிகப்படியான பீசு வாங்கி கேஸ்களில் ஆஜராகிறவர்களுக்கு கிராக்கி வக்கீல்கள் என்று சொல்லுகிறேன். கிராக்கியான

[Sri M. Narayana Kurup] [31st March 1955]

"Sir, simply because one is designated as the Principal Judge or any other Judge, that does not involve that he requires additional qualification or any other thing. As it is, nothing prevents the Government from appointing persons of the same qualifications to different categories of judges. It may be, by accident, that one is a more experienced man or of the grade of a District Judge. It seems to be obnoxious that a decision of the Assistant Judge should be reviewed by a Sub-Judge of the same Court.

"Then I wish to refer to another point. Whatever may be the procedure or convention previously adopted, the provision in this clause is opposed to Article 14 of the Constitution. Article 14 says—

'The State shall not deny to any person equality before the law or the equal protection of the laws within the territory of India.'

Now it has been conceded that a suit valued less than Rs. 5,000 may be tried either by the Principal Judge or Assistant Judge. Take for instance two cases of 'A' and 'B'. Suppose one case is tried by the Principal Judge and another by the Assistant Judge. What will happen if an appeal is preferred in those two cases? In one case the appeal goes to the High Court and in another case it goes to the Principal Judge. Therefore, it is not equal protection of law because in one case the appeal is heard by a High Court Judge but in another case it is heard by a Judge subordinate to him and from whose jurisdiction there is an appeal to the High Court. In one case there is double advantage or it may be disadvantage. Therefore, can we say that if the amount is equal and the claims are equal and conventions are equal, 'A' shall have the right to appeal to the District Court and 'B' shall have the right, for the same relief, to appeal to the High Court? I submit that offends Article 14 of the Constitution as it is of a discriminatory nature and does not give equal protection of law. Therefore, unless it is laid down that the Principal Judge shall not try cases involving a certain amount, this clause will offend the Constitution."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Sir, I am sorry that the hon. Member has brought in Article 14 of the Constitution for this purpose. Even now there are District Judges exercising original jurisdiction and apart from exercising jurisdiction, they can withdraw cases from a subordinate court and try them. Whatever may be the value of the suit, in those cases appeal lies only to the High Court. So, no fundamental right is involved in the matter. Where there is no subordinate court at all, the District Court exercises jurisdiction of the subordinate court and they try suits valued at Rs. 3,000 or more. Because it is a decision of the District Court it has to go to the High Court automatically on appeal. That has in no way affected the fundamental rights. I am sure, the hon. Member is aware of the position of the District Court in the mofussil and I am sorry that he should have brought in the issue of giving equal opportunities as provided for in the Constitution which has no relevancy to the provisions of this clause.

[Sri C. Subramaniam] 31st March 1955]

Whatever else it may offend it does not offend this Article. As it is, there will be no difficulty and I can assure the hon. Member that all the difficulties are only imaginary and there will be a smooth working as far as this Act is concerned."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—"Sir, probably I have not been able to make myself understood. In the cases mentioned by the Hon. Minister where the district court has jurisdiction to try them, two litigants are not discriminated because both the appeals from the District Judge have to go to the High Court. But here is this case, where there is a judge exercising the same jurisdiction"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"What about the case withdrawn by a district court from a subordinate court and tried?"

* SRI M. NARAYANA KURUP :—"That is quite a different matter.

"Here the District Judge withdraws two cases and tries them. Can we say that in one case an appeal shall lie in the High Court and in another case it shall lie in another court. That is my contention."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Sir, I have nothing to reply."

SRI S. RAMALINGAM :—"Sub-clause (2) of clause 6 says—

'An appeal shall lie to the Principal Judge from any decree or order appealable under the provisions of the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908), passed by an Assistant Judge in any suit or proceeding where the amount or value of the subject-matter does not exceed five thousand rupees.'

"அதிகமடையுடைய ஜட்ஜுகள் ரூ. 5,000 and below விசாரிப்பார்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"They may try other cases also."

MR. SPEAKER :—"The question is—

'In page 2, lines 43-45, for "in any of the cases . . . days", substitute "in any of the cases specified in sub-sections (1) and (3) shall be ninety days and in any of the cases specified in sub-section (2) shall be thirty days".'

The motion was put and carried.

Clause 6 as amended was put and carried.

Clauses 7 and 8 were put and carried.

The Preamble and clause 1 were put and carried.

[31st March 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, I move—

'That the Madras City Civil Court (Amendment) Bill, 1955, as amended, be passed into law'."

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That the Madras City Civil Court, (Amendment) Bill, 1955, as amended, be passed into law'."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

MR. SPEAKER:—"Before I adjourn I must tell hon. Members that the House will meet to-morrow at 9 a.m. and not 8-30 a.m. as mentioned in the Agenda circulated to hon. Members to-day. I now adjourn the House till 9 a.m. to-morrow."

The House then adjourned.

31st March 1955]

APPENDIX I.

[Vide answer to unstarred question No. 102 asked by Dr. K. B. Menon at the meeting of the Legislative Assembly held on 31st March 1955, page 801 supra.]

District.	Applications received for gun licences during the period from 1st January 1953 to 30th June 1954.	Applications for gun licences received from women during the period from 1st January 1953 to 30th June 1954.	Licences issued during the period from 1st January 1953 to 30th June 1954.	Licences refused to women during the period from 1st January 1953 to 30th June 1954.	Licences for guns issued during the period from 15th August 1947 to 30th June 1954.	Licences granted to women during the period from 15th August 1947 to 30th June 1954.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
1 Arcot, South	467	Nil.	292	Nil.	859	Nil.
2 Arcot, North	512	Nil.	370	Nil.	1,725	1
3 Chingleput	619	Nil.	144	Nil.	1,117	1
4 Coimbatore	318	1	115	Nil.	851	1
5 Kanara, South	3,288	1	415	1	7,541	4
6 Malabar	4,306	2	580	1	2,771	1
7 Madurai	861	Nil.	719	Nil.	2,345	1
8 Nilgiris	425	10	253	1	1,561	28
9 Ramanathapuram	300	Nil.	140	Nil.	673	Nil.
10 Salem	891	1	178	Nil.	2,755	1
11 Tirunelveli	467	4	466	2	1,287	2
12 Tiruchirappalli	565	Nil.	470	Nil.	3,671	11
13 Tanjore	475	1	153	1	1,214	Nil.
14 Madras	252	2	186	1	689	3
Total	13,746	22	4,481	7	29,059	54

APPENDIX II.

[Vide answer to unstarred question No. 106 asked by Sri M. Palani-muthu at the meeting of the Legislative Assembly held on 31st March 1955, page 803 supra.]

Statement showing the area and income derived by Government from the forests of Perambalur taluk.

Serial number and name of reserve forest.	Extension. Acs.	Revenue derived during		
		1951-52.	1952-53.	1953-54.
		RS. A. P.	RS. A. P.	RS. A. P.
1 Kunnam R.F., Class III	1,319-01	602 8 0	820 4 0	598 6 0
2 Chittalai R.F., Class III	1,225-63	602 6 0	501 0 0	430 12 0
3 Sirugudal R.F., Class III	765-70	636 4 0	631 0 0	257 6 0
4 Mangalam R.F., Class III	885-04	692 13 0	748 12 0	350 10 0
5 Periyoor R.F., Class III	1,331-75	1,285 0 0	953 8 0	456 4 0
6 Vembanoor R.F., Class III	1,782-08	1,067 6 0	1,114 10 0	595 6 0
7 Mattavaraimairiangi R.F., Class III	911-71	744 7 0	556 4 0	299 2 0
8 Karayanoor R.F., Class III	774-08	681 2 0	723 14 0	278 0 0
9 Ayyanarpalayam R.F., Class III	1,607-04	1,043 0 0	1,404 6 0	475 6 0
10 Pillankulam R.F., Class III	1,267-49	815 10 0	637 6 0	432 14 0
11 Kurichyamalai R.F., Class III	1,109-68	101 3 0	390 8 0	505 8 0
12 Kurumbaloor R.F., Class III	1,962-58	663 2 0	767 6 6	677 6 0

[31st March 1955]

Serial number and name of reserve forest.	Extension. Acs.	Revenue derived during		
		1951-52. Rs. A. P.	1952-53. Rs. A. P.	1953-54. Rs. A. P.
13 Velur R.F., Class III ..	2,988-94	809 14 0	610 12 0	500 4 0
14 Siruvaahoor R.F., Class III ..	1,984-28	304 8 0	92 8 0	247 12 0
15 Naranamangalam R.F., Class III.	1,264-20	468 0 0	46 14 3	280 6 0
16 Puliyoar extension I and II, Class III R.F.	3,443-00	348 2 0	931 6 0	212 14 0
17 Sathiramani, Class III R.F. ..	1,852-82	527 10 0	717 6 0	204 4 0
18 Poolambadi Blocks I and II (Part), Class I R.F.	4,812-87	1,295 1 3	295 12 6	590 5 0
19 Velayur (Part), Class I R.F. ..	21,344-00	87 0 0	44 0 6	81 4 0
20 Puliyoar, Class I R.F. ..	2,433-00	1,963 15 3	465 0 3	319 9 0
21 Semmalai, Class I R.F. ..	960-00	1,696 13 0	2,951 8 0	431 11 0
22 Sengathoor (Part), Class I R.F. ..	1,799-20	92 10 6	634 4 0	290 7 0
23 Nakkasalem, Class I R.F. ..	2,749-00	304 12 0	352 3 9	1,284 0 0
24 Palamalai, Class I R.F. ..	2,087-00	32 8 0	35 0 0	31 14 0
25 Edumalai, Class III R.F. (Part).	1,000-00	342 8 0	362 8 0	317 8 0
26 Koltattur, Class III R.F. (Part).	1,209-00	407 6 0	304 0 3	438 4 0
Total ..	..	17,615 9 3	16,997 1 0	10,587 8 0

APPENDIX III.

[Vide answer to unstarred question No. 108 asked by Sri C. Rajam Ramaswamy at the meeting of the Legislative Assembly held on 31st March 1955, page 804 supra.]

STATEMENT I.

Production of cloth by 15 composite mills in Madras during the year 1953.

Month.	Number of bales of 1,500 yards of cloth.		
1 January 1953	..	..	6,081
2 February 1953	..	..	5,320
3 March 1953 ..	..	..	4,779
4 April 1953 ..	..	..	4,901
5 May 1953 ..	..	..	6,218
6 June 1953 ..	..	..	Figures not available.
7 July 1953 ..	..	..	
8 August 1953	..	..	8,585
9 September 1953	..	..	8,209
10 October 1953	..	..	8,242
11 November 1953	..	..	8,135
12 December 1953	..	..	7,237
			7,993
Total ..			75,698

31st March 1955]

STATEMENT II.

Statement showing the composite mills in the State and the daily average number of men and women employed in each mill during the year.

Names of the composite mills.	Men.	Women.	Adolescents.	Children.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1 Sri Ranga Vilas Ginning and Weaving Mills, Limited, Peelamedu.	872	156	..	..
2 The Lakshmi Mills Company, Limited, Pappanaickenpalayam.	1,218	331	..	..
3 Somasundaram Mills, Limited, Coimbatore.	785	127	..	..
4 Kaleeswari Mills, Limited, Coimbatore.	1,725	253	..	..
5 The Coimbatore Spinning and Weaving Company, Limited, Coimbatore.	2,057	389	..	..
6 Sri Saradha Mills, Limited, Podanur ..	632	114	..	..
7 Central Jail, Coimbatore ..	965	..	..	..
8 Vasantha Mills, Limited, Singanallur.	1,474	261	..	..
9 Dhanalakshmi Mills, Limited, Tiruppur.	1,187	208	..	..
10 Sri Venkatesa Mills, Limited, Udumalpet.	1,065	230	28	..
11 The Buckingham and Carnatic Mills Company, Limited, Perambur.	14,370	..	63	..
12 Malabar Spinning and Weaving Company Limited, Kallai.	602	70	..	..
13 Sri Meenakshi Mills Company, Limited, Madurai.	2,195	345	..	..
14 Mettur Industries, Limited, Mettur Dam.	1,090	37	..	..
15 Loyal Textile Mills, Limited, Kovilpatti	1,044	222	..	..

APPENDIX IV.

[Vide answer to unstarred question No. 111 asked by Sri S. S. Kolkebail at the meeting of the Legislative Assembly held on 31st March 1955, page 806 supra.]

STATEMENT I.

Statement showing the amount of allowances drawn by the Ministers during 1952-53.

Serial number and name of the Ministers.	(1)	Period of office.	(2)	House-rent allowance.	(3)	Medical allow- ance.	(4)	Car allowance.	(5)	Any other allow- ances.	(6)	Number of days travelled.	(7)	Travelling allowance.	(8)	Daily allowance including mileage.	(9)	RS. A. P.
1 Sri P. S. Kumaraswami Raja ..		1st to 9th April 1952.	Do.	Government quarters.	RS. A. P.	..	..	325 0 0	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
2 " H. Sitarana Reddi ..		Do.	Do.	Do.	..	..	..	325 0 0	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
3 " A. B. Shetty ..		1st April 1952 to 31st March 1953.	Do.	Do.	..	..	..	3,000 0 0	..	..	..	48	1,337 12 0	2,195 5 0	..	..	..	..
4 " B. Parameswaran ..		1st to 9th April 1952.	Do.	325 0 0	..	..	..	325 0 0	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
5 " C. Perumalawami Reddi ..		Do.	Do.	325 0 0	..	..	..	325 0 0	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
6 " J. L. P. Roche Victoria ..		Do.	Do.	Government quarters.	..	..	..	325 0 0	..	..	..	..	..	..	..	..	..	..
7 " C. Rajagopalachari ..		10th April 1952 to 31st March 1953.	Do.	2,675 0 0	..	..	..	2,675 0 0	..	..	..	59	1,508 4 0	650 7 6	..	..	..	..
8 " C. Subramaniam ..		Do.	Do.	2,675 0 0	..	..	..	2,675 0 0	..	..	..	62	2,509 8 0	2,197 8 0	..	..	..	..
9 " K. Venkataswami Naidu ..		Do.	Do.	2,675 0 0	..	..	..	2,675 0 0	..	..	..	58	1,277 3 0	2,072 15 0	..	..	..	..
10 " N. Ranga Reddi ..		Do.	Do.	Government quarters.	..	..	..	2,675 0 0	..	..	..	71	1,772 8 0	4,750 5 0	..	..	..	..

[31st March 1955]

Serial number and name of the Ministers.	(1)	Period of office.	(2)	House-rent allowance.	(3)	Medical allow- ance.	(4)	Car allowance.	(5)	Any other allow- ances.	(6)	Number of days travelled.	(7)	Travelling allowance.	(8)	Daily allowance including mileage.	(9)	RS. A. P.
11 Dr. M. V. Krishna Rao ..		Do.	Do.	Do.	..	..	..	2,675 0 0	..	..	..	96	3,868 5 6	3,728 5 0	..	..	..	..
12 Sri V. C. Palaniswami Gounder.		Do.	Do.	Do.	..	..	..	2,675 0 0	..	..	..	80	1,305 12 0	1,925 15 0	..	..	..	..
13 Dr. U. Krishna Rao ..		Do.	Do.	2,675 0 0	..	..	..	2,675 0 0	..	..	..	33	1,660 4 0	1,525 8 0	..	..	..	..
14 " R. Nagan Gowda ..		Do.	Do.	Government quarters.	..	..	..	2,675 0 0	..	..	..	95	1,946 10 0	3,117 14 8	..	..	..	..
15 Sri N. Sentara Reddi ..		Do.	Do.	2,675 0 0	..	..	..	2,675 0 0	..	..	..	85½	1,591 9 0	2,690 3 0	..	..	..	..
16 " M. A. Manickavelu Naicker.		Do.	Do.	Government quarters.	..	..	..	2,675 0 0	..	..	..	60½	1,289 5 0	2,567 0 0	..	..	..	..
17 " K. P. Kuttikrishnan Nair ..		Do.	Do.	Do.	..	..	..	2,675 0 0	..	..	..	38	884 15 0	1,131 8 0	..	..	..	..
18 Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi.		Do.	Do.	2,675 0 0	..	..	..	2,675 0 0	..	..	..	25	..	1,293 6 0	..	..	..	..
19 Sri S. B. P. Pattabirama Rao ..		Do.	Do.	2,675 0 0	..	..	..	2,675 0 0	..	..	..	67	1,726 1 0	2,765 10 0	..	..	..	..
20 " D. Sanjeevayya ..		Do.	Do.	2,675 0 0	..	..	..	2,675 0 0	..	..	..	91	1,554 8 0	3,903 8 0	..	..	..	..

31st March 1955]

NOTE.—(1) According to section 10 of the Madras Payment of Salaries and Removal of Disqualifications Act, 1951, the Ministers are eligible for free medical treatment and free medical attendance at their residences. They are not eligible to draw any amount as medical allowance.

(2) The Ministers are not eligible to draw any allowances except house-rent allowance, conveyance allowance and travelling allowance.

STATEMENT II.

Statement showing the amount of allowances drawn by Ministers during 1953-54.

Serial number and name of the Ministers.	(1)	Period of office.	(2)	House-rent allowance.	(3)	Medical allow- ance.	(4)	Car allowance.	(5)	Any other allow- ances.	(6)	Number of days travelled.	(7)	Travelling allowance.	(8)	Daily allowance including mileage.	(9)	RS. A. P.
1 Sri C. Rajagopalachari ..		1st April 1953 to 31st March 1954.	Do.	3,000 0 0	..	..	..	3,000 0 0	..	..	..	61	871 5 0	580 14 0	..	..	..	..
2 " A. B. Shetty ..		Do.	Do.	Government quarters.	..	..	..	3,000 0 0	..	..	..	74	2,013 7 0	2,654 4 0	..	..	..	..
3 " M. Bhakthavatsalam ..		9th October 1953 to 31st March 1954.	Do.	1,177 7 0	..	..	..	1,177 7 0	..	..	..	54	885 0 0	1,709 15 0	..	..	..	..

STATEMENT IV.

Statement showing the amount of allowances drawn by the personal staff of the Ministers during 1953-54.

Serial number.	Name of the personal staff of the Minister.	Period of office.	Number of days travelled.	Travelling allowance.		Daily allowance including mileage.	
				(5)	(6)	RS. A. P.	RS. A. P.
1	Personal staff of Sri Rajagopalachari ..	1st April 1953 to 31st March 1954 ..	61	1,833 13 0	894 12 0		
2	Do. Sri A. B. Shetty ..	Do.	74	1,462 3 0	747 0 0		
3	Do. Sri M. Bakthavatsalam ..	9th October 1953 to 31st March 1954.	54	884 8 0	317 13 0		
4	Do. Sri C. Subramaniam ..	1st April 1953 to 31st March 1954..	87	2,007 5 0	536 10 0		
5	Do. Sri K. Venkataswami Naidu ..	Do.	100	1,687 0 0	1,101 12 0		
6	Do. Sri N. Ranga Reddi ..	1st April 1953 to 30th September 1953.	54	606 14 0	1,126 0 0		
7	Do. Dr. M. V. Krishna Rao ..	Do.	59½	1,600 12 0	456 11 0		
8	Do. Sri V. C. Palaniswami Gounder ..	1st April 1953 to 31st March 1954 ..	84	867 13 0	709 8 0		
9	Do. Dr. U. Krishna Rao ..	Do.	36	758 0 0	345 4 0		
10	Do. Dr. R. Nagan Gowda ..	1st April 1953 to 30th September 1953.	67	1,129 1 0	881 6 0		
11	Do. Sri N. Sankara Reddi ..	Do.	39	415 12 0	167 5 0		
12	Do. Sri M. A. Manickavelu Naicker ..	1st April 1953 to 31st March 1954..	80	1,353 10 6	564 0 0		
13	Do. Sri K. P. Kuttikrishna Nair ..	Do.	36	980 5 0	283 6 0		
14	Do. Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi.	Do.	58	451 4 0	401 8 6		
15	Do. Sri S. B. P. Pattabhirama Rao ..	1st April 1953 to 30th September 1953.	34	510 3 0	205 1 0		
16	Do. Sri D. Sanjeevayya ..	Do.	25	448 3 0	326 6 0		
17	Do. Sri K. Rajaram ..	9th October 1953 to 31st March 1954.	33½	956 0 0	217 2 0		
18	Do. Srimathi Jothi Venkataschellum ..	Do.	22	70 12 0	61 9 0		

[31st March 1955]

31st March 1955]

APPENDIX V.

[Vide answer to unstarred question No. 117 asked by Sri K. Aranganathan at the meeting of the Legislative Assembly held on 31st March 1955, page 809 supra.]

Statement.

		Men.	Women.	Total.
Secondary Grade ..	Senior Class ..	1,591	1,500	3,091
	Junior Class ..	1,548	1,330	2,878
Elementary Grade..	Senior Class ..	2,368	1,768	4,136
	Junior Class ..	2,566	1,896	4,462
Senior Basic Grade	Senior Class ..	761	247	1,008
	Junior Class ..	629	272	901
Junior Basic Grade	Senior Class ..	900	543	1,443
	Junior Class ..	778	544	1,322

STATEMENT II—cont.

Serial number and name of the Ministers.	Period of office.	House-rent allowance.	Medical allowance.	Car allowance.	Any other allowance.	Number of days travelled.	Travelling allowance.	Daily allowance including mileage.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)
4 Sri C. Subramaniam ..	1st April 1953 to 31st March 1954.	3,000 0 0	..	3,000 0 0	..	87	2,247 6 0	2,724 11 0
5 „ K. Venkataswami Naidu ..	Do.	3,000 0 0	..	3,000 0 0	..	100	1,274 4 0	3,653 8 0
6 „ N. Ranga Reddi ..	1st April to 30th September 1953.	Government quarters.	..	1,750 0 0	..	51	778 4 0	2,529 7 0
7 Dr. M. V. Krishna Rao ..	Do.	Do.	..	1,750 0 0	..	60½	2,406 4 0	2,443 9 0
8 Sri V. C. Palaniswami Gounder.	1st April 1953 to 31st March 1954.	Do.	..	3,000 0 0	..	84	941 12 0	2,648 4 0
9 Dr. U. Krishna Rao ..	Do.	3,000 0 0	..	3,000 0 0	..	48½	907 0 0	1,326 7 0
10 „ R. Nagan Gowda ..	1st April to 30th September 1953.	Government quarters.	..	1,750 0 0	..	67	1,233 10 0	3,302 2 0
11 Sri N. Sankara Reddi ..	Do.	1,750 0 0	..	1,750 0 0	..	47	802 6 0	1,808 0 0
12 „ M. A. Manickavelu Naicker.	1st April 1953 to 31st March 1954.	Government quarters.	..	3,000 0 0	..	89½	1,956 12 0	3,257 12 0
13 „ K. P. Kuttikrishnan Nair ..	Do.	Do.	..	3,000 0 0	..	26	1,142 15 6	1,423 11 0
14 Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi.	Do.	3,000 0 0	..	3,000 0 0	..	14	244 0 0	1,082 6 0
15 Sri S. B. P. Pattabhirama Rao.	1st April to 30th September 1953.	1,750 0 0	..	1,750 0 0	..	39	685 0 0	1,490 13 6
16 „ D. Sanjeevayya ..	Do.	1,750 0 0	..	1,750 0 0	..	25	450 12 0	2,297 5 0
17 „ K. Rajaram ..	9th October 1953 to 31st March 1954.	64 8 0	..	1,177 7 0	..	33½	802 0 0	1,749 0 0
18 Srimathi Jothi Venkatachellum.	Do.	1,177 7 0	..	1,177 7 0	..	22	91 6 0	693 6 0

Notes.—(1) According to section 10 of the Madras Payment of Salaries and Removal of Disqualifications Act, 1951, the Ministers are eligible for free medical treatment and free medical attendants at their residences. They are not eligible to draw any amount as medical allowance.

(2) The Ministers are not eligible to draw any allowances except house-rent allowance, conveyance allowance and travelling allowance.

STATEMENT III.

Statement showing the amount of allowances drawn by the personal staff of the Ministers during 1952-53.

Serial number.	Name of the personal staff of the Minister.	Period of office.	Number of days travelled.	Travelling allowance.	Daily allowance including mileage.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
1	Personal staff of Sri P. S. Kumaraswami Raja	1st April to 9th April 1952	..	..	..
2	Do. Sri H. Sitarama Reddi ..	Do.	..	..	..
3	Do. Sri A. B. Shetty ..	1st April 1952 to 31st March 1953	48	1,005 12 0	293 12 0
4	Do. Sri B. Parameswathan ..	1st April to 9th April 1952	..	..	..
5	Do. Sri C. Perumalswami Reddy ..	Do.	..	..	..
6	Do. Sri J. L. P. Roche Victoria ..	Do.	..	..	..
7	Do. Sri C. Rajagopalachari ..	10th April 1952 to 31st March 1953.	53	1,528 0 6	647 3 0
8	Do. Sri C. Subramaniam ..	Do.	83	2,072 0 0	553 9 0
9	Do. Sri K. Venkataswami Naidu ..	Do.	79	1,241 8 0	856 2 3
10	Do. Sri N. Ranga Reddi ..	Do.	71	1,229 2 0	1,235 1 0
11	Do. Dr. M. V. Krishna Rao ..	Do.	101	2,074 1 0	754 5 6
12	Do. Sri V. C. Palaniswami Gounder	Do.	82	1,311 12 0	462 7 0
13	Do. Dr. U. Krishna Rao ..	Do.	33	780 2 0	275 15 0
14	Do. Dr. R. Nagan Gowda ..	Do.	91	1,710 6 3	853 14 0
15	Do. Sri N. Sankara Reddi ..	Do.	84½	1,296 15 0	483 7 0
16	Do. Sri M. A. Manickavelu Naicker	Do.	58½	997 13 0	429 7 0
17	Do. Sri K. P. Kuttikrishnan Nair	Do.	38	736 4 0	195 7 0
18	Do. Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi.	Do.	48	307 13 0	222 10 0
19	Do. Sri S. B. P. Pattabhirama Rao	Do.	67	846 1 0	345 6 0
20	Do. Sri D. Sanjeevayya ..	Do.	94	1,246 6 0	827 3 0

STATEMENT IV.

Statement showing the amount of allowances drawn by the personal staff of the Ministers during 1953-54.

Serial number.	Name of the personal staff of the Minister.	Period of office.	Number of days travelled.	Travelling allowance.		Daily allowance including mileage.	
				(5)	(6)	(5)	(6)
				RS. A. P.	RS. A. P.	RS. A. P.	RS. A. P.
1	Personal staff of Sri Rajagopalachari ..	.. 1st April 1953 to 31st March 1954 ..	61	1,833 13 0	894 12 0		
2	Do. Sri A. B. Shetty ..	.. Do. ..	74	1,462 3 0	747 0 0		
3	Do. Sri M. Bakthavatsalam ..	.. 9th October 1953 to 31st March 1954.	54	884 8 0	317 13 0		
4	Do. Sri C. Subramaniam ..	.. 1st April 1953 to 31st March 1954..	87	2,007 5 0	536 10 0		
5	Do. Sri K. Venkataswami Naidu ..	.. Do. ..	100	1,687 0 0	1,101 12 0		
6	Do. Sri N. Ranga Reddi ..	.. 1st April 1953 to 30th September 1953.	54	606 14 0	1,126 0 0		
7	Do. Dr. M. V. Krishna Rao ..	.. Do. ..	59½	1,600 12 0	456 11 0		
8	Do. Sri V. C. Palaniswami Gounder ..	.. 1st April 1953 to 31st March 1954 ..	84	867 13 0	709 8 0		
9	Do. Dr. U. Krishna Rao ..	.. Do. ..	36	758 0 0	345 4 0		
10	Do. Dr. R. Nagan Gowda ..	.. 1st April 1953 to 30th September 1953.	67	1,129 1 0	881 6 0		
11	Do. Sri N. Sankara Reddi..	.. Do. ..	39	415 12 0	167 5 0		
12	Do. Sri M. A. Manickavelu Naicker ..	.. 1st April 1953 to 31st March 1954..	80	1,353 10 6	564 0 0		
13	Do. Sri K. P. Kuttikrishna Nair..	.. Do. ..	36	980 5 0	283 6 0		
14	Do. Raja Sri Shanmuga Rajeswara Sethupathi.	.. Do. ..	58	451 4 0	401 8 6		
15	Do. Sri S. B. P. Pattabhirama Rao ..	.. 1st April 1953 to 30th September 1953.	34	510 3 0	205 1 0		
16	Do. Sri D. Sanjeevayya ..	.. Do. ..	25	448 3 0	326 6 0		
17	Do. Sri K. Rajaram ..	.. 9th October 1953 to 31st March 1954.	33½	956 0 0	217 2 0		
18	Do. Srimathi Jothi Venkatachellum ..	.. Do. ..	22	70 12 0	61 9 0		

[31st March 1955]

31st March 1955]

APPENDIX V.

[Vide answer to unstarred question No. 117 asked by Sri K. Aranganathan at the meeting of the Legislative Assembly held on 31st March 1955, page 809 supra.]

Statement.

		Men.	Women.	Total.
Secondary Grade ..	Senior Class ..	1,591	1,500	3,091
	Junior Class ..	1,548	1,330	2,878
Elementary Grade..	Senior Class ..	2,368	1,768	4,136
	Junior Class ..	2,566	1,896	4,462
Senior Basic Grade	Senior Class ..	761	247	1,008
	Junior Class ..	629	272	901
Junior Basic Grade	Senior Class ..	900	543	1,443
	Junior Class ..	778	544	1,322

[31st March 1955]

APPENDIX VII.

[Vide answer to unstarred question No. 119 asked by Sri M. Dharmalingam at the meeting of the Legislative Assembly held on 31st March 1955, page 810 supra.]

Conditions under which lands are leased out for kumri cultivation in Mailapore and Vembadu Reserved Forests in Tiruvallur district:—

(i) The individuals should clear the area themselves and get the ground ready for cultivation before the end of June 1954.

(ii) The following species should be sown in prepared lines 9 inches deep and 4 feet wide and 22 feet apart espacement between the tree lines:—

- (1) Bombax malabaricum,
- (2) Acacia arabica,
- (3) Dalbergia Sissoo,
- (4) Cashew species,
- (5) Prosopis juliflora,

and any other species specified in writing by the District Forest Officer, Chingleput, from time to time. There should be at least one well-established plant of any of the species cited at every 11 feet along the tree lines.

(iii) The kumridar should erect a strong thorn fence on all sides of the plot and complete it immediately.

(iv) Castor will not be allowed to be raised as field crop as it overtops the tree lines and is very exacting on the soil.

(v) A security deposit of Rs. 5 per kumridar should be paid by each individual in the Post office at Tiruvallur for the due fulfilment of the conditions of the kumri lease, for which a letter to the Postmaster, Tiruvallur, with necessary index card and consent letter are enclosed for each individual.

(vi) Necessary annual permit for doing kumri cultivation will be issued on payment of the security deposit referred to above by each kumridar and on receipt of the savings bank preliminary receipt from them.

APPENDIX VIII.

[Vide answer to unstarred question No. 155 asked by Sri N. K. Palaniswami at the meeting of the Legislative Assembly held on 31st March 1955, page 829 supra.]

I. The constitution and the function of the Madras State Soil Conservation Board as reconstituted, are as follows:—

Constitution—

Chairman.

The Minister for Agriculture.

Members.

- 1 The Commissioner of Land Revenue.
- 2 The Chief Conservator of Forests.
- 3 The Director of Agriculture.

[31st March 1955]

- 4 The Special Chief Engineer, Public Works Department.
- 5 The Chief Engineer (Highways).
- 6 The Director of Animal Husbandry.
- 7 The Headquarters Deputy Director of Agriculture (Engineering).

He is the Secretary of the Board.

- 8 The State Silviculturist.
- 9 Sri D. C. Kothari, care of Kothari and Sons, Oriental Buildings, Armenian street, Madras.
- 10 Secretary to Government, Agriculture Department.

The Chief Engineer (Electricity) will be co-opted as a member when ever subjects pertaining to electricity come up for discussion.

Functions.—(i) To organize and co-ordinate local land utilization surveys;

(ii) to advise on the policy under which cultivated lands should be given up as such and put under protective regime (e.g.) where soil is being lost by river action, or erosion is being caused by cultivation on steep slopes;

(iii) (a) to advise on questions relating to the acquisition of privately owned waste lands for afforestation:

(b) to prepare a list showing the distribution of areas with reference to agricultural lands so as to facilitate measures taken up for afforestation;

(c) to study the effects of clearing and cultivation of catchment areas of important streams which feed power and irrigation projects;

(iv) to co-ordinate functioning of Regional Observation Plans which involve the participation of several departments;

(v) to scrutinize plans submitted by the Forest Department for the conservation of vital catchment areas;

(vi) to recommend to Government suitable legislative measures for sound hill-farming; and

(vii) to study and advise on the effect on the water-table caused by tapping underground water for irrigation purposes under the Grow More Food Schemes to prevent lowering of water-table.

Other particulars.—The headquarters of the Board is Madras and the Board will meet once in six months. The Chairman of the Board has however discretion to call for a meeting at any time earlier if he considers necessary.

II. Seven meetings of the State Soil Conservation Board have been held so far. The important recommendation made by the Board are as follows:—

(1) Legislation should be undertaken to prevent indiscriminate cutting of trees and for enforcement and maintenance of soil conservation measures on private lands especially in the steep hill slopes of Kodaikanal and the Nilgiris.

(2) Schemes for underground water-studies should be undertaken in this State. Soil conservation measures should be carried out on tank catchments to prevent silting.

[31st March 1955]

(3) Appropriate soil conservation measures should be taken up before assigning the lands to the settlers in the case of new colonization schemes or in rehabilitation programmes of irrigation works.

(4) Soil conservation measures in the Livestock Research Farms in the State should be undertaken and for this purpose short course of training to the farm staff should be given.

(5) A scheme for soil conservation research may be started at Nanjanad and also the land in the farm should be terraced so that it may serve as a demonstration centre.

(6) Barren hills outside the Reserve Forests and lands not suitable for cultivation should be contour-trenched and afforested.

(7) Publicity to soil conservation measures should be given through the "Madras Information" and also by distributing leaflets to ryots.

(8) Agricultural or other officers in charge of soil conservation schemes should inspect the adjoining Community Project areas and suggest soil conservation measures required for those areas.

(9) Recommended the survey of cultural waste lands to determine the lands really useful for cultivation.

APPENDIX IX.

[Vide answer to unstarred question No. 157 asked by Sri M. Dharmalingam at the meeting of the Legislative Assembly held on 31st March 1955, page 829 supra.]

NATIONAL EXTENSION SERVICE SCHEMES.

Progress of Physical achievements under various heads up to 31st December 1954.

Serial number and details of heads.	Details of work done in the National Extension Service Blocks set up in 1953-54.
1 Population	30,84,768
2 People's contribution (in '000 of Rs.)	1,417.5
Agriculture—	
3 Fertilizers distributed (maunds)	287,747
4 Seeds distributed (maunds)	12,741
5 Demonstration held (Nos.)	2,889
6 Area brought under fruits (acres)	2,514
7 Area brought under vegetables (acres)	6,140
Irrigation—	
8. Area commanded (acres)	2,358
Animal husbandry—	
9 Breeding and Artificial Insemination Centres started	58
10 Pedigree bulls supplied	210
11 Pedigree birds supplied	1,774
Public Health—	
12 Drains constructed (yards)	28,358
13 Drinking-water wells constructed	296
14 Drinking-water wells renovated	377

31st March 1955]

Serial number and details of heads.

Details of work done in the National Extension Service Blocks set up in 1953-54.

Education—

15 New Schools started	364
16 Schools converted into Basic Schools	106

Social Education—

17 Adult education centres started	606
18 Community Recreation centres started	527
19 Community entertainments organized	1,541

Communications—

20 Pucca roads constructed (miles)	109
21 Katcha roads constructed (miles)	300

APPENDIX X.

[Vide answer to unstarred question No. 176 asked by Sri M. Dharmalingam at the meeting of the Legislative Assembly held on 31st March 1955, page 837 supra.]

Method of recruitment.

Deputy Tahsildars Recruitment by transfer from the members of the Madras Secretariat Service or from the members of the Madras Ministerial Service employed in the Revenue department including the office of the Board of Revenue and the Revenue Settlement Parties.

Qualifications.

(a) No person shall be eligible—

- to have his name included in the list of approved candidates for appointment as Deputy Tahsildar if he has completed or will complete the age of 40 years on the first day of July of the year in which the report to the Board of Revenue about his fitness for such inclusion becomes due;
- for appointment as Deputy Tahsildar if he has completed the age of 43 years; and
- to have his name included in the lists of approved candidates for appointment as Tahsildars and Deputy Tahsildars, if he has not acquired the requisite qualifications for inclusion in such lists on the date on which the proposals for inclusion in such lists are due to the Board of Revenue from the Collector of the district concerned.

(b) No person shall be eligible for appointment to the class and category specified in column (1) of the Annexure unless he possesses the qualifications specified in the corresponding entry in column (2) thereof.

(A) Before the inclusion of his name in the list of approved candidates, the candidate—

(i) must have passed the following tests:—

- The Revenue Test, Parts I, II and III;
- The Criminal Judicial Test; and
- The Account Test for Subordinate Officers, Parts I and II.

[31st March 1955]

(ii) must have served for a period of not less than eight years [including service as Revenue Inspector prescribed in clause (iii) below] in a post not lower in rank than the category of a Lower Division Clerk, two years of which should have been in the post of an Upper Division Clerk; and

(iii) must have rendered satisfactory service for a period of not less than two years on duty as Revenue Inspector in charge of a firka and must have passed the examination in the maintenance of revenue records and registration:

Provided that a candidate who has, with reference to the instruction, contained in G.O. No. 2206, Revenue, dated the 7th November 1944, rendered satisfactory service for not less than one year on duty as Revenue Inspector in charge of a firka prior to the 1st April 1948 need not serve as Revenue Inspector again to complete two years referred to in clause (iii) above:

Provided further that a candidate who has, after undergoing Survey Training, discharged the duties of a Firka Supply Officer or a Special Revenue Inspector or both shall be entitled to count his service in each such post for a period not exceeding six months, towards duty as a Revenue Inspector in charge of a firka:

Provided also that a candidate who has, after undergoing Survey Training discharged the duties of a Revenue Inspector in a Settlement Party, doing field work including classification of Soil and Irrigation sources, and miscellaneous enquiries under the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, or of an Estate Revenue Inspector shall be entitled to count his service in such post towards duty as Revenue Inspector in charge of a firka:

Provided also that clauses (ii) and (iii) of the qualifications prescribed above for appointment to category 2 (Deputy Tahsildar) shall not apply to a member of the Madras Ministerial Service who has been recruited to that service as a probationary Revenue Inspector:

Provided also that it shall not be necessary for any person who has completed the period of two years' duty as Revenue Inspector on or before the 23rd August 1946 to pass the examination in the maintenance of revenue records and registration referred to in clause (ii).

(B) If the candidate is a member of the Madras Secretariat Service or a member of the Madras Ministerial Service employed in the office of the Board of Revenue, he must, in addition to the qualifications specified in (A), have satisfactorily completed probation, if any, in the post of Upper Division Clerk.

(C) The possession of a degree in Law of the Madras University or a Pleaders' Certificate in the First Grade in addition to the qualifications specified in items (A) and (B) shall be regarded as a qualification entitled to special weight.

(D) No person who on the 19th June 1931 was a member of the Madras Ministerial Service and did not possess the qualifications prescribed for the post held by him on the said date shall be eligible

[31st March 1955]

for appointment as Deputy Tahsildar unless a specific order of exemption was passed in his case by a competent authority before the said date enabling him to hold a post of Deputy Tahsildar or unless he had, at any time subsequent to that date, acquired the minimum general educational qualification necessary at that time for appointment to the Madras Ministerial Service.

Explanation (i).—A candidate shall be deemed to have passed—

(1) the Account Test for Subordinate Officers, Parts I and II, if he has passed the old Account Test, Higher or Lower Grade, or the General Account Test, and

(2) the Criminal Judicial Test, if he has passed—

A. (i) the Pleaders' Examination, First or Second Grade, or

(ii) (a) a degree in law of the Madras University; and

(b) the examination in the Code of Criminal Procedure, 1898, as prescribed for the Criminal Judicial Test, Lower Grade, or for the new Criminal Judicial Test or Part II (Criminal) of the Apprentices Examination held by the High Court at Madras or of the Examination in the Law of Practice and Procedure held by the Bar Council, Madras; or

(iii) the LL.B. degree examination of the University of Bombay or of the Benares Hindu University; and

B. the examination in the paper on Medical Jurisprudence, as prescribed for the Criminal Judicial Test.

Explanation (ii).—A Settlement Inspector who does purely office work is not entitled to count such service towards duty as a Revenue Inspector in charge of a firka.

APPENDIX VI.

[Vide answer to unstarred question No. 118 asked by Sri K. Aranganathan at the meeting of the Legislative Assembly held on 31st March 1955, page 810 supra].

Statement showing the extent of Kumri cultivation during 1953-54 and the Revenue derived from it.

Name of Division.	Extent of kumri cultivation (in acres).		Revenue derived.		Extent of improvement to forests on account of this system.	
	1953-54.	1954-55.	1953-54.	1954-55.	1953-54.	1954-55.
Ootacamund Circle—						
Palghat Division	70-50	36-60	..	..	..	The area was planted with fuel and timber species.
Tellicherry Division	79-00	187-50	1,428 15 11	1,963 2 6	No visible improvements to forests on account of this system.	
Nilambur Division	250-00	270-00	10,014 3 1	6,179 12 3	The Department saves the expenditure on the first weeding in the plantation.	
Wynnad Division	722-22	915-58	4,801 4 4	7,420 13 3	The extent of improvement to forests on account of this system is practically nil. The depot saves the cost of weeding just after the harvest of kumri crop which is being done by the Kumridars.	
South Kanara Division	90-00	216-00	..	..	Do.	
Total	1,212-22	1,625-98	16,244 7 4	15,563 12 0		
Coimbatore Circle—						
Coimbatore South Division	58-00	147-25	300 0 0	826 0 0	Low grade fuel species have been replaced with useful and more valuable species.	
Madurai West Division	4-00	77-50	..	298 0 0	Area leased very recently.	
Kollegal Division	11-19	..	..	..	Planting was done only in rest house compound.	

[31st March 1955]

31st March 1955]

Tirumalveli Division	35-00	75-00	..	..	Teak plantation raised over the area.
Coimbatore North Division	800-60	..	..	..	Improvement can be seen after some years.
Madurai East Division	..	61-00	..	..	Do.
Total	908-79	360-78	300 0 0	1,124 0 0	
Salem Circle—					
Vellore East Division	30-00	73-00	..	..	50 acres have been under afforestation.
Vellore West Division	186-00	..	..	..	No improvement to forest noticed.
Salem North Division	165-00	45-00	..	..	Too early to say the result.
Salem South Division	911-00	104-00	..	..	Improvement will have to be watched.
Tiruchirappalli Division	132-00	21-00	25 0 0	37 0 0	41 acres have been afforested.
Chingleput Division	178-00	473-00	..	..	170 acres have been successfully afforested. Result of 1954-55 has to be watched.
Total	1,602-00	716-00	25 0 0	37 0 0	

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Friday, 1st April 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Repatriation of Anantapur Engineering College students.

* 1805 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received any communication from the Syndicate of the University of Madras regarding the repatriation of the students of this State, now studying in the Anantapur Engineering College; and

(b) if so, the nature of the communication?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) Yes, Sir.

“(b) The letter referred to gives the views of the Syndicate on the general question and also seeks the views of the Government after considering the matter in all its aspects.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“சென்டிக்கேட் கொடுத்திருக்கக் கூடிய அபிப்பிராயம் என்னவென்று எல்லாவற்றையும் சொல்லாவிட்டாலும் கூட அந்த மாணவர்களை நமது ராஜ்யத்திற்கு மாற்றுவதைப்பற்றி திட்டவாட்டமாக அவர்கள் கொடுத்திருக்கக்கூடிய அபிப்பிராயம் என்னவென்று அறிய விரும்புகிறேன்?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I have pointed out certain difficulties, Sir, and they want to have the further opinion of the Government after considering all these difficulties.”

DR. K. B. MENON :—“Sir, since talks of repatriation of students or otherwise from one State to another are not conducive to the creation of goodwill between the two States and not also conducive to the stability of the Union, even if orders have been passed, will not the Government interfere and see that those orders are not carried out, as talks of goodwill are being carried on between the two Governments especially when the same party is in power in both the States?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“No orders have yet been passed. The matter is under consideration. As a matter of fact, this is one of the aspects which the Syndicate has pointed out to the Government.”

[1st April 1955]

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, apart from the difficulties expressed by the Syndicate of the University of Madras, what is the attitude which the Government of Madras have taken so far as the repatriation of students from Anantapur to our State is concerned? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I have already made a statement with regard to the attitude of the Government. Now, the Syndicate has addressed us further to consider the matter, pointing out various difficulties. They have to be considered and a reply will have to be sent.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ இது சாதாரணமாக ஒரு ராஜ்யத்திலிருந்து இன்னொரு ராஜ்யத்திற்கு மாற்றுவது என்பது இல்லை. இது ஒரு பிரத்யேக சூழ்நிலையில் ஏற்பட்டது. ஒரு ராஜ்யமாக இருந்தது இரண்டு ராஜ்யமாக பிரிந்ததினால் ஏற்பட்டுள்ள சிக்கலான சூழ்நிலையில் அந்த ராஜ்யத்திலுள்ள மாணவர்கள் நம் ராஜ்ய கல்லூரிக்கே மாற்றப்படவேண்டுமென்று விரும்பினால், அந்தப் பிரச்சினையை சர்க்கார் கவனித்து உடனடியாக அவர்களை மாற்றுவதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ இது ஒரு முக்கியமான பிரச்சினையானதால்தான், மேலும் அவர்கள் கூறிய காரணங்களை எல்லாம் கருத்தில்கொண்டுதான் இதைப் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொண்டோம். வேறு காரணங்களாக இருந்தால் இது பரிசீலனைக்கே வந்திருக்காது. இவ்விஷயத்தில் முடிவு செய்வதற்கு முன் எல்லா விஷயங்களை ஆழ்ந்து பரிசீலனை செய்த பிறகே முடிவு எடுக்கப்படும்.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ சர்க்காருக்கு இது சம்பந்தமாக சிண்டிகேட் சில அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவித்திருப்பதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் என்னென்ன அபிப்பிராயங்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள், அவற்றின்மேல் சர்க்கார் என்ன புதில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் கனம் மந்திரி அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ அதுபற்றிய பூரா விவரங்களையும் வெளியில் சொல்லுவது நல்லதல்ல என்று நான் நினைக்கிறேன். சிண்டிகேட் சர்க்காருக்குத் தெரிவித்திருக்கும் அபிப்பிராயங்களை சர்க்கார் நன்கு பரிசீலித்து, சிண்டிகேட்டுடன் கலந்து கொண்டே கடைசியில் முடிவு எடுக்கும். அந்த முடிவும் பிறகு வெளியிடப்படும்.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, is the Hon. Minister aware of the fact that the students in question do not harbour any ill-will towards the Andhra Government? But, at the same time, they are subjected to all kinds of linguistic trouble. That is the reason which prompts them to come to the Madras State. Under those circumstances, considering the extreme difficulty in which the students are placed, will the Government take a very lenient attitude in this matter and try to overcome all the technical difficulties, if any, expressed by the Syndicate and see that they are transferred under any circumstance? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, technical difficulties do not stand in the way. Only practical considerations students is one of the aspects to be considered and there are other aspects also which have to be considered.”

[1st April 1955]

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ May I know, Sir, whether any of the students of the Andhra State are studying in any of the colleges of this State? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, many of them are studying here.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ அந்த ராஜ்யத்திலுள்ள இன்ஜினியரிங் காலேஜில் நம் ராஜ்ய மாணவர்கள் சேரும்போது ஆந்திர மாகாணம் பிரியுமென்றே யாரும் நினைக்கவில்லை. ஆனால் ஆந்திர மாகாணம் பிரிந்த பிற்பாடு, அந்த ராஜ்யத்தில் ஏற்பட்டுள்ள புதிய சூழ்நிலையாலும், சர்க்காருடைய வெறுப்பு மனப்பான்மையாலும் அந்த ராஜ்யத்திலுள்ள நம் மாணவர்கள் மிகவும் அவதிப்படுகிறார்கள். சர்க்காருடைய விரோத மனப்பான்மை அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்கே மிகப் பெரிய பாதகமாக இருக்குமோ என்று பயந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் இவ்விஷயத்தில் காலதாமதம் செய்யாமல் மறுபடியும் வருகிற ஆண்டில் பள்ளிக்கூடம் திறப்பதற்கு முன்னேயே அவர்களை நம் ராஜ்ய இன்ஜினியரிங் கல்லூரிக்கு மாற்றுவதற்கு சிண்டிகேட்டுடன் கலந்து இறுதியான முடிவை அரசாங்கம் எடுப்பார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ ஆந்திர சர்க்கார் இந்த மாணவர்களிடையே விரோத மனப்பான்மையோடு இருக்கிறார்கள் என்பதை ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. சர்க்காரைப் பொறுத்தவரையில் விரோத மனப்பான்மையே கிடையாது. அங்கு இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையைக்கொண்டு மாணவர்கள் புகார் கூறுகிறார்கள். அவர்கள் கூறுவதையும், இதர விஷயங்களையும் கலந்துகொண்டு, நம்முடைய தேசத்திற்கும், நம் இரு ராஜ்யங்களுடைய நல்லுறவுக்கும் ஏற்ற வகையில் ஒரு முடிவு செய்யப்படும். அந்த மாணவர்களுடைய மனப்பான்மையை வைத்துக்கொண்டு மாத்திரம் இவ்விஷயத்தில் எவ்வித முடிவும் எடுக்க முடியாது.”

Court of Enquiry for hotel workers.

* 1806 Q.—**SRI K. P. GOPALAN** : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state whether it is a fact that the Government propose to appoint a Court of Enquiry to go into the conditions of hotel workers in this State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ No, Sir.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Sir, are the Government aware that there is no security of service as far as the hotel workers are concerned in this State and no minimum wages have been fixed? They get a monthly wage of even Rs. 4. The Shops and Establishments Act is not applicable to the hotel workers. In view of all these facts, will the Hon. the Minister be pleased to constitute a Court of Enquiry to go into the conditions of the hotel workers in this State and make a report to the Government? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ Sir, constituting a Court of Enquiry will not meet the situation. The Hotel Workers' Union has presented a memorandum to the Government explaining their difficulties and that is under examination by the Government for taking proper action.”

Loans to Handloom Co-operative Societies in Coimbatore district.

* 1763 Q.—**SRI T. S. ARDHANARI** : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the loan from the Cess Fund towards capital expenditure to an extent of Rs. 80 per loom and

[1st April 1955]

Pennadam Police Station in Vridhachalam taluk as breach of the peace was apprehended in Pennadam and the surrounding villages owing to Kisan trouble in Pennadam. The Armed Reserve Party was withdrawn to District Headquarters on the 24th November 1954, when the situation improved and became peaceful."

SRI M. KATTIMUTHU :—" விவசாயிகள் கூலி கேட்பால் அதற்குக் கிசான் தகராறு என்று தான் அர்த்தமா ? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" விவசாயிகள் கூலி கேட்டுத் தினால் ஏற்பட்ட தகராறு அல்ல. கிசான் தகராறு என்று சொல்லிக்கொண்டு அதற்காக வேறு குற்றங்கள் ஏற்பட்டன. அதைப் பற்றி கோர்ட்டில் கேஸ் தாக்கலாகியிருப்பதனால் பூரா விவரமும் சொல்லமுடியாமலிருப்பதற்கு நான் வருந்துகிறேன்."

SRI M. KATTIMUTHU :—" உண்மை ஒருபுறமிருக்க கீழ்தர அதிகாரிகள் சொல்வதை சரியென்று சர்க்கார் ஒப்புக்கொள்ளுவது முறையாகுமா ? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" கீழ்தர அதிகாரிகள் சொல்வதை சர்க்கார் அப்படியே ஒப்புக்கொண்டுவிடுகிறார்கள் என்று சொல்வது சரியல்ல. இந்த விஷயம் கோர்ட்டில் விசாரணையில் இருப்பதால் கோர்ட்டு முடிவுக்கு வரும்வரையில் சர்க்கார் எதுவும் செய்வதற்கில்லை. கோர்ட்டு முடிவு தெரிந்த பிறகு தான் சர்க்கார் இதில் ஒரு முடிவுக்கு வரமுடியும்."

Local Fund Hospital, Sirkali.

* 1765 Q.—**SRI A. RAMASWAMI TEVAR** (on behalf of Sri C. Muthiah) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state the action taken on the representation pending with the Government from 1952 from the Panchayat Board of Sirkali and the general public, for the transfer of the Local Fund Hospital at Sirkali to Government management?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" No representation in the matter is pending from 1952 with the Government. The Director of Medical Services had recommended the provincialisation of the Local Fund Hospital, Sirkali, in connection with the Part II scheme proposals for 1953-54 and 1954-55; but the recommendation was not approved."

SRI S. THINAKARASAMI THEVAR :—" May I know from the Hon. Minister what procedure is adopted in the matter of transfer of Local Fund Hospital to Government management? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" The taluk headquarters hospitals in those districts where the Boards have deficit budgets are given preference in being transferred to Government management."

1st April 1955]

(c) when the Government propose to extend the scheme to other taluks of the district?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) An expenditure of Rs. 6,38,941 has been incurred up to 31st December 1954.

(b) Necessary steps have been taken for maximising agricultural production by such means as the supply of improved seeds, implements, fertilisers, etc., 70,416 maunds of fertilisers and 7,752 maunds of seeds were distributed. One thousand one hundred and forty-four demonstrations were held. Eight breeding and artificial insemination centres were started and 21 pedigree bulls and 64 pedigree birds were supplied to ryots. Eighty-eight yards of drains and 134 drinking water wells were constructed. Thirty-two new schools and 23 adult education centres were started. Twenty-five miles of katcha roads were formed.

" (c) The entire district will be covered before the end of the Second Five-Year Plan."

Recruitment of Harijans as Police constables.

* 1767 Q.—**SRI R. S. ARUMUGAM** : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received a copy of any resolution passed by the District Harijan Welfare Committee, Tirunelveli, recommending that the minimum educational qualification may be waived in case of Harijans from Form III to V Standard for the purpose of Recruitment to certain posts in the police department to which that qualification has been prescribed; and

(b) if so, what action has been taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) Yes, Sir.

" (b) As it was possible to obtain recruits from among Harijans as Police Constables with the standards of educational qualification in force, the Government did not consider it necessary to lower the minimum general educational qualification for enlistment of Harijans, as the efficiency of the constabulary would be adversely affected in the years to come."

SRI R. S. ARUMUGAM :—" நல்ல திடகாத்திரமும் ஓரளவு குறைந்த கல்லியும் போலீஸ் கான்ஸ்டேபிள்கள் உத்தியோகத்திற்குப் போதுமானதென்பதாலும், தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் நலனில் இந்த சர்க்கார் நல்ல அக்கறை காட்டி வருகிறது என்பதாலும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் போலீஸ் உத்தியோகத்தில் அதிகமான பேர் சேரவேண்டுமென்று விரும்புகிறபடியாலும் சர்க்கார் மீண்டும் பரிசீலனை செய்து ஐந்தாம் வகுப்பு வரை தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் படித்திருந்தால் போலீஸ் கான்ஸ்டேபிள் உத்தியோகத்திற்குப் போதும் என்று நிர்ணயிக்க முன்வருவார்களா ? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" தாழ்த்தப்பட்ட மக்களையும் உத்தியோகங்களுக்குத் தகுதியுள்ளவர்களாக்குவதுதான் சர்க்காருடைய நோக்கம். தகுதியில்லாதவர்களை போலீஸ் படையில் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்றால் போலீஸ் படையின் உபயோகத்தையே பாதிக்கக்கூடியதாக இருக்கும்."

[1st April 1955]

subsidy towards establishment charges to an extent of Rs. 50 for a Society having more than 50 looms and Rs. 100 per month for a Society having more than 100 looms are given to the newly started handloom co-operative societies in the Coimbatore district;

(b) whether these facilities are given to Periamelapalayam Jamakkala Handloom Weavers' Co-operative Society in the Erode Circle of the Coimbatore district; and

(c) whether any rebate is allowed to the purchases of handloom cotton fabric carpets?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) The Coimbatore Co-operative Central Bank has so far been allotted Rs. 1,30,500 from the Cess Fund for providing working capital loans to the new and existing Weavers' Co-operative Societies in Coimbatore and Erode Circles which work the Cess Fund Scheme at the rate of Rs. 80 per loom. As regards payment of subsidy towards the running expenses of the Weavers' Co-operative Societies, the Government of India have been addressed for allotment of funds for disbursement.

" (b) During 1954 a sum of Rs. 700 was sanctioned to the Periamelapalayam Carpet Weavers' Co-operative Society towards working capital. Further assistance from Cess Fund to the Society has been stopped, pending a decision of the Government of India, on the question whether carpet weaving societies will be eligible for Cess Fund assistance.

" (c) No rebate is allowed on the purchases of cotton carpets."

SRI T. S. ARDHANARI :—" செஸ் பண்டில் புதிய கைத்தறி கூட்டுறவு சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இரண்டு வருஷங்கள் ஆகிவிட்டன. ஒவ்வொரு தறிக்கும் 80 ரூபாய் மூலதனம் செஸ் பண்டு நிதியிலிருந்து கொடுக்கப்படுவதென்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் கோயமுத்தூர் ஜில்லாவிலே பெரியமேலப்பாளையம் சொசைட்டியிலுள்ள தறிகளுக்கு இந்த மூலதனம் கொடுக்கப்படவில்லை என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அப்படி என்றால் ஏன் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" பெரியமேலப்பாளையத்தில் சாதாரண துணிகள் நெய்யப்படுவதில்லை. ஜமக்காளங்கள் தான் நெய்யப்பட்டு வருகின்றன. பெரியமேலப்பாளையம் சொசைட்டிக்கு ரூ. 700 சர்க்கார் கொடுத்திருக்கிறதென்று முன்னமே சொன்னேன். அதற்கு மேல் கொடுப்பதற்கு சாதாரண துணிகளுக்கு ரிபேட் கொடுப்பதுபோல் இதற்கும் கொடுக்க முடியாது என்பதால் இதைப்பற்றி மத்திய அரசாங்கம் தான் முடிவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஆதலால் இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரின் முடிவு தெரிந்ததும் இதை கவனிக்கப்படும்."

SRI K. V. RAMASWAMI :—" கைத்தறியினால் நெய்யப்படுகிற ஜமக்காள விற்பனைக்கும் ரிபேட் கொடுப்பதைப்பற்றி சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்குமா? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" பருத்தி நூலினால் நெய்யப்படும் ஜமக்காள விற்பனைக்கு ரிபேட் கொடுக்கப்படுவதில்லை."

1st April 1955]

SRI S. RAMALINGAM :—" கைத்தறியினால் நெய்யப்படும் துணிகளின் விற்பனைக்கு சர்க்கார் இரண்டரை ரிபேட் கொடுத்து கைத்தறி வேலை செய்யும் தொழிலாளிகளின் வாழ்க்கையை புனரமைப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதேபோல கைத்தறியினால் நெய்யப்படும் ஜமக்காளங்களுக்கும் செஸ் நிதியிலிருந்து வசதி செய்து கொடுத்தால் அவர்களுக்கும் உதவியாக இருக்கும். கைத்தறியின் மூலம் நூல்புடை நெய்பவர்களுக்கும் ஜமக்காளம் நெய்பவர்களுக்கும் அதிக வித்தியாசம் இருக்கமுடியாது. கைத்தறியின் மூலம் ஜமக்காளம் நெய்பவர்களின் வாழ்க்கையையும் புனரமைப்பதற்கு செஸ் நிதியிலிருந்து பணம் ஒதுக்க மத்திய சர்க்காருக்கு ராஜ்ய சர்க்கார் சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்களா? அப்படி சிபாரிசு செய்திருந்தால் தாமதமின்றி இந்தத் தொழிலாளிகளுக்கும் உதவி கிடைப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுப்பார்களா? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" அதே அபிப்பிராயத்துடன் தான் மத்திய சர்க்கார் அங்கீகாரத்தை இந்த அரசாங்கம் கோரியிருக்கிறது என்று நான் முன்பே சொன்னேன்."

SRI B. K. NALLASWAMI :—" ஜமக்காளக் கூட்டுறவு சங்கங்கள் ஒன்றிரண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தும் போதிய பண வசதி இல்லாததினால் சரியாக நடப்பது இல்லை. நம் ராஜ்யத்தில் பத்தாயிரம் ஜமக்காளம் நெய்யும் தறிகள் இருக்கின்றன. அவைகளில் சுமார் ஆறாயிரம் ஜமக்காளத் தறிகள் பவானி தாலுகாவில் மட்டும் இருக்கின்றன. அவற்றில் சுமார் 100 தறிகள் மட்டும் கூட்டுறவு சங்கத்தைச் சேர்ந்திருக்கின்றன. ஆகையால் இன்னும் அதிகமான தறிகளை கூட்டுறவு சங்கத்தின் கீழ் சேர்த்துக்கொள்வதற்கு பண உதவி செய்ய சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளுவார்களா? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" ஜமக்காளக் கைத் தொழிலுக்கு பவானி பேர்போனது என்பது எனக்குத் தெரியும். மத்திய சர்க்காரின் அங்கீகாரம் கிடைத்த பிறகு எவ்வளவு தூரம் இந்தத் தொழிலின் அபிவிருத்திக்கு உதவி செய்யவேண்டுமோ அவ்வளவும் செய்யலாம்."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" ஜமக்காளம் நெய்வதும் கைத்தறியின் மூலமாகத்தான். கைத்தறித் தொழிலுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் 'செஸ்' நிதி ஏற்படுத்தப்பட்டது. அப்படியிருக்கும்போது ஜமக்காளம் நெய்யக்கூடியவர்களுக்கு செஸ் நிதியிலிருந்து உதவி அளிக்கக்கூடியவகையில் மத்திய சர்க்காருக்கு நம்முடைய சர்க்கார் சிபாரிசு செய்திருக்கிறதா? முக்கியமாகத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டிய தென்னவென்றால் ஜமக்காளம் கைத்தறி தானா இல்லையா என்ற சந்தேகம் முதலில் நம்முடைய சர்க்காருக்கு எழுந்ததா அல்லது மத்திய சர்க்காருக்கு எழுந்ததா என்று அறிய விரும்புகிறேன்."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" சற்று முன்பு கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ராமலிங்கம் அவர்களுடைய கேள்விக்குப் பதில் சொன்னேன். அதே அபிப்பிராயத்தைத்தான் இந்த அரசாங்கம் முன்னிருந்தே சொல்லிவருகிறது. ஆகவே, திருப்பித் திருப்பி கேட்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. செஸ் நிதியை மத்திய சர்க்கார் நிர்வகிக்கிறது. அவர்களுடைய அங்கீகாரத்தைப்பெற்றுத்தான் எந்தத் திட்டத்தையும் நிறைவேற்றியாகவேண்டும். அதற்கு அங்கீகாரம் வேண்டியிருக்கிறது. அதைக் கோரியிருக்கிறோம்."

Posting of Reserve Police at Pennadam.

* 1764 Q.—**SRI M. KATTIMUTHU :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the reasons for sending Reserve Police to the Pennadam, Eraiyur, Kothattai and Hariheri villages of Vridhachalam taluk on the 17th November 1954?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" On the 17th November 1954, two sections of the Armed Reserve were sent to the

[1st April 1955]

the Registrar issued any invitation, or any notice, or any intimation to the societies concerned, that is, the Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies in Malabar? As a matter of fact, I as the then president of the Producers'-cum-Consumers' Co-operative Society of Perunthalamanna have not received any intimation, notice or invitation from the Registrar of Co-operative Societies. In such circumstances, is it proper on the part of the Head of the Department to take the initiative in holding a conference like this and in inviting a certain section of the people alone, leaving others, without even showing the ordinary courtesy of intimating to the other societies about holding of such a conference?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, the conference was convened by the President of the Malabar District Co-operative Bank: the Registrar of Co-operative Societies only attended that conference and representatives of 39 societies were invited by the president to this conference."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, the Hon. Minister was pleased to state that representatives of 39 societies were invited by the President of the Bank. May I know why that President invited the representatives of 39 societies alone when there are about 100 societies? May I also know from the Hon. Minister whether any outsiders other than the representatives of the so-called societies were invited, if so, who were they; whether any M.L.As. of the district were invited and if so, why to the other M.L.As. of the district that invitation was not extended?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, among the legislators, Dr. Menon and Mr. Kurup who have been interesting themselves in this matter and asking interpellations now and then were invited. All these questions may be addressed to the President of the Co-operative Bank and not to the Government."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" On a point of order, Sir. Mr. Speaker, Sir, I understand that members of this House, that is M.L.As. have no authority or jurisdiction to send interpellations to elicit answers from the President of the Bank concerned. We are at liberty to put questions through you, Mr. Speaker, to the Hon. Ministers and get the necessary information on the Administration of the State. May I know how we can put interpellations to the President of the Bank and get all this information? I therefore request you, Sir, kindly to direct the Hon. Ministers concerned to furnish us the necessary particulars regarding the administrative matters of our State. Mr. Speaker, Sir, the answer of the Hon. Minister directing me to put questions to the President of the Co-operative Bank, I submit, is not in order."

MR. SPEAKER :—" How can I direct?"

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, are we to understand from the answers given by the Hon. Minister that because the conversion of these societies into other institutions is going on, the

[1st April 1955]

intention of the Government is to defer a decision on those recommendations till all those societies are converted and when the matter becomes unnecessary?"

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" No, Sir. I have already stated that the recommendations of this committee are under consideration."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" On a point of order, Sir . . ."

SRI K. KUNHI MOHAMAD SHAFEE :—" On a point of order, Sir."

MR. SPEAKER :—" Let me hear Mr. Shafee. He rises to a point of order . . ."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Is it a point of order against my point of order?"

MR. SPEAKER :—" Let me hear Mr. Shafee. I shall call the hon. Member afterwards."

SRI K. KUNHI MOHAMAD SHAFEE :—" Sir, the Hon. Minister was stating in his replies that some one or two M.L.As. of Malabar district were particularly interested in the working of the Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies and therefore they were invited; as the President of a Society in the district and as an M.L.A. of the district I think I have a right to know whether such a conference as was held was called for by the Registrar of Co-operative Societies and if not, is it relevant to reply to a question which states that 'at the instance of the Registrar of Co-operative Societies, such a conference was held, etc.,' by the Hon. Minister? Is it proper and in order to reply to such a question?"

MR. SPEAKER :—" The Speaker has nothing to do with the method of answer. I cannot give any direction to the Ministers that they should answer in such and such a way. The Speaker cannot interfere in all these things. If the hon. Member is not satisfied with the replies of the Ministers, he has his own weapon and I have been saying that often."

SRI K. KUNHI MOHAMAD SHAFEE :—" Sir, the question is about the holding of the conference by the head of the department in the State. When the question clearly states that the conference was held at the instance of the Head of the Department and when it is not a fact, is it proper and in order to reply to such a question for the Hon. Minister holding the portfolio?"

MR. SPEAKER :—" It is not a point of order. I have been telling this House that the Chair has nothing to do with the method of answer. He is concerned only with the conduct of business of the House only."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" It is not about the method of answer that I intended to raise, Sir. Hon. Ministers are at perfect liberty to give unsatisfactory answers and the Speaker

[1st April 1955]

SRI S. R. ARUMUGAM :—“மூன்றாம் படிவம் வரை படித்திருந்தால் தான் போலீஸ் கான்ஸ்டேபிள் உத்தியோகத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுவார்கள் என்று இருக்கிறது. தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் மூன்றாம் படிவம் படித்து முடித்தவுடனே ஹையர் கிரேட் பாஸ் செய்து பின்னர் செகண்டரி கிரேட் பயிற்சி பெற்று உபாத்தியாயர் வேலைக்குப் போய்விட நினைக்கிறார்கள். ஏனென்றால் போலீஸ் கான்ஸ்டேபிளுக்குக் கிடைக்கும் சம்பளத்தைவிட செகண்டரி கிரேட் பயிற்சி பெற்ற உபாத்தியாயருக்கு அதிகச் சம்பளம் கிடைக்கிறது. அதனால் அதிகமான ஹரிஜனங்கள் போலீஸ் இலாகாவில் உத்தியோகத்திற்குப் போகமுடிவதில்லை. போலீஸ் இலாகாவில் அதிகமான ஹரிஜனங்கள் வேலையில் இருந்தால் ஹரிஜனங்களுக்கு அதிகமான பாதுகாப்பு கிடைக்க வசதி ஏற்படும். ஆகவே, இது விஷயத்தில் மேலும் புனராலோசனை செய்து இன்னும் சற்று கம்பியான படிப்பு இருந்தாலும் அவர்களை போலீஸ் இலாகாவில் உத்தியோகத்திற்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கு சர்க்கார் யோசனை செய்வார்களா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“படித்த ஹரிஜனங்கள் வேறு உத்தியோகங்களுக்கு போக விரும்பினால் அதற்கு சர்க்கார் தடையாக இருக்க முடியாது. தகுதியில்லாதவர்களை போலீஸ் இலாகாவில் சேர்த்துக்கொள்வதினால் போலீஸாரின் தரம் குறைந்துவிடும். போலீஸார்கள் திறமையுள்ளவர்களாகவும் தகுதியுள்ளவர்களாகவும் இருக்கவேண்டும். தகுதிக் குறைவானவர்களை போலீஸ் இலாகாவில் சேர்த்துக்கொள்வதின் மூலம் போலீஸ் படையின் தரமே குறைந்துவிடும். அப்படிச் செய்வது சரியல்ல.”

SRI S. ARUMUGAM :—“கிராமங்களில் வசிக்கும் ஹரிஜனங்கள் படிப்பதற்கு வசதியற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். படித்தவர்கள் கிராமங்களில் அதிகமாகக் கிடையாது. கிராமங்களில் வசிக்கும் ஹரிஜனங்கள் விஷயத்திலாவது, அவர்கள் 6-வது வகுப்பு படித்திருந்தால் அவர்களை போலீஸ் கான்ஸ்டேபிள் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்வதை சர்க்கார் யோசனை செய்வார்களா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“As it was possible to obtain recruits from among Harijans as Police Constables with the standard of educational qualification in force, the Government did not consider it necessary to lower the minimum general educational qualification . . . என்று நான் முதலிலேயே பதில் சொல்லி இருக்கிறேன். அதாவது இப்பொழுது நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கும் தகுதியை வைத்துக்கொண்டே வேண்டிய அளவு ஹரிஜனங்கள் போலீஸ் படையிலே சேருகிறார்கள், ஆகையால் ஹரிஜனங்களுடைய விஷயத்திலும் தகுதியைக் குறைக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நான் பதில் சொல்லி இருக்கிறேன்.”

SRI S. DAIVASIGAMONEY :—“Sir, it would be very desirable if men with character and education are appointed as Police Constables or to any responsible post for that matter; when we have got a number of persons, well-qualified educationally as well as with character and conduct, will the Government see that only such persons are appointed and that no preference is given to any caste, creed or colour?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, we have laid down certain qualifications for recruitment to the Police Service and there is reservation in respect of Harijans and backward class communities because we have to give some preference to them.”

[1st April 1955]

With the qualifications that are prescribed, as I have already said, even amongst Harijans, there are qualified persons available and there is no necessity to lower the standards.”

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY :—“இப்போது உத்தியோகத்திலுள்ள போலீஸ் ஹரிஜன உத்தியோகஸ்தர்களை வெவ்வேறுபட்டதற்கு மாற்றும்போது அவர்களுடைய ஜாதிகளைக் குறித்து அனுப்பிவிடுகிறார்கள் என்பதாகத் தெரிகிறது. அப்படி ஜாதியைக் குறித்து அனுப்புவதால் அவர்களுக்கு அங்கே மதிப்பு கிடைப்பதில்லை. தஞ்சை ஜில்லாவில் எனக்குத் தெரிந்த ஹரிஜன உத்தியோகஸ்தர் அவர் ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்தவர் என்பதற்காக அவருக்கு வீடு கிடைக்கவில்லை. ஆதலால் சர்க்கார் இந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் விஷயத்தில் ஜாதியைக் குறிப்பிடாமல் இருப்பார்களா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“நீங்கள் சொல்லும் விஷயம் ஹரிஜனங்களைப்பற்றியதாக இருந்தபோதிலும், இதற்கும் இப்பொழுது கேட்டிருக்கும் கேள்விக்கும் சம்பந்தமில்லை. ஆதலால் நீங்கள் வேறு கேள்வி போடவும்.”

Reorganization of P.C.C. Societies in Malabar.

* 1768 Q.—**SRI M. NARAYANA KURUP** : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether Government have received a copy of the resolution containing suggestions including the appointment of a committee for the reorganization of the Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies, Limited, Malabar, passed at a conference held at the instance of the Registrar of Co-operative Societies on 2nd February 1955 at Kozhikode; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“(a) Yes, Sir. The Committee was constituted at the conference itself.

“(b) The resolutions are under consideration.”

DR. K. B. MENON :—“Sir, Government have recognized the urgency and the need for the reorganization of the co-operative movement in Malabar and now this Committee was appointed at a meeting presided over by the Registrar of Co-operative Societies. The Secretary of that Society is a Deputy Registrar. There will be no incentive to work without Government recognition. Will the Government therefore consider recognizing the Committee, that the Committee may submit a report to the Central Committee appointed by the Government to go into the co-operative movement?”

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“There will be no difficulty, Sir. The Government have already decided that the societies should be taken over by the Co-operative department and that they may be converted into Rural Banks. I understand from my Hon. Colleague, the Minister for Agriculture that more than 75 per cent of the stock of foodgrains held by these societies have been taken over by the Government and their accounts are being settled very expeditiously.”

SRI K. KUNHI MOHAMAD SHAFEE :—“Sir, in the question it is stated that the conference was held at the instance of the Registrar of Co-operative Societies in Madras. May I know whether

[1st April 1955]

has no control over that. Even if they do not give answers the Speaker cannot compel them. I realize that position and that point is clear. But the Hon. Minister says that the President of the Central Bank is an independent authority and the Minister has no control over his actions. That is what is in question. Sir, the President of the Central Bank is a public servant within the meaning of section 21 of the Indian Penal Code; he is under the supervision of the Co-operative department; and it is a portfolio of the Hon. Minister and as such any misconduct of that person can be questioned by M.L.As. in this House and the Minister is bound to answer that. If he says that he wants time, etc., that is a different matter. But he says that he cannot answer that point. That is the point I raise."

MR. SPEAKER :—" How can I force him? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, I do not understand why hon. Members are so much perturbed over this matter. If they have got any valuable suggestions to make in this connexion, they can pass them on to the Government."

SRI K. KUNHI MOHAMAD SHAFEE :—" On a point of personal explanation, Sir. The Hon. Minister was asking why I am so much perturbed. I must tell him again that I happen to be the President of a Producers'-cum-Consumers' Co-operative Society in the district and I also happen to be an M.L.A. representing the district. In these circumstances, I may have a feeling that I was ignored by the head of the department. If it is by any particular party or an organization or association, I have no complaint. But when it is stated here that the conference was held at the instance of the head of the Co-operative department, naturally I have a feeling that I have been ignored and no invitation was issued to me."

MR. SPEAKER :—" I shall pass on to the next question."

Cotton Market Committee, Tiruppur.

* 1769 Q.—SRI S. R. ARUMUGAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state when the elections to the Tiruppur Cotton Market Committee for Coimbatore district took place?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" The Hon. Member presumably refers to the Coimbatore Market Committee with headquarters at Tiruppur.

Election to the Coimbatore Market Committee has not so far been held. A nominated Committee, appointed by the Government under section 6 (4) of the Madras Commercial Crops Markets Act, functioned, for a period of two years from about 28th October 1950 on which date the Committee was constituted. As election could not be held within the period of two years the Collector took charge of the Committee on 27th October 1952 and he still continues to be in charge of the Committee pending elections."

[1st April 1955]

SRI S. R. ARUMUGAM :—" எப்போது அந்தக் கமிட்டியின் தேர்வு நடக்கப்போகிறது? அத்துடன் நாமினேஷன் செய்யப்பட்ட நபர் கள் எந்தெந்த விதமாக நாமினேஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்? அவர்களில் விவசாயிகள் யார், வியாபாரிகள் யார், என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" இப்போது நாமினேஷன் செய்யப்பட்ட காலம் முடிந்துவிட்டது. ஆகவே அதைப் பற்றிய விவரங்கள் என்னிடமில்லை. அதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ஒருவிதக் கவலையும் படவேண்டாம். எப்போது தேர்தல் நடக்குமென்பதை இப்போது சொல்வதற்கில்லை. ஆகஸ்டில் நடக்கலாம் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. இந்தச் சட்டத்தைப்பற்றி ஹைகோர்ட்டிலே ஒரு வழக்கு இருக்கிறது. அந்தச் சட்டம் செல்லுமா செல்லாது என்பதை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம்."

SRI S. R. ARUMUGAM :—" இந்தத் திருப்பூர் மார்க்கெட் கமிட்டியிலும், அதன் கீழைக் கமிட்டியிலும் யார் யார் நியமிக்கப்படுகிறார்கள்? அந்தந்தக் கமிட்டிகளிலே இருக்கக்கூடிய காரியதரிசிகள் அல்லது தீர்வாகிகள் சர்க்காரால் நியமிக்கப்படுகிறார்களா? அல்லது ஏற்கெனவே இருந்த கமிட்டி யாரையாவது நியமிக்கிறதா? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" அதைப்பற்றி நோட்டீஸ் வேண்டும். ஆனால் திருப்பூரில் இருப்பது கமிட்டியல்ல. கலெக்டரே அந்த கமிட்டிக்குப் பொறுப்பாளியாக இருக்கிறார்."

SRI K. PARTHASARATHY :—" Sir, instead of handing over the administration to the Collector after the expiration of the period of office of the nominated committee members, will the Government consider the desirability of extending the period of office of the nominated members and for that purpose bring in an amendment to the Madras Commercial Crops Markets Act? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, there was opposition even to the nominated Committee and therefore, Government thought it fit when the term of the nominated Committee expired that the Collector himself might take over the administration."

SRI N. C. RAMASAMY KANDER :—" நாமினேஷன் செய்யப்பட்ட மெம்பர்களின் காலவரையரை முடியும்போது, சில கமிட்டிகளில் சரியான நிதி வசதியின்மையால், அக்கமிட்டியின் தேர்தல்களை நடத்துவதற்கு அதிகமான தொகையை சர்க்கார் செலவிட வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அந்த மெம்பர்களை இன்னொரு வருஷத்திற்கு நீடித்திருக்கும்படி நியமிப்பார்களா? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" ஹைகோர்ட்டிலே வழக்கு முடிந்த பிறகு, இதையெல்லாம் யோசிக்கலாம்."

SRI N. K. PALANISAMY :—" கனம் மந்திரி அவர்கள் இந்த விஷயம் கோர்ட்டிலே இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். கோர்ட்டிலே எப்படி இருந்தபோதிலும், இதற்கு விரோதமாகவே தீர்ப்பு அளித்தாலும் கூட, விரிவான சட்டம் ஒன்று கொண்டு வந்து, இம்மாதிரியான கமிட்டிகளை திருநெல்வேலி போன்ற பிரதேசங்களிலும் ஏற்படுத்தி, அதன் மூலமாக ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய சௌகரியங்களைச் செய்ய சர்க்கார் யோசிப்பார்களா? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" நான் அப்பொழுதே ஹைகோர்ட்டிலே வழக்கு இருக்கிறது என்று சொன்னேன். தீர்ப்பு வந்த பிறகு என்ன செய்யக்கூடும் என்பதை யோசிக்கலாம்."

[1st April 1955]

has no control over that. Even if they do not give answers the Speaker cannot compel them. I realize that position and that point is clear. But the Hon. Minister says that the President of the Central Bank is an independent authority and the Minister has no control over his actions. That is what is in question. Sir, the President of the Central Bank is a public servant within the meaning of section 21 of the Indian Penal Code; he is under the supervision of the Co-operative department; and it is a portfolio of the Hon. Minister and as such any misconduct of that person can be questioned by M.L.As. in this House and the Minister is bound to answer that. If he says that he wants time, etc., that is a different matter. But he says that he cannot answer that point. That is the point I raise."

MR. SPEAKER :—" How can I force him? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" Sir, I do not understand why hon. Members are so much perturbed over this matter. If they have got any valuable suggestions to make in this connexion, they can pass them on to the Government."

SRI K. KUNHI MOHAMAD SHAFEE :—" On a point of personal explanation, Sir. The Hon. Minister was asking why I am so much perturbed. I must tell him again that I happen to be the President of a Producers'-cum-Consumers' Co-operative Society in the district and I also happen to be an M.L.A. representing the district. In these circumstances, I may have a feeling that I was ignored by the head of the department. If it is by any particular party or an organization or association, I have no complaint. But when it is stated here that the conference was held at the instance of the head of the Co-operative department, naturally I have a feeling that I have been ignored and no invitation was issued to me."

MR. SPEAKER :—" I shall pass on to the next question."

Cotton Market Committee, Tiruppur.

* 1769 Q.—SRI S. R. ARUMUGAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state when the elections to the Tiruppur Cotton Market Committee for Coimbatore district took place?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" The Hon. Member presumably refers to the Coimbatore Market Committee with headquarters at Tiruppur.

Election to the Coimbatore Market Committee has not so far been held. A nominated Committee, appointed by the Government under section 6 (4) of the Madras Commercial Crops Markets Act, functioned, for a period of two years from about 28th October 1950 on which date the Committee was constituted. As election could not be held within the period of two years the Collector took charge of the Committee on 27th October 1952 and he still continues to be in charge of the Committee pending elections."

[1st April 1955]

SRI S. R. ARUMUGAM :—" எப்போது அந்தக் கமிட்டியின் தேர்வு நடக்கப்போகிறது? அத்துடன் நாமினேஷன் செய்யப்பட்ட நபர் கள் எந்தெந்த விதமாக நாமினேஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்? அவர்களில் விவசாயிகள் யார், வியாபாரிகள் யார், என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்."

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" இப்போது நாமினேஷன் செய்யப்பட்ட காலம் முடிந்துவிட்டது. ஆகவே அதைப் பற்றிய விவரங்கள் என்னிடமில்லை. அதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் ஒருவிதக் கவலையும் படவேண்டாம். எப்போது தேர்தல் நடக்குமென்பதை இப்போது சொல்வதற்கில்லை. ஆகஸ்டில் நடக்கலாம் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. இந்தச் சட்டத்தைப்பற்றி ஹைகோர்ட்டிலே ஒரு வழக்கு இருக்கிறது. அந்தச் சட்டம் செல்லுமா செல்லாது என்பதை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம்."

SRI S. R. ARUMUGAM :—" இந்தத் திருப்பூர் மார்க்கெட் கமிட்டியிலும், அதன் கீழ்க் கமிட்டியிலும் யார் யார் நியமிக்கப்படுகிறார்கள்? அந்தந்தக் கமிட்டிகளிலே இருக்கக்கூடிய காரியதரிசிகள் அல்லது நிர்வாகிகள் சர்க்காரால் நியமிக்கப்படுகிறார்களா? அல்லது ஏற்கெனவே இருந்த கமிட்டி யாரையாவது நியமிக்கிறதா? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" அதைப்பற்றி நோட்டீஸ் வேண்டும். ஆனால் திருப்பூரில் இருப்பது கமிட்டியல்ல. கலெக்டரே அந்த கமிட்டிக்குப் பொறுப்பாளியாக இருக்கிறார்."

SRI K. PARTHASARATHY :—" Sir, instead of handing over the administration to the Collector after the expiration of the period of office of the nominated committee members, will the Government consider the desirability of extending the period of office of the nominated members and for that purpose bring in an amendment to the Madras Commercial Crops Markets Act? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, there was opposition even to the nominated Committee and therefore, Government thought it fit when the term of the nominated Committee expired that the Collector himself might take over the administration."

SRI N. C. RAMASAMY KANDER :—" நாமினேஷன் செய்யப்பட்ட மெம்பர்களின் காலவரையரை முடியும்போது, சில கமிட்டிகளில் சரியான நிதி வசதியின்மையால், அக்கமிட்டியின் தேர்தல்களை நடத்துவதற்கு அதிகமான தொகையை சர்க்கார் செலவிட வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அந்த மெம்பர்களை இன்னொரு வருஷத்திற்கு நீடித்திருக்கும்படி நியமிப்பார்களா? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" ஹைகோர்ட்டிலே வழக்கு முடிந்த பிறகு, இதையெல்லாம் யோசிக்கலாம்."

SRI N. K. PALANISAMY :—" கனம் மந்திரி அவர்கள் இந்த விஷயம் கோர்ட்டிலே இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். கோர்ட்டிலே எப்படி இருந்தபோதிலும், இதற்கு விரோதமாகவே தீர்ப்பு அளித்தாலும் கூட, விரிவான சட்டம் ஒன்று கொண்டு வந்து, இம்மாதிரியான கமிட்டிகளை திருநெல்வேலி போன்ற பிரதேசங்களிலும் ஏற்படுத்தி, அதன் மூலமாக ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய சௌகரியங்களைச் செய்ய சர்க்கார் யோசிப்பார்களா? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" நான் அப்பொழுதே ஹைகோர்ட்டிலே வழக்கு இருக்கிறது என்று சொன்னேன். தீர்ப்பு வந்த பிறகு என்ன செய்யக்கூடும் என்பதை யோசிக்கலாம்."

[1st April 1955]

SRI S. JAYARAMA REDDIAR :—“சுபீரம் கோர்ட்டிலே ஸ்டேட் வாங்கி ரொம்ப நாளாகிவிட்டது. இன்னும் அதிக காலதாமதம் ஆகுமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. சில கமிட்டிகளில் ஒருவித வேலை இல்லாமல் இருந்தபோதிலும்கூட சர்க்கார் பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் மேல் குற்றம் சொல்வதற்கில்லை. உண்மையிலே வேலையில்லை. ஆகவே அப்படிப்பட்ட ஆபீசர்களை வேறு இடங்களுக்கு மாற்றுவதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இன்னும் சில விவரமான விஷயங்களைத் தெரிவித்தால், நான் அதைப்பற்றி கவனிக்கிறேன்.”

SRI K. PARTHASARATHY :—“In the early stage of the formation of the committee, in establishing the markets and enforcing the laws they have to act fearlessly and without showing favour to anybody. So, it is desirable to have nominated members for a longer period than that existing at present. Further, holding elections and preparation of electoral rolls involve too much cost in the initial stages. So, taking all these circumstances into consideration, will the Government consider the desirability of having nominated members for a longer term than at present?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“The Government will examine all these aspects after the litigation is over.”

Major Irrigation Schemes for Udayarpalayam taluk.

* 1770 Q.—**SRI K. R. VISWANATHAN :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state with reference to the answer to question No. 986, dated 24th July 1953—

(a) how many of the major irrigation schemes mentioned therein have been sanctioned and how many are under execution;

(b) how many have been rejected; and

(c) the reasons therefor?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) to (c) Three have been sanctioned of which one has been executed. another is under execution and the third is yet to be taken up for execution. Two others are pending sanction. The three others have been rejected on account of doubtfulness of utility, possible objections from ryots lower down and poor food value.”

SRI K. R. VISWANATHAN :—“May I know what are the schemes which have been dropped?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(1) Construction of an anicut across Kallar river and excavation of channels, (2) diversion of Vannankuli odai and formation of a reservoir and (3) raising the F.T.L. of Keelanathan Adian eri.”

Extent of reserved forests.

* 1771 Q.—

MR. SPEAKER :—“As the hon. Member Sri K. Aranganathan is not in his seat the question and answer will be printed in the proceedings.”

[1st April 1955]

SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the extent of reserved forest in Madras State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“8,634 square miles.”

Veeranam tank, Chidambaram taluk.

* 1772 Q.—**SRI G. VAGHEESAM PILLAI :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the maximum storage capacity of the Veeranam tank in Chidambaram taluk;

(b) the ayacut of the above tank;

(c) whether the tank has silted up; and

(d) what is its present capacity?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) 1,447 m.c. feet.

“(b) 45,134 acres.

“(c) Yes, to some extent.

“(d) The information is not readily available.”

SRI G. VAGHEESAM PILLAI :—“சென்னை ராஜ்யத்திலே பெரிய தொரு ஏரி இல்லாததாலும், மேலும் முன்பிருந்ததைவிட இப்போது இதற்கு ஆயக்கட்டு அதிகரித்திருப்பதாலும், மேலும் இப்போது தூர்ந்திருப்பதாலும், கனம் மராமத்து இலாகா மந்திரி அவர்கள் தயவு செய்து இந்த வேலையை ஆரம்பிக்க முயற்சிப்பார்களா?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“The capacity still remains to be the same. Only the extent of silting has not yet been correctly assessed. It is being done.”

SRI K. PARTHASARATHY :—“Sir, have Government any proposal to desilt the tank, since it is admitted there is certain amount of silting?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“The matter is being looked into.”

SRI K. R. VISWANATHAN :—“Last year there was a breach in this Veeranam tank because the water was too much. In view of this fact, will the Government come forward to give permission to start some irrigation schemes in Udayarpalayam taluk where permission was previously denied stating that the tank is not having water to its full capacity?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“I have no information. A separate question may be put.”

Prohibition cases in Thirumangalam village.

* 1773 Q.—

MR. SPEAKER :—“As the hon. Member is not in his seat the question and answer will be printed in the proceedings.”

[1st April 1955]

SRI M. PALANIMUTHU: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the number of cases registered under the Prohibition Act in Thirumangalam village of Perambalur taluk in 1953-54;

(b) how many ended in conviction and how many in acquittal; and

(c) how many are pending before a court of law?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“(a) Only one case, Sir.

“(b) The case ended in acquittal.

“(c) Does not arise.”

Araniyar Project.

* 1774 Q.—SRI K. VINAYAKAM (on behalf of Sri M. Dharma-lingam): Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) when the execution of the Araniyar Project was taken up;

(b) the present stage of the execution of the Project;

(c) the total amount estimated for the completion of the Project; and

(d) the total extent of lands expected to be irrigated by this Project and the number of acres in Tiruvallur taluk and the number of acres in Ponneri taluk?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) The execution of the Project was taken up shortly after its inauguration on 23rd July 1951.

“(b) The Suratpalli anicut has been completed. About one-fourth of the total length of the reservoir bund has been formed and work on the balance is in progress. In the river section almost all the main wells for the cut off arrangements have been sunk and about 20 wells have been plugged. The work of construction of the Suratpalli Anicut channel is in progress.

“(c) Rs. 104.19 lakhs.

“(d) The total extent of lands expected to be irrigated is 11,200 acres. Out of this 10,618 acres lie in Tiruvallur taluk and 582 acres lie in Ponneri taluk.”

* 1775 Q.—SRI K. VINAYAKAM (on behalf of Sri M. Dharma-lingam): Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Hon. Minister for Public Works and the Hon. Minister for Agriculture had any joint inspection of the

[1st April 1955]

Araniyar Project and discussion with the Deputy Chief Minister of Andhra State with regard to the execution of the Project which was stopped consequent on the separation of the Andhra State; and

(b) if so, the decisions arrived at?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) No.

“(b) Does not arise.”

* 1776 Q.—SRI K. VINAYAKAM (on behalf of Sri M. Dharma-lingam): Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have any proposal to raise the height of the Suratpalli anicut in Araniyar Project; and

(b) if so, the height to which it is proposed to be raised and the amount estimated to be spent?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) No.

“(b) Does not arise.”

* 1777 Q.—SRI K. VINAYAKAM (on behalf of Sri M. Dharma-lingam): Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) how many persons are working in the Araniyar Project in Chingleput district;

(b) whether any preference has been shown to the villagers proposed to be evicted, while making appointments in connexion with the Project; and

(c) if so, the number of villagers appointed?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) 420.

“(b) Only local labourers available have been employed including dispossessed villagers who apply to do work, and still there is dearth of labourers. As regards work-charged posts, merit being the same, preference will be given to dispossessed villagers.

“(c) The information cannot easily be collected.”

SRI K. VINAYAKAM :—“May I know how many acres of land lie in the catchment area of this Araniyar project and in which State it lies? Then what is the compensation that has been given to the villagers in the catchment area that have been affected?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“I have no information about the exact area. But I know a portion of it lies in the Andhra State.”

[1st April 1955]

SRI K. VINAYAKAM :—“ Is the Hon. the Minister aware of the fact that before the execution of this project was started, a particular rate of compensation was decided upon by the then Government to be paid to the ryots and that that rate has been revised by the present Government after Andhra ryots started an agitation in that area? ”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ I have no information. I want notice.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ Is the Hon. the Minister aware of the fact that in the catchment area the Andhra Government are disturbing the progress of work which will endanger proper supply of water to us which we expect from the project? I understand that they are initiating new schemes of digging channels and diverting water from our catchment area.”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ I have no information to that effect. They have been objecting to the acquisition of these lands which are in the catchment area. Subsequently now they have agreed to our proposal and we are carrying on the work.”

Development works for Tirunelveli taluk.

* 1778 Q.—**SRI R. S. ARUMUGAM :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) what were the Development works proposed for Tirunelveli taluk at the meeting of the District Planning Board held on 2nd August 1954 in the Collector's Bungalow, Tirunelveli;

(b) why was the proposal for the improvement of the building of Ukkirankottai High School not sanctioned; and

(c) why a maternity centre has been sanctioned in Naranammalpuram instead of a maternity ward?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ (a) There was no meeting of the District Planning Board on 2nd August 1954, but the Collector had informal discussions with the local M.L.As. and M.L.Cs. on that date.

“ (b) Due to lack of sufficient funds and as other smaller works in a number of other villages had also to be taken up, this work was not sanctioned.

“ (c) A maternity ward could only be attached to a hospital or dispensary. In the absence of such hospital or dispensary in Naranammalpuram village, the opening of a maternity home was sanctioned for the village.”

SRI R. S. ARUMUGAM :—“ ஆஸ்பத்திரிகள் இல்லாத இடங்களில் மெட்ரனிடி வார்டு தேவைப்படாதா? ஆஸ்பத்திரிகள் இருக்கும் இடங்களில்தான் அவைகள் வைக்கவேண்டுமா என்பதை பரிசீலனை செய்ய ஆஸ்பத்திரி இல்லாத இடங்களிலும் மெட்ரனிடி வார்டுகள் ஏன் நியமிக்கக்கூடாது. அந்த இடங்களில் புதிதாக பாக்கர்கள் போடுவதுதானே நாரணம்மாள்புரம் சம்பந்தமாக இம்மாதிரி வார்டாக பாவித்து நடவடிக்கை எடுக்கும்படி சர்க்கார் தாக்கீது அனுப்புவார்களா? ”

[1st April 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ கனம் அங்கத்தினர் குடைய ஆட்சேபணை எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. எந்தெந்த ஊர்களில் டிஸ்பென்சரி இல்லாமல் இருந்து ஆஸ்பத்திரிகள் இருந்தால் அங்கு வார்டுகளை அதிகப்படுத்தலாம். புதிதாகவும் அமைக்கலாம். டிஸ்பென்சரி எங்கு இருக்கிறதோ அங்கு மருத்துவ விடுதிகளை அமைக்க சாங்ஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ It seems that it is the general policy of the Government not to open maternity wards in places where there are no hospitals at all. In Malabar district, the District Board has sanctioned 11 maternity centres. But none is in Irikkur Firka. There is no hospital at all and it is felt that maternity wards are more necessary only where there are no medical and maternity facilities available. But that is not done. If the Hon. the Minister is convinced of the necessity of wards in places where there are no facilities for rendering medical and maternity aid, will he revise the policy of the Government and take suitable measures to open maternity centres in all such places? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ That is what has exactly been done in Naranammalpuram village in Tirunelveli district.”

SRI R. S. ARUMUGAM :—“ பண வசதி இல்லாததால் உக்கிரன் கோட்டை ஹைஸ்கூல் கட்டிடத்திற்கு திரவிய சகாயம் செய்ய முடியவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. பண வசதி வந்த பிறகு இந்த விஷயத்தை கவனிப்பார்களா? ”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ இன்று ஆரம்பிக்கப் படும் வருஷத்தில் பணம் இருந்தால் அதை எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.”

SRI A. RAMASWAMI TEVAR :—“ கனம் மந்திரி அவர்களிடத்தில் மெட்ரனிடி வார்டு என்றும், மெட்ரனிடி செண்டர் என்றும், மெட்ரனிடி ஹோம் என்றும் கனம் அங்கத்தினர்கள் சொல்லுகிறார்கள். மெட்ரனிடி செண்டருக்கும், மெட்ரனிடி ஹோமுக்கும் வித்யாசம் இருக்கிறதா என்பதை விளக்கிச் சொல்லும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ அந்த இரண்டிற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஏற்கெனவே ஆஸ்பத்திரி இருந்து புதிதாக மருத்துவ விடுதி ஏற்படுத்தினால் அவற்றுக்கு வார்டு என்று பெயர். புதிதாக ஏற்படுத்தினால் அதற்கு மெட்ரனிடி ஹோம் என்று பெயர். இங்கு வைத்திய வசதியும் கிடைக்கும்.”

Improvement of tanks and anicuts in South Arcot district.

* 1779 Q.—**SRI G. VAGHEESAM PILLAI :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether any new schemes have been included in the Second Five-Year Plan (i) to increase the capacity of existing tanks and (ii) to improve existing anicuts in the South Arcot district; and

(b) if so, the names of the tanks and anicuts so included?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“ (a) The Second Five-Year Plan has not yet been finalised.

“ (b) Does not arise.”

[1st April 1955]

SRI G. VAGHEESAM PILLAI :—“தென்னாற்காட்டில் கடினம், பெண் ணையாறு முதலிய ஆறுகளில் மணல் மேடிட்டு தூர்ந்து போய் அதிகப்படியான தண்ணீர் வருவதற்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அங் குள்ள எரிகளும் மணல் மேடிட்டு அவைகளில் தண்ணீர் தேங்குவது இல்லை. அவைகளை மராமத்து செய்வதற்கு இரண்டு மூன்று மாதங் களில் அவைகளின் ஒரு லிஸ்டை தயாரிக்கும்படியாக இஞ்ஜினியருக்கு உத்தரவு அனுப்பி அவர்கள் தயாரித்த லிஸ்டை ஜில்லா பிளானிங் அமிஷனுக்கு அனுப்பி அதைப் பரிசீலனை செய்யும்படியாக கனம் மந்திரி அவர்கள் ஏற்பாடு செய்வார்களா ?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHU. PATHI :—“That is being examined. We are also con sidering the suggestion to include it in the Second Five-Year Plan.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Sir, the Members of the House have been promised that we will be given an opportunity to discuss the Second Five-Year Plan before the Government finalise their report on it. We find that the Government have been asked to send in their proposals before June next. May I know whether this House will be given an opportunity before that date to discuss the plan?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHU. PATHI :—“I believe so. If the Hon. the Finance Minister has given a promise to that effect, certainly we shall give the House an opportunity to discuss it.”

Grow More Food Journals.

* 1780 Q.—**SRI R. S. ARUMUGAM :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) who is the editor of the “Grow More Food” journals; and

(b) why they have not been supplied to the M.L.As.?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) The Direc tor of Agriculture, Madras, is the editor of the Grow More Food Journals.

“(b) According to existing rules the members of the Legis lative Assembly are eligible only for the supply of publica tions dealing with administrative matters and those which are required for the exercise of their functions. As the Grow More Food journals do not deal with administrative matters, the M.L.As. are not supplied with those journals. However copies of the Grow More Food journals are supplied to the Legislature Library for perusal of the M.L.As.”

DR. K. B. MENON :—“May I know whether the Grow More Food Department is functioning still or has been abolished?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“There is nothing like a Grow More Food Department as such functioning.”

[1st April 1955]

SRI S. RAMALINGAM :—“‘Grow More Food’ என்னும் சஞ் சிகை ஆங்கிலத்தில் வருகிறதா, அல்லது தமிழில் வருகிறதா, அல்லது மலையாளத்தில் வருகிறதா அல்லது கன்னடத்தில் வருகிறதா? ஆங்கிலத் தில் வந்தால் என்ன பிரயோசனம்?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ஆங்கிலம், கன்ன டம், மலையாளம் ஆகிய எல்லா பாஷைகளிலும் வருகிறது. தமிழ் லில் வருவதற்கு ‘மேழிச் செல்வம்’ என்று பெயர். அதை கனம் அங்கத்தினரும் பார்த்திருப்பார் என்றே நினைக்கிறேன்.”

Irrigation facilities in Kottayamedu.

* 1781 Q.—**SRI A. RAMASWAMI TEVAR** (on behalf of Sri C. Muthiah): Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether the Government have received any representation recently from the ryots of Kottayamedu (Mettur vattam, Sirkali taluk) for the grant of certain irrigation facilities to them, and if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHU. PATHI :—“No representations were received recently. But representations were received in 1953 and early in 1954 from the ryots and also from the hon. Member himself. The Government have sanctioned a special staff for the investi gation of a scheme for providing irrigation facilities to the villages from the Gavarpet channel taking off from the North Rajan Channel.”

P.C.C. Society, Mowancheri.

* 1782 Q.—**SRI M. NARAYANA KURUP :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have received a memorandum, dated 14th February 1955, addressed to the Chief Minister of the State from Mowancheri Producers-cum-Consumers' Co-operative Society, Limited, North Malabar, complaining against the order of the Collector of Malabar asking the society to pay interest amounting to Rs. 32,649-0-8; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Yes, Sir.

“(b) It is under consideration.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Sir, inasmuch as the societies should clear the Government dues before they could be reorganized, will the Government take an early decision in the matter?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Yes, Sir. I assure the hon. Member that all expeditious steps will be taken to see that the dues are cleared early.”

Pambaiyar Scheme.

* 1783 Q.—**SRI R. S. ARUMUGAM :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether the Government have a proposal to investigate the Pambaiyar Scheme to provide irrigation facilities to the northern parts of Tirunelveli district?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHU. PATHI :—“There is a proposal to investigate the Pambai-

[1st April 1955]

SRI G. VAGHEESAM PILLAI :—“தென்னாற்காட்டில் கடினம், பெண் ணையாறு முதலிய ஆறுகளில் மணல் மேட்டோ தூர்ந்து போய் அதிகப்படியான தண்ணீர் வருவதற்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அங் குள்ள ஏரிகளும் மணல் மேட்டோ அவைகளில் தண்ணீர் தேங்குவது இல்லை. அவைகளை மராமத்து செய்வதற்கு இரண்டு மூன்று மாதங் களில் அவைகளின் ஒரு லிஸ்டை தயாரிக்கும்படியாக இஞ்ஜினியருக்கு உத்தரவு அனுப்பி அவர்கள் தயாரித்த லிஸ்டை ஜில்லா பிளானிங் அபிஷேக்டுக்கு அனுப்பி அதைப் பரிசீலனை செய்யும்படியாக கனம் மந்திரி அவர்கள் ஏற்பாடு செய்வார்களா?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHU. PATHI :—“That is being examined. We are also con- sidering the suggestion to include it in the Second Five-Year Plan.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Sir, the Members of the House have been promised that we will be given an opportunity to discuss the Second Five-Year Plan before the Government finalise their report on it. We find that the Government have been asked to send in their proposals before June next. May I know whether this House will be given an opportunity before that date to discuss the plan?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHU. PATHI :—“I believe so. If the Hon. the Finance Minister has given a promise to that effect, certainly we shall give the House an opportunity to discuss it.”

Grow More Food Journals.

* 1780 Q.—**SRI R. S. ARUMUGAM :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) who is the editor of the “Grow More Food” journals; and

(b) why they have not been supplied to the M.L.As.?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) The Direc- tor of Agriculture, Madras, is the editor of the Grow More Food Journals.

“(b) According to existing rules the members of the Legis- lative Assembly are eligible only for the supply of publica- tions dealing with administrative matters and those which are required for the exercise of their functions. As the Grow More Food journals do not deal with administrative matters, the M.L.As. are not supplied with those journals. However copies of the Grow More Food journals are supplied to the Legislature Library for perusal of the M.L.As.”

DR. K. B. MENON :—“May I know whether the Grow More Food Department is functioning still or has been abolished?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“There is nothing like a Grow More Food Department as such functioning.”

[1st April 1955]

SRI S. RAMALINGAM :—“‘Grow More Food’ என்னும் சஞ் சிகை ஆங்கிலத்தில் வருகிறதா, அல்லது தமிழில் வருகிறதா, அல்லது மலையாளத்தில் வருகிறதா அல்லது கன்னடத்தில் வருகிறதா? ஆங்கிலத் தில் வந்தால் என்ன பிரயோசனம்?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“ஆங்கிலம், கன்ன டம், மலையாளம் ஆகிய எல்லா பாஷைகளிலும் வருகிறது. தமிழ் வருவதற்கு ‘மேழிச் செல்வம்’ என்று பெயர். அதை கனம் அங்கத்தினரும் பார்த்திருப்பார் என்றே நினைக்கிறேன்.”

Irrigation facilities in Kottayamedu.

* 1781 Q.—**SRI A. RAMASWAMI TEVAR** (on behalf of Sri C. Muthiah): Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether the Government have received any representation recently from the ryots of Kottayamedu (Mettur vattam, Sirkali taluk) for the grant of certain irrigation facilities to them, and if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHU. PATHI :—“No representations were received recently. But representations were received in 1953 and early in 1954 from the ryots and also from the hon. Member himself. The Government have sanctioned a special staff for the investi- gation of a scheme for providing irrigation facilities to the villages from the Gavarpur channel taking off from the North Rajan Channel.”

P.C.C. Society, Mowancheri.

* 1782 Q.—**SRI M. NARAYANA KURUP :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have received a memorandum, dated 14th February 1955, addressed to the Chief Minister of the State from Mowancheri Producers-cum-Consumers' Co-operative Society, Limited, North Malabar, complaining against the order of the Collector of Malabar asking the society to pay interest amounting to Rs. 32,649-0-8; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Yes, Sir.

“(b) It is under consideration.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Sir, inasmuch as the societies should clear the Government dues before they could be reorganized, will the Government take an early decision in the matter?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Yes, Sir. I assure the hon. Member that all expeditious steps will be taken to see that the dues are cleared early.”

Pambaiyar Scheme.

* 1783 Q.—**SRI R. S. ARUMUGAM :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state whether the Government have a proposal to investigate the Pambaiyar Scheme to provide irrigation facilities to the northern parts of Tirunelveli district?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHU. PATHI :—“There is a proposal to investigate the Pambai-

[1st April 1955]

SRI R. S. ARUMUGAM :—“இது சம்பந்தமான விஷயங்களை எல்லாம் சர்க்கார் பரிசீலனை செய்துவிட்டார்களா? இந்தத் திட்டத்தை இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலேயே சேர்த்து நிறைவேற்றிக்கொடுக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—

“இது விஷயமாக நாங்கள் பள்ளாணி கமிஷனுக்கு தெரியப்படுத்தி இருக்கிறோம். அவர்களிடமிருந்து தகவல் தெரிந்த பிறகுதான் இதன்பேரில் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்க முடியும்.”

SRI P. CHELLADURAI :—“இந்தப் பம்பையாறு அணைக்கட்டுத் திட்டத்தினால் ராமநாதபுரம் ஜில்லாவின் எந்தெந்தப் பகுதிகள் பலன் அடையுமென்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—

“அது இப்பொழுது சொல்வதற்கில்லை. இந்தத் திட்டம் வரும்போது தான் அதைப்பற்றி சொல்லமுடியும்.”

District Board Election disputes.

* 1784 Q.—**SRI P. RANGASWAMI REDDIAR** : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) when the rules for decision of election disputes under the Madras District Boards Act were last printed and published; and

(b) why they are not available for sale at the Government Press?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“(a)

The rules for the decision of disputes as to the validity of elections held under the Madras District Boards Act, 1920, were issued with Notification No. 524, published on pages 311-313 of Part I-A of the Fort St. George Gazette, dated 5th April 1932. Copies of the rules, as subsequently amended, were reprinted in September 1954.

(b) Copies of the rules are available in District Board Offices for sale to the public.”

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“சென்ற ஜில்லா போர்டு தேர்தலுக்குப் பிறகு இந்த ரூல்களுக்கு ஏகப்பட்ட கிராக்கியிருந்தபோது கனம் மந்திரி அவர்கள் ஏன் இவற்றை சென்னை மவுண்டு ரோட்டிலுள்ள சர்க்கார் பிரஸ்ஸின் சேல்ஸ் டெப்போவில் கிடைக்கும்படி ஏற்பாடு செய்யவில்லை என்று சொல்வார்களா?”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“ஜில்லா

போர்டு சம்பந்தமான விதிகளாதலால் இதற்கு ஜில்லாக்களில்தான் அதிக கிராக்கி இருக்கும் என்பதற்காக ஜில்லா அதிகாரிகள் மூலமாக விற்பனை செய்ய மாத்திரம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.”

Earth moving machines for irrigation projects.

* 1785 Q.—**SRI P. RANGASWAMI REDDIAR** : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have called for tender for the supply of earth moving machines for Krishnagiri, Amaravathi and Araniyar Projects;

(b) whether the Government decided and settled the plans and details of the works to be carried out or left it to the discretion of the tenderers;

[1st April 1955]

(c) how many persons submitted tenders; and

(d) on what basis the tender was accepted?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) Yes.

“(b) The plans and estimates of the work were settled by the Chief Engineer and were not left to the discretion of the tenderers.

“(c) Thirteen.

“(d) The tender was accepted on the basis of the lowest price, technical features of machines, suitability of machines to the projects, reliability of equipment and also the firms' ability to provide servicing facilities and spares from their local station in Madras and also the facility offered by the firms to train departmental operators at spot for about six months free of charge to Government.”

Construction of a bridge at Aniyara.

* 1786 Q.—**SRI K. MADHAVAN NAMBIAR** (on behalf of Sri E. T. Kunhan) : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state whether the Government have under consideration any proposal to construct a bridge at Aniyara on Edapal-Kanhirumukku road?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“No, Sir.”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“Since the Government have a proposal to improve the condition of the Edapal-Kanhirumukku road, I would like to tell the Government that it will be of any use only if this bridge is constructed. May I know when it will be done?”

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—“These proposals are under the examination of the District Board.”

Construction of a dam across Chowdry canal.

* 1787 Q.—**SRI N. RAMAKRISHNA AYYAR** : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the villagers of Amarambedu village, Sriperumbudur taluk, Chingleput district, requested the Government in 1953 to construct a dam across Chowdry Canal with regulator and shut-tering arrangements to feed the Amarambedu tank; and

(b) whether the Government have moved in the matter?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“(a) Yes.

“(b) The Government examined the matter and decided that no action need be taken as the suggestion was not feasible.”

SRI K. VINAYAKAM :—“If the suggestion was not found feasible, have the Government thought of any alternative scheme of providing these villagers with water?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—“The source must be pointed out by the hon. Member. Then I shall consider it.”

[1st April 1955]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—MOTION UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY RULES *RE*
PREVALENCE OF PECULIAR EYE DISEASE IN BLATHUR,
MALABAR DISTRICT.

MR. SPEAKER :—“ Mr. T. C. Narayanan Nambiar.”

9-50
a.m.

SRI K. KUNHI MOHAMAD SHAFEE :—“ Sir, I gave notice on 24th March 1955 under rule 40 of a motion to invite the attention of the Government to an urgent matter of public importance, namely . . .”

MR. SPEAKER :—“ Is this the time to say all this? Whether I have admitted the motion or not can be known by the hon. Member by coming to my chamber. Why should he raise it now here? ”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, under rule 40 of the Assembly Rules, I beg to call attention of the Hon. the Minister for Health to a matter of urgent public importance, viz. :—

‘ The failure of the Government to take effective, preventive and curative medical measures to arrest the peculiar eye disease prevailing in Blathur in North Malabar by opening any eye relief camp, etc.’

Sir, Blathur is a village in Irukkur firka which lies in the Western Ghat region. A quarter of a century ago, some fifteen or twenty fugitive cultivators were affected by a peculiar eye disease and some native physicians treated it. Sir, of late that disease has assumed an intense form and it is on the increase. Some 40 or 60 people have become completely blind and some 100 boys and girls and men and women have been affected by the disease now. I myself have made certain representations to the Government giving some useful suggestions. Of course, the Government have also deputed a medical officer and some enquiries are made even to-day. But I find no medical relief was given so far and in consequence fifty persons have become blind. No preventive measures have been taken and no curative measures either worth the name have been taken. The village is in an interior place and no hospital facilities are available. I would request the Government to start an eye relief camp at least there. I am also anxious to know what kind of disease it is, whether any diagnosis has been made and what action has been taken to prevent and arrest the spread of the disease. I belong to that constituency and I want to know what the Government have done in the matter.”

* THE HON. SRI A. B. SHETTY :—“ The epidemic prevalence of a peculiar eye disease in Blathur was first brought to notice about the third week of April 1954.

“ Immediately, the District Health Officer, North Malabar, and the Regional Nutrition Health Officer of Madurai were directed to proceed to the spot for necessary investigation. They visited the area in April itself and carried out investigations. They also conducted a rapid Diet and Nutrition Survey in the area. It was found that the diet of the Hindu families contributed about 2,000 calories

MOTION UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY RULES *re*
PREVALENCE OF PECULIAR EYE DISEASE IN BLATHUR,
MALABAR DISTRICT

[1st April 1955]

[Sri A. B. Shetty]

per head per day and that of the supposed unaffected Muslim families about 1,820 calories per head per day. The Nutrition Survey showed no gross evidence of mal-nutrition. The Director of Medical Services, Madras, was then addressed to depute an Eye Specialist to the spot for further specific lines of investigation and treatment. Accordingly, the Assistant District Medical Officer, Kozhikode, and the Honorary Ophthalmic Specialist at Tellicherry visited Blathur on 3rd June 1954 and reported that the prevailing eye diseases were in most cases Trachoma (Granular Conjunctivitis) of various stages and that the others were ordinary conjunctivitis. The District Health Officer, North Malabar, had in the meanwhile visited the place a second time in May 1954 and instituted necessary immediate remedial measures. In July, the Nutrition Health Officer at Madras was deputed to carry out further investigations to confirm the diagnosis and to undertake specific lines of treatment, in consultation with the Superintendent of the Ophthalmic Hospital at Madras. He visited the place in July with necessary quantities of Terramycin Ophthalmic ointment for treatment, and food supplements like milk powder, shark-liver oil, vitamin tablets, etc. He undertook a close study of all relevant factors concerned in the causation of the disease and also outlined a scheme of control measures. Accordingly, he immediately organised a treatment centre in the village itself—a temporary clinic open all day to suit the convenience of the patients as also the requirements of the special treatment proposed. A house-to-house census was taken by him to note the incidence of eye affections in each family and actually exhorted the sufferers to attend the clinic 3 to 4 times a day, as best for the particular anti-biotic treatment instituted. Smears from scrapings of the eyelids of over 30 cases were taken for confirming the diagnosis at Madras by the Ophthalmic Specialist. It was declared by the Superintendent of the Ophthalmic Hospital, Egmore, Madras, that the cases were probably of varied aetiology, some of old trachoma, with super added acute catarrhal conjunctivitis. The All-day clinic started in July 1954 has been continuing all these eight months without interruption under a Health Inspector specially diverted from the epidemic reserve and trained for the purpose. He is stationed in the village itself. In addition to the specific treatment outlined above, with Terramycin Aureomycin, the Health Inspector has also been distributing food supplements like skimmed milk powder, shark liver oil, vitamin tablets, etc., through the local school. The Nutrition Officer, Madras, has again visited the place in November 1954 and inspected the progress of measures undertaken in the area. Up to week ending 26th March 1955, about 447 different eye cases have been treated in the temporary clinic. Over Rs. 500 worth of Terramycin Aureomycin has been purchased for use at Blathur and ample stocks of food supplements have also been made available there. Of the 447 cases treated, 405 have attained clinical cure, according to the latest reports. There are, however, over 30 to 40 chronic sufferers. For them, the Director of Medical Services,

988 RECOMMENDATION OF THE COUNCIL TO NOMINATE FIVE
MEMBERS TO BE ASSOCIATE MEMBERS OF THE
PUBLIC ACCOUNTS COMMITTEE

[Sri M. Kalyanasundaram] [1st April 1955]

Members of the other House could be associated with the committee in any manner, it may be as witnesses or anybody who wants to make a representation. They can come only in that capacity, if at all they can be associated with the committee."

* DR. K. B. MENON :—" I have my serious doubt whether the resolution will not be trespassing upon the rights and privileges of this House as far as financial matters are concerned. The Demands for Grant are not discussed by the other House but they are discussed only in this House. The doubt in my mind is whether we shall not be encroaching upon the financial control of this House if we co-opt members from the other House. Financial control should be vested only in the hands of this House. By appointing Members of the Council on the Public Accounts Committee, we will be conferring new powers on the Council and diluting ours at the same time by associating in it some Members of the Council? I would also like to have a clarification from the Hon. Finance Minister whether he expects these Members only to have the status of visitors, when they have no privilege of voting."

MR. SPEAKER :—" First of all, I will clear the point of order. Then I will . . ."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" On a point of order, Sir . . ."

MR. SPEAKER :—" I must tell Sri T. C. Narayanan Nambiar that whenever he raises any point of order, he is raising with his fists clenched (the Speaker exhibited the mannerisms of Sri T. C. Narayanan Nambiar). Let me tell Mr. Nambiar, not to lose his temper. I will hear him patiently. I am anxious to hear him. Let him not lose his temper." (Laughter.)

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" I want to know how mannerisms would be recorded, Mr. Speaker." (Laughter.)

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" I am very grateful to the cordiality shown towards me by you, Mr. Speaker. Of course I am young and I believe I will be a rising parliamentarian. (Laughter.) I am very grateful to you, Mr. Speaker, in giving me such valuable advice about my mannerisms."

SRI S. PANCHAKSHARAM :—" May I know how young he is, Sir? "

(0-1)
a.m. SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" This resolution, though not intentionally, will amount to an encroachment upon the prerogative of this House. I read a news item in the press that the other House . . ."

MR. SPEAKER :—" The hon. Member should not go into what happened in the other House. We are to be deaf so to say with regard to what happened in the other House. According to the parliamentary practice, we should not refer to the proceedings

RECOMMENDATION OF THE COUNCIL TO NOMINATE FIVE 989
MEMBERS TO BE ASSOCIATE MEMBERS OF THE
PUBLIC ACCOUNTS COMMITTEE

1st April 1955] [Mr. Speaker]

of the other House as there is nobody here representing the other House to defend it. The hon. Member will do well to confine his remarks to the resolution before the House."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Mr. Speaker, the adult voters of this State have elected their representatives and we are here in this House as those representatives. The Members of this House are quite confident and the people who have elected us are also quite confident that we are competent enough to scrutinize the accounts without the assistance from outside. Therefore it is I say that it is an encroachment upon the prerogatives of this House. I hope the Hon. Speaker will give a ruling to that effect."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Mr. Speaker, I want to say this much by way of personal explanation. As Leader of the House, I am aware of the privileges of this House and I will be the last person to allow the privileges of this House to be encroached upon in any manner. I am alive to the privileges of this House to the same extent as any other hon. Member, if not more. It is not as if we are giving them any power to encroach upon the powers of this House. Sir, an analogy was quoted that the other House was not entitled to vote in the case of the Budget. But, the Appropriation Bill has to be considered and voted upon by the other House also. Only when it is voted upon and sent back here, it will come into force. We are not giving them power to take any decision in the matter. They will only take part in the proceedings of the Committee and will have absolutely no power whatsoever to influence the Committee's decision as such in any way. Therefore the power of this House will be there and there is no question of its being in any way interfered with. As I said, they will have no power to influence the decision of the Committee as such in any manner. Under these circumstances, I do feel that as far as the point of order is concerned, it is not a point of order. If a precedent is necessary, I may state that even the Lok Sabha has agreed for the association of the Members of the Rajya Sabha with the Public Accounts Committee. Therefore, I do not think there is any point of order."

MR. SPEAKER :—" Regarding the point of order, I am not surprised that hon. Member Sri Swayamprakasam has raised it and some other hon. Members have supported it. A similar motion was moved in the Lok Sabha and I will read it for the benefit of the hon. Members. This is the motion—

'That this House recommends to the Council of States that they do agree to nominate seven members from the Council to associate with the Public Accounts Committee of this House for the year '54-55 and to communicate to this House the names of the members so nominated by the Council.'

I would now like to read the ruling of the Speaker, Mr. Mavlankar. It will be of some use to us here . . ."

[Sri A. B. Shetty]

[1st April 1955]

Madras, has arranged necessary assistance of surgical treatment at Tellicherry, offering even the required free transport. The village is thus being kept under the closest supervision possible with one Health Inspector always available at the spot, supervisory officers inspecting the place quite frequently, and food supplements freely offered to all in need. The local people have also been privately and publicly proclaiming their gratitude for the assistance offered and the relief they are enjoying. Thus, it may be seen that all that is possible has been done and this programme of relief on foot will be pursued as long as necessary. However, in the case of a progressive disease like trachoma, the few chronic sufferers of long duration, even of 30 to 40 years in certain of the cases, the damage done to the eyes by their own long neglect, is really irreparable, and nothing spectacular can be done in these cases by human efforts. Attempts to help early cases against relapse and to relieve their suffering by medical or surgical treatment, are under way."

III.—GOVERNMENT MOTIONS RE

- (1) RECOMMENDATION OF THE COUNCIL TO NOMINATE FIVE MEMBERS TO BE ASSOCIATE MEMBERS OF THE PUBLIC ACCOUNTS COMMITTEE.

10
a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I move—

'That this House recommends to the Legislative Council that they do nominate five members from the Council to associate with the Public Accounts Committee of this House for every financial year and communicate to this House the names of the members so nominated.'

In moving this resolution I want to say a word of explanation. It is not the intention that those members coming from the Council will be given the privilege of voting along with the members of this Assembly forming the Public Accounts Committee. They will be only associated with the work of the Committee and their experience and their talents will be available to the Committee in presenting its report. It is not the intention that they should be given the power of voting in the Committee. They will be merely associates and their suggestions would be taken into consideration by the members of the Public Accounts Committee to reach a decision. That is all."

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

'That this House recommends to the Legislative Council that they do nominate five members from the Council to associate with the Public Accounts Committee of this House for every financial year and communicate to this House the names of the members so nominated.'

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" On a point of order, Sir. I do not know under what rule the Hon. Leader of the House moved this resolution. That is one point. There is no rule in our Rules of Procedure permitting the moving of such a resolution.

1st April 1955] [Sri S. Swayamprakasam]

On principle also, it is out of order. I think of late there is a sort of tendency on the part of Government to have the Upper House people in almost all the Select Committees and other Committees and that means that those people alone are fully competent to go into those questions. That is another point. Moreover the Public Accounts Committee is going to deal with financial matter, which is purely a matter which only this House can consider. There is no point in having the Members of the other House, who have nothing to do with financial matters. On financial matters only this House alone has the authority to discuss the same. Therefore in view of all these things, I think the motion, moved by the Leader of the House is out of order."

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Apart from the point of order raised by my friend Mr. Swayamprakasam, even if the motion is allowed, I want to oppose the motion . . ."

* SRI K. VINAYAKAM :—" On a point of order, Sir. I am strengthening the point of order raised by Mr. Swayamprakasam. (Laughter.) The work to be turned out by the Public Accounts Committee is absolutely the privilege of this House, that is, the Assembly. Under no circumstances the members of the other House could have the privilege of sitting on this Public Accounts Committee. Therefore if we allow this motion to be passed by this House, we will be setting up a bad precedent which will be an unhealthy convention in future."

SRI K. P. GOPALAN :—" I want to support the point of order raised. According to rule 171 of the Assembly Rules, it is said that the members of the Public Accounts Committee shall be elected by the Assembly from among its members according to the principle of proportional representation by means of single transferable vote. Our rules are therefore very clear. The members of the Public Accounts Committee shall be elected from the Assembly only. Similarly the elected members are responsible to this House. So the point of order raised is very clear and I think the Hon. Finance Minister is not right in having moved his motion. With these words, I support the point of order raised."

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—" I too feel that this motion is not in order. So far as the State Legislature is concerned, the Council and the Assembly are placed on different footings under the Constitution. As it will be seen from Article 198 of the Constitution, no Money Bill could be moved in the Council; and the Council of Ministers are responsible only to the Assembly. That is also made definite under the Constitution. So the Assembly is on an entirely different footing from that of the Council. In our rules we have said that this Public Accounts Committee is a committee of the Assembly. It is a committee which deals with scrutiny of accounts. How can in a committee of such kind, the members of the other House be associated as Members? If at all the

[1st April 1955]

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, the Hon. Minister in his reply has mentioned a very important point, viz., the practice followed in the Lok Sabha. It is rather unusual to mention such an important point while replying, because we will have no opportunity to meet the point mentioned by the Hon. Minister."

MR. SPEAKER :—" I am unable to understand what the hon. Member says."

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" This is what the hon. Member Mr. Kurup says, Sir. The Hon. Minister while replying to the points said that there was a precedent for such a motion as the one moved by him, viz., the Lok Sabha's agreeing to have the Members of the Rajya Sabha on the Public Accounts Committee of the Lok Sabha. As this point was mentioned in the reply of the Hon. Minister, the other hon. Members will have no opportunity of replying to that aspect."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I am sure it is for the Hon. Speaker to give a ruling. We only assist him in that. It is only for that purpose, I quoted the precedent. As a matter of fact, the Hon. Speaker is fully aware of the precedents and he has already in his hands the papers relating to the matter that I have just now mentioned. So, it is not a question of my raising it as a new point in my reply. It is for the Hon. Speaker to give his ruling which will be followed."

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Mr. Speaker, I want to make this submission before you give your ruling in the matter. The Hon. the Leader of the House referred to the precedent of the Lok Sabha. I wish to point out that the relationship that exists between the Lok Sabha and the Rajya Sabha is not the same as that exists between the Assembly and the Council in this State. Because, this House by a resolution can recommend the abolition of the Council in this State. But, the Rajya Sabha cannot be abolished by a resolution of the Lok Sabha. So, the relationship between the two Houses of Parliament in Delhi and the relationship between the Assembly and the Council in this State are entirely different from one another. The precedent quoted by the Hon. Minister cannot hold good in this case. If there are any other points to be considered, we can consider them, Sir. I only wish to point out that the Hon. the Leader of the House cannot depend upon the Lok Sabha precedent."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Mr. Speaker, inasmuch as you have also raised the Lok Sabha precedent, I wish to make one submission. Even in the matter of legislation, there is difference between the Rajya Sabha and the Council in this State. We all know what happened to the amendments passed by the Council in respect of a particular legislation. The Council in this State can be abolished on a resolution passed by the Assembly. This cannot be done in the case of the Rajya Sabha. There is right to

1st April 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

joint sitting in Parliament in case of dispute in regard to legislation. Moreover, under Article 249 of the Constitution the Rajya Sabha can ask the Parliament by a resolution passed by not less than two-thirds of the members present to make certain laws and this resolution will be in force for one year. The Council in this State cannot do any such thing. Therefore, to compare the Legislative Council of this State with the Rajya Sabha at Delhi is something like—to borrow the phrase often used by the Hon. the Finance Minister himself—comparing 'vennai' (butter) with 'chunam'."

SRI S. RAMALINGAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இங்கு லாந்திலுள்ள பார்லிமெண்டின் நடவடிக்கை சம்பந்தமாக என்ன முறை கையாளப்படுகிறதோ அதே முறையைத்தான் தாங்களும் கூடுமானவரை கையாண்டு, அதையனுசரித்தே இங்கு 'ரூலிங்' கொடுத்துவருகிறீர்கள். இந்த விஷயத்தில் இங்கிலாந்திலுள்ள பார்லிமெண்டுக்கும் லார்ட்ஸ் சபைக்கும் உள்ள உறவு முறைக்கும் இங்குள்ள இரு சபைகளின் உறவு முறைக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறதா? "

MR. SPEAKER :—" லார்ட் சபைக்கு தேர்தல் மூலமாக அங்கத்தினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவது கிடையாது. ஒரு பிரபு அங்கத்தினராக இருந்தால் அவருக்குப் பின் அவருடைய மகன் அங்கத்தினராவார். ஆனால், இங்கு அப்படியல்ல. இங்கு தேர்தல் முறை அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது."

* SRI K. VINAYAKAM :—" Mr. Speaker, may I know whether you will be kind enough to tell us by way of information, what is the practice followed in England by the Mother Parliament. We will abide by what you say with regard to the Lok Sabha precedent. But we would like to know what is the practice that is followed in England."

MR. SPEAKER :—" In England they have the Upper House, which is the House of Lords and the Lower House, which is the House of Commons. We do not have any such thing here. Again, Members of the House of Lords belong to Royal families and other noble families. They are not elected to that House. But, here Members of the Council are elected."

* SRI K. VINAYAKAM :—" Sir . . . "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, the hon. Member has made his submission already. What is the point in going on repeating it? "

* SRI K. VINAYAKAM :—" Sir, I am not belittling the talents or experience of the Members belonging to the Council. Their presence in the Committee, though they are denied the privilege of voting, will amount indirectly to influencing and members serving on the Committee. It is for that very reason that we say that we do not want them to serve on our Committee."

MR. SPEAKER :—" I shall give my ruling on the point of order. It is left to the House to accept it or not."

[1st April 1955]

10-20 a.m. * SRI T. ANANTA PAI :—“ Mr. Speaker, Sir, the Hon. the Leader of the House said that these Members are just associate Members without having the privilege or the right of voting. If I have understood him correctly, what happened in the Lok Sabha cannot be quoted as a precedent. There the Hon. Speaker has given the ruling that such Members would have equal rights of voting and enjoy the same privileges as Members elected to the Committee by the Lok Sabha. That being so, are we creating a new precedent of associating these Members without the right or privilege to vote? Are there any such precedents anywhere in other State Assemblies in India, where the Members of the Legislative Council have been associated with the Public Accounts Committee? ”

MR. SPEAKER :—“ In one or two Assemblies I think similar motions have been carried and Members of the Council are associated with the Public Accounts Committee. I do not exactly remember the names of State Assemblies which have adopted such motions.

“ As I have already told the House, when a similar motion was moved in the Lok Sabha, a similar point of order as has been raised now, was also raised there by Mr. T. N. Singh. I will read to hon. Members the explanation given by the Hon. Speaker of the Lok Sabha. It seems that there is some misconception on the part of the hon. Member. I think he refers to the motion for election of Members to the Public Accounts Committee and if he sees the motion, he would find that all that is accepted by the House is to recommend to the Council of States that they do agree to nominate seven members . . . Here also the wording used in the motion is ‘ That this House recommends to the Legislative Council . . . Hon Members will therefore find that all that is expected of this House is to recommend to the Legislative Council that they do nominate five members from the Council to associate with the Public Accounts Committee . . . It is not a question of this House agreeing to the appointment of a joint committee. I must make it clear that this is not a motion for a joint committee. It is only association of the Members of the Council . . . ”

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—“ If it be a question of this House recommending the inclusion of certain members of the other House it may lead us to the further position when instead of having some Members of the House associated with the Public Accounts Committee, the Hon. the Leader of the House may come forward with a motion recommending the inclusion of some other experts on the committee. That will be a bad precedent and the acceptance of this motion will lead to that. Now we agree to the association of Members of the Upper House, then it will be a question of associating outsiders. Will it not be a bad precedent? ”

1st April 1955]

MR. SPEAKER :—“ Why should the hon. Member anticipate such things? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Even now the Accountant-General is associated with the Public Accounts Committee.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Not as an official Member of the Committee.”

MR. SPEAKER :—“ I may tell hon. Members that if this motion is accepted, that committee will be under the control of the Speaker and not under the control of the Chairman. I must make that point also clear to hon. Members.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ That does not alter the position, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ As far as the motion is concerned it is perfectly in order. It is for the House to decide whether to accept it or not.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Mr. Speaker, Sir, now that you have ruled the point out of order, I do not want . . . ”

(The hon. Member Sri K. Vinayakam was standing in his place and trying to speak.)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Wait please, let me finish . . . ”

MR. SPEAKER :—“ Order, order.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ I take strong objection to the Hon. Minister trying to threaten an hon. Member when he is trying to explain a point.”

MR. SPEAKER :—“ Order, order.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ You must call the Hon. Minister to order, Sir, not the Member.”

MR. SPEAKER :—“ Let him not lose his temper.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ The Hon. Minister is turbulent and trying to . . . ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ That is what the hon. Member is doing.”

(The hon. Member Sri S. Panchaksharam stood up in his place.)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Mr. Speaker, Sir, I do not want to carry the motion against the opposition of some of the hon. Members even though it may be a minority section. Therefore I want to withdraw the motion now and move it in the proper atmosphere.” (Opposition cheers.)

994 RECOMMENDATION OF THE COUNCIL TO NOMINATE FIVE
MEMBERS TO BE ASSOCIATE MEMBERS OF THE
PUBLIC ACCOUNTS COMMITTEE

[1st April 1955]

The motion was by leave of the House withdrawn.

The words 'highly turbulent' ruled as parliamentary.

SRI S. PANCHAKSHARAM:—"Mr. Speaker, Sir, I want to know whether the word 'turbulent' is parliamentary. The hon. Member Vinayakam said that the Hon. Minister was 'highly turbulent'."

SRI K. VINAYAKAM:—"It is parliamentary."

MR. SPEAKER:—"Who should say whether it is parliamentary or not? It is not the hon. Member."

SRI K. VINAYAKAM:—"You are the competent authority Sir. I am only giving my opinion about it."

MR. SPEAKER:—"It is parliamentary."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Who is turbulent in the House is very well known. I need not press the point further, Sir."

(2) MOTION UNDER RULE 21 (3) OF THE ASSEMBLY RULES *re*
CHANGE IN THE ORDER OF BUSINESS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"With reference to the business of the House, I would like to suggest a small change in the order. The hon. Members on the other side have agreed to that change, namely, to take the Madras Cinemas (Regulation) Bill, 1954, first and then the Presidency Small Cause Courts (Madras Amendment) Bill, 1954. Therefore, I move, Sir—

'That under Rule 21 (3) of the Madras Assembly Rules the Madras Cinemas (Regulation) Bill, 1954, be taken up first and then the Presidency Small Cause Courts (Madras Amendment) Bill, 1954.'

The motion was put and carried.

IV.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS CINEMAS (REGULATION) BILL, 1954

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Mr. Speaker, Sir, I beg to present the Report of the Select Committee on the Madras Cinemas (Regulation) Bill, 1954 (L.A. Bill No. 52 of 1954) and move—

'That the Bill as amended by the Select Committee be taken into consideration.'

"Sir, the hon. Members are aware that the Select Committee which was constituted by this House to scrutinize this Bill and submit its report went into the Bill thoroughly and they have submitted a report containing various amendments to the provisions contained in the Bill as originally drafted. The Committee

1st April 1955] [Sri C. Subramaniam]

also heard evidence from parties interested in the cinema industry and also exhibitors of cinema films. After taking into consideration the various representations which were made to the Select Committee, the Committee has made certain vital changes in the draft Bill, particularly with reference to clause 5 which deals with the powers of the licensing authority and criteria that should govern the grant or otherwise of licences. In the Bill as originally drafted the entire discretion was given to the licensing authority in the matter without laying down any principles which should govern the grant or refusal of a licence. Even recently the High Court observed that unrestricted powers were given to the licence issuing authorities and no basis or principle was laid down for the purpose of issuing licences or refusing licences and that power was almost arbitrary and may not be valid. Taking all these into consideration we have amended clause 5 and in the Bill as amended we have laid down certain principle which should guide the licensing authority in the issue of licences. In amending this clause, the Select Committee was particularly guided by the provisions contained in the Motor Vehicles Act wherein the issue of licences are regulated. We have laid down certain important considerations in sub-clauses (a) to (f), all of which should be taken into consideration by the licensing authority in coming to a decision.

"As far as the appellate power is concerned, the provision in the original Bill was that Government should be the appellate authority. After further consideration, the Committee came to the conclusion that instead of the Government being the appellate authority, the Government may prescribe such authority as the Government may specify. That authority shall be competent to pass such orders on appeals as it thinks fit. Therefore the authority to be specified by Government will be the appellate authority.

"Then, Sir, the other important clause is, clause 6. I do agree that it is rather a controversial clause which led to the matter being taken to a court of law under the existing provisions of law. A decision of the Supreme Court is also available on the subject. Taking all these into consideration we have redrafted the clause in a way which would be acceptable to courts, that is, not only making it legal, but also acceptable to the exhibitors. The hon. Members will find there that as far as approved films are concerned, this Government is the authority which will have to approve the films for the purpose of exhibition. There will be an advisory board for the purpose of advising the Government in this matter. Government by itself may not mean anything. Therefore there will be this advisory board and Government will take the advice of this board and pass necessary orders. Ultimately, this Government representing this Assembly and representing the people, they would decide what are the approved films that would be necessarily and compulsorily shown in the theatres. That is an important change and I am sure the House would agree to that change. With reference to the provision as it stood in the Bill as originally drafted,

[Sri C. Rajam Ramaswamy] [1st April 1955]

for some charges, but to flatly refuse to show these documentaries is understandable. The so-called public opinion which they say is behind them is baseless. If a gallop poll is taken to-day, the public would more than justify the fact that they need these documentaries and newsreels, even in preference to some of the films on show. The producers cannot claim that all they have produced are good. In more than 50 per cent of the cases, they have been a failure, and such films did not have an effective box office. For them to make a sweeping statement that Government productions are not likely to be popular is uncalled for.

"Let us take the Indian newsreels. The only drawback in the Government newsreels is that we do not have them in the regional languages. If newsreels can be produced in the various regional languages and exhibited throughout the State, then they will become popular and people will follow them and appreciate them fully. That is perhaps the only grouse that the producers and the exhibitors can have against the Government. But to say that newsreels and documentaries are very bad and are not popular is a kind of propaganda which should be refuted very strongly on the floor of this House.

"Further, the Government are allowing the building of cinema theatres only in selected areas. They are virtually conferring a monopoly on certain people, by restricting the growth of cinemas in each area. For instance, let us take the City of Madras. Only a certain number of cinemas can be built in a particular area and the Government give the licence and also confer an indirect monopoly. Have not the Government then a right to impose a condition that films which are of educative value, should be exhibited in these theatres? The argument of the producers that such a condition is inconsistent with the requirements of the cinema trade is untenable. I strongly feel that the power which the Government have decided to take upon themselves is absolutely necessary and it is a power which will be welcomed by a very wide section of the people. The stand taken by the Cinema Proprietors can never be sustained. On the contrary, I feel that the private producers should come forward and produce certain good documentaries and exhibit them. In Western Countries, we have film products like the M.G.M., the R.K.O. and the Twentieth Century Fox, who produce valuable documentaries and people love to see them. People are anxious to see interesting documentaries even more than pictures. Our producers, who are all very responsible men, should try to produce documentaries in regional languages, which would interest the public and show to the Government that they can produce something better than what the Government themselves are producing. They should compete with the Government. They must prove to the Government that private enterprises can produce something better if they want to catch the imagination of the people. Instead they take the lopsided stand that the films produced by the Government are very bad and are not appreciated by the people and that they should be completely banned from

[1st April 1955] [Sri C. Rajam Ramaswamy]

be completely banned from public exhibition. This is a stand which nobody will accept. The cinema-going population and so many organisations in the City are really sorry that during the last year these films have been banned from public exhibition. I wholeheartedly support this Bill and I welcome the power that is being taken by the Government to impose a condition in the licence that every exhibitor shall exhibit some form of documentaries or news reel everytime a film is shown."

MR. K. T. RAJU:—கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப் 10-48 பொழுது கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மசோதாவின் நோக்கம் என்னவென்று சொல்ல வேண்டுமென்றால், அது மிகவும் எளிதானதாக இருக்கிறது. நம்முடைய நாட்டில் எல்லா மக்களும் தங்கள் தங்கள் கவனத்தைப் போட்டுக்கொள்வதற்கு ஒரு பொழுது போக்காக இருக்கிறது. நம் நாட்டு மக்களின் அறிவாமையைப் போக்கி அறிவை வளர்ப்பதற்கு ஒரு பெரிய பிரச்சாரக் கருவியாக இருக்கிறது. உலகத்தில் மற்ற எல்லா நாடுகளிலும் நடக்கக்கூடிய அப்படிமான நிகழ்ச்சிகளையும் இந்தச் செய்திப்படங்களின் மூலம் பொதுமக்கள் தெரிந்துகொள்ள ஏதுவாக இருக்கிறது. மேல் நாடுகளில், நடக்கிற கலவி அபிவிருத்தி, சுகாதார அபிவிருத்தி, விஞ்ஞான அபிவிருத்தி போன்ற விஷயங்கள் எல்லாம் இந்தச் செய்திப்படங்கள் மூலமாக பொது மக்களுக்கு எட்டப்படவேண்டும்.

"குறிப்பாக நம் நாட்டில் எடுத்துக்கொண்டால் பெரும்பாலும் எழுதப் படிக்கத் தெரியாதவர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். பெரிய அறிவாளிகள் எழுதிய கருத்துக்களையும் அவர்கள் படித்துத் தெரிந்துகொள்ள முடியாது. ஆதலால் அவர்களுக்கு இந்தச் சினிமா படங்களையே மிகத்தான் இவை கிளப்பெல்லாம் தெரிந்துகொள்ளும்படிச் செய்திப்படங்களை நம் நாட்டின் ஐந்தாண்டுகளில் 80 சதவீதம் குறைந்தது என்று எழுதப்படிக்கத் தெரியாதவர்களைக் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நான் விஷயங்களைக் புரண்பிப்பதன் மூலம் நல்லதென்பது புத்தலாம். நம்மீடமொர் போன்ற காப்பினைக் காண்பிக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. இதுமாதிரியான கோர்ட்டுபிளேக்கைக் காணும்போது கண்ணின் மூடிக்கொண்டு காண்பிப்பதைப் பொத்திக்கொண்டு இருக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது.

"மேலும் நம் ராஜ்யத்தில் மக்களிடையே, கன்னடியர்களிடையே இருந்த போதிலும் அவர்களெல்லாம் தங்கள் புரிந்துகொள்ளக்கூடியவர்களைக் இருக்கிறபடியால் இந்தச் செய்திப்படங்களைத் தமிழிலேயே ஒத்தவை நம்மால் இருக்கும். சித்தார்துடன் தொழிற்சாலைகளிலிருந்தும், பெரிய பெரிய அணைத் திட்டங்களிலிருந்தும் படங்கள் எடுக்கப்பட்டு கன்னியாகுமரிக்குள்ளே, ஆனால் உடனடி புரிந்துகொள்ளாதபடிக்கு இந்தச் சினிமாவை எல்லாம் விநிதி பாணியில் இருக்கிறது. பெரும்பான்மையான படங்கள் விநிதி யிலேயே இருப்பதனால் அவைகளைப் பொதுமக்கள் புரிந்துகொள்ள முடியா தல்ல. அவைகள் பெரும்பாலும் இருந்தபோதிலும், ஐனங்களுக்கு ஈனப்படமாகக் காட்டி அளிக்கின்றன. இது முக்கியமான விஷயமாகத்தான் இதை அரசாங்கம் கவனித்து இந்தச் செய்திப் படங்களெல்லாம் தாய் பாணியிலேயே இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி யிருந்தால்தான் ஐனங்கள் அதில் வருகின்ற முக்கியமான விஷயங்களை யெல்லாம் புரிந்துகொள்ளமுடியும். புரியாத பாணியில் பொது மக்க ளுக்கு, குறிப்பாக சிராமத்திராக்களில் வாழும் மக்களுக்கு காண்பித்தால் வெறுப்புதான் ஏற்படும்.

"நம் நாட்டில் நடக்கும் நல்ல காரியங்களை யெல்லாம் எந்த விதமான கட்சி கண்ணோட்டம் இல்லாமல் செய்திப்படமாக எடுத்துக் காட்டலாம். பொது மக்கள் எல்லாரும் பயனடையக்கூடிய விஞ்ஞானத்தையும் கணிதத்தையும் ஏற்படும் வளர்ச்சியை மக்களுக்குக் காண்பிக்க அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும். இதில் கட்சி மனப்பான்மை எதுவும் இல்லாமல் இருந்தால் மக்கள் எல்லோரும் ஆதரிப்பார்கள்.

[Sri K. Parthasarathy] [1st April 1955]

a thing which a licensing authority can be asked to consider. Rank may mean social rank or any other rank. I think the word 'status' is not happy and I have a serious doubt whether it will be in conformity with the provisions of our Constitution. So, Sir, I think that instead of the word 'status' in order to achieve the object the word 'solvency' may be there, if what is intended is that the licensing authority has to be satisfied that the person has the capacity to undertake the business successfully. For that purpose I think the word 'status' is not the proper word.

“ As regards the exhibition of information films and other films of educative nature, I think the exhibitors in our State will co-operate with the Government and will continue to exhibit such films in all theatres. The public desire that such films should continue to be exhibited. Even if in spite of this Act it is not constitutionally proper, I hope the exhibitors in our State will co-operate and fulfil the desire of the public.

"Once again I congratulate the Select Committee on having produced a Bill that is very much improved upon the original Bill."

11-15
a.m.

[illegible]

1st April 1955]

[Sri C. H. Kanaran]

ആളുകൾ സ്ഥലങ്ങൾ കാണാൻ പോകുന്നുണ്ട്. ആ സ്ഥലങ്ങൾ കാണാൻ ആളുകൾക്ക് അത്രയും അത്രയും ആഗ്രഹമുണ്ട്. വന്നിട്ട് തുകൾ ചെലവ് ചെയ്ത് യാത്ര കഴിഞ്ഞാൽ വകവെച്ചിട്ടുള്ള പണം കാണാൻ കഴിയില്ല. കണ്ടാൽ പണം ചെലവുചെയ്ത് പുറംകാണി സ്ഥലങ്ങൾ കാണാൻ കഴിയില്ല. ആളുകൾക്ക് അങ്ങനെയൊരു പടത്തിലെ കീഴ്വര കണ്ടാൽ മതിയെന്നു ആഗ്രഹമുണ്ടാകും. അങ്ങനെയൊരു പടങ്ങൾ നിൽക്കുകയാണെങ്കിൽ അത്ര കാണിക്കാൻ കാണാൻ ആരെയും നിർബന്ധിക്കേണ്ടിവരികയില്ല. അങ്ങനെയൊരു പടങ്ങൾ നിൽക്കുന്ന അകത്തുനിന്നു ആളുകളെ പുറത്തേക്കുകൊണ്ടുപോകുന്ന ഫീച്ചറുകൾ നിൽക്കിട്ട് വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പേരിൽ സിനിമയോടുകൂടിയൊരുങ്ങുന്നതിന്റെ ന്യായം മനസ്സിലാക്കാൻ വിഷമമായിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ നിർബന്ധം വയ്ക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ഇന്നത്തെ ഡാക്ടറേജ് ഫീച്ചറുകളുടെ സ്വഭാവം ഒരു പരിശോധിച്ചു നോക്കേണ്ടതായിരുന്നുവെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. ഡാക്ടറേജ് കളെ ആവശ്യമില്ലെന്നു അഭിപ്രായപ്പെടുന്നവർ ഞാൻ. നല്ലതരം ഡാക്ടറേജ് ഫീച്ചറുകൾ ഉണ്ടാകാൻ ജനങ്ങൾക്ക് വളരെ ഗുണകരമായിരിക്കും. ജനങ്ങൾ ഇതുവെച്ചുകയും ചെയ്യും. സിനിമയോടുകൂടിയൊരുങ്ങുന്നവർ തടസ്സപ്പെടാതെ അവ പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. അല്ലാത്തപക്ഷം ഡാക്ടറേജ് ഫീച്ചറുകൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിനാണ് ഒന്നാം നിർബന്ധം പിടിക്കുന്നത് തന്നെയാണ്. അതുകൊണ്ട് എനിക്ക് പറയാനുള്ളത് ആദ്യം വേണ്ടതെന്തെല്ലാം നിൽക്കിട്ട് ഫീച്ചർ പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ ഉൾക്കൊള്ളാൻ ആദ്യം ആളുകൾ ഇതുവെച്ചുന്ന നല്ല പടങ്ങൾ നിൽക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധവയ്ക്കണമെന്നാണ്. ഇത് നമ്മുടെ കയ്യിൽ ഒരു കാര്യം പ്രത്യേകം എടുത്തുപറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മറ്റേതെങ്കിലും പാർട്ടിപ്രചരണത്തിനു വേണ്ടിയായിരിക്കുന്നത് ഡാക്ടറേജ് ഫീച്ചർ നിൽക്കുന്നത്. പ്രൈം മിനിസ്റ്ററോ പ്രസിഡന്റോ വരുന്നതിനേയും പോകുന്നതിനേയും മറ്റും കാണിക്കുന്ന പടങ്ങളെയല്ല ഞാൻ അർത്ഥപ്പെടുത്തുന്നത്. അതെല്ലാം കേൾക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ വിദ്യാഭ്യാസപരമായ ഉല്പാദനം എന്തെങ്കിലും നോക്കേണ്ടതുണ്ട്. പ്രൈം മിനിസ്റ്റർ കോൺഗ്രസ് പ്രചരണം നടത്തുന്നതിനെയെല്ലാം വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ പേരിൽ ആളുകളുടെ നല്ലതെടുക്കുന്നതു് ശരിയല്ല. ഇന്ന് ഗവണ്മെന്റ് നൽകിയിരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഡാക്ടറേജ് കളെപ്പറ്റി പറയുകയാണെങ്കിൽ അധികവും ഗുണമില്ലാത്തതാണ്. വിദ്യാഭ്യാസപരമായ ഉല്പാദനം കൈവെച്ചുകൊടുക്കുന്ന ഫീച്ചറുകൾ വളരെ വളരെ കുറവാണ്. അധികവും പ്രചരണത്തിനുള്ള ഫീച്ചറുകൾ, അതാണ് ആദ്യം, മറ്റേതെങ്കിലും പാർട്ടിപ്രചരണത്തിനുള്ള ഫീച്ചറുകൾ, അതാണ് ആദ്യം, ഇതുവെച്ചുന്നതു്, തീയേറ്റർ ടെട്രാക്കൾ പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ വിസമ്മതിക്കുന്നത്. ആദ്യത്തിൽ എനിക്ക് പറയാനുള്ളത് ഇത് നിർബന്ധം ഉപേക്ഷിച്ച് നിർബന്ധം ഇല്ലാത്തതായി വന്നു സാഹചര്യങ്ങൾ ഏതെങ്കിലുംമെന്ന് അന്വേഷിച്ച് അതിനു പരിഹാരം കാണാൻ ഗവണ്മെന്റ് ശ്രമിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കുമെന്നാണ്.

“ലൈസൻസ് കൊടുക്കുന്ന സമ്പ്രദായത്തെപ്പറ്റിയാണ് ഇനി പറയാൻള്ളത്. ഞാമിനെപ്പറ്റി സേബക് റ്റു കമ്മിറ്റിയിൽ വലിയ വാദമുദ്രിവാദമുണ്ടായി. അപ്പോൾ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി റൂട്ടുകുളങ്ങരക്കുമ്പോൾ കപ്പലമൊന്നുമുണ്ടാകാതെ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു. ലിസ്സകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. സിബിലിസി എന്ന റൂട്ടുകുളിൽ പല സ്മൃതകളുണ്ട്. അത് മാനേജ്മെന്റ് വളരെ അസ്വാഭാവികമാണ്. സിവിലിക്കാത്ത ഫാമിലികളുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. പഴയ റൂട്ടുകുളിൽ പിലാമുകളെ സിവിലിക്കുന്ന സാധനമായി പരിഗണിച്ചിട്ടുള്ളത് മാനേജ്മെന്റിനുള്ളതായിരുന്നു ഇത് വലിയ ഏജൻസിയെ കാരണമായിരിക്കുന്നു. സിവിലിക്കാത്ത സാധനങ്ങൾ നടപ്പിൽ വന്നതിനു ശേഷവും സിവിലിക്കാത്ത സംബന്ധിച്ച് സെക്രട്ടറിയെ വാങ്ങുന്നതിന് സിവിലിക്കാത്ത സംബന്ധിച്ച് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ കാര്യപിടിക്കുന്നതാണ് വ്യക്തികളാണ്. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ സിവിലിക്കാത്തവർ മുഴുവൻ ചില കത്തുകൾക്കു കൈവശമാണ്. മറ്റൊരും സിവിലിക്കാത്തവർ തുറക്കുന്നതിലാണ് അവർ കിണഞ്ഞ് പരിശ്രമിക്കും. ഏതെങ്കിലും സ്ഥലത്തിന്റെ കാര്യം പറയുകയാണെങ്കിൽ മുപ്പതിനായിരം ആളുകളുള്ള നാട്ടിൽ കടന്നു കയറി സിവിലിക്കാത്തവയെ ഉള്ളൂ. പ്രബലമായ ഒരു കോൺഗ്രസ്സുകാരനാണ് അതിന്റെ മേധാവി. മറ്റു പലരും പുതിയ സിവിലിക്കാത്തവർ തുറക്കുന്ന ക്രമം നടത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതിനെക്കുറിച്ചും ഇത് കോൺഗ്രസ്സുമായി തന്നെ സംബന്ധം ഉപയോഗിച്ചു തന്നെക്കൊണ്ട് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ആ നാട്ടിൽ രാഷ്ട്രം ആകും സിവിലിക്കാത്തവർക്കും സാധ്യമായതും ഒരു സിവിലിക്കാത്തവർ ഇന്നുള്ളത്. ലൈസൻസ് കൊടുക്കുമ്പോൾ മുൻപിലായും വേണമെന്ന് വ്യവസ്ഥയുണ്ടാക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നത് കത്തുകൾക്കുമായിട്ടാണ്

[1st April 1955

“கிராமாந்திரப்பகுதியிலே சாதாரணமாக ஜனத் தொகை அதிகம். இன்றைக்கு ஜனங்கள் தங்கள் கவலையைப் போக்கிக்கொள்ள சினிமா பார்க்கிறார்கள். காரணம் அவர்களுக்குத் தொல்லைகள் அதிகம். வேலை யில்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களின் மனக் கவலையைப் போக்கிக்கொள்வதற்கு ஒரு 4 அணு கொடுத்துவிட்டு மூன்று மணி நேரத்தை சினிமாவில் கழிக்கப்போகிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது அவர்களுக்கு நல்ல படங்களைக் காண்பிக்கவேண்டும்.

“இராமாந்திரங்களில் இருக்கும் ரீங் சினிமாவின் நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. இந்த ரீங் சினிமா சொந்தக்காரர்கள் லைசென்ஸ் வாங்குவதற்கு மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதைப்பற்றியெல்லாம் செலக்ட் கமிட்டியில் நன்கு விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சினிமா சொந்தக்காரர்களும் சாட்சியங்கள் கொடுக்கும்போது இந்த லைசென்ஸ் வாங்குவதிலுள்ள கஷ்டங்களை எல்லாம் எடுத்துரைத்தார்கள். ஆதலால் ரீங் டாக்கிஸ் லைசென்ஸ் பெற சலபமான வழிகளை அரசாங்கம் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படி இருந்தால் கொட்டைக்காரர்கள் பல நல்ல படங்களை காண்பிப்பதற்கு ஒரு வசதி ஏற்படும்.

“நம் ராஜ்யத்தில் காண்பிக்கப்படும் செய்திப்பங்கள் பிரதேச பாவையிலேயே இருக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் பொது மக்கள் அதைப் புரிந்து கொள்ளமுடியும். நாட்டில் நடக்கும் நல்ல நிகழ்ச்சிகளையெல்லாம் மக்களுக்கு படம் பிடித்து காண்பிக்கவேண்டும். இன்னும் கொட்டைக் காரர்களுக்கு லேசென்ஸ் கொடுப்பதில் பல கஷ்டங்கள் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். சுகாதார வசதிகள் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தம் இருக்கையிலுமுது அவசியம்தான். ஆனால் நிர்ப்பந்தம் கஷ்டமாக இருக்கக்கூடாது, தொந்தரவு தரக்கூடியதாக இருக்கக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆதலால் மேற்கூறிய விஷயங்களை அரசாங்கம் நன்கு கவனித்து அதிலுள்ள குறைபாடுகளை நீக்கி, லேசென்ஸ் கொடுப்பதில் கஷ்டம் எதுவுமில்லாமல் சுலபமான முறையைக் கையாள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

10-55
a.m.

* SRI B. K. NALLASWAMI:—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, உணவுக்கு அடுத்தபடியாக மக்கள் சினிமாப் பார்ப்பதில் தான் இப்பொழுது அதிக கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள் என்று சொன்னால் மிகையாகாது. காரணம் இது கண்களுக்கு, காதுகளுக்கும் உணவளிக்கின்றது. சினிமாவைப் பார்ப்பதாலே பல தீமைகள் ஏற்படுகின்றது என்று ஒருபுறமிருந்தாலும்கூட, படங்கள் சரியான முறையில் தயாரிக்கப்படாதது இதற்கு குற்றமே தவிர, தியேட்டர்களால் ஏற்படக்கூடிய தீமைகள் அல்ல. அதைப்பற்றி பேசுவதற்கு இப்போது சந்தர்ப்பம் இல்லை. ஆனால் எங்கள் ஊரைப் போன்ற கிராமத்திலும் சேராமல், பட்டணத்திலும் சேராமல் இருக்கின்ற ஊர்களிலே சினிமா நடக்கிற விதங்களைப்பற்றி சிறிது சொல்ல விரும்புகின்றேன்.

“முதன் முதலாக எங்கள் ஊரை எடுத்துக்கொண்டால், ஜனங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற உபத்திரவம் தாங்கமுடியாது. காரணம் என்னவென்றால், இரவு முழுவதும் ஓயாமல் ஒலிபெருக்கி கத்திக்கொண்டு இருக்கும். 13 ஆயிரம் ஜனத் தொகை இருக்கக்கூடிய எங்கள் ஊருக்கு, 2 சினிமா இருக்கிறது. இந்த சினிமாக்களில் இரவு முழுவதும் 10 11 மணிக்கும் இரண்டு மணிக்கும்கூட ஒலி பெருக்கி கத்திக்கொண்டு இருக்கும். பொதுவாக எங்கள் ஊரிலே இருந்து பழகியவர்கள்தான் இதைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியும் தவிர, புதியதாக வரக்கூடியவர்களுக்கு இந்த உபத்திரவம் தாங்கமுடியாது. ஆனால் நாம் செய்திருக்கிற சட்டத்திலே இதை யெல்லாம் தடுக்க விதி எதுவுமில்லை. இதைத் தடுக்க, சர்க்கார் ஏதாவது விதி செய்யவேண்டும்.

“எல்லாத் தீவிரங்களிலும் குறைந்த கட்டணத்தில் சினிமாவைக் குச் செல்லும் இடமானது திணைக்கு வெகு சமீபத்திலே அமைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இது பெரிய தவறாகும். கண வைத்தியர்கள் யாரைக் கேட்கவும்

1st April 1955] [Sri B. K. Nallaswami]

1st April 1955]

கண் கெட்டுவிடுமென்று சொல்வார்கள். சினிமாப் பார்ப்பவர்களுையே கேட்டால் திரைக்கு சமீபத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டு சினிமாப் பார்த்தால் கண் கெட்டுவிடுமென்பதை அவர்களே ஒப்புக் கொள்வார்கள். ஆகவே குறைந்த கட்டணம் கொடுத்து சினிமாப் பார்த்தாலும், அந்த இடமானது திரைக்கு சற்று தூரத்தில் இருக்கவேண்டுமென்று நிபந்தனை இருக்க வேண்டும். பால்கனி போன்றவைகள் ஏற்படுத்தி, அதிகப் பேர்கள் உட்காருவதற்கான வசதிகளைச் செய்து, குறைந்த கட்டணம் கொடுத்துப் பார்ப்பவர்களுைய இடத்தை அதிக தூரத்தில் அமைக்க வசதி செய்யவேண்டும். இப்போது இருக்கிறபடி இருந்தால் கண் கெட்டுவிடுமாய்கையால், கண் டாக்டர்களைக் கலந்துகொண்டு, எவ்வளவு தூரத்தில் திரையை அமைக்கலாம் என்று தெரிந்து, அதன்படி இடத்தை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

1-4-55

மென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இன்னொரு விஷயமென்னவென்றால், நகரங்களிலேசுட ரூ. 1-4-0 கொடுத்து சினிமாவுக்குச் சென்றால்சுட நல்ல முறையில் உட்கார்ந்து சினி மாப் பார்க்கக்கூடிய அளவிற்கு ஆசனங்கள் அமைக்கப்படவில்லை. மணி மாப் பார்ச்சுக்கூடிய அளவிற்கு ஆசனங்கள் அளவிற்கு எந்தத் தியேட்டரிலும் உட் நேரம் உட்கார்ந்து பார்க்கக்கூடிய அளவிற்கு எந்தத் தியேட்டரிலும் உட் காரும் வசதி செய்யப்படவில்லை. குறிப்பாக, சட்டசபைக்கு எதிரிலுள்ள தியேட்டரை எடுத்துக்கொண்டால், இந்த வசதி மிகக் குறைவு. ஒரே ஸ்டாண்ட் பூச்சி உபத்திரவம். ஒரு சமயம் நானும் நண்பர்களும் சென்று, படம் பார்க்க முடியாமல் எழுந்து வரவேண்டியிருந்தது. இம்மாதிரியான குறை பள் சென்னை போன்ற நகரங்களிலேசுட இருப்பது ரொம்பவும் வருந்தத் தக்கதாகும். கிராமத்திலேதான் மக்கள் எங்கே ஒண்ணுக்கு போவது என்றுசுட தெரியாமல் இருக்கிறார்கள் என்றால், இங்கேயும் அந்த நிலை யைத்தான் பார்க்கின்றோம். இதையெல்லாம் ஒழுங்கு செய்வதற்கு ஆட் களை நியமிக்க உத்தரவு இட வேண்டும். கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் அதிகமாக சினிமாவுக்குச் செல்வதில்லை என்றாலும், இரண்டுபேரு சினி மாக்களுக்குச் சென்று, அங்கு நிலைமைகள் எப்படியிருக்கின்றன என்பதை கவனிக்கும்படி நோட்டீஸ் இல்லாமல் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இந்த சினிமாக்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுப்பதில், சமீபத்தில் இருக்கக் கூடிய சினிமாக்களுக்கும் லைசென்ஸ் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். குறைந்தது ஒரு சினிமாத் தியேட்டருக்கும், மற்றொன்றிற்கும் இடையே அரை மைல் தொலைவாவது இடைவெளி இருக்கவேண்டும். 50 கஜம், 100 கஜம் இடை வெளி உள்ள இடங்களுக்கெல்லாம் கிராமங்களிலே லைசென்ஸ் கொடுக்கப்படுகிறது. இதிலே இன்னொரு குறை என்னவென்றால், கிராமங்களில் முதல் சினிமா 7 மணிக்கு ஆரம்பிக்கப்பட்டு 11 மணிக்கு முடியும். இரண்டாவது சினிமா முடிய 3 மணியாகும். காரணம் தக்க புராஜக்டர் போடுவதிலே அதிக செலவாகும் என்ற காரணத்திற்காக, அங்கெல்லாம் சிங்கில் புராஜக்டர் போட்டு காண்பிக்கிறார்கள். அதனால் அந்கெல்லாம் சிங்கில் புராஜக்டர் போட்டு காண்பிக்கிறார்கள். அதனால் நேரம் அதிகமாகிறது. அதைத் தடுத்தாகவேண்டும். இப்படி நேரத்தை அதிகமாக எடுத்துக்கொள்ளும் தியேட்டர்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கக் கூடாது. அதற்கு ஒரு அதிகாரியை நியமித்து குறிப்பிட்ட காலத்தில், அதாவது 2½ அல்லது 3 மணி நேரத்திற்குள் இப்பயங்கின் காலத்தில், இன்னவா என்பதைப்பார்த்து, பின்னர்தான் லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று விதி செய்யவேண்டும். அப்படி செய்யாவிட்டால், இப்படித்தான் 6½ மணிக்கு ஆரம்பித்து 10½ மணிக்கு முதல் ஆட்டமும், படித்தான் 2 மணிக்கு ஆரம்பித்து 3 மணி ஆகும். இந்த இரண்டாவது படம் முடிய 2 மணி அல்லது 3 மணி ஆகும். இந்த நிலைமைதான் இன்று கிராமங்களில் இருந்து வருகிறது. இதைத் தவிர இன்னும் டெண்ட் சினிமாக்களை எடுத்துக்கொண்டால் அதைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லவே வேண்டியதில்லை. ஆகவே இனையெல்லாம் முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, அதிக நேரத்தை எடுத்துக் கொள்ளாமல் இத்துடன் சுருக்கமாக முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI O. KORAN :—“ മിസ്റ്റർ ഡെപ്യൂട്ടി സ്പീക്കർ, സർ, സിനിമാനിയത്രണ നിയമം ചർച്ച ചെയ്ത വന്നിരിക്കുന്ന ഈ സാമ്പത്തികത്തിൽ ചില കാര്യങ്ങൾ നവോത്ഥാനത്തിന്റെ പ്രഭാവത്തിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് നിയമത്തിൽ

[Sri P. G. Manickam]

[1st April 1955]

அதற்குரிய பிரசாரங்கள் நடத்தினால், திண்டாமை ஒழிய மிகச் சாதகமாகவும், அதவே ஒரு முக்கியமான சாதனமாகவும் இருக்குமென்பதை தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“இப்போது முதியோர் கல்விக்காக பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவழிக்கப்படுகிறது. அப்படியிருந்தும் அதனால் முதியோருக்கு யாதொரு பிரயோஜனமும் ஏற்படவில்லை. ஆங்காங்கு பார்த்தால் இந்த முதியோர் பள்ளிக்கூடங்கள் தூங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே, இதற்கு செலவிடும் பணத்தை, சர்க்கார், film எடுக்க செலவழித்து, அந்த film-களின் மூலமாக முதியோர் அறிவு வளர்ச்சிக்கான வசதிகள் செய்வார்களேயானால், அதாவது நான் முன்பு சொன்ன பிரகாரம், இந்த film-களை சினிமாக்களில் அரை மணி நேரம், கிராமப்புறங்களில் காண்பிப்பதற்கு வசதி செய்வார்களேயானால், நல்ல விதத்தில் பணம் செலவழித்ததாகும் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்த மசோதாவை ஆதரித்து என் சொற்பொழிவை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

11-30 a.m. * SRI V. R. NAGARAJAN :—“Mr. Deputy Speaker, Sir, I am not much of a cinema-goer nor am I a hater of cinemas. So, I have no bias this way or that way. I am not either on the side of the cinema proprietors or exactly on the side of the Government. I would only attempt to say a few words about my own thoughts about the matter.

“Sir, the nature of the films exhibited has more or less changed now as we see many things are changing in the country. With the advent of freedom and with our schemes for all round development of the country's resources, there is specific need for ensuring that only quality films are shown in the land. Generally in our cinemas, we see love stories take the upper hand. This fact has been pointed out by one of my hon. Friends. That is true. Love has a place in life. But it is not the whole of our life and, therefore, it should not be necessary for 75 or 80 per cent of the films that we see to-day to be based on love stories. Then, scenes showing dacoities committed by armed gangs and scenes of shooting by men armed with guns and revolvers and other kinds of horrible scenes are being shown. At times they make the conscience of people who see them rebel; some people shed tears as they are not able to control their emotions. Of course, this may be attributed to weakness on the part of the cinema-goer himself. But still we will have to see that cinemas do not go to the extent of spoiling or agitating the minds of persons who are just normal or slightly below normal and who cannot maintain their balance of mind. Sir, one of my friends, Mr. K. T. Raju was saying that many of the documentaries merely showed pictures of leaders of countries, their visits, etc. He took exception to this. But I think the other way. It is only persons and personalities that are more important than mere natural scenery and landscapes. If anything is going to remain permanent in life and if anything is going to be really useful to mankind for centuries, it is the good work done by men and women and not merely pictures depicting the beauties of Nature. Our documentary films show the visits of our great leaders to places of importance. We see pictures of our President and our Prime Minister and our Chief Ministers of States. There is nothing wrong in it. Such films will have to be

1st April 1955]

[Sri V. R. Nagarajan]

shown more and more to the people, especially to those who live in the countryside. Our people are most illiterate. They are so ignorant that they do not know who our rulers are. For example, if we go to the countryside and ask the people who our rulers are, I am sure 95 per cent of them will make a mistake. I had myself some experience of these during the war-time. During the war years, I was in charge of war propaganda and I used to put such questions to the villagers whom I had occasion to visit. I used to ask, just to know how far they had understood the work of the administration, who were ruling us then—whether they were the English or the German or the French. As I expected, they said it was the Germans that were ruling us. In my taluk at least that was the typical answer. I used to tell them that it was anticipating things, that it was not so and that the English were ruling us. I also used to tell them that we were thirsting for our own freedom and that it would come very soon. It was one of our slogans in those days that we could get peace only through Victory and also freedom only through Victory. Now we are free. The common people must know who our rulers are. They must know our great men. There is need to show them pictures of scientists, great dramatists and men who are great in other walks of life.

“Then, Sir, documentary films need not be shown for long. Those who go to cinemas go with a definite object. They want to see the film that has been advertised. They want to see the advertised film and they will be yearning to see it the moment they reach the theatre. So, the maximum may be fixed at half hour and it is not necessary to show them for more than thirty minutes.

“Sir, some hon. Members were saying that no conditions should be laid down for the exhibition of such documentaries, that people must be given full discretion to show them or not to show them and so on. If that is done, Sir, we will be encouraging the profit motive in men. The cinema proprietors would enrich at our expense. The documentaries must be compulsorily exhibited. As far as our country is concerned, films need to be morally toned up. The nature of films has considerably changed and it is not so as it was in former times. I am quite in agreement with the principles underlying the present Bill and I commend it to the House for its acceptance.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“Sir, before we proceed with further discussion on the motion, I would request the Hon. the Leader of the House to give the programme of the House for to-day and tomorrow.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, the Business Advisory Committee has just met and its suggestion is that we may finish consideration of this Bill and also the Presidency Small Cause Courts (Amendment) Bill to-day. Tomorrow, we shall take up first the Sales Tax (Amendment) Bill relating to tobacco and then the resolution regarding inclusion of agricultural property also for the purpose of calculating the estate duty and

[Sri C. Subramaniam] [1st April 1955]

finally the Chatram Funds Diversion Bill. I hope we will finish consideration of all these and pass them tomorrow itself. We shall sit tomorrow from 8-30 a.m. to 1-30 p.m. and then in the evening from 3 to 6. That is all the business for this sitting and after finishing it we adjourn. I hope I shall have the co-operation of hon. Members in pushing through this business in time."

11-37
a.m.

*SRI T. SHANMUGAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சினிமா மசோதாவைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சினிமாக்களிலே News reel காட்டவேண்டியது காட்டாயம் இல்லை என்று சுப்ரீம் கோர்ட்டார் தீர்மானித்து விட்ட பிறகு, இந்த Bill இந்த சபையில் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த சினிமாக்களில் காட்டப்படும் News reel-களில் எப்போது பார்த்தாலும் காங்கிரஸ் பிரசாரமாகவே இருக்கிறது. இது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம் தான். தினமும் நேரு வருவது, ராஜேந்திரபிரசாத், ராஜகோபாலாச்சாரியார் போன்றவர்கள் தோன்றுகிற News reel-தான் காட்டப்படுகிறது. இந்த News reel-ஐ சினிமாப் படம் முடிந்த பிறகு கடைசியில் காட்டுவார்களேயானால், இந்தப் படங்களை பார்க்க ஒரு ஆள்கூட இருக்க மாட்டான் (சிரிப்பு). ஆகவே தான், சினிமா மாதிரி 6½ மணிக்கு இருக்க கிரூப்கள் என்றால், 6½ மணியிலிருந்து ஒரு அரைமணி நேரம் இந்த News-ஐ காட்டி விடுகிறார்கள். News காட்டும் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் எல்லா கட்சிகளுடைய News-ம் காட்டப்பட வேண்டும். இப்போதோ, காட்டப்படுவதெல்லாம் காங்கிரஸ் கட்சி News-தவிர, வேறென்றும் காண்பிப்பதில்லை. அரசியல் கட்சிகள் எத்தனையோ இருக்கின்றன. அந்த கட்சிகளைப் பற்றிய News எத்தனையோ இருக்கின்றன. குறிப்பாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை எடுத்துக் கொண்டால், எத்தனையோ மகாநாடுகள் நடந்திருக்கின்றன. அவற்றைப் பார்த்தால், மிகவும் பிரமாதமாக இருக்கும். லட்சக்கணக்கான மக்கள் அதை விரும்புகிறார்கள். இப்போது நடக்கப்போகிற மகாநாட்டிற்கு நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் வந்து பார்க்கவேண்டும். அவர் வந்து பார்த்தால் நிச்சயமாக அந்த காட்சிகளை திரையிடும்படி செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு (சிரிப்பு). இதைப்போல் மற்றும் பல கட்சிகளின் மகாநாடுகள் நடைபெறுகின்றன. அவைகளும் News ஐட்டங்களில் காட்டப்படவேண்டும். இந்த மாதிரியாக News சம்பந்தப்பட்ட வரையில், பொதுவாக எல்லா கட்சி News-ம் காட்டப்படவேண்டுமே தவிர, ஒரே ஒரு கட்சி News மட்டும் காட்டுவது என்பதாக வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது.

“அடுத்தபடியாக இந்த Censor Boardல் வெட்டுபவர்கள் மிகவும் மோசமாகியிருக்கிறார்கள். நல்ல கருத்துக்களையெல்லாம் வெட்டிவிடுகிறார்கள். குறிப்பாக ஒன்று பாருங்கள். ஏதோ ஒரு படத்தில் ‘ஆஸ்திகம்’ எது, நாஸ்திகம் எது’ என்ற பாட்டை, அந்த சினிமா கதை எழுதியவர்கள் கொண்டுவந்தார்கள். ஆஸ்திகம் எது, நாஸ்திகம் எது என்று மக்களுக்கு தெரியவேண்டுமா, வேண்டாமா? நீங்களே யோசித்துப் பாருங்கள். ஆஸ்திகமெது, நாஸ்திகமெது என்று சொல்வது தப்பாமல். ஆகையினால் அங்கே வெட்டுபவர்கள் அந்தப் பாட்டை சினிமாவில் வெட்டிவிட்டார்கள். சினிமாவில் வெட்டினார்களே ஒழிய, அந்தப் பாட்டு ஊரெல்லாம் பாடப்படுகிறது. Gramophone record-களில் வந்திருக்கிறது. இதையெல்லாம் தடுக்கவில்லை. சொர்க்கவாசல் என்ற படத்தில் அந்தப் பாட்டு வரக்கூடாது என்று வெட்டியிருப்பதில் ஏதாவது பொருள் இருக்கிறதா என்பதை நீங்களே யோசித்துப்பாருங்கள்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“இது எல்லாம் ரொம்ப முக்கியமானதாக இருக்கலாம். ஆனால் அது நாம் செய்யக்கூடிய வேலையல்ல. Parliament சட்டம் செய்து இந்திய அரசாங்கம் நியமிக்கிற Censor Board செய்யவேண்டிய விஷயம். ஆகவே அதைப் பற்றிப் பேசி பிரயோஜனமில்லை. பேசுவதும் பொருத்தமாக இருக்காது.

[Sri C. Subramaniam] [1st April 1955]

இந்த Bill-ஐ பொருத்தவரையிலும், நமது சட்ட சபைக்கு இருக்கக் கூடிய அதிகாரத்தை வைத்து என்ன செய்யவேண்டுமோ, அதைத்தான் பரிசீலனை செய்யலாம்.”

SRI T. SHANMUGAM :—“கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் விளக்கத்திற்கு நான் மிகவும் நன்றி செலுத்துகிறேன். நமக்கு, நம் நாட்டில் நடக்கிற சினிமாவில், இதைக் காட்டலாம், இதைக் காட்டக் கூடாது என்று சொல்லுவதற்கு அதிகாரமில்லையே என்றுதான் வருந் துகிறேன். இதற்காகத்தான் நம்முடைய நாடு நமக்கு வேண்டும். பிறர் வந்து நாம் என்ன செய்யவேண்டுமென்று சொல்லக்கூடாது என்று சொல்லுகிறோம். நமக்கு சரி என்று படுவதை நாம் செய்ய முடிய வில்லையே என்றுதான் நான் வருந்திச் சொல்லுகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“மத்திய சர்க்காரை ‘பிறர்’ என்று நினைப்பதுதான் தவறு என்பது எங்களுடைய கருத்து. ஆகவே அந்த எண்ணத்தை மாற்றிக்கொள்ளவேண்டுமென்று அங்கத் தினரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI T. SHANMUGAM :—“நாம் நமது நாட்டில் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைச் சொல்ல அதிகாரம் இல்லையே என்பதற்காக வருந்துகிறேன் என்றுதான் முன்னமே சொன்னேன். கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுக்கும் அந்த உரிமை வேண்டும் என்பதுதான் என் னுடைய விருப்பம். இந்த சின்ன சினிமா விவகாரத்தில்கூட நமக்கு உரிமை இல்லாமல், மத்திய சர்க்கார் தலையிடுவது என்றால் இது ஒரு வெட்கப்பட்டுவண்டிய சமசாரம்தான். ஆகவே மத்திய சர்க்கார் இதில் ஈடுபடாமல் தலையிடக்கூடாது என்று இனிமேலாவது நம் அரசாங்கம் ஒரு தீர்மானம் போட்டு, அவர்களுக்கு அனுப்பி, ‘எங்களுக்கு வேண்டியதை எல்லாம் நாங்கள் பார்த்துக்கொள்ளுகிறோம். நீங்கள் தான் அனேக வரிகளை எடுத்துக்கொண்டு போகின்றீர்களே’ என்று எடுத்துச்சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அத்துடன் இனிமேலாவது, சினிமாவில் எல்லா கட்சிகளின் News-ம் காட்டவேண்டும். காங்கிரஸ் கட்சிக்கே News reel உரியதாக கருதக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

*SRI S. RAMALINGAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 11-44 பொறுக்கு கமிட்டி நியமித்து, விவாதிக்கப்பட்ட பிறகு, சபையின் முன்பு a.m. இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. பொறுக்கு கமிட்டியின் முன்பாக, சில சினிமா கொட்டகை நடத்துபவர்களும், படம் பிடிப்ப வர்களும் கூட, இந்த மசோதா சம்பந்தமாக சாட்சியம் அளித்தார் கள். கொட்டகை நடத்தக்கூடியவர்கள், அவர்கள் சாட்சியத்தில் தாங்கள் லைசென்சு வாங்குவதற்கு வருஷா வருஷம் அதிகாரிகளிடம் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டுவெண்டியிருக்கிறது. எத்தனை அதிகாரிகளிடம் தாங் கள் செல்லவேண்டியிருக்கிறது என்பதைப்பற்றியெல்லாம் எடுத்துச்சொல்லி அவைகளுக்கு சர்க்கார் பரிகாரம் காணவேண்டுமென்றும், தாங்கள் அதிக சிரமமில்லாமல் கொட்டகை நடத்த வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென் றும் கேட்டுக்கொண்டார்கள். இந்த கஷ்டங்களுக்கு சர்க்கார் செவி சாய்ப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் இப்போது இந்த மசோதா இருக் கக்கூடிய அளவில் பார்த்தால் அதற்கு நேர் முறையை இருக்கிறது என்று அஞ்சவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறது என்பதை சபையின் கவனத் திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். நிதி மந்திரி அவர்கள் இந்த மசோதாவை சபையின்முன் சமர்ப்பிக்கும்போது, மோட்டார் சட்டத்தில், மோட்டார் லைசென்சுகள் வழங்க என்னென்ன விதிகள் அனுஷ்டிக்கப் படுகின்றனவோ, அவற்றை அனுஷ்டித்து இந்த மசோதாவை திருத்தி யிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள்.

“நமக்கு நன்றாகத் தெரியும், மோட்டார் லைசென்ஸ் வாங்கவேண்டும் என்றால் அதில் எவ்வளவோ சிரமம் இருக்கிறது என்று. சர்க்கார் தங்களுடைய கொள்கைகள் சட்டத்தில் வரையறுக்கப்படாமலிருப்பதால்

[Sri S. Ramalingam]

[1st April 1955]

அந்தச் சட்டத்தை அடிக்கடி மாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக யுத்த காலத்தில் மோட்டார் பீஸ்ட் ஒன்றை அதாவது 15 அல்லது 20 பஸ் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் அவர்களைத்தான் ஆதரிக்கவேண்டும் என்றும் திட்டம் வைத்திருந்தார்கள். அதன் பிறகு தனி நபர்களுக்கும் சிறிய பஸ் முதலாளிகளுக்கும் சலுகைகள் காட்டவேண்டும் என்றும் ஒன்றிரண்டு பஸ்களை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கும் லைசென்ஸ் கொடுக்கவேண்டும் என்று திட்டம் வகுத்தார்கள். அதையும் மாற்றி 15 அல்லது 10 பஸ்களை வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்குத்தான் லைசென்ஸ்கள் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் இப்பொழுது மாற்றி அமைத்திருக்கிறார்கள். இந்த முறையில் சர்க்கார் மோட்டார் பஸ்கள் விஷயத்தில் அடிக்கடி விதிளை மாற்றிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதனால் முதலாளிகள் எவ்வளவோ கஷ்டமடைகிறார்கள். அதைப்போலவே இருக்கிறது சினிமா. கொட்டகைக் காரர்களையும் பார்ப்பது. ஆனால் இந்த இரண்டையும் ஒன்றாகப் பார்ப்பதில் வித்தியாசம் இருக்கிறது. மோட்டார் லைசென்ஸ் கொடுப்பது என்றால் அது பொது மக்களுடைய உயிர் சம்பந்தமானது. அதில் பொது மக்களுக்கு ஆபத்து ஏற்படுவதற்கு இடம் இருக்கிறது. அதிலும் லைசென்ஸ்கள் கொடுப்பதற்கு இடம் இருக்கின்றன. அவைகளை ஆட்சேபித்து மோட்டார் பஸ் சொந்தக்காரர்களும் ஹைக்கோர்ட்டுக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். சர்க்காருடைய பல உத்தரவுகள் ஹைக்கோர்ட்டில் செல்லாது என்றும் தீர்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக சட்ட சபையில் திருத்தங்கள் கூட கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதே முறையில் தான் சினிமா சம்பந்தப்பட்ட மட்டிலும் லைசென்ஸ் முறை கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அது சரியல்ல.

“சினிமாவுக்கு லைசென்ஸ் issue பண்ணும் விஷயத்திலும் அப்படிப்பட்ட கட்டுப்பாடுகள் இருக்கின்றன. இந்த மசோதாவின் மூலமாக கலெக்டர்களுக்கு அதிகப்படியான அதிகாரம் கொடுக்கப்படுகிறது. லைசென்ஸ் கொடுக்கப்படுவதில் பலவித கட்டுப்பாடுகளை விதிக்கிறார்கள். “the interest of the public generally” என்று ஒரு விதமான கட்டுப்பாடு இருக்கிறது. அதில் எந்தவிதமான நிர்ணயமும் இல்லாமல் இருக்கிறது. பொது மக்களுடைய நன்மை எது என்று எந்த விதமாக வேண்டுமானாலும் அர்த்தம் செய்துகொள்ளலாம். பொதுவாக பொது மக்களுக்கு நன்மை விளைவிக்குமோ விளைவிக்காதோ என்று அர்த்தம் செய்துகொண்டு லைசென்ஸ் கொடுக்க மறுத்துவிடலாம். அடுத்தபடியாக “the status and previous experience” என்று இருக்கிறது. குறிப்பிட்டவர் லைசென்ஸ் வேண்டும் என்று கேட்டால் அவருக்கு status சொத்து மதிப்பு என்ன, சுமார் பத்தாயிரம் ரூபாய்க்கு இருக்கிறதா என்று பார்த்துப்படியாக இருக்கும். அவர் சொத்து மதிப்பு இல்லாமல் ஏழையாக இருக்கலாம். இங்கு status ஐப் பற்றி நிர்ணயிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. கொட்டகைக்காரன் தன்னுடைய தொழிலை நடத்தும்போது அதிலுள்ள லாப நஷ்டத்தை அவனே அனுபவிக்கிறான். மனுதாரருடைய முன் பழக்க வழக்கங்களைப் பற்றி பார்த்து நிர்ணயம் செய்யவேண்டும் என்றும் இருக்கிறது. இதைப்பற்றி கலெக்டர் எந்த விதமாகவும் அர்த்தம் செய்து கொள்ளலாம். “And the previous experience of the applicants should be considered” என்று இருக்கிறது. மற்றொன்று “the possession by the applicant of other places, if any, licensed under this Act” என்று இருக்கிறது. ஒரு பக்கத்தில் “previous experience” என்றும் மற்றொரு பக்கத்தில் பழக்க வழக்கம் இல்லாத இடங்களில் அவர்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் இருக்கிறது. இந்த இரண்டு விதிகளுக்கிடையே வித்தியாசம் இருக்கிறது. இப்படி இரண்டு வித அர்த்தம் இருப்பதால் கலெக்டர் பல விதமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம். தனக்குத் தோன்றிய பிரகாரம் கலெக்டர் அர்த்தம் செய்துகொண்டு அதன்படி இந்த விதியை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவார்கள். தஞ்சை ஜில்லா கலெக்டர் ஒரு மாதிரி அர்த்தம் செய்துகொள்ளலாம். திருநெல்வேலி ஜில்லா கலெக்டர் வேறு விதமாக அர்த்தம் செய்துகொள்ளலாம். ஒருவர்

[1st April 1955]

[Sri S. Ramalingam]

பழக்கம் இல்லாதவர்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கலாம் என்றும் மற்றவர் பழக்கம் இல்லாதவர்களுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கக்கூடாது என்று அர்த்தம் செய்துகொள்ளலாம். முன் பழக்கம் இருந்தால் அவர் சினிமாத் தொழிலை நன்றாக நடத்த முடியும் அதனால் அவருக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கலாம் என்று அர்த்தம் செய்துகொண்டு அவருக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கலாம். ஆகவே சப் க்ளாஸ் ‘பி’க்கும் சப் க்ளாஸ் “எப்”க்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஒரே விதியில் இரண்டு வித அர்த்தம் இருக்கிறது. இதனால் பல தொந்தரவுகள் ஏற்படலாம். ஏற்கனவே சினிமா கொட்டகைக்காரர்கள் கமிட்டியின் முன்பாக வந்து தங்களுடைய கஷ்டத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அப்படி அவர்கள் சொன்னதற்கு அதற்குத் தகுந்த பரிசாரம் தேடிக்கொடுக்கிறோம் என்று வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது விதிகளைப் பார்த்தால் அவர்களுக்கு இக்கட்டு ஏற்படுமோ என்று அஞ்ச வேண்டியதாக இருக்கிறது.

“அடித்தபடியாக, அப்ரூவட். பில்ம்ஸ் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்லவேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்பொழுது சர்க்கார் எவ்வளவோ படங்களை ‘அப்ரூவட் பில்ம்ஸ்’ என்று சொல்லுகிறார்கள். அவைகள் ‘டாகுமென்டரி பில்ம்ஸ்’, எடுக்கப்பட்ட வாலியூ பில்ம்ஸ், எசனடிபிக் பில்ம்ஸ்.’ இம்மாதிரி படங்கள் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட படங்கள் அப்ரூவட் செய்யப்பட்டால் அவைகளை டாடாயமாகக் காட்டச் சொல்லுகிறார்கள். 2,000 அடி பட்மோ அல்லது மொத்த நேரத்தில் ஐந்தில் ஒரு பகுதியோ அந்தப் படங்களைக் காண்பிக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட அதிகாரம் கொடுக்கப்படுகிறது. லைசென்ஸ் கண்டிஷனில் இப்படிப்பட்ட ஒரு அதிகாரம் இருக்கிறது. ஆரம்பத்தில் இந்த மசோதா விவாதத்திற்கு வந்தபொழுதே இதைப்பற்றி நாங்கள் ஆட்சேபித்தோம். டாடாயப் படுத்தி படங்களை காட்சிசெல்லக்கூடாது என்று. சினிமா கொட்டகைக் காரர்களை நாம் கட்டாயப்படுத்தக்கூடாது என்றும் இப்படிப்பட்ட படங்களை அவர்களாகவே முன் வந்து காட்டவேண்டும் என்றும் சொன்னோம். கண்டிப்பாக காட்டவேண்டும் என்று சினிமா கொட்டகைக்காரர்களை நாம் வற்புறுத்தக்கூடாது. அவர்களாகவே முன்வந்து காண்பிப்பதற்கு அந்தப் படங்கள் கவர்ச்சிகரமாக இருக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் கொட்டகைக்காரர்கள் தாங்களாகவே முன் வந்து படங்களை வாங்கி ஓட்ட முற்படுவார்கள். பல இடங்களில் நல்ல படங்களை கிடைக்காமல் கொட்டகைக்காரர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். நல்ல படங்கள் அவர்களுக்குக் கிடைக்காமல் இருப்பதால் அவர்கள் அநேகம் இடங்களில் நஷ்டம் அடைவதாக இருக்கிறது. அதனால் சினிமா கொட்டகைக்காரர்களுக்குப் படங்கள் கொடுக்கவேண்டும் என்றால் சர்க்கார் லாபத்தை உத்தேசித்து அவர்களுக்குப் படங்களைக் கொடுக்கக்கூடாது. பொது மக்கள் விரும்பும் படங்களைத்தான் அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். நல்ல படங்களாக இருந்தால் கொட்டகைக்காரர்கள் தங்களுடைய சொந்த நலனை உத்தேசித்து லாபம் சம்பாதிக்க அவர்கள் தாங்களே வாங்கி ஓட்ட முன் வருவார்கள். சட்டத்தை கட்டாயமாக்காமல் கொட்டகைக்காரர்களை சமாதானப்படுத்தி அவர்களுக்கு நியாயமாகச் சொல்லி அவர்களை படங்களை எடுத்துக்கொள்ளச் சொல்லி தாங்களாகவே படங்களை வாங்கி ஓட்டச் சொல்லவேண்டும். ஆனால் அதற்கு வேண்டிய சக்தி சர்க்காருக்கு இல்லை. ஏனென்றால் படங்களில் ஏதோ கோளாறுகள் இருக்கின்றன. அவைகளை மக்கள் விரும்பவில்லை. அதனால்தான் சர்க்கார் கொட்டகைக்காரர்களின்மேல் படங்களைத் திணிக்கப் பார்க்கிறார்கள். அதைத் தவிர சினிமாக் கொட்டகைக்காரர்கள் வந்து சொன்னபோது படங்களுக்கு அதிகப்படியான கூலி வாங்குகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இதை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தும் அதை எவ்வளவு குறைவாகக் கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு குறைவான ரேட்டில் கொடுக்கும்படியான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும். ஆனால் அந்த அதிகாரம் இந்த சர்க்காருடைய கையில் இல்லை. அந்த அதிகாரம் யார் கையில் இருக்கிறது என்றால் அது மத்திய அரசாங்கத்தின் கையில் இருக்கிறது. அவர்கள் என்ன ரேட் விதிக்கிறார்களோ அந்த ரேட்டையே முதலாளிகள் கொடுக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த நிலைமையில்

[Sri M. Kalyanasundaram]

[1st April 1955]

ஏற்படும்? இதனால் பொதுமக்கள் எப்படி பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பது தான் எனக்குத் தெரியவில்லை. முதலாளிகளுக்குள் போட்டி ஏற்படலாம். அந்தப் போட்டியில் சாமர்த்தியம் உள்ளவன் சமாளித்துக் கொள்வான். நிறைய போட்டி ஏற்படுவதால் சர்க்காருக்குத்தானே அதிக பணம் கிடைக்கும். எதற்காக இந்த ஷரத்து மூன்றைப்போட்டு லைசென்ஸ் கொடுப்பதைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்கிறேன்.

“இன்னும் சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய அதிகாரத்தைப் பார்க்கலாம்.

‘The Government may issue such orders and directions of a general character as they may consider necessary, in respect of any matter relating to licences for the exhibition of cinematograph films, to licensing authorities; and every licensing authority shall give effect to such orders and directions.’

ஏற்கெனவே சட்டம் இருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தின்கீழ் விதிசெய்யப் போகிறார்கள். அந்த விதிகளின்படி இன்னென்ன படங்களுக்கு லைசென்ஸ் வழங்கப்படும் என்கின்ற உத்திரவைப் போடவும் அதிகாரம் எடுத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். இதற்கு என்ன காரணம் என்பதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. சமயோசிதம்போல இடத்திற்குத் தகுந்தாற்போல சர்க்கார் தங்கள் கொள்கையை மாற்றிக்கொண்டு உத்திரவைப் பிறப்பிக்கலாம் என்பது அவர்களுடைய எண்ணமோ என்னமோ? சர்க்காருக்கு வேண்டிய நியாயமான அதிகாரங்கள் எல்லாம் இவற்றில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த செக்ஷன் மூன்றில்தான் அளவுக்கு மீறிய அதிகாரம் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. சினிமா காட்டுவதைத் தொழிலாகக் காட்டுகிறவர்கள் லைசென்ஸ் வாங்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் இந்த செக்ஷன்படி ஒருவர் இலவசமாகக்கூட எந்தப் படத்தையும் காட்டமுடியாததொரு நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டுவிடும். தொழிற்சாலையிலோ, பள்ளிக்கூடத்திலேயே பொது அறிவை அதிகப்படுத்தக்கூடிய படங்கள் எதையும் இலவசமாகக் காட்டவேண்டுமென்றாலுங்கூட இதனால் லைசென்ஸ் வாங்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் வரும். படம் காட்டக்கூடிய இடத்திற்கும் லைசென்ஸ் வாங்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் வரும். மையிலேயே கலை வளர்ச்சிக்கு இது பெரும் தடையாகவே இருக்கும். அரசியல் அமைப்பு 19-வது செக்ஷன் பிரகாரம் பேச்சு சுதந்திரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக கல்வி சம்பந்தமான படங்களை இலவசமாகக் காட்டுவதும் இந்த அரசியல் அமைப்பின்கீழ் வரும். அதற்கு லைசென்ஸ் வாங்காமல் காட்டமுடியாது என்று தடை செய்வது அரசியல் சட்டத்திற்கு முரணான இல்லையா என்பது பின்னால் பார்க்கவேண்டிய விஷயம்.

“மேலும் குறிப்பாக ஒரு ட்யூரிங் சினிமாக் கொட்டகையை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அவர்கள் இடத்திற்கு எப்படி லைசென்ஸ் வாங்கமுடியும். அவர்கள் தங்களுடைய சொந்தப் பெயரில் சினிமாப்படம் காண்பிப்பதற்கு லைசென்ஸ் வாங்கியிருப்பார்கள். ஆனால் இடத்திற்கு லைசென்ஸ் வாங்கவில்லையென்று இந்தச் சட்டத்தினால் தடைசெய்ய முடியும்.

“இதுமாதிரியாக இந்தச் சட்டத்தில் பல ஆட்சேபகரமான ஷரத்துக்கள் இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் மாற்றவேண்டியது ரொம்பவும் முக்கியமாகும். இவற்றை எல்லாம் சர்க்கார் ஆலோசனை பண்ணவேண்டும். மேலும் இந்த மசோதாவை ஷரத்துவாரியாகப் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளும்போது இன்னும் சில விஷயங்களை விவரமாக எடுத்துக் கிறேன். இத்துடன் என்பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Mr. Speaker, Sir, in considering this Bill, we have to bear in mind one important matter. The cinema has become a very powerful organ of educational propaganda and also a medium of propagation of ideals and

[1st April 1955]

[Sri C. Subramaniam]

having regard to the possibilities of its being misused, it is necessary in the interests of the community to control it. That is why, on the one side, the Central Government have taken over the power to licence films for the purpose of exhibition and no film which is not certified by the prescribed authority can be exhibited at any place. On the other side, with reference to places of exhibition and allied matters with which we are concerned, we have to make a law. While doing so, we have to consider, whether we should have any restriction at all. First of all, this is a place of public resort wherein every person is invited for the purpose of recreation and large number of people gather there. Therefore, the safety factors will have to be taken into consideration. Sanitary conditions will have to be taken into consideration and also the nuisance which is likely to be caused in the neighbouring area will have to be taken into consideration. So, all these things will have to be taken into consideration in authorising a person to carry on this cinema show trade in any particular place. For that we have to make a law. And another thing which we will have to take into consideration is, shall we give unrestricted licences to as many people as may apply for them or shall we impose restriction. Considering the implications involved in the matter, viz., the large capital invested not only in buildings but also in the import of foreign machinery and the likelihood of our national resources being wasted, it was pressed upon us in the Select Committee by persons who were interested in this trade that there should be some sort of restriction also in the number of theatres to be licensed in any particular area or in any particular place. That factor also will have to be taken into consideration. If all these things are taken into consideration, the scope of the Bill can very well be understood and the hon. Deputy Leader of the Opposition will find that his objections have no substance behind them.

“First of all, if there is to be a restriction in the number of licences, we should have some basis on which to select a licensee. In the original draft Bill, hon. Members will find the only condition laid down is that the licensing authority shall not grant a licence and that is all. Suppose there are two applicants for a particular licence and as between the two, how the selection has got to be made. For this no provision was made in that Bill, so much so it was the absolute discretion of the licensing authority either to grant a licence or not to grant it. Even if all the conditions were satisfied it was open to him to grant or not to grant it. We thought and the courts also considered that excessive power has been vested in the licensing authority and it would not be proper to vest such a power in him. When there is a likelihood of a competition in respect of a licence, what is the criterion which should guide the licensing authority in coming to a decision on the grant of a licence. One thing is the public interest in general and as between two good persons, their status. ‘Status’ does not particularly mean the social status or the financial status or the educational status or any other status. It means whether a particular person is a proper person to run the business and whether he has got

[Sri C. Subramaniam]

[1st April 1955]

people. But even if they do not educate the people, they should not spoil or corrupt the mind of the people. I am not quite sure that the films will merely serve the purpose of recreation and will not corrupt the mind of the people. There may be films here and there which may come up to the standard of being purely recreational in nature, without corrupting or spoiling the mind of the people. Therefore, the question is whether it should be left to the people to see only those films and whether only those films should be exhibited, or, as it was pointed out that next to food the cinema has become so important and that everybody wants to see at least one show, whether we should take advantage of that. In a country where illiteracy is widespread, we have to educate the public to a greater and greater extent for the purpose of building up their character, for the purpose of regulating their life and for the purpose of national development. Shall we take the opportunity to educate the public? I am sure every individual who is interested in the welfare of the country will agree that this powerful organ of cinematograph should be utilised for the purpose of educating the public also. That is the attempt we are making. Therefore, in addition to the exhibition of ordinary films—what are called feature films or story films—documentaries and films of educative value should also be exhibited. Unfortunately, there is only very little production of documentary films and films of educative value and that is being done by the Government of India as a Governmental concern. As this is confined to the public sector and the private sector has not stepped into it, I think hon. Members belonging to the Communist Party would welcome that we should be more and more interested in the development of the public sector. That should be a welcome feature. So, if such films are to be exhibited, then they will have to be produced and production means cost. If the Government of India, or for that matter the State Government, take up the production of these films, it means cost. Therefore, it must be collected from the persons who exhibit them or from those who witness them or the general community as such should be taxed and the cost of production should be met from such taxation. These are the only courses open and there is no other course available. After a good deal of consideration, the Government of India came to the conclusion that instead of taxing the general community for this purpose, it should be possible to collect the cost from the film-goer who goes to witness the feature films. Hon. Members and certain persons who are engaged in this trade have been arguing that it is not the film-goer who pays but that it is only the exhibitor who pays for it. Any trade is carried on only for the purpose of profit. If there is no profit, the person engaged in the trade drops out of the picture and he stops that trade altogether.

3-30 p.m. "Therefore, by charging a certain fee, he is able to make a profit out of it by showing feature films and also by showing documentary and educative films. That means that the film-goer pays for it; even though the exhibitor pays in the first instance out of his pocket, as a matter of fact it is collected from the film-goer and ultimately it is the film-goer, who goes to the film, who sees the

1st April 1955]

[Sri C. Subramaniam]

film, who finally pays the money. So ultimately it is the general community which pays and there is not much difficulty as a large number of people are attending the cinemas; that being so, it is also a general tax in a sense, for in this respect the exhibitor may by increase of the fare cover this expenditure also.

"Supposing we impose certain other restrictions which also means money. Certainly they won't do it for charity after having incurred an expenditure for the film-goer. Therefore it is not a question of asking the exhibitor himself to meet the expenditure. That being so, if others also come into the picture and produce educative pictures, they should also be given protection, they should also be given facilities to exhibit those films. But as it is, the Government of India alone are producing all these films now. We have also made changes in clause 6. I am hoping that many more concerns, even private concerns would take it up and that the private sector would come into the picture as against the public sector for regional purposes. Also it is necessary that there should be a certain emphasis with reference to regional topics, because the Government of India Films Section is an All-India Body and they are unable to lay as much emphasis to the various regions, as it would be possible for a regional body. I would, therefore, like other enterprises also to come forward and produce films of topical interest to the region and in the regional language also—that should be welcome. We have assumed powers under clause 6 to approve those films. Therefore, I do not think we can object to this provision in clause 6 also. When discussion clause-by-clause is taken up, I shall certainly consider the merits of each amendment and if there is any possibility of accepting any amendment, I would gladly do so for the purpose of improving the Bill.

"I hope the House will give permission to consider the Bill."

MR. SPEAKER :—"The question is—

'That the Madras Cinemas (Regulation) Bill, 1954 (L.A. Bill No. 52 of 1954), as amended by the Select Committee be taken into consideration.'

The motion was put and carried.

Clause 2.

MR. SPEAKER :—"The motion is—

'That clause 2 stands part of the Bill.'

SRI M. PALANIYANDI :—"I move—

'In item (1) add at the end 'made on nitrocellulose base'."

SRI K. T. RAJU :—"I second the amendment, Sir."

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—"I move—

'Add at the end of item (5) "and includes also an underground area".'

SRI M. JAGANNATHAN :—"I second the amendment, Sir."

[Sri C. Subramaniam]

[1st April 1955]

3-20 p.m. experience in the field. All these things will have to be taken into consideration because the public are vitally interested in it. It is not as if it is a private trade where it does not matter whether he does it well or ill. Here, a large number of people will go there and we will have to see whether he will be in a position to keep the place in a fit condition without infringing sanitary conditions and take proper safety measures and also keep his employees contented. All these things will have to be taken into consideration in granting a licence. So, the previous experience as between competing applicants has to be taken into account. If there is only one person and there is no competition, then there will be no difficulty. The other condition with regard to the suitability of the place, benefit to any particular locality and all these things will be taken into consideration when there is competition as between one person and another. That is why we have given certain indications in the Act itself for the purpose of deciding the matter. Here broad indications have been given and the various details will have to be filled in by way of Rules. That has been explained during the Select Committee proceedings. In that connection, it was brought to the notice of the Committee and even on a previous occasion to the notice of the Government that various authorities are concerned in the matter of issuing a licence. It was stated that a person seeking for a licence had to approach so many authorities and that sometimes orders were passed, one contradicting the other. Therefore, it was suggested that there should be a unified authority who may consult other experts or persons concerned in the matter. But ultimately it should be one authority who must be responsible for the issue of a licence after satisfying all the conditions. All those things will be taken into consideration and I have given the assurance that before the Rules are finalised and detailed procedure is laid down, the trade will be consulted. We shall ask the Department to take up the question of framing the Rules immediately as soon as this Bill is passed with a view to simplifying the procedure and removing the obstacles and difficulties in the way of a person seeking to get a licence. If we look into the matter from that aspect, hon. Members would agree that we have made considerable improvement in respect of clause 5 and it should satisfy most of the Members here. If necessary, further details will have to be filled in by way of Rules and this could be considered at the time of the framing of the Rules. It will not be necessary to go into minute details in the Act itself, making it very difficult for changes being made later on in the Act. That is why all the other details will have to be filled in when issuing the Rules. That is the justification for giving only particular details here. I do agree that we have not gone into minute details.

"One hon. Member was referring to the power of the Government to issue general directions and to the fact that formerly the appellate authority was the Government itself. We thought that Government should not have that power but that they should appoint an appellate authority which will go into all these things and come

1st April 1955]

[Sri C. Subramaniam]

to decisions. But for the purpose of carrying out the general policy of the Government with reference to cinemas, as in the case of the Motor Vehicles Act, we thought of issuing directions—not with reference to individual cases—and those directions will not contravene any of the provisions of the Act or any of the other principles laid down in any of the Rules. Subject to the conditions laid down in the Act and further clarification in the Rules for the removal of difficulties in the matter of getting licence, there may be a uniform policy and necessary changes can be made according to the changed circumstances. Therefore, we have taken power to issue general directions, not directions in respect of any individual case. There is vast improvement over the existing state of affairs where the Government itself is the appellate authority and can go into the merits of each individual claim. I do not think any one can take objection to that.

"The Hon. the Deputy Leader of the Opposition was referring to the fact that under Clause 3, exhibition of any film can be done only after taking a licence, and that it is likely to create difficulties in respect of ordinary films shown for the purpose of educative value or documentary films. That is why we have taken power under Clause 11 to exempt any cinematograph exhibition. What are the particular cases that should be exempted will be looked into at the time of framing the Rules and details will be laid down. But in view of the importance of the cinema by itself, it is necessary to regulate it and that regulation is coming in now. But in what cases exemption should be given—and those cases will vary according to changed circumstances—will have to be considered and broader details will be laid down in the Rules. Subject to those Rules exemption could be granted by the Government. That is also what is in vogue now. Therefore, I do not think that a Government, which is responsible to a House like this where they are subjected not only to questions but also to a good deal of criticism, can get away with anything done, which is not justified on the facts of the case. I therefore request this House to have faith in the Government which is responsible to the Legislature. When I say that the Government have got the power to exempt certain cases, I may assure the House that it will not be arbitrarily exercised and any case of arbitrary exercise of power can be discussed here. Even without being discussed here, it can be brought to the notice of the Government and I may assure the hon. Members that it is not the intention of the Government to exempt any individual case and make discrimination here and there. Only general orders will be passed saying that such and such categories will be exempted and if the exhibitions come under those categories, then it is not necessary to take a licence.

"Finally I come to the controversial clause, Clause 6. As far as I am concerned, I am definitely of the opinion that the standard of the films, which are now being exhibited, needs improvement, to put it mildly. I do not think that they in any way educate the public as such. It may be recreation for some

[1st April 1955]

3-42
p.m.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Sir, Clause 3 runs thus—

... No person shall give an exhibition by means of a cinematograph elsewhere than in a place licensed under this Act, or otherwise than in compliance with any conditions and restrictions imposed by such licence."

The words 'such licence' will be appropriate only when the word 'licence' has already been used. If the word 'licence' has not been used on a previous occasion, the use of the words 'such licence' on a subsequent occasion will not be appropriate. Simply because the word 'licensed' is used previously in the expression in a place licensed under the Act, the words 'such licence' are used subsequently. But that is not appropriate. That only shows loose thinking. There should be the word 'licence' used previously and then alone the expression 'such licence' will be appropriate. That is why I have suggested to substitute the words 'by a licence issued under this Act.'

"Both my amendments are to the same effect. One additional word 'therefor' is used in the first amendment and that is omitted in the second one. Whichever amendment is preferred may be retained and the other may be rejected. One of these amendments alone will have to be accepted because both are to the same effect."

3-44
p.m.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" நான் முதலில் பேசும் போது இந்த பிரிவில் இருக்கக்கூடிய ஒரு ஆபத்தை எடுத்துச் சொன்னேன். அதற்கு மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லக்கூடிய காலத்தில், இது சம்பந்தமாக விதிகள் செய்யக்கூடிய காலத்தில் எந்தெந்தப் படங்களுக்கு விலக்கு அளிக்கலாம் என்பதை ஒரு விதியாகச் செய்வதாகச் சொன்னார்கள். அது போதாதென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். முதலில் இருக்கக்கூடிய உரிமையை எடுத்துவிட்டு பின்னர் அந்த உரிமையை நான் கொடுக்கிறேன் என்று சொல்வது அவ்வளவு பொறுத்தமல்ல. அரசியல் அமைப்பு 19-வது ஷரத்துப் பிரகாரம் இந்த உரிமையை எடுத்துக்கொள்வதே சரியானது அல்ல. சர்க்காருக்கு ஏற்கெனவே இருக்கக்கூடிய அதிகாரத்தின்படி சர்க்காருக்கே ஆபத்து வரக்கூடிய வகையில் ஏதாவது ஆபத்தான பிரச்சாரம் செய்கின்ற இலவசமாகக் காட்டக் கூடிய படங்களைத் தடை செய்ய முடியும். அதற்காக இந்த ஷரத்தே போட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இந்த ஷரத்தினால் பொது ஜன ஸ்தாபனங்களால் மக்களுடைய நலனுக்காகப் பிரச்சாரம் செய்யும் படங்களும் கூடத் தடை செய்யப்படுவதும் என்பது தான் என் அபிப்பிராயம். அம்மாதிரி தடை விதிக்கப்படமாட்டாது என மந்திரி அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இந்தச் சட்டம் பாஸானவுடன் நான் ஒரு பரிட்சை செய்து பார்க்கப் போகிறேன். லெஜிஸ்லேட்டர்ஸ் ஹாஸ்டலிலேயே ஒரு ப்ராஜெக்டரைக் கொண்டு வந்து சுவற்றிலேயே ஒரு படம் காட்டப் போகிறேன். அப்போது சர்க்கார் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறார்கள் என்பதையும் பார்க்கப் போகிறேன்."

"குறிப்பாக இந்தச் சட்டத்திலுள்ள ஷரத்து அதற்குத் தடையாகவே இருக்கும். மக்களுடைய நன்மைக்காக யார் வேண்டுமானாலும் ஒரு ப்ராஜெக்டர் இருந்துவிட்டால் போதும், இப்பொழுது பிரச்சாரப் படங்களைப் போட்டுக் காட்ட முடியும். அந்த ஜீவாதாரமான உரிமை அரசியல் சட்டப் பிரகாரமே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த ஷரத்தின்படி அது பறிக்கப்படுகிறது. அரசியல் சட்டமே எங்களால் தானே கொடுக்கப்பட்டது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லலாம். அதற்காக அரசியல்

[1st April 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

சட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்ட உரிமைகளை அவரால் இந்த மாதிரியாகப் பறிக்க முடியாது. வேண்டுமானால் அரசியல் சட்டத்தையே தான் அவர்கள் திருத்த வேண்டும். அதைத் திருத்தாத வரையில் இந்த மாதிரியாக ஒரு சட்டத்தின்மூலம் அதில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள உரிமைகளைப் பறிக்க முடியாது. அதனால் தான் இந்த ஐந்தாவது ஷரத்து முதல் பிரிவிலுள்ள (c), (d), (f), பிரிவுகளையே எடுத்துவிடவேண்டுமென்று நான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். இன்னும் வேறு பல திருத்தங்களும் கொடுத்திருக்கிறேன். அவற்றை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, the phraseology does not seem to be quite happy. The phrase used is 'elsewhere than in a place licensed'. It refers to the place. Does it mean if the cinema is exhibited in a place licensed, no other condition need be fulfilled? It seems to be like that."

"Another thing is this. The word *or* and not *and* is used in line 4 of Clause 3 which runs '*or otherwise than in compliance with any conditions* . . .'. If the word used were '*and*', it will mean that it must be a licensed place and it must also fulfill other conditions. Here because the word '*or*' is used, if the latter clause applies, the former condition need not be there."

"As has been stated, the words 'such licence' are used because 'licensed place' is taken to mean that it has a licence. That is where the language is not very happy."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I do not think there is any difficulty in understanding the clause as it is. It states that 'no person shall give an exhibition by means of a cinematograph elsewhere than in a place licensed under this Act'. I can understand the difficulty if the language is 'A person shall give an exhibition only in a licensed place'. When the words used are 'no person shall give an exhibition', I do not think there is any difficulty."

"With regard to the hon. Member, Sri Krishnaswami Ayyangar's amendment, because we have stated 'in a place licensed under this Act', we need not say 'licensed by a licence'. It is quite unnecessary and it is implied there. I do not think there is any need for improving the language now. The clause can stand as it is."

"The hon. Members, Sri Palaniswamy and Sri Kalayanasundaram, want to have restriction placed only in respect of the showing of this film as a business. It will lead to all sorts of difficulties to decide when it is in the form of business and when not. After all, not only if it is in the form of business but even otherwise, if it is being shown, it will have to be regulated in view of the importance of it, in the interests of the public. That is the opinion of the Government. That is why we are taking powers. If the Supreme Court were told that we have no power to intervene at all, then there would be time enough to consider whether in the interests of the community the Constitution should be amended or not. As it is, we are advised by our Law Officers that it is quite

3-50
p.m.

[1st April 1955]

MR. SPEAKER:—"The motion and the amendments are before the House for discussion."

SRI M. PALANIYANDI:—"நான் என்னுடைய திருத்தத்தைப் பிரேரித்திருப்பதற்கு முக்கியமான காரணம் இதுதான். முன்பு தயாரிக்கப் பட்ட படங்கள் எல்லாம் வெகு சுலபத்தில் தீ பிடித்துக்கொள்ள வசதியுண்டு. அவை எரியும்தன்மை வாய்ந்தன. ஆனால் இப்பொழுது விஞ்ஞான வளர்ச்சி அதிகம் ஏற்பட்டிருப்பதன் காரணமாக தீயினால் எரிக்கப்படாத வகையில் படங்கள் தயாராகின்றன. பல நல்ல படங்கள் இப்பொழுது அதிகம் தயாரிக்கப்படுகின்றன. ஆகவேதான் நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தத்தால் இதைச் சேர்க்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்."

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR:—"Sir, item (b) of the clause defines 'place' as including 'a house, building, tent and any description of transport, whether by water, land or air'. There are mines and there are underground cellars in mines; they will not come under any of these categories of places defined in item (5). Mines are under the ground and as such, those places also should be brought within the definition of the word 'place'. Therefore, I suggest that 'place' should include also an underground area."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, with reference to the amendment of the hon. Member, Sri Palaniyandi, no doubt think we can restrict the definition to any particular make, because it has got to be a general definition. For, this base may be adopted to-morrow and it is a fast changing thing and there is no guarantee that what is left behind will not again be taken up. I do not see any difficulty."

"With regard to Mr. Krishnaswamy Ayyangar's amendment, item (5) defines only 'place'. There may be so many other things than what the hon. Member says. We need not say all those things specifically and the definition as it is will include even underground areas. It could be a building, a house or some such thing; if we specify underground areas, then some overground area should also be specified. (Laughter.) We need not go into all those things. I am sorry I cannot accept either Sri Palaniyandi's amendment or Sri Krishnaswamy Ayyangar's amendment."

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR:—"Sir, house, building, etc., refer to some structure above the surface. It usually amendment is opposed, I wish to withdraw it."

With the permission of the House, the amendment was withdrawn.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'In item (1), add at the end "made in nitro-cellulose base".'

The amendment was lost.

1st April 1955]

MR. SPEAKER:—"The question is—
'That clause 2 stands part of the Bill.'"

The motion was carried.

Clause 3.

MR. SPEAKER:—"The motion is—
'That clause 3 stands part of the Bill.'"

SRI N. K. PALANISAMY:—"I move—
'In page 6, line 26, for "shall give an", substitute "shall carry on the business of".'

SRI S. RAMALINGAM:—"I second the amendment, Sir."

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR:—"I move—
'For "by such licence", substitute "by a licence issued therefor under this Act".
'For "by such licence", substitute "by a licence issued under this Act".'

SRI M. JAGANNATHAN:—"I second the amendments, Sir."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"I move—
'For the words "no person shall give an . . . under this Act", substitute the words "no person shall carry on the business of exhibition of cinematograph except with a licence under this Act".'

SRI S. RAMALINGAM:—"I second the amendment, Sir."

MR. SPEAKER:—"The motion and the amendments are before the House for discussion."

* SRI N. K. PALANISAMY:—"இந்த ஷரத்தின்படி லைசென்ஸ் கொடுப்பதைத் தடை செய்வதானது அரசியல் அமைப்பு 19 (2) ஷரத் திற்கே முற்றிலும் விரோதமானது இது சரியானது அல்ல என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய ஜீவாதார உரிமைக்கு இது பாதகமாக இருக்கிறது. சினிமாத் காட்டுவதை வியாபாரமாக, லாபகரமான தொழிலாகக் கொண்டிருக்கக்கூடியவர்கள் லைசென்ஸ் வாங்கவேண்டுமென்று சொல்வதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். இருந்தாலும் மக்களுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய முறையில் பிரசாரம் செய்யக்கூடிய முறையில் படங்கள் சில பொதுஜன ஸ்தாபனங்களால் தயாரிக்கப்படும் படங்களை இலவசமாகக்கூடக் காட்டுவதற்கு இந்த ஷரத்து முரணாக இருப்பதினால்தான் இது அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமானது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதுமட்டுமல்ல.

"பள்ளிக்கூடங்களில் மாணவர்களுடைய நலனுக்காக கல்வி சம்பந்தமான படங்கள் தயாரிக்கப்பட்டு காட்டப்பட்டாலும் இந்த ஷரத்துமூலம் லைசென்ஸ் வாங்கிய பிறகே அந்தப் படம் காட்டப்படவேண்டுமென்று சொல்வது சரியல்ல. இந்த ஷரத்தினால் காலேஜிகளில்கூட படம் காட்டுவதற்கு தடை ஏற்படும். ஆகவேதான் இதை நான் எதிர்க்கிறேன்."

[Sri C. Subramaniam]

[1st April 1955]

within our powers. Therefore, there is no question of infringement of any fundamental rights. After all, we have to be guided by our officers rather than by the opinion given either by Sri Palaniswamy or Sri Kalyanasundaram even though they may be advised by their own lawyers. Therefore, I am unable to accept the amendments of Sri Kalyanasundaram and Sri Palaniswamy. The amendment of the hon. Member, Sri Krishnaswamy Ayyangar, is unnecessary. I hope he will withdraw it."

MR. SPEAKER :—" The question is—

' In page 6, line 26, for " shall give an ", substitute " shall carry on the business of " . "

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' For the words " no person shall give an . . . under this Act ", substitute the words " no person shall carry on the business of exhibition of cinematograph except with a licence under this Act " . "

The amendment was put and lost.

The amendments of Sri Krishnaswami Ayyangar were by leave withdrawn.

Clause 3 was put and carried.

Clause 4 was put and carried.

Clause 5.

MR. SPEAKER :—" The motion is—

' That clause 5 do stand part of the Bill. ' "

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, I move the following amendments :—

' (11) In page 7, omit lines 15 to 18.

' (11) In page 7, omit lines 15 to 18. '

' (12) In page 7, after line 24, insert the following—

" Provided that the applicant is given a further opportunity to explain either orally or in writing and to answer the adverse points contained in such representation. " . "

' (13) In page 8, for lines 8 to 13, substitute the following :—

" (7) Any person aggrieved by any of the decisions of the licensing authority under this section, may appeal against such decision to the District Judge of the same district in the case of Madras City to the City Civil Court within sixty days from the date of receipt of the order. " . "

' (34) In sub-clause (1), omit items (c), (d) and (f). '

[1st April 1955]

' (35) In line 21, omit the words " or police authority " . '

' (36) In sub-clause (1), lines 23-24, for " interested in , , exhibitions " , substitute " of the inhabitants of the locality or of persons interested in cinematograph exhibitions " . ' "

The amendments were duly seconded.

SRI S. S. KOLKEBAIL :—" I move the following amendment :—

' (37) In sub-clause (1), omit item (b). ' "

The amendment was duly seconded.

SRI M. PALANIYANDI :—" I move the following amendments :—

' (18) In sub-clause (1), omit items (a) and (b). '

' (19) In sub-clause (1), item (d), omit " the price charged for such . . . applicants " . '

' (20) Omit item (f) of sub-clause (1). '

' (21) Add at the end of sub-clause 3B1, the following proviso :—

" Provided that in respect of such representation an opportunity is given to the person affected thereby to answer the representation. " . "

' (22) Omit sub-clause (6). ' "

The amendments were duly seconded.

SRI M. NARAYANA KURUP :—" I move the following amendment :—

' (2) In item (e), add the following at the end :—

" and the nuisance it may cause to surrounding areas " . ' "

The amendment was duly seconded.

SRI M. JAGANNATHAN :—" I move the following amendment :—

' (30) In sub-clause (2), item (b), for " the safety of the persons " , substitute " the safety, convenience and comfort of the persons " . ' "

The amendment was duly seconded.

SRI N. K. PALANISAMY :—" I move the following amendments :—

' (1) Add the following as new item (g) after item (f) :—

" (g) the need for preventing monopoly. "

' (6) Omit sub-clause (1). '

[1st April 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Before we proceed with the discussion, I want to say that I propose to accept amendments Nos. 30 and 19. The first amendment is—

‘ In sub-clause (2), item (b) for “ the safety of the persons ”, substitute “ the safety, convenience and comfort of the persons ”.’

“ The second amendment is—

‘ In sub-clause (1), item (d), omit “ The prices charged for such . . . applicant ”.’ ”

3-55 SRI M. PALANIYANDI :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பொறுக்குக் கமிட்டி கூடியிருந்த சமயத்தில் சாட்சியம் சொல்ல வந்திருந்தவர்களெல்லோரும் சினிமாக் கொட்டகைக்கு லைசன்ஸ் வாங்குவதிலுள்ள சிரமங்களையும் கஷ்டங்களையும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனாலுங்கூட இப்பொழுது வந்திருக்கக்கூடிய மசோதாவில் 5-வது ஷரத்தைப் பார்த்தால் இன்னும் அதிகமான தொந்தரவுகள் வருமென்று கருதப்படுகிறது. “The interest of the public generally” என்று போடப்பட்டிருக்கிறது. லைசன்ஸ் வழங்குவதற்கு வேண்டிய அதிகாரம் ஏற்கெனவே கலெக்டருக்கு இருக்கிறது. பொது மக்களின் நலனைக் கருத்திற்கொண்டு தான் கலெக்டர் வேலைகளைச் செய்து வருகிறார்கள். அதே முறையில் தான் லைசன்ஸ் வழங்குகிறார்கள். பொது மக்களின் நலனைக் கவனிக்காமல் கலெக்டர் காரியங்களைச் செய்கிறார் என்று சொல்லமுடியாது. Interest of the public generally என்று போடப்பட்டிருப்பதை எப்படி அர்த்தம் பண்ணப்போகிறார்கள் என்றே தெரியவில்லை. அதிக அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது லைசன்ஸ் வழங்குவதற்கு உபயோகப்படுத்தப்படுமா லைசன்ஸ் மறுக்கப்படுவதற்கு உபயோகப்படுத்தப்படுமா என்று தெரியவில்லை.

“ அடுத்தபடியாக, ‘ status and previous experience ’ என்று, போடப்பட்டிருக்கிறது. தகுதியும் முன் அனுபவமும் இருந்தால் ஒருவருக்கு லைசன்ஸ் கொடுக்கப்போகிறார்களா மறுக்கப்போகிறார்களா என்பது தெரியவில்லை. முன் அனுபவமும் தகுதியும் இருப்பது லைசன்ஸ் வழங்கப்படுவதற்கு அனுசரணையாக இருக்குமா பாதகமாக இருக்குமா என்று தெரியவில்லை.

“ ஐந்தாவது ஷரத்து (f) இல் சொல்லப்பட்டிருப்பதாவது—

“(f) the possession by the applicant, of other places, if any licensed under this Act, whether in the same locality or elsewhere, and whether at the time of applying for the licence or at any previous time! . . .

முன்பு லைசன்ஸ் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா இல்லையா என்று பார்ப்பதற்குச் சொல்லுவதாக இருக்கிறது. முன்பு லைசன்ஸ் வைத்துக்கொண்டிருந்தவராக இருந்தால் லைசன்ஸ் கொடுக்கப்படுமா மறுக்கப்படுமா என்று தெரியவில்லை. கலெக்டர்கள் எப்படியும் செய்யலாம். ஒருவர் லைசன்ஸ் வேண்டுமென்று மனுச் செய்துகொண்டால் அவருக்கு status இல்லை, previous experience இல்லை என்று சொல்லி மனு நிராகரிக்கப்படலாம். அதிகாரிக்கு இந்த ஷரத்தின்படி எல்லா அதிகாரங்களும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கு மேல் அதிகாரம் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். மோட்டார் வண்டிகள் சட்டத்திலுள்ளதைப்போல்தான் இந்த மசோதாவையும் செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்தச் சட்டத்தில் கொஞ்சம் மாறுதல் உண்டு. கல்லியறியும் விஞ்ஞான அறிவும் மக்களிடையே பரவவேண்டியிருக்கிறது. தொந்தரவான விஷயம். இது அப்படியல்ல. லைசன்ஸ் வாங்கிவிட்டால் அவ்வளவுதான். “ஸ்டேஸ், முன் அனுபவம் இருக்கவேண்டுமென்பது அவசியமில்லை. புனைத்தைப் போட்டு கட்டிடங்களையும் சினிமா நடத்துவதற்கு வேண்டிய சாமான்களையும் வாங்கமுடியும். சினிமா நடத்துவதற்கு லைசன்ஸ் இருக்கிறது. உ-

[1st April 1955]

[Sri M. Palaniyandi]

ட்டம் கட்டுவதற்கும் முதல் போடுவதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. சினிமாப் படங்களை மிஷினில் போட்டு ஓட்டுவதற்கும், சினிமாப் படங்களை பாதுகாப்பதற்கும் சினிமா ஆபரேட்டர் பரிசைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். வாங்கினவர்கள் இருக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் படத்தை ஓட்ட முடியாது. அப்படியிருக்கும் ஸ்டேஸ், முன் அனுபவம் என்று போடப்பட்டிருப்பது எதற்காக? பணம் இருந்தால் கொட்டகையைக் கட்டிவிட்டு இயந்திரத்தை வாங்கிப் போட்டு சினிமா நடத்தமுடியும். ஸ்டேஸ், முன் அனுபவம் என்று வேண்டியதில்லை. அப்படிப் போட்டிருப்பது தவறு என்று நான் எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“ பழைய லைசன்ஸ்தாரர்களுக்கு, ஏற்கெனவே சினிமாக் கொட்டகை வைத்திருந்தவர்களுக்குப் புதியதாக லைசன்ஸ் கொடுக்கப்படுமா மறுக்கப்படுமா என்று தெரியவில்லை. அதிகாரிகளுக்கு மேலும் மேலும் அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒருவர் இத்தனை தியேட்டர்கள் தான் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று அரசாங்கம் சட்டம் செய்யட்டும். அப்படிச் செய்வதால் லைசன்ஸ் வாங்குவதில் கஷ்டம் இருக்காது. அப்படிச் செய்யாமல் 5-வது ஷரத்தானது மேலும் குழப்பத்தை விளைவிக்கக்கூடியதாகத்தான் இருக்கிறது.

“ ரீங் சினிமாக்களுக்கு லைசன்ஸ் வழங்கும்போது அதைச் சுற்றி 120 அடி சுற்றளவில் வீடுகள் இருக்கக்கூடாது என்று இருந்தது. அதனால் பலவிதமான தொந்தரவுகள் இருந்தன. அதில் சில மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த ஷரத்து பூராவும் அதிகாரிகளுக்கு அதிகமான அதிகாரங்களை வழங்குகின்றன. அதனால் லைசன்ஸ் வழங்குவதில் காலதாமதம் ஏற்படும். மேலும் மேலும் கஷ்டங்கள்தான் உண்டாகும் என்று நான் சொல்லுகிறேன்.

“ லைசன்ஸ் வழங்கும்போது கட்டண விஷயத்தைப்பற்றி கவனிக்க முடியாது. கட்டணம் அதிகமாகப் போட்டால் ஜனங்கள் வரமாட்டார்கள். லைசன்ஸ் கொடுப்பதினால் குறைகள் தெரியமுடியாது. அதை எடுத்து விட்டதைப்பற்றி சந்தோஷப்படுகிறேன்.

“ 5-வது ஷரத்து (f) என்பதின் கடைசியில் சொல்லியிருப்பதாவது—

“ . . . and shall also take into consideration any representations made by persons already giving cinematograph exhibitions in and near the proposed locality or by any local authority or police authority within whose jurisdiction the place proposed to be licensed is situated or by any association interested in the giving of cinematograph exhibitions.”

அங்கிருக்கும் சினிமா கொட்டகை முதலாளிகளோ, பொதுமக்களோ, லைசன்ஸ் கொடுக்கும் அதிகாரிகளோ, போலீஸ் அதிகாரிகளோ ஏதாவது ஆட்சேபணை தெரிவித்தால் லைசன்ஸ் வழங்குவது தடைப்பட்டுவிடலாமா என்ற கருத்து இருக்கிறது. அது தவறு. பொது மக்களோ, போலீஸ் அதிகாரியோ யார் ஒருவர் லைசன்ஸ் வழங்கும் அதிகாரிக்கு மனு எழுதியனுப்பினாலும், அந்த மனுவின் நகலை லைசன்ஸ் வேண்டும் என்று மனுச் செய்துக் கொண்டவருக்கு அனுப்பி, அவருடைய அபிப்பிராயத்தையோ சமாதானத்தையோ தெரிந்துகொண்ட பிறகுதான் லைசன்ஸ் வழங்கப்படவேண்டும். லைசன்ஸ் கோரியவர்களுக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் அளித்து, அவருக்கு எதிராக எழுதப்பட்டிருக்கும் விஷயங்கள் சரியானதா, சரியில்லையா என்பதைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு அளிக்கவேண்டும். பின்னால் வரக்கூடிய ஷரத்துக்களில் அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறோம். இந்த ஷரத்தில் அதிகாரம் கிடையாது. பொது மக்களிடமிருந்து மனுக்கள் வந்தாலும் சரி, அதிகாரிகளிடமிருந்து மனுக்கள் வந்தாலும் சரி அந்த மனுக்களின் விஷயத்தை லைசன்ஸ் கேட்கும் நபரிடம் தெரிவித்து சரியா தவறு என்று சொல்வதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பொதுவாக ஐந்தாவது ஷரத்து மிகவும் தொந்தரவு கொடுக்கும் படியானதாகும். “vague” ஆக இருக்கிறது. மேலும் அதிகமான அதிகாரங்களை லைசன்ஸ் வழங்கும் அதிகாரிக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். முன் அனுபவமும், தகுதியும் இருந்தால் லைசன்ஸ் வழங்கப்படுமா,

[Sri M. Palaniyandi]

[1st April 1955]

வழங்கப்படாதா, அவைகள் இருக்கவேண்டுமா, இருக்கக்கூடாதா என்பது தெளிவுபடுத்தப்படவேண்டும். இவைகளெல்லாம் தெளிவாக சொல்லப்படா விட்டால் குழப்பமான நிலைதான் ஏற்படும். அதிகமான லைசன்ஸ் வைத் திருப்பவர்களுக்கு லைசன்ஸ் கொடுக்கப்படுமா இல்லையா என்பது தெளிவு படுத்தப்படவேண்டும். லைசன்ஸ் சம்பந்தமான விதிகள் வகுக்கும்போது இவைகளெல்லாம் விவரமாக போடப்படும் என்று இப்பொழுது சும்மா இருந்துவிடுவதற்கில்லை. சட்டத்திலேயே தெளிவாக இருந்துவிடுவது நல்லது. இரண்டு ரீதிச் சினிமா வைத்திருக்கலாமா, அதற்குமேல் வைத்திருக் கக்கூடாதா என்பதெல்லாம் வரையறுக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். இவைகளை யெல்லாம் கனம் மந்திரி அவர்கள் பரிசீலனை செய்து நல்ல முறையில் மாற்றியமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

4-03 p.m. * SRI N. K. PALANISAMY :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, லைசன்ஸ் வழங்கும் முறையில் என்னென்ன நிபந்தனைகளை அனுசரிக்க வேண்டும் என்று ஐந்தாவது ஷரத்து நிர்ணயிக்கிறது. அதில் பல சிக்கலான விஷயங்கள் இருக்கின்றன. ‘The interest of the public generally’ ‘அதாவது ஜனங்களின் பொதுவான நலன்’ என்று போட்டிருப்பதன் அர்த்தம் என்னவென்பது புலப்படவில்லை. அடுத்தபடியாக ‘status and previous experience’ என்று இருக்கிறது. முன் அனுபவம் இல்லாது போனால் கஷ்டமாகும். ஜனங்களுடைய நன்மைகள் பாதகம் அடையும். சினிமா முதலாளிகளுக்கு முன் அனுபவம் இருக்கவேண்டும். முன் அனுபவம் தேவையில்லை என்று சொல்வதற்கு அர்த்தம் கிடையாது, அவசியம் கிடையாது. சினிமா முதலாளி களுக்கு அனுபவம் இல்லையென்றால் நஷ்டம் வருகிறது. அனுபவம் இருந்தால் லாபம் வரும். ஆனால், சினிமா முதலாளிகளுக்கு லாபம் வந்தாலும் சரி, நஷ்டம் வந்தாலும் சரி அதைப்பற்றி அவர்கள் கவனித் துக் கொள்ளுவார்கள். ஒரு ஊரில் இத்தனை கொட்டகைகள்தான் இருக்க வேண்டுமென்ற நிர்ணயம் கிடையாது. பத்தாயிரம் ஜனத்தொகை உள்ள இரண்டு கொட்டகைகள் என்ற ஒரு நிர்ணயம் இருக்கவேண்டுமே தவிர, அப்படியில்லாவிட்டால் மூன்று அல்லது நான்கு சினிமாக்கொட்டகைகள் இருப்பவர்களுக்கு மேலும் ‘மொனாபலி’ கிடைத்துவிடும். மூன்று நான்கு லைசன்ஸ் கொடுப்பதற்கு அதிகாரம் மேலும் ஒரு கொட்டகைக்கு எடுத்துவிடவேண்டுமென்று நான் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

4-05 p.m. SRI M. JAGANNATHAN :—“ Sir, I do not speak on my amend- ment because it has been accepted by the Hon. the Minister.”

* SRI S. S. KOLKEBAIL :—“ Mr. Speaker, my amendment is that sub-clause (1) (b) be omitted. The clause says—

‘The licensing authority shall, in deciding whether to grant or refuse a licence, have regard to the following matters, namely:—

(a) the interest of the public generally;

(b) the status and previous experience of the applicant.’

There are other conditions also. I am not concerned with (a). But (b) is replete with all mischief and it is under this provision that the Government have arrogated to themselves all powers. If this is allowed to remain on the Statute Book, I am sure the Govern- anybody and everybody. They can refuse permission to Member, Mr. Parthasarathi sitting on the other side of the House. According to the dictionary meaning, man of status means man with some money or property or education. But the Constitution says

[1st April 1955]

[Sri S. S. Kolkebail]

that no distinction should be made between man and man and man and woman. As such, this word has no meaning at all here. If it is allowed to remain, I am sure the Collector or whoever the licensing authority may be, can conveniently say ‘this man has no status and I refuse him a licence’. The same thing with regard to phrase ‘previous experience’ also. What does this provision mean? Does it mean that old persons, persons with experience in the cinema line alone should be granted licences and no newcomers? This point has to be considered. For running a cinema house, no experience is necessary. After all, we have to invest some money and purchase a projector and order for good films. The advertise- ment is done by the producers themselves. To become a cinema proprietor does not need any experience. To-morrow, I myself may start a cinema house. I do not think I need any experience at all to run it. I need not undergo any training for running a cinema house and there is no special study necessary for it. Under these circumstances I submit that this item (b) may be safely omitted. Nothing will be lost and nobody will be harmed thereby.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைத் தயாரித்தவர்கள் கொஞ்சம் தந்திரசாலிகள் என்றே நினைக்கிறேன். சாதாரணமாகத் தலைப்புக் கொடுத்திருப்பதைப் பார்த்தால் சினிமாக்களை Regulate பண்ணுவதற்காக என்று இருக்கிறது. லைசன்ஸ் அதிகாரிக்கு அனுவசியமான அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டு பெயரளவில்தான் அந்தத் தலைப்பைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று நான் முதலிலேயே எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறேன்.

4-10 p.m.

“ என்னுடைய திருத்தத்தில் கிளாஸ் 5-ன் (b) பிரிவை எடுத்து விடவேண்டும் என்று கொடுத்திருக்கிறேன். முதலில் சினிமா நடத்தி னார்களா இல்லையா என்று அவர்களுடைய அனுபவத்தைப் பார்க்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை. இதிலிருக்கும் அனுவசியமான சில வார்த்தைகளை அகற்றவேண்டும். எத்தனை சினிமா கொட்டகைகள் இருக்கவேண்டுமென்பதை நிர்ணயிக்கவும் கூட லைசன்ஸ் கொடுக்கும் அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. Road Transport Authorities எந்த முறையில் நடந்து வருகிறார்கள் என்பதும் அவர்களுக்கு அபரிமிதமான அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதும் எல்லோரும் அறிந்ததே. இம்மாதிரி அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது சிலருக்கு monopoly முறையை அதிகரிப்பதாக இருக்கும். இதனால் சில குறிப்பிட்டவர்களுக்கு மாதிரம் லைசன்ஸ் வழங்குவதற்கு ஏதுவாக இருக்குமே தவிர மற்றபடி எல்லோரும் நன்மை அடையக்கூடியதாக இல்லை. நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தங்களை கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டாலும் இம் மசோதாவிலுள்ள குறைபாடுகளை சர்க்காருக்கு எடுத்துக்காட்டவேண்டியது எதிர்க்கட்சியினராகிய எங்களுடைய கடமையாகவும் பொறுப்பாகவும் இருக்கிறது.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Mr. Speaker, item (e) states, ‘the benefit to any particular locality or localities to be afforded by the opening of a new place of cinematograph exhibition.’ The Hon. Minister himself stated that to some people cinemas may be a nuisance. I wish to add the words, ‘and the nuisance it may cause to surrounding areas,’ to this item at the end. Sub-clause (7) provides for appeals by an aggrieved person by the decision of the licensing authority refusing to grant a licence. Sir, the very first item of clause 5 is ‘the interest of the public generally.’ Take for instance a case where a person applies for the grant of a licence,

[Sri M. Narayana Kurup] [1st April 1955]

there is no rival and the licence is also granted. Now, nobody will have a right of appeal. In view of the restriction contained in item (a) of clause 5, the public who are also aggrieved by the grant of the licence must have the right of appeal. The authority concerned may have granted the licence to run the theatre in a most inconvenient place and this may cause nuisance to the public in the surrounding areas. In such cases, the public also must have the right of appeal especially in view of the fact that we have put the interest of the public as the first item under 'restrictions'. Sub-clause (7) presupposes that there will be only two parties, viz., the person who refuses the licence and the person to whom the licence is refused. The public are equally interested in the matter and if they have a grievance, they must also have the right of appeal."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Mr. Speaker, the hon. Deputy Leader of the Opposition commented on the title of this clause. I do not know why he takes exception to the title. (Interruption.) Instead of giving wide powers, the powers to grant licences are restricted. Sub-clause (1) of clause 5 prescribes certain conditions which ought to be taken into account when the question of issue of licence is considered. Sub-clause (2) states that in certain cases, licence should not be issued. These clauses clarify the whole position and the hon. Members should welcome them as the position has been well-defined. We have clearly stated that under what circumstances the licence should not be issued. This should be welcomed by the hon. Members and I do not know why they are opposing it.

" It was asked, ' why should the Government restrict the number of cinemas in a particular place? Why not the Government allow as many people as possible and thus allow competition? ' In order to avoid cut-throat competition, this clause has been incorporated in the Bill. If there is no such restriction, there will be unhealthy competition. We have seen such unhealthy competition in the case of bus transport when too many bus operators were allowed to run buses in the same route. This is not allowed now. Formerly, permits were granted to too many people to run buses in the same route. There was a race so to say among them and this resulted in a lot of trouble. Similarly, if we allowed too many persons to run theatres in the same place, there will be unrestricted competition and it will result in a lot of trouble. Therefore it is good if there is some restriction so that there may be an orderly exhibition of cinematographs. Otherwise, there will be all sorts of trouble and unhealthy situation created. Sir, it was also asked why the Government should take into account the interest of the cinema proprietors. I may tell the hon. Members that the Government are interested in the general well-being of the community as a whole. We want the cinema proprietors also to thrive. They should not get ruined. If they are to run too many theatres beyond their capacity, it will also be against their own interests. Our restricting the number of theatres will be in the interest of the profession. Sir, the proprietors also have to discharge certain functions to the State

1st April 1955] [Sri M. A. Manickavelu]

in the sense that they must exhibit some good shows for the benefit of the people. Leave alone the bad ones. But there are many good shows which can be exhibited to the people. Take for instance, the shows which have an educative value. Such films must be exhibited. So, it is necessary that the number of cinema theatres in a place should be restricted in the interest of the profession and the health of the locality.

" As regards appeals, it was asked, ' why should the Government make a provision that the appeals should be taken only to Presidency towns? Why not make a provision for appeals in the district itself? ' In the matter of appeals regarding bus transport cases, there is a similar provision for taking appeals to the Presidency towns, and it is working well. Except the two amendments which the Government have accepted, I oppose all other amendments."

The amendments of the hon. Member Sri M. Kalyanasundaram (Nos. 34, 35, 36 and 10) were put and lost.

The amendment of the hon. Member Sri S. S. Kolkebal (No. 37) was put and lost.

The amendment of the hon. Member Sri N. K. Palaniswami (No. 6) was put and lost.

The amendments moved by the hon. Members Palaniyandi (Nos. 18, 20, 21 and 22), Narayana Kurup (No. 2), Palaniswami (Nos. 1 and 7) and Kalyanasundaram (Nos. 11, 12 and 13) were put and lost. 4-20 p.m.

MR. SPEAKER :—" The question is—

" (19) In sub-clause (1), item (d), omit " the prices charged for such . . . applicant " . "

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER :—" The question is—

" (30) In sub-clause (2), item (b), for " the safety of the persons ", substitute " the safety, convenience and comfort of the persons " . "

The amendment was put and carried.

Clause 5 as amended was put and carried.

Clause 6.

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

" That clause 5 do stand part of the Bill. " "

SRI M. PALANIYANDI :—" Mr. Speaker, Sir, I move the amendments standing in my name, namely :—

" (23) (1) In page 8, line 18, after " dealing with ", insert " current " . "

" (24) (2) In page 8, line 27, for " two thousand feet ", substitute " one thousand feet " . "

" (25) (3) In page 8, lines 27-28, omit " or for more than . . . any one show " . "

[Sri S. S. Kolkebail]

[1st April 1955]

this propaganda is very necessary. All people, men, women and children go to these cinema houses. It is therefore necessary that this singing of the National Anthem should be introduced in such places. In other countries, it is the practice to sing the National Anthem at the end of every show. It was not uncommon in India also. During pre-Independence days, in almost all the cinema houses, I have seen in the Bombay Presidency, they sung 'God Save the King' at the end of every show. People stood to attention when the song was sung. After India attained independence our cinema owners have dropped that, namely, the singing of 'God Save the King'. But they have not in its place introduced our National Anthem. So I appeal to the Hon. the Leader of the House, who is also the Minister-in-charge of Education, the Minister-in-charge of Law and so many other departments, to accept my amendment and see that this particular thing is introduced into the Act so that the National song might be sung in all theatres at the close of every show."

4-30
p.m.

* DR. K. B. MENON :—" Mr. Speaker, Sir, I wish to support the amendment moved by my hon. Friend, Sri Kolkebail. Cinema masses and particularly so in a country where the standard of literacy and the percentage of literacy are low. I accept the fact that mere singing of the National Anthem will not create any sense of loyalty but it has a certain disciplinary and psychological value. It is also necessary that we should popularize the tune among the people. There are very many people who do not know how to sing it and there are many other people who have not even heard it sung. Therefore, it is our duty to popularize it both among the coming generation and the people in the rural areas. I know that as far as children are concerned, they take the salute when the National Anthem is sung before the work begins. It is observed in all schools. I suggest that it should be observed in the cinema theatres also. I remember that during the British rule their National Anthem used to be sung and in order to avoid standing the theatre when the film-show was about to close. I am sure that will not happen now since we are now a free people. I am sure we are doing a thing, we should see that it is done in the proper way. We should insist that everybody should stand up and should not leave the theatre before the National Anthem is over. If such a thing is observed, it may help to create a sense of loyalty among the people. Therefore, the amendment may be accepted by the Government provided proper discipline can be enforced."

4-32
p.m.

SRI M. KALYANASUNDARAM.

கனம் ஸ்பீக்கர் அவர்களே, நான் என்னுடைய திருத்தத்தைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். என்னுடைய திருத்தத்தினுடைய நோக்கம் என்னவென்றால், இதில் இருக்கக்கூடிய நிர்ப்பந்தம் அதாவது கட்டாயப்படுத்தக் கூடியதை ஓரளவு குறைத்து சர்க்காருடைய விருப்பத்திற்கும், பட முதலாளிகளுடைய விருப்பத்திற்கும் இடையே ஒரு நடுநிலையான சமரசத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய முறையில் என்னுடைய திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். அதை ஏற்றுக்கொள்வதினால் சர்க்காரினுடைய நோக்கம்

[1st April 1955]

[Sri M. Kalyanasundaram]

நிறைவேற்றுவதில் ஒருவித குந்தகமும் ஏற்படாது என்பது என்னுடைய நினைவு. கல்வி சம்பந்தமான படங்கள், பொது அறிவு வளர்ச்சிக் கான உதவி செய்யக்கூடிய படங்கள் காட்டப்படவேண்டும். அவைகளை நாங்கள் வரவேற்போம். அதிலே எங்களுக்கு எந்தவிதமான மாறுபட்ட கருத்தும் கிடையாது. இன்னும் ஏதோ படங்கள் சர்க்காரே தயாரிச்சுப் போகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதிலேயும் எங்களுக்கு எவ்வித மாறுபட்ட கருத்தும் கிடையாது. மந்திரி அவர்கள் கமிஷனிஸ்ட் கட்சியார் இதை எதிர்த்து, சர்க்கார் படங்கள் பிடிப்பது தவறு என்று நினைப்பார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அந்த மாதிரியான எண்ணம் எனக்குக் கிடையாது. சர்க்கார் முழுநேரப் படத்தையே தயாரிக்க முன்வந்தாலும், அதற்கு நாங்கள் ஆதரவு கொடுப்போமே ஒழிய எதிர்ப்பு கிடையாது. ஆனால் இன்றைக்குச் சர்க்கார் இதை நடைமுறையில் நடத்துவது என்றால் அவ்வளவு சலபமல்ல. அதிலே இரண்டிற்கும் இடமிருக்க வேண்டும். அதாவது தனிப்பட்ட முதலாளிகளுக்கும், சர்க்காருக்கும் அதிலே இடமிருக்கவேண்டும். இப்போது இருப்பது மாதிரி தனிப்பட்ட முதலாளிகளே படங்கள் தயாரித்துக் கொண்டிருக்க விட்டுவிட்டு, சர்க்கார் ஒதுங்கியிருப்பதும் சரியல்ல. படங்கள் தயாரிப்பதிலே கூட தனிப்பட்ட முதலாளிகளிடமே விட்டு விடாமல், சர்க்காரும் முழுநேரப் படங்கள் எடுப்பதிலே இறங்கினால் அந்தப் போட்டியின்மூலம் உற்பத்தி செய்யப்படும் படங்கள் நல்ல படங்களாக இருக்கமுடியும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆனால் இன்றைக்கு சென்னை பஸ்ஸை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு, கெட்ட பெயர் வாங்குவதுபோல் பெயர் வாங்கினாலும் வாங்கலாம். சர்க்காரே நடத்தப் போய், இனி தனிப்பட்ட முதலாளிகள் நடத்தினாலே பரவாயில்லை என்று ஜனங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தினாலும் ஏற்படும். இதற்குக் காரணம் சர்க்கார் அல்ல; நிர்வாகத்திறமையின் குறைவாகும். அதற்காக சர்க்கார் இத்தொழிலை மேற்கொள்ளவேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. பேஷாக நடத்தலாம். அதே சமயத்தில் தனிப்பட்ட முதலாளிகள் தயாரிக்கும் படங்கள் சில ஆபாசங்களோடு வெளிவருகின்றன என்பதும் வாஸ்தவம். ஆனால் இதையெல்லாம் பொது மக்கள் இன்று ஆராயக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்தப் படங்களைப் பார்க்கலாம், இவைகளைப் பார்க்கக்கூடாது என்ற அனுபவம் இன்றைக்கு வந்திருக்கிறது. படுமோசமான மக்களுக்குப் பிடிக்காத படங்களைத் தயாரிப்பதால் அவ்வளவு அதிகப்பண வசூல் இருப்பதில்லை. சில நாளைக்குத்தான் ஓடுகின்றன. பின்னர் தானாகவே வசூல் இல்லாமல் நிறுத்தப்படுகின்றன. காட்டப்படும் படங்கள், கதை எழுதுவோர்கள் எல்லாமே இன்றைக்கு மக்களுடைய கருத்துக்குத் தகுந்தமாதிரி தான் மாற்றி அமைக்கப்படுகின்றன. அப்பொழுதுதான் மக்கள் அதை விரும்பிப் பார்க்கிறார்கள். கொஞ்ச காலத்திற்கு முன்பு சொந்த விருப்பு வெறுப்புப்படி கதைகளும், அதற்கு ஏற்றவாறு படங்களும் தயாரிக்கப் பட்டுவந்தன. ஆனால் சமீபத்தில் வரக்கூடிய கதைகளைப் பார்த்தால் கதை எழுதுவோர்கள் தங்களுடைய சொந்தக் கருத்து ஒரு மாதிரியாக இருந்தாலும்கூட ஜனங்கள் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய, அவர்கள் விரும்பத்திற்கு ஏற்ற விதத்தில் தங்களுடைய கொள்கைகளை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நடிகர்களும் அந்த மாதிரியாகத் தான் இன்று தங்களுடைய கொள்கை எதுவாக இருந்தாலும், மக்களுடைய விருப்பத்திற்குத் தகுந்தவாறு தாங்களும் மாற்றிக்கொள்ளவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே தான், 'The man in the street is nearer to truth' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதைச் சும்மா சொல்லிவிடவில்லை. மக்களுக்கு அந்தச் சக்தி இருக்கிறது; இதைமனைத் திருத்தக்கூடிய சக்தியுள்ளவர்கள். ஆகையால் சர்க்கார் அதிலே நம்பிக்கை வைத்து, படத்தொழிலில் இறங்குவார்களானால் மிகச் சிறந்த படங்களை தயாரித்துக் காட்டமுடியும். அப்போர்ப்பட்ட படங்களை ஒரு வாரம் அல்லது இரண்டு வாரம் காட்டவேண்டியதுதான். அதிலே எவ்வித ஆட்சேபணையும் இல்லை. அவைகள் மக்களுக்கும் உபயோகப்படும். இவ்வித முறையில் சர்க்கார் முழுநேரப் படத்தையே தயாரிக்க விரும்பினாலும் அதற்கும் ஆதரவு கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால் இப்பொழுது சர்க்காரிடத்திலே கைவசமுள்ள படங்களைத் தொடர்ந்து காட்டப்படவேண்டுமென்று சொல்வதைத்தான் சரியல்ல என்று கூறுகின்றோம்.

[Sri M. Kalyanasundaram] [1st April 1955]

இப்போது சர்க்காரிடத்திலே உள்ள படங்கள் பூராவும் அநேகமாகச் செய்திப் படங்களாகத்தான் இருக்கின்றன. அந்த செய்திப் படங்களைத் தொடர்ந்து காட்டுவெண்டுமென்று சொன்னால் மக்களுக்கு உற்சாக மிருக்காது. மேலும் அவைகள் பெரும்பாலும் பிரசாரப் படங்களாக இருக்கின்றன. காலக்கிரமத்தில் இனிமேல் தனிப்பட்ட நபர்கள் இம்மாதிரியான படங்களை உற்பத்தி செய்வதற்கு முன் வருவார்களா என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். இப்போது சர்க்கார் கூறியுள்ளபடி இரண்டாயிரம் அடிக்கு படங்கள் எடுப்பதால் தங்களுக்கு லாபம் கிடைக்கும் நஷ்டம் ஏற்படுமா என்பதைத் தனிப்பட்ட முதலாளிகள் யோசித்து, பின்னர் இம்மாதிரியானப் படங்கள் எடுக்க உடனடியாக முன்வருவார்களா என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. ஆகவே இம்மாதிரியான படங்களை எடுப்பதில் முதலில் சர்க்கார் பொறுப்பாக இருந்துவரவேண்டும். ஆகவே இன்னும் கொஞ்ச காலத்திற்கு இதைக் கட்டாயப்படுத்தக்கூடாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அப்படி கட்டாயப்படுத்தவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி கட்டாயப்படுத்தவேண்டும் என்ற அவசியம் கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுக்கு இருந்தாலும்கூட, ஒரு மாதத்திலே மிகச் சிறந்த படமாக இருந்தால் 15 நாளைக்கு என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அதிலே எவ்வித ஆட்சேபணை என்று என்னுடைய திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். கூடாது நண்பர் ராமலிங்கம் 15 நாட்கள் என்று வேண்டுமானாலும் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று அவர் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார். இதை யெல்லாம் சற்று ஒப்பு நோக்கிப்பார்த்து எப்படிச் செய்யலாம் என்பதை ஆலோசித்து ஏதாவது ஒரு திருத்தத்தை ஒப்புக்கொள்ளும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

4-37
p.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I am sorry I am unable to accept any of the amendments except my own. (Laughter.) With reference to the argument advanced against the compulsion, one hon. Member even went to the extent of saying that these films were not liked by the people. I am not quite sure about it. A major section of the people do welcome them and they do like them.

" Then, the hon. Deputy Leader of the Opposition, Sri Kalyanasundaram suggested a compromise formula by which these films would be shown for at least 15 days in a month as there would be good and bad films also. If it is a good film, why it should be restricted to fifteen days. Let us give greater scope for good films to run for some more days and they should not be restricted to 15 days. I do agree that we cannot maintain a uniform standard in the production of such films and some films are interesting and some of them are not interesting. Even in respect of story films, some productions are good, but some films produced by the same film company become a complete failure. So, in these films we cannot expect a uniform standard. We cannot condemn any film by that standard. As far as the present tendency is concerned, I am told—I have not seen any film in recent times—that the standard of both the story films and documentary films is improving. I am glad about it and I hope that they will be improved in such a way that even persons who refrain from going to films would be induced to see them."

4-40
p.m.

MR. SPEAKER :—" Has the Hon. Minister got anything to say with reference to the amendment of Sri Kolkebail?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, with reference to the hon. Member Sri-Kolkebail's amendment, I do not have any

[Sri C. Subramaniam] 1st April 1955]

laudability of the object behind it, but I am afraid it may not be practicable to enforce discipline. As pointed out by Dr. Menon, it would be a good thing if everybody stands up when the National Anthem is sung. But after a long film, the tendency on the part of the public would be to run away and I do not think we will be able to impose any kind of restriction. It should come as a voluntary act and there should be no sort of compulsion. I would rather leave it at that.

" As for the other thing, news means 'current news'. If it is any other thing, it becomes history. We have stated 'films dealing with news and current events'. I think that is enough."

MR. SPEAKER :—" Is the hon. Member Sri M. Palaniyandi withdrawing his amendments?"

SRI M. PALANIYANDI :—" Sir, I am pressing my amendments."

The amendments of the hon. Member Sri M. Palaniyandi (Nos. 23, 24 and 25) were put and lost.

The amendment of the hon. Member Sri N. K. Palanisamy (No. 8) was put and lost.

The amendment of the hon. Member Sri M. Kalyanasundaram (No. 14) was put and lost.

SRI S. S. KOLKEBAIL :—" Sir, I am withdrawing my amendment."

The amendment of the hon. Member Sri S. S. Kolkebail was, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER :—" Now, we shall take up the Government amendment. The question is—

' In lines 18-19, after the words " documentary films ", add the words " indigenous films ".'

The amendment was put and carried.

Clause 6, as amended, was put and carried.

Clause 7.

MR. SPEAKER :—" The motion is—

' That clause 7 do stand part of the Bill.'

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, I move the amendments standing in my name (Nos. 3 and 4)—

' In sub-clause (1), in line 6, after the word " exhibited ", add the words " and which would be an objectionable performance under the Madras Dramatic Performance Act of 1954 if it were a drama ".

[1st April 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" I second the amendments, Sir."

SRI N. K. PALANISAMY :—" I move, Mr. Speaker, Sir, the amendment standing in my name, namely :—

(8) After the existing proviso, insert the following further proviso :—

" Provided further that no licensee shall be compelled to pay any fee for the exhibition of such films "

SRI S. S. KOLKEBAIL :—" I second the amendment, Sir."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Mr. Speaker, Sir, I move the amendment standing in my name, namely :—

(14) After line 28, insert the following further proviso :—
" Provided further that such a direction shall not require a licensee to exhibit such film or films for more than seven days in any calendar month "

SRI M. PALANIYANDI :—" I second the amendment, Sir."

SRI S. S. KOLKEBAIL :—" I move the amendment standing in my name, namely :—

(38) After clause 6, insert the following new clause :—
" 6-A. The Government shall direct every licensee or licensees requiring them to play record of National Anthem at the end of every show. "

The amendment was duly seconded.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Mr. Speaker, Sir, I like to move one Government amendment to this clause, namely :—
" In lines 19-19, after the words " documentary films ", add the words " indigenous films " "

MR. SPEAKER :—" The clause as well as the amendments are before the House for discussion."

4-23
p.m.

SRI M. PALANIYANDI :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவில் 6-வது செக்ஷன் மிகவும் முக்கியமானது. இந்தச் சட்டத்திலேயே ஒரு முக்கியமான அம்சமாக இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தி அதிகப் பணம் போட்டு இந்தத் தொழிலை நடத்துகிறார்கள். அவர்களுக்கு அரசாங்கத்தாரால் அதிசக் கஷ்டம் ஏற்படுகிறதே தவிர நன்மை அதிகமாக இல்லை என்று தான் சொல்லவேண்டும். இதை எல்லாம் யோசித்து அரசாங்கம் இந்த லைசென்ஸ் கொடுக்கும் விஷயத்தில் மிகவும் கவனம் செலுத்தவேண்டும். அவர்கள் 10 நிமிஷம் படம் காட்டுவதற்கு சர்க்காருடன் ஒத்துழைக்கக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் அந்தப் படங்களை காண்பிப்பதற்கான நிலைமை மோசமாக இருப்பதால் எதிர்க்கிறார்கள். இதை மனதிலே வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

" அடுத்தபடியாக ஒரு ரேட் நியமிக்கிறார்கள். இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கத்திற்குப் பொறுப்பு கிடையாது. நிச்சயமாக இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் பொறுப்பு எடுத்துக்கொள்வார்களேயானால், முதலாளிகளெல்லாம் இம்மாதிரியாக கஷ்டப்படாமல் நிம்மதியாகத் தொழிலை நடத்த முடியும். கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த சினிமா தொழில் மிகவும்

[1st April 1955]

[Sri M. Palaniyandi]

லாபகரமான பிசினஸ் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இப்பொழுது முதலாளிகளெல்லாம் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த லைசென்ஸ் தொந்திரவும் மற்றத் தொந்திரவுகளும் அவர்களுக்கு மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. இந்த மாதிரியான கஷ்ட நிலைமையிலே அவர்கள் அதிகப் பணம் கொடுத்து வாங்கிப் போடவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது.

" என்னுடைய திருத்தத்திலே 18-வது லேனில் கரண்ட் நீயூஸ் என்று கொடுத்திருக்கிறேன். இரண்டு ஆண்டுக்கு முன் நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சியை இப்பொழுது கொண்டுவந்து காண்பிக்கிறார்கள். இந்த விஷயத்தை அரசாங்கம் முக்கியமாக கவனித்து, அப்போதைக்கப்போது நடக்கிற அன்றாட நிகழ்ச்சிகளை (கரண்ட் நீயூஸ்) கொண்ட படத்தை கொடுத்துத்வ வேண்டும்.

" அடுத்தபடியாக இன்னொரு விஷயம் இரண்டாயிரம் அடி என்பதாகும். என்னுடைய திருத்தத்தில் ஐந்தில் ஒரு பங்கு என்றிருப்பதை எட்டில் ஒரு பங்கு என்று மாற்றும்படியாக கொடுத்திருக்கிறேன். இப்பொழுது அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கக்கூடிய அளவு மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. அதனால் கொட்டகைக்காரர்களுக்கு தொந்திரவுதான் ஏற்படும். லைசென்ஸ் அதிகாரிகள் கரண்ட் நீயூஸ் உள்ள படமாக கொடுத்துவிட பழைய படங்களைப்போட்டு " போர் " அடிக்காதவாறு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

* SRI N. K. PALANISAMY :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சமீபத்தில் சிடியில் ஒன்றிரண்டு தியேட்டர்களைத் தவிர பாக்கி சினிமா தியேட்டர்களில் எல்லாம் இந்த மாதிரியான படங்கள் காண்பிக்கப்படுவதில்லை. காரணம் என்ன? நல்லப் படங்களாக இருந்தால், முதலாளிகள் எவ்வளவு பணம் வேண்டுமானாலும் கொடுத்து, படத்தை வாங்கி ஜனங்களுக்குக் காண்பிப்பார்கள். அது மட்டுமல்ல; இந்தப் படங்கள் ஒரே பிரசாரப் படங்களாக இருப்பதால் ஜனங்கள் எல்லோருக்கும் பிடிப்பதில்லை. பெரும்பாலான ஜனங்கள் இவைகளை அறுவறுக்கிறார்கள். இந்த முறையை ஜனங்கள் விரும்பவில்லை. எப்பொழுதும் ஜனங்களையே மனப்பான்மையை அனுசரித்துத்தான் படங்கள் காண்பிக்கப்படவேண்டும். இல்லாவிட்டால் இப்படித்தான் தயங்குவார்கள். நல்லவிதமான படங்கள் இருந்தால் அவர்களே வாங்கிக்கொண்டு காண்பிப்பார்கள். அப்பொழுது இந்த மாதிரியான சட்டம் போடவேண்டியதில்லை. ஆனால் இங்கே என்ன செய்யப்படுகிறது. இஷ்டமான படத்தைப் போட்டாகவேண்டுமென்று அவர்களை வற்புறுத்துவதோடு மட்டுமல்ல; அதற்குப் பணமும் கொடுத்தாகவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. சர்க்கார் இப்படிச் சொல்வது அவ்வளவு நியாயமாகாது. எந்த அடிப்படையில்தான் இப்படிச் சொல்லுகிறார்கள் என்பதும் எனக்குத் தெரியவில்லை."

SRI S. S. KOLKEBAIL :—" My amendment reads as follows . . . "

MR. SPEAKER :—" The hon. Member should first address the Chair and then speak."

SRI S. S. KOLKEBAIL :—" I am sorry. Mr. Speaker, Sir, my amendment reads as follows :—

" After clause 6, insert the following new clause :—

" 6-A. The Government shall direct every licensee or licensees requiring them to play record of National Anthem at the end of every show. "

" The very purpose of the Bill is to give wide publicity and to carry on certain propaganda work on behalf of the nation. This Bill has come before the House on account of certain decisions given by a certain High Court. Now we find that in all walks of life

[Sri M. Palaniyandi]

[1st April 1955]

'shall remain' என்றிருப்பதை 'may remain in force for a period of two weeks' என்று போட்டு, அதற்குள் சலெக்டர் தியேட்டர்காரர்களுக்கு எழுதி, தவறான பகுதியை மாற்றியோ அல்லது எடுத்துவிட்டோ படத்தைப் போடுவதற்கு வசதி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

4-48
p.m.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைதிக்குப் பங்கம் விளைவிப்பதாக காரணங்களை காண்பித்து, சினிமாப்படங்களை ஜில்லா கலெக்டர் இரண்டு வாரங்கள் தடை செய்யலாம், சர்க்காரை பொறுத்தவரை, காலவரையறையின்றி, தொடர்ச்சியாக தடை விதித்துக்கொண்டே போகலாம் என்ற அதிகாரம் இருப்பதற்கு அவசியமென்ன என்று புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. நண்பர் பழனியாண்டி சொன்னது மாதிரி, இந்தப் படங்களின் கருத்துக்களை பரிசீலனை செய்து, ஒழுங்கு படுத்துவதற்கென்றே ஒரு Censor Board இருக்கிறது. அப்படியே சில படங்களில் தவறான கருத்துக்கள் உள்ளடங்கியிருந்து, அவையாளுடைய மனத்தையாவது புண்படுத்துவதாக இருந்தாலும், அந்த படத்தை திரும்ப Censor Board-க்கு அனுப்பி, மாறுதல்களுடன் வெளியிடுவதற்கு வேண்டிய வசதி யிருக்கிறது. ஆகவே, இரண்டு வாரம் அல்லது கால வரையறையின்றி தடை உத்திரவு போடவேண்டிய அவசியம் என்னவென்று புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இந்த மாதிரி அமைதிக்கு பங்கம் ஏற்படக்கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படாது என்று நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. நேர்மையான கருத்துக்கள் உள்ள படங்களை ஒரு சிலர் தவறாக புரிந்து கொண்டு, தகராறுகள் உண்டாக்கலாம் அல்லது வேண்டுமென்றே சிலர் குழப்பத்தை விளைவிக்கலாம். ஆனால் இவற்றிற்கு எல்லாம் பரிசீலனை செய்து கையிலேயே இருக்கிறது என்பதையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். அப்படியே அந்தத் தவறான கருத்துள்ள படங்கள் ஒரு நாள், இரண்டு நாள் காட்டப்படுவதாக இருந்தாலும்கூட, அதற்கு—அதாவது அந்த படத்தை காட்டுவதற்கு—சர்க்கார் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டிய அவசியமிருக்கிறது. ஏனென்றால், அந்தப் படம் முன்னதாகவே பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, பிறகுதான் வெளிவரக்கூடிய காரணத்தினால், அதை காட்டுவதற்கு சர்க்கார் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும். ஆகவே, அமைதிக்குப் பங்கம் விளைவிக்கக்கூடும் என்ற காரணத்தைக்கொண்டு படத்தை தடை செய்வது, நியாயமில்லை என்று கருதுகிறேன்."

"அடுத்தபடியாக, இந்த அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு அக்கிரமமான உத்திரவுகள் பிறப்பிக்காமல் இருக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான், நான் திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறேன். அதாவது, ஜில்லா கலெக்டர்கள் போடும் உத்திரவிற்கு எதிராக டிஸ்ட்ரிக்ட் ஜஜுகளிடம் appeal செய்து கொள்ளும் உரிமையும், சர்க்கார் போடக்கூடிய உத்திரவிற்கு எதிராக High Court-ல் அப்பீல் செய்துகொள்ள உரிமையும் இருக்கவேண்டுமென்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். ஆனால் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் அதை ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்காமலே, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

4-50
p.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Sir, I do not want to disappoint my hon. Friend Mr. Kalyanasundaram by accepting his amendment." (Laughter.)

"Sir, the point is this: No doubt there is a Censor Board for the purpose of censoring the films. In spite of that, because of certain features in the films they may be objectionable in a particular locality because of the peculiar conditions prevailing there and peculiar customs prevailing there. In such cases authorities should have power to stop it and the authority concerned should have sufficient status so that this power will not be misused. That is why we are giving power to no less an officer than the District Collector and not to any subordinate authority as such. Over and above that, the Government have power to review such an order. I am, therefore, accepting Sri Kurup's amendment (No. 4), but not in the

[1st April 1955]

[Sri C. Subramaniam]

place where he suggests, that is, not to sub-clause (3), but to sub-clause (5). I accept Mr. Kurup's amendment as proviso to sub-clause (5).

"I may assure that it is not likely to be misused and I am hoping that many occasions will not arise for the use of this power. But if occasions do arise, there should be a provision in the enactment."

* **SRI M. NARAYANA KURUP** :—"Sir, for argument's sake at least, there should be cases with reference to particular circumstances. But there is no indication at all in the section or any adjective qualifying such film or performance."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"Unfortunately, we cannot use an adjective here. We cannot say that it is certainly objectionable and if objectionable, to whom it is objectionable and all that. It should be left to the good sense of the Collector. If there is nothing objectionable and if it is a bona fide thing, that will be protected. But if there is anything objectionable, the Collector will consider. But this power will be exercised not on ordinary occasions, but only on extraordinary occasions."

The amendment of Sri Narayana Kurup (No. 3) was, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER :—"The question is—

'(15) In page 9, after sub-clause (5), insert the following :—

"(6) Any licensee aggrieved by an order issued under sub-section (3) may appeal to the High Court in respect of orders issued by the Government, or to the corresponding District Judge if the order is issued by the District Collector."

The amendment was lost.

MR. SPEAKER :—"The question is—

'(16) In sub-clause (1), line 33, after "breach of the peace", insert "and if the film to be exhibited is an objectionable performance as defined in the Madras Dramatic Performances Act".'

The amendment was lost.

The amendment No. (3) of Sri M. Narayana Kurup was, by leave of the House, withdrawn.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"I move an amendment to Sri Narayana Kurup's amendment, Sir. I move—

'In the amendment of Sri M. Narayana Kurup—

"In the first line, for 'sub-clause (3)', substitute 'sub-clause (5)'."

MR. SPEAKER :—"The question is—

'In the amendment of Sri M. Narayana Kurup—

"In the first line, for 'sub-clause (3)' substitute 'sub-clause (5)'."

The motion was carried.

[1st April 1955]

MR. SPEAKER:—"The question is—

'Add the following proviso to sub-clause (5):—

"Provided that the Government or the District Collector may review their own order passed under sub-clause (1)."

The motion was carried.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That clause 7 as amended stands part of the Bill.'

The motion was carried.

Clause 8.

MR. SPEAKER:—"There is no amendment to this clause. The question is—

'That clause 8 stands part of the Bill.'

The motion was carried.

Clause 9.

MR. SPEAKER:—"The motion is—

'That clause 9 stands part of the Bill.'

Clause 7 (reopened).

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, before we pass on, I have an amendment to clause 7. In the amendment which I have accepted, I wish to omit some words. I seek the permission of the House to reopen the clause."

MR. SPEAKER:—"I wish to know whether the House gives permission to reopen clause 7 which it has passed."

With the permission of the House, the clause was reopened.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I move—

'In the proviso to sub-clause (5), omit the words "passed under sub-clause (1)".'

MR. SPEAKER:—"The question is—

'In the proviso to sub-clause (5), omit the words "passed under sub-clause (1)".'

The motion was carried.

That clause as amended was put and carried.

Clause 9.

MR. SPEAKER:—"We are now in clause 9."

SRI M. JAGANNATHAN:—"I move—

'Add at the end of the clause "by an order in writing".'

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR:—"I second the amendment, Sir."

* Please see subsequent Government amendment *supra*.

[1st April 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I shall accept the amendment; there is no difficulty."

MR. SPEAKER:—"The question is—

'Add at the end of the clause "by an order in writing".'

The motion was carried.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That clause 9 as amended stands part of the Bill.'

The motion was carried.

Clause 10.

MR. SPEAKER:—"The motion is—

'That clause 9 as amended stands part of the Bill.'

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR:—"I move—

'In sub-clause (2), item (a), omit the words "if any".'

SRI M. JAGANNATHAN:—"I second the amendment, Sir."

SRI N. K. PALANISAMY:—"I move—

'In sub-clause (2), item (d) after "approval of films", insert "by a Board consisting of representatives of non-official associations or bodies connected with cinema industry and dramatic art".'

SRI K. V. RAMASWAMY:—"I second the amendment, Sir."

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR:—"Sir, generally the expression 'if any' is used with reference to things present and existing. With reference to things that we have got to have hereafter, 'if any' will not be proper . . ."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I am accepting the amendment."

* SRI N. K. PALANISAMY:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஏற்கனவே போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு கடைசி வரையில் அதிகாரம் கொடுத்திருப்பதால், மறுபடியும் ஒரு போர்டு ஏற்படுத்தி ஒரு படத்தை ஒரு தடவைக்கு மூன்று தடவை தணிக்கை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது கூட, இந்த மாதிரி குறிப்பிட்ட இடங்களில் அமைதிக்குப் பங்கம் ஏற்படும் என்ற நிலைமை ஏற்படும்போது, கலெக்டருக்கு அதிகாரம் வேண்டியிருக்கிறது என்று கூறினார். ஆனால் குறிப்பிட்ட இடத்தில் ஏன் அம்மாதிரி அமைதிக்குப் பங்கம் ஏற்படவேண்டும் என்பது specific-ஆக சொல்லப்படவில்லை. அம்மாதிரி சந்தர்ப்பங்களில் specific-ஆக விஷயங்களைச் சொல்லி, Board of Censor-இடம் படத்தை தணிக்கை செய்யும்படி விட்டு விடலாம். அதற்குப் பதிலாக ஒரு சமர சாரத்திற்கு மூன்று இடங்களில் போர்டு வைக்க வேண்டியிருக்கிறது. போலீஸ்காரர்களுக்குத் தடை செய்யும் அதிகாரம் கொடுத்திருப்பதால்தான் இந்த மாதிரி Board ஏற்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த மாதிரி Board ஏற்படுத்தும்போது சம்பந்தமில்லாத

4-50 P.m.

[Sri M. Narayana Kurup]

[1st April 1955]

Add the following proviso to sub-clause (3):—
 "Provided that the Government or the District Collector may review their own order passed under sub-clause (1)""

The amendments were duly seconded.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—"Sir, I move amendments Nos. 15 and 16 standing in my name—

'In page 9, after sub-clause (5), insert the following :—

"(6) Any licensee aggrieved by an order issued under sub-section (3) may appeal to the High Court in respect of orders issued by the Government, or to the corresponding District Judge if the order is issued by the District Collector."

'In sub-clause (1), line 33, after "breach of the peace", insert "and if the film to be exhibited is an objectionable performance as defined in the Madras Dramatic Performances Act".'

SRI M. PALANIYANDI :—"Sir, I second the above amendments."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—"Sir, really I am unable to appreciate the meaning of this clause, though it very closely follows the clause in the Dramatic Performances Act, but with this important distinction that there the performance should be of an objectionable nature which is likely to lead to a breach of the peace. There it is stated 'like performance'. Therefore, under that Act, in order that an authority may be empowered to prohibit the exhibition of a performance it must entail in a breach of peace and it must be a performance, of a like nature, that is, it must be an objectionable performance. Item 60 of list I of the Seventh Schedule says 'sanctioning of cinematograph films for exhibition'. Now, all these films are exhibited after the sanction of the Central Government or by the Censorship Board. I do not see why the films which are passed by the Board should be prohibited by any authority and I do not know whether they have got the power to prohibit at all. A cinema is a public place and when there is likely to be a breach of the peace or when there is a breach of the peace, the police have got ample powers to prevent it and regulate it. Therefore, I fail to see how a film sanctioned by the Board and the Central Government for exhibition will entail in a breach of peace. Therefore it is I have given my amendment.

"As regards my other amendment, there is provision for *ex parte* orders and as it is, the order can be in force for 15 days. It may be that a similar amendment was accepted in the case of the other Act also. I do not say that it should be acceptable here necessity for the order. It may not be necessary to continue it for 15 days at all. Even after the lapse of one or two days the necessity for the prohibition may cease. My amendment seeks to empower the authority to withdraw it or review that order because it is passed *ex parte*. Clause 7 (1) says "The Government in

[1st April 1955]

[Sri M. Narayana Kurup]

respect of the whole of the State or any part thereof, and the District Collector within his jurisdiction, may if they or he are or is of opinion that any film which is being or is about to be publicly exhibited is likely to cause a breach of the peace, by order, suspend the exhibition of the film'. First of all, I do not understand how it will lead to a breach of the peace and I require enlightenment in the matter by the Hon. the Minister."

* SRI M. PALANIYANDI :—"இந்த 7-வது section வேண்டியதில்லை என்றே கருதுகிறேன். காரணம், இந்தப் படங்களை யெல்லாம் தணிக்கை செய்வதற்கு என்று ஒரு Censor Board வைத்திருக்கிறார்கள். அங்கு எல்லாவற்றையும் பரிசீலனை செய்து, சரிபார்த்து, வெட்டி, திருத்தித்தான் படங்களை வெளியே அனுப்புகிறார்கள். ஆகவே, அந்த படங்கள் வெளி வந்த பிறகு 'breach of peace' ஏற்படும் என்று எதிர்பார்ப்பது தவறானது. சாதாரணமாக எடுத்துக்கொண்டால், இப்போதெல்லாம் அரசியல் நோக்கங்களைக் கொண்ட படங்களும், சில சமூகங்களை எதிர்க்கும் படங்களும் வந்துகொண்டிருக்கின்றன என்று கருதப்படுகிறது. இவற்றைப் பரிசீலிக்க Censor Board இருப்பதால், அதிகப்படியான அதிகாரத்தை கலெக்டருக்குக் கொடுக்கவேண்டியதவசியமில்லை. இதன் விளைவாக வேண்டுமென்றே சிலர் இந்தப்படத்தில் தவறான கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. அதைக்காட்டுவது தவறு என்று சொல்லி, ஒரு கலவரம் ஆரம்பித்து அந்தப் படத்தைத் தடை செய்யும்படி செய்துவிடலாம். நாடகச் சட்டம் வந்ததற்கு காரணமும் இதுதான். யாரோ ஒருவர் 'கீமாயணம்' நாடகம் நடத்தியதில், அதில் தவறான கருத்துக்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்லி குழப்பம் ஏற்பட்டதன் பலனாக, அந்த நாடகத்தை நடத்தக்கூடாது என்று சட்டம் வந்தது. இதைப்போலவே, ஒரு சிலர் ஒரு படத்தில் ஏதாவது ஒரு பாகத்தைப் பார்த்துவிட்டு, அல்லது ஒரு பாட்டைக் கேட்டுவிட்டு, அது எங்களுக்குப் பிடிக்கவில்லை, நாங்கள் குழப்பம் செய்கிறோம் என்று ஆரம்பித்தால் 'breach of peace' ஏற்பட்டு படத்தை நிறுத்திவிடலாம். ஆகவேதான், வேண்டுமென்றே தகராறுகள் ஏற்படுத்த விரும்புவர்களுக்கு இந்த section வசதியளிக்கிற காரணத்தினால் இந்த section ஏ வேண்டாம் என்று கருதுகிறேன்.

"அடுத்தபடியாக sub-clause (5)-ல் 'shall remain' என்றிருக்கிறது. அதாவது இந்த தடையுத்தரவு 15 நாள் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஜில்லா கலெக்டர் அவர்கள் உடனடியாக தியேட்டர்காரர்களுக்கு எழுத்துமூலமாக என்ன தவறு இருக்கிறது அந்தப் படத்தில் என்பதை தெரிவித்து, அதைத் திருத்தியோ அல்லது அந்தப்பகுதியை மாற்றிவிட்டோ படத்தை காண்பிப்பதற்கு ஏன் அனுமதிக்க கூடாது என்பது புரியவில்லை. தடையுத்தரவு 15 நாள் நீடிக்கவேண்டும் என்ற அவசியமில்லை. திருத்தப்பட்ட அல்லது மாற்றப்பட்ட படத்தைப் போடுவதற்கு ஏன் தடையிருக்கவேண்டும்? ஆகவே 'shall remain' என்பதை 'may remain' என்று போட்டால் சரியாக இருக்கும். 'Shall' என்று போடவேண்டாம் என்று எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

"மேலும் ஜில்லா கலெக்டர் அவர்கள் அவருடைய உத்தரவை மாற்ற மறுத்துவிட்டாலும்கூட, ஜில்லா கலெக்டருக்கு மேல் authority இந்த விஷயத்தில் ஜில்லா ஜட்ஜாக வைத்து விடலாம். ஜில்லா ஜட்ஜாளுக்கு அதிகாரம் அளித்து அவர்களிடம் அப்பீல் செய்துகொண்டு, நடவடிக்கை எடுக்க வழி செய்யலாம். அதேபோல் தடை யுத்தரவை அரசாங்கமே பிறப்பித்தால், அது சம்பந்தமாக High Court-க்கு அப்பீல் செய்து கொள்ள அதிகாரம் இருக்கவேண்டும்.

"ஆகவே, இந்த முழு section-ம் தகராறு செய்பவர்களுக்கு இடம் கொடுக்கிறது என்பதை மறுபடியும் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். தவறான கருத்துக்களையோ, அல்லது பிறருடைய எண்ணங்களைப் புண்படுத்தும்படியான கருத்துக்களையோ கொண்ட படங்களை தணிக்கை செய்ய ஏற்கனவே ஒரு Censor Board இருக்கிறது. ஆகையால் இந்த section-ஐ வேண்டாம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, அப்படியிருந்தாலும்கூட, sub-clause (5)-ல்

4-46
p.m.

[Sri N. K. Palanisamy] [1st April 1955]

ஆகவே வைத்து கமிட்டி அமைப்பதை பார்க்கின்றோம். ஏற்கனவே இந்த மாதிரி நாடகக் கலைக்கே சம்பந்தப்படாதவர்களைக் கொண்ட கமிட்டி ஏற்படுத்தியிருப்பது அனைவரும் அறிந்ததே. ஆகவே அந்த மாதிரியில்லாமல், சினிமா, நாடகம் முதலியவற்றில் சம்பந்தப்பட்ட ஆட்களைக் கொண்ட Board அமைக்க வேண்டும். அப்படி அமைக்கப்பட்ட போர்டின் மூலம் இந்தப் படம் எந்த மாதிரியான படம் என்பதைத் தீர்மானிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I am accepting the amendment of Sri Krishnaswamy Ayyangar, but I am not accepting Sri Palaniswamy's. This clause relates to making of rules; even there laying down conditions and other restrictions is not desirable and so I am opposing it.”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

“ In sub-clause (2), item (d), after “ approval of films ”, insert “ by a board consisting of representatives of non-official associations or bodies connected with cinema industry and dramatic art ”.”

The amendment was lost.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

“ In sub-clause (2), item (a), omit the words “ if any ”.”

The motion was carried.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

“ That clause 10 as amended do stand part of the Bill.”

The motion was carried.

Clauses 11 and 12.

MR. SPEAKER :—“ There are no amendments to these clauses. The question is—

“ That clauses 11 and 12 do stand part of the Bill.”

The motion was carried.

Preamble and clause 1.

MR. SPEAKER :—“ There are no amendments. The question is—

“ That the Preamble and clause 1 do stand part of the Bill.”

The motion was carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I move—

“ That the Madras Cinemas (Regulation) Bill, 1954 (L.A. Bill No. 52 of 1954), be passed into law.”

4-59 p.m. SRI M. PALANIYANDI :—“ Sir இந்த மசோதா பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடப்பட்டு, பிறகு சட்ட சபையில் கொண்டு வரப்பட்டு, இப்போது நிறைவேற்றப்பட்டுவிட்டது. 3-வது reading-ல் பேசும்போது, கொட்டை முதலாளிகள் பொறுக்குக் கமிட்டியின் முன்பு கொண்டுவந்த விஷயங்கள் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் ஞாபகத்தில் இருக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கொட்டை முதலாளிகள் லைசென்சு வாங்குவதில் உள்ள கஷ்டங்களை நிதி மந்திரி அவர்கள்

[Sri M. Palaniyandi] 1st April 1955]

பொறுக்குக் கமிட்டியின் Chairman-ஆக இருக்கும்போது எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதே கஷ்டங்கள் இந்த புதிய மசோதா விலும் ஏற்படலாம் என்பதை எடுத்துக் காட்டி, திருத்தங்களை நான் கொண்டு வந்தபோது, இந்த சமயத்தில் நிதி மந்திரி அவர்கள் சபையில் இல்லாமல், ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களிடம் விட்டு விட்டு சென்று விட்டார்கள். ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் நான் கொண்டு வந்த திருத்தங்கள் ஒன்றையும் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. லைசென்சுகள் வாங்குவதில் உள்ள கஷ்டங்களை போக்குவதாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர் பொறுக்கு கமிட்டியில், சினிமா தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களை வைத்துக் கொண்டு, எப்படியாவது அவர்கள் சுலபமாக லைசென்சு வாங்குவதற்கு வழி செய்கிறேன் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆகவே, நிதி மந்திரி அவர்களை நான் கேட்டுக் கொள்ளுவது என்ன வென்றால், ஏற்கனவேயே லைசென்சுகள் வாங்குவதில் பஸ்தொந்திரவுகள் இருக்கின்றன. இப்போதுள்ள 5-வது செக்ஷனும் இன்னும் பல தொந்திரவுகளுக்கு உள்ளாக்கும். ஆகவே இந்த சட்டத்தின் கீழ் rules frame செய்யும்போது அவற்றை நிவர்த்தி செய்ய வழி செய்ய வேண்டும். Electricity Certificate Precaution Certificate இதெல்லாம் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. இது சம்பந்தமான விதிகளை சுலபமாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“ இன்னும் ஒன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த Fire Precaution Certificate ரெயில்வேயில் கூட இல்லை. அதாவது ரெயில்விலே இந்த படங்களைக் கொண்டு வர இந்த Certificate முறையில்தான் Insurance கம்பெனிகள் கூட Film-களுக்கு இன்று Fire Insurance Premium மிகவும் குறைவாகத்தான் வாங்குகிறார்கள். நெருப்பு பிடிப்பதற்கு இன்றைய நிலையில் கொஞ்சம்கூட சந்தர்ப்பம் இல்லை. நல்ல Film-கள் செய்யப்படுகின்றன. முன் மாதிரி நெருப்பு பிடிக்கக் கூடிய Film-கள் நமது நாட்டிற்கு இறக்குமதியாவதில்லை. ஆகவே இதை மனதில் வைத்துக் கொண்டு, Fire Precaution Certificate இந்த விதிகளை குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மேலும் இந்த சர்க்காரால் காட்டப்பட வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிற படங்களைக் காட்டுவதைக் கூட அந்தத் தொழிலில் உள்ளவர்கள் மறுக்க வில்லை. ஆனால் எங்களுக்கு அதன் பேரில் அதிகமான வரி போடப்பட்டிருக்கிறது என்றுதான் சொல்லுகிறார்கள். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஒரு விஷயத்தை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். நமது முன்னாள் முதல் மந்திரி கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் வாஹினி ஸ்டுடியோ (Vahini Studio) வில் பேசும்போது, இந்த சினிமா தொழிலிற்கு நான் ஒரு கமிட்டியை அமைக்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி ஒரு கமிட்டியை அமைத்து, வரியை குறைப்பதற்கோ அல்லது வேறு வழியில் வசதி செய்வதற்கோ நாங்கள் முயற்சிச்சுக்கின்றோம் என்று உறுதிமொழி கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இதை ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொண்டு, சினிமா தொழிலை பொறுத்த வரையில் இங்கு ஒரு கமிட்டியை நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்தியா பூராவுக்கும் ஒரு கமிட்டி அமைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அது எல்லா இடங்களுக்கும், எல்லா விஷயங்களை ஆராயவும் போடப்பட வில்லை. இந்த சினிமாத் தொழிலின் மூலமாக சர்க்காருக்கு அதிகமான வரி வசூலாக வாய்ப்பிருக்கிறது. ஆகவே இந்த புதிய சட்டத்தின் கீழ் விதிகள் இயற்றும் போது, அவைகளை சுலபமான முறையில் தொழிலை நடத்தக்கூடிய அளவிற்கு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ The immediate provocation for the Bill was the refusal of the cinema proprietors to exhibit documentary films, though incidentally that opportunity has been taken to incorporate some other provisions also. I am very sorry that in our country the Government is compelled to bring in such a legislation to make our own patriotic proprietors exhibit a documentary film at least for a time. Sir, that is a symptom and a lesson for the Government. We know that our Government have

[Sri M. Narayana Kurup] [1st April 1955]

been patronising capitalists but let the Government take care that at the crucial moment they will have the patronage of the Government only on their own terms."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I am quite aware of the difficulties of the exhibitors and the licensees in getting licences and also in getting the licences renewed. I have already given an assurance that all these matters will be gone into and the procedure will be simplified and all these unnecessary difficulties will be removed. But may I also appeal to the cinema-house owners that they should co-operate with the Government in exhibiting these films and educating the public? Even though they may be taxed a little, they should not mind it in the national interest. I would appeal to them through this House and through you, Sir, to co-operate with the Government and not to take a non-co-operative attitude in this matter, and there is no question of any conflict between the Government and these exhibitors. The objective is the same and, therefore, I would appeal to all of them to co-operate with the Government and see that these documentary films and other educational films are exhibited. I am making this appeal particularly because of the existing conflict between the theatre owners and the films division of the Government of India. I do not think that any such conflict should exist. I will be very happy if the misunderstandings are removed and once again our theatres, particularly in our State, begin showing these documentary films which will serve a very useful purpose. With these words, I hope the House will unanimously adopt this motion."

MR. SPEAKER :—" The question is—

'That the Madras Cinemas (Regulation) Bill, 1954, be passed into law.' "

The motion was carried and the Bill was passed into law.

(2) THE PRESIDENCY SMALL CAUSE COURTS (MADRAS AMENDMENT) BILL, 1954.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I beg to introduce the Presidency Small Cause Courts (Madras Amendment) Bill, 1954 and move—

'That the Bill be taken into consideration.'

" This is a very simple Bill, Sir.. The Presidency Small Cause Courts Act was passed for the purpose of small cases, and that too, enactment. But this was enacted long ago and there are certain anomalies there which we want to rectify. In the Civil Procedure Code there is a provision for poor persons who are unable to pay the Court-fee to sue *in forma pauperis* and later on when a decree is passed there is provision to tax and collect the Court-fee payable. But here there is absolutely no provision. So, even if the plaintiff is successful in getting a decree, the Court-fee is not being collected. Therefore, a provision is being made by an amendment to that effect.

Published in the Fort St. George Gazette, dated 9th December 1954.

[Sri C. Subramaniam] [1st April 1955]

" With reference to the Court-fee payable also, there is a difference between the Court Fees Act and the Presidency Small Cause Courts Act and, therefore, we are rectifying that also. In the Bill I have given certain rates. I am sure that non. Members would have gone through the amendment which I have proposed accepting the rate which we have fixed in the Court Fees Act, i.e., 12 annas for Rs. 10 or Rs. 7-8-0 per Rs. 100. That would be the rate which is applicable even though Government would be losing some money. There should be some uniformity and that is why we are accepting the rate fixed in the Court Fees Act."

SRI S. RAMALINGAM :—" As the Government themselves have given an amendment, I do not want to move my amendment No. (15)."

* SRI N. K. PALANISAMY :—" Applications for new trial under section 38 of the Presidency Small Cause Courts Act is revision and not under the Civil Procedure Code.

(At this stage the Deputy Speaker occupied the Chair.)

" Under the Civil Procedure Code, a person ' who, from the discovery of new and important matter or evidence which, after the exercise of due diligence, was not within his knowledge or could not be produced by him at the time when the decree was passed or order made, or on account of some mistake or error apparent on the face of the record, or for any other sufficient reason, desires to obtain a review of the decree passed or order made against him, may apply for a review of judgment to the Court which passed the decree or made the order.' So, an application for new trial under the Act is not a review, but is a revision."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" It is a review. The hon. Member should wait for some time to know the difference between review and revision."

* SRI S. RAMALINGAM :—" கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்பார்மா பாரிஸ் அதாவது பாபர் சூட்களில் ஜெயித் தாலும் அவர்களிடமிருந்து கட்டணம் வாங்குவது சென்னை நகரத்தில் இதுவரையிலும் கிடையாது. அதற்கு சட்டம் கிடையாது. பாக்கி வெளி ஜில்லாக்களில் இருக்கும் நிலைமையையும் இங்கு கொண்டு வர வேண்டும் என்பதற்காக இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. பாபர் சூட் போட்டவன் வாதம் நடந்த பிறகு அதில் ஜெயித்தால் அவனிடமிருந்து கோர்ட்டு கட்டணத்தை வாங்குவதில் யாதொரு ஆட்சேபமையும் கிடையாது. பாபராக உள்ளவன் கேஸ் நடத்தி அது தோற்றுப்போன பிறகு பிற்பட்டு அவனுக்கு வசதி ஏற்பட்ட பிறகு அவனிடமிருந்து வசூல் பண்ணும் முறையில் இந்த சட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இது மிகவும் கடுமையாக இருக்கிறது. அப்படி வசூல் பண்ணக் கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதனால் இதைத் திருத்த வதற்கு சர்க்கார் முன் வருவார்களா என்று நினைக்கிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" கனம் உதவித் தலைவர் அவர்களே, அப்படி திருத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை. மற்ற இடங்களில் நடக்கிற மாதிரி இங்கும் நடக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான்

[Sri N. K. Palanisamy] [1st April 1955]

“பாபர் குட்டை எடுத்துக்கொண்டால் குட்டை தாக்கல் செய்வதற்கு முன்பு ரிவினியு அதிகாரி சென்று அந்த பாபருக்கு சொத்து இருக்கிறதா என்று பார்த்து பரிசீலனை செய்து சர்டிபிகேட் கொடுத்த பிறகுதான் கோர்ட்டில் தாவா செய்கிறார்கள். இங்கு என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் அந்தப் பாபர் தோற்றுப் போனாலும் கட்டணம் கட்ட வேண்டும் என்று இருக்கிறது. சர்டிபிகேட் கொடுக்கும்போது பாபர் என்று சொல்லிவிட்டு யின்னாடி அவனிடமிருந்து கட்டணத்தை வசூல் செய்வது என்பது கூடாது. பாபர் என்று தெரிந்தும் கூட பணத்தை வசூல் செய்யக் கூடாது. அனால் எப்படி கொடுக்க முடியும்? தோற்று விட்டாலும் சப்ஜெக்ட் மாட்டரிலிருந்து வசூல் செய்ய வேண்டும். வக்காலத்துக்கு ரூபாய் 1-8-0 என்று இருக்கிறது. ஏற்கனவே ரூபாய் 1-2-0 என்றுதான் இருந்தது. (The Hon. Sri C. Subramaniam—“எதைப்பற்றி பேசுகிறார் என்பது புரியவில்லையே.”) ஐந்தாவது ஷெடியூலேப்பற்றிப் பேசுகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I am sorry the hon. Member Sri Palanisamy has completely misunderstood the provisions of this Bill. He thinks that by omitting the proviso he will be benefiting the parties. On the other hand, the proviso is for the purpose of making a refund where the review application is allowed. Therefore, that provision is for the benefit of the parties. The clause as it stands may be accepted.”

The amendments of Sri N. K. Palanisamy were, by leave, withdrawn.

Clause 3 was put and carried.

Clause 4.

5-20 P. M. SRI N. K. PALANISAMY :—“Sir, I move—

‘In the proposed new clause 74-A, in line 8, for the words “any party”, substitute the words “defendant and respondent”.

‘In the proposed new clause 74-A, in lines 9 and 10, omit the words “and shall be a first charge . . . on application”.

SRI S. RAMALINGAM :—“I second the amendment.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I am sorry I am unable to accept the amendment. It does not make any sense if it is accepted.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“I withdraw my amendment.”

The amendments were, by leave of the House, withdrawn.

Clause 4 was put and carried.

Clause 5.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“Sir, I move—

‘In the proposed section 77-A, for the words “All fees”, substitute the words, figures and letters “Except in cases falling under sections 74-A, 74-B, 74-C and 74-D, all fees”.

1st April 1955] [Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar]

Clause 5 says that all fees shall be collected in the shape of stamps. This provision will hold good when any proceeding is started or instituted, when an application is made or a plaint is presented. If there is a plaint, no doubt the Court-fee can be paid in the shape of stamps affixed on it. But under the new sections 74-A, 74-B, 74-C and 74-D, the amount will have to be recovered from certain persons through coercive process. When the amount is recovered this way, is it the intention of the Government that the recovered amount should be converted into stamps of equivalent value and deposited into court? Do they think that the amount itself should be deposited in the court or that the recovered amount should be converted into stamps and the stamps handed over to the Court? If it is the latter, then my amendment is not necessary. In that case, I do not even pass my amendment.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“That is so. He is withdrawing the amendment, Sir.”

The amendment was, by leave of the House, withdrawn.

Clause 5 was put and carried.

Clause 6.

SRI N. K. PALANISAMY :—“Sir, I move—

‘In article 3, for the words “twelve annas”, substitute the words “two annas”.

‘In article 6, for the words “one rupee and eight annas”, substitute the words “one rupee and two annas”.

‘Omit article 1.

‘Omit article 7.’”

The amendments were duly seconded.

* SRI N. K. PALANISAMY :—“Sir, as regards the first amendment I would like ‘two annas’ also to be removed, if possible. Then, I would request the Hon. Minister not to insist on Rs. 1-8-0 but Rs. 1-2-0 in article 6. As it is, five annas is collected for each page of a certified copy of judgment or order. If nothing else is possible, that may be continued.”

SRI S. RAMALINGAM :—“I do not move any of my amendments because the Minister did not accept any of our amendments yesterday to the Court Fees Bill.”

* SRI N. K. PALANISAMY :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பக்கத்திற்கு இதுவரையிலும் ஐந்தணை சார்ஜ் பண்ணி வருகிறார்கள். மேலும் அதே மாதிரி இருக்கலாம். வேண்டுமென்றால் சர்க்கார் இன்னும் குறைக்கலாம் என்று சொல்லுகிறேன். வக்காலத்துக்கு இன்று ரூபாய் 1-2-0 என்று இருந்தது. அப்படியே வாங்கிக் கொண்டு வந்தார்கள். இப்பொழுது ரூபாய் 1-8-0 வாங்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதை ரூ 1-2-0-க்கு குறைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

[1st April 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I move—
'After Article 7 of the proposed Fifth Schedule, add the following :—

" 8. Application for a copy of translation of Four annas. any judgment, decree or any proceedings or order or of any other document on record.

" 9. Application or petition not otherwise Twelve annas." "

SRI K. PARTHASARATHY :—" Sir, there is nothing new in the articles proposed in the Fifth Schedule under clause 6. But anyhow I wish to refer to one or two points for the sake of clarification. Under the Court Fees Act, fee is levied in respect of copies of decrees and other orders which are furnished to the parties. By reason of a notification if they are furnished for private use, fee is not levied. That principle, I think, is not adopted here. When copies are furnished, they will have to be stamped under articles 3 and 5. But I submit that provision should also be made here for exemption from payment of fee of copies furnished for private use. I do not know whether the Government have power to exempt such cases from payment of fee. If there is no such power, some provision may be made by means of an amendment that the Government may bring in for this purpose."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I suppose fee has got to be paid when documents are filed in courts. There is no question of exemption here. I do not think there is any difficulty and I think clause 6 can be accepted as it is."

SRI K. PARTHASARATHY :—" Under the proposed section 72-A referred to in clause 3, it is provided that no document of any of the kinds specified in the Fifth Schedule shall be filed, exhibited or recorded in, or shall be received or furnished by, the Small Cause Court, unless in respect of such document, the fee specified therein be paid. So, fee is leviable even when copies are furnished by the Small Cause Court. When copies are furnished for private use, it should not be levied. I want the Government to take power to exempt such cases from payment of fee."

* SRI N. GOPALA MENON :—" Sir, I think Mr. Palaniswami is under a slight misapprehension and if that is explained to him, he will withdraw his amendment. Article (3) says—

'Copy of a decree or order having the force of decree—

(a) if the amount of value of the subject-matter of the suit wherein such decree or order is made is Rs. 50 or less 12 annas. than Rs. 50.

He seems to think that while for every page five annas is ordinarily given now, twelve annas is to be collected hereafter. That is not so. For the entire decree, we have to pay only twelve annas.

[1st April 1955] [Sri N. Gopala Menon]

whatever the number of pages. In fact, it will exceed one or two pages. So, the question of number of pages does not arise here. This 'twelve annas' is more advantageous than the existing provision."

SRI N. K. PALANISAMY :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பூராவும் 12 அணா என்று போட்டுவிட்டு ஒவ்வொரு பக்கத்திற்கும் ஐந்தணா சார்பு பண்ணுவதை நான் எதிர்த்தேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" This is with reference to applications and other things will come under another head. Therefore, no purpose will be served by Mr. Palaniswami's amendment."

SRI N. K. PALANISAMY :—" I withdraw my amendment."

The amendment was, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER :—" I shall put the Government amendment to vote. The question is—

'After Article 7 of the proposed Fifth Schedule, add the following :—

" 8. Application for a copy of translation of Four annas. any judgment, decree or any proceedings or order, or of any other document on record.

" 9. Application or petition not otherwise Twelve annas." "

The amendment was put and carried.

Clause 6 with Fifth Schedule, as amended, was put and carried.

MR. SPEAKER :—" The motion is—

'That clause 7 do stand part of the Bill.' "

SRI N. K. PALANISAMY :—" Sir, there is an amendment . . ."

MR. SPEAKER :—" The hon. Member has not given notice of any amendment to this clause. If he wants, he can talk on this clause."

SRI N. K. PALANISAMY :—" இதுவரையிலும் எந்த விதமான பீசும் வாங்கவில்லை. இதற்குக் கட்டணம் கிடையாது. இப்பொழுது 12 அணா போட்டிருக்கிறார்கள். இதை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" சர்க்கார் அதை வாபஸ் வாங்குவதாக இல்லை."

Clause 7 was put and carried.

Clause 8.

MR. SPEAKER :—" The motion is—

'That clause 8 do stand part of the Bill.' "

[1st April 1955]

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Mr. Speaker, I move the following amendments standing in my name :—

'For the words " All suits and proceedings instituted in the Small Cause Court before the commencement of this Act ", substitute the words " All suits and proceedings taken on file before and pending in the Small Cause Court at the commencement of this Act ".

'For the words " all proceedings by way of appeal, revision or otherwise ", substitute the words " by way of revision or the like ".

SRI M. JAGANNATHAN :—" Sir, I second the amendments."

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Sir, clause 8 says that all suits and proceedings instituted in the Small Cause Court before the commencement of this Act shall be governed by the principal Act. Institution takes place the moment a plaint is presented to the Court, and it will continue to be pending even though it may be returned for rectifying certain defects. A plaint may be returned by the Court for the purpose of rectifying certain defects noticed in it and it may be in the hands of the plaintiff for some time. Even then it will be deemed to be pending. Suppose before the plaint is re-presented into the Court with the defects rectified, this Act comes into force. Then, will the provisions of this Act be applicable to the plaint, or is the proceedings to be governed by the previous Act? Now, I say that unless a plaint has already been registered, given a number and taken on file and is pending, it will not be governed by the principal Act. It will be governed only by the new Act. It is to make this position clear that I have moved my first amendment.

" Sir, the latter portion of clause 8 says that ' all proceedings by way of appeal, revision or otherwise arising therefrom, whether instituted before or after such commencement, shall be governed by the provisions of the principal Act . . . ' In the whole of the Presidency Small Cause Courts Act, except for contempt proceedings, there is no provision for any appeal against any decision. No doubt there is Chapter 6 which has the heading ' Appeals and new trials ' but has no provision relating to appeal. Thus, there is no provision for appeal in the Presidency Small Cause Courts Act. No doubt in the case of contempt proceedings, appeal is provided for. But, it will not come under the appeals that we are thinking of in this clause. I want that the words ' by way of revision or the like ' may be substituted. As for the former portion of this clause, I want to say that all suits and proceedings taken on file before and pending in the Small Cause Court at the commencement of this Act may be governed by the provisions of the principal Act."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I do not think it is necessary to amend the clause as suggested by the hon. Member Sri Krishnaswami Ayyangar. The provisions as they

[Sri C. Subramaniam]

stand are good and will include the cases referred to by the hon. Member. So, I am not accepting the amendments moved by him, Sir."

The amendments of the hon. Member Sri P. S. Krishnaswami Ayyangar were, by leave, withdrawn.

Clause 8 was put and carried.

Clause I.

MR. SPEAKER :—" The motion is—

' That clause 1 do stand part of the Bill.' "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Mr. Speaker, I move the following amendment :—

' In sub-clause (1), for the figures " 1954 ", substitute the figures " 1955 ".

The amendment was put and carried.

Clause 1, as amended, was put and carried.

PREAMBLE.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Mr. Speaker, I move the following amendment :—

' In the second paragraph of the Preamble, for the words " Fifth Year ", substitute the words " Sixth Year ".

The amendment was put and carried.

The Preamble, as amended, was put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Mr. Speaker, I move—

' That the Presidency Small Cause Courts (Madras Amendment) Bill, 1955, be passed into law.' "

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

' That the Presidency Small Cause Courts (Madras Amendment) Bill, 1955, be passed into law.' "

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—" Mr. Speaker, when clause 4 was under discussion, I was just out for a few minutes. So, I want to make one submission. The Hon. Minister may consider the desirability of having section 74-D continued as passed now, though it has been passed. I thought it my duty to bring this matter to the notice of the Hon. Minister and point out the defect therein so that he may reconsider the desirability of having the provision as it is passed now. Wherever the next friend of a minor files a suit on behalf of the minor and when the suit is dismissed, the next friend has to pay the costs. This is a very drastic provision the like of which is not incorporated in the Civil Procedure Code or any law governing the minors and next friends. Small cause suits relate only to money. When once limitation begins to run, even against the minors, there

[Sri S. Panchaksharam] [1st April 1955]

cannot be any suspension of limitation. It cannot be arrested when once it begins to run. A suit may have to be filed by somebody. But when the next friend or somebody who has to file the suit is confronted with the difficulty by not knowing whether he is going to be successful or not but will be called upon to pay the costs to the defendant, if he loses it, that person concerned will not at all come forward to file the suit. Generally, in the mufassal courts, we do not have any such provision. In order to safeguard the interests of the minors, anybody—he need not necessarily be a relative of the minors—can come forward and file a suit. Now according to the provisions as passed just now, when the next friends are called upon to pay the costs when the court dismissed the suit, it will be a great hardship to the minors and their interests will be affected. Nobody will come forward to file a suit on behalf of the minor. So, I request the Hon. the Minister for Law to consider the position again and come to a decision about the desirability of having such a provision. If he is convinced, he may amend the provision suitably at least at a later date."

5-39 p.m. SRI N. K. PALANISAMY:—“செக்ஷன் 88-படி ரிவியூ என்று சொல்லுவது சரியல்ல என்று சொன்னேன். ப்ரோவின்ஷியல் ஸ்மால் காஸ் கோர்ட்டு செக்ஷன் 25-படி ரிவிஷன் என்று இருக்கிறது. அதேமாதிரி செக்ஷன் 38 பிரசிடென்சி ஸ்மால் காஸ் கோர்ட்டு ரிவியூ என்று இருக்கிறது. ரிவிஷன் தானேயொழிய ரிவியூ இல்லை. ரிவியூ ரிவிஷனென்றால் என்ன என்பதைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“சட்டத்தைப்பற்றி ஸ்பெஷல் வகுப்பு வைத்து சொல்லிக் கொடுக்க முடியாது என்பதற்கு வருந்துகிறேன். ரிவியூ என்றால் ஒரு கோர்ட்டில் நடந்த தீர்ப்பு தப்பு என்று தோன்றினால் அதை மறுபடியும் பார்வையிட வேண்டும் என்று சொல்லுவதற்கு ரிவியூ என்று பெயர். கோர்ட்டு தப்பு செய்திருக்கிறது என்று விண்ணப்பம் செய்து கொண்டால்—அதே கோர்ட்டுக்கு அதற்கு ரிவியூ என்று பெயர். இன்னொரு கோர்ட்டுக்கு விண்ணப்பம் செய்து கொண்டால் அதற்கு ரிவிஷன் என்று பெயர்.

“கனம் பஞ்சாட்சரம் செட்டியார் சொன்னதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து பார்த்து விட்டு என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்கிறேன்.”

MR. SPEAKER:—“The question is—

‘That the Presidency Small Cause Courts (Madras Amendment) Bill, 1955, be passed into law.’”

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER:—“The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow.”

The House then adjourned.

1st April 1955]

APPENDIX.

[Vide item IV (1) on page 34 supra.]

REPORT OF THE SELECT COMMITTEE ON THE
MADRAS CINEMAS (REGULATION) BILL, 1954
(L.A. BILL No. 52 OF 1954).

To

THE HONOURABLE THE LEGISLATIVE ASSEMBLY,
MADRAS.

The Select Committee appointed to consider the Madras Cinemas (Regulation) Bill, 1954 (L.A. Bill No. 52 of 1954), has the honour to make the following report.

2. The Bill was published in the *Fort St. George Gazette* Extraordinary on the 6th December 1954.

3. The Committee was appointed on the 17th December 1954.

4. The Committee met in the Committee Room, Fort St. George, on the 12th February 1955 and in the Committee Room in the Legislators' Hostel (old), Government Estate, Mount Road, on the 19th and 20th February and the 10th and 22nd March 1955.

5. At its first meeting the Select Committee decided to receive representations from persons interested in the Bill. Accordingly at its meeting on the 19th and 20th February 1955, it heard oral representations of producers, distributors and other persons connected with the film industry, who appeared before it.

The producers and distributors gave differing opinions about the question of limiting the number of cinemas in a particular place. With regard to the showing of educational films, the witnesses particularly stressed that films specially intended for adult education should be in the regional languages. Again as regards the question whether they should be compelled to show the film, the majority opinion of the witnesses was that if the Legislature considers that such films should be exhibited, there would be no objection from the cinema proprietors so long as the length was reasonable. But some of the witnesses suggested that for such purposes they should not be asked to pay. In the course of questions put to them it was elicited that it was the cinema-goer who paid for the entire show.

6. The Committee has also read the various memoranda submitted to it.

7. The Select Committee has subjected the clauses of the Bill to a careful scrutiny and as a result of such scrutiny has made various important changes in them.

[Sri C. Subramaniam]

[1st April 1955]

இது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக பணம் வசூலாவது இடையாது. தோற்றுப் போனால் பின்னால் ஏதாவதும் சொத்து வந்தால் அதிலிருந்து வசூல் பண்ணலாம் என்றுதான் கேட்கப் பட்டிருக்கிறது. இதற்கு அதிகமாக ஆட்சேபனை இருக்க முடியாது என்று நினைக்கிறேன். அதனால் இந்த பில்லை உடனடியாக யாதொரு ஆட்சேபனையும் இல்லாமல் பாஸ் பண்ணி க்ளாஸ் பை க்ளாஸ் விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

5-1 p.m.

DEPUTY SPEAKER:—"The question is—

'That the Presidency Small Cause Courts (Madras Amendment) Bill, 1954, be taken into consideration.'

The motion was put and carried.

Clause 2.

DEPUTY SPEAKER:—"The motion is—

'That clause 2 do stand part of the Bill.'

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I move the following amendment:—

'In clause 2, for the words "in clause (b), for the words 'one anna in the rupee on the excess of such amount', the words 'one anna and six pies in the rupee on the excess of such amount'", the following shall be substituted, namely:—

"for clauses (a) and (b), the following shall be substituted:—

'the sum of twelve annas for every ten rupees or part thereof of the amount or value of the subject matter.'"

SRI N. K. PALANISAMY:—"Sir, I move the following amendments:—

'Omit the clause.

'For clause 2, substitute the following:—

"2. The Court-fee shall be paid according to the Madras Court Fees and Suits Valuation Act, 1955."

The amendments were duly seconded.

SRI S. RAMALINGAM:—"I am not moving my amendment."

The amendment of Sri Palanisamy were, by leave, withdrawn.

The amendment of the Hon. Sri Subramaniam was put and carried.

[1st April 1955]

Clause 2, as amended, was put and carried.

Clause 3.

DEPUTY SPEAKER:—"The motion is—

'That clause 3 do stand part of the Bill.'

SRI N. K. PALANISAMY:—"I move the following amendments:—

'Omit the proposed new section 72-A.

'Omit the proviso to the proposed section 72-B.'

The amendments were duly seconded.

SRI S. RAMALINGAM:—"I do not move my amendment."

*SRI N. K. PALANISAMY:—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ரூபாய் 5,000 க்கு மேற்படுத்தான் கட்டணத்தை அதிகமாக செய்யப் போகிறோம். குறைவானவர்களுக்கு சலுகைகள் காட்டப் போகிறோம், என்று கோர்ட்டு பீஸ் சட்டத்தைப் பற்றி பேசும் போது கனம் அங்கத்தினர் சொன்னார். இப்பொழுது சொல்லும்போது ஸ்மால்காஸ் கோர்ட்டுக்கும் பிரசிடென்சி ஸ்மால் காஸ் கோர்ட்டு எல்லாவற்றிற்கும் அதிகப்படியான கட்டணத்தை அளித்திருக்கிறார்கள்.

இங்கு வக்காலத்துக்கு எல்லாம் ஜாஸ்தி பண்ணியிருக்கிறார்கள். ஹிந்து ரிலிஜியஸ் எண்டோமெண்ட் போர்டு 200 ரூபாய்க்கு அதிகப்படியாக இருப்பவைகளுக்கு இம்மாதிரி கட்டணம் விதிக்கக்கூடாது என்று சுப்ரீம் கோர்ட்டும் ஹைக்கோர்ட்டும் தீர்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சர்வீஸ் களுக்கு வரி போடக்கூடாது என்றும் அம்மாதிரி வரி போடுவதென்றால் அட்மினிஸ்ட்ரேஷனுக்குத்தான் வரி போட வேண்டும் என்றும் தீர்ப்பு சொல்லி இருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது இப்பொழுது ஏன் அதிகப்படியான கட்டணம் போட வேண்டும்? ஏற்கனவே கோர்ட்டுகள் மூலமாக செலவு போக அதிகமாக சர்க்காருக்கு மிச்சம் ஏற்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் இம்மாதிரியான வருமானத்தை ஏன் இன்னும் அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்கிறேன்.

"அது மட்டும் அல்ல. இந்த சட்டத்தின் மூலம் பிரசிடென்சி ஸ்மால் காஸ் கோர்ட்டுக்கும் ப்ரோவினஷியல் ஸ்மால் காஸ் கோர்ட்டுக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. ப்ரோவினஷியல் ஸ்மால் காஸ் கோர்ட்டில் 2,000 ரூபாய்க்கு 142 ரூபாய் கட்டணம் கொடுக்க வேண்டும். பிறகு ரிலிஷனுக்கு ஹைக்கோர்ட்டுக்கு வருகிறது. ரூபாய் 2 ரிலிஷனுக்கு கட்டணம் கட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. பிரசிடென்சி ஸ்மால் காஸ் கோர்ட்டில் ரூபாய் 200 கட்டணம் கட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்பீலில் அதில் பாதி ரூபாய் 71 கட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. வெளியில் 144 ரூபாய் கட்ட வேண்டும் 2,000 ரூபாய் கேஸுக்கு. அதே மாதிரி இங்கு 215 ரூபாய் கட்ட வேண்டும். அதனால் இங்கு இருப்பதற்கும் மொபுசலில் இருப்பதற்கும் பாரபட்சம் ஏன் இருக்க வேண்டும்? அதே மாதிரி நியூ ட்ரயலை ஏன் அபாலிஷ் பண்ணக் கூடாது? அபாலிஷ் செய்யாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? மொபுசலில் செக்ஷன் 25 படி ப்ரோவினஷியல் ஸ்மால் காஸ் கோர்ட்டு ஆக்ட் பிரகாரம் ஹைக்கோர்ட்டுக்கு சட்டம் சம்பந்தமாகத் தான் interfere பண்ணலாம் என்று இருக்கிறது. பிரசிடென்சி ஸ்மால் காஸ் கோர்ட்டு ஆக்ட் செக்ஷன் 38 பிரகாரம் ஹைக்கோர்ட்டு தலையிடலாம் என்று இருக்கிறது. இந்த வித்யாசம் ஏன் இருக்கிறது? இதை பைனலைஸ் செய்யப் போகிறார்களா என்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்கிறேன்.

"இப்பொழுது நியூ ட்ரயல் வேண்டுமென்றாலும் கட்டணம் கிடைக்காது. ரூபாய் 200 கட்டுவதில் பாதி கட்டினாலும் அனுவசியமாக காலதாமதம் ஆகிறது. ஆகவே நியூ ட்ரயலுக்கு எந்த விதத்திலும் கட்டணம் விதிக்கக்கூடாது. இல்லாவிட்டால் அதை அபாலிஷ் செய்ய வேண்டும்.

[1st April 1955]

Clause 5.

The Committee considers that in regard to the matters that are to be taken into account for the grant of licence, provisions corresponding to sections 47 (1) and 48 (a) of the Motor Vehicles Act, 1939, with necessary changes should be introduced in the Bill itself. The clause has been amended accordingly.

Sub-clause (4) of this clause provides that the Government may issue directions to licensees for the purpose of regulating the exhibition of any film, or class of films, so that scientific films, films intended for educational purposes, films dealing with news and current events, or documentary films secure an adequate opportunity of being exhibited. The Committee considers that the Government should be empowered to approve such films for exhibition, irrespective of whether they were produced by the Films Division of the Government of India or by private agencies and has made necessary provisions in this behalf.

The Committee has also amended the proviso under this sub-clause to the effect that no direction shall require the licensee to exhibit any approved film or films exceeding two thousand feet at, or for more than one-fifth of the entire time taken for, any one show.

Clause 6.

This clause refers to the suspension of exhibition of films in certain cases. The Select Committee considers that an order of suspension should be issued only after the person concerned is given a reasonable opportunity of showing cause against the proposed order. A proviso has also been added to the effect that where the Government or the District Collector proposing to issue the order are or is satisfied that owing to any emergency or for some other reason, to be recorded by them or by him in writing, it is not reasonably practicable to give to that person an opportunity of showing cause, the person concerned need not be given a copy of the reasons recorded by the Government or the District Collector for issuing the order should be communicated to the person concerned as soon as it becomes reasonably practicable to communicate the reasons to him. The Committee has accordingly amended this clause.

Sub-clause (3) provides that the order of suspension shall remain in force for a period of two months from the date of order. The Committee has reduced the period from two months to two weeks.

Clause 9.

The Committee considers that the rules made under this clause should come into force at once and should be placed before both the Houses of the Legislature for fifteen days, and be subject to such amendments as the Legislature might make during the period they were so placed. This clause has been amended accordingly.

[1st April 1955]

8. The Committee also decided that in framing the rules, the procedure should be simplified so that an applicant for a licence need not approach numerous authorities and be put to delay and expense.

9. The Select Committee has made other changes also but it is not considered necessary to refer to them. All the changes made by the Select Committee are indicated in the annexed Bill.

10. The Committee considers that the changes made by it in the Bill are not of such importance as to necessitate the republication of the Bill.

11. Dissenting minutes given by some members are appended.

GOVERNMENT ESTATE,
MOUNT ROAD, MADRAS,
23rd March 1955.

C. SUBRAMANIAM,
Chairman.

ANNEXURE.

[Note.—The changes made are sidelined or underlined.]

L.A. BILL No. 52 of 1954.

A Bill to provide for the regulation of exhibitions by means of cinematographs in the State of Madras.

WHEREAS it is expedient to provide for the regulation of exhibitions by means of cinematographs in the State of Madras; Be it enacted in the Sixth Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title, extent and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras Cinemas (Regulation) Act, 1955.

(2) It extends to the whole of the State of Madras.

(3) It shall come into force on such date as the Government may, by notification, appoint.

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires—

(1) "cinematograph" includes any apparatus for the representation of moving pictures or series of pictures;

(2) "District Collector" in relation to the presidency-town, means the Commissioner of Police, Madras;

(3) "Government" means the State Government;

(4) "notification" means a notification published in the *Fort St. George Gazette*.

(5) "place" includes a house, building, tent and any description of transport, whether by water, land or air;

(6) "prescribed" means prescribed by rules made under this Act.

[1st April 1955]

3. *Cinematograph exhibitions to be licensed.*—Save as otherwise provided in this Act, no person shall give an exhibition by means of a cinematograph elsewhere than in a place licensed under this Act, or otherwise than in compliance with any conditions and restrictions imposed by such licence.

4. *Licensing authority.*—The authority having power to grant licences under this Act (hereinafter referred to as the licensing authority) shall be the District Collector:

Provided that the Government may, by notification, constitute, for the whole or any part of the State, such other authority as it may specify in the notification to be the licensing authority for the purposes of this Act.

5. *Restrictions on powers of licensing authority.*—(1) The licensing authority shall, in deciding whether to grant or refuse a licence, have regard to the following matters, namely:—

- (a) the interest of the public generally;
- (b) the status and previous experience of the applicant;
- (c) the suitability of the place where the cinematograph exhibitions are proposed to be given;
- (d) the adequacy of existing places for the exhibition of cinematograph films in the locality, the prices charged for such exhibitions and the likelihood of the alteration of those prices by the grant of a licence to the applicant;
- (e) the benefit to any particular locality or localities to be afforded by the opening of a new place of cinematograph exhibition;
- (f) the possession by the applicant, of other places, if any, licensed under this Act, whether in the same locality or elsewhere, and whether at the time of applying for the licence or at any previous time;

and shall also take into consideration any representations made by persons already giving cinematograph exhibitions in or near the proposed locality or by any local authority or police authority within whose jurisdiction the place proposed to be licensed is situated or by any association interested in the giving of cinematograph exhibitions.

(2) The licensing authority shall not grant a licence unless it is satisfied that—

- (a) the rules made under this Act have been substantially complied with, and
- (b) adequate precautions have been taken in the place, in respect of which the licence is to be granted, to provide for the safety of the persons attending exhibitions therein.

[1st April 1955].

(3) The licensing authority may, after consideration of the matters set forth in sub-section (1), limit the number of places in any area in respect of which licences under this Act may be granted.

(4) The Government may issue such orders and directions of a general character as they may consider necessary, in respect of any matter relating to licences for the exhibition of cinematograph films, to licensing authorities; and every licensing authority shall give effect to such orders and directions.

(5) Subject to the foregoing provisions of this section, the licensing authority may grant licences under this Act to such persons and on such terms and conditions and subject to such restrictions as it may determine. Where the licensing authority refuses to grant any licence, it shall do so by an order communicated to the applicant, giving the reasons in writing for such refusal.

(6) Every licence under this Act shall be personal to the person to whom it is granted and no transfer or assignment thereof whether absolute or by way of security or otherwise shall be valid unless approved in writing by the licensing authority.

(7) Any person aggrieved by the decision of the licensing authority refusing to grant a licence under this Act or refusing to approve any transfer or assignment thereof, may, within such time as may be prescribed, appeal to such authority as the Government may specify in this behalf and such authority may make such order in the case as it may think fit.

6. *Power of Government to issue directions.*—The Government may, from time to time, issue directions to any licensee or to licensees generally, requiring the licensee or licensees to exhibit such film or class of films having a scientific or educational value, such films dealing with news and current events, such documentary films, or such other films having special value to the public, as may have been approved by the Government in that behalf from time to time; and where any such directions have been issued, those directions shall be deemed to be additional conditions and restrictions subject to which the licence has been granted:

Provided that no direction issued under this section shall require the licensee to exhibit any such film or films exceeding two thousand feet at, or for more than one-fifth of the entire time taken for, any one show.

7. *Power of Government or District Collector to suspend exhibition of films in certain cases.*—(1) The Government in respect of the whole of the State or any part thereof, and the District Collector within his jurisdiction, may, if they or he are or is of opinion that any film which is being or is about to be publicly exhibited is likely to cause a breach of the peace, by order, suspend the exhibition of the film; and during such suspension, no

[1st April 1955]

person shall exhibit such film or permit it to be exhibited in any place in the State or any part or district thereof, as the case may be.

(2) No order shall be issued under sub-section (1) until the person concerned has been given a reasonable opportunity of showing cause against the order proposed to be issued in regard to him:

Provided that this sub-section shall not apply where the Government or the District Collector proposing to issue the order are or is satisfied that owing to any emergency or for some other reason, to be recorded by them or him in writing, it is not reasonably practicable to give to that person an opportunity of showing cause:

Provided further that a copy of the reasons recorded by the Government or the District Collector for issuing the order shall be communicated to the person concerned as soon as it becomes reasonably practicable to communicate the reasons to him.

(3) If any question arises whether it is reasonably practicable to give to any person an opportunity of showing cause under sub-section (2), the decision thereon of the Government or the District Collector, as the case may be, shall be final.

(4) Where an order under sub-section (1) has been issued by the District Collector, a copy thereof, together with a statement of the reasons therefor, shall forthwith be forwarded by him to the Government, and the Government may, on a consideration of all the facts of the case, either confirm or vary or discharge the order.

(5) An order issued under sub-section (1) shall remain in force for a period of two weeks, from the date thereof, but the Government may, if they are of opinion that the order should continue in force, direct that the period of suspension shall be extended by such further period as they think fit.

8. *Penalties.*—If the owner or person in charge of a cinematograph uses the same or allows it to be used, or if the owner or occupier of any place permits that place to be used, in contravention of the provisions of this Act or of the rules made thereunder, or of the conditions and restrictions upon or subject to which any licence has been granted under this Act, he shall be punishable with fine which may extend to one thousand rupees and, in the case of a continuing offence, with a further fine which may extend to one hundred rupees for each day during which the offence continues.

9. *Power to revoke licence.*—Where the holder of a licence has been convicted of an offence under section 7 of the Cinematograph Act, 1952 (Central Act XXXVII of 1952), or section 8 of this Act, the licence may be revoked by the licensing authority.

[1st April 1955]

10. *Power to make rules.*—(1) The Government may, by notification, make rules to carry out the purposes of this Act.

(2) Without prejudice to the generality of the foregoing power, such rules may provide for—

(a) the terms, conditions and restrictions, if any, subject to which a licence may be granted under this Act and the fees to be paid in respect of such licence;

(b) the regulation of cinematograph exhibitions for securing the public safety;

(c) the time within which and the conditions subject to which an appeal under sub-section (7) of section 5 may be preferred, and the fees to be paid in respect of such appeal;

(d) the procedure for approval of films for the purposes of section 6.

(3) All rules made under this Act shall come into force on the date of notification and shall be laid for not less than fifteen days before both Houses of the State Legislature, as soon as possible after they are made, and shall be subject to such modifications whether by way of repeal or amendment, as those Houses may make during the session in which they are laid.

11. *Power to exempt.*—The Government may, by order in writing, exempt, subject to such conditions and restrictions as they may impose, any cinematograph exhibition or class of cinematograph exhibitions or any place where a cinematograph exhibition is given from any of the provisions of this Act or of any rules made thereunder.

12. *Repeal.*—In relation to this State, the Cinematograph Act, 1918 (Central Act II of 1918), in so far as it has not been repealed by the Cinematograph Act, 1952 (Central Act XXXVII of 1952), is hereby repealed:

Provided that any appointment, notification, order, scheme, rule, form or by-law, made or issued under the repealed Act, shall, so far as it is not inconsistent with the provisions of this Act, continue in force and be deemed to have been made or issued under the provisions of this Act, unless and until it is superseded by any appointment, notification, order, scheme, rule, form or by-law made or issued under this Act.

GOVERNMENT ESTATE, T. HANUMANTHAPPA,
MOUNT ROAD, MADRAS, Joint Secretary to the State Legislature.
23rd March 1955.

[1st April 1955]

Sri S. Ramalingam wanted a copy of the existing rules to be supplied to the members of the Committee. The Advocate-General pointed out that the existing manual was not complete. The Chairman agreed to circulate the existing rules among the members.

Sri M. Palaniyandi stated that there was delay now in the grant of licences on account of elaborate procedure prescribed for granting licences. The exhibition of documentaries had been made compulsory for the grant of licences. All these things had to be looked into before the Bill could be discussed. For this purpose, it was necessary to take in evidence from those interested in this Bill.

The Committee decided to take in evidence on 19th February 1955 from those interested in the Bill. It also decided that those who proposed to tender evidence before it should send in their written memoranda before Thursday, the 17th February 1955.

The Select Committee then adjourned to meet again at 10 a.m. on the 19th February 1955 at the Committee Room in the Old Legislators' Hostel, Government Estate, Mount Road, to hear evidence.

Saturday, the 19th February 1955.

The Select Committee met in the Committee Room in the Legislators' Hostel (Old), Government Estate, Mount Road, Madras, at 10 a.m. on Saturday, the 19th February 1955. The following members were present:—

- 1 The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM (Chairman).
- 2 Sri K. RAJARAM.
- 3 Sri O. VENKATASUBBA REDDI.
- 4 Sri P. CHELLATHURAI.
- 5 Sri K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR.
- 6 Sri S. RAMALINGAM.
- 7 Sri C. H. KANARAN.
- 8 Sri A. RATNAM.
- 9 Sri M. PALANIYANDI.
- 10 Sri O. KORAN.
- 11 Sri T. SHANMUGAM.
- 12 Sri R. RANGASWAMY.

The Advocate-General, the Joint Secretary to the Legislature, and the Secretary to Government in the Home Department were also present.

The Committee examined the following witnesses:—

- (1) Sri K. Viswanathan, Proprietor, Chitra Talkies Indian Film Chamber of Commerce).
- (2) Sri D. Ramanyam (South Indian Touring Owners' Association).

[1st April 1955]

(3) Sri A. Y. S. Parisutha Nadar and Sri V. Subramanya Ayyar (Tiruchirappalli-Tanjore Exhibitors' Association).

(4) Sri M. Varada Raja Pillai (Salem Film Exhibitors' Association).

(5) Sri M. Seshachalam (Film Distributors' and Exhibitors' Association, Vellore).

(6) Sri A. Parthasarathy (Madurai Film Distributors' and Exhibitors' Association).

(7) Sri S. S. Vasan (President, South Indian Film Chamber of Commerce and the South Indian Motion Picture Studio Association).

A summary of the evidence tendered by the witnesses is annexed.*

The examination of the witnesses had not concluded when the Committee adjourned to meet again at 10-30 a.m. on Sunday, the 20th February 1955.

Sunday, the 20th February 1955.

The Select Committee met in the Committee Room in the Legislators' Hostel, Government Estate, Mount Road, Madras, at 10-30 a.m. on Sunday, the 20th February 1955. The following members were present:—

- 1 The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM (Chairman).
- 2 Sri K. RAJARAM.
- 3 Sri P. M. MUNUSWAMY GOUNDER.
- 4 Sri P. CHELLATHURAI.
- 5 Sri K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR.
- 6 Sri S. RAMALINGAM.
- 7 Sri C. H. KANARAN.
- 8 Sri A. RATNAM.
- 9 Sri M. PALANIYANDI.
- 10 Sri O. KORAN.
- 11 Sri R. RANGASWAMY.

The Advocate-General, the Joint Secretary to the Legislature, and the Secretary to Government in the Home Department were also present.

The Committee further examined the following witnesses:—

- (1) Sri S. S. Vasan (President, South Indian Film Chamber of Commerce and the South Indian Motion Picture Studio Association).
- (2) Sri K. Viswanathan, Proprietor, Chitra Talkies (South Indian Film Chamber of Commerce).

[1st April 1955]

ANNEXURE.

DISSENTING MINUTES.

We have to submit the following minute of dissent from the majority view of the Select Committee on the Madras Cinemas (Regulation) Bill, 1954.

Cinemas are not only a popular means of entertainment but an important medium of education and propaganda to the people. This needs encouragement on all hands, particularly from the Government. This Bill, among other things, seeks to impose a certain amount of compulsion on the exhibitors of cinemas to exhibit certain categories of films approved by the Government and for a definite period in each show. The rates of such films also are charged from the exhibitors. This compulsion amounts to an admission that the categories of films which are sought to be shown for public interest are not capable of competing in the market. One of the two things must be done. If the Government want that such films should be charged then it should not be compulsory. If the Government want to make such films compulsory then there should be no charge and even if there is any charge it should be nominal.

It is the duty of the Government to produce proper films for education which will be an inducement even to private producers to copy and to compete. Hence our objection to compulsion stipulated in clause 6.

In clause 2 the definition of cinematograph should be modified so as to mean any apparatus for the representation of moving pictures or series of pictures or films made of nitro cellulose base.

In clause 5 the terms and conditions stipulated for the grant of licence are very wide and vague. They leave enormous scope for discretion and discrimination for the licensing authority. For instance, clause 5 (a) reads as "the interest of the public generally." This may mean anything. Similarly with regard to clause 5 (b) which reads "the status and previous experience of the applicant". This is unnecessary. No question of status should be raised inasmuch as a man is able to build a theatre or take a theatre on lease and run a business. That shows he is worth that much. There should not be any discrimination on the plea of status. Previous experience also is unwarranted. When a man enters a business he does so with all the risk involved in it. The licensee has no technical responsibility. His function mainly is managerial. There are qualified technical staff possessing separate licence so far as the operation of the show is concerned. It is not understandable why previous experience should be made a criterion for issuing the licence.

[1st April 1955]

interested parties. The proposal for new restrictions as envisaged in section 5 will only create additional hardship for those who want to take licences. This will also mean that we do not listen to public opinion. Hence we are strongly of opinion that this will create further hardship for the persons taking licences. We should also take into consideration the difficulties brought to the notice of the Select Committee by the witnesses that a licensee has to approach several departments for several certificates before he could make an application for a licence. This process is very tedious and expensive. Hence we suggest that the procedure for issue of licence must be simplified and all powers vested in a single authority.

S. RAMALINGAM.

M. PALANIYANDY.

C. H. KANARAN.

P. JEEVANANDAM.

MADRAS,
24th March 1955.

PROCEEDINGS OF THE SELECT COMMITTEE ON THE
MADRAS CINEMAS (REGULATION) BILL, 1954 (L.A.
BILL No. 52 OF 1954).

(As approved by the Chairman.)

Saturday, the 12th February 1955.

The Select Committee met in the Committee Room, Fort St. George, at 3 p.m. on Saturday, the 12th February 1955. The following members were present :—

- 1 The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM (Chairman).
- 2 Sri K. RAJARAM NAIDU.
- 3 Sri O. VENKATASUBBA REDDI.
- 4 Sri P. M. MUNUSWAMY GOUNDER.
- 5 Sri A. SAMBASIVAM.
- 6 Sri K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR.
- 7 Sri H. M. JAGANNATHAM.
- 8 Sri P. JEEVANANDAM.
- 9 Sri S. RAMALINGAM.
- 10 Sri C. H. KANARAN.
- 11 Sri M. PALANIYANDI.
- 12 Sri O. KORAN.
- 13 Sri T. SHANMUGAM.
- 14 Sri R. RANGASWAMY GOUNDER.
- 15 Sri K. R. SAMBANDAM.

The Advocate-General, the Joint Secretary to the State Legislature, the Secretary to Government, Home Department, and the Secretary to Government, Law Department, were also present.

[1st April 1955]

(3) Sri D. Ramanujam (South Indian Touring Cinema Owners' Association).

(4) Sri V. Subramanya Ayyar (Tiruchirappalli-Tanjore Exhibitors' Association).

Sri M. Varadaraja Pillai (Salem Film Exhibitors' Association) and Sri A. Parthasarathy (Madurai Film Distributors and Exhibitors' Association) were also present.

A summary of the evidence tendered by the witnesses is annexed.*

Sri S. S. Vasan agreed to submit separate memoranda*, one embodying his suggestions in respect of the present Bill and another in respect of other grievances.

The Committee adjourned *sine die*.

Thursday, the 10th March 1955.

The Select Committee met in the Committee Room in the Legislators' Hostel (old), Government Estate, Mount Road, Madras, at 3 p.m. on Thursday, the 10th March 1955. The following members were present:—

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM (Chairman).

Sri K. RAJARAM.

Sri A. K. MASILAMANI CHETTIAR.

Sri O. VENKATASUBBA REDDI.

Sri P. CHELLATHURAI.

Sri K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR.

Sri H. M. JAGANNATHAM.

Sri S. RAMALINGAM.

Sri C. H. KANARAN.

Sri A. RATNAM.

Sri M. PALANIYANDI.

Sri O. KORAN.

The Advocate-General was present.

The Joint Secretary to the Legislature, the Secretary to Government, Home Department and the Secretary to Government, Law Department, were also present.

The Committee considered the Bill clause by clause.

Preamble.

For the words 'Fifth Year', the words 'Sixth Year' were substituted.

The Preamble as amended was approved.

[1st April 1955]

Clause 1.

For the year '1954' occurring in sub-clause (1), the word '1955' was substituted.

The clause as amended was approved.

Clause 2.

The consideration of the question whether the words "and any description of transport" occurring in sub-clause (5) should be recast as "and transport of any description" was postponed.

Clause 3.

Sri S. Ramalingam suggested that cinematograph exhibitions given in schools or halls for occasional public use and exhibition of films not greater in width than 16 millimetres should be exempted from licence.

It was decided to consider this suggestion while considering clause 10.

The clause was approved.

Clause 4.

The clause was approved.

Clause 5.

The Advocate-General stated that the power of issue of licences for cinemas should be only under the rules but suggested the desirability of incorporating necessary provision in the Bill itself.

The suggestion was accepted and it was decided to put in provisions corresponding to sections 47 (1) and 48 (a) of the Motor Vehicles Act, 1939, with necessary changes and also to give powers to Government on the lines of section 43-A of that Act.

For the word 'officer' wherever it occurred in sub-clause (3), the word 'authority' was substituted.

The Chairman explained that the State Government should have the power to issue directions to licensees to exhibit scientific films, films of educational value and similar films and that the Government should take power to approve such films for exhibition, irrespective of whether they were produced by the Films Division of the Government of India or by private agencies.

The Committee agreed with the Chairman and decided to incorporate a provision vesting the power of approval in the State Government.

Sri C. H. Kanaran and Sri M. Palaniyandi suggested that films for exhibition should be given free of cost.

The suggestion was not accepted.

[1st April 1955]

The Committee also decided that the duration of compulsory exhibition of any approved film should not exceed one-fifth of the time taken for the show or the footage of the film should not exceed 2,000.

Sri C. H. Kanaran suggested that the compulsion to exhibit the approved films should be restricted to two days in a week.

The suggestion was not accepted.

Clause 6.

Sri S. Ramalingam suggested the deletion of this clause on the ground that all the films were to be certified by the Government and the Government would not certify objectionable films.

The Chairman stated that the clause was mainly intended to meet the contingency of a likelihood of a breach of the peace.

Sri S. Ramalingam suggested that the clause should be so amended as to provide for the Government or the Collector intimating to the owner or person in charge of a cinematograph the reasons for the suspension of the exhibition of the film and for giving him an opportunity to be heard and that, except when it was not practicable to give such an opportunity owing to any emergency the reasons for it should be recorded in writing an opportunity should be given to him as soon as possible thereafter.

The Committee agreed to the suggestion.

For the words 'two months' occurring in sub-clause (3), the words 'two weeks' were substituted.

Clause 7.

Sri M. Palaniyandi stated that a fine of one thousand rupees was too heavy and that it should be reduced.

The suggestion was not accepted.

The clause was approved.

Clause 8.

The clause was approved.

Clause 9.

The Committee decided to provide that the rules framed should be placed before both Houses of the Legislature for fifteen days and that the rules should be subject to such amendments as the Legislature might make during the period they were so placed.

Clause 10.

Sri S. Ramalingam reiterated the suggestion for exempting from licence cinematograph exhibitions given in schools or halls for occasional public use and exhibition of films not greater in width than 16 millimetres.

[1st April 1955]

The Chairman stated that power of exemption could be provided for in the rules.

The clause was approved.

Clause 11.

The clause was approved.

The Law Secretary was requested to amend the Bill in the light of the decisions taken at the meeting and to make the necessary consequential changes.

The Committee then adjourned to meet again at 3 p.m. on Tuesday, the 22nd March 1955, in the Committee Room in Government Estate.

Tuesday, the 22nd March 1955.

The Select Committee met in the Committee Room in the Legislators' Hostel (old), Government Estate, Mount Road, Madras, at 3 p.m. on Tuesday, the 22nd March 1955. The following members were present:—

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM (Chairman).

Sri K. RAJARAM.

Sri P. M. MUNUSWAMY GOUNDER.

Sri P. CHELLATHURAI.

Sri A. SAMBASIVAM.

Sri K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR.

Sri H. M. JAGANNATHAM.

Sri P. JEEVANANDAM.

Sri S. RAMALINGAM.

Sri C. H. KANARAN.

Sri M. PALANIANDI.

Sri O. KORAN.

The Advocate-General was present.

The Joint Secretary to the Legislature, the Secretary to Government, Law Department and the Joint Secretary to Government, Home Department, were also present.

The Committee considered the Bill as amended in the light of the decisions taken at the last meeting of the Committee held on 10th March 1955.

Clause 1.

The clause was approved.

Clause 2.

The question whether the words "and any description of transport" occurring in sub-clause (5) should be recast was considered and the Committee decided that the words might remain as they were.

[1st April 1955]

The clause was approved.

Clauses 3 and 4 were approved.

Clause 5.

Sri S. Ramalingam and Sri M. Palaniyandi stated that the wording contained in sub-clause 1 (a), (b) and (d) was vague and it should be made clear.

The Advocate-General pointed out that those words were used in the Motor Vehicles Act and clarification might be made in the rules.

Sri M. Palaniyandi enquired whether it was not possible to define the word 'film' under this clause. The Chairman stated that it was not necessary.

Sri S. Ramalingam suggested that the orders and directions of the Government under sub-clause (4) might be notified.

The Chairman stated that provision in that regard might be made in the rules.

The clause was approved.

Clause 6.

For the word 'sub-section' occurring in the proviso, the word 'section' was substituted.

Sri S. Ramalingam wanted that the films must first be approved by a Board and if the Board refused approval, there should be provision for appeal to the Government.

After some discussion on this point, the Committee agreed to incorporate a suitable provision under clause 10.

Sri M. Palaniyandi suggested that the word 'one-fifth' occurring in the proviso might be substituted by the word 'one-eighth'.

This was not agreed to.

The clause, as amended, was approved.

Clauses 7 to 9 were approved.

Clause 10.

The Committee agreed to add the following new item to sub-clause (2):—

"(d) the procedure for approval of films for the purposes of section 6."

For the words "All rules made under this section" occurring in sub-clause (3), the words "All rules made under this Act shall come into force on the date of notification and" were substituted.

The clause, as amended, was approved.

Clauses 11 and 12 were approved.

[1st April 1955]

It was agreed that in framing the rules, the procedure should be simplified so that the applicant for licence need not approach numerous authorities involving delay and expense.

The Committee decided that the Bill need not be republished and authorized the Chairman to sign the report. It also decided that dissenting minutes, if any, should be sent so as to be received in the Assembly Office before 10 a.m. on Thursday, the 24th March 1955.

The Committee then dispersed.

GOVERNMENT ESTATE,
MOUNT ROAD, MADRAS.
23rd March 1955.

T. HANUMANTHAPPA,
Joint Secretary to the Legislature.

ANNEXURE I.

SRI K. VISWANATHAN.

Sri K. Viswanathan presented a petition and stated that the exhibitors had been hitherto compelled to screen approved films with a footage of 1,000 to 2,000, the charge of which varied from Rs. 5 to Rs. 150 a week according to the classification of theatres on the basis of their collections. If the approved films are not shown the licences are cancelled. The Commissioner of Police would be addressed by the Films Division of the Government of India for the cancellation of the licence, and he, in his discretionary powers would cancel it.

The exhibitors were giving their valuable time of nearly 20 minutes for every show for the approved film, which would work out to one hour daily. There was the depreciation of machinery and also the consumption of carbon and electricity. Under the Madras Shops and Establishments Act, the labourers had to work only for eight hours a day including the one hour taken for screening the approved film. In terms of money it came to roughly Rs. 10 a day, that is, Rs. 70 a week. In addition the exhibitors had to spend an equal sum of Rs. 70 for purchasing the approved film given by the Government of India. Thus in this transaction the exhibitors were losing Rs. 140 a week.

The exhibitors conceded that approved films had tremendous educational value. Some of them were really good but 90 per cent of them were not good. People were more interested in newsreels than in documentaries. The approved films were shown during the war for propaganda purposes under the Defence of India Act by the then imperialist Government. The same had been continued by our popular Government without any relaxation of the terms. It would have been a very magnanimous offer if the Government of India had given these films without charging any fee at all on the ground that they were intended for the educational

[1st April 1955]

(3) That as it was there was no restriction regarding the assignment of licences and the present arrangements should be continued.

(4) Monopoly should not be given to any particular individual. The Government should interfere only in so far as to restrict the number of cinemas in a particular place but, in all other matters, there should be no restriction.

SRI M. VARADARAJA PILLAI.

The witness said that there should be no restriction on the basis of population and the method of "first come, first served" should be adopted in the matter of issuing licences.

SRI SESHACHALAM.

The witness stated that cinema-owners wanted protection from cut-throat competition, and, therefore, there should be restriction on the basis of population. The method of "first come, first served" should not be adopted but selection should be made, as some persons might not have financial status but would be competent to run the theatre.

SRI A. Y. S. PARISUTHA NADAR.

The witness stated that there should not be any restriction on the number of permanent theatres but in the case of touring cinemas there should be restriction. The distinction had to be made between these two categories, because a permanent theatre would cost about Rs. 3 lakhs and a touring cinema would cost only Rs. 15,000 to Rs. 20,000.

SRI S. S. VASAN.

The witness said that he was the President of the South Indian Film Chamber of Commerce and the South Indian Motion Picture Studios Association. In film industry, there were four departments, viz., the studio, production, distribution and exhibition, and he was representing all the four departments which were interested in the Bill.

He said that in India there were only about 8½ theatres for every million people whereas there were in England 147 theatres, in France 257 theatres, and in Mexico 77 theatres. The film industry was the second largest industry in the country so far as capital investment was concerned. He had no information at the moment about the amount of capital in the Indian Film Industry. But there should be no restriction in the number of cinema theatres.

Thereupon, the Chairman remarked that there seemed to be a certain amount of conflict between various interests connected with the film industry. The Producers and Distributors would like to have as many theatres as possible to run their films but the exhibitors would be losing when there were many theatres in a particular place.

[1st April 1955]

To a query from the witness as regards the policy of the Government in the matter, the Chairman stated that the resources in the country were limited and essential amenities had to be provided for the people. Therefore, they could not afford the resources of the country to be wasted by investing capital on uneconomic enterprises and on importing machinery from abroad which involved foreign exchange also.

The witness expressed that he was not against the above policy of the Government.

In replying to questions, the witness stated as follows:—

(1) The running of a theatre was a profitable business and therefore there was greater scope for many more theatres to be built. There should be no restriction even in the case of small towns where theatres could be built. The restriction should be on the ground of public safety and interest.

(2) It would be of some value to the cinema-goers if every feature film show included some newsreels or documentaries—leaving alone the question of payment—relating to the working of the National Extension Scheme and other schemes intended for the advancement of the people.

(3) He was not in favour of exhibiting newsreels and documentaries even though produced by private agencies, as time was involved in the matter.

(4) The private industry whose motive was profit only was prepared to give these films free along with the feature film at a later stage.

For the present, something might be collected either in the visible or in the invisible form. At present, there was no private producer engaged in producing documentary films. Even now some useful and desirable films were shown. But the element of compulsion was there. The film industry were not objecting to the showing of the films of educative and cultural value. People had come to realize the influence of the Press, Cinema and the Radio as media of mass communication. But there should not be any compulsion for showing such films and also no payment should be demanded as the public were not interested in documentary films alone.

The Chairman explained that the Government had to create some interest for documentary films. When there was a conflict between the national interest and the private interest, the national interest alone should prevail, and the days of domination by the private industry had gone. The Press were publishing the hand-outs issued by the Government. Even there it was the reader who was going to pay for it. So also in the case of the film industry, the cinema-going public would have ultimately to pay for it. The expenditure should not be met from general revenues of the State.

The witness said that private industry could produce documentary films, but it would take some time to materialise. There

[1st April 1955]

should be no compulsion in the matter of producing approved films and the Government should wait for some time. The witness then assured the Committee that if only the Government would bring forward a legislation for producing documentaries relating to events in the State, the private industry would welcome it.

Concluding the witness requested the Committee to wait for at least six months and not proceed with the Bill for the present.

ANNEXURE II.

SRI S. S. VASAN.

The witness pointed out that all approved films were not of educative value to the masses; some were for political and Governmental propaganda and further 95 per cent of them were not related to South Indian conditions. It was because there was a certain amount of compulsion, people saw these films and that too if they were exhibited either at the beginning or in the middle and never at the end.

Even assuming they were of educative value and useful to the people, the question was who was to bear the cost of screening them. As education was the responsibility of the State this cost should be borne by the State.

In reply to the Chairman's remarks made the previous day that this cost should not be met from the general revenue of the State, the witness said that while it was the duty of the State to run all educational institutions irrespective of the fact whether all children attended them or not, similarly it was also the duty of the State to bear the cost of these films which were of more educative value to larger number of people. In support of this statement, he said that except (i) very old people, (ii) young children and (iii) those who could not afford to spend for cinemas, all others attended the cinemas, even though occasionally. Thus, more people were benefited by cinemas than by all educational institutions put together.

To the argument that cinema-owners and exhibitors were not paying the cost of these films from out of their pockets and that it was met only from the collections from the public, he would say that the collections included entertainment tax which was one collected by them as agents for the Government, without any commission, and that the balance was for services rendered by them to the general public and therefore it was a question of payment from their own earnings.

He was of opinion that compulsion should not be there in any form; but if the State were to insist that these approved films should be exhibited, for the screening time permanently taken away, the State would pay compensation. In the alternative, it should be left to free enterprise.

To a question from the Chairman, he stated that the money paid by Tamilnad exhibitors for these documentary films would be about Rs. 2½ lakhs and that the number of permanent theatres and touring cinemas would be 300 and 100, respectively.

[1st April 1955]

Approved films were introduced during war-time to carry on propaganda for war purposes on the understanding that "the licensee shall, when and so often as the Government of Madras may prescribe, exhibit films provided by the Government on such terms as regards remuneration, as the State Government may determine". But actually no remuneration was paid.

In conclusion, the witness stressed two points regarding approved films:—

(1) if there was to be compulsion that these films should be exhibited, then the cinema-going public should be made to pay a quarter anna or half-an-anna more, in addition to the entertainment-tax;

(2) if there was to be no compulsion the Government of India should be asked to supply these films free of cost.

The witness stated that he would be submitting a detailed memorandum touching the various grievances of producers, exhibitors, distributors, etc., and requested that Government might consider them and take action in consultation with them. To create a good market for these films, a certain amount of compulsion was necessary. In that case, the general public should be asked to bear the cost.

The Chairman explained that Government could not afford to meet the cost of these films and therefore they will have to find additional resources.

In reply to a question the witness stated that production was more risky and distribution was less risky and everything depended on the circumstances, the nature of the picture, the response from the public, etc. The fact however remained that while more producers disappeared from the field, distributors stuck on.

To a question from Sri S. Ramalingam whether the witness had thought over his statement made during the previous day's discussion that all people should be given free licences and that no restriction was necessary, the witness said it was not their intention at all that the Government should restrict the growth of cinemas, and no protection was asked for; they wanted only some help from Government so far as the regulation of cinemas was concerned. The witness incidentally mentioned that though Tamil film industry was the second largest industry in India so far as languages were concerned, it had a market only in 10 districts.

Though there were a large number of theatres which meant huge investment, no machinery was idle and every permanent theatre was working and there was no locking up of capital. Ninety per cent of the films shown in India were produced here. India imported foreign films only to the extent of 10 per cent while the percentage was 60 to 70 in respect of other countries. He said that the manufacture of raw films was a highly technical job and that all machines connected with the production of films came from foreign countries. Research was being carried on in India, and the Central Government and the Mysore Government were doing

[1st April 1955]

their best to produce raw films. With the advent of colour films, the processing was more complicated and there was only one laboratory in Bombay engaged in this work.

The witness explained the difficulties experienced in getting a licence from the District Magistrate in respect of permanent theatres. He said that when the Cinematograph Act was first introduced, it was meant more as a safeguard since the films produced in those days were highly inflammable. This was not the case now. Still he wondered why the provisions of that Act should continue to remain in force.

SRI V. SUBRAMANIA AYYAR.

Explaining the difficulties in getting a licence, he said that theatre-owners had to get a number of certificates from various authorities resulting in very great delay and unnecessary duplication and overlapping of work. They had to get the following certificates :—

- (1) A certificate for approval of the site from the Municipal or District Health Officer concerned;
- (2) A certificate from the District Fire Officer regarding fire fighting appliances;
- (3) A certificate from the Electrical Inspector regarding electrical installations;
- (4) A certificate from the Public Works Department Engineer regarding the stability of the building;
- (5) An installation Licence from the Local Body concerned under the Places of Public Resort Act.

After getting all these certificates, they had to send an application for a licence to the District Magistrate who would either personally make an inspection or depute his subordinate officer. This procedure was repeated every year even for renewal of licences. Further, in the case of approved films a certificate from the Government of India, Films Division, was necessary in respect of deposit.

While the witness agreed that some sort of control was necessary, he emphasised that the procedure should be simplified and all these powers should be vested in one authority.

To a suggestion from Sri K. Rajaram whether the appointment of a Cinema Special Officer would not be desirable, to overcome all the difficulties, the Chairman stated that there could not be an all-round specialist; however, he said Government would have it properly examined as to how far the procedure could be simplified and grant of licence expedited; he also wanted the witnesses to put in their suggestions regarding the machinery to be entrusted with this work when Government would consult their own experts and come to a decision.

Dealing with Touring Cinemas, the witness brought to the notice of the Committee that originally there was a Government Order that unless there was material change, further approval was

[1st April 1955]

not necessary. But a recent order restricted the period only to six months with a condition that for renewal the Health Officer's approval was necessary. He wanted that the *status quo* should be restored. The witness also suggested that a touring cinema should be allowed to run till such time a permanent theatre was established in the place. This was so in view of the fact that the number of touring cinemas which was 700 at a time had now gradually dwindled to 100 mainly on account of the difficulties in getting licences.

While in respect of permanent theatres, the distance between the theatre and dwelling place was 20 feet, in the case of touring cinemas, it was 150 feet and the witness wanted that this should be reduced to 40 feet. The Chairman pointed out that as the materials used for the construction of touring cinemas were themselves inflammable and as the huts, and cheris surrounding the touring cinemas in rural parts were also made of inflammable materials, more precautions were necessary.

The witness stated that even in places where the Places of Public Resort Act did not apply, the provisions of this Act were being enforced by the authorities.

In conclusion, the witness wanted that if the touring cinema industry were to thrive, the existing procedure in the way of getting licences should be simplified.

SRI D. RAMANUJAM.

The witness stated that in 1945 the number of touring cinemas was 900, in 1948 it came down to 700, and to-day it had come down to 100. This was due not to any slump in the market, but was due to the difficulties in getting licences. He suggested that touring cinemas should be allowed on a semi-permanent basis till such time a permanent theatre was established in the locality. He was for free trade and had no objection to any number of cinemas being run in one and the same place.

The witness next pointed out that the licensing fee charged in respect of touring cinemas was very heavy when compared to that of permanent cinemas, and worked out to an increase of nearly 120 per cent. He wanted that this should be brought down.

The Chairman said that the difference was due to the fact that the overhead charges were heavy, in respect of permanent theatres while it was not so in the case of touring cinemas.

The witness claimed that if the object of the Government was to educate the masses, the touring cinemas could do much better work than permanent theatres.

The witness wanted that the representatives of the Film Industry should be consulted while framing the rules under this legislation.

[1st April 1955]

and cultural advancement of our country and also for the purpose of giving publicity to the Five-Year Plan. On the other hand, they followed the same step as was followed during the war and made it a compulsory thing.

He said that the lower class people regarded the showing of approved films as one shown during the war for propaganda purposes and not as a picture of educative or cultural value. They did not settle themselves down in their seats till the feature film began. The Upper class people who had the privilege of reserving their seats, did not come at all during the time when the approved film was shown. Therefore, in order to assess the popularity of the approved film, the Government should ask the leading exhibitors in South India to show the approved film after the feature film and then take a census of how many people sat in the cinema to see such approved film. If fifty per cent of audience remained in the theatre to see the film by patiently waiting for ten minutes, then exhibitors would be ready to show such films. But, he thought it would be otherwise. In this connexion, he said that exhibitors were prepared to give free labour, their time and their theatre if the Government of India were magnanimous enough to give the film free. If they gave it free, then they could compel the exhibitors to show it. But if for some reason or other the exhibitors were not able to screen it for one week, the licence should not be cancelled on that score. Also when they failed to pay Rs. 40 or so for the film every week due to some unforeseen circumstances to the Films Division, they should not be penalized for that and the Commissioner of Police should not take action under the Revenue Recovery Act. People who had invested enormous sum of money running to crores of rupees, should not be singled out for punitive treatment. The Government should be magnanimous in this. So, even if they compelled the exhibitors to screen the approved films, it should not be a matter of cancellation of the licence or penalizing treatment. The cinema-going public were in a minority and, if the Government wanted to educate the people through the medium of documentaries, they could as well do it under their auspices by opening their own theatres and showing only the documentary films. The exhibitors were agitating for free films and free screening. The supply of free films was a matter for the Centre to consider because the Films Division was run by them. Therefore, the exhibitors would request this Government to recommend to the Ministry of Information and Broadcasting of the Government of India to give the approved films free.

He said that the Supreme Court Judgment was on the question of using compulsion on the footage of a film. Therefore, this question should be considered as an All-India issue and not a provincial issue. Though the State Government have got rule-making powers under the Cinematograph Act, he wanted them to be magnanimous in this matter and they should not make rules for the present but should wait till a decision was taken on All-India level.

1st April 1955]

The Advocate-General then explaining the object of the Bill said that the screening of the approved film was only a small matter involved in it. In the 1952 Act the Central Government had taken powers only with regard to censorship of films and all other matters were left to the State Government. They had left the 1918 Act as it was and even clause 5 of the Bill was taken from that Act. Clause 5 gave no guidance as to what factors should be taken into account by the licensing authority when granting or refusing the licence.

The Chairman pointed out that clause 5 had to be properly framed and given a legal basis, and not left to the discretion of the officer concerned.

Replying to questions the witness stated as follows:—

(1) that there should be restriction on the number of cinemas in a place on the basis of population as it would be suicidal if there were too many theatres in a particular place and that purely in the interests of the trade concerned such a restriction should be there;

(2) that with regard to the question of basis of selection, the "first come, first served", method was preferable to the method of advertising and selecting;

(3) that he had no definite view on the question of whether matters personal to the applicant, like financial status, antecedents, and previous experience in the field, should also be taken into consideration in the matter of issuing licences, but he felt that though a person might not have financial status he might have experience in the field. Therefore, a sort of premium should not be put on the financial status of a person and anybody could carry on the trade as it was a free trade;

(4) as regards giving away of theatre on lease whether it should be regarded as assignment or transfer, the witness said, he was against any restriction on the persons controlling cinema theatres;

(5) regarding allowing free trade, and giving monopoly to one to run so many cinemas and transferring them to other persons, the witness said he would like to have restrictions with regard to the number of cinemas in a particular place but he was against any restriction on the number of cinemas a particular person might run in different places.

SRI D. RAMANUJAM.

In reply to questions, the witness stated as follows:—

(1) There should be no restriction on the basis of population in the matter of both touring cinemas and permanent cinemas.

(2) That the method of "first come, first served" should be adopted for the purpose of issuing licence and that matters relating to financial status, antecedents and previous experience in the field need not be taken into consideration.

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Saturday, the 2nd April 1955.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at half-past eight of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Store-keepers, Central Jail, Cannanore

* 1826 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Store-keeper of the Central Jail, Cannanore, was recently suspended from service on charges of misappropriation;

(b) the amount misappropriated;

(c) the persons involved in the misappropriation;

(d) whether the Government have conducted any enquiry; and

(e) if so, with what result?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—(a) Yes, Sir.

“ (b) to (e) The matter is now under investigation.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ May I know the amount misappropriated. Why the Government have delayed the conducting of an enquiry in the matter? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The first shortage was to the extent of Rs. 2,000 odd. When it was brought to the notice of the Government, an enquiry was ordered. There it was found that there were further shortages and the matter was referred to the X-Branch and they have also made an enquiry. So, there has been no delay in instituting an enquiry. As a matter of fact, it is being expeditiously enquired into and we hope to reach a decision very soon.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Are the Government aware that the store-keeper appointed in the place of the store-keeper who was suspended, was also arrested by the Police at the Madras Hotel, Cannanore, while he was selling oil engines to some persons? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I do not have the entire report. But I do not think that we need go into

[2nd April 1955]

d4tails. The matter is under investigation and it is likely to go to Court very soon, and I think, it is better that we refrain from going into details."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Were there any auditing of accounts and if so when was it audited and when it was brought to the notice of the Government? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" It was during the routine audit that the first shortage was brought to the notice of the Government. After that, we instituted a special audit for that purpose, wherein we found further shortages."

Industrial dispute in Commonwealth Tile Factory, Feroke

* 1827 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether Government have received a joint application through the Labour Officer, Kozhikode, on 19th January 1955 under section 10 (2) of the Industrial Disputes Act by the representatives of Commonwealth Tile Factory, Feroke, Malabar, and those of the Commonwealth Labour Union for referring the question of bonus for the year 1952-53, increase of 2 annas in dearness allowance and gratuity, for adjudication; and

(b) if so, the action taken thereon? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) Yes, Sir.

" (b) The dispute has been referred for adjudication."

Koothali estate

* 1828 Q.—DR. K. B. MENON : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Hon. Minister for Agriculture discussed with the Collector the problem of leasing land in Koothali Estate during his recent visit to Malabar;

(b) whether Sri V. R. Krishna Ayyar, M.L.A., met him in connexion with the same problem and the Satyagraha that was going on there; and

(c) whether any undertaking regarding the leasing of lands in Koothali Estate and withdrawal of Satyagraha was given by him to Sri Krishna Ayyar, M.L.A., and if so, what it was?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" (a) Yes.

" (b) Yes.

" (c) No."

[2nd April 1955]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Are the Government aware that the struggle of the Koothali peasants has already been withdrawn as a result of the interview the Malabar Kisan Sangh representatives had with the Collector of Malabar and also the interview Sri V. R. Krishna Ayyar had with the Hon. Minister. Though no undertaking was given, it was withdrawn on the understanding that the Government would take suitable action in the matter and see that, without affecting the reserved forests and the lands under litigation, other lands would be given to the peasants for cultivation? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I have heard that some persons who sought to trespass into the forest area were prevented from doing so. I do not know what the struggle is, whether there was a struggle and what was the basis on which the so-called struggle was withdrawn."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" May I know the representations made by Sri Krishna Ayyar to the Hon. Minister? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" The hon. Member, Sri Krishna Ayyar, had told me that they were prevented from entering the land and they should be given lease of land in the forest areas. Then I discussed the matter with the Collector and after ascertaining the position, I told Sri Krishna Ayyar when he met me on my way back from Malabar that the Collector was of the opinion that there was no land in the forest which could be leased out and disafforested. But still the Collector had already told the people who wanted to cultivate the land a month ago, that if they could point out any specific plot of land in that area which could be cultivated, he and the District Forest Officer would examine the matter and then decide it but they should not resort to any other course. The Collector also told me that there were about 1,200 acres of vacant land in another area which had been reserved and he asked those people whether they could cultivate them but still they were not interested in the proposal."

Secretaries to market committees

* 1829 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state— 8-40 a.m.

(a) the reasons for amending the Madras Commercial Crops Marketing Act, 1933, and for appointing the Government Secretary to the Market Committee; and

(b) whether the appointment of a Government Secretary has improved the activities and the financial position of the South Arcot Market Committee?

[2nd April 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) The area affected by pests in the Chingleput district this year was 11,805 acres under food crops and 2,175 acres under other crops.

“(b) The various pesticides supplied by the Agricultural department are :

- (i) Benzene Hexhchloride.
- (ii) DDT.
- (iii) Toxophene.
- (iv) Calcium arsenate.
- (v) Sulphur.
- (vi) Follidol.
- (vii) Hexaethyltetraphosphate.

“(c) The answer is in the negative.”

Wynaad Colonization Scheme

* 1832 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the reasons for not using tiles instead of asbestos for houses in Wynaad Colonization Scheme?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“The Government wanted that the buildings in the Wynaad Colonization Scheme to be of semi-permanent and temporary type on the models of those adopted for staff quarters at Machkund with galvanized iron sheet roofing with a view to adopt cheap designs. However, in view of the difficulty to obtain galvanized iron sheets and for the reasons mentioned below, asbestos sheet roofing was adopted :

- (i) The walls are built with sun-burnt bricks which will not carry heavy loads on account of using Mangalore tiles roofing, with consequent wind loads.
- (ii) The loading per square foot with asbestos sheet roofing is 18 lb. as against 35 lb. with Mangalore tiled roof. The Mangalore tiles roof requires rafters at least at intervals of 2 feet with reepers, as against purlins at intervals of 6 feet in the case of asbestos sheet roofing.

- (iii) Taking into consideration the cost of timber roofing with Mangalore tiles over ceiling tiles, Mangalore tiled roofing is costlier than asbestos sheet roofing.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Sir, in doing this, have the Government considered the reaction on the part of the tile industry which is already being invaded by the use of asbestos?”

2nd April 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Sir, that is another aspect of the question from the point of view of a particular industry. But here we must give priority to the question of economy in building cheap houses for these poor colonists.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“Sir, in view of the fact that, apart from the owners of the tile industry, the Chamber of Commerce, Malabar, and also workers organizations have represented to the Government that the tile industry is adversely affected on account of the use of asbestos, will the Government reconsider the whole position in favour of using the tiles made in Malabar?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Sir, but economy regarding the cost of these buildings must be the first consideration so far as the Wynaad Colonization Scheme is concerned.”

SRI B. K. NALLASWAMI :—“Sir, are the Government aware of the fact that because of the Mangalore tile industry, the local cottage tile industries are affected and will the Government give preference to the country tiles?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I do not think there should be any conflict between one type of tiles and another type of tiles. It is for the people to choose.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“Sir, when thousands of people are without even a single cloth and we plead that they should be given cheap mill cloth, in order to protect the handloom industry, the Government not only impose a cess but also a special cess. We do not disapprove of it for the protection of the handloom industry. Why in this matter are the Government guided by the motive of economy rather than the well being of the tile industry which is an important industry in the West Coast?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Sir, that is because of this position. I do not think that any person is naked for want of cheap cloth. On the other hand, thousands and thousands of people are without houses and therefore we give prior consideration to the question of economy in the construction of houses.”

Loans under N.E.S. Scheme, South Arcot district

* 1833 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) The amount sanctioned by the Government for the South Arcot District Block Development area under the National Extension Service for giving loans to agriculturists and peasants;

[2nd April 1955]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) The main reasons for the Government taking power upon themselves to appoint Secretaries to the Market Committees are :

- (1) to relieve the Chairman of the Market Committee of the burden of office routine;
- (2) to place the responsibility for the day-to-day administration of the Market Committee on one executive authority (viz., the Secretary);
- (3) to cope with the expansion of activities of Market Committees; and
- (4) to ensure the appointment of persons with technical qualifications as Secretaries to Market Committees.

“(b) A general improvement is reported in the activities of the South Arcot Market Committee since the advent of the Secretary appointed by the Government. For example the markets at Chinnasalem and Ulundurpet are reported to have been improved. It is too soon to say whether there is any improvement in the financial position of the Market Committee.”

Industrial Museum, Madras

* 1830 Q.—**SRI A. RATNAM :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) what rent is paid by the organizers of the Industrial Museum at Mount Road to the Government;

(b) whether the buildings used for the Museum are required for the extension of the Government Press at Mount Road;

(c) whether it is a fact that a separate building has been asked for by the Museum authorities in the Government Estate, Mount Road, for the industrial museum;

(d) what are the aid and loan given by the Government to this Industrial Museum; and

(e) whether the Government have examined what the resources of the Museum are, before granting the same?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Rs. 5 per mensem.

“(b) Yes, Sir.

“(c) The request was for a site. A proposal is under consideration to put up a building on a site in the Government Estate facing Mount Road, with financial assistance from the Government of India to be used by the Handicrafts Emporium in Madras, set up by the Government of India, and the Industrial Museum.

[2nd April 1955]

“(d) A sum of Rs. 5,000 has been given to the Madras Industries Association annually from 1949-50 to enable it to maintain the Central Industrial Museum.

The services of a Co-operative Sub-Registrar also have been given free of cost to the Association for employment as Superintendent in its office.

“(e) The grants were sanctioned from time to time, only after the Government were satisfied from the financial position of the Association that such assistance was necessary.”

SRI A. RATNAM :—“கவரன்மெண்டு கட்டத்தை எந்த குறிப்பிட்ட இண்டஸ்ட்ரியல் மியூசியமுக்கு கொடுக்கப்பட்டது. யாரால் நடத்தப்படுகிறது. கைத்தொழில் பொருள்கள் விற்பனையாகின்றனவா அல்லது மியூசியமாக கருதப்படுகின்றதா? இதை பரிசீலனை செய்து வேறு எந்த நடவடிக்கையாவது எடுப்பதற்கு கனம் அமைச்சர் முன்வருவாரா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1937-38-ம் வருஷத்திலே கொடுக்கப்பட்டது என்று நினைக்கிறேன். இதற்கு ஒரு கமிட்டி இருக்கிறது. அந்தக் கமிட்டிதான் இதை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த கமிட்டியில் அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதிகள் இருக்கிறார்கள். இது மியூசியம் மட்டுமல்ல; அதில் வைக்கப்பட்டுள்ள பொருள்களும் விற்கப்படுகின்றன.”

SRI A. RATNAM :—“இந்த கமிட்டி சரியாக நடைபெறவில்லை என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். எனவே அதை பரிசீலனை செய்ய அரசாங்கம் முன் வருமா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“எவ்வாறு நடந்து கொண்டிருக்கிறதென்பதை பரிசீலனை செய்துகொண்டு வருகிறது என்று சொன்னேன். மேலும் பரிசீலனை செய்யும்.”

SRI K. VINAYAKAM :—“Sir, is the Hon. Minister aware of the fact that members are not enrolled to this Committee freely and that annual elections are held amongst themselves with a view to have vested interests elected every year with the result that it does not function on a democratic basis?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Perhaps the hon. Member refers to the provision for co-opting a certain number of members by the Association?”

Pest-attacks, Chingleput district

* 1831 Q.—**SRI N. RAMAKRISHNA AYYAR :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the area affected by pests in Chingleput district this year;

(b) the variety of pesticides supplied by the Agriculture department; and

(c) whether the Indian Council of Agricultural Research has been approached to prescribe any pesticides which will be a preventive for all paddy pests?

[2nd April 1955]

(b) how many applications were received by the officers, and how many sanctioned; and

(c) the number of applications received from Harijans and the number sanctioned?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Rupees 2,47,860.

“(b) Rs. 4,625; Rs. 2,443.

“(c) 334; 239.”

Mica mining

* 1834 Q.—SRI K. PARTHASARATHY : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether mica was found in Mayyanur in Kallakurichi taluk;

(b) whether the possibility of mining mica in the locality was investigated; and

(c) if so, the result of the investigation?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Yes, Sir.

“(b) & (c) The occurrences of mica in Mayyanur had been investigated by the Geological Survey of India Department. They were found to be sporadic and not of any commercial importance.”

Industrial dispute in Palar Mills, Walajabad

* 1835 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from the Workers' Union of the Palar Mills, Walajabad, North Arcot district, regarding lock-out of the mills by the management; and

(b) if so, whether the Government took any action on it and with what results?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Yes, Sir.

“(b) On the intervention of the Assistant Commissioner of Labour, normal work in the mills has been resumed with effect from 29th March 1955.”

[2nd April 1955]

Fire at Curing Shed, Kozhikode

* 1836 Q.—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

8-51
a. m.

(a) whether the Government are aware of the serious outbreak of fire at the Fish-Curing Yard at Kozhikode on 21st March 1955;

(b) the amount of damage; and

(c) the relief measures taken by them.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Yes. There was an outbreak of fire in the private fish-curing sheds on the Vellayil beach, opposite to the Government Oil Factory, Kozhikode, on 21st March 1955.

“(b) The loss is estimated at Rs. 22,000 roughly.

“(c) Relief measures will be considered, if necessary, after the detailed reports from the Collector of Malabar and the Director of Industries and Commerce, which have been called for, are received.”

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE :—“Since about a fortnight has elapsed after the outbreak of fire at the Fish-curing Yard at Kozhikode on 21st March 1955, may I know whether the Collector of Malabar has submitted a report to the Government regarding measures to be taken to afford relief to the people who have incurred losses as a result of the fire?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I have not seen yet the Collector's report. But the matter is being looked into.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“In view of the fact that all the fishing implements and also the dried fish stocked in the yard worth about Rs. 30,000 have been destroyed as a result of the fire and as on account of the loss of fishing implements the fishermen are not able to fish, will the Government expedite the question of giving relief to the owners of these 22 fish sheds?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“Yes, Sir.”

SRI S. RAMALINGAM :—“அந்த இடத்தில் மீன்கள் ஏதாவது வெந்துபோயிருக்கிறதா? அப்படி வெந்துபோன மீன்களை வீணாக்கினார்களா? அல்லது உபயோகப்படுத்தினார்களா?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“I am sorry, I have no information.”

SRI K. P. GOPALAN :—“May I know from the Hon. Minister whether it is a fact that the Fire Station is situated very near the fish-curing yard where there was a serious outbreak of fire on 21st March 1955, and whether the Fire Service Squad

[2nd April 1955]

reached the place of accident after a delay of 20 minutes? May I also know from the Hon. Minister whether the large amount of damage caused to the fish-curing yard as a result of the fire was due to the Fire Service Squad going late to put down the fire or not? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I do not know about it. But I shall enquire about it."

SRI O. KORAN :—" May I know the reason for the outbreak of fire? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" I have already stated that a report has been called for."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Why not the Government, at least after receipt of the notice of this question, get a preliminary report as to the general nature of the outbreak of fire? "

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—" Sir, I got notice of the question only day before yesterday."

Election to the Corporation of Madras

* 1837 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Corporation of Madras is omitting from the Census Registers "The Castes" for the purposes of the ensuing elections to the Corporation and thereby affecting the population and the number of seats reserved for the Harijans;

(b) if so, the preventive measures taken by the Government in the matter; and

(c) total number of seats allotted to the Corporation of Madras including reservations and the number of seats reserved for Harijans for the ensuing elections?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—" (a) & (b) The hon. Member apparently refers to the National Register of Citizens in which there is a column for noting community. The name of the community is, however, mentioned only in the case of backward classes. In the case of non-backward classes the name of the community is not specifically mentioned.

(c) The total strength of the Corporation Council (excluding alderman and special Councillors) is seventy-three, after the High Court had declared that the reservation of seats for Muslims, Indian Christians and Anglo-Indians is *ultra vires* the Constitution. The number of seats reserved for the members of the Scheduled Castes. Women and labour is five, four and four respectively."

[2nd April 1955]

SRI A. RATNAM :—" என்னுடைய பிரச்சனை என்னவென்றால், கன்னடபெட்டியூஷன் பிரகாரம் ஷெட்டியூல் வகுப்பினருக்கு அரசியல் உரிமை அவர்களுடைய ஜனத் தொகை விதிதாசாரப்படி கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பதாகும். 1930-ம் ஆண்டில் இரண்டு லட்சம் பேர்கள் என்று சென்ஸஸ் ரிப்போர்ட்டில் இருந்தது. பின்னர் 25 வருஷங்களுக்குப் பிறகு 1955-ல் அது ஒன்றரை லட்சமாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 80 ஸ்தானங்களில் இவர் களுக்கு 4 ஸ்தானங்கள்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகின்றேன். இதுபற்றி அநேக தீர்மானங்கள் வந்திருக்கின்றன. எனவே கனம் அமைச்சர் அவர்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகின்றேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The census operation is done under the direction of the Government of India. Every year revision is also made and the National Register is brought up-to-date. On the basis of that, the population of the Harijans and the Backward Classes are calculated and reservations are being done with respect to the seats in the Assembly or in the Corporation and also in respect of posts in the public services. That is why, recently we increased the percentage for the Scheduled Castes as a result of calculations made on the basis of Census figures."

SRI A. RATNAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஷெட்டியூல் வகுப் பினருடைய ரிசர்வ் ஸ்தானங்கள் உயர்த்தப்படவில்லை என்பதைப்பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறுகின்றார்கள். காரணம் இப்போது எடுக்கப்பட்டிருக் கிற சென்ஸஸில் எஸ். சி. என்பதை விட்டுவிடுகிறார்கள். அதனால் ஹரி ஜனங்கள் மிக மிக பாதிக்கப்படுகிறார்கள். மற்றவர்களைப்போல் இவர்களும் 100 ரூபாய் கொடுத்து எலெக்ஷனில் நிற்கவேண்டும். அதுவும் ரிசர்வ் ஸ்தானங்களுக்குத் தகுதியில்லை என்பதுதான் காரணம். மேலும் சென்ஸஸ் ரிப்போர்ட் எடுக்கும்போது வீடுகளிலே எஸ். சி. என்பதை விட்டு விட்டு திருத்தங்கள் செய்துவிடுகிறார்கள். ஆகவே இவைகளுக்கெல்லாம் என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்போகிறார்கள் என்பதைத்தான் அறிய விரும்புகின்றேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" If there are any difficulties in calculating the census figures, the hon. Member may bring them to the notice of the Government. But as far as I am aware, my impression is that it is being done properly and it is one of the correct statistics which we are maintaining with regard to the National Register."

SRI N. RAMAKRISHNA AYYAR :—" May I know whether reservations are made for securing minimum representation or for securing maximum representation for the community? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The Scheduled Castes are given representation according to population basis. That is the only minimum provided. Apart from that, they can contest general seats for the Assembly or the Corporation also."

SRI K. VINAYAKAM :—" May I know whether the Hon. Minister is aware of the fact that there was recently from March 15 to March 31, 1955, i.e., day before yesterday a general revision

[2nd April 1955]

(b) if so, the reasons therefor; and

(c) how many workers are affected by the lockout?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) It is reported that the management closed their factory from 28th February 1955.

“(b) It is reported that the trees were not yielding.

“(c) About 25.”

SRI K. P. GOPALAN :—“May I know, Sir, whether before declaring the lockout the management gave notice to the workers according to the Act? If not, what measures Government are going to take? May I also know what conciliation proceedings the Government have taken in this matter?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“The Labour Officer has been taking the necessary steps to get to the 25 workers whatever is due to them.”

Extent of assessed waste lands

* 1793 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the extent of assessed waste land in the State?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“227,099.68 acres.”

Dramas to popularize Five-Year Plan

* 1794 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any amount has been allotted by the Centre for the performance of dramas to popularize the Five-Year Plan in the State;

(b) if so, the number of dramas to be enacted;

(c) the places where the dramas are to be enacted; and

(d) the amount to be spent for this purpose in 1955-56?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) No specific allotment has been made to this State by the Centre for the performance of dramas to popularize the Five-Year Plan in this State—

The Centre has, however, got a scheme for utilizing the services of experienced and popular artistes, paying them an all inclusive honoraria, for the enactment of approved plays in rural areas.

“(b) to (d) Do not arise.”

[2nd April 1955]

SRI N. K. PALANISAMY :—“கனம் மந்திரி அவர்கள் approved plays என்று சொன்னார். Approved plays என்றால் என்ன என்பதை விளக்குவாரா?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“The plays are approved by the Ministry of Information and Broadcasting, Government of India.”

SRI K. VINAYAKAM :—“Are the Government aware of the fact that Malayalam actors have been engaged for this purpose and they have already entered into contracts with the Government of India to enact these dramas under the Second Five-Year Plan? If so, why not similar opportunity be given to Tamil actors to enact the same kind of dramas to popularize them in Tamil Nad?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“I do not know what the hon. member means. In the scheme of the Government of India it has been recently stated that under the Song Drama Unit, a provision for plays produced through State Government in the form of a subsidy of not less than Rs. 1,500 would be made available to the State Governments for arranging performances in their regions. The details of the scheme have not been sent to us and we are awaiting the details.”

(* 1795 Q.—Appears after question No. 1802.)

Government Hydrogenation Factory, Kozhikode

* 1796 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) why the Government have decided to sell the Hydrogenation Factory erected at Kozhikode; and

(b) the exact amount invested by the Government on this factory?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) As a number of private units of the hydrogenation industry are working and this industry is established, there is no need for the State Government competing with the private sector in such a consumer-goods industry. The factory is therefore proposed to be sold or leased.

“(b) An expenditure of Rs. 18,39,223 has been incurred on the factory up to 30th November 1954.”

Distinction between Hindu and Christian Harijans

* 1797 Q.—DR. K. B. MENON: Will the Hon. the Minister for Finance and Education be pleased to state—

(a) whether the Government have received any representation from the Tamilnad Harijan Catholic Christians Association requesting the Government to remove the distinction between the Hindu Harijans and Christians of Harijan origin; and

[2nd April 1955]

of the electoral rolls carried out as far as the City of Madras was concerned. Is the Hon. Minister also aware of the fact that the general revision of electoral rolls was not satisfactorily done as many colonies that had recently sprung up two years ago were not brought under enumeration even though this fact was brought to the notice of the Commissioner of the Corporation? May I know from the Hon. Minister whether the electoral rolls revised recently would be used for the coming Corporation Elections or whether the old electoral rolls would be used?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I would like to have notice with reference to the question whether the revised electoral rolls would form the basis for the coming Corporation elections, or not. Perhaps, the Hon. the Minister in charge of Local Bodies may be able to reply to that question. But with reference to the allegations made by the hon. Member that certain areas have been left out for enrolment, if specific instances are brought to the notice of the Government or if even illustrative cases are brought to the notice of the Government, the Government will certainly look into the matter."

SRI A. RATNAM :—" சென்னையில் உள்ள மொத்த ஜனத்தொகை என்ன? அதிலே ஹரிஜனங்களுடைய ஜனத்தொகை எவ்வளவு? இப்போது 6 சத விதிக்ம்தான் ரிசர்வ் ஸ்தானங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியானால் இந்த சென்னையில் 6 சதவிதிக் ஹரிஜன மக்கள்தான் வாழ்கிறார்கள்?"

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" A separate question may be put."

SRI K. VINAYAKAM :—" In view of the importance of this subject, and in view of the impending elections to the Corporation of Madras, may I request the Chair to allow an half-hour debate on this subject?"

MR. SPEAKER :—" I have no objection, but it must come by mutual consultation with the Minister. I entirely sympathise with the hon. Member. To-day we are sitting from 8-30 a.m. to 1 30 p.m. and again from 3 to 6 p.m. If this half-hour debate is allowed, we will be giving a lot of trouble to hon. Members."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I shall satisfy the hon. Member. I shall see that all these doubts are cleared and if necessary a communique will be issued explaining all the details and points raised on this question."

Power Supply to Cordite Factory, Aruvankadu

* 1790 Q.—SRI P. S. RANGASWAMI NAIDU : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether Pykara Power is supplied to the Cordite Factory of the Defence Department of Indian Union Government at Aruvankadu in the Nilgiri district;

[2nd April 1955]

(b) whether it is a fact that the Government have negotiated for the sale of the idle generators purchased 20 years ago now kept at Pykara Power-house at Glenmorgan with the Union Government to replace their old generators at Katteri Power-house which belong to them; and

(c) if so, the result of the negotiations?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" (a) Yes, Sir. But the supply is being given only on a standby or temporary basis as the factory gets its supply from its own generating station at Katteri in the Nilgiri district.

" (b) The answer is in the affirmative.

" (c) As there is a proposal to give firm supply of power from the Pykara Electricity system to the factory and as the water position at Aruvankadu is so serious as not to permit the successful operation of the Glenmorgan power plant, the Government of India have expressed their inability to purchase the same."

* 1838 Q.—SRI N. K. PALANISAMY :—" As the dispute has been settled, I am not putting the question."

* 1789 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Sir, I am not putting the question."

Bifurcation of Kulittalai taluk

* 1791 Q.—SRI ANTONY PETER : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether there is any proposal under the consideration of Government to bifurcate Kulittalai taluk, Tiruchirappalli district, and to make Manaparai the headquarters of a new taluk;

(b) whether the Government have received any such suggestion from the District Authorities; and

(c) if so, the stage at which the matter stands?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" (a) to (c) The District Revenue Administration Enquiry Committee has gone into the whole question thoroughly. The Committee has made its recommendations and they are under the consideration of the Government."

Industrial dispute in Thanga Vilas Rubber Estate, Kuruvambalam

* 1792 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that since 6th March 1955, a lockout has been declared by the Thanga Vilas Rubber Estate, Kuruvambalam, Walluvanad taluk, Malabar;

[2nd April 1955]

(b) what steps, if any, the Government have taken or propose to take in the matter?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“(a) No, Sir.

“(b) Does not arise.”

Civil Supplies lorries at Bobbili

* 1798 Q.—SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Civil Supply lorries of this State were stationed at Bobbili after 1st October 1953, and if so, the reasons therefor;

(b) whether the lorries have been used after 1st October 1953 to this date;

(c) whether any staff connected with that Unit were retrenched, and if so, how many and from when;

(d) how many lorries there are at present and the staff deputed to look after the same;

(e) whether a sum of Rs. 80,000 had been drawn at Madras towards the cost of purchase of spare parts and for repairs to the lorries stationed there during the period from December 1953 to May 1954; and

(f) whether any double payment has been made to any firm at Bobbili and whether it was brought to the notice of the Government recently, and if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) Thirty-one Civil Supplies lorries were at Bobbili after 1st October 1953 for movement of rice allotted to the State from Orissa.

“(b) The lorries were put off the road on 31st October 1953. They were however continued to be stationed at Bobbili as there was a proposal to lift some stocks of rice by lorries.

“(c) The following staff of the Unit were retrenched with effect from 20th December 1954 :—

(i) Upper Division Clerk	...	...	...	...	1
(ii) Fitters	...	...	...	...	2
(iii) Driver	...	...	...	...	1

“(d) All the 31 lorries referred to are now at Bobbili. The staff looking after the Unit at present is as follows :—

(i) Assistant Transport Officer	...	...	...	1
(ii) Senior Foreman	...	...	...	1
(iii) Driver	...	...	...	1
(iv) Cleaners	...	...	...	2
(v) Watchmen	...	...	...	2

[2nd April 1955]

“(e) During the period from December 1953 to May 1954 a sum of Rs. 88,619-12-0 was drawn by the Transport Officer, Civil Supplies Transport Unit, Madras, towards payment of bills relating to the expenditure incurred prior to 1st October 1953 on purchase of spare parts, cost of repairs and petrol tax, rent and electricity charges in respect of the Bobbili Unit when the lorries of the Unit were working in full swing.

“(f) During the audit of accounts of the Civil Supplies Transport Unit, Bobbili, for the half year ended 31st March 1954 by the Inspecting Accountant of the Board of Revenue (Civil Supplies) it was brought to notice that a double payment to a firm for Rs. 101-8-9 was suspected. The matter is under enquiry.”

Government Secondary School, Mangalore

* 1799 Q.—

MR. SPEAKER :—“The hon. Member Sri Ishwara is not in his place. The answer will be printed in the proceedings.”

SRI K. ISHWARA: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have any proposal to construct a new school building for the Government Secondary Training School, Mangalore?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“No, Sir.”

Veterinary Dispensary for Hanur

* 1800 Q.—SRI S. C. VIRUPAKSHIAH: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to open a Veterinary Dispensary at Hanur in Kollegal; and

(b) if so, when it is likely to materialise?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“(a) There is no such proposal.

“(b) Does not arise.”

SRI S. C. VIRUPAKSHIAH :—“Are the Government aware that the present dispensary covers an area of 1,076 square miles and because the eastern part of the area of Hanur abounds in cattle wealth of about 50 to 60 thousand, will the Government reconsider the proposal and start a dispensary in that place?”

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM :—“The touring billet located in Kollegal is not functioning well and it is now proposed to shift it to Hanur as suggested by the Hon. Member.”

[2nd April 1955]

Unlawful dismissal of Highways Workers, Wynaad

* 1801 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have received a memorandum, dated 3rd February 1955, from the Wynaad Taluk Highways Workers' Union, Kalpatta, Malabar, containing allegations of unlawful dismissals and the need to regularize their services; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“(a) Yes, Sir.

“(b) A report has been called for from the Chief Engineer (Highways). On receipt of the report, the representations in the memorandum will be examined and orders issued.”

Supply of electricity to Avadi Congress Session

* 1802 Q.—SRI P. JEEVANANDAM: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the expenses incurred by the Government in connection with supply of electricity for the Avadi Session of the Indian National Congress; and

(b) whether the Government will be pleased to place on the table of the House a copy of the agreement entered into between the Government and the Indian National Congress in the matter?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“(a) An expenditure of Rs. 4,193 was incurred on account of laying lines, etc., in giving temporary supply of electricity to the 60th Session of the Indian National Congress at Avadi and a sum of Rs. 7,673-13-0 is payable by the Reception Committees towards current consumption charges. According to the rules governing temporary supply of electricity such expenditure will have to be reimbursed by the consumer. The Reception Committee has already paid Rs. 8,210 on this account and the balance will be collected expeditiously.

“(b) No agreements are entered into with the consumers in the case of temporary supply of electricity.”

Sub-Registrar's Office for Manalurpettai

* 1795 Q.—

MR. SPEAKER:—“We shall take up question No. 1795 of the Hon. Minister for Religious Endowments and Transport. When I called his name he was not in his place.”

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“I am sorry, Sir. Really I sent word to you that I would be coming a little late, but it has not reached you.”

[2nd April 1955]

SRI K. PARTHASARATHY (on behalf of Sri A. Muthuswami): Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state when the Sub-Registrar's Office, proposed to be opened under Part II Scheme, will be opened in Manalurpettai in Tirukoyilur taluk?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“The proposal to open a Registry office at Manalurpet was considered as a Part II Scheme for 1955-56, but was deferred.”

Buses for the Avadi Congress Session

* 1803 Q.—SRI P. K. GOPALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether and if so, how many Government buses operating in the City of Madras and in the mufassal were taken away from their usual route in connection with the Avadi Session of the Indian National Congress;

(b) whether the Government have received any remuneration from Indian National Congress for the diversion of Government buses;

(c) whether any of the private operators' buses from the mufassal were diverted for the same purpose and, if so, how many and from which district; and

(d) whether any remuneration was given to these private operators or any payment of remuneration arranged with the Indian National Congress by the Government?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“(a) Government buses were not taken away from the usual routes in the City or mufassal to meet the traffic between Madras and Avadi. However, two of the spare buses of the Government Transport plied between Egmore and Avadi on the first day of the open session of the Indian National Congress to meet the rush of traffic to Avadi. They performed only one trip each. On other days, no bus of Government Transport ran between Madras and Avadi.

“(b) No, Sir.

“(c) Two hundred and three buses run by private operators in the mufassal were diverted to provide transport facilities between Madras and Avadi in connection with the All-India Congress Session held at Avadi in January 1955. The buses were diverted from the routes in Salem, Tanjore, North Arcot, Tiruchirappalli, Tirunelveli, Madurai, Ramanathapuram, Coimbatore and South Arcot districts.

“(d) No, Sir. Private operators came forward to put their buses on the route Madras to Avadi for conveying passengers to the Congress Session and temporary permits were issued to

[2nd April 1955]

those buses. A fare of eight annas per passenger, as fixed by Government, for a single trip from Madras to Avadi was charged by these buses."

SRI K. VINAYAKAM :—" Sir, whereas more than 200 buses were diverted from the mufassal to the City of Madras for the Indian National Congress Session, is it not a fact that because of this diversion of buses from their scheduled routes there was dislocation of traffic in the various districts. What alternative arrangements did the private owners make or what help did the Government sender to those people who were put to difficulties? "

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Sir, the Government are quite satisfied that public interest did not suffer by this arrangement."

MR. SPEAKER :—" Next question 1807."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" On a point of order, Sir. The last question answered was 1808 and we are now in 1807. I do not know what happened to the intervening questions and whether there is misappropriation of questions in our Secretariat."

MR. SPEAKER :—" They may be short notice questions and would have been answered earlier."

Closure of aided adult night schools

* 1807 Q.—SRI S. RAMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of aided night schools for adults closed during this year because of the stoppage of grant; and

(b) the amount saved thereby?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" (a) One thousand three hundred and eighty-four schools.

" (b) Rs. 85,394 for the period from 1st October to 31st December 1954."

9-10 a.m. SRI K. VINAYAKAM :—" May I know the reason why these night schools were closed? What is the view of the Government as far as the night schools are concerned? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I have explained this in detail during the budget debate. In the place of these adult schools, we have as a matter of fact opened 1,650 schools under the new scheme of adult education in the National Extension and Community Project areas."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Are the Government aware that the new institutions that have been said to be opened instead of the old night schools are institutions where pupils aged

[2nd April 1955]

between 8 and 18 are admitted and pupils in between the age of 8 and 18 cannot be treated on a par with the adults who were attending these adult night schools? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" That is why I explained in detail saying that it is better to prevent adult illiteracy rather than attempt to tackle adult illiteracy after creating it. Therefore, we want to see that people become literate before the age of 18."

SRI K. VINAYAKAM :—" As the huge amount spent upon adult literacy is a criminal waste as it is spent upon a dying generation, will the Government drop the entire policy of trying to give literacy to the adults and thus save that money and concentrate only upon elementary education? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" That is the policy which is being adopted now. Now, the age-group between 8 to 18 is tackled. I do not think that can be called a dying generation as at that rate every generation is a dying generation."

SRI S. RAMALINGAM :—" எட்டு வயதிலிருந்து 18 வயதிலிருந்து கட்டாய வாலிபர்களுக்கு படிப்பு சொல்லிக்கொடுப்பதைப்பற்றி ஆட்சேபணை கிடையாது. ஆனால் வயது வந்தவர்களும்கூட சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு உலக விவகாரங்களை அறிந்துகொள்ளவேண்டுமென்று ஆவல்படுகிறார்கள். அப்படி ஆர்வமுள்ளவர்களுக்கு கல்வி புகட்ட இந்த இரவுப் பள்ளிகளை தொடர்ந்து நடத்த ஏற்பாடு செய்வார்களா? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The question of conducting adult schools is quite different from making the adults literate. As a matter of fact, in social education audio-visual education is being provided for and other forms of educating them are being adopted."

Fund for tuberculosis patients

* 1808 Q.—SRI V. R. KRISHNA AYYAR: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Government maintain any Fund to help T.B. patients being given home treatment;

(b) if so, the conditions under which such help is given and

(c) the nature and extent of such help?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) Yes, Sir. The Government have constituted a fund called the Bhavanagar Kshayarog Fund from out of the sum of rupees one lakh donated by the ex-Governor His Highness the Maharaja of Bhavanagar."

[2nd April 1955]

"(b) & (c) A copy of the Press note embodying the conditions for the grant of financial assistance to indigent T.B. patient from the Bhavanagar Kshayarog Fund is placed on the table of the House."

Exemption of Jaggery Co-operative Societies from sales tax

* 1809 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR :—"As jaggery manufacturing co-operative societies have been exempted from sales tax now, I am not putting my question, Sir."

Major and minor panchayats

* 1810 Q.—SRI A. K. SUBBIAH : Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) how many major and minor panchayats are working in this State; and

(b) how many new panchayats are proposed to be constituted?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—" (a) The old classification of panchayats as 'major' and 'minor' has been replaced by Class I and Class II in accordance with section 5 of the Madras Village Panchayats Act, 1950. On 1st January 1955 there were 294 Class I panchayats and 4,909 Class II panchayats.

"(b) It is estimated that about 600 new panchayats will be constituted by the end of March 1955."

SRI K. VINAYAKAM :—"Whereas the question of constituting no panchayats is engaging the attention of the Government for a long time, is the Hon. Minister aware of the fact that due representation was made by the people living in Avadi that that area has not been constituted into a panchayat, even though the population in that area is more than 5,000?"

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI :—"The question of Avadi Panchayat also will be considered as 600 new panchayats are proposed to be constituted."

* 1811 Q.—SRI K. MOIDU :—"I do not want to put my question."

Control of leprosy

* 1812 Q.—SRI A. RATNAM : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the amount spent by the Government for extending the leprosy control scheme in the State in the year 1953-54;

Printed as Appendix I on page 1217 infra.

[2nd April 1955]

(b) whether the State Government recommended any pilot project scheme to the Union Government; and if so, its details with estimates of expenditure;

(c) how many leprosy treatment centres and subsidy centres are in the State; and

(d) how many recognised institutions in the State are working for the control of leprosy and amount of subsidy granted to them in the year 1953-54?

THE HON. SRI A. B. SHETTY :—" (a) Rs. 8,22,659.

"(b) & (c) Yes, Sir. The Government of India have allotted to this Government under their Pilot Project Leprosy Control Scheme, a Treatment and Study Centre and two subsidiary centres. This Government have sanctioned the establishment of the Treatment and Study Centre at Tirukoilur (in South Arcot district) and the two subsidiary centres one at Vettavalam in North Arcot district and the other in Gandhigram area in Dindigul taluk of Madurai district. A statement * is placed on the table of the House regarding the detailed estimates of expenditure.

"(d) There are 11 Leprosy Sanatoria and 25 special Leprosy clinics in addition to the treatment and study centre at Tirukoilur and the two subsidiary centres at Vettavalam and Gandhigram to be opened shortly. The amount paid as capitation grant to private leprosy institution during 1953-54 was Rs. 3,11,974."

Encroachment on Government poramboke land in Veerapandi, Coimbatore taluk

* 1813 Q.—SRI S. R. ARUMUGAM : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of acres of Government poramboke lands encroached on or unauthorisedly occupied by landlords in No. 24. Veerapandi, Coimbatore taluk, Coimbatore district;

(b) whether any representations were made to the Government to assign the same to Harijans; and

(c) if so, what action the Government propose to take in the matter?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" (a) Four hundred and sixty-five acres.

"(b) & (c) There were a number of applications, from Harijans and others for assignment of the sites encroached in S. No. 1009/1-A of Veerapandi village. This field is an unsurveyed block measuring 5,271.47 acres, which includes

* Printed as Appendix II on pages 1218-1219 infra.

[2nd April 1955]

an extent of 4,000 acres of Reserved Forest. The applications for assignment were rejected by the Tahsildar on the ground that the field has not been surveyed. The question of survey of the unreserved bits of the field is now being examined by the Collector in consultation with the Forest department."

Purchase of ink bottles

* 1814 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the concerns from which ink bottles are bought for use in Government Departments; and

(b) the number of ink bottles bought in 1953 and the cost thereof."

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—"A statement is placed on the table of the house."

Fire outbreaks in Tindivanam taluk

* 1815 Q.—SRI M. VENUGOPALA GOUNDER: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) how many cases of outbreaks of fire took place in Tindivanam taluk during 1953-54;

(b) whether any fire accident took place in Pathirapuliur village, Tindivanam taluk, in 1953-54;

(c) if so, the extent of damage caused to property; and

(d) whether any relief was given to the victims of the fire accidents?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—" (a) During 1953-54 six cases of outbreaks of fire took place in Tindivanam taluk

" (b) No, Sir.

" (c) & (d) Do not arise."

Maternity and Child Health Centres, Malabar

* 1816 Q.—SRI K. P. GOPALAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) how many Maternity and Child Health Centres there are in Malabar under the Malabar District Board; and

(b) the total grant given by the Government for these institutions.

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—" (a) Fifteen, Sir.

* Printed as Appendix III on page 1220 infra.

[2nd April 1955]

" (b) A grant of Rs. 4,978-11-3 has been sanctioned for the year 1953-54 towards the maintenance of these centres."

SRI K. P. GOPALAN:—" May I know from the Hon. Minister whether the Malabar District Board has made any request to the Government to sanction more money for starting maternity and child health centres in Malabar and if so, whether the Government will consider the question sympathetically? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—" It is proposed to permit the opening of three more centres during 1955-56 in Thirukandiyur, Badagara and Kunjurmangalam. Two of the centres to be opened in backward areas with the help of the Government of India will be opened in Malabar district."

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE:—" Sir, may I know whether the Government have received any complaint from the South Malabar district that no centre has been allotted for the area covering about five or six taluks of the district and no maternity ward is proposed to be opened this year in South Malabar? "

THE HON. SRI A. B. SHETTY:—" No, Sir."

Executive officers for panchayats

* 1817 Q.—SRI S. RAMALINGAM (on behalf of Sri V. R. Krishna Ayyar): Will the Hon. the Minister for Local Administration be pleased to state—

(a) how many class I and class II panchayats in the State have executive officers;

(b) whether any panchayats in Malabar represented that they do not want executive officers; and

(c) if so, how many and what action has been taken on such representations?

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—" (a) There are 279 class I panchayats and 26 class II panchayats in the State, having executive officers.

" (b) Yes, Sir.

" (c) Five panchayats. Their requests were not complied with."

SRI N. K. PALANISAMY:—" 1953-ம் வருஷத்தில் இங்கே நடந்த ஜில்லா பஞ்சாயத்து போர்டுகளுடைய தலைவர்கள் மகாநாட்டில் எக்ஸிக்குடிஸ் ஆபீஸ்களையே எடுத்துவிடவேண்டுமென்று தீர்மானம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு கனம் மந்திரி அவர்கள், இதற்காக ஒரு கமிட்டியை சர்க்கார் ஏற்படுத்த உத்தேசித்திருப்பதாகவும், இந்தக் கமிட்டியை ஏற்படுத்தியவுடன் அது விஷயம் கவனிக்கப்படும் என்றும் சொன்னார்கள். அந்தக் கமிட்டி அமைக்கப்பட்டுவிட்டதா? இந்த எக்ஸிக்குடிஸ் ஆபீஸ்களை எடுத்துவிட சர்க்கார் எப்போது முடிவு செய்யும் என அறிய விரும்புகிறேன்."

THE HON. SRI S. S. RAMASAMY PADAYACHI:—"நோட்டீஸ் வேண்டும்."

1114

QUESTIONS AND ANSWERS

[2nd April 1955]

Mettur Reservoir water for sugarcane cultivation, Tanjore

* 1818 Q.—SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government propose to supply water from Mettur Reservoir from February 1955 to the lands owned or taken on lease by the Aurooran Sugar Factory, Ltd., Tanjore, for growing sugarcane crops; and

(b) if so, for how many months;

(c) the quantity of water to be supplied daily; and

(d) in how many branches of Vennar?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“(a) The Government have sanctioned the supply of water from February 1955, for cultivation of sugarcane on 4,277 acres of land in Tanjore district to facilitate supply of sugarcane to the Aurooran Sugar Factory.

“(b) Eleven months.

“(c) 6-13 m.c. ft. in the field.

“(d) Supply has to be given through five rivers all of which are not branches of Vennar.”

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR:—“I want to know whether the Engineering Department was consulted before the supply of water? I want to know whether similar privileges and concessions would be shown by Government to other sugarcane cultivators?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“Yes, Sir, the Engineering Department has been consulted. As an experimental measure, this supply of water has been sanctioned. It cannot be said that we would be going on extending this to the detriment of other agricultural operations.”

SRI S. RAMALINGAM:—“இந்த ஆரூரன் சர்க்கரை ஆலைக்குச் சொந்தமான கரும்பு நிலங்களுக்கு மேட்டூர் கால்வாயிலிருந்து தண்ணீர் விடுவதற்காக சர்க்கார் உத்தேசித்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். பாசனக் கால்வாய்கள் எல்லாம் சரியாக மராமத்து செய்யப்பட்டால் இருக்கின்றன. அதனால் அவற்றுக்குப் போதுமான அளவு தண்ணீர் விடுவதாயிருந்தால் அடுத்த வருஷ சாகுபடி பெரிதும் பாதிக்கப்படும். தண்ணீர் தட்டும் ஏற்படும். இதை சர்க்கார் யோசித்தார்களா?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“இவை எல்லாவற்றையும் சர்க்கார் என்ஜினியர்களிடம் கலந்தே முடிவு செய்யப்பட்டது. அதுவும் பரிசீலித்ததாக ஒரு வருஷத்திற்குத்தான் அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஒரு வருஷ அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு பிறகு இதைப்பற்றி கவனிக்கப்படும்.”

2nd April 1955]

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—“The water is let down generally for 11 months, through the channels. By this letting of water for the sugar factory, the fertility of the lands lying enroute may be affected. I want to know whether this aspect of the question was considered by Government and if so, what is the opinion of Government?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“The Engineers have been consulted. If the hon. Member says that the fertility of the lands lying enroute would be affected, we have no knowledge about it. We can obtain the information from the authorities concerned and then revise the decision, if need be.”

SRI N. RAJAGOPAL:—“திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லா வழியாகத் தான் காவேரி தண்ணீர் தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு பாய்கிறது. திருச்சி ஜில்லாவில் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களில் கரும்பு, வாழை, நெல் சாகுபடி செய்யப்படுகிறது. அந்த ஜில்லாவில் பயிரிடப்படும் கரும்பு சாகுபடிக்கு எவ்வித சலுகையும் செய்யாமல் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிற்கு மாத்திரம் இந்தப் பிரதேச சலுகை அளிப்பதற்குக் காரணம் என்னவென்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்வார்களா?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“There is no such special reason. The policy of the Government of India is to encourage sugar factories and our position in respect of sugar is also deficient and that is why, in pursuance of the policy of Government of India, we have just started this as an experimental measure. It is not to the detriment of other agricultural operations.”

SRI P. B. K. RAJA CHIDAMBARAM:—“Our experience from the month of February has been that our normal source of irrigation supply has been interfered with by this supply of water to this sugar factory and we find that though the normal closure of water in our irrigation channel is only from May, water has been stopped in some of our channels even now. Will the Government come forward with an assurance that our normal supply will in no way be interfered with by this new arrangements?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“The position was also explained by the officers concerned that this supply of water to the sugar factory will in no way be to the detriment of other agricultural operations. If the hon. Member alleges any deficiency in the supply of water in the irrigational channels in his area, I shall certainly have them looked into.”

SRI K. R. NALLASIVAM:—“இதைப்போல கரும்புப் பயிருக்கு புதியதாக தண்ணீர் விடுவதினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற விவசாயிகள் சர்க்காருக்கு ஏதாவது மனுச்செய்துகொண்டிருக்கிறார்களா?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“There is no such representation.”

[2nd April 1955]

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR:—“Is it not a fact that during six years before 1954, the Mettur Reservoir level was not up to the normal level? Water would not be let for agricultural operations till 15th of July every year and what is the assurance that in case the monsoon fails hereafter, the level of the Mettur Reservoir would be up to the normal level sufficient for irrigation for all paddy fields and sugarcane fields also?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“Those were drought years. The expert information is that the cycle changes and this year we have plenty of water. That is why we have limited this water-supply to the sugar factory only for one year. After experience of one year, the position will be reviewed.”

SRI K. PARTHASARATHY:—“Will the Hon. Minister be pleased to state whether any additional or extra levy is charged for this extra supply of water?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“Yes, Sir, an enhanced rate is charged.”

SRI S. RAMALINGAM:—“அறுவடையானபிறகு இரண்டு மூன்று மாதங்கள் நிலங்களை பாளம் பாளமாக வெடிக்கும்படி விட்டுவிட்டால்தான் அடுத்த ஆண்டில் தண்ணீர் விட்டவுடன் நன்றாக உழுது பயிரிடமுடியும் என்று தஞ்சாவூரிலுள்ள பெரும்பாலான விவசாயிகள் சொல்லுகிறார்கள். இந்த சர்க்கரை ஆலைக்காக தண்ணீர் கோடையில் விடுவதால், அந்தத் தண்ணீர் மற்ற நிலங்களில் பாய்ந்து ஈரக்கனியைக் கொடுப்பதினால் அடுத்த ஆண்டு பயிர் பாதிக்கப்படும் என விவசாயிகள் பயப்படுகிறார்கள். இது சர்க்காருக்கு தெரியுமா?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“That is what the hon. Member Sri S. Swayamprakasam has also mentioned. I shall have it looked into.”

SRI A. SAMBASIVAM:—“ஏற்கெனவே ஆயக்கட்டுக்காரர்கள் ஆட்சேபிக்கிறார்கள் என்று சொல்லி, செலம் ஜில்லாவில் வாய்க்கால்களில் வைக்கப்பட்டிருந்த பம்பு செட்டுகளுக்கு தடை உத்தரவு பிறப்பித்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது கரும்பு சாகுபடிக்கு தண்ணீர் சப்ளை செய்ய சர்க்கார் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் அனுமதிக்கிறார்கள். ஆகவே பம்பு செட்டுகளுக்கு மறு பரிசீலனை செய்து சாதகமான உத்தரவு போடுவார்களா?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“That is a separate question. If the hon. Member puts a separate question, I shall answer.”

SRI P. VENKATESHA SHOLGAR:—“இப்பொழுது இந்த ஆளுன் சர்க்கரை ஆலையைச் சேர்ந்த கரும்பு சாகுபடி நிலங்களுக்கு தண்ணீர் விநியோகிக்கப்படும் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். இதைப் போலவே அந்தப் பக்கத்திலுள்ள விவசாயிகள் மனுச் செய்துகொண்டால் அவர்களுடைய நிலங்களுக்கும் கரும்பு சாகுபடிக்குத் தண்ணீர் விட சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்வார்களா?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“இதற்குக் கொடுப்பதே சந்தேகமாக இருந்து இந்த வருஷம்தான் தண்ணீர் கொஞ்சம் இருப்பதாக என்ஜினியர்கள் சொன்னதால் பரிட்சார்த்தமாகக் கொடுத்திருக்கிறோம். இதற்கு மேலும் கொடுப்பதற்கு வசதியிருக்குமென்று தோன்றவில்லை.”

[2nd April 1955]

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—“If by this new arrangement water is supplied for this sugar factory during a particular season, I want to know whether the original arrangement of letting off water for irrigation for all paddy fields during the normal season, will not be interfered with. I want to know the opinion of Government in this regard?”

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI:—“I have no information. If a separate question is put, I shall be able to answer.”

Service condition of State Public Prosecutors

* 1819 Q.—**SRI M. NARAYANA KURUP:** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received any resolution passed at the Conference of State Public Prosecutors held at Coimbatore on 19th February 1954 touching their service conditions and recruitment to the judiciary, etc.; and

(b) if so, whether any action has been taken in pursuance thereof?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“(a) & (b) Apparently the hon. Member has in mind the recent Public Prosecutors' Conference held at Coimbatore on 19th February 1955. A copy of the resolutions passed in it has been received and is receiving attention.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“The Hon. Minister refers only to the Public Prosecutors' Conference held on 19th February 1955. The demands of the Public Prosecutors in their annual conferences are well-known. The Committee which went into the question of separation of the Judiciary from the Executive have recommended certain things so that the conditions of these State Public Prosecutors may be bettered. Will the Government take a final decision in this matter?”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“The Committee's report is with reference to the First Grade Assistant Public Prosecutors and Second Grade Assistant Public Prosecutors. Generally the term Public Prosecutors include Public Prosecutors in Sessions Courts and Additional Sessions Court. As far as the other aspect is concerned, we have taken into consideration the recommendations made in the report and we have effected some changes in the remuneration to be given to Assistant Public Prosecutors, Grade II.”

Magistrates in gazetted rank and Deputy Collectors

* 1820 Q.—**SRI A. RATNAM:** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the number of gazetted officers in the State working as Magistrates and Deputy Collectors?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Magistrates (as on 15th January 1955)—Forty-four.”

[2nd April 1955]

Deputy Collectors (as on 15th January 1955)—One hundred and thirty-six."

SRI K. VINAYAKAM :—" In the matter of promotion to the cadre of District Collectors from the cadre of Deputy Collectors, a panel is being maintained by Government and is the Hon. Minister aware of the fact that due justice is not shown to the people in the panel and some of the Scheduled Caste and Backward class members are being overlooked to the detriment of their interests? "

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" There is no question of overlooking. The cases are scrutinized on merits and there is provision also for showing some preference to Scheduled Castes and Backward classes."

Government lorries used for Avadi Congress

* 1821 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state the number of Government lorries used for the recent Avadi Congress Session?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Eighty-two lorries belonging to Government were used in connection with the All-India Congress Session held at Avadi. Of these, 73 lorries were used for bandobust duties. Five lorries on works of formation of roads, one lorry for conveyance of pipes for water-supply and three lorries were hired to a private artist to carry portraits. Hire charges wherever leviable have been levied."

Construction of a vent in the Veerasholan river

* 1822 Q.—SRI K. R. SAMBANDAM : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the villagers of Manganallur, Mayuram taluk, Tanjore district, have made any representation to the District Collector and Executive Engineer, Tanjore, requesting the Government to construct a vent in the Veerasholan river for irrigation;

(b) whether any investigation was made and any estimate prepared;

(c) whether the villagers offered to contribute a portion of the cost of construction; and

(d) if so, at what stage the proposal now stands?

THE HON. SRI R. SHANMUGA RAJESWARA SETHUPATHI :—" (a) If the reference is to the petition for the construction of a permanent sluice in the place of a temporary pipe on the right bank of the Veerasholan river, the answer is in the affirmative."

[2nd April 1955]

" (b) Yes.

" (c) No.

" (d) The work was completed in 1954."

Bhoodan Movement

* 1823 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state with reference to answer dated 17th May 1954 to question No. 875 when the Government propose to undertake legislation to facilitate land gifts under Bhoodan Movement?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" The draft Madras Bhoodan Yagna Bill, 1955, is under consideration of the Government."

Survey of lands reserved for Harijans in Panathody, Kasaragod taluk

* 1824 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the survey of the lands reserved for Harijans in Panathody village in Kasaragod taluk, South Kanara has been completed;

(b) if not why;

(c) how many families have so far been settled there; and

(d) what action the Government have taken against those who have made encroachments on the land?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" (a) No. Sir.

" (b) The extent to be surveyed measures about 750 acres. The Survey special staff of one Deputy Surveyor and three chainmen employed for the survey work, commenced the work on 13th September 1953. The nature of the work is such that rapid progress could not be shown. The onset of the monsoon at the beginning of June 1954 and certain administrative difficulties in keeping a Deputy Surveyor continuously on the job also contributed to the delay in the completion of the work.

" (c) 21 families.

" (d) Necessary action to evict the encroachers is being taken in respect of the encroachments detected in the reserved lands."

[2nd April 1955]

Gratuity to retired Commissioner of Hindu Religious and Charitable Endowments

* 1825 Q.—SRI M. KALYANASUNDARAM: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) the amount of gratuity and other retirement benefits given to the persons who retired from the post of the Commissioner of Hindu Religious and Charitable Endowments prior to the present incumbent; and

(b) on what basis the benefits were conferred and under what rules?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN:—“(a) & (b) Under rule (1) of the rules framed under section 104 (2) of the Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1951, if the President or any other member of the ex-Hindu Religious Endowment Board is appointed as a Commissioner or Deputy Commissioner, he shall not be eligible for any pension but he shall be eligible for a gratuity not exceeding one month's emoluments for each completed year of service as calculated from the date of his entertainment as the President or as a member of the Board. With reference to this rule Sri T. M. Chinnayya Pillai who was the only person who retired from the post of Commissioner, Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department was paid a retiring gratuity of Rs. 9,500. This amount was calculated on the basis of one month's salary of Rs. 1,200 for each of the eight complete years of service to the credit of Sri Chinnayya Pillai.”

UNSTARRED QUESTIONS

Social Welfare Centres

186 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of Social Welfare Centres in the City of Madras;

(b) the total amount of aid given by the Central Government through the Central Social Welfare Board;

(c) the amount of aid granted by the State Government to each of the institutions;

(d) the number of Women's Welfare Centres among them; and

(e) the number of institution specialising in the welfare of delinquents and the physically and mentally handicapped?

A.—(a) Fifty-one Social Welfare Centres.

2nd April 1955]

(b) A grant of Rs. 2,26,500 has been sanctioned for 1953-54 for 67 institutions in the State.

(c) Tiruchi Seva Sangam, Tiruchirappalli, is the only institution getting a grant of Rs. 1,440 per annum.

(d) Sixty-seven institutions in the State received grants during 1953-54 from the Central Social Welfare Board directly as the State Social Welfare Advisory Board had not been formed then. Nine Women's Welfare Institutions received grant from the Central Social Welfare Board, out of the sixty-seven mentioned against clause (b) above.

(e) Seven institutions in the City of Madras.

Thirumandhamkunnu temple, Walluvanad taluk

187 Q.—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the management of Thirumandhamkunnu temple and Devaswam in Walluvanad taluk has been handed over to anybody by the Commissioner for Hindu Religious and Charitable Endowments recently;

(b) if so, to whom and on which date;

(c) the reasons for and the conditions on which the management was handed over;

(d) the assets of the Devaswam including cash at hand and stocks of paddy, etc., as well as other movables on that date;

(e) the dues from the tenants of the Devaswam at the time of handing over the management;

(f) whether any complaint had been made to the police by the person in charge of the properties under the Commissioner for Hindu Religious and Charitable Endowments just a few days before handing over the charge and whether any investigation was made by the police on that complaint; and

(g) if so, the nature of the complaint and the result thereof?

A.—(a), (b) & (c) Yes. The management of the temple was handed over to the hereditary trustee of the temple by the Executive Officer of the temple on 20th June 1954, as a result of the order of the High Court restraining the Hindu Religious and Charitable Endowments (Administration) Department from administering the temple and its endowments.

(d) & (e) Up-to-date information on these points is not available as the trustee has refused to furnish the information.

A—5

[2nd April 1955]

Basic Elementary Schools, Tindivanam taluk

191 Q.—SRI M. VENUGOPALA GOUNDER: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of Basic Elementary schools in Tindivanam taluk; and

(b) the total amount of grant given to each of them in 1952-53?

A.—(a) Three.

	Rs.	A.	P.
(b) Kilsiviri Basic School	1,545	2	0
Edapalayam Basic School	1,005	14	0
Kutteripattu Basic School	1,182	8	0

Adjudication of trade disputes

192 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of trade disputes sent for adjudication during the period from April 1954 to December 1954;

(b) in how many cases awards were given; and

(c) the number of awards that were implemented during these months?

A.—(a) One hundred and twenty-two.

(b) Seventy-five.

(c) Twenty-six.

Graduates of the College of Indigenous Medicine

193 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of graduates from the College of Indigenous Medicine (or equivalent) degree-holders for the past five years; and

(b) how many of them were absorbed in Government service and the posts in which they were appointed with the scale of pay and allowances attached thereto?

A.—(a) The first batch of the graduates of the College of Indigenous Medicine passed out only in April 1954. The total number of graduates passed out till December 1954 is 105.

(b) Only one candidate was in Government service as Lecturer, Grade II (Ayurveda), in the College of Indigenous Medicine in the scale of pay of Rs. 180—25/2—250 plus the usual allowances.

[2nd April 1955]

Contingent staff in Public Works Department

194 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the categories of contingency service staff under the Public Works Department;

(b) the number under each category;

(c) the maximum number of years of service which any person has put in under each category; and

(d) the scale of pay of each category?

A.—(a), (b), (c) & (d) The particulars with reference to the information available are furnished below:—

Categories of contingent staff.	Number under each category.	Maximum number of years of service which any person has put in under each category.	Scale of pay of each category.
(1)	(2)	(3)	(4)
<i>Public Works Department (Irrigation Branch).</i>			
Watchmen	4	Eight years	Rs. 10 to 15.
Sweepers	3	Three years	Do.
Waterman	1	More than ten years.	Rs. 4 per mensem.
Driver of pick-up van ..	1	One year and ten months.	Rs. 45 per mensem.
Gardener	1	Eight years	Rs. 10 to 15 per mensem.
<i>Highways Department.</i>			
Watchmen	90	Thirty years	There is no fixed scale of pay. The staff are paid from Rs. 2 to 15.
Punkah pullers	84	Eight years	
Watermen	9	One year and eleven months.	
Sweepers	12	Seven years and eight months.	
Scavenger	1	Three months	
<i>Electricity Department.</i>			
Gunika watchmen	11	Two and half years ..	Rs. 1-4-0 per day.
Watchmen (ordinary) ..	59	Twenty years	Rs. 12 to 17 per mensem.
Sweepers	14	Seven years	Paid according to market rates fixed by the Collector of the district.
Scavengers	3	Five years	
Water boys	8	Three and a half years.	
<i>State Port Department.</i>			
Sweepers	24	Twenty-five years ..	Rs. 2 to 30 per mensem.
Scavengers	3	Fifteen years	Rs. 3 to 10 per mensem.
Watchmen	5	Nineteen years	Rs. 12 to 20 per mensem.
Head masdoor	1	Nine years and ten months.	Rs. 36 per mensem.
Gardener	1	Four months	Rs. 15 per mensem.
Boy-lascar	1	One and a half years..	Rs. 8 per mensem.
Libby	1	Fifteen years	As. 4 per mensem.
Police patrol lascars ..	2	Two and a half years.	Rs. 16 per mensem.
Watermen	2	Two years	Rs. 5 to 15 per mensem.
Light carrier	1	Two years	Rs. 10 per mensem.

[2nd April 1955]

Categories of contingent staff.	Number under each category.	Maximum number of years of service which any person has put in under each category.	Scale of pay of each category.
(1)	(2)	(3)	(4)
<i>Stationery and Printing Department.</i>			
Watermen	2	Eight years ..	Ra. 15 per mensem.
Sweepers	10	Fifteen years ..	Ra. 12, 15 and 17 per mensem.
Scavengers	12	Twelve years ..	Ra. 9 and 15 per mensem.
Watchmen	13	Eight years ..	Ra. 20 and 30 per mensem.
Carpenters	10	Twenty years ..	Ra. 30 per mensem.
Tinker	1	Twenty-six years ..	Ra. 30 per mensem.
Maistries	4	Two years ..	Ra. 24 per mensem.
Lascars	30	Thirteen years ..	Ra. 18 per mensem.
Messenger boys ..	2	Five years ..	Ra. 20 per mensem.
Cartmen	2	Ten years ..	Ra. 25 per mensem.
Glaziers	2	Twenty-four years ..	Ra. 20 per mensem.
Stoker boys	5	Five years ..	Ra. 20 per mensem.
Binding boys	28	Two years ..	Ra. 20 per mensem.
Mazdoors	181	Ten years ..	Ra. 12½ per mensem or As. 8 per working day.

Cottage Industries in Madurai and South Arcot districts

195 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the schemes for Cottage Industries to be developed in Madurai district and South Arcot district?

A.—(1) A list of the schemes already sanctioned and of the schemes under the consideration of the Government is given below.

(2) Schemes for a training centre for the manufacture of bamboo articles and mat-weaving and for organization of carpentry and blacksmithy demonstration units in the South Arcot district are being examined by the Director of Industries and Commerce.

Schemes already sanctioned.

(1)

Schemes under consideration of the Government.

(2)

Madurai District.

- 1 Scheme for the development of bee-keeping industry in Uthampatti block.
- 2 Schemes for the establishment of a workshop in T. Kallupatti for providing training in smithy, carpentry, housing designs and construction.
- 3 Scheme for setting up and running of Demonstration Units of Wardha Ghans at Ramarajapuram.
- 4 Scheme for the establishment of a training centre for village oil industry at T. Kallupatti.

1 Scheme for the establishment of a general purpose Engineering Workshop in Periyar Project.

2 Scheme for the establishment of a sales emporium at Madurai to promote the sales of handicrafts products.

3 Scheme for the establishment of a service centre for lock industry in Dindigul.

[2nd April 1955]

Schemes already sanctioned.

(1)

Schemes under consideration of the Government.

(2)

South Arcot District.

NIL.

Scheme for the starting of glass bangle and bead training centre in Chidambaram block.

Scheme for starting service units in ceramic industry on cottage basis for making toys, etc., in the Neivelli Lignite Area.

Highway robberies

196 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of cases of highway robbery that occurred in the State in 1954;

(b) the number of persons arrested in connection with those cases;

(c) the number of persons suspected to be involved in their commission;

(d) the value of the jewels, money and other movables recovered from the arrested persons;

(e) the number of persons who suffered personal injuries or were killed in those robberies; and

(f) the number of Police Officers charge-sheeted and punished for not detecting such cases?

A.—(a) One hundred and seventeen.

(b) One hundred and fifty-two.

(c) Forty-seven.

(d) Rs. 5,121-13-6.

(e) Seventy-eight.

(f) Nil.

Drinking water wells for Udayarpalayam taluk

197 Q.—SRI K. R. VISWANATHAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of drinking water wells sunk in Udayarpalayam taluk, Tiruchirappalli district, in 1954 and proposed to be sunk in 1955;

(b) the number of wells sunk and proposed to be sunk, respectively, in caste Hindu and Harijan quarters in the above years; and

[2nd April 1955]

(c) the reasons for the difference, if any, in the figures?

A.—(a) Number of wells sunk in 1954 ... 49
Number proposed to be sunk in 1955 ... 263

(b)	Caste Hindu quarters.	Harijan quarters.
Number of wells sunk in 1954.	42	7
Number of wells proposed to be sunk in 1955.	164	99

(c) The wells sunk in the caste Hindu quarters are available for the use of Harijans also. Collectors have been instructed to provide a well for each cheri. Efforts are being made to implement this programme.

Village Officers, Malabar

198 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have received copies of the resolutions passed by the Malabar District Village Officers' Conference held at Parappanangadi on 30th December 1954 embodying the following demands:—

(1) Increase of pay, dearness allowance and travelling allowance;

(2) educational and medical concessions as allowed to N.G.Os.;

(3) recognition of village officers as full-time Government servants;

(4) special allowance or appointment of additional hands for work connected with land census, etc.; and

(b) if so, the action taken thereon?

A.—(a) Yes.

(b) The remarks of the Collector of Malabar are awaited.

Assistant Commercial Tax Officers in Coimbatore division

199 Q.—SRI P. K. GOPALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of candidates from backward classes included in the list of Assistant Commercial Tax Officers for Coimbatore division in the year 1949;

(b) the number of such candidates whose services were not regularized; and

[2nd April 1955]

(c) the reasons therefor?

A.—(a), (b) & (c) In 1949, the Coimbatore division as such did not exist. All the districts except Salem in the present Coimbatore division were comprised in the former Southern division and Salem district was in the then Central division. Three candidates belonging to the Backward Classes were included in the list of Assistant Commercial Tax Officers in 1949 from those districts and the services of all the candidates have been regularized.

Betting on New York Cotton Prices

200 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of persons charge-sheeted and punished with fines and imprisonment for betting on New York Cotton Prices in the State from 1st October to 31st December 1954;

(b) the amount of fine collected during the period; and

(c) the number of chief agents, sub-agents and collectors of money on betting who were charge-sheeted?

A.—(a) Two thousand and fifty-three.

(b) Rs. 31,623.

(c) Six chief agents, 185 sub-agents and 1,079 collectors of money were charged.

Minor irrigation works in Pudukottai division

201 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of petitions taluk-war relating to minor irrigation works received from the ryots of Pudukottai division, Tiruchirappalli district, during 1953-54 jamabandi; and

(b) how they have been disposed of?

A.—(a) The number of petitions received taluk-war in 1953-54 was as follows:—

Alangudi	...	...	...	...	38
Kolathur	...	...	...	...	42
Thirumayam	...	...	...	...	Nil

[2nd April 1955]

(b) The petitions have been disposed of as below :—

1. Alangudi.

(a) Rejected due to the fact that the tanks were repaired only recently.	6
(b) Rejected since the tanks were private repair tanks.	2
(c) Rejected since the works were kudimaramath works.	4
(d) Rejected since the tanks were petty tanks with less than an ayacut of 10 acres.	2
(e) Number of petitions regarding which the tanks have been included in the programme of 1954-55.	5
(f) Number of tanks to be repaired but could not be taken up immediately and so reserved for inclusion in the subsequent years programme.	19

Total ... 38

2. Kulathur.

The Tahsildar, Kulathur, has reported that all the 42 petitions related to requests from the ryots for carrying out repairs to Minor Irrigation sources and that he has informed the petitioners that the tanks will be repaired according to the urgency of the repairs and availability of funds.

Takkavi loans in Kurumbranad taluk

202 Q.—SRI K. MOIDU: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

- the number of applications received during the year 1954, from Kurumbranad taluk for 'takkavi loans';
- the number of applications sanctioned; and
- the amount of loans disbursed during the year?

By the District Agricultural Officer, Tellicherry.

By the Revenue Department.

(a)	354	3
(b)	363	Nil.
(c)	Rs. 49,540	Nil.

[2nd April 1955]

Exemption of plantain leaves from sales tax.

203 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the various articles included in the category of perishables for the purpose of exemption from sales tax and whether green plantain leaf is one of them?

A.—The following perishable articles were exempted from levy of sales tax with effect from 1st April 1954 :—

Eggs, meat and fish (other than canned, preserved, dried or dehydrated fish and meat), flowers, vegetables and fruits (other than potatoes, onions, sweet potatoes, yam and tapioca, garlic, ginger, green chillies and other similar varieties of vegetables which are used as spices and condiments and not as substantial articles of food, nuts, coconuts, dehydrated vegetables, canned, preserved, dried or dehydrated fruits).

The Government have since notified that onions, potatoes, betel leaves and plantain leaves will also be exempted from levy of tax with effect from 1st April 1955.

Government Hospital, Pollachi

204 Q.—SRI P. K. THIRUMURTHI: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of beds in the Government Hospital, Pollachi;

(b) the cost of medicines supplied in the years 1952-53, 1953-54 and 1954-55;

(c) what is the quantity of Anti-rabic Serum stocked in the hospital;

(d) whether it is a fact that many patients are refused anti-rabic treatment at Pollachi; and

(e) if so, the reasons therefor?

A.—(a) Thirty-seven.

(b) Rs. 14,760 for 1952-53; Rs. 13,270 for 1953-54; and Rs. 10,000 for 1954-55.

(c) Anti-rabic vaccine is not stocked in hospitals. It is obtained by placing telegraphic indents from the Pasteur Institute, Coonoor, as and when necessary.

(d) No.

(e) Does not arise.

[2nd April 1955]

- (f) & (g) Yes. Three complaints were filed against the agent of the trustee, two by the Executive Officer and one by the Head Clerk of the temple. The first related to unauthorised plucking of graft mangoes from the Kalamparamba garden belonging to the temple, the second to the dismantling of the pandal erected by the Executive Officer for festival purposes, and the third to breaking open the gunpowder room of the temple.

In view of the High Court's order referred to above, the first two cases were not treated as cognizable by the police although enquiries were made and action was taken by them to prevent any breach of peace. As regards the third case, as the action of the trustee's agent turned out to be *bona fide*, the matter was not pursued.

Assignment of lands to Harijans, Ponneri taluk

188 Q.—SRI O. CHENGAM PILLAI: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the extent of lands assigned to Harijans from the Government lands and by acquisition in the year 1953 in Ponneri taluk; and

(b) how many applications for loan (takavi) were sanctioned for the benefit of the Harijans in the taluk in the year 1953?

A.—(a) No land was assigned to Harijans from the Government lands in Ponneri taluk in 1953. An extent of 12.11 acres of land was acquired and assigned to Harijans for house-sites in the year 1953 in Ponneri taluk.

(b) Ten applications were sanctioned and an amount of Rs. 3,100 was disbursed for the benefit of Harijans in the taluk in the year 1953.

Assignment of lands to Harijans

189 Q.—SRI S. VADIVELU: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of applications received from Harijans for assignment of Government poramboke lands for cultivation in 1953 and 1954 in the State;

(b) how many applicants were ordered to be assigned these lands;

(c) the total extent of lands assigned; and

[2nd April 1955]

(d) the average extent of lands assigned to each applicant?

A.—The particulars are not readily available with the Government. The time and labour involved in gathering the information will not be commensurate with the results to be derived therefrom.

Work-charged establishment in Electricity department

190 Q.—SRI C. R. RAMASWAMY: Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the number of persons employed under the "work-charged establishment" of the Government Electricity department; and

(b) the different categories of staff employed under this head, their scales of pay, daily wages and other allowances?

A.—(a) Twelve thousand and twenty-four persons as detailed below:—

Work-charged establish- 698 workers.
ment.

Nominal Muster Roll — 11,326 workers.

(b) A statement* containing the different categories of work-charged staff and their scales of pay is appended.

The Nominal Muster Roll workers also belong to work-charged establishment. They are daily paid workers and are paid wages at market rates at their respective places. In the Madras Electricity System the workers are allowed standard wages as detailed below:—

RS.

(i) Highly skilled		3-4-0/0-4-0/6-0-0.
(ii) Skilled		1-12-0/0-3-0/3-10-0.
(iii) Semi-skilled		{ 1-4-0/0-2-0/2-0-0. 1-0-0/0-1-0/1-8-0.
(iv) Unskilled		0-12-0/0-1-0/1-4-0.
(v) Women and boy mazdoors.		0-8-0/0-1-0/0-14-0.

The work-charged staff and Nominal Muster Roll worker are allowed dearness allowance at Government rates. The work-charged establishment are also allowed house rent allowance if employed in places where the allowance is admissible.

* Printed as Appendix IV on pages 1221-1226 infra.

[2nd April 1955]

Advances to Techno-Chemicals, Limited, Kozhikode, and Vegetable Oil Products, Limited, Pollachi

205 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state with reference to the answer given to clause (b) of the unstarred question No. 84 on 7th February 1955 whether the loans of Rs. 1,00,000 and Rs. 50,000 advanced by the Government to the Techno-Chemicals, Limited, Kozhikode, and the Vegetable Oil Products, Limited, Pollachi, respectively, are being repaid according to agreement?

A.—The answer is in the affirmative in the case of the Techno-Chemicals, Limited, Kozhikode.

The Vegetable Oil Products, Limited, Pollachi, has defaulted in repayment of instalments of the loan advanced to it. Steps are being taken for the recovery of the loan amount.

Wells for Harijans in South Kanara district

206 Q.—SRI K. ISHWARA: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state how many new wells have been sunk during the last four years in the Harijan colonies in the South Kanara district?

A.—The number of wells dug in the Harijan colonies in the South Kanara district during the last four years ending with 1953-54, is as follows:—

1950-51—2.

1951-52—2.

1952-53—2.

1953-54—8.

Public radios in Tanjore district

207 Q.—SRI N. SIVARAJ: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of public radios installed in the Tanjore district, till the end of 1954 under the National Extension Service Scheme;

(b) whether any buildings raised for this purpose, remain without a radio; and

(c) if so, their number and the reasons therefor?

A.—(a) Eleven public radios have been installed.

(b) & (c) Two buildings, one at Tirumalam in the Tirathuraipoondi taluk and the other at Madimalai in

[2nd April 1955]

Papanasam taluk are without a radio. The installation of radios is pending with the panchayat boards concerned.

Loans to agriculturists in Nagapattinam taluk

208 Q.—SRI S. VADIVELU: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the amount allotted for the grant of loans to agriculturists towards procuring manures in Nagapattinam taluk, Tanjore district, for 1954-55;

(b) how many applications were received for such loans;

(c) how many were sanctioned; and

(d) the total amount sanctioned?

A.—(a) Rs. 2,00,000.

(b) Five hundred.

(c) Five hundred.

(d) Rs. 88,890.

Koothali Estate

209 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether Sri W. R. S. Sattyanathan, I.C.S., appointed by the Government to conduct an enquiry into the incident at 'Muthukad' and Koothali Estate affairs has submitted his report;

(b) if so, what are the main recommendations embodied in the report and how far they have been implemented; and

(c) whether a copy of the report will be placed on the table of the House?

A.—(a) Yes.

(b) It is not in the public interest to disclose the contents of the report as it is of a confidential nature.

It may however be stated that orders to the following effect have been issued by the Government after examining the report submitted by the Board Member:—

(1) The decree in O.S. No. 43 of 1951 on the file of the Sub-Court, Tallicherry, should be executed in full and possession of all the plots should be recovered.

(2) In respect of lands (49.60 acres) covered by the decree in O.S. No. 43 of 1951, the persons already

Group 'B'.

- 1 Quinine Bisulphate powder.
- 2 Quinine Bihydrochloride powder.
- 3 Quinine Salisylate powder.
- 4 Quinine Hydrobromide powder.
- 5 Quinine Bihydrobromide powder.

The products mentioned under Group 'B' are sold direct to the customers by the Manufacturing Chemist, Nadasvattam. The products under Group 'A' are sent to the Superintendent, Central Jail, Coimbatore, for being sold to the customers direct. Packing of quinine and cinchona febrifuge treatment tubes, i.e., tubes of 20 tablets each are also supplied to the post offices for sale. With a view to push up the sales, the Government have since decided to appoint Sri Oakley, Bowden and Company (Madras), Limited, Madras, as the Government's Sales Agents for their quinine products on commission basis and instructed the Director, Cinchona Department, to enter into an agreement with the firm.

Schemes under Five-Year Plan for South Arcot district

213 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

- (a) the details of Community Project and Block Development schemes undertaken under the Five-Year Plan in the South Arcot district in the year 1954; and
- (b) the amount allotted and spent so far?

A.—(a) No new areas were taken up for development under the Community Project or National Extension Service Scheme in the South Arcot district in 1954.

(b) Does not arise.

Harijan Gazetted Officers and Superintendents in the Secretariat

214 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

- (a) the number of Gazetted Officers and Superintendents in the Secretariat; and
- (b) the number of Harijans and Backward Classes persons among them?

A.—(a) The number of Gazetted Officers and Superintendents in all the departments of the Secretariat as on March 1955 was 81 and 179 respectively.

2nd April 1955]

(b)

		Harijans.	Backward Classes.
Gazetted Officers	Nil.	3	
Superintendents	2	16	

Assistant Inspectors of Labour

215 Q.—SRI C. KUNHIRAMA KURUP: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of applications received for the post of Assistant Inspectors of Labour in 1953-54; and

(b) the number of candidates selected for the posts?

A.—(a) One hundred.

(b) Four.

Pay of Shroffs

216 Q.—SRI O. KORAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the basic pay of shroffs; and

(b) whether any proposal to increase their pay is under the consideration of the Government?

A.—(a)

Grade I—Rs. 70 per mensem.

Grade II—Rs. 40—2—50—1—65 per mensem.

Grade III—Rs. 30—1—45 per mensem.

(b) No.

Minor Irrigation Works, Tindivanam taluk

217 Q.—SRI M. VENUGOPALA GOUNDER: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the amount allotted for Minor Irrigation Works in Tindivanam taluk for 1953-54;

(b) the amount so far spent, and the balance, if any;

(c) how many village lakes have been repaired during the last ten years under the Minor Irrigation Works; and

(d) whether there is any proposal to allot Minor Irrigation Works to the Public Works Department?

A.—(a) The amount allotted for Tindivanam taluk in 1953-54 was as follows:—

(i) For Grow More Food works—Rs. 10,190.

[2nd April 1955]

Group 'B'.

- 1 Quinine Bisulphate powder.
- 2 Quinine Bihydrochloride powder.
- 3 Quinine Salisylate powder.
- 4 Quinine Hydrobromide powder.
- 5 Quinine Bihydrobromide powder.

The products mentioned under Group 'B' are sold direct to the customers by the Manufacturing Chemist, Naduvattam. The products under Group 'A' are sent to the Superintendent, Central Jail, Coimbatore, for being sold to the customers direct. Packing of quinine and cinchona febrifuge treatment tubes, i.e., tubes of 20 tablets each are also supplied to the post offices for sale. With a view to push up the sales, the Government have since decided to appoint Sri Oakley, Bowden and Company (Madras), Limited, Madras, as the Government's Sales Agents for their quinine products on commission basis and instructed the Director, Cinchona Department, to enter into an agreement with the firm.

Schemes under Five-Year Plan for South Arcot district

213 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the details of Community Project and Block Development schemes undertaken under the Five-Year Plan in the South Arcot district in the year 1954; and

(b) the amount allotted and spent so far?

A.—(a) No new areas were taken up for development under the Community Project or National Extension Service Scheme in the South Arcot district in 1954.

(b) Does not arise.

Harijan Gazetted Officers and Superintendents in the Secretariat

214 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of Gazetted Officers and Superintendents in the Secretariat; and

(b) the number of Harijans and Backward Classes persons among them?

A.—(a) The number of Gazetted Officers and Superintendents in all the departments of the Secretariat as on 4th March 1955 was 81 and 179 respectively.

2nd April 1955]

(b)

		Harijans.	Backward Classes.
Gazetted Officers	Nil.	3	
Superintendents	2	16	

Assistant Inspectors of Labour

215 Q.—SRI C. KUNHIRAMA KURUP: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of applications received for the post of Assistant Inspectors of Labour in 1953-54; and

(b) the number of candidates selected for the posts?

A.—(a) One hundred.

(b) Four.

Pay of Shroffs

216 Q.—SRI O. KORAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the basic pay of shroffs; and

(b) whether any proposal to increase their pay is under the consideration of the Government?

A.—(a)

Grade I—Rs. 70 per mensem.

Grade II—Rs. 40—2—50—1—65 per mensem.

Grade III—Rs. 30—1—45 per mensem.

(b) No.

Minor Irrigation Works, Tindivanam taluk

217 Q.—SRI M. VENUGOPALA GOUNDER: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the amount allotted for Minor Irrigation Works in Tindivanam taluk for 1953-54;

(b) the amount so far spent, and the balance, if any;

(c) how many village lakes have been repaired during the last ten years under the Minor Irrigation Works; and

(d) whether there is any proposal to allot Minor Irrigation Works to the Public Works Department?

A.—(a) The amount allotted for Tindivanam taluk in 1953-54 was as follows:—

(i) For Grow More Food works—Rs. 10,190.

[2nd April 1955]

(ii) For works under Minor Irrigation grant—Rupees 38,708.

(b) The amount so far spent is Rs. 2,734 in respect of Grow More Food works and Rs. 43,498 in respect of works under Minor Irrigation grant. The balance to be spent on Minor Irrigation work is Rs. 7,456. A sum of Rs. 4,790 was spent under Minor Irrigation grant over and above the sum allotted.

(c) Five hundred and thirty tanks have been repaired under Minor Irrigation grant and five under the Grow More Food Scheme.

(d) No such proposal is under the consideration of the Government.

Employees in Registration department, Malabar

218 Q.—SRI E. T. KUNHAN: Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) how many employees there are in the Registration department (i) in Malabar and (ii) in Ponnani taluk;

(b) how many of them are Harijans (i) in Malabar and (ii) in Ponnani taluk; and

(c) whether this is in accordance with the rule of reservation of posts for Harijans?

A.—(a) (i)	...	...	...	...	...	...	629
(ii)	...	...	...	...	...	...	102
(b) (i)	...	...	...	...	...	...	13
(ii)	...	...	...	...	...	...	8

(c) The total number of Harijan employees in the Registration Department in Malabar in the categories of clerks, temporary copyists and temporary section-writers should under the rules be 70. The actual number is however less owing to dearth of qualified candidates.

The rule of reservation of appointments is not observed in the case of last-grade servants. As regards District Registrars, Sub-Registrars and Reserve Sub-Registrars, recruitment is made on a State-wide basis and it is not therefore possible to fix the proportion of Harijan employees with reference to each district.

Secondary and Higher Grade Training Schools for Women, Kozhikode

219 Q.—SRI E. T. KUNHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of students studying in the Secondary and Higher Grade Training Schools for Women at Kozhikode; and

2nd April 1955]

(b) the number of Harijan students in each?

A.—(a) & (b) The total number of students and Harijans studying in the schools during 1954–55 is as follows:—

	Secondary Grade.		Higher Elementary Grade	
	Senior.	Junior.	Senior.	Junior.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
Total number	50	45	141	46
Harijan students.	—	1	4	8

Irregularities in P.C.C. Societies, Malabar

220 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) when the misappropriations that took place in the Meenangadi, Iritty, Tavinhall, Nilambur, Ayancheri, Parli, Kongad, Kuttipuram and Pallikkara Producers-cum-Consumers' Co-operative Societies, Limited, Malabar, were found out; and

(b) what steps were taken in each case to recover the amount from persons responsible and how much has been recovered in each case?

A.—(a) & (b) A statement* containing the necessary particulars is appended.

Admission to Government Basic Training School, Tirur

221 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether a Committee has been constituted for the selection of candidates for admission to the Government Basic Training School at Tirur in Tiruvallur taluk, Chingleput district;

(b) if so, the names of the members of the Committee;

(c) the number of candidates who applied for admission in the year 1954;

(d) the number of candidates selected; and

(e) how many of them were Harijans?

A.—(a) Yes, Sir.

(b) The Selection Committee consists of the District Educational Officer or the Inspectress, as the case may be, the Head of the institution concerned, the President, District Board, and one non-official.

[2nd April 1955]

The non-official nominated for the Government Basic Training School, Tirur, is Dr. P. Raghuraman, Kancheepuram.

(c) 253.

(d) 40.

(e) 1.

Co-operative Milk Supply Societies

222 Q.—SRI M. DHARMALINGAM: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the total amount allotted for the organization of Co-operative Milk Supply Societies in this State in 1954;

(b) the amount allotted for Tiruvallur taluk;

(c) the number of Co-operative Milk Supply Societies organized in Tiruvallur taluk;

(d) the amount of loan granted to each society;

(e) whether any subsidy was given to any of the societies for the provision of cattle-shed; and

(f) if so, how much?

A.—(a) No specific provision is made for the organization of milk supply societies as such but provision is made for the grant of loans to milk supply societies and unions for the purchase of milch animals. The amounts allotted for this purpose in 1953-54 and 1954-55 were Rs. 7.64 lakhs and Rs. 7.84 lakhs respectively.

(b) No separate allotments for taluks are made. The allotments made for Madras City and the Chingleput district during 1953-54 and 1954-55 were Rs. 3.42 lakhs and Rs. 3.90 lakhs respectively.

(c) Four milk supply societies were registered in Tiruvallur taluk during 1954.

(d) The amount of loan granted to milk supply societies in Tiruvallur taluk from the allotments for 1953-54 and 1954-55 were as follows:—

	1953-54.	Rs.
Karaikulam Milk Supply Society ..	4,000	
Uthukottai Milk Supply Society ..	8,200	
Alinjivakkam Milk Supply Society ..	7,000	
Ulundai Milk Supply Society ..	11,000	
Namasivayapuram Milk Supply Society ..	6,000	
Total ...	36,200	

2nd April 1955]

1954-55.

	RS.
Ayalcheri Milk Supply Society ..	4,000
Pannur Milk Supply Society ..	15,000
Mappedu Milk Supply Society ..	7,720
Vellur Milk Supply Society ..	4,000
Viswanathakuppam Milk Supply Society ..	10,160
Uthukottai Milk Supply Society ..	4,400
Vishnuvakkam Milk Supply Society ..	6,000
Kilanur Milk Supply Society ..	7,200
Palavakkam Milk Supply Society ..	8,400
Total ..	56,880

(e) No, Sir.

(f) Does not arise.

Coir Co-operative Society for Nattika firka

223 Q.—SRI P. K. GOPALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government received any representation from Sri P. K. Gopalakrishnan, M.L.A., in December 1954 regarding the utilization of relief fund sent by the people of Ceylon through the High Commissioner of India in Ceylon for the purpose of starting a coir co-operative society in Nattika firka; and

(b) if so, the action taken thereon?

A.—(a) Yes.

(b) The starting of a coir co-operative society was not a feasible proposition. It involved the advancing by the Government of a sum of Rs. 1,80,000 as interest-free loans and a sum of Rs. 5,19,750 as subsidy. But the market conditions in respect of coir industry were not favourable. The cost of production was higher than the market rate and the goods produced could not be sold. It was therefore clear that the formation of a coir co-operative society would not relieve the distress among the labourers. The Collector of Malabar therefore proposed that the amount received from Ceylon be utilized for the following purposes:—

(i) A sum of Rs. 2,500 to be spent on distribution among the needy poor people for carrying out repairs to and re-thatching their houses which were damaged by rain;

(ii) a sum of Rs. 6,000 to be spent on purchase and distribution of clothes to poor and needy people;

2nd April 1955]

(iii) a sum of Rs. 250 for purchase and supply of yarn to poor fishermen; and

(iv) a sum of Rs. 250 for purchase and supply of char-kas for coir-yarn making.

The Government have approved the proposal of the Collector.

Livestock Farms in Malabar and South Kanara districts

224 Q.—SRI K. C. GOPALAN UNNI: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the total amount spent for the maintenance of the Livestock Farm (i) in Malabar district, (ii) South Kanara district since their inception up to 31st December 1954;

(b) the amount realized by the sale of cattle and milk from each farm during the above period; and

(c) whether there is any proposal to develop the Malabar Livestock Farm; and

(d) if so, the details thereof?

A.—(a) The amounts spent on the Livestock Farms in Malabar and South Kanara from their inception up to 31st December 1954 are as follows:—

Malabar Farm—Rs. 5,04,326.

South Kanara Farm—Rs. 8,43,919.

(b) The amounts realized from the farms in Malabar and South Kanara from the sale of cattle, milk and other farm produce are as follows:—

Malabar Farm—Rs. 67,006.

South Kanara Farm—Rs. 2,34,136.

(c) & (d) The steps taken so far by the Government to develop the farm and those under their consideration are—

(1) An approach road to the farm with culverts was opened in January 1955.

(2) A pump set for the farm to provide irrigation facilities for the raising of fodder crop was sanctioned.

(3) The construction of a semi-permanent goat-shed and service yard has been sanctioned.

(4) It is proposed to undertake construction of residential buildings and non-residential quarters in 1955-56.

2nd April 1955]

(5) It is proposed to reclaim 100 acres of forest land adjoining the farm and a beginning has been made by starting reclamation of 30 acres.

(6) Acquisition of private pocket lands within the farm limits is also under consideration of the Government.

Dismissal of Harijan constables, Coimbatore district

225 Q.—SRI S. R. ARUMUGAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) how many Harijan constables were discharged or dismissed from service by the District Superintendent of Police, Coimbatore, from 1952 to 1954; and

(b) how many of them were restored to service on appeals?

A.—(a)

Year.	Number.
1952	2 (Dismissal 1, discharge 1).
1953	1 (Dismissal).
1954	Nil.

(b) None.

Women's Welfare Organization, Mattanoor

226 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the activities of the Women's Welfare Organization at Mattanoor centre in North Malabar during the year 1953-54; and

(b) the expenditure incurred thereon?

A.—(a) The Women's Welfare Organizer conducted community centres for the benefit of women and pre-basic classes for children. She persuaded the children of school-going age to be sent to schools and helped the parents in admitting their children in the schools. She gave lectures on useful and interesting subjects to the women attending the centre. Cooking demonstrations and monthly meetings were conducted. The members who attended the centres were taught spinning, tailoring, knitting, etc. The Assistant Women's Welfare Officer, during her periodical tours of inspection, instructed the organizer to improve spinning. Some of the members who learnt handicrafts were able to earn wages up to Rs. 3. The organizer has started a bee-keeping industry. Milk powder and vitamin tablets donated by the District Collector were distributed to pre-basic children and nursing and expectant mothers. Medicines

[2nd April 1955]

were supplied to the villagers and many patients were helped in securing admission in the hospitals. Days of National importance were celebrated.

- (b) A sum of Rs. 1,847-8-4 was spent for the maintenance of the branch.

Cinchona Department

227 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

- (a) whether the Cinchona Department has worked at a loss in 1954-55; and

- (b) what are the suggestions made by the department to augment its revenue and whether the Government have considered them?

A.—(a) The accounts of the Cinchona Department for the year 1954-55 will be closed only after 31st March 1955 and audited by the Accountant-General in about August or September 1955 and then only the financial result of the working of the department could be ascertained. But the Director, Cinchona Department, anticipates a loss for the year 1954-55.

- (b) With a view to augment the revenue of the department, experimental cultivation of medicinal and essential oil-yielding plants has been taken up and some encouraging results have been obtained. Distillation of eucalyptus oil on commercial scale has also been started and this scheme is working successfully. Commercial cultivation of *vetiver* (yielding khus khus oil) and camphor yielding *Tulsi* has also been started. The possibility of undertaking the manufacture of caffeine, tanning extract and other chemicals in the quinine factories by utilizing any possible surplus capacity, is also being considered. It is hoped to obtain tangible results in some of the schemes in the near future.

Reformatory Institutions for girls

228 Q.—SRI K. ARANGANATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

- (a) what the Reformatory Institutions functioning now in the City are;

- (b) if so, the number of girls in them—

(1) preparing for—

(i) E.S.L.C. Public Examination; and

(ii) other Government Technical Examinations;

(2) Studying in High Schools and Convent Schools;

2nd April 1955]

- (3) Studying in Colleges;

- (4) Undergoing Secondary Grade and Higher Elementary Grade Teachers' Training;

- (5) Undergoing Midwifery course; and

- (6) Undergoing Music?

A.—(a) Sri Sadana Rescue Home, Vigilance Home and Girls' Certified School.

- (b) (1) (i) 24 (twenty-four).

(ii) 67 (sixty-seven) (includes 40 candidates preparing for the Spinning test).

- (2) 6 (six).

- (3) Nil.

- (4) 11 (eleven).

- (5) 10 (ten).

- (6) 9 (nine).

Sugar factories.

229 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

- (a) the total production from sugar factories in the State during the year 1953-54; and

- (b) whether the Government have decided on the number of new sugar factories to be opened in the State during the next five years and if so, what it is?

A.—(a) 27,342 tons, Sir.

- (b) The Government have not taken any decision regarding the number of new sugar factories to be opened in the State during the next five years.

Special staff for the assignment of lands to the poor and Harijans

230 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

- (a) the number of Special Revenue Inspectors and Tahsildars employed to implement the scheme for the assignment of lands to the poor and Harijans in the State;

- (b) the expenditure incurred so far;

- (c) the extent of lands assigned so far; and

- (d) the number of poor Harijans benefited?

A—8

[2nd April 1955]

A.—(a) to (d) The particulars called for are not readily available. The time and labour involved in gathering the particulars will not be commensurate with the benefit to be derived thereby.

Closure of factories and industries in the City

231 Q.—SRI A. RATNAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the number of industries and factories which have been closed in the City of Madras for more than two years?

A.—Thirty-six.

Lands for political sufferers.

232 Q.—SRI C. KANDASWAMY: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

- (a) the total acreage of lands distributed to political sufferers;
- (b) the number of people to whom these lands were distributed;
- (c) the total acreage of lands that were brought under cultivation by them;
- (d) the total amount of loan given in this connexion; and
- (e) whether any amount or land was asked to be returned and if so, how much and from how many?

A.—(a) to (e) The particulars are not readily available. The time and labour involved in gathering the particulars will not be commensurate with the benefit to be derived thereby.

Closure of Government dispensaries

233 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) the number of Government dispensaries—districtwise—in the State closed for over (i) six months, (ii) one year, for want of full-time doctors; and

(b) how many dispensaries in the State are being managed by part-time doctors?

A.—(a) (i) Three in Tiruchirappalli district and none in other districts.

(ii) Two in Tiruchirappalli district and none in other districts.

(b) Two under the control of the Public Works Department in connexion with certain projects.

[2nd April 1955]

Maintenance of cows by the Government

234 Q.—SRI M. JAGANNATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of cows kept by the Government for dairy purposes;

(b) the cost of their maintenance in each of the last five years; and

(c) the loss or gain in each year?

A.—(a) No cows are kept by Government for dairy purposes in any of their Livestock Farms.

(b) & (c) Do not arise.

National Extension Scheme and public co-operation

235 Q.—SRI P. G. MANICKAM: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state as to what steps have been taken so far under the National Extension Scheme to enlist public support and co-operation to achieve satisfactory results in regard to the projects and the schemes sponsored by the Government?

A.—In order to secure public co-operation, Village Development Panchayats or Grama Seva Sanghams have been constituted in all villages. Where statutory village panchayats are functioning effectively, these are utilized for this purpose. Special committees of these panchayats are also constituted with power to co-opt leading villagers for attending to developmental work. In the Block (Advisory Committee) constituted for each Block, non-officials and the local members of the Legislature have been appointed as members. Members of the Bharat Sevak Samaj are also appointed as members of these committees and they are taking a good deal of interest also.

As the works undertaken in these areas are mostly given only to the beneficiaries, public co-operation is readily forthcoming.

MR. SPEAKER:—"Regarding the point of order raised by the hon. Member Sri Narayana Kurup, I must tell the House that question No. 1804 was answered on 31st March 1955 and questions Nos. 1805 and 1806 were answered yesterday."

SRI M. NARAYANA KURUP:—"Are not the questions taken up in the general order? The original number may be as it is filed . . ."

MR. SPEAKER:—"As soon as we receive the answer, we number the question in the serial order."

[2nd April 1955]

SRI M. NARAYANA KURUP :—" I want to know how before taking the questions given notice of earlier three particular questions were answered? "

MR. SPEAKER :—" They were short-notice questions."

SRI M. NARAYANA KURUP :—" I want to pursue the matter further. There are two numbers to each question. One is given when it is registered in the office and the other is given when the answer thereto is received. The latter number is printed only when it is put for answer."

MR. SPEAKER :—" A separate number is given to short-notice questions. Now, I think the hon. Member understands the position."

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—PRIVILEGE MOTION *RE* THE ALLEGED OBJECTIONABLE REMARKS OF THE SUB-INSPECTOR OF POLICE, KOZHIKODE, ON 27TH JANUARY 1955 AGAINST THE ASSEMBLY AND PARLIAMENT.

MR. SPEAKER :—" The hon. Member Sri K. P. Gopalan has given notice of a privilege motion which reads as follows :—

"It has been brought to my notice that Mr. Moideen Kunhi, Sub-Inspector of Police Kozhikode, on 27th January 1955 was found manhandling some of the workers on Satyagraha in front of Nagjee Purushotham Co., Limited, Kozhikode. Sri V. T. Induchudan, Editor, "Desabhimani", a leading Malayalam Daily, who was present on the spot, told the Sub-Inspector that he would take photos and send them to the Assembly. Hearing this the Sub-Inspector is reported to have said in Malayalam to the effect "I care a hang about the Assembly and Parliament." I enclose herewith a statement signed by the said Sri Induchudan which is marked (A). I have also enclosed a copy of the issue dated 27th January 1955 of Desabhimani in which the views of the insulting remarks made by the Sub-Inspector have been published portion marked (B). The issue dated 28th January 1955 of Desabhimani also is enclosed herewith which contains a report of a public meeting held on 27th January 1955, at which a resolution has been passed deprecating the insulting remarks of the Sub-Inspector about the democratic institutions of our Republic, marked (C). I also understand that Sri P. K. Kunhirama Podhuval, B.A., B.L., an Advocate, who presided over that meeting, has forwarded a copy of the resolution to the Hon. the Speaker.

All these facts go to show that the Sub-Inspector of Police has deliberately and intentionally tried to insult this House and bring it into contempt before the people.

I am of opinion that this is a breach of privilege of this House and hence I request that I may be permitted to move that this matter may be referred to the Committee of Privileges."

"I want to know whether the Hon. Minister wants to say anything on this matter."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I do not think this would come under 'breach of the privileges'. Apart from that, I shall have the matter inquired into. In all these things, it is likely to be exaggerated. The Sub-Inspector might have said, 'I am not concerned with the Assembly' or any such thing. In,

PRIVILEGE MOTION *re* THE ALLEGED OBJECTIONABLE REMARKS OF THE SUB-INSPECTOR OF POLICE, KOZHIKODE ON 27TH JANUARY 1955 AGAINST THE ASSEMBLY AND PARLIAMENT

1149

2nd April 1955] [Sri C. Subramaniam]

the altercation it might have been misunderstood. Anyhow, I shall have it inquired into. No aspersions need be cast on the Sub-Inspector even now."

MR. SPEAKER :—" In view of the statement of the Hon. Minister, I think the hon. Member is not pressing his motion."

SRI K. P. GOPALAN :—" I do not press it, Sir."

III.—ADJOURNMENT MOTION *RE* ARREST OF VOLUNTEERS OF COCHIN PANDHIKASALA THOZHILALI UNION.

MR. SPEAKER :—" The hon. Member Sri P. K. Gopalakrishnan has given notice of an adjournment motion which reads as follows :—

"This House stands adjourned to discuss an urgent matter of public importance, namely, the arrest of about thirty-six volunteers of Cochin Pandhikasala Thozhilali Union during the third and fourth weeks of March 1955, who were peacefully picketing the gates of Parry & Co., Fort Cochin to have the retrenched workers reinstated, which action of the Police has caused much anxiety and alarm among the labour population of Fort Cochin who form more than fifty per cent of the total population of the town."

"This motion is clearly out of order. I am not going to allow the hon. Member to speak."

IV.—STATISTICS *RE* THE WORKING OF THE ASSEMBLY IN THE CURRENT SITTING.

MR. SPEAKER :—" The House will be interested to know that this is a very memorable sitting of the House. I shall give some information to the House regarding this. From 7th February to 2nd April 1955, the Assembly has sat for 44 days. The number of hours the Assembly has met—including the sitting of to-day—is 230. The number of days on which the Assembly met for more than 7 hours is 5. The number of Bills passed including the Bills that may be passed to-day—I assume that the Bills will be passed by the House—is 14. The number of statements made under rule 40 is 30. The number of discussions under rule 56 is 4. The cut motions on the Budget received are 1,662. The number of amendments received is 700. The number of unstarred questions to which answers were placed on the table of the House is 204. The number of starred questions answered is 1,370."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Have we created any records? "

MR. SPEAKER :—" Yes, in many respects."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" You have not given particulars regarding adjournment motions."

MR. SPEAKER :—" If I give them, I shall have to give the number of motions I have ruled out also." (Laughter.)

[2nd April 1955]

SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ The other day also you referred to the number of sittings of this House. Some objection seems to have been taken in the Upper House.”

MR. SPEAKER :—“ We should not take notice of that. Nobody is here to defend them. In all Legislatures, one House does not take note of what has taken place in the other House.”

V.—MOTION UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY RULES RE
EVICTION OF KISANS IN VETTUVAKOTTAI IN
TANJORE DISTRICT.

9-40 a.m. MR. SPEAKER :—“ Mr. S. Ramalingam will read his motion under rule 40.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ Sir, I have also given notice of a motion and it is now eight days since I gave it.”

MR. SPEAKER :—“ The Hon. the Minister is not ready with an answer. Only when he is ready it can be taken up.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ I wish to raise a discussion under rule 40 regarding the following urgent matter of public importance, viz —

‘ Foreible eviction of about 200 landless poor from cultivable waste land in Vettuvakottai village, Orathanad taluk of Tanjore district and harassment by the Police in that village.’

“ தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில், வெட்டுவாக்கோட்டை என்ற கிராமத்தில் நிலச்சேர்த்திருத்த கூட்டுறவு சங்கம் ஒன்றை ஆரம்பித்து 200 அங்கத்தினர் களைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். 200 அங்கத்தினர்களும் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய கூட்டுறவு பாங்கு இன்ஸ்பெக்டர், கூட்டுறவு இன்ஸ்பெக்டர் எல்லோரும் வந்து 250 ஏக்கர் நிலத்தை அவர்களுக்கு ஜாரி செய்வதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்துகொண்டு இருப்பதாகவும் அந்த நிலத்தை ஒவ்வொருவரும் இரண்டு அல்லது மூன்று மா வரையில் சாகுபடி செய்யலாம் என்று வாக்குறுதி கொடுத்து அந்த நிலங்களை சென்ற ஆண்டு சிவன் சாகுபடி செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அதன் பிறகு தாலிதார் தலை யிட்டு ‘நீங்கள் சாகுபடி செய்தது தவறு, நிலத்தைவிட்டு வெளியேற வேண்டும்’ என்று 144 தடையுத்தரவு போட்டு 18 பேர்களை வெளியேற்றியிருக்கிறார்கள். இன்னும் பலரை போலீசார்களின் உதவியைக் கொண்டு கட்டாயமாக வெளியேற்றி சாகுபடி செய்திருந்த பயிர் அறுவடை செய்யமுடியாமல் அழித்துவிட்டிருக்கிறார்கள். இதனால் பெரிய அளவு ஏழை விவசாயிகள், நிலமில்லாத ஏழை விவசாயிகள், தங்களுக்கு கூட்டுறவு சங்கத்தின் மூலமாக இரண்டு அல்லது மூன்று மா நிலங்கள் கிடைக்கும், அதைச் சாகுபடி செய்து ஜீவனம் செய்யலாம் என்று நினைத்து இருந்தவர்கள் கஷ்டத்திற்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள். ஆகையால், சர்க்கார் உடனடியாக வெட்டுவாக்கோட்டை நிலச் சேர்த்திருத்த கூட்டுறவு சங்கத்தின் மூலமாக அங்குள்ள தரிசு நிலங்களை சாகுபடி செய்வதற்கு ஜாரி செய்து கொடுப்பதுடன் விவசாயிகள் சாகுபடி செய்யக் கூடிய காலத்தில் அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க மாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவர்கள் மேல் ஏதாவது வழக்கு தொ டர்ந்திருந்தால் அந்த வழக்குகளையும் வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளுவதற் கான நடவடிக்கைகளையும் சர்க்கார் எடுக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

[2nd April 1955]

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, the Collec tor reported that the ex-lessees obtained an order of injunction against Sri Ramaswami Thevar and his party from the District Munsif, Pattukottai, from entering upon their land. The Collector therefore, suggested that the question of assignment of land under their occupation might be taken up after the cases pending in the District Munsif's Court were disposed of. The Board of Revenue further considered that the assignment should be done in respect of all lands, both occupied and unoccupied even now. In Govern ment Memorandum, dated 24th September 1954, the Collector was informed that it was likely that the proposal to assign 50 cents of land each to the Harijans might not be welcomed by them, the area being too small and the Collector was asked, therefore, to report about the possibility of selecting a fewer number from among the Harijans, who are comparatively poorer than others and assign them larger extents of land, say about 2½ acres each, so that culti vation of these lands might be worthwhile. The Collector's reply is awaited.

“ The hon. Member, Sri Ramalingam, sent a letter to the Government stating that if the lands in Vattuvakottai village were assigned in the name of the co-operative society, about 200 landless people will be benefited. A copy of this letter has also been com municated to the Collector of Tanjore for report in continuation of the report called for in the Memorandum I have already referred to. The Collector's report is awaited.”

Information re payment of salary to basic school teachers of
Malabar.

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ I rise on a point of information, Sir. I understand that the basic school teachers of Malabar were not paid salary from January till March 1955 whereas teachers working in other institution have been paid their salary even for February. Several representations were made to the Government and representatives of the Malabar Teachers' Union as well as some of the basic school teachers themselves have approached the Basic Education Officer, Coimbatore and represented to him their plight. But still no steps appear to have been taken for the payment of arrears of salary to these teachers. Yesterday, I received a telegram from the President of the Teachers' Union, Malabar which reads :

‘ Malabar Basic School Teachers starving January salary unpaid while others paid February stop some wasted money going Coimbatore to correct bills Coimbatore Basic Office inefficient unnecessary and Menace creating hatred towards education immediately intervene.’

I would request the Hon. the Minister for Education to tell the House what steps have been taken by him for the payment of salary to these teachers on the representations made to him.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, the Government have also received some telegrams and I have called for a report from the Director of Public Instruction. He will look into the matter and submit a report.”

[2nd April 1955]

VI.—GOVERNMENT BILL.

(1) THE MADRAS GENERAL SALES TAX AND THE MADRAS TOBACCO (TAXATION OF SALES AND REGISTRATION) (AMENDMENT) BILL, 1955.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, I beg to introduce * the Madras General Sales Tax and the Madras Tobacco (Taxation of Sales and Registration) (Amendment) Bill, 1955, and move—

‘ That the Bill be taken into consideration at once. ’ ”

9-46 SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு ம. ஒழுங்குப் பிரச்சினை. இது ஒரு முக்கியமான மசோதா. நம்முடைய சட்ட சபை விதிப்படி ஒரு மசோதாவை பிரசுரித்து ஆறு தினங்கள் ஆனபிறகு தான் சபையின் ஆலோசனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்ற பிரேரணையைக் கொண்டுவரலாமென்று இருக்கிறது. ஆறு தினங்கள் அவகாசம் இருக்கவேண்டும் என்ற விதியைத் தளர்த்தி மசோதாவை சபையின் ஆலோசனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று அனுமதிப்பதற்கு சபாநாயகர் அவர்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறதென்பதும் எனக்குத் தெரியும். அந்தச் சலுகையை அவர்கள் அடிக்கடி உபயோகிக்கக்கூடாது; அவசியமான சந்தர்ப்பத்தில் உபயோகப்படுத்தவேண்டும். இன்றைக்கு இந்தெந்த மசோதாவை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்வதற்குத் தான் பிலினைஸ் அட்வைசரி கமிட்டிக்கு அதிகாரம் இருக்கிறதே தவிர, அதற்கு மேல் அதிகாரம் கிடையாது.”

MR. SPEAKER :—“ பிலினைஸ் அட்வைசரி கமிட்டிக்கு கூட்டத்திலே கனம் அங்கத்தினர் இந்தப் பிரச்சினையை எழுப்பியிருக்கலாம். மசோதா பிரசுரிக்கப்பட்டு 7 நாள் அவகாசம் கொடுக்கவேண்டுமென்ற பிரச்சினையை நீங்கள் அங்கு எழுப்பியிருக்கலாம். அப்படிச் செய்யாமல் அங்கு எல்லா வற்றையும் ஒப்புக்கொண்டு, இப்பொழுது இந்தப் பிரச்சினையை எழுப்புவது சரியல்ல.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ 2-ந் தேதிக்குள் எல்லா விஷயங்களையும் முடித்துவிடவேண்டுமென்ற அபிப்பிராயம் பொதுவாக எல்லோருக்கும் இருந்தது. 2-ந் தேதிக்குண்டான அஜெண்டாவில் இந்த மசோதாவும் சேர்க்கப்படவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. அதன்படி அது அஜெண்டாவில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுவதற்கு பிலினைஸ் அட்வைசரி கமிட்டி சம்மதித்தது. இந்த மசோதாவானது போதுமான அவகாசம் கொடுக்கப்பட்டு சபையில் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறதா இல்லையா என்பதைப்பற்றியெல்லாம் பிலினைஸ் அட்வைசரி கமிட்டியில் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்க முடியாது. அதைப்பற்றி சட்டசபையில்தான் ஆலோசனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். பட்ஜெட் சமயத்தில் மந்திரி அவர்கள் இம்மாதிரி ஒரு மசோதா வர இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கும்போது, இதைப்பற்றி ஏற்கனவே ஒரு முடிவு எடுத்திருப்பதாகத்தான் அர்த்தம். அப்படியிருக்கும்போது பட்ஜெட் முடிந்தவுடனேயே இம்மசோதாவை வெளியிட்டிருந்தால் மற்றவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிந்துகொள்வதற்கும் செனகரியமாக இருக்கும். போதிய அவகாசம் கொடுக்காமல் திடீரென்று கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. மசோதா கொண்டுவருவதைப்பற்றி ஆட்சேபணியில்லை. முன்னதாகவே என் வெளியிடவில்லை என்பதற்காகத்தான் ஒழுங்குப் பிரச்சினையை நான் எழுப்பவேண்டியதாக இருக்கிறது.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, the fact when the Bill was published is known to hon. Members. If the hon. the Deputy Leader of the Opposition had any objection to this Bill being taken up, he could have made it known at the meeting

* Published in the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated 26th March 1955.

THE MADRAS GENERAL SALES TAX AND THE MADRAS TOBACCO (TAXATION OF SALES AND REGISTRATION) (AMENDMENT) BILL, 1955

2nd April 1955] [Sri C. Subramaniam]

of the Business Advisory Committee held yesterday. We wanted that the sitting should close with to-day. I said that these Bills might be passed to-day itself so that we might adjourn this evening. The hon. Member agreed that this Bill could be considered now. Hon. Members also agreed tacitly to this course yesterday. That is why, Sir, you also were ready to waive the prescribed notice. It is very unfair not only to you, Sir, but to me also that this point of order should be raised.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ There is no question of being unfair. Points of order can be raised only in this House.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ I think, Sir, this chapter is closed now. (Laughter.) Under the Sales Tax and the Tobacco (Taxation of Sales and Registration) Act, 1953, certain categories of cigarettes are taxed. But cigarettes costing three pias and less are not taxed. Under the Bill now before the House, that category of cigarette also is proposed to be taxed at a very small rate of 3-1/8 per cent. Originally, it was the intention of the Government to tax it at the rate of 5 per cent. But now we have changed it to 3-1/8 per cent.

“ Under the same Act, certain categories of cigars and cheroots which cost 2 annas and less were also exempt from taxation. Now, it is proposed to tax those categories of cigars and cheroots also. But, it is proposed to bring them under the General Sales Act and not under the Tobacco Taxation Act. Raw tobacco has been exempted till now. It is now proposed to tax raw tobacco and other derivatives of tobacco also under the General Sales Tax Act. This will be done at only one point. These are the provisions of this Bill, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the Madras General Sales Tax and the Madras Tobacco (Taxation of Sales and Registration) (Amendment) Bill, 1955, be taken into consideration at once.’ ”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Mr. Speaker, I move—

‘ That the Madras General Sales Tax and the Madras Tobacco (Taxation of Sales and Registration) (Amendment) Bill, 1955, be referred to a Select Committee.’ ”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the Madras General Sales Tax and the Madras Tobacco (Taxation of Sales and Registration) (Amendment) Bill, 1955, be referred to a Select Committee.’

“ Now, the main motion and the amendment moved thereto are before the House for discussion.”

[2nd April 1955]

SRI K. P. GOPALAN :—“ Mr. Speaker, as far as this Bill is concerned, I wish to state here that it has to be totally opposed. Even now, the tobacco industry is in a crisis. For some years past, there has been a general complaint by the factory-owners and those engaged in the tobacco industry that the excise duty levied by the Central Government is too much. As far as I know the excise duty collected for a pound of tobacco is 10½ annas. Moreover, I understand that our State gets a sum of about Rs. 1 crore from the Central Government as their share of the excise duty on tobacco and other things collected by the Central Government. It can be very well said that crores of rupees are collected by the Central Government as excise duty from the merchants and traders of this State. The other day, the Hon. the Minister for Agriculture when he was speaking on the industrialization of this State gave a promise to the Assembly that the Government will encourage cottage industries. Sir, the tobacco industry in this State is run on a cottage industry basis. I think there is a contradiction between the policy adopted by the Hon. the Minister for Agriculture and the policy adopted by the Hon. the Minister for Revenue. The Hon. Revenue Minister wants to impede the growth of the tobacco industry as a cottage industry whereas the Hon. Agriculture Minister declared the other day that it is the policy of the Government to encourage cottage industries like the tobacco industry and other industries. I do not understand this contradiction. I can only understand it in this way, viz., that the Government do not have a definite policy to encourage cottage industries like the tobacco industry. I wish to point out that even now the tobacco industry in this State is in a crisis. People engaged in the industry are experiencing difficulties. They do not have an internal market and they have to pay a very heavy excise duty. They do not have any facilities. Most of them are in a miserable condition. As the industry has to face very serious difficulties, so many tobacco industries and factories are being closed day by day. I wish to state here that this Bill will affect the working classes engaged in the industry. There are lakhs of them engaged in the tobacco industry. They will be affected to a great extent. If the Government want to levy these taxes, I am sure the factory-owners will escape by transferring the burden on the workers and the general public. Now, the Government want to levy a tax at the rate of 3-1/8 per cent in respect of cigarettes which are sold at less than three pies, at the rate of 10 per cent in the case of cigarettes which are sold at less than six pies, at the rate of 20 per cent in the case of cigarettes sold at less than nine pies and so on. As a result of these taxes, I am sure the common people will be affected. Moreover, it is the workers engaged in the factories who will be hard hit by this measure. Many of the factory-owners will close the factories, they will cut down the wages and do so many other things which will be to the detriment of the working classes as a whole. Sir, when the question of fixation of minimum wages for the workers

[2nd April 1955]

[Sri K. P. Gopalan]

engaged in the tobacco industry came up before this House recently, there was a lot of discussion. Even now, the wages given by the factory-owners are very low and the workers are finding it very difficult to manage with the meagre wages that they get. Even though the Government may get a sum of about Rs. 80 lakhs or so, from this measure, I wish to state that the measure will paralyse the whole tobacco industry as such in this State. It will paralyse the condition of the working classes. From the point of view of the general well-being of the working classes of the tobacco industry and from the point of view of the small traders engaged in the industry, this Bill has to be opposed. I wonder how the Government have thought it fit to bring forward such a measure which will affect the interests of the working classes. If the Government bring forward a measure to tax the rich, we will certainly support the measure. When the Plantations Agricultural Income-tax Bill was brought before this House, we supported it. But, as the present Bill which we are considering seeks to affect the interests of thousands of workers engaged in manufacturing bidies and other cheap cigars and cigarettes, I am afraid we cannot support this measure. Sir, the other day the Hon. the Revenue Minister said that he was like a milk-man, and that he will get the milk that is required. I may tell him that by this measure, he will be ruining the cow which gives the milk, viz., the tobacco industry. That is why I say that this measure has to be opposed by all sections of the House irrespective of party or political differences. With these few words, I oppose the Bill, Sir.”

SRI B. K. NALLASWAMI :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை வருத்தத்துடன் நான் நிராகரிக்கிறேன். அதிகமான வரி போடவேண்டுமென்ற ஆசை யாருக்கும் கிடையாது. பட்ஜெட்டில் துண்டு விழுந்திருக்கிற பற்றாக்குறையை ஈடுகட்டவேண்டுமென்பதற்காக பொறுப்பற்ற முறையில் யாருடைய தலையிலாவது வரி போட்டுவிட்டு போகலாம் என்ற எண்ணத்தோடு தட்டிக் கழிக்கிற உத்தேசம் சர்க்காருக்கு இல்லை. ஆகையால்தான் வேறு வழியில்லாமல் இந்த வரி கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறதென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ”

“ புகையிலை வியாபாரிகளும் புகையிலை சாகுபடியாளர்களும் கூட ஓரளவு பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். காரணம் என்னவென்றால், முதலிலே மத்திய சர்க்கார் புகையிலை duty போடும் போது நாம் வரி போடக்கூடாதென்றும் duty யிலிருந்து ஒரு பகுதி தருவது என்றும் சொல்லியிருந்தார்கள். சில வருஷங்கள் கொடுத்தார்கள். மின்னர் நின்றுவிட்டது. அதற்குப் பிறகு என்ன நடந்தது என்றால் மார்க்கெட்டில் கமிட்டியில் புகையிலையையும் சேர்த்தார்கள். கோயமுத்தூர் ஜில்லாவைப் பொருத்தவரையில் புகையிலை சேர்க்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு வியாபாரியும் 50 ரூபாய் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. சிறிய வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். மேலும் 500 ராத்தல் புகையிலைக்கு 6 அணா மார்க்கெட்டில் கமிட்டிக்குக் கொடுக்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே பல கணக்குகள் வைத்து மத்திய சர்க்காருக்கும் மார்க்கெட்டில் கமிட்டிக்கும் அனுப்பவேண்டியிருக்க, பட்டிக்காத சிறிய வியாபாரிகூட கணக்கு வைக்க வேண்டுமென்று இப்பொழுது வந்திருக்கக்கூடிய மசோதா வற்புறுத்துகிறது. என்னுடைய

THE MADRAS GENERAL SALES TAX AND THE
MADRAS TOBACCO (TAXATION OF SALES
AND REGISTRATION) (AMENDMENT)
BILL, 1955

[Sri B. K. Nallaswami]

[2nd April 1955]

ஆட்சேபணை தயார் செய்யப்பட்ட புகையிலை இனங்களுக்கு வரி விதிப்பதற்கு அல்ல. தயார் செய்யப்படாத, பதனிடப்படாத புகையிலைக்கும் வரி போடுவது என்று இருந்தால் கனம் ரெவினியூ மந்திரி அவர்கள் சொன்ன முறைக்கு முறண்பட்டதாக சில ஷரத்துக்கள் இருக்கின்றன.

“ஒரு முனை வரி போடுவது என்று சொன்னார்கள். இதன்படி பார்த்தால் பதனிடப்படாத புகையிலைக்கு ஒரு முறை வரி போடுகிறோம். மறுபடியும் அது பொருளாக மாறுமபோது அப்பொழுது ஒரு வரி போடுகிறோம். ஆக, இரண்டு வரிகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இன்று பதனிடப்படாத பொருள்களுக்கு விவசாயிகளிடமிருந்து வரி வாங்க முடியாது. ஆனால், purchase tax வாங்கக்கூடிய பொருள்களுக்கு வரி போடுவதாகத்தான் முடியும்.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“No doubt, Sir, as the Bill stands at present, it may be double taxation in certain cases. Now the Government propose to avoid taxation at two points. It will be taxed only once. It won't be double. We will avoid it.”

10-03
a.m.

SRI B. K. NALLASWAMI :—“தக்க திருத்தம் செய்தால் ரொம்ப சந்தோஷமாக வாடிவெற்பார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். புதிய சிக்கல்களையெல்லாம் உண்டாக்கிவிட்டது. அதற்குத் தகுந்த விதிகளை தயாரிக்கும்போது ஏற்கனவே ஏற்பட்டிருக்கிற கஷ்டங்களை யெல்லாம் மனதிற்கொண்டு அந்தக் கஷ்டங்களைப் போக்குவதற்கு ஏற்ற முறையில் புதிய விதிகளைத் தயார் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு ஒரு முனையில் வரி போடுவதற்கு வேண்டிய அளவு திருத்தம் செய்யப்போவதாகச் சொன்னதின்பேரில் என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI K. T. RAJU :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது உத்தேசத்தில் இருக்கக்கூடிய மசோதாவை எதிர்க்கும் அளவுக்கு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக காங்கிரஸ் தரப்பில் பேசிய நண்பர்கூட எதிர்த்துப் பேசியும்கூட இதைக் கொண்டுவந்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். பொதுவாக நாங்கள் எதிர்ப்பதற்குக் காரணம் பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் இதனால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதுதான் பொடி, சுருட்டு, போன்ற தொழில்களில் பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம்.

“ஏற்கனவே இந்த பொடி, சுருட்டு முதலிய லாகிரி வஸ்துக்களுக்கு எக்ஸஸ் டாக்ஸ் மத்திய சர்க்கார் வரி விதித்திருக்கிறார்கள். ஆதலால் விற்பனை வரி போடுவதினால், பெரும் அளவுக்கு இந்தத் தொழில் பாதிக்கும். ஏற்கனவே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பெரும் பிரச்சனையாக இருக்கிறது. இன்னும் இந்த வரி விதிப்பினால் இந்த சிறு தொழில் மிகவும் பாதிக்கும் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். ஒரு விஷயத்தில் இந்த லாகிரி வஸ்துக்கள் திரேக ஆரோக்கியத்திற்கு உகந்ததல்ல என்பது உண்மையாக இருந்தபோதிலும், இந்தத் தொழிலில் பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் ஈடுபட்டிருப்பதினால், இந்த வரி விதிப்பினால் இந்தத் தொழில் பாதிக்குமா, பாதிக்காதா என்பதுதான் இப்பொழுதுள்ள பிரச்சனை. இந்த வரி போடுவதன் மூலம் பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் பாதகம் அடைகிறார்கள் என்பதை இந்த ஜனநாயக அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும். ஆகவேதான் இந்த வரியை நாங்கள் எதிர்க்கிறோம். இதனால் பல்லாயிரக்கணக்கான ஏழைத் தொழிலாளர்கள் நிலைமையைப் பார்த்தால், அவர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்ற கண்ணோட்டத்தோடு பார்த்தால், இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவருவதற்கு நியாயமே இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.”

THE MADRAS GENERAL SALES TAX AND THE
MADRAS TOBACCO (TAXATION OF SALES
AND REGISTRATION) (AMENDMENT)
BILL, 1955

[2nd April 1955]

[Sri K. T. Raju]

“ஏற்கனவே நண்பர் கே. பி. கோபாலன் சொன்னார் சர்க்காருக்குப் பணம் தேவையாக இருப்பதால்தான் இந்த புதிய வரியை விதிக்கிறார்கள். சர்க்கார் கொண்டுவரும் எல்லா மசோதாக்களையும் நாங்கள் எதிர்க்கவில்லை. உண்மையில் மலைத்தோட்ட விவசாய வருமானவரியை நாங்கள் ஆதரித்திருக்கிறோம். ஆனால் இந்த வரியை ஏன் எதிர்க்கிறோம் என்றால் உண்மையிலே இது சிறு தொழில்களை பாதிப்பதுமல்லாமல் பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களையும் பாதிப்பதாக இருக்கிறது. மேலும் இந்த பீடி, சுருட்டு போன்ற லாகிரி வஸ்துக்களை மிகவும் சாதாரண ஜனங்கள் உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். முதலில் இந்த மசோதா வந்தபோது நாங்கள் எதிர்த்தோம். சர்க்காருக்கு இன்றைக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்ற உத்தேசம் இருந்ததால் அப்பொழுது கைவிடப்பட்டது. காரணம் தொழிலாளர்களை பாதிக்கும் என்பதுதான். சர்க்காருக்கு பணம் இல்லை என்ற ஒரே காரணத்திற்காக இவ்விதமாக ஏழைகளை பாதிக்கும் அளவுக்கு இந்த ஜனநாயக சர்க்கார் கொண்டுவருவது உண்மையிலேயே வருந்தத்தக்க ஒரு விஷயமாகும். ஏற்கனவே இந்த புகையிலைத் தொழிலுக்கு மத்திய சர்க்கார் வரி போட்டு இருக்கிறார்கள். அதைக் குறைப்பதற்கு கிளர்ச்சிகள் நடந்துவருகின்றன. இந்த நிலைமையில் புதிய வரிகள் போடாமல் இருக்க வேண்டும் என்று வியாபாரிகள் கேட்கிறார்கள்.

“இந்த புதிய வரி விதிப்பின் மூலம் நம்முடைய அரசாங்கம் 40,50 10-08 லட்சம் ரூபாய் எதிர்பார்க்கிறார்கள். இதுமாதிரியாக சிறு தொழில்களின் மேல் புதிய வரி விதித்து வசூலிப்பது வியப்பாகவே இருக்கிறது. ஆதலால் அரசாங்கம் இதையெல்லாம் நன்றாக யோசித்து இந்த புதிய வரியைப் போடாமல் இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI G. GOVINDAN :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கும் புகையிலைவரியை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். எதிர்க்கட்சியில் இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் இந்த புகையிலை வரியானது அந்த வியாபாரத்தையே மிகவும் பாதிக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இது உண்மைதான் என்று பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இன்றையதினம், புகையிலை வியாபாரிகளும், பொடி வியாபாரிகளும் தான் பெரிய சிமான்களாகிவிட்டார்கள். காலணுக்கு ஆறு கரண்டி பொடி விற்கும் வியாபாரிகள்தான் பெரிய பணக்காரர்களாகி சீக்கிரத்தில் 4, 5 பங்களாக்கள் வாங்கிவிடுகிறார்கள். பல கட்டடங்களுக்குச் சொந்தக் காரர்களாகிவிடுகிறார்கள். இந்த வரி போடுவதினால் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படுவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். தொழிலாளர்கள் பாதிக்கவேமாட்டார்கள். இந்த வியாபாரத்தில் அதிக வருமானம் வருவதனால் எந்த விதத்திலும் அவர்களை பாதிக்காது என்றுதான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், இந்தப் புகையிலை வியாபாரம் செய்கிறவர்கள் பெரிய பெரிய காரர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நிறைய, வருமானம் வருவதனால் இந்த வரியைக் கொடுப்பதற்கு தயங்கமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். தாராளமாக கொடுத்துவிடுவார்கள். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் சொல்லுவதுபோல் அவர்கள் தயங்கமாட்டார்கள்.

“மேலும் இந்த புகையிலை, பொடி, சுருட்டு, பீடி போன்ற லாகிரி வஸ்துக்களினால்தான் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் குறைகிறது. சிறிய பையன்கள்கூட பெரியவர்களிடம் சிகரெட்டு, பீடிக்கு நெருப்பு கேட்கிறார்கள்.”

SRI S. RAMALINGAM :—“நண்பர் ஸ்ரீ கோவிந்தன் அவர்களிடம் எந்தப் பையனாவது பீடிக்கு நெருப்பு கேட்டானா?”

[2nd April 1955]

SRI G. GOVINDAN :—“ சென்னையில் அதுமட்டுமா கேட்கிறார்கள், எல்லாத்தான் கேட்கிறார்கள். காசுகூட கேட்கிறார்கள். சாதாரணமாக சிகரெட் குடித்துக்கொண்டு ரோடு பக்கம் தெருவில் போய்க் கொண்டிருந்தால் ‘மிஸ்டர் உங்களிடத்திலே ஒரு சிகரெட், பீடி இருந்தால் கொடுங்களேன்’ என்று கேட்கிறார்கள். சிறு பையன்கள் பீடி பிடித்துக்கொண்டு பழங்காலத்து ராஜாக்கள் மாதிரி நடந்துகொண்டு போகிறார்கள்.”

SRI P. CHELLATHURAI :—“ சிறியவர்கள் புகையிலைப் பிடிப்பதைக் கண்டித்துப் பேசிய நண்பர் ஸ்ரீ கோவிந்தன், சிகரெட் பிடிப்பாரா? ”

SRI G. GOVINDAN :—“ ஆமாம், அந்தக்காலத்திலே இந்த புகையிலையைக் குடித்துக் கெட்டவன் நான். ஒரு நாளைக்கு 10 அணை, 12 அணை செலவழித்து பணத்தை வீணாக்கியவன். அந்த அனுபவத்தைக் கொண்டுதான் இன்று சிறியவர்கள் சிகரெட், பீடி பிடிப்பதைக் கண்டிக்கிறேன். ஆதலால் இப்பொழுது போட்டிருக்கும் வரியை ஆதரித்து என்வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

10-12
a.m.

*** SRI P. RANGASWAMI REDDIAR** :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, during the last 1½ months almost all the hon. Members irrespective of political or party affiliations have been making demands one after another for excavation of channels, construction of dams, construction of tanks, etc., in their respective constituencies. If we total up all the demands, I am afraid, it would exceed receipts by three or four times. Unless we place the ‘Alladin’s Lamp’ in the hands of the Hon. Minister for Finance, he would not be able to manage to comply with all the demands. In that sense, I think, this taxation measure is a little bit just and appropriate. Otherwise, the Government may not be able to find out sufficient resources to meet the demands made by hon. Members. Some time ago in 1953, it was stated that cigars, cheroots and beedies would be exempted from the sales tax. Sir, the sales tax business even though it is there for the last 16 years, has caused considerable confusion and anomaly. For instance, sometime ago the sales tax was collected on the tax itself and when the High Court pointed it out, it was rectified by a legislation. Now, even after a careful reading of the provisions of this Bill, one is not quite certain whether the tax would be correctly assessed and collected or it would be assessed and collected according to the whims and fancies of the officers concerned. I have got a statement of figures which are very moderate—so far as tobacco is concerned. The cost of one pound of tobacco paid to the cultivator, that is, the agriculturist, comes to six annas. The Central Government collect six annas by way of excise duty. About 150 to 175 cheroots are made out of one pound of tobacco. Wages for labour come to five annas and three pies. The cost of wrapper comes to nine pies and incidental charges three pies. The total comes to Rs. 1-2-3. Then the Central Government by way of revenue gets six annas and ultimately it comes to Rs. 1-8-3. The cost of the tobacco paid to the agriculturist is only six annas while the ultimate cost of the finished product comes to Rs. 1-8-3 which is more than 300 per cent. Now the sales tax is six pies per rupee for raw

2nd April 1955] [Sri P. Rangaswami Reddiar]

tobacco and in the present amending Bill a further sales tax is proposed to be levied on the finished product. In 1939 there was a sales tax on tobacco and it continued to be levied till, I think, 1943 or 1944 when it was given up as the Central Government assured the then State Government to give a portion of the excise duty to them. Again in 1953 it was revived but it was stated that poor people would not be taxed and cheaper cigars, cheroots and beedies would be exempted from the sales tax. Now perhaps after the proposed setting up of a Socialistic pattern of society, the poor people are also sought to be taxed in this Bill!

“ Sir, one hon. Member pointed out that the tax was justifiable in order to prevent young people from using snuff, cigarettes, beedies and other tobacco products. Whatever may be the tax that may be imposed, I do not think that it will effectively prevent old or young persons from using them. He also pointed out that some young people were asking for snuff and other things and it was difficult to manage them. That apart as it is, it is better to refer his Bill to a Select Committee. The Select Committee can take evidence and find out the practical difficulties. Ultimately it should not mean ‘mountain laboured and mouse brought forth’. It should really be a measure beneficial for the State and also for the people.”

SRI A RAMASAMI TEVAR :—“ கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்க 10-16
ளே, இந்த மசோதாவை நாம் ரொம்ப கவனித்து, மிகவும் ஜாக்கிரதையாக a.m.
ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டியது அவசியம்தான். இந்தப் புகையிலை மசோதாவானது ரொம்பவும் உலகப் பிரசித்தி பெற்றது. உலகத்திலேயே இதனால் எல்லா சர்க்கார்களுக்கும் வருவாய் வருகின்றது. வால்ஸ்தவம்தான். இதிலே நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள்கூட தன்னுடைய வரவு செலவு கணக்கிலே ரொம்பவும் சிரத்தையோடு ஜாக்கிரதையாகவும், அன்போடும் இந்த வியாபாரத்தில்க் கவனம் செலுத்தி வரி விதித்திருப்பதாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். முக்கியமாக இது அவ்வளவு ‘எஸ்ஸென்ஷியல்’ அல்ல; யிருக்கிறார்கள். ‘லக்ஷூரி’ என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இதற்கு ஆகவே இது ‘லக்ஷூரி’ என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இதற்கு விற்பனை வரி கொடுக்கத்தான் வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. வால்ஸ்தவம். ஆனால் லக்ஷூரிக்குத் தான் ஏற்கனவே ஒரு மசோதா பாஸ்தவம். அதற்கு 100-க்கு 30 வீதம் வரி போடவேண்டுமென்று செய்திருக்கிறது. மேலும் இதை லக்ஷூரியாக ஒருவர்கூட உபயோகிக்கவில்லை. இதோமே. மேலும் இதை லக்ஷூரியாக ஒருவர்கூட உபயோகிக்கலாம். ஆனால் பெரும் வேண்டுமானால் ஒன்றிரண்டு பேர்கள் உபயோகிக்கலாம். ஆனால் பெரும் பாலோர் தன்னுடைய வாழ்க்கையிலேயே சந்தோஷத்திற்காகவும், ஒரு உற்சாகத்திற்காகவும் இதை உபயோகிக்கிறார்கள். மேலும் சிலர் தங்கள் நேரத்தை உற்சாகமாகப் பொழுதுபோக்குவதற்கு உபயோகிக்கிறார்கள். இது வெகுசிலரே. இதையெல்லாம் பார்க்கப்போனால், பல பெரியார்களும், நிபுணர்களும் மேல்நாடுகளிலே இவை ரொம்ப முக்கியம், அவசியமென்றெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த புகையிலைச் சாப்பிடுவதைப் பற்றி அவர்கள் பெரிய பெரிய புத்தகங்களையெல்லாம் எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆனால் நண்பர் கோவிந்தன் அவர்கள் தெருவிலே போனால் சின்னப் பையன்கள் எல்லாம் பொடியும், பீடியும் கேட்கிறார்கள் என்று இலேசாகச் சொல்லிவிட்டார். அவருக்கு இந்த வியாபாரத்திலே அனுபவம் இருந்து இதைச் சொல்லுகிறார் என்று நான் நினைக்கவில்லை. நண்பர் கோவிந்தன் அவர்கள் தனக்கு உற்சாகமில்லாத சமயங்களிலெல்லாம் இதை ஆரம்பித்து விடுவதை நானே அடிக்கடி பார்த்திருக்கின்றேன். மேலும்,

[Sri A. Ramasami Tevar] [2nd April 1955]

இந்த வியாபாரத்தினால் பலர் செல்வந்தர்களாகிவிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலே இவருக்கு இந்த வியாபாரத்திலேயே கொஞ்சமும் அனுபவம் இல்லையென்பதை ரொம்பவும் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். உண்மையிலே இந்த வியாபாரத்தினால் என்ன நடக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும்? ஒரு சில வியாபாரிகள் செல்வந்தர்களாகி இருக்கிறார்கள். ஆனால் நூற்றுக்கணக்கான, பல்லாயிரக்கணக்கான வியாபாரிகள் தங்களுடைய ஜீவனத்தைக்கூட நடத்துவதற்கு முடியாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது நான் சொல்லாமலேயே சற்று கவனித்துப் பார்த்தால் விளங்கும்.

“சமீப காலத்திலே நான் ஒரு கணக்கை மெயில் பேப்பரிலே பார்த்தேன். இங்கிலாந்திலே 18 வயது வரையில் யாரும் சிகரெட்டோ புகையிலையோ உபயோகிக்கக்கூடாது என்று ஒரு மசோதா கொண்டுவர ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருப்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. இதனால் சென்ற ஆண்டிலேயே சற்று வருவாய் குறைந்து போய்விட்டதாம். இதனால் பழக்கமாகக் குடிப்பவர்களுடைய இடத்திலேயே இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வர இருக்கும்போது நம்முடைய இந்தியாவிலேயும் 18 வயது வரை மைனர் பிள்ளைகள் யாரும் இவைகளை உபயோகிக்கக்கூடாது என்று சொல்லுங்கள். அதை நான் சந்தோஷமாக வரவேற்கிறேன்.

“இந்த புகையிலை சம்மந்தப்பட்ட மசோதாவில் மத்திய சர்க்காரும், மாகாண சர்க்காரும் ஈடுபட்டிருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரிலே முதன் முதலிலேயே புகையிலைக்கு ரூபாய்க்கு இரண்டணு என்று எக்ஸ்சஸ் வரியாகப் போட்டார்கள். பின்னர் மூன்றணு என்று போட்டார்கள். இப்போது ஆறு களுக்கு பாண்ட் கட்டுவதற்கு என்று தனியாக வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. 300 ரூபாய்க்கு 120 ரூபாய் ஒட்ட வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அதாவது 1,000-க்கு இவ்வளவு ஒட்டவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதில் நம் சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு முக்கியமாக கொண்டுவருவது என்னவென்றால், மத்திய சர்க்கார் தங்களுடைய வருமான வரியில் இந்த எக்ஸ்சஸ் டியூட்டியை நீக்கிவிடுகிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய சென்னை சர்க்காரை நான் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால் அதைப்போல் இந்த விற்பனை வரியை நீக்கிவிடவேண்டுமென்பதுதான். ஆனால் கனம் மந்திரி அவர்களும், கனம் வருவாய் மந்திரி அவர்களும் தாங்கள் நிதி முனை வரி விதிக்கப்போவதாகச் சொன்னார்கள். நண்பர் ஒருவர் ஒரு முனைவரி போடவேண்டுமென்று எடுத்துக் காட்டியபோதும், ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் நாங்கள் ஒரு முனை வரி தான் விதிக்கப் போகின்றோம் என்று மீண்டும் உறுதி கொடுத்தார்கள். அந்த ஒருமுனை வரியை எப்படி விதிக்கப் போகிறார்கள் என்பதைப்பற்றி கேட்கத்தான் நானும் ரொம்ப ஆசையாக இருக்கிறேன். ஆகவே நாளைமுள்ள மந்திரியாக அவர்கள் நடந்து கொள்ளவேண்டுமானால், தயவு செய்து இதை ரொம்பவும் ஆலோசித்து ஒரு முனையில் அனுசரித்து வரி போடவேண்டும். இரண்டாவதாக, நானும் ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். அதாவது பாண்ட் ரோல் செய்யும் சுருட்டுக்களுக்கு விற்பனை வரி போடுவது நியாயமல்ல என்று கொடுத்திருக்கிறேன். இது மத்திய சர்க்கார் வருமான வரியில் சேருகிறது இல்லை. அதைப்போல் இவர்களும் நீக்க வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“அடுத்ததாக, பொதுவாகச் சில விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மாதிரியான புகையிலைகளை யெல்லாம் பெரும்பாலும் ஏழைமக்கள் தான் உபயோகிக்கிறார்கள். பணக்காரர்களோ, செல்வந்தர்களோ அதிகமில்லை. அநேகமாக தொழில் செய்யக்கூடிய மக்கள் தங்களுக்கு உற்சாகமுண்டாக்கிக் கொள்வதற்காகத்தான் இதை உபயோகித்து வருகின்றார்கள். அந்த மாதிரியான பொருளின்மேல் விற்பனை வரியானது விதிக்கப்பட்டால், அதனால் பெரும்பான்மையான ஏழை மக்கள் பாதிக்கப்படு

2nd April 1955] [Sri A. Ramasami Tevar]

வார்கள் என்பது என்னுடைய கருத்து. ஆகையால் இதை யோசித்து அவர்களுக்கு ஒருமுனை வரி போட வேண்டியதுதான். அப்படி ஒரு முனை வரி போட்டு, வசூல் செய்தால் அதை வியாபாரிகளும் கொடுக்கத் தயார். ஆனால் சின்னச் சின்ன சில்லரை வியாபாரிகளுக்கு எவ்வித கஷ்டங்களும் ஏற்படாமல் இதை வசூலிக்க ஏற்பாடு செய்தால் சந்தோஷமாக வரவேற்பார்கள். மேலும் இப்போது ரூபாய்க்கு 6 காசு என்று விதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இது ரொம்பவும் ஜாஸ்தி. அதைக் காலனாவாக அதாவது மூன்று காசாக குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்படி குறைத்துக் கொள்வதால் சர்க்காருக்கு 50 லட்ச ரூபாய் வருவாய் வராமல் போகாது. கட்டாயம் வரும். ஏற்கனவே மத்திய சர்க்காரானது நம்முடைய சர்க்காருக்கு 40, 50 லட்ச ரூபாய் வருவாயை கொடுத்துக்கொண்டு வருவதாக நிதியிலாகா செக்ரடரியிடம் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டேன். ஆகையால் அதைப்பற்றி ஒன்றும் கவலைப்படவேண்டியதில்லை. இந்த 3 காசு வரி வாய் போட்டாலேயே சர்க்காருக்கு இன்று எதிர்பார்ப்பதற்கு மேலேயே வருவாய் வருமென்பதை நான் சொல்வேன். அப்படி வரவிட்டால் இந்த அசெம்பிளியை விட்டே வெளியே போக நான் ராஜினாமா செய்கிறேன். ஆகையால் இதை ரொம்பவும் கவனித்துப் போடவேண்டும். விற்பனை வரி போடவேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் நியாயமாக காலனாவரி போட்டால் போதுமென்றுதான் சொல்லுகிறேன். அப்பொழுது என்று இந்தத் தொழிலும் சற்று விருத்தியாகும். ஒவ்வொரு இடத்திலும் இந்தத் தொழில்கள் அதிகம் நடைபெறுகின்றன என்பதை நினைவுறுத்துகிறேன். இப்படியெல்லாம் வரிகள் போட்டால், அடுத்த தடவை தேர்தலில் வெற்றி பெறுவது கஷ்டமென்று கனம் வருவாய் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். காரணம் வட ஆற்காடு, ஆம்பூர், குடியாத்தம் ஆகிய இடங்களிலே இந்தத் தொழில்கள் அதிகம். இப்படிச் செய்தால் அடுத்த முறை நம்முடைய கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள்கூட குடியாத்தம் தொகுதியில் நின்று வெற்றிபெற முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் அவர் இப்போது இங்கில்லை.

“சாதாரணமாக நாட்டிலே இன்று பீடி வியாபாரம்தான் அதிகமாகச் செய்யப்படுகிறது. பம்பாய் ராஜதானியிலுள்ள நிப்பானி பீடிகளுக்கு ஒரு பவுண்டுக்கு 14 அணு என்று வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதலில் 6 அணுவாக இருந்தது; பின்னர் 9 அணுவாக ஆயிற்று. கடைசியாக 14 அணுவாக உயர்த்தப்பட்டது. இதையெல்லாம் என்னமோ குறைக்கப் போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். இதைப்பற்றியும் வியாபார முறையாக பாதிக்கும் என்று அவர்களிடம் அடிக்கடி சொல்லி வந்திருக்கிறேன். நான் நிதி அமைச்சர் அவர்களிடம் அடிக்கடி சொல்லி வந்திருக்கிறேன். அவர்கள் இந்த வியாபாரிகள் பாதிக்கப்படாமல், ஏழை விவசாயிகளுக்கு உற்சாகமுண்டாக்கிய இந்தப் புகையிலைமீது வரியை விதிப்பதில் நல்ல முறையில் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை லக்ஷாரியாக உபயோகிப்பவர்கள் 100-ல் ஒருவர்கூட இருக்கமாட்டார்கள். தவிர, இப்போது பணக் கஷ்டம் நாட்டிலே அதிகரித்திருக்கிறது. நண்பர் கோவிந்தன் அவர்கள் இந்த வியாபாரம் செய்யக்கூடியவர்கள் எல்லோரும் பணக்காரர்களாகிவிட்டார்கள், வீடுகள் கட்டிவிட்டார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். ஆனால் உண்மையில் இப்படி வியாபாரம் செய்யக்கூடியவர்கள் கணக்கைப் பார்த்தால், அது கிரெடிட்டில் ஓடுகிறது, அல்லது டெபிட்டுல் ஓடுகிறது என்பது தெரிய வரும். ‘பணக்காரன் இதைத் தால் குதிரை வாங்குவான்’ என்ற பழமொழிபோல் இந்த வியாபாரம் செய்யக்கூடியவர்கள் சற்று படாடோபமாக இருந்தால், அதைக் கொண்டு இப்படியெல்லாம் சொல்லிவிடமுடியாது. நான்கூட கார் வைத்திருக்கிறேன். ஆனால் கடன் வாங்கித்தான் வியாபாரம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. கார் வைத்துக்கொண்டு படாடோபமாக இருந்தால்தான், கடன் கொடுப்பவர்களும் கொடுப்பதற்கு முன்வருகிறார்கள். ஆகவே இந்த வியாபாரம் செய்து பணக்காரர்களானவர்கள் 100-க்கு ஒன்றிரண்டு பேர்கள்கூட இருக்கமாட்டார்கள். இது ஒரு குடிசைத் தொழிலாக நம் நாட்டிலே இருந்து வருகிறது. வெகுசாலமாக உலகம் பூராவும் நம்முடைய இந்த

[Sri A. Ramasami Tevar] [2nd April 1955]

யாலிலே செய்யப்படும் சுருட்டுதான் நல்லமாதிரியாக இருந்து வருகிறது. ஹாலண்ட் போன்ற நாட்டோடு போட்டியிட்டு வருகின்றது. இப்படி நல்ல முறையில் நடந்து வருகின்ற தொழிலை பாழ்படுத்தக்கூடாது என்றுதான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஆகவேதான் நல்ல முறையில் இலேசாக ஒரு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்."

10-25
a.m.

*SRI S. VADIVELU :—

“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த புகையிலை வரியை மனப்பூர்வமாக எதிர்க்கிறேன். நமது சர்க்கார் கட்சியில் இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ராமசாமி தேவர் அவர்கள், பெரும்பாலான விவசாய மக்கள் வாங்கிப் போட்டுக்கொள்ளக்கூடிய பொருள் புகையிலை என்று குறிப்பிட்டார். அதற்கு அடுத்தாற்போல ஸ்ரீ கோவிந்தன் அவர்கள், சாதாரண சிறு பையன்கள் கூட சுருட்டுக்கு நெருப்பு கேட்கிறார்கள், இந்த அளவில் வரி புகையிலையின் மேலும், புகையிலை பொருள்களின் மீதும் போடப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். நான் கூற விரும்புவதெல்லாம், சாதாரணமாக 100-க்கு 85 விவசாய மக்கள் வேலை செய்துகொண்டு இருக்கிற நேரத்திலேயே ஒரு நாளைக்கு 4, 5 தடவைகள் வயலிலிருந்து கரையேறி வெற்றிலை, பாக்கு, புகையிலை போடுகிறார்கள். பட்டினியாக கிடந்தாலுங் கூட, விவசாயிகள் வாயில் புகையிலையை அடக்கிக்கொண்டு, இன்றைக்கு சாப்பாடு இல்லை, இன்னும் இரண்டு தடவை புகையிலை போடுவோம் என்று எண்ணிக்கொண்டு இருப்பார்கள். ஆகவே, இந்த புகையிலை வரியானது முக்கியமாக இந்த விவசாயிகளைத்தான் பாதிக்கும்.

“இரண்டாவதாக எடுத்துக்கொண்டால், இந்த பீடி, சுருட்டு தொழில் களில் ஈடுபட்டிருக்கும் சிறு முதலாளிகள், அவர்களுடைய தொழில் பல வரிகளால் பாதிக்கப்பட்டு நாளுக்கு நாள் நிசித்துக் கொண்டிருப்பதால், அந்த தொழிலில் வேலை செய்யும் தொழிலாளிகளை வேலையிலிருந்து நீக்கி வருகிறார்கள் என்பதை சர்க்காரின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இந்த பீடி, சுருட்டு உற்பத்தி தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் முதலாளிகள், புகையிலை வாங்கும்போது வரி, அதை சுருட்டு, பீடியாக சுற்றி சீல் (Seal) ஒட்டும்போது வரி, இப்படி பலமுனை வரிகளால், தாக்கப்படும்போது, அந்த தொழிலை விட்டு விட்டு, வேறு தொழில் செய்யலாம் என்று வந்து விடுகிறார்கள். இதனால் அந்த தொழிலில் வேலை செய்யும் தொழிலாளிகள், அவதிப்பட்டு, வெளியே வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த வரியை கைவிடவேண்டும், இதில் கட்சி நோக்கம் பார்க்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக எடுத்துக்கொண்டால் சென்ற காலத்தில் முதலமைச்சராக இருந்த கனம் ஸ்ரீ ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள், இந்த வரியை போடாமல் விட்டு விட்டுச் சென்றார்கள். அதை நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் மறுபடியும் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த வரியை கொண்டு வந் தால், சிறு தொழில்கள் நிசித்துப்போகும் என்பதைத்தான் திரும்பவும் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். புகையிலை வாங்கும்போது வரி, அதைப் பொடி செய்யும்போது வரி, என்று பல வரிகள் இருக்கின்றன. இதனால் சாதாரணமாக இந்தப் பொருள்களை வாங்குகிற பொது மக்களுக்குத் தான் கஷ்டம் என்பதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு, இந்த வரியைக் கைவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள் ளுகிறேன்.”

10-28
a.m.

*SRI M. NARAYANA KURUP :—“Mr. Deputy Speaker, Sir, I confess I have not made a detailed and careful study of this measure in comparison with the Madras General Sales Act and the Madras Tobacco (Taxation of Sales and Registration) Act. I place some of my doubts before the Hon. the Minister and I hope he will

2nd April 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

clear them. My first point is how this measure will affect small people who sit round the streets, purchase 8 annas worth of beedis or tobacco and then sell it. If he manufactures beedis for Rs. 5, to that extent he becomes a producer and he himself sells it. Will he come under the definition of 'seller' or a seller whose turnover exceeds Rs. 10,000? That is my first question. Even when the Central Government wanted to levy this tax, because of the inherent difficulties of the small people in maintaining accounts and obtaining licenses, they thought that it would be very inconvenient to levy a tax on small producers.

“Sir, item (viii) of clause 2 reads :—

“raw tobacco, whether cured or uncured, shall be liable to tax under section 3, sub-section (1) only at the point of the first purchase effected in the State of Madras by a dealer but at the rate of six pies for every rupee on his turnover.”

Suppose, Sir, I produce a small amount of tobacco and I sell it. I may not be producing tobacco worth Rs. 10,000. I do not know whether I am entitled to pay this tax . . .”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“The entire difficulty arises because we want single-point taxation. If it is a question of having multi-point taxation, we need not have changed the basis of taxation at all and we may have allowed it to remain as 'Sales Tax'. But we want single-point taxation as far as tobacco is concerned. So far as raw tobacco is concerned, most of the persons will be small producers on whom it will not be possible to collect this tax for the first sale and therefore it is proposed to collect it from the next dealer who purchases it just as in the case of cardamom and certain other products, we have it on the first purchase. That is the scheme that is adopted for single-point sales tax.

“As far as manufactured tobacco is concerned, it is the sale that is being taxed. It was pointed out by Hon. Member Sri Ramasami Tevar that a beedi manufacturer might be asked to pay on the purchase of raw tobacco required for the manufacture of beedi and again might be asked to pay as a seller of that beedi and thus there would be 'double taxation'. This defect is being rectified by means of a Government amendment.”

*SRI M. NARAYANA KURUP :—“That is the point, Sir, which I wanted clarification.”

*SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR :—“கனம் உப சபாநாயகர் அவர்களே, சென்ற காலத்தில் இந்த புகையிலை சம்பந்தப்பட்ட, சிகரெட் போன்ற அதிக விலை விற்கக்கூடிய பொருள்களுக்கு எல்லாம் வரி போடும்போது, சாதாரண ஜனங்கள் உபயோகிக்கின்ற புகையிலை, பீடி, சுருட்டு, இன்னும் பொடி போன்றவைகளுக்கு வரி போட்டால், வெளி ஜனங்களிடமிருந்து வரி வசூலிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்த நிலைமை ஏற்படும் என்ற அடிப்படையில்தான், அதிக விலையுள்ள சிகரெட்டுகளுக்கு வரி கொண்டு வரப்பட்டது. ஆனால் இப்போது அதைப்பற்றி பரிசீலிக்கக்

10-32

[Sri S. Ramalingam]

[2nd April 1955]

அவருக்கு குறிப்பிட்டு காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த புதிய மசோதாவின் 'Raw tobacco whether cured or uncured shall be liable to tax under section (1), only at the point of the first purchase effected in the State of Madras, by a dealer but at the rate of six pies for every rupee on his turnover' என்ற ஒரு விதியிருக்கிறது. இந்த விதி அமுலுக்கு வருமேயானால் என்ன நிலைமை ஏற்படும் என்பதை ஸ்ரீ கோவிந்தன் அவர்களும், சர்க்காரும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பத்தாயிரம் ரூபாய்க்கு தான் வரி செலுத்த வேண்டுமென்கிறார்கள். அது உண்மை. ஆனால் வியாபாரிகள், 500 ரூபாய்க்கு கொண்டு வந்து விற்கலும் சரி, அதற்காக கையை விட்டு வரி கொடுக்கப்போவதில்லை. அதற்குப் பதிலாக, விவசாயிகள் சாகுபடி செய்த புகையிலையை, வியாபாரிகளிடம் கொண்டு வந்து விற்கும் போது, இந்த 500 ரூபாய்க்குள்ள வரியை, அரையணு வீதம் விற்பனை வரி கட்ட வேண்டுமென்று சொல்லி, அதைக் குறைத்துக் கொண்டு ரசீது போட்டு கொடுக்கப் போகிறார்கள். இது தான் நடக்கப் போகிறது. இப்படி நடக்குமேயானால், இது யாரை பாதிக்கும். வியாபாரிகள் ஒரு போதும் கையை விட்டு வரி கொடுக்கப் போவதில்லை. நேரிடையாக 'First purchase' என்ற பெயரில், விவசாயி கொடுக்கப் போகிறார்கள். இன்றைக்கும் எங்கள் ஜில்லாவில் இந்த மாதிரி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. தஞ்சையில் கடலை உற்பத்தியாகிறது. அப்படி உற்பத்தியாகும் கடலையை, தோலை உறித்துவிட்டு, வியாபாரிகளுக்கு விற்கிறார்கள். வியாபாரிகள் அதை எடை போட்டு, அவர்கள் (வியாபாரிகள்) செலுத்த வேண்டிய விற்பனை வரியை கழித்துக்கொண்டு, மீதி ரூபாயைத்தான் விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கிறார்கள். இது பகரங்கமாக நடக்கிறது. ரசீது போட்டு கொடுக்கிறார்கள். மேலும், இன்றைக்கு வியாபாரிகள் வரியை தங்கள் சொந்த பணத்திலிருந்து கொடுக்கவேண்டுமென்ற சட்டம் கிடையாது. விற்பனை வரியை, வசூலித்துக்கொடுக்கலாம் என்று General Sales Tax Act சட்டத்தில் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக என்று 6 ரூபாய் கட்டி லைசென்சு வாங்குகிறார்கள். அப்படி லைசென்சு வாங்கி விட்டு, அவர்கள் கடையில் சாமான்களை வாங்கக் கூடிய ஜனங்களிடம், ரூபாய்க்கு காலணு வீதம் வரி வசூலிக்கிறார்கள். அதே போல், விவசாயிகளிடம் புகையிலை வாங்கக் கூடிய வியாபாரிகள் 50 ரூபாய்க்கு புகையிலை வாங்கினால், 50 ரூபாய்க்கு, ரூபாய்க்கு அரையணு வீதம், ரூ. 1-9-0 தாங்கள் செலுத்த வேண்டிய வரிக்காக கழித்துக் கொண்டு, மீதி ரூபாயைத்தான் விவசாயிகளுக்கு கொடுப்பார்கள். ஆகையால், விவசாயிதான் பெருமளவிற்கு பாதிக்கப்படுவான் என்பதை சிந்தித்து பார்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். (MR. SPEAKER in the Chair). அடுத்தபடியாக, Manufactured Beedi அதாவது புகையிலையை, பீடியாகவோ, சுருட்டாகவோ, அல்லது பொடியாகவோ செய்த பிறகு, அவற்றை யார் விற்பனை செய்கிறானோ அவன் ரூபாய்க்கு அரையணு வீதம் வரி கொடுக்க வேண்டுமென்றிருக்கிறது. இதையும் பெரிய முதலாளிகள் கொடுத்தால் பரவாயில்லை. ஆனால் சிறு கடைக்காரர்கள் தான் கொடுக்க வேண்டி யேற்படுகிறது. நான் சின்ன பையனாக இருக்கும் போது, தஞ்சையில் தம்பம்பட்டி—பவானி சுருட்டு விற்கக்கூடிய கடைகள் நிறைய இருந்தன. ஆனால் இன்றைக்கு அந்த கடைகள் இருக்கக்கூடிய இடம் தெரியவில்லை, 15, 16 சுருட்டு கடைகள் இருந்த இடத்தில், இன்றைக்கு மூன்று கடைகள் தான் இருக்கின்றன தஞ்சையில். ஏன் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது? வியாபாரத்தில் லாபம் கிடைத்தால் எவனும் கடையை மூடிவிட்டு போகமாட்டான். நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிற பொருளாதார மந்தம், மற்றும் மத்திய சர்க்கார் உள்பட போடும் புதிய வரிகள், அவைகளால் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய பல நிர்ப்பந்தங்கள், கட்டுப்பாடுகள், இவைகளை தாங்க முடியாமல், சிறு முதலாளிகள், 1,000, 2,000 ரூபாய் மூலதனம் போட்டு மானமாக ஜீவனம் செய்ய வேண்டும்.

2nd April 1955] [Sri S. Ramalingam]

2nd April 1966]

கௌரவமாக தொழிலை நடத்த வேண்டும் என்று எண்ணிய சிறு
சுருட்டு தொழில் முதலாளிகள், எனக்குத் தெரிந்து, தங்கள் கடைகளை
மூடி விட்டார்கள், தஞ்சையில்.

மூடி விட்டார்கள், தஞ்சையிலே.

“தஞ்சை ஜில்லாவில் பல கடைகள் இருந்தன. ஆனால் இப்பொழுது இரண்டு மூன்று கடைகள் தான் இருக்கின்றன. ஒரு இடத்தில் சுமார் 150 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்து கொண்டே வந்தார்கள், இப்பொழுது ஐந்தாறு பேர்கள் தான் இருக்கிறார்கள். ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்து கொண்டிருந்த இடத்தில் இப்பொழுது 200 பேர்கள் தான் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மற்ற அவ்வளவு பேர்களும் வேலை வேலை செய்து திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சமீபத்தில் மத்திய சர்க்கார் புதிதாக புகையிலைக்கு டீடி போட்டிருக்கிறார்கள். ஆயிரத்திற்கு கூர் புதிதாக புகையிலைக்கு டீடி போட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி போட்ட அதிகப்படியான சுருட்டுக்கு ஆறனு டீடி போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலை தனால் அந்தத் தொழில் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிலைமையில் பல கடைகளை மூடி விட்டார்கள். இன்னும் நாம் வேறு வரி போட்டால் அந்த முதலாளிகளுக்கு பல விதத்தில் தொந்தரவுகள் ஏற்படலாம். அந்த நஷ்டத்தை வியாபாரிகள் தங்களுடைய கையிலிருந்து கொடுக்கமாட்டார்கள். தொழிலாளர்களுடைய தலையில் அந்த வரியை வைத்துத்தான் கொடுக்கப்போகிறார்கள். மற்றும் பொது ஜனங்களுடைய தலையில் வைத்துத்தான் கொடுக்கப்போகிறார்கள். பொடி போடுகிறவர் களுக்கும் தான் இந்த வரி போய் சேரும். கனம் கோவிந்தன் அவர்களைப் போல் பொடி போடுகிறவர்களைத்தான் இந்த வரி பாதிக்கும். இப்பொழுது அவர் இரண்டு சிமடா போட்டால் இனி மேல் அவர் ஒன்றரை சிமடா தான் போடுவார். அந்த அளவில் பொடி போடுகிறவர்களையும் பாதிக்கும். அந்த மாதிரியான நிலைமை ஏற்படும்.”

(Sri G. Govindan stood up.)

MR. SPEAKER :—" The hon. Member is not yielding."

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member is yielding, Sir.”
SRI S. RAMALINGAM :—“ I am not yielding, Sir.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ I am not yielding, Sir. ”

SRI G. GOVINDAN :—“ On a point of order Sir, ஒரு ஒழுங்குப் பிரச்சனை. என்னைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் பேசுகிறார். அதற்கு நான் பதில் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. நான் பொடி போடுகிறேன் என்று சொல்லுகிறார். நான் பொடி போடுவதில்லை என்றும், பொடி போடுகிறவர்களைத் தடுப்பேன் ” என்பதையும் நான் அவருக்குத் தெரியப்படுத்துகிறேன். அந்த பழக்கம் எனக்குக் கிடையாது. ”

SRI S. RAMALINGAM :—“ வந்த முறையில் பொது மக்க

SRI S. RAMALINGAM :—“ அந்த முறையில் பொது மக்களுக்குப் கொடுக்கப்படும் புகையிலை குறைக்கப்படும். பீடி சுருட்டு இவைகளின் சைஸ் குறையும். அல்லது அங்கு வேலை செய்யக் கூடிய தொழிலாளர்கள் குறைக்கப்படுவார்கள், அல்லது அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளம் குறைக்கப்படும். இந்த நிலைமை ஏற்படுமேயொழிய வியாபாரிகளும் முதலாளிகளும் தங்களுடைய கையிலிருந்து ஒரு நாளும் வரிப் பணத்தைக் கொடுக்க மாட்டார்கள்.

பாராக்களுள் சூதாட்டம், கிராமங்களில் பணத்தைக் கொடுக்க மாட்டார்கள். “சினிமா பில்லப் பற்றி பேசும்போது கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் அப்பளவட்டில் பில்லப் பற்றி பேசும்போது முதலாளிகள் தங்களுடைய கையிலிருந்து கொடுக்க மாட்டார்கள். அதற்கு பதிலாக பார்ப்பவர்களிடமிருந்து வசூலித்துத்தான் கொடுப்பார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. அதை இப்பொழுது அவருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். புகையிலையை அதிகமாக உபயோகிக்கக் கூடியவர்களுக்குத்தான் இந்த வரி போகும். சாதாரணமாக கிராமங்களில் விவசாயிகள் இரண்டு வேளை பட்டினி கிடந்தாலும் வாயில் புகையிலையை போட்டுக்கொண்டு தான் வேலை செய்வார்கள். அதைப் போட்டுக் கொள்ளும் மயக்கத்தில் பட்டினியை மறந்து தன்னுடைய வேலையைச் செய்வார்கள். இப்படித் தான் இப்பொழுது கிராமங்களில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. கீழேயும் தான் இப்பொழுது கிராமங்களில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. கீழேயும்

THE MADRAS GENERAL SALES TAX AND THE
MADRAS TOBACCO (TAXATION OF SALES
AND REGISTRATION) (AMENDMENT)
BILL, 1955

[Sri M. Kalyanasundaram] [2nd April 1955]

திருத்தம் எப்படி இருக்குமோ தெரியவில்லை. அதை ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாக இருக்குமோ என்னமோ தெரியவில்லை. திருத்தத்தை ஆலோசனை பண்ணவும் நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். இந்த மசோதாவின் அடிப்படையைப் பார்த்தால் இந்த தொழில் பெரிதும் பாதிக்கும் என்றுதான் தோன்றுகிறது. ஆகவே இந்த மசோதாவை ஒரு செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி செலக்ட் கமிட்டிக்கு அனுப்பிவைத்தால் அங்கு இதைப்பற்றி நன்கு விசாரணை செய்யலாம். வியாபாரிகளும் வருவாய்கள், அவர்களையும் கலந்து ஆலோசிக்கலாம், அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தையும் நாம் கேட்கலாம், சம்பந்தப்பட்ட தொழிலாளர்களும் வருவாய்கள், அவர்களுடைய அபிப்பிராயத்தையும் நாம் கேட்கலாம். எப்ரல் மாதம் வேண்டும் என்றாலும் இந்த சபையை மீண்டும் கூட்டி அப்பொழுது இந்த மசோதாவைப்பற்றி முடிவு செய்யலாம் என்று தோன்றுகிறது. அதுவரையிலும் ஆலோசனை பண்ணலாம் என்று தோன்றுகிறது. வேண்டும் என்றால் எப்ரல் முதல் தேதியிலிருந்தே வருலித்துக்கொள்ளும்படியான ஏற்பாடு செய்துகொள்ளலாம் என்று தோன்றுகிறது. ஆகவே இந்த மசோதாவை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த திருத்தத்தை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

10-55
a.m.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—“ Sir, I oppose this amendment for referring this Bill to a Select Committee. I respectfully submit that though many hon. Members spoke, they have not made out even a *prima facie* case for referring this Bill to a Select Committee.

“ The principle of this taxation come under two categories, viz., manufactured tobacco and raw tobacco. As far as manufactured tobacco is concerned, we are already committed to the principle of taxing that variety, i.e., cigars and cigarettes by an Act of 1953. What we now propose to do under that head is this : Certain categories of cigars and cigarettes, viz., the lowest variety were not taxed under that Act. As regards the higher varieties, we have taxed them at 20 per cent, 30 per cent and 10 per cent and so on. What we propose to tax under this Bill is the cigarettes costing three pies and less. What is the rate of taxation? It is as low as 3½ per cent. Originally the intention was to tax it at 5 per cent. But we have further reduced it to 3½ per cent. The reason is this. The cigarette which is now sold at three pies will be sold at three pies only. On account of this taxation the price of the cigarette will not be raised. The manufacturers of cigarettes have undertaken that they will make adjustment for paying this tax from the margin of their profits and it will not be passed on to the consumer. So, there is no grievance as regards the poor man's luxury. For smoking a cigarette he will pay only three pies as he has been doing till now and this tax is not going to affect him at all. Therefore, the argument on that score falls to the ground.

“ Then as regards manufactured tobacco, I mean the cigars of the lower variety, it is proposed to be taxed under the General

THE MADRAS GENERAL SALES TAX AND THE
MADRAS TOBACCO (TAXATION OF SALES
AND REGISTRATION) (AMENDMENT)
BILL, 1955

2nd April 1955] [Sri M. A. Manickavelu]

Sales Tax Act. Raw tobacco also will be taxed under the General Sales Tax Act. As I have already explained, it will be taxed only at one point. The manufactured tobacco will be taxed at the sale point when the first sale takes place in the State. Raw tobacco will be taxed at the purchase stage when the first purchase is made in the State. The rate also is to be very low, viz., six pies per rupee.

“ Some hon. Members alleged that this taxation will affect the cottage industry. It will not affect the cottage industry at all, Sir. This taxation is only on a turnover of Rs. 10,000 and over and therefore, all these small cottage industries, viz., manufacturing beedies on the pials or on the streets which have been referred to by some hon. Members, will not be affected. In fact the grievance of the bigger manufacturer is that he will be taxed, while the other small beedi manufacturers who do it on a cottage scale will not be affected, and therefore, he will be under a handicap. Therefore, it is only the bigger manufacturer that will be affected.

“ It has already been said that the idea is not to have any social reform legislation through this Bill. We need not go into that point here.

“ As regards the huge profits made by the proprietors of cigar and tobacco factories, there are different opinions. It is said that the lawyer's profession is a lucrative one. But it is only a few lawyers who make much money. There are other lawyers who are not able to make both ends meet. They are living from hand to mouth. Similarly, in the beedi and cigar industries, there are people who make money and others who do not make money. Anyway, they are much better off than some of the lawyers.

“ Reference was made to the duty levied by the Central Government. Before 1953, we did not tax manufactured tobacco, because the Central Government levied the excise duty and they gave us some share. In the year 1953 the Central Government prevented us from taxing it. Now, they say, ‘ You can go on with your own taxation.’ So, it is not peculiar to this industry alone. For instance, let us take cloth. There is an excise duty on cloth. The Local Government also levy a sales tax on cloth. Therefore, the policy is in tune with the taxation of other commodities.

“ The hon. the Deputy Leader of the Opposition said that this tax would affect the manufacturer and exporter of these cigars and cigarettes. I submit it will not affect them because all inter-State transactions will be outside the purview of this Bill. There will be no extra cost for the poor whether the person concerned is a smoker or a small manufacturer. Only the bigger proprietors are proposed to be taxed and that too at one point. Further, I

11
a.m.

[Sri M. A. Manickavelu] [2nd April 1955]

have given notice of an amendment by which there will be no double taxation, that is, taxing the raw tobacco as well as the manufactured tobacco. The hon. Member from Tiruchirappalli need not have any anxiety about it.

"I am really surprised at the attitude of the hon. the Deputy Leader of the Opposition. Yesterday in the Business Advisory Committee we came to the decision that this Bill would be taken up and finished to-day. That being so, I do not know why he now wants the Bill to be referred to a Select Committee."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"Even in the Business Advisory Committee meeting I said that the Bill might be taken up in the next session. It was the Hon. the Finance Minister who said, 'No, we want to finish it in this session itself.'"

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—"We generally go by what we conclude. We do not take into consideration what was said earlier. We come to some decision and we must adhere to it."

SRI A. RAMASAMI TEVAR:—"The Hon. the Minister for Revenue has not answered my point. He has not said whether he is going to levy sales tax on bandroll."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—"This also comes under 'manufactured tobacco'. Others also pay excise duty. Why should a distinction be made in one respect? On a cottage scale, it will be exempt from tax."

11-7
a.m.]

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"Band ரோல் என்பது ஒரு வகையான சுருட்டு என்று மத்தியியார் அவர்கள் உணர்ந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. Band ரோல், சுருட்டு அல்ல. Band ரோல் என்பது சுருட்டின்மேல் போடும் excise duty வரியின் அடையாளம். இந்த duty 40 சத விதிகம் போட்டிருக்கிறார்கள் மத்திய சர்க்கார். அதாவது நூறு ரூபாய் சுருட்டுக்கு 40 ரூபாய் வரி. இப்போது கொண்டுவந்திருக்கும் புகையிலை விற்பனை வரி மசோதா பிரகாரம், இந்த excise duty-க்கும் சேர்த்துத்தான் விற்பனை வரி போடுவதாக இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த புகையிலை விற்பனை வரி போடும்போது இந்த excise வரி தள்ளி மற்ற தொகைக்கு இந்த விற்பனை வரி போடுவாரா என்பதை, கனம் மந்திரி அவர்களை கேட்க விரும்புகிறேன்."

SRI A. RAMASAMI TEVAR:—"In the interest of the cigar manufacturer, I appeal once again to the Hon. Minister to consider sympathetically the question of exempting the bandrolls from tax."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—"When we impose a tax on raw tobacco over and above the excise duty, why should this be differentiated? If any such thing is to be considered, there is a suitable provision in the Bill and proper steps can be taken at the appropriate time."

2nd April 1955]

SRI S. RAMALINGAM:—"Sir, the existing section 4 of the General Sales Tax Act reads—

'The provisions of this Act shall not apply to the sale of electrical energy, motor spirit as defined in the Madras Sales of Motor Spirit Taxation Act, 1939, manufactured tobacco as defined in the Madras Tobacco (Taxation of Sales and Licensing) Act, 1939, and any goods on which duty is or may be levied under the Madras Abkari Act, 1886, the Madras Prohibition Act, 1937, or the Opium Act, 1878.'

"Sir, ஆப்காரி ஆக்ட், Opium Act பிரகாரம் excise duty ஒரு பொருளுக்குப் போட்டால், அப்பொருள்களுக்கு விற்பனை வரி கிடை யாது. அதே மாதிரி சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்டால், புகையிலை யின்மேல் excise duty போடப்படுகிறது. ஆகவே, இந்த புகை யிலைக்கு excise duty போட்டபிறகு, இதை இந்த sales-tax விரிந்து exempt செய்வார்களா என்று மிஸ்டர் ராமசாமி தேவர் அவர்கள் கேட்கிறார்கள்."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—"நண்பர் ராமலிங்கம் அவர்களுடைய வியாக்கியானத்தை புரிந்துகொண்டுதான் பதில் சொன்னேன். சாதாரண raw புகையிலைக்குத்தான் excise duty போடுகிறார்கள். Band ரோல் போடும்போது அப் புகையிலை வேறு பொருளாக மாறி விடுகிறது. அதனால் அந்த நிலையில், அதற்கு sales-tax போடுகிறோம்."

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That the Madras General Sales Tax and the Madras Tobacco (Taxation of Sales and Registration) (Amendment) Bill, 1955, be referred to a Select Committee.'

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'That the Madras General Sales Tax and the Madras Tobacco (Taxation of Sales and Registration) (Amendment) Bill, 1955, be taken into consideration at once.'

The motion was put and declared carried.

A poll was demanded and the House divided thus:

Ayes—63.

The Hon. Sri K. Kamaraj Nadar.
" C. Subramaniam.
" M. A. Manickavelu.
Sri K. Rajaram Naidu.
" B. Bhakthavatsalu Naidu.
" V. C. Palaniswami Gounder.
" B. K. Nallaswami.
" R. Kuppuswamy.
" S. R. Arumugam.
" S. R. Rangaswamy Naidu.
" P. S. Lakshmana Gounder.
" S. Lakshmana Gounder.
" M. S. Munuswamy Pillai.
" N. Ramakrishna Ayyar.
" M. R. Ramachandran.
" T. P. Elumalai.
" R. A. Nataraja Mudaliar.
" S. Panchatsaram.
" H. M. Jagannathan.
" A. Ramachandra Reddiar.

Sri A. Sambasivam.
" P. M. Munuswamy Gounder.
" O. A. Nanjappa.
The Hon. Sri B. Parameswaran.
" S. S. Ramasamy Padayachi.
Dr. T. S. Soundaram Ramachandran.
Sri A. Aiyar.
" M. Muthu.
" Thinakarasaami Thevar.
" N. Rajagopal.
" A. Ramsami Tevar.
" T. R. Varadan.
" M. D. Thiagaraja Pillai.
" S. Arumugam Pillai.
" O. Chengam Pillai.
" M. C. Muthukumaraswami.
" M. Marimuthu.
" V. Krishnaswamy Padayachi.

[2nd April 1955]

Ayes 63—cont.

Sri G. Vagheesam Pillai.
„ A. S. Sajananda.
„ K. Parthasarathy.
„ M. Jagannathan.
„ P. S. Krishnaswamy Ayyangar.
„ G. Govindan.
„ S. Jayarama Reddiyar.
„ M. Kandasamy Padayachi.
„ P. Chellathurai.
„ K. Shanmugam.
„ P. Ukkavalan.
„ T. Ganapathi.
„ A. Vaikuntam.

Sri V. Arumugam.
„ P. B. K. Rajachidambaram.
„ J. L. P. Roche Victoria.
„ P. Selvaraj.
„ M. Chinnathambi Thevar.
„ I. K. Subramania Pillay.
„ K. P. Kuttikrishnan Nayar.
„ N. Gopala Menon.
„ V. R. Nagarajan.
„ A. Appu.
„ K. R. Viswanathan.
„ S. Swamikkannu Padayachi.
„ M. Dharmalingam.

Noes—31.

Sri S. Swayamprakasam.
„ A. Ratnam.
„ E. L. Raghava Mudaliar.
„ M. P. Subramanyam.
„ P. Ranaswami Reddier.
„ T. Shanmugam.
„ A. Govindaswamy Nayagar.
„ S. P. Thangavelu.
„ M. Kandaswami Kandar.
„ A. Veloo.
Dr. K. B. Menon.
Sri M. Narayana Kurup.
„ K. T. Sreedharan.
„ C. Kuphira Kurup.
„ M. Palaniandi.
„ M. Narayanan Nambiar.

Sri P. Kunhirama Kidav.
„ M. Kalyanasundram.
„ K. P. Gopalan.
„ T. C. Narayanan Nambiar.
„ C. Kandasami.
„ K. T. Raju.
„ S. Vadivelu.
„ A. K. Subbian.
„ K. V. Ramaswamy.
„ T. S. Ardhanari.
„ P. Venkatesha Sholagar.
„ K. Madhavan Nambiar.
„ P. Chockalingam.
„ M. Manickasundram.
„ S. Ramalingam.

Neutral—Nil.

Ayes—63; Noes—31; Neutral—Nil.

The motion was carried.

SRI A. RAMASAMI TEVAR:—“ Sir, when the names of Members were called out during the division, the learned Secretary called the Hon. the Revenue Minister as Mr. Manickavelu Naicker. But I learn from the newspapers that he has dropped the suffix ‘Naicker’. I want to know whether it is in order still to call him as Mr. Manickavelu Naicker.”

MR. SPEAKER:—“ I wish to know whether the Hon. Minister has communicated the change in his name to my office.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“ In all other papers except the Division List, my name has been changed.”

MR. SPEAKER:—“ Has the change been gazetted?”

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“ Even in the agenda my name appears as ‘Manickavelu’ only.”

11-20 a.m. MR. SPEAKER:—“ That is different from gazetting.

“ Let us now take clause by clause consideration of the Bill. We shall take up Clause 2.”

2nd April 1955]

SRI A. GOVINDASWAMI NAYAGAR:—“ கனம் மந்திரி ஸ்ரீமாணிக்கவேல் நாயகர் என்பதிலுள்ள “நாயகர்” என்ற பதத்தை எடுத்துவிட்ட விஷயத்தை கெஜட்டில் பிரசுரம் செய்ய அனுப்பிவிட்டாரா என்பது தெரியவேண்டும்.”

MR. SPEAKER:—“ அதுதான் இன்னுமில்லை. அதனால் தான், கெஜட்டில் பிரசுரம் ஆகிவிட்டதா என்று கேட்டேன்.

“ We are now in Clause 2. Mr. Gopala Gounder can now move his amendment.

“ As the hon. Member, Sri Gopala Gounder is not in his place, his amendment is deemed to have been withdrawn.

“ We shall take up Government amendments. The Hon. Minister can move the two amendments which he has given notice of under Clause 2.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“ Sir, I move—
‘ Add at the end of Clause 2 the following :—

“ Provided that where a dealer who has paid tax in respect of his turnover relating to goods included in clause (vii) has also paid the tax on the purchase of raw tobacco used in the manufacture of such goods under clause (viii) he shall be entitled to a rebate to the extent of tax paid in respect of the raw tobacco so used.”

This is just to avoid double taxation, that is at the stage of producing raw tobacco and then again when it is manufactured and is on the point of sale. Only at one stage the tax will prevail and not on two occasions.”

MR. SPEAKER:—“ Amendment moved—

‘ Add at the end of Clause 2 the following :—

“ Provided that where a dealer who has paid tax in respect of his turnover relating to goods included in clause (vii) has also paid the tax on the purchase of raw tobacco used in the manufacture of such goods under clause (viii) he shall be entitled to a rebate to the extent of tax paid in respect of the raw tobacco so used.”

“ There is one other Government amendment under this Clause. Let the Hon. Minister move that also.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“ Sir, I move—
‘ In clause 2 (ii) in new item (vii) for the word “ seller ”, substitute the word “ dealer ”.’

MR. SPEAKER:—“ Amendment moved—

‘ In clause 2 (ii) in new item (vii) for the word “ seller ”, substitute the word “ dealer ”.’

[Mr. Speaker]

[2nd April 1955]

“ Clause 2 as well as the amendments are now before the House for discussion.”

SRI M. NARAYANA KURUP:—“ These amendments have been given notice of only now. We want one or two minutes to study them.”

MR. SPEAKER:—“ I have no objection to allow time.”

SRI A. RAMASAMI TEVAR:—“ I want to know what the Hon. Minister for Revenue means by giving this amendment, viz.

‘ Provided that where a dealer who has paid tax in respect of his turnover relating to goods included in clause (vii) has also paid the tax on the purchase of raw tobacco used in the manufacture of such goods under clause (viii) he shall be entitled to a rebate to the extent of tax paid in respect of the raw tobacco so used.’

Please let him clarify the position, Sir.”

MR. SPEAKER:—“ The hon. Member wants clarification from the Hon. Minister.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—“ As the Bill stands, the tax will be levied when the raw tobacco is sold at the purchase point and at another point when it is being converted into beedi or cigarette and it is sold for the first time. The idea of the present amendment is not to have the tax twice. If it has been collected twice, the tax collected at one point alone will be taken into account and the other would be returned. There will be only one tax and not twice.”

11-23
a.m.

* SRI B. K. NALLASWAMI:—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த புகையிலை விற்பனை வரியை இரண்டு கட்டத்தில் வசூலாக இருந்தால், ஒரு இடத்தில் வசூலானதை திருப்பிக் கொடுத்துவிடுவதாக, கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். இம்முறையில் இந்த வரியைத் திருப்பிக் கொடுத்தால் confusion தான் ஏற்படும். இதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்தால், பல கஷ்டங்கள் ஏற்படும். சிறு வியாபாரிகள் கணக்கு வைத்து தரன் புகையிலை தயார் செய்யக்கூடியவர் வாங்குகிறார் என்பதை கவனித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். இந்த வரி கட்டுவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. வாங்கின வரியை திருப்பி வாங்குவதற்கு இன்னும் கஷ்டமாக இருக்கும். இந்த clause இருக்குமேயானால், நேரடியாக வாய்க்குப்போடும் புகையிலைக்கு விற்பனை வரி குறைச்சலாகத்தான் இருக்கும். Raw tobacco வியாபாரத்திற்கும், விற்பனை வரி கொடுத்ததும் refund வாங்குவது ரொம்ப கஷ்டம். அதற்காக தனி கணக்கு வைப்பது கஷ்டம். Rebate கொடுப்பதைவிட முதலிலேயே இரண்டு கட்டத்தில் வரி கொடுக்காமல் செய்வதுதான் நல்லது. பண்படுத்தாத புகையிலைமேல், விற்பனை வரி போட சட்டம் செய்தால், நேரடியானதென்று கருதுகிறேன். இவ்வித வரியால் சிறிய வியாபாரிகளுடைய அதிருப்தியை சர்க்கார் பெறவேண்டியதாக இருக்கிறதென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

[2nd April 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் இரண்டு திருத்தத்தையும் பார்க்கும்போது, இந்த விற்பனை வரிக்கொடுமை குறைந்தபாடில்லே என்று தெரிகிறது. முதல் திருத்தம், seller என்ற வார்த்தையை, dealer என்று மாற்றியிருக்கிறார்கள். இது ஒரு மாறுதல் அல்ல. இரண்டாவது திருத்தம் உண்மையில் மாறுதல் தான். ஆனால் அந்த மாறுதல் சர்க்காருக்குத்தான் சாதகமாக இருக்கிறது. அந்த தொழிலுக்கு அந்த தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் ஆட்களுக்குச் சாதகமாக இல்லை. நான் சொல்லுவதை மந்திரி அவர்கள் கொஞ்சம் பொறுமையாக கேட்க வேண்டும். ஒரு சுருட்டுக்கட்டு, மற்ற எந்தப் பொருளாக புகையிலை மாற்றப் பட்டிருந்தாலும், அதை உபயோகிக்கக்கூடிய கட்டத்தில் மாத்திரம் விற்பனை வரி போட்டால், அது உண்மையிலேயே ஒரு முனைவரியாக கருதலாம். அல்லது ஆரம்ப இடத்திலே மாத்திரம், அந்தவரிபோட்டிருந்தால், சர்க்கார் சொல்லுகிறபடி ஒரு முனைவரி என்று அதைச் சொல்லலாம். ஆனால், சர்க்கார் இந்த புகையிலை வேறு பொருள்களாகமாறி, உபயோகப்படுத்தக்கூடிய மக்களிடம் போகும்போது ஒரு முனைவரி போடுகிறார்கள். வியாபாரிகளிடத்தில் இந்த வரியை வாங்குவதில்லை. ஆயிரம் ரூ 12-8-0 மதிப்புள்ள, சுருட்டுகளுக்கு மத்திய சர்க்கார் பலதரப்பட்டவரியை விதிக்கிறார்கள். ரூபாய் 300, பெறுமான சுருட்டுகளுக்கு ரூபாய் 120 ex-cise வரி போடுகிறார்கள். அதனால், அந்த ரூபாய் 300 பெறுமான சுருட்டுகளின் விலை ரூபாய் 420 ஆகிறது. இந்த ex-cise வரி கொடுத்து band ரோல் ஒட்டின பிறகுதான், பல இடங்களுக்கு அந்த சுருட்டுகளை அனுப்ப வேண்டும். இந்த சர்க்கார், அந்த 420 ரூபாய்க்கும் விற்பனை வரிபோட்டு, வாங்குவார்களா? மத்திய சர்க்காரின் வரியான ரூபாய் 120-ன் மேலும், ரூபாய்க்கு 1/2 அணா விதம் விற்பனை வரிபோட்டு வாங்குவார்கள். இப்படி வரி வாங்குவது எப்படி ஒரு முனை வரியாகும்? பணம் சர்க்காருக்கு அதிகம் வேண்டுமென்று தான், இந்த வரியைப்போடுகிறார்கள்.”

“ பீடிபுகையிலை பவுண்டு ஒன்றுக்கு மத்திய சர்க்கார் 0-10-6 வரிபோடுகிறது. அடுத்த மாதத்தில் அது 6-14-0 ஆக உயரலாம். இதை பீடியாகமாற்றி, அதை விற்பனை செய்யும்போது இந்த சர்க்கார் விற்பனை வரி போடுகிறது. ஆகவே ஒவ்வொரு பவுண்டு புகையிலையின் மேல், மத்திய சர்க்கார் போடும் 0-14-0 வரியின் மேலும் இந்த சர்க்கார் விற்பனை வரி போடுகிறது.”

“ சுருட்டுக்கு ரேபர் புகையிலையை வெளி நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்கிறார்கள். இதற்கு பவுண்டு ஒன்று 9-8-0 ரூபாய் இறக்குமதி வரி செலுத்துகிறார்கள். இங்கு இறக்குமதி ஆனவுடன், மத்திய சர்க்கார் செலுத்த வேண்டிய வரியையும் செலுத்தி, அதற்கு விலையை ருக்கு செலுத்த வேண்டிய வரியையும் செலுத்தி, அதற்கு விலையை நிர்ணயிக்கிறார்கள். இதற்கு விற்பனை வரி இந்த சர்க்கார் போடும் போது, மத்திய சர்க்காருக்கு இதன் மீது செலுத்தப்பட்ட ஒவ்வொரு பைசா வரியின் மீதும் வரி போடுகிறார்கள். இது ரொம்ப அக்கிரமம் ஆகும். ஆகவே இப்போது சர்க்கார் கொண்டு வந்த திருத்தத்தால், எந்த விதமான அநுசூலமான மாறுதலும் ஏற்படவில்லை. சர்க்காரை எதிர்க்க வேண்டும் என்ற ஒரே நோக்கத்துடன், இந்த திருத்தத்தை நாங்கள் எதிர்க்க வில்லை. இத்தொழிலில் ஈடுபடும் வியாபாரிகளுக்கு, முதலாளிகளுக்கு இத்திருத்தத்தைப் பற்றி அவ்வளவாக கவலை இராது. அந்த வியாபாரிகள் விற்கும்போது, விற்பனை வரியை வைத்து விற்பனை வரியை வாங்கிக்கொடுத்து விடுவார்கள். இவ்வித திருத்தத்தால் பாதிக்கப்படுபவர்கள், தொழிலாளர் கள்தான். இந்த சுருட்டு, பீடித்தொழிலை நடத்தும் முதலாளிகள், தொழிலாளர்களுடைய கூலியை குறைப்பார்கள். கனம் தொழில் மந்திரி அவர்கள், ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறார்கள். பீடி தொழிலாளர்களுக்கு அளவளாவி சம்பளம், கூலி நிர்ணயிக்கவில்லை என்று சுருட்டு குறைந்தபட்சம் சம்பளம், கூலி நிர்ணயிக்கவில்லை என்று சுருட்டு குறைந்தபட்சம் சம்பளம் கொடுக்கப்படுவதில்லை. மக்கள் தொழிலாளருக்கு குறைந்தபட்ச சம்பளம் கொடுக்கப்படுவதில்லை. மக்கள் தொழிலாளர் சிபார்சுப்படி, ஆயிரம் சுருட்டுக்கு ரூபாய் 1-4-0 கொடுக்க

[Sri M. Kalyanasundaram] [2nd April 1955]

வேண்டும். ஆனால் ஆயிரம் சுருட்டுக்கு புகையிலை கொடுப்பதில்லை, தினம் 1-4-0 ரூபாய் சம்பாதிக்க முடிவதில்லை. அதே மாதிரி கஷ்டங்கள் பீடித் தொழிலிலும் இருக்கின்றன. இந்த குறைந்தபட்சம் சம்பளம் நிர்ணயிக்காமல் இருக்கும்போது, இந்த மாதிரி வரி, அத்தொழிலால் உற்பத்தியாகும் பொருள்களுக்கு போட்டால், கண்டிப்பாக, அத்தொழிலை நடத்தும் முதலாளிகள், எந்த விதமான சலுகையும் தொழிலாளர்களுக்கு காட்ட மாட்டார்கள் என்பது திண்ணம். அதனால்தான், இந்த வரியை இவ்வளவு கடுமையாக எதிர்க்கிறோம். சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த வரியால் வியாபாரிகள் கவலைப்படுகிறார்கள். ஆகவே அந்த வியாபாரிகளை ஆதரிக்கும் நோக்கத்துடன் இதை எதிர்க்கவில்லை. வியாபாரிகள் கோரிக்கை நியாயமாக இருந்தால், அதை ஆதரிப்பதில் தவறு இல்லை. சர்க்கார் நல்லெண்ணெய்தான் ஜனங்களுக்கு அனுசூலம் செய்ய கொண்டு வரும் வரியை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கத் தயாராய் இருக்கிறேன். ஆனால், இந்தவரி, தொழிலாளர் சமூகத்தை கஷ்டப்படுத்தக் கூடிய வரியாக இருப்பதாலும், இந்த திருத்தத்தால் எந்த விதமான அபிவிருத்தியும் காண முடியாமல் இருப்பதாலும், இதை எதிர்க்க வேண்டியதாக இருக்கிறதென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்."

11-30
a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Mr. Speaker, the hon. Deputy Leader of the Opposition was very vehement. Unfortunately, he does not know the exact position. He does not know how 'turnover' is calculated for levying sales tax in respect of these articles. Under the rules framed, this has been made clear. Rule 5 states, 'The tax or taxes under section 3 or 5 or the notification or notifications under section 6 (1) shall be levied on the net turnover of a dealer. In determining the net turnover the amounts specified in clauses (a) to (k) shall be subject to the conditions specified therein, be deducted from the gross turnover of a dealer Under this Rule, clause (i) states, 'the excise duty, if any, paid by the dealer to the Central Government in respect of the goods sold by him.'

"Therefore, I do not think there is much force in what the hon. Member has been very vehemently urging. It is not as if the points mentioned by him were not taken into account. Those already been incorporated. So, there is no question of levying a tax on a tax or any such thing. I think that now at least he will withdraw his opposition."

11-31
a.m.

SRI S. RAMALINGAM :—" முதலில் ஸ்ரீ ராமசாமி தேவர் அவர்களும் நானும் இதைத் தான் சொன்னோம். அப்போது கனம் மாணிக்கவேலு நாயகர் அவர்கள் பீடிக்குத்தான் தரவேண்டுமென்று சொன்னார். இருந்தாலும்கூட கனம் மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய திருத்தத்தைப் பார்த்தால் ஒருமுனையில் தான் வரி விதிக்கப்போகிறோம், என்று சொன்னாலும்கூட அதனால் பல சிறிய முதலாளிகளுக்கே கஷ்டம் அதிகம் ஏற்படும். அவர் பேசும்போது நான்கு பெரிய முதலாளிகளைத்தான் ஆதரிக்கிறோம், சிறிய முதலாளிகளை விலை, சிறிய தொழில்கள் வளர்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவில்லை, ஆதரிக்க சொன்னார். யார் பெரிய முதலாளிகளை ஆதரிக்கிறார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும்."

"Provided that where a dealer who has paid tax in respect of his turnover relating to goods included in clause (vii) has also paid

2nd April 1955] [Sri S. Ramalingam]

the tax on the purchase of raw tobacco, used in the manufacture of such goods under Clause (viii) he shall be entitled to a rebate"

"யார் கச்சாப் புகையிலையை நேரிடையாக வாங்குகிறார்களோ அவர்களுக்கு ஒரே முனையில் புகையிலை வாங்கும் சமயத்திலே வரி விதிக்கப்பட்டு விடுகிறது. அதோடு ரிபேட்டும் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்தத் திருத்தத்தினால் லாபம் அடைகிறவர்கள் தாஜ்மகால் பீடிக்காரர்கள், கரீம் பீடிகாரர்கள் போன்றவர்கள். இவர்கள் தான் வெளியிலிருந்து நேரிடையாக புகையிலை இறக்குமதி செய்கிறார்கள். ஆனால் இதர சிறு சிறு புகையிலை வியாபாரிகள் இம்மாதிரி செய்வதில்லை. அதனால் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். எந்தச் சிறிய புகையிலை வியாபாரிகளும் பத்தாயிரத்திற்குக் குறைந்து பீடி சுற்றுவது கிடையாது. அவர்கள் எல்லோரும் வரி கட்டித்தான் ஆகவேண்டும். இந்த வரியிலிருந்து தப்ப முடியாது."

"மேலும் விவசாயிகளிடமிருந்து அவர்கள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய புகையிலையை நேரிடையாக வாங்கக் கூடியவர்கள் பெரிய முதலாளிகளாகத்தான் இருப்பார்கள். அவர்களுக்கு இதனால் ரிபேட் கிடைக்கும். சிறிய முதலாளிகள் விவசாயிகளிடம் போய் வாங்கக்கூடிய தன்மையின் இல்லை. ஏனென்றால் புகையிலை ஒரே காலத்தில் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருள். அந்தக் காலத்தில் அவர்களிடம் சென்று ஒன்பது, பத்து மாதங்களுக்குவேண்டிய புகையிலையை ஸ்டாக் செய்து கொண்டு விடுகிறார்கள் பெரும் மூலதனக்காரர்கள். இவர்களுக்குத்தான் ரிபேட் கிடைக்கும். ஆகவே சிறிய முதலாளிகளுக்கு எவ்வித உபயோகமும் இல்லாத கும். இரண்டு முனையில் இருக்கக்கூடியதை ஒரு முனையில் போட வகையில் இரண்டு முனையில் இருக்கக்கூடிய வாதம் சரியல்ல. யாருக்குச் சலுகை இருக்கிறோம் என்று சொல்லக்கூடிய வாதம் சரியல்ல. யாருக்குச் சலுகை கொடுக்கக் கூடாதென்று அவர்கள் சற்று முன் சொன்னார்களோ அவர்களுக்குத் தான் சலுகை காட்டப்படுகிறது. பெரிய முதலாளிகளுக்குச் சலுகை காட்டப்படுகிறது. ஆகவே இந்த சட்டத்தை கொண்டு வரக்கூடா தென்றேதான் நான் சொல்லுகிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, there is some confusion. The hon. Member Sri Ramalingam wanted to make out a case that we are favouring large manufacturers and at the same time we are trying to tax the small manufacturers. That is not the case. The hon. Member has not correctly understood the position and as usual has made a very vehement speech attacking the Government. This is the position, Sir. Take the case of persons who import tobacco for manufacturing bidis for their own use. It is an inter-State transaction and it is not liable to be taxed. But when they sell the bidi, they have to pay tax at the point of first sale effected in this State. In that respect, it is a one-point tax. Now, take the case of small bidi manufacturers who have to purchase the tobacco from somebody else. Then, the point arises whether and where the sales tax will be levied and whether there will be any rebate and wherefrom they will get it. The point is this. As far as raw tobacco is concerned, it is a purchase tax and it is not a sellers tax. Therefore, when a person purchases tobacco from the wholesale producer, it is not at if he has to pay tax. It is only the purchaser who has got to pay the tax. A manufacturer will be liable to pay this tax only if he has a turnover over and above Rs. 10,000. If his turnover is not over and above Rs. 10,000 he will not be liable to pay the tax. 'If he pays

[Sri C. Subramaniam]

[2nd April 1955]

this tax in this case, he will get a rebate.' Therefore, there is no question of the Government's favouring one class of persons and increasing the burden on some other class. If only the hon. Member had understood the provisions correctly, he would not have vehemently attacked the Government in the manner he did. As for the sellers' tax, I have already explained that it will be at the point of sale. The hon. Member need not have laid charges against the Government. Unfortunately, his argument has arisen completely on account of misunderstanding the provisions of the Act."

11-37 **SRI B. K. NALLASWAMI** :—"இன்னொரு சங்கடம் இருப்பதை நான் கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு விளக்குவதற்காக சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது சாதாரணமாக பண்படுத்தப்படாத கச்சாப் புகையிலை விவசாயிகளிடத்திலிருந்து வாங்கப்படுகிறது. விவசாயிகளிடத்திலிருந்து மொத்தமாக வாங்கக்கூடிய வியாபாரிகளுக்கு ரிபேட் கிடைக்கிறது. ஆனால் இவர்கள் சிறிய வியாபாரிகளிடம் விற்பனையை அவர்கள் பண்ணுகிற சிகரேட், புகையிலை, சுருட்டுக்கு வரி விதிக்கப்படுகிறதே தவிர அவர்களுக்கு எவ்வித லாபமும் கிடையாது. இதனால் பல முனை வரியை ஒழித்து, ஒரு முனை வரியைக் கொண்டு வந்துவிட்டோம் என்று சொல்வதில் பயனில்லை. ஆகையால் இம்மாதிரியாக ஒரு சட்டம் கொண்டு வருவதற்கு நேரிடையாகவே ஒரு சட்டம் கொண்டு வரவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—"நான் தவறாகப் புரிந்து கொண்டிருப்பதாக கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். எங்களுக்கு விவரம் பூராவும் தெரியுமாதலால் தான் நாங்கள் அவர்கள் சொல்வதை ஒப்புக்கொள்ளமுடியாமல் இருக்கிறது."

"பெரிய முதலாளிகள் வெளி ராஜ்யத்திலிருந்து பீடி புகையிலையை வாங்கிக்கொண்டு நேரிடையாகக் கிடங்குக்குக் கொண்டு போக முடியாது. எக்ஸைஸ் ட்யூட்டி கட்டிய பிறகு ஒரொரு பகுதியாக எடுத்துக்கொண்டு போவார்கள். அவர்கள் கட்டுகிற 10½ அண வரியையும் சேர்த்து அவர்கள் இதர சிறு வியாபாரிகளுக்கு விற்கிறார்கள். பெரிய வியாபாரிகளுக்கு வரி விதிக்கும்போது மத்திய சர்க்காருக்கு கட்டக்கூடிய எக்ஸைஸ் வரி கழித்துக்கொண்டு வரி போடலாம். ரிபேட்டும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் இந்தச் சிறு வியாபாரிகளுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. பெரும் முதலாளிகளுக்கே ஏகபோகமாக எவ்வித லாபமும் யடிக்க இச்சட்டம் வசதி செய்கிறது என்பது என் அபிப்பிராயம். கொள்ளை தான் கனம் மந்திரி சொல்வதைப் புரிந்து கொண்டும் இதை எதிர்க்கிறோம்."

* **SRI P. RANGASWAMY REDDIAR** :—"கனம் உறுப்பினர் அவர்களே, இந்தப் பேரவையிலே ஒரு வியாபாரி பீடி, சபாநாயகியிலேத் தான் போன்றவற்றுக்கு விதிக்கப்படும் வரியையும், சிகரேட், விட்டால் கச்சாப் புகையிலைக்காகக் கட்டிய வரி ரிபேட்டாகக் கட்டி கொடுக்கப்படும் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. குறிப்பாகத் திருப்பிக் ஒரு பழமொழி உண்டு. அதாவது 'கஜானாவுக்குப் போன நம் நாட்டில் வாய்க்குள் போன கரும்பு தான்'; என்று சொல்வார்கள்."

"சர்க்கார் பணத்தைத் திருப்பித் தர உத்தரவு போட்டு விடுவார்கள். ஆனால் பணம் பூராவும் தான் திரும்பி வராது. அதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கும். கச்சாப் பொருள்களுக்குக் கட்டிய வரிக்கு கணக்கு, பின்னர் இதர பீடி, சிகரேட் போன்றவற்றுக்குக் கட்டிய கணக்கு ஆகியவற்றையெல்லாம் குழைப்பித்துத் காட்டி பின்னர் ரிபேட் வாங்கவேண்டுமென்று சொல்வது"

[2nd April 1955] [Sri P. Rangaswami Reddiar]

அவ்வளவு நல்லது அல்ல. அதைப்பற்றி அந்தப் பக்கத்தில் இருக்கக் கூடிய அங்கத்தினர்களும் சொன்னார்கள். பணத்தை முதலில் இரண்டு வகையிலும் வசூல் செய்துவிட்டு பின்னர் ரிபேட் கொடுப்பது நல்லது அல்ல. ஏனென்றால் நடைமுறையில் அது கஷ்டமாக இருக்கும். இதை கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்."

* **SRI M. NARAYANA KURUP** :—"Mr. Speaker, Sir, I want a clarification from the Hon. Minister. Supposing a certain dealer produces certain quantity of tobacco himself and also purchases a certain quantity of tobacco from a third party for which he pays a purchase tax. Now how will that affect a third party who manufactures articles out of that tobacco? What will be the price he will be liable to pay to the dealer for the tobacco he has produced and the tobacco he has purchased? In one case he has paid the purchase tax and in the other he has not paid any tax. There will be difficulty in such cases."

* **THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU** :—"Mr. Speaker, Sir, as regards the excise duty, an exemption has now been made as was already explained by the Hon. Minister for Finance. Just as in income tax, amounts paid as insurance premium, are exempted from the amount calculated for assessment, similarly a provision has been made here also that any amount paid as excise duty will not be taken into account when totalling the turnover."

"As regards the ingenious argument of the hon. Deputy Leader of the Opposition which is not becoming of a non-lawyer, that though it was said by the Government that it was a single-point tax, in reality it was not, I have to submit only this. He must make a distinction between a multi-point tax and a single-point tax. When a tax is levied, say, twice, three times, four times or even five times on the same articles when a number of dealings take place, then it can be called a multi-point tax. Supposing the rate of tax is 3 pies in the rupee and if tax is collected at five stages through which the articles pass, then the tax on the articles is 0-1-3 in the rupee. That is multi-point tax as I understand it, and as it is generally understood by others also, but not as the hon. the Deputy Leader of the Opposition understands it. Instead of having this rate of 0-1-3 per rupee we say it will be 0-0-6 in the rupee and the tax will be levied at only one point. That is the difference between the single-point tax and multi-point tax and not as understood and explained by the hon. the Deputy Leader of the Opposition. He says that this single-point tax is not really a single-point tax but it is multi-point tax. I do not know how he has understood this as multi-point tax. Evidently he takes into account the excise duty, the manufacturing cost, the import duty and all other things and calls it a multi-point tax. That is not the idea of the multi-point taxation. When the articles go through a number of hands and if at each stage, the tax is imposed, then it is called a multi-point tax. As I have already pointed out we have restricted the

[Sri M. A. Manickavelu] [2nd April 1955]

taxation to 0-0-6 in the rupee. We are not going to levy it at two or three stages, and collect 0-1-0 or 0-1-6 in the rupee. That is the meaning of single-point tax.

"As regards the difficulties pointed out in enforcing this provision of the Act, the idea is that the person who has paid tax on the purchase of the tobacco should not also be made to pay another a tax when that is converted into a manufactured article. In such cases the provision is made to grant him relief by way of rebate. This is done in many other cases, such as cloth, groundnut and others. This is the only practical way of giving that relief. But, Sir, it was pointed out: 'Suppose a man produces tobacco himself being a planter and he also purchases tobacco. How are you going to distinguish between these two'. The tax will be levied on a turnover of Rs. 10,000 and over. It won't affect small proprietors whose turnover is less than Rs. 10,000. It is naturally understood that the tax will be levied only in cases where the tobacco has been purchased. He may not have a separate godown to store the raw tobacco. Even if there is a possibility of making a rule, how to distinguish between the tobacco produced and purchased? I think the provision as it is will work all right. Such a provision works alright, I think, in the case of cloth, groundnut and others. Therefore I think there will be no difficulty in working out this provision also."

11-50
a.m.

* SRI B. K. NALLASWAMI:—"Sir, I referred to a very genuine case and that is why I am bothered about it. Raw tobacco passes through so many hands before going to the manufacturer and when the rebate is given, who gets it whether the manufacturer gets it or the person who actually paid the tax gets it. If the person who actually paid the tax has to get it, he has to trace the whole process of sale and to whom it is sold and then get the rebate."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—"The rebate will naturally go to the person who paid the tax twice. The bulk purchaser who paid the purchase tax and who has converted the raw tobacco into a manufactured one will, naturally get it, and not the people who sell it. He should be alert enough to get it."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"நான் கூறிய விஷயங்கள் பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லாமலே இருந்து விட்டார்கள். பீடித் தொழில் சம்பந்தமாக ஒரு உதாரணத்தையும் சொல்லிக் கேட்டேன். அதைப்பற்றி பதில் சொல்லவில்லை. பீடித் தொழிலிலும் சரி, சிகரேட் தொழிலிலும் சரி இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையை அவரே வேண்டுமானாலும் பார்க்கட்டும். எப்படியாவது அவற்றை முன்னுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

MR. SPEAKER:—"The question is—

'In Clause 2 (ii), in new item (vii), for the word "seller" substitute the word "dealer".'

2nd April 1955]

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER:—"The question is—

'Add at the end of the clause the following:—

"Provided that where a dealer who has paid tax in respect of his turnover relating to goods included in clause (vii) has also paid the tax on the purchase of raw tobacco used in the manufacture of such goods under clause (viii) he shall be entitled to a rebate to the extent of tax paid in respect of the raw tobacco so used."

The motion was put and carried.

Clause 2 as amended was put and carried.

Clause 3.

SRI A. RAMASAMI TEVAR:—"In view of the assurance given by the Government that exemption would be given in respect of 'band rolls', I do not propose to move my amendment."

Clause 3 was put and carried.

The Preamble and Clause 1 were put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:—"Sir, I move—
That the Madras General Sales Tax and Madras Tobacco (Taxation of Sales and Registration) (Amendment) Bill, 1955, as amended, be passed into law."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நிதி மந்திரி அவர்கள் வெற்றியடைந்துவிட்டதாக சந்தோஷத்துடன் இருக்கிறார். இந்த வரியின்மூலம் கிடைக்கும் தொகையையும் நிதி மந்திரி அவர்கள்தான் செலவு செய்யப்போகிறார்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"நாங்கள் செலவு பண்ணுவது இல்லை."

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"இந்த வரியைப் போட்டு சர்க்கார் நல்ல காரியத்திற்கு செலவு செய்தாலும் அதனால் நல்ல பலன் ஏற்படாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இரண்டு லட்சம் தொழிலாளிகளின் வயிற்றில் அடிக்கக்கூடிய வரி. சுருட்டு, பீடி, பொடி ஆகிய தொழில்களில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடியவர்களுக்கு இது பாதகமாக இருக்கிறது. பெரிய முதலாளிகளுக்கு வசதி செய்து கொடுத்து சிறிய முதலாளிகளை தீர்த்துக்கட்டக்கூடிய வேலை இது. இந்த வரியைக் கட்டாயம் எதிர்க்க வேண்டிய நிலைமையில்தான் நாங்கள் இருக்கிறோம். ஒவ்வொரு பிரிவும் நிறைவேற்றப்பட்டு சட்டமாக்கக்கூடிய தருணத்தில் இருக்கிறது. மந்திரி சபைக்கு கூட்டுப்பொறுப்பு இருக்கிறதென்பது தெரிந்த விஷயம். இந்தத் தொழிலுக்கு வரி போடக்கூடிய மந்திரி சபை அதே சமயத்தில் அந்தத் தொழிலுக்கு என்ன பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்பதிலும் கவனம் செலுத்தியிருக்கவேண்டும். அந்தப் பிரச்சனைகள் வரும்போது அந்தந்த சூழ்நிலைக்கு இலாகா சம்பந்தப்பட்ட விஷயம் என்று சொல்லி தட்டிக் கழித்துவிடக்கூடாது. தொழிலாளிகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய குறைந்த

THE MADRAS GENERAL SALES TAX AND THE
MADRAS TOBACCO (TAXATION OF SALES
AND REGISTRATION) (AMENDMENT)
BILL, 1955

[2nd April 1955]

SRI S. RAMALINGAM :—" Mr. Speaker, Sir, I wish to make one submission through you. On behalf of the Opposition, I request His Excellency the Governor not to give assent to this Bill but put it in cold storage."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, the consent of the Governor comes only after the Bill is passed. The Bill has to go to the Council. I therefore wish to point out that the request is premature."

SRI S. RAMALINGAM :—" Sir, this is the only opportunity where I can make such a request."

MR. SPEAKER :—" The question is—

'That the Madras General Sales Tax and the Madras Tobacco (Taxation of Sales and Registration) (Amendment) Bill, 1955, as amended, be passed.' "

The motion was put and carried and the Bill was passed.

VII.—INFORMATION RE POLICE FIRING AT CUMBUM.

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, காலையில் எனக்கு ஒரு தந்தி வந்தது. கம்பத்தில் போலீசார் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் நடந்து, கலவரம் ஏற்பட்டதாக ஒரு தந்தி வந்திருக்கிறது. அது சம். ந்தமாக நிதி மந்திரி அவர்களிடம் தகவல் கேட்டிருந்தேன். அவருக்கு ஏதாவது விவரம் தெரிந்திருந்தால், அறிவிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Mr. Speaker, Sir, the Hon. the Deputy Leader of the Opposition had received some telegram stating that there has been a Police firing resulting in heavy casualties in the Cumbum area. I had no information and I asked the Inspector-General of Police about it. He also had no information, but after that he sent a radio message and got the information. The situation is not so alarming as has been put in the telegram. Of course, there was an incident and I shall read out the message we have received :

'Cumbum' Jullakutu 1st April. Mob obstructed T.V.S. Bus at bus stop when a jallikut bull knocked against it. Mob tried to assault driver. Bus slowly brought to station. Driver removed from bus and given protection in police station. Mob demanded driver to be handed over and surrounded police station and pelted stones on the bus and the police station buildings causing damage. Four policemen sustained injuries, not serious, by stone pelting. Mob riotous and refused to disperse despite warning. Lathi-charge was given but proved ineffective. Lives in imminent danger. Five policemen opened fire at 4-15 p.m. and two among the rioters injured, one on the waist and another on shoulder. Injuries not dangerous. Situation under control. I am investigating. Detailed report follows.'

This is the only message I have received so far."

SRI A. RAMASAMI TEVAR :—" Mr. Speaker, Sir, I wish to make a request to the Government to hold the meetings of the Assembly at Ootacamund during summer."

2nd April 1955]

MR. SPEAKER :—" If the hon. Member had intimated me about this in my Chamber, I would have communicated it to the Hon. Minister and he would have come prepared with the answer."

VIII.—GOVERNMENT RESOLUTION RE ADOPTION OF THE ESTATE DUTY ACT, 1953 (CENTRAL ACT XXXIV OF 1953), IN THE STATE UNDER ARTICLE 252 OF THE CONSTITUTION OF INDIA.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—" Sir, I beg to move—

'Whereas Parliament has passed the Estate Duty Act, 1953 (Central Act XXXIV of 1953), and whereas it is desirable that estate duty in respect of agricultural land also should be regulated in the State of Madras by that Act;

Now, therefore, in pursuance of Article 252 of the Constitution of India, this Assembly resolves that the Act aforesaid be adopted in the State of Madras and shall apply to matters which fall within entry 48 in List II (State List) of the Seventh Schedule to the Constitution of India.'

Sir, estate duty is a levy on the principal value of all property, settled or not settled, which passes on the death of a person to his heirs or successors-in-law. Under Article 269 of the Constitution of India, estate duty in respect of property other than agricultural land has to be levied and collected by the Government of India and assigned to the States. Under item 48 of List II in the Seventh Schedule to the Constitution, the State Legislature has got the power to legislate in regard to estate duty in respect of agricultural land. Under Article 252 of the Constitution, if it appears to the Legislatures of two or more States to be desirable that any of the matters with respect to which Parliament has no power to make laws for the States except as provided in Articles 249 and 250 should be regulated in such States by Parliament by law, and if resolutions to that effect are passed by all the Houses of the Legislatures of those States, it shall be lawful for Parliament to pass an Act for regulating that matter accordingly, and any Act so passed shall apply to such States and to any other State by which it is adopted afterwards by resolution passed in that behalf by the House, or, where there are two Houses, by each of the Houses of the Legislature of that State. The Parliament has passed the Estate Duty Act, 1953 (Central Act XXXIV of 1953), providing for the levy of estate duty on property including agricultural land, and it has come into force with effect from 15th October 1953. The Legislatures of certain other States had already passed resolutions that the levy of estate duty in respect of agricultural land in those States be regulated by a Central Estate Duty Act. Under section 5 (2) of the Act, the Central Government may, by notification in the official Gazette, add the names of any other States to this schedule in respect whereof resolutions have been passed by the Legislatures of those States under Article 252 of the Constitution adopting the Estate Duty Act, 1953, in respect of estate duty on agricultural land in those States. Sir, unless this resolution is passed by both the

GOVERNMENT RESOLUTION re ADOPTION OF THE ESTATE DUTY ACT, 1958 (CENTRAL ACT XXXIV OF 1958), IN THE STATE UNDER ARTICLE 252 OF THE CONSTITUTION OF INDIA **1193**

Wed April 1956] [Sri V. R. Nagaraajan]

country is uniform, whether they are pursuing different occupations in life or whether rich or poor. Having regard to the general spirit of the Constitutions Act itself, now that we are called upon to support this resolution for levying duty on agriculturists also, we will be taking away that discrimination which has been in force till now. Up to this date from 1953 after the passing of the original Act by the Parliament, estate duty was being collected only on non-agricultural and industrial properties. Now that distinction goes and we will be able to collect enough of tax on this account. By this, no doubt, we do not anticipate that many people must die or are going to die. That is not our intention. But when persons die on account of natural causes, we levy this duty, and that is a good sign of our country's progress."

of our country's progress.

SRI M. P. SUBRAMANYAM :—“கனம் தலைவர் அவர்களே, 12-33 P.M.

கனம் ரெவின்யூ, மத்திய அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கும் தீர்மானத்தை நாங்கள் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறோம். அரசாங்கத்தார் கொண்டுவரும் எண்ணாவற்றையும் எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்கள் எதிர்த்துக்கொண்டுதான் இருப்பார்கள் என்று கிறிஸ்து சந்தர்ப்பங்களில் சர்க்கார் தாப்பில் உள்ளவர்கள் பிரசாரம் செய்வது பொய் என்று நிரூபிப்பதற்கு எத்தனையோ எடுத்துக்காட்டுகளில் இதுவும் ஒன்று. பொதுமக்களுக்கு நன்மை பயக்கக் கூடிய எந்த விஷயத்தையும் எதிர்க்கட்சியினர் ஆதரிப்பார்கள் என்பதற்கு இது ஒரு தக்க சான்று.

[illegible]

“என்புட வரிகின் மூலம் செலுக்கும் வருமானம் றுடிவதும் நம்முடைய சாஸ்திரத்திற் செலுக்கும் என்பதைக் கண்டு பரிசீலி அடைகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை றுடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

12-35
p.m.

1192 GOVERNMENT RESOLUTION re ADOPTION OF THE ESTATE
DUTY ACT, 1953 (CENTRAL ACT XXXIV OF 1953),
IN THE STATE UNDER ARTICLE 252 OF THE
CONSTITUTION OF INDIA

[Sri P. Rangaswami Reddiar] [2nd April 1955]

course with the collection of the duty, our State Government should not lag behind other States in pressing for our due share of the amount which the Centre collects from our State. Some months back I read in the papers, that the estate duty collected in Bombay was the highest in the whole of India. Perhaps it might be due to circumstances prevailing there. But here there is some fear among agriculturists and mirasdars. Already land is taxed here much and agriculturists and mirasdars are burdened and overburdened with taxes and this measure may be misconstrued as biting the poor agriculturists. It should be noted particularly that this will apply only to big mirasdars who hold large extents of lands and who are paying large sums by way of kist; only where the total value of lands exceeds Rs. 50,000 including other assets, it would be liable to be taxed and poor persons will never be affected but only big landlords would be affected. Therefore, this is a just measure and nobody can take its aim as taxation. Thank you, Sir."

* SRI P. SELVARAJ :—" Mr. Speaker, Sir, it is the Divine Will that man should care to share his possession with the needy and the poor. But at the present time because of social complexities and man's ingenuity, we have been trying to amass wealth for our own kith and kin, for our selfish ends. But, Sir, the time has come when humanity must know and man must know that he must try to give his neighbour one when he has two and it is quite in conformity with our present structure of society. The Congress resolution is that we should have a Socialistic Pattern of Society where individuals cannot have much when compared to society. So, Sir, though after a very long time, the Central Government have passed this Estate Duty Act by which a major portion of the moneys would be taken away by way of duty. But the Central Government could assess only duty on immovable and other properties, but as for the agricultural property, it is left to us to pass a Resolution making the tax complete. On account of this in many cases the Government are not levying death duty; I know in certain cases people have died leaving large estates and they have not been assessed, because the respective Assembly has not passed a resolution. So, Sir, in supporting this resolution, I think the earlier we pass this resolution, the better it would be. Thank you, Sir."

12-30 p.m. * SRI V. R. NAGARAJAN :—" I support this resolution, Sir. The first reason for my supporting it is that the charge often made against the Government that they are generally afraid of going near the capitalists will be taken away. Our country is predominantly agricultural and estate duty in respect of agricultural property whenever death of a landed aristocrat takes place will fetch us enough of money, so that our State which is already deficient in its annual revenue just like many other States in this country will be able to make good in the matter of the annual budgeting. There is also another reason why this resolution should be supported. Under our Constitution having regard to its general spirit discrimination is not allowed. The treatment given to the citizens of this

GOVERNMENT RESOLUTION re ADOPTION OF THE ESTATE
DUTY ACT, 1953 (CENTRAL ACT XXXIV OF 1953),
IN THE STATE UNDER ARTICLE 252 OF THE
CONSTITUTION OF INDIA

[2nd April 1955] [Sri V. R. Nagarajan]

country is uniform, whether they are pursuing different occupations in life or whether rich or poor. Having regard to the general spirit of the Constitutions Act itself, now that we are called upon to support this resolution for levying duty on agriculturists also, we will be taking away that discrimination which has been in force till now. Up to this date from 1953 after the passing of the original Act by the Parliament, estate duty was being collected only on non-agricultural and industrial properties. Now that distinction goes and we will be able to collect enough of tax on this account. By this, no doubt, we do not anticipate that many people must die or are going to die. That is not our intention. But when persons die on account of natural causes, we levy this duty, and that is a good sign of our country's progress."

SRI M. P. SUBRAMANYAM :—" கனம் தலைவர் அவர்களே, 12-33 p.m. கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் தீர்மானத்தை நாங்கள் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறோம். அரசாங்கத்தார் கொண்டுவரும் எல்லாவற்றையும் எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்கள் எதிர்த்துக்கொண்டுதான் இருப்பார்கள் என்று சிற்சில சந்தர்ப்பங்களில் சர்க்கார் தரப்பில் உள்ளவர்கள் பிரசாரம் செய்வது பொய் என்று நிரூபிப்பதற்கு எத்தனையோ எடுத்துக்காட்டுகளில் இதுவும் ஒன்று. பொதுமக்களுக்கு நன்மை பயக்கக் கூடிய எந்த விஷயத்தையும் எதிர்க்கட்சியினர் ஆதரிப்பார்கள் என்பதற்கு இது ஒரு தக்க சான்று.

"விவசாயத்துறை அல்லாத எஸ்டேட் வரி சட்டத்தை விவசாயத்துறையிலும் கொண்டுவருவது மிகவும் உசிதம். ஸ்ரீ வி. ஆர். நாகராஜன் கூறுவதுபோல மற்றத்துறைகளிலிட விவசாயத்துறையில் பெரும்பாலோர் நெருங்கியிருப்பதால் இதற்கும் மாணவரி சட்டம் இருக்கவேண்டுமது அவசியம். இதன் மூலம் சர்க்காருக்கு வருமானம் கிடைக்கும் என்பதற்காக இந்த நாங்கள் ஆதரிப்பதைத் தவிர இந்த தீர்மானத்தின் கொள்கையை நாங்கள் பாராட்டுகிறோம். பொதுவாக நாட்டிலுள்ள எல்லா அரசியல் கட்சிகளும், ஓரளவு சமதர்மத்தை நோக்கி செல்லவேண்டுமென்று பேசிக் கொண்டு வருகின்றன. அதற்கு அறிகுறியாக இந்த தீர்மானம் கொண்டு வந்திருப்பதுபற்றி நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். ஒருவன் உழைக்காமல் இறந்தவருடைய சொத்துக்கு உரியவனாக இருந்து சோம்பேரியாக வாழத் தகுத்து சமுதாயத்திலுள்ள ஏற்றத்தாழ்வை நீக்குவது என்ற முறையில் பெரிய வெற்றியளிக்காவிட்டாலும் இது ஒரு முத்தப்படியாக இருக்கிறது என்பதற்காக இந்தத் தீர்மானத்தை நாங்கள் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறோம்.

"எஸ்டேட் வரியின் மூலம் கிடைக்கும் வருமானம் முழுவதும் நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கே கிடைக்கும் என்பதைக் கண்டு மகிழ்ச்சி அடைகிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த தீர்மானத்தை யாவரும் ஆதரிக்கவேண்டியது தான். ஆனால் இந்தத் தீர்மானம் சில சந்தேகங்களை மாதிரி ஜனங்களிடையே பரப்பும் என்ற பயம் எனக்கு இருக்கிறது. அரசாங்கம் நிஷீர்திருத்தம் கொண்டுவருகிறோம், உயர்ந்த பட்சவரம்பு நிர்ணயிக்கப்போகிறோம், அப்பொழுது ஏற்றத்தாழ்வு நீக்கினாலும் என்று சொல்லிக் கொண்டு இருக்கும் இந்தத் தருணத்தில் இம்மாதிரி தீர்மானத்தை நாம் நிறைவேற்ற முயற்சிக்கிறோம். பெரும் பணக்காரர்கள் ரொம்பபேர்கள் இருப்பார்கள். அவர்கள் சாஸ்வதமாகவே இருந்துகொண்டிருக்கக்கூடும் என்ற சந்தேகம் ஜனங்களிடையே ஏற்படலாம். பணக்காரர்கள் இறந்த பிறகு அவர்களுடைய சொத்து வார்களுக்கு போகிறது. அந்த

1190 GOVERNMENT RESOLUTION re ADOPTION OF THE ESTATE
DUTY ACT, 1953 (CENTRAL ACT XXXIV OF 1953),
IN THE STATE UNDER ARTICLE 252 OF THE
CONSTITUTION OF INDIA

[Sri M. Narayana Kurup] [2nd April 1955]

is properly worked, of course, we may expect some substantial contributions to the finances of our State. The Central Parliament has taken great care to cover all loopholes and to see that there is no evasion in payment of the tax. Even in England where Estate Duty is being levied for a long time people try to evade the tax by all sorts of ways. I hope the Central Government will take steps to deal with evasions, if any. Inasmuch as it has been pointed out that this is not a revolutionary measure and inasmuch as we want all welfare measures to be adopted in this State, I hope that those affected by this measure will try to pay the tax honestly and not to avoid payment by using all their ingenuity in the general interest of the State."

* SRI K. PARTHASARATHY :—" Sir, I welcome the resolution that has been moved by the Hon. the Minister for Revenue. It is a very happy thing that soon after the 60th Session of the Indian National Congress held in this State recently we are passing this resolution.

1-20 p.m. "The effect of this Resolution is not that the Estate Duty is levied in this State for the first time. It is already there and it is applicable to this State also. The only thing is that it did not apply in respect of agricultural lands. Hon. Members may also find that for the year 1954-55, already some amount was received by our State from the Union Government towards our share of the Estate Duty. What we are seeking to do by this resolution is to extend it to agricultural lands. This has been passed by the Council and if the resolution is passed by this House also, the Estate Duty Act will be made applicable in respect of agricultural lands also. That is a very good attempt and that will go a long way in removing the existing disparity in property value of very rich persons and very poor persons. I am sure the revenue that will be received from this duty will be utilized for the upliftment of the poor people.

"One important feature about this duty is that the net proceeds derived from non-agricultural property are given back to the State. In respect of income-tax, only a percentage of the tax that is derived from income-tax is handed over in proportion to the State concerned. But in respect of this Estate Duty, the welcome feature about it is that the net proceeds are entirely handed over to the States for the utilization of that amount by the State. By virtue of this extension of the Duty to agricultural lands also, we may expect a sizeable income from that sector and I am sure it is a happy thing that this resolution is being supported by all sides of the House."

SRI K. T. RAJU :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் ரெவினியூ மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்த மரண வரி சம்பந்தமான தீர்மானத்தை நான் முழுமனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். நீண்டகாலமாக நம்முடைய நாட்டில் ஒரு சிலர் மிகப்பெரிய அளவுக்கு நிலங்களைத் தங்களுக்குச் சொந்தமாக வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் தங்களுடைய சொத்துரிமையை பாதுகாத்து வந்தார்கள். ஏழ்மையும் வறுமையும் அதிகரித்து பின்தங்கிய

GOVERNMENT RESOLUTION re ADOPTION OF THE ESTATE 1191
DUTY ACT, 1953 (CENTRAL ACT XXXIV OF 1953),
IN THE STATE UNDER ARTICLE 252 OF THE
CONSTITUTION OF INDIA

2nd April 1955] [Sri K. T. Raju]

நம் நாட்டில் மேலும் மேலும் சொத்துக்கள் ஒரு சிலரிடத்தில் சேர்ந்து வருவதைத் தடுக்கவேண்டுமென்று விவசாய மக்கள் கிளர்ச்சி செய்துவந்தார்கள். பார்லிமென்ட்டில் 1953-ம் வருஷம் அக்டோபர் மாதத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கும் மரணவரிச் சட்டம் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் அமுலாக்கப்படவேண்டுமென்று இந்தத் தீர்மானம் கோருகிறது. இந்தத் தீர்மானம் இந்த ராஜ்யத்தில் அமுலாக்கப்படுவதன் மூலம் எவ்வளவு வருமானம் கிடைக்கும் என்பது இந்த ராஜ்யத்தில் ஏற்படும் சாவைப் பொறுத்திருக்கிறது."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" பணக்காரர்களின் சாவைப் பொறுத்திருக்கிறது."

SRI K. T. RAJU :—" ஆம், பணக்காரர்களின் சாவைப் பொறுத்திருக்கிறது. எத்தனை பேர்கள் இறப்பார்கள் என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்? முடியாது. ஏனென்றால் எமனுக்கும் நமக்கும் தொடர்பு கிடையாது. ஆகவே, இவ்வளவு தான் வருமானம் வரும் என்று நிச்சயமாகச் சொல்லுவதற்கு நம்மால் முடியாது. புகையிலைக்கு விற்பனை வரி போடப்பட்டபோது சுமார் 50 லட்சம் ரூபாய் வரும் என்று உத்தேசமாகச் சொல்லப்பட்டது. அதே மாதிரி மரண வரியின் மூலமாக எவ்வளவு வருமானம் வரும் என்று திட்டமாகச் சொல்லுவதற்கு முடியாது. குறிப்பிட்ட அளவுக்குமேல் சொத்து வைத்திருப்பவர்கள், அல்லது குறிப்பிட்ட அளவுக்குமேல் சில்தி செலுத்துபவர்கள் இறந்தால்தான் மரண வரி போடமுடியும் என்று நிர்ணயம் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட பணக்காரர்கள் அல்லது நிலப்பிரபுக்கள் ஒவ்வொரு வருஷத்திலும் எவ்வளவு பேர்கள் இறப்பார்கள் என்று தெரியாதாகையால் ஒன்றும் சொல்லுவதற்கில்லை. இருந்தாலும் கொள்கையளவிலே இந்தத் தீர்மானம் வரவேற்கத்தகுந்தது. ஏராளமான நிலங்களை வைத்திருக்கக்கூடிய ஒரு சிலரிடத்தில் மேலும் மேலும் நிலங்கள் சேருவதைத் தடுப்பதற்கும். அளவைக் குறைப்பதற்கும் ஏற்ற சட்டம் இது. ஆகையால், சமுதாயத்தில் நீண்ட காலத்திற்குப் பிறகு ஒரு நல்ல நிலைமை ஏற்படக்கூடும் என்ற முறையில் இது இருக்கிறது. அதிகமான நிலங்கள் ஒரே இடத்தில் குவியாமல் தடுப்பதற்கேற்ற முறையில் இது ஆரம்பப் படியாக இருக்கிறதாகையால் இதையே நாங்கள் வரவேற்கிறோம். மேலும் பலர் வரி கொடுக்காமல் 'டிமிக்கி' கொடுக்க பார்த்துக்கொண்டிருப்பார்கள். தங்களுடைய சொத்துக்களை பலருக்குப் பிரித்துக்கொடுத்துவிட முயற்சிப்பார்கள். இருந்தாலுங்கூட இது ஆரம்ப நடவடிக்கையாக இருப்பதால் பொதுவாக இது வரவேற்கத்தகுந்தது. நம்முடைய ராஜ்யத்தில் அந்தச் சட்டம் அமுலாக்கப்படவேண்டுமென்று கொண்டுவந்திருக்கும் தீர்மானத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன்."

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—" Mr. Speaker, Sir, I wish this resolution had been brought some months back. Soon after the Estate Duty Act was notified and it came into force, the previous day, some rich people died (laughter) and escaped the death duty; but for this, a considerable sum might have been collected by the Central Government. I do not want to mention the names of such persons. There are clever people in the world who not only live wisely but also die wisely just to escape death duty, but there are also cleverer people who escape the duty by circumventing the provisions of the Act, just as making some provisions for stridhanam, alienating by partition and so many other things.

1956 GOVERNMENT RESOLUTION re ADOPTION OF THE ESTATE DUTY ACT, 1953 (CENTRAL ACT XXXIV OF 1953), IN THE STATE UNDER ARTICLE 252 OF THE CONSTITUTION OF INDIA

[Sri M. Kalyanasundaram] [2nd April 1955]

“இந்த வரியைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகின்றேன். இந்த வரியில் ஓரளவுக்கு சில நல்ல அம்சங்கள் பொருந்தியிருக்கின்றன. ஆனால் இன்றைக்கு நாட்டிலே நிலப்பிரபுக்கள் அல்லாமல் தனி நபர்களும் நிலங்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். இப்படித் தனி நபர்களில் பண்டார சந்திகள் அதிகமான நிலங்களை வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நிலைமை என்ன? அவர்கள் நிலப்பிரபுக்கள் அல்ல. ஆலையங்களுடைய அல்லது அவர்களுடைய மதிப்பையோ குறைசூறுவதற்காகச் சொல்ல வில்லை. கம்ப்யூனிஸ்டுகளின் சொந்தக் கருத்து எதுவாக இருந்தாலும்கூட, தெய்வ வழிபாட்டிற்கு நாங்கள் எதிராக நிற்கவில்லை. உண்மையில் கடவுளை எண்ணக் கூடியவர்கள் வழியுட்டும். ஆனால் கடவுளின் பெயரைச் சொல்லிக்கொண்டு ஏமாற்றுகிறவர்களைத்தான் நாங்கள் எதிர்க்கிறோம். இன்றைக்கு பெரிய நிலப்பிரபுக்களிடமிருக்கிற நிலங்களைக் காட்டிலும் அதிகமான நிலங்கள் பண்டார சந்திகளிடம் இருக்கிறது. அவர்களுடைய கையிலே இருக்கக்கூடிய நிலங்கள் என்னுகிறது? அவர்களை யார் கணக்கு கேட்பது? கடவுள் கேட்பாரா அல்லது மனிதர்கள்தான் கேட்பார்களா? கடவுள் அவர்களைக் கணக்குக் கேட்க முடியாது. மனிதர்களும் கேட்பதற்கு உரிமையில்லை. ரிலிஜியஸ் எண்டோமென்ட் போர்டு கேட்பதற்கு அதிகாரமிருக்கிறது. ஆனால் அதற்கும் அதிக அதிகாரங்கள் கிடையாது. அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் இந்த நிலங்கள் அவர்களுக்குப் பரம்பரைச் சொத்தாக இருந்து வருகிறது. அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் அவர்கள் நிலப்பிரபுக்களைக் காட்டிலும் விவசாயிகளுக்கு உபத்திரவம் கொடுத்து வருகிறார்கள். யாரையும் குறைசூறு வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. அவர்களுக்கு உலகப் பற்று இல்லாவிட்டாலும், தெய்வத்தையே எப்பொழுதும் நினைக்கக்கூடியவர்களாக இருந்தபோதிலும் அவர்கள் நிலப் பிரபுக்களைக் காட்டிலும் அதிகமான நிலங்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுடைய சொத்திலே கைவைப்பதற்கு முடியாது. இந்தத் தீர்மானத்தின்மேல் பேசக்கூடிய எல்லா விஷயங்களையும் லோக் சபாவிற்கு அனுப்பி வைக்கவேண்டும். அங்கேயும் அவர்கள் இதற்கான எந்த மாறுதல்களையும் செய்யாவிட்டால், இன்னும் அவர்கள் பலவிதங்களில் தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள முடியும். தங்களுடைய சொத்தில் ஒரு கணிசமான பகுதியை ஒரு இடிந்த கோயிலுக்கு எழுதி வைத்துவிட்டு, அந்தக் கோயிலுக்கு அவர்களே பரம்பரை டிரஸ்டியாக வந்துவிட வழியிருக்கிறது. பின்னர் அந்த சொத்துச் சம்பந்தப்பட்ட வசையில் ஒன்றும் செய்ய முடியாமல் போய்விடும். ஆகவே இந்தச் சட்டத்தில் இருக்கின்ற குறைபாட்டையும் இந்தச் சமயத்தில் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகின்றேன். இந்தச் சட்டப்படி நமக்கு எவ்வித அதிகாரமும் கிடையாது. இதற்குத் திருத்தம் கொண்டு வருவதற்கும் நமக்கு அதிகாரமில்லை. பேசக்கூடிய சமயத்தில் பேசும் விவரங்களும் அங்கு போகட்டும். இன்னும் இன்னொன்றை வைத்துக்கொண்டு லோக் சபாவில் திருத்தங்கள் கொண்டு வந்து, திருத்த வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடுதான் இவைகளை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகின்றேன். இந்த வார்த்தைகளைக் கூறிக்கொண்டு இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்க விரும்புகின்றேன். ஆனால் அதே சமயத்திலே ஒரு விஷயத்தை நாம் கவனிக்க வேண்டும். மனதிலே அமைச்சருக்கு திருத்தவேண்டுமென்ற எண்ணமிருந்தாலும், ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். சர்க்கார் நல்ல காரியம் செய்தால் அதை ஆதரிக்கிறோம். கெட்டதாக இருந்தால் பஸமாக எதிர்க்கிறோம். ஆகவே எப்பொழுதும் நல்லதை ஆதரிப்போம்; கெட்டதைக் கண்டிப்பாக எதிர்ப்போம். இதிலே சில நல்ல அம்சங்கள் அமைந்திருப்பதால், இதை ஆதரிக்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

SRI N. RATHINA GOUNDER :—“On a point of information, Sir, கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, குன்றக்குடி ஆனைம், திருவாரூர் ஆனைம், தர்மபுர ஆனைம்போன்ற ஆனைங்களில் பரம்பரையாக இருந்தவரும் தம்பிரான்கள் ஒருகால், சமூக அடைந்தாவிட்டால், அவர்களுடைய செஷியர்கள் அந்த ஸ்தானத்தை எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள்.”

GOVERNMENT RESOLUTION re ADOPTION OF THE ESTATE DUTY ACT, 1953 (CENTRAL ACT XXXIV OF 1953), IN THE STATE UNDER ARTICLE 252 OF THE CONSTITUTION OF INDIA

2nd April 1955] [Sri N. Rathina Gounder]

அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இந்த மாதிரியான சட்டம் அவர்களுக்கு அமுலுக்கு வருமா என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் விளக்கவேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

* **THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :—**“Mr. Speaker, 12-40 p.m.
Sir, I am glad to note that we are so well tuning ourselves to the socialistic pattern as seen from the unstinted support extended from all sections of the House. This estate duty is commonly known as death duty, that is, it takes effect after the person dies, in respect of his property. This Act was passed by the Central Legislature and it is in operation with regard to all other properties except land. Now, what we propose is that the landed property may also be taxed. That is the idea behind this resolution. We are not in a position to make any alteration because it is a Central Act.”

“The hon. Member Sri Narayanan Nambiar said that he was handicapped because he had not a copy of the Central Act with him. I think the idea in sending copies of the *Fort St. George Gazette* is to enable the Members to make use of the Gazette and not to throw it away and then complain that a copy of the Act is not with them. This Act was published in the Gazette. The Members could have made use of it. The resolution was on the agenda for a number of months. I do not know what further we can do.”

“The hon. Member Sri Krishnaswamy Ayyangar said that if land reforms were to be introduced, we need not have recourse to this law. He said that this might cloud the issue. But land reform does not relate to only ceiling of a holding. It covers many points like fixation of rent, fixity of tenure, etc. So, the passing of this resolution will not affect the introduction of land reforms. Even if land reforms are introduced earlier or delayed, there is no harm in passing this Resolution. When the land reforms are introduced then this Resolution will become infructuous in the concerned respects.”

“The hon. the Deputy Leader of the Opposition was supporting the Resolution. I do not know whether I should feel glad or sorry about the position of the Communist Party. I am afraid things have come to such a pass that the Communists want to clutch at every straw that the wind blows. Now, they have caught hold of straw. They are making much of the Resolution that I have brought forward. They are now trying to buttress their propaganda on my endeavour. I sympathise with them and feel glad that they should fall in line with our endeavours.”

MR. SPEAKER :—“The question is—

“Whereas Parliament has passed the Estate Duty Act, 1953 (Central Act XXXIV of 1953) and whereas it is desirable that Estate Duty in respect of agricultural land also should be regulated in the State of Madras by that Act;

1198 GOVERNMENT RESOLUTION re ADOPTION OF THE ESTATE
DUTY ACT, 1953 (CENTRAL ACT XXXIV OF 1953),
IN THE STATE UNDER ARTICLE 252 OF THE
CONSTITUTION OF INDIA.

[Mr. Speaker] [2nd April 1955]

Now, therefore, in pursuance of Article 252 of the Constitution of India this Assembly resolves that the Act aforesaid be adopted in the State of Madras and shall apply to matters which fall within entry 48 in List II (State List) of the Seventh Schedule to the Constitution of India."

The Resolution was put and carried.

12-50 P.M. MR. SPEAKER :—" Before we take up the next Bill, I wish to inform the House that we may sit till 1-30 p.m. or if necessary for ten or fifteen minutes more and finish consideration of this Bill. We need not have an afternoon session."

VI.—GOVERNMENT BILLS—cont.

(2) THE TANJORE CHATRAM ENDOWMENTS (UTILIZATION)
AMENDMENT BILL, 1955

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—" Sir, I beg to introduce * the Tanjore Chatram Endowments (Utilization) Amendment Bill, 1955 and move—

' That the Bill be taken into consideration at once.'

" At the instance of the Tanjore District Planning Board, steps are being taken to open a first-grade college at Tanjore. To accord recognition to the college, the Madras University requires a financial guarantee of about Rs. 5 lakhs. By virtue of the powers vested in the District Board, Tanjore, by the Tanjore Chatram Endowments (Utilization) Act, 1942 (Madras Act VIII of 1942), the income from the Tanjore Chatram Endowments are utilized for the maintenance of certain educational and medical institutions. The District Board, Tanjore, has agreed to set apart the surplus funds of the Tanjore Chatram Endowments amounting to Rs. 4,94,500 as security for getting recognition to the proposed college and to make a fixed annual contribution of Rs. 15,000 for its maintenance out of the interest derived from the above security. The trust will be under the joint control of the Madras University, the Tanjore District Board and the Managing Body of the proposed college. To enable the District Board, Tanjore, to give effect to the decision mentioned above, the Tanjore Chatram Endowments (Utilization) Act, 1942, has to be amended. The Agricultural Training School, Orathanad, which was run by the District Board, Tanjore, from the funds of the Tanjore Chatram Endowments was closed with effect from 1st April 1954 as it was uneconomical to continue the school. Consequent on its closure, it has been decided that the lands and buildings attached to it, should be leased, free of rent or at concessional rates of rent, to any Department of Government, any local body or any private institution for the purpose of running farms for improvement of livestock. The immediate intention is

THE TANJORE CHATRAM ENDOWMENTS
(UTILIZATION) AMENDMENT BILL, 1955

1199

[2nd April 1955] [Sri B. Parameswaran]

to grant the lands and buildings to the Animal Husbandry Department free of rent, for locating a livestock farm. Clause 3 of the Bill provides for these things. Clause 4 provides for the deletion of section 3 (2) of the main Act dealing with the Agricultural Training School, Orathanad.

" Sir, I have now briefly indicated the main purposes and features of this amending legislation. I commend the motion for the acceptance of the House."

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Mr. Speaker, Sir, I wish to congratulate the Hon. the Minister on moving this Bill before we disperse. I want to congratulate the Hon. the Leader of the House and also you, Sir, on so arranging the business of the House as to enable such measures being taken up at the end of the sitting so that we may get unanimous consent from all Members to the measures. Just now we have passed one resolution and before we disperse we will be passing another Bill. The Hon. the Minister said that this was an urgent measure. I say it is a very important measure which deserves the unanimous support of the House.

" Sir, it was given to me to move a resolution in the Tanjore District Planning Board that a college was necessary and that one should be started by the Government. The House will recall that the Tanjore rulers endowed large extents of property and that it is this endowment that was responsible for starting, for instance, the Oriental College at Tiruvayyar. Year after year vidwans and Tamil pandits pass out of this college and I think Mr. Sambasiva Reddiar who is sitting on the other side of the House is also a vidwan who passed out of this college. He was educated at that college and this shows that not only Members on this side but those on the other side also will welcome this measure. One of the main reasons why Tanjore wants a college is that it produces food and can supply food at a very cheap cost to those students who study here. There are a large number of colleges outside this district, in the City of Madras and at other places. Tanjore boys go to other places like Madras or Tiruchirappalli for studying in colleges. Their parents have to incur huge expenditure on their food and other requirements. If a college is started in Tanjore and a hostel is maintained, it will be possible for us to offer cheap food to the students. That will enable boys and girls in Tanjore to go to college in large numbers. There was for instance an arts college at Mannargudi but that could not be run successfully because the Mission people were not in a position to run colleges successfully. The only available college in Tanjore is the Arts College at Kumbakonam. That is not in a position to give admission to all boys and girls seeking admission to it. So, there is necessity for another Arts College in Tanjore.

" Some time back, when the Chatram Funds had a surplus of twenty lakhs of rupees, some members of the public including myself wanted that a first-grade Arts College should be started with

* Published in the Fort St. George Gazette Extraordinary, dated 31st March 1955.

[Sri S. Swayamprakasam] [2nd April 1955]

ten lakhs of rupees to be set apart from this sum for the purpose. Even though we applied to the Government for diversion of funds, the then Government—the Congress Government in 1947 said that the trust was administered by the District Board and thought that the money belonged to it. This was a rural body. Money should not be used for urban boys. The fund did not and does not belong to the District Board. The District Board was only supervising the working of the Fund. The Government can change the management of the Fund and some other person may manage the trust instead of the District Board. The District Board at that time thought it was their money and the Government said that the Fund should be of use only to the rural people and that if a college was started urban boys might avail of the benefit. I cannot understand this statement that if a college is started only urban boys will get the benefit. There are a good number of boys in the village parts who want to study in colleges. So, I congratulate the Government on understanding the real position and bringing in this Bill.

“Then, Sir, I see an amendment has been given notice of to the effect that a medical college be started with the help of the funds. I am not against the starting of a medical college. Some talk was there in the Press about this. I know Dr. Alagappa Chettiar has come forward to donate 20 lakhs of rupees for this purpose. The Government also recently appointed a committee under the chairmanship of Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar to suggest a suitable place for the location of a Medical College—Tanjore, Karaikudi or any other place. Karaikudi has been chosen and I take it it is because Dr. Alagappa Chettiar has been chosen place. For the present, it looks as if Tanjore will not be selected. Even otherwise, at least 50 lakhs of rupees is required to start a medical college. Dr. Chettiar has donated only 20 lakhs and 30 lakhs more may be necessary. The object of the members who have given amendments for the starting of a Medical College is that the Medical College; what I say is suppose we divert Rs. 5 lakhs for the purpose of Medical College, how are we to secure the balance of rupees that would be needed? Five lakhs of rupees will be nothing for a Medical College. How to secure the balance? That is the question. Therefore what I say is, no doubt we would prefer a Medical College to an Arts College. But the cost for starting a Medical College will be too much. Therefore what I say is, let us now support the diversion of Rs. 5 lakhs for the starting of Arts College, so that the Arts College may start functioning from this July onwards. Already a Committee has been constituted for this purpose and it has been registered under the Societies Registration Act. The Committee is going to collect Rs. 2 lakhs more. Moreover we are going to have an exhibition shortly that. That is why I say, if we now allow the diversion of Rs. 5 lakhs from the Chatram funds to be offered as a security for the

[Sri S. Swayamprakasam] 2nd April 1955]

starting of an Arts College, then the College could start functioning from this July onwards. If on the other hand, as some hon. Members have suggested we divert the sum of Rs. 5 lakhs for the sake of a Medical College, then we could not get the balance that would be required. Therefore it would boil down to starting neither a Medical College nor an Arts College. It would become a waste. That is why I request hon. Members who had given notice of amendments for the diversion of Rs. 5 lakhs for the starting of a Medical College, to withdraw those amendments. Let us support the Bill unanimously; let us divert Rs. 5 lakhs from Chatram funds to be offered as security to the University for the starting of an Arts College. Let the Arts College start functioning from this July onwards. The University has all along been objecting to the starting of the Arts College because the security of Rs. 5 lakhs which is required under the regulations of the University for the starting of any Arts College has not been furnished. I am glad that the Government have now come forward with the present Bill, diverting Rs. 5 lakhs from Chatram funds for the purpose of being offered as security for the starting of the Arts College. This Bill is a timely one and if it is passed, we can have the College started this July itself. Therefore I hope this Bill may be passed unanimously.”

SRI S. RAMALINGAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே சத்திரம் நிதியிலிருந்து சுமார் 4,94,000 ரூபாயை எடுத்துத் தஞ்சாவூரில் சர்க்கார் ஆர்ட்ஸ் காலேஜுக்கு ஒதுக்குவதற்கும், வருஷா வருஷம் வரக்கூடிய வட்டியிலிருந்து ரூ. 10,000, ரூ. 15,000 வரைக்கும் உதவி அளிக்கக்கூடிய இந்த மசோதாவை தஞ்சாவூர் ஜில்லா பொதுமக்கள் சார்பாக நான் வர வேற்கின்றேன். ஏனென்றால் இதுவரை தஞ்சை ஜில்லா ஒரு பெரிய விவசாய ஜில்லாவாக இருந்து வருகிறது. இன்றைக்கு கும்பகோணத்தில் ஒரே ஒரு சர்க்கார் காலேஜ் இருக்கிறதே தவிர, வேறு கல்வி வசதிக்கு கல் லூரிகள் கிடையாது. ஆனால் அக்கம்பக்கத்திலுள்ள இதர ஜில்லாக்கள் ஒவ்வொன்றிலும், நான்கைந்து காலேஜ்கள் இருக்கும்போது எங்கள் ஜில்லா விற்கு மட்டும் ஒரே ஒரு கல்லூரி இருந்துவருவது மிகக் குறையாக இருக்கிறது. வெகுநாட்களாக இதைப் பொதுமக்கள் வலியுறுத்திக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் அதே சமயத்தில் எங்கள் ஜில்லாவிலே இருக்கக்கூடிய உபாதிமங்கலம் தியாகராஜ முதலியார், வாண்டையார் போன்ற பெரிய நிபுணர்கள் இருந்தாலும்கூட, இதுவரையிலும் தனிப்பட்ட நபர்களாக காலேஜ் ஏற்படுத்துவதற்கு ஒருவரும் முன்னுக்கு வராதது ஒரு வருந்தக் கூடிய சமாசாரம்தான். இதுவரையிலும் அவர்களுடைய சொந்தக் காரியங்களை கவனித்து வந்திருக்கிறார்கள் தவிர, பொதுநலனைத் தாங்கள் செய்ய வேண்டுமென்று இதுவரையிலும் முன்வரவில்லை. ஆனால் இப்போது தஞ்சாவூரில் ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தி டெவலப்மெண்ட் போர்ட் மூலமாக ஒரு காலேஜ் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கடந்த இரண்டு வருஷங்களைக் ஜனங்கள் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதாவது அங்கு ஒரு கலைப்பொருட்காட்சி ஏற்படுத்தி, ஒரு அணு மூலமாக மீதமாகக் ஒரு சிறிய தொகையை டிக்கட்டாக வைத்து, அதன் மூலமாக கமிட்டி கூடிய பொருள்கொண்டு எப்படியாவது ஒரு ஆர்ட்ஸ் காலேஜ் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற முயற்சி சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளாக நடந்து, அது இந்த ஜூன் மாதத்தில் திறப்பதற்கு சாத்தியப்படுமென்று நம்புகிறேன். ஜூன் மாதத்தில் ஆரம்பிக்கக்கூடியதில் முதல் வருடம், மூன்றாம் வருடம் நடப்பதற்கான எல்லா நடவடிக்கைகளையும் இந்தக் காலேஜ் கமிட்டியார்

[Sri S. Ramalingam]

[2nd April 1955]

செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஆகையால்தான் இந்த மசோதாவை நான் தஞ்சை ஜில்லாப் பிரதிநிதி என்ற முறையில் அங்குள்ள மக்களின் சார்பாக வரவேற்கின்றேன்.

“அடுத்தபடியாக, ஒரு மெடிகல் காலேஜ் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணம் தஞ்சை ஜில்லா பொதுமக்களுக்கும், தஞ்சை நகர வாசிகளுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஜனங்களுடைய பிரதிபலிப்பின்படி அந்த ஜில்லா மக்கள் படிப்பதற்கான வசதி பெறுவதற்கு ஒரு மெடிகல் காலேஜ் ஏற்படுத்த வசதி செய்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். நண்பர் சுயம்பிரகாசம் அவர்கள் முன்னால் சொல்லியதுபோல் முதலில் செய்துகொடுக்கக்கூடிய வசதியை பெறுவதற்கு ஒப்புக்கொள்வோம். அதற்கடுத்தபடியாக இன்னும் கொஞ்சம் பொருள் சேர்த்து, ஒரு மெடிகல் காலேஜ் ஏற்படுத்த வசதி செய்து கொடுக்கும்படி நிர்வகிப்போம் என்றார்கள். அதை நானும் ஆதரிக்கிறேன். அந்த அளவிற்கு அதிகப்படியான பணத்தை வசூல் செய்ய முடியாவிட்டாலும், கூடியமட்டும் வசூல் செய்யும் தொகையோடு, சத்திரம் நிதியிலிருந்தும் ஓரளவு அதிகமான தொகையை ஒதுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரை நிர்வகிப்பதற்காகவும், சர்க்காரும் அப்படி ஒதுக்குவார்கள் என்ற நம்பிக்கையும் எனக்கிருக்கின்றது. இதிலே கட்சி அரசியல் இருக்கக்கூடாது. கட்சி பேதம் காட்டாமல், முதலில் ஒரு ஆர்ட்ஸ் காலேஜும், பின்னர் ஒரு மெடிகல் காலேஜும் ஏற்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளை எடுக்க வேண்டும். அவ்விதம் செய்வார்களென்ற முழு நம்பிக்கையும் எனக்கிருக்கிறது.

“மெடிகல் காலேஜ் ஏற்படுத்துவதற்காக ஒரு விசாரணைக் கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அக்கமிட்டியானது தனது ரிப்போர்ட்டைக் கொடுத்திருக்கிறது. அதைப் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறோம் என்று கனம் நிதி மந்திரி அவர்களும், கனம் சுகாதார மந்திரி அவர்களும் கூறினார்கள். அதை வைத்துக்கொண்டு, சர்க்காரைப் பொறுத்தமட்டில் எப்படியாவது தஞ்சை ஜில்லாவில் ஒரு மெடிகல் காலேஜ் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்கான உறுதி கிடைத்துவிட்டால், அதற்கு மேல் எல்லோரும் சேர்ந்து மெடிகல் காலேஜ் ஏற்படுத்துவதற்கான பண வசூல் செய்யும் நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

“பிறகு, இந்தச் சத்திரம் நிதியில் இன்னும் ஏராளமான சொத்துக்கள் இருக்கின்றன. நிலம் இருக்கிறது; வீடுகள் இருக்கின்றன; பெரிய பெரிய கட்டடங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை யெல்லாம் கணக்கெடுத்தால் லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் இருக்கும். ஒரத்தநாட்டிலிருக்கக்கூடிய சத்திரத்திற்குச் சொந்தமான இடத்தில் கால்நடைப் பண்ணைக்கு இட வசதியளிக்க இந்த மசோதாவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்னமாவோ அல்லது வாடகைக் குறைவாகவோ கால்நடைக்கு ஒதுக்க வேண்டுமென்று இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதையும் நான் வரவேற்கின்றேன். இந்தத் தஞ்சை ஜில்லா கால்நடைப் பண்ணையில் உம்பளச்சேரி ரகத்தை ஏற்படுத்தி, அவைகளை நல்லமுறையில் பாதுகாப்பதற்கும், அதைப்போன்ற ரகத்தை இன்னும் மற்றுமுள்ள மாகாணத்திற்கு பரப்புவதற்கான அபிவிருத்திகளைச் செய்வதற்குமான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். இந்த உம்பளச்சேரி ரக மாடுகள் மற்ற மாடுகளைப்போல் மிகப் பெரிய மாடுகளாக இல்லாவிட்டாலும், மணலில் நன்கு உழுவதற்கும், மற்ற கடுமையான வேலைகளைச் செய்வதற்கும் திறமையானது. அந்த ரகத்தை அபிவிருத்திச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“இன்றைக்கு இந்த கால்நடைப் பண்ணை இலாகாவில் சில ஊழல்கள் நடைபெறுவதாகச் சொல்லப்படுகின்றது. இதுபற்றி பொதுமக்களும் பல மகஜர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். அதையும் கனம் விவசாய மந்திரி அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதாவது இந்த மாடுகள் கட்டுவதற்கான ஷெட்டுகள் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது வேண்டியதுதான். அதைக் கண்ட்ராக்குக் விட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி கண்ட்ராக்குக் விடப்பட்டதில் சரிவர டெண்டர்கள் கிடைக்கவில்லையாம்;

[2nd April 1955]

[Sri S. Ramalingam]

அதிலேதான் சில லஞ்ச ஊழல்கள் நடந்திருப்பதாகச் கூறப்படுகிறது. அதையும் கனம் விவசாய மந்திரி அவர்கள் கவனித்து, நம்முடைய நோக்கம் நிறைவேற, கால்நடைப் பண்ணையை நல்ல முறையில் நடைபெற வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இறுதியாக நான் சொல்ல விரும்புவது, இந்த தஞ்சை சத்திரத்திற்கு நிறைய சொத்து இருக்கிறது. இந்த சொத்திலிருந்து வரக்கூடிய வருமானத்தில், பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள், ராஜா காலத்தில் ஏற்பட்ட இந்த சத்திரங்களுக்கு வரக்கூடியவர்களுக்கு அன்னதானம் அளிக்க செலவிடப்படுகிறது. இதனால் பொதுமக்களுக்கு எந்த விதமான பிரயோஜனமும் கிடையாது. வழிப்போக்கர்கள் அந்த காலத்தில் இருந்திருக்கலாம். ராஜா காலத்தில் போக்குவரத்து வசதி கிடையாது. ஆகையால், ராஜா சத்திரங்களை கட்டிவைத்து, பிரயாணிகளுக்கு சாப்பாடு போட்டு அவர்கள் அடுத்த ஊருக்கு செல்லும்வரை தங்குவதற்காக ஏற்படுத்தி வைத்திருந்தார்கள். இன்றைக்கும் அதே முறையை தொடர்ந்து நடத்தவேண்டுமென்ற அவசியமில்லை. இந்த Tanjore Chatram Endowments (Utilization) Act, 1942-ன் preamble-ல் சொல்லப்பட்டிருப்பது என்ன வென்றால் ‘மஹாராஜா, என்ன காரணத்திற்காக இந்த சத்திரங்களை ஏற்படுத்தினார், என்னென்ன இனங்களுக்கு செலவு செய்யவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார் என்பதை யெல்லாம் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. சரித்திரத்திற்கு முற்பட்ட விஷயமாக இருக்கிறது’ என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது, நாம் ஏன் பழைய காரியங்களை தொடர்ந்து செய்துகொண்டிருக்க வேண்டும். தொடர்ந்து அதே முறையில் செய்ய வேண்டியது அவசியமில்லை என்பதைத்தான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

“சென்ற வருஷத்திற்கு முன்பாக, ஜில்லா போர்டு நிர்வாகத்தின்கீழ் இருக்கும் எல்லா பள்ளிகளிலும் படித்து வந்த ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு இந்த சத்திரம் நிதியிலிருந்து இலவச உணவு அளித்து வந்தார்கள். அது இந்த ஆண்டிலிருந்து நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது. அதாவது போன வருஷம் ஜில்லா போர்டு நிர்வாகம் Collector கையில் இருந்தபோது நிறுத்திவிட்டார்கள். இந்த வருஷமும், புதிய பிரசிடெண்டு, அதைத் தொடர்ந்து கொடுக்கவில்லை. இந்த நிதியிலிருந்து வழிப் போக்கர்களுக்கு செலவு செய்வதைவிட, பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கக்கூடிய ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு இலவச உணவு அளிக்க நிதியிலிருந்து பணம் ஒதுக்கினால், ஒரு நல்ல இனத்திற்கு பணம் செலவிட்டதாகும். இப்படி செய்வதற்கு அந்த சட்டத்தில் இடமிருக்கிறது. குறிப்பிட்ட காரியத்திற்குத்தான் செலவு செய்யவேண்டுமென்று ஏற்படுத்தப்பட்ட Registered Document-ஆக இருந்தால், அதை மாற்றுவதற்கு சட்டம் கொண்டுவர நமக்கு அதிகாரமில்லை. ஆனால் ராஜா காலத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட சொத்து எந்த விதமான குறிப்பிட்ட காரியத்திற்கும் என்று இல்லாமல் இருப்பதால், எதற்கு வேண்டுமானாலும் உபயோகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, இதை சர்க்கார் கவனித்து, ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு உணவு அளிப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதுடன், இந்த மசோதாவை சபை பூராவும் முழுமனதுடன் ஆதரிக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* Sri M. D. THIYAGARAJA PILLAI :—“கனம் சபாநாயகர்—10 அவர்களே, நீண்ட நெடும் காலமாக தஞ்சை ஜில்லாவுக்கு அவசியமாக இருந்த முதல் கிரேட் (grade) Arts College நிறுவும் ஏற்பாட்டை கனம் மந்திரி அவர்கள் சட்டத்தின் மூலமாக கொண்டுவந்ததற்காக பாராட்டுகிறேன். பல வருஷங்களாக குறையாக உள்ள காலேஜை சீக்கிரம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கனம் சுயம்பிரகாசம் அவர்களும், மற்றும் இதர நண்பர்களும் தெரிவித்தார்கள். அதை நாங்களும் ஒத்துக்கொள்ளுகிறோம். இந்த நிலைமையை நன்றாக ஆலோசித்து, தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்கள், மாணவிகள், சும்புகோணத்தில் ஒரே ஒரு Arts College தான் இருப்பதால் மற்ற வெளியில் உள்ள

[Sri M. D. Thiyagaraja Pillai] [2nd April 1955]

காலேஜுகளில் சேர்ந்து வாசிக்கும்படி இருக்கிறது. ஆகையால் Arts College-கள் மேலும் அவசியம் என்பதை எல்லோரும் உணர்ந்து—மேலும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நிலச் சீர்திருத்தங்கள் போன்ற சட்டங்கள் வருவதற்கு இணங்க—தஞ்சையிலுள்ள பெரிய மிராசதாரர்கள், புண்டி வாண்டையார் குடும்பம், மாயவரம் அம்மனாவரம் தர்ம சொத்து Trust, அதிராம்பட்டினம் முஸ்லீம் தர்ம சொத்து Trust, ஆகியவர்கள் Arts College-கள் தஞ்சை ஜில்லாவில் ஏற்படுத்த இப்போது ஏற்பாடு செய்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே மூன்று Arts College-கள் இப்போது ஏற்படுத்துவதற்கு தஞ்சை மிராசதாரர்கள் முன்வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஸ்ரீ அழகப்ப செட்டியார் அவர்கள் ஒரு Medical College-ஐ ஏற்படுத்த முன்வந்திருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. ஏற்கனவேயே சில Arts College-களில் மாணவ, மாணவிகள் குறைவாக இருக்கிறார்கள். மேலும் வெறும் பட்டப்படிப்புக்கு பல்லாயிரக் கணக்கான ரூபாய்களை செலவு செய்த பிறகு, அனேகம் பேர் வேலையில்லாது திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால், இந்த நிலையில் தனிப்பட்டவர்கள் தஞ்சை ஜில்லாவில் Arts College-களை ஏற்படுத்த முன்வந்து, தஞ்சை நிலத்தையும் பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களையும் அதற்காக ஒதுக்கி வைக்க அரசாங்கத்துடன் கடிதப் போக்குவரத்து செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஸ்ரீ அழகப்ப செட்டியார் மெடிகல் காலேஜ் ஏற்படுத்த முன்வந்துள்ள சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்திக்கொண்டு தஞ்சையில் சர்க்கார் ஒரு Medical College-ஐ ஏற்படுத்துவது மிகவும் அவசியம் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். Medical College-ஐ தஞ்சையில் வைப்பதற்கு எல்லா விதமான வசதிகளும் இருக்கின்றன.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“கனம் அங்கத்தினர்கள், இந்த Medical College தஞ்சையில் வரவேண்டுமென்று உண்மையாகவே பிரியப்படுவார்களேயானால், தனிப்பட்டவர்கள் எவ்வளவு பேர், எவ்வளவு லட்ச ரூபாய்கள் இதற்காக தஞ்சையில் கொடுக்கத் தயாரா யிருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றிய விவரங்களை இன்னும் ஒரு மாதத்திற்குள்ளாக சேகரித்து சர்க்காரிடம் தாக்கல் செய்தால், இது சம்பந்தமாகமுடிவு செய்ய அனுசூலமாக இருக்கும்.”

SRI M. D. THIYAGARAJA PILLAI :—“கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் Medical College ஏற்படுத்த தேவையான நிதியைப்பற்றி ரூபகப்படுத்தியது மிகவும் அவசியமானதும், பிரயோஜனபடக் கூடியதாகவும் உள்ளது. ஆகவே அவர் கூறியதை வரவேற்கிறேன். இன்று, அனேக மிராசதாரர்கள் Arts College ஏற்படுத்த நிதி ஒதுக்க முன்வந்துள்ளார்கள். இதே மாதிரியாக Medical College ஏற்படுத்த நிறைய பணம் ஒதுக்க முன்வருவதற்கு தயாராக யிருக்கிறார்கள். இதற்கு எடுத்துக்காட்டாகத்தான், பல மாதங்களுக்கு முன்னதாக வலி வலம் திரு. கே. எம். தேசிகர் அவர்கள் 100 ஏக்கர் நிலத்தை Medical College ஏற்படுத்துவதற்கு கொடுப்பதாக சர்க்காருக்குத் தெரிவித்து இருக்கிறார். இது கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுக்கு தெரியுமென்று நினைக்கிறேன். எனினும், இந்த நல்ல சந்தர்ப்பத்தில், கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சட்ட சபையின் மூலமாக அறிவித்ததற்கு இணங்க, தஞ்சை ஜில்லாவிலுள்ள மிராசதாரர்களையும், மற்றும் தென்னாற்காடு, குள்ள வியாபாரிகளையும், பொதுமக்களையும், மெடிகல் காலேஜ் ஏற்படுத்த இன்னும் அதிக நிதி ஒதுக்க முன்வருமாறு நானும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“தென்னாற்காடு, தஞ்சை, திருச்சி ஜில்லாக்களைச் சேர்ந்த பெரும்பாலான சட்டசபை அங்கத்தினர்கள், ஒரு Medical College-ஐ, தஞ்சை ஜில்லாவிலோ, அல்லது மற்றைய இரண்டு ஜில்லாக்களிலோ நிறுவ ஐந்து லட்ச ரூபாயை உபயோகப்படுத்தினால் மிகவும் வசதியாக இருக்கு

[Sri M. D. Thiyagaraja Pillai] [2nd April 1955]

மென்றும், இன்னும் நன்கொடைகளை தயார் செய்வதற்கு தயாராக இருக்கிறோம் என்றும் தெரிவித்து, சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் கையெழுத்திட்ட ஒரு மகஜரை கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுக்கும், மற்ற மந்திரிகளுக்கும் சென்ற வாரத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அந்த மகஜருக்கு இணங்கவும், இன்னும் இப்போது கனம் மந்திரி அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டதற்கு இணங்கவும் கண்டிப்பாக அங்கத்தினர்கள் பெரும் நன்கொடைகளை திரட்ட ஏற்பாடு செய்வார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

“இந்த நிலைமையில், ஸ்ரீ லக்ஷ்மணசாமி முதலியார் கமிட்டி அவசரமாக தஞ்சையில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தது யாருக்கும் தெரியாது. அந்த கமிட்டி சுற்றுப் பிரயாணம் வரும்போது தெரிவித்து இருப்பார்களேயானால், யார் யார் நன்கொடை கொடுப்பதற்கு தயாராக இருக்கிறார்கள் என்று தகுந்தவர்களை அணுகி முயற்சி செய்து, அதிகமான நன்கொடை கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கலாம். அந்த கமிட்டி வந்தது எங்களுக்கே தெரியவில்லை. ஆதலால், டாக்டர் அழகப்ப செட்டியார் அவர்கள் நன்கொடை கொடுக்க முன்வந்தும்சூட, தஞ்சையில் உள்ள எவரும் மேலும் நிதியளிக்க முன்வரவில்லை என்று அக்கமிட்டி அபிப்பிராயப் பட்டதாக தெரிகிறது. அவர்கள் முழு அறிக்கை வெளிவராவட்டாலும், Mail பேப்பரில் அதன் சுருக்கமானது பத்திரிகையில் வந்தது. காரைக்குடியிலும், ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிலும் சில பிரமுகர்கள் அதிகமான நன்கொடை கொடுக்க முன்வந்திருக்கிறார்கள் என்றும் பேப்பரில் வந்தது. ஆனால் இதற்கு முன்னதாகவே, வலிவலம் தேசிகர் அவர்கள் லக்ஷ ரூபாய்க்குமேல் பெறுமானமுள்ள 100 ஏக்கர் தஞ்சை நிலம் கொடுப்பதாக அறிவித்துள்ளார்கள். அதற்கு அனுசரணையாக அனேக மிராசதாரர்கள் நன்கொடை கொடுப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இவற்றைத் தவிர, தஞ்சையில் Medical College ஏற்படுத்துவதற்கு இன்னும் பல வசதிகள் உள்ளன என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். Medical College ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றால் ஒரு டாக்டருக்கு 50 Beds வீதமாக, குறைந்தது 1,000 Bed-கள் தேவைப்படும். இதற்கு புதிய கட்டிடம்தான் காரைக்குடியில் கட்டவேண்டும். ஆனால் தஞ்சையில் ஏற்கனவேயே 1,000 பெட்கள் உள்ள ஆஸ்பத்திரி நடந்து வருகிறது. இதைத் தவிர, ஏற்கனவே Medical College இருந்த பல கட்டிடங்களும் ஹாஸ்டல் இருந்த கட்டிடங்களும் இருக்கின்றன. கமிட்டியார், இவைகள் கொஞ்சம் ரிப்பேராக இருக்கிறதென்று தெரிவித்தார்கள். கொஞ்சம் பணம் செலவு செய்து அதை கண்டிப்பாக சரி செய்துகொள்ளலாம். கனம் சுயம்பிரகாசம் அவர்கள் மெடிகல் காலேஜ் ஏற்படுத்த இந்த சத்திரம் நிதியிலிருந்து ஐந்து லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கினால் மட்டும் போதாது. இன்னும் அதிகமான தொகை தேவைப்படும் என்று தெரிவித்தார்கள். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஏகபோகமாகவே கனம் அழகப்ப செட்டியார் அவர்கள் மெடிகல் காலேஜ் ஏற்படுத்த நிதி கொடுத்துவிடுவார் என்று நான் நினைக்கவில்லை.

“தஞ்சை ஜில்லாவில் முதல் க்ரேட் காலேஜ் இல்லாமல் இருக்கிறது. அதை ஏற்படுத்த வேண்டும். அதைவிட முக்கியமானது மெடிகல் காலேஜ். அதற்காக ஐந்து லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்குவது என்றால் அது சாதாரண காரியம். இந்த ஐந்து லட்சம் ரூபாயை உபயோகப்படுத்திக் கொண்டும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் கீழ் வரும் பணத்தை வைத்துக்கொண்டும் அங்கு மெடிகல் காலேஜை ஏற்படுத்தலாம் என்று தோன்றுகிறது. இந்த சூழ்நிலையில் அங்கு மெடிகல் காலேஜை ஏற்படுத்துவது அவசியமாக இருக்கிறது. பலவித வசதிகளும் அங்கு இருக்கிறது. மற்ற ஜில்லாக்களையிட தஞ்சை ஜில்லாவில் வேண்டிய வசதிகள் இருக்கின்றன. தஞ்சை ஜில்லா தலை நகரத்தில், அந்தக் காலேஜை ஏற்படுத்தினால் ரொம்பவும் வசதியாக இருக்கும். நான் மெடிகல் காலேஜை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். அங்கு ஆர்ட்ஸ் காலேஜ் ஏற்படுத்தக்கூடாது என்பதற்காக அந்தத் திருத்தத்தை நான் கொடுக்கவில்லை. அங்கு முதல் க்ரேட் காலேஜ் வரக்கூடாது என்ற எண்ணம் எனக்கு இல்லை.

[Sri P. Rangaswami Reddiar] [2nd April 1955]

மானியங்களை உபயோகித்துவந்தார்கள். அதுமாதிரி நாளடைவில் அவைகளின் அவசியம் குறைந்துவிட்டது. அந்த மானியங்களை, இன்னின்னவிதமாகத்தான் உபயோகப்படுத்த வேண்டுமென்று, அம்மானியங்களை ஏற்படுத்தினவர்கள் அக்காலத்தில் சாசனங்களோ அல்லது, செப்புப் பட்டியங்களோ, எழுதிவைப்பார்கள். ஆனால் தஞ்சை ஜில்லாவை பொறுத்தவரையில், தஞ்சை சத்திரம் பண்டுக்காக, மானியம் ஏற்படுத்தின ராஜா, அந்த மானியத்திலிருந்து வரும்படியான, வரும்படியை என்ன காரியங்களுக்காக செலவு செய்யவேண்டுமென்று எவ்வித சாசனத்தையும் ஏற்படுத்தவில்லை. அதனால் நாளடைவில் தஞ்சை ஜில்லா போர்டு, கொஞ்சகாலமாக, அந்த வரும்படியை, பள்ளிக்கூடங்கள் நடத்த உபயோகித்துவந்தது. தற்போது அந்தபணத்தை உபயோகித்து, தஞ்சையில் ஒரு முதல் க்ரேட் கல்லூரியை ஸ்தாபிக்க, அரசாங்கம் ஒரு மசோதா கொண்டுவந்திருக்கிறது. இந்த நல்ல காரியத்திற்கான மசோதாவை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன்.

“கடந்த 25, 30 ஆண்டுகளாக இந்த நாட்டிலே, எல்லா இடங்களிலும், திராவிடக்கழகமானது பகுத்தறிவுப் பிரசாரம் செய்துவருகிறது. ஆலயங்கள், சத்திரங்கள், மடாலயங்கள், இவைகளில் தேங்கிக்கிடக்கும், ஏராளமான மானிய சொத்துக்கள், பொது சொத்துக்கள், இவைகளை சர்க்கார் எடுத்து, மக்களுக்கு மிக முக்கியமானதும் இன்றியமையாததுமான, அறிவு ஆலயங்கள், ஆஸ்பத்திரிகள், மக்களுக்கு தொழிலை கொடுக்கக்கூடிய தொழிற்சாலைகள் முதலியவைகளைக் கட்டி, மக்களுக்கு நல்ல பணியாற்றவேண்டுமென்று அது கிளர்ச்சி செய்துவந்திருக்கிறது. அதன் காரணமாக, சர்க்கார், பலகட்சி சார்புடைய, மக்கள் பிரதிநிதிகள் அடங்கிய இந்த சபைமுன், இந்த நல்ல யசோதாவைக்கொண்டு வந்திருப்பதைக் கண்டு பெருமை அடைகிறேன். இதை ஆதரிப்பதிலும், ஒரு தனி மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

“தஞ்சை ஜில்லாவில், கும்பகோணத்தில் தான் கவர்ன்மென்ட் ஆர்ட்ஸ் கல்லூரி இருந்துவருகிறது. ஆனால் திருச்சியில் மூன்று ஆண்கள் ஆர்ட்ஸ் கல்லூரிகளும் இரண்டு பெண்கள் ஆர்ட்ஸ் கல்லூரிகளும் நடந்துவருகின்றன. தஞ்சை ஜில்லாவிலும், கும்பகோணத்தைப்போல், மாயவரம், அதிராமப்பட்டணம், பூண்டி முதலிய இடங்களில் ஆர்ட்ஸ் கல்லூரிகள் ஏற்பட இருக்கின்றன, அதனால் தஞ்சை ஜில்லாவின் தலைநகரமாகிய தஞ்சை நகரில் முதல் க்ரேட் கல்லூரி ஏற்படுவது மிக முக்கியமானதுதான். ஆகவே, இந்த மசோதாவில் எந்தவிதமான திருத்தமுமில்லாமல், நிறைவேற்றுவது நல்லதாகும்.”

“சென்னைிலும், மதுரையிலும் நல்ல ஆஸ்பத்திரி வசதிகள் இருப்பதால், அங்கு மருத்துவக் கல்லூரிகள் ஏற்படுத்திவிட்டார்கள். தஞ்சையில், ஆஸ்பத்திரி வசதிகள் இருப்பதால், அங்கேயும் ஒரு மருத்துவக் கல்லூரி ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். சென்னைக்கும், மதுரைக்கும், மத்தியில் இருப்பது திருச்சி நகரம். தமிழ் நாட்டில் மிக முக்கியமான நகரம். தமிழகத்திற்கு அந்நகரம் நடுநாயகமாக விளங்குகிறது. ஆகவே, மருத்துவக் கல்லூரியை, தமிழகத்தின் நடுநாயகமாக விளங்கும், இத்திருச்சிநகரில் ஏற்படுத்துவதுதான் நல்லது. தஞ்சை, தென் ஆற்காடு, சேலம் போன்ற ஜில்லாக்களிலிருந்தும் மாணவர்கள், திருச்சிக்குச் சலபமாகவந்து மருத்துவக் கல்லூரியில் படிக்க முடியும் என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அத்துடன், இம்மசோதாவை எந்தவித திருத்தமும் இல்லாமல் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று சபையைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதற்கிடையில், திருச்சியில் மருத்துவக் கல்லூரி ஏற்படுத்த முயற்சிகள் நடந்தால் திருச்சி ஜில்லா மக்கள், அம்முயற்சிகள் நிறைவேற, சகல உதவிகளும் செய்வார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“சபை முடிக்கும் தருவாயில், அதிக Bills கொண்டுவந்து சலபமாக பாஸ் செய்யும் வழக்கம், இச்சர்க்காரால் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர்கள் அவசரமாக ஊருக்கு போகும் சமயத்தில்

[2nd April 1955] [Sri P. Rangasami Reddiar]

இந்த Bills களுக்கு எதிர்ப்பை ஏற்படுத்தாமல், சரி என்று ஒத்துக் கொள்ளுவார்கள், என்று சர்க்கார் நினைப்பதாகத் தெரிகிறது (சபை சிரிப்பு) ஆகவே

அன்ன சத்திரம் ஆயிரம் எடுத்தல்
அன்னவாயினும் புண்ணியம் கோடி—ஆங்கு
ஓர் ஏழைக்கெழுத்து அறிவித்தல்.

என்ற பாரதியார் பாட்டை கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்தி, இம்மசோதா நிறைவேற்றப்பட்டால், பல்லாயிரக்கணக்கான, மாணவி மாணவர்கள், தஞ்சை முதல் க்ரேட் கல்லூரியில் படித்து அறிவு ஞானம் பெற உதவும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, இம்மசோதாவை, எல்லோரும் ஆதரித்து சீக்கிரமாக பாஸ் செய்யவேண்டுமென்று, இச்சபையைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“Mr. Speaker, Sir, 1-30 p.m. while congratulating the Hon. Minister who has brought in this piece of legislation, I may be permitted to utilize this occasion for inviting his attention to the existence of a similar endowment in Malabar. The utilization of the funds of this Endowment known as ‘Moyan’s Endowment’ would go a long way in uplifting the poor people there. This endowment was made by one Moyan Kunhiraman Nair who had got vast estates in Cherukunnu Madayi and other villages of the Chirakkal taluk but had no successor to inherit the property. So, in his will it was stated that the Endowment might be utilized for the uplift of *sadhus* and also for the education of women. It is out of those funds that Moyan’s Girls’ High School was started in Kozhikode and it is now being managed by the Malabar District Board. The term ‘sadhu’ is a philosophical word and it is used to mean the ‘poor’. So, some funds from this endowment may be utilized for starting a dispensary and a hospital in Cherukunnu, the home village of the person who has made this endowment. As a matter of fact, when the former Chief Minister Sri Rajagopalachari visited Malabar, some people in Cherukunnu also presented a memorandum to him requesting the Government to open such a dispensary and hospital there. Also by way of interpellation here, the attention of the Government was invited to this particular matter. This endowment is now administered by the Tellicherry Municipality. Fifty years ago when there was no need for dispensaries and hospitals, the donor and the managing body of the endowment thought it was to supply free meal to Brahmins. Now it is not necessary and now only a very few Brahmins go after these meals. As there are surplus funds available from the endowment and they can be diverted without violating the conditions laid down in the will, for starting a hospital in Cherukunnu, I hope and I request that the Hon. Minister will consider this aspect of the matter.”

SRI A. S. SAHAJANANDA:—“கனம் தலைவர் அவர்களே, 1-34 தாமத்திற்கு சிறந்த இடம் தஞ்சாவூர் ஜில்லா. அங்கு இருந்த ப. ம. மகாராஜாக்கள், பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக பலவிதமான தர்மங்களுக்கு மானியங்களை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள் என்ற விஷயத்தை பல அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அங்கே, ஏழை மக்களான ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு தஞ்சாவூர் சத்திரம் Fund யை உபயோகித்து பசலில் ஒரு வேளை சாப்பாடு இனாமாக தஞ்சை ஜில்லா போர்டு, போட்டுவந்தது.

[Sri A. S. Sahajananda] [2nd April 1955]

அதை ஒருவருடைய நிறுத்தி இருக்கிறார்கள். கொடுத்துவந்த அன்னத்தை நிறுத்துவது மகா பாவமான காரியம். ஆகவே, எழை ஹரிஜனங்களுக்கு எப்போதும் இனமாக கொடுத்துவந்த பகல் உணவை மறுபடியும் கொடுத்து உதவவேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“இரண்டாவதாக, தஞ்சை மகாராஜாக்கள், ஏற்படுத்தின ஆலயங்களில், பிரகதிஸ்வர ஆலயம் உலகப் பிரசித்திபெற்ற ஆலயமாகும். அந்த ஆலயத்தை உலகத்திலுள்ள கண்காட்சிகளில் பெரிய காட்சியாக கருதுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஆலயத்தில் வேலை செய்பவர்களுக்கு மாதம் ஒரு ரூபாய் இரண்டு ரூபாய்தான் சம்பளமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. ஏராளமாக தர்மம் செய்த ராஜாக்கள் என்ன காரணத்தாலோ, இந்த ஆலயத்திற்கு ஒரு சொத்தும் எழுதிவைக்கவில்லை. ஆகவே, இந்த சத்திரம் fundலிருந்து, அந்த ஆலயத்தை நன்றாக பரிபாலனம் செய்ய ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இன்னொரு விஷயம். இப்போது ஆங்கில முறைப்படி படித்துவந்திருக்கும் டாக்டர்கள், 1½ அணு மருந்தை இன்னுக்குள் செய்ய 3 ரூபாய் வாங்குகிறார்கள். ஆகவே, இனிமேல், இந்திய முறைப்படி, படித்துவரும் டாக்டர்களைத்தான் அதிகமாக்கவேண்டும். இந்திய மருந்துகள் குறைந்த விலையில் உண்டாக்கி, எல்லாருக்கும் மலிவாக கிடைக்கும்படி குறைந்த அவ்விந்திய மருந்துகளை, பிரசித்தி பெருவதற்கான காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எது ஏற்பட்டாலும், அதனால் மக்கள் சலிப்பதாக வாழ்வதற்கான காரியமாக இருக்கவேண்டும். மெடிக்கல் காலேஜைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் பிரமாதமாக பேசினார்கள். மெடிக்கல் காலேஜை மக்களுக்கு பயன்படாது. ஆகவே, இந்த சத்திரம் தர்ம fundலிருந்து, பண உதவி செய்து இந்திய மருந்துகளை உண்டாக்கி, அவைகளை நன்றாக பிரஸ்தாபிக்கச் செய்யவேண்டுமென்று, இந்தியன் மெடிஸன் காலேஜ் ஏற்படுத்தவேண்டும். ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு இனமாக, பகல் உணவு கொடுக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Mr. Speaker, Sir, I am thankful to hon. Members who have supported this Bill. They have realized the importance and urgency of the Bill and I am really grateful to them for the support they have extended to it. I do not propose to detain hon. Members of this House long as my task has been rendered easier by the telling speech of the hon. Member, Sri Swayamprakasam. The fact that there is need for an Arts College in Tanjore has been realized since 1947. Representations have been received by the Government from 1947 and the people of Tanjore have been agitating for the starting of this college in view of the fact that there are 57 high schools there. It is really fortunate that the Government have been able to offer security from the Endowment Fund. My hon. Friend, Sri Thiagaraja Pillai must know that this fund should not be utilized for construction of buildings or other items because it is in the form of a corpus.

“With regard to the starting of a Medical College, my esteemed colleague the Minister for Finance has suggested that sufficient funds may be collected by the District Board from the people of Tanjore and it is left to hon. Members of this House and those who are interested in the starting of a medical college to take whatever steps in the matter. But I am not sure whether

[2nd April 1955] [Sri B. Parameswaran]

they will be in a position to collect sufficient money before June, as suggested by him. At any rate, his assurance clearly goes to show that the Government are anxious to help the people of Tanjore in starting a Medical College there. But on that account, let not this measure be delayed.

“Sir, there are several big mirasdars in the Tanjore district who, without the help of the Government, could start the medical college independently. However, the Government will be willing to help in achieving the object of the people of Tanjore as far as possible.

“Sir, it is not within the scope of the Bill to supply mid-day meals to Harijan students in the district. I do not know if the supply of mid-day meals has been discontinued. Anyhow, I will examine and see what can be done in the matter.”

“As regards the suggestion made by the hon. Member Sri Narayanan Nambiar, I would request him to kindly write a letter to me in respect of this matter and I will examine it.

“With regard to the amendments of Sri Thiagaraja Pillay and Sri Veloo, I would only like to point out that there is provision in the Bill itself for renewing the period of lease by another three years. Therefore, I request that this Bill may be passed straightaway without any delay and unanimously.”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

“That the Tanjore Chatram Endowments (Utilization) Amendment Bill, 1955, be taken into consideration.”

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER :—“ I would like to know whether the hon. Members Sri A. Veloo and Sri M. D. Thiagaraja Pillay are moving their amendments. If they are not moving, I shall straightaway put all the clauses and the preamble to the vote of the House.”

SRI A. VELOO :—“ Sir, I am not moving my amendment.”

SRI M. D. THIYAGARAJA PILLAY :—“ Sir, I am not also moving my amendment.”

MR. SPEAKER :—“ Then I shall straightaway put all the clauses and the Preamble to the vote of the House.”

Clauses 1, 2, 3 and 4 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN :—“ Sir, I move—

“That the Tanjore Chatram Endowments (Utilization) Amendment Bill, 1955, be passed into law.”

[2nd April 1955]

* SRI S. SWAYAMPRAKASAM :—" Mr. Speaker, Sir, when this Bill becomes law, I feel it my duty to pay my greatest respects to those ancient Rajas of Tanjore who endowed vast properties. There seems to be a general impression that Rajas in those days were not at all mindful of the welfare of the public. But here is the noble example of the Tanjore Raja who has endowed a large extent of property to be utilized for the benefit of the public. Two High schools and a number of hospitals are run out of the endowed property. I shall record my appreciation and the appreciation of the people in praise of those Rajas who have endowed these properties."

"Next I wish to congratulate the District Board of Tanjore who did not choose to stand in the way. If they wanted, they could have done so. Originally when the administration of the District Board was in the hands of the Collector, a resolution was passed giving consent to the diversion of funds for the starting of the Arts College. Subsequently when the matter came before the District Board, they passed an unanimous resolution supporting the starting of the College."

"Finally I really appreciate the spirit in which the Finance Minister has thrown a challenge to the Mirasdars of the Tanjore district to come forward with donations, for the starting of a Medical College there. At the same time, I wish to ask the Government, what is the part they are taking in this matter. There is a saying 'சத்திரத்துச்சோறுக்கு தாத்தையங்கார் உதரவு'. The funds of the Chatram Endowment may be compared to 'சத்திரத்துச்சோறு' and the Government are playing the part of 'தாத்தையங்கார்'. (Laughter.) There is a false notion that everybody is rich in Tanjore district. Excepting a few individuals who own a large extent of property, all the people there are very poor. In spite of that they have contributed a lot. They were responsible for the opening of a sanatorium at Chengipatti. As the hon. Member Sri S. Ramalingam pointed out we have collected more than a lakh by way of small contributions of 2 annas, 4 annas and 8 annas. We held an Arts Exhibition and a major portion of the proceeds was utilized for this. After all, the Arts College and the Medical College will be for the benefit of all the people. As Sri Thyagaraja Pillay rightly pointed out, the Government should include the scheme of opening the Medical College in the Second Five-Year Plan. The Hon. the Finance Minister should tell us what would be the contribution from the Government. Tanjore is the most suitable place for the opening of the Medical College. The Madras Government should at least persuade the Central Government to give more money. They should come forward to help Tanjoreans and of course, as Sri Thyagaraja Pillay pointed out, we will try to collect as much money as possible. The Government must also realise that they have not done anything for the Tanjore district. I request the Government to come forward with the greatest possible help and not to be just like 'தாத்தையங்கார்'. That is my appeal to Government."

[2nd April 1955]

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, this is a special enactment governing a particular endowment. I take this opportunity to impress upon the Government to examine the general question of making available funds belonging to religious and charitable endowments for such laudable purposes like this. There can be no doubt that such surplus funds cannot be put to a more useful purpose than educational purposes. We in Malabar had a peculiar experience. A sum of Rs. 2 lakhs was granted by Gurusvayur Dewasvam to the Zamorin's College. There was a lot of controversy. The amount was sanctioned. Then there was an appeal and the amount was ordered to be refunded. Therefore, I would request the Government to examine the general question and see whether any legislation could be brought for diverting the funds of charitable and religious institutions for educational and cultural purposes beneficial to the society as a whole."

SRI S. PANCHAKSHARAM :—" Sir, the Constitution provides for such transfer of charitable funds for the general benefit of the public. Therefore I do not think any special legislation is required."

* SRI M. D. THIYAGARAJA PILLAY :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தஞ்சை நகரில், முதல் grade காலேஜ் ஏற்படுத்துவதற்கு கனம் மந்திரியார் அவர்கள், இந்த மசோதா கொண்டுவந்திருப்பதை வரவேற்கிறேன். ஆகவே, இது சம்பந்தமாக நான் கொடுத்திருந்ததை வாய்ஸ் வாங்கிக் கொள்ளுகிறேன். என்னுடைய எண்ணம் எல்லாம், இந்த Arts College இக்கிரமமாக ஏற்படவேண்டுமென்பதுதான். தஞ்சையில் Art Gallery ஏற்படுத்தின, கலெக்டர், நிர்வாகஸ்தர்கள், ஜில்லா போர்டு, இவர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து இந்த முதல் grade காலேஜ் ஏற்படுத்துவதற்காக, முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டார்கள். அவர்கள் எல்லோரையும் பாராட்டுவதுடன் இவ்வருஷம் June - July யிலேயே ஏந்தலிதமான தண்டிய மில்லாமல், காலேஜை ஆரம்பித்து வைக்கவேண்டுமென்று அவர்களை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

"கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள், தஞ்சையில் மெடிகல் காலேஜ் ஏற்படுத்த, தஞ்சை வாகிகள், அதற்கான பணத்தை, நன்கொடையாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். கனம் அங்கத்தினர் சுயம்பிர கிரம் சென்னைதொடர், இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில், தஞ்சையில் இந்த மெடிகல் காலேஜ் ஏற்படுத்துவதற்கான, பணவசதி எவ்வளவு செய்ய முடியுமோ, அவ்வளவு உயர்ந்த அளவுக்கு செய்ய, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் முயற்சி செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். கனம் மந்திரி அவர்கள் மெடிகல் காலேஜ் ஆரம்பிக்க வசிக்கணக்கான ரூபாய்கள் கேள்வி எழுப்புகிறார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவில் பல தரம் சொத்துகள், பல வசிக்கணக்கான ரூபாய்கள் பல வருஷங்களுக்கு செலவாகி வருகின்றன. ஆகவே, கனம் மந்திரியார் சொன்னபடி, மெடிகல் காலேஜ் ஆரம்பிக்கும் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், தஞ்சை ஜில்லா மிராஸ்தார்கள், வியாபாரிகள், அதிகமாக நன்கொடை கொடுக்க முன்வருவோமென்றும், என்னைப்போன்றவர்களும் அதற்கான முயற்சிகள் செய்வோமென்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்."

* SRI S. RAMALINGAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தஞ்சை 1-49 ஜில்லாவில் மெடிகல் காலேஜ் ஏற்படுத்துவதற்கு இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் வரையில் காத்திக் கொண்டிருக்க "கோண்டிமென்டு வருஷத் திட்டம் வரையில் காத்திக் கொண்டிருக்க" "கோண்டிமென்டு வருஷத் திட்டம் வரையில் காத்திக் கொண்டிருக்க" கனம் நிதி மந்திரி அவர், இரண்டு நாட்கள் முன்பு சபையில் பேசும்போது கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அவர் அன்றைக்குப் பேசும்போது ஏதாவது இரண்டாவது

[Sri M. Kalyanasundaram] [2nd April 1955]

முடிவடைந்திருக்கிறது என்றும் கூட ஜில்லா மாதத்திற்குள் மற்றபடியும் சபையைக் கூட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, as you already pointed out, this session has been a very unique one. We have broken many records. But the most unique feature, according to me, is the relationship between the Opposition and the Treasury Benches. It was most cordial during this session and I really appreciate the attitude which the Opposition took with reference to the various proposals and with reference to the various measures which the Government have to make. It was their duty to oppose and I do realise that the Opposition can be effective only by effectively opposing. I have not taken their opposition to the various measures brought forward by the Government as opposition to the Government as such and I have always taken it as suggestions for improvement of what we have proposed to do and what we are proposing to do and in that light only I have taken that. I am glad that there has been a better and more cordial atmosphere, as between the other side of the House and this side of the House and I hope it will continue and improve because after all we have a common objective of building up our nation and making our people happy, and contented. In that task, I can assure all hon. Members that it would be our endeavour to accomplish it and we will always appreciate the co-operation of all the Members of this House to whichever side they may belong. You, Sir, have been carrying on this ordeal for these two months and I hope that hereafter we will not have such long sessions tiring out everybody."

MR. SPEAKER :—" The House will now adjourn *sine die*."
The House then adjourned *sine die*."

2nd April 1955]

APPENDIX I.

[Vide answer to clauses (b) and (c) of starred question No. 1808 asked by Sri V. R. Krishna Ayyar at the meeting of the Legislative Assembly held on 2nd April 1955, page 1110 supra.]

It has been decided to give financial assistance to indigent T.B. patients out of the annual income from "The Bhavanagar Kshayarog Fund" every year commencing from the 1st January 1955 to the extent possible. Applications for the assistance will be received and orders granting the 'assistance' will be issued by Government in the Health, Education and Local Administration Department acting under the orders of the Minister for Health.

The instructions to be observed in applying for the grant of financial assistance to the patients are mentioned below :—

(1) Monetary assistance shall be given to the most deserving poor patients suffering from tuberculosis, who are not at the time in-patients in hospitals or sanatoria.

(2) All such patients residing in any area of the old Composite State of Madras, irrespective of the State in which such area now lies, shall be eligible for assistance to the extent funds are available.

(3) Patients applying for assistance from the fund should produce a medical certificate of their illness from a Government doctor not below the rank of Assistant Surgeon, or Honorary Assistant Surgeon and a poverty certificate from any local Revenue Officer not below the rank of Tahsildar.

(4) The patients receiving aid will be referred to a named institution for out-patient treatment or advice regarding personal precautions to prevent the spread of infection.

(5) All applications for financial assistance from the "Bhavanagar Kshayarog Fund" should be addressed to the Secretary to the Government of Madras, Health, Education and Local Administration Department, Fort St. George, Madras-9.

(6) The amount sanctioned in each case will be restricted to one year at one time and it will be paid in suitable monthly instalments by the District Medical Officers of the districts concerned. The whole amount payable for twelve months for each patient in a district will be placed at the disposal of the District Medical Officer concerned in one lump sum.

(7) Patients seeking continuance of the financial assistance for the next year should renew their applications for it, enclosing fresh medical and poverty certificates as required in sub-paragraph (3) above.

Their case will be given preference and considered favourably.

[2nd April 1955]

APPENDIX II.

[Vide answer to clauses (b) and (c) of starred question No. 1812 asked by Sri A. Ratnam at the meeting of the Legislative Assembly held on 2nd April 1955, page 1111 supra.]

Statement of recurring and non-recurring expenditure sanctioned for the Leprosy Treatment and Study Centre at Tirukkoyilur, South Arcot district.

Serial number and designation of the post.	Scale of pay.	Dearness allowance.	House-rent allowance.	Other compensatory allowances.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		Rs. A. P.	Rs.	Rs.
1 Medical Officers—2 ..	150—25/2—400. Special pay Rs 50 for one Senior Medical Officer in charge of the unit.	54 0 0	..	50
2 Non-medical assistants—4.				
(a) Male Nurses—2.	85—5—150.	18 0 0	9	33 per mensem—Dhoby and ration allowance. (Uniform allowance of Rs. 75 per annum.)
(b) Health Inspectors—2.	60—2—90—4—130 Special pay 10.	24 0 0	3	..
3 Compounders—2 ..	45—2—55—1—75	22 0 0	3	..
4 Peons—2 ..	18—1(A)—25.	18 0 0	3	..
5 Driver—1 ..	40—1(A)—50.	22 0 0	3	..
6 Nursing orderlies (1 male and 1 female—2)	19—1(A)—25.	18 0 0	3	..
7 Sweeper—1 ..	15—1(A)—20.	18 0 0	3	..
II. SURVEY UNIT.				
1 Health Officer, Class II—1.	200—20/2—280 ..	43 0 0	..	23
2 Non-medical assistants (1 Health Inspector (male) and 1—Health Inspector (female))—2.	60—3—90—4—130 special pay 10*	24 0 0	3	..
3 Peons—3 ..	18—1(A)—25.	18 0 0	3	5
III. LABORATORY UNIT.				
1 Pathologist Assistant Surgeon—2.	50—25/2—400.	54 0 0	..	50
2 Technician—1 ..	50—5—100.	22 0 0	8	..
3 Peon—1 ..	18—1(A)—25.	18 0 0	3	5
4 Sweeper—1 ..	15—1(A)—20.	18 0 0	3	..
IV. ADMINISTRATION UNIT.				
1 Upper division clerk—1.	80—3—95—5—110.	24 0 0	5	10
2 Lower division clerks—3.	45—3—60—2—90.	22 0 0	3	10
3 Typist—1 ..	45—3—60—2—90. Special pay Rs. 10 for Typewriting.	22 0 0	3	10
4 Peons—2 ..	18—1(A)—25 ..	18 0 0	3	..

2nd April 1955]

	Rs.
Other charges—Recurring—	
Cost of drugs	75,000
Diet and clothing	10,000
Office, clinics and laboratory accommodation	1,000
Running expenses of the jeep	5,000
Printing of records and stationery	5,000
Welfare and publicity	5,000
Other incidental expenditure	3,000
Total ..	44,000
Non-recurring expenditure—	15,000
Motor jeep—1	1,600
Bicycles—8	3,400
Office furniture and typewriter	12,000
Laboratory equipment	..
Total ..	32,000

Statement of expenditure for each of the subsidiary Centres.

Serial number and designation of the post.	Scale of pay.	Other compensatory allowances.
(1)	(2)	(3)
	Rs.	Rs.
Staff for carrying out treatment—		
1 Medical Officers—2 ..	150—25/2—400	50
2 Non-medical assistants—4 ..	85—5—150	Ration allowance Rs. 30. Dhoby allowance Rs. 3. Uniform allowance Rs. 75 per annum.
(a) Men nurses—2 ..	..	..
(b) Health Inspectors—2 ..	60—2—90—4—130	..
3 Compounders—2 ..	45—2—55—1—75	..
4 Peons—2 ..	18—1(A)—25.	..
5 Driver—1 ..	40—1—50.	..
ADMINISTRATION UNIT.		
1 Upper division clerk—1 ..	80—3—95—5—120	..
2 Lower division clerks—2 ..	45—3—60—2—90	..
3 Sweeper—1 ..	15—1—20	..
Other charges—Recurring—		15,000
Cost of drugs for about 1,200 patients	..	10,800
Maintenance of patients at Rs. 30 per patient per mensem for 30 patients	..	5,000
Welfare and publicity	..	1,000
Office and Clinics accommodation	..	5,000
Running expenses of one van	..	4,000
Printing of records and stationery	..	1,000
Other contingencies including treatment for allied diseases	..	41,800
Total ..		15,000
Non-recurring—		1,200
One motor van	..	..
Six bicycles	..	..
Total ..		16,200

THE TANJORE CHATRAM ENDOWMENTS
(UTILIZATION) AMENDMENT BILL, 1955

[Sri M. D. Thiyagaraja Pillai] [2nd April 1955]

“மேலும், எவ்வளவோ தர்ம சொத்துக்கள் இருக்கின்றன. அதை வைத்துக் கொண்டு கால் நடைகளை அபிவிருத்தி பண்ண வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. ஓரத்தநாடு கால்நடை அபிவிருத்திப் பண்ணியில் இப்பொழுது உம்பளசேரி மாடுகளை அபிவிருத்தி செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். இன்னும் அபிவிருத்தி செய்யவேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது சேலம் ஜில்லா ஹோசூரில் ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அங்கு மாடுகள் மேய்வதற்கு வேண்டிய நிலம் கிடைப்பது. ஆனால் தஞ்சை ஜில்லா, ஓரத்தநாட்டில் ஏராளமாக புல் தரைகள் இருக்கின்றன. ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் இருக்கின்றன. அதனால் தஞ்சை ஜில்லாவில் கால்நடைகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய வசதி இருக்கிறது. மூன்று வருஷங்களுக்கு ஒரு தடவை தான் கால்நடைப் பண்ணைக்கு ஷே இடத்தை கொடுப்பதாக சட்டத்தில் சொல்லப்படுகிறது. அப்படி இல்லாமல் 99 வருஷங்களுக்குக் கொடுக்கும்படியாக இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தஞ்சை ஆதரவு கொடுத்து கால்நடை பண்ணைகளை அதிகமாக ஆதரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதைப்பற்றி நான் அந்த டிபார்ட்மென்ட் அதிகாரியுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தேன். கால்நடை பண்ணைகளை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டியது அவசியம் என்று சொன்னேன். மூன்று வருஷங்களுக்கு, பகுதிக்கு கொடுத்தால் அதிகமாக கட்டி அபிவிருத்தி செய்ய முடியாது. கட்டடங்கள் கட்டுவது என்றால் முடியாது. அதனால் தான் கால்நடைகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு தயங்குகிறார்கள். மூன்று வருஷங்களுக்கு என்னவாகுமோ என்று பயப்படுகிறார்கள். அதனால் 99 வருஷங்களுக்கு ஆதரவு கொடுத்தால் சௌகரியமாக இருக்கும். தர்ம காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்றுதான் ஆதியில் தஞ்சை ஜில்லா ராஜாக்கள் தர்மம் எழுதிவைத்தார்கள். ஏழைகள் சாப்பிட வேண்டும் என்றும் தர்மம் செய்ய வேண்டும் என்றும்தான் எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். கால்நடைகளை அபிவிருத்தி செய்தாலும் அதுவும் தர்மம் செய்வது தான். அதனால் மூன்று வருஷங்களுக்கு என்று இல்லாமல் 99 வருஷங்களுக்கு என்று கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும் என்பதை தெரியப்படுத்திக் கொள்ளுகிறேன்.”

“நிற்க வைத்தியக் கல்லூரிக்கு மூன்று ஜில்லாவிலுள்ள பெரிய பிராகாரங்களும், தனவந்தவர்களும் முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு நிதியை சம்பாதிக்க ஏற்பாடு செய்கிறோம். எவ்வளவு நன்கொடை கிடைக்கும் என்பதை கூடிய சீக்கிரம் தெரிவிக்கிறோம். நன்கொடை கொடுத்தால் அங்கு காலேஜை அமைக்க ஏற்பாடு செய்கிறோம் என்று சட்டசபையின் முன்பு சொன்னதற்கு நான் நிதி மந்திரி அவர்களை மீண்டும் பாராட்டுகிறேன். எவ்வளவு அதிகப்படியான தொகையை வசூல் செய்து கொடுக்கமுடியுமோ அவ்வளவு தொகை வசூல் செய்து கொடுக்கிறோம். காரைக்குடியில் ஏற்படுத்தக்கூடாது. இப்பொழுதுள்ள நிதியையும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டில் திட்டத்தில் வரக்கூடிய பணத்தை வைத்துக் கொண்டும் தஞ்சை ஜில்லாவில் ஒரு மெடிகல் காலேஜை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன், திருத்தம் கொடுத்திருப்பதால் தஞ்சை ஜில்லாவில் முதல் க்ரேட் காலேஜ் வேண்டாம் என்பதற்காகக் கொடுக்கவில்லை என்பதையும் தெரிவித்துக் கொண்டு இந்த மசோதாவை முழு மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். இத்துடன் என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI A. VELOO :—“கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் தஞ்சை சத்திரம் மாணியம் சம்பந்தப்பட்ட மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன். அதற்கு நான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். அதைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகளைப் பேச ஆசைப்படுகிறேன்.”

“தஞ்சையில் முதல் க்ரேட் காலேஜ் வேண்டாம் என்பதற்காக நான் அந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுக்கவில்லை, என்பதை முதலில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். தஞ்சையில் ஒரு காலேஜை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று முயற்சிக்கிறவர்களில் நானும் ஒருவன். இந்த சட்டசபையின் மூன்றாம்

THE TANJORE CHATRAM ENDOWMENTS
(UTILIZATION) AMENDMENT BILL, 1955

2nd April 1955]

[Sri A. Veloo]

கடந்த 43 நாட்களாக நடந்த விவாதத்தின் போது நம் நாட்டிலுள்ள வைத்திய இன்மையைப்பற்றியும், அதன்மூலம் மக்கள் எவ்வாறு கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதைப்பற்றியும், பல இடங்களில் டாக்டர்களே இல்லை என்பதைப்பற்றியும், மருத்துவ நிலையங்களும் வைத்திய உதவிகளும் இல்லை என்பதைப்பற்றியும் விரிவாகப் பல அங்கத்தினர்கள் எடுத்துப் பேசினார்கள். அதை நாம் எல்லோரும் நன்கு அறிந்திருக்கிறோம். மக்களுக்கு வைத்திய வசதி மிகவும் அவசியம். டாக்டர் அழகப்ப செட்டியார் அவர்களின் முயற்சியால் தஞ்சையிலே அல்லது காரைக்குடியிலே வைத்தியக் கல்லூரி அமைக்க ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருப்பதைப்பற்றியும், பிறகு அமைப்பற்றி பரிசீலனை செய்வதற்கு ஒரு கமிட்டியை நியமித்து எங்கு ஏற்படுத்தலாம் என்பதைப்பற்றி ஆராய்ந்து இப்பொழுது ரிப்போர்ட் அனுப்பியிருப்பதாகவும் பத்திரிகைமூலம் தெரியவருகிறது. எங்கு அதிகப்படியாக நன்கொடை கொடுத்து உதவுகிறார்களோ அந்த இடத்தில் மருத்துவக் கல்லூரி ஏற்படுத்துவதாக அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதாகவும் தெரிய வருகிறது. அப்படி நன்கொடை தேடி ஒரு மருத்துவக் கல்லூரியை தஞ்சையில் ஏற்படுத்தினால் மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும். தஞ்சையில் மருத்துவ கல்லூரியை அமைப்பதால் ஏழைகளுக்கு மிகவும் பயன் அளிக்கக் கூடியதாக இருக்கும். அங்கு ஒரு முதல் க்ரேட் காலேஜையோ அல்லது மருத்துவ கல்லூரியையோ ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் திருத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த திருத்தத்தைக் கொடுத்திருப்பதால் அங்கு ஆர்ட்ஸ் காலேஜை ஏற்படுத்த வேண்டாம் என்ற அர்த்தம் இல்லை. தஞ்சையில் ஒரு காலேஜை ஏற்படுத்தப்போவதாகவும், அதிராம் பட்டணத்தில் ஒரு காலேஜை, மாயூரத்தில் ஒரு காலேஜை ஏற்படுத்தப்போவதாகவும் பத்திரிகைகளில் செய்திகள் வந்திருக்கின்றன. அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளும் எடுத்துக் கொண்டிருப்பதாக தெரியவருகிறது. சர்க்காரால் நடத்தப்படும் ஒரே ஒரு காலேஜை கும்பகோணத்தில்தான் இருக்கிறது. அதிகப்படியான மாணவர்கள் கல்லூரிப் படிப்புக்காக முன்வரும்போது இன்னும் ஒரு காலேஜை தஞ்சைத் தலைநகரில் இல்லாமலிருப்பது பெரும் குறையாக இருக்கிறது. வெறுங்கல்லூரி படிப்புமின்றி ஏழைகள் பயன் அடையுமடியான தொழில் கல்லூரிகள் அங்கு ஏற்படுத்த வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. ஆகவேதான் நான் என்னுடைய திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன்.

“தஞ்சை ஜில்லா போர்டார் ஏழை பிற்பட்ட மாணவர்களுக்கும் ஹரிஜன மாணவர்களுக்கும் மத்தியான சாப்பாடு கொடுத்துக் கொண்டு வந்தார்கள். சென்ற வருஷத்திலிருந்து அதை நிறுத்திவிட்டார்கள். ராஜாக்கள் இருந்த காலத்தில் எல்லோருக்கும் சாப்பாடு போடவேண்டும் என்றுதான் தர்மங்களைச் செய்து வைத்தார்கள். அல்லலுற்று அவதியுறும் ஏழைகளுக்கும், அவர்களுடைய கண்ணீரைத் துடைப்பதற்கும் தான் அன்று தர்மம் செய்யப்பட்டிருந்தது. அவர்களுடைய குறைகளை நிறைவேற்றுவதற்கும் அவர்கள் நன்மை அடையவேண்டும் என்பதற்காகவும்தான் அப்பொழுது பணம் ஒதுக்கப்பட்டது. அதை இப்பொழுது நல்லவழியில் உபயோகப்படுத்தலாம். பள்ளிக்கூட மாணவர்களுக்கும் ஏழை ஹரிஜன மாணவர்களுக்கும் பிற்பட்ட இனத்தவர்களின் மாணவர்களுக்கும் அந்தப் பணத்திலிருந்து மத்தியான சாப்பாடு கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யலாம். உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தவனாவான். ஆகவே, ஏழை மாணவர்களுக்கு உணவு கொடுக்க வேண்டியது அவசியம் என்பதையும் உணர்ந்து அவலிதம் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நூற்றுக்கணக்கான வருஷங்களுக்கு முன்பு, தஞ்சை மராட்டிய ர.ம. மன்னர்கள் ராமேஸ்வரம் வரையில், சத்திரங்கள் கட்டி யாத்ரிகர்களுக்கும் போக்குவரத்து ஜனங்களுக்கு வசதிகள் செய்வதற்காக ஏராளமான மானியங்களை, ஒதுக்கிவைத்திருக்கிறார்கள். அக்காலத்தில் பிரயாணிகளுக்கு, சாப்பாடு போடவும், தங்குவதற்கு வசதிகள் ஏற்படுத்தவும், அந்த

[2nd April 1955]

APPENDIX III.

[Vide answer to starred question No. 1814 asked by Sri N. K. Palanisamy at the meeting of the Legislative Assembly held on 2nd April 1955, page 1112 supra.]

(a) *The concerns from which ink-bottles are bought for use in Government departments.*—The Controller of Stationery and Printing calls for quotations concerns, whose quotations are favourable and the quality of whose articles is suitable for the use of the Government. The purchase was made from the following concerns during the year 1953:—

- (1) National Products Syndicate, Madras.
- (2) C. N. Subramanian & Co., Madras.
- (3) The Empire Industrial Company, Madras.
- (4) Stewards Laboratories, Bombay.
- (5) Newton & Co., Madras.
- (6) Kumar Stationery Stores, Bombay.
- (7) T. A. Taylor & Co., Madras.
- (8) Bombay Stationery House, Bombay.

(b) *The number of ink-bottles bought in 1953 and the cost thereof.*—

Serial number and firm.	Article.	Quantity.	Cost.
(1)	(2)	(3)	(4)
1 National Products Syndicate, Madras.	Blue-black registration ink in bottles of 24 ozs. each.	9,000 bottles ..	Rs. A. 11,350 0
2 C. N. Subramanian & Co., Madras.	Cheque writing ink in bottles of 24 ozs. each.	700 bottles ..	612 8
3 The Empire Industrial Company, Madras.	(i) Red ink bottles of 24 ozs. each.	1,800 bottles ..	2,118 12
	(ii) Blue-black ink powder packets, each capable of producing 12 ozs. of liquid ink.	6,400 dozens ..	18,800 0
	(iii) Red ink powder packets, each capable of producing 40 ozs. of liquid ink.	12,800 packets ..	8,825 0
4 Stewards Laboratories, Bombay.	Rubber stamping ink (violet) in bottles of 1 oz. each	58,600 bottles ..	8,240 10
5 Newton & Co., Madras ..	Parker Quink ink, blue ..	28 dozens ..	560 0
6 Kumar Stationery Stores, Bombay.	Parker Quink ink, blue-black.	16 dozens ..	320 0
7 T. A. Taylor & Co., Madras ..	Parker Quink ink, blue and blue-black.	22 dozens ..	330 0
8 Bombay Stationery House, Bombay.	Empty ink bottles ..	700 dozens ..	926
Total ..			51,862 14

[2nd April 1955]

APPENDIX IV.

[Vide answer to unstarred question No. 190 asked by Sri C. R. Ramaswamy at the meeting of the Legislative Assembly held on 2nd April 1955, page 1123 supra.]

Statement showing the different categories of work-charged staff employed in the Electricity Department and their scales of pay.

Description.	Scale of pay. RS.
<i>Work-charged establishment in the Electricity Department.</i>	
Senior Winder	90—5—120
Senior Line Inspector	70—3—100
Line Inspector and Load Canvasser, Tester, Mechanic-Winder.	
Oil Tester, Switchboard Attendant ..	60—2—90
Inspector of Recorders	
Lineman-Operator	
Driver	
Assistant Tester (M.R.T.)	50—2—70
Fitter	
Assistant Mechanic	
Electrician	
Wireman	45—2—65
Assistant Wireman	35—1—45
Helper	25—1—35
Lascar	
Sweeper	
Gardener	18—1—25
Watchman	

I.—Power-house, Receiving Station and Sub-Station.

Foreman (Power-house)	90—5—120
Foreman, Grade I	85—5—115
Foreman, Grade II	70—3—100
Mechanic (Papanasam power-house) ..	60—2—80
Mechanic, Grade II	50—2—70
Mechanic, Grade III	45—2—65
Mechanic, Grade IV	60—2—80
Crane Driver cum Electrician, sub-station operator.	
Crane Driver	
Electric Mechanic	
Wench Driver	50—2—70
Syrang	
Tool-keeper	
Fitter Slinger	
Caulker, Rivetter	
Trolley Guard	45—2—65
Valve-house Attendant	
Assistant to Hydraulic Operators ..	
Leather Mechanic	

[2nd April 1955]

Description.

Scale of pay.

Rs.

I.—Power-house, Receiving Station and Sub-Station—cont.

Machineman	45—2—65
Switchboard Operator	35—1—45
Assistant Fitter	35—1—45.
Boiler-house Fireman	
Coal Maistri	
Assistant Electrician	
Turbine Cleaners	
Pump-house Assistant	25—1—35.
Oiler	
Boiler-house Assistant	
Tool-keeper	20—1—30.
Coal Mazdoor	
Fitter Mazdoor	
Laboratory Helper	
Dam Lascar	25—1—35.
Cleaner	
Shift Cleaner	18—1—25.
Cleaner	

II.—Workshops.

Foreman	125—5—175—10—225.
Assistant Foreman	85—5—115.
Mechanical Estimator	70—3—100.
Head Syrang	
Loco Driver, Transport	
Chargeman	60—3—90.
Chief Transport Lorry Driver	60—2—80.
Shop Assistant	50—2—70 and 35—2—65 for unqualified
Time-keeper	
Job Clerk	
Fireman, Transport	
Plate Layer, Transport	45—2—65.
Tindal	
Packer	35—1—45.
Cleaner, Transport	
Electrical Fitter	25—1—35.
Semi-skilled Workman	
Tool Attendant	18—1—25.
Lorry Cleaner	

III.—M.R.T. Special maintenance and telephones.

Meter Testing Assistant	70—3—100.
Senior Instrument Mechanic	
Foreman (Special Maintenance)	
Telephone Inspector	60—2—80.

[2nd April 1955]

Description.

Scale of pay.

Rs.

III.—M.R.T. Special maintenance and telephones—cont.

Junior Instrument Mechanic	50—2—70.
Assistant Foreman (Special Maintenance)	
Filter Operator	
Lineman Turner	
Lineman Fitter	
Instrument Repairer (Telephones)	45—2—65.
Instrument Mechanic	
Fitter Mechanic for Oil Filter	
Telephone Operator	35—1—45 and 45—2—65 for men with higher qualification.
Telephone Clerk	
Winder-Mate	25—1—35.
Telephone Helper	
Telephone Boys	
Messenger Boys and Telephone Messenger	18—1—25.

IV.—Distribution and Lines.

Lineman	50—2—70.
Lineman-driver	
Assistant Lineman	
Wireman Meter Reader	45—2—65.
Fuseman	

V.—Civil Section.

Head Maistri	70—3—100.
Works Maistri	60—2—80.
Camp Foreman	50—2—70.
Civil Maistri	50—2—70.
Carpenter	45—2—65.
Maistri, Roads, Buildings and Camps, Grade I.	45—2—65.
Maistri, Roads, Buildings and Camps, Grade II.	35—1—45.
Mason, Grade I	45—2—65.
Do. Grade II	35—1—45.
Pump Driver	45—2—65.
Head Fitter cum Pump Driver	
Senior Attender, Filter House	
Plumber	35—1—45.
Stone Cutter	

2nd April 1955]

Mettur Workshops of the Electricity department.

Designation, class and category.

Scale of pay.

RS.

A. Special class—

Mechanic, II class ..	..	..	..	} 60—2—80
Fitters ..	..	..	..	
Blacksmith ..	..	..	..	
Pattern maker ..	..	..	..	
Welder ..	..	..	..	

*B. Skilled—**(i) Category I—*

Fitter ..	..	..	..	} 50—2—60
Machineman ..	..	..	..	
Blacksmith ..	..	..	..	
Carpenter ..	..	..	..	
Painter ..	..	..	..	
Tinsmith ..	..	..	..	

(ii) Category II—

Fitters ..	..	..	..	} 40—1—50
Machineman ..	..	..	..	
Blacksmith ..	..	..	..	
Welder ..	..	..	..	
Carpenter ..	..	..	..	
Moulder ..	..	..	..	

*C. Semi-skilled—**(i) Category I—*

Fitters ..	..	..	..	} 35—1—45
Machineman ..	..	..	..	
Blacksmith ..	..	..	..	

(ii) Category II—

Fitters ..	..	..	..	} 30—1—40
Machineman ..	..	..	..	
Blacksmith ..	..	..	..	
Hammerman ..	..	..	..	
Mazdoors ..	..	..	..	

D. Unskilled—

Mazdoors ..	..	..	..	20—1—25
-------------	----	----	----	---------

Construction Branch of the Electricity department.

Senior Construction Foreman, Civil, Mechanical or Electrical.	150—5—180
Construction Foreman, Civil, Mechanical or Electrical.	85—5—115

[2nd April 1955]

Construction Branch of the Electricity department—cont.

Designation, class and category.	Scale of pay.
	RS.
Calyx drill driver	60—2—80
Road-roller or heavy vehicle (10 tons and above) driver.	60—2—80
Compressor driver	60—2—80
Mixer driver	50—2—70
Cleaners for road-rollers, lorries, etc.	25—1—35
Senior stores assistant	70—2—100
Surveyors (qualified)	100—5—150
Surveyors (unqualified)	100 per mensem
Gurkha watchman	30—1—25

2nd April 1955]

APPENDIX V.

[Vide answer to unstarred question No. 220 asked by Sri M. Narayana Kurup at the meeting of the Legislative Assembly held on 2nd April 1955, page 1138 supra.]

Statement of cases of misappropriation, etc., found out in certain Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies of Malabar district and the action taken.

Serial number and name of the society.	Nature of defalcation and amounts involved.	Date on which defalcation was noticed.	Amount realized so far.
(1)	(2)	(3)	(4)

1 Meenangedi .. Misappropriation of the society's funds and Government stocks by ex-Directors and ex-Secretary resulting in arrears to Government to the extent of Rs. 72,844-2-0.

Amount realized so far.

Official.

(3)

(2)

(1)

Criminal cases were filed against the ex-Secretary and ex-Directors by the Police. The first accused, ex-President, was convicted and sentenced by the Assistant Sessions Judge, Kozhikode, to undergo rigorous imprisonment for 4 years and to pay a fine of Rs. 1,000 under section 409, Indian Penal Code, and in default of payment of fine to undergo rigorous imprisonment for a further period of 12 months and to undergo rigorous imprisonment for one year under section 477, Indian Penal Code, the sentences to run concurrently. The remaining accused were acquitted. The first accused filed an appeal in the High Court, which was dismissed.

The Committee of the society was superseded. Thirty-three arbitration references have been filed by the ex-Secretary, Officer for a total sum of Rs. 79,802-13-0. Surcharges proceedings under section 49 (1) of the Madras Co-operative Societies Act have also been ordered to be instituted. These are pending receipt of the verdict in the High Court. The properties of the ex-Directors and the ex-Secretary were confidentially attached.

Serial number and name of the society.

(1)

Nature of defalcation and amount involved.

(2)

Date on which defalcation was noticed.

(3)

Action taken.

Civil. (4)
Criminal. (5)

Amounts realized so far (6)
Rs.

44,000 0 0

2 Irity

.. Misappropriation of the ex-Secretary of the Society.

April 1952

The society filed an arbitration reference against the ex-Secretary and his properties were conditionally attached. Enquiry under section 38 of the Madras Co-operative Societies Act has been ordered.

Criminal case was filed against the ex-Secretary by the Police. The ex-Secretary was convicted and sentenced to undergo rigorous imprisonment for one year by the Additional First-class Magistrate, Tellicherry. On appeal, the Sessions Judge, Tellicherry, acquitted him.

3 Tavinhel

.. Criminal breach of trust by the ex-Secretary in respect of a sum of Rs. 14,930-18-7 being owing to the society and assigned to him.

4th January 1949.

The society filed an arbitration reference and obtained a decree for Rs. 10,331-16-7. The registration of the society has since been cancelled.

Criminal case was filed against the ex-Secretary who was sentenced to undergo rigorous imprisonment for 15 months.

4 Nilambar

.. Rs. 12,593-16-7 shown as outstanding against him by way of procurement advanced and shortage of Rs. 8,167-5-0 in cloth and assigned to the society.

February 1953

Arbitration reference was filed against the persons responsible in pending disposal. The Committee of the society has been superseded and it is being managed by the Executive Officer.

Charge sheets were filed against the ex-President, ex-Secretary and the ex-Cloth Shop Manager. The criminal cases are pending.

5 Ayanchery

.. A sum of Rs. 12,651 was reported to be robbed from the treasury of the society on 24th November 1951.

November 1949

An enquiry under section 38 of the Madras Co-operative Societies Act has been ordered.

Criminal cases filed against the Secretary ended in acquittal.

6 Pari

.. Misappropriation of Rs. 3,703-9-3 on 31st May 1951 and Rs. 4,000 on 1st June 1951 and Rs. 41,956-4-0 during 1950-51 by the Secretary.

24th December 1951.

The Police filed three charge sheets against the ex-Secretary and all the cases ended in the discharge of the accused.

.....

7 Konged

.. The Manager of R.S. No. 198 run by the society issued excess ration of about 14 bags of rice during 19th to 25th July 1953.

January 1954

The society filed a complaint before the Police on 10th February 1954.

.....

8 Kuttipuram

.. Temporary misappropriation of Rs. 9,000 by the ex-Secretary.

30th July 1952.

Criminal case filed against the Secretary ended in his discharge.

9,000

9 Palikara

.. Shortages in foodgrains to the extent of 868-191 maunds of rice, 265-16 maunds of paddy and 13,404 gunnies at the time of handing over of stocks by the godown-keeper on 29th January 1953 were noticed. There were also heavy godown deficit during the period from July to December 1952 and allegations of black-marketing, etc.

26th August 1952.

The godown deficit and allegations of black-marketing are being investigated by the Police.

.....

MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES.

SEVENTH SESSION OF THE FIRST LEGISLATIVE
ASSEMBLY UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

VOLUME XXIV (Nos. 1 to 11).

21st to 24th, 26th, 28th to 31st March, 1st and 2nd April 1955.

A	PAGES
Advances of Attorneys— Question re upliftment of	681
Adjournment motion re — Arrest of volunteers of Cochin Pandhikasala Thendickal Union Large-scale evictions in Kadayancherur, Tirunelveli District	1790 959
Adult education centres— Question re number of — functioning in South Arcot and adjacent spent in 1953-54	902
Advances— Question re recovery of — under Well-subsidy Scheme in Madhav	200
Agricultural equipment— Question re ordering of — from abroad	570
Agricultural products— Question re fall in prices of	102-106
Agriculture— Question re training centre for agricultural demonstration in conduct of—	18-20
Agriculture and Fisheries— Demand for Grant re—	458
Allowances— Question re— —drawn by Ministers during 1952-53 and 1953-54 House rent allowance, declaration of Shoranur as urban area for purposes of	805-807 562
Amantan, Sri L.— See Questions and Answers.	
Amanta Pai, Sri T.— Public Accounts Committee, nomination of Members of Council as associate members	992
Antony Peter, Sri— See Questions and Answers.	
Appropriation Bill, 1955— See Bills.	
Aranganathan, Sri K.— Supplementary Statement of Expenditure for 1954-55, general dis- cussion on See Questions and Answers.	221-254

A—cont.	
Ardhanari, Sri T. S.— See Questions and Answers.	
Arms licences— Question re supply of arms to Members of Legislature and of Parliament	700
Art Silk Industry— See Industries.	
Arumugam, Sri R. S.— Bill—Appropriation Bill, 1955 See Questions and Answers.	509-511
Arumugam, Sri S. R.— Demand for Grant re— Harijan Uplift Irrigation State Legislature Supplementary Statement of Expenditure for 1954-55, general discussion on— See Questions and Answers.	459-460 448 178-181 358-360
Assistant Commercial Tax Officers— Question re number of Backward Class candidates included in the list of—	1128-1129
Assistant Inspectors of Labour— Question re number of applications received for the post of — in 1953-54	1137
Aurooran Sugar Factory— Question re supply of Mettur Reservoir water to — for cultivation of sugarcane	1114-1117
Avadi Congress Session— Question re— Employment of multi Police as volunteers during the — Number of private buses run in connexion with — Plying of buses for — Supply of boilers for use at the — Supply of electricity to — Supply of tents for use at the — Supply of zinc sheets for — Use of Government office premises for parking private buses run in connexion with — Wearing of Khadi dress by Police Sub-Inspectors at —	102 16-17 1107-1108 304 1106 304 584-586 15 704-705
B	
Backward Classes— Question re upliftment of — under the Five-Year Plans	388
Balakrishnan, Sri V.— Bill—Appropriation Bill, 1955	516-520
Demand for grant re— Capital Outlay on Road Transport Schemes, Motor Vehicles Act Administration and Road Transport Schemes—Working Expenses Head of State, Ministers and Headquarters Staff State Legislature Motion re appreciation of services of Sri R. V. Krishna Ayyar as Secretary to Madras Legislature See Questions and Answers.	54-56 438-439 142 148-151 229 127

B—cont.	
Barathapuzha Hydro-Electric Project— See Electricity.	
B. C. G. Vaccination— Question re — campaign in Coimbatore and Kozhikode, result of	567-569
Beggar Home(s)— Question re— Expenditure on — in Madras City in 1954 Starting of a — at Kozhikode	703 778-779
Betting— Question re — on New York Cotton Prices, number of persons charge-sheeted	1129
Bhaktavatsalam, the Hon. Sri M.— Demand for Grant re Industries and Cinchona Palar Mills, Wallajabad, calling attention to illegal lock-out in Personal explanation of M. Kalyanasundaram re advice tendered to Mettur Industries Union	242-244 268-273 840-841 32
Bhodoan Movement— Question re legislation to facilitate land gifts under —	1119
Bills— Appropriation Bill, 1955— Considered Message from the Council re Appropriation (No. 2) Bill, 1955, message from the Council re Cinemas (Regulation) Bill, 1954—Considered and passed City Civil Court (Amendment) Bill, 1955—Considered and passed Court-fees and Suits Valuation Bill, 1954—Considered and passed General Sales Tax and Tobacco (Taxation of Sales and Registration) (Amendment) Bill, 1955 — Considered and passed Message from the Governor re Presidency Small Cause Courts (Madras Amendment) Bill, 1954 — Considered and passed Tanjore Chatram Endowments (Utilization) Amendment Bill, 1955 — Considered and passed See Papers placed on the table of the House.	500-559 765 705 994-1052 931-942 591-652 706-769 842-929 1152-1186 705 1052-1062 1198-1216
Birth control— Question re — education of public on—	214
Board High School, Bhavani— Question re — complaint against the Headmaster of —	703
Bomman, Sri K. H.— See Questions and Answers.	

	PAGES
Books and Publications—	
Question re—	
Government publications, steps to bring down the cost of — ..	389-390
Grow More Food journals, supply to Members of Legislature ..	980-981
Rules for decision of district board election disputes, availability of copies of ..	982
' Soviet Nadu ' and ' Soviet Land ', prohibition of the magazines in panchayat board libraries in Ramanathapuram district ..	33
Bridge(s)—	
Question re—	
Construction of — at Aniyara ..	983
Construction of Naduvannur — in Kurumbanad taluk ..	106
Bulls—	
Question re number of— bought and distributed to ryots by the South Arcot District Board during 1952-54 ..	820
Business of the House—	
Change in the order of — ..	590, 592-591, 594
Recommendations of the Business Advisory Committee, notification of ..	590-591
C	
Cabinet—	
Question re expansion of— ..	472-473
Capital Outlay on Civil works—	
Demand for Grant re— ..	284
Capital outlay on Electricity Schemes—	
Demand for Grant re— ..	468
Capital Outlay on Industrial Development—	
Demand for Grant re— ..	284, 464-465
Capital Outlay on Irrigation—	
Demand for Grant re— ..	464
Capital Outlay on Road Transport Schemes—	
Demand for Grant re— ..	24-27, 409-448
Capital Outlay on Schemes of State Trading—	
Demand for Grant re— ..	464, 465-466
Carpentry—	
Question re — establishment of — Training Centres ..	114
Cashewnut cultivation—	
Question re — acreage under — and production in 1952-54 ..	284-285
Casuarina—	
Question re — transport of — from South Arcot district ..	315-316
Census Registers—	
Question re — omission of column ' The Castes ' in — ..	1098-1100

	PAGES
C—cont.	
Chellathurai, Sri P.—	
Bill—General Sales Tax and the Tobacco (Taxation of Sales and Registration) (Amendment) Bill, 1955 ..	1158
Demand for Grant re Head of State, Ministers and Headquarters Staff ..	67, 68, 72-74
Chengam Pillai, Sri O.—	
See Questions and Answers.	
Chinnathambi Thevar, Sri M.—	
Supplementary Statement of Expenditure for 1954-55, general discussion on ..	336-338
Chinnayya, Sri V.—	
See Questions and Answers.	
Cinchona—	
Question re Cinchona Plantations, Valparai, number of workers employed in 1952 and number retrenched during 1952 to 1954 ..	810
Cinchona department—	
Question re working of — ..	1144
City Civil Court (Amendment) Bill, 1955—	
See Bills.	
Civil Supplies lorries—	
Question re Stationing of — at Bobbili ..	1104-1105
Civil Works—Establishment and Tools and Plant—	
Demand for grant re — ..	274-282 462
Civil Works—Grants-in-Aid—	
Demand for grant re — ..	463
Civil Works—Works—	
Demand for grant re — ..	274-282 462
Cochin Pandhikassala Thozhilali Union—	
Adjournment motion re arrest of Volunteers of — ..	1149
Colleges—	
Questions re —	
College of Indigenous Medicine, absorption of graduates from the ..	1124
Colleges in the State districtwar as on 1st December 1954, number of ..	809
Engineering College, Anantapur, views of Madras University Syndicate and Government on — repatriation of Tamil students from ..	961-962
Commercial Crops Marketing Act, 1933—	
Question re appointment of Secretaries to Market Committees constituted under ..	1091-1092
Committees—	
Committee on Estimates, constitution of ..	27
Committee of Privileges, constitution of ..	28-29
Committee on Public Accounts, constitution of ..	27-29
Food Production (District) Committees, dissolution of ..	313-314
House Committee, constitution of ..	28
Question re Cotton Market Committee at Tiruppur, election of members to ..	972-974

C—cont.		PAGES
Commonwealth Tile Factory, Feroke, Malabar— See Industrial disputes.		
Community Projects—		
Question re—		
Community Project works in Erode taluk, amount allotted and spent during 1954		780-781
Contracts given to Harijans in South Arcot under —		570
Staff employed under — See Electricity.		680
Commuted Value of Pensions—		
Demand for Grant re —		284-465
Compensation to Zamindars—		
Demand for Grant re —		284
Co-operation—		
Demand for Grant re —		459
Co-operative Deputy Registrar's office, Kasaragod—		
Question re shifting of — to Mangalore		703
Co-operative societies—		
Question re —		
Cair Co-operative Society, starting of a — out of funds received from Ceylon		1141-1142
Co-operative Farming Society in Chowgat firka, registration of		478-480
Co-operative Milk Supply Societies, amount allotted for organization of		1140-1141
Co-operative Milk Supply Society, Tindivanam, amount of loan granted to — in 1952-53 and 1954 and quantity of milk supplied by		813
Co-operative Weavers' Societies, loan or grant given from the Handloom Cess Fund to		779
Handloom Co-operative Societies in Coimbatore district, loan and subsidy from Cess Fund to		963-965
Jaggery Co-operative Societies, exemption from payment of sales tax		1110
Jaggery Co-operative Societies in Malabar, permission for sale of coconut neera by		211
Producers'-cum-Consumers' Co-operative Society, Karimba, maladministration by the Executive Officer of		965-700
Producers'-cum-Consumers' —, Malabar, detection of defalcation in		1139
Producers'-cum-Consumers' — Malabar, irregularities in		11
Producers'-cum-Consumers' — in Malabar, reorganization of		969-972
Producers'-cum-Consumers', Society, Mowancheri, clearing of dues payable by		991
Producers'-cum-Consumers' Co-operative Society, Nattika Firka, amount due to Government from		905
Producers'-cum-Consumers' Co-operative Society, Nattika, compensation for underselling of rice and paddy by		115-116
Cordite Factory, Aruvankadu—		
Question re supply of Pykara power to		1100-1101

C—cont.		PAGES
Cottage industries—		
Question re—		
Recommendation from the Centre to start small scale and — co-operatives to organize production and marketing of finished products		392-396
Schemes for development of — in Madurai district		1126-1127
Special Officers's report on development of — in Malnad area		10
Court-fees and Suits Valuation Bill, 1954—		
See Bills.		
Courts—		
Question re—		
District Munsif's Court for Pattambi, establishment of		380-381
Rent Courts in North Malabar, opening of more		495-496
Cows—		
Question re maintenance of — by Government		1147
Criminal Procedure Code—		
Question re order promulgated under section 144 under the — in Kodoth village, Kasaragod taluk		304-305
Criminal tribes—		
Question re criterion adopted for declaring a community a criminal tribe		701
D		
"Dalmiapuram" Railway station—		
Question re renaming of —		116-117
Dam (s)—		
Question re construction of — across Chowdry Canal, Chingleput district		983
Dasarathan, Sri D.—		
Supplementary Statement of Expenditure for 1954-55, general discussion on		338-341
See Questions and Answers.		
Demand for Grant for 1954-55 re—		458
Agriculture and Fisheries		284
Capital Outlay on Civil Works		455
Capital Outlay on Electricity Schemes		284
Capital Outlay on Industrial Development		464-465
Capital Outlay on Irrigation		464
Capital Outlay on Road Transport Schemes		32-67
Capital Outlay on Schemes of State Trading		409-442
Civil Works—Establishment and Tools and Plant		284
Civil Works—Grants-in-aid		465-466
Civil Works—Works		274-282
Commuted Value of Pensions		462
Compensation to Zamindars		284-465
Co-operation		284
District Administration and Miscellaneous		462
Education		463
Electricity		463

D—cont.

Demand for Grant for 1954-55 re—cont.	
Excise Department	233
Famine	233-463
Forest Department	445
General Sales Tax and Other Taxes and Duties Administration	446
Harijan Uplift	450-462
Head of State, Ministers and Headquarters Staff	451-455
	189-176, 67-93
Industries and Cinchona	459
	242-273
Irrigation	446-451
Labour including Factories	462
Land Revenue Department	442-444
Medical	456-458
Miscellaneous	283-464
Motor Vehicles Acts—Administration	32-67, 445
Pensions	263, 463
Police	455-456
Public Health	458
Registration Department	233
Road Transport Schemes—Working expenses	32-67
Stamps Administration	283
State Legislature	176-189
	220-241
Stationery and Printing	283, 464
Veterinary	459
Deputy Collectors—	
Question re number of — in Madras State	1117-1118
Deputy Speaker—	
Bills—	
Appropriation Bill, 1955	538, 543
Presidency Small Cause Courts (Madras Amendment) Bill, 1954	1054, 1055
Demand for Grant re— Head of State, Ministers and Headquarters staff	142, 150
	152, 157, 158
Deputy Tahsildars—	
Question re number of persons promoted as — in Chingleput district	336-337
Development Schemes—	
Question re amount allotted for — in Coimbatore district	398-400
Dharmalingam, Sri M.—	
Bill—Appropriation Bill, 1955	535-538
Demand for grant re—	
Capital Outlay on Road Transport Schemes	423-425
Harijan Uplift	460
Irrigation	448-449
Medical	457
See Questions and Answers.	
Diesel oil engines—	
Question re number of motor vehicles fitted with — and the effect of its smell on human health	403-404
District Administration and Miscellaneous—	
Demand for Grant re —	455
District Munsifs—	
Question re recruitment of — during 1954	404

D—cont.

District Soldiers', Sailors' and Airmen's Boards—	
Question re functioning of — in Madras State	774-776
Dyeing factories—	
Question re aid to — from the Handloom Cess Fund	386-387

E

Earth moving machines—	
Question re tenders for supply of — for irrigation projects	982-983
Education—	
Demand for Grant re—	456
Question re—	
Compulsory elementary education, action against defaulters	474-475
Elementary Education Committee, constitution of	111
Modified Scheme of Elementary Education, teachers punished for not carrying out	694
Spread of — in villages	202-205
Educational concessions—	
Question re — to non-gazetted officers, application when either parent is a Central Government employee or pensioner	584
Elections—	
Question re—	
District Board —, availability of copies of rules for decision of disputes on validity of	982
District Board elections, number of voters in each district and number of voters who exercised their franchise in —	801-802
District Board Elections, Tiruchirappalli, number of passenger buses requisitioned by Government in connexion with — and hire charges paid	801
Electricity—	
Demand for Grant re —	463
Question re—	
Barapuzha Hydro-Electric Project, inclusion in the Second Five-Year Plan	401-402
Extension of — to the Community Project area in Chidambaram taluk	108
Kundah Hydro-Electric Scheme, execution of —	490-491
Names of villages included for extension of — in Attur taluk	1135
Supply of — to Cordite Factory, Aruvankadu	1100-1101
Electricity Department—	
Question re "work charged establishment" in —, number of persons employed	1123
Elementary Education—	
See Education.	
Elumalai, Sri T. P.—	
Demand for grant re Capital Outlay on Road Transport Schemes, Motor Vehicles Act Administration and Road Transport Schemes —Working expenses	46-48
Embezzlement—	
Question re — by Palghat Land Acquisition Tahsildar	100-102
Entertainments tax—	
Question re exemptions granted and collections made in 1953-54	820-821

	E—cont.	PAGES
Estate Duty Act, 1953—		
Resolution re adoption of — in Madras State under Article 252 of the Constitution ..		1187-1198
Estimates Committee—		
See Committees.		
Eviction—		
Calling attention to — of Kisans at Vettuvakottai in Tanjore district ..		1150-1151
Question re — of Ulkudars in Malabar after the enactment of Malabar Tenancy (Amendment) Act of 1954 ..		390-392
Excise department—		
Demand for Grant re — ..		283
Executive Officers—		
Question re number of — in Malabar ..		1113
Exports—		
Question re onion and chillies, export quota fixed for — ..		296-300
Factories—	F	
Question re—		
Cashewnut factories, starting of ..		303
Number of — closed for more than two years in Madras City ..		1146
Family planning—		
Question re—		
Amount allotted by Government for — programme ..		293-295
Education of public on — ..		214
Famine—		
Demand for Grant re — ..		293-295
Fernandez, Sri W. J.—		
Motion re appreciation of services of Sri R. V. Krishna Ayyar as Secretary to Madras Legislature ..		283, 463
Fire—		
Question re—		
Number of outbreaks of — in Tindivanam taluk during 1953-54 ..		1112
Outbreak of — in Fish-curing yard, Kozhikode ..		1097-1098
Fire accident—		
Calling attention to — at Varagur village, Salem district ..		25-27
Fish—		
Question re exemption of dried — from sales tax ..		579-581
Five-Year Plan—		
Question re—		
Details of Community Project and Block Development Schemes undertaken under — in 1954 in South Arcot ..		1136
Finalization of Second — for Madras State ..		823
Panel of economists to advise Planning Commission re Second — ..		214-215
Performance of dramas for popularization of — ..		1102-1103
Popularization of — ..		823
Flag Day—		
Question re amount collected for — ..		437

	F—cont.	PAGES
Forest department—		
Demand for Grant re — ..		445
Forestry Conference—		
Question re States' representation and resolutions passed, etc., at the — ..		681-682
Forests—		
Question re—		
Expenditure on regeneration of — in 1954 ..		13-14
Forest waste lands in Pudukkottai Division, extent and assignment of ..		838-839
Reserved forests in Madras, extent of ..		974-975
Reserved forests in Perambalur taluk, extent and income derived for last three years ..		803
Fruit Research Stations—		
Question re starting of — ..		111-113
G		
Ganapathi, Sri T.—		
Bill—Appropriation Bill, 1955 ..		514-516
Supplementary Statement of Expenditure for 1954-55, general discussion on ..		331-333
Gem Tile Works—		
Question re closure of—belonging to the Madura Manufactories, Limited ..		562-567
General Sales Tax and Other Taxes and Duties Administration—		
Demand for Grant re — ..		446
General Sales Tax and Tobacco (Taxation of Sales and Registration) (Amendment) Bill, 1955—		
See Bills.		
Gopala Gounder, Sri V.—		
Bill—Court-fees and Suits Valuation Bill, 1954 ..		842, 843
845, 846, 847, 882		
See Questions and Answers.		
Gopalakrishnan, Sri P. K.—		
Bills—		
Appropriation Bill, 1955 ..		501-504
City Civil Court (Amendment) Bill, 1955 ..		934
Court-fees and Suits Valuation Bill, 1954 ..		613, 615
616, 625, 643, 646, 706, 752		
754, 762, 763, 767, 842, 843		
845, 847, 848, 851, 859, 862		
866, 867, 869, 870, 878, 879		
880, 881, 882, 885, 889		
891-892, 899, 903, 904		
906-907, 911, 927-928, 929		
See Questions and Answers.		
Gopala Menon, Sri N.—		
Bills—		
City Civil Court (Amendment) Bill, 1955 ..		935
Court-fees and Suits Valuation Bill, 1954 ..		711, 712
722-723, 724, 732, 888		
Presidency Small Cause Courts (Madras Amendment) Bill, 1954—		
Considered and passed ..		1058-1059

G—cont.

PAGES

Gopalan, Sri K. P.—	
Adjournment motion re prisoners in Cannanore Central Jail, attack of jaundice on	841-842
Bills—General Sales Tax and Tobacco (Taxation of Sales and Registration) (Amendment) Bill, 1955	1154-1155
Demand for Grant re—	
Capital Outlay on Road Transport Schemes	410-421
Capital Outlay on Road Transport Schemes, Motor Vehicles Act Administration and Road Transport Schemes—Working Expenses	38-40
Head of State, Ministers and Headquarters staff	453-454
Industries and Cinchona	244-247
Land Revenue department	273
Medical	443
Privilege motion re—	456-457
Alleged objectionable remarks of Sub-Inspector of Police, Kozhikode, on 27th January 1955 against Assembly and Parliament	1149
Public Accounts Committee, nomination of Members of Council as associate Members	987
See Questions and Answers.	
Gopalan Unni, Sri K. C.—	
Supplementary statement of Expenditure for 1954-55, general discussion on	375-376
See Questions and Answers.	
Government offices—	
Question re electrification of — in Tiruvallur	404
Govindan, Sri G.—	
Bills—General Sales Tax and Tobacco (Taxation of Sales and Registration) (Amendment) Bill, 1955	1157-
Supplementary Statement of Expenditure for 1954-55, general discussion on	1158, 1167
See Questions and Answers.	341-344
Govindaswamy Nayagar, Sri A.—	
Bills—	
Appropriation Bill, 1955	507-509
General Sales Tax and Tobacco (Taxation of Sales and Registration) (Amendment) Bill, 1955	557
Demand for grant re—	1175
Capital Outlay on Road Transport Schemes, Motor Vehicles Act Administration and Road Transport Schemes—Working expenses	
Head of State, Ministers and Headquarters staff	48-50
See Questions and Answers.	156-157
Gramasevaks—	
Question re number of — and difference of grades among—	492-494
Grow More Food journals—	
See Books and Publications.	

PAGES

G—cont.

Grow More Food Scheme—	
Question re bonus paid to agriculturists of Pallenianpathai village in 1951 for sinking wells under—	21
Gun licences—	
Question re number of — issued from 15th August 1947 to 30th June 1954	800-801

H

Handlooms—	
Question re High Power Handloom Committee, functioning of—	215
Handloom Cess Fund—	
Question re allotment from — for development of Art Silk Industry. See Co-operative Societies. See Dyeing Factories.	214
Handloom weavers—	
Question re—	
Establishment of industrial co-operatives for — in Malabar and Madurai	100
Housing scheme for—	476-478
Harijans—	
Question re—	
Employed in the Civil Courts in Malabar	808
Employed in the Revenue department in Malabar	807-808
Grant of subsidy for growing of trees by — On Government lands.	207-209
Housing scheme for—	814
Number of applications received from — for appointment as clerks in Tanjore district	1134
Number of — employees in Registration department in Malabar and in Ponnani taluk	1138
Number of — holding Gazetted and Superintendents post in the Secretariat	1136-1137
Number of — students in Secondary and Higher Grade Training Schools for Women at Kozhikode	1133-1139
Provision of burial-grounds for	818
Recruitment of — as Police constables, lowering of educational qualification for—	967-969
Representation re removal of distinction between Hindu Harijan and Christians of Harijans origin	1103-1104
See Hostels.	
See House-sites.	
See Lands.	
Harijan Day—	
Question re—	1-5
Celebration of —	590-591
Government contribution for celebration of —	
Harijan Uplift.	
Demand for grant re	459-462

Industries disputes—cont.	
Question re—	
Brindavan Estates, Coondor—action taken on report of Conciliation Officer	581
Commonwealth Tile Factory, Feroke, Malabar, representation from workers for payment of bonus	1090
Madura Mills, Madurai, arrest of workers in connexion with stay-in strike in—	210-211
Palar Mills, Wallajabad (North Arcot), lock-out	1096
Thanga Vilas Rubber Estate, Kuruvambalam (Walluvanad taluk), declaration of lock-out by	1101-1102
T.P.K. Beedi Factory, Badagara, implementation of the terms of settlement by—	6
Wimco Match Company, Dharmadam, closure of—	198-200
Industrial Museum, Madras—	
Question re housing of—	1092-1093
Industrial workers—	
Question re legislation for payment of bonus to—	469-473
Industries.	
Question re—	
Art Silk Industry, allotment from Handloom Cess Fund for development of—	214
Cottage and village industries, survey and revival of	215-218
Match and plywood industries, encouragement of	222-223
Minimum wages for workers in tobacco—	473
Small-scale industries, schemes for development of—	212-214
Steel plant, establishment in Madras State with the aid of Soviet Union.	577
Toy-making cottage industry, development of	825
Industries and V. Cinchona—	
Demand for grant re—	242-273
	459
Ink bottles.	
Question re purchase of— for Government departments	1113
Inspector-General of Registration—	
Question re appointment of	289-291
Iron and steel—	
Question re steel plant, installation of— at Salem	314-315
Iron and Steel Control Order—	
Question re violation of— in 1953 and 1954 and number of convictions under—	310-311
Irrigation—	
Demand for grant re—	446-451
Question re—	
Anicut across supply channel to Karakulam tank, construction of	5
Araniyar Project, cost, progress, etc., of	976-978
Araniyar Project, rehabilitation of persons affected by	191-193
Araniyar Project, rehabilitation of villagers of Mudiur affected by	215
Electric pumping station on Bharathapuzha river, installation of—	20-21

Irrigation.—cont.

Question re—	
Major irrigation schemes for Udayarpalayam taluk, number sanctioned, executed and dropped	974
Minor irrigation works, in Pudukkottai Division, number of petitions received for—	1129-1130
Minor irrigation works in South Arcot, amount allotted and spent during 1953 and 1954	784-785
Minor irrigation works, in Tindivanam taluk, amount allotted for 1953-54	1137-1138
Palar river, steps taken for utilization of— for irrigating Chingleput and North Arcot districts—	790-799
Pambaiyar Scheme, investigation of	981-982
Scheme for provision of— facilities in Kottayamedu, Sirkali taluk	981
Sharing of Palar waters, issue of White Paper on	792-799
Sharing of Palar waters, settlement of dispute between Mysore and Madras Governments	792-799
Sharing of Palar waters, terms of agreement between Mysore and Madras Governments re	792-799
Supply of Palar water to North Arcot, result of representation made by Madras Government to Government of India and Mysore Government	793-799
Tanks and anicuts in South Arcot, improvement of— under Second Five-Year Plan	979-980
Vaigai Anicut Project, Rates of wages paid to workers employed in	571-577
Water rate per acre under tube-well irrigation	577-580
Water-supply channel from the Sathikuttimadu, digging of—	209

Iahwara, Sri K.—

See Questions and Answers.

Iyengar, Sri A.—

Demand for Grant re Head of State, Ministers and Headquarters Staff 157-158

J

Jagannathan, Sri M.—

Bills—

Court-Fees and Suits Valuation Bill, 1954 607, 612

Tanjore Chattram Endowments (Utilization) Amendment Bill, 1953 1214

Water-supply in Tindivanam municipal area, calling attention to inadequacy of 583-589

See Questions and Answers.

Jails—

Question re Store-keeper, Central Jail, Cannanore, suspension for misappropriation of funds 1089-1090

Jayarama Reddiar, Sri S.—

Demand for Grant re Capital Outlay on Road Transport Schemes 421-423

Jeeps—

Question re Number of— provided for the use of District Health Officers 837-838

Jeyanandam, Sri P.—

Demand for Grant re Capital Outlay on Road Transport Schemes, Motor Vehicles Act, Administration and Road Transport 82, 82-84

Schemes—Working Expenses 82, 82-84

See Questions and Answers.

Malyanasundaram, Sri M.—

Adjournment motion re Large-scale evictions in Kadayannallur, Tiru-
nelveli district 499, 500

Bills—

Appropriation Bill, 1955 545-549
Cinemas (Regulation) Bill, 1954 1018-1020

City Civil Court (Amendment) Bill, 1955 1029-1031, 1030, 1031, 1035
1038, 1040-1042, 1044, 1046

Court-Fees and Suits Valuation Bill, 1954 932, 936,
937-938, 939

General Sales Tax and Tobacco (Taxation of Sales and Registra-
tion) (Amendment) Bill, 1955 593, 605
617, 628, 635, 636, 637, 639,
644, 647, 708, 732-733, 735-
736, 737, 739-740, 754, 756
760, 761, 892, 896, 904, 907-
908, 912-914

Tamjore Chatram Endowments (Utilisation) Amendment Bill,
1955 1152, 1153
1172, 1177-1178, 1180,
1182, 1183, 1184, 1185

Business Advisory Committee's recommendations, ratification of—
1955 1212-1216

Business of the House, change in the order of 590

Business of the House, decision of Business Advisory Committee re 930

Demand for Grant re—

Capital Outlay on Road Transport Schemes, Motor Vehicles Act,
Administration and Road Transport Schemes—Working
Expenses 33, 57-61
420-424, 425,
428-441

Head of State, Ministers and Headquarters staff 67, 160-

Industries and Cinchona 164, 178

State Legislature 265-268
274, 277

Land census in Malabar, calling attention to inadequate time
allowed to Menons for 118

Motion re — appreciation of services of Sri R. V. Krishna Ayyar as
Secretary to Madras Legislature 122-124

Palar Mills, Walajabad, calling attention to illegal lock-out in
Union 841

Personal explanation of — re advice tendered to Mettur Industries
Union 84-85

Police firing at Cumbum, information re 1186

Privilege motion re posting of Sri T. C. Narayanan Nambiar's case
during Budget Session 888

Programme of the House, Information re 444

Public Accounts Committee, nomination of Members of Council
as associate members 937, 943
990

Resolution re Estate Duty Act, 1952, adoption in Madras State under
Article 252 of the Constitution 1769
1784-1796

Security proceedings against leaders of beedi workers' unions in
Malabar, calling attention to 316

Supplementary Statement of Expenditure for 1954-55, general dis-
cussion on 325-328
371, 378

See Questions and Answers.

M—cont.

Kanaran, Sri C. H.—

Bills—

Cinemas (Regulation) Bill, 1954 1003-1008

Court-Fees and Suits Valuation Bill, 1954 621

Security proceedings against leaders of beedi workers' unions in 856; 861-862

Malabar, calling attention to 316-317

Supplementary Statement of Expenditure for 1954-55, general dis-
cussion on 318-320

Kandasamy, Sri C.—

See Questions and Answers.

Kandasamy Gounder, Sri S.—

Demand for Grant re Head of State, Ministers and Headquarters Staff 158

Supplementary Statement of Expenditure for 1954-55, general
discussion on 326-328

Kattimuthu, Sri M.—

See Questions and Answers.

Kothicall, Sri S. S.—

Bills—

Cinemas (Regulation) Bill, 1954 1031

Court-Fees and Suits Valuation Bill, 1954 1038, 1039-1040

Demand for grant re State Legislature 897, 921

Supplementary Statement of Expenditure for 1954-55, general dis-
cussion on 893, 900, 901, 902

See Questions and Answers. 338

See Questions and Answers. 322-324

See Questions and Answers.

Kothali Estate—

Question re submission of report of enquiry conducted into the
incident at 'Muthukad' and — affairs 1123-1124

See Lands.

Koram, Sri O.—

Bill—Cinemas (Regulation) Bill, 1954 1003-1005

Demand for Grant re—

Capital Outlay on Road Transport Schemes 415-417

Harjan Uplift 460-461

Head of State, Ministers and Headquarters Staff 142-146

See Questions and Answers.

Krishna Ayyar, Sri R. V.—

Motion re appreciation of services of — as Secretary to Madras
Legislature 120-120

Krishna Ayyar, Sri V. R.—

Bill—Court-Fees and Suits Valuation Bill, 1954 826, 830, 831, 845, 849, 851, 707-

708, 709, 712-713, 716-717, 718

719, 720, 721, 722, 723, 724, 725

726, 730, 731, 732, 734-735, 755-

736, 764, 767, 841, 851-852, 853

858, 862, 864, 874, 875, 877, 878

879, 881, 882, 887, 911-912

See Questions and Answers.

K—cont.

Krishna Rao, Dr. U.— Demand for Grant re Capital Outlay on Road Transport Schemes ..	411-414
Krishnan, Sri R.	
Bills— Court-Fees and Suits Valuation Bill, 1954	601
See Questions and Answers.	
Krishnaswamy Ayyangar, Sri P. S.—	
Bills— Appropriation Bill, 1955	532-540
Cinemas (Regulation) Bill, 1954	1026, 1027
	1028, 1043, 1049
Court-Fees and Suits Valuation Bill, 1954	607, 608
	610, 612, 613, 625, 634, 641, 730-731
	736, 741-742, 755, 763, 768, 769
	842, 843, 844, 846-849, 851-853
	854, 855, 861, 866, 869, 871, 872
	874, 875, 876, 878, 880, 883, 884
	918.
Presidency Small Cause Courts (Madras Amendment) Bill, 1954..	1059-1060
Resolution re Estate Duty Act, 1953, adoption in Madras State ..	1103-1104
under Article 252 of the Constitution	
See Questions and Answers.	
Kulitalai taluk— Question re bifurcation of —	1101
Kumri cultivation— Question re— Extent of forest lands available for — and extent leased out in Tiruvallur taluk	810
Extent of — in Madras during 1953-54 and 1954-55 and revenue derived	810
Kunhan, Sri E. T.— Bill—Court-Fees and Suits Valuation Bill, 1954	625, 755
	846, 879, 892-899, 906-907
Supplementary Statement of Expenditure for 1954-55, general discussion on	856-858
See Questions and Answers.	
Kunhi Muhamed Shafee, Sri K.— See Questions and Answers.	
Kunhirama Kidav, Sri P.— See Questions and Answers.	
Kunhirama Kurup, Sri C.— See Questions and Answers.	
Kuppuswamy, Sri R.— See Questions and Answers.	
Karunthodiyarpuram— Question re merger of — with Palayamkottai Municipality	191
Kuttukrishnan Nair, Sri K. P.— Bills—Court-Fees and Suits Valuation Bill, 1954	722, 723
	750
Demand for Grant re Medical	427

L

Labour Department— Question re creation of new post of Deputy Secretary in the — ..	492
Labour including Factories— Demand for Grant re	462
Laccadive Islands— Question re steamer service between the main land and the islands —Land Census—	690
Question re— Allowance to village karnams for — work	704
Appointment of additional staff at village level for taking — ..	497
Calling attention to inadequate time allowed to Menons for — in Malabar	118-120
Collection of statistics in districts	586-587
Representation from Tamil Nad Karnams' Association re diffi- culties experienced in —	402-403
Representation from village karnams association for grant of allowance for collection of —	586-587
Land Colonization Scheme— Question re amount allotted and number of societies started under —	781
Land Reforms— Question re report of Committee appointed by Tamil Nad Pradesh Congress on —	487-489
Land Revenue department— Demand for Grant re —	442-444
Lands— Question re— Appointment of special staff for assignment of — to Harijans ..	1145-1146
Assessed waste — in Madras State, extent of	1102
Assignment of forest — in Periakulam taluk for Harijans	683-684
Assignment of — to Harijans in Ponneri taluk	1122
Assignment of — to landless poor in Ponnani taluk	480-482
Assignment of — to Scheduled Castes	839
Bought-in lands in Tindivanam taluk, extent classified as — and cultivated by Harijan ryots	820
Cultivable waste lands in Vandur firka, ownership of	837
Distribution of — to political sufferers	1146
Government poramboke —, assignment to Harijans in 1953 and 1954	1122-1123
Leasing of — in Koothali Estate	1090-1091
Poramboke — in Veerapandi, Coimbatore taluk, encroachment on ..	1111-1112
Reservation of — for cattle grazing	406-407
Survey of — reserved for Harijans in Panathody village in Kasara- god taluk	1119
Law Officers of Government— Question re State Public Prosecutors, representation re service conditions	1117
Lead poisoning— Question re Number of press workers affected by —	680-681
Leave of absence— Grant of — to Sri M. K. Padmaprabha Gounder, M.L.A.	317-318

L-cont.

PAGE

Legislative Assembly—

Statistics re working of — in the current session 1149-1150

Leprosy—

Question re Leprosy Control Scheme, expenditure on — in 1953-54 .. 1110-1111

Libraries—

Questions re—

Number of — in South Kanara subsidized by Government in 1953-54 561

Spread of — movement in villages 302-305

Subsidy given to — in South Arcot 815

Lignite Investigation Project—

Questions re—

Benefits of Neyveli 217-218

Discharge of workers employed in Neyveli — from 10th January 1955 218

Estimated cost of Neyveli 218

Neyveli Lignite Project, alternative scheme recommended by Powell Duffryn Technical Services Company, Limited, Neyveli —, inspection by Members of Legislature 568

Neyveli — starting of an industrial township at Neyveli 218

Visit of the Minister for Agriculture to Neyveli 218-219

Literacy Centres—

Question re number of — for women in slum areas 495

Livestock farm—

Question re Expenditure on maintenance of — in Malabar and South Kanara 1142-1143

Loans—

See National Extension Service Scheme.

Question re—

Amount allotted for — to agriculturists in Nagapattinam taluk .. 1122

Amount of — sanctioned in Kadambathur, etc., under National Extension Service Scheme 684-65

Loans for purchase of pumpsets, recovery of — under the National Extension Service and other schemes, fixation of time-limit for sanction of 839

Repayment of advances made to Techno-Chemicals, Limited, Kozhikode, and Vegetable Oil Products, Limited, Pollachi .. 2132

Takkavi — in Kurumbranad taluk, grant of 474

Takkavi loans, number of applications received for — in Kurumbranad taluk 1130

Takkavi loans granted in Pennar taluk in 1954, amount of 584

Takkavi loans, postponement of collection in Dharpuram and Palladam taluks 6926-93

Local Development Works—

Questions re—

Execution of — in Tindivanam taluk during 1952-53 583

Handing over of road works to district boards for execution .. 422

Institutions aided by the Central Social Welfare Board, eligibility for State assistance 780

Opening of maternity home in Naranammalpuram village (Tirunelveli taluk under) — 978-979

Schemes sanctioned and completed under — in Quilandy area .. 634

PAGE

Madanagopal, Sri V.—

See Questions and Answers.

Madhavan Nambiar, Sri K.—

Bills—

General Sales Tax and Tobacco (Taxation of Sales and Registration) (Amendment) Bill, 1955 1165

Land census in Malabar, calling attention to inadequate time allowed to Menons for 119-119

Supplementary Statement of Expenditure for 1954-55, general discussion on — 847-849

See Questions and Answers.

Madurai Mills, Madurai—

See Industrial disputes.

Magistrates—

Question re number of — in gazetted rank and Deputy Collector .. 1117-1118

Mahalingam, Sri N.—

Demand for Grant re Industries and Cinchona 257-259

See Questions and Answers. 272

Maistries—

Questions re—

Agricultural demonstration — conduct of training centre for .. 18-20

Scale of pay of — under anti-malarial scheme 300

Malaria—

Questions re—

Anti-malarial Scheme, extension of — to Ekkadu and Tiruvallur. 12-13

Anti-malarial Scheme, scale of pay of maistries under 200

Mainad area—

Question re villages in and population of — 815

Manickam, Sri P. G.—

Bill—Cinemas (Regulation) Bill, 1954 1008-1010

Demand for Grant re Harijan Uplift 481

See Questions and Answers.

Manickasundaram, Sri M.—

Demand for Grant re Irrigation 447-448

Supplementary Statement of Expenditure for 1954-55, general discussion on 360-361

Manickavelu, The Hon., Sri M.A.—

Bill—

Cinemas (Regulation) Bill, 1954 1008-1010

General Sales Tax and Tobacco (Taxation of Sales and Registration) (Amendment) Bill, 1955 1165, 1166

1170-1172, 1173, 1174

1175, 1176, 1181-1182

1186, 1188

M—cont.		PAGES
Manickavelu, The Hon. Sri M. A.—		
Eviction of Kisans in Vettuvakottai in Tanjore district, attention called to	1151	
Fire accident at Varagur village, Salem district, calling attention to	26-27	
Land census in Malabar, calling attention to inadequate time allowed to Menons for	119-120	
Malabar Tenancy Act, 1951, as amended by Act of 1954, calling attention to failure of Collector of Malabar to exercise power under section 53 of	219	
Resolution re Estate Duty Act, 1953 adoption in Madras State under Article 252 of the Constitution	1187-1188 1197	
Manjaya Shetty, Sri Y.—		
Bill—Court-fees and Suits Valuation Bill, 1954	616, 636 752, 849, 851, 860 863, 886, 887, 889	
Supplementary Statement of Expenditure for 1954-55, general discussion on	320-323	
Maternity and Child Health Centres—		
Question re number of — in Malabar	1112-1113	
Matters of urgent public importance—		
Eviction of Kisans in Vettuvakottai in Tanjore district calling attention to	1150-1151	
Fire accident at Varagur village, Salem district, calling attention to	25-27	
Land census in Malabar, calling attention to inadequate time allowed to Menons for	118-120	
Malabar Tenancy Act, 1951, as amended by Act of 1954, calling attention to failure of Collector of Malabar to exercise power under section 53 of	219	
Palar Mills, Walajabad, calling attention to illegal lock-out in	840-849	
Prevalence of peculiar Eye Disease in Blathur, Malabar, calling attention to	984-986	
Security proceedings against leaders of Beedi Workers' Unions in Malabar, calling attention to	316-317	
Water-supply in the Tindivanam Municipal area, calling attention to inadequacy of	582-589	
Medical—		
Demand for Grant re	456-458	
Medical Officers—		
Question re Honorary Medical Officers, age-limit for appointment of	805	
Medicine—		
Question re Medical facilities for Vadavannur, Palghat, provision of	6-10	
Meetings and processions—		
Question re permission for — in certain places in Malabar	213	
Members of Legislature—		
Question re—		
Allotment of quarters for — in Government Estate	6-9	
Issue of railway passes to —	5-6	

M—cont.		PAGES
Menon, Dr. K. B.—		
Bill—Cinemas (Regulation) Bill, 1954	1040	
Demand for Grant re—		
Capital Outlay on Road Transport Schemes, Motor Vehicles Act Administration and Road Transport Schemes—Working Expenses	62	
Education	456	
Land Revenue Department	443	
State Legislature	220-222 234	
Motion re appreciation of services of Sri R. V. Krishna Ayyar as Secretary to Madras Legislature	124-125	
Public Accounts Committee, nomination of Members of Council as associate Members	988	
Supplementary Statement of Expenditure for 1954-55, general discussion on	364-365	
See Questions and Answers.		
Message from the Prime Minister of India thanking the House for resolution condemning the dastardly attempt on his person	407-408	
Mettur Industries Union—		
See Industrial Disputes.		
Mica mining—		
Question re investigation of — in Mayyanur in Kallakurichi taluk.	1096	
Midwives—		
Question re appointment of — in minor panchayats in Malabar	209	
Minimum wages—		
Question re—		
Fixation of — for agricultural labourers	811	
— for employees of local bodies, recommendations of Minimum Wages Committee re	782-784	
Miscellaneous—		
Demand for Grant re—	283, 464	
Mogral, Sri M. S.—		
See Questions and Answers.		
Mohanaram Mills, Madurai—		
Question re compensation paid to workers of—	682	
Moidu, Sri K.—		
See Questions and Answers.		
Mookiah Thevar, Sri K.—		
Bill—Appropriation Bill, 1955	528-529	
See Questions and Answers.		
Motor vehicles—		
See Diesel oil engines.		
Motor Vehicles Acts Administration—		
Demand for Grant re—	32-37 44	
Mounaguruswami Naidu, Sri N.—		
Bill — Court-fees and Suits Valuation Bill, 1954	624, 71 857, 860, 863, 86 870, 885, 88	
Municipalities—		
Question re number of — in each district	83	
Munuswamy Gounder, Sri K. G.—		
See Questions and Answers.		

	H—cont.	PAGES
Harijan Welfare—		
Question re—		
Expenditure on — during 1951-54		702
Expenditure on — during 1953-54		812-813
Transfer of control of — schools to Education Department		691
Head of State, Ministers and Headquarters staff—		
Demand for Grant re—		139-176
Highway robberies—		67-93, 451-455
Question re number of cases of — and number of persons arrested and dealt with		1227
Highway workers, Wynad—		
Question re unlawful dismissal of—		1106
Highways—		
Question re State Highways, development under the Second Five-Year Plan		661
Hindu Religious and Charitable Endowments—		
Question re gratuity and other benefits given to retired Commissioner of		1120
Holidays—		
Question re public holiday on 21st January 1955, reason for declaration of		704-705
Hospitals and dispensaries—		
Question re—		
Attendants of Veterinary hospitals, kinds of leave with pay granted to		390
Church of South Indian Mission Hospital, Ikkadu, grant allotted to		113
Government dispensaries, closure of — for certain periods		1146
Government Dispensary, Parmakudi, improvement of		114-115
Government dispensary at Fortmagalur in Pudukkottai Division, closure of		780
Government dispensaries in Pudukkottai Division, closure of		780
Government Headquarters Hospitals, Tiruchirappalli, provision of quarters for nurses in—		201
Government Hospital, Badagara — acquisition of site for extension of		315
Government Hospital at Mattanur, opening of a		111
Government Hospital, Pollachi, bed-strength in		1131
Government Hospital, Tellicherry, installation of mobile medical unit with		314
Government Hospital, Tiruvallur, bed-strength and working of		829-831
Government Hospital, Wandiwash, construction of maternity ward in		796
Government Pentland Hospital, Vellore, bed-strength and working of		839
Local Fund dispensaries at Bahatur and Pannabre, opening of		301-303
Local Fund Hospital, Sirkali, transfer of management to Government		946
Local Fund dispensary at Valpad in Ponnani taluk, amount sanctioned for		99

	H—cont.	PAGES
Hospitals and dispensaries—cont.		
Question re—cont.		
Local Fund dispensary, Tirukkoyilur, conversion into Government hospital		789
Opening of a separate — for Madras City children		494-495
Pennalurpet Local Fund dispensary, amount allotted to		102
Raja Sir Ramaswami Mudaliar Hospital, bed-strength, number of patients, etc., in —		769-703
Ramasa's Hospital, Pudukkottai, charges levied in		18
Rural dispensary at Nileshwar, South Kanara, functioning of		193-194
Veterinary dispensary, opening of a — for Hanur		1105
Veterinary hospital for Kattunammarkoil, opening of		200-201
Veterinary hospitals and dispensaries in Tindivanam taluk, number of cattle treated during 1952-53 and 1953-54 in		819-820
Hostels—		
Question re—		
Construction of a — for Madras Central Polytechnic School		405-406
Number of Harijan — in Madras State		396-398
Hotel workers—		
Question re constitution of Court of Enquiry for —		963
House Committees—		
See Committees.		
House-sites—		
Question re—		
Assignment of — for Harijans of Andur, Morazha and Kalliaseri villages of Chirakkal taluk		108-111
Grant of — for Harijans in Edayapalayam village		831
Schemes for provision of — to Harijans of Chidambaram taluk		686-687
Housing—		
Question re programme for industrial workers		437
Hydrogenation Factory, Kozhikode—		
Question re sale of —		1193
I.		
Imperial Tobacco Company, Tiruvottiyur—		
Question re victimization of workers by —		160
Indian Science Congress—		
Question re deputation of officers of Agriculture department to		215-216
Indians in Ceylon—		
Question re number belonging to Madras State repatriated to India by Government of Ceylon		300-302
Industrial Co-operatives—		
See Handloom weavers.		
Industrial disputes—		
Personal explanation of Sri M. Kalyanasundaram re advice tendered to Mettur Industries Union		30-32

M—cont.

Murder cases—	
Question re—	
Murder and suicide cases in Kurumbranad taluk during 1952-53	832
and 1953-54, number of	818
Number of — registered in Tindivanam taluk from 1952 up to date.	
Muthiah, Sri C.—	
See Questions and Answers.	
Muthiah Chettiar of Chettinad, Raja Sri—	
Demand for Grant re Head of State, Ministers and Headquarters Staff	88-93
Motion re appreciation of services of Sri R. V. Krishna Ayyar as Secretary to Madras Legislature.	123-130
Muthu, Sri V.—	
See Questions and Answers.	
Muthukumaraswamy, Sri M. C.—	
Bill—Appropriation Bill, 1955	504-506
Muthuswami, Sri A.—	
See Questions and Answers.	
Nagarajan, Sri V. R.—	
Bills—	
Cinemas (Regulation) Bill, 1954	1010-1011
Court-fees and Suits Valuation Bill, 1954	620-713
Demand for Grant re Industries and Cinchona	739, 747-748
Motion re appreciation of services of Sri R. V. Krishna Ayyar as Secretary to Madras Legislature	262-264
Resolution re Estate Duty Act, 1953, adoption in Madras State under Article 252 of the Constitution	136-137
See Questions and Answers.	1192-1193
Nagji Purushotham Company, Kozhikode—	
Question re arrest of workers in connexion with strike in—	291-293
Nallaswami, Sri B. K.—	
Bills—	
Cinemas (Regulation) Bill, 1954	1002-1003
General Sales Tax and Tobacco (Taxation of Sales and Registration) (Amendment) Bill, 1955	1152-1153
Demand for Grant re Head of State, Ministers and Headquarters Staff	1174, 1180, 1282
75-79	
Nallathambi, Sri K. K.—	
Question re action against — Municipal teacher, for presenting memorandum before the Elementary Education Committee	97
Narayana Kurup, Sri M.—	
Bills—	
Appropriation Bill, 1955	800-845
Cinemas (Regulation) Bill, 1954	1029-1035
City Civil Court (Amendment) Bill, 1955	832, 939
Court-fees and Suits Valuation Bill, 1954	840, 841
610, 611, 615, 617, 623, 627	
629, 633, 644, 651, 705, 707	
709, 710, 712, 715, 716	
720-721, 722, 725, 726	
743, 745, 747, 749, 751	
762, 767, 800, 801, 802	
804, 805, 806, 807, 808	
875, 881, 882, 901, 903	
904, 905, 906, 907	

N—cont.

Narayana Kurup, Sri M.—cont.	
Bills—cont.	
General Sales Tax and Tobacco (Taxation of Sales and Registration) (Amendment) Bill, 1955	1162-1163
1174, 1181	
Tanjore Chatram Endowments (Utilization) Amendment Bill, 1955.	1213
Business Advisory Committee's recommendations, ratification of	590-591
Business of the House, Change in the order of	930
Demand for Grant re—	
Capital Outlay on Road Transport Schemes, Motor Vehicles Act Administration and Road Transport Schemes—Working expenses	44-46
Head of State, Ministers and Headquarters Staff	74-75
Industries and Cinchona	249-251
Land Revenue Department	442-443
State Legislature	228
231, 234, 235	
Land census in Malabar, calling attention to inadequate time allowed to Menons for	120
Malabar Tenancy Act, 1951, as amended by Act of 1954, calling attention to failure of Collector of Malabar to exercise power under section 53 of	219
Public Accounts Committee, nomination of Members of Council as associate members of	990-991
Programme of the House, information re	445
Resolution re — Estate Duty Act, 1953, adoption in Madras State under Article 252 of the Constitution	1160-1166
Supplementary Statement of Expenditure for 1954-55, general discussion on	251-254
See Questions and Answers.	
Narayanan Nambiar, Sri M.—	
Bill — Appropriation Bill, 1955	512-513
See Questions and Answers.	
Narayana Nambiar, Sri T. C.—	
Basic school teachers of Malabar, payment of salary to	1151
Bills—	
Appropriation Bill, 1955	540-543
543	
Cinemas (Regulation) Bill, 1954	1016-1018
City Civil Court (Amendment) Bill, 1955	933-934
Court-fees and Suits Valuation Bill, 1954	644-646
706, 712-713, 719, 757,	
758, 759, 870, 893-894,	
905, 908, 910, 911,	
923-925.	
General Sales Tax and Tobacco (Taxation of Sales and Registration) (Amendment) Bill, 1955	1185
Tanjore Chatram Endowments (Utilization) Amendment Bill, 1955.	1209
Demand for grant re—	
Capital Outlay on Road Transport Schemes	410-411
438	
Civil Works—Establishment and Tools and Plant—Civil Works	274, 277-
—Works	229
60-72	
Head of State, Ministers and Headquarters Staff	78, 451-453
440	
Irrigation	485-486
Police	

H—cont.

Marayana Nambiar, Sri T. C.—cont.	
Malabar Tenancy Act, 1951, as amended by Act of 1954, calling attention to failure of Collector of Malabar to exercise power under section 53 of	210
Prevalence of peculiar eye disease in Blathur, North Malabar, calling attention to	984
Public Accounts Committee, nomination of Members of Council as associate members	988, 989
Resolution re — Estate Duty Act, 1953, adoption in Madras State under Article 252 of the Constitution	1188, 1189
See Questions and Answers.	
National Extension Service Scheme—	
Question re—	
Allotment of additional blocks for Malabar for 1955-56	830
Amount allotted to Tiruvallur taluk for 1953-54 under—	830
Delay in payment to contractors under—	24-25
Expenditure incurred in 1954 and schemes undertaken under—	829
Expenditure on — and progress under — in Tanjore district	966-967
Inclusion of a firka of Wandiwash taluk in—	497
Loans sanctioned under — in South Arcot	1095-1096
Popularization of—	1147
National Productivity Centre—	
Question re starting of—	835
Neera—	
See Prohibition.	
Neiveli Lignite Project—	
See Lignite Investigation Project.	
Non-gazetted officers—	
Question re—	
Collection of donation for the Association of—	309
Educational concessions granted to children of—	9
Expenditure on the salary of — in 1953-54	827
Number of—	839
Nurses—	
Questions re provision of quarters for — in Government Head-quarters Hospital, Tiruchirappalli	201
Nurses training—	
Question re selection of Harijan women from Malabar for — in 1950-54	618
O	
Objectionable remarks against Assembly and Parliament—	
Privilege motion re — by Sub-Inspector of Police, Kozhikode	1146-1149
Opium cultivation—	
Question re allegation against the Superintendent of Wellington Park	691-692
Order under section 144, Criminal Procedure Code—	
Question re — promulgation of — in Ponnani taluk	113

P—cont.

Palaninathan, Sri M.—	
See Questions and Answers.	
Palanisamy, Sri N. K.—	
Bills—	
Cinemas (Regulation) Bill, 1954	1027, 1031 1034, 1038 1039, 1049 1053, 1054 1055-1056 1057, 1058, 1062
Presidency Small Cause Courts (Madras Amendment) Bill, 1954	441
Demand for Grant re Capital Outlay on Road Transport Schemes	1150
Eviction of Kisans in Vettuvakottai in Tanjore district, calling attention to	
See Questions and Answers.	
Palaniyandi, Sri M.—	
Bills—	
Appropriation Bill, 1955	532-535
Cinemas (Regulation) Bill, 1954	996-999 1026, 1027 1031, 1032 1034, 1037 1038-39 1043, 1045 1046, 1050- 1051
Demand for Grant re—	
Head of State, Ministers, and Headquarters Staff	92, 153- 154
State Legislature	177-178
Motion re appreciation of services of Sri R. V. Krishna Ayyar as Secretary to Madras Legislature	133-134
Panchaksharam, Sri S.—	
Bills—	
Court-fees and Suits Valuation Bill, 1954	596, 597 598, 605, 606, 611, 612, 613 616, 620, 634, 638, 639, 641, 642, 644, 650, 708-709, 710 718, 720, 726, 728, 729, 743 744, 745, 746-747, 750, 751 755, 762, 764, 765, 766, 767 842, 843, 846, 849, 850, 857- 858
Tanjore Chatram Endowments (Utilization) Amendment Bill, 1955	1213
Business of the House, change in the order of	981
Demand for Grant re—	
Capital outlay on Road Transport Schemes, Motor Vehicles Act, Administration and Road Transport Schemes — Working expenses	40-44
Head of State, Ministers and Headquarters Staff	143
State Legislature	241
Motion re—	
Appreciation of services of Sri R. V. Krishna Ayyar as Secretary to Madras Legislature	137 188
Programme of the House, information re	408
See Questions and Answers.	

P—cont.

Panchayat Boards—	
Question re—	
Constitution of new — in Tiruvallur taluk	836
Number of — in each district	837
Recognition of Taluk Unions of —, Malabar	116
Panchayats—	
Question re—	
Constitution of new — in the Community Project areas	383-384
Constitution of new — in Tindivanam taluk	306-307
Number of Major and Minor—	1110
Panchayat Officers and Clerks, appointment of	687-689
Representation to the Centre for allotment of more funds for village —	97
Village panchayats, half grants given for improvement of village communications in 1952-53 and 1953-54	832
Pandits and Vidwans—	
Question re revision of pay of —	10
Paper Mills—	
Question re starting of — for the Nilgiris	107
Papers laid on the Table of the House—	
List of Bills passed by Madras Legislature and assented to by the President or the Governor	466
Parameswaran, the Hon. Sri B.—	
Bill—Tanjore Chatram Endowments (Utilization) Amendment Bill, 1955	1198, 1199 1210, 1211 1214 1215
Demand for Grant re Capital Outlay on Road Transport Schemes, Motor Vehicles Act Administration and Road Transport Schemes—Working Expenses	
	22-28, 61-67, 409, 434-442
Parthasarathy, Sri K.—	
Bills—	
Cinemas (Regulation) Bill, 1954	1005 1006
City Civil Court (Amendment) Bill, 1955	808, 837
Court-fees and Suits Valuation Bill, 1954	713, 729, 738, 742 756, 845, 873
Presidency Small Cause Courts (Madras Amendment) Bill, 1954 —	1053
Demand for Grant re Irrigation	447
Resolution re —	
Estate Duty Act, 1953, adoption in Madras State under Article 252 of the Constitution	1190
Supplementary Statement of Expenditure for 1954-55. General discussion on	349-351
See Questions and Answers.	
Pavement dwellers—	
Question re statistics regarding — in Madras City	384-386

P—cont.

Pennalurpet Deputy Tahsildar's office—	
Question re merger of — with Tiruvallur Taluk office	12
Pensions—	
Demand for Grant re	283, 463
Pepper vines—	
Question re cultivation of — by spraying water method	496
Pest attacks—	
Question re remedies for — in Chingleput district	1093-1094
Pick-pocketing—	
Question re — in Government bus on 29th January 1955, enquiry of passengers at Royapetta Police Station	702
Plantain leaves—	
Question re exemption of — from sales-tax	1131
Plantations—	
Question re award of special Industrial Tribunal for —	581-583
Plantations Labour Act—	
Question re framing of Rules under	777-778
Platforms—	
Question re number of — constructed in 1953-54 — in Coimbatore district —	578
Police—	
Demand for Grant re —	455-456
Question re —	
Compensation to police constables for accidental deaths while on duty	200
Harijan constables discharged or dismissed by District Superintendent of Police, Coimbatore, from 1952 to 1954, number of —	1143
Posting of Reserve — in Vriddhachalam taluk in November 1954	965-966 194-198
Relations between public and —	824
Security cases in Kuthanallur Police station area, number of	704
Wearing of khadi dress by — Sub-Inspectors at Avadi Congress Session	
Police firing—	
Information re at Cumbum	1186-1187
Police Officers—	
Question re — lent to Pondicherry State	799
Political sufferers—	
See Lands.	
Ports—	
Question re Madras, Cuddalore and Nagapattinam Ports, improvement and development of	216-217
Prisoners—	
Adjournment motion re attack of jaundice on — in Cannanore Central Jail	841-842
Question re number of political — in jails at the end of 1954	99
Privilege motion re—	
Alleged objectionable remarks of Sub-Inspector of Police, Kozhikode, on 27th January 1955 against the Assembly and Parliament	1148-1149
Posting of Sri T. C. Narayanan Nambiar's case during budget session	498-499 58

	P—cont.	PAGES
Privileges committee— See committees.		
Programme of the House— Information re —		406
Prohibition—		
Question re— Cases under Prohibition Act in Tirumangalam village in 1953-54.		976
Coconut neera, permission for sale of — by Jaggery Co-operative		311
Societies in Malabar		690
Grant of dress allowance to — Sub-Inspectors		482-485
Offences committed by Government servants, order re punishment.		825-826
Transfer of — work to Police department		
Property taxes— Question re representation against increase of — in Mangalore Municipality		405
Prosopis— Question re cost of sowing of — seeds in demonstration fields and on roadsides		785-789
Public Accounts Committee— See Committees.		
Public Health— Demand for grant re —		458
Public Prosecutors— See Law Officers of Government.		
Public Works Department— Question re service and scales of pay of contingent staff in —		1125-1126

Q

Questions and Answers— Anandan, Sri L.—	
Question re— Compulsory elementary education, introduction of scheme	474-475
Drinking water wells, delay in sanction for construction of	98
Anthony Peter, Sri— Question re Kulittalai taluk, bifurcation of	1101
Aranganathan, Sri K.—	
Question re— Assessed waste lands, extent of	1102
Backward classes, upliftment under Five-Year Plans	636
Cinchona Department, working of	1144
Colleges and high schools as on 1st December 1954 districtwar.	809
Commercial Crops Marketing Act, 1933, appointment of Secretaries to Market Committees constituted under	1091-1092
Cottage industries, schemes for development of in Madurai district	1126-1127
Education of children in villages	203-205
Family planning, education of public on —	214
Five-year Plan, popularization of	835
Forests, expenditure on regeneration of — in 1954	13-14
Forests, improvement of costly species of trees in	383-385
Harijan Welfare, expenditure on—during 1953-54	812-813
Iron and Steel Control Order, violation of — in 1953 and 1954 and convictions under	810-811
Kumri cultivation in the State, extent of and income derived from	

Questions and Answers—cont.	
Aranganathan, Sri K.—	
Question re— Match and plywood industries, encouragement of	822-823
Minor Irrigation works in South Arcot, amount allotted and spent in 1953 and 1954	784-785
National Productivity Centre, starting of	825
Police, relations between the public and —	194-198
Pupil teachers trained in Higher Grade training schools during 1953-54 and stipend paid	809
Quinine, marketing of	1135-1136
Reformatory Institutions for girls, working of	1144-1145
Reserved forests in Madras State, extent of	974-75
Roads, improvement under First Five-Year Plan	814
Sales tax arrears due from traders in Agra, recovery of	577
Small-scale industries, schemes for development of	212-214
Soap factory for making soap with neem oil, establishment of.	825
State Transport Advisory Committee members and functions of	821-822
Suppression of Immoral Traffic Act, number of persons convicted during 1953-54 under	808
Toy-making cottage industry, development of	825
Utilization of Palar waters for irrigating North Arcot and Chingleput districts, steps taken for	791-799
Water rates under tube wells irrigation	677-680
Women Medical Officers in District Boards, number of labour cases attended to in 1953 districtwar by	803-804

Ardhanari, Sri T. S.—

Question re—Handloom Co-operative Societies in Coimbatore district, loan and subsidy from Cess Fund to	963-965
--	---------

Arumugam, Sri R. S.—

Question re— Cotton Market Committee at Tiruppur, election of members to.	972-974
District Soliders', Sailors' and Airmen's Boards in Madras State, functioning of	774-776
Filter point tube-wells, number provided till 1954	209-210
Flag Day collections, amount of	487
Grow More Food Journals, supply of — to Members of Legislature	980-981
Harijan constables discharged or dismissed by District Superintendent of Police, Coimbatore, from 1952 to 1954, number of	1143
Jeeps provided for use of District Health Officers, number of	838
Kurumthudaiyapuram, merger with Palayamkottai Municipality	191
Local Development Works in Tirunelveli taluk, opening of maternity home in Naranammalpuram village under	978-979
Pambaiyar Irrigation Scheme, investigation of	981-982
Recruitment of Harijans as Police constables, lowering of educational qualification for	967-969
Revolver licence, action taken on application of Sri P. Urkavalan, M.L.A.	311-312
Revolver licences issued in Tirunelveli district, number of	311-312
Shroffs in sub-treasuries, scales of pay of	838
Poramboke lands in Veerapandi, Coimbatore taluk, encroachment on	1111-1112
Pension(s), framing of rules for payment of — to officers of religious institutions	117
Planting of sesbania and sowing of prosopis seeds in demonstration fields and on roadsides, cost of	785-789
Spinning mills, names of persons granted licences for establishment of	307-309

Q—cont.

PAGES

Questions and Answers—cont.

Balakrishnan, Sri V.—

Question re—

Anicut across supply channel to Karakulam tank, construction of	5
Cabinet, expansion of	472-473
"Dalmiapuram" Railway station, renaming of	116-117
Government dispensaries, closure of — for certain periods	1146
Government dispensaries in Pudukkottai Division, closure of	780
Government dispensary at Perungalur in Pudukkottai Division, closure of	780
Grow More Food Scheme, bonus paid to agriculturists of Pallanianpathai village in 1951 for sinking wells under	21
Minor irrigation works in Pudukkottai Division, number of petitions received for	1129-1130
Ranee's Hospital, Pudukkottai, charges levied in	18
Soorainiekuthu Vellakulam road, extension to Nagaram-Aranthangi road through Nagaram Kothamangalam villages in Tanjore district	407
Stationery articles supplied to Government Departments in 1953 and 1954, expenditure on	833
Tanks and varies in Vadavakulam, Pudukkottai, repairs to	700-701
Village officers in Pudukkottai Division, misappropriation of Government dues by	833
Yadhava Community, representation re some songs and scenes in the film 'Thooku Thookki'	97-98

Bomman, Sri K. H.—

Question re Kundah Hydro-Electric Scheme, execution of	490-491
--	---------

Chengam Pillai, Sri O.—

Question re Harijan Welfare schools in Chingleput district Lands, Ponneri taluk, assignment to Harijans	805
---	-----

Chinnayya, Sri V.—

Question re forest waste lands in Pudukkottai Division, extent and assignment of	1132
--	------

Dasarathan, Sri D.—

Question re—	833-839
Government Hospital, Wandiwash, construction of maternity ward in	784
Government Pentland Hospital, Vellore, bed strength and working of	839
Lands, assignment to Scheduled Castes	839
Police officers lent to Pondicherry State, details re	799

Dharmalingam, Sri M.—

Questions re—	
Anti-malarial Scheme, extension to Ekkadu and Tiruvallur	12-13
Araniyar Project, joint inspection of — by Madras and Andhra Ministers	976-77
Araniyar Project, number and nature of labourers of Chingleput district working on	977-78
Araniya Project, progress and cost of	976
Araniyar Project, raising of height of Suratapelli anicut in	977
Araniyar Project, rehabilitation of villagers of Mudityur affected by	315
Bus route permits, number of Harijan applicants for	828
Co-operative Milk Supply Societies, amount allotted for organization of	1140-1141

Q—cont.

PAGES

Questions and Answers—cont.

Dharmalingam, Sri M.—cont.

Question re—

Church of South Indian Mission Hospital, Ikkadu, grant allotted to	113
Government Basic Training School, Tirur, admissions into	1139-1140
Deputy Tahsildars, number of persons promoted in Chingleput district as	836-837
Deputy Tahsildar's office, Pannalurpet, merger with Tiruvallur Taluk office	12
Diesel oil engines, number of motor vehicles fitted with — and its smell effect on human health	403-404
Elementary Education Committee, constitution of	111
Food Production Committees, dissolution of	313-314
Government Hospital, Tiruvallur, bed-strength and working of	830-831
Government Offices in Tiruvallur, electrification of	404
Gramasevaks, difference of grades among	493-494
Kumri cultivation in Tiruvallur taluk, extent of forest lands available for — and extent leased out	810
Land Colonization Scheme, amount allotted and number of societies started under	781
Loans sanctioned under National Extension Service Scheme in Kadambathur	684-686
Loans under National Extension Service and other schemes, fixation of time-limit for sanction of	829
National Extension Service scheme, amount allotted to Tiruvallur block under	830
National Extension Service Scheme, delay in payment to contractors under	24-25
National Extension Service Scheme, expenditure incurred in 1954 and schemes undertaken under	829
National Extension Service Scheme, extension to Wandiwash taluk, North Arcot district	497
Panchayat Boards, constitution of new — in Tiruvallur taluk	836
Pannalurpet Local Fund Dispensary, amount allotted to	102
Prohibition Sub-Inspectors, dress allowance to	690
Temporary staff in Revenue Department	309
Travelling allowance drawn by each Minister during 1953-54	806-807
Water supply channel from the Sathikuttimaduvu digging, of	209
Wells for lift irrigation, recovery of subsidy granted for sinking of	837

Gopala Gounder, Sri V.—

Question re—	315
Casuarina, transport from South Arcot	6
Drinking water-well for Vadagupoondi, sinking of —	

Gopalan, Sri K. P.—

Question re—	
Commonwealth Tile Factory, Feroke, Malabar, representation from workers for payment of bonus	1090
Cultivable waste lands in Vandur filka, ownership of	837
Embezzlement by Palghat Land Acquisition Tahsildar	100-102
Government publications, steps to bring down the cost of	389-390
Hotel workers, constitution of Court of Enquiry for	963
Hydrogenation Factor, Kozhikode, sale of	1103
Inspector-General of Registration, appointment of	289-291
Maternity and Child Health Centres, Malabar, number of Meetings and Processions in certain places in	1112-1113
permission for holding of	313
Nagji Purushotam Company, Kozhikode, arrest of workers in connection with the strike in	291-293

Questions and Answers—cont.

Gopalakrishnan, Sri P. K.—

Question re—

School of Arts and Crafts, Madras, payment of salaries to peons of ..	404-405
Small-pox in Malabar, deaths due to — and preventive measures against ..	823-824
'Soviet Nadu' and 'Soviet Land', prohibition of magazines — in Panchayat Board Libraries in Ramenathapuram district ..	23
State Insurance Scheme, extension to Malabar ..	495
Stay-in-strike in Madurai Mills, Madurai, number of workers arrested in connection with ..	210
Store-keepers of Central Jail, Cannanore, suspension for misappropriation of funds ..	1089-1090
Strike of Madurai Mills workers ..	211
Thanga Vilas Rubber Estate, Kuruvambalam (Walluvanad taluk), declaration of a lockout ..	1101-1102
T.P.K. Beedi Factory, Badagara, implementation of terms of settlement by ..	6
Winco Match Company, Dharmadam, closure of ..	198-200
Workers in tobacco industries, minimum wages for ..	473
Assistant Commercial Tax Officers, number of backward class candidates included in the list of ..	1128-1129
Avadi Congress Session, plying buses for ..	1107-1108
Avadi Congress Session, supply of vertical boilers for use at ..	304
Coir Co-operative Society, starting of a — out of fund received from Ceylon ..	1141-1142
Jaggery Co-operative Societies in Malabar, permission for sale of coconut neera by ..	211
Land assignment to the landless poor in Ponneri taluk ..	480-482
Nattika Firka Producers'-cum-Consumers' Co-operative Society, amount due to Government from ..	205
P.C.C. Society, Nattika firka, compensation for underselling of rice and paddy by ..	115-116
Takkavi loans granted in Ponnani taluk in 1954, amount of ..	584

Gopalan Unni, Sri K. C.—

Question re—

Adivasis of Attappady ..	681
Livestock Farms in Malabar and South Kanara, expenditure on maintenance of — ..	1142-1143
Panchayat Boards, recognition of Taluk Unions of —, Malabar ..	116
Pandits and Vidwans, revision of pay of ..	10
Tar boilers, manufacture of ..	512
Village Vaidyas, number trained as — in 1953 and 1954 ..	400-401
World Forestry Congress, 1954 ..	681-682

Govindan, Sri G.—

Question re—

Government Dispensary, Paramakudi, improvement to ..	114-115
Municipalities and Panchayat Boards in each district, number of ..	837-838
Non-gazetted officers, collection of donation for the Association of ..	309
Non-gazetted officers, number of ..	839
Spinning mill, representation for starting of — for Paramakudi ..	401

Govindaswamy Nayagar, Sri A.—

Question re—

Avadi Congress Session, number of private buses run in connection with ..	16-17
Police Sub-Inspectors on duty at Avadi Congress Session, Khadi dress for ..	701

Questions and Answers—cont.

Ishwara, Sri K.—

Question re—

Government Secondary School, Mangalore, construction of a building for ..	1105
Harijan Welfare Schools, transfer to Education Department ..	691
Illicit cutting of trees in South Kanara, number of cases of ..	496
Property taxes in Mangalore Municipality, representation against increase of ..	405
Wells sunk in Harijan Colonies in South Kanara, number of ..	1132

Jegannathan, Sri M.—

Question re—

Bought-in lands in Tindivanam taluk, extent and number of acres cultivated by Harijan ryots ..	820
Bulls, distribution to ryots by South Arcot District Board during 1952-54 ..	820
Cows, maintenance of — by Government ..	1147
Entertainments tax, exemptions granted and collections made in 1953-54 ..	820-821
Veterinary hospitals and dispensaries in Tindivanam taluk, number of cattle treated during 1952-53 and 1953-54 in — ..	819-820

Jeevanandam, Sri P.—

Question re—

Agreement between Mysore and Madras Governments regarding sharing of Palar waters, terms of ..	792-799
Avadi Congress Session, supply of electricity to ..	1106
Avadi Congress Session, supply of tents for use at the ..	304
Avadi Congress Session, use of Government office premises for parking private buses ..	15
Public Holiday on 21st January 1955 in Madras City ..	704-705
Sharing of Palar waters, issue of a White Paper on ..	792-799

Kalyanasundaram, Sri M.—

Question re—

Agricultural products, fall in prices of ..	102-106
Arms licence, grant of — to Members of Legislature and Parliament ..	700
Commissioner, Hindu Religious and Charitable Endowments, gratuity and other benefits given to retired ..	1120
District Board Elections, Tiruchirappalli, number of passenger buses requisitioned by Government in connection with — and hire charges paid ..	801
Educational concessions to non-gazetted officers, application when either parent is a Central Government employee or pensioner ..	584
Engineering College, Anantapur, views of Madras University Syndicate and Government on repatriation of Tamil students from ..	961-962
Gem Tile Works belonging to Madras Manufactories, Limited, closure of ..	522
High Power Handloom Committee, functioning of ..	215
Hostel for Madras Central Polytechnic School, construction of ..	405-406
Imperial Tobacco Company, Tiruvottiyur, victimisation of workers by ..	106
Industrial dispute in Brindavan Estates, Coonoor, action taken on report of conciliation officer ..	581
Land census ..	704
Lands, reservation of — for cattle grazing ..	406-407
Neyveli Lignite Project, discharge of workers employed in — from 10th January 1955 ..	218

Questions and Answers—cont.

Q—cont.

PAGE

Kalyanasundaram, Sri M.—cont.

Question re—cont.

Neyveli Lignite Project, visit of Minister for Agriculture to

Non-Gazetted Officers, educational concessions granted to children of .. 218-219

Onions and chillies, export quota fixed for .. 9

Palar Mills, Wallajabad (North Arcot), lock out in .. 296-300

Plantations—award of Special Industrial Tribunal .. 1096

Plantations Labour Act, 1951, framing of rules under .. 581

Seshasayee Institute of Technology, Tiruchirappalli, sanction of .. 777-778

grants and recognition to .. 12

Shops and Establishments Act, reason for exemption of certain .. 302-303

shops from the provisions of .. 387-389

State Handloom Committee, representation of—for utilization .. 22-23

of Handloom Cess Fund .. 406

Strike by textile workers in Coimbatore, Salem districts in .. 1146

December 1954, number involved in .. 200

Trade dispute between silk handloom weavers and master .. 214-215

weavers at Kancheepuram, settlement by Assistant Labour .. 314-315

Commissioner .. 570

Kandaswamy, Sri C.—

Question re—

Lands, distribution to political sufferers .. 200

Police constables, compensation to—for accidental deaths .. 214-215

while on duty .. 314-315

Second Five-Year Plan, panel of economists to advise Planning .. 570

Commission on .. 1146

Steel plant, installation of—at Salem .. 200

Town High School, Kumbakonam, representation from students .. 214-215

against the removal of Headmaster of .. 314-315

Kattimuthu, Sri M.—

Question re—

Harijan Day Celebration .. 690-91

Reserve Police, posting in villages of Vridhachalam taluk in .. 965-966

November 1954 .. 800

Road from villages to main roads, construction in 1953-54 .. 805-806

Kolkebail, Sri S. S.—

Question re allowances drawn by Ministers during 1952-53 and .. 805-806

1953-54 .. 805-806

Koran, Sri O.—

Question re—

Eviction of Ulkudidars after the enactment of Malabar .. 391-392

Tenancy (Amendment) Act of 1954 .. 818

Harijans, provision of burial grounds for .. 99

Local Fund Dispensary at Valapad in Ponnani taluk, amount .. 818

sanctioned to .. 818

Nurses' training, selection of Harijan women from Malabar for .. 1137

Removal of Civil Disabilities Act, working of—in Malabar .. 1137

Shroffs, scale of pay of .. 1137

Krishna Ayyar, Sri V. R.—

Question re—

Anti-malarial scheme, scale of pay of majistries under .. 200

Executive Officers in Malabar, number of .. 1113

Members of Legislature, issue of railway passes to .. 5-6

Midwives, appointment of—in minor panchayats in Malabar .. 209

Sales Tax, exemption of dried fish from .. 579

Tuberculosis, maintenance of fund for—patients .. 1109-1110

Questions and Answers—cont.

Q—cont.

PAGE

Krishnan, Sri R.—

Question re—

Medical facilities for Vadavanur, Palghat, provision of .. 9-10

Minimum wages for agricultural labourers, fixation of .. 811

Krishnaswamy Ayyangar, Sri P. S.—

Question re Community Projects, staff employed under .. 660

Kunhan, Sri E. T.—

Question re—

Bridge at Aniyara, construction of .. 983

Electric pumping station on Bharathapuzha river, installation .. 20-21

of .. 1138

Harijan employees in Registration department in Malabar and .. 1138-1139

Ponnani taluk, number of .. 808

Harijan students in Secondary and Higher Grade Training .. 807-808

Schools for Women at Kozhikode, number of .. 1138-1139

Harijans employed in Civil Courts in Malabar, number of .. 808

Harijans employed in the Revenue Department in Malabar .. 807-808

Order under section 144, Criminal Procedure Code, promulga- .. 113

tion in Ponnani taluk .. 113

Kunhi Muhammed Shafee, Sri K.—

Question re—

Basic training schools in Malabar, number of students admitted .. 779

in 1954 in .. 834-835

Cashewnut cultivation in Malabar, acreage under—in 1953-54. .. 303

Cashewnut factories, starting of .. 478-480

Co-operative Farming Society for Chowgat firka of Malabar .. 1097-1098

Fire, out-break of—in Fish Curing Yard at Kozhikode .. 815

Malnad area, villages in—and population of .. 1121-1122

Thirumandhamkunnu temple, Walluvanad taluk, handing over .. 1121-1122

of—to hereditary trustee .. 1121-1122

Kunhirama Kidav, Sri P.—

Question re Local Fund dispensaries for Kurumbranad taluk, .. 381-382

opening of .. 381-382

Kunhirama Kurup, Sri C.—

Question re—

Assistant Inspectors of Labour, number of applications received .. 1137

for the post of—in 1953-54 .. 778-779

Beggar Home for Kozhikode, starting of .. 106

Naduvannur bridge in Kurumbranad taluk, construction of .. 824

Local Development Works, schemes sanctioned and completed .. 474

in Quilandy firka under .. 583-584

Takkavi loans, grant of—in Kurumbranad taluk .. 583-584

Village officers, fixation of basic pay and extension of medical .. 583-584

and educational concessions to .. 583-584

Kuppuswamy, Sri R.—

Question re Textile Mills, Coimbatore, strike in .. 827-828

.. 827-828

Madanagopal, Sri V.—

Question re Mohanaram Mills, Madurai, compensation to .. 682

workers— .. 682

Madhavan Nambiar, Sri K.—

Question re—

Barathapuzha Hydro-Electric Project, inclusion in the Second .. 401-402

Five-Year Plan .. 111

Government Hospital at Mattanur, opening of a .. 310

Gramasevaks, travelling allowance to .. 799-800

Village Officers' Conference, Malabar, action taken on resolu- .. 1143-1144

tions passed at .. 1143-1144

Women's Welfare Organization, Mattanoor, expenditure incurred .. 1143-1144

and activities of the .. 1143-1144

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Chahalingam, Sri N.—	
Question re Headmaster, Board High School, Bhavani, complaints against	703
Janickam, Sri P. G.—	
Question re—	
Harijan Day, celebration of	1-5
Harijans, housing scheme for	814
National Extension Scheme, popularization of	1147
Panchayats, appointment of staff in	687-689
Menon, Dr. K. B.—	
Question re—	
Gun licences, number issued from 15th August 1947 to 30th June 1954	800-801
Harijans, representation for removal of distinction between Hindu Harijans and Christians of Harijans origin	1103-1104
Koothali Estate, leasing of land in	1090-1091
Wynaad Colonization Scheme, enquiry into working of	485-486
Mogral, Sri M. S.—	
Question re village industries, expenditure on — in South Kanara in 1952-53	98-99
Moidu, Sri K.—	
Question re—	
Avadi Congress Session, employment of Mufti Police as volunteers during the	103
Murder and suicide cases in Kurumbranad taluk during 1952-53 and 1953-54, number of	363
Smallpox in Kurumbranad taluk, control of	30
Smallpox, prevalence of — in Malabar	107
Takkavi loans, number of applications received for — in Kurumbranad taluk	1130
Mookiah Thevar, Sri K.—	
Question re houses for Harijans, assignment of Forest lands in Periakulam taluk	653-654
Munuswamy Gounder, Sri K. G.—	
Question re supply of Palar water to North Arcot, result of representation made by Madras Government to Government of India and Mysore Government	793-799
Muthiah, Sri C.—	
Question re—	
Irrigation facilities to Kottayamedu, Sirkali taluk, provision of	981
Local Fund Hospital, Sirkali, transfer of management to Government	966
Muthu, Sri V.—	
Question re Vaigai Anicut Project, rates of wages paid to labourers in	571
Muthuswami, Sri A.—	
Question re—	
Local Fund dispensary, Tirukoyilur, conversion into a Government hospital	789
Sub-Registrars office, opening of a — in Manalurpettal in Tirukoyilur taluk	1106-1107
Nagarajan, Sri V. R.—	
Question re District Munsifs, recruitment during 1954	594

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Narayana Kurup, Sri M.—

Question re—	
Araniyar Project, rehabilitation of persons affected by	191-193
B.C.G. Vaccination campaign in Coimbatore and Kozhikode, result of	567
Bhoodan Movement, legislation to facilitate land gifts under	1119
Defalcation in P.C.C. Societies, Malabar, detection of	1139
Deputy Secretary in labour Department, creation of new post of	492
District board elections in Madras State, number of voters in each district and number of voters who exercised their franchise in	801-802
Gramasevaks, number of	492-493
Highways workers, Wynaad, unlawful dismissal of —	1106
House rent allowance, declaration of Shoranur as urban area for purposes of	562
Koothali Estate, submission of report of enquiry conducted into the incident at 'Muthukad' and — affairs	1133-1134
Land census, appointment of additional staff for	497
Land census, collection of statistics in districts	586-587
Land census, representation from the Tamilnad Karnams' Association regarding difficulties experienced in	402-403
Land reforms, introduction in Madras State	487-489
Malabar District Village Officers' Conference, demands made by	1128
Members of Legislature, issue of railway passes to	5-6
National Extension Service Scheme, allotment of additional blocks for Malabar for 1955-56	830
Pepper vines, cultivation by spraying water method	496
P.C.C. Society, Karimba, maladministration by the Executive Officer	699-700
Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies, Malabar, reorganization of	969-972
P.C.C. Society, Mowancheri, clearing of dues payable by	981
Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies, Limited, Malabar, irregularities in	11
Sales tax, exemption of plantation leaves from payment of	1131
State Public Prosecutors, representation re service conditions	1117
State Social Welfare Advisory Board, subsidy given to	490
Tanks in Malabar, granting of loans or subsidies for repair of	583
Techno Chemicals, Limited, Kozhikode, and Vegetable Oil Products, Limited, Pollachi, repayment of advances made to	1132
Training centre for agricultural demonstration maistris, conduct of	18-20
Village accountants, grant of allowance to	205-207
Well Subsidy Scheme, recovery of advances granted in Malabar	289
Narayanan Nambiar, Sri M.—	
Question re—	
Carpentry Training Centres, establishment of	114
Co-operative Deputy Registrar's office, Kasargod, shifting to Mangalore	703
Cottage and village industries, survey and revival of	815-818
Cottage Industries in Malnad area, Special Officer's report on development of	10
Jaggery Co-operative Societies, exemption from payment of sales tax	1110
Lands reserved for Harijans in Panathody village in Kasargod taluk, survey of	1119
Libraries in South Kanara subsidized by Government in 1953-54 — number of	561
Rural dispensary at Nileshwar, South Kanara, functioning of	193-194

Questions and Answers—cont.	Q—cont.	PAGES
Mabalingam, Sri N.—		
Question re Headmaster, Board High School, Bhavani, complaints against		703
Manickam, Sri P. G.—		
Question re—		
Harijan Day, celebration of		1-5
Harijans, housing scheme for		814
National Extension Scheme, popularization of		1147
Panchayats, appointment of staff in		687-689
Menon, Dr. K. B.—		
Question re—		
Gun licences, number issued from 15th August 1947 to 30th June 1954		800-801
Harijans, representation for removal of distinction between Hindu Harijans and Christians of Harijans origin		1103-1104
Koothali Estate, leasing of land in		1090-1091
Wynaad Colonization Scheme, enquiry into working of		485-486
Mogral, Sri M. S.—		
Question re village industries, expenditure on — in South Kanara in 1952-53		98-99
Moidu, Sri K.—		
Question re—		
Avadi Congress Session, employment of Mufti Police as volunteers during the		102
Murder and suicide cases in Kurumbranad taluk during 1952-53 and 1953-54, number of		382
Smallpox in Kurumbranad taluk, control of		20
Smallpox, prevalence of — in Malabar		107
Takkavi loans, number of applications received for — in Kurumbranad taluk		1130
Mookiah Thevar, Sri K.—		
Question re houses for Harijans, assignment of Forest lands in Periskulam taluk		683-84
Munuswamy Gounder, Sri K. G.—		
Question re supply of Palar water to North Arcot, result of representation made by Madras Government to Government of India and Mysore Government		793-799
Muthiah, Sri C.—		
Question re—		
Irrigation facilities to Kottayamedu, Sirkali taluk, provision of		981
Local Fund Hospital, Sirkali, transfer of management to Government		966
Muthu, Sri V.—		
Question re Vaigai Aicut Project, rates of wages paid to labourers in		571
Muthuswami, Sri A.—		
Question re—		
Local Fund dispensary, Tirukoyilur, conversion into a Government hospital		789
Sub-Registrars office, opening of a — in Manalurpettal in Tirukoyilur taluk		1106-1107
Nagarajan, Sri V. R.—		
Question re District Munsifs, recruitment during 1954		834

Questions and Answers—cont.	Q—cont.	PAGES
Narayana Kurup, Sri M.—		
Question re—		
Araniyar Project, rehabilitation of persons affected by		191-193
B.C.G. Vaccination campaign in Coimbatore and Kozhikode, result of		567
Bhoodan Movement, legislation to facilitate land gifts under		1119
Defalcation in P.C.C. Societies, Malabar, detection of		1139
Deputy Secretary in labour Department, creation of new post of		492
District board elections in Madras State, number of voters in each district and number of voters who exercised their franchise in		801-862
Gramasevaks, number of		492-493
Highways workers, Wynaad, unlawful dismissal of —		1106
House rent allowance, declaration of Shoranur as urban area for purposes of		562
Koothali Estate, submission of report of enquiry conducted into the incident at 'Muthukad' and — affairs		1133-1134
Land census, appointment of additional staff for		497
Land census, collection of statistics in districts		586-587
Land census, representation from the Tamilnad Karnams' Association regarding difficulties experienced in		402-403
Land reforms, introduction in Madras State		487-489
Malabar District Village Officers' Conference, demands made by		1128
Members of Legislature, issue of railway passes to		5-6
National Extension Service Scheme, allotment of additional blocks for Malabar for 1955-56		830
Pepper vines, cultivation by spraying water method		496
P.C.C. Society, Karimba, maladministration by the Executive Officer		699-700
Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies, Malabar, reorganization of		969-972
P.C.C. Society, Mowancheri, clearing of dues payable by		981
Producers'-cum-Consumers' Co-operative Societies, Limited, Malabar, irregularities in		11
Sales tax, exemption of plantation leaves from payment of		1131
State Public Prosecutors, representation re service conditions		1117
State Social Welfare Advisory Board, subsidy given to		490
Tanks in Malabar, granting of loans or subsidies for repair of		583
Techno Chemicals, Limited, Kozhikode, and Vegetable Oil Products, Limited, Pollachi, repayment of advances made to		1132
Training centre for agricultural demonstration maistris, conduct of		18-20
Village accountants, grant of allowance to		205-207
Well Subsidy Scheme, recovery of advances granted in Malabar		289
Narayanan Nambiar, Sri M.—		
Question re—		
Carpentry Training Centres, establishment of		114
Co-operative Deputy Registrar's office, Kasargod, shifting to Mangalore		703
Cottage and village industries, survey and revival of		815-818
Cottage Industries in Mainad area, Special Officer's report on development of		10
Jaggery Co-operative Societies, exemption from payment of sales tax		1110
Lands reserved for Harijans in Panathody village in Kasargod taluk, survey of		1119
Libraries in South Kanara subsidized by Government in 1953-54 — number of		561
Rural dispensary at Nileshwar, South Kanara, functioning of		193-194

Questions and Answers—cont.

Narayanan Nambiar, Sri T. C.—

Question re—

Attendants in Veterinary Hospitals, kinds of leave granted to ..	390
Burma refugees, recovery of advances given to ..	565
Civil Supplies lorries, stationing of — at Bobbili ..	1104-1105
Jaggery Co-operative Society, request from ex-tappers of Azhikode village for formation of ..	311
Government Hospital, Badagara, acquisition of site for extension of ..	315
Government Hospital, Tellicherry, installation of mobile medical unit with ..	314
House-sites, assignment to Harijans of Andur, Morasha and Kalliaseri villages of Chirakkal taluk ..	108-111
Laccadive Islands, introduction of steamer service to ..	680
Order under section 144 Criminal Procedure Code, promulgation in Kodoth village, Kasaragod taluk ..	304-305
Rent Courts for North Malabar, request for ..	495-496
Royal Air Force bunk and wire fencing, Pattulo Road, Madras, sale of — to Civil Supplies Department, by Defence Department ..	379-380
Steel Plant, establishment in Madras State with the aid of Soviet Union ..	577
Wynaad Colonization Scheme, use of tiles for houses under ..	1094-1095
Pakkirisami Pillai, Sri S.—	
Question re—	
Hospital for children in Madras City, opening of a ..	494-495
Literacy Centres for women in slum areas, number of ..	495
Minimum wages for employees of local bodies, recommendations of the Minimum Wages Committee re ..	782-784
Palanimuthu, Sri M.—	
Question re—	
Prohibition cases in Thirumangalam village in 1953-54 — number of ..	976
Reserved forests in Perambalur taluk, extent of and income derived from for the last three years ..	803
Palanisamy, Sri N. K.—	
Question re—	
Art Silk Industry, allotment from Handloom Cess Fund for development of ..	314
Cinchona Plantations, Valparai, number of workers employed in 1952 and number retrenched during 1952-54 ..	819
Community Project works in Erode taluk, amount allotted and spent during 1954 ..	780-781
Contingent staff in Public Works Departments, service and scales of pay of ..	1125-1126
Co-operative Weavers' Societies, loan or grant given from Handloom Cess Fund to ..	779
Cottage industries, recommendation from the Centre to start small scale and — co-operatives to organize production and marketing of finished products ..	392-396
Development schemes, amount allotted for — in Coimbatore district ..	398-400
Dyeing factories, aid to — from Handloom Cess Fund ..	386-387
Five-Year Plan, performance of dramas for popularization of ..	1102-1103
Graduates from the College of Indigenous Medicine, absorption of ..	1124
Industrial Workers, legislation for payment of bonus to ..	469-472
Ink bottles for Government departments, purchase of ..	1112
Minimum wages for press workers, fixation of ..	306
Neyveli Lignite Project, alternative scheme recommended by ..	588
Powell Duffryn Technical Services Company, Limited ..	

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Palaniswami, Sri N. K.—cont.

Question re—cont.

Opium cultivation in Wellington Park, allegation against the ..	691-692
Park Superintendent ..	790-799
Palar waters for irrigating North Arcot district, utilization of ..	107
Paper Mills, starting of — for the Nilgiris ..	384-386
Pavement dwellers in Madras City, statistics regarding ..	578
Platforms constructed in 1953-54 in Coimbatore district, number of ..	99
Political prisoners in jails at the end of 1954, number of ..	680-681
Press workers affected by lead poisoning ..	819
Staff of Government Transport Department, batta given to ..	828-829
State Soil Conservation Board, constitution of ..	210
Stay-in-strike in Harvey Mills, Madurai, arrest of workers in connection with ..	22-23
Strike in textile mills of Coimbatore district in December 1954, number of workers involved in ..	17-18
Textile mills of Coimbatore district, payment of compensation to retrenched workers of ..	1124
Trade disputes referred for adjudication from April to December 1954, number of ..	117-118
Tramway workers, filing of appeal against the award of the tribunal re payment of compensation to ..	811-812
Transport, number and cost of new buses put on road in 1954 and number proposed to be put in 1955 ..	1118-1119
Veerasholan river, construction of a vent in ..	694-696
Water Scarcity in Madras City ..	701-702
Yarn supplied to Co-operative Weaver's Societies by Provincial Co-operative Society ..	
Panchaksharam, Sri S.—	
Question re—	
Dispute between Madras and Mysore Governments over sharing of Palar waters, settlement of ..	793-799
Pickpocketing in Government bus, enquiry of passengers at ..	702
Royapetta Police station ..	703-704
Tank at Mangalapurm, formation of ..	
Parthasarthy, Sri K.—	
Question re mica mining, investigation of — in Mayyanur in Kallakurichi taluk ..	
Rajam Ramaswami, Sri C.—	
Question re—	
Composite mills in Madras State, quantity of cloth produced and number of men employed in each mill ..	804
“Work-charged establishment” of Government Electricity Department, number of persons employed under — ..	1123
Raju, Sri D. K.—	
Question re Revenue Divisional Officer, Sivakasi, reversion of ..	
Raju, Sri K. T.—	
Question re Municipal school teacher (K. K. Nallathambi), disciplinary action taken by Municipal Commissioner against ..	
Ramakrishna Ayyar, Sri N.—	
Question re—	
Dam across Chowdry Canal, Chingleput district, construction of ..	983
Loans for pumpsets, recovery of ..	312
Post attacks in Chingleput district, remedies for ..	1093-1094

Q—cont.

PAGE

Questions and Answers—cont.

Ramalingam, Sri S.—

Question re—	
Aided adult night schools, closure of ..	1108-1109
Government officers, punishment of — for prohibition offences ..	482-485
National Extension Service in Tanjore district, expenditure on ..	956-957
and progress under ..	315-316
Sales tax, exemption of milk from ..	776
Village vaidyas, reopening of training centre at Tanjore for ..	

Ramaswamy Mudaliar, Sri V. K.—

Question re—	
Harijan Welfare, expenditure on ..	703
Indian Science Congress, deputation of officers of Agriculture ..	215-216
Department to ..	
Local Development Road Works, handing over of — to district ..	403
boards for execution ..	

Rangasami Naidu, Sri P. S.—

Question re—	
Sales tax, action taken by Commercial Tax Department against ..	790
some merchants in Tiruppur ..	
Supply of Pykara Power to Cordite Factory, Aruvankadu ..	1100-1101
Takkavi loans, postponement of collection in Palladam and ..	692-693
Dharapuram taluks ..	

Rangaswami Reddiar, Sri P.—

Question re—	
Aurorean Sugar Factory, supply of Mettur Reservoir water to — ..	1114-1117
for cultivation of sugarcane ..	
District Board election disputes, availability of copies of rules ..	983
for decision of ..	
Earth moving machines for irrigation projects, fixing of — ..	982-983
suppliers of ..	
Nurses—in Government Headquarters Hospital, Tiruchirappalli, ..	301
provision of quarters for ..	
Zinc sheets, supply for Avadi Congress Session ..	584

Ratnam, Sri A.—

Question re—	
Adult Education centres, number of — in South Arcot district ..	802
and amount spent in 1953-54 ..	570
Agricultural equipment, ordering of — from abroad ..	703
Beggar Homes in Madras City, expenditure on — ..	
Betting on New York Cotton prices, number of persons charge- ..	1129
sheeted ..	825
Buses in Madras City, number of pickpocketing cases in 1953-54 ..	1098-1100
Census Registers, omission of column 'The Castes' in ..	
Community Projects in South Arcot, contracts given to ..	570
Harijans under ..	14-15
Drinking water well at Pullipakkam, repair of ..	1146
Factories closed for more than two years in Madras City, num- ..	
ber of ..	293-295
Family planning, plans for educating the people on ..	
Five-Year Plan, details of Community Project and Block ..	1126
Development Schemes undertaken under — in 1954 in South ..	
Arcot ..	207-209
Growing of trees by Harijans on Government lands, grant of ..	
subsidy for ..	100
Hand-loom weavers, establishment of co-operatives for — in ..	
Malabar and Madurai ..	1128-1127
Harijans holding Gazetted and Superintendents posts in the ..	
Secretariat, number of ..	

PAGE

Q—cont.

Questions and Answers—

Ratnam, Sri A.—

Question re—	
Highway robberies, number of cases and persons arrested and ..	1127
dealt with ..	831
House-sites for Harijans in Edayapalayam village, grant of ..	827
Housing programme for industrial workers ..	1092-1093
Industrial Museum, Madras, housing of ..	
Land Census, representation by Village Karnams' Association for ..	586
grant of allowance for collection of ..	
Lands, appointment of special staff for assignment to Harijans. ..	1145-1146
Leprosy Control Scheme, expenditure on — in 1953-54 ..	1110-1111
Lignite Project at Neyveli, estimated cost of ..	316
Lignite Project at Neyveli, inspection of — by members of the ..	316
Legislature ..	
Madras, Cuddalore and Nagapattinam Ports, improvement and ..	216-217
development of ..	
Magistrates in gazetted rank and Deputy Collectors, number ..	1117-1118
of ..	
National Extension Service Scheme, loans sanctioned under — ..	1095-1096
in South Arcot ..	217-218
Neyveli Lignite Project, benefits of ..	
Neyveli Lignite Project, starting of an industrial township at ..	587
Neyveli ..	
Non-gazetted officers, expenditure towards the salary of — in ..	827
1953-54 ..	
Palar waters for irrigating North Arcot and Chingleput districts, ..	791-799
Utilization of ..	825-826
Prohibition work, transfer to Police department ..	702-703
Raja Sir Ramaswamy Mudaliar Lying in Hospital ..	833
Second Five-Year Plan for Madras State, finalization of ..	1120-1121
Social Welfare Centres in Madras City, number of ..	831
State Highways, development under Second Five-Year Plan ..	1145
Sugar factories in Madras State, output of ..	
Teachers furnished for not carrying out the Modified Scheme of ..	694
Elementary Education ..	
Village panchayats, representation to the Centre for allotment of ..	97
more funds for ..	

Sambandam, Sri K. R.—

Question re road for fishermen in Chammangudi village ..	691
--	-----

Sankaranarayana Menon, Sri V.—

Question re District Munsif's Court for Pattambi, establishment ..	380-381
of ..	

Seethi Sahib, Sri K. M.—

Question re Sub-Registrars promoted from the Department, num- ..	828
ber of ..	

Sivaram, Sri N.—

Question re public radios installed in Tanjore district, number of. ..	1132-1133
--	-----------

Subbiah, Sri A. K.—

Question re—	
Major and minor panchayats, number of ..	1110
Slums in Tanjore district, improvement of ..	804-805

Subramanyam, Sri M. P.—

Question re electricity, names of villages included for extension ..	1135
of — in Attur taluk ..	

Swayamprakasam, Sri S.—

Question re Members of Legislature, allotment of quarters for — in ..	6-9
Government Estate ..	

Thangavelu, Sri S. P.—

Question re radium, allotment to Government Hospital, Madurai. ..	309-310
---	---------

Questions and Answers—	Q—cont.	PAGES
Thirumurthi, Sri P. K.—		
Question re Government Hospital, Pollachi, bed strength in ..		1131
Vadivelu, Sri S.—		
Question re—		
Government poramboke lands, assignment to Harijans in 1953 and 1954 ..		1122-1123
Harijan hostels, number of — in Madras State ..		396-398
Harijans, number of applications received from — for appointment as clerks in Tanjore district ..		1134
Indians in Ceylon, number belonging to Madras State repatriated to India by Government of Ceylon ..		300-302
Loans to agriculturists in Nagapattinam taluk, amount allotted for ..		1133
Vagheesam Pillai, Sri G.—		
Question re—		
Electricity, extension to Community Project area in Chidambaram taluk ..		108
Fruit Research Stations, starting of ..		111-112
House-sites for Harijans in Chidambaram taluk ..		636-637
Panchayats, constitution of new — in the Community Project areas ..		383-384
River conservancy from the Lower Ancient Coleroon left bank to the sea, maintenance of ..		832
Silt clearance in Chidambaram taluk, expenditure on ..		107
Tanks and alicuts in South Arcot, improvement of — under Second Five-Year Plan ..		979-980
Veeranam tank in Chidambaram taluk, present condition of ..		975
Veterinary Hospital for Kattumannarkoil, opening of ..		200-201
Village panchayats, half grants given for improvement of village communications in 1952-53 and 1953-54 ..		632
Veloo, Sri A.—		
Question re Honorary Medical Officers, age-limit for appointment of ..		305
Venkatesha Sholagar, Sri P.—		
Question re security cases in Koothanallur Police station area, number of ..		624
Venugopala Gounder, Sri M.—		
Question re—		
Co-operative Milk Supply Society, Tindivanam, loan granted to — in 1952, 1953 and 1954 and quantity of milk supplied by ..		813
Fire, number of outbreaks of — in Tindivanam taluk during 1953-54 ..		1112
Libraries in South Arcot, subsidy given to ..		815
Local Development Works, execution in Tindivanam taluk during 1952-53 ..		632
Minor Irrigation Works, amount allotted for — in Tindivanam taluk for 1953-1954 ..		1137-1138
Murder cases registered in Tindivanam taluk and detected, number of ..		812
Panchayat boards, constitution of new — in Tindivanam taluk ..		302-307
Venugopala Gounder, Sri V.—		
Question re Basic Elementary Schools in Tindivanam taluk, number of — ..		1124
Vinayakam, Sri K.—		
Question re weavers, housing scheme for ..		476-478

Questions and Answers—cont.	Q—cont.	PAGES
Virupakshiah, Sri S. C.—		
Question re Veterinary Dispensary for Hanur, opening of— ..		1105
Viewanathan, Sri K. R.—		
Question re —		
Criminal Tribes, communities declared as — in Tiruchirappalli district ..		01
Drinking water wells sunk in Udayarpalayam taluk in 1954 and 1955, number of ..		1127-1128
Institutions aided by Central Social Welfare Board, eligibility for State assistance under Local Development works ..		790
Major Irrigation Schemes for Udayarpalayam taluk, number sanctioned, executed and dropped ..		974
Padayachi, Kandar and Vannia Gounder communities—whether they come under Vanniakula Kshatriyas— ..		696-699
Tuberculosis Sanatorium, Sengipatti, payment of grant to — for 1953-54 and 1954-55 ..		383
Udayarpalayam taluk, bore wells for ..		473-474
Quinine—		
Question re marketing of — ..		1135-1136
R		
Radios—		
Question re number of public — installed in Tanjore district ..		1132-1133
R.A.F. bunk and wire fencing—		
Question re sale of — at Pattulo Road, Madras, to Civil Supplies Department by Defence Department ..		379-380
Raghava Mudaliar, Sri E. L.—		
Bills — Court-fees and Suits Valuation Bill, 1954 ..		713-714
		744, 752, 887-888
Rajachidambaram, Sri P. B. K.—		
Demand for Grant re Medical ..		457-458
Rajam Rameswamy, Sri C.—		
Bills—Cinemas (Regulation) Bill, 1954 ..		999-1000
Demand for Grant re—		
Capital Outlay on Road Transport Schemes ..		417-419
Industries and Cinchona ..		251-255
State Legislature ..		241
Motion re appreciation of services of Sri R. V. Krishna Ayyar as Secretary to Madras Legislature ..		135
See Questions and Answers.		
Rajan, Sri P. T.—		
Motion re appreciation of services of Sri R. V. Krishna Ayyar as Secretary to Madras Legislature ..		128
Rajaram, Sri K.—		
Bill—Court-fees and Suits Valuation Bill, 1954 ..		637
Leave of absence to Sri M. K. Padmaprabha Gounder, M.L.A. ..		317
Raju, Sri D. K.—		
Demand for Grant re Capital Outlay on Road Transport Schemes ..		414-415
See Questions and Answers.		

	R—cont.	PAGES.
Raju, Sri K. T.—		
Bills—		
Cinemas (Regulation) Bill, 1954	1001-1002	1025
General Sales Tax and Tobacco (Taxation of Sales and Registration) (Amendment) Bill, 1955	1155-1157	
Demand for Grant re—		
Capital Outlay on Road Transport Schemes, Motor Vehicles Act Administration and Road Transport Schemes—Working Expenses	34, 56-57	
Head of State, Ministers and Headquarters Staff	154-156	
Industries and Cinchona	261-265	
Motion re appreciation of services of Sri R. V. Krishna Ayyar as Secretary to Madras Legislature	134-135	
Resolution re Estate Duty Act, 1953, adoption in Madras State under Article 252 of the Constitution	1190-1191	
See Questions and Answers.		
Rama, Sri T. K.—		
Demand for Grant re Industries and Cinchona	247-249	
Ramachandran, Sri M. R.—		
Demand for Grant re Capital Outlay on Road Transport Schemes, Motor Vehicles Act Administration and Road Transport Schemes—Working Expenses	50-53	
See Questions and Answers.		
Ramakrishna Ayyar, Sri N.—		
See Questions and Answers.		
Ramalingam, Sri S.—		
Bills—		
Cinemas (Regulation) Bill, 1954	1013-1016	
City Civil Court (Amendment) Bill, 1955	932, 933	
Court-fees and Suits Valuation Bill, 1954	937, 939, 941	
General Sales Tax and Tobacco (Taxation of Sales and Registration) (Amendment) Bill, 1955	616, 617, 622, 623, 640	
Presidency Small Cause Courts (Madras Amendment) Bill, 1954	643, 709, 710, 711, 728	
Tanjore Chatram Endowments (Utilization) Amendment Bill, 1955	749-50, 751, 754, 755	
Demand for grant re—	758, 760-61, 808, 809	
Capital Outlay on Road Transport Schemes, Motor Vehicles Act Administration and Road Transport Schemes—Working Expenses	894, 896, 898, 901, 902	
Civil Works—Establishment and Tools and Plant—Civil Works—Works	903, 904, 906-910, 917	
Head of State, Ministers and Headquarters Staff	918-919, 921.	
State Legislature	1157, 1165	
Eviction of kisans in Vettuvakottai in Tanjore district, calling attention to	1166, 1173, 1178, 1179	
	1186.	
	1053	
	1054, 1057	
	1201-1203	
	1212-1214	
	61-62	
	409, 425-128, 439, 441	
	442.	
	274	
	77-80	
	175, 454	
	234	
	1150	

	R—cont.	PAGES
Ramalingam, Sri S.—cont.		
Demand for grant re—cont.		
Leave of absence to Sri M. K. Padmaprabha Gounder, M.L.A.	317	
Palar Mills, Wallajabad, calling attention to illegal lockout in—	840	
Programme of the House, information re—	445	
Public Accounts Committee, nomination of Members of Council as associate members	991	
See Questions and Answers.		
Ramaswami, Sri K. V.—		
Demand for grant re State Legislature	187-189	
Fire accident at Varagur village, Salem district, calling attention to	25-26	
Supplementary Statement of Expenditure for 1954-55, general discussion on	333-336	
Ramaswami Kander, Sri N. C.—		
Demand for Grant re Irrigation	450	
Ramaswami Mudaliar, Sri V. K.—		
See Questions and Answers.		
Ramasamy Tevar, Sri A.—		
Bills—		
Appropriation Bill, 1955	522-525	
General Sales Tax and Tobacco (Taxation of Sales and Registration) (Amendment) Bill, 1955	538	
Business of the House, change in the order of—	1159-1162, 1172, 1174, 1176	
Demand for grant re Head of State, Ministers and Headquarters Staff	1183, 1184, 1185.	
	930	
	141	
Rangaswamy Naidu, Sri P. S.—		
See Questions and Answers.		
Rangaswami Reddiar, Sri P.—		
Bills—		
City Civil Court (Amendment) Bill, 1955	934	
Court-fees and Suits Valuation Bill, 1954	618-619	
General Sales-Tax and Tobacco (Taxation of Sales and Registration) (Amendment) Bill, 1955	648, 712, 737, 844, 845	
Tanjore Chatram Endowments (Utilization) Amendment Bill, 1955	846, 890-891, 897.	
Resolution re Estate Duty Act, 1953, adoption in the Madras State under Article 252 of the Constitution	1158-1159	
See Questions and Answers.	1180-1181	
	1207-1209	
	1214	
	1191-1192	
Rathina Gounder, Sri N.—		
Demand for grant re—		
Head of State, Ministers and Headquarters Staff	157	
State Legislature	236	
Resolution re Estate Duty Act, 1953, adoption in Madras State under Article 252 of the Constitution	1196-1197	

R—cont.

Ratnam, Sri A.— Demand for grant re Industries and Cinchona	255-257
Motion re appreciation of services of Sri R. V. Krishna Ayyar as Secretary to Madras Legislature	126
See Questions and Answers.	
Reformatory institutions for girls— Question re working of —	1144-1145
Refugees— Question re Burma —, recovery of advances made to—	585-587
Registration department— Demand for Grant re —	263
Religious Institution Officers— Question re framing of rules for payment of pension to —	117
Removal of Civil Disabilities Act— Question re working of — in Malabar	618
Rent Courts— See Courts.	
Resolution re— Estate Duty Act, 1953, adoption in Madras State under Article 252 of the Constitution	1157- 1158
Revenue Department— Question re regularization of temporary staff in — without passing Public Service Commission examination	309
Revenue Divisional Officer, Sivakasi— Question re reversion of —	773-774
Revolver licences — Questions re — Action taken on the application of Sri P. Urkavalan, M.L.A. Number of — issued in Tirunelveli district	311-312 311-312
Rivers— Question re Lower Anicut Coleroon, maintenance of river conser- vancy from left bank to the sea	697
Road Transport Schemes—Working expenses— Demand for Grant re —	33-37
Roads— Questions re — Formation of — for fishermen in Chammangudi village Improvement of — under the First Five-Year Plan Number of — constructed from villages to main roads in 1953-54 and number proposed to be constructed Sooranikutthu-Vellakulam road, extension to Nagaram-Aranthangi road	691 814 800 497
Rulings— Criticism of Judges— Criticism of Judges can be made only on a substantive motion brought for the purpose	925
Debate—Decorum— A member should not accuse another member. If it is suspected that a member might have used his position as a Member of the House for certain purposes, the remedy is to bring in a privilege motion	389

R—cont.

Rulings—cont.	
Demands for Grants — Guillotine— The time for guillotining of Demands for Grants may, with the consent of the House, be advanced but not be extended	409
Public Accounts Committee— Association of Members of Council with the Committee — Motion recommending to the Legislative Council to nominate five Members from the Council to associate with the Public Accounts Committee held in order since the Committee is not a joint committee and the motion refers only to association of Members of Council with the Committee	992-993
Parliamentary Expressions— 'Highly turbulent' held parliamentary supreme (well done) held parliamentary	994 76
Questions— Method of answering by Ministers— The Chair has nothing to do with the method of answering of questions by Ministers and cannot direct Ministers that they should answer in a particular manner	971
S	
Sabajananda, Sri A. S.— Bill — Tanjore Chatram Endowments (Utilization) Amendment Bill, 1955	1209- 1210
Sales tax— Question re— Action taken by Commercial Tax Department against some merchants in Tiruppur Exemption of dried fish from — Exemption of milk from — Exemption of plantain leaves from — Recovery, arrears of — due from traders in Agra	790 579-581 315-316 1131 577
Sambandam, Sri K. R.— See Questions and Answers.	
Sambasivam, Sri A.— Demand for grant re— Head of State, Ministers and Headquarters Staff State Legislature	80-82 181-183
Sankaranarayana Menon, Sri V.— See Questions and Answers.	
Sankaravarma Raja, Sri E. K.— Demand for grant re Civil Works—Establishment and Tools and Plant—Civil Works—Works	279-280
School of Arts and Crafts (Madras)— Question re payment of salaries to the peons of—	404-405
Schools— Question re— Aided Adult Night Schools, closure of — Basic Elementary Schools in Tindivanam taluk, number of Basic training schools in Malabar, number of students admitted in 1954 in —	1108-1109 1124 779

S—cont.

PAGE

Schools—cont.

Question re—	
Government Basic Training School, Tirur, admissions to ..	1139-1140
Government Secondary School, Mangalore, construction of a building for— ..	1105
Harijan Welfare schools in Chingleput district ..	805
High schools in the State districtwar as on 1st December 1954, number of— ..	809
Town High School, Kumbakonam, representation from students against the removal of Headmaster ..	570

Secretary to State Legislature.

Letter from Sri R. V. Krishna Ayyar re laying down of offices as—	29-30
Sri R. V. Krishna Iyer's letter of reply to Resolution passed by the House ..	220

Security proceedings—

Calling attention to — against leaders of beedi workers' unions in Malabar ..	316-317
---	---------

Seethi Sahib, Sri K. M.—

See Questions and Answers.

Selvaraj, Sri P.—

Demand for grant re State Legislature ..	181
--	-----

Selvarajan, Sri M. S.—

Bill—Appropriation Bill, 1955 ..	529-533
Demand for Grant re Head of State, Ministers, and Headquarters Staff ..	148-148
Sworn in ..	1

Senapathi Gounder, Sri A.—

Demand for Grant re Irrigation ..	449-450
-----------------------------------	---------

Seebania—

Question re cost of planting of — in demonstration fields and on roadsides ..	785-789
---	---------

Seebasayee Institute of Technology, Tiruchirappalli—

Question re sanction of grants and recognition to — ..	12
--	----

Shanmuga Rajeswara Sethupathi, the Hon. Sri B.—

Demand for grant re Civil Works—Establishment and Tools and Plant —Civil Works—Works ..	274-276
	281-282

Shanmugam, Sri T.—

Bills —	
Cinemas (Regulation) Bill, 1954 ..	1012-1013
Court-fees and Suits Valuation Bill, 1954 ..	884
Demand for Grant re Head of State, Ministers and Headquarters Staff ..	152-153

Shetty, the Hon. Sri A. B.—

Prevalence of peculiar eye disease in Bleshur, North Malabar, calling attention to ..	984-986
---	---------

Shops and Establishments Act—

Question re reason for exemption of certain shops from the provisions of— ..	302-303
--	---------

S—cont.

PAGE

Shroffs—

Question re —	
Scale of pay of — ..	113
Scale of pay of — in sub-treasuries ..	838

Silk—

Question re Artificial silk, manufacture of — in Madras State ..	821
--	-----

Silt clearance

Question re expenditure on — in Chidambaram taluk ..	107
--	-----

Sivaram, Sri N.—

See Questions and Answers.

Slums—

Question re improvement of — in Tanjore district ..	804-805
---	---------

Smallpox—

Question re—	
Control of — in Kurumbranad taluk ..	20
Deaths due to — in Malabar and preventive measures taken against — ..	823-824
Prevalence of — in Malabar ..	107

Soap factory—

Question re establishment of — for making soap with neem oil ..	825
---	-----

Social Welfare Advisory Board, State—

Question re subsidy given by Government to ..	490
---	-----

Social Welfare Centres—

Question re number of — in Madras City ..	1120-1121
---	-----------

Soil Conservation Board, State—

Question re constitution of — ..	828-829
----------------------------------	---------

'Soviet Land'—

See Books and Publications.

'Soviet Nadu'—

See Books and Publications.

Speaker, Mr.—

Adjournment motion re—	
Arrest of volunteers of Cochin Pandikassala Thozhilalar Union ..	1149
Large-scale evictions in Kadayannallur, Tirunelveli district ..	499, 500
Prisoners in Cannanore Central Jail, attack of jaundice on ..	841-842

Announcement re—

Committee of Privileges, constitution of ..	26-29
Committee of Estimates, constitution of ..	27
Committee on Public Accounts, constitution of ..	27-28
House Committee, constitution of ..	29
Letter from Sri R. V. Krishna Ayyar re laying down of office as Secretary, State Legislature ..	29-30
Secretary to State Legislature, Sri R. V. Krishna Ayyar's letter of reply to Resolution passed by the House ..	220

Bills—

Appropriation Bill, 1955 ..	558, 559
Cinemas (Regulation) Bill, 1954 ..	996, 1025
	1026, 1027, 1030
	1037, 1038, 1039
	1043, 1047, 1048
	1049, 1050, 1052

Speaker, Mr.—cont.

Bills—cont.

The General Sales Tax and Tobacco (Taxation of Sales and Registration) (Amendment) Bill, 1955 .. 1152, 1153

1167, 1173, 1174

1175, 1176, 1182

1183, 1184, 1186

Presidency Small Cause Courts (Madras Amendment) Bill, 1954 .. 1059, 1061

1012

Business of the House, change in the order of — .. 929-930

931

Demand for grant re —

Head of State, Ministers and Headquarters Staff .. 139, 141

State Legislature .. 157, 175, 176

176, 177

178, 184, 186

187, 189, 230-233

236, 238-241

Eviction of Kisans in Vettuvakottai in Tanjore district, calling attention to — .. 1150

Land census in Malabar, calling attention to inadequate time allowed to Menons for — .. 120

Leave of absence to Sri M. K. Padmaprabha Gounder, M.L.A. .. 317-318

Legislative Assembly, statistics re working of — in current sitting .. 1140-1150

Messages from the Governor re Appropriation Bill, 1955— .. 500

Appropriation (No. 2) Bill, 1955 .. 500

Message from the Prime Minister of India thanking for the resolution condemning the dastardly attempt on his person .. 407-408

Motion re appreciation of services of Sri R. V. Krishna Ayyar as Secretary to Madras Legislature .. 127-138

139

Privilege motion re —

Alleged objectionable remarks of Sub-Inspector of Police, Kozhikode, on 27th January 1955 against the Assembly and Parliament .. 1143, 1149

Posting of Sri T. C. Narayanan Nambiar's case during Budget session .. 493-499

Programme of the House, information re — .. 493

Public Accounts Committee, nomination of Members of Council as associate members .. 444-445

493, 498

499, 501

502, 503

Resolution re Estates Duty Act, 1953, adoption of in Madras State under Article 252 of the Constitution .. 1186

Security proceedings against leaders of beedi workers' unions in Malabar, calling attention to — .. 1197-1198

Supplementary Statement of Expenditure for 1954-55, general discussion on — .. 318-317

See Rulings. .. 319-320

Spinning Mill(s)—

Questions re—

Names of persons granted licences for establishment of — Representation for starting of a — for Paramakudi .. 307-309

401

Sridharan, Sri K. T. —

Bill—Court-fees and Suits Valuation Bill, 1954— .. 644

Stamps Administration—

Demand for Grant re — .. 303

303

State Handloom Committee—

Question re representation of — for the utilization of the Handloom Cess Fund .. 387-389

State Insurance Scheme—

Question re extension of — to Malabar .. 495

State Legislature—

Demand for Grant re — .. 176-189

220-241

Stationery and Printing—

Demand for Grant re — .. 283, 464

Stationery articles—

Question re expenditure on — supplied to Government Departments in 1953-54 .. 833

Steel plant—

See Industries.

Strike(s)—

Question re —

Number of textile workers involved in — in Coimbatore and Salem districts on 21st and 22nd December 1954 .. 22-23

Stay-in-strike in Madurai Mills, Madurai, from 13th to 15th January 1955 .. 210-211

— in Textile mills, Coimbatore .. 827-828

Subbiah, Sri A. K.—

Bill—Court Fees and Suits Valuation Bill, 1954 .. 919-920

Demand for Grant re Harijan Uplift .. 461

See Questions and Answers.

Subramaniam, the Hon. Sri C.—

Adjournment motion re—

Large-scale evictions in Kadayanallur, Tirunelveli district .. 499

Prisoners in Cannanore Central Jail, attack of jaundice on — .. 842

Basic school teachers of Malabar, payment of salary to — .. 1151

Bills—

Appropriation Bill, 1955 .. 500-501

Cinemas (Regulation) Bill, 1954 .. 517, 528 549-556, 557-558 559

1020-1025, 1028, 1029-1030, 1042-1043, 1046-1047

City Civil Courts (Amendment) Bill, 1955 .. 1048, 1049, 1052

Court-fees and Suits Valuation Bill, 1954 .. 931-932

935-936, 938, 939, 940-41, 942

591-592

593, 596, 597, 603, 605, 609, 611, 612

614, 618, 623, 626, 630, 631, 634, 635

636, 638, 641, 642, 650, 651, 707-715

717, 718, 719, 720, 723, 727, 729, 733

734, 736, 740, 744, 748, 749, 752, 757

758, 759, 760, 761, 763, 765, 769, 844

847, 849, 853-854, 856, 858, 859, 864

867, 869, 871, 873, 876, 877, 880, 882

884, 886, 888, 890, 894, 895, 899, 901

902, 903, 905, 913, 917, 918, 920, 923

928, 929

S—cont.

Subramaniam, the Hon. Sri C.—cont.

Bills—cont.

General Sales Tax and Tobacco (Taxation of Sales and Registration) (Amendment) Bill, 1955	1152-1153
Presidency Small Cause Courts (Madras Amendment) Bill, 1954	1163, 1178, 1179, 1180, 1183, 1184
Tanjore Chatram Endowments (Utilization) Amendment Bill, 1955	1054, 1056, 1058, 1059
Business Advisory Committee's recommendations, ratification of —	1060-61, 1062
Business of the House, change in the order of —	1214-1216
	590-591
	590-929
	930, 994

Demand for grant re—

Agriculture and Fisheries	458
Capital Outlay on Electricity Schemes	465
Capital Outlay on Industrial Development	464
Capital Outlay on Irrigation	464
Capital Outlay on Road Transport Schemes	410-441
	442
Capital Outlay on Schemes of State Trading	465
Civil Works—Establishment and Tools and Plant	462
Civil Works—Grants-in-Aid	463
Civil Works—Works	462
Commuted Value of Pensions	465
Co-operation	459
District Administration and Miscellaneous	455
Education	456
Electricity	463
Famine	463
Forest Department	445
General Sales Tax and other Taxes and Duties Administration	446
Harijan Uplift	459, 461-
	462
Head of State, Ministers and Headquarters Staff	67, 69, 164
	175, 461, 464-465
Industries and Cinchona	459
Irrigation	443-451
Labour including Factories	461
Land Revenue Department	442, 444
Medical	456, 457
	458
Miscellaneous	464
Motor Vehicles Acts Administration	445
Pensions	463
Police	455
Public Health	458
State Legislature	175, 227-
	241
Stationery and Printing	464
Veterinary	459
Letter from Sri R. V. Krishna Ayyar, Secretary, State Legislature re his laying down of office	30

Motion re—

Appreciation of services of Sri R. V. Krishna Ayyar as Secretary to Madras Legislature	120-122
Police firing at Cumbum, information re —	1186

Privilege motion re—

Alleged objectionable remarks of Sub-Inspector of Police, Kozhikode, on 27th January 1955 against the Assembly and Parliament	1145-1149
---	-----------

Subramaniam, the Hon. Sri C.—cont.

Privilege motion re—cont.

Posting of Sri T. C. Narayanan Nambiar's case during Budget Session	498, 588
Programme of the House, information re —	444
Public Accounts Committee, nomination of Members of Council as Associate Members	986, 989
	990, 991, 993

Resolution re—

Estate Duty Act, 1953, adoption in Madras State under Article 252 of the Constitution	1188, 1189, 1191
---	------------------

Security proceedings against leaders of Beedi Workers' Unions in Malabar, calling attention to	316-317
--	---------

Supplementary Statement of Expenditure for 1954-55, general discussion on	370-376
---	---------

Subramaniam, Sri M. P. —

Demand for grant re—

Capital Outlay on Road Transport Schemes, Motor Vehicles Act, Administration and Road Transport Schemes—Working Expenses	56
Head of State, Ministers and Headquarters Staff	82-85
Industries and Cinchona	259-262
State Legislature	183-186
Resolution re Estate Duty Act, 1953, adoption in Madras State under Article 252 of the Constitution	1193

See Questions and Answers.

Sub-Registrars—

Question re number of — promoted from the department	828
--	-----

Sub-Registrar's office—

Question re opening of a — in Manalurpettai in Tirukoyulur taluk	1106-1107
--	-----------

Sugar factories—

Question re output of — in Madras State	1145
---	------

Suppression of Immoral Traffic Act—

Question re persons convicted during 1953 and 1954 under —	808
--	-----

Swaminathan, Sri R. V.—

Demand for Grant re State Legislature	240
---	-----

Swayamprakasam, Sri S.—

Bill—	
Court-fees and Suits Valuation Bill, 1954	599
Tanjore Chatram Endowments (Utilization) Amendment Bill, 1955	1199-1201
	1212, 1214

Demand for grant re—

Head of State, Ministers and Headquarters Staff	158-160
State Legislature	186
Public Accounts Committee, nomination of Members of Council as Associate Members	986-987
	990-993

See Questions and Answers.

Swearing-in of new member—

Sri M. S. Selvaraj sworn in	1
-------------------------------------	---

Tanjore Chatram Endowments (Utilization) Amendment Bill, 1955—
See Bills—

T.P.K. Beedi Factory—
See Industrial disputes.

Tanks—

Questions re—	
Estimate for the formation of — for Mangalapuram	703-704
Repairs to — and varis in Vadavakulam	700-701
Repairs to — in Malabar, grant of loans or subsidies for — ..	583
Veeranam tank in Chidambaram taluk, present condition of — ..	975

Tar boilers—

Questions re manufacture of —	812
---------------------------------------	-----

Teachers—

Information re payment of salary to Basic School — Malabar ..	1151
Question re—	
Nallathambi, Sri K. K., Municipal teacher, action against — for pre-enting memorandum before the Elementary Education Committee	97
Pupil-teachers who underwent training in training schools during 1953-54 and stipend paid	809

Temples—

Question re Thirumandhamkundu temple, Walluvanad taluk, handing over of — to hereditary trustee.	1121-1122
--	-----------

Textile industry—

Question re—	
Number of workers involved in strike in—in Coimbatore and Salem districts on 21st and 22nd December 1954	22-23
Textile mills of Coimbatore district, payment of compensation to retrenched workers of —	17-18

Textile mills—

Question re number of composite mills in the State, quantity of cloth produced by — and number of men employed in each mill.	804
--	-----

Thangavelu, Sri S. P.—

Bill—Appropriation Bill, 1955	535-538
Supplementary Statement of Expenditure for 1954-55, general discussion on	344-345
See Questions and Answers.	

Thinskarasami Thevar, Sri S.—

Demand for Grant re Head of State, Ministers and Headquarters Staff.	143
--	-----

Thirumurthi, Sri P. K.—

See Questions and Answers.

Thiyagaraja Pillai, Sri M. D.—

Bills—	
Tanjore Chatram Endowments (Utilization), Amendment Bill, 1955	1202-1206 1211-1213

'Thookku Thookki'—

See Yadhava community.

Trade disputes—

Question re—

Number of — referred for adjudication from April to December 1954	1124
—Between silk handloom weavers and master weavers at Kanpheepuram, settlement by the Assistant Labour Commissioner	406

Tramway workers —

Question re filing of appeal against the award of the Tribunal re payment of compensation to —	117-118
--	---------

Transport—

Question re—

Bus route permits, number of Harijan applicants for —	828
Buses in Madras City, number of pick-pocketing cases in 1953-54.	835
Number and cost of new buses put on road in 1954 and number proposed to be put in 1955	811-812
Staff of Government Transport Department, batta given to — ..	819
State Transport Advisory Committee, members and functions of.	821-822

Travelling allowance—

Question re discrimination in the scale of — to Gramasevaks ..	310
--	-----

Trees—

Question re—

Grant of subsidy to Harijans for growing — on Government lands.	207-209
Illicit cutting of — in forests of South Kanara, number of cases from 1950 to 1954	496

Tuberculosis—

Question re maintenance of fund for — patients	1109-1110
--	-----------

Tuberculosis Sanatorium, Sengipatti—

Question re representation for payment of grant to — for 1953-54 and 1954-55	333
--	-----

U

Uppi, Sri K.—

Motion re appreciation of services of Sri R. V. Krishna Ayyar as Secretary to Madras Legislature	127-128
--	---------

V

Vadivelu, Sri S.—

Bill—General Sales Tax and Tobacco (Taxation of Sales and Registration) (Amendment) Bill, 1955	1162
Demand for Grant re Head of State, Ministers and Headquarters Staff	85-89
See Questions and Answers.	

V—cont.

Vagheesam Pillai, Sri G.— See Questions and Answers—	
Vaigai Ancient Project— See Irrigation.	
Vanniyakula Kahatriyas— Question whether Padayachi, Kander, etc., come under Vanniyakula Kahatriyas	696-699
Varadarajulu Naidu, Dr. P.— Motion re appreciation of services of Sri R. V. Krishna Ayyar as Secretary to Madras Legislature	130-132
Veerasholan river— Question re construction of a vent in —	1112-1119
Veloo, Sri A.— Bill—Tanjore Chatram Endowments (Utilisation) Amendment Bill, 1955 Supplementary Statement of Expenditure for 1954-55, general discussion on — See Questions and Answers.	1206-1207 1211 333-336
Venkataswami Naidu, Sri K.— Motion re appreciation of services of Sri R. V. Krishna Ayyar as Secretary to Madras Legislature Supplementary Statement of Expenditure for 1954-55, general discussion on	136 361-364
Venkatesha Sholagar, Sri P.— Bill— Appropriation Bill, 1955 Court-fees and Suits Valuation Bill, 1954 General Sales Tax and Tobacco (Taxation of Sales and Registration) (Amendment) Bill, 1955 See Questions and Answers.	520-522 920, 1103-1104
Venugopala Gounder, Sri M.— See Questions and Answers.	
Veterinary— Demand for grant re—	499
Veterinary Hospital— See Hospitals and Dispensaries.	
Vidwans— See Pandits and Vidwans.	
Village accountants— Question re grant of allowance to —	205-207
Village Industries— Question re amount spent for — in South Kanara for the year 1952-53	95-99

V—cont.

Village officers— Question re— Fixation of basic pay and extension of medical and educational concessions to— Malabar District Village Officers' Conference, demands made by— Misappropriation of Government dues by — in Pudukkottai division	583-584 1128 833
Village Officers' Conference, Malabar— Question re action taken on the resolutions passed at —	799-800
Village vaidyas— Question re— Number trained as — in 1953 and 1954 Reopening of Training centre at Tanjore for —	400-401 776
Vinayakam, Sri K.— Demand for Grant re— Civil Works—Establishment and Tools and Plant-Civil Works —Works Head of State, Ministers and Headquarters Staff State Legislature Motion re— Appreciation of services of Sri R. V. Krishna Ayyar as Secretary to Madras Legislature Public Accounts Committee nomination of members of Council as Associate Members See Questions and Answers.	280-281 139-143 175 176 125-126 987, 991 993
Virupakshiah, Sri S. C.— See Questions and Answers.	
Viswanathan, Sri K. R.— Demand for Grant re Head of State, Ministers and Headquarters staff Supplementary Statement of Expenditure for 1954-55, general discussion on — See Questions and Answers.	150 345-347

W

Wages— Question re minimum wage for Press workers, fixation of —	306
Water-supply— Question re— Inadequacy of — in Tindivanam Municipal area, calling attention to — Scarcity of water-supply in Madras city	588-589 694-696
Wells— Question re— Bore-wells in Udayarpalayam taluk, sinking of— Drinking water well at Pullipakkam, repairs to — Drinking water well for Vadagupondi, sinking of — Drinking water wells sunk in Udayarpalayam taluk in 1954 and 1955, number of—	472-474 14-15 6 1127-1128

Wells—cont.

Question re—cont.

Drinking water wells in villages, supply in sanction for construction of .. 98
Filter point tube-wells, number provided till 1954 .. 110
Number of — sunk in Harijan colonies in South Kanara .. 113
Well Subsidy Scheme, recovery of advances under — in Malabar .. 259
Wells for lift irrigation, recovery of subsidy granted for sinking of— .. 257

Wimco Match Company, Dharmadam—

Question re closure of— .. 100-100

Women Medical Officers—

Question re — in District Boards, number of labour cases attended to in 1953 districtwise by — .. 209-214

Women's Welfare Organization, Mattanoor—

Question re expenditure incurred, and activities of the — .. 1143-1144

"Work-charged Establishment"—

Question re number of persons employed under — of the Government Electricity Department .. 1123

Wynad Colonization Scheme—

Question re—
Enquiry into working of — 1211, 31 N55 .. 495-498
Use of tiles for houses under — .. 1004-1005

Yadava Community—

Question re representation from — complaining of some songs and scenes in the film 'Theokkai Theokki' .. 701

Yarn—

Question re rate of yarn supplied to weavers' co-operative societies .. 701-702

Zinc Sheets—

Question re supply of — .. 304-304

